

پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ)

پوونکردنه وهی

﴿مِنْهَاجِ الطَّالِبِينَ﴾

للإمام النواوي

له تیگه یشتنی بریاره کانی شهریه تی ئیسلام

له سهر پارویه ئیمامی (الشافعی) ﷺ

به رگی چوارهم

دانانی

عبدالله عبدالعزيز هرتی

چاپی پوخته کراو

دانهر به خوئی پییدا چۆته وهو چهند مه سه له یه کی تییدا زیاد کردون

محرم (1430) ی کۆچی

به فرانبار (2708) ی کوردی

کانونی دووهم (2009) ی زایینی

ژماره ی سپاردنی (194) سالی (2001) ز، له کتیبخانه ی گشتی مه ولیر، دراوه تی

ناسنامه:

ناوی کیتاب: پووناکی (رب العالمین) پوونکردنه وهی (منهاج الطالبین).
بابهت: شریعهتی ئیسلام.
دانه: عبدالله عبدالعزیز هه رته لی.
نۆبهتی چاپ: دوایین چاپی پوخته کراو و زیده کراو.
بلاوکراوهی: کتیبخانهی حاجی قادری کوئی، له ههولیر.
چاپخانه: دار المعرفة-بیروت

شارهزاکردن:

ئههێ خوینههێ بهرپژ، هه کاتیك دانهر دهلی:

- * رواه الشيخان، مه بهستی ئیمامی (البخاري و مسلم) ن.
- * رواه اصحاب السنن، مه بهستی ئیمامی (أبوداود و النسائي و الترمذي) ن.
- * ههروهك له سه رچاوه كاندا فه رموویانه، یان پوون کراوه ته وه، مه بهستی ئه م چوار کتیبه نه:

- 1 - (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النووي).
 - 2 - (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجر الهيتمي).
 - 3 - (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).
 - 4 - (مغنی المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).
- جا ئه گه ر یه کیك له و چوارانه له گه لدا نه بی، ئه و کاته دهلی:
ههروهك له زۆربهی سه رچاوه كاندا...

ئههێ قوتابی خو شه ویست و ریزدار، تکایه:

- 1- پێشه کیه که له بهرگی یه که مدا به بیرلێکردنه وه یه کی ورد بخوینه وه.
- 2- بۆ تیگه یشتنی ئه م کتیبه پشت مه بهسته به ته نه ا زانستی خۆت، به لکو له لای مامۆستای ئایینی بیخوینه، چونکه چه ند پێناسه و زاراوه یه کی شه رعێ هه نه، له لای مامۆستای ئایینی باشت ر لێ تێ ده گه ی.

(کتاب الفرائض)

يُبْدَأُ مِنْ تَرْكَةِ الْمَيِّتِ بِمُؤْنَةٍ تَجْهِيْزُهُ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
نُه مه يه به رگی چواره می ﴿پووناکی (رَبُّ الْعَالَمِينَ) پوونکردنه وهی (مِنْهَاجِ الطَّالِبِينَ)﴾ خوای
گه وره یارمه تيم بدا بۆ ته واکردنی، آمین.

نیمای (النواوی) ده فهرموئ:

﴿کتاب الفرائض: نُه مه يه به رتوکی به شکردنی میراته کان﴾

پیغه مبرعلیه ده فهرموئ: ﴿إِقْسِمُوا الْمَالَ بَيْنَ أَهْلِ الْفَرَاِضِ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه
مسلم وأبوداود، میراتی مردووه که له نیتوان میراتگره کانیدا به ش بکن به گویره ی قورپانی
پیروژ. واته: که له سوپه تی (النساء) دا خوای گه وره دایناوه.

که و ابو: هر که سیك به پیچه وانه ی شریعه تی نیسلام- به یاسای ده سترکد- میرات به ش
بکا، یان وه ری بگری: نه گهر باوه پی به شریعه تی نیسلام نه بی نه وه کافره، نه گهر نا:
(ظالم) و (فاسق) وه نه و میراته ی به ناشه ری وه ری گرتوه، نابیتته مولکی خوی و لی ی
حه رامه، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾. قال
ابن عباس رضی الله عنهما فی تفسیرها: (مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَاحِدًا بِهِ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنْ أَقَرَّ
وَلَمْ يَحْكَمْ فَهُوَ ظَالِمٌ فَاسِقٌ) رواه ابن جریر، هر که سیك په فتار به قورپانی پیروژ نه کاو
باوه پیشی پی نه بی نه وه کافره، وه هر که سیك باوه پی پی ه بی به لام په فتاری
پی نه کا نه وه (ظالم) و (فاسق) ه. واته: هر وه که له دوو نایه ته که ی تر دا فهرموویه تی، له
(تفسیر ابن کثیر) دا پوون کراوه ته وه.

(يُبْدَأُ مِنْ تَرْكَةِ الْمَيِّتِ) واجبه: پیش هه موو شتیک له میراتی مردووه که ده ست بکری (بِمُؤْنَةٍ
تَجْهِيْزُهُ) به رگی وه پیکردنی مردووه که بۆ ناو گزپه که ی: وه که شوردن و کفن و نویژ
له سر کردن و ناشتنی به گویره ی نه و پوونکردنه وهی له په رتوکی مردووه کاندا پابرا.

نینجا بزانه: مه به ست له میرات: گشت مافیک و گشت پارو و زیرو خوارده مه نی و ملک و مال و
زه ی و خانووه: که مردووه که له دوی خوی به جی ده هیلی، هه م خوینی کوژراوه که ش
که له موقکوژه که ورده گیری، نه ویش به میرات داده ندری، هر وه که له زوربه ی
سه رچاوه کاندا فهرموویانه، که واته: نه و خوینه ش له نیتوان میراتگره کانیدا به ش ده کری
به گویره ی به شه میراتی خویان.

دیسان بزانه: هرگی وه پیکردنی ژنه مردووه که- به فهرمووده ی پاستر- له سر
میژده که یه تی، واته: له میراتی ژنه که ندری، به و مرجه ی له حاله تی مردنی دا میژده که ی

هه بوویی بی و ژنه کهش ته سلیمی میرده که ی کرابی و (ناشِرَة) نه بی و ته لا قدرای (باشن) ش نه بی، نه گینا: نه که که ی له میراته که ی خوی ده دری، هه روه که له باسی (کفن کردنی مردو) دا پابرا.

(نَمْ) ئینجا له دوی ته و او بوونی وه پیکردنی مردووه که بۆ ناو گۆرپه که ی (تَقْضَى دُيُونُهُ) نه و قه رزانه ی له نه ستوی مردووه که دانه ده دری نه وه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَنْيِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی، گیانی مروئی ئیماندار - به هوی قه رزه که ی - قه ده غه ده کری له چونه به ههشت تا قه رزه که ی له جیاتی ده دری نه وه.

ئینجا له دانه وه ی قه رزه کانیش قه رزه کانیش خوی گه وره: وه کو زه کات و حه جی واجب و که ففارهت و نه زه، وه پیش قه رزی ئاده میزادان دیخین، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندان فهرموویانه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ﴾ رواه الشیخان، قه رزی خوی گه وره له پیشتره بدریته وه.

ئینجا بزانه نه و قه رزه ی له سه ر مردووه که یه په یوه ندی به میراته که یه وه هیه، واته: میراته که ده بیته بارمه یه کی شه رعی بۆ گشت قه رزه کانیش مردووه که، که وابو: تا به شیکی قه رزه که له سه ر مردووه که مابی، هیچ ده ستکاریه کی میراتگره که - به بی ئیزنی خاوه ن قه رزه کان - له میراته که دا دروست نابی، که واته: مه رجه نه و زه کاته ی له نه ستوی مردووه که دایه بدری و حه جی واجب بۆ بکری، یان کری حه ج بۆ کردن ته سلیمی یه کی بکری تا کو حه جی بۆ بکا، نه زو که ففارهت ته کانیشی بۆ بدرین، ماره یی ژنه که ی - نه گه ر نه یدابی - و قه رزه کانیشی ئاده میزادانی بۆ بدرینه وه، ئینجا ده ستکاریه کانیش میراتگره که له میراته که دا دروست ده بی، نه گینا: دروست نابی.

به لام هه ر کاتیک میراتگریک - به گویره ی به شه میراته که ی خوی - به شه قه رزه که بداته وه، نه وه به شه میراته که ی وی له بارمه یی به ره ل ده بی و دروسته ده ستکاری به شه که ی خوی بکا، هه روه ها نه گه ر میراتگره که به ئیزنی خاوه ن قه رزه کان - بۆ قه رزدانه وه - میراته که بفروشی، نه وه فروشتنه که ی دروست ده بی، به و مه رجه ی فروشتنه که به نرخ ی هاوینه بی و به ئیزنی گشت خاوه ن قه رزه کان بی، جا نه گه ر یه کیکیان ئاماده نه بو، نه و کاته به ئیزنی قازی ده یفروشی، هه روه که له کوتایی (رَهْن) دا پوونمان کرده وه.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه گه ر مردووه که قه رزی که سیکی ونبوی له سه ر بو و له دۆزینه وه ی خاوه ن قه رزه کهش بی ئومید بوین، نه وه مه سه له ی قه رزه که ده دریته ده ست قازی، جا نه گه ر قازی نه بو، یان خائین بو و به شه ریه تی ئیسلام په فتاری نه ده کرد، نه و کاته ده دریته ده ست باوه پیکراویکی لیزان، تا کو نه ندازه ی قه رزه که له میراته که ی بفروشی و

ثُمَّ وَصَايَاهُ مِنْ ثُلْثِ الْبَاقِي ثُمَّ يُقَسِّمُ الْبَاقِي بَيْنَ الْوَرَثَةِ،
قُلْتُ: فَإِنْ تَعَلَّقَ بِعَيْنِ التَّرَكَّةِ حَقَّ كَالزَّكَاةِ وَالْجَانِي وَالْمَرْهُونِ
وَالْمَبِيعِ إِذَا مَاتَ الْمُشْتَرَى مُفْلِسًا قُدِّمَ عَلَى مُؤَنَةِ تَجْهِيزِهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ،

بِق (بيت المال) سهرفی بکا، یان میراتگره که به خوی نه و کاره جی به جی ده کاو بۆ
هه ژاران و به رژه وهندی موسولمانان سهرفی ده کا، واته: تا نه و کاره نه نجام نه دا
ده ستکاری له میراته که دا دروست نابی.

به لام دووریش نیه مه سه له ی قهرزی نه و ونبووهش وهک یه تیمی بی سه په شتکار بی، واته:
پیاوما قولانی شوینه که جی به جی کردنی نه و فروشتن و سهرف کردنه بخه نه نه ستوی خویان،
هه روه که له کوتایی (رهن) دا به دریزی پوونمان کرده وه.

(ثُمَّ) ئینجا که هه موو قهرزه کانی درانه وه (وَصَايَاهُ مِنْ ثُلْثِ الْبَاقِي) وه سیته کانی مردووه که
جی به جی ده کرین له سییه کی نه و میراته ی له دوی قهرزدانه وه که ماوه ته وه.

(ثُمَّ) ئینجا له دوی جی به جی کردنی وه سیته کانی مردووه که (يُقَسِّمُ الْبَاقِي بَيْنَ الْوَرَثَةِ) نه و
به شه میراته ی ماوه ته وه له نیوان میراتگره کانی دا بهش ده کری به گویره ی شه ریه تی
ئیسلام: که له م په پتوو که دا پوون ده کریته وه، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، خَوَايَ گه وره ده فه رموی:
﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دِينَ﴾ میراته که ده دریتته میراتگره کان له دوی جی به جی کردنی
وه سیته و قهرزدانه وه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فه رموی: نه و بپاره ی پابردو له حاله تیکدا بوو: که قهرزه که له
نه ستوی مردووه که دا بی، چونکه (فَإِنْ تَعَلَّقَ بِعَيْنِ التَّرَكَّةِ حَقُّ) نه گه ر مافیک به خودی
میراته که یه وه به سترایی (كَالزَّكَاةِ) وه کوئه و زه کاته ی-پیش مردنی- له خودی مایکی دا
واجب بو بی و زه کاته که شی نه دابی: وهک زه کاتی ئاژه له کانی نه دابی، یان زه کاتی
دانه ویله که ی نه دابی، نه و کاته واجبه: پیش وه پیکردنی مردووه که زه کاته که بدری.

(و) هه روه ها (الْجَانِي) وه کو کزیله ی تاوانکار: که پیش مردنی گه وره که ی تاوانیکی کرد بی و
تۆله ی تاوانه که به گه رده نیه وه به سترایی، واجبه: پیش وه پیکردنی مردووه که تۆله ی
تاوانه که له خودی نه و کزیله یه بدری (و) هه روه ها (الْمَرْهُونِ) وه کو مالی به بارمه داندراو
بِق قهرزیک، واجبه: مافی ره هه نوهرگره که-پیش وه پیکردنی مردووه که- بدریته وه.

(و) هه روه ها (الْمَبِيعِ) وه کو شتی به قهرز فروشراو (إِذَا مَاتَ الْمُشْتَرَى مُفْلِسًا) هه ر کاتی که
کپیاره که به نه بووی بمری و به هوی نه بووی پاره که ی نه دابی، نه وه مافی فروشیاره که ش
-وهک مافه کانی پابردو- (قُدِّمَ عَلَى مُؤَنَةِ تَجْهِيزِهِ) وه پیش وه پیکردنی مردووه که دیخری و
پیکا ده دریتته فروشیاره که مامله ته که هه لپوه شینیتته وه و خودی فروشراوه که ی خوی
بیاته وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام نه گه ر مردووه که هه بووی بی و پاره که ی نه دابی، نه و کاته

وَأَسْبَابُ الْإِرْثِ أَرْبَعَةٌ: قَرَابَةٌ، وَنِكَاحٌ، وَوَلَاءٌ فَيَرِثُ الْمُعْتِقُ أَلْعَيْقَ وَلَا عَكْسَ، وَالرَّابِعُ: الْإِسْلَامُ فَتُصَرَّفُ التَّرِكَةُ لِبَيْتِ الْمَالِ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ بِالْأَسْبَابِ الثَّلَاثَةِ.

مامله ته که هه لئاوه شیندریته وه، به لکو له میراته که ی پاره که ی دهری، هه روه که له باسی (قه دهغه دانان له سهر قهرزدار) دا پوونمان کرده وه.

هه روه ها نه رکی نیشته جی کردنی ژنی مردووه که ش-تا (عده) ی ته واو ده بی- وه پیش وه پیکردنی مردووه که دیخری، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا هه رموویانه.

﴿باسی هوینه کان و مهرجه کانی میراتگرتن﴾

1- (وَأَسْبَابُ الْإِرْثِ أَرْبَعَةٌ) هوی-ه کانی میراتگرتن چ-وارهن: یه که م: (قَرَابَةٌ) خزمایه تی به: که له م په پتووه که دا به دریتی پوون کراوه ته وه.

دووه م: (وَنِكَاحٌ) ماره برینکی دروست و دامه زواوه به گویره ی شه ریعه تی نیسلام، که واته: به ته نها ماره برین ژنو میرد میرات له یه کتری ده گرن، هه رچه ند میرده که ش جیماعی له که ل ژنه که ی نه کردبی، یان هه ر هیچیکیان بلوغیان نه بوبی ﴿عن علقمة عن ابن مسعود﴾: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَفْرُضْ لَهَا صَدَاقًا وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ؟ فَقَالَ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ وَلَهَا الْمِيرَاثُ. فَقَالَ مَقْلُ الْأَشْجَعِيِّ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِثْلَ مَا قَضَيْتَ ﴿رواه اصحاب السنن بسند صحيح، له باره ی پیاویک که ژنیکی ماره کردبی و ماره یی بۆ دانه نابی و جیماعیشی له که ل نه کردبی و پیاوه که مرد بی، پیغه مبه رب ﷺ بریاری داوه: ماره یی هاووینه ی ژنه کانی بدریتی و (عده) شی له سهر واجبه و میراتی میرده که شی دهریتی. واته: جماع کردن مهرج نیه بۆ میراتگرتنی ژنو میرد.

سوییه م: (وَوَلَاءٌ) سه ره رشتکاریه تی نازادکردنی کویله یه، که وابو: (فَيَرِثُ الْمُعْتِقُ أَلْعَيْقَ) نازادکه ره که میرات له نازادکراوه که ی ده گری، به لام (وَلَا عَكْسَ) به پیچه وانه وه نابی. (وَالرَّابِعُ) هوی چواره م: (الْإِسْلَامُ) لایه نی نیسلامه تی به، که واته: (فَتُصَرَّفُ التَّرِكَةُ لِبَيْتِ الْمَالِ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ بِالْأَسْبَابِ الثَّلَاثَةِ) هه ر کاتیک مردووه موسولمانه که هیج میراتگریکی- به و سئ هویانه ی پابردو- نه بی، پیغه مبه رب ﷺ ده هه رموی: ﴿أَنَا وَارِثٌ مِّنْ لَّوَارِثٍ لَهُ أَغْقِلْ عَنْهُ وَارِثُهُ﴾ صححه ابن حبان، من میراتگری نه وه که سه م که هیج میراتگریکی نیه، من خوینی بۆ نه ده م و میراتی لی ده گرم.

نینجا بزانه: نه گه ر مردوویکی کافر هیج میراتگریکی نه بی، نه وه میراته که ی وی به ناوی (قِيء) بۆ (بَيْتِ الْمَالِ) ی نیسلام سه رف ده کری، نه که به ناوی میرات.

هه روه ها بزانه: له و حاله ته ی میراته که به ناوی میرات بدریتی (بَيْتِ الْمَالِ)، دروست نیه به شی کافرو مرقوکه وه که و کویله ی لی بدری، هه روه که له ژوریه ی سه رچاوه کاند

فهرموویانه.

وَالْمُجْمَعُ عَلَىٰ رِثَتِهِم مِّنَ الرِّجَالِ عَشْرَةٌ: الْإِبْنُ، وَابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ، وَالْأَبُ، وَأَبُوهُ وَإِنْ عَلَا،

2- مهرجه کانی میراتگرتن چوارن، یه کهم: بئ گومان میراتدهره که مردبئ، یان له لایه ن قازی برپاری مردنی درایی به گویره ی شهریه تی نیسلام. دووهم: بئ گومان میراتگره که زنی دوو بئ له کاتی مردنی میراتدهره که دا، هر چه ند ته نها به ماوه ی چاولیکردن نیکیش بئ.

سئ یه م: به یه کیک له و هویانه ی پابردو میراتگره که بگاته وه مردووه که. چواره م: به دریژی هوی میراتگرتنه که بزاندري، جا ئه م مهرجه تاییه ته به قازی، واته: نابئ شاهیدی له و که سه وه ریگری که ته نها بلئ: فلانکه س میراتگری فلانکه سه، هوی که شی نه لئ، هه روه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿باسی ژماره ی میراتگره کان﴾

پیشه کی بزانه: سه رجه م میراتگره کان - نیر و می - دوو جوون، یه کهم: (ذوالقرض)، واته: خاوه ن به ش، که له شهریه تی نیسلامدا به شی بۆ دیاری کراوه، له (فصلی) داهاتوودا پوون کراونه وه. دووهم: (عَصَبَة)، واته خزمی له پشتی، به لام له باسی میراتا مه به ست ئه و میراتگره یه: که له شهریه تی نیسلامدا به شی بۆ دیاری نه کرابئ، هه روه که له باسی (بئ به شکردن له میرات) دا پوونی ده که یه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی. جا له دروستکردنی مه سه له کاندئا ئیمه به (پشتییه) ناوی (عَصَبَة) دینن، هم ئه م نیشایه ش (x) بۆ لیکدانی ژماره کان داده نئین، ئه مه ش (+) بۆ کۆکردنه وه یان، ئه مه ش (÷) بۆ به شکردن.

ئینجا بزانه: جگه له خزمه کانی میراتگر خزمه کانی تر پئیان ده گوترئ: (ذوی الأرحام)، واته: خاوه ن په م. هه روه که له کۆتایی ئه م باسه دا پوون کراونه وه. (وَالْمُجْمَعُ عَلَىٰ رِثَتِهِم مِّنَ الرِّجَالِ) ئه و میراتگرانه ی به (إجماع) ی زانایانی نیسلام میرات ده گرن: له چینی نئیرینه کان (عَشْرَةٌ) ده که سن:

یه کهم: (الابن) کوپی مردووه که. دووهم: (وَابْنُهُ) کوپی کوپی مردووه که (وَإِنْ سَقَلَ) هه رچه ند کوپی کوپ به ره و خواره وه ش بئ: وه که کوپی کوپی کوپ... هتد، به و مهرجه ی به پوخته ی نئیرینه کان بگاته مردووه که؟ چونکه کوپی کیژی مردووه که میراتگر نیه، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

سئ یه م: (وَالْأَبُ) باوکی مردووه که. چواره م: (وَأَبُوهُ) باوکی باوکی مردووه که، واته: باپیره (وَإِنْ عَلَا) هه رچه ند باپیره که به ره و سه ره وه ش بئ: وه که باوکی باوکی باوک... هتد، به و مهرجه ی به پوخته ی نئیرینه کان بگاته وه مردووه که؟ چونکه باوکی دایک میراتگر نیه،

ههروهك له (القليوبي)و (البجيرمي)دا پوون كراوه ته وه.

وَالْأَخُ، وَابْنُهُ إِلَّا مِنَ الْأُمِّ، وَالْعَمُّ إِلَّا لِلْأُمِّ، وَكَذَا ابْنُهُ،
وَالزَّوْجُ، وَالْمُعْتَقُ. وَمِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ: أَلْبِنْتُ، وَبِنْتُ الْإِبْنِ وَإِنْ سَقَلَ،
وَالْأُمُّ، وَالْجَدَّةُ، وَالْأَخْتُ، وَالزَّوْجَةُ، وَالْمُعْتَقَةُ.

پيښجهم: (وَالْأَخُ) برای مردووه که، جیاوازی نیه برابره که: له دایک ویاوکی بئ، یان تهنها له دایکی بئ، یان تهنها له باوکی بئ. شه شهه: (وَابْنُهُ) کوپه برای مردووه که، هه رچه ند کوپه برابره که به ولوه تریش بئ: وهك کوپی کوپی برای مردووه که... هتد، ههروهك له (الشرواني) دا فهرموویه تی، به و مه رجه ی کوپی برای له دایک ویاوکی بئ، یان کوپی برای تهنها له باوکی بئ (إِلَّا مِنَ الْأُمِّ) تهنها کوپه برای تهنها له دایکی نه بئ؟ چونکه کوپه برای تهنها له دایکی مراتگر نیه.

حه فتهم: (وَالْعَمُّ) مامی مردووه که، هه رچه ند دوویش بئ: وهك مامی باوکی مردووه که، یان مامی باپیره ی مردووه که، جیاوازی نیه مامه که: له دایک ویاوکی بئ، یان تهنها له باوکی بئ (إِلَّا لِلْأُمِّ) تهنها مامی تهنها له دایکی نه بئ؟ چونکه مامی تهنها له دایکی میراتگر نیه. هه شتهم: (وَكَذَا ابْنُهُ) کوپه مامی مردووه که، ههروه ها ئه ویش به و مه رجه ی کوپه مامی تهنها له دایکی نه بئ، به لکو کوپه مامی له دایک ویاوکی بئ، یان کوپه مامی تهنها له باوکی بئ، هه رچه ند دوویش بئ: وهك کوپی کوپی مامی مردووه که... هتد، ههروهك له (شرح المنهج) دا فهرموویه تی.

نؤیه م: (وَالزَّوْجُ) میړدی ژنه مردووه که. دهیه م: (وَالْمُعْتَقُ) ئازاد که ری کؤیله مردووه که. (وَمِنَ النِّسَاءِ) ئه و میراتگرانه ی به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام میرات ده گرن له چینی ئافره تان (سَبْعٌ) هه فته که سن:

یه که م: (أَلْبِنْتُ) کیژی مردووه که. دووهم: (وَبِنْتُ الْإِبْنِ) کیژی کوپی مردووه که (وَأِنْ سَقَلَ) هه رچه ند کوپی مردووه که به ره و خواره وهش بئ: وهك کیژی کوپی کوپ... هتد، به و مه رجه ی به پوخته ی نئیرینه کان بگاته وه مردووه که؟ چونکه کیژی کیژی کوپ میراتگر نیه، ههروهك له زؤریه ی سه رچاوه کاند ا فهرموویانه.

سئیه م: (وَالْأُمُّ) دایکی مردووه که. چوارهم: (وَالْجَدَّةُ) داپیره ی مردووه که له هه ردو و لاوه، واته: هم دایکی دایک و به سه ره وه، هم دایکی باوک و به سه ره وه، به و مه رجه ی داپیره که به هؤی میراتگریکه وه بگاته وه مردووه که، ههروهك له کؤتایی میراتی باوک دایکدا پوونی ده که ینه وه، ان شاء الله تعالی.

پيښجهم: (وَالْأَخْتُ) خوشکی مردووه که، جیاوازی نیه خوشکه که: له دایک ویاوکی بئ، یان تهنها له دایکی بئ، یان تهنها له باوکی بئ. شه شهه: (وَالزَّوْجَةُ) ژنی پیاوه مردووه که.

حه فته م: (وَالْمُعْتَقَةُ) نازادكەرى كۆپلە مردووه كه.

فَلَوْ اجْتَمَعَ كُلُّ الرَّجَالِ وَرِثَ الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ فَقَطْ،
أَوْ كُلُّ النِّسَاءِ فَلَبِثْتُ وَبِثْتُ الْإِبْنَ وَالْأُمَّ وَالْأَخْتَ لِلْأَبَوَيْنِ وَالزَّوْجَةِ،
أَوْ الَّذِينَ يُمَكِّنُ اجْتِمَاعُهُمْ مِنَ الصَّنَفَيْنِ فَلَا بَوَانَ وَالْإِبْنَ وَالْبِثْتَ وَأَحَدُ الزَّوْجَيْنِ.

(فَلَوْ اجْتَمَعَ كُلُّ الرَّجَالِ) جا ئەگەر تەنھا ھەموو ئەو نۆرینانەى پراپر دوو کۆ بونەو ھە - لەو ھالەتەى مردووه كه ئافرەتە - ئەو کاتە (وَرِثَ الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ فَقَطْ) تەنھا باوک و کوپ و میژد میرات دەگرن، چونکە باپیرە بە باوک بێ بەش دەبێ و کوپى کوپ بە کوپ بێ بەش دەبێ و برا و براز و مام و مامۆزاو نازادکەر بە کوپەكە و ھەم بە باوکیش بێ بەش دەبن، جا لەم ھالەتەدا: شەشێكى میراتەكە بۆ باوک، چوارێكى بۆ میژد، پاشماو ھەكەشى بۆ کوپەكەى، كەوابو: بنچینەى مەسەلەكەیان لە دوانزەى، بە لێدانى سێ لە چوار، بەم شێو ھە:

4. میراتگر ————— باوک، میژد، کوپ.

3 × . بە شە میرات ————— شەشێك، چوارێك، پشٹیە.

$$12 \div \frac{2 + 3 + 7}{12} = 12.$$

(أَوْ كُلُّ النِّسَاءِ) یان ئەگەر تەنھا ھەموو ئەو ئافرەتانەى پراپر دوو کۆ بونەو ھە - لەو ھالەتەى مردووه كه نۆرینەى - ئەو کاتە (فَالْبِثْتُ وَبِثْتُ الْإِبْنَ وَالْأُمَّ وَالْأَخْتَ لِلْأَبَوَيْنِ وَالزَّوْجَةِ) تەنھا کیژو کیژى کوپ و دایک و خوشكى لە دایک و باوکى و ژن میرات دەگرن، چونکە داپیرە بە دایک بێ بەش دەبێ و خوشكى تەنھا لە دایكى بە کیژەكە بێ بەش دەبێ و نازادکەر و خوشكى تەنھا لە باوكى بە خوشكى لە دایک و باوكى بێ بەش دەبن؟ چونکە خوشك لە گەل کیژدا بە میراتگرى پشٹی دادەندرێ، جا لەم ھالەتەدا: نیو ھە بۆ کیژ، شەشێك بۆ کیژى کوپ، شەشێكى تر بۆ دایک، ھەشتێك بۆ ژن، پاشماو ھەكەشى بۆ خوشكەكەى، كەوابو: بنچینەى مەسەلەكەیان لە بیست و چوارە، بە لێدانى سێ لە ھەشت، بەم شێو ھە:

8. میراتگر ————— کیژ، کیژى کوپ، دایک، ژن، خوشكى لە دایک و باوكى.

3 × . بە شە میرات ————— نیو، شەشێك، شەشێك، ھەشتێك، پشٹیە.

$$24 \div \frac{12 + 4 + 4 + 3 + 1}{24} = 24.$$

(أَوْ الَّذِينَ) یان لەو میراتگرانەى پراپر دوو، ھەموو ئەوانە کۆ بونەو ھە: كە (يُمْكِنُ اجْتِمَاعُهُمْ مِنَ الصَّنَفَيْنِ) دەگونجا وێكرا کۆ بینەو ھە لە ھەر دوو جۆرەكەى نۆرینەكان و ئافرەتەكان، ئەو کاتە (فَالْأَبَوَانَ) دایک و باوک و (وَالْإِبْنَ وَالْبِثْتُ) کوپ و کیژو (وَأَحَدُ الزَّوْجَيْنِ) یەكێك لە ژنەكو میژدەكە میرات دەگرن:

جا ئەگەر میژدەكە مردبێ: ئەو ھەشتێكى میرات بۆ ژنەكەى، شەشێكى بۆ باوک،

شه شيككي تر بئ دايك، پاشماوه كه شي بئ كوپو كيژه كه يه، كه وابو: بنچينه ي ئه م
وَلَوْ فَقِدُوا كُلَّهُمْ فَأَصْلُ الْمَذْهَبِ أَنَّهُ لَا يُورَثُ ذَوُوا الْأَرْحَامِ وَلَا يُرَدُّ عَلَى أَهْلِ الْفَرَضِ
بَلِ الْمَالُ لِبَيْتِ الْمَالِ، وَأَفْتَسَالُمُتَأَخَّرُونَ إِذَا لَمْ يَنْتَظِمِ أَمْرُ بَيْتِ الْمَالِ:

مه سه له يه له بيست و چواره، به ليداني سئ له ههشت، به لام له ههفتا و دوو ساغ ده بيتته وه
 به ليداني سئ- كه ژماره ي سه ري كوپه كه و كيژه كه يه- له بيست و چوار، به م شيوه يه:

$$\begin{aligned}
 & 8. \text{ ميراتگر } \text{ --- } \text{ ژن، دايك، باوك، كوپو كيژ.} \\
 & 3 \times \text{ به شه ميرات } \text{ --- } \text{ هه شتيك، شه شيك، شه شيك، پشتييه.} \\
 & 24 \div \text{ --- } 3 + 4 + 4 + 13 = 24 \\
 & 3 \times \text{ ساغ كردنه وه ي به سئ هاويه ش.} \\
 & 72 \div \text{ --- } 9 + 12 + 12 + 39 = 72
 \end{aligned}$$

وه نه گه ر ژنه كه مردبئ: ئه و كاته ش دايك و باوك- وه ك مه سه له كه ي پرايردوو- هه ر يه كه و
 شه شيككي ده گرن، چوار يكي ش بئ ميرده كه، پاشماوه كه شي بئ كوپو كيژه كه يه، كه وابو:
 بنچينه ي ئه م مه سه له يه له دوانزه يه، به ليداني سئ له چوار، به لام له سي و شه ش ساغ
 ده بيتته وه به ليداني سئ- كه ژماره ي سه ري كوپه كه و كيژه كه يه- له دانزه، به م شيوه يه:

$$\begin{aligned}
 & 4. \text{ ميراتگر } \text{ --- } \text{ ميژد، دايك، باوك، كوپو كيژ.} \\
 & 3 \times \text{ به شه ميرات } \text{ --- } \text{ چوار يك، شه شيك، شه شيك، پشتييه.} \\
 & 12 \div \text{ --- } 3 + 2 + 2 + 5 = 12 \\
 & 3 \times \text{ ساغ كردنه وه ي به سئ هاويه ش.} \\
 & 36 \div \text{ --- } 9 + 6 + 6 + 15 = 36
 \end{aligned}$$

(وَلَوْ فَقِدُوا كُلَّهُمْ) نه گه ر ميراتگره كان- له جوړي نير و مئ- هيچيان نه بون، يان هه نديكيان
 هه بون به لام ميراته كه له به شي خويان زياد بوو، واته: هيچ ميراتگريكي له پشتيش نه بو،
 ئه وه (فَأَصْلُ الْمَذْهَبِ) بنچينه ي مه زه بي (الشافعي) ئه مه يه: (أَنَّهُ لَا يُورَثُ ذَوُوا الْأَرْحَامِ)
 ميراته كه هيچي نادرېته خزمه كانى (ذَوِ الْأَرْحَامِ)، واته: خزمه كانى خاوه ن په حم، هه م (وَلَا
 يُرَدُّ عَلَى أَهْلِ الْفَرَضِ) ئه و ميراته ي له به شه كان زياد بووه، ئه و يش دووباره به سه ر خاوه ن
 به شه كاندا به ش ناكريته وه (بَلِ الْمَالُ لِبَيْتِ الْمَالِ) به لكو گشت ميراته كه- نه گه ر هيچ
 ميراتگريك نه بئ- يان ئه و نده ي له به شه ميراته كان زياد بووه- نه گه ر ميراتگر هه بئ به لام
 له پشتييان له گه لدا نه بئ- له هه ردوو حاله تدا ده درېته (بَيْتِ الْمَالِ)، هه رچه ند (بَيْتِ الْمَالِ)
 نارېكي ش بئ و سه ر په رشتكار كه شي سته مكار بئ.

به لام (وَأَفْتَسَالُمُتَأَخَّرُونَ) كومه له زوره كه ي زانايانى مه زه بي (الشافعي) به پيچه وانه ي

مه زهه ب فتوايان داوه و فرموويانه: (إِذَا لَمْ يَنْتَظَمْ أَمْرُ بَيْتِ الْمَالِ) هر کاتيك کاروباري بِالرَّدِّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ غَيْرِ الزَّوْجَيْنِ مَا فَضَلَ عَنْ فُرُوضِهِمْ بِالنِّسْبَةِ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا صُرِفَ إِلَى ذَوِي الْأَرْحَامِ، وَهُمْ مَنْ سِوَا الْمَذْكُورِينَ مِنَ الْأَقْرَبِ، وَهُمْ عَشْرَةُ أَصْنَافٍ:

(بَيْتُ الْمَالِ) پيك نه بو؟ چونكه پيشه وای موسولمانان نه بو، يان سته مكار بوو - وهك سهرده می نیستا- (بِالرَّدِّ عَلَى أَهْلِ الْفَرْضِ) ده بی میراته زیده که دووباره بوو خاوهن به شه کان بگه پیندریته وه (غَيْرِ الزَّوْجَيْنِ) جگه له ژن و میړد، واته: هیچ به شیکی میراته زیاده که دووباره به سهر ژن و میړددا بهش ناکړیته وه، چونكه نه م دووانه خزمی په حمی و پشتمن، جا نه و میراته ی دووباره بهش ده کړیته وه (مَا فَضَلَ عَنْ فُرُوضِهِمْ) نه وه یه: که له بهشی میراتگره کان زیاد بووه له و حاله ته ی هیچ میراتگریکی پشتمن نی، که وایو: (بِالنِّسْبَةِ) هریه که یان به گوړه ی به شه که ی خویان دووباره به سهریاند ا بهش ده کړیته وه، هره که له کوتایی (ساغر د نه وه ی مه سه له کان) دا به دریژی پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا) جا نه گه هر هیچ خاوهن به شیک نه بو، نه و کاته (صُرِفَ إِلَى ذَوِي الْأَرْحَامِ) واجبه: میراته که - به ناوی میرات - بدریته (ذَوِي الْأَرْحَامِ)، واته: خزمه خاوهن په حمه کانی داهاتوو، چونكه پیغه مبه ر ښه ده فرموی: ﴿الْخَالُ وَارِثٌ مِّنْ لَّا وَارِثَ لَهُ﴾ حدیث صحیح رواه أبوداود وغيره، خال میراتگری نه و که سیه: که هیچ میراتگریکی نی.

﴿لَا كَادَارِي﴾: زانایانی لیکوله ره وه نه و فتوا یه یان به پاستر داناوه له بنچینه ی مه زهه ب، هره که له زوری ی سهرچا وه کاند ا فرموويانه، که وایو: ده بی په فتار هر به و فتوا یه بکړی، جا نه گه هر مردووه که هیچ میراتگریکی نه بو و هیچ خزمیکی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) شی نه بو، نه و کاته واجبه: میراته که بدریته ده ست کار به ده ستیکی نه مین و باوه پیکراوی شوینه که، تا کو له بهر ژه وه ندی موسلمانانی سهر ف بکا.

جا نه گه هر کار به ده ست له و شوینه دا نه بو، یان خائین و لینه زان بوو، نه و کاته نه و که سیه میراته که ی له بهر ده ستدایه بوی دروسته - به لکو واجبه - : هر به خوی له بهر ژه وه ندی موسولمانان سهر فی بکا، جا نه گه هر به خوی نا نه مین بوو، یان لینه زان بوو، نه و کاته واجبه: بیداته ده ست یه کیکی نه مین و لیزان تا کو نه و له بهر ژه وه ندی موسولمانان سهر فی بکا.

جا له و دوو حاله ته دا مه رجه: دوا پوژی نه و ده ستکاری یه سه لامه ت بی و تووشی نا ژاوه نه بی، هره که له (تحفه) و (نهایه) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

﴿بِاسِي (ذَوِي الْأَرْحَامِ) وَ چو نیه تی میرات گرتنیان﴾

(وَهُمْ) خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) له شه رعدا (مَنْ سِوَا الْمَذْكُورِينَ مِنَ الْأَقْرَبِ) خزمه کانی ترن جگه له و حه فده خزمانه ی باسما ن کردن له (ژماره ی میراتگره کان) دا (وَهُمْ عَشْرَةُ أَصْنَافٍ)

خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) ده جۆدن:
**أَبُو الْأُمِّ وَكُلُّ جَدٍّ وَجَدَّةٍ سَاقِطَيْنِ، وَأَوْلَادُ الْبَنَاتِ،
 وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ، وَأَوْلَادُ الْأَخَوَاتِ، وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ لِلْأُمِّ، وَالْعَمُّ لِلْأُمِّ،
 وَبَنَاتُ الْأَعْمَامِ، وَالْعَمَّاتُ، وَالْأَخْوَالُ، وَالْخَالَاتُ، وَالْمُدُلُّونَ بِهِمْ.**

یه کهم: (أَبُو الْأُمِّ) باوکی دایک و، هم (وَكُلُّ جَدٍّ وَجَدَّةٍ سَاقِطَيْنِ) گشت باپیره و داپیره یه کی بی بهش له میرات: وهك باوکی باوکی دایک، دایکی باوکی دایک. دووهم: (وَأَوْلَادُ الْبَنَاتِ) کوپو کیژی کیژه کان: جا کیژه کانی خوی بی، یان کیژه کانی کوپی بی. سی یهم: (وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ) کیژه کانی برایه کان: جا برای له دایک و باوکی بن، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی. چوارهم: (وَأَوْلَادُ الْأَخَوَاتِ) کوپو کیژی خوشکه کان: جا خوشکی له دایک و باوکی بن، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی. پینجهم: (وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ لِلْأُمِّ) کوپه برایه کانی تهنها له دایکی، هم کیژه کانیشیان ههروهك پابرا. شه شهم: (وَالْعَمُّ لِلْأُمِّ) مامی له دایکی که تهنها له دایک وه برای باوک بی. ههفتهم: (وَبَنَاتُ الْأَعْمَامِ) کیژه مامه کان: جا مامی له دایک و باوکی بی، یان تهنها له باوکی، یان تهنها له دایکی، ههروه ها کوپه مامی تهنها له دایکیش وهك کیژه مامه کانه. هه شتهم: (وَالْعَمَّاتُ) پوره کانی مردووه که: که خوشکی باوکی. نۆیهم: (وَالْأَخْوَالُ) خاله کانی مردووه که. ده یهم: (وَالْخَالَاتُ) پوره کانی مردووه که: که خوشکی دایکی (وَالْمُدُلُّونَ بِهِمْ) هم ئه وانه ی به و ده جۆرانهش ده گه نه وه مردووه که ئه وانیش (ذَوِي الْأَرْحَامِ) ن.

ئینجا بزانه: له باره ی میراتگرتنی خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) دوو مه زه ب هه نه: یه کهم: مه زه بی (أَهْلُ الْقَرَابَةِ)، که مه زه بیکی بی هیژه و ده فه رموی: کامه یان له مردووه که نزیکتره ئه ویا ن میراته که ده گرئ.

دووهم: مه زه بی (أَهْلُ التَّنْزِيلِ)، که مه زه بیکی راستره و ده فه رموی: هه ر خزمیک له خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) ده هیندریته شوین ئه و میراتگره ی که به هوی ئه ویه وه ده گاته وه مردووه که، که وایو: مامی تهنها له دایک و خوشکی باوک وهکو باوک داده ندرین، خالو خوشکی دایک وهکو دایک داده ندرین، کوپو کیژی خوشک و کوپو کیژی کیژ هه ر یه که یان وهکو دایکی خویان داده ندرین، دیسان بزانه: چۆنیه تی میراتگرتنی خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) سی حاله تی هه نه:

حَالُهُ تَبِيهَ كَهَم: حاله تی به ته نهایی، واته: هه ر یه کیک له خزمه کانی (ذَوِي الْأَرْحَامِ) به تهنها بی، ئه وه گشت میراته که ده گرئ، جیاوازی نیرو می نیه، بو وینه: ئه گه ر مردووه که تهنها کیژه برایه کی هه بی، ئه وه میراته که ی گشتی بو کیژه برایه که یه، یان ئه گه ر تهنها

کیزه مامیکی هه بئ، ئه وه میراته که ی گشتی بۆ کیزه مامه که یه، ههروه که له (تحفة و الشروانی) دا فه رموویانه.

حاله تی دووهم: خزمه کانی (ذَوِی الْأَرْحَامِ) له یه که س زیاتر بن و هه ندیکیان له هه ندیکیان نزیکتر بن له میراتگری مردوو که، له و حاله ته دا کامه یان له میراتگری که نزیکتر بئ، ئه ویان له پێشتره بۆ میراتگری - نه که ئه وه ی له مردوو که نزیکتره، ههروه که له مه زه به که ی بئ هیژدا ئه وها بوو - چونکه ئه و خزمه له جی میراتگری که داندراوه، که وابو: نزیککی له میراتگری که په چاو ده کری، نه که نزیککی له مردوو که:

بۆ وینه: ئه گه ر مردوو که له پاشی به جی ما: ته نها کیژی کیژی کوپو کیژی کوپی کیژ، ئه وه میراته که گشتی بۆ کیژی کیژی کوپه که یه؟ چونکه ئه مه یان به یه که نمره ده گاته میراتگری که: که کیژی کوپی مردوو که یه، به لام ئه وه که ی تر به دوو نمره ده گاته میراتگری که: که کیژی مردوو که یه.

ههروه ها ئه گه ر له پاشی به جی ما: ته نها باوکی دایکی دایک و دایکی باوکی دایک، ئه وه میراته که گشتی بۆ باپیره که یه؟ چونکه ئه مه یان به یه که نمره ده گاته میراتگری که: که دایکی دایکی مردوو که یه، به لام داپیره که به دوو نمره ده گاته میراتگری که: که دایکی مردوو که یه... هتد.

حاله تی سێیه م: خزمه کانی (ذَوِی الْأَرْحَامِ) له یه که س زیاتر بن و به یه کسانیش له میراتگری که نزیک بن، له و حاله ته دا و دابنئ: مردوو که خودی ئه و میراتگری له دوا ی خوی به جی هیشتون: که خزمه کانی (ذَوِی الْأَرْحَامِ) به هۆی ئه وانه وه ده گه نه وه مردوو که، ئینجا به شه میراتی هه ر یه کێک له و میراتگری ته سلیمی ئه و خزمه ده کری: که به هۆی ئه و میراتگری وه ده گاته مردوو که، ئینجا ئه و به شه میراته ش - که ده درێته خزمه کانی (ذَوِی الْأَرْحَامِ) - هه ر یه که یان به گویره ی میراتگری ته خۆیه تی له خودی ئه و میراتگری، ئه گه ر و دابنئین: خودی میراتگری که مردوو، جا میراتگری ته که به پووی پشته بئ، یان به خاوه ن به شی بئ:

بۆ وینه: ئه گه ر مردوو که له پاشی به جی ما: ته نها کیژی کیژو کیژی کیژی کوپ، ئه وه نیوه ی میراته که بۆ کیژی کیژه که یه و شه شیکیشی بۆ کیژی کیژی کوپه که یه، ئینجا پاشماوه که _____ شه به سه ریاندا به ش ده کری ته وه: سێ به شی بۆ کیژی کیژه که و به شیکیشی بۆ کیژی کیژی کوپه که.

می‌ردی ژنه‌که‌یه، به‌و مەرجه‌ی (لَمْ تُخَلَّفْ زَوْجَتُهُ وَلَدًا وَلَا وَلَدَ ابْنٍ) ژنه‌که‌ی له‌ دوا‌ی خۆ‌ی به‌جۆ‌ی نه‌ه‌یشتبۆ‌: نه‌ کو‌پ و نه‌ کی‌ژ و نه‌ کو‌پ‌ی‌کو‌پ‌ی و نه‌ کی‌ژ‌ی‌کو‌پ‌ی و نه‌ به‌ره‌وخوارتریش، خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ ئی‌وه‌ نی‌وه‌ی ئه‌و میراته‌تان هه‌یه: که‌ ژنه‌کانتان به‌ جۆ‌یان ه‌یشتوه‌، به‌و مەرجه‌ی ژنه‌کان کو‌پ‌و کی‌ژیان نه‌بن.

وَبْنَتٍ، أَوْ بِنْتِ ابْنٍ، أَوْ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ، أَوْ لِأَبٍ مُنْفَرِدَاتٍ. وَالرُّبْعُ: فَرَضُ زَوْجٍ لِّزَوْجَتِهِ وَلَدٌ أَوْ وَلَدِ ابْنٍ، وَزَوْجَةٌ لِّسٍ لِّزَوْجِهَا وَاحِدٌ مِنْهُمَا. وَالثُّمْنُ: فَرَضُهَا مَعَ أَحَدِهِمَا.

دووهم: (وَبْنَتٍ) به‌شی کی‌ژ‌ی‌کی‌مردووه‌که‌یه. سێ‌یه‌م: (أَوْ بِنْتِ ابْنٍ) به‌شی کی‌ژ‌ی‌کی‌ کو‌پ‌ی‌مردووه‌که‌یه هه‌رچه‌ند به‌ره‌وخوارتریش بۆ‌، خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ ئه‌گه‌ر یه‌ك کی‌ژ بو‌و، ئه‌وه‌ نی‌وه‌ی هه‌یه.

چوارهم: (أَوْ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ) به‌شی خوشکی‌کی له‌ دایک‌و‌باوک‌ی‌یه. پێنجهم: (أَوْ لِأَبٍ) به‌شی خوشکی‌کی ته‌نها له‌ باوک‌ی‌یه، خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ ئه‌گه‌ر مردووه‌که‌ خوشکی‌کی هه‌بو‌و، ئه‌وه‌ نی‌وه‌ی میراته‌که‌ی هه‌یه.

(مُنْفَرِدَاتٍ) به‌و مەرجه‌ی ئه‌و چوار ئا‌فره‌تانه‌ی پ‌ا‌بردو‌و گشتیان به‌ ته‌نها بن، واته‌: ه‌یچ میراتگری‌کی وه‌ه‌یان له‌گه‌لدا نه‌بۆ‌: که‌ بیانکاته‌ میراتگری‌پشتی، یان به‌شیان که‌م بکاته‌وه‌، یان بۆ‌به‌شیان بکا له‌ میرات، هه‌م میراتگری‌کی وه‌کو‌ خۆ‌یشیان له‌گه‌لدا نه‌بۆ‌.

2- (وَالرُّبْعُ) چوار‌یک به‌شی دو‌و میراتگرانه‌، یه‌که‌م: (فَرَضُ زَوْجٍ) به‌شی می‌ردی ژنه‌که‌یه له‌و‌ حاله‌ته‌ی که‌ (لِزَوْجَتِهِ وَلَدٌ) ژنه‌که‌ی: کو‌پ، یان کی‌ژ‌ی هه‌بۆ‌، جیا‌وا‌زی نه‌یه: کو‌پ‌و کی‌ژه‌که‌ی له‌م می‌رده‌ بو‌بن، یان له‌ می‌رد‌ی‌کی‌تر، یان له‌ زینا (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) یان ژنه‌که‌ی: کو‌پ‌ی‌کو‌پ‌ی، یان کی‌ژ‌ی‌کو‌پ‌ی هه‌بۆ‌، هه‌رچه‌ند به‌ره‌وخوارتریش بۆ‌، خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ ئه‌گه‌ر ژنه‌کانتان مندالیان هه‌بو‌و، ئی‌وه‌ چوار‌یکی میراتتان هه‌یه.

دووهم: (وَزَوْجَةٍ) چوار‌یک به‌شی ژنی‌کی‌مردووه‌که‌و زیاتر له‌ ژنی‌کیه‌تی تا ده‌گاته‌ چوار ژن - واته‌: چوار‌یکه‌که‌ له‌ نی‌وان خۆ‌یا‌ندا به‌ش ده‌که‌ن - به‌و مەرجه‌ی (لَیْسَ لِّزَوْجِهَا وَاحِدٌ مِنْهُمَا) می‌رده‌که‌ی: نه‌ کو‌پ و نه‌ کی‌ژ و نه‌ کو‌پ‌ی‌کو‌پ‌ی و نه‌ کی‌ژ‌ی‌کو‌پ‌ی و نه‌ به‌ره‌وخوارتریشی نه‌بۆ‌، خوا‌ی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ ژنه‌کانتان چوار‌یکیان هه‌یه، ئه‌گه‌ر مندالتان نه‌بۆ‌.

3- (وَالثُّمْنُ) هه‌شت‌یک به‌شی یه‌ك میراتگره‌، چونکه‌ (فَرَضُهَا) ته‌نها به‌شی ژنی‌مردووه‌که‌یه له‌ ژنی‌که‌وه‌ تا ده‌گاته‌ چوار ژن - واته‌: هه‌شت‌یکه‌که‌ له‌ نی‌وان خۆ‌یا‌ندا به‌ش ده‌که‌ن - له‌و

حاله تهی (مَعَ أَحَدِهِمَا) کوپی میړده که ی، یان کیژی میړده که ی له گه لدا بی، یان کوپی کوپی میړده که ی، یان کیژی کوپی میړده که ی، یان بهر و خوارتری له گه لدا بی، جیاوازی نیه: کوپو کیژده که ی له م ژنه بوین، یان له ژنیکیت، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه مندالتان هه بوو، نه وه ژنه کانتان هه شتیکیان هه یه له میراته که تان.

وَالثُّلُثَانِ: فَرَضُ بِنْتَيْنِ فَصَاعِدًا، وَبِنْتِي ابْنٍ فَأَكْثَرُ، وَأُخْتَيْنِ فَأَكْثَرُ لَابَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ. وَالثُّلُثُ: فَرَضُ أُمِّ لَيْسَ لِمَيْتِهَا وَلَدٌ وَلَا وَلَدُ ابْنٍ وَلَا ابْنَانِ مِنَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ،

ئینجا بزانه: له گشت نه و حاله تانه ی پراېر دوو د مەرجه: کوپو کیژی خوی و کوپو کیژی کوپ میراتگر بن، واته: نه گهر نه وانه به هوی کوشتن، یان کافر بوون، یان کویله یی میرات نه گرن، نه و کاته هه بوونیان وه که نه بوونه، واته: کار له میراتی ژن و میړده که ناکا، به لکو میړده که نیوه یی هه د دریتئ و ژنه که ش چواریک هه د دریتئ، هه روه که له ژوبه ی سرچاوه کاند ا فهرموویانه.

ئینجا بزانه له (عِدَّة) ی ته لاقی (الرَّجْعِي) دا ژن و میړد میرات له یه کتری ده گرن، هه روه که له (کتاب الطلاق) دا پوونی ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

4- (وَالثُّلُثَانِ) دووسییه که به شی چوار میراتگرانه، یه که م: (فَرَضُ بِنْتَيْنِ فَصَاعِدًا) به شی دوو کیژو ژورت له دوو کیژی مردووه که یه، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ نه گهر کیژده کان دوو و به سه ره وه تر بوون، نه وه دووسییه کی میراته که یان هه یه.

دووه م: (وَبِنْتِي ابْنٍ فَأَكْثَرُ) به شی دوو کیژده کوپو ژورت له دوو کیژده کوپه، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، جیاوازی نیه نه و کیژده کوپانه: هی یه که باوک بن، یان هی ژور باوک بن، واته: دووسییه که که له نیوان خویاندا به ش ده که ن.

سئیه م: (وَأُخْتَيْنِ فَأَكْثَرُ لَابَوَيْنِ) به شی دوو خوشکی له دایک و باوکی و ژورت له دووانه. چوارهم: (أَوْ لِأَبٍ) به شی دوو خوشکی ته نها له باوکی و ژورت له دووانه، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ نه گهر خوشکه کان دوو بوون، نه وه دووسییه کی میراتیان هه یه.

ئینجا بزانه: له و چوارانه شدا مەرجه: هیچ میراتگری کی وه هایان له گه لدا نه بی: که بیانکاته میراتگری پشتی، یان به شیان که م بکاته وه، یان بی به شیان بکا له میرات، هه روه که له ژوبه ی سرچاوه کاند ا فهرموویانه.

5- (وَالثُّلُثُ) سییه که به شی دوو میراتگرانه، یه که م: (فَرَضُ أُمِّ) به شی دایکی مردووه که یه، به و مەرجه ی (لَيْسَ لِمَيْتِهَا وَلَدٌ) کوپه مردووه که ی هیچ کوپو هیچ کیژیکی نه بی و هم (وَلَا

وَلَدُ ابْنٍ) هېچ كوپې كوپو هېچ كيژى كوپو هېچ بهر و خوار تر یشى نه بئى و هم (وَلَا اِثْنَانِ مِنَ الْاِخْوَةِ وَالْاَخَوَاتِ) دوو و زياتر له دووان خوشك و براى مردووه كې له گه لدا نه بئى، جياوازی نيه: له دايك و باوكى بن، يان ته نها له باوكى، يان ته نها له دايكى، خواى گه وړه ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَا تُمَهُ الثَّلَاثُ﴾ نه گه ر مردووه كه كوپو كيژى نه بون و دايك و باوكيشى ميراتيان لى ده گرت، نه وه دايكه كې سټيه كې هيه.

وَفَرَضُ اثْنَيْنِ فَاكْثَرَ مِنَ وَلَدِ الْأُمِّ، وَقَدْ يُفَرِّضُ لِلْجَدِّ مَعَ الْاِخْوَةِ. وَالسُّدُسُ فَرَضُ سَبْعَةٍ: أَبٍ وَجَدٍّ لِمَتَيْهِمَا وَلَدٌ أَوْ وَلَدُ ابْنٍ، وَأُمٌّ لِمَتَيْهَا وَلَدٌ أَوْ وَلَدُ ابْنٍ أَوْ اِثْنَانِ مِنَ اِخْوَةٍ وَأَخَوَاتٍ،

دووه م: (وَفَرَضُ اثْنَيْنِ فَاكْثَرَ مِنَ وَلَدِ الْأُمِّ) به شى دووان و زياتر له دووانه له و خوشك و برايانى ته نها له دايكه وه خوشك و براى مردووه كې، جياوازی نئى و مى نيه، خواى گه وړه ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فَاثَلَاثُ﴾ نه گه ر خوشك و برايه كاني ته نها له دايكى له يه كه س زړ تر بون، نه وه گشتيان له سټيه كې ميراته كه دا هاوېه شن.

(وَقَدْ يُفَرِّضُ لِلْجَدِّ مَعَ الْاِخْوَةِ) هه ندى جاريش سټيه كې بى باپيره داده ندى له و حاله ته ي له گه ل برايه كاني مردووه كه دا بئى، هه روه ك له باسى (ميراتى باپير) دا پوونى ده كه ينه وه، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالى.

6- (وَالسُّدُسُ فَرَضُ سَبْعَةٍ) شه شىك به شى حه فت كه سانه، يه كه م: (أبٍ) به شى باوكى مردووه كه يه. دووه م: (وَجَبَرٌ) به شى باپيره ي مردووه كه يه نه گه ر باوك نه بئى، هم به و مه رجه ش باپيره كه به مى بينه نه گاته مردووه كه، واته: باوكى باوك و به سه روه تر بئى، نه ك باوكى دايك، ئينجا له و حاله ته دا باوك و باپيره شه شىك ده گرن: كه (لِمَتَيْهِمَا وَلَدٌ) مردووه كه يان كوپ، يان كيژى هه بئى (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) يان كوپې كوپ، يان كيژى كوپ، يان به روه و خوار ترى هه بئى، خواى گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَلَا بَوِيه لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ دايك و باوكى مردووه كه هه ر يه كه يان شه شىكى ميراته كه يان هه يه، نه گه ر مردووه كه مندالى هه بئى. واته: له م ثاياته دا باپيره وه كو باوكه.

سټيه م: (وَأُمٌّ) شه شىك به شى دايكى مردووه كه يه، له و حاله ته ي (لِمَتَيْهَا وَلَدٌ) مردووه كه ي: كوپ، يان كيژى هه بئى (أَوْ وَلَدُ ابْنٍ) يان كوپې كوپ، يان كيژى كوپ، يان به روه و خوار ترى هه بئى (أَوْ اِثْنَانِ مِنَ اِخْوَةٍ وَأَخَوَاتٍ) يان دوو، يان زياتر خوشك و براى هه بن، جياوازی نيه: له دايك و باوكى بن، يان ته نها له دايكى، يان ته نها له باوكى، هم جياوازی نيه: گشتيان برا بن، يان خوشك بن، يان خوشك و برا بن، هه روه ها جياوازی نيه له و خوشك و برايانه: يه كيكيان، يان گشتيان به هوى كه سټيكى تر بئى به ش بېن له ميراث، يان نا.

به لام ليړه شدا- له گشت نه وانه ي پراېر دوو دا- مه رجه: كوپو كيژه كې و كوپو كيژى

كوپهكه‌ی و خوشك و براهه كانيش ميراتگر بن، واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه به هؤى كۆيله‌ی، يان كوشتن، يان كافريوون ميرات نه‌گرن، نه‌و كاته هه‌بوونيان وه كه نه‌بوونه، واته: كار له ميراتى باوك و باپيره و دايك ناكا، هه‌روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوه‌ته‌وه، به‌لگه‌ش نايه‌ته‌كه‌ی پابردووه و هه‌م خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾ نه‌گه‌ر مردووه كه براهه هه‌بن، دايكه‌كه‌ی شه‌شيكي هه‌يه.

وَجَدَّةٌ، وَلِبْنَتِ ابْنٍ مَعَ بِنْتِ صُلْبٍ، وَلِأُخْتٍ أَوْ أَخَوَاتٍ لِأَبٍ مَعَ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ، وَلِوَاحِدٍ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ.

چوارهم: (وَجَدَّةٌ) شه‌شيك به‌شى داپيره‌يه كه زياتر له داپيره‌يه كه، به‌و مه‌رجه‌ی دايكى مردووه كه نه‌ماين، جياوازی نيه مردووه كه: براو مندالى هه‌بن، يان نه‌يين، هه‌روه كه له (شرح الرحبية) دا فه‌رموويه‌تى، هه‌روه‌ها جياوازی نيه داپيره‌يه كه: دايكى دايك به‌ سه‌روه‌تر بئ، يان دايكى باوك به‌ سه‌روه‌تر بئ ﴿عَنْ بُرَيْدَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَعَلَ لِلْجَدَّةِ السُّدُسَ إِذَا لَمْ تَكُنْ ذُوْنَهَا أُمٌّ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، پيغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌شيكي بئ داپيره داناه، به‌و مه‌رجه‌ی له خؤى به‌ره‌وخوارتر دايك كه نه‌بئ.

جا نه‌گه‌ر له داپيره‌يه كه زياتر بون: وه كه دايكى دايكى باوك و دايكى باپيره و دايكى دايكى دايك، نه‌و كاته شه‌شيكه كه له نيوان خؤياندا به‌ش ده‌كه‌ن، هه‌روه كه (أصحاب السنن بسند صحيح) گيژاويه‌تiane وه، (مغنى) شه‌فه‌رموويه‌تى.

پينجهم: (وَلِبْنَتِ ابْنٍ) به‌شى كيژه‌كوپك و زياتر له كيژه‌كوپكه، واته: له نيوان خؤياندا شه‌شيكه كه به‌ش ده‌كه‌ن، جياوازی نيه گشتيان له يه كه باوك بن، يان له ژۆر باوكان بن، هه‌ر چه‌ند به‌ره و خوارترين بن، جا كيژه‌كوپ له و حاله‌ته شه‌شيكي هه‌يه: كه (مَعَ بِنْتِ صُلْبٍ) له‌گه‌ل كيژيكي مردووه كه دا بئ، هه‌م كوپى مردووه كه شه‌شيكي مردبئ ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْإِنْتَةِ النِّصْفَ وَلِلْبْنَةِ الْإِبْنِ السُّدُسَ - تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ - وَمَا بَقِيَ لِلْأُخْتِ﴾ رواه البخاري، پيغه‌مبه‌ر ﷺ براهه‌يه: نيوه‌ی ميرات بئ كيژى مردووه بئ و شه‌شيكي بئ كيژى كوپه‌كه‌ی بئ - تا ببئته ته‌واوكه‌رى دووسئييه‌ك - پاشماوه‌كه‌شى بئ خوشكه‌كه‌ی بئ.

شه‌شه‌م: (وَلِأُخْتٍ أَوْ أَخَوَاتٍ لِأَبٍ) به‌شى خوشكيك و زياتر له خوشكيكه: كه ته‌نها له باوكه وه خوشكى مردووه كه بن، واته: شه‌شيكه كه له نيوان خؤياندا به‌ش ده‌كه‌ن، له‌و حاله‌ته‌ی (مَعَ أُخْتٍ لِأَبَوَيْنِ) له‌گه‌ل خوشكيكي له دايك و باوكى دا بئ، به (قياس) له سه‌ر كيژو كيژى كوپ.

هه‌فته‌م: (وَلِوَاحِدٍ مِنْ وَلَدِ الْأُمِّ) به‌شى ته‌نها يه‌كيكه له و خوشك و براهه‌يه ته‌نها له دايكه وه

خوشك و برای مردووه‌كه‌ن، جیاوازی نیژ و می نیه له شه‌شیک گرتندا، خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ نه‌گه‌ر مردووه‌كه‌ه برایه‌کی له‌دایکی، یان خوشکیکی له‌دایکی مه‌بوو، نه‌وه هه‌ر یه‌کێك له‌وان شه‌شیک مه‌یه. ئینجا بزانه: له‌و میراتگرانه‌ی پرا‌بردوو، هه‌ندیکیان هه‌ندی جار له‌ پووی پشتیوه‌ش میرات ده‌گرن: وه‌ك باوك و باپیره، خوشك، کیژ، کیژی‌كوپ.

(فَصْلُ) الْأَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ لَا يَحْجُبُهُمْ أَحَدٌ، وَابْنُ الْإِبْنِ لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا الْإِبْنُ أَوْ ابْنُ ابْنٍ أَقْرَبُ مِنْهُ، وَالْجَدُّ لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا مُتَوَسِّطٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَيِّتِ،

﴿ئاگاداری﴾ نه‌گه‌ر دوو‌كه‌س له‌ زگم‌اكدا پی‌كه‌ه نوسا بون، نه‌وه به‌ دوو میراتگر داده‌ندریڤ به‌و مه‌رجه‌ی دوو سه‌ریان هه‌بن، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) و (مغنی) دا‌فرمویانه، واته: —جگه‌ له‌ سه‌ر— مه‌رج نیه‌ نه‌ندامه‌كانی‌تر به‌ژماره‌ی دوو‌كه‌سان بن، به‌ل‌كو هه‌ر كاتیك بزانیڤ ژیاڤی هه‌ر سه‌رکیکیان له‌وی‌تر جیا‌یه و سه‌ربه‌خۆیه، نه‌وه به‌ دوو‌كه‌س داده‌ندریڤ، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) دا‌فرمویه‌تی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسٍ (حَجَب) قه‌ده‌غه‌کردن له‌ میراتگرتن﴾

واته: قه‌ده‌غه‌کردنی میراتگر له‌ گرتنی گشت میراته‌كه‌ی، یان له‌ به‌شیک میراته‌كه‌ی، كه‌واته: (الحجب) = قه‌ده‌غه‌کردن دوو به‌شه:

یه‌كه‌م: (حَجَبُ النُّقْصَانِ) = قه‌ده‌غه‌کردنی نات‌ه‌واوی، وه‌ك میراتگره‌كه‌ به‌ هۆی میراتگریکی‌تر به‌شی كه‌م ببیته‌وه، هه‌ر وه‌ك دایك به‌ هۆی كوپ له‌ سییه‌كه‌وه دیت‌ه‌وه سه‌ر شه‌شیک، یان ژن به‌ هۆی كوپ له‌ چواریکه‌وه دیت‌ه‌وه سه‌ر هه‌شتیک... هتد، جا نه‌مه‌یان له‌ (فَصْلِ) ی‌پرا‌بردوودا به‌ دریژی پوون كراوه، والحمد لله‌ تعالی.

دووهم: (حَجَبُ الْحِرْمَانِ) = قه‌ده‌غه‌کردنی بی‌به‌شی، وه‌ك میراتگره‌كه‌ به‌ هۆی میراتگریکی له‌ خۆی به‌هیز‌تر بی‌به‌ش ببی له‌ گشت میراته‌كه‌ی — هه‌ر وه‌ك لی‌ره‌دا پوونی ده‌كه‌ینه‌وه — یان به‌ هۆی سیفه‌تیک له‌ گشت میراتگرتن قه‌ده‌غه‌ بكری، هه‌روه‌ك له‌ باسی (هۆیه‌كانی میرات نه‌گرتن) دا‌پوونی ده‌كه‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی.

(أَبُ وَالْإِبْنُ وَالزَّوْجُ لَا يَحْجُبُهُمْ أَحَدٌ) له‌ چینی نیژینه‌كان باوك و كو‌پو می‌رد هه‌یج كه‌سێك بی‌به‌شیان ناكا له‌ میرات، به‌ (إجماع) ی زانایانی ئیسلام، به‌لام واده‌بی: میراتگریکی‌تر به‌شیان كه‌م ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ك له‌ (فصل) ی‌پرا‌بردوودا پوون كراوه.

(و) هه‌ر به‌ (إجماع) ی زانایانی ئیسلام (ابْنُ الْإِبْنِ) كو‌پی‌كو‌پو به‌ره‌وخوار‌تر (لَا يَحْجُبُهُ إِلَّا الْإِبْنُ) هه‌یج كه‌سێك بی‌به‌شی ناكا ته‌نها كو‌پی‌ مردووه‌كه‌ نه‌بی (أَوْ ابْنُ ابْنٍ أَقْرَبُ مِنْهُ) یان كو‌په‌ كو‌پی‌کی له‌ خۆی نزیک‌تر له‌ مردووه‌كه‌، بۆ وینه: كو‌پی‌ كو‌پی‌كو‌پ به‌ كو‌پی‌كو‌پ

ئەمەيان خزمایەتیی بەھێزترە.

(وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ) مامی لە دایک و باوکی (يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ) ئەو ھەفت کەسانە ی پرابردو بێ بەشی دەکەن، ھەم (وَأَبْنُ أَخٍ لِأَبٍ) کۆپەبرای تەنھا لە باوکیش بێ بەشی دەکا، چونکە لایەنی کۆپەبرایەتی لە لایەنی مامایەتی بەھێزترە (و) ھەروەھا (لِأَبٍ) مامی تەنھا لە باوکی (يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ) ئەو ھەشت کەسانە ی پرابردو بێ بەشی دەکەن، ھەم (وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ) مامی لە باوک و دایکیش بێ بەشی دەکا، چونکە ئەمەیان خزمایەتیی بەھێزترە.

وَأَبْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ وَعَمٌّ لِأَبٍ، وَلِأَبٍ يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ وَأَبْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ، وَالْمُعْتَقُ يَحْجُبُهُ عَصَبَةُ النَّسَبِ. وَالْبَنْتُ وَالْأُمُّ وَالزَّوْجَةُ لَا يُحْجَبْنَ، وَبَنْتُ الْإِبْنِ يَحْجُبُهَا ابْنٌ أَوْ بَنَتَانِ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهَا مَنْ يُعَصِّبُهَا، وَالْجَدَّةُ لِلْأُمِّ لَا يَحْجُبُهَا إِلَّا الْأُمُّ، وَلِلْأَبِ يَحْجُبُهَا الْأَبُ أَوْ الْأُمُّ،

(وَأَبْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ) کۆپەمامی لە دایک و باوکی (يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ) ئەو نو کەسانە ی پرابردو بێ بەشی دەکەن، ھەم (وَالْعَمُّ لِأَبٍ) مامی تەنھا لە باوکیش بێ بەشی دەکا، چونکە مام لە مامۆزا نزیکترە (و) ھەروەھا (لِأَبٍ) کۆپەمامی تەنھا لە باوکی (يَحْجُبُهُ هُوَلَاءُ) ئەو دە کەسانە ی پرابردو بێ بەشی دەکەن، ھەم (وَأَبْنُ عَمٍّ لِأَبَوَيْنِ) کۆپەمامی لە دایک و باوکیش بێ بەشی دەکا، چونکە خزمایەتیی بەھێزترە.

ھەروەھا مامی باوکی مردوو کەش بەو یازدە کەسانە ی پرابردو بێ بەش دەبێ و ھەم بە کۆپەمامی تەنھا لە باوکیش، ھەروەھا کۆپەمامی باوکی مردوو کەش بەو دوانزە کەسانە ی پرابردو بێ بەش دەبێ و ھەم بە مامی باوکی مردوو کەش.

ھەروەھا مامی باپیرە ی مردوو کەش بەو سیزدە کەسانە ی پرابردو بێ بەش دەبێ و ھەم بە کۆپەمامی باوکی مردوو کەش، ھەروەھا کۆپەمامی باپیرە ی مردوو کەش بەو چوار دە کەسانە ی پرابردو بێ بەش دەبێ و ھەم بە مامی باپیرە ی مردوو کەش.

(و) ھەروەھا (الْمُعْتَقُ) ئازادکەری کۆیلە مردوو کەش (يَحْجُبُهُ عَصَبَةُ النَّسَبِ) پشتیپەرەکانی ئەزاد بێ بەشی دەکەن.

(و) ھەروەھا لە چینی مێیینەکان: (الْبَنْتُ وَالْأُمُّ وَالزَّوْجَةُ لَا يُحْجَبْنَ) کێژو دایک و ژن بە هیچ کەسێک بێ بەش نابن لە میرات بە (إجماع) ی زانایانی ئیسلام، بەلام وا دەبێ: میراتگریکی تر بەشیان کەم دەکاتەو، ھەروەک لە (فصل) ی پرابردو دا پوون کراوە.

(وَبَنْتُ الْإِبْنِ) کێژەکۆپی مردوو کە (يَحْجُبُهَا ابْنٌ) کۆپیکی مردوو کە بێ بەشی دەکا، جیاوازی نێه کۆپی مردوو کە: باوکی خۆی بێ، یان مامی بێ، ھەم (أَوْ بَنَتَانِ) یان دوو کێژی مردوو کە و زیاتریش بێ بەشی دەکەن (إِذَا لَمْ يَكُنْ مَعَهَا مَنْ يُعَصِّبُهَا) بەو مەرجە ی

کیژده کوږه که نږینه یه کی وه های له گه لدا نه بڼ: که بی کاته میراتگری پشتنی، واته: نه گهر کیژده کوږه که برای خوی، یان کوږه مامی خوی له گه لدا بڼ، نه و کاته به هوی دوو کیژده که بڼ بهش نابڼ، به لکو له گه ل نږینه که پاشماوه ی میراته که ده گرن.

(وَالْجَدَّةُ لِلْأُمِّ) داپیره ی لای دایک، واته: دایکی دایک (لَا يَحْجُبُهَا إِلَّا الْأُمُّ) ته نها دایک بڼ بهشی ده کا له میرات، چونکه به هوی دایکه وه که یشتوته مردووه که، به لام (وَلِلْأَبِ) داپیره ی لای باوک، واته: دایکی باوک (يَحْجُبُهَا الْأَبُ أَوْ الْأُمُّ) هم باوک و هم دایک بڼ بهشی ده که ن.

وَالْقُرْبَى مِنْ كُلِّ جِهَةٍ تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْهَا، وَالْقُرْبَى مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ كَأُمِّ أُمِّ تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْ جِهَةِ الْأَبِ كَأُمِّ أُمِّ أَبٍ، وَالْقُرْبَى مِنْ جِهَةِ الْأَبِ لَا تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ فَلَا أَظْهَرِ، وَالْأُخْتُ مِنَ الْجِهَاتِ كَالْأَخِ، وَالْأَخَوَاتُ الْخُلُصُ لِأَبٍ يَحْجُبُهُنَّ أَيْضًا أُخْتَانِ لِأَبَوَيْنِ، وَالْمُعْتَقَةُ كَالْمُعْتِقِ،

(وَالْقُرْبَى مِنْ كُلِّ جِهَةٍ) داپیره نزیکه که ی گشت لایه ک (تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْهَا) داپیره دورتره که ی هه مان لا بڼ بهش ده کا، بڼ وینه: دایکی باوک دایکی دایکی باوک و هم دایکی باوکی باوکی بڼ بهش ده کا، هه روه ها دایکی دایک دایکی دایکی دایک بڼ بهش ده کا.

(و) هه روه ها (الْقُرْبَى مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ) داپیره نزیکه که ی لای دایک: (كَأُمِّ أُمِّ) وه ک دایکی دایک (تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْ جِهَةِ الْأَبِ) داپیره دورتره که ی لای باوک بڼ بهش ده کا: (كَأُمِّ أُمِّ أَبٍ) وه ک دایکی دایکی باوک.

به لام (وَالْقُرْبَى مِنْ جِهَةِ الْأَبِ) داپیره نزیکه که ی لای باوک: وه ک دایکی باوک (لَا تَحْجُبُ الْبُعْدَى مِنْ جِهَةِ الْأُمِّ فِي الْأَظْهَرِ) داپیره دورتره که ی لایه نی دایک بڼ بهش نا کا: وه ک دایکی دایکی دایک، له هه رمووده ی به میژتردا، به لکو هه ردوویان له شه شیکی میراته که دا هاو به شن.

(وَالْأُخْتُ مِنَ الْجِهَاتِ كَالْأَخِ) خوشک له هه ر سیک لایه وه وه کو برای، واته: خوشکی له دایک و باوکی به هوی باوک و کوږو کوږی کوږو به ره و خوار تریش بڼ بهش ده بڼ.

هه روه ها خوشکی ته نها له باوکی به و سییانه و هم به برای له دایک و باوکی بڼ بهش ده بڼ، به لام خوشکی ته نها له دایکی به باوک و داپیره و به کوږی، یان کیژی مردووه که و به کوږی، یان کیژی کوږی مردووه که و به ره و خوار تریش بڼ بهش ده بڼ.

(وَالْأَخَوَاتُ الْخُلُصُ لِأَبٍ) نه و خوشکانه ی ته نها له باوکه وه خوشکی مردووه که و برای خویان له گه لیاندا نیه بیان کاته میراتگری پشتنی، نه وانه ش (يَحْجُبُهُنَّ أَيْضًا أُخْتَانِ لِأَبَوَيْنِ) دوو خوشکی له دایک و باوکی بڼ بهشیان ده که ن هه روه ک به برایه کی له دایک و باوکی بڼ بهش ده بون، به لام نه گهر برای خویان له گه لیاندا بڼ: نه و کاته برایه که ده یان کاته (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی و به و دوو خوشکانه بڼ بهش نابڼ، بویی به و برایه ده گوتری:

(الْأَخُ الْمُبَارَكُ) = برای به بهره‌ک‌ت.

هه‌روه‌ها خوشک‌یک‌ی له دایک‌و‌باوک‌یش نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ک‌یژی مردووه‌که، یان ک‌یژه‌کوپ‌ی مردووه‌که‌دا بی، نه‌ویش خوشک‌ی ته‌نها له باوک‌ی بی‌به‌ش ده‌کا، هه‌روه‌ک له میرای (خوشک‌و‌برا) دا پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَالْمُعْتَقَةُ) نه‌و ئافره‌ته‌ی کۆیله‌مردووه‌که‌ی ئازاد کردوه (كَالْمُعْتَقِ) وه‌کو نه‌و پیاوه‌یه: که کۆیله‌که‌ی ئازاد کردوه، واته: نه‌ویش به میراتگره پشت‌یه‌کان بی‌به‌ش ده‌بی.

وَكُلُّ عَصَبَةٍ يَحْجُبُهُ أَصْحَابُ فُرُوضٍ مُسْتَعْرِقَةٌ.

﴿بی‌به‌شبوونی (عَصَبَة) = میراتگری‌پشتی له میرات﴾

(وَكُلُّ عَصَبَةٍ) گشت میراتگری‌پشتی (يَحْجُبُهُ) بی‌به‌شی ده‌کا (أَصْحَابُ فُرُوضٍ مُسْتَعْرِقَةٌ) نه‌و خاوه‌ن به‌شانه‌ی به‌شه‌کانیان گشت میراته‌که ده‌گریته‌وه، واته: هه‌ر کاتیک میراتگره‌کانی خاوه‌ن به‌ش - به‌گویره‌ی به‌شه‌کانی‌خو‌یان - گشت میراته‌که‌یان گرت، نه‌وه میراتگری‌پشتی هیچی بۆ نام‌ین‌یتته‌وه و بی‌به‌ش ده‌بی، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿الْحَقُّوْا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَلْأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ﴾ رواه الشيخان، به‌شه میراته‌کان بده‌نه خاوه‌نه‌کانیان، جا نه‌وه‌نده‌ی ده‌مین‌یتته‌وه، نه‌وه بۆ نزیک‌ترین میراتگری‌ن‌یرینه‌یه. واته: نه‌گه‌ر هیچ‌یش نه‌ماوه، نه‌و کاته بی‌به‌ش ده‌بی.

بۆ و‌ینه: نه‌گه‌ر مردووه‌که له پاشی به‌جی‌ما: براه‌یک‌ی ته‌نها له‌دایک‌ی و‌م‌یردو دایک‌و‌مام، نه‌وه خاوه‌ن به‌شه‌کان گشت میراته‌که ده‌گرن و مامه‌که‌ش بی‌به‌ش ده‌بی، چونکه بنجینه‌ی مه‌سه‌له‌که‌یان له شه‌شه - که به‌شی براه‌یک‌ه‌ی لای‌ده‌رده‌چی - به‌م شیوه‌یه:

6. میراتگر _____ برای له‌دایک‌ی، م‌یرد، دایک، مام.

1 × . به‌شه‌میرات _____ شه‌شیک، نیوه، سییه‌ک، پشت‌یه.

÷ 6 = 1 + 3 + 2 + . بی‌به‌شه = 6.

﴿پیناسه‌ی (عَصَبَة) = میراتگری‌پشتی﴾

(عَصَبَة) = میراتگری‌پشتی نه‌و میراتگره‌یه: که له قور‌ئان و‌حه‌دیسدا به‌شه میراتی بۆ دیاری نه‌کرا‌بی، به‌لکو گشت میراته‌که ده‌گری نه‌گه‌ر هیچ خاوه‌ن به‌شیک‌ی له‌گه‌لدا نه‌بی، یان نه‌وه‌نده میراته ده‌گری: که له پاش خاوه‌ن به‌شه‌کان ده‌مین‌یتته‌وه، له‌و حاله‌ته‌ی خاوه‌ن به‌شی له‌گه‌ل‌دایه.

ئینجا بزانه: (عَصَبَة) = میراتگری‌پشتی سی‌جۆره، یه‌که‌م: (عَصَبَة بِنَفْسِهِ) که هه‌ر به‌خودی‌خوی میراتگری‌پشتی بی: وه‌ک نه‌و ن‌یرینه‌یه‌ی نه‌ژادی بگاته مردووه‌که‌و هیچ می‌پینه‌ک‌یش له‌ن‌یوان نه‌و و‌مردووه‌که‌دا نه‌بی: وه‌ک کوپ‌و‌باوک‌و‌براو مام...هتد.

دووه‌م: (عَصَبَة بِالْغَيْرِ) نه‌و می‌پینه‌یه: که به‌هوی ن‌یرینه‌یه‌ک بب‌یتته

میراتگری پشتنی: وهك خوشكه كان و كيژه كانی مردووه كه به هوی برای خویان ده بنه (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی.

سئیه م: (عَصَبَة مَعَ الْغَيْرِ) نه و مئینه یه: كه به هوی کږبوونه وهی له گال مئینه یه کی تر دا ده بیته میراتگری پشتنی: وهك خوشكه كانی مردووه كه به هوی کږبوونه وهی ان له گال کیژه كانی مردووه كه، یان کیژه کږپه كانی مردووه كه ده بنه (عَصَبَة) = میراتگری پشتنی، هه روهك له (مغني) و (حاشية البقري) دا پوون کراوه ته وه.

﴿پیزی (عَصَبَة) = میراتگره كانی پشتنی﴾

بزانه: هر به به لگهی حه دیسه که ی ﴿فَأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرٍ﴾ ی پابردوو: میراتگره كانی پشتنی به گویره ی به هیژتری و نزیکتری ی خویان یه کتری بی به ش ده که ن، که واته: تا لایه نی به هیژتری نزیکتر هه بی، لایه نه که ی تر میرات ناگری، چونکه میراتگره یه پشتنی شه ش لایه نی هه نه:

کوپیه تی، ئینجا بابایه تی، ئینجا باپیریه تی و برایه تی، ئینجا کوپه برایه تی، ئینجا مامایه تی، ئینجا نازادکردنی کږیله.

جا به گویره ی نه و لایه نانه پیزی وه پیشخستنیان له میراتگرتهندا به م شیوه یه بۆ داندراوه: کوپ، ئینجا کوپی کوپو به ره و خوارتر، ئینجا باوک، ئینجا باپیره و برا- ویکرا-، ئینجا برای له دایک و باوکی- نه گه ر باپیره نه بی-، ئینجا برای ته نها له باوکی، ئینجا کوپه برای له دایک و باوکی، ئینجا کوپه برای ته نها له باوکی، ئینجا مامی له دایک و باوکی، ئینجا مامی ته نها له باوکی، ئینجا کوپه مامی له دایک و باوکی، ئینجا کوپه مامی ته نها له باوکی، ئینجا مامی باوکی مردووه که، ئینجا کوپه مامی باوکی مردووه که، ئینجا مامی باپیره ی مردووه که، ئینجا کوپه مامی باپیره ی مردووه که- هر چواریان به و پیزه ی له مامی مردووه که دا پابرا-، ئینجا نازادکه ری کږیله مردووه که، ئینجا (بَيْتُ الْمَال).

جا نه گه ر نه وانه ی پابردوو هیچیان نه بون، نه و کاته میراته که به سر خاوه ن به شه کاندای به ش ده کریته وه، جا نه گه ر خاوه ن به شه کانیش نه بون، نه و کاته ده دریته (ذَوِي الْأَرْحَامِ)، هه روهك له (شرح الرحبية) و (قطر العارض) دا پوون کراوه ته وه.

جا نه گه ر (ذَوِي الْأَرْحَامِ) ش نه بون، نه و کاته میراته که له به رژه وهندی موسولمانان سهر ف ده کری، هه روهك له ناگاداریه که ی پیش (ذَوِي الْأَرْحَامِ) دا پوونمان کرده وه، والحمد لله تعالی.

﴿پاشکۆ﴾: نه گه ر کږمه لیک کوپی کوپ، یان کوپه برا، یان کوپه مام له یه ک پله دا - ویکرا- کږ بونه وه، نه وه گشت میراته که، یان پاشماوه که ی به یه کسان ی به سر ژماره ی سهره کانیاندا به ش ده کری:

بۆ وېنە: ئەگەر چوار كۆپى-كۆپى لە پاش بەجى مان: يەككىيان لە كۆپىك بو، سىيەكانى تىش لە كۆپىكى تر بون، ئەو مىراتكە بە سەر ھەر چوارىندا بە يەكسانى بەش دەكرى، نەكى ئەو بە تەنھا لە كۆپىكە نىوہى ھەبى و سىيەكانى تىش وىكرا نىوہەكى تىيان ھەبى، چونكە گشتيان لە يەك پلەدانەو بە لايەنى كۆپەكۆپايتىش مىرات لە مردووہە دەگرن، ھەر ھەكۆپە برايەكان و كۆپەمامەكانىش بەو شىوہە بە يەكسانى مىراتكە دەگرن، ھەر ھەك لە (حاشيةالبقرى)دا پوون كراوہ تەوہ.

(فَصَلِّ الْإِبْنَ يَسْتَفْرِقُ الْمَالَ وَكَذَا الْبُنُونُ، وَلِلْبَنَاتِ النِّصْفُ، وَلِلْبَنَاتَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثَانِ، وَلَوْ اجْتَمَعَ بَنُونَ وَبَنَاتٌ فَالْمَالُ لَهُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ،

﴿ناگادارى﴾: لىرەو لە باسەكانى پراپر دووشدا مەرجى قەدەغە كردن لە مىرات ئەوہ يە: قەدەغە كەرەكە مىراتگر بى، كەواتە: ھەر كەسىك بە ھۆى كوشتن، يان كافىر بون، يان كۆيلەبى مىرات نەگرى، ئەو ھەبوونى وەك نەبوونەو ناتوانى ھىچ مىراتگرىك بى بەش بكا، يان بەشى كەم بكا تەوہ.

ھەر ھەك مىراتگرىكىش بە ھۆى مىراتگرىكى تر بى بەش بوبى، ئەو یش ناتوانى ھىچ مىراتگرىك بى بەش بكا، يان بەشى كەم بكا تەوہ، بەلام لەم دووہەمە ئەم مەسلانە جيا كراوہوہ: كە خوشك و برايەكانى مردووہەكە لەگەل دايكى مردووہەكە كۆ دەبنەوہ، چونكە ئەو خوشك و برايانە بەشى دايكەكە كەم دەكەنەوہ بۆ شەشك ھەرچەند خۆيشيان بى بەش ببن لە مىرات: بە ھۆى باوك، يان باپىرە، يان گرتنى گشت مىراتكە لە لايەن خاوەن بەشەكان، بۆ نموونە:

1- دايك و باوك و خوشكىك و برايەك: خوشك و برايەكان بە ھۆى باوك بى بەشن، بەلام ئەوانىش بەشى دايك كەم دەكەنەوہ لە سىيەكەوہ بۆ شەشك.

2- دايك و باپىرەو دوو خوشكى تەنھا لە دايكى: خوشكەكان بە ھۆى باپىرە بى بەشن، بەلام ئەوانىش بەشى دايك كەم دەكەنەوہ لە سىيەكەوہ بۆ شەشك.

3- دايك و مىردو خوشكىكى لە دايكى و باوكى برايەكى تەنھا لە باوكى: برايەكە بە ھۆى گرتنى گشت مىراتكە بى بەش دەبى، بەلام لەگەل خوشكەكە ھەردووكيان بەشى دايكەكە كەم دەكەنەوہ بۆ شەشك، ھەر ھەك لە زۆربەى سەرچاوەكاندا ناوہ پۆكى ئەم ناگادارى پوون كراوہ تەوہ، چەند وېنە يەكى تىش ھەنە: لە پوونكر دىوہى (قطر العارض)دا پوونم كردونەوہ.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسَى مِيرَاتَى مِثْلُ الْكَانِ وَمِثْلُ الْكَانِ﴾

(الْإِبْنَ يَسْتَفْرِقُ الْمَالَ) تاكە كۆپىك گشت مىراتكە دادەگرى (وَكَذَا الْبُنُونُ) ھەر ھەك دوو كۆپو زياترىش گشت مىراتكە دادەگرن و گشتى بۆ ئەوانە، بە (اجماع)ى زانا يانى ئىسلام.

(وَالْبَنَاتِ النِّصْفُ) تاكە كىزىك نىوہى مىراتى ھەيە (وَالْبَنَاتَيْنِ فَصَاعِدًا الثَّلَاثَانِ) دوو كىزو

زیاتریش دووسییه کی میراتیان ههیه، ههروهك له بهشه میراتهکاندا پابرا. بهلام (وَلَوْ اجْتَمَعَ بَنُونَ وَبَنَاتٌ) نهگەر کوپهکان و کیژهکان ویکرا کۆ بونهوه، نهو کاته (قَالَ مَالُ لَهُمْ) گشت مالهکه-واته: میراتهکه- بۆ هه موویانه (لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ) هه نیرینه که وهك بهشی دوو میینهی ههیه، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ له باره ی منداله کانتان خوای گه وره نامۆزگاریتان دهکا: نیرینه وهك بهشی دوو میینهی ههیه له میراتهکاتان.

وَأَوْلَادُ الْإِبْنِ إِذَا انْقَرَضُوا كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ، فَلَوْ اجْتَمَعَ الصُّنْفَانِ: فَإِنْ كَانَ مِنْ وَلَدِ الصُّلْبِ ذَكَرٌ حَجَبَ أَوْلَادَ الْإِبْنِ،

ئینجا بزانه: بۆی نیرینه دوو ههندی میینهی بۆ داندراوه؟ چونکه نیرینه (جهادی) له سهه و اجبه و خوینی مرۆفی کوژدای له سههه و دوو نه رکی به خپوکردنی-خۆی-ژنه کهشی- له سههه، بهلام میینه نهوانه ی له سهه نهیه، بهلکو نهگەر میردی ههیی، به خپوکردنی خودی خۆیشی له سهه نهیه، ههروهك له زۆریه ی سهه چاوهکاندا فهرموویانه. ﴿نَاكِدَارِي﴾: نهو یاسا دهستکرده ی ئیستا له دادگا سته مکارهکاندا ههیه: که به یه کسانى میرات ده داته نیرینه و میینه، یاسایه کی دژ به قورئانی پیرۆزه، میینه کهش-جگه له بهشی خۆی- میراته که ی لى حه لال نابى، بهلکو نهگەر نهو یاسایه به پهوا بزانی و باوه پى بهو شه ریه ته ی ئیسلام نه بی، نهوه کافریش ده بی، نهگینا: (ظالم و فاسق) ه، ههروهك له سههه تای نه م په پتووکه دا پوونمان کرده وه.

(وَأَوْلَادُ الْإِبْنِ) کوپهکان و کیژهکانى کوپی مردووکه (إِذَا انْقَرَضُوا) ههه کاتی که مندالهکانى مردووکه یان له گه لدا نه بی (كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ) وهکو کوپو کیژی خودی مردووکه نه، به (إجماع) ی زانایانى ئیسلام، واته: تاکه کوپه کوپیک وهه میراتیش گشت میراته که دهگرن، تاکه کیژه کوپیک نیوه دهگرئ، دوو کیژه کوپو زیاتریش دووسییه که دهگرن، نهگەر نیرینه و میینهکانیان ویکرا کۆ بونهوه، نهوه هه نیرینه که وهك بهشی دوو میینهی ههیه.

بهلام (فَلَوْ اجْتَمَعَ الصُّنْفَانِ) نهگەر ههردوو چینهکان- واته: مندالهکانى خودی مردووکه وه مندالهکانى کوپی مردووکه- ویکرا کۆ بونهوه، نهو کاته نه م سى حاله تانه ی دهاهاتوویان هه نهو له ههه حاله تیکدا به شیوهیه که پهفتاریان له گه ل دهگرئ:

حَالَهُ تَبِيه كَهَم: (فَإِنْ كَانَ مِنْ وَلَدِ الصُّلْبِ ذَكَرٌ) نهگەر له مندالهکانى خودی مردووکه نیرینه که، یان زیاتر هه بوو: به ته نها، یان له گه ل میینه، نهو کاته (حَجَبَ أَوْلَادَ الْإِبْنِ) نیرینه که گشت مندالهکانى کوپی مردووکه بی بهش دهکا - نیرینهکان و میینهکانیان- به (إجماع) ی زانایانى ئیسلام.

که و ابو: نه و ياسا ده سترکدهی ئیستا له دادگا ستمکاره کاندایه: که نه گهر منداله کانی کوپی مردوو که باوکی خویان نه مابئ، نه وان له جی باوکیان داده ندرین، واته: به واجبی به شه میراتیان بۆ داده ندرئ، هر چه ند خودی مردوو که ش کوپی خوی مه بی، جا به م به شه ناشه رعیه ده لئین: (وه سیئی واجب). نه و یاسایه به پیچه وانیه شه ریه تی نیسلامه و دژ به حه دیسه که ی ﴿فَلَاؤَلَى رَجُلٍ ذَكَرٍ﴾ ی پابردوو، که و ابو: نه گهر مردوو که له زیانیا وه سیته که ی نه کرد بی، به شه میراته که ش نابیتته ملکی منداله کانی کوپه که و لیان حه پامه؟ **وَالْأَنَّ فَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بِنْتُ فَلَهَا النِّصْفُ وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِبْنِ الذُّكُورِ أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنَاثِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا أَنْثَى أَوْ إِنَاثٌ فَلَهَا أَوْ لَهَنَّ السُّدُسُ، وَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بِنْتَانِ فَصَاعِدًا أَخَذَتَا الثُّلُثَيْنِ وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِبْنِ الذُّكُورِ أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنَاثِ، وَلَا شَيْءَ لِلْإِنَاثِ الْخُلَصِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَسْفَلَ مِنْهُنَّ ذَكَرٌ فَيُعَصِّبُهُنَّ،**

چونکه وه سیئی واجب به ثایه ته کانی میرات (نسخ) بۆته وه، ههروه که له (تفسیر ابن کثیر) و (ارشاد الساری) دا فهرموویانه.

حاله تی دووه م: (وَالْأَنَّ) نه گهر له منداله کانی خودی مردوو که هیچ نیرینه یه که نه بو، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بِنْتُ) نه گهر خودی مردوو که تاکه کیژیکی هه بو، نه و کاته (فَلَهَا النِّصْفُ) نیوه ی میراته که ی بۆ نه و کیژیه و (وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِبْنِ) پاشماوه ی میراته که شی بۆ منداله کانی کوپی مردوو که یه: (الذُّكُورِ) نیرینه کانیان (أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنَاثِ) یان نیرینه و می یه کانیان: هه نیرینه یه که وه که به شی دوو می یینه ی ده دریت.

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ) جا هه ره له م حاله ته دا نه گهر له منداله کانی کوپی مردوو که ش هیچ نیرینه یه که نه بو، به لکو (إِلَّا أَنْثَى أَوْ إِنَاثٌ) ته نها می یینه یه که، یان زیاتر له می یینه که هه بو، نه و کاته (فَلَهَا أَوْ لَهَنَّ السُّدُسُ) کیژه کوپه که و زیاتریش له کیژه کوپه که هه شه شیکی میراته که ی هه یه، واته: نه گهر له کیژه کوپه که زیاتر بون، نه وه گشتیان له شه شیکه که دا هاو به شن و نه و شه شیکه ش له گه ل نیوه ی کیژه که ده بیتته (تَكْمِلَةُ الثُّلُثَيْنِ) ته واوکه ری دوو سییه که، به (إجماع) ی زانایان نیسلام و هه م حه دیسه که ی (ابن مسعود) ی پابردوو له باسی (شه شیک) دا. **حاله تی سییه م:** (وَإِنْ كَانَ لِلصُّلْبِ بِنْتَانِ فَصَاعِدًا) نه گهر خودی مردوو که دوو کیژ، یان زیاتری هه بون و هیچ نیرینه یکی شی نه بو، نه و کاته (أَخَذَتَا الثُّلُثَيْنِ) کیژه کان دوو سییه کی میراته که ده گرن (وَالْبَاقِي لَوْلَدِ الْإِبْنِ) پاشماوه که ش بۆ منداله کانی کوپی مردوو که یه: (الذُّكُورِ) نیرینه کانیان (أَوْ الذُّكُورِ وَالْإِنَاثِ) یان نیرینه و می یه کانیان: هه نیرینه یه که وه که به شی دوو می یینه.

به لام (وَلَا شَيْءَ لِلْإِنَاثِ الْخُلَصِ) پوخته ی می یینه کانی کوپی مردوو که — که

نیرینه یان له گه لدا نه بئ - هیچ میراتیان نادریتتی به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، چونکه به هژی دوو کیژه کانی مردووه که بی بهش ده بن (إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَسْفَلَ مِنْهُنَّ ذَكَرٌ) مه گهر کیژه کانی کوپی مردووه که نیرینه یه کی له خویان به ره و خوارتر له گه لیان دابی: وهك کوپه برا، یان له پله ی خویان: وهك برا، یان کوپه مام، نه و کاته بی بهش نابن، به لکو (فَيُعَصِّبُهُنَّ) نیرینه که ده یانکاته (عَصَبَة) = میراتگری پشتی و ویکرا پاشماوه که ده گرن، جا بزانه: نه م نیرینه یه ش پیی ده گوتری: (الأخ الْمُبَارَك) = برای به به ره که ت.

وَأَوْلَادُ ابْنِ الْإِبْنِ مَعَ أَوْلَادِ الْإِبْنِ كَأَوْلَادِ الْإِبْنِ مَعَ أَوْلَادِ الصُّلْبِ، وَكَذَا سَائِرُ الْمَنَازِلِ، وَإِنَّمَا يُعَصَّبُ الذَّكَرُ النَّازِلُ مَنْ فِي دَرَجَتِهِ وَيُعَصَّبُ مَنْ فَوْقَهُ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا شَيْءٌ مِنَ الثَّلَاثِينَ. (فَصْلٌ) الْأَبُ يَرِثُ بِفَرَضٍ إِذَا كَانَ مَعَ ابْنٍ أَوْ ابْنِ ابْنٍ،

(وَأَوْلَادُ ابْنِ الْإِبْنِ) منداله کانی کوپی کوپی مردووه که: که (مَعَ أَوْلَادِ الْإِبْنِ) له گه ل منداله کانی کوپی مردووه که دا بن، گشتیان (كَأَوْلَادِ الْإِبْنِ مَعَ أَوْلَادِ الصُّلْبِ) وهكو منداله کانی کوپی کوپی مردووه که نه: که له گه ل منداله کانی خودی مردووه که دا بن.

(وَكَذَا سَائِرُ الْمَنَازِلِ) هه روه ها گشت پله کانی تری به ره و خوارتریش به و شیوه یه نه، واته: پله ی به ره و خوارتر وهك منداله کانی کوپی مردووه که دابنی و پله ی سه ره وه تریش وهك منداله کانی خودی مردووه که دابنی... هتد.

(وَإِنَّمَا يُعَصَّبُ الذَّكَرُ النَّازِلُ مَنْ فِي دَرَجَتِهِ) نیرینه ی خواره وه - واته: کوپی کوپی به ره و خوارتر - ته نها نه و می بینه ی له پله ی خویه تی ده کاته (عَصَبَة) = میراتگری پشتی: وهكو خوشکی خوی و کیژه مامی خوی، به لام می بینه ی له خوی به ره و خوارتر - وهكو کیژه برای خوی - بی بهش ده کا، هه روهك له زۆربه ی سه رچاوه کانداه رموویانه.

(و) هه روه ها (يُعَصَّبُ مَنْ فَوْقَهُ) نه و می بینه ی له خویشی به سه ره وه تره - وهكو خوشکی باوکی خوی، یان کیژه مامی باوکی خوی - نه و هشیان ده کاته (عَصَبَة) = میراتگری پشتی، به لام (إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا شَيْءٌ مِنَ الثَّلَاثِينَ) به و مه رجه ی نه م می بینه یه هیچ به شیکی له دووسییه که که نه بئ: وهك دوو کیژی مردووه که و کیژه کوپی مردووه که و کوپی کوپی کوپی مردووه که، واته: دوو کیژه کان دووسییه که ده گرن، نه م نیرینه یه ش نه و کیژه کوپه یه - که به پله یه که له خوی به سه ره وه تره - ده کاته (عَصَبَة) و ویکرا پاشماوه که ده گرن.

به لام نه گهر به شی له دووسییه که هه بوو، نه و کاته پیویست ناکا بیکاته (عَصَبَة): وهكو کیژی مردووه که و کیژه کوپی مردووه که و کوپی کوپی کوپی مردووه که، چونکه لی ره دا کیژی مردووه که نیوه ی هه یه، کیژی کوپه که ش شه شیکی هه یه - که (تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ) ته و اوکری دووسییه که - پاشماوه که ش بق نیرینه که یه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِ مِيرَاتِي بَاوَكْ وَدَايَكْ وَبَا پِيرَهُو دَا پِيرَهُ﴾

(الْأَبُ) باوکی مردووه که له میرات گرتندا سئی حاله تی هه نه: **حاله تی یه که م:** (يَرِثُ بِفَرَضٍ) ته نها به خاوهن به شی شیه کی میراته که ده گری (إِذَا كَانَ مَعَهُ ابْنٌ أَوْ ابْنَتَانِ) هه رکاتیک کوپی مردووه که، یان کوپی کوپی مردووه که، یان به ره و خوارتری له گه لدا بی، جیاوازی نیه له گه ل نه و مندا لانه دا: می یینه ش هه بی، یان نه بی.

وَبِتَعْصِيْبٍ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَلَا وَلَدٌ ابْنٍ، وَبِهِمَا إِذَا كَانَ ابْنٌ أَوْ ابْنَتَانِ ابْنٌ لَهُ السُّدُسُ فَرَضًا وَالْبَاقِي بَعْدَ فَرَضَيْهِمَا بِالْعُصُوبَةِ. وَلِلْأُمِّ الثُّلُثُ أَوِ السُّدُسُ فَإِلْحَالَيْنِ السَّابِقَيْنِ فَإِلْفَرُوضِ، وَلَهَا فِي مَسْأَلَتِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبْوَيْنِ ثُلُثٌ مَا بَقِيَ بَعْدَ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ.

حاله تی دووه م: (وَبِتَعْصِيْبٍ) ته نها به میراتگریه تی پشته پاشماوهی میراته که ده گری (إِذَا لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَلَا وَلَدٌ ابْنٍ) هه رکاتیک نه کوپی کیژی مردووه که و نه کوپی کیژی کوپی مردووه که و نه به ره و خوارتری له گه لدا نه بی.

حاله تی سئی یه م: (وَبِهِمَا) هه م به خاوهن به شیو هه م به مراتگریه تی پشته میرات ده گری (إِذَا كَانَ ابْنٌ أَوْ ابْنَتَانِ) هه رکاتیک کیژی کیژی مردووه که، یان زیاتر، یان کیژه کوپی کیژی مردووه که، یان زیاتر، یان به ره و خوارتری له گه لدا بی، به و مەرجهی له گه ل نه و مندا لانه دا هیچ نیترینه یه که نه بی، که و ابو: (لَهُ السُّدُسُ فَرَضًا) شه شیکی میراته که به خاوهن به شی بۆ باوکه که یه و هه م (وَالْبَاقِي بَعْدَ فَرَضَيْهِمَا بِالْعُصُوبَةِ) له پاش به شه که ی باوکه کیژه که، یان کیژه کوپه که، پاشماوه که ش به میراتگریه تی پشته هه م بۆ باوکه که یه، به به لگی هه دیسه که ی ﴿فَمَا بَقِيَ فَلْأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرٍ﴾ ی پابردوو، واته: نه وهی ده مینیته وه بۆ نزیکترین میراتگری نیترینه یه.

﴿مَهْ سَهْ لَهْ کَانِي (الْغَرَاوَيْنِ): دُوو پِرَشَنگدَارَهْ کَان﴾

(وَلِلْأُمِّ) دایکی مردووه که سئی حاله تی هه نه، **حاله تی یه که م:** (الْثُلُثُ) سئی کی میراته که ی هه یه به و مەرجهی: نه مندالی مردووه که و نه مندالی کوپی مردووه که و نه به ره و خوارتیو نه ژماره ی خوشک و برای مردووه که ی له گه لدا نه بی. **حاله تی دووه م:** (أَوِ السُّدُسُ) یان شه شیکی هه یه، نه گه ری که ی له وانه ی پابردوی له گه لدا بی، هه روه ک (فِي الْحَالَيْنِ السَّابِقَيْنِ فِي الْفَرُوضِ) له دوو حاله ته که ی پابردوو له به شه میراته کاند پوون کراوه.

حاله تی سئی یه م: (وَلَهَا فِي مَسْأَلَتِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبْوَيْنِ) له و دوومه سه لانه ی که میردو دایک و باوک، یان ژنو دایک و باوک و یکرپا کۆ ده بنه وه، به شی دایکه که (ثُلُثٌ مَا بَقِيَ بَعْدَ الزَّوْجِ أَوْ الزَّوْجَةِ) سئی کی نه و پاشماوه یه: که له پاش به شی میرده که، یان ژنه که ده مینیته وه

— نهك سڀيه ڪي هه موو ميراته ڪه — به (إجماع) ڪي (صحابه) ڪي پڻغه مبه رﷺ، چونڪ هه نڀرو مڙيه ڪه له يه ڪه پله دا بن، نه وه نڀرينه ڪه دوو هه نڀي مڙيه ڪه ده گري، جا له راستي دا به شي دايڪه ڪه ليڙه دا: يان شه شيڪه، يان چوارِيڪه، به لام چونڪه له قوپڻائي پيڙڙدا به (ثُلث) = سڀيه ڪي ناوي هاتوه، بڙي ده لڀن: (ثُلثُ ما يَبْقَى) سڀيه ڪي پاشماوه ڪه.

جا بزانه: نه م دوو مه سه له يه پڻيان ده گوتري: (الْغَرَاوِين)، چونڪ وه ڪه نه ستيره ي پرشنگذار به ناوبانگن، هه پڻيان ده گوتري: (الْعَمْرِيَّتَيْنِ)، چونڪ نيمامي (عم) نه وها برياري پي داوه. وَالْجَدُّ كَالْأَبِ إِلَّا أَنَّ الْأَبَ يُسْقِطُ الْإِخْوَةَ وَالْأَخَوَاتِ وَالْجَدُّ يُقَاسِمُهُمْ إِنْ كَانُوا لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ، وَالْأَبُ يُسْقِطُ أُمَّ نَفْسِهِ وَلَا يُسْقِطُهَا الْجَدُّ، وَالْأَبُ فِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ يَرُدُّ الْأُمَّ مِنَ الثُّلْثِ إِلَى ثُلْثِ الْبَاقِي وَلَا يَرُدُّهَا الْجَدُّ.

مه سه له يه ڪه م: ميڙد، دايڪ، باوك، بنچينه ي مه سه له ڪه له دووانه: نيوه ي بڙ ميڙده ڪو نيوه ڪه ي تريش به سر دايڪ و باوكدا به ش ناڪري و ڪه مڙين ژماره: ڪه نيوه و سڀيه ڪي پاشماوه ي هه بي: ژماره شه شه، ڪه و ابو: يه ڪسر ده لڀن: بنچينه ي مه سه له ڪه له شه شه: سي بڙ ميڙده ڪه يه، سڀيه ڪي پاشماوه ڪه ش يه ڪه — بڙ دايڪه ڪه يه، دوش بڙ باوكه ڪه يه، به م شيوه يه:

$$6. \text{ ميراتگر } \frac{\text{ميڙد} + \text{دايڪ} + \text{باوك}}{\text{نيوه} + \text{سڀيه ڪي پاشماوه} + \text{پشتيه}} \times 1 \\ \div 6 = \frac{3 + 1 + 2}{6} = 1$$

مه سه له يه دووه م: ڙن، دايڪ، باوك. بنچينه ڪي له چواره ڪه به شي ڙنه ڪي ليڙده رده چي — چوارِيڪي بڙ ڙنه ڪه يه، سڀيه ڪي پاشماوه ڪه ش يه ڪه — بڙ دايڪه ڪه يه، دوش بڙ باوكه ڪه يه، به م شيوه يه:

$$4. \text{ ميراتگر } \frac{\text{ڙن} + \text{دايڪ} + \text{باوك}}{\text{چوارِيڪ} + \text{سڀيه ڪي پاشماوه} + \text{پشتيه}} \times 1 \\ \div 4 = \frac{1 + 1 + 2}{4} = 1$$

(وَالْجَدُّ) باپيره، واته: باوڪي باوك و به سره وه تر (كَالْأَبِ) وه ڪو باوكه — نه گهر باوك نه مابي — (إِلَّا) تنها له سي مه سه له دا باوك و باپيره ليڪ جيانه:

يه ڪه م: (أَنَّ الْأَبَ يُسْقِطُ الْإِخْوَةَ وَالْأَخَوَاتِ) باوڪي مردوه ڪه گشت خوشڪ و براهه ڪاني مردوه ڪه بي به ش ده ڪا، به لام (وَالْجَدُّ يُقَاسِمُهُمْ إِنْ كَانُوا لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ) باپيره هاوبه شيان له گهل ده ڪا نه گهر له دايڪ و باوڪي، يان تنها له باوڪي بن، به لام نه گهر تنها له دايڪي بن، باپيره ش بي به شيان ده ڪا.

دووه م: (وَالْأَبُ يُسْقِطُ أُمَّ نَفْسِهِ) باوڪي مردوه ڪه دايڪي خوي — ڪه داپيره ي مردوه ڪه يه —

بی‌به‌ش ده‌کا، چونکه به‌وی‌وه گه‌یشتوته مردووه‌که، به‌لام (وَلَا يُسْقِطُهَا الْجَدُّ) باپیره دایکی‌باوک‌که بی‌به‌ش نا‌کا، چونکه ژنی‌خ‌زیه‌تی.

سئ‌یه‌م: (وَالْأَبُ فِي زَوْجٍ أَوْ زَوْجَةٍ وَأَبَوَيْنِ) باوکی‌مردووه‌که له مه‌سه‌له‌ی می‌رد، یان ژن له‌گه‌ل دایکو باوک-که به (أَلْفَرَاوَيْنِ) ناو ده‌بران- (يَرُدُّ الْأُمُّ مِنَ الثُّلُثِ إِلَى ثُلُثِ الْبَاقِي) دایکی‌مردووه‌که له سئ‌یه‌کی هه‌موو میراته‌که‌وه ده‌گه‌پ‌ن‌ن‌یت‌وه بۆ سئ‌یه‌کی‌پاشماوه‌که، هه‌روه‌ک پابرا، به‌لام (وَلَا يَرُدُّهَا الْجَدُّ) باپیره دایکی‌مردووه‌که نا‌گه‌پ‌ن‌ن‌یت‌وه سه‌ر سئ‌یه‌کی وَلِلْجَدَّةِ السُّدُسُ وَكَذَا الْجَدَّاتُ، وَتَرِثُ مِنْهُنَّ أُمُّ الْأُمِّ وَأُمَّهَاتُهَا الْمُدْلِيَّاتُ بِأَنَاسٍ خُلُصٍ، وَأُمُّ الْأَبِ وَأُمَّهَاتُهَا كَذَلِكَ، وَكَذَا أُمُّ أَبِي الْأَبِ وَأُمُّ الْأَجْدَادِ فَوْقَهُ وَأُمَّهَاتُهُنَّ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَضَابِطُهُ: كُلُّ جَدَّةٍ أَذَلَّتْ بِمَحْضٍ إِنَاثٌ أَوْ ذُكُورٌ أَوْ إِنَاثٌ إِلَى ذُكُورٍ تَرِثُ، وَمَنْ أَذَلَّتْ بِذَكَرٍ بَيْنَ أَنْثَيْنِ فَلَا. (فَصْلٌ) الْإِخْوَةُ وَالْأَخَوَاتُ لِأَبَوَيْنِ إِنْ انفردوا وَرَثُوا كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ،

پاشماوه‌که، به‌ل‌کو-ته‌گه‌ر باوکی‌مردووه‌که نه‌ما‌بی- دایکی‌مردووه‌که له‌گه‌ل باپیره‌دا سئ‌یه‌کی هه‌موو میراته‌که ده‌گرئ، چونکه پله‌یه‌ک له باپیره‌نیز‌ک‌تره.

(وَلِلْجَدَّةِ السُّدُسُ) یه‌ک داپیره‌شه‌ش‌یک‌ی میراتی هه‌یه (وَكذَا الْجَدَّاتُ) هه‌روه‌ها دوو داپیره‌و زیات‌ریش ته‌نها شه‌ش‌یک‌یان هه‌یه‌و له ن‌ی‌وان خ‌وی‌اندا به یه‌کسانی به‌شی ده‌که‌ن: وه‌ک دایکی دایکی‌باوک‌و دایکی‌باپیره‌و دایکی دایکی‌دایک، هه‌روه‌ک له به‌شه‌میراته‌کاندا به‌ل‌گه‌مان ه‌یناوه (وَتَرِثُ مِنْهُنَّ) له داپیره‌کان ته‌مانه میرات ده‌گرن:

له لای دایکه‌وه: (أُمُّ الْأُمِّ) دایکی‌دایک‌و هه‌م (وَأُمَّهَاتُهَا) دایکه‌کان‌ی دایکی‌دایک: که (الْمُدْلِيَّاتُ بِأَنَاسٍ خُلُصٍ) به پوخته‌ی م‌ی‌بینه‌کان ب‌گه‌نه مردووه‌که: وه‌ک دایکی‌دایکی‌دایک‌و به سه‌روه‌تر، ئ‌ینجا بزانه: له لای دایکه‌وه ته‌نها یه‌ک داپیره‌میرات ده‌گرئ به به‌رده‌وامی.

(و) هه‌روه‌ها له لای باوک‌وه: (أُمُّ الْأَبِ) دایکی‌باوک‌و هه‌م (وَأُمَّهَاتُهَا كَذَلِكَ) دایکه‌کانی دایکی‌باوک: که به پوخته‌ی م‌ی‌بینه‌کان ب‌گه‌نه باوکی‌مردووه‌که: وه‌ک دایکی‌دایکی‌باوک (وَكذَا أُمُّ أَبِي الْأَبِ) هه‌روه‌ها دایکی‌باوکی‌باوک‌یش و هه‌م (وَأُمُّ الْأَجْدَادِ فَوْقَهُ) دایکی باپیره‌کانی سه‌روه‌تری نه‌و باپیره‌ش و هه‌م (وَأُمَّهَاتُهُنَّ) دایکی نه‌و داپیرانه‌ش گشتیان میرات ده‌گرن (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سه‌ر فه‌رمووده‌ی ناسراوی مه‌زه‌ب.

(وَضَابِطُهُ) نه‌و (قَاعِدَةُ) یه‌ی بۆ داپیره‌میرات‌گه‌کان داندراوه ته‌مه‌یه: (كُلُّ جَدَّةٍ أَذَلَّتْ بِمَحْضٍ إِنَاثٌ) هه‌ر داپیره‌یه‌ک به پوخته‌ی م‌ی‌بینه‌کان ب‌گاته مردووه‌که: وه‌ک دایکی دایکی دایک (أَوْ ذُكُورٍ) یان به پوخته‌ی ن‌ی‌بینه‌کان ب‌گاته مردووه‌که: وه‌ک دایکی‌باوکی‌باوک (أَوْ إِنَاثٌ إِلَى ذُكُورٍ) یان به پوخته‌ی م‌ی‌بینه‌کان ب‌گاته ن‌ی‌بینه‌کان: وه‌ک دایکی‌دایکی‌باوک (تَرِثُ) نه‌و جۆره داپیره‌یه میرات ده‌گرئ، به‌لام (وَمَنْ أَذَلَّتْ بِذَكَرٍ بَيْنَ أَنْثَيْنِ) هه‌ر داپیره‌یه‌ک به

نڀرينه يه کي نٿوان دوو مڙيپنه بگاته مردووه که: وهک دايکي وباوکي دايک (قلا) نه وه ميرات ناگرئ.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ مِيرَاتِي خُوشْڪ و براو مام﴾

(الْإِخْوَةُ وَالْأَخَوَاتُ لِأَبَوَيْنِ) براو خوشکي له دايک وباوکي (إِنْ أَنْفَرَدُوا) نه گهر به تهنه بنا، واته: خوشک و براى تهنه له وباوکيان له گه لدا نه بئ، نه و کاته (وَرِثُوا كَأَوْلَادِ الصُّلْبِ) وه کو منداله کاني خودى مردووه که ميرات ده گرن، واته: برايه کو زياتر له برايه ک گشت ميراته که، وَكَذَا إِنْ كَانُوا لِأَبٍ إِلَّا فِى الْمُشْرَكَةِ: وَهِيَ زَوْجٌ وَأُمٌّ وَوَلَدًا أُمٌّ وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ، فَيُشَارِكُ الْأَخُ وَلَدِي الْأُمِّ فَيَالْتُلُثُ،

يان پاشماوهميراته که ده گريو تهنه خوشکيک نيوهى ميراته که ده گريو دوو خوشک و زياتر دوو سيپه کي ميراته که ده گرن، هه روه که له به شه ميراته کاند پابرا، به لام نه گهر خوشک و برا ويکړا کي بونه وه، نه وه هه رايه ک دوو هه ندى خوشکيک ده گريو، خواى گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجُلًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ نه گهر ميراتگره کان خوشک و برا ويکړا بون، نه وه نڀرينه وهک به شى دوو مڙيپنهى هه يه.

﴿مه سه له ي (المُشْرَكَةُ) = هاويه شکراو﴾

(وَكَذَا إِنْ كَانُوا لِأَبٍ) هه روه ها نه گهر خوشک و برايه کان تهنه له وباوکي بنو خوشک و براى له دايک وباوکيان له گه لدا نه بئ، نه وانيش به و شيوهى پراېردو ميرات ده گرن، به (إجماع)ى زانايانى نيسلام (إِلَّا فِى الْمُشْرَكَةِ) تهنه له مه سه له ي (المُشْرَكَةُ) = هاويه شکراودا نه بئ، واته: له ويى دا ليک جيانه (وهي) مه سه له ي (المُشْرَكَةُ) نه مه يه:

(زَوْجٌ وَأُمٌّ وَوَلَدًا أُمٌّ وَأَخٌ لِأَبَوَيْنِ) ميړدو دايک و دوو خوشک، يان دوو براى تهنه له دايکي و برايه کي له دايک وباوکي، بنچينه ي مه سه له که له شه شه - که شه شيکي دايکي لى ده رده چي - نيوهى بى ميړده که يه، شه شيکي بى دايکه که يه، سيپه کي بى خوشک و برايه کاني تهنه له دايکي يه، جا نه و به شانه گشت ميراته که داده گرنه وه و هيچ بى براى له دايک وباوکي ناميښته وه، چونکه (عَصَبَةٌ) = ميراتگرى پشتي يه و (قياس) نه وهايه: به موى نه و داگرته وه يه بى به ش ببي، به لام ليړده دا دهره ق براى له دايک وباوکي خزمایه تى وباوکي هه لده وه شيڼدرېته وه و تهنه خزمایه تى دايکي په چاو ده کري، که و ابو: (فَيُشَارِكُ الْأَخُ وَلَدِي الْأُمِّ فَيَالْتُلُثُ) برايه که ي له دايک وباوکي - به خزمایه تى دايکي - ده بيته هاويه شى خوشک و برايه کاني تهنه له دايکي له و سيپه که داو به يه کسانى له نٿوان خوياندا به شى ده که ن، چونکه گشتيان مندالي يه ک دايکن، به لام وباکيان جيايه، واته: دايکه که يان - لاي که مې - دوو ميړدى کردون، جا له به نه وهى سيپه که که دووه به سر هه رسيک منداله کاند به ش ناگرئ، ژماره ي منداله کان - که سيپه - له بنچينه ي مه سه له که ده ده ين - که شه شه - له

ههژده ساغ دهبیتهوه، بهم شیوهیه:

6. میراتگر ———— دایک، دوو برای له دایکی، براییه کی له دایک و باوکی.

$$\frac{1 \times \text{به شه میرات} \text{ نیوه، شه شیک، سییه ک، پشتییه.}}{6 \div 3 + 1 + 2 + 0 \text{ بی به شه} = 6}$$

$$\frac{3 \times \text{ساغکردنه وهی به سی هاویه ش.}}{18 \div 9 + 3 + 6 \text{ بی هه رسیک براییه کان} = 18}$$

وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْاَخِ اَخٌ لَّابٍ سَقَطَ. وَلَوْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ فَكَاجْتِمَاعِ اَوْلَادٍ صُلِبَ
وَأَوْلَادِ اَبْنِهِ

ئینجا بزانه: بهم مهسه له یه دهگوتری: (الْمُشْرَكَّة)، چونکه براییه که کراوه ته هاویه شی خوشک و براییه کانی ته نها له دایکی، هم پیی دهگوتری: (الْحَمَارِيَّة)، چونکه که ئیمامی (عمرؓ) ویستی براییه کانی له دایک و باوکی بی به ش بکا، گوتیان: وا دابنی باوکمان گوئدریژیک بوو، خو گشتمان مندالی یه ک دایکین؟ هم به (الْحَجَرِيَّة) ش ناو دهبری، چونکه له (روایه) یکدا: گوتیان: وا دابنی باوکمان به ردیک بوو و فریماندا ناو دهریا، خو گشتمان مندالی یه ک دایکین؟ جا ئیمامی (عمرؓ) قسه که ی پی جوان بوو و به خزمایه تی دایکی کردنیه هاویه ش.

که و ابو: (وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْاَخِ اَخٌ لَّابٍ) نه گه ر له م مهسه له یه دا له جیاتی برای له دایک و باوکی براییه کی ته نها له باوکی هه بویه (سَقَطَ) بی به ش ده بوو، چونکه (عَصَبَة) یه و هیچی بۆ نه ماوه ته وه و دایکی شی جیایه و خزمایه تی دایکی شی نیه هاویه شی پی بکا، به لکو نه گه ر خوشکیکی خوی، یان زیاتریشی له گه لدا بی، نه وه خوشکه کانیش به هوی نه ویه وه بی به ش ده بن، چونکه ده یانکاته (عَصَبَة)، بۆیی به و براییه دهگوتری: (الْاَخُ الْمَشُوم) = برای به دیوم.

ئینجا بزانه: نه گه ر له و مهسه له یه دا خوشک و براییه کانی ته نها له دایکی له دووان زیاتر بون و برای له دایک و باوکیش دوو، یان زیاتر بون، یان خوشکی له دایک و باوکیان له گه لدا بوو، یان له جیاتی دایکه که داپیره یه که هه بوو، له و حاله تانه دا هیچ له هاویه شی که ناگوپی و هیچ جیاوازیش له نیوان خوشک و براییه کانی له دایک و باوکی دا ناگری و گشتیان به یه کسانی ده بنه هاویه شی خوشک و براییه کانی له دایکی، به لام وا ده بی: ساغکردنه وهی مهسه له که دهگوپی.

هه روه ها نه گه ر له و مهسه له یه دا له جیاتی برای له دایک و باوکی: خوشکی هه بوو، نه وه نیوهی میراته که ی هه یه و مهسه له که ش (عَوْل) ده کری بۆ نۆ، وه نه گه ر دوو خوشک، یان

زیاتر بون، نه و کاته دووسییه کیان هه یه و مه سه له که ش (عَوْل) ده کړی بۆ ده، واته: له هه ردوو حاله ته دا مه سه له که ده گړی و هاویه شی ناکړی، جیاوازی خوشکی له دایک و باوکیو ته نها له باوکیش نیه، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ اجْتَمَعَ الصُّنْفَانِ) نه گه ر هه ردوو چینه کان، واته: خوشک و برایه کانی له دایک و باوکیو ته نها له باوکی ویکرا کۆ بونه وه، نه وه (فَكَاجْتَمَعَ أَوْلَادِ صُلَيْبٍ وَأَوْلَادِ إِبْنِهِ) وه کو کۆ بونه وه ی منداله کانی خودی مردووه که و منداله کانی کوپی مردووه که یه ویکرا، واته:

سێ حاله تیان هه نه:

3- منهاج - بهرگی چوارهم - إِلَّا أَنْ بَنَاتِ الْإِبْنِ يُعَصِّبُهُنَّ مَنْ فِي دَرَجَتِهِنَّ أَوْ أَسْفَلَ

حالته تییه که م: نه گه ر برایه کی له دایک و باوکی، یان

خوشکی له دایک و باوکی، نه وه گشت خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی بی بهش ده کا، به (إجماع) ی زانا یانی ئیسلام.

حالته تییه دووهم: نه گه ر ته نها خوشکی له دایک و باوکی هه بوو، نه وه نیوه ی میراته که بۆ نه و خوشکه یه، پاشماوه که ش بۆ خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی یه: هه ر برایه که دوو هه ندی خوشک ده گړی، جا نه گه ر خوشکی ته نها له باوکی نه بو، نه وه پاشماوه که گشتی بۆ برایه که یه، به لام نه گه ر برای ته نها له باوکیان له گه ل نه بو، نه وه شه شیك -ته واکه ری دووسییه که - بۆ خوشکی له باوکی یه، جا نه گه ر له خوشک زیاتر بون، نه وه گشتیان له و شه شیکه دا هاویه شن.

حالته تییه سێیه م: نه گه ر ته نها دوو خوشکی له دایک و باوکی، یان زیاتر هه بون، واته: برای خۆیان له گه لدا نه بو، نه وه دووسییه کی میراته که بۆ نه وانه، پاشماوه که شی بۆ خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی یه: هه ر برایه که دوو هه ندی خوشک ده گړی، جا نه گه ر خوشک نه بو، نه وه پاشماوه که گشتی بۆ برایه که یه، به لام نه گه ر برای ته نها له باوکی نه بو، نه وه به هزی دوو خوشکی له دایک و باوکی خوشکه کانی ته نها له باوکی بی بهش ده بن.

(إِلَّا) به لام منداله کانی کوپی مردووه که و خوشک و برایه کان له وه دا جیاوازی: (أَنْ بَنَاتِ الْإِبْنِ) کیژه کوپه کان (يُعَصِّبُهُنَّ مَنْ فِي دَرَجَتِهِنَّ أَوْ أَسْفَلَ) نه و نیرینه ی له پله ی خۆیانه، یان به ره و خوار تره ده یانگاته (عَصْبَة) -میراتگری پشتی و پی ی ده گوترا: (الأخ المبارك)، هه روه که پابرا.

به لام (وَالْأُخْتُ) خوشکی مردووه که (لَا يُعَصِّبُهَا إِلَّا أَخُوهَا) ته نها نه و برایه ی له پله ی خۆیه تی ده یکاته (عَصْبَة)، واته: خوشکی له دایک و باوکی به برای له دایک و باوکی ده بیته (عَصْبَة)، به لام خوشکی له دایک و باوکی به برای ته نها له باوکی نابيته (عَصْبَة)، به لکو خوشکه که به شه دیار کراوه که ی خۆی ده گړی و پاشماوه که ش - نه گه ر ماوه - بۆ برایه که یه، هه روه که له

حاله ته کانی پراږدودا پوون کراوه .

هر وده ها هيچ خوشکيکي مردووه کهش به هوی کوږه برای خوی، یان کوږه مامی خوی نابیتته (عَصَبَة)، بۆ وینه: نه گهر مردووه که دوو خوشکی له دایک و باوکی و خوشکيکي ته نها له باوکی و کوږه برای کی له پاش به جی مان، نه وه دوو سییه کی میراته که بۆ دوو خوشکه کانه و پاشماوه که شی گشتی بۆ کوږه برای که، خوشکه له باوکی کهش به و دوو خوشکانه بی بهش ده بی و به و کوږه برای نه نابیتته (عَصَبَة)، به لام هر له م مهسه له یه دا نه گهر برای کی له باوکی هه بی، نه وه خوشکه که ی خوی ده کاته (عَصَبَة) و پاشماوه که بۆ هر دوو کیانه، بۆیی به م وَلِلْوَاحِدِ مِنَ الْإِخْوَةِ أَوْ الْأَخَوَاتِ لَأُمِّ السُّدُسِ وَلِاثْنَيْنِ فَصَاعِدًا اَلثَّلَثُ سَوَاءٌ ذُكُّرُهُمْ وَإِنَّاثُهُمْ، وَالْأَخَوَاتُ لَأَبَوَيْنِ أَوْ لَأَبٍ مَعَ الْبَنَاتِ وَبَنَاتِ الْإِبْنِ عَصَبَةٌ كَالْإِخْوَةِ:

برایهش ده گوتړی: (الْأَخُ الْمُبَارَكُ) = برای به بهر کهت، هر وده که له (تحفه) و (نهایه) دا پوون کراوه ته وه، که و ابو: کوږه برای کهش به و برای بهش ده بی، هر وده که پابرا. (وَلِلْوَاحِدِ مِنَ الْإِخْوَةِ أَوْ الْأَخَوَاتِ لَأُمِّ السُّدُسِ) خوشکيکي ته نها له دایکی، یان برای کی ته نها له دایکی شه شیکی میراته که ی هه یه (وَلِاثْنَيْنِ فَصَاعِدًا اَلثَّلَثُ) دوو، یان زیاتر له خوشک و برای کانی ته نها له دایکی سییه کیان هه یه (سَوَاءٌ ذُكُّرُهُمْ وَإِنَّاثُهُمْ) نیرینه و میینه کانیان یه کسانن له و سییه که دا، واته: به یه کسانن به سه ریاندا بهش ده کړی به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام، هر وده که له بهشه میراته کاند ا پابرا، چونکه نه وانه به خزمایه تی په حمی - که لایه نی دایکه - میرات ده گرن، نه که به خزمایه تی پشتنی، که واته: نه گهر خوشک و برای له دایکی و باوکی، یان ته نها له باوکی له که لیاندا بی، هیچ به شه که یان ناگوتړی:

بۆ وینه: نه گهر برای کی له دایک و باوکی و برای کی ته نها له باوکی و برای کی ته نها له دایکی و یو کړا کۆ بونه وه، نه وه برای که ی ته نها له دایکی شه شیکی هه یه و برای که ی له دایک و باوکی گشت پاشماوه که ی ده دریتن، برای ته نها له باوکی به م برای بهش ده بی، هر وده ها نه گهر هر سیک لا خوشک بون، نه وه خوشکی له دایک و باوکی نیوه ی هه یه و خوشکی ته نها له باوکی شه شیکی هه یه و خوشکی ته نها له دایکی شه شیکی هه یه، هر وده که له (مغنی) دا فرمویه تی، واته: نه گهر له و دوو مهسه لانه ی پراږدودا دوو خوشکی ته نها له دایکی، یان دوو برای ته نها له دایکی، یان خوشکيک و برای کی ته نها له دایکی بون، نه و کاته سییه کیان هه یه .

(وَالْأَخَوَاتُ لَأَبَوَيْنِ) زور خوشک، یان ته نها خوشکيکي له دایک و باوکی (أَوْ لَأَبٍ) یان ته نها له باوکی، نه گهر کۆ بونه وه (مَعَ الْبَنَاتِ) له که لا زور کیژ، یان ته نها کیژیکي مردووه که (أَوْ بَنَاتِ الْإِبْنِ) یان له که لا زور کیژ، یان ته نها کیژیکي کوږی مردووه که، نه وه (عَصَبَة) خوشکه کان ده بڼه میراتگری پشتنی (کَالْإِخْوَةِ) وه کو برای کانیان، واته پاشماوه ی میراته که

دهگرن ﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْإِنْتَةِ النِّصْفَ وَلِلْإِنْتِ الْإِنْسِ السُّدُسَ وَمَا بَقِيَ لِلْأُخْتِ﴾ رواه البخاري، پیغمبر ﷺ بریاری دا: نیوه ی میراته که بق کیژی مردوه که بی و شه شیکی بق کیژه کوپه که ی بی و پاشماوه که شی بق خوشکه که ی بی. جا بنچینه ی نه م مهسه له یه له شه شه - که به شی کیژه کوپه که ی لئده رده چی - به م شیوه یه:

6. میراتگر _____ کیژ، کیژه کوپ، خوشک.

1 ×. به شه میرات _____ نیوه، شه شیکی، پشتییه.

6 ÷ 3 + 1 + 2 = 6.

فَتُسْقِطُ أُخْتُ لَأَبَوَيْنِ مَعَ الْبِنْتِ الْأَخَوَاتِ لِأَبٍ، وَبَنُو الْأَخَوَةِ لَأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ كُلٌّ مِنْهُمْ كَأَبِيهِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا لَكِنْ يُخَالِفُونَهُمْ: فَإِنَّهُمْ لَا يَرُدُّونَ الْأُمَّ إِلَّا السُّدُسَ، وَلَا يَرِثُونَ مَعَ الْجَدِّ، وَلَا يُعَصِّبُونَ أَخَوَاتِهِمْ، وَيَسْقُطُونَ فِي الْمَشْرَكَةِ. وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ وَلِلْأَبِ كَأَخٍ مِنَ الْجِهَتَيْنِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا، وَكَذَا قِيَاسُ بَسَالَمٍ

ئینجا هر کاتیک خوشک بییته (عَصَبَة)، نه وه (فَتُسْقِطُ أُخْتُ لَأَبَوَيْنِ مَعَ الْبِنْتِ) خوشکی له دایک و باوکی - نه گهر له گهل کیژی مردوه که، یان له گهل کیژه کوپی مردوه که دا بی - بی بهش ده کا: (الْأَخَوَاتِ لِأَبٍ) خوشکه کان و برایه کانی ته نها له باوکی، هه روه ک برای له دایک و باوکیش بی بهشیان ده کا، هه روه ها نه گهر خوشکی ته نها له باوکیش له گهل کیژی مردوه که، یان له گهل کیژه کوپی مردوه که بییته (عَصَبَة)، نه ویش - وه کو برای ته نها له باوکی - کوپه برایه کان و مامه کان و... هتد، بی بهش ده کا، هه روه ک له (حاشیة البقری) دا فه رموویه تی.

(وَبَنُو الْأَخَوَةِ لَأَبَوَيْنِ) کوپه برایه کانی له دایک و باوکی (أَوْ لِأَبٍ) یان ته نها له باوکی (كُلٌّ مِنْهُمْ كَأَبِيهِ اجْتِمَاعًا وَانْفِرَادًا) هه ر یه کیک له وان وه کو باوکی خوییه تی له حاله تی کومه لی و ته نهایی دا، واته: کوپه برایه ک و زیاتر له کوپه برایه ک گشت میراته که، یان پاشماوه ی خاوه ن به شه کان ده گری و، نه گهر هه ردو و لا ویکرا کۆ بونه وه، نه وه کوپه برای له دایک و باوکی کوپه برای ته نها له باوکی بی بهش ده کا (لَكِنْ يُخَالِفُونَهُمْ فِي أَنَّهُمْ) به لام کوپه برایه کان له چوار مهسه له دا له باوکی خویان جیاوازن:

یه که م: (لَا يَرُدُّونَ الْأُمَّ إِلَّا السُّدُسَ) کوپه برایه کان دایکی مردوه که له سییه که وه ناگه پیننه وه بق شه شیکی. دووهم: (وَلَا يَرِثُونَ مَعَ الْجَدِّ) کوپه برایه کان له گهل باپیره دا میرات ناگرن، به لکو باپیره بی بهشیان ده کا. سییه م: (وَلَا يُعَصِّبُونَ أَخَوَاتِهِمْ) کوپه برایه کان خوشکه کانی خویان ناگه نه (عَصَبَة)، چونکه کیژه برا له (ذَوِي الْأَرْحَامِ) هکانه. چوارهم: (وَيَسْقُطُونَ فِي الْمَشْرَكَةِ) کوپه برایه کانی له دایک و باوکی له مهسه له ی (الْمَشْرَكَةِ) دا بی بهش

دهبن، چونکه خزمایه تی دایکیان نیه.

﴿ میراتی مامه کان ﴾

(وَالْعَمُّ لِأَبَوَيْنِ وَلَا بِنِ) مامی له دایک و باوکی و هم مامی ته نها له باوکی (كَأَخٍ مِنَ الْجِهَتَيْنِ) وهکو برایه: له ههردوو لایه وه (اجْتِمَاعًا وَأَنْفِرَادًا) له حاله تی کومه لایو ته نهایی دا، واته: مامیک و زیاتر له مامیک گشت میراته که، یان پاشماوه ی خاوهن به شه کان دهگری و نه گهر ههردوو لا ویکړا کړ بونه وه، نه وه مامی له دایک و باوکی مامی ته نها له باوکی بی بهش دهکا. (وَكَذَا قِيَاسُ بَنِي الْعَمِّ) ههروه ماش (قیاس) ی کوپه مامه کان دهگری ته سر باوکیان، واته: **وَسَائِرِ عَصَبَةِ النَّسَبِ، وَالْعَصْبَةُ مَنْ لَيْسَ لَهُ سَهْمٌ مُقَدَّرٌ مِنَ الْمُجْمَعِ عَلَى تَوْرِيثِهِمْ، فَيَرِثُ الْمَالَ أَوْ مَا فَضَلَ بَعْدَ الْفُرُوضِ. (فَضْلٌ) مَنْ لَا عَصْبَةَ لَهُ يَنْسَبُ وَلَهُ مُعْتَقٌ فَمَالُهُ أَوْ الْفَاضِلُ عَنِ الْفُرُوضِ لَهُ رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَلِعَصْبَتِهِ يَنْسَبُ الْمُتَعَصِّبِينَ بِأَنْفُسِهِمْ لَا لِنِسْبِهِ وَأُخْتِهِ، وَتَرْتِيبُهُمْ كَتَرْتِيبِهِمْ فَيَالْتَسِبُ، لَكِنْ الْأَظْهَرُ أَنَّ أَخَا الْمُعْتَقِ وَابْنَ أَخِيهِ يُقَدِّمَانِ عَلَى جَدِّهِ،**

کوپه مامیک و زیاتر گشت میراته که، یان پاشماوه که دهگری و کوپه مامی له دایک و باوکی کوپه مامی ته نها له باوکی بی بهش دهکا، ههروه ماش مامی باوکی مردووه که و مامی باپیره ی مردووه که و کوپه کانیان و هم (وَسَائِرِ عَصَبَةِ النَّسَبِ) گشت (عَصْبَةُ) کانی تری نه ژادی: وه ک کوپه کوپه براو کوپه کوپه مام، گشتیان له پیزی خوی دا به و (قیاس) هی پرابردو په فتاریان له گه لا دهگری، نیجا بزانه: له دوا ی کوپه مامایه تی هیج (عَصْبَةُ) یه کی تری نه ژادی نیه، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه.

(وَالْعَصْبَةُ) پیناسه ی (عَصْبَةُ) = میراتگری پشته ی نه مه یه: (مَنْ لَيْسَ لَهُ سَهْمٌ مُقَدَّرٌ) نه و که سه یه: که هیج به شیک دیا رکراوی نه بی (مَنْ الْمُجْمَعِ عَلَى تَوْرِيثِهِمْ) له و میراتگرانه ی به (إجماع) میرات ده گرن، بوی (فَيَرِثُ الْمَالَ) یان گشت مالی مردووه که به میرات دهگری (أَوْ مَا فَضَلَ بَعْدَ الْفُرُوضِ) یان نه و پاشماوه یه ی له پاش خاوهن به شه کان ده می نیته وه، نیتر له کز تایی (الحجب) = بی بهشکردندا به شه کان و پیزه کانی (عَصْبَةُ) کانمان به دریژی پوون کرده وه، والحمد لله تعالی.

﴿ فَضْلٌ: له باسی میراتگری ته به هو ی نازادکردنی کویله ﴾

(مَنْ لَا عَصْبَةَ لَهُ يَنْسَبُ) هه ر مردوویک میراتگری پشته ی له نه ژادی خوی نه بی و (وَلَهُ مُعْتَقٌ) نازادکه ریک ی ه بی - واته: مردووه که کاتی خوی کویله بوی و که سیک نازادی کرد بی - نه وه (فَمَالُهُ) گشت ماله که ی (أَوْ الْفَاضِلُ عَنِ الْفُرُوضِ) یان نه و پاشماوه یه ی له پاش خاوهن به شه کان ده می نیته وه (لَهُ) بی نه و نازادکه ریه، جیاوازی نیه (رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً) نازادکه ریه که: پیاو بی، یان ثافره ت (فَإِنْ) لَمْ يَكُنْ جا نه گهر نازادکه ریه که ش

نه مابو، نه وه (فَلْعَصَبَتِهِ بِنَسَبِ الْمُتَعَصِّبِينَ بِأَنْفُسِهِمْ) میراته که بۆ (عَصَبَة) کانی نه ژادی نازادکه ره که یه: که به خودی خویان (عَصَبَة) = میراتگری پشتی بن: وه کو کوپو برا (لَا لِبْنْتِهِ وَأُخْتِهِ) نه ک بۆ کیژی نازادکه ره که و خوشکی نازادکه ره که (وَتَرْتَبِيهِمْ) پیزی (عَصَبَة) کانی نازادکه ره که ش (كَتَرْتَبِيهِمْ فِي النَّسَبِ) وه کو پیزی (عَصَبَة) کانه له نه ژاددا، واته: نه گهر نازادکه ره که نه مابو، نه وه کوپی وی، ئینجا کوپی کوپ... هتد (لَكِنْ الْأَظْهَرُ أَنَّ أَخَا الْمُعْتِقِ وَأَبْنَ أَخِيهِ يُقَدِّمَانِ عَلَى جَدِّهِ) به لām به فهرمووده به هیژتر: لیژده دا برای نازادکه ره که و کوپه برای نازادکه ره که وه پیش باپیره ی نازادکه ره که دیخړین.

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَصَبَةٌ فَلِلْمُعْتِقِ الْمُعْتِقِ، ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَذَلِكَ، وَلَا تَرِثُ امْرَأَةٌ بَوْلًا إِلَّا مُعْتَقَهَا أَوْ مُنْتَمِيًا إِلَيْهِ بِنَسَبٍ أَوْ وِلَاءٍ. (فَصَلِّ) إِذَا اجْتَمَعَ جَدٌّ وَإِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ ذُو فَرْضٍ فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ ثُلْثِ الْمَالِ وَمُقَاسَمَتِهِمْ كَأَخٍ،

(فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَصَبَةٌ) جا نه گهر نازادکه ره که میراتگری پشتی له نه ژادی خوی نه بو، نه و کاته (فَلِلْمُعْتِقِ الْمُعْتِقِ) میراته که بۆ نازادکه ری نازادکه ره که یه (ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَذَلِكَ) ئینجا (عَصَبَة) کانی نازادکه ری نازادکه ره که وه نه و پیزه ی پابرا، ئینجا بۆ (بیت المال). (وَلَا تَرِثُ امْرَأَةٌ بَوْلًا) نافره ت به هوی نازادکردن میرات له هیچ که سیک ناگری (إِلَّا مُعْتَقَهَا) ته نها له نازادکراوی خوی نه بی (أَوْ مُنْتَمِيًا إِلَيْهِ بِنَسَبٍ أَوْ وِلَاءٍ) یان له و که سه ی ده چیته وه لای نازادکراوه که به هوی نه ژاد: وه ک کوپو به ره و خوارتر، یان به هوی نازادکردن: وه کو نازادکراوی نازادکراوه که.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِيَ مِيرَاتِي بَآپِيرِهِ لَه گهل خوشک و براهیه کاندای﴾

(إِذَا اجْتَمَعَ جَدٌّ وَإِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ) هر کاتیک باپیره، یان باوکی باپیره له گهل خوشک و براهیه کانی مردووه که ویکړا کۆ بونه وه (لَأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ) جا خوشک و براهیه کان له دایک و باوکی بن، یان ته نها له باوکی بن، نه وه له مه زه بی ئیمام (أَبِي حَنِيفَةَ) دا: باپیره خوشک و براهیه کان بی به ش ده کا. به لām له هه رسیک مه زه به که ی تر دا: بی به شیان نا کا، به لکو هاو به شیان له گهل ده کا: به م شیوه یه ی له م باسه دا پوون کراوه ته وه، هه روه که له زوړیه ی سه رچاوه کاندای فهرموویانه.

ئینجا باپیره چۆن قازانجی بی، نه وها له گهل خوشک و براهیه کاندای میرات ده گری، ئینجا میراتگری ته که شی چوار حاله تی هه نه، گشتیان له قازانجی خوی ته تی: **حالته یه که م و دووهم:** (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ ذُو فَرْضٍ) نه گهر له گهل باپیره و براهیه کاندای هیچ میراتگری کی خاوه ن به ش نه بو، نه وه (فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ ثُلْثِ الْمَالِ وَمُقَاسَمَتِهِمْ كَأَخٍ) باپیره به شه زوړتره که ی هیه: له سییه کی گشت میراته که و له هاو به شی کردن

له گه لښان وهكو برايېك، كه واته: نه گهر ته نه خوشكى له گه لښا بن، نه وه - وهكو برايېك -
دوو هه ندى به شى خوشكېك ده گرى.

ئينجا بزانه: نه گهر ژماره ي خوشك و برايېك كان دوو هه ندى باپيره بوو: وهك دوو برا، يان
چوار خوشك، يان برايېك و دوو خوشك، نه وه سيپه كى ميراته كه و هاوبه شى كردن بى باپيره
يه كسانن، وه نه گهر ژماره كه يان له دوو هه ندى باپيره كه متر بوو: وهك برايېك، يان
خوشكېك، يان دوو خوشك، يان سى خوشك، يان خوشكېك و برايېك، نه وه هاوبه شى كردن
فَإِنْ أَخَذَ الثُّلُثَ فَلَبَقِيَ لَهُمْ، وَإِنْ كَانَ فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ سُدُسِ التَّرِكَةِ
وَأُثْلُثَ الْبَاقِي وَالْمُقَاسَمَةِ،

بى باپيره به سودتره، وه نه گهر ژماره كه يان له دوو هه ندى باپيره زياتر بوو: وهك سى
براو زياتر، يان پينج خوشك و زياتر، يان برايېك و سى خوشك، يان دوو براو
خوشكېك... هتد، نه وه سيپه كى ميراته كه بى باپيره به سودتره، هه روهك له زوربه ي
سه رچاوه كاندا فهرمو يانه.

ئينجا (فَإِنْ أَخَذَ الثُّلُثَ) نه گهر باپيره سيپه كى ميراته كه ي گرت، نه وه (فَالْبَاقِي لَهُمْ)
پاشماوه كه ي بى خوشك و برايېك كانه به ميراتگريه تى پشتي، واته: هه ر برايېك دوو هه ندى
به شى خوشكېكى هه يه.

حَالَهُتِي سَيِّهَمْ وَچوارهم: (وَإِنْ كَانَ ثُو فَرَضِي) نه گهر له گه ل باپيره و خوشك و برايېك كاندا
ميراتگري خاوه ن به ش هه بى، نه وه (فَلَهُ الْأَكْثَرُ مِنْ سُدُسِ التَّرِكَةِ وَأُثْلُثَ الْبَاقِي وَالْمُقَاسَمَةِ)
باپيره زورتره كه ي هه يه: له شه شيكى گشت ميراته كه و له سيپه كى پاشماوه كه و له
هاوبه شى كردنه كه ي پابردو.

ئينجا بزانه: خاوه ن به شه كان له باسى باپيردا شه ش كه سن: كيژ، كيژه كوپ، دايك، داپيره،
ژن، ميژد.

ديسان بزانه: نه گهر خاوه ن به شه كه نيوه، يان كه مترى ده گرت: وهكو ميژد، يان كيژيك،
يان كيژه كوپيك، يان ژن، يان دايك، نه و كاته نه گهر ژماره ي خوشك و برايېك كان له دوو
هه ندى باپيره كه متر بوو، نه وه هاوبه شى كردن له گه لښان بى باپيره به سودتره: وهك
باپيره و برايېك و كيژيك، كيژه كه نيوه ده گري و نيوه كه ي تریش بى باپيره و برايېك به
يه كسانى، وه نه گهر ژماره كه يان له دوو هه ندى باپيره زياتر بوو، نه وه سيپه كى
پاشماوه كه بى باپيره به سودتره: وهك باپيره و سى براو ميژد، مه سه له كه له شه شه به
ليډانى دوو له سى - كه به شى ميژده كه و باپيره يان لى ډه رده چى - سى بى ميژده كه و
سيپه كى پاشماوه كه ش - يه كه - بى باپيره و دووه كه ش بى برايېك كان، ئينجا ژماره ي
برايېك انيش له مه سه له كه ده درى و له هه ژده ساغ ده بيتته وه. وه نه گهر ژماره يان دوو

هەندى باپىرە بوو، ئەو ھاوبەشى سىيەكى پاشماوھەكە يەكسانن: وەك باپىرە دوو براو
ژنىك، مەسەلەكە لە چوارە، چونكە ژنەكە چوارىك دەگرى و سى بەشەكەى تىش بۆ باپىرە و
دوو براپەكانە بە يەكسانى.

ئىنجا بزانە: هەندى جار ھاوبەشى سىيەكى پاشماوھەكە و شەشەكە يەكسانن: وەك باپىرە و
دوو براو كىژىك، بنچىنەى مەسەلەكە لە دوو و لە شەش ساغ دەبىتە و بە لىدانى ژمارەى
باپىرە و براپەكان لە مەسەلەكە: لە ھەر سىك حالەتدا يەك بۆ باپىرە يە.

وَقَدْ لَا يَبْقَى شَيْءٌ كَبْتَيْنِ وَأُمِّ وَزَوْجٍ فَيُفَرِّضُ لَهُ سُدُسٌ وَيَزَادُ فِالْعَوْلِ،

و ئەگەر خاوەن بەشەكە دوو سىيەكى ھەبوو: وەكو دوو كىژ، يان دوو كىژەكوپ، يان
كىژىك و كىژەكوپىك، ئەو كاتە ھاوبەشى بۆ باپىرە بە سودترە بە و مەرجەى تەنھا
خوشكىكى لەگەڵدا بى: وەك باپىرە و خوشكىك و دوو كىژ، بنچىنەى مەسەلەكە يان لە
سىيە -كە بەشى كىژەكانى لىدەر دەچى- بەلام لە تۆ ساغ دەبىتە و بە لىدانى سى-كە
ژمارەى باپىرە و خوشكەكە يە- لە مەسەلەكە: شەش بۆ كىژەكان، سى بۆ باپىرە و
خوشكەكان، بەلام ئەگەر لە خوشكىك زياترى لەگەڵدا بى: وەك براپەك و زياتر، يان دوو
خوشك و زياتر، ئەو كاتە شەشەكە بۆ باپىرە بە سودترە: وەك دوو كىژ و براپەك و باپىرە،
مەسەلەكە لە شەشە-كە بەشى باپىرەى لىدەر دەچى- دوو سىيەكى-چوارە- بۆ
كىژەكان، شەشە-كە بەشى باپىرەى لىدەر دەچى- دوو سىيەكى-چوارە- بۆ
-يەكە- بۆ باپىرە، پاشماوھەكەش -يەكە- بۆ براپەكە.

و ئەگەر خاوەن بەشەكان لە نىوان نىو و دوو سىيەكىيان ھەبوو: وەك كىژىك و ژنىك-كە
نىو و ھەشتىكىيان ھەيە- ئەو ھاوبەشى بۆ باپىرە بە سودترە، بە و مەرجەى تەنھا
براپەك، يان تەنھا خوشكىك، يان تەنھا دوو خوشكى لەگەڵدا بن، كەوابو: بنچىنەى
مەسەلەكە يان لە ھەشتە-كە بەشى ژنەكەى لىدەر دەچى- نىو-چوارە- بۆ كىژەكە،
ھەشتىكى-يەكە- بۆ ژنەكە، پاشماوھەكەشى بۆ باپىرە و خوشكەكە، يان براپەكە، بەلام
ئەگەر لە براپەك، يان لە دوو خوشك زياتر بون، ئەو كاتە شەشەكە بۆ باپىرە بە سودترە:
وەك كىژىك و ژنىك و باپىرە و دوو براو خوشكىك، مەسەلەكە لە بىست و چوارە بە لىدانى
سى-كە (وفاقى) بەشى باپىرە يە- لە ھەشت-كە بەشى ژنەكەى لىدەر دەچى- نىو-
دوانزىە بۆ كىژەكە، ھەشتىكى سىيە بۆ ژنەكە، شەشەكى چوارە بۆ باپىرە، پىنج
دەمىنەتە وە بۆ خوشك و براپەكان.

ئىنجا بزانە: ئەو وىنانەى پراى دوو لە و حالەتەدا بون: كە خاوەن بەشەكە بەشى خۆى بىا،
ئىنجا لە شەشەكە زياتر لە پاش خاوەن بەشەكان بىمىنەتە وە، بەلام (وَقَدْ لَا يَبْقَى شَيْءٌ)
ھەندى جار ھىچ لە پاش خاوەن بەشەكان نامىنەتە وە: (كَبْتَيْنِ وَأُمِّ وَزَوْجٍ) وەكو دوو كىژ

دایک و میړد له گه ل باپیره و خوشک و برا، له م مه سه له یه دا هیچ له پاش خاوه ن به شه کان نامینیتته وه، که و ابو: (فَيُفَرِّضُ لَهُ سُدُسٌ) شه شیک بۆ باپیره داده ندری و (وَيُزَادُ فِي الْعَوْلِ) له (عَوْلِ) مه سه له که زیاد ده کری، چونکه بنچینه ی مه سه له که له دوانزه یه: به لیدانی سی له چوار، دووسییه کی - هه شته - بۆ کیژده کان، چواریک ی - سی یه - بۆ میړده که، شه شیک ی - دووه - بۆ دایکه که، به لام دوو ته و او نه ماوه ته وه، که و ابو: به نیوه ی شه شیک (عَوْلِ) ده کری بۆ سیژده، تا کو به شی دایک ته و او بی، جا له بهر نه وه ی هیچیش بۆ باپیره نه ماوه ته وه، نه م جاره ش به شه شیک (عَوْلِ) یک ی تر زیاد ده کری بۆ پانزه: جا وَقَدْ يَبْقَى دُونَ سُدُسٍ كَبْنَتَيْنِ وَزَوْجٍ فَيُفَرِّضُ لَهُ وَتُعَالُ، وَقَدْ يَبْقَى سُدُسٌ كَبْنَتَيْنِ وَأُمٌّ فَيَفُوزُ بِهِ الْجَدُّ وَتَسْقُطُ الْإِخْوَةُ فِي هَذِهِ الْأَحْوَالِ،

شه شیک یکی تر - که دووه - بۆ باپیره داده ندری، که و ابو: خوشک و برایه کانیش به داگرتنه وه ی خاوه ن به شه کان بی به ش ده بن، به م شیوه یه:

$$4. \text{ میراتگر } \text{---} \text{ دوو کیژ، دایک، میړد، باپیره، خوشک و برا.} \\ 3 \times \text{ به شه میرات } \text{---} \text{ دووسییه ک، شه شیک، چواریک، شه شیک، پشیتییه.} \\ 12 \div \text{---} 8 + 1 \text{ ناته واره} + 3 + \text{ شه شیک که مه} + 0 \text{ بی به شن} = 12.$$

$$+ 1 \text{ (عَوْلِ) ټک به نیوه ی شه شیک.} \\ + 2 \text{ (عَوْلِ) یک ی تر به شه شیک.} \\ 15 \div \text{---} 8 + 2 + 3 + 2 + 0 \text{ بی به شن} = 15.$$

(وَقَدْ يَبْقَى دُونَ سُدُسٍ) هه ندی جاریش له شه شیک که متر له پاش خاوه ن به شه کان ده میینیتته وه: (كَبْنَتَيْنِ وَزَوْجٍ) وه کو دوو کیژو میړد له گه ل باپیره و خوشک و برا، له م مه سه له یه دا تنه ا یه ک - که له شه شیک که متره - له پاش خاوه ن به شه کان ده میینیتته وه، که و ابو: (فَيُفَرِّضُ لَهُ) شه شیک ی ته و او بۆ باپیره داده ندری و (وَتُعَالُ) مه سه له که (عَوْلِ) ده کری، چونکه بنچینه ی مه سه له که له دوانزه یه: به لیدانی سی له چوار، دووسییه کی - هه شته - بۆ کیژده کان، چواریک ی - سی یه - بۆ میړده که، شه شیک ی - دووه - بۆ باپیره، به لام دوو ته و او نه ماوه ته وه، که و ابو: به نیوه ی شه شیک (عَوْلِ) ده کری بۆ سیژده، تا کو شه شیک ی باپیره ته و او بی، که و ابو: خوشک و برایه کانیش بی به ش ده بن، به م شیوه یه:

$$4. \text{ میراتگر } \text{---} \text{ دوو کیژ، میړد، باپیره، خوشک و برا.} \\ 3 \times \text{ به شه میرات } \text{---} \text{ دووسییه ک، چواریک، شه شیک، پشیتییه.} \\ 12 \div \text{---} 8 + 3 + 1 \text{ ناته واره} + 0 \text{ بی به شن} = 12. \\ + 1 \text{ (عَوْلِ) به نیوه ی شه شیک.}$$

$$13 \div \text{—————} 8 + 3 + 2 + 0 \text{ بی به شن} = 13.$$

(وَقَدْ يَبْقَى سُدُسٌ) هه ندی جاریش تهنه شه شیکیک له پاش خاوهن به شه کان ده مینیتته وه: (کَبِئْتَيْنِ وَأُمٌّ) وه کو دوو کیژو دایک له گهل باپیره و خوشک و برا، که وابو: (فَيَفُوزُ بِهِ الْجَدُّ) باپیره به و شه شیکه به خته وه ده بی و وه ری ده گری، چونکه بنچینه ی مه سه له که له شه شه-که به شی دایکی لی ده رده چی-: دوو سییه کی-چاره- بی کیژه کان، شه شیکي-یه که- بی دایکه که، شه شیکیک ماوه ته وه بی باپیره.

که وابو: (وَتَسْقُطُ الْإِخْوَةُ) به داگرتنه وه ی خاوهن به شه کان خوشک و برایه کان بی به ش ده بن (فی هَذِهِ الْأَحْوَالِ) له هه رسیک حاله ته کاند، واته: له دوو حاله ته که ی پابردوو-هه روهک ساغمان کرده وه-هم له م حاله ته شدا به م شیوه یه:

وَلَوْ كَانَ مَعَ الْجَدِّ إِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ لِأَبَوَيْنِ وَلِأَبٍ: فَحُكْمُ الْجَدِّ مَا سَبَقَ وَيَعْدُ أَوْلَادُ الْأَبَوَيْنِ عَلَيْهِ أَوْلَادُ الْأَبِ فِالْقِسْمَةِ، فَإِذَا أَخَذَ حِصَّتَهُ: فَإِنْ كَانَ فِي أَوْلَادِ الْأَبَوَيْنِ ذَكَرٌ فَلَبَاقِي لَهُمْ وَسَقَطَ أَوْلَادُ الْأَبِ،

$$\begin{array}{l} 6. \text{ مراتگر} \text{—————} \text{دوو کیژ، دایک، باپیره، خوشک و برا.} \\ \times 1. \text{ به شه میرات} \text{—————} \text{دوو سییه ک، شه شیک، شه شیک، پشتییه.} \\ 6 \div \text{—————} 4 + 1 + 1 + 0 \text{ بی به شن} = 6. \end{array}$$

﴿مه سه له کانی (الْمُعَادَّة): ژماردرا وه کان﴾

(وَلَوْ كَانَ مَعَ الْجَدِّ إِخْوَةٌ وَأَخَوَاتٌ) نه گهر خوشک و برا له گهل باپیره دا بون، به لام نه م جاره (لِأَبَوَيْنِ وَلِأَبٍ) خوشک و برایه کانی له دایک و باوکی و تهنه له باوکی گشتیان و یکپا بون، نه وه لیژه شدا (فَحُكْمُ الْجَدِّ مَا سَبَقَ) برپاری باپیره هه برپاره که ی پابردوو له چوار حاله ته کاند، واته: چونی قازانج بی، نه وها میرات ده گری، به لام لیژه دا (وَيَعْدُ أَوْلَادُ الْأَبَوَيْنِ عَلَيْهِ أَوْلَادُ الْأَبِ) خوشک و برایه کانی له دایک و باوکی- له دژی باپیره- خوشک و برایه کانی تهنه له باوکی له گهل خویان ده ژمیرن (فِالْقِسْمَةِ) له حاله تی هاویه شی کردنی باپیره دا، ئینجا (فَإِذَا أَخَذَ حِصَّتَهُ) هه ر کاتیک باپیره به شه میراتی خوی گرت به گویره ی نه و چوار حاله تانه ی پابردوو، نه وه ته ماشا ده که یه:

(فَإِنْ كَانَ فِي أَوْلَادِ الْأَبَوَيْنِ ذَكَرٌ) نه گهر له منداله کانی دایک و باوکی دا برایه ک، یان زیاتر هه بوو، به تهنه، یان له گهل خوشکیک، یان زیاتر، یان تهنه خوشکیک، یان زیاتر بون، به لام له گهل کیژ، یان کیژه کوپا بون، نه وه (فَالْبَاقِي لَهُمْ) له دوی به شی باپیره، پاشما وه که گشتی بی خوشک و برایه کانی له دایک و باوکی یه: هه ر برایه ک دوو هه ندی خوشکیک ده گری- نه گهر خوشک هه بی- (وَسَقَطَ أَوْلَادُ الْأَبِ) خوشک و برایه کانی تهنه له

بـ _____ اوکیش

— به هۆی خوشک و برایه کانی له دایک و باوکی — بۆ بهش دهبن:
بۆ وینه: باپیره و برایه کی له دایک و باوکی و برایه کی ته نه ها له باوکی، لیڤه دا برای له دایک و باوکی به باپیره دهلی: من و ئەم برا له باوکیەم هەردوو کمان بەرامبەر به تۆ یه کسانین و هەردوو کمان برای مردوو هه کەین و وێکرا هاو به شیت له گەڵ ده کەین: به شیک بۆ تۆ، دوو به شیش بۆ ئێمه. باپیرهش که بیر ده کاته وه هاو به شی و سییه ک — لیڤه دا — یه کسانن، بۆیی به شه که ی خۆی ده باو ده پوا، ئینجا برای له دایک و باوکی به برای ته نه ها له باوکی دهلی: من له تۆ خزمایه تیم به هیژتره، تا من هه بم تۆ ههچ میرات ناگری و من (عَصَبَة) م = میراتگری پشتیم، که وابو: گشت پاشماوه که بۆ من و تۆ بۆ به شی، به لام له دژی باپیره تۆم له گەڵ خۆمدا ژماردبو... وینه کانی تریش به و جۆره نه.

وَالْأَفْتَاخُذُ الْوَاحِدَةُ إِلَّا النَّصْفِ وَالْثَنَانِ فَصَاعِدًا إِلَّا الثُّلُثَيْنِ،

(وَلَا) به لام ئەگەر له مندا له کانی له دایک و باوکی دا ههچ برایه ک نه بو، به لگو ته نه ها خوشکێک، یان زیاتر هه بوو، ئەو کاته (فَتَأْخُذُ الْوَاحِدَةَ إِلَّا النَّصْفِ) تاکه خوشکێکی له دایک و باوکی — به هۆی ژماردنی خوشک و برایه کانی ته نه ها له باوکی — تا نیوه ی میراته که ده گری و هه م وا ده بی: که متریش له نیوه ده گری و نابۆ داوای زیاتر بکا:
وینه ی یه که م که نیوه یه: باپیره و خوشکێکی له دایک و باوکی و برایه کی ته نه ها له باوکی، خوشکه که به باپیره دهلی: من و ئەم برایه م هەردوو کمان بەرامبەر به تۆ یه کسانین و وێکرا هاو به شیت له گەڵ ده کەین، که وابو: مه سه له که یان له پینجه — که ژماره ی سه ری میراتگره کانه — چونکه لیڤه دا هاو به شی بۆ باپیره به سودتره: دوو بۆ باپیره، دوو بۆ برایه که، یه کێک بۆ خوشکه که، ئینجا خوشکه که به برا له باوکیه که ی دهلی: من خاوه ن به شم تا به شی من ته واو نه بی، نابۆ تۆ میرات بگری، که واته: له به شی خۆت نیوه م بۆ ته واو بکه. جا له بهر ئەوه ی پینج نیوه یی ساغی نیه، بۆیی دوو — که نیوه ی خوشکه که ی لیڤه ده چۆ — له مه سه له که ی ده ده بین و له ده ساغ ده بیته وه، چواری بۆ باپیره یه به هاو به شی، پینجی — که نیوه یه — بۆ خوشکه که یه به خاوه ن به شی، یه کێک بۆ برایه که ده مینێته وه به (عَصَبَة) یی، ئینجا بزانه: ئەم مه سه له یه پێی ده گوتری: (عُشْرِيَّةٌ زَيْدٍ).

وینه ی دووه م: که که متر له نیوه یه: خوشکێکی له دایک و باوکی و خوشکێکی ته نه ها له باوکی و باپیره و ژنێک، بنچینه ی مه سه له که یان له چواره — که به شی ژنه که ی لیڤه ده چۆ — چواریکی بۆ ژنه که یه، ئینجا خوشکی له دایک و باوکی به باپیره دهلی: من و ئەم خوشکه له باوکیه م بهرامبەر به تۆ یه کسانین و وێکرا هاو به شیت له گەڵ ده کەین. جا له بهر ئەوه ی پاشماوه که سییه و به سه ر چواردا — که ژماره ی باپیره و خوشکه کانه — بهش نابۆ، بۆیی

ژماره کي ان له مهسه له که ده دهين و له شانزه ساغ ده بیته وه: چواری بۆ ژنه که، شه شی بۆ
 بـ _____
 به هاو به شی، شه که ی تریش بۆ هه ردوو خوشکه کان: هه ریه که و سییان، به لام
 خوشکه که ی له دایک و باوکی به خوشکه که ی ته نها له باوکی ده لئ: من خزماتیم له تۆ
 به هیژتره، تا من به شه میراتی خۆم - که نیوه یه - نه گرم، نابئ تۆ میرات بگری، به لام من
 له دژی باپیره تۆم له گه ل خۆمدا ژماردبو، که وابو: سییه که ی خۆت بده وه من، تۆش
 بی به شی، که واته: به شی خوشکی له دایک و باوکی لیڤه دا - که شه شه - له نیوه یی که مته وه
 ده بی پی ی پازی بی و نابئ داوای زیاتر بکا، خوشکه که ی ته نها له باوکیش بی به شه.
 (و) هه روه ها (الثُّنْتَانِ فَصَاعِدًا إِلَى الثُّلُثَيْنِ) دوو خوشکی له دایک و باوکی و زیاتریش - به هوی
 ژماردنی خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی - تا دووسییه کی میراته که ده گرن و هه م وا
 ده بی: که م تریش له دووسییه ک ده گرن و ده بی پی ی پازی بن:

وَلَا يَفْضُلُ عَنِ الثُّلُثَيْنِ شَيْءٌ، وَقَدْ يَفْضُلُ عَنِ النَّصْفِ فَيَكُونُ لِأَوْلَادِ الْأَبِ.
 وَالْجَدُّ مَعَ أَخَوَاتٍ كَأَخٍ فَلَا يُفَرِّضُ لَهُنَّ مَعَهُ إِلَّا فِي الْأَكْدَرِيَّةِ:
 وَهِيَ زَوْجٌ وَأُمٌّ وَجَدٌّ وَأُخْتُ لَأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ،

وینه ییه که م که دووسییه که: باپیره و برایه کی ته نها له باوکی و دوو خوشکی له دایک و
 باوکی، له م مهسه له یه دا هاو به شی و سییه ک بۆ باپیره یه کسانن، چونکه خوشکه کان به
 باپیره ده لئ: ئیمه و نه م برایه مان ویکرا هاو به شیت له گه ل ده که ی، که وابو: مهسه له که له
 شه شه - که ژماره ی سه ری میراتگره کانه - : سییه کی - دوو - بۆ باپیره،
 دووسییه که ی تریشی - چواره - خوشکه کان ده یگرن، چونکه به برایه که ده لئ: ئیمه
 خاوه ن به شین، تا به شی ئیمه ته واو نه بی، نابئ تۆ میرات بگری، که واته: دوو که ی خۆت
 بۆ ئیمه واز لی بینه، تا کو دووسییه کمان بۆ ته واو بی، چونکه ئیمه له دژی باپیره تۆمان
 له گه ل خۆماندا ژماردبو.

وینه ی دوو هه م که که متر له دووسییه که: باپیره و دوو خوشکی له دایک و باوکی و خوشکی
 ته نها له باوکی، مهسه له که له پینجه - که ژماره ی سه ری میراتگره کانه - : دوو بۆ باپیره به
 هاو به شی، سییه که ی تریش بۆ خوشکه کانی له دایک و باوکی یه و ده بی پی ی پازی بن،
 هه رچه ند له دووسییه کیش که مته، واته: خوشکه که ی له باوکیش بی به ش ده بی.

ئینجا بزانه: (وَلَا يَفْضُلُ عَنِ الثُّلُثَيْنِ شَيْءٌ) هیچ شتی که له دووسییه که که زیاد نابئ و بۆ
 خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی نامینیتته وه: وه ک نه و دوو وینه ی پاردوو، به لام
 (وَقَدْ يَفْضُلُ عَنِ النَّصْفِ) هه ندی جار شتی که له نیوه ییه که زیاد ده بی و ده مینیتته وه،
 که وابو: (فَيَكُونُ لِأَوْلَادِ الْأَبِ) ئه ویش بۆ خوشک و برایه کانی ته نها له باوکی یه:

وهك ويٽنهڪ
(عُشْرِيَّة زَيْد) ۾ ڀاڄڻو.

﴿مِه سَه لَه ڪهي (الْأَكْذَرِيَّة)﴾

(وَالْجَدُّ مَعَ أَخَوَاتٍ) ڀاڄڻو ڪه له ڪه لا ته نها خوشڪه ڪاندا ٻيو ڀاڄڻو له ڪه لڏا نه ٻي (كَأَخٍ) وهڪو ڀاڄڻو ڪه، ڪه واپو: (فَلَا يُفَرِّضُ لَهُنَّ مَعَهُ) هيچ به شه ميراتيڪ ٻيو خوشڪه ڪان ڊياري ناکري ته ڪر له ڪه لا ڀاڄڻو ڊا بن - جگه له مه سَه لَه ڪاني (الْمُعَادَّة) - ڙمار ڊراوه ڪاني ڀاڄڻو ڊا - وهڪم به هئي خوشڪه ڪانيس مه سَه لَه ڪه (عَوْل) ناکري (لَا فِي الْأَكْذَرِيَّة) ته نها له مه سَه لَه ڪي (الْأَكْذَرِيَّة) نه ٻي، ٻوي به (الْأَكْذَرِيَّة) ناو ده بري، چونڪه مه زه به ڪهي (زيد بن ثابت) ۾ لڏا ڪردو به هئي بهش دانان ٻيو خوشڪه ڪه.

(وَمِ) مه سَه لَه ڪه نه مه يه: (زَوْجٌ وَأُمٌّ وَجَدُّ وَأَخْتُ لِابْنَيْنِ أَوْ لِابْنٍ) ميڙو ڊايڪو ڀاڄڻو ٽاڪه خوشڪي له ڊايڪو واپو، يان ته نها له واپو، بنچينه مه سَه لَه ڪه له شه شه: به ليڏاني ڊو له سي - ڪه به شي ميڙو ڊايڪيان ليڏو ده چي - و به م شيوه يه بهش ده ڪري:

فَلِلزَّوْجِ نِصْفٌ وَلِلْأُمِّ ثُلُثٌ وَلِلْجَدِّ سُدُسٌ وَلِلْأَخْتِ نِصْفٌ،
فَتَعُولُ ثَمَّ يَقْتَسِمُ الْجَدُّ وَالْأَخْتُ نَصِيْبَهُمَا أَثْلَاثًا لَهُ الثَّلَاثَانِ.
(فَصْلٌ) لَا يَتَوَارَثُ مُسْلِمٌ وَكَافِرٌ،

(فَلِلزَّوْجِ نِصْفٌ) نيوهي - سي يه - ٻيو ميڙو ڪه (وَلِلْأُمِّ ثُلُثٌ) سي يه ڪي - ڊووه - ٻيو ڊايڪو ڪه (وَلِلْجَدِّ سُدُسٌ) شه شيڪي - يه ڪه - ٻيو ڀاڄڻو، ٽينجا هيچ ٻيو خوشڪه ڪه نه ماوه، به لام چونڪه هيچ ڪه سيڪ ني به شي بڪاو ڀاڄڻو ڊا نايڪا ته (عصبة)، ٻوي (وَلِلْأَخْتِ نِصْفٌ) خوشڪه ڪه ش نيوهي هه يه - ڪه سي يه - ڪه واپو: (فَتَعُولُ) مه سَه لَه ڪه به به شي خوشڪه ڪه (عَوْل) ده ڪري ٻيو ٽو، جا له بهر نه وهي به هيچ پڻگايه ڪ ناگونجي خوشڪه ڪه له ڀاڄڻو زياتر ٻيا، ٻوي (ثُمَّ يَقْتَسِمُ الْجَدُّ وَالْأَخْتُ نَصِيْبَهُمَا أَثْلَاثًا) له ڊوي به شڪر ڊي ميراته ڪه ڀاڄڻو خوشڪه ڪه ده ڪه پڻه وه سهر (عصبة) يي به شه ڪاني خويان - ڪه چواره - وهڪو خوشڪو ٻرا به سي به شي له نيوان خوياندا به شي ده ڪن (لَهُ الثَّلَاثَانِ) ڊووسي يه ڪي ٻيو ڀاڄڻو سي يه ڪي ٻيو خوشڪه ڪه، جا له بهر نه وهي چوار به سهر سي ڊا بهش ناي، سي - ڪه ڙماره ي ڀاڄڻو خوشڪه ڪه يه - له ٽو ده دهين - ڪه مه سَه لَه (عَوْل) ڪراوه ڪه يه - له بيست و حفت ساغ ده بيته وه، به م شيوه يه:

$$\begin{array}{rcl}
 3. \text{ ميراتگر} & \text{ميڙو، ڊايڪو، ڀاڄڻو، خوشڪو} & \\
 \times 2. \text{ به شه ميرات} & \text{نيوه، سي يه ڪ، شه شيڪ، نيوه} & \\
 \hline
 6 \div & 3 + 2 + 1 + \text{نيوهي ڪه مه} = 6 & \\
 + 3 & \text{(عَوْل) به نيوهي مه سَه لَه ڪه} &
 \end{array}$$

$$9 \div \frac{3 + 1 + 2 + 3}{3} = 9 \div \frac{9}{3} = 9 \div 3 = 3$$

ساغکردنه وهی به ژماره‌ی باپیره و خوشکه که.

$$27 \div \frac{12 + 6 + 9}{3} = 27 \div \frac{27}{3} = 27 \div 9 = 3$$

بۆ باپیره و خوشکه که = 27.

ئینجا بزانه: له هاویه شی کردنه که دا (عَصَبَة) یی په چاو کراوه له بهش دانان بۆ خوشکه کهش خزمایه تی په حمی په چاو کراوه، ئینجا بۆی باپیره له کاتی به شکردنی میراته که دا خوشکه که ی نه کردۆته (عَصَبَة)؟ نه وه که به شه شه شیکی خۆی که م ببیته وه، چونکه نه و کات خوشکه که له شه شی که که دا هاویه شی له گه ل ده کرد، جا نه گه له جی خوشکه که - له م مه سه له یه دا - براهه که مه بوايه، نه وه به داگرتنه وهی خاوه ن به شه کان بی بهش ده بو.

﴿فَصَلِّ لَهٗ بِاسْمِ (مَوَانِعِ الْإِرْثِ) هَؤُلَاءِ كَانِي مِيرَات نَه گرتن﴾

واته: نه و پوداوانه ی قه ده غه ده که ن مروۆ ببیته میراتگر، مه رچه ند هۆیه کانی میراتگرتنیشی تی دا هاتیته جی.

قه ده غه ی یه که م: جیاوازی ئاین، که وابو: (لَا يَتَوَارَثُ مُسْلِمٌ وَكَافِرٌ) موسولمان و کافر میرات له یه کتری ناگرن مه رچه ند له دوا ی مردن پیش به شکردنی میراتیش ببیته موسولمان، وَلَا يَرِثُ مُرْتَدٌّ وَلَا يُورَثُ، وَيَرِثُ الْكَافِرُ الْكَافِرَ وَإِنْ اخْتَلَفَتْ مِلَّتُهُمَا، لَكِنْ الْمَشْهُورُ أَنَّهُ لَا تَوَارَثَ بَيْنَ حَرْبِيٍّ وَذِمِّيٍّ، وَلَا يَرِثُ مَنْ فِيهِ رِقٌّ، وَالْجَدِيدُ أَنَّ مَنْ بَعْضُهُ حُرٌّ يُورِثُ، وَلَا قَاتِلٌ،

چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ﴾ رواه الشیخان، موسولمان میرات له کافر ناگرئ، کافریش میرات له موسولمان ناگرئ. قه ده غه ی دووهم: کافر یوون (وَلَا يَرِثُ مُرْتَدٌّ) مروۆی له ئاین وه رگه پاو میرات ناگرئ: که له کاتی مردنی میراتلی کراوه که ی دا کافر بی، مه رچه ند له دوا ی مردنه که شی ببیته وه موسولمان، هم (وَلَا يُورَثُ) مروۆی وه رگه پاو میراتیشی لی ناگرئ نه گه ر به کافر یووی مردبی، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردوو، که وابو: گشت ملک و مال که ی به (فِيء) بۆ (بَيْنَ الْمَالِ) سه رف ده کرئ.

به لام (وَيَرِثُ الْكَافِرُ الْكَافِرَ) کافر میرات له کافر ده گرئ (وَإِنْ اخْتَلَفَتْ مِلَّتُهُمَا) مه رچه ند شه ریعه ته که شیان جیاوازی بی: وه که جوله که و دیان - گاور، چونکه (الْكَافِرُ مِلَّةً وَاحِدَةً) پیبازه کانی کوفر - له پوچه لی دا - یه که ریبازه. خوا ی گه وره ده فه رموی: ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ ئایا له دوا ی پاستی جگه له گومپایی هیچی تر هه یه؟

(لَكِنْ الْمَشْهُورُ) به لام به فه مووده ی ناسراوی مه زمه ب: (أَنَّهُ لَا تَوَارَثَ بَيْنَ حَرْبِيٍّ وَذِمِّيٍّ) میراتگرتن له نیاوان کافری جهنگی و کافری په یمان له نه ستودا نیه: وه که یه کێک جهنگ له دژی موسولمانان بکاو خزمه که شی له ناو موسولماناندا به دۆستایه تی (ذِمَّة) دانیشتی، مه روه ها مروۆی (زَنْدِيقَ) بی دین: که له

دهگرئو نه میراتی لیده گیرئ، به لکو وه کو وهرگه پاو په فتاری له گه ل دهگرئ، هه روهك له زۆریه ی سه رچاوه كاندا هه رموویانه.

قده دهغه ی سئیه م: کۆیله یی، که وایو: (وَلَا يَرِثُ مَنْ فِيهِ رِقٌ) هه ر که سئیک به شیکی کۆیله یی تئ دا بئ میرات ناگرئو میراتیشی لئ ناگرئ، به لام (وَالْجَدِيدُ) به هه رمووده ی نوئ (أَنْ مَنْ بَعْضُهُ حُرٌّ) نه و کۆیله یی به شیکی نازاده، هه ر کاتیک مرد، نه وه (يُورَثُ) نه و میراته ی لیده گیرئ که به به شه نازادیه که ی په یدای کردوه.

قده دهغه ی چواره م: کوشتن، که وایو: (وَلَا قَاتِلٌ) مرؤفکوژه که میرات له کوژراوه که ی خۆی ناگرئ، هه رچه ند نه شبیته زامین و تۆله ی کوشتنه که ی نه که ویتته سه ر، پیغه مبه ر ﷺ ده هه رموئ: ﴿لَيْسَ لِلْقَاتِلِ مِنْ مَقْتُولِهِ شَيْءٌ﴾ صححه ابن عبدالبر، مرؤفکوژ هیچ به شیکی له میراتی کوژراوه که ی خۆی نیه.

ئینجا بزانه: جیاوازی نیه کوشتنه که: به هه ق بئ، یان به نا هه ق، به خۆشی خۆی بئ، یان به زۆر لیکردن، به هه له بئ، یان به هه سدی، به ویستی خۆی بئ، یان بئ ویستی خۆی: وهك وَقِيلَ إِنْ لَمْ يُضْمَنْ وَرَثَ. وَلَوْ مَاتَ مُتَوَارِثَانِ بِغَرَقٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ فِي غُرْبَةٍ مَعًا أَوْ جُهِلَ أَسْبَقُهُمَا لَمْ يَتَوَارَثَا وَمَالٌ كُلٌّ لِبَاقِي وَرَثَتِهِ.

یه کیکی خه وتوو بکه ویتته سه ر یه کیک و بیکوژئ، پاسته وخو بئ، یان به هۆیه کی ده ره کی: وهك شاهیدی له سه ر بداو به هۆی شاهیدی که ی بکوژئ، هه روهك له (تحفة) و (شرح الرحبية) و حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه (وَقِيلَ إِنْ لَمْ يُضْمَنْ وَرَثَ) له هه رمووده یه کی بئ هیژدا: نه گه ر کوشتنه که زامینی نه بئ، نه وه میرات ده گرئ.

﴿ئاگاداری﴾ یه که م: هه ر که سئیک پاراستنی شتیکی له نه ستۆدا بئ: وهك وللاغیک لئ بخوړئ، یان پاییکیشئ، نه وه نه گه ر به هۆی نه و وللاغه که سئیک بکوژئ میراتی لئ ناگرئ، هه روهك له (تحفة) دا هه رموویه تی، نه وه ش واده گه یه نئ: نه گه ر شو فیژی ئۆتۆمبیلێک به ئۆتۆمبیله که خزمیک خۆی بکوژئ، یان له کاتی لیخوړین ئۆتۆمبیله که وه ریگه پئ و خزمه کانی ناو ئۆتۆمبیله که ی بمرن، نه وه میرات له و خزمه مردوانه ی ناگرئ هه رچه ند که مته رغه میشی نه کردبئ، یان به خۆشی به هۆی نه م پوداوه بمړئ، جیاوازی نیه ئۆتۆمبیله که: ملکی خۆی بئ، یان نا، چونکه نه و بووه ته هۆی کوشتن و زامینیش مه رج نیه.

دووه م: وا ده بئ کوژراوه که میرات له بکوژه که ی خۆی ده گرئ: وهك برایه که برایه کی خۆی بریندار بکا، ئینجا یه کسه ر به خۆی بمړئ، یان بکوژئ، ئینجا له دوا ی ماوه یه ک نه م برایه برینداره ش به و برینه بمړئ، هه روهك له زۆریه ی سه رچاوه كاندا هه رموویانه.

قده دهغه ی پینچه م: نه زانیی کاتی مردن، که وایو: (وَلَوْ مَاتَ مُتَوَارِثَانِ) نه گه ر دوو که س، یان زیاتر— که میرات له یه کتری ده گرن— ویکپا مردن (بِغَرَقٍ) به هۆی نقومبوون له ئاودا (أَوْ

کیشه یان و هیچیکیان به لگه ی شهرعی نه بی، نه وه واجبه: - له باره ی منداله که - میراتگرتن و میرات لیگرتن پابگیری تا ناشکرا ده بی مندالی کامه یانه، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه.

2- ﴿مَهْ سَهْ لَهْ ی (الْمَفْقُود) گومبوو﴾

واته: هه ر کاتی که گومان له هه بووندا هه بی: وه که مروفی گومبوو، که واته: (وَمَنْ أُسِرَ) هه ر که سی که به دیل گیرا (أَوْ فَقِدَ) یان گوم بوو (وَأَنْقَطَعَ خَبَرُهُ) هه والی مان و نه مانیشی نه ما، نه وه (تُرِكَ مَالُهُ) ماله که ی پاده گیری و به سه ر میراتگره کانی دا به ش ناکری (حَتَّى) تا به یه کیک له م دوو ریگایه مردنی ناشکرا ده کری:

یه که م: (تَقُومُ بَيِّنَةٌ بِمَوْتِهِ) یان دوو پیوا شاهیدی بدهن: به مردنی گومبووه که. دووهم: (أَوْ تَمْضِي مُدَّةً) یان تا ماوه یه کی وها پاده بری: که (يَغْلِبُ عَلَى الظَّنِّ أَنَّهُ لَا يَعِيشُ فَوْقَهَا) گومان به هیژ بی: نه و گومبووه مردوه و له و ماوه یه زیاتر ناژی، جا نه گه ر نه و ماوه یه پویش (فَيَجْتَهِدُ الْقَاضِي) نه و کاته قازی (اجتهاد) ده کار (وَيَحْكُمُ بِمَوْتِهِ) بریار **ثُمَّ يُعْطَى مَالُهُ مَنْ يَرِثُهُ وَقَتَ الْحُكْمِ. وَلَوْ مَاتَ مَنْ يَرِثُهُ الْمَفْقُودُ وَقَفْنَا حِصَّتَهُ وَعَمِلْنَا فِي الْحَاضِرِينَ بِالْأَسْوَأِ.**

به مردنی گومبووه که ده دا (ثُمَّ) ئینجا له دوا ی بریاری قازی به مردنی، یان له دوا ی شاهیدی دانه که (يُعْطَى مَالُهُ مَنْ يَرِثُهُ وَقَتَ الْحُكْمِ) ماله که ی به میرات ده دریته نه و که سه ی له کاتی بریار دانه که دا، یان له کاتی شاهیدی دانه که دا میراتی لی ده کری، نه که نه و که سه ی پیش بریار دانه که، یان پیش شاهیدی دانه که مردوه.

ئینجا بزانه: نه وه ی پابردو و له و کاته دا بوو: که قازی و شاهیده کان ته نها باسی مردنه که ی بکه و هیچ کاتیکیش بۆ مردنه که ی دیاری نه که ن، به لام نه گه ر قازی، یان شاهیده کان کاتیک ی پابراویان بۆ مردنه که ی دیاری کرد، واته: گوتیان به ماوه ی نه وه نده پیش ئیستا مردوه، نه وه له و حال ته دا کاته دیارکراوه که حیساب ده کری و بۆ میراتگرتن و بریاره کانی تر په چاو ده کری، که واته: هه ر که سی که له و کاته دیارکراوه پابراوه دا میراتی لی ده گرت، نه وه میراته که ی ده دریتی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه، که واته: نه گه ر ئیستا میراتگره که به خۆی نه مابی، نه وه به شه میراته که ی ده دریته وه میراتگره کانی.

ئینجا بزانه: تا ئیستا باسی گومبوونی میراته ده ره که بوو، ئیستاش باسی گومبوونی میراتگره که ده که ی، که وابو: (وَلَوْ مَاتَ مَنْ يَرِثُهُ الْمَفْقُودُ) نه گه ر که سی کی وها مرد: که گومبووه که میراتی لی ده گرت و به هیچ پیگایه کیش مردنی گومبووه که ناشکرا نه کرابو، نه وه (وَقَفْنَا حِصَّتَهُ) به شه میراتی گومبووه که پاده گرین تا حالی مان و نه مانی پوون ده بیته وه (وَعَمِلْنَا فِي الْحَاضِرِينَ بِالْأَسْوَأِ) ده ره هه ق

میراگره کانی حازیش به خراپترین حالت پرفتار ده کهین، واته: لیږده دا سې حالات هه نه: یه کهم: هر میراگرېک به هوی گومبووه که بی بهش بیی، نه وه ئیستا هیچی ناده پنی تا حالی گومبووه که ناشکرا ده بی.

دووه م: هر میراگرېک به هوی مردنی، یان زیندووه تی گومبووه که به شه میراتی نه گورې، نه وه به شه میرا ته که ی خوی به ته وای ده دریتي.

سې یه م: هر میراگرېک به هوی مردنی، یان زیندووه تی گومبووه که به شی که م بیته وه، نه وه دهره قی وی گومبووه که به زیندو دانه درې نه گره به زیندووه تی به شی که م بیته وه، یان به مردو دانه درې نه گره به مردنی به شی که م بیته وه، نه مهش وینه کانن: **حاله تی یه که م:** مامېک و میږدو برایه کی گومبووی له دایک ویاوکی، مه سه له که له دووه، چونکه له حاله تی مردن و زیندووه تی گومبووه که دا: نیوه یی - یه که - بې میږده که یه، نیوه که ی تریش پاده گیري: نه گره ناشکرا بوو له کاتی مردنی میرا تده ره که دا برایه که زیندو

منهاج - بهرگی چواره م - 4

بووه، نه وه گشت نیوه که بې نه وه و مامه که

میرا تده ره که دا برایه که ش مردو بوې، نه وه نیوه که گشتی بې مامه که یه.

حاله تی دووه م: میږدو کیژو کوړېکی گومبوو: بنچینه ی مه سه له که له چواره، چونکه له حاله تی مردن و زیندووه تی گومبووه که دا میږده که چوارېکی هه یه - که یه که - به شه که ی ناگورې، جا دهره ق کیژه که ش وها خراپتره: کوړه که زیندو بې، که وایو: له و سې یه ی ماوه ته وه ته نها یه کیژ ده درېته کیژه که به (قاعدة) ی ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾، جا نه گره ناشکرا بوو: کوړه که له کاتی مردنی دایکی دا زیندو بووه، نه وه هر به و (قاعدة) یه دووه پاگیراوه که ی ده دریتي، نه گره ناشکرا بوو: له کاتی مردنی دایکی دا مردو بووه، نه وه - له و دووانه - یه کیژکی تریش به خاوه ن به شی ده درېته کیژه که، تا کو نیوه میراتی بې ته وایو بې، پاشماوه که ش - نه گره (بیت المال) نه بې - هر بې کیژه که په د ده کرېته وه، هه روه ک پابرا.

حاله تی سې یه م: باپیره و برایه کی له دایک ویاوکی و برایه کی گومبووی ته نها له وایوکی، لیږده پټویسته دوو مه سه له دروست بکړي، له بهر نه وه ی دهره ق باپیره وها خراپتره: برا گومبووه که زیندو بې، چونکه له دږی وی ده ژمیږدري، جا له بهر نه وه ی لیږده سییه ک وها و به شی بې باپیره یه کسانن، مه سه له ی زیندووه تی له سې یه - که به شی باپیره ی لیږده رده چي - دهره ق برایه که ش وها خراپتره: گومبووه که مرد بې، چونکه باپیره ها و به شی له گه ل برا حازره که ده کاو ته نها نیوه یی ده دریتي، بږی مه سه له که ی مردنیشی له دووه - که به شی برایه که ی لیږده رده چي - که واته: لیږده دا مه سه له یه کی مردن و مه سه له یه کی زیندووه تی دروست بون:

جا له بهر نه وهی هردوو مهسه له کان (مُتَبَايِن)ن: ټيکنه که ره وهن و به سهر په کتري دا به ش نابن، بويي په کيکيان له وي تر دده وينو له شش ساغ دهنه وه، جا هم مهسه له سي يه مه پي ده گوتري: (الْجَامِعَة) = کۆکه ره وهی هر دوو مهسه له کان، نينجا ده لئين: باپيره له مهسه له زيندووه تي سي يه کی هه بوو، که وایو: له کۆکه ره وه که ش سي يه کی ده دري تي - که دوو - براهه که ش له مهسه له ی مردن نيوهی هه بوو، که وایو، له کۆکه ره وه که ش نيوهی ده دري تي - که سي يه - په کيک ده مي ني ته وه - که شه شي که - : نه گهر ناشکرا بوو: گومبووه که له کاتي مردن ميراته ره که دا مردو بووه، نه وه شه شي که که بۆ باپيره يه، تاکو وه کو براهه که نيوه بيا به هاويه شي، وه نه گهر ناشکرا بوو: گومبووه که له کاتي مردن ميراته ره که دا زيندو بووه، نه وه شه شي که که ش ده دري ته براهی له دايک وباوکی، گومبووه که ش بي به ش ده بي، چونکه نه و ته نها له باوکی يه، به لام براهه که له دژي باپيره له گهل خوي دا ژمارد بوي.

وَلَوْ خَلَفَ حَمَلًا يَرِثُ أَوْ قَدْ يَرِثُ: عَمِلَ بِالْأَحْوَطِ فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ،
فَإِنْ انْفَصَلَ حَيًّا لَوْ قَتِلَ يُعْلَمُ وَجُودُهُ عِنْدَ الْمَوْتِ

﴿ناگاداري﴾ يه که م: نه وهی پراېدو وینه ی نه وه بوو: که مهسه له کاني زیدووه تی و مردن (مُتَبَايِن) بن، به لام نه گهر مهسه له کان (مُتَوَافِق) بون، نه و کاته (وفاق) ی په کيکيان له وي تر ده دري و مهسه له سي يه مه که ی (الْجَامِعَة) = کۆکه ره وه دروست ده بي، وه نه گهر (مُتَدَاخِل) بون، نه و کاته زۆرتره که به کۆکه ره وه داده ندری.

دووه م: نه و به شه ميراته ی بۆ گومبووه که پراگيروه، نه گهر بفه وتی، له سهر گشت ميراتگره کان حيساب ده کړی، که واته: هر کاتيک گومبووه که هاته وه، واته: ناشکرا بوو له کاتي مردن ميراته ره که دا زيندو بووه، نه وه واجبه: سهر له نوئ له به شي هه موو ميراتگره کان - به گۆيره ی ميراته که يان - به شه ميراته که ی بۆ دابندرېته وه هه م له گشت به روېوم و زیده يه کاني ميراته که ش ده بي ته هاويه ش، به لام نه گهر گومبووه که نه گه پاره و به هوی شاهيد، يان به برياري قازی ناشکرا کرا: که له کاتي مردن ميراته ره که دا مردو بووه، نه وه به شه ميراته که ی گومبووه که ش ده دري ته وه ميراتگره کاني مردووه که ی يه که م، واته: ميراتگره کاني گومبووه که هيچ مافيکيان له و به شه دا نيه، چونکه ده گونجی گومبووه که پيش ميراته ره که ی مردی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) حاشيه کانياندا پوون کراوه ته وه.

3- ﴿سَهْلِي (الْحَمَل) = کۆرپه ی ناوژگ﴾

واته: هه رکاتيک گومان له کۆرپه ی ناو زگدا هه بي، که وایو: (وَلَوْ خَلَفَ حَمَلًا) نه گهر مردووه که کۆرپه يه کی ناو زگی به جي هيشت: که (يَرِثُ) کۆرپه که له گشت حاله ټيکدا

میراتی دهگرت-ئەگەر بە زیندوویی لە دایکی جیا بوباو-: وەك ژنی خۆی بە ئاوسی لە پاش بەجی بمیئێ (أَوْ قَدْ يَرِثُ) یان هەندێ جار میراتی دهگرت و هەندێ جارێش نەیدەگرت: وەك ژنەبرایەکی ئاوسی لە پاش بەجی بمیئێ: ئەگەر کۆرپەكە نێرینه بێ، میرات دەگرێ و ئەگەر مێیینه بێ، میرات ناگرێ، ئەو (عَمِلَ بِالْأَحْوَطِ) بە پارێزکاریترین پێگە پەفتار دەکرێ (فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ) دەرەق کۆرپەكە و دەرەق میراتگرەکانیتری جگە لە کۆرپەكە-پیش ئەوێ کۆرپەكە لە دایکی جیا ببێتەو- ئینجا چاوپوان دەکەین:

(فَإِنْ انْقَصَلَ حَيًّا) ئەگەر کۆرپەكە هەمووی بە زیندوویی لە دایکی جیا بژوێ و بێگومان گیانی جیگیربووی تێدابو: وەك گریان، یان باوشکان، یان جولاندنی ئەندامێك (لَوْ قَتِيَ) جیابوونەوهشی لە کاتیکی وەها بوو: كە (يُعْلَمُ وَجُودُهُ عِنْدَ الْمَوْتِ) بزاندرێ ئەم کۆرپەكە لە کاتی مردنی میراتدەرەكەدا لە ناو زگدا هەبۆ: وەك لە مردنی میراتدەرەكەو چوار سال كەمتر بپواو منداڵەكە ببێ، بەو مەرجە مێردیكیتر سەرچی بێ ژنە ئاوسەكە نەکردبێ، **وَرِثَ، وَإِلَّا فَلَا، بَيَّانُهُ: إِنْ لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ سَوَاءً لِحَمَلٍ أَوْ كَانَ مَنْ قَدْ يَحْجُبُهُ وَقِفَ الْمَالُ، وَإِنْ كَانَ مَنْ لَا يَحْجُبُهُ وَلَهُ مُقَدَّرٌ أُعْطِيَهِ عَائِلًا إِنْ أُمِكنَ عَوْلُ كَرْوَجَةٍ حَامِلٍ وَأَبَوَيْنِ، لَهَا ثَمَنٌ وَلَهُمَا سُدْسَانِ عَائِلَاتٍ،**

یان شەش مانگ كەمتر بپواو منداڵەكە ببێ هەرچەند مێردیكیتریش سەرچی بێ کردبێ، ئەو بەو مەرجانە (وَرِثَ) منداڵەكە میرات دەگرێ (وَإِلَّا) بەلام ئەگەر کۆرپەكە بە مردوویی لە دایکی جیا بژو، یان بەشیکی لاشە نەهاتبۆ دەرەو وەو مرد، یان گیانی جیگیربووی تێدا نەبو، یان نەزانرا لە کاتی مردنی میراتدەرەكەدا لە ناو زگدا هەبۆ، ئەو (فَلَا) کۆرپەكە میرات ناگرێ، چونکە لە حالەتی یەكەم و دووەم و سێیەمدا بە نەبوو دادەندرێ، لە چوارەمییدا لە نەژادی مردووەكە نیە.

(بَيَّانُهُ) پوونکردنەوهی پارێزکاری لە مەسەلە یكۆرپەدا ئەمەیه: (إِنْ لَمْ يَكُنْ وَارِثٌ سَوَاءً لِحَمَلٍ) ئەگەر جگە لە کۆرپەكە هیچ میراتگریكیتر نەبێ (أَوْ كَانَ مَنْ قَدْ يَحْجُبُهُ) یان جگە لە کۆرپەكە میراتگریتریش هەبوو، بەلام بە هۆی کۆرپەكە بێبەش دەبو: وەكو خوشكوو برای تەنها لە دایکی، كە بە هۆی کۆرپەكە مردووەكە بێبەش دەبن، یان میراتگریكی وەها هەبوو: كە بە حالەتیك بێبەش دەبوو و بە حالەتیكیتر بێبەش نابو: وەكو خوشكوو برایەکانی لە دایك و باوکی، یان لە باوکی: ئەگەر کۆرپەكە نێر بێ، ئەوان بێبەش دەبن، ئەگەر مێ بێ، بێبەش نابن، ئەو لەو هەموو وێنانە ی پابروودا (وَقِفَ الْمَالُ) گشت میراتەكە پادەگیرێ و بەش ناگرێ، تا کۆرپەكە لە دایکی جیا دەبێتەو.

(وَإِنْ كَانَ مَنْ لَا يَحْجُبُهُ) ئەگەر-جگە لە کۆرپەكە- میراتگری وەها هەبوو: كە کۆرپەكە

بی به شی نه ده کردو (وَلَهُ مُقَدَّرٌ) به شی دیارکراویشی هه بوو، نه وه (أُعْطِيَهُ عَائِلًا) به شه دیارکراوه که ی به (عَوْل) کراوی ده دریتی (إِنْ أَمَكَ عَوْلٌ) نه گهر (عَوْل) بگونجی (كَزَوْجَةٍ حَامِلٍ وَأَبَوَيْنِ) وهك ژنیکی ئاوسو دایک و باوکی له پاش به جی بمینن، مه سه له که له بیست و چواره: به لیدانی (وَفَق) ی به شی ژنه که له به شی دایکه که، به لام بۆ پاریزکاری (عَوْل) ده کری بۆ بیست و حه فت- نه وهك کۆرپه که دوو کیژ، یان زیاتر بن- (لَهَا ثَمَنٌ) ژنه که هه شتیکی هه یه- که سی یه- (وَلَهُمَا سُدُسَانِ) دایک و باوکیش دوو شه شتیکیان هه یه- که هه ر دوو کیان ده که نه هه شت- هه ر یه که و شه شتیکیان (عَائِلَاتٌ) هه شتیکی و شه شتیکی که کان (عَوْل) کراون، شانزه ش ماوه ته وه و پاده گیری: نه گهر کۆرپه که دوو کیژ، یان زیاتر بون، نه وه گشتی بۆ نه وانه، وه نه گهر کۆرپه که کوپیک، یان زیاتر، یان کوپو کیژ بون، نه و کاته به شی ژنه که و دایک و باوک به بی (عَوْل) ته و او ده کری و پاشماوه که ش بۆ منداله کانه، به لام نه گهر ته نها کیژیک بی، نه وه نیوه ی به بی (عَوْل) ده دریتی.

وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مُقَدَّرٌ كَأَوْلَادٍ لَمْ يُعْطُوا، وَقِيلَ أَكْثَرُ الْحَمْلِ أَرْبَعَةٌ، فَيُعْطُونَ الْيَقِينَ. وَالْخُنْشَالُ مُشْكِلٌ إِنْ لَمْ يَخْتَلِفْ إِزْنُهُ كَوَلَدٍ أُمَّ وَمُعْتَقٍ فَذَاكَ،

ئینجا بزانه: به و مه سه له یه ده گوتری: (الْمَنْبَرِيَّةُ)، چونکه ئیمامی (علی) له سه ر مینه ری مزگه و ووتاری ده داو نه و مه سه له یان لی پرسی و نه وها وه لامی داوه.

دیسان بزانه: نه گهر کۆرپه که- له و مه سه له یه دا- به مردوویی له دایکی جیا ببیتته وه، نه و کاته مه سه له که ده بیتته یه کیکی (الْفَرَاوَيْنِ)، که واته: دایکه که سییه کی پاشماوه که ی ده دریتی، به لام نه گهر له و مه سه له یه دا دایک نه بی، واته: ته نها ژنه ئاوسه که و باوک بن، نه و کاته ش هه ر له بیست و چواره، به لام (عَوْل) ناگونجی، که وابو: هه شتیکی- سی یه- بۆ ژنه که و شه شتیکی- چواره- بۆ باوکه که و حه فده ش ده مینیتته وه، نه گهر کۆرپه که نیژیک، یان زیاتر، یان نیرومی بون، نه وه گشتی بۆ نه وانه، نه گهر دوو کیژ، یان زیاتر بون، دوو سییه کیان ده دریتی، نه گهر ته نها کیژیک بی، نیوه ی ده دریتی، پاشماوه که ی هه ردوو حاله تیش بۆ باوکه که یه به (عَصَبَةِ) یی.

(وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مُقَدَّرٌ) نه گهر میراتگره که هیچ به شتیکی دیارکراوی نه بو: (كَأَوْلَادٍ) وهك کیژو کوپه کانی مردووه که له گه ل کۆرپه ی مردووه که، نه وه (لَمْ يُعْطُوا) ئیستا هیچیان نادریتی، چونکه ژماره ی نه و مندالانه ی به زیندوویی دینه ده ره وه نازاندی (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی هیژدا: (أَكْثَرُ الْحَمْلِ أَرْبَعَةٌ) زۆرتیرینی کۆرپه کانی ناو زگ چواره، که وابو: (فَيُعْطُونَ الْيَقِينَ) منداله کان به شه بی گومانه که یان ده دریتی و میراتی چوار مندالی نیژیش پاده گیری، بۆ وینه: کوپیک و ژنیکی ئاوسی له پاش به جی مان: نه وه ژنه که هه شتیکی

دهدریټی و کورپه که ش تهنه پینجیکی پاشماوه که ی دهدریټی، نه وه ی تریش پاده گیری تا کورپه که دپته دهره وه.

نینجا بزانه: له سهرده می ئیستادا ئامیری وها هه یه: ژماره و نیرو میایه تی کورپه که ئاشکرا ده کا، به لام بوی میراته که پاده گیری، چونکه -جگه له خوا- که سیتر نازانی: نه و کورپه به زیندوویی له دایکی جیا ده بیته وه، یان به مردوویی، واته: مه سه له ی مردن و ژینی کورپه که ش وه کو گومبوی بی هه وال، والله اعلم.

4- ﴿مه سه له ی﴾ (الْخُنْئِي) = نیرامۆك ﴿﴾

واته: هه ركاتيك گومان له نیرایه تی دا هه بی، که وابو: (وَالْخُنْئِي الْمُسْكِلُ) نیرامۆکی ئاشکرا: وه که نه ندای نیرو می ویکرا هه بن، یان تهنه کونیکی هه بی و میزی لی پته دهره وه، نه وه (إِنْ لَمْ يَخْتَلِفْ إِرْتُهُ) نه گه به نیرو میایه تی میراتی نه گزپ (كَوْلْدَامْ) وه کو مندالیک ته تهنه له دایکی: خوشک بی، یان برا بی، هه ر شه شیکی هه یه (وَمُعْتِقٍ) هه م نازاد که ری کویله، نه وه (فَذَاكَ) ئاشکرایه گشت به شه دیارکرا وه که ی خوی دهدریټی.

وَالْأَفْعَمَلُ بِالْيَقِينِ فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ وَيُوقَفُ الْمَشْكُوكُ فِيهِ حَتَّى يَتَبَيَّنَ.

(وَالْأَفْعَمَلُ) به لام نه گه به نیرو میایه تی میراتی ده گورپا، نه وه (فَيُعْمَلُ بِالْيَقِينِ) به بی گومانی پهفتار ده کری (فِي حَقِّهِ وَحَقِّ غَيْرِهِ) دهره ق خوی و دهره ق میراتگره کانی تر، واته: گشتیان به شه بی گومانه که ی خویان دهدریټی و (وَيُوقَفُ الْمَشْكُوكُ فِيهِ حَتَّى يَتَبَيَّنَ) نه و به شه ش که گومانی تی دایه پاده گیری تا نیرایه تی، یان میایه تی نیرامۆکه که ئاشکرا ده بی: به هوی هه یز، یان (مَنِي) هاتن، یان به هز بچوونی پیاوان، یان ئافره تان، یان خه به ردانی خوی، به لام پيش و مه مک هاتن و جیاوازی ژماره ی پراسوه کان نابیته نیشانه، هه روه که له (مغني) دا فه رموویه تی.

جا نه مانه ش چه ند وینه یه که پهفتار کردنی بی گومانن: یه که م: برایه ک و مندالیک نیرامۆك، دهره ق برایه که به کوپ داده ندی و دهره قی خوی به کیژ داده ندی، که وابو: مه سه له که له دووه -که نیوه ی لی دهره ده چی- چونکه بی گومان نیوه ی میراته که بق نیرامۆکه که یه، نیوه که ی تریش پاده گیری: نه گه ر نیو بو، نه وه نیوه که ی تریشی دهدریټی، به لام نه گه ر می بو، نه و کاته نیوه که بق برایه که یه.

دووهم: مامیک و کیژیک و مندالیک نیرامۆك، دهره ق مامه که به کوپ داده ندی و دهره قی خوی به کیژ داده ندی و دهره ق کیژه که ش یه کسانه، که وابو: مه سه له که له سی یه -که دووسی یه کی لی دهره ده چی- چونکه بی گومان دووسی یه که به یه کسان ی بق کیژه که و نیرامۆکه که یه، سسی یه که ی تریش له نیوان نیرامۆکه که و مامه که دا پاده گیری: نه گه ر کوپ بو، نه وه بق خوی ته به (قاعده) ی ﴿لِلذِّكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾، نه گه ر می بو، نه و کاته

بۆ مامەكەيە بە (عَصَبَة)یی.

سۆیەم: میردو باوک و مندالئیکی نیرامۆك، دەرەق باوکەكە بە کوپ دادەندری و دەرەقی خۆی بە کیژ دادەندری و دەرەق میردەكەش ھەردوو لای یەكسانە، كەوابو: مەسەلەكە لە دوانزە یە بە لیدانی (وفاق)ی بەشی میردەكە لە بەشی باوکەكە: چوارئیکی-سۆیە-بۆ میردەكە، شەشئیکی-دوو-بۆ باوکەكە، نیوہیشی-شەش-بۆ نیرامۆكەكە، یەكئیکیش دەمیئیتەو لە نیوان باوکەكە و نیرامۆكەكە دا پادەگیرئ: ئەگەر کوپ بوو، ئەو بە خۆیەتی بە (عَصَبَة)یی، ئەگەر کیژ بوو، ئەویش بۆ باوکەكە بە (عَصَبَة)یی.

ئینجا بزانه: لێرەشدا-وێكو مەسەلە یگومبوو- حالەتی واھە یە: دوو مەسەلە دروست دەكرین: نیر، مئ. ئینجا ئەگەر ھەردوو مەسەلە كان (مُتَبَايِن) بون، ئەو یەكئیکیان لەوی تر دەدرئ، ئەگەر (مُتَوَافِق) بون، ئەو (وفاق)ی یەكئیکیان لەوی تر دەدرئ، ئینجا بەو لیدانە گەشتە چەند، ئەو مەسەلەكە ی (الْجَامِعَة) كۆكەرەو دروست دەبئ، بەلام ئەگەر (مُتَدَاخِل) بون، ئەو كاتە زۆترە كە بە كۆكەرەو دادەندری، ئینجا لە مەسەلە ی **وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ وَتَعْصِيْبٍ كَزَوْجٍ هُوَ مُعْتَقٌ أَوْ ابْنُ عَمٍّ وَرِثَ بِهِمَا. قُلْتُ: فَلَوْ وُجِدَ فِي نِكَاحِ الْمَجْهُوسِ أَوْ الشُّبْهَةِ بِنْتُ هِيَ أُخْتُ**

كۆكەرەو ھەش ھەش میراتگریك-بەگوێرە ی زەرەر- بەشە میراتە كە مەترەكە ی دەدرئ، ھەرەك لە (الأنوار) دا ھەرموویەتی.

بۆ وینە: كۆرئك و مندالئیکی نیرامۆك، دەرەق كۆپەكە بە کوپ دادەندری، كەوابو: مەسەلە ی نیرایەتی لە دوو بئگومان كۆپەكە نیوہی دەدرئ، بەلام دەرەقی خۆی بە کیژ دادەندری، كەوابو: مەسەلە ی مییایەتی لە سۆیە، چونكە بئگومان نیرامۆكەكە سییەكی دەدرئ، جا لە ھەر ئەو ی ھەردوو مەسەلە كان (مُتَبَايِن)ن، یەكئیکیان لەوی تر دەدەین و مەسەلەكە ی (الْجَامِعَة) كۆكەرەو لە شەش دروست دەبئ: كۆپەكە لە مەسەلە ی نیرایەتی نیوہی ھەبوو، كەوابو: لە كۆكەرەو كەش نیوہی دەدرئ-كە سۆیە- نیرامۆكەكەش لە مەسەلە ی مییایەتی سییەكی ھەبوو، كەوابو لە كۆكەرەو كەش سییەكی دەدرئ-كە دوو- یەكئیکیش دەمیئیتەو: ئەگەر کوپ بوو، ئەو بە خۆیەتی تاكو وێكو بڕایەكە ی نیوہی تەواو ببئ، و ئەگەر کیژ بوو، ئەو كاتە یەكەكە دەدرئ كۆپەكە تاكو بەشی بیئە دووھەندی كێژەكە.

﴿ ئاگاداری ﴾: ئەگەر نیرامۆكەكە بە نااشكرایی مرد و پۆن نەبۆو ئایا نیرە، یان مئ یە؟ ئەو ھیچ چارەمان نیە، تەنھا سولج كردن نەبئ: لە نیوان میراتگرەكاندا، واتە: ھەندئیکیان چاوپۆشی لە بەشی خۆیان بكەن و بە وانئەتری ببەخشن، بەلام لەو حالەتە دا بۆ سەرپەرشتكاری شئیت و مندال درست نیە: لە ئەندازە ی مافی خۆیان كە مەتریان بۆ

وهربگرئ، ههروهك له زۆربهى سهراوهكاندا فهرموويانه.

﴿ميراتگرتن له دوو لاهه﴾

(وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ وَتَعْصِيَةٍ) ههرا ميراتگريك ههردوو لاي خاوهن بهشىو ميراتگرايه تى پشتى وىكپا تى داکو بونهوه: (كَزَوْجٍ) وهكو ميڤديكى وهها: كه (هُوَ مُعْتَقٌ) نازادكهرى ژنه مردووهكهى بئ (أَوْ ابْنُ عَمٍّ) يان كوپه مامى ژنه مردووهكهى بئ، يان وهك برايهكى تهنها له دايكى: كه كوپه مامى مردووهكهى بئ، نهوه (وَرِثَ بِهِمَا) به ههردوو لايهكان ميرات له مردووهكهى دهگرئ، واته: ميڤردهكه نيويهى به ژنو ميڤردايه تىو پاشماوهكهش به ميراتگرايه تى پشتى، برايهكهش شه شيك به خاوهن بهشىو پاشماوهكهش به ميراتگرايه تى پشتى، ههروهك له دواى ئيره دئ.

(قُلْتُ) ئيمامى (النواوى) دهفهرموى (فَلَوْ وَجِدَ فِي نِكَاحِ الْمَجُوسِ أَوْ الشُّبْهَةِ) نهگهه له ژن هيئانى مهگوشهكاندا، يان له جيماعى به ههلهدا وهها پويىدا: (بِنْتُ هِيَ أُخْتُ) دايكيك كيژيكي ههبوو له هه مان كاتيشدا كيژهكه خوشكى خوى بوو تهنها له باوكى: وهك جيماع (وَرِثْتُ بِالْبُنُوَّةِ، وَقِيلَ بِهِمَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَلَوْ اشْتَرَكَ اثْنَانِ فِي جِهَةِ عُصُوبَةٍ وَزَادَ أَحَدُهُمَا بِقَرَابَةِ أُخْرَى كَابْنِي عَمٍّ أَحَدُهُمَا أَخٌ لَأُمِّ فَلَهُ السُّدُسُ وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا، فَلَوْ كَانَ مَعَهُمَا بِنْتُ فَلَهَا نِصْفٌ وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا سَوَاءً، وَقِيلَ يَخْتَصُّ بِهِ الْأَخُ، وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ وَرِثَ بَأَقْوَاهُمَا فَقَطُّ، وَالْقَوَّةُ: بَأَنْ تَحْجَبَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى أَوْ لَا تُحْجَبَ أَوْ تُكُونَ أَقْلًا حَجَبًا،

لهگهه له كيژهكهى خوى بكاو لهو جيماعه كيژيكي لىبئى، نهه م كيژه بچوكه: ههه م كيژى كيژهگهوهكهيهو ههه خوشكى تهنها له باوكيه تى، كه واته: ههرا كاتيک كيژهگهوهكه بمرئ، نهوه (وَرِثْتُ بِالْبُنُوَّةِ) كيژه بچوكه كه تهنها به كيژايه تى ميرات له دايكى دهگرئ، چونكه به هيژتره (وَقِيلَ بِهِمَا) له فهرمودهيهكى بئ هيژدا: به كيژايه تىو به خوشكايه تى ميرات دهگرئ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام نهگهه بچوكهكه بمرئ، نهو كاته گهوهكه تهنها به دايكايه تى ميراتى لىدهگرئ، نهك به خوشكايه تى، واته: چونكه گهوهكهش دايكى بچوكهكهيهو ههه خوشكى له باوكيه تى، ههروهك له (الشروانى) دا پوون كراوه تهوه.

(وَلَوْ اشْتَرَكَ اثْنَانِ) نهگهه دوو ميراتگرايه هاويهش بون (فِي جِهَةِ عُصُوبَةٍ) له لايهكى ميراتگرايه تى پشتى دا، به لام (وَزَادَ أَحَدُهُمَا بِقَرَابَةِ أُخْرَى) يه كيكيان خزمايه تيهكى زياترى له وىتر ههبوو (كَابْنِي عَمٍّ أَحَدُهُمَا أَخٌ لَأُمِّ) وهكو دوو كوپه مامى مردووهكه يه كيكيان براى له دايكى بئ: وهك بيوه ژنيك-كوپيكي هه بئو- ميڤر به براى ميڤردهكهى بكاته وه، جا له م ميڤردهش كوپيكي تى بئى، ميڤردهكهى دووه ميش كوپيكي تى له ژنيكي تر هه بئ، ئينجا كوپى له ميڤرده كونهكهى بمرئ، نهوه لهو مهسه لهيه دا (فَلَهُ السُّدُسُ) لهو دوو كوپه مامه نهوهى براى له دايكييه شه شيكى ههيه به خاوهن بهشىو (وَالْبَاقِي بَيْنَهُمَا)

پاشماوه کهش له نیتوان ههردووکیان - به یه کسانى - به میراتگریه تی پشتمى .
 به لام (وَلَوْ كَانَ مَعَهُمَا بِنْتُ) نه گه ر نه و دوو کوپه مامه کیژیکى مردوو که یان له گه لدا بى، نه و
 کاته (فَلَهَا نِصْفٌ) کیژه که نیوه ی هه یه و (وَالْبَاقَىٰ بَيْنَهُمَا سَوَاءٌ) پاشماوه کهش له نیتوان
 ههردوو کوپه مامه که دا بهش ده کړئ به یه کسانى، چونکه لای برایه تی له دایکى به هوى
 کیژه که بى بهش بووه (وَقِيلَ يَخَنُصُ بِهٍ الْاَخُ) له فهرمووده یه کی بى هیژدا: پاشماوه که
 تاییه ته به برایه که، چونکه هه رچه ند بى به شیش بووه، به لام خزمایه تی به هیژتره .

(وَمَنْ اجْتَمَعَ فِيهِ جِهَتَا فَرْضٍ) هه ر میراتگریک دوو لای خاوه ن به شى تی تى دا کۆ بوینه وه، نه وه
 (وَرِثَ بِاقْوَاهُمَا فَقَطْ) ته نها به به هیژتره که یان میرات ده گړئ (وَالْقُوَّةُ) به هیژتریش به یه کیک
 له م سى کاره ده زاندرئ، یه که م: (بِأَن تَحْجَبَ احْدَاهُمَا الْاُخْرَى) لایه که لایه که ی تر قه ده غه بکا:
 له گشت میراته که، یان له به شى کی میراته که. دووه م: (أَوْ لَا تُحْجَبَ) یان لایه که هیچ کاتیک
 بى بهش نه بى، سى یه م: (أَوْ تَكُونَ أَقْلٌ حَجَبًا) یان لایه که که متر بى بهش بى:

فَالأَوَّلُ: كَبِنْتَ هِيَ أُخْتُ لَأُمِّ بِأَن يَطَأَ مَجُوسِيٍّ أَوْ مُسْلِمٍ بِشُبُهَةِ أُمِّهِ فَتَلِدُ بِنْتًا.
 وَالثَّانِي: كَأُمِّ هِيَ أُخْتُ لِأَبٍ بِأَن يَطَأَ بِنْتَهُ فَتَلِدُ بِنْتًا، وَالثَّلَاثُ: كَأُمِّ أُمِّ هِيَ أُخْتُ
 بِأَن يَطَأَ هَذِهِ الْبِنْتَ الثَّانِيَةَ فَتَلِدُ وَلَدًا فَالْأُولَى أُمُّ أُمِّهِ وَأُخْتُهُ.
 (فَصَلِّ) إِنْ كَانَتِ الْوَرِثَةُ عَصَابَاتٍ فَسَمِ الْمَالُ بِالسَّوِيَّةِ
 إِنْ تَمَحَّضُوا ذُكُورًا أَوْ إِنَاثًا، وَإِنْ اجْتَمَعَ الصَّنْفَانِ قُدِّرَ كُلُّ ذَكَرٍ اُنْثَيْنِ

(فَالأَوَّلُ) وینه ی یه که م: (كَبِنْتَ هِيَ أُخْتُ لَأُمِّ) وه که کیژیک خوشکی ته نها له دایکى بى (بِأَن
 يَطَأَ مَجُوسِيٍّ أَوْ مُسْلِمٍ بِشُبُهَةِ أُمِّهِ) وه که مه گۆشیک به ماره کردن، یان موسولمانیک به هه له
 جیماع له گه ل دایکى خوی بکا (فَتَلِدُ بِنْتًا) ئینجا دایکه کش له م جیماعه کیژیکى بى، نه م
 کیژه ته نها به کیژایه تی میرات له جیماعه که ره که ده گړئ - نه که به خوشکایه تی له دایکى -
 چونکه لایه نی کیژایه تی لایه نی خوشکایه تی له دایکى بى بهش ده کا .

(وَالثَّانِي) وینه ی دووه م: (كَأُمِّ هِيَ أُخْتُ لِأَبٍ) وه که دایکیک خوشکی له باوکی بى: (بِأَن
 يَطَأَ بِنْتَهُ) وه که مه گۆشه که به ماره کردن، یان موسولمانه که به هه له جیماع له گه ل کیژى
 خوی بکا (فَتَلِدُ بِنْتًا) ئینجا کیژه که له م جیماعه کیژیکى بى، نه وه کیژه که وره که ته نها
 به دایکایه تی میرات له م کیژه ده گړئ - نه که به خوشکایه تی له باوکی - چونکه دایک هیچ
 کاتیک بى بهش نابى .

(وَالثَّلَاثُ) وینه ی سى یه م: (كَأُمِّ أُمِّ هِيَ أُخْتُ) وه که دایکى دایک خوشکی له باوکی بى (بِأَن
 يَطَأَ هَذِهِ الْبِنْتَ الثَّانِيَةَ) وه که مه گۆشه که ی پرابردو، یان موسولمانه که ی پرابردو جیماع له گه ل
 نه م کیژه دووه مه ش بکا (فَتَلِدُ وَلَدًا) ئینجا کیژه دووه مه کهش له م جیماعه مندالیکى بى،

ئەو (قَالَ وَلِي) كېزەگەرەكە (أُمُّ أُمِّ) دايىكى دايىكى ئەم مەندالە سىيە مەيە وەم (وَأَخْتُهُ) خوشكى لە باوكىەتى، كەواتە: ئەگەر ئەم مەندالە سىيە مە بمرى، ئەو يەكە مەكە بە داپىرايەتى مىراتى لىدەگرى- ئەك بە خوشكايەتى- چونكە داپىرە كەمتر بىيەش دەبى.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ دَرُوسْتِ كَرْدَنِ (أَصُولُ الْمَسْأَلَةِ) بِنَجِينِ مەسەلەكان﴾

(إِنْ كَانَتْ الْوَرَكَةُ عَصَبَاتٍ) ئەگەر مىراتگرەكان گشتيان (عَصَبَةً) = مىراتگرى پىشتى بون و هيچ خاون بە شيكىان لەگەلدا نەبو، ئەو (قُسَمَ الْمَالِ بِالسُّوِيَةِ) مىراتكە بە يەكسانى لە نيوانياندا بەش دەكرى (إِنْ تَمَحَّضُوا ذُكُورًا) ئەگەر تەنھا نىرىنە بن: وەك سى كوپ، يان سى برا (أَوْ إِنَاكًا) يان مىيىنە بن: وەك سى ئافرەت ويكرا كۆيلە يەكيان نازاد كردي.

بەلام (وَإِنْ اجْتَمَعَ الصُّنْفَانِ) ئەگەر هەردوو جۆرەكانى نەژاد ويكرا كۆ بونەو: وەكو خوشك و برا، يان كوپو كىز، ئەو كاتە (قُدْرَ كُلِّ ذَكَرٍ أُتْنَيْنِ) هەر نىرىنە يەك بە دوو مىيىنە دابەندى، چونكە بە فەرموودەى خواىگەرە: ﴿لِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ﴾ نىرىنە وەك بەشى دوو مىيىنەى هەيە.

وَعَدَدُ رُؤُوسِ الْمَقْسُومِ عَلَيْهِمْ أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ، وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ ذُو فَرْضٍ أَوْ ذَوَا فَرْضَيْنِ مُتَمَاتِلَيْنِ فَالْمَسْأَلَةُ مِنْ مَخْرَجِ ذَلِكَ الْكُسْرِ: فَمَخْرَجُ النِّصْفِ اثْنَانِ وَالثُّلُثِ ثَلَاثَةٌ وَالرُّبُعِ أَرْبَعَةٌ وَالسُّدُسِ سِتَّةٌ وَالْثَمْنِ ثَمَانِيَةٌ.

ئىنجا (وَعَدَدُ رُؤُوسِ الْمَقْسُومِ عَلَيْهِمْ) ژمارەى سەرى ئەو كەسانەى مىراتكەيان بە سەردا بەش دەكرى، پىي دەگوتى: (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) = بنجىنەى مەسەلەكە. بۆ ويىنە: كوپىك و كىزىك، بنجىنەى مەسەلەكەيان لە سىيە. دوو كوپو كىزىك، بنجىنەى مەسەلەكەيان لە پىنچە. دوو خوشك و برايەك، بنجىنەى مەسەلەيان لە چوارە... بەو جۆرە.

(وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ ذُو فَرْضٍ) ئەگەر لە مىراتگرەكاندا خاوەن بە شيك هەبى (أَوْ ذَوَا فَرْضَيْنِ مُتَمَاتِلَيْنِ) يان دوو خاوەن بەشى هاويىنە هەبون: كە لە لىدەرچوى بەشەكانياندا هاويىنە بون: وەك مێرد و خوشكىكى لە باوكى، هەر يەكە و نيوەيەكيان هەيە، هەم وەك دايك و برايەكى لە دايكى و برايەكى لە باوكى، دايك و برا لە دايكەكە هەر يەكە و شەشيكيكىان هەيە، ئەو (فَالْمَسْأَلَةُ) بنجىنەى مەسەلەكە- لە حالەتى خاوەن بە شيك و دوو خاوەن بەشى هاويىنەدا- (مِنْ مَخْرَجِ ذَلِكَ الْكُسْرِ) لە لىدەرچوى ئەو پارچەيە دروست دەبى، واتە: كەمترین ژمارە كە ئەو پارچەيەى بە ساغى لىدەرچى، ئەو لىدەرچوى بەشە مىراتكەيە و دەبىتە بنجىنەى مەسەلەكە.

جا مەبەستيش بە پارچەكە- لىرەدا- ناوى بەشە مىراتكەيە، كە وابو: (فَمَخْرَجُ النِّصْفِ اثْنَانِ) لىدەرچوى نيوەيى ژمارە دوو، چونكە كەمترین ژمارە- كە نيوەيى ساغى هەبى- ژمارە دوو (وَالثُّلُثِ ثَلَاثَةٌ) لىدەرچوى سىيەك ژمارە سىيە، چونكە كەمترین

ژماره-که سییه کی ساغی هه بئ- سئیه (وَالرُّبْعُ أَرْبَعَةٌ) لیده رچووی چواریک چواره، چونکه که مترین ژماره-که چواریک کی ساغی هه بئ- چواره، هه روه ها (وَالسُّدُسُ سِتَّةٌ) لیده رچووی شه شیک شه شه (وَالثَّمْنُ ثَمَانِيَةٌ) لیده رچووی هه شتیک هه شته، که واته: بنچینه ی مه سه له که ی دایک و برایه کان ی پرا بردو، به م شیوه یه یه:

6. میراتگر ————— دایک، برای له دایکی، برای له باوکی.

$$\frac{1}{6} \times \text{به شه میرات} \text{ ————— شه شیک، شه شیک، پشنتیه.} \\ \div 6 \text{ ————— } 1 + 1 + 4 = 6.$$

ئینجا بزانه: وا ده بئ: نه و ژمارانه زیاتر له پارچه یه کیان هه یه: وه ک ژماره چوار: نیوه یی و چواریک هه یه، شه ش: نیوه یی و سییه ک و شه شیک هه یه، هه شت: نیوه یی و چواریک هه شتیک هه یه.

به لام بۆ دروستکردنی مه سه له کان ووردترین پارچه په چاو ده کړئ، هه روه که له (الشروانی) دا فه رموویه تی.

وَإِنْ كَانَ فَرَضَانِ مُخْتَلِفَا الْمَخْرَجِ: فَإِنْ تَدَاخَلَ مَخْرَجَاهُمَا فَأَصْلُ الْمَسْأَلَةِ أَكْثَرُهُمَا كَسْدُسٍ وَثُلْثٍ، وَإِنْ تَوَافَقَا ضُرِبَ وَفْقُ أَحَدِهِمَا فِي الْآخِرِ وَالْحَاصِلُ أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ كَسْدُسٍ وَثَمْنٍ فَلَأَصْلُ أَرْبَعَةً وَعِشْرُونَ، وَإِنْ تَبَايَنَّا ضُرِبَ كُلٌّ فِي كُلِّ وَالْحَاصِلُ الْأَصْلُ

(وَإِنْ كَانَ فَرَضَانِ مُخْتَلِفَا الْمَخْرَجِ) نه گهر له مه سه له که دا دوو به شه میرات هه بون: که لیده رچووه کان یان لیک جیاواز بون: به زوری و که می، نه و کاته هه ردووک ژماره کان: یان (مُتَدَاخِل)ن، واته: تیکرپاچوون، یان (مُتَوَافِق)ن: واته: تیککه ره وهن، یان (مُتَبَايِن)ن، واته: پیکنه که وتوون.

که وابو: (فَإِنْ تَدَاخَلَ مَخْرَجَاهُمَا) نه گهر لیده رچووی هه ردوو به شه کان (مُتَدَاخِل) = تیکرپاچوو بون - چونکه که متره که ده چوووه ناو زۆرتره که - نه و کاته (فَأَصْلُ الْمَسْأَلَةِ أَكْثَرُهُمَا) بنچینه ی مه سه له که ژماره زۆرتره که یه (كَسْدُسٍ وَثُلْثٍ) وه کو شه شیک و سییه ک، له مه سه له ی مام و دایک و برایه کی له دایکی دا: دایک سییه کی هه یه، برایه که ش شه شیک هه یه، شه ش و سئ (مُتَدَاخِل)ن، چونکه سئ ده چیته ناو شه ش، شه ش ژماره زۆرتره که یه، بۆی شه ش ده کړیته بنچینه ی مه سه له که، چونکه سییه کیشی تی دایه، به م شیوه یه:

6. میراتگر ————— دایک، برای له دایکی، مام.

$$\frac{1}{6} \times \text{به شه میراتگر} \text{ ————— سییه ک، شه شیک، پشنتیه.} \\ \div 6 \text{ ————— } 2 + 1 + 3 = 6.$$

(وَإِنْ تَوَافَقَا) نه گهر ژماره کان (مُتَوَافِق) = تیککه ره وه بون، واته: به به شیک له به شه کان یان تیکیان ده کرده وه، نه و کاته (ضُرِبَ وَفْقُ أَحَدِهِمَا فِي الْآخِرِ) به شه تیککه ره وه ی یه کیکیان

له ته وای نه وی تر ده درې (وَالْحَاصِلُ) نه و ژماره یی له و لیدانه دروست ده بې، نه وه (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) = بنچینه ی مه سه له که یه (كَسْدُسٍ وَثَمْنٍ) وه کو شه شیک و هه شتیک له مه سه له ی دایک و ژن و کو پیک: دایک شه شیک ی هیه، ژنه که هه شتیک ی هیه، شه شو هه شت له نیو هی دا (مُتَوَافِقٌ) ن و تیک ده که نه وه، واته: هر دوک نیو ی ساغیان هیه، بوی نیو ی یه کیکیان له ته وای نه وی تر ده ده ی (فَالْأَصْلُ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ) بنچینه ی مه سه له که بیست و چواره، به م شیو هیه:

$$8. \text{ میراتگر } \frac{\text{دایک، ژن، کوپ.}}{\text{به شه میرات}} \times 3 = \frac{\text{شه شیک، هه شتیک، پشتییه.}}{24} \div 24 = 17 + 3 + 4 = 24.$$

(وَإِنْ تَبَايَنَّا) نه گهر ژماره کان (مُتَبَايِنٌ) = ریکنه که وتوو بون، واته: به هیچ به شیکیان تیکیان نه ده کرده وه، نه و کاته (ضَرْبَ كُلِّ فِي كُلِّ) ته وای یه کیکیان له ته وای نه وی تر ده درې (وَالْحَاصِلُ الْأَصْلُ) نه و ژماره یی له و لیدانه دروست ده بې، نه وه (أَصْلُ الْمَسْأَلَةِ) = كَثُلْتُ وَرُبُعٌ فَلَا أَصْلَ إِثْنَا عَشَرَ، فَلَا أَصْلَ سَبْعَةٍ: اِثْنَانِ وَثَلَاثَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسِتَّةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَإِثْنَا عَشَرَ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ. وَالَّذِي يَعُولُ مِنْهَا:

بنچینه ی مه سه له که یه (كَثُلْتُ وَرُبُعٌ) وه کو سییه ک و چواریک، له مه سه له ی دایک و ژن و برایه کی له دایک و باوکی دا: دایک سییه کی هیه، ژنه که چواریک ی هیه، سی و چوار (مُتَبَايِنٌ) ن و به هیچ به شیکیان تیک ناکه نه وه، بوی سی له چوار ده ده ی (فَالْأَصْلُ اِثْنَا عَشَرَ) بنچینه ی مه سه له که دوانزه یه، به م شیو هیه:

$$4. \text{ میراتگر } \frac{\text{دایک، ژن، برا.}}{\text{به شه میرات}} \times 3 = \frac{\text{سییه ک، چواریک، پشتییه.}}{12} \div 12 = 5 + 3 + 4 = 12.$$

(فَالْأَصْلُ سَبْعَةٌ) کوی بنچینه کانی نه و مه سه لانه ی به شه میراته کانیان لید ده رده چن هه فتن: (اِثْنَانِ) دوو (وِثْلَانِ) سی (وَأَرْبَعَةٌ) چوار (وَسِتَّةٌ) شه ش (وِثْمَانِيَةٌ) هه شت (وَإِثْنَا عَشَرَ) دوانزه (وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ) بیست و چوار.

جا نه و بنچینه نه ش: یان له به شیک ی به ته نه ا دروست ده بې، یان له دوو به شی هاویننه، یان تیکراچوو، یان تیککه ره وه، یان ریکنه که وتوو، هه روه ک پابرا. به لام چهنه زانایه ک دوو بنچینه ی تریشیان زیاد کرده له مه سه له کانی باپیره و برایه کاند: یه که م: هه ژده، وه ک پینچ براو دایک و باپیره، چونکه که مترین ژماره که شه شیک و سییه کی پاشما وه که ی هیه: هه ژده یه.

دووه م: سیو شه ش، وه ک هه فتن براو ژنیک و دایک و باپیره، چونکه که مترین ژماره که

چوارېك و شه شېك و سېپه كې پاشماوه كې هېڅ: سى و شه شه، كه واته: هژده بنچينه
گشت مه سه له يه كه: كه شه شېك و سېپه كې پاشماوه كې تې دابې، سى و شه شېش بنچينه
گشت مه سه له يه كه: كه چوارېك و شه شېك و سېپه كې پاشماوه كې تې دابې، جا ئو
فرموده يه پاسترو هېلېژاردراوه، هروك له زږبه ي سهرچاوه كاندا فرمويانه.

﴿باسى (عول) مه سه له كان﴾

پېناسه: (عول) زېده كړنېكه له ژماره ي به شه ميراته كانداو كه مكرديكه له نه اندازه
به شى ميراتگره كاندا.

(وَالَّذِي يَعُولُ مِنْهَا) نه وهى (عول) ده كړى له و بنچينه ي پابردو، سېپان: شه ش، دوانزه،
بيست و چوار. چونكه به شه ميراته كان له بنچينه ي مه سه له كان زياتر ده بن، بږي مه سه له كه
بږ ئو به شانه به رز ده كړېته وه، به لام به هڅى (عول) گشت ميراتگرېك له مه سه له كه دا
كه مېوونه وه يه كې به شه كې ده يگرېته وه به گوړه ي به شه كې خڅى، واته: به شه كې له
چند يه ك پېك هاتې نه وه هر يه كېك به نېسبه تې (عول) پېكراوه كه لى كېم ده بېته وه:
السُّتَةُ إِلَى سَبْعَةِ كُرُوجٍ وَأُخْتَيْنِ، وَإِلَى ثَمَانِيَةِ كُهُمْ وَأُمٍّ، وَإِلَى تِسْعَةِ كُهُمْ وَأَخٍ لَأُمٍّ،
وَإِلَى عَشْرَةِ كُهُمْ وَآخَرَ لَأُمٍّ،

بږ ويته: نه گهر شه ش (عول) بكرې بږ هفت، نه وه هر يه كېك له و شه ش يه كانه ي ژماره
شه شيان لى پېك دى به نه اندازه ي هفتيكيك لىيان كېم ده بېته وه.

ئينجا بزانه: به (إجماع) ي (صحابه) كان له سرده مى ئيمامى (عمر) دا به ئاماژه ي ئيمامى
(عباس) (رضالله عنهم) نه وه (عول) كړنه داندر، هروك له زږبه ي سهرچاوه كاندا فرمويانه.
بنچينه ي يه كه م: (السُّتَةُ) شه شه، چوار جار (عول) ده كړى به تاك و به جوت تا ده گاته
ده: (إِلَى سَبْعَةٍ) جارېك (عول) ده كړى بږ هفت (كُرُوجٍ وَأُخْتَيْنِ) وه كو ميږدو دوو خوشك،
ميږده كه نيوه ي هيه - كه سېپه - خوشكه كانيش دوو سېپه كيان هيه - كه چواره - جا له
به ر نه وهى كړى به شه ميراته كان له بنچينه ي مه سه له كه زياتره، بږي به شه شېكې
مه سه له كه (عول) ده كړى بږ هفت، كه واته: شه شېكېك زياد كراوه، به لام هر
شه شېكېكيش هفتيكيكي لى كېم بږته وه، واته: ميږده كه سې شه شېكې هيه و سې
هفتيكي لى كېم بږته وه، خوشكه كانيش چوار شه شېكېان هيه و چوار هفتيكيان لى كېم
بږته وه، هروك له (البجيرمي) دا پوون كراوه ته وه، نه مه ش شېوه ي (عول) كړنه كه يه:

3. ميراتگر ————— ميږد، دوو خوشك.

2. × به شه ميرات ————— نيوه، دوو سېپه ك.

6 ÷ ————— 3 + 3 شه شېكېكي كه مه = 6.

1 + ————— (عول) به شه شېكې مه سه له كه.

$$\div 7 \text{ ————— } 3 + 4 = 7.$$

(وَإِلَى ثَمَانِيَةٍ) جاری کی تر (عَوْل) ده کری بۆ ههشت (كُهُمْ وَأُمُّ) وهكو نه و سێ میراگران و دایک: میرده که نیوه ی هه یه و خوشکه کان دووسییه کیان هه یه و دایکیش شه شیکی هه یه — که یه که — جا به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاترن، بۆی به سییه کی مه سه له که (عَوْل) ده که یه بۆ ههشت، سییه کیك زیاد ده بی و هه ر یه کیکیش هه شتیکیکی لی که م ده بیته وه، وه ک پوونمان کرده وه.

(وَإِلَى تِسْعَةٍ) جاری کی تریش (عَوْل) ده کری بۆ نو (كُهُمْ وَأَخِ لَأُمِّ) وهكو نه و چوار میراگران و برایه کی له دایکی: میرد نیوه ی هه یه و خوشکه کان دووسییه ک و دایک شه شیك و برایه که ش شه شیك، به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاترن، بۆی به نیوه ی مه سه له که (عَوْل) ده کری بۆ نو، جا هه ر یه کیك تویه کیکی لی که م ده بیته وه.

(وَإِلَى عَشْرَةٍ) جاری کی تریش (عَوْل) ده کری بۆ ده (كُهُمْ وَأَخَرِ لَأُمِّ) وهكو نه و پینچ میراگران و برایه کی تری له دایکی: نیوه بۆ میرده که و دووسییه ک بۆ خوشکه کان و شه شیك **وَإِلَى ثَلَاثَةِ عَشْرٍ كَزَوْجَةٍ وَأُمِّ وَأَخْتَيْنِ، وَإِلَى خَمْسَةِ عَشْرٍ كُهُمْ وَأَخِ لَأُمِّ، وَإِلَى سَبْعَةِ عَشْرٍ كُهُمْ وَأَخَرِ لَأُمِّ، وَالْأَرْبَعَةَ وَالْعِشْرُونَ إِلَى سَبْعَةِ وَعِشْرِينَ كِبْنَتَيْنِ وَأَبْوَيْنِ وَزَوْجَةٍ.**

بۆ دایک و سییه ک بۆ هه ردو و برایه کانی له دایکی، به شه میراته کان له بنچینه ی مه سه له که زیاترن، بۆی به دووسییه کی مه سه له که (عَوْل) ده کری بۆ ده، هه ر یه کیکیش ده یه کیکی لی که م ده بیته وه.

بنچینه ی دووه م: (وَإِلَى ثَمَانِيَةٍ) دوانزه، سێ جار (عَوْل) ده کری به تاک تا ده گاته هه ده: (إِلَى ثَلَاثَةِ عَشْرٍ) جاری ک (عَوْل) ده کری بۆ سیزده (كَزَوْجَةٍ وَأُمِّ وَأَخْتَيْنِ) وهكو ژنیك و دایک و دوو خوشکی له دایک و بیاوکی، ژنه که چوارکی هه یه — که سێ یه — دایکیش شه شیکی هه یه — که دووه — خوشکه کانی ش دووسییه کیان هه یه — که هه شته — به شه میراته کان له بنچینه که زیاترن، بۆی به نیوه ی شه شیك (عَوْل) ده کری بۆ سیزده.

(وَإِلَى خَمْسَةِ عَشْرٍ) جاری کی ش بۆ پانزه (كُهُمْ وَأَخِ لَأُمِّ) وهك نه و میراگران و برایه کی له دایکی، چواریک بۆ ژنه که و شه شیك بۆ دایک، دووسییه ک بۆ خوشکه کان، برایه که ش شه شیکی هه یه — که دووه — که وابو: به چوارکی مه سه له که (عَوْل) ده کری بۆ پانزه.

(وَإِلَى سَبْعَةِ عَشْرٍ) جاری کی ش بۆ هه ده (كُهُمْ وَأَخَرِ لَأُمِّ) وهك نه و میراگران و برایه کی تری له دایکی، چواریک بۆ ژنه که، شه شیك بۆ دایک، دووسییه ک بۆ خوشکه کان، سییه کیك — که چواره — بۆ هه ردو و برایه کان، که وابو: به چواریک و شه شیکی مه سه له که (عَوْل) ده کری بۆ هه ده.

بنچینه ی سئیه م؛ (وَالْأَرْبَعَةُ وَالْعِشْرُونَ) بیست و چوار، تهنه جارێک (عَوْل) ده کری (إِلَى سَبْعَةٍ وَعِشْرِينَ) بۆ بیست و حهفت (كَيْنَتَيْنِ وَأَبْوَيْنِ وَزَوْجَةٍ) وهك دوو کیژو دایک و باوک و ژن- که (الْمُنْبَرِيَّة) ی پی ده گوترا- کیژه کان دووسییه کیان ههیه- که شانزهیه- دایک شه شتیکی ههیه- که چواره- باوکیش شه شتیکی تری ههیه- که چواره- ژنه کهش هه شتیکی ههیه- که سئیه- جا له بهر نه وهی به شه کان له بنچینه که زیاترن، بۆیی به هه شتیکی مهسه له که (عَوْل) ی ده که یین بۆ بیست و حهفت، به م شیوهیه:

$$6. \text{ میراتگر} \text{—————} \text{ دوو گیژ، دایک، باوک، ژن.}$$

$$4 \times. \text{ به شه میرات} \text{—————} \text{ دووسییه ک، شه شیک، شه شیک، هه شتیک.}$$

$$24 \div \text{—————} 16 + 4 + 4 + \text{هه شتیکی که مه} = 24.$$

$$3 + \text{—————} \text{ (عَوْل) به هه شتیکی مهسه له که.}$$

$$27 \div \text{—————} 16 + 4 + 4 + 3 = 27.$$

وَإِذَا تَمَآثَلَ الْعَدَدَانِ فَذَآكُ، وَإِنْ اِخْتَلَفَا وَفِي الْأَكْثَرِ بِالْأَقْلِ مَرَّتَيْنِ فَأَكْثَرُ فَمُتَدَاخِلَانِ كَثَلَاثَةٍ مَعَ سِتَّةٍ أَوْ تِسْعَةٍ، وَإِنْ لَمْ يُفْنِيْهُمَا إِلَّا عَدَدٌ ثَالِثٌ فَمُتَوَافِقَانِ بِجُزْئِهِ كَأَرْبَعَةٍ وَسِتَّةٍ بِالنِّصْفِ، وَإِنْ لَمْ يُفْنِيْهُمَا إِلَّا وَاحِدٌ تَبَايَنَا كَثَلَاثَةٍ وَأَرْبَعَةٍ،

(و) هه ر کاتیك (مَخَارِجُ الْفُرُوضِ)، واته: لیده رچوهه کانی به شه کانت زانی ته ماشا بکه: (إِذَا تَمَآثَلَ الْعَدَدَانِ) هه ر کاتیك هه ردوو ژماره کان هاووینه بون: وهك سئ له گه ل سئ، یان شهش له گه ل شهش، یان نیوه له گه ل نیوه (فَذَآكُ) نه وه دیاره یه کیکیان ده کریته بنچینه ی مهسه له که.

(وَإِنْ اِخْتَلَفَا) نه گه ر هه ردوو ژماره کانیك لیک جیاواز بون و (وَفِي الْأَكْثَرِ بِالْأَقْلِ) زۆرتره کهش به لیده رکردنی که متره که له ناو ده چو (مَرَّتَيْنِ فَأَكْثَرُ) به دوو جار، یان زیاتر، نه وه (فَمُتَدَاخِلَانِ) ژماره کان تیكراچونه، چونکه که متره که ده چیتته ناو زۆرتره که (كَثَلَاثَةٍ مَعَ سِتَّةٍ أَوْ تِسْعَةٍ) وهك سئ له گه ل شهش، یان نۆ، یان پانزه، که واته: زۆرتره که به بنچینه ی مهسه له که داده ندرئ.

(وَإِنْ لَمْ يُفْنِيْهُمَا إِلَّا عَدَدٌ ثَالِثٌ) به لام نه گه ر تهنه لیده رکردنی ژماره یه کی سئیه مین که متره که و زۆرتره که ی له ناو ده بردن، نه و کاته (فَمُتَوَافِقَانِ بِجُزْئِهِ) که متره که و زۆرتره که تیکه ره وه نه به پارچه ی سئیه مه که (كَأَرْبَعَةٍ وَسِتَّةٍ) وهکو چوارو شهش: تیکه ره وه نه (بِالنِّصْفِ) به نیوه یی، واته هه ردووک نیوه یی ساغیان ههیه، چونکه نه گه ر چوار له شهش ده رکه یین دوو ده مینیتته وه، نه م دووهش ژماره یه کی سئیه مینه و شهش و چوار له ناو ده باو هه م نیوه یشی لی ده رده چی، که وابو: شهش و چوار له نیوه یی دا تیک ده که نه وه و نیوه ی

یه کیکیان له ویتر ده درئو مه سه له که دروست ده بی.

جا نه گهر ههردوو ژماره کان به زیاتر له پارچه یه کیکیان ده کرده وه، نه و کاته ته نها ووردترین پارچه په چاو ده کری: وه ک دوانزه له گهل هژده، به نیوه وه به سییه ک وه به شه شیک تیک ده که نه وه، جا چونکه شه شیک له گشتیان ووردتره بویی بۆ دروستکردن و ساغکردنه وهی مه سه له کان نه ویان په چاو ده کری، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فرموویانه.

(وَإِنْ لَمْ يَفْنَهُمَا إِلَّا وَاحِدٌ) نه گهر جگه له لیده رکردنی یه کیکیان ههچ ژماره یه کیتر زۆرتره که وه که مته که ی له ناو نه ده بردن، نه و کاته (تَبَايَنًا) تیک ناکه نه وه به پیکنه که توو ناو ده برین (كَثْلًا ثَوِيًّا وَارْبَعَةً) وه کو سی له گهل چوار، واته: نه گهر سی له چوار ده رکه ی، یه کیکیان ده مینیته وه، به لام یه که ههردوو کیان له ناو ده با، که واته: یه کیکیان له ویتر ده درئو بنچینه ی مه سه له که دروست ده بی.

وَالْمَتَّ دَاخِلَانِ مُتَوَافِقٌ، إِنْ، وَلَا عَكْسٌ. (فَرْعٌ) إِذَا عَرَفْتَ أَصْلَهَا وَانْقَسَمَتِ السَّهَامُ عَلَيْهِمْ فَذَاكَ،

(وَالْمُتَدَاخِلَانِ مُتَوَافِقَانِ) نه و دوو ژمارانه ی تیکرچاونه، له هه مان کاتیشدا تیکه ره وه نه: وه کو سی له گهل شه شو نو، که مه که ده چیتته ناو زۆره کان وه به سییه کیش تیک ده که نه وه - جا ناگاداریه: بۆ ساغکردنه وهی مه سه له کان زۆر پیویسته شاره زای نه م (قَاعِدَةٌ) یه بی - به لام (وَلَا عَكْسٌ) به پیچه وانه وه نیه، واته: ههردوو ژماره یه کی که تیکه ره وه بن تیکرچاوه نینه: وه که شه شو ههشت، چونکه مه رجی (مُتَدَاخِلٌ) تیکرچاوه نه مه یه: که مته که له نیوه ی زۆرتره که زیاتر نه بی، ههروه که پابرا.

﴿فَرْعٌ: لَقِيْلِكَ لِه بَاسِي (تَصْحِيحُ الْمَسَائِلِ) سَاغْكَرْدَنَه وَهِي مَه سَه لَه كَان﴾

پیشه کی بزانه: (أَصُولُ الْمَسَائِلِ)، واته: دروستکردنی بنچینه ی مه سه له کان - به و چوار حاله تانه ی پابردوو - پی خوشکه ریک بوو بۆ (تَصْحِيحُ الْمَسَائِلِ)، واته: ساغکردنه وهی مه سه له کان.

دیسان بزانه: (أَصُولُ الْمَسَائِلِ) - بنچینه ی مه سه له کان به لیدانی (مَخْرَجٌ) له (مَخْرَجٌ) دروست ده بی - واته: لیدانی لیده رچووی به شه میراتیکی له لیده رچووی به شه میراتیکی تر - به لام (تَصْحِيحُ الْمَسَائِلِ) - ساغکردنه وهی مه سه له کان به لیدانی (الْمُنْكَسَرَةُ عَلَيْهِمْ) ده بی، واته: به لیدانی ژماره ی سه ری نه و میراتگرانه ی به شه کانیان به سه ردا ده شکیتته وه، تا کو به ساغی به سه ریاندا به ش بی، ههروه که له (البجیرمی) دا پوونی کردو ته وه.

﴿نَاگاداری﴾: لیره شدا - وه که به شکردنی میرات - نه گهر کوپو کیژ، یان خوشک و برا ویکرا

کۆ بونهوه، ئهوه بۆ ساغکردنهوهی مهسهلهکه ههڕ نۆزینهیهک به دوو می پینه ده ژمێردری.
 دیسان بزانه: جاری وا ههیه: مهسهلهکه ههڕ له بنچینهی خۆی ساغ ده بیتهوه، جاری واش
 ههیه: بۆ ساغکردنهوه پێویستی به و لێدانهی داهاتوو ههیه:

که وابو: (إِذَا عَرَفْتَ أَصْلَهَا) هه رکاتیک زانیت بنچینهی مهسهلهکه له چهنده (وَأَنْقَسَمَتِ
 السُّهَامُ عَلَيْهِمْ) ههڕ لهو بنچینه شدا به شه میراته کان به ساغی به سهڕ میراتگره کاندای به ش
 ده بون، چونکه ژماره ی میراتگره کان له گه ل به شه کانیا ن (مُتَمَّائِل) هاوو پنه بون، یا ن
 (مُتَدَاخِل) تی کرا چوو بون، واته: ژماره ی سه ری میراتگره کان ده چوو ه ناو ژماره ی
 به شه کانیا ن (فَذَاكَ) ئه وه ئاشکرایه پێوستی به ههچ ساغکردنه وه یه ک نیه، چونکه به شه کان
 به ساغی به ش ده بن: وه ک میژدو سێ کوپ، مهسهلهکه له چواره که به شی میژده که ی
 لێ ده رده چی: چواریک یه که - بۆ میژده که، پاشماوه که ش - سی یه - بۆ سێ کوپه کان.
 هه م وه کو ژنیک و سێ کوپو کیژیک، مهسهلهکه له هه شته که به شی ژنه که ی
 وَإِنْ اِنْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفٍ قُوبِلَتْ بِعَدَدِهِ: فَإِنْ تَبَايَنَّا ضَرْبَ عَدَدُهُ
 فِي الْمَسْأَلَةِ بِعَوْلِهَا إِنْ عَالَتْ،

لێ ده رده چی: هه شتیکی یه که - بۆ ژنه که، پاشماوه که ش - هه فته - بۆ کیژو کوپه کان:
 ههڕ کوپیک دوو هه ندی کیژه که.

به لام (وَإِنْ اِنْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفٍ) ئه گه ر به شه میراته کان به سهڕ ژماره ی یه ک جۆره
 میراتگر دای شکانه وه، واته: میراتگره کان یه ک جۆر بون و به شه میراته که یا ن به سه ردا به ش
 نه ده بو، ئه وه (قُوبِلَتْ بِعَدَدِهِ) به شه میراته که یا ن به رامبه ر ژماره ی سه ره کانیا ن ده کری،
 جیاوازی نیه: میراتگری پشتی بن، یا ن خاوه ن به ش بن، ئینجا که ته ماشا ده که ی ن ژماره ی
 سه ری میراتگره کان و به شه که یا ن: یا ن (مُتَبَايِن) یا (مُتَوَافِق) ن، واته: چونکه ئه گه ر
 (مُتَمَّائِل)، یا ن (مُتَدَاخِل) بن، ئه و کاته به شه که یا ن نا شکێته وه به ساغی به سه ریا ندا به ش
 ده بی، هه روه ک تازه پا برا.

ئینجا له دوا ی به رامبه رکردن (فَإِنْ تَبَايَنَّا) ئه گه ر ژماره ی سه ری میراتگره کانی جۆره که و
 به شه که یا ن (مُتَبَايِن) ری کته که وتوو بون، ئه وه (ضَرْبَ عَدَدِهِ فِي الْمَسْأَلَةِ) ژماره ی
 میراتگره کانی جۆره که ده بیته (جُزْءُ السُّهْمِ) و له ته واوی مهسهلهکه ده درێ (بِعَوْلِهَا إِنْ
 عَالَتْ) به (عَوْل) وه ئه گه ر (عَوْل) کرابی، یا ن به بی (عَوْل) ئه گه ر (عَوْل) نه کرابی، ئینجا به و
 لێدانه گه یشته کام ژماره، ئه وه لهو ژماره یه مهسهلهکه ساغ ده بیته وه:

وینیه ی بی (عَوْل): ژنیک و دوو برا، بنچینه ی مهسهلهکه له چواره که به شی ژنه که ی
 لێ ده رده چی: چواریکی یه که - بۆ ژنه که، پاشماوه که شی - سی یه - بۆ دوو برا یه کان و به
 سه ریا ندا به ش نابێ، ژماره ی دوو برا یه کان له گه ل به شه که یا ن

(مُتَبَايِن)ن، بۆيى ژماره‌ی دوو برابره‌کان ده‌بیته (جُزء السُّهم) و له ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌دری و له هه‌شت ساغ ده‌بیته‌وه: دوو بۆ ژنه‌که، شه‌ش بۆ برابره‌کان، به‌م شیوه‌یه:

$$\begin{array}{rcl}
 4. \text{ میراتگر} & \text{_____} & \text{ژن، دوو برا.} \\
 1 \times . \text{ به‌شه‌میرات} & \text{_____} & \text{چوارێك، پشیتییه.} \\
 4 \div & \text{_____} & 1 + 3 \text{ به‌سه‌ر دوودا به‌ش نابێ} = 4. \\
 2 \times & \text{_____} & \text{ساغکردنه‌وه‌ی به‌دوو برا.} \\
 8 \div & \text{_____} & 2 + 6 = 8.
 \end{array}$$

وَيْلَهُی (عَوْل) گراو: می‌ردو پێنج خوشك، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که شه‌شه، به‌لێدانی دوو له سێ-که به‌شی می‌رده‌که و خوشكه‌کانیان لێ‌ده‌رده‌چێ- ئینجا (عَوْل) ده‌کرێ بۆ حه‌فت، چونکه نیوه‌ی-سێیه- بۆ می‌رده‌که، دووسێیه‌کیشی-چاره- بۆ پێنج خوشكه‌کان و به‌سه‌ریاندا به‌ش نابێ و ژماره‌ی خوشكه‌کان له‌گه‌ڵ به‌شه‌که‌یان (مُتَبَايِن)ن، بۆيى ژماره‌ی **وَإِنْ تَوَافَقَا ضَرَبَ وَفْقُ عَدَدِهِ فِيهَا فَمَا بَلَغَ صَـ** **منهاج- به‌رگی چواره‌م-5**

پێنج خوشكه‌کان ده‌بیته (جُزء السُّهم) و له مه‌س

ساغ ده‌بیته‌وه: پانزه بۆ می‌رده‌که، بیست بۆ خوشكه‌کان، به‌م شیوه‌یه:

$$\begin{array}{rcl}
 3. \text{ میراتگر} & \text{_____} & \text{می‌رد، پێنج خوشك.} \\
 2 \times . \text{ به‌شه‌میرات} & \text{_____} & \text{نیوه، دووسێیه‌ك.} \\
 6 \div & \text{_____} & 3 + 3 \text{ شه‌شیکێکی که‌مه} = 6. \\
 1 & \text{_____} & \text{(عَوْل) به‌شه‌شیک.} \\
 7 \div & \text{_____} & 3 + 4 \text{ به‌سه‌ر پێنج دا به‌ش نابێ} = 7. \\
 5 \times & \text{_____} & \text{ساغکردنه‌وه‌ی به‌پێنج خوشك.} \\
 35 \div & \text{_____} & 15 + 20 = 35.
 \end{array}$$

(وَإِنْ تَوَافَقَا) نه‌گه‌ر ژماره‌ی سه‌ری‌میراتگره‌کان و به‌شه‌میراته‌که‌یان (مُتَوَافِق) = تێککه‌ره‌وه بون (ضَرْبَ وَفْقُ عَدَدِهِ فِيهَا) نه‌و کاته (وَفْق) ی ژماره‌ی سه‌ری‌میراتگره‌کان ده‌بیته (جُزء السُّهم) و له ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌دری: به‌سێ (عَوْل)، یان به‌ (عَوْل) وه‌ نه‌گه‌ر (عَوْل) کرابێ (فَمَا بَلَغَ) جا کۆی لێدانه‌که گه‌یشته‌کام ژماره، نه‌وه (صَحَّتْ مِنْهُ) له‌و ژماره‌یه مه‌سه‌له‌که ساغ ده‌بیته‌وه.

وَيْلَهُی بِي (عَوْل): دایک و چوار مام، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له‌سێیه-که به‌شی دایکه‌که‌ی لێ ده‌رده‌چێ-: سێیه‌کی-یه‌که- بۆ دایکه‌که، پاشماوه‌که‌شی- دووه- بۆ چوار مامه‌کان و به‌سه‌ریاندا به‌ش نابێ و ژماره‌ی مامه‌کان له‌گه‌ڵ به‌شه‌که‌یان (مُتَوَافِق) = تێککه‌ره‌وه‌ن به‌نیوه‌یی- چونکه گشت (مُتَدَاخِل) ێک به‌ (مُتَوَافِق) داده‌ندرێ، هه‌روه‌ک پابرا- که‌وابو: نیوه‌ی

چوار مامه‌کان-که دووه- ده‌بیتته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌دری و له شه‌ش ساغ ده‌بیتته‌وه: دوو بۆ دایکه‌که، چوار بۆ مامه‌کان، به‌م شیوه‌یه:

$$\begin{aligned} 3. \text{ میراتگر} & \text{----- دایک، چوار مام.} \\ 1 \times & \text{ به‌شه‌میرات} \text{----- سییه‌ک، پشتییه.} \\ 3 \div & \text{-----} 1 + 2 \text{ به‌سەر چواردا به‌ش نابی} = 3. \\ 2 \times & \text{ ساغکردنه‌وه‌ی به‌نیوه‌ی چوار مامه‌کان.} \\ 6 \div & \text{-----} 2 + 4 = 6. \end{aligned}$$

وینیه‌ی (عَوْل) گراو: شه‌ش کیژو دایک و باوک و میژد، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له دوانزه‌یه: به‌ لیدانی سێ له چوار-که به‌شی میژدو کیژه‌کانی لیده‌رده‌چی- ئینجا (عَوْل) ده‌کری بۆ پانزه، چونکه دووسییه‌ک-هه‌شته- بۆ شه‌ش کیژه‌کان، شه‌شیکی-دوه- بۆ دایک، شه‌شیکیکی-تر-دوه- بۆ باوک، چواریک- سێ-یه- بۆ میژده‌که، به‌لام به‌شی خوشکه‌کان **وَإِنْ اِنْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفَيْنِ قُوبِلَتْ سِهَامُ كُلِّ صِنْفٍ بَعْدَهُ: فَإِنْ تَوَافَقَا رُدَّ الصَّنْفُ إِلَى وَفْقِهِ وَإِلَّا تُرِكَ، ثُمَّ إِنْ تَمَازَلَّ عَدَدَا الرَّؤُوسِ ضُرِبَ أَحَدُهُمَا فِي أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ**

به‌سه‌ریاندا به‌ش نابی و ژماره‌ی کیژه‌کان له‌گه‌ڵ به‌شه‌که‌یان (متوافق)ن به‌نیوه‌یی، که‌وابو: نیوه‌ی شه‌ش کیژه‌کان-سێ-یه- ده‌بیتته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له مه‌سه‌له (عَوْل) گراوه‌که‌ی ده‌ده‌ین و له چل و پینچ ساغ ده‌بیتته‌وه: بیست و چوار بۆ کیژه‌کان، شه‌ش بۆ دایک، شه‌ش بۆ باوک، نۆ بۆ میژده‌که، به‌م شیوه‌یه:

$$\begin{aligned} 4. \text{ میراتگر} & \text{----- شه‌ش کیژ، دایک، باوک، میژد.} \\ 3 \times & \text{ به‌شه‌میرات} \text{----- دووسییه‌ک، شه‌شییک، شه‌شییک، چواریک.} \\ 12 \div & \text{-----} 8 + 2 + 2 + 2 \text{ چواریکی که‌مه} = 12. \\ 3 & \text{ (عَوْل) به‌چواریک.} \\ 15 \div & \text{-----} 8 + 2 + 2 + 3 = 15. \\ 3 \times & \text{ ساغکردنه‌وه‌ی به‌نیوه‌ی شه‌ش کیژه‌کان.} \\ 45 \div & \text{-----} 24 + 6 + 6 + 9 = 45. \end{aligned}$$

(وَإِنْ اِنْكَسَرَتْ عَلَى صِنْفَيْنِ) ئەگەر به‌شه‌میراته‌کان به‌سه‌ر ژماره‌ی دوو جۆره‌ میراتگراندا شکانه‌وه، واته: میراتگره‌کان دوو جۆر بون و به‌شه‌میراته‌که‌ی هه‌یچیکیان به‌سه‌ریاندا به‌ش نه‌ده‌بو، ئەو کاته (قُوبِلَتْ سِهَامُ كُلِّ صِنْفٍ بَعْدَهُ) به‌شه‌میراته‌کانی هه‌ر جۆریکیان به‌رامبه‌ر به‌ژماره‌ی سه‌ره‌کانیان ده‌کری، جیاوازی میراتگری پشتی و خاوه‌ن به‌ش نیه، ئینجا ته‌ماشای ده‌که‌ین:

(فَإِنْ تَوَافَقَا) ئەگەر به‌شه‌میراته‌کان و ژماره‌ی سه‌ری میراتگره‌کانی هه‌دوو جۆره‌که، یان

جۆرئىكياڭ (مُتَوَافِق) = تىككەرەۋە بون، ئەۋە (رُدُّ الصَّنْفُ إِلَى وَفْقِهِ) ژمارەى مىراتگرەكانى جۆرە تىككەرەۋەكە دەگەپ ئىندىتەۋە بۆ (وَفْق) خۆى (وَالَا) بەلام ئەگەر (مُتَوَافِق) نەبون، بەلكو ژمارەى ھەردو جۆرەكە، يان يەكئىكياڭ لەگەل بەشەكانيان (مُتَبَايِن) = پىككەكە وتوو بون، ئەۋكاته (تُرِكَ) جۆرەكەى (مُتَبَايِن) ۋەكو خۆى دەھىشتىتەۋە دەستكارى ناكىرى. جا بزانە: لىرەشدا ئەگەر (مُتَمَآثِل)، يان (مُتَدَاخِل) بن، واتە: ژمارەى مىراتگرەكان بچىتە ناۋ بەشەكانيان، ئەۋكاتەش بەشەكان ناشكىنەۋە بە ساغى بەش دەبن.

(ثُمَّ) ئىنجا لە دۋاى گەپاندەۋەكە بۆ (وَفْق) ۋە لە دۋاى ھىشتەۋەكە، ديسان كە تەماشى ژمارەى سەرى ھەردو جۆرە مىراتگرەكان دەكەينەۋە، چوار حالەتيان ھەنە:

حَالَةُ تَبَايُنٍ: (إِنْ تَمَآثَلَ عَدَدَا الرَّؤُوسِ) ئەگەر ژمارەى سەرى مىراتگرەكانى ھەردو جۆرەكان (مُتَمَآثِل) ھاۋىنە بون، ئەۋە (ضُرِبَ أَحَدُهُمَا فِي أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ) لە ھەردو جۆرەكان تەنھا يەكئىكياڭ دەبىتە (جُزْءُ السَّهْمِ) ۋە بە تەۋاۋى لە بىچىنەى مەسەلەكە **بِعَوْلِهَا، وَإِنْ تَدَاخَلَ ضُرِبَ أَكْثَرُهُمَا،**

دەدرى: بە بى (عَوْل)، يان (بِعَوْلِهَا) بە (عَوْل) ۋە ئەگەر (عَوْل) كرابى، ئىنجا كۆى لىدانەكە گەيشتە كام ژمارە، ئەۋە لەو ژمارەيە مەسەلەكە ساغ دەبىتەۋە:

بۆ ۋىنە: دايك ۋە شەش بىرلىكە دايكى ۋە دوانزە خوشكى لەباۋكى، بىچىنەى مەسەلەكە لە شەشە - كە بەشى دايكەكەى لىدەردەچى - جا (عَوْل) دەكرى بۆ ھەفت، چونكە شەشكى - يەكە - بۆ دايكەكە، سىيەكى - دوۋە - بۆ شەش بىرلىكەكانى لەدايكى، دوۋسىيەكى - چۈارە - بۆ دوانزە خوشكەكان، ئىنجا بەشى شەش بىرلىكەكان بە سەرياندا بەش نابى ۋە بەشەكەيان ۋە ژمارەكەيان (مُتَوَافِق) ن بە نيۋەيى، كەۋابو: ژمارەى بىرلىكەكان دەگەپ ئىندىتەۋە بۆ نيۋەى شەش - كە سىيە -، ھەروەھا بەشى دوانزە خوشكەكانىش بە سەرياندا بەش نابى ۋە بەشەكەيان ۋە ژمارەكەيان (مُتَوَافِق) ن بە چۈارئك، كەۋابو: ژمارەى خوشكەكانىش دەگەپ ئىندىتەۋە بۆ چۈارئكى دوانزە - كە سىيە - ئىنجا ئەم سىيەى سەرى خوشكەكان ۋە سىيەكەى سەرى بىرلىكەكان (مُتَمَآثِل) = ھاۋىنەن، كەۋابو: تەنھا يەكئىكياڭ دەبىتە (جُزْءُ السَّهْمِ) ۋە لە مەسەلە (عَوْل) كراۋەكە دەدرى ۋە لە بىست ۋە يەك ساغ دەبىتەۋە، بەم شىۋەيە:

6. مىراتگر ————— دايك، شەش بىرلىكەكانى، دوانزە خوشكى لەباۋكى.

$$\begin{array}{rcll} 1 \times . & \text{بەشەمىرات} & \text{شەشكىك،} & \text{سىيەك،} \\ & \div 6 & \text{شەشكىكەمە} & + 2 \\ & + 1 & \text{(عَوْل) بەشەشكىك.} & \\ & \div 7 & 1 & + 2 \\ & & & + 4 \\ & & & = 7. \end{array}$$

$$\frac{3}{21} \times \text{ساغکردنه‌وی به ژماره سی} - \text{که (وَفَق) خوشک، یان برابره‌کانه} -$$

$$21 \div \frac{3}{12 + 6 + 21} = 21$$

حَالَه‌تِی‌دووه‌م: (وَإِنْ تَدَاخَلَا) نه‌گه‌ر ژماره‌ی سه‌ری میراتگره‌کانی ه‌ردوو جوره‌کان (مُتَدَاخِل) - تیکراچوو بون، نه‌و کاته (ضَرْبَ أَكْثَرُهُمَا) زۆرتره‌که‌یان ده‌بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ده‌درئ: به (عَوْل)، یان بی‌عَوْل، ئینجا کۆی لیدانه‌که گه‌یشته کام ژماره، نه‌وه له‌و ژماره‌یه مه‌سه‌له‌که ساغ ده‌بیته‌وه:

بۆ وِینه: دایک و چوار برای له‌دایکی و چوار مام، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له شه‌شه - که به‌شی دایکه‌که‌ی لیده‌رده‌چئ: - شه‌شیکی - یه‌که - بۆ دایکه‌که، سییه‌کی - دووه - بۆ چوار برابره‌کانی له‌دایکی، پاشماوه‌که‌شی - سی‌یه - بۆ چوار مامه‌کان، ئینجا به‌شی چوار برابره‌کان به‌سه‌ریاندا به‌ش نابئ و به‌شه‌که‌یان و ژماره‌که‌یان (مُتَوَافِق) ن به‌نیوه‌یی، که‌وابو: ژماره‌ی برابره‌کان ده‌گه‌ر پِندریته‌وه سه‌ر نیوه‌ی چوار - که دووه -، ه‌روه‌ها به‌شی

وَإِنْ تَوَافَقَا ضَرْبٌ وَفَقٌ أَحَدُهُمَا فِالْآخِرِ ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ

چوار مامه‌کانیش به‌سه‌ریاندا به‌ش نابئ و به‌شه‌که‌یان و ژماره‌که‌یان (متباین) ن، که‌وابو: ژماره‌ی چوار مامه‌کان وه‌کو خۆیان ده‌هیشتریته‌وه، ئینجا ژماره‌ی دووی سه‌ری‌برابره‌کان له‌گه‌ل ژماره‌ی چواری سه‌ری‌مامه‌کان (مُتَدَاخِل) ن، که‌وابو: زۆرتره‌که‌یان - که چواره - ده‌بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له‌ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌درئ و له‌بیست و چوار ساغ ده‌بیته‌وه، به‌م شیوه‌یه:

6. میراتگر ————— دایک، چوار برای له‌دایکی، چوار مام.

$$\frac{1}{6} \times \text{به‌شه‌میرات} \text{ ————— شه‌شیک، سییه‌ک، پشتییه.}$$

$$6 \div \frac{1}{1 + 2 + 3} = 6$$

$$\frac{4}{24} \times \text{ساغکردنه‌وی به ژماره‌ی 4 مام.}$$

$$24 \div \frac{4}{12 + 8 + 4} = 24$$

حَالَه‌تِی‌سی‌یه‌م: (وَإِنْ تَوَافَقَا) نه‌گه‌ر ژماره‌ی سه‌ری میراتگره‌کانی ه‌ردوو جوره‌کان (مُتَوَافِق) - تیککه‌روه بون، نه‌و کاته (ضَرْبٌ وَفَقٌ أَحَدُهُمَا فِالْآخِرِ) یه‌که‌مجار (وَفَق) ی ژماره‌ی میراتگره‌کانی جۆرێک له‌ته‌واوی ژماره‌ی جۆره‌که‌ی‌تر ده‌درئ (ثُمَّ الْحَاصِلُ فِي الْمَسْأَلَةِ) ئینجا کۆی نه‌و ژماره‌یه‌یی له‌و لیدانه‌په‌یدا ده‌بی، نه‌و ده‌بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له‌ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌درئ: به (عَوْل)، یان بی‌عَوْل، ئینجا به‌و لیدانه‌ش گه‌یشته کام ژماره، نه‌وه له‌و ژماره‌یه مه‌سه‌له‌که ساغ ده‌بیته‌وه:

بۆ وِینه: دایک و دوانزه برای له‌دایکی و شانزه خوشکی له‌باوکی، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له شه‌شه - که به‌شی دایکه‌که‌ی لیده‌رده‌چئ - جا (عَوْل) ده‌کری بۆ

حهفت، چونکه شه‌شیکی-یه‌که - بۆ دایکه‌که، سیپیه‌کی-دوه- بۆ دوانزه برایه‌کان،
 دوس-
 -چواره- بۆ شانزه خوشکه‌کان، ئینجا به‌شی دوانزه برایه‌کان به سهریاندای به‌ش نابۆ و
 به‌شه‌که‌یان و ژماره‌که‌یان (مُتَوَافِق)ن به‌نیوه‌یی-چونکه گشت (مُتَدَاخِل)یک به (مُتَوَافِق)
 داده‌ندرئ- که‌وابو: ژماره‌ی برایه‌کان ده‌گه‌پیندریته‌وه بۆ نیوه‌ی دوانزه-که شه‌شه-،
 هه‌روه‌ها به‌شی شانزه خوشکه‌کانیش به سهریاندای به‌ش نابۆ و به‌شه‌که‌یان و ژماره‌که‌یان
 (مُتَوَافِق)ن به‌چوارێک، که‌وابو: ژماره‌ی خوشکه‌کانیش ده‌گه‌پیندریته‌وه بۆ چوارێکی
 شانزه-که چواره-، ئینجا ئهم چواره‌ی سه‌ری‌خوشکه‌کانیش له‌گه‌ل شه‌شه‌که‌ی
 سه‌ری‌برایه‌کان (مُتَوَافِق)ن به‌نیوه‌یی، که‌وابو: نیوه‌ی یه‌کێکیان له‌ته‌واوی ئه‌وی‌تر
 ده‌درئ و ده‌گاته‌ دوانزه، ئینجا ئهم دوانزه‌یه‌ ده‌بیته (جُزْءُ السُّهْم) و له‌مه‌سه‌له
 (عَوْل)کراوه‌که ده‌درئ و له‌هه‌شتاوچار ساغ ده‌بیته‌وه، به‌م شیوه‌یه:

وَإِنْ تَبَايَنَّا ضَرْبَ أَحَدُهُمَا فَيَاخِرَ ثُمَّ الْحَاصِلُ فَيَاخِرَ الْمَسْأَلَةِ، فَمَا بَلَغَ صَحْتُ مِنْهُ،

6. میراتگر ————— دایک، دوانزه برای له‌دایکی، شانزه خوشکی له‌باوکی.

$$\begin{array}{rcl} 1 \times & \text{به‌شه‌میرات} & \text{شه‌شیك،} \quad \text{سیپیه‌ك،} \quad \text{دوسیپیه‌ك.} \\ \div & \text{شه‌شیکی که‌مه} & + 2 + 4 = 6 \\ & \text{(عَوْل) به‌شه‌شیك.} & + 1 \end{array}$$

$$\div 7 \quad \text{1} \quad + \quad \text{2} \quad + \quad \text{4} = 7.$$

$$\times 12 \quad \text{ساغکردنه‌وه‌ی به‌لێدانی} \quad 12. = 4 \times 3$$

$$\div 84 \quad \text{12} \quad + \quad \text{24} \quad + \quad \text{48} = 84.$$

حاله‌تی چواره‌م: (وَإِنْ تَبَايَنَّا) ئه‌گه‌ر ژماره‌ی سه‌ری میراتگره‌کانی هه‌ردوو جۆره‌کان
 (مُتَبَايِن) = پێکنه‌که‌وتوو بون، ئه‌و کاته‌ش (ضَرْبَ أَحَدُهُمَا فَيَاخِرَ) یه‌که‌مجار ته‌واوی
 ژماره‌ی میراتگره‌کانی جۆرێک له‌ته‌واوی ژماره‌ی جۆره‌که‌ی‌تر ده‌درئ (ثُمَّ الْحَاصِلُ فَيَاخِرَ
 الْمَسْأَلَةِ) ئینجا کۆی ئه‌و ژماره‌یه‌ی له‌و لێدانه‌ پهی‌دا ده‌بێ، ئه‌و ده‌بیته (جُزْءُ السُّهْم) و له‌
 ته‌واوی مه‌سه‌له‌که ده‌درئ به (عَوْل)، یان بۆ (عَوْل)، ئینجا (فَمَا بَلَغَ صَحْتُ مِنْهُ) به‌و
 لێدانه‌ش گه‌یشته‌ کام ژماره، ئه‌وه له‌و ژماره‌یه‌ مه‌سه‌له‌که ساغ ده‌بیته‌وه:

بۆ ویڤه: دایک و سێ کێژو دوو برای له‌باوکی، بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له‌شه‌شه-که به‌شی
 دایکه‌که‌ی لێ‌ده‌رده‌چی-: شه‌شیکی-یه‌که - بۆ دایکه‌که، دوسیپیه‌کی-چواره- بۆ سێ
 کێژه‌کان، پاشماوه‌که‌شی-یه‌که - بۆ دوو برایه‌کان، ئینجا به‌شی سێ کێژه‌کان به‌سهریاندای
 به‌ش نابۆ و به‌شه‌که‌یان و ژماره‌که‌یان (مُتَبَايِن)ن، که‌وابو: ژماره‌ی سێ کێژه‌کان وه‌کو
 خۆی ده‌هیشتریته‌وه، هه‌روه‌ها به‌شی

نابئ و به شه که یان و ژماره که یان (مُتَبَّایِن)ن، که و ابو: ژماره ی دوو برابره کانیش وه کو خوی ده هیشت ریته وه، ئینجا نه م دووه ی سه ری برابره کانیش له گه لا سئ یه که ی سه ری کیژه کان (مُتَبَّایِن)ن، که و ابو: ته و اوی یه کیکیان له ته و اوی نه و یتر ده ده یین و ده گاته شه ش، ئینجا نه م شه شه ده بیته (جُزْءُ السَّهْمُ) و له ته و اوی مه سه له که ی ده ده یین و له سی و شه ش ساغ ده بیته وه، به م شیوه یه:

$$\begin{aligned}
 & 6. \text{ میراتگر} \text{ ————— دایک، سئ کیژ، دوو برا.} \\
 & 1 \times . \text{ به شه میرات} \text{ ————— شه شیک، دوو سییه ک، پشتییه.} \\
 & \div 6 \text{ ————— } 1 + 4 + 1 = 6. \\
 & 6 \times \text{ ————— ساغ کردنه وه ی به لیدانی } 3 \times 2 = 6. \\
 & \div 36 \text{ ————— } 6 + 24 + 6 = 36.
 \end{aligned}$$

وَيُقَاسُ عَلَى هَذَا الْإِنْكَسَارُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ وَأَرْبَعَةٍ، وَلَا يَزِيدُ الْإِنْكَسَارُ عَلَى ذَلِكَ،

(وَيُقَاسُ عَلَى هَذَا) هه روه ها (قیاس) ده کریته سه ر شکانه وه ی سه ر دوو جۆره میراتگر (الْإِنْكَسَارُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ وَأَرْبَعَةٍ) شکانه وه ی به شه میراته کان به سه ر سئ جۆره میراتگرو چوار جۆره میراتگرا، واته: نه گه ر به شه میراته کانی سئ جۆره میراتگر، یان چوار جۆره میراتگر به سه ر یاندا به ش نه ده بو، نه وه لیڤه شدا به هه مان شیوه ی چوار حاله ته که ی پابردوو په فتار ده کری:

واته: ژماره ی سه ری هه رسیک جۆره کان، یان هه ر چوار جۆره کان به رامبه ر به شه میراته کانیان ده کری: نه گه ر (مُتَوَافِق) بون، سه ره کان ده گه ر پیندرینه وه بۆ (وَفْقِی) خویان، نه گه ر (مُتَبَّایِن) بون، سه ره کان وه کو خویان ده هیشت ریته وه، ئینجا ته ماشا ده که یین: ژماره ی هه رسیک جۆره کان، یان هه ر چوار جۆره کانیش: نه گه ر (مُتَمَاطِل) بون، نه وه ته نها یه کیکیان ده بیته (جُزْءُ السَّهْمُ) و له مه سه له که ده درئ، نه گه ر (مُتَدَاخِل) بون، نه وه زۆرتره که یان ده بیته (جُزْءُ السَّهْمُ) و له مه سه له که ده درئ، نه گه ر (مُتَوَافِق) بون، نه وه (وَفْقِی) یه کیکیان له یه کیکیتر ده درئ و کۆی نه و لیدانه ش له (وَفْقِی) ژماره که یتر ده ده درئ، ئینجا کۆی نه و لیدانه ش ده بیته (جُزْءُ السَّهْمُ) و له مه سه له که ده درئ، نه گه ر (مُتَبَّایِن) بون، نه وه یه کیکیان له و یتر ده درئ، ئینجا کۆی نه و لیدانه ش له و یتر ده ده درئ، ئینجا کۆی نه و لیدانه ش ده بیته (جُزْءُ السَّهْمُ) و له مه سه له که ده درئ.

(وَلَا يَزِيدُ الْإِنْكَسَارُ عَلَى ذَلِكَ) له شکانه وه ی به شه میراته کان به سه ر چوار جۆردا زیاتر نابئ، ته نها له خزمایه تی کۆیله ئازاد کردنا نه بئ.

وَيَنْهَى عَنْ سَيِّئِ جُورِي: دوو داپیره و سئ برابره لیدایکی و دوو مام، بنچینه ی مه سه له که له شه شه - که به شی داپیره کانی لیداره ده چی: - شه شیک - یه که - بۆ دوو داپیره کان،

سییه کی-دوه- بۆ سى برايه كان، پاشماوه كه شى- سى-يه- بۆ دوو مامه كان، ژماره ی هه رسیك جوړه میراتگره كان له گه ل به شه كانیان (مُتَبَايِن)ن، كه وابو: ژماره ی سهرى گشتیان وه كو خوى ده هیشتريته وه، ئینجا ژماره ی سهرى دوو داپیره كه و دوو مامه كه (مُتَمَآثِل)ن و له گه ل ژماره ی سهرى سى برايه كانیش (مُتَبَايِن)ن، كه وابو: ژماره ی یه كىكان له ته وای ژماره ی سى برايه كان ده درى و ده گاته شه ش، ئینجا ئه م شه شه ده بیته (جُزْءُ السُّهْم)و له ته وای مه سه له كه ده درى و له سى و شه ش ساغ ده بیته وه: شه ش بۆ دوو داپیره كان، دوانزه بۆ سى برايه كان، هه ژده بۆ دوو مامه كان.

وینیه یه کی چوار جوړی: دوو ژنو چوار داپیره و سى براى له دایكى و دوو مام، بنچینه ی مه سه له كه له دوانزه یه به لیدانى سى له چوار-كه به شى ژنه كان و برايه كانیان لى ده رده چى:- چوارىكى-سى-يه- بۆ دوو ژنه كان، شه شىكى-دوه- بۆ چوار داپیره كان، **فَإِذَا أَرَدْتَ مَعْرِفَةَ نَصِيبِ كُلِّ صِنْفٍ مِنْ مَبْلَغِ الْمَسْأَلَةِ فَاضْرِبْ نَصِيبَهُ مِنْ أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ فِيمَا ضَرَبْتَهُ فِيهَا فَمَا بَلَغَ فَهُوَ نَصِيبُهُ، ثُمَّ تَقْسِمُهُ عَلَى عَدَدِ الصِّنْفِ.**

سییه کی-چاره- بۆ سى برايه كان، پاشماوه كه شى-سى-يه- بۆ دوو مامه كان، ئینجا ژماره ی چوار داپیره كان و به شه كه یان (مُتَوَافِق)ن به نیوه یی، كه وابو: ژماره ی سهرى داپیره كان ده گه رپندریتته وه بۆ نیوه ی چوار-كه دوه-، ژماره ی سى جوړه كانى تریش له گه ل به شه كانیان (مُتَبَايِن)ن، كه وابو: ژماره ی سهرى هه رسیكان وه كو خویان ده هیشتريته وه، ئینجا ژماره ی سهرى داپیره كان و ژنه كان و مامه كان (مُتَمَآثِل)ن و له گه ل ژماره ی سهرى سى برايه كانیش (مُتَبَايِن)ن، كه وابو: یه كىكان له ته وای ژماره ی سى برايه كان ده ده ین و ده گاته شه ش، ئه م شه شه ده بیته (جُزْءُ السُّهْم)و له ته وای مه سه له كه ده درى و له هه فتاو دوو ساغ ده بیته وه: هه ژده بۆ دوو ژنه كان، دوانزه بۆ چوار داپیره كان، بیست و چوار بۆ سى برايه كان، هه ژده بۆ دوو مامه كان.

ئینجا بزانه: له ساغکردنه وه ی مه سه له كاندا گوتمان: ئه و ژماره یه ی بۆ ساغکردنه وه له مه سه له كه ده درى پى ده گوتری: (جُزْءُ السُّهْم)ی مه سه له كه، واته: پارچه یه کی به شه میراتیكى مه سه له كه پيش ساغکردنه وه.

جا له بهر نه وه ی لیږده دا مه به ست به شکردنى به شه میراته كانه به ساغى، پيويسته (جُزْءُ السُّهْم)ی گشت مه سه له یه کی ساغ ده كړیتته وه بزانی:

چونكه (فَإِذَا أَرَدْتَ) هه ر كاتیك- له دواى ساغکردنه وه ی مه سه له كه- ویستت (مَعْرِفَةَ نَصِيبِ كُلِّ صِنْفٍ مِنْ مَبْلَغِ الْمَسْأَلَةِ) بزانی: به شى گشت جوړه میراتگریك چه نده له و ژماره یه ی مه سه له كه ی لى ساغ بۆته وه، ئه وه (فَاضْرِبْ نَصِيبَهُ مِنْ أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ) به شى میراتگره كه:

که له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که - به (عَوْل)، یان بڼ (عَوْل) پېش ساغکردنه‌وه - گرتبوی، لیږده (فیمَا) لهو (جُزْءُ السَّهْمِ) ی که (ضَرَبَتْهُ فِیْهَا) له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ت دابو بڼ ساغکردنه‌وه که (فَمَا بَلَغَ) بهو لیږدانه گه‌یشته چ‌ند، نه‌وه (فَهُوَ نَصِيبُهُ) کږی لیږدانه که به‌شه میراته که یه‌تی له ساغکراوه که (ثُمَّ تَقْسِمُهُ عَلَى عَدَدِ الصَّنَفِ) ټینجا کږی لیږدانه که ش به سر ژماره‌ی میراتگره‌کانی جوړه‌که‌دا به‌ش بکه، به‌شکردنه که به ساغی د‌رده‌چی:

پوونکړدنه‌وه: له وینه‌ی یه‌که‌می نه‌م لقه‌دا: بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که له چوار بوو و له ه‌شت ساغ بۆته‌وهو (جُزْءُ السَّهْمِ) ی مه‌سه‌له‌که ش دوو، جا له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ژنه که یه‌کی گرتبو و له دوو‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) ی بده و له ساغکراوه که به‌شی ده‌بیته دوو، ه‌روه‌ها دوو برایه‌کانیش سیان گرتبو و له دوو‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شیان ده‌بیته شه‌ش.

ه‌روه‌ها له وینه‌ی دوو‌می نه‌م لقه‌دا: بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که به (عَوْل) کراوی له ه‌فت بوو و له سیو پینچ ساغ بۆته‌وهو (جُزْءُ السَّهْمِ) ی مه‌سه‌له‌که ش پینچه، جا له بنچینه‌ی مه‌سه‌له (عَوْل) کراوکه: می‌رده که سی‌ی گرتبو و له پینچه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شی ده‌بیته پانزه، پینچ خوشکه‌کانیش چواریان گرتبو و له پینچه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شیان ده‌بیته بیست.

ه‌روه‌ها له مه‌سه‌له‌که‌ی حاله‌تی یه‌که‌میش - که وینه‌ی دوو جوړه میراتگر بوو - (جُزْءُ السَّهْمِ) ی مه‌سه‌له‌که سی بوو، جا له بنچینه‌ی مه‌سه‌له (عَوْل) کراوکه: دایکه که یه‌کی گرتبو و له سی‌یه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شی ده‌بیته سی، شه‌ش برایه‌کانیش دوویان گرتبو و له سی‌یه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شیان ده‌بیته شه‌ش، دوانزه خوشکه‌کانیش چواریان گرتبو و له سی‌یه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شیان ده‌بیته دوانزه.

ه‌روه‌ها له وینه‌که‌ی سی جوړیش: (جُزْءُ السَّهْمِ) ی مه‌سه‌له‌که شه‌ش بوو، له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ش: دوو داپیره‌کان یه‌کی‌کیان گرتبو و له شه‌شه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و له ساغکراوه که به‌شیان ده‌بیته شه‌ش، سی برایه‌کانیش دوویان گرتبو و له شه‌شه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و به‌شه‌که‌یان له ساغکراوه که ده‌بیته دوانزه، دوو مامه‌کانیش سیان گرتبو و له شه‌شه‌که‌ی (جُزْءُ السَّهْمِ) د‌دری‌و به‌شه‌که‌یان له ساغکراوه که ده‌بیته ه‌ژده.

ټیر ه‌ر به و جوړه: به‌شی گشت میراتگر ټک - که پېش ساغکردنه‌وه له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که گرتویه‌تی - لهو (جُزْءُ السَّهْمِ) ه بده: که له بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که ت داوه، ټینجا کږی نه‌و لیږدانه ده‌بیته به‌شی ه‌مان میراتگر له ساغکراوه که، والحمد لله تعالی.

﴿ ساغکردنه وهی (مَسَائِلُ الرَّذِّ) = مهسه له کانی په دکردنه وهی میراته زیده که ﴾

له باسی ژماردنی میراتگره کاندایا گوتمان: نه گهر میراته که زیاده بوو، میراتگری پشتمو (بیت المال) ش نه بو، نه وه زیده یی که بڼو خاوه نه به شکانی جگه له ژنو میږد ده که پیندریته وه، نیستاش لیره دا باسی دروستکردن و ساغکردنه وهی نه وه مهسه لانه ده که یو نه ده لئین: مهسه له کانی که پاندنه وهی میراته زیده که بڼو خاوه نه به شکان- هه روه که له (الأنوار) و (قطر العارض) دا فهرموویانه- ده کرینه چوار به ش:

په شیی یه که م: خاوه نه به شکان یه که جوړ بن، واته: یه که جوړه به شمه میرات بگرنو ژنو میږدیشیان له که لدا نه بن، نه وه ژماره یی سهری خاوه نه به شکان ده بیته بنچینه یی مهسه له که: وه که دوو خوشک، یان دوو کیژ: مهسه له که له سئو ده دیتته وه سهر دوو، یان وه کو دوو داپیره: مهسه له که له شه شه وه دیتته وه سهر دوو، نه گهر سئو بون دیتته وه سهر سئو... به و جوړه.

په شیی دوو م: خاوه نه به شکان له یه که جوړ زیاتر بن، واته: دوو جوړه به شمه میرات، یان زیاتر بگرنو ژنو میږدیشیان له که لدا نه بن، نه و کاته بنچینه یی مهسه له که له کوی ژماره یی نه وه به شمه میراتانه یان دروست ده بن: که له لیده رچووی به شکان وهرده گبرئ، نه گهر له مهسه له که دا که پاندنه وهی میراته که نه بوايه:

بڼو وینه: داپیره یه که و براهه کی له دایکی، ههر یه که و شه شیککیان هه یه و مهسه له که یان له شه شه وه دیتته وه سهر دوو، چونکه دوو شه شیک ده کاته دوو، ههر یه که و یه کیکیان. هه روه ها دایک و خوشکیکی له دایکی: دایکه که سییه کی هه یه- که دوو- خوشکه که ش شه شیک- که یه که- کوی هه روه به شکان ده کاته سئو، که و ابو: مهسه له که یان له شه شه وه دیتته وه سهر سئو، دوو بڼو دایکه که، یه کی که بڼو خوشکه که.

هه روه ها دایک و کیژیک: دایکه که شه شیککی هه یه- که یه که- کیژه که ش نیوه یی هه یه- که سئو یه- کوی هه روه به شکان ده کاته چوار، که و ابو: مهسه له که له شه شه وه دیتته وه سهر چوار، سئو بڼو کیژه که، یه کی که بڼو دایکه که.

هه روه ها دایک و کیژیک و کیژه کوپیک: دایکه که و کیژه کوپه که ههر یه که و شه شیککیان هه یه و کیژه که ش نیوه یی هه یه، کوی به شکان ده کاته پینچ، که و ابو: مهسه له که له شه شه وه دیتته وه سهر پینچ، سئو بڼو کیژه که، یه کی که بڼو دایکه که، یه که که یی تریش بڼو کیژه کوپه که... به و جوړه.

په شیی سئو یه م: خاوه نه به شکان یه که جوړ بن، به لام ژن، یان میږد له که لدا بن، نه و کاته به شمی ژنه که، یان میږد که له لیده رچووه که یی به شکه یی خویان ده یاندریته یی- که نیوه، یان

چوارېك، يان هه شتيكه-، ئينجا پاشماوه كه ش دهرېته ئو خاوهن به شانهي مافي
گه پاندنه وهى ميراته زېده كه يان هه يه، ئينجا تهماشا ده كه ين:

ئو گهر پاشماوه كه ش به ساغى به سهر ژماره ي سهرى ئو خاوهن به شانهدا به ش ده بو،
ئو ه هر لېده رچووه كه ي به شى ژنو ميړده كه بنچينه ي مه سه له كه يه: وهك ژنيك و حفت
كيژ، بنچينه ي مه سه له كه له هه شته- كه به شى ژنه كه ي لېده رده چي-: هه شتيكي-
يه كه- بې ژنه كه، پاشماوه كه شى- حفته- بې حفت كيژه كان. هه م وهك ميړدو سې كيژ،
بنچينه ي مه سه له كه له چواره- كه به شى ميړده كه ي لېده رده چي-: يه كي بې ميړده كه،
پاشماوه كه شى بې سې كيژه كه.

به لام ئو گهر پاشماوه كه به ساغى به سهر خاوهن به شه كاندا به ش نه ده بو، ئو كاته تهماشا
ده كه ين: ئو گهر پاشماوه كه و ژماره ي سهرى خاوهن به شه كان (مُتَوَافِق) بون، ئو ه
(وَفَق) ي ژماره ي سهره كان له لېده رچووه كه ي به شى ژنو ميړده كه دهرې، به لام ئو گهر

پاشماوه كه و ژماره ي سهره كان (مُتَبَايِن) بون، ئو كاته ته ووى سهره كان له لېده رچووه كه ي
به شى ژنو ميړده كه دهرې، ئينجا له هه رېدو حاله تدا كوي ليدانه كه گه يشته كام ژماره،
ئو ژماره يه ده كرېته بنچينه ي مه سه له كه و له و ژماره يه ساغ ده بيتته وه:

ويڼه ي (تَوَافِق): ميړدو شه ش كيژ، مه سه له كه له چواره- كه لېده رچووى به شى
ميړده كه يه-: چوارېكي- يه كه- بې ميړده كه، پاشماوه كه شى- سې يه- به سهر شه ش
كيژه كاندا به ش نابي، سې و شه ش (مُتَوَافِق) ن به سې يه ك، كه و ابو: سې يه كي شه ش كيژه كان
-كه دوو- له لېده رچووه كه ي به شى ميړده كه ده ده ين و بنچينه ي مه سه له كه ده بيتته
هه شت: دوو بې ميړده كه، پاشماوه كه ش شه شه بې شه ش كيژه كان.

ويڼه ي (تَبَايُن): ميړدو پېنچ كيژ، ديسان مه سه له كه له چواره: چوارېكي- يه كه- بې
ميړده كه، پاشماوه كه شى- سې يه- به سهر پېنچ كيژه كاندا به ش نابي، سې له گه ل پېنچ
(مُتَبَايِن) ن، كه و ابو: ژماره ي پېنچ كيژه كان له لېده رچووه كه ي به شى ميړده كه ده ده ين و
بنچينه ي مه سه له كه ده بيتته بيست: پېنچ بې ميړده كه، پانزه ش بې كيژه كان.

به شى چواره م: خاوهن به شه كان له يه ك جوړ زياتر بن، به لام ژن، يان ميړد له گه لدا بي، ئو
كاتش به شى ژنه كه، يان ميړده كه هه ر له لېده رچووى به شه كه ي خويان ده ياندرېتي- كه
نيوه، يان چوارېك، يان هه شتيكه-، هه روهك له به شى سې يه مدا پابرا، ئينجا
پاشماوه كه شى دهرېته ئو خاوهن به شانهي مافي گه پاندنه وهى ميراته زېده كه يان هه يه،
ئينجا تهماشا ده كه ين:

ئو گهر پاشماوه كه ش به ساغى به سهر كوي به شه ميراته كانى خاوهن به شه كاندا به ش ده بو

– واته: ئو به شه میراتانه ی له به شی دووه مدا ده کرانه بنچینه ی مه سه له که –، ئو کاته هر لیده رچووه که ی به شی ژن و میړده که ده کریتته بنچینه ی مه سه له که: وه ک چوار داپیره و ژنیک و شه ش خوشکی له دایکی، بنچینه ی مه سه له که له چواره – که به شی ژنه که ی لیده رده چی: – چواریکی – یه که – بۆ ژنه که، پاشماوه که شی – سی – یه – به سر کوی به شه کانی داپیره کان و خوشکه کاندای به ش ده بی – که شه شیکیک و سییه کیکه و کویان ده کاته سی: – یه کی که بۆ داپیره کان، دوو بۆ خوشکه کان، هه روه که له به شی دووه مدا پابرا، به لام به شی داپیره کان و خوشکه کان به ساغی به سر سره کانیندا به ش نابو و دووباره مه سه له که له چل و هشت ساغ ده کریتته وه، به و (قاعده) یه ی له ساغکردنه و هدا پابرا.

به لام نه که ر پاشماوه که به ساغی به سر کوی به شه میراته کاندای به ش نه ده بو، ئو کاته کوی به شه میراته کانی ئو خاوه ن به شانیه ی مافی که پاندنه وه ی میراته که یان هه یه، له لیده رچووه که ی به شی ژنه که، یان میړده که بده، ئینجا کوی لیدانه که که یشته کام ژماره،

ئو ده کریتته بنچینه ی مه سه له که: وه ک تۆ کیژو شه ش داپیره و چوار ژن، مه سه له که له هه شته – که به شی ژنه که ی لیده رده چی: – هه شتیکی – یه که – بۆ چوار ژنه کان، پاشماوه که شی – هه فته – به سر کوی به شه میراته کانی داپیره کان و کیژه کاندای به ش نابو – که شه شیکیک و دوو سییه که و کویان ده کاته پینج –، جا پینجه که ی کوی به شه کان و هه فته که ی پاشماوه که ش (مُتَبَايِن) ن، که وابو: پینجه که له لیده رچووه که ی به شی ژنه که ده دین – که هه شته –، بنچینه ی مه سه له که ده بیته چل:

ئینجا که ساغکردنه وه که ت ته واکردو هه زت کرد بزانی – له کوی مه سه له که – گشت میراتگری که چهنده ی هه یه، ئو کاته به شه میراته که ی ژنه که، یان میړده که له و ژماره یه بده: که له لیده رچووی به شه که ت دابو، ئو وه کوی لیدانه که ده بیته به شی وی له بنچینه ی مه سه له که، بۆ وینه: له مه سه له که ی پابردوودا به شی چوار ژنه کان یه ک بوو، له و پینجه ی بده: که کوی به شه میراته کان بوو و له لیده رچووی به شی ژنه کانت دابو، ئو کاته به شی ژنه کان – له چله که – ده بیته پینج.

هه روه ها به شه میراتی ئو خاوه ن به شانیه ش که مافی که پاندنه وه ی میراته که یان هه یه له پاشماوه که بده: که له پاش به شی ژنه که، یان میړده که ماوه ته وه، ئو وه ش ده بیته به شی وی، بۆ وینه: له مه سه له که ی پابردوودا: داپیره کان یه کیکیان هه بوو له هه فته که ی پاشماوه که ی بده و له چله که به شیان ده بیته هه فته، هه م کیژه کانیش چواریان هه بوو، له هه فته که ی پاشماوه که ی بده و له چله که به شیان ده بیته بیست و هه شته.

ئینجا نه که ر له دوا ی دیاری کردنی به شه میرات، به شه میراته کانیش به سر سهری

خواه‌نه‌کانی‌اندا به ساغی به‌ش نه‌ده‌بون، نه‌وه هر به‌و (قاعده) پابردوانه‌ی له باسی ساغکردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کاندا پروومان کردنه‌وه، لی‌ره‌شدا کرداری ساغکردنه‌وه جی به‌جی بکه، که‌واته: له مه‌سه‌له‌که‌ی پابردودا: به‌شه‌کانی ژنه‌کان و داپیره‌کان و کی‌ژه‌کان گشتیان له‌گه‌ل سهری خواه‌نه‌کانیان (مُتَبَايِن)ن، که‌وابو: سهره‌کان و ه‌کو خ‌زبان ده‌هیشترینه‌وه، ئینجا ژماره‌ی سهری داپیره‌کان و سهری ژنه‌کان (مُتَوَافِق)ن به‌نیوه‌یی، که‌وابو: نیوه‌ی سهری ژنه‌کان له ته‌واوی سهری داپیره‌کان ده‌ده‌ین و ده‌بیته دوانزه، نه‌م دوانزه‌یه‌ش له‌گه‌ل ژماره‌ی ت‌ر کی‌ژه‌کان (مُتَوَافِق)ن به‌سییه‌ک، که‌وابو: سییه‌کی ن‌و-که‌سی-یه- له دوانزه‌که ده‌ده‌ین و ده‌گاته سی‌وشه‌ش، جا نه‌م سی‌وشه‌شه ده‌بیته (جُزْءُ السَّهْمِ) و له چله‌که‌ی ده‌ده‌ن، جا له (1440) ه‌زارو چوار سه‌دو چل ساغ ده‌بیته‌وه: (180) سه‌دو هه‌شتا ب‌ق ژنه‌کان، (252) دووسه‌دو په‌نجاو دوو ب‌ق داپیره‌کان، (1008) ه‌زار و هه‌شت ب‌ق کی‌ژه‌کان.

(فَرَعٌ) مَاتَ عَنْ وَرَثَةٍ فَمَاتَ أَحَدُهُمْ قَبْلَ الْقِسْمَةِ فَإِنْ لَمْ يَرِثِ الثَّانِي غَيْرُالْبَاقِينَ وَكَانَ إِرْثُهُمْ مِنْهُ كَارِثِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِ جُعِلَ كَأَنَّ الثَّانِي لَمْ يَكُنْ وَقُسِّمَ بَيْنَ الْبَاقِينَ كِاخَوَةٍ وَأَخَوَاتٍ أَوْ بَيْنَ وَنَاتٍ مَاتَ بَعْضُهُمْ عَنِ الْبَاقِينَ، وَإِنْ لَمْ يَنْحَصِرْ إِرْثُهُ فِالْبَاقِينَ أَوْ انْحَصَرَ وَاخْتَلَفَ قَدْرُالْإِسْتِحْقَاقِ فَصَحَّحَ مَسْأَلَةَ الْأَوَّلِ ثُمَّ مَسْأَلَةَ الثَّانِي ثُمَّ

﴿ فَرَعٌ: لَهُ بَاسِي (الْمَنَاسَخَاتِ) = گواستنه‌وه‌ی میرات له مردووێک بۆ مردووێکی تر ﴾

واته: پ‌یش به‌شکردنی میراته‌که یه‌کی‌ک له میراتگره‌کان بمرئ. که‌وابو: هر کاتیک (مَاتَ عَنْ وَرَثَةٍ) یه‌کی‌ک مرد و ک‌ومه‌له میراتگریکی له پاش به‌جی‌مان (فَمَاتَ أَحَدُهُمْ قَبْلَ الْقِسْمَةِ) جا پ‌یش به‌شکردنی میراته‌که یه‌کی‌کیان مرد، نه‌وه ته‌ماشا ده‌که‌ین:

(فَإِنْ لَمْ يَرِثِ الثَّانِي غَيْرُالْبَاقِينَ) نه‌که‌ر جگه له میراتگره‌کانی مردوو‌ه‌که‌ی یه‌که‌م ه‌یچ میراتگریکی‌تر میراتی له مردوو‌ه‌که‌ی دوو‌ه‌م نه‌ده‌گرت و (وَكَانَ إِرْثُهُمْ مِنْهُ كَارِثِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِ) میراتگرته‌که‌شیان له مردوو‌ه‌که‌ی دوو‌ه‌م و ه‌ک میراتگرته‌یان له مردوو‌ه‌که‌ی یه‌که‌م بوو، نه‌وه ب‌ق دروستکردنی مه‌سه‌له‌که (جُعِلَ كَأَنَّ الثَّانِي لَمْ يَكُنْ) واده‌ندری که مردوو‌ه‌که‌ی دوو‌ه‌م له‌گه‌ل میراتگره‌کانی مردوو‌ه‌که‌ی یه‌که‌مدا نه‌بوو و (وَقُسِّمَ بَيْنَ الْبَاقِينَ) میراته‌که له ن‌یوان نه‌و میراتگرانه‌دا به‌ش ده‌ک‌رئ که ئ‌یستا ماون:

(كِاخَوَةٍ وَأَخَوَاتٍ) و ه‌کو یه‌کی‌ک له برایه‌کان و خوشکه‌کانی له‌باوکیی مردوو‌ه‌که پ‌یش به‌شکردنی میراته‌که بمرئ، نه‌وه واده‌ندری مردوو‌ه‌که‌ی دوو‌ه‌م هر نه‌بوو ژماره‌ی نه‌و میراتگرانه‌ی ئ‌یستا ماون ده‌بیته بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌که.

(أَوْ بَيْنَ وَبَيْنَ) یان وهکو کوپه کان و کیژه کانی مردووه که (مَاتَ بَعْضُهُمْ عَنِ الْبَاقِينَ) هه ندیکیان بمرن و نه وانی تریش بمینن، لیږه شدا هه رچه ند کوپه کان و کیژه کان ده بڼه خوشک و برای مردووه که ی دووهم، به لام هه ژماره که یان ده بیته وه بنچینه ی مه سه له که و وا داده ندی مردووه که ی دووهم هه نه بوه.

(وَإِنْ لَمْ يَنْحَصِرْ إِرْتُهُ فِي الْبَاقِينَ) به لام نه گه ر میراته که ی مردووه که ی دووهم ته نها بۆ نه و میراتگرانه نه بو: که ئیستا ماون، به لکو میراتگری تر هاو به شییان له گه ل ده کردن، یان ته نها بۆ هه ندیک میراتگری تر بوو (أَوْ انْحَصَرَ) یان هه ر بۆ نه و میراتگرانه بوو: که ئیستا ماون، به لام (وَاخْتَلَفَ قَدْرُ الْإِسْتِحْقَاقِ) نه ندازه ی میراته که یان له مردووه که ی یه که م و دووهم جیاواز بوو، نه وه له هه ر سیک حاله تدا (فَصَحَّحْ مَسْأَلَةَ الْأَوَّلِ) مه سه له ی مردووه که ی یه که م ساغ بکه وه (ثُمَّ مَسْأَلَةَ الثَّانِي) ئینجا مه سه له ی مردووه که ی دووهم میش ساغ بکه وه (ثُمَّ) ئینجا که هه ردو مه سه له کانت ساغ کردن وه ته ماشا بکه:

إِنْ انْقَسَمَ نَصِيبُ الثَّانِي مِنْ مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ عَلَى مَسْأَلَتِهِ فَذَاكَ، وَإِلَّا فَإِنْ كَانَ بَيْنَهُمَا مُوَافَقَةٌ ضُرِبَ وَفْقُ مَسْأَلَتِهِ فِي مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ، وَإِلَّا كُلُّهَا فِيهَا فَمَا بَلَغَ صَحْتًا مِنْهُ، ثُمَّ مَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الْأُولَى أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِيمَا ضُرِبَ فِيهَا،

(إِنْ انْقَسَمَ نَصِيبُ الثَّانِي) نه گه ر نه و به شه میراته ی مردووه که ی دووهم - که (مِنْ مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ) له مه سه له ی مردووه که ی یه که م گرتبوی - به ساغی به ش ده بو (عَلَى مَسْأَلَتِهِ) به سر مه سه له که ی خوی دا - که دوو مه که یه - (فَذَاكَ) نه وه ناشکرایه و کاری گواستنه وه که ناسانه: وهک ژنیک بمری و میږدو دوو خوشکی له باوکی له پاش به جی بمینن، ئینجا له و دوو خوشکانه ش - پیښ به شکردنی میراته که - خوشکیکیان بمری و خوشکه که ی ترو کیژیکی له پاش به جی بمینن، نه وه مه سه له که ی یه که م له شه شه به لیډانی دوو له سی - که به شی میږده که و خوشکه کانیا ن لیږده رده چی -، ئینجا (عَوْل) ده کری بۆ حفت، مه سه له که ی دووهم میش له دوو - که به شی کیژه که ی لیږده رده چی -، ئینجا به شی خوشکه مردووه که له مه سه له که ی یه که م دوو بو، چونکه به هه ر دوو خوشکه کان دووسییه کیان گرتبو - که چواره - دووهم که ش به سر مه سه له که ی خوی دا به ش ده بی، که واته: به شه که ی مردووه که ی دووهم - که له مه سه له که ی یه که م گرتبوی - یه کسه ر ده دریته میراتگره کانی خوی: یه کیک بۆ کیژه که ی به خاوه ن به شی، یه که که ی تریش بۆ خوشکه که ی به (عصبه) یی.

(وَإِلَّا) به لام نه گه ر به شه میراته که ی مردووه که ی دووهم - که له مردووه که ی یه که م گرتبوی - به سر مه سه له که ی خوی دا به ش نه ده بو، نه و کاته ش ته ماشا بکه: (فَإِنْ كَانَ بَيْنَهُمَا مُوَافَقَةٌ) نه گه ر له نیوان مه سه له که ی مردووه که ی دووهم و به شه میراته که ی (تَوَافَقَ) هه بو (ضُرِبَ وَفْقُ مَسْأَلَتِهِ فِي مَسْأَلَةِ الْأَوَّلِ) نه وه (وَفْقَ) ی مه سه له ی مردووه که ی دووهم له ته واوی

مه‌سه‌له‌ی مردوو‌ه‌که‌ی‌یه‌که‌م ده‌درئ (وَالَا) به‌لام نه‌گەر (مُتَوَافِق) نه‌بون، به‌لکو مه‌سه‌له‌که‌و به‌شه‌که‌ی‌دوو‌ه‌مه‌که‌ (مُتَبَايِن) بون، نه‌و کاته (کُلُّهَا فِيهَا) ته‌واوی مه‌سه‌له‌ی دوو‌ه‌مه‌که‌ له ته‌واوی مه‌سه‌له‌ی‌یه‌که‌مه‌که‌ ده‌درئ، ئینجا له هەر دوو حاله‌تی لیدانه‌کاندا (فَمَا بَلَغَ) کۆی لیدانه‌کان گه‌یشته کام ژماره، نه‌وه (صَحَّاحًا مِنْهُ) هەردوو مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌مه‌که‌و دوو‌ه‌مه‌که‌ له کۆی نه‌و لیدانه ساغ ده‌بنه‌وه:

(ثُمَّ) ئینجا که هەردوو مه‌سه‌له‌کان له ژماره‌یه‌ک ساغ بونه‌وه، نه‌و کاته بۆ به‌شکردنی میراتی هەردوو مردوو‌ه‌کان بلای: (مَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الْأُولَى) هەر میراتگریک-جگه له مردوو‌ه‌که- به‌شه میراتیکی له مه‌سه‌له‌که‌ی‌یه‌که‌م هه‌یه، نه‌وه (أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِيمَا ضُرِبَ فِيهَا) که به‌شه میراته‌که‌ی ده‌گری له‌و ژماره‌یه ده‌درئ: که له مه‌سه‌له‌که‌ی‌یه‌که‌م درابو-که (وَفَقَّ) ی مه‌سه‌له‌که‌ی‌دوو‌ه‌م بوو، یان ته‌واوه‌که‌ی بوو- ئینجا کۆی لیدانه‌که گه‌یشته کام ژماره، نه‌وه به‌شی نه‌و میراتگریه له کۆی هەردوو مه‌سه‌له‌کان.

وَمَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الثَّانِيَةِ أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِي نَصِيبِ الثَّانِي مِنَ الْأُولَى أَوْ فِي وَفْقِهِ
إِنْ كَانَ بَيْنَ مَسْأَلَتِهِ وَنَصِيبِهِ وَفَقَّ.

هەر‌ه‌وها (وَمَنْ لَهُ شَيْءٌ مِنَ الثَّانِيَةِ) هەر میراتگریک به‌شه میراتیکی له مه‌سه‌له‌که‌ی‌دوو‌ه‌م هه‌یه، نه‌وه (أَخَذَهُ مَضْرُوبًا فِي نَصِيبِ الثَّانِي) که به‌شه میراته‌که‌ی ده‌گری له ته‌واوی به‌شی مردوو‌ه‌که‌ی‌دوو‌ه‌م ده‌درئ-که (مِنَ الْأُولَى) له یه‌که‌مه‌که‌ گرتبوی- نه‌گەر به‌شه‌که‌ی‌و مه‌سه‌له‌که‌ی (مُتَبَايِن) بن (أَوْ فِي وَفْقِهِ) یان به‌شه میراته‌که له (وَفَقَّ) ی به‌شی مردوو‌ه‌که‌ی دوو‌ه‌م ده‌درئ (إِنْ كَانَ بَيْنَ مَسْأَلَتِهِ وَنَصِيبِهِ وَفَقَّ) نه‌گەر له نیوان مه‌سه‌له‌ی‌دوو‌ه‌مه‌که‌و به‌شه‌که‌ی (تَوَافَق) هه‌بێ، ئینجا کۆی لیدانه‌که به‌شی نه‌و میراتگریه له کۆی هەردوو مه‌سه‌له‌کان.

ئینجا ئاگا‌داریه: له کۆی مه‌سه‌له‌کان به‌شی مردوو‌ه‌که دامه‌نێ. وێنه‌ی (تَوَافَق): دوو داپیره‌و خوشکیکی له‌دایکی‌و خوشکیکی له‌باوکی‌و خوشکیکی له‌دایک‌و‌باوکی، ئینجا پێش به‌شکردنی میراته‌که خوشکه له‌دایکه‌که‌مرد، له‌پاشی به‌جێمان: دایکی‌دایک-که یه‌کێک له دوو داپیره‌کانه-و خوشکیکی له‌دایکی-که خوشکه له دایک‌و‌باوکیه‌که‌یه-و دوو خوشکی له‌دایک‌و‌باوکی-که له یه‌که‌مه‌که‌دا نه‌بون:- مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌که‌م له شه‌شه‌و له دوانزه ساغ ده‌بیته‌وه، مه‌سه‌له‌که‌ی‌دوو‌ه‌میش له شه‌شه، ئینجا به‌شی خوشکه مردوو‌ه‌که له یه‌که‌مه‌که‌ دوو بوو و له گه‌ل مه‌سه‌له‌ دوو‌ه‌مه‌که‌ی خۆی (مُتَوَافَق) ن به‌نیوه‌یی، که‌وابو: نیوه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ی‌دوو‌ه‌م-که سی‌یه- له ته‌واوی یه‌که‌مه‌که ده‌درئ-که دوانزه‌یه- له سی‌و‌شه‌ش هەردوو مه‌سه‌له‌کان ساغ ده‌بنه‌وه:

ئینجا هەر داپیره‌یه‌ک له یه‌که‌مه‌که یه‌کی هه‌بو، که‌وابو: یه‌که‌که‌ی هەر

دایپیره یه که له سئیه که ده درئو له کزی هه ردوو مه سه له کان هه دایپیره یه که به شی ده بیته سئ، هه دایپیره که ی مه سه له ی دووه میش له دووه مه که یه کی هه بو و له (وَفَق) ی به شی خوشکه مردوو که ده درئ - که یه که - و به شی ئه دایپیره ئه مجاره ش له کزی هه ردوو مه سه له کان هه ده بیته یه که، خوشکه له دایک و باوکیه که ش له یه که مه که شه شی گرتبو و له سئیه که ده درئو له کزی هه ردوو مه سه له کان به شی ده بیته هه ژده، هه ئه خوشکه ش له دووه مه که یه کی گرتبو و له (وَفَق) ی به شی خوشکه مردوو که ی ده ده یینو ئه مجاره ش له کزی هه ردوو مه سه له کان به شی هه ده بیته یه که، خوشکه له باوکیه که ش له یه که مه که دووی گرتبو و له سئیه که ده درئو له کزی مه سه له کان به شی ده بیته شه ش، به لام له دووه مه که هیچی نیه، دوو خوشکه کانی له دایک و باوکیه ش له دووه مه که چواریان هه بو و له (وَفَق) ی به شی خوشکه مردوو که ده درئو له کزی مه سه له کان به شیان هه ده بیته

چوار، ئه دووانه ش له یه که مه که هیچیان نه گرتبو؟ چونکه له یه که مه که دا هۆیه کی میرات نه گرتن هه بو، هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا فرموویانه.

وَيْفَ هِيَ (تَبَايُنُ): ژنیک و سئ کوپو کیژیک، ئینجا پیش به شکردنی میراته که کیژده که مرد، هه ئه و میراتگرانه ی تازه ی له پاش به جئ مان، به لام له دووه مه که دا ژنه که ده بیته دایکی کیژده مردوو که و سئ کوپه کانیش ده بنه برای کیژده مردوو که، جا مه سه له یه که مه که له هه شته، مه سه له ی دووه مه که ش له شه شه، به لام له هه ژده ساغ ده بیته وه: به شی کیژده مردوو که له مه سه له که یه که م ته نها یه که بو، واته: به شی کیژده مردوو که له گه له مه سه له دووه مه که ی خوی - که هه ژده یه - (مُتَبَايُنُ)، که وابو: ته واوی مه سه له که ی دووه - که هه ژده یه - له ته واوی مه سه له یه که م ده درئ - که هه شته -، له سه دو چلو چوار ساغ ده بیته وه: ژنه که له یه که مه که یه کی هه بو و له هه ژده که ده درئو له کزی هه ردوو مه سه له کان به شی ده بیته هه ژده، هه له دووه مه که ش به دایکایه تی سئیه هه بو و له به شی کیژده مردوو که ده درئ - که یه که - ئه مجاره ش له کزی هه ردوو مه سه له کان به شی هه ده بیته سئ، هه کوپیکیش له سئ کوپه کان له یه که مه که دووی هه بو و له هه ژده که ده درئو له کزی هه ردوو مه سه له کان به شی هه یه کیژده که کاته سی و شه ش، هه له دووه مه که ش به برایه تی هه یه که و پینجی هه بو و له به شی کیژده مردوو که ده درئ - که یه که -، ئه مجاره ش به شی هه یه کیکیان له کزی هه ردوو مه سه له کان هه ده کاته پینج.

ئینجا بزانه: ئه گه ر میراتگریکی سئیه میش مرد، ئه و کاته ئه و ژماره یه ی هه ردوو مه سه له کانی ئی ساغ بونه ته وه، وه که مه سه له یه که یه که م داده ندرئو مه سه له که ی

مردووہ کہی سئی یہ میس وهك مهسه له كهی دووهم داده ندری، كه واته: نه گهر بهشی
 مردووہ كهی سئی یہ م- كه له كزی یه كه مه كه و دووہ مه كه گرتبوی- به سر مهسه له كهی
 سئی یہ مدا بهش ده بو، نه وه ئاسانه، به لام نه گهر بهش نه ده بو، ته ماشابه كه: نه گهر بهشی
 سئی یہ مه كه و مهسه له سئی یہ مه كه (مُتَبَّایِن) بون، نه وه ته وای سئی یہ مه كه له كزی
 یه كه مه كه و دووہ مه كه بده، وه نه گهر بهشی سئی یہ مه كه و مهسه له سئی یہ مه كه (مُتَوَافِق)
 بون، نه و كاته (وَفَق) ی سئی یہ مه كه له كزی یه كه مه كه و دووہ مه كه بده، ئینجا له هردوو
 حاله تدا كزی لیدانه كه گیشته كام ژماره، نه وه له م ژماره یه هرسیکیان ساغ ده بنه وه.
 ئینجا هر میراتگریك له كزی یه كه مه كه و دووہ مه كه به شه میراتیکی هبی، نه وه كه
 وه ری ده گری: له (وَفَق) ی سئی یہ مه كه ده دری- نه گهر (مُتَوَافِق) بوی-، یان له ته وای
 سئی یہ مه كه ده دری- نه گهر (مُتَبَّایِن) بوی- وه هر میراتگریكیش له سئی یہ مه كه بهشی
 هبی، نه وه كه وه ری ده گری له ته وای بهشی مردووہ كهی سئی یہ م ده دری: كه له

مهسه له كانی تر گرتبوی، یان له (وَفَق) ی بهشی مردووہ كهی سئی یہ م ده دری نه گهر (تَوَافِق)
 هبی. جا نه گهر مردووئیکی چواره میس بمری، چواره مه كه به دووهم داده ندری... ئیتر هر
 به و جوره په فتار بكه، هروهك له (الانوار) و (مغنی) دا پوون كراوه ته وه.

﴿ پاشكۆ: له باره ی چۆنیه تی به شكر دنی میرات به گویره ی به شه میراته كان ﴾

ئهم باسه زۆر گرنگه و به ره می زانستی میراته، جا نه گهر میراته كه، پاره بوو، یان نه و
 جوره شتانه بون: كه نه اندازه یان وه كو یه كتری یه، نه وه یه كسهر به یه كێك له و پێگایانه ی
 داهاتوو بهش ده كری، نه گهر نا: نه و كاته میراته كه ده قرسیندرئو به پاره نرخ ی بۆ دیاری
 ده كری، ئینجا به یه كێك له و پێگایانه ی داهاتوو بهش ده كری، هروهك له (الانوار) و
 (حاشیه البقری) دا پوون كراونه وه:

رێگای یه كه م: به شه میراتی گشت میراتگریك- كه له مهسه له كه گرتویه تی- له هه موو
 میراته كه بده، ئینجا كزی لیدانه كه گیشته كام ژماره، نه و ژماره یه به سر مهسه له كه دا
 بهش بكه، له و به شكر دنه چهند ده رچوو، نه وه بهشی میراتگره كه یه:
 بۆ وینه: میراتگره كان دایك و ژنێك و مامێك بون، میراته كهش سه د دینار بوو، نه وه
 مهسه له كه له دوانزه یه: سئی بۆ ژنه كه یه، چوار بۆ دایكه كه یه، پینچ بۆ مامه كه یه، ئینجا
 سئی یه كه ی ژنه كه له سه د دیناره كه بده ده گاته سیسه د، به سر دوانزه كه ی مهسه له كه دا
 بهشی بكه: بیست و پینچ ده رده چی، كه واته: بهشی ژنه كه له و سه د دیناره بیست و پینچ
 دیناره، نه مجارهش چواره كه ی دایكه كه له سه د دیناره كه بده ده گاته چواره سه د، به سر
 دوانزه كه دا بهشی بكه: سئی و سئی و سییه كێك ده رده چی، كه واته: بهشی دایكه كهش

سیوسی دینارو سییه که دیناریکه، نه مجارهش پینجه که ی مامه که له سه د دیناره که بده ده گاته پینجسه د، به سه ر دوانزه که دا به شی بکه: چلو یه ک و دووسییه که دهرده چی، که واته: به شی مامه که ش چلو یه ک دینارو دووسییه که دیناره.

ریگای دووه: به شی هر میراتگریک-که له مه سه له که گرتویه تی- نیسبه ت بده لای مه سه له که، ئینجا به گویره ی نه و نیسبه ته له میراته که وه ریگرو بیده میراتگره که:

بۆ وینه: له مه سه له که ی پابردودا: سییه که ی ژنه که چواریکی مه سه له که یه، که وابو: چواریکی سه د دیناره که بیست و پینج دیناره و بیده ژنه که، چواره که ی دایکه که ش سییه کی مه سه له که یه، که وابو: سییه کی سه د دیناره که سیوسی دینارو سییه که دیناریکه و بیده دایکه که، پینجه که ی مامه که ش چواریکی و شه شیکیکی مه سه له که یه، که وابو: چواریکی سه د دیناره که- که بیست و پینج دیناره- له گه ل شه شیکی سه د دیناره که- که شانزه دینارو دووسییه که دیناره- ده گاته چلو یه ک دینارو دووسییه که دینار، بیده مامه که، والحمد لله تعالی.

منهاج- بهرگی چواره م-6

(کِتَابُ الْوَه)

تَصِحُّ وَصِيَّةُ كُلِّ مُكَلَّفٍ حُرٍّ وَإِنْ كَانَ كَافِرًا وَكَذَا مَحْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا مَجْنُونٍ وَمُغَمَّعٍ عَلَيْهِ وَصَبِيٍّ،

﴿كِتَابُ الْوَصَايَا: لَهُ مَهْيَه پهرتوکی وه سیته کان﴾

وه سیته: به خشی نی مافی که که له دوا ی مردن جی به جی بکری. جا بزانه: له سه ره تای ئیسلامدا وه سیته کردنی به مال بۆ دایک و باوک و خزمان واجب بوو، ئینجا به ئایه ته کانی میرات واجب بوونه که ی (نسخ) بۆوه، به لام برپاری سوننه تی وه سیته له سییه کی مالدا هر بهرده وام ماوه ته وه، ههروه که له (مغنی) دا هه رموویه تی، پیغه مبه ر ﷺ ده هه رموئی: ﴿مَا حَقَّ أَمْرِي مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَ فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ﴾ رواه الشيخان، باش نیه بۆ مرۆفی موسولمان شتیکی هه بی و بیهوئ له دوا ی مردن بیگاته خیر، دوو شهوی به سه ردا برپاو وه سیته نه کا، ته نها و باشه وه سیته که ی له لای خۆی نوسرابی.

ئینجا بزانه: نه گه مرۆف مافیکی خوا ی گه وه ی له سه ر بوو، یان مافیکی ئاده میزادانی له سه ر بوو، یان شتیکی که سیکی تری له لا بوو، له و حاله تانه دا وه سیته کردن- بۆ دانه وه ی نه و مافه- واجبه نه گه ره یچ که سیته نه بی نه و مافه ئاشکرا بکا، ههروه که له (تحفة و) (مغنی) دا هه رموویانه.

دیسان بزانه: هه پامه وه سیته بۆ نه و جوړه که سه بکا: که بزانی له تاوانکاری سه رفی ده کا، ههروه ها هه پامه: به زیتر له سییه کی مالی خۆی وه سیته بکا نه گه ره بهستی بی به شکردنی میراتگره کانی بی.

جا نه وهش بزانه: وه سیټ بۆ خزم و کهسه کانی خۆی خپری زۆر تره له وه سیټ بۆ بیگانه. ههروهها خپړکردن له حاله تی زیندوو هه تی دا خپری زۆر تره له خپړکردنی دواي مردن، ههروهه هه دووکیان له چهند هه دیسیکی (صحیح) دا هاتون و له (تحفة) و (مغنی) شدا فه رموویانه.

جا بزانه: وه سیټ له م پوکنانه پیک دی: (الْمُوصِي) = وه سیټکه ر. (الْمُوصِي لَهُ) = وه سیټ بۆ کراو. (الْمُوصِي بِهِ) = وه سیټ پیکراو. (الصِّيغَةُ) = گۆته ی وه سیټکردن. پوکنزییه که م: وه سیټکه ر (تَصِحُّ وَصِيَّةٌ كُلُّ مُكْلَفٍ حُرٍّ) دروسته: وه سیټکردنی گشت مرقئیک که بالغ و عاقل بئ و ئازاد بئ و زۆر لیکراو نه بئ، واته: وه سیټکه به خۆشی خۆی بئ (وَإِنْ كَانَ كَافِرًا) هه چهند کافریش بئ (وَكَذَا مُحْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفَرٍ) ههروهها وه سیټی ئه وه کهسه ش دروسته که له دهستکاری کردنی مالی خۆی قه دهغه کرابئ، به هۆی به فیروانی مالی خۆی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رمووده ی پاستی مه زه ه ب.

(لَا مَجْنُونٌ وَمَغْمَى عَلَيْهِ) به لام وه سیټی شیت و له هۆشچوو دروست نیه، هه م (وَصَبِيٍّ) وه سیټی مندالیش دروست نیه، چونکه ئه وانه بایه خ به گۆته که یان نادری.

وَفِي قَوْلٍ تَصِحُّ مِنْ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ، وَلَا رَقِيقٍ، وَقِيلَ: إِنَّ عَتَقَ ثُمَّ مَاتَ صَحَّتْ، وَإِذَا أَوْصَى لِجِهَةِ عَامَّةٍ فَالْشَّرْطُ أَنْ لَا تَكُونَ مَعْصِيَةً كَعِمَارَةَ كَنِيْسَةٍ، أَوْ لِشَخْصٍ فَالْشَّرْطُ أَنْ يُتَصَوَّرَ لَهُ الْمَلِكُ، فَتَصِحُّ لِحَمَلٍ وَتَنْفُذُ إِنْ انفَصَلَ حَيًّا

به لام (وَفِي قَوْلٍ تَصِحُّ مِنْ صَبِيٍّ مُمَيَّنٍ) له فه رمووده یه کی بئ هیژدا: وه سیټکردنی مندالی فامیده دروسته (وَلَا رَقِيقٍ) ههروهها وه سیټی کزیله ش دروست نیه، به لام (وَقِيلَ: إِنَّ عَتَقَ ثُمَّ مَاتَ صَحَّتْ) له فه رمووده یه کی بئ هیژدا: ئه گه ر کزیله که پیش مردنی ئازاد کرابئ، وه سیټه که ی دروست ده بئ.

پوکنزی دووه م: وه سیټ بۆ کراو (وَإِذَا أَوْصَى لِجِهَةِ عَامَّةٍ) هه ر کاتییک وه سیټی کرد بۆ پووکی گشتی، ئه وه (فَالْشَّرْطُ) مه ر جی دروستبوونی وه سیټه که ئه مه یه: (أَنْ لَا تَكُونَ مَعْصِيَةً) پوهه که گونا هکاری نه بئ (كَعِمَارَةَ كَنِيْسَةٍ) وه کو دروستکردن و نوێکردنه وه ی که نیسه و سینه ماو مه یخانه و چاپکردنی ته و پات و ئینجیل و گشت په پتووکه کانی زانستی هه پام و هه ر جوړه هه پامیکی ترو ناپه سندیکی تر.

ئینجا بزانه: بۆ دروستبوونی وه سیټ مه رج نیه ناوی وه سیټ بۆ کراوه که بلئ، که وابو: ئه گه ر ته نها گوتی: سییه کی مالم وه سیټ بئ. واته هیچ وه سیټ بۆ کراو یکیشی دیاری نه کرد، ئه وه ده بیته وه سیټ و ده دریته گه داو هه ژاران، ههروهها ئه گه ر بلئ: سییه کی مالم وه سیټ بئ بۆ خوای گه وره. ئه وهش دروست ده بئ و له پوهه کانی خپرو چاکه سه رف ده کری، ههروهه له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه.

(أَوْ لِشَخْصٍ) يان ئەگەر دەستى کرد بۆ مۆفەت، واتە: بۆ دياركراوئىك، ئەو كاتە (فَالشَّرْطُ) مەرجى دروستبوونى دەستەكە ئەمەيە: گوناھكارى ناپەسندى تىدا نەبى، ھەرەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا ھەرموويانە، ھەم (أَنْ يُتَّصَرَ لَهُ الْمَلِكُ) دياركراوەكە— لە كاتى دەستكردنەكەدا— بگونجى بېيتە خاوەن مەك، كەواتە: دەست دروست نىە: بۆ مردوو و بۆ ئازەل و بۆ شتى نەبوو، ھەك بلى: دەست بى بۆ كۆرپەى ئەم ئافرەتە كە لەمەودا پەيدا دەبى. يان بۆ مزگەوتىك كە لەمەودا دروست دەكرى. ئەوانە دروست نىە.

بەلام ئەگەر نەبوو كە بكريتە پابەندى ھەبوئىك، ھەك بلى: دەست بى بۆ مندالەكانى فلانكەس: ئەوانەى ئىستاي و ئەوانەى لەمەودا ھەيەن. يان بلى: دەست بى بۆ مزگەوتى ئىستاي ئەم گوندەو بۆ مزگەوتەكانى تەرش كە لەمەودا لەم گوندەدا دروست دەكرىن. ئەو كاتە دەستەكە دروست دەبى، ھەرەك لە (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوەتەو.

ئىنجا (فَتَصِحُّ لِحَمَلٍ) دەست بۆ كۆرپەى ناوژگ دروست دەبى: كە لە كاتى دەستەكەدا ھەبى (وَتَنْفُذُ) دەستەكەش جى بەجى دەبى (إِنْ انفصلَ حياً) بەو مەرجەى كۆرپەكە: وَعَلِمَ وَجُودَهُ عِنْدَهَا بِأَنْ انفصلَ إِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ، فَإِنْ انفصلَ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ فَأَكْثَرُ وَالْمَرْأَةُ فِرَاشُ زَوْجٍ أَوْ سَبِّدٍ لَمْ يَسْتَحِقَّ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فِرَاشًا وَانْفَصَلَ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سَنِينَ فَكَذَلِكَ أَوْ لِدُونِهِ إِسْتَحَقَّ فَلَا ظَهَرَ، وَإِنْ أَوْصَى لِعَيْدٍ فَاسْتَمَرَ رِقْدُهُ فَالْوَصِيَّةُ لِسَبِّدِهِ، وَإِنْ عَتَقَ قَبْلَ مَبُوتِ الْمُوصِي فَلَهُ، وَإِنْ عَتَقَ بَعْدَ مَوْتِهِ ثُمَّ قَبِلَ بُنِيَ عَلَى أَنَّ الْوَصِيَّةَ بِمِثْلِكَ؟

بە زىندووى لە دايكى جيا بېيتەو ھەو گيانى جىگىر بووشى تىدابى (وَعَلِمَ وَجُودَهُ عِنْدَهَا) بىزاندرى لە كاتى دەستكردنەكەدا كۆرپەكە ھەبوو: (بِأَنْ انفصلَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) ھەك لە كاتى دەستكردنەو تا ماو ھەيەكى كە متر لە شەش مانگ كۆرپەكە لە دايكى جيا بېيتەو، ھەر چەند ژنە ئاوسەكەش سەر جى بى كرابى.

(فَإِنْ انفصلَ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ فَأَكْثَرَ) جا ئەگەر لە كاتى دەستكردنەو بە ماو ھەيە شەش مانگ، يان زياتر كۆرپەكە لە دايكى جيا بوو (وَالْمَرْأَةُ فِرَاشُ زَوْجٍ أَوْ سَبِّدٍ) ژنە ئاوسەكەش مېردىك، يان گەورەيەك سەر جى بى دەكرد، ئەو كاتە (لَمْ يَسْتَحِقَّ) مافى دەست پىكراوەكەى نىە، چونكە دەگونجى لە دواى دەستكردن لەم مېردە پەيدا بووى.

(فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فِرَاشًا) جا ئەگەر ئافرەتەكە ھىچ سەر جى بى نەدەكراو (وَانْفَصَلَ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سَنِينَ) لە كاتى دەستكردنەو لە ماو ھەيە زياتر لە چوار سالان كۆرپەكە لە دايكى جيا بوو (فَكَذَلِكَ) ئەو ھەش ھەك ئەوى تر مافى دەست پىكراوەكەى نىە.

به لām (أُولَئِكَ) نه گهر له ماوهی که متر له چوار سال جیابووه و سه رجی بیشی نه ده کرا، نه و کاته (اسْتَحَقَّ فِي الْأَظْهَرِ) مافی وه سیټ پیکراوه که ی هه یه، له فه رموده ی به هیژتردا، که واته: سه رپه رشتکاره که ی وه سیټه که ی بۆ قبول ده کا، هه روه که له ژۆدی به ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

(وَإِنْ أَوْصَىٰ لِعَبْدٍ) نه گهر وه سیټی کرد بۆ کۆیله یه که (فَاسْتَمَرَ رِقَهُ) ئینجا تا مردنی وه سیټکه ره که کۆیلا یه تیه که ی به رده وام بوو، نه وه (فَالْوَصِيَّةُ لِسَيِّدِهِ) وه سیټه که بۆ گهره که یه تی، به لām (وَإِنْ عَتَقَ قَبْلَ مَوْتِ الْمُوصِي) نه گهر کۆیله که پیش مردنی وه سیټکه ره که نازاد بوو، نه و کاته (فَلَهُ) وه سیټه که بۆ کۆیله نازادکراوه که یه.

(وَإِنْ عَتَقَ بَعْدَ مَوْتِهِ) نه گهر کۆیله که له دوا ی مردنی وه سیټکه ره که نازاد بوو (ثُمَّ قَبْلَ) ئینجا وه سیټه که ی بۆ خوی قبول کرد، نه و کاته (بُنِيَ) مه سه له که بنیات ده ندری (عَلَى أَنْ الْوَصِيَّةَ بِمِثْلِكَ؟) له سه ر نه وه ی ئایا وه سیټه که به چی ده بیټه ملک؟

به فه رموده ی به هیژتر: وه سیټه که به مردنی وه سیټکه ره که ده بیټه ملک ی وه سیټ بۆکراوه که، به و مه رجی قبولی بکا، که وابو: له م مه سه له یه شدا وه سیټه که بۆ گهره که یه. **وَإِنْ أَوْصَىٰ لِدَابَّةٍ وَقَصَدَ تَمْلِيكَهَا أَوْ أَطْلَقَ فَبَاطِلَةٌ، وَإِنْ قَالَ لِيُصْرَفَ فِي عَافِيهَا فَالْمَنْقُولُ صِحَّتُهَا، وَتَصِحُّ لِعِمَارَةِ مَسْجِدٍ وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فِي الْأَصَحِّ وَتُحْمَلُ عَلَى عِمَارَتِهِ وَمَصَالِحِهِ، وَلِذِمِّي وَكَذَا حَرْبِي وَمُرْتَدٌّ فَبِالْأَصَحِّ، وَقَاتِلٌ فِي الْأَظْهَرِ، وَلِوَارِثٍ - فِي الْأَظْهَرِ - إِنْ أَجَازَ بِاقْبَالِ وَرَثَتِهِ، وَلَا عِبْرَةَ بِرَدِّهِمْ وَإِجَارَتِهِمْ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي،**

(وَإِنْ أَوْصَىٰ لِدَابَّةٍ) نه گهر وسیتی کرد بۆ وولاغیک و (وَقَصَدَ تَمْلِيكَهَا) مه به ستیشی نه وه بوو: بیکاته ملک ی وولاغه که (أَوْ أَطْلَقَ) یان هیچ مه به ستیکی نه بو، نه وه (فَبَاطِلَةٌ) وه سیټه که به تاله، به لām (وَإِنْ قَالَ) نه گهر وه سیټکه ره که گوتی: (لِيُصْرَفَ فِي عَافِيهَا) وه سیټ پیکراوه که له ئالیکدانی وولاغه که سه رف بکری، نه وه (فَالْمَنْقُولُ صِحَّتُهَا) به فه رموده ی ئاشکرا: وه سیټه که دروست ده بی و له ئالیکدانی وولاغه که سه رف ده کری.

ئینجا بزانه: دروسته وه سیټ به مه رجیکه وه هه لبواسری، وه که بلێ: نه م شته م وه سیټ بی بۆ فلانکه س نه گهر له سه فه ره که ی بگه پیتته وه. یان بلێ: نه گهر نه م شته بووه ملک ی من نه وه وه سیټ بی بۆ فلانکه س. یان بلێ: نه و شته م وه سیټ بی بۆ فلانکه س نه گهر به م نه خۆشیه م بمرم. واته: جیاوازی نیه مه رجه که: له ژیا نی وه سیټکه ره که دا بی، یان له دوا ی مردن، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(و) هه روه ها (تَصِحُّ لِعِمَارَةِ مَسْجِدٍ) وه سیټ دروست ده بی بۆ نوێ کردنه وه و چاک کردنه وه ی مزگه وت (وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) هه روه ها نه گهر ته نها بلێ: وه سیټ بی بۆ نه م مزگه وته. نه وه ش

هر دروست ده‌بی (فِی الْأَصَحِّ) له فەرمووده‌ی راستردا، که وایو: (وَتَحْمَلُ عَلَى عِمَارَتِهِ وَمَصَالِحِهِ) وه‌سیته که ده‌هیندریته سەر چاککردنه وه و به‌رژه وه ندیه کانی مزگه وته که، جا سهرپه رشتکاری مزگه وت له به‌رژه وه ندیه گرنگتره کان، ئینجا گرنگه کان سهرفی ده‌کا. (وَلِذِمِّي) هه‌روه‌ها وه‌سیته دروسته بۆ کافری په‌یمان له نه‌ستوو (وَكَذَا حَرْبِي وَمُرْتَدُّ) هه‌روه‌ها بۆ کافری جه‌نگی و له‌دین وه‌رگه‌پاویش دروست ده‌بی (فِی الْأَصَحِّ) له فەرمووده‌ی راستردا (وَقَاتِلْ) وه‌سیته بۆ مرۆفکوزه‌که‌ش دروست ده‌بی، واته: بۆ نه‌و که‌سه‌ی وه‌سیته‌که‌ره‌که‌ی کوشتوه (فِی الْأَظْهَرِ) له فەرمووده‌ی به‌هینتردا.

(و) هه‌روه‌ها وه‌سیته دروست ده‌بی (لِوَارِثِ) بۆ میراتگری‌خۆی (فِی الْأَظْهَرِ) له فەرمووده‌ی به‌هینتردا (إِنْ أَجَارَ بَاقِيَ الْوَرَثَةِ) به‌و مه‌رجه‌ی میراتگره‌کانی‌تر پێگه‌ به‌دن و بی‌پوینن، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿لَا وَصِيَّةَ لِّوَارِثٍ إِلَّا أَنْ يُجِيزَ الْوَرِثَةُ﴾ رواه الدارقطني والبيهقي یاسناد صالح، وه‌سیته بۆ میراتگر دروست نیه، مه‌گه‌ر میراتگره‌کانی‌تر پێگه‌ به‌دن. ئینجا بزانه: (وَلَا عِبْرَةَ بِرَدِّهِمْ وَإِجَارَتِهِمْ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي) له حاله‌تی زیندوو‌ه‌تی وه‌سیته‌که‌ره‌که‌دا: نه‌ په‌دکردنه‌وه‌و نه‌ پێگه‌دانی میراتگره‌کانی‌تر په‌چاو ناکرێ و په‌فتار **وَالْعِبْرَةُ فِي كَوْنِهِ وَارِثًا يَوْمَ الْمَوْتِ، وَالْوَصِيَّةُ لِكُلِّ وَارِثٍ بِقَدْرِ حِصَّتِهِ لَعُو، وَبَعَيْنٌ هِيَ قَدْرُ حِصَّتِهِ صَحِيحَةٌ وَتَفْتَقِرُ إِلَى الْإِجَارَةِ فِي الْأَصَحِّ،**

به‌ هیچ‌یک‌یان ناکرێ، به‌لکو په‌دکردنه‌وه‌که‌و پێگه‌دانه‌که‌ له‌ دوا‌ی مردنی وه‌سیته‌که‌ره‌که‌ په‌چاو ده‌کرێن.

(وَالْعِبْرَةُ فِي كَوْنِهِ وَارِثًا يَوْمَ الْمَوْتِ) هه‌روه‌ها میراتگریه‌تی وه‌سیته‌ بۆ‌کراوه‌که‌ش هه‌ر به‌ کاتی مردنی وه‌سیته‌که‌ره‌که‌ په‌چاو ده‌کرێ، که‌واته: نه‌گه‌ر وه‌سیته‌ی بۆ‌برایه‌کی‌خۆی کرد، ئینجا وه‌سیته‌که‌ره‌که‌-پیش‌مردنی‌خۆی- کو‌پ‌یکی‌ بوو، نه‌و کاته‌ وه‌سیته‌که‌-بی‌ئیزندانی میراتگره‌کان- دروست ده‌بی، چونکه‌ له‌ کاتی مردنی وه‌سیته‌که‌ره‌که‌دا نه‌و برایه‌ به‌ هۆی کو‌پ‌ه‌که‌ له‌ میراتگریه‌تی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌و به‌ بێگانه‌ داده‌ندری.

﴿**نَاكَادَارِي**﴾: نه‌گه‌ر له‌ نه‌خۆشی‌مردنی‌دا شتێك وه‌قف بکاته‌ سەر میراتگره‌که‌ی، یان پێی ببه‌خشی، یان له‌ قه‌رزێك گه‌رده‌نی‌ ئازاد بکا، نه‌وانه‌ش گشتی وه‌کو وه‌سیته‌ی بۆ میراتگره‌، واته: نه‌گه‌ر میراتگره‌کان پازنی نه‌بن هیچ‌یان جێ‌به‌جێ ناکرێن، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ حاله‌تی‌ساغی‌دا نه‌وشتانه‌ بکا، نه‌وه‌ گشتی جێ‌به‌جێ ده‌بن و گونا‌ه‌باریش نابێ، هه‌روه‌ک له‌ (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه‌.

(وَالْوَصِيَّةُ لِكُلِّ وَارِثٍ) وه‌سیته‌کردن بۆ‌گشت میراتگری‌کی‌ خۆی (بِقَدْرِ حِصَّتِهِ) به‌ نه‌ندازه‌ی به‌شه‌ میراته‌که‌ی‌ خۆی: وه‌ک سییه‌ک و نیوه‌و شه‌شێك... هتد (لَعُو) پوچه‌له‌و په‌فتاری‌ پێ

ناکری، چونکه به بی‌وه‌سیتکردنیش مافی ئو به‌شە ی هیه.

به‌لام (وَبَعَيْنِ هِيَ قَدْرُ حِصَّتِهِ) وه‌سیتکردن بۆ گشت میراتگریکی‌خۆی به خودی شتیك كه به ئەندازە ی به‌شه میراته‌که ی خۆی بی (صَحِيحَةً) دروسته، وه‌ك وه‌سیت بکا: ئەم خانووه ی بۆ ئەم کوپه ی بی، خانووه‌که ی تریشی بۆ کوپه‌که ی تری بی، ئۆتۆمبیله‌که‌شی بۆ کیژه‌که ی بی، ئەوه دروسته، به‌و مەرجه ی نرخ ی ه‌ردوو خانووه‌کان به ئەندازە ی به‌کتری بی و نرخ ی ئۆتۆمبیله‌که‌ش به ئەندازە ی نیوه ی خانوویك بی، به‌لام (وَتَفْتَقِرُ إِلَى الْإِجَازَةِ) ئەم وه‌سیتەش پتۆیستی به پێگه‌دانی گشت میراتگره‌کان هیه (فِي الْأَصَحِّ) له فەرمووده ی پاستردا، چونکه مه‌به‌سته‌کان له و جۆره شتانه‌دا لێك جیاوازن.

﴿ ئاگاداری ﴾: ئەگەر شتیکی کرده وه‌سیت بۆ گه‌داو هه‌ژاران، ئەوه دروست نیه هیچ له وه‌سیت پیکراوه بدریته میراتگره‌کانی وه‌سیتکه‌ره‌که، هه‌ر چه‌ند هه‌ژاریش بن، هه‌روه‌ها بۆ سه‌روه‌سیته‌که‌ش دروست نیه: هیچ به‌شیك له وه‌سیت پیکراوه‌که بۆ خۆی دابنێ هه‌ر چه‌ند وه‌سیتکه‌ره‌که‌ش ئیزنی دابی، هه‌روه‌ك له (تحفة) و (نهاية) دا لێره‌و له باسی (سه‌روه‌سیت) دا فەرموویانه.

وَتَصِحُّ بِالْحَمْلِ وَيُشْتَرَطُ انفصاله حياً لَوْ قَتَّ يَعْلَمُ وُجُودُهُ عِنْدَهَا، وَبِالْمَنَافِعِ وَكَذَا بِشَمَرَةٍ أَوْ حَمْلٍ سَيَحْدُثَانِ فِالْأَصَحِّ، وَبِأَحَدِ عَبْدَيْهِ وَبِنَجَاسَةٍ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا كَكَلْبٍ مُعْلَمٍ وَزَبَلٍ وَخَمْرٍ مُحْتَرَمَةٍ، وَلَوْ أَوْصَى بِكَلْبٍ مِنْ كِلَابِهِ أُعْطِيَ أَحَدَهَا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ كَلْبٌ

پوکنی‌سێ‌یه‌م: وه‌سیت پیکراو، مەرجه وه‌سیت پیکراوه‌که: قبولی گواستنه‌وه بکاو سود لێ‌وه‌رگرتنیشی حه‌لال بی، هه‌ر چه‌ند نه‌زان‌دراویش بی:

که‌وابو: (وَتَصِحُّ بِالْحَمْلِ) وه‌سیتکردن به‌م بی‌چووه ی ناو زگ-که له کاتی وه‌سیتکردنه‌که‌دا هه‌بی- دروست ده‌بی، هه‌روه‌ها به گشت شتیکی نه‌زان‌دراوی‌تری‌ش دروست ده‌بی: وه‌ك شیر ی ناو گوان و خوری سه‌ر پشته نا‌ژه‌ل، هه‌روه‌ك له (مغنی) دا فەرموویه‌تی.

(وَيُشْتَرَطُ) بۆ دروستبوونی وه‌سیت به‌م بی‌چووه ی ناو زگ به مەرچ داده‌ندری: (انْفِصَالُهُ حَيًّا) به زیندوویی له دایکی جیا ببیته‌وه (لَوْ قَتَّ يَعْلَمُ وُجُودُهُ عِنْدَهَا) له کاتیکی‌وه‌ها: که بزاندری له کاتی وه‌سیتکردنه‌که‌دا له ناو زگدا هه‌بوه.

(وَبِالْمَنَافِعِ) هه‌روه‌ها وه‌سیت به سوده‌کانی حه‌لالیش به ته‌نهایی دروسته، هه‌ر چه‌ند خودی سود لێ‌وه‌رگیراوه‌که‌ش هی که‌سیکی‌تری بی، وه‌ك بلێ: سودی ئەم خانووه‌م کرده وه‌سیت بۆ فلان‌که‌س. ئەوه له دوا‌ی‌مردن خودی‌خانووه‌که بۆ میراتگره‌کانه‌و سوده‌که‌شی بۆ وه‌سیت بۆکراوه‌که‌یه، به‌لام میراتگره‌کان ده‌توانن سوده‌که به کری بگرن، یان به حه‌لال‌کردن وه‌ری‌بگرن، یان به پێگایه‌کی‌تری شه‌ری له گه‌ل وه‌سیت بۆکراوه‌که پێک بی‌ن، هه‌روه‌ك له

(تحفة) و (مغنی) دا فہرموویانہ .

(وَكَذًا) ھەروەھا وەسیت بە شتی نەبوو دروستە: وەك وەسیت بكا (بِمَرَّةٍ) بە میوەیەکی وەھا (أَوْ حَمَلٍ) یان كۆرپەییەکی وەھا: كە (سَيَحْدُثَانِ) لە مەودا پەیدا دەبن، واتە: لە كاتی وەسیتكردنەكەدا نەبن (فِي الْأَصَحِّ) لە فەرموودەیی پراستردا.

(و) ھەروەھا وەسیت بە شتی دیارنەكراویش دروستە: وەك وەسیت بكا (بِأَحَدٍ عَبْدِيهِ) بە یەكێك لە دوو كۆیلانەیی، یان بە یەكێك لە دوو مەپانەیی، یان بە یەكێك لە چوار پەرتووكانەیی، جا لەم حالەتەدا میراتگرەكە یەكێك بۆ وەسیتەكە دیاری دەكا.

(وَيَنْجَاسَةُ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا) ھەروەھا وەسیت دروستە بە پیسیەکی وەھا: كە سودلیۆەرگرتنی حەلال بێ: (كَكَلْبٍ مُّعَلِّمٍ) وەك سەگێکی فێرە پاو كراو (وَزَيْلٍ) ھەم وەكو زیل و جیقنە و پیستەیی مردارو (وَحَمَرٍ مُحْتَرَمَةٍ) وەكو شەپاییکی پێژدار: كە بۆ كردنە سرکە گوشرابی و بە خۆی بویتتە شەپاب.

(وَلَوْ أَوْصَى بِكَلْبٍ مِنْ كِلَابِهِ) ئەگەر وەسیتی كرد بە سەگێك لە سەگەكانی خۆی، ئەو (أُعْطِيَ أَحَدَهَا) یەكێكیانی دەدریتە وەسیت بۆكراوەكە (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ كَلْبٌ) جا ئەگەر لە لَعَتْ، وَلَوْ كَانَ لَهُ مَالٌ وَكِلَابٌ وَوَصَّى بِهَا أَوْ بَعْضُهَا فَلَا صَحَّ نُفُودُهَا وَإِنْ كَثُرَتْ وَقَلَّ الْمَالُ، وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلٍ وَلَهُ طَبْلٌ لَّهُوَ وَطَبْلٌ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهِ كَطَبْلٍ حَرْبٍ وَحَجِيجٍ حُمِلَتْ عَلَافَتَانِي، وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلٍ اللَّهُو لَعَتْ إِلَّا إِنْ صَلَحَ لِحَرْبٍ أَوْ حَجِيجٍ. (فَصَلِّ) يَنْبَغِي أَنْ لَا يُوصِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ ثَلَاثِ مَالِهِ،

كاتی مردنی دا هیچ سەگێکی نەبێ (لَعَتْ) وەسیتەكە پوچەل دەبێتەو (وَلَوْ كَانَ لَهُ مَالٌ وَكِلَابٌ) ئەگەر وەسیتكەرەكە مالی ھەبوو و ھەندێك سەگیشی ھەبون و (وَوَصَّى بِهَا أَوْ بَعْضُهَا) وەسیتی كرد بە ھەموو سەگەكان، یان بە ھەندێکیان، ئەو (فَالْأَصَحُّ نُفُودُهَا) بە فەرموودەیی پراستتر: وەسیتەكە جێبەجێ دەبێ (وَإِنْ كَثُرَتْ وَقَلَّ الْمَالُ) ھەرچەند سەگەكانیش زۆر بن و مالاكەش كەم بێ، چونكە ئەو مەرجە: دوو ھەندی وەسیت پێكراوەكە بۆ میراتگرەكان بھێنیتەو، واتە: سەگیش بە مال داناندرێ.

(وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلٍ) ئەگەر وەسیتی كرد بە تەپلیك (وَلَهُ طَبْلٌ لَهُوَ) لەو حالەتەشدا تەپلیکی گەمەکردنی ناشەرعی ھەبوو، ھەم (وَطَبْلٌ يَحِلُّ الْإِنْتِفَاعُ بِهِ) تەپلیکی تریشی ھەبوو، كە حەلال بوو سودی لێوەرگیری: (كَطَبْلٍ حَرْبٍ وَحَجِيجٍ) وەك تەپلی جەنگ و تەپلی حاجیەكان، ئەو (حُمِلَتْ عَلَى الثَّانِي) وەسیتەكە دەھێندریتە سەر تەپلیە حەلالەكە، كە وابو: (وَلَوْ أَوْصَى بِطَبْلٍ اللَّهُو) ئەگەر وەسیتی كرد بە تەپلی گەمەیی حەپام، یان بە زوپنا، یان ھەر ئامیڕێکی تری موسیقا، ئەو (لَعَتْ) وەسیتەكە پوچەل دەبێ و دانامەزێ،

چونکه گوناهاکاریه (إِلَّا إِنْ صَلَّحَ لِحَرْبٍ أَوْ حَاجَةٍ) مه گه ر ته پلایه که بۆ جه نگ، یان بۆ حاجیه کان بگوئج، نه و کاته دروسته.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى خَيْرَاتِهِ كَأَنِّي نَهَ خَوْشَى مَرْدَن﴾

(يَنْبَغِي) له پووی سوننه ته وه پیوسته (أَنْ لَا يُوصِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ ثُلْثِ مَالِهِ) به زیاتر له سییه کی مالی خوی وه سییت نه کا، به لکو وه ها سونه ته: له سییه که متریش بی ﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي قَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَرِضْتُ عَامَ الْفَتْحِ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَأُوصِي بِمَالِي كُلِّهِ؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: فَثُلْثِي مَالِي؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: فَالْشَّطْرُ؟ قَالَ: لَا. قُلْتُ: فَالْثُلْثُ؟ قَالَ: الْثُلْثُ وَالْثُلْثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ إِنْ تَذَرْتَ وَرَثَتَكَ أَغْيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ﴾ رواه الشيخان، له سالی پژگارکردنی (مکه) دا نه خۆش که وتم و گوتم: نه ی پیغه مبهری خواء ﷺ ئایا هه مو مالی خۆم بکه مه خیر؟ فه رمووی: نا. گوتم: دوو به شی ماله که م بکه مه خیر؟ فه رمووی: نا. گوتم: نیوه ی بکه مه خیر؟ فه رمووی: نا. گوتم: سییه کی بکه مه خیر؟ فه رمووی: سییه که بکه خیر، سییه که زویشه، چونکه نه گه ر تو میراتگره کانت به دهوله مه ندی له دوی خۆت بهیله وه، باشتره له وه ی هه ژاربن و ده روزه بکه ن.

فَإِنْ زَادَ وَرَدَ الْوَارِثُ بَطَلَتْ الْوَارِثَةُ بِطَلَّتْ الْوَارِثَةُ، وَإِنْ أَجَازَ فَإِجَازَتُهُ تَنْفِيذٌ، وَفِي قَوْلٍ: عَطِيَّةٌ مُبْتَدَأَةٌ وَالْوَصِيَّةُ بِالزِّيَادَةِ لَغْوٌ، وَيُعْتَبَرُ الْمَالُ يَوْمَ الْمَوْتِ وَقِيلَ يَوْمَ الْوَصِيَّةِ،

(فَإِنْ زَادَ) جا نه گه ر به زیاتر له سییه کی مالی خوی وه سییتی کرد (وَرَدَ الْوَارِثُ) میراتگره کهش پازی نه بو و په دی کرده وه، نه و کاته (بَطَلَتْ فِي الْوَارِثَةِ) وه سییه که له زیاده که به تال ده بیته وه، واته: ته نها له سییه که که دا دروست ده بی و زیاده کهش ده بیته میرات به (إجماع) ی زانایانی نیسلا م.

به لام (وَإِنْ أَجَازَ) نه گه ر میراتگره که پازی بو و پویاندی، نه وه (فَإِجَازَتُهُ تَنْفِيذٌ) پویاندنه که ی جی به جی کردنی وه سییه که یه، چونکه نه و کاته ده رده که وی: وه سییه که له زیاده که شدا دروست بووه (وَفِي قَوْلٍ عَطِيَّةٌ مُبْتَدَأَةٌ) له فه رمووده یه کدا: رویاندنه که به خشینکی تازه یه له میراتگره وه بۆ وه سییت بۆکراوه که و (وَالْوَصِيَّةُ بِالزِّيَادَةِ لَغْوٌ) وه سییت به زیاده کهش پوچه له، چونکه به هوی پویاندنه که بووه ته به خشین.

ئینجا بزانه: نه و میراتگره ی پازی ده بی، مه رجه: بالغ و عاقل بی و ده ستکاری مالی دروست بی، جا نه گه ر هه ندیک میراتگر پازی بون زیاده کهش ببیته وه سییت و هه ندیکیش پازی نه بون، نه و کاته به نه ندازه ی به شی پازی بووه که له زیاده کهش ده بیته وه سییت و می پازی نه بووه کهش به تاله، واته: به میرات بۆ خوی ده گه پیتته وه، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ثَاغِدَارِي﴾ لیږه دا مه به ست سییه کی نه و ماله یه: که له پاش قه رزدانه وه

دهمیتته وه، که واته: نه گهر قهرزه که گشت مالی دابگریته وه، نه و کاتهش وهسیتته که داده م_____ه زری، به لام جی به جی ناکری، جا نه گهر خاوه ن قهرزه که گهرده نی نازاد بکا، یان یه کی که قهرزه که ی له جیاتی بداته وه، نه و کاته جی به جی ده کری، ههروه که له زوری ه سرچاوه کانداهرموویانه.

ئینجا (وَيُعْتَبَرُ الْمَالُ يَوْمَ الْمَوْتِ) ماله وهسیت پیکراوه کهش له کاتی مردنی وهسیتته که ره که په چاوه ده کری و سیه کی ده زاندری، که واته: نه گهر وهسیتته که ره که به هله کوژاو خوینی وهرگیرا، نه وه خوینه کهش وه گهل ماله که ی دیخری و وهسیت بکراوه که به نه ندازه ی وهسیتته که له خوینه کهش وهرده گری، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

به لام نه گهر به قهس دی کوژا بی و له جیاتی کوشتنه وه ی مرو فکوژده که خوینی وهرگیرایی، نه و کاته خوینه که وه گهل ماله که ناکه وی، چونکه له کاتی مردنی دا نه بوه، به لکو به هی لیبور دن په یدا بوه، ههروه که (الشبراملسی) ههرمووی ته ی.

(وَقِيلَ يَوْمَ الْوَصِيَّةِ) له ههرمووده یه کی بی هی زدا: له کاتی وهسیتته که ده ماله که په چاوه ده کری.

وَيُعْتَبَرُ مِنَ الثَّلَاثِ أَيْضًا عُنُقٌ عُلِقَ بِالْمَوْتِ وَتَبْرُعٌ نُجِزَ فِي مَرْضِهِ: كَوَقْفٍ وَهَبَةٍ وَعَتَقٍ وَإِبْرَاءٍ، وَإِذَا اجْتَمَعَ تَبَرُّعَاتٌ مُتَعَلِّقَةٌ بِالْمَوْتِ وَعَجَزَ الثَّلَاثُ فَإِنْ تَمَحَّضَ الْعِتْقُ أَفْرِغَ، أَوْ غَيْرُهُ قُسِّطَ الثَّلَاثُ،

ئینجا بزانه: گوتمان: وهسیت به خشینیکه به مردن هه لواسراوه له دوی مردن له سیه کی مال جی به جی ده کری، که وابو: هه خیراتی که هه به خشینیک به مردن وه هه لواسرا بی، گشتی له سیه کی مال جی به جی ده کری، هه رچند له حالته ی ساغیشدا وهسیتته که ی کردبی، ههروه که له (الانوار) دا ههرمووی ته ی.

(و) ههروه ها (يُعْتَبَرُ مِنَ الثَّلَاثِ أَيْضًا) وه کو وهسیت له و سیه که په چاوه ده کری و ده ژمیردری (عُنُقٌ عُلِقَ بِالْمَوْتِ) نازادکردنی کویله یه که به مردن وه هه لواسرا بی.

ههروه ها (وَتَبْرُعٌ نُجِزَ فِي مَرْضِهِ) نه و خیراته ی که له نه خویشی مردنی دا ده سته جی براندراییته وه، نه ویش وه کو وهسیت له سیه کی ماله که ی ده ژمیردری: (كَوَقْفٍ) وه که له نه خویشی مردنی دا شتی که وه قف بکا (وَهَبَةٍ) یان شتی که ببه خشیتته که سیکتری (وَإِبْرَاءٍ) یان گهرده نی که سیک له قهرزیک نازاد بکا، یان شتی که نه زر بکاته که سیکتری، واته: هه یه کی که له وانه له نه خویشی مردنی دا بیکا، نه ویش وه کو وهسیت له سیه کی ماله که ی جی به جی ده کری، جا نه گهر له سیه کی ماله که ی زیاتربون، نه و کاته نه گهر میراتگره کان پازی بن،

ئەو جى بەجى دەكرىن و ئەگەر پازى نەبن جى بەجى ناكرىن، ھەروەك لە (فصل) ى داھاتودا پوون كراو تەوہ.

(وَإِذَا اجْتَمَعَ تَبَرُّعَاتٌ مُّتَعَلِّقَةٌ بِالْمَوْتِ) ھەركاتىك چەند خىرىكى ھەلواسراو بە مردن وىكرا كۆ بونەوہ، واتە: چەند جۆرە وەسىتىكى كردبون (وَعَجَزَ الثُّلُثُ) سىيەكى مالەكەش بەشى ھەمووانى نەدەكرد، ئەوہ تەماشا دەكەين: (فَإِنْ تَمَحَّضَ الْعِتْقُ) ئەگەر ھەمووى كۆيلە ئازادكردن بون، وەك بلى: ھەركاتىك مردم ئەم پىنج كۆيلە يەم ئازاد بن. ئەوہ (أَقْرَعَ) پشكە لە نىوان كۆيلەكاندا دەكرى و ھەركامىكيان ناوى دەرچوو ئازاد دەبى... بەم جۆرە تا سىيەكى مالەكە تەواو دەبى.

(أَوْ غَيْرُهُ) يان ئەگەر وەسىتەكە شتىكى تىرى جگە لە ئازادكردن بوو: وەك بلى: وەسىت بى: سەد دىنار بۆ (محمد) و پەنجا دىنار بۆ (خالد) و پەنجا دىنار بۆ (محمود). لە ھەمان كاتيشدا سىيەكى مالەكەى تەنھا سەد دىنار بوو، ئەو كاتە (قُسُطُ الثُّلُثُ) سىيەكەكە بە سەر وەسىتەكاندا بەش دەكرى بەگوڤرەى ئەندازەكەيان، يان بەگوڤرەى نرخەكانيان، كەواتە: لە وىنەكەى پابردودا پەنجا دىنار بۆ (محمد) ھو بىست و پىنج بۆ (خالد) ھو بىست و پىنج بۆ (محمود) ھ.

أَوْ هُوَ وَغَيْرُهُ قُسُطٌ بِالْقِيَمَةِ وَفِي قَوْلٍ يُقَدَّمُ الْعِتْقُ، أَوْ مُنْجَرَّةٌ قُدِّمَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ حَتَّى يَتِمَّ الثُّلُثُ، فَإِنْ وُجِدَتْ دُفْعَةٌ وَاتَّحَدَ الْجِنْسُ كَعِتْقٍ عَبِيدٍ أَوْ إِبْرَاءٍ جَمْعٍ أَقْرَعَ فَالْعِتْقُ وَقُسُطٌ فِي غَيْرِهِ، وَإِنْ اخْتَلَفَ وَتَصَرَّفَ وَكَلَاءٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا عِتْقٌ قُسُطٌ، وَإِنْ كَانَ قُسُطٌ، وَفِي قَوْلٍ يُقَدَّمُ الْعِتْقُ،

(أَوْ هُوَ وَغَيْرُهُ) يان وەسىتەكە ئازادكردن و شتى تر بوو، ئەوہش (قُسُطٌ بِالْقِيَمَةِ) بەگوڤرەى نرخ سىيەكەكە بە سەر ئازادكردن و شتەكەدا بەش دەكرى، بۆ وىنە: ئەگەر وەسىتەكە سەد دىنار ئازادكردنى كۆيلە يەك بى، نرخى كۆيلەكەش سەد دىنار بى، سىيەكەكەش تەنھا سەد دىنار بى، ئەوہ نىوہى كۆيلەكە ئازاد دەبى و پەنجا دىنار بىش دەدرىتە وەسىت بۆكراو كە (وَفِي قَوْلٍ يُقَدَّمُ الْعِتْقُ) لە ھەرموودە يەكى بى ھىزدا: ئازادكردنەكە وەپىش دىخى.

(أَوْ مُنْجَرَّةٌ) يان چەند خىراتىكى دەسبەجى براندرایەوہ وىكرا كۆ بونەوہ و پىزىيان بۆ داندراو: وەك يەكەمجار وەقفىكى كردبى، ئىنجا بەخشىنىك، ئىنجا نەزىك، ئەو كاتە (قُدِّمَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ) يەكەمەكە، ئىنجا دواى يەكەمەكە وەپىش دواو تر دىخى (حَتَّى يَتِمَّ الثُّلُثُ) تا سىيەكەكە تەواو دەبى، بەلام (فَإِنْ وُجِدَتْ دُفْعَةٌ) ئەگەر خىراتەكان وىكرا بوبون و (وَاتَّحَدَ الْجِنْسُ) پەگەزى بەخشىنەكانىش يەك پەگەز بوو: (كَعِتْقٍ عَبِيدٍ) وەك ئازادكردنى چەند

کۆیله یه ک ویکړا (أَوْ إِبْرَاءِ جَمْعٍ) یان گه رده ن ئازادکردنی کومه له قهرزداریک ویکړا، یان وه قفکردنی چنه د شتیک ویکړا، نه و کاته ش (أَقْرِعَ فِی الْعِثْقِ) له ئازادکردنه که دا پشکه له نیوان کۆیله کاند ا ده کړی، هه روه ک پابراو (وَقُسْطَ فِی غَیْرِهِ) له به خشینه کانی تریشدا به گویره ی نرخ سییه که که به سه ریاندا به ش ده کړی، هه روه ک پابرا.

به لام (وَأِنْ اِخْتَلَفَ) نه گه ر په گه زی خیراته کان لیک جیاواز بوو (وَتَصَرَّفَ وَكَلَامٌ) چنه د وه کیلیک ویکړا ده ستکاریان له و به خشینانه دا کردبو: وه ک له یه ک کاتدا: وه کیلیک شتیکی به خشی بی و وه کیلیکیش شتیکی وه قف کردبی و وه کیلیکیش گه رده نی قهرزداریکی ئازاد کردبی، نه وه (فَإِنْ لَمْ یَكُنْ فِیْهَا عِثْقٌ) نه گه ر له و ده ستکاریاندا ئازادکردن نه بو (قُسْطَ) سییه که که به سه ر گشتیاندا به ش ده کړی به گویره ی نرخ.

(و) هه روه ها (إِنْ کَانَ) نه گه ر ئازادکردنیش هه بی، هه ر (قُسْطَ) سییه که که به سه ر گشتیاندا به ش ده کړی، هه روه ک پابرا (وَفِی قَوْلٍ یُقَدِّمُ الْعِثْقُ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: ئازادکردنه که وه پیش دیخری.

﴿ ناکاداری ﴾: نه گه ر خیراته کانی برانداریه وه ی ده سبه جی له نه خوشی مردندا، له گه ل خیراته کانی هه لواسراو به مردن، هه ردوکیان ویکړا کۆ بونه وه، وه ک بلای: وه سییت بی له وَلَوْ کَانَ لَهُ عَبْدَانِ فَقَطْ سَالِمٌ وَغَانِمٌ فَقَالَ: إِنْ أَعْتَقْتُ غَانِمًا فَسَالِمٌ حُرٌّ، ثُمَّ أَعْتَقَ غَانِمًا فِی مَرَضٍ مَوْتِهِ عَتَقَ وَلَا إِقْرَاعَ، وَلَوْ أَوْصَى بِعَيْنٍ حَاضِرَةٍ هِيَ ثُلُثُ مَالِهِ وَبَاقِيهِ غَائِبٌ لَمْ تُدْفَعْ كُلُّهَا إِلَيْهِ فِی الْحَالِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا یَتَسَلَّطُ عَلَى التَّصَرُّفِ فِی الثُّلُثِ أَيْضًا. (فَصْلٌ):

دوای مردن سه د دینار بده نه (محمد). هه م له نه خوشی مردنیشیدا به خوی سه د دینار بداته (خالد)، نه وه خیراته کانی برانداریه وه له نه خوشیدا وه پیش وه سییتی دوای مردن دیخستری تا سییه که ته واو ده بی، هه روه ک له ژوربه ی سه رچاوه کاند ا فهرمودیانه.

(وَلَوْ کَانَ لَهُ عَبْدَانِ فَقَطْ) نه گه ر ته نها دوو کۆیله ی هه بون، ناویان (سَالِمٌ وَغَانِمٌ) بوو (فَقَالَ) جا له وه سیته که یدا گوتی: (إِنْ أَعْتَقْتُ غَانِمًا فَسَالِمٌ حُرٌّ) نه گه ر (غانم) م ئازاد کرد (سالم) ش ئازاد بی (ثُمَّ أَعْتَقَ غَانِمًا فِی مَرَضٍ مَوْتِهِ) ئینجا له نه خوشی مردنیدا (غانم) ی ئازاد کرد، نه وه (عَتَقَ) ته نها (غانم) ئازاد ده بی و (وَلَا إِقْرَاعَ) پشکه ش له نیوان کۆیله کاند ا ناکری.

(وَلَوْ أَوْصَى بِعَيْنٍ حَاضِرَةٍ) نه گه ر وه سییتی کرد به شتیکی حازر: که (هِيَ ثُلُثُ مَالِهِ) شته که —به ته نها— سییه کی هه موو مالی خوی بوو، به لام (وَبَاقِيهِ غَائِبٌ) دوو به شه ماله که ی تریشی له شوتیکی تر بوو و له ژیر دهستی میراتگره که دا نه بو، نه وه (لَمْ تُدْفَعْ كُلُّهَا إِلَيْهِ فِی الْحَالِ) ئیستا هه موو شته که نادریته وه سییت بۆکراوه که نه وه ک دوو به شه

ماله که یتری نه مایی و میراتگره کان دوو هندی وه سیټ بۆکراوه که یان ده ست نه که وی (و) هوه ما (الأصح) به فهرموده ی پاستر (أَنَّهُ لَا يَتَسَلَّطُ عَلَى التَّصَرُّفِ فِي الثَّلَاثِ أَيْضًا) وه سیټ بۆکراوه که ده سه لاتی ده ستکاری به سر سییه کی شته که شدا نابئ، ههروه که ده سه لاتی به سر هه مووشی دا نه بو، به لام نه گهر میراتگره کان ئیزنی بدهن، نه و کاته دروسته ده ستکاری له سییه کی شته وه سیټ پیکراوه که دا بکا، ههروه که له (نهاية) و (مغنی) دا فهرموویانه .

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بِاسْمِ اللَّهِ وَنَهْ خَوْشِيهِ مَهْ تَرْسِي مَرْدَنِي لِيْ دَهْ كَرِيْ ﴾

پیشه کی بزانه: هه خیراتیك و هه به خشینیک مرۆڤ له ژيانیا له حاله تی ساغی دا بیکا، نه وه له سه رمایه ی ماله که ی ده ژمیردری نه که له سییه که کی، چونکه له حاله تی له ش ساغی دا مرۆڤ ئازاده له ده ستکاری ملک و مالی خوی، ههروه که له (المهذب) دا فهرموویه تی. ههروه ها گشت مامله تیکیشی به پاره ی حازر له نه خۆشی مردنی دا دروسته و پیویستی به پازی بوونی میراتگره کان نیه، به و مه رجه ی به نرخ ی وینه ی خوی بی، یان بۆ خاتری کپیاره که به نه ندازه یه کی که متری فروشتبی که عاده ت بی وینه ی نه و نه ندازه یه بۆ خاترا نه دابشکیندری، جیاوازی نیه کپیاره که: میراتگر بی، یان بیگانه، به لام نه گهر بۆ خاترا نه به نه ندازه یه کی زۆر که متر له نرخ ی خوی فرشتبوی که عاده ت نه بو نه و نه ندازه یه إِذَا ظَنَّنَا الْمَرَضَ مَخُوفًا لَمْ يَنْفُذْ تَبَرُّعٌ زَادَ عَلَا ثُلُثٌ، فَإِنْ بَرَأَ نَفَذَ، وَإِنْ ظَنَّنَاهُ غَيْرَ مَخُوفٍ فَمَاتَ فَإِنْ حُمِلَ عَلَا لَفَجْأَةً نَفَذَ، وَإِلَّا فَمَخُوفٌ،

دابشکیندری، نه و کاته نه ندازه ی خاتره که —وه کو وه سیټ— له سییه کی ماله که ی ده ژمیردری، ههروه که له (الانوار) و (المهذب) دا پوون کراوه ته وه .

ههروه ها به پاره ی قه رزیش هه دروسته، به لام نه ندازه ی قه رزه که له سییه کی ماله که ی ده ژمیردری، ههروه که له (فصل) ی پابردودا له (تحفة) و حاشیه کانی دا پوون کراوه ته وه . جا نه گهر له حاله تی نه خۆشی دا خیریکی کرد، یان به خۆپایی شتیکی دایه که سیك، نه وه ته ماشا ده که ی: (إِذَا ظَنَّنَا الْمَرَضَ مَخُوفًا) هه ر کاتیک گومانمان برد که نه خۆشیه که مه ترسی مردنی لی ده کری، نه وه (لَمْ يَنْفُذْ تَبَرُّعٌ زَادَ عَلَا ثُلُثٌ) هه یج خیراتیك و هه یج به خشینیکی نه خۆشه که: که له و نه خۆشیه دا کرد بی تی و له سییه کی ماله که ش زیاتر بی: وه کو وه قفکردن و نه زکردن و به خشین ی مال و گهر دن ئازاد کردنی قه رزدار، نه وانه هه چیان —بی ئیزنی میراتگره کانی— جی به جی نابن، به لکو نه و نه ندازه یه ی له سییه کی ماله که زیاتره پاده گیری:

(فَإِنْ بَرَأَ) جا نه گهر له و نه خۆشیه چاک بۆوه، نه وه (نَفَذَ) گشت خیری به خشینه کانی جی به جی ده بن، هه رچه ند له سییه کیش زیاتر بن، به لام نه گهر چاک نه بۆوه و مرد، نه وه

تهنھا تا سڀيه ڪي مالهه ڪي جي به جي دهبي، به به لگي ڪي دهه ڪي (سعد) ڪي پراڻو، به لام
 نه وهي له سڀيه ڪيش زياتره: نه گهر ميراتگره ڪان ئين بدنه، نه ویش جي به جي دهبي،
 نه گينا: جي به جي نابي و دهبيته ميرات، هه روهه له (الشرواني) دا پوون ڪراوه ته وه.
 جا بزانه: جياوازي نيه به وه خوشيه بمرئ، يان له وه خوشيه دا به هڙيه ڪي تر بمرئ: وه
 يه ڪيڪ بيڪوڙئ، هه روهه بزانه: هه ركه سيڪ گياني بگاته حاله تي گيانداري سهريپاو-ڪه
 بي گومان بزاني دهمرئ: وه سهرى پراڻي، يان ڪرايپته دو لهت، يان نقومي ناو ناو
 بوبي و مهله واني نه زاني، نه وه هيچ گوشتاري و هيچ دهستڪاريه ڪي دروست نابين، هه روهه له
 زڙيهي سهريپاو ڪاندا نه وه سلهانه پوون ڪراونه وه.

(وَإِنْ ظَنَّنَا غَيْرَ مَخُوفٍ) نه گهر گومانمان برد: نه خوشيه ڪه مهترسي مردني لئنا ڪري به لام
 (فَمَاتَ) له وه خوشيه دا مرد، نه وه (فَإِنْ حُمِلَ عَلَى الْفَجَاءَةِ) نه گهر مردنه ڪه به مردني ڪتوپر
 دابندرئ: وه له حاله تي ددان ئيشاندا بمرئ، نه وه (تَفَذَّ) گشت خيرات و به خشيني ڪي
 جي به جي دهبي، هه رجهند له سڀيه ڪيش زياتر بي (وَالَا) به لام نه گهر مردنه ڪه به مردني
 ڪتوپر دانه ندرئ: وه پڙي ڪي ته واو زگچووني توش بي، يان تايه ڪي توش بي، نه وه
 (فَمَخُوفٌ) به نه خوشي به ترس داده ندرئ و هه رخيراتي ڪي له سڀيه ڪي مال زياتر بي-بي
 ئينزي ميراتگره ڪان- جي به جي نابي.

وَلَوْ شَكَّكَنَا فِي كَوْنِهِ مَخُوفًا لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِطَبِيبَيْنِ حُرَيْنِ عَدْلَيْنِ، وَمِنْ الْمَخُوفِ
 قَوْلُنْجُ، وَذَاتُ جَنْبٍ، وَرُعَافٌ دَائِمٌ، وَإِسْهَالٌ مُتَوَاتِرٌ، وَدِقٌّ، وَابْتِدَاءُ فَالِجٍ،
 وَخُرُوجُ طَعَامٍ غَيْرِ مُسْتَحِيلٍ أَوْ كَانَ يَخْرُجُ بِشِدَّةٍ وَوَجَعٍ أَوْ وَمَعَهُ دَمٌ، وَحُمُّ مُطَبَّقَةٌ
 أَوْ غَيْرُهَا إِلَّا الرَّبْعَ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يَلْحَقُ بِالْمَخُوفِ أَسْرُ كُفَّارٍ إِعْتَادُوا قَتْلَ الْأَسْرَى،
 وَالْإِحْصَاءُ قِتَالِ بَيْنِ مُتَكَافِئَيْنِ، وَتَقْدِيمُ لِقِصَاصٍ أَوْ رَجْمٍ، وَاضْطِرَابُ رِيحٍ وَهَيْجَانُ مَوْجٍ
 فِي رَاكِبٍ سَفِينَةٍ، وَطَلْقُ حَامِلٍ وَبَعْدُ الْوَضْعِ مَا لَمْ تَنْفَصِلِ الْمَشِيمَةُ.

(وَلَوْ شَكَّكَنَا فِي كَوْنِهِ مَخُوفًا) نه گهر ڪه وتينه گومان له وه دا: نايا نه خوشيه ڪه به ترسه، يان
 نا، نه واته (لَمْ يَثْبُتْ إِلَّا بِطَبِيبَيْنِ حُرَيْنِ عَدْلَيْنِ) به ترسيه ڪي ناشڪرا نابي تهنھا
 به شاهيدي دو پزيشڪي پيا و نازادو دادپه روهه نه بي.

ئينجا بزانه: نه وه خوشيانهي مهترسي مردنيان لئده ڪري زڙين، بق نمونه: (وَمِنْ الْمَخُوفِ
 قَوْلُنْجُ) يه ڪيڪ له نه خوشيه به ترسه ڪان نه خوشي ڪي قولنج، چونڪه خوارده مهني له ناو
 هه نديڪ پيخوله دا ده مينيتته و دانابه زيتته خواره وه، هه (وَذَاتُ جَنْبٍ) نه خوشي به رهنڪ،
 چونڪه نه ویش چهند ڪڙوانتيڪن له ناوه وهي ته نيشتي مڙو ده بنه هڙي ڪڙهه و پشور
 ته نڪي و تايه ڪي به رده وام، هه روهه (وَرُعَافٌ دَائِمٌ) لوت داپساني به رده وام، چونڪه به هڙي
 خوڻ پڙانه ڪه مڙو له هيڙ ده ڪه وي، هه روهه (وَإِسْهَالٌ مُتَوَاتِرٌ) زگچووني ڪي

به دواى يه كدا، چونكه ته پايه تى له لاشه ي مړوخدا ناميښو له هيژ ده كه وي. هه روه ها (وَدَقْ) نه خوى شى دلو (وَابْتَدَأْ فَالِجْ) سهره تاي شه له لو (وَخُرُوجُ طَعَامٍ غَيْرَ مُسْتَحِيلٍ) هاتنه دهره وهى خوارده مهنى به نه گزپاوى (أَوْ كَانَ يَخْرُجُ بِشِدَّةٍ وَجَعٍ) يان به زگچوونيكى به هيژو نازاره وه ده هاته دهره وه (أَوْ مَعَهُ دَمٌ) يان زگچوونه كه خويښى نه دنامه پيژداره كاني له گه لدا بوو، هه روه ها (وَحُمَّى مُطْبَقَةٌ) تاي به رده وام (أَوْ غَيْرَهَا) يان تايه كاني تری جگه له به رده وام نه وانيش به ترسن (إِلَّا الرِّبْعَ) ته نها تاي سي به پړ نه بى: كه پوژيځ ده يگرىو دوو پوژ نايگرى، نه مه يان به ترس نيه.

(وَالْمَذْهَبُ) به فهرمووده ي راستى مه زه ب: (أَنَّهُ يَلْحَقُ بِالْمَخُوفِ) وهك نه خوشى به ترس وايه (أَسْرُ كُفَّارٍ اعْتَادُوا قَتْلَ الْأَسْرَى) به ديلگرتنى موسولمانيك له لايه نه و جوره كافرانه ي عاده تيانه ديله كان ده كوژن، هم (وَالْتَحَامُ قِتَالٍ بَيْنَ مُتَكَافِئَيْنِ) تيكه ليوونى جهنگ له نيوان دوو هيژى هاوتوانادا، هم (وَتَقْدِيمُ لِقْصَاصٍ) بردنى مړوخ بى كوشتنى له توله (أَوْ رَجْمٍ) يان بى به ردبارانكردنى زينا، هم (وَاضْطِرَابُ رِيحٍ) په شه باو (وَهَيَجَانُ مَوْجٍ) شه پولدانى دهرىا (فِي رَاكِبٍ سَفِينَةٍ) دهره ق سوار كه شتى، هم (وَطَلْقُ حَامِلٍ) ژانى مندالوونى ثافره تى ناوس، هم (وَيَعْدَالُ وَضْعٍ) له دواى مندال دانانه كه ش مه ترسى هه ر هيه (مَا لَمْ تَنْفَصِلِ الْمَشِيمَةُ) مادام پيسته كه ي ولاشى كوپه كه له ثافره ته كه جيا نه بويته وه.

وَصِيغَتُهَا: أَوْصَيْتُ لَهُ بِكَذَا، أَوْ إِدْفَعُوا إِلَيْهِ، أَوْ أُعْطُوهُ بَعْدَ مَوْتِي، أَوْ جَعَلْتُهُ لَهُ. أَوْ هُوَ لَهُ بَعْدَ مَوْتِي، فَلَوْ اقْتَصَرَ عَلَى هُوَ لَهُ. فَإِقْرَارٌ، إِلَّا أَنْ يَقُولَ: هُوَ لَهُ مِنْ مَالِي. فَيَكُونُ وَصِيَّةً، وَتَنْعَقِدُ بِكِتَابَةِ كِتَابَةٍ، وَإِنْ أَوْصَى لِعَيْرِمُعَيَّنٍ كَالْفُقَرَاءِ لَزِمَتْ بِالْمَوْتِ بَلَاءُ قَبُولٍ، أَوْ لِمُعَيَّنٍ أَشْطَرُ الْقَبُولِ، وَلَا يَصِحُّ قَبُولٌ وَلَا رَدٌّ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي، وَلَا يُشْتَرَطُ بَعْدَ مَوْتِهِ الْفُورُ،

پوكنى چواره م: (وَصِيغَتُهَا) گوته ي وه سيټ نه مه يه: (أَوْصَيْتُ لَهُ بِكَذَا) نه و شتم كرده وه سيټ بى فلانكه س (أَوْ) يان بلئ: (ادفعوا اليه او اعطوه بعد موتي) له دواى مردن نه و شته ي بده نئ (أَوْ) يان بلئ: (جعلته له) نه و شتم له دواى مردن كرده هى فلانكه س (أَوْ) يان بلئ: (هو له بعد موتي) نه و شته له دواى مردن بى فلانكه سه (فلو اقتصر على هو له) نه گه رته نها گوتى: نه و شته هى فلانكه سه. واته نه يگوت له دواى مردن، نه وه (فإقرار) دانپيډاهي نانه: كه ئيستا شته كه ملكى فلانكه سه كه يه، واته: وه سيټ نيه (إلا أن يقول) مه گه ر بلئ: (هو له من مالى) نه و شته بى فلانكه سه له مالى من. نه و كاته (فيكون وصية) گوته كه ده بيته كينايه تى وه سيټ.

هه روه ها نه گه ر بلئ ته قهرزداره كه ي خوى: هه ر كاتيځ مردم نه و قهرزهم كه له سر تزيه به سر گه داو هه ژاراند ا به ش بكه. نه وه ش دروسته، به لام پيويسته له و حاله ته دا

قهرزداره که شاهیدی هه بن: که کراوته سه ره سیستی به شکردنی قهرزه که، هه روه که له (تحفة) دا هه رموویه تی (وَتَنْعَقِدُ بِكِتَابَيْ) وه سیست داده مه زری به گۆته ی نا ئاشکرا نه گهر نیه تی له گه لدا بی، وه که بلی: نه م شته م بۆ فلانکه س دیاری کردوه (وَالْكِتَابَةُ كِتَابَةُ) نویسنیش به گۆته ی نا ئاشکرا داده ندری، واته: نه گهر نیه تی له گه لدا بی، وه سیسته که داده مه زری.

﴿قبولکردنی وه سیست﴾

(وَإِنْ أَوْصَى لِغَيْرِ مُعَيَّنٍ) نه گهر وه سیستی کرد بۆ دیارنه کراویک (كَالْفُقَرَاءِ) وه که گه داو هه ژاران، نه وه (لَزِمْتَ بِالْمَوْتِ بِلاَ قَبُولٍ) وه سیسته که به مردنی وه سیستکه ره که واجب ده بی، بی نه وه ی هیچ که سیك قبولی بکا (أَوْ لِمُعَيَّنٍ) به لام نه گهر وه سیستی کرد بۆ دیارکراویک: وه که فلانکه س، نه وه (أَشْتَرِطُ الْقَبُولُ) به مه رج دانداوه: وه سیست بۆ کراوه که قبولی بکا، ئینجا وه سیسته که واجب ده بی، به لام (وَلَا يَصِحُّ قَبُولٌ وَلَا رَدٌّ فِي حَيَاةِ الْمُوصِي) تا وه سیستکه ره که زیندوو بی: نه قبولکردن و نه په دکردنه وه هیچیان دروست نابن، به لکو له دوا ی مردنی دروست ده بن.

به لام (وَلَا يُشْتَرِطُ بَعْدَ مَوْتِهِ الْقَوْرُ) له دوا ی مردنی وه سیستکه ره که ش به مه رج داناندی: به کسه ر بی دوا خستن قبولی بکا، به لام میراتگره که مافی هه یه: داوا له وه سیست بۆ کراوه که **فَإِنْ مَاتَ الْمُوصِي لَهُ قَبْلَهُ بَطَلَتْ أَوْ بَعْدَهُ فَيَقْبَلُ وَارِثُهُ، وَهَلْ يَمْلِكُ الْمُوصِي لَهُ بِمَوْتِ الْمُوصِي أَمْ يَقْبُولُهُ أَمْ مَوْفُوفٌ: فَإِنْ قِيلَ بَانَ أَنَّهُ مَلَكَ بِالْمَوْتِ وَإِلَّا بَانَ لِلْوَارِثِ؟ أَقْوَالٌ أَظْهَرُهَا: الْثَالِثُ، وَعَلَيْهَا تُبْنَى الثَّمَرَةُ وَكَسْبُ عَبْدٍ حَصَلَ بَيْنَ الْمَوْتِ وَالْقَبُولِ وَنَقَضَتْهُ وَفَطَرَتْهُ،**

بکا: یان قبولی بکا، یان په دی بکاته وه. جا دروسته به شیکی وه سیست پیکراوه که قبول بکاو به شیکیش په د بکاته وه، جا نه گهر هیچی قبول نه کرد، نه وه بریاری په دکردنه وه ی له سه ره ده ندی، به لام نه گهر وه سیست بۆ کراوه که سیست، یان مندا ل بوو، نه و کاته سه ره په رشتکاره که ی بۆ قبول ده کا، جائه گهر بۆ قبول نه ده کرد، نه و کاته قازی بۆ قبول ده کا، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا پوون کراوته وه، جائه گهر هیچ که سیك بۆ قبول نه کرد، نه وه هه ر کاتی که مندا له که بلو غی بوو، وه سیسته که بۆ خو ی قبول ده کا، هه روه که له (ابن قاسم) دا پوون کراوته وه.

(فَإِنْ مَاتَ الْمُوصِي لَهُ قَبْلَهُ) جا نه گهر وه سیست بۆ کراوه که پیش وه سیستکه ره که مرد، یان هه ردوویان ویکرا مردن (بَطَلَتْ) وه سیسته که به تال ده بیته وه، چونکه وه سیسته که واجب نه بوه (أَوْ بَعْدَهُ) یان نه گهر وه سیست بۆ کراوه که دوا ی وه سیستکه ره که مرد، نه و کاته به تال

نابیتته وه، كه وابو: (فَيَقْبَلُ وَارِثُهُ) میراتگری وه سیټ بۆکراوه كه وسیتته كه قبول دهكا، یان په دی دهکاته وه، جا نه گهر میراتگره كه شیت، یان مندا لا بوو، نه و کاته ش سه په رشکاره كه ی بوی قبول دهكا، به و جوړه ی پابرا.

(وَهَلْ يَمْلِكُ الْمُوصِي لَهُ بِمَوْتِ الْمُوصِي) ثایا وه سیټ بۆکراوه كه به مردنی وه سیټته كه ده بیتته خاوه نی وه سیټ پیکراوه كه (أَمْ يَقْبُولُهُ) یان به قبول کړنی ده بیتته خاوه نی (أَمْ مَوْقُوفٌ) یان ملکایه تیه كه وه ستیندراوه و چاوه پوان ده که ین: (فَإِنْ قَبِلَ بَانَ أَنَّهُ مَلَكٌ بِالْمَوْتِ) نه گهر قبولی کړد، نه وه ناشکرا ده بی به مردنی وه سیټته كه بووه ته خاوه و (وَلَا بَانَ لِلْوَارِثِ؟) نه گهر قبولیش نه کار په دی بکاته وه ناشکرا ده بی: که له مردنه وه بووه ته ملک میراتگره كه؟ نه وه (أَقْوَالُ) سیټ فهرموده ه نه، به هیتره که یان سیټیه مه که یه که ده فهرموی: وه ستیندراوه تا قبول دهكا، یان په دی دهکاته وه.

(وَعَلَيْهَا) هر له سر نه و سیټ فهرمودانه (تُبْنَى الثَّمَرَةُ وَكُسِبَ عَيْبٌ) داده مه زړیندری میوه ی دره ختی وه سیټ پیکراو و که سابه تی کزیله ی وه سیټ پیکراو: که (حَصَلَ بَيْنَ الْمَوْتِ وَالْقَبُولِ) له نیوان مردنی وه سیټته كه و قبول کړنی وه سیټ بۆکراوه که دا په یدا بوین، هم (وَنَفَقَتُهُ وَفَطْرَتُهُ) به خپو کړنی کزیله که و سر فیتره که ی و گشت نه رکیکی تری به خپو کړنی وه سیټ پیکراوه که و گشت سوده کانی تریشی، له سر فهرموده که ی وَطَّالِبُ الْمُوصِي لَهُ بِالنَّفَقَةِ إِنْ تَوَقَّفَ فِي قَبُولِهِ وَرَدَّهُ. (فَصَلِّ) إِذَا أَوْصَى بِشَاةٍ تَنَاولَ صَغِيرَةَ الْجَثَّةِ وَكَبِيرَتَهَا سَلِيمَةً وَمَعْيِيَةً ضَانًا وَمَعْرًا وَكَذَا ذَكَرَ فِالْأَصْحَحِ، لَا سَخْلَةً وَعَنَاقٌ فِالْأَصْحَحِ، وَلَوْ قَالَ أُعْطُوهُ شَاةً مِنْ غَنَمِي. وَلَا غَنَمَ لَهُ لَعَتَ، وَإِنْ قَالَ: مِنْ مَالِي، أُشْرِيَتْ لَهُ، وَالْجَمَلُ وَالنَّاقَةُ يَتَنَاوَلَانِ الْبَخَاتِي وَالْعَرَابَ لَا أَحَدُهُمَا الْآخَرَ،

سیټیه می به هیتر: گشتی وه ستیندراون، جا نه گهر وه سیټ بۆکراوه که قبولی کړد، نه وه میوه ی دره خته که و گشت سوده کانی په یدا بوو بۆ خویه تی و گشت نه رکه کانی شی له سرن، نه گهر په دیشی کړده وه، نه و کاته گشت نه رکه کانی شی بۆ میراتگره کانه و گشتی له سر میراتگره کانه، که واته: نه گهر میوه که له کاتی مردنی وه سیټته كه که دا به دره خته که وه ناشکرا بوین، نه و کاته میوه که گشتی بۆ میراتگره کانه، نه ک بۆ نه و که سه ی وه سیټی - به دره خته که - بۆ کراوه.

(وَطَّالِبُ الْمُوصِي لَهُ بِالنَّفَقَةِ) داوا له وه سیټ بۆکراوه که ده که ین کزیله که به خپو بکا (إِنْ تَوَقَّفَ فِي قَبُولِهِ وَرَدَّهُ) نه گهر خوی گیر کړد: نه قبولی ده کړدو نه په دی ده کړده وه.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي بَرِيَارِهَكَانَو ووشه کانی وه سیټ ﴾

(إِذَا أَوْصَى بِشَاؤٍ) هر کاتیک له کاره گه لیک حیوانیکی دیاری نه کراوی کرده وه سیئت، نه وه (تَنَاولَ صَغِيرَةً الْجُثَّةِ وَكَبِيرَتَهَا) هم حیوانیکی لاشه بچوک و هم لاشه گه وره ش ده گریته وه، هم (سَلِيمَةً وَمَعِيَّةً) به عیب و بی عیبیش ده گریته وه، هم (حَسَانًا وَمَعْرًا) بز و مه پیش ده گریته وه، نه گه ر کاره گه له که بز و مه پ بون (وَكَذَا ذَكَرُ) هروه ها نیرینه ش ده گریته وه (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده ی راستردا (لَا سَخْلَةً وَعَنَاقُ) به لام به رخ و چوشتیر ناگریته وه (فِي الْأَصْحِ) له فهرموده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ أَعْطُوهُ شَاةً مِنْ غَنَمِي) نه گه ر گوتی: له دواى مردن حیوانیک له کاره گه له که ی من بده نه فلانکه س (وَلَا غَنَمَ لَهُ) له کاتى مردنیشیدا هیچ کاره گه لی نه بو (لَغَتْ) وه سیئه که پوچه ل ده بیته وه، به لام نه گه ر له کاتى مردن کاره گه لی مه بی، نه وه له و کاره گه له حیوانیک ده دریته وه سیئت بؤکراوه که (و) هروه ها (إِنْ قَالَ) نه گه ر بلی: (مِنْ مَالِي) له مالى من حیوانیکی بده نی. نه وه (أَشْتَرَيْتَ لَهُ) نه گه ر له کاتى مردن هیچ حیوانیکی نه بی، حیوانیک به پاره بؤ وه سیئت بؤکراوه که ده کپدری.

(و) هروه ها ووشه ی (الْجَمْلُ وَالنَّاقَةُ) که هردوکیان بؤ ووشتر ده گوترین (يَتَنَاولَانِ الْبَخَاتِيَّ وَالْعَرَابَ) ووشتری مل دریژو نه وانی تریش ده گرنه وه، به لام (لَا أَحَدُهُمَا الْآخَرُ) ووشه ی به کیکیان نه وى تر ناگریته وه، چونکه (الْجَمْلُ) بؤ ووشتری نیر ده گوتری و

وَالْأَصْحُ تَنَاولُ بَعِيرٍ نَاقَةً لَا بَقَرَةً ثَوْرًا وَالْأَعْلَى فَرَسٍ وَبَغْلٍ وَحِمَارٍ، وَيَتَنَاولُ الرَّقِيقُ صَ

وَقِيلَ: إِنْ أَوْصَى بِإِعْتَاقِ عَبْدٍ وَجَبَ الْمُجْزِيُّ كَفَّارَةً، وَلَوْ أَوْصَى بِأَحَدٍ رَقِيقِهِ فَمَاتُوا أَوْ قُتِلُوا قَبْلَ مَوْتِهِ بَطَلَتْ، وَإِنْ بَقِيَ وَاحِدٌ تَعَيَّنَ، أَوْ بِإِعْتَاقِ رِقَابٍ فَثَلَاثٌ، فَإِنْ عَجَزَ ثُلُثُهُ عَنْهُمْ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا يُشْتَرَى شِقْصٌ بِلِ نَفْسَتَانِ بِهِ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَنْفُسٍ رَقَبَتَيْنِ شَيْءٌ فَلِلْوَرَثَةِ، وَلَوْ قَالَ ثُلْثِي لِلْعَتَقِ. أُشْتَرِيَ شِقْصٌ،

(الناقة) بؤ می بینه (وَالْأَصْحُ) به فهرموده ی راستر: (تَنَاولُ بَعِيرٍ نَاقَةً) ووشه ی (بعير) ووشتری م ده گریته وه، به لام (لَا بَقَرَةً ثَوْرًا) ووشه ی مانگا گاجوت ناگریته وه، چونکه (وَالثَّوْرُ لِلذَّكَرِ) گاجوت بؤ نیرینه ده گوتری.

(وَالْمَذْهَبُ) فهرموده ی راستى مه زه ب (حَمْلُ الدَّابَّةِ) ووشه ی وولاغ (عَلَى فَرَسٍ وَبَغْلٍ وَحِمَارٍ) ده هیندریته سر نه سپ و هیسترو که ر، واته: بؤ هر سیکیان ده گوتری (وَيَتَنَاولُ الرَّقِيقُ) ووشه ی کزیه (صَغِيرًا وَأُنْثَى وَمَعِيًّا وَكَافِرًا) کزیه ی بچوک و می بینه و عیب دارو کافر ده گریته وه، هم (وَعُكُوسَهَا) پیچه وانه کانیشیان ده گریته وه (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بی هیژدا: (إِنْ أَوْصَى بِإِعْتَاقِ عَبْدٍ) نه گه ر وه سیئتى کرد به نازا کردنى کزیه یه ک، نه و کاته

(وَجَبَ الْمُجْزِئُ كَفَّارَةً) واجبه: كۆيله يهكى وها ئازاد بکړئ که بۆ که ففاره دهست بدا. (وَلَوْ أَوْصَى بِأَحَدٍ رَقِيقَةٍ) نه گهر وه سیتی کرد: په کیک له کۆيله کانی بدریته فلانکهس، یان مه پیک له مه پره کانی بدریته فلانکهس (فَمَاتُوا أَوْ قُتِلُوا قَبْلَ مَوْتِهِ) ئینجا پیښ مردنی وه سیتکه ره که گشت کۆيله کان، یان گشت مه پره کان مردن، یان کوژان، یان فروشتنی، یان به خشین، نه وه (بَطَلَتْ) وه سیتکه به تال ده بیته وه، چونکه له کاتی مردنی دا هیچیکانی نیه، به لام (وَلِنْ بَقِيَّ وَاحِدٍ) نه گهر ته نها په کیکیان له کاتی مردنی مابو، نه وه (تَعَيَّنَ) نه ویان دیاری ده کړئ و ده دریته وه سیت بۆکراوه که.

(أَوْ يَاعْتَاقِ رِقَابٍ) یان نه گهر وه سیتی کرد چنه کۆيله يهك ئازاد بکړين (فَقُلَاثُ) لای که می ده بی سی کۆيله ی بۆ بکړدړین و ئازاد بکړین، به لام (فَإِنْ عَجَزَ ثَلَاثُ عَنْهُمْ) نه گهر سیتی که ماله که ی به شی سی کۆيله ی نه ده کرد، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به فهرموده ی پاستی مه زه ب (أَنَّهُ لَا يُشْتَرَى شِقْصٌ) به شه کۆيله يهكى بۆ ناکړدړئ (بَلْ نَفِيسَتَانِ بِهِ) به لکو دوو کۆيله ی به نرخ به وه سیت پیکراوه که ده کړدړین (فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَنْفُسِ رَقَبَتَيْنِ شَيْءٌ) جا نه گهر له کړینی به نرخترینی دوو کۆيله شتیک زیاد بوو (فَلِلْوَرَّةِ) شته که بۆ میراتگه کانیه تی. (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (ثَلَاثِي لِلْعَتَقِ) سیتی که مالم وه سیت بی بۆ کۆيله ئازاد کردن، نه وه کاته (أَشْتَرِي شِقْصٌ) به شه کۆيله يهكى ده کړدړئ تا سیتی که ته و او ده بی.

وَلَوْ وَصَّى لِحَمَلِهَا فَأَتَتْ بِوَلَدَيْنِ فَلَهُمَا، أَوْ بِحَيٍّ وَمَيِّتٍ فَكُلُّهُ لِلْحَيِّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا أَوْ قَالَ أَنْثَى فَلَهُ كَذَا. فَوَلَدَتْهُمَا لَغَتْ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ بَطْنُهَا ذَكَرٌ. فَوَلَدَتْهُمَا اسْتَحَقَّ الذَّكَرُ أَوْ وَلَدَتْ ذَكَرَيْنِ فَلِأَصَحِّ صَحَّتْهَا وَيُعْطِيهِ الْوَارِثُ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا، وَلَوْ وَصَّى لِجِيرَانِهِ فَلَا رُبْعَيْنِ دَارًا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، وَالْعُلَمَاءُ أَصْحَابُ عُلُومِ الشَّرْعِ مِنْ تَفْسِيرٍ وَحَدِيثٍ وَفَقْهٍ، لَا مُقَرَّرٍ وَأَدِيبٌ وَمُعَبَّرٌ

(وَلَوْ وَصَّى لِحَمَلِهَا) نه گهر وه سیتی کرد: نه و شته بدریته کۆرپه ی ناو زگی نه و نافرته (فَأَتَتْ بِوَلَدَيْنِ) ئینجا نافرته که ش دوو مندال، یان زیاتری له وزگه بون، نه وه (فَلَهُمَا) وه سیت پیکراوه که بۆ هه موو منداله کانه به په کسانى: جیاوازی نیرو می نیه (أَوْ بِحَيٍّ وَمَيِّتٍ) به لام نه گهر نافرته که مندالیکى زیندوو و مندالیکى مردووی بون، نه و کاته (فَكُلُّهُ لِلْحَيِّ) گشتی بۆ زیندوو که په (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر وه سیتکه ره که گوتی (إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا) نه گهر کۆرپه که ت نیرو بی، نه و شته وه سیت بی بوی (أَوْ قَالَ) یان گوتی (إِنْ كَانَ أَنْثَى فَلَهُ كَذَا) نه گهر کۆرپه که ت می بی، نه و شته وه سیت بی بوی (فَوَلَدَتْهُمَا) ئینجا نافرته که ش نیروک و می په کی بون (لَغَتْ) وه سیتکه پوچه لا ده بیته وه، چونکه گشت باره که ی ناو زگی ته نها نیرو و ته نها می نه بوه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (إِنْ كَانَ يَبْطِنُهَا ذَكَرٌ) نه گهر نیرینه یه کی له زگدا بی، نه وشته وه سیټ بی بوی (فَوَلَدَتْهُمَا) ئینجا ئافره ته که نیریک و می یه کی بون، نه وه (اسْتَحَقَّ الذَّكَرُ) ته نه نیرینه که مافی وه سیټه کی هیه (أَوْ وَلَدَتْ ذَكَرَيْنِ) به لام نه گهر دوو نیرینه ی بون، نه وه ش (قَالَ صَحُّ صِحَّتُهَا) به فهرمووده ی به هیترتر وه سیټه که دروست ده بی و (وَيُعْطِيهِ الْوَارِثُ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا) میراگره که به چه زکردنی خوی وه سیټ پیکراوه که ده داته -ته نه- یه کیکیان نه که هردو کیان، به لام نه گهر بلای: نه گهر زگه که ت نیر بی، یان بلای: نه گهر نیرینه ت له زگدا بی، نه و شته وه سیټ بی بوی. ئینجا دوو نیرینه، یان زیاتری له و زگه بون، نه و کاته ش به یه کسان ی ده دریته هه مووانیان، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَلَوْ وَصَّى لِجِرَانِهِ) نه گهر وه سیټی کرد شتیک بدریته جیرانه کانی، نه وه (قَالَ رَبِّعَيْنَ دَارًا مِنْ كُلِّ جَانِبٍ) وه سیټه که بۆ دانیشتونانی چل خانوه له هه ر چوار لاره.

(وَالْعُلَمَاءُ) زانایانی ئایینی له وه سیټدا (أَصْحَابُ عُلُومِ الشَّرْعِ) خاوه ن زانسته کانی شه رع ی ده گر یته وه: (مِنْ تَفْسِيرٍ) له زانستی واته ی قورپانی پیرو زو (وَحَدِيثٍ) زانستی حه دیسه کانی پیغه مبه روه ﷺ (وَفَقْهِ) شه ریعه تی ئیسلام که له (قرآن) و (حدیث) و (إجماع) و (قیاس) وه رگیراوه (لَا مُقَرَّرٍ) به لام خاوه ن زانستی خویندنه وه ی قورپان ناگریته وه، هه م (وَأَدِيبٌ) خاوه ن پزیمانی عه پهبی: وه کو (نحو) و (صرف) و (بلاغة) و (وَمُعَبَّرٌ) خاوه ن زانستی خه ون و وَطِيبٌ وَكَذَا مُتَكَلِّمٌ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ، وَيَدْخُلُ فِي وَصِيَّةِ الْفُقَرَاءِ الْمَسَاكِينُ وَعَكْسُهُ، وَلَوْ جَمَعَهُمَا شُرْكٌ نِصْفَيْنِ، وَأَقْلُ كُلِّ صِنْفٍ ثَلَاثَةٌ وَلَهُ التَّفْضِيلُ، أَوْ لَزِيدٍ وَالْفُقَرَاءُ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَأَحَدِهِمْ فِي جَوَازِ إِعْطَائِهِ أَقْلٌ مُتَمَوِّلٌ لَكِنْ لَا يُحْرَمُ، أَوْ لِيَجْمَعَ مُعَيَّنٌ غَيْرُ مُنْخَصَرٍ كَالْعُلُوِّيَّةِ صَحَّتْ فَيُؤْطَرُّ وَلَهُ الْإِقْتِصَارُ عَلَى ثَلَاثَةٍ، أَوْ لِأَقْرَبِ زَيْدٍ دَخَلَ كُلُّ قَرَابَةٍ وَإِنْ بَعُدَ إِلَّا أَصْلًا وَفَرَعًا فَيُأْصَحُّ،

(وَطِيبٌ) پزیشک و (وَكذَا مُتَكَلِّمٌ عِنْدَ الْأَكْثَرِينَ) هه روه ها له لای زۆریه ی زانایان: زانای (عقيدة) ش، واته: نه وانه ی به فه لسه فه و مه نتیق باس له زات و سیفه ته کانی خوا ده که ن، نه که به ئایه ت و حه دیس، واته: نه وانه ی پابردوو- له باسی وه سیټدا- به زانای ئایینی داناندرین و هیچیان نه وه وه سیټه یان نادریټی که بۆ زانایانی ئایینی کراوه.

(وَيَدْخُلُ فِي وَصِيَّةِ الْفُقَرَاءِ الْمَسَاكِينُ) وه سیټ کردن بۆ هه ژاران گه دایه کانی ش ده گر یته وه (وَعَكْسُهُ) به پێچه وانه ش بۆ گه دایان هه ژاره کانی ش ده گر یته وه، به لام (وَلَوْ جَمَعَهُمَا) نه گهر له وه سیټه که ی دا هه ردووی کۆ کردنه وه، واته گوتی وه سیټ بی بۆ گه داو هه ژاران، نه و کاته (شُرْكٌ نِصْفَيْنِ) وه سیټه که ده گر یته هاوبه ش به نیوه یی له نیوان هه ر دوو چینه که دا، واته: نیوه ی بۆ هه ژاره کان و نیوه ی بۆ گه دایه کان، ئینجا (وَأَقْلُ كُلِّ صِنْفٍ ثَلَاثَةٌ) لای که می

هر چينيك دهبي سى كه س بنو كه متر نه بن، به لام (وَلَهُ التَّفْضِيلُ) سه روه سيته كه بوى دروسته له نه ندامه كاني هر چينيكدا جياوازي بكاو له و نيوهيه هه نديكيان له هه نديكيان زياتريان بداتى.

(أَوْ لَزِيذٍ وَالْفُقَرَاءِ) يان نه گهر وه سيته كرد بى (زهيد) وه هه ژاره كان، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به فه رموده ي راستى مه زهه ب: (أَنَّهُ كَأَحَدِهِمْ) (زهيد) ش وه كو هه ژاريك داده ندرى (فِي جَوَازِ إِعْطَائِهِ أَقْلٌ مُتَمَوِّلٌ) له وه دا: كه دروسته كه مترين شتيكى وه هاي بدريته كه به مال دابندري (لَكِنْ لَا يُحْرَمُ) به لام دروست نيه بى به ش بكرى.

(أَوْ لَجَمْعٍ مُّعَيَّنٍ غَيْرِ مُنْحَصِرٍ) يان نه گهر وسيته كرد بى كومه ليكي دياركراو: كه سه رزمير نه دهه كران (كَالْعَلَوِيَّةِ) وهك بللى: وه سيته بى بى نه ته وه ي نيمامى (على)، يان بى سهيده كان (صَحَّتْ فِيهِ الْأَظْهَرُ) له فه رموده ي به هيزتردا: وه سيته كه دروست دهبي و (وَلَهُ الْإِقْتِصَارُ عَلَى ثَلَاثٍ) بى سه روه سيته كه دروسته: وه سيته كه بداته ته نها سى كه سيان، هه روه كه له وه سيته هه ژارانيشدا نه وها بوو.

(أَوْ لِأَقْرَبٍ زَيْدٍ) يان نه گهر وه سيته كرد بى خزمه كاني (زهيد)، نه وه (دَخَلَ كُلُّ قَرَابَةٍ وَإِنْ بَعْدَ) گشت خزميكي (زهيد) ده گريته وه هه رچه ند دوريش بى (إِلَّا أَصْلًا وَقَرْعًا) به لام ته نها دايكو باوكو كوړو كيڅى (زهيد) ناگريته وه (فِيهِ الْأَصَحُّ) له فه رموده ي راستردا.

وَلَا تَدْخُلُ قَرَابَةُ أُمِّ فِي وَصِيَّةِ الْعَرَبِ فَإِلَّا أَصَحُّ، وَالْعَبْرَةُ بِأَقْرَبٍ جَدٍّ يُنْسَبُ إِلَيْهِ زَيْدٌ وَتَعْدُ أَوْلَادُهُ قَبِيلَةً، وَيَدْخُلُ فِي أَقْرَبِ أَقَارِبِهِ الْأَصْلُ وَالْفَرْعُ، وَالْأَصَحُّ تَقْدِيمُ ابْنٍ عَلَى أَبٍ وَأَخٍ عَلَى جَدٍّ، وَلَا يُرْجَحُ بَذْكُورَةٍ وَوَرَاثَةٍ بَلَّ يَسْتَوِي الْأَبُ وَالْأُمُّ وَالْإِبْنُ وَالْبَنَاتُ وَيُقَدَّمُ ابْنُ الْبَنَاتِ عَلَى ابْنِ ابْنِ الْإِبْنِ، وَلَوْ أَوْصَى لِأَقْرَبٍ نَفْسِهِ لَمْ تَدْخُلْ وَرَثَتُهُ فَإِلَّا أَصَحُّ. (فَصْلٌ) تَصَحُّ بِمَنَافِعِ عَبْدٍ وَدَارٍ وَغَلَّةٍ حَانُوتٍ، وَيَمْلِكُ الْمُوصِلَةُ مَنَفَعَةَ الْعَبْدِ

(وَلَا تَدْخُلُ قَرَابَةُ أُمِّ فِي وَصِيَّةِ الْعَرَبِ) له وه سيته هه رچه بزمانه كاندا وه سيته خزمان خزميه تي دايكى ناگريته وه (فِيهِ الْأَصَحُّ) له فه رموده ي راستردا، چونكه عه ره به كان شانازى به خزميه تي داكيان ناكه نو به خزميان دانانين، به لام زور له زانايانيش فه رموده كه ي تريان به به هيزتر داناوه: كه له ناو گشت كه ليكا خزمه كاني دايكيش به خزم داده ندرين (وَالْعَبْرَةُ بِأَقْرَبٍ جَدٍّ يُنْسَبُ إِلَيْهِ) بى ناسيني خزمه كانيش نزيكترين باپيره په چاو ده كرى كه (زَيْدٌ) ي نسبت بدريته پالو (وَتَعْدُ أَوْلَادُهُ قَبِيلَةً) منداله كاني باپيره كه ش به به ره بابايك دابندرين. (وَيَدْخُلُ فِي أَقْرَبِ أَقَارِبِهِ) ديتته كه ل نزيكترين خزمه كاني زهيد (الْأَصْلُ وَالْفَرْعُ) دايكو باوكو كوړو كيڅه كاني (زهيد)، اته: نه گهر بللى: وه سيته بى بى نزيكترين خزمه كاني (زهيد). نه وه دايكو باوك منداله كاني (زهيد) ش ده گريته وه (وَالْأَصَحُّ) به فه رموده ي راستر (تَقْدِيمُ ابْنِ

عَلَى أَبِي) کوپو کیژو منداله کانیشیان وه پیش باوک دیخرین و (وَأَخٍ عَلَى جَدِّ) هرسیک جوره براو منداله کانیشیان وه پیش باپیره دیخرین (وَلَا يُرْجَعُ بِذُكُورَةٍ وَوَرَاثَةٍ) به هوی نیرایه تیو میراتگرتن هیچیکیان له هیچیکیان به هیژتر ناکرین (بَلْ يَسْتَوِي الْأَبُ وَالْأُمُّ وَالْإِبْنُ وَالْبِنْتُ) به لکو دایک و باوک و کوپو کیژو خوشک و برا گشتیان یه کسانو (وَيُقَدَّمُ ابْنُ الْبِنْتِ عَلَى ابْنِ ابْنِ الْإِبْنِ) کوپی کیژو وه پیش کوپی کوپی کوپی دیخری، چونکه نه وه یان له نه مه یان نزیکتره (وَلَوْ أَوْصَى لِأَقَارِبٍ نَفْسِهِ) نه گهر وه سیتی کرد بۆ خزمه کانی خوی (لَمْ تَدْخُلْ وَرَثَتُهُ) له وه سیته که دا میراتگره کانی نایه نه گهر خزمه کانی (فِي الْأَصْح) له فهرمووده ی راستردا، چونکه به نه غله بی وه هایه: میراتگر وه سیتی بۆ ناکری.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَأْسِي چهنه برپاریکی واتهی وه سیته پیکراو﴾

(تَصِحُّ) وه سیته دروست ده بی (بِمَنَافِعِ عِبَرٍ وَدَارٍ) به سوده کانی کویله و خانوو و زه ویو نازهل، هم (وَعَلَّةٌ حَانُوتٍ) به به ره می دوکان و خانوو و به میوه ی باغو به و جوره شتانه، جیاوازی نیه وه سیته که: بۆ ماوه یه کی دیارکراو بی، یان هه تا هه تای بی، جا نه گهر ماوه کی دیاری نه کرد، نه وه ده بیته هه تا هه تای.

(و) هه ر کاتیک وه سیته کرد به سودی کویله، یان شته کانی تر، نه وه (يَمْلِكُ الْمُوصَى لَهُ مَنَفَعَةُ الْعَبْدِ) وه سیته بۆکراوه که ده بیته خاوه نی سودی کویله که و سوده کانی وَأَكْسَابُهُ الْمُعْتَادَةُ وَكَذَا مَهْرَهَا فِالْأَصْح، لَا وَلَدَهَا فِي الْأَصْح، بَلْ هُوَ كَالْأُمِّ مَنَفَعَتُهُ لَهُ وَرَقَبَتُهُ لِلْوَارِثِ، وَلَهُ إِعْتَاقُهُ وَعَلَيْهِ نَفَقَتُهُ إِنْ أُوصِيَ بِمَنَفَعَتِهِ مُدَّةً وَكَذَا أَبَدًا فِالْأَصْح، وَبَيْعُهُ إِنْ لَمْ يُؤَبَّدْ كَالْمُسْتَأْجَرِ،

شته کانی تریش، که واته: بۆ وه سیته بۆکراوه که دروسته: نه و سودانه به کری بداو به خواستن بداو وه سیته پی بکا، هه ر کاتیکیش مرد لی بی به میرات ده گیری. (وَأَكْسَابُهُ الْمُعْتَادَةُ) هه روه ها ده بیته خاوه نی که سابه ته کانی کویله که: که عاده تن (وَكَاذَا مَهْرَهَا فِي الْأَصْح) هه روه ها ده بیته خاوه نی ماره یی جاریه که ش (لَا وَلَدَهَا فِي الْأَصْح) به لام نابیتته خاوه نی منداله که ی جاریه که (بَلْ هُوَ كَالْأُمِّ مَنَفَعَتُهُ لَهُ) به لکو منداله که ش وه کو دایکه که ی سوده که ی بۆ وه سیته بۆکراوه که یه و (وَرَقَبَتُهُ لِلْوَارِثِ) خودی منداله که ش وه کو دایکه که ی— ملکایه تیه که ی بۆ میراتگره که یه، که وابو (وَلَهُ إِعْتَاقُهُ) بۆ میراتگره که دروسته کویله وه سیته پیکراوه که نازاد بکا، ئینجا له دوا نازادکردنیشی نه رکی به خپوکردنیشی له سهر (بیت المال) ه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

﴿به خپوکردن و فروشتنی وه سیته پیکراوه که﴾

(وَعَلَيْهِ نَفَقَتُهُ) نه رکی به خپوکردن وه سیته پیکراوه که له سهر میراتگره که یه (إِنْ أُوصِيَ بِمَنَفَعَتِهِ مُدَّةً) نه گهر تا ماوه یه کی دیارکراو وه سیته به سوده که ی کرابی،

چونکه خودی شته كه ملكی میراتگره كه یه، هر کاتیکیش ماوهی وه سیټه كه ته‌واو بوو، سودی شته كه ش هر بۆ میراتگره كه یه، هه‌روهك له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(وَكَذَا أَبَدًا) هه‌روهه‌ها ئه‌گه‌ر هه‌تا هه‌تایش وه‌سیټ به سوده‌كه‌ی كرابی، به‌خیوكرده‌كه‌ی هه‌ر له سهر میراتگره كه یه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی پاستردا، چونكه خودی شته كه ملكی میراتگره كه یه، ته‌نها سوده‌كه‌ی بۆ وه‌سیټ بۆكراوه‌كه‌ی، میراتگره كه ش ده‌توانی به‌فروشتن و ئازادكردن و نه‌و جوړه شتانه خوی له‌و زیانه‌ پزگار بكا.

به‌لام ئه‌گه‌ر خودی شته كه كرابیته وه‌سیټ، نه‌و كاته ئه‌ركی به‌خیوكردن له سهر وه‌سیټ بۆكراوه‌كه‌ی، هه‌روهك له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه، ئینجا بزانه: ئاودانی نه‌و باغه‌ی میوه‌كه‌ی كراوته وه‌سیټ له سهر هیچ لایه‌کیان واجب نیه، كه‌وابو: هه‌ر یه‌كێکیان ئاوی بدا، دروست نیه ئه‌وی‌تر پێگای لی‌بگری، هه‌روهك له (نهاية) و (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَبَيْعُهُ) بۆ میراتگره كه دروسته: خودی نه‌و شته بفروشن: كه وه‌سیټ به سوده‌كه‌ی كراوه (إِنْ لَمْ يُؤَيَّدْ) به‌و مه‌رجه‌ی وه‌سیټ به سوده‌كه‌ی هه‌تا هه‌تایی نه‌بی (كَالْمُسْتَأْجِرِ) وه‌ك فرشتنی شتیكه‌ی به‌كریدراو، واته: هه‌روهك له فروشتنی شتی به‌كریدراو دا تا ماوه‌ی به‌كریدانه كه ته‌واو ده‌بو سودی شته كه بۆ به‌كریگره كه بوو، له فروشتنی نه‌و شته‌شدا كه وه‌سیټ به سوده‌كه‌ی كراوه بۆ ماوه‌یه‌كه‌ی دیار كراو، تا ماوه‌ی وه‌سیټه كه ته‌واو ده‌بی

وَأِنْ أُبْدَ فَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَصِحُّ بَيْعُهُ لِلْمُوصَلِّهِ دُونَ غَيْرِهِ، وَأَنَّهُ تُعْتَبَرُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ كُلِّهَا مِنْ الثُّلُثِ إِنْ أُوصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ أَبَدًا، وَإِنْ أُوصِيَ بِهَا مُدَّةً قُومَ بِمَنْفَعَتِهِ ثُمَّ مَسْلُوبَهَا تِلْكَ الْمُدَّةَ وَيُحْسَبُ النَّاقِصُ مِنَ الثُّلُثِ،

سوده‌كه‌ی هه‌ر بۆ وه‌سیټ بۆكراوه‌كه‌ی، ئینجا كه ماوه‌كه ته‌واو بوو، سوده‌كه‌ی بۆ كپیاره‌كه‌یه.

به‌لام (وَإِنْ أُبْدَ) ئه‌گه‌ر وه‌سیټ به سوده‌كه‌ی هه‌تا هه‌تایی بی، نه‌وه (فَالْأَصَحُّ) به‌فهرمووده‌ی پاستر: (أَنَّهُ يَصِحُّ بَيْعُهُ لِلْمُوصَلِّهِ) دروسته میراتگره كه خودی شته كه بفروشیته وه‌سیټ بۆكراوه‌كه‌ی (دُونَ غَيْرِهِ) به‌لام دروست نیه بیفروشیته كه سیټی‌تر، چونكه به‌هوی وه‌سیټه كه شته كه هه‌تا هه‌تایی سوده‌كانی لی‌داپناوه‌و جگه له وه‌سیټ بۆكراوه‌كه كه سیټی‌تر ناتوانی سودی لی‌وه‌ریگری.

﴿ نَاگاداری ﴾: ئه‌گه‌ر میراتگره كه وه‌سیټ بۆكراوه‌كه هه‌ردوکیان پێك بكه‌ون خودی شته‌كه‌و سوده‌كه‌ی وێكرا بفروشنه كه سیټی‌تر، نه‌و كاته فروشتنه‌كه دروست ده‌بی‌و پاره‌كه‌ش به سهر خودی شته‌كه‌و سوده‌كه‌ی دا به‌ش ده‌كری به‌گوێره‌ی نرخ‌ی خۆیان، هه‌روه‌ها بۆ وه‌سیټ بۆكراوه‌كه‌ش دروسته: سودی شته كه بفروشیته میراتگره‌كه‌و هه‌م

بیفروشیته خه لکی تریش، ههروه که له (نهاية) و (مغنی) و حاشیه کانی (تحفة) دا پوون کراوه ته وه. ئینجا بزانه: نه گهر وه سیټی کرد: هه موو سالی که له به ره می زهویه که ی نه وه نده بدریته فلانه مزگه وته، نه وه دروست نیه: به شیکی زهویه که بفروشری و به نه اندازه ی وه سیټه که ش نه فروشری، چونکه جاری و هیه: نه اندازه ی وه سیټه که به نه اندازه ی هه موو کریی یه که ده بی و پیویسته گشتی بدریته وه سیټ بۆکراوه که، به لام دروسته زهویه که بفروشیته وه سیټ بۆکراوه که، ههروه که له (تحفة) دا پوون کراوه ته.

(وَأَنَّهُ) هه ر به فهرموده ی راستر (تُعْتَبَرُ قِيَمَةُ الْعَبْدِ كُلُّهَا مِنَ الثُّلُثِ) نرخی کزیله که و نرخی سوده که شی گشتی له سییه کی مال ده ژمی دردی (إِنْ أُوصِيَ بِمَنْفَعَتِهِ أَبَدًا) نه گهر وه سیټ به سوده که ی کرابی هه تا هه تایی، ههروه ها نرخی خانووه که و باغه که و نرخی سوده کان و به ره مه که شیان گشتی له سییه کی مال ده ژمی دردی نه گهر وه سیټ به سوده که یان هه تا هه تایی بی، به لام (وَإِنْ أُوصِيَ بِهَا مُدَّةً) نه گهر تا ماوه یه کی دیارکرا وه سیټ به سوده که یان کرابی، نه و کاته (قَوْمٌ بِمَنْفَعَتِهِ) یه که مجار به سوده که یه وه ده قرسی ندری (ثُمَّ مَسْلُوبَهَا تِلْكَ الْمُدَّةُ) ئینجا به بی سود له و ماوه یه دا ده قرسی ندری (وَيُخَسَبُ النَّاqصُ مِنَ الثُّلُثِ) نه و نه اندازه یه ی که می کردۆته وه، نه ویان له سییه که ده ژمی دردی، بۆ ویته: نه گهر به سوده وه نرخی سه د دینار بی و به بی سود نرخی نه وه د دینار بی، نه وه ده دینار ده بیته وه سیټ.

وَتَصِحُّ بِحَجٍّ تَطَوُّعٍ فَلَا أَظْهَرَ، وَيُحْجُّ مِنْ بَلَدِهِ أَوْ الْمِيقَاتِ كَمَا قَيَّدَ، وَإِنْ أَطْلَقَ فَمِنْ الْمِيقَاتِ فَلَا صَحَّ، وَحُجَّةُ الْإِسْلَامِ مِنْ رَأْسِ الْمَالِ، فَإِنْ أُوصِيَ بِهَا مِنْ رَأْسِ الْمَالِ أَوْ الثُّلُثِ عَمِلَ بِهِ،

ئینجا بزانه: نه گهر خانووه که پوخا، ئینجا هه ر به که لویه که ی خوی دوویاره دروست کراوه، نه وه مافی وه سیټ بۆکراوه که ش دوویاره ده بیته وه، ههروه ها نه گهر دروستیش نه کریته وه، مافی وه سیټ بۆکراوه که له به ره می زهویه که ی دا به رده وامه، به لام نه گهر به که لویه لیکی تر دروست بکریته وه، نه و کاته وه سیټ بۆکراوه که مافی له خانووه که دا نامینی، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیا ندا پوون کراوه ته وه.

﴿وَهَسِيَّتْ بَه حَه ج و خَوَا پَه رَسْتِيَه كَانِي تَر﴾

(وَتَصِحُّ بِحَجٍّ تَطَوُّعٍ) وه سیټ کردن دروسته به حه ج و عومپه ی سوننه ت (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژ تر دا، ئینجا حه ج و عومپه ی سوننه تیش له سییه کی مالی ده ژمی دردی و هه م (وَيُحْجُّ مِنْ بَلَدِهِ) به و سییه که له شاری خۆیه وه حه جی بۆ ده کری (أَوْ الْمِيقَاتِ) یان له شوینی ئیحرام به ستنه وه (كَمَا قَيَّدَ) چۆن دایناوه نه وها ده کری، به لام (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه گهر هیجیانی دانه نابی، نه و کاته (فَمِنْ الْمِيقَاتِ) له شوینی ئیحرام به ستنه وه حه جی بۆ ده کری

(فِي الْأَصْح) له فرموده‌ی راستتردا.

(وَحَجَّةُ الْإِسْلَام) حج و عومپه‌ی پوکنی‌نیسلام (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سرمایه‌ی هموو مال‌ک‌ه‌ی ده‌ژمیردرئ، جیاوازی نیه: وه‌سیتی کردبی بوی بکری، یان نا، وه‌کو قه‌رزه‌کانی‌تروگشت واجبه‌کانی‌تری شهرعی: وه‌ک زه‌کات و کفاره‌ت و ه‌ج‌یه‌ن‌زکراو له حاله‌تی له‌ش ساغیدا، واته: نه‌وانه‌ش وه‌کو حج و عومپه‌ی پوکنی‌نیسلام له سرمایه‌ی هموو مال‌ک‌ه‌ی ده‌ژمیردرئ، نه‌ک ته‌ن‌ها له سییه‌ک، به‌لکو نه‌گر له ژیا‌نیا حج و عومپه‌ی له سر واجب بوین، نه‌و کاته واجبه: پیش جی‌به‌جی‌کردنی وه‌سیت و به‌شکردنی میراته‌که ه‌ج‌ی بوی بکری، هه‌روه‌ک له سره‌تای (الفرائض) دا پوونمان کرده‌وه.

ئینجا بزانه: مه‌به‌ست به حج و عومپه‌ی سوننه‌ت نه‌وانه‌یه: که له دوا‌ی حج و عومپه‌ی پوکنی‌نیسلام دووباره ده‌کرین، به‌لام (حَجَّةُ الْإِسْلَام) = حج و عومپه‌ی پوکنی‌نیسلام نه‌وانه‌یه: که بوی که‌مجار له ته‌مه‌نیا ده‌کری، هه‌ر چه‌ند له سریشی واجب نه‌بویی، واته: حج و عومپه‌که بوی به‌هر واجبی پوکنی‌نیسلام ده‌ک‌وئ.

(فَإِنْ أَوْصَى بِهَا) جا نه‌گر وه‌سیتی کرد ه‌ج‌ی پوکنی‌نیسلامی بوی بکری (مِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سرمایه‌ی هموو مال‌ک‌ه‌ی (أَوْ الثُّلُثِ) یان له سییه‌کی مال‌ک‌ه‌ی، نه‌وه (عَمِلَ بِهِ) ره‌فتار به قسه‌ک‌ه‌ی ده‌کری، جا نه‌گر سییه‌کی مال‌ک‌ه‌ی به‌ر وه‌ستی کری‌ی حج و **وَإِنْ أَطْلَقَ الْوَصِيَّةَ بِهَا فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ، وَقِيلَ مِنَ الثُّلُثِ وَيُحْجُّ مِنَ الْمِيقَاتِ، وَلِلْأَجْنَبِيِّ أَنْ يَحْجَّ عَنِ الْمَيِّتِ بغيرِ اذْنِهِ**

عومپه‌ک‌ه‌ی پوکنی‌نیسلامی نه‌کرد، نه‌و کاته واجبه کری‌یه‌که له سرمایه‌ی هموو مال‌ک‌ه‌ی ته‌واو بکری، به‌لام نه‌گر سییه‌ک به‌ر وه‌ستی حج و عومپه‌ی سوننه‌ت نه‌کا، نه‌و کاته وه‌سیت‌که به‌تال ده‌بیته‌وه وه‌سیت پیکراوه‌که‌ش بوی میرات‌گره‌کان ده‌گریت‌ه‌وه، هه‌روه‌ک له زویه‌ی سرچاوه‌کاندا فرمودیانه.

به‌لام (وَإِنْ أَطْلَقَ الْوَصِيَّةَ بِهَا) نه‌گر بی‌دیارکردن وه‌سیتی کرد ه‌ج‌ی پوکنی‌نیسلامی بوی بکری، نه‌وه (فَمِنْ رَأْسِ الْمَالِ) له سرمایه‌ی هموو مال‌ک‌ه‌ی ه‌ج‌ی بوی ده‌کری (وَقِيلَ مِنَ الثُّلُثِ) له فرموده‌یه‌کی بی‌هیزدا: له سییه‌کی مال‌ک‌ه‌ی بوی ده‌کری، جا به‌ه‌ردوو فرموده‌کان: (وَيُحْجُّ مِنَ الْمِيقَاتِ) واجبه: له شوینی ئیحرام به‌ستنه‌وه ه‌ج‌ی بوی بکری، واته: نه‌و که‌سه‌ی حج له‌جیات‌ی نه‌و مردوو ده‌کا، واجبه: له (مِيقَاتِ) یکی شهرعی‌وه ئیحرام بیه‌ستئ، هه‌روه‌ک له په‌رتووی‌کی ه‌ج‌دا به‌دریژی پوونمان کرده‌وه.

﴿ نَاكَادَارِي ﴾: نه‌گر وه‌سیتی کردو گوتی فلان‌که‌س به نه‌ونده پاره‌یه بنیین ه‌جم بوی بکا. نه‌وه دروست نیه له و نه‌ندازه‌یه که‌متری بدریژی، هه‌ر چه‌ند که‌سی‌کی‌تریش ه‌بی به

که متر حه جی بۆ بکا، به لām نه گهر هيچ که سيکی ديارى نه کرد، به لکو ته نها گوتى به نه و نه دپاره يه حه جم بۆ بکه ن. ئينجا که سيکیان ده ست که وت به که متر له و نه دنازه يه حه جی بۆ ده کرد، نه و کاته دروسته به که متر به کرئى بگرن و پاشماوه که ش بۆ ميراتگره کان ده گه پيخته و.

ئينجا بزانه: نه گهر وه سيته که ره که له وه سيته که يدا يه کيکی ديارى کرد حه جی بۆ بکا، ئينجا ديارکراوه که ش په دی کرده وه و گوتى هه رگيز حه جی بۆ ناکه م. نه و کاته واجبه يه کيکی تری بۆ به کرئى بگرن تاكو حه جی بۆ بکا، به لām نه گهر ديارکراوه که گوتى: نه مسال ناتوانم له دواى ساليکی تر حه جی بۆ ده که م. نه و کاته ته ماشا ده که ين: نه گهر له ژيانيا حه جی له سه ر واجب بوئى و به هۆى که مته رغه مى حه جی نه کردبى، نه و کاته واجبه: يه کيکی تری بۆ به کرئى بگرن تاكو نه مسال حه جی بۆ بکا، به لām نه گهر حه جی له سه ر واجب نه بوئى، نه و کاته دوا ديخرئى تاكو ديارکراوه که ي حه جی بۆ بکا، هه روه که له زۆربه ي سه رچاوه کانداناوه پۆکی نه م ناگاداريه پوون کراوه ته وه.

ديسان بزانه: هه روه که بۆ ميراتگره که دروسته: به بئى ئيزن حه ج و عومپه له جياتى مردووه که ي بکا، نه وه هاش (وَلِلْأَجْنَبِيِّ) بۆ که سيکی بيگانه دروسته: (أَنْ يَحْجُ عَنْ الْمَيِّتِ) به مالى خۆى له جياتى مرۆفهيکی مردوو حه ج و عومپه ي پوکنى نيسلام بکا (بَغَيْرِ إِذْنِهِ) **فِي الْأَصَحِّ، وَيُؤَدُّ الْوَارِثُ عَنْهُ الْوَجِبَ الْمَالِيَّ فِي كَفَّارَةِ مُرْتَبَةِ، وَيُطْعِمُ وَيَكْسُو فِي الْمَخْيَرَةِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُعْتَقُ أَيْضًا، وَأَنَّ لَهُ الْأَدَاءَ مِنْ مَالِهِ إِذَا لَمْ تَكُنْ تَرَكَّهُ، وَأَنَّهُ يَقَعُ عَنْهُ لَوْ تَبَرَّعَ أَجَنَّبِيٌّ بِطَعَامٍ أَوْ كِسْوَةٍ، لَا إِعْتَاقَ فِي الْأَصَحِّ،**

به بئى ئيزنى ميراتگره که وه هم بئى ئيزنى مردووه که ش، هه رچه ند مردووه که ش له ژيانيا حه جی له سه ر واجب نه بوئى، هه روه ها دروسته حه ج و عومپه ي نه زکر او يشى له جياتى بکا (فى الْأَصَحِّ) له فه رمووده ي پراستتردا، هه روه که دروسته زه کات و قه رزه کانيشى له جياتى بداته وه. به لām حه جی سوننه ت-نه گهر وه سيته نه کردبى- دروست نيه: نه بيگانه و نه ميراتگره که ي بۆى بکا، هه روه که له سه رچاوه کاندانا فه رموويانه، به لām له فه رمووده يه کی بئى هيژدا-نه گهر مردووه که وه سيته يشى نه کردبى- دروسته: ميراتگره که ي حه جی سوننه تى له جياتى بکا وه هم دروسته: بيگانه ش به ئيزنى ميراتگره که له جياتى بکا، هه روه که له (حه جی مردوو په که که وتوو) دا پوونمان کرده وه.

(و) هه روه ها (يُؤَدُّ الْوَارِثُ عَنْهُ الْوَجِبَ الْمَالِيَّ) واجبه: مراتگره که-له ميراتى مردووه که- نه و واجبان ه ي مالىن له جياتى بداته وه (فِي كَفَّارَةِ مُرْتَبَةٍ) له و که ففاره ته ي پيزى بۆ داندراوه: وه که ففاره ته ي کوشتن و (ظهار) و (جماع) ي پۆژانى په مه زان.

(و) هـروه‌ها (يُطْعَمُ وَيَكْسُو فِي الْمَخِيرَةِ) خواردن ده‌داته هـ‌ژاران و به‌رگیان ده‌کا له‌و که‌ففاپه‌ته‌ی پیزی تـی‌دا نیه: وه‌ک که‌ففاپه‌ته‌ی سویند (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُغْتَقُ أَيْضًا) به‌فهرموده‌ی پاستر کزله‌شی له‌جیاتی نازاد ده‌کا له‌و که‌ففاپه‌ته‌دا.

(و) هـ‌ر به‌فهرموده‌ی راستر (أَنَّ لَهُ الْإِدَاءَ مِنْ مَالِهِ) بـی میراتگره‌که‌دروسته، به‌لکو سوننه‌ته: له‌مالی‌خوی که‌ففاپه‌ته‌که‌ی له‌جیاتی بدا (إِذَا لَمْ تَكُنْ تَرِكَةً) نه‌گه‌ر مردوه‌که‌هیچ میراتی نه‌بی، هـ‌روه‌ها نه‌گه‌ر میراتیشی هـ‌بی، هـ‌ر دروسته: میراتگره‌که‌له‌مالی‌خوی له‌جیاتی بدا.

(و) هـ‌ر به‌فهرموده‌ی پاستر: (أَنَّهُ يَقَعُ عَنْهُ) به‌ر مردوه‌که‌ده‌که‌وی (لَوْ تَبَرَّعَ أَجْنَبِيٌّ بِطَعَامٍ أَوْ كِسْوَةٍ) نه‌گه‌ر بیگانه‌یه‌ک له‌خویه‌وه‌به‌خوږایی خواردن، یان جلو به‌رگی که‌ففاپه‌ته‌ی له‌جیاتی بدا (لَا إِعْتَاقٍ) به‌لام کزله‌ نازادکردنی بیگانه‌به‌به‌ر مردوه‌که‌ناکه‌وی (فِي الْأَصَحِّ) له‌فهرموده‌ی پاستردا.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر مردوه‌که‌به‌قه‌رزداری مرد، هیچ میراتیشی نه‌بو، به‌لام میراتگره‌که‌ی قه‌رزه‌که‌ی له‌جیاتی داوه‌خواهن قه‌رزه‌که، نه‌وه‌واجبه: لـی‌وی وه‌ریگریته‌وه، یان گه‌رده‌نی مردوه‌که‌نازاد بکا، به‌لام نه‌گه‌ر بیگانه‌یه‌ک له‌جیاتی مردوکه‌بیداته‌وه، نه‌وکاته‌له‌سه‌ر خواهن قه‌رزه‌که‌واجب نیه قبولی بکاو لـی‌وی وه‌ریگریته‌وه، هـ‌روه‌که‌له‌(مغنی‌دا) فهرموویه‌تی. وَتَنْفَعُ الْمَيِّتَ صَدَقَةٌ وَدُعَاءٌ مِنْ وَارِثٍ وَأَجْنَبِيٍّ. (فَصَلِّ لَهُ الرَّجُوعُ عَنِ الْوَصِيَّةِ)

﴿خیرکردن و دوعاکردن بـی مردوو﴾

(وَتَنْفَعُ الْمَيِّتَ) سود ده‌داته مردوه‌که‌(صَدَقَةٌ) خیر بـی‌کردن و هـ‌م (وَدُعَاءٌ) دوعا بـی‌کردن، جا دوعایه‌که‌و خیره‌که‌ش (مِنْ وَارِثٍ وَأَجْنَبِيٍّ) له‌میراتگرو له‌بیگانه‌وه‌سودی ده‌داتی، به‌(إجماع‌ی) زانایانی‌ئیسلام، ده‌ریاره‌ی دوعاکردنی میراتگر پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرموی: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾ رواه مسلم، هـ‌ر کاتیک ناده‌میزاد مرد، پاداشتی کرده‌وه‌که‌ی خوی ده‌بپریته‌وه‌ته‌نها له‌سـی کرده‌وه‌نه‌بی: خیریکی نه‌بـراوه، یان زانستیکی به‌سود، یان مندالیک‌ی باش که‌دوعای بـی‌بکا.

هـ‌روه‌ها له‌باره‌ی دوعای بیگانه‌ش پیغه‌مبه‌رﷺ - هـ‌ر کاتیک مردووی ده‌ناشت - ده‌یفهرموو: ﴿اسْتَغْفِرُوا لِأَحِبِّكُمْ وَاسْأَلُوا لَهُ التَّشْيِيتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ﴾ رواه أبوداود بسند قوي، له‌خوا بپارینه‌وه‌له‌م برایه‌تان خوش بـی‌و دوعای بـی‌بکه‌ن وه‌لامی فریشته‌کان بداته‌وه، چونکه‌ئیتا پرسپاری لـی‌ده‌کری.

هـ‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی خیرکردنیش پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

لَيَرْفَعُ دَرَجَةً الْعَبْدَ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَنَّى لِي هَذَا؟ فَيُقَالُ: بِإِسْقَاءِ وَلَدِكَ لَكَ ﴿رواه الامام أحمد بإسناد صحيح، خواجه گهوره له بههشتدا پلهی بنده که ی بهرز ده کاته وه، بنده که ش ده لئ: خواجه ئه م پله یه م له کوی وه ده دست که وتوه؟ جا پئی ده گوتری: به هوی ئاودانی مندا له که ت به خیری تو.

ئینجا بزانه: له مه زه بی ئیمامی (الشافعی) دا: خیری قوپئانخویندن ناگاته مردوو، به لام له هرسیک مه زه به که ی تر داو له فەرمووده یه کی بی هیزی مه زه بی (الشافعی) دا: خیری قوپئانخویندیش ده گاته مردوو که و سودی لی وه رده گری، واته: به و مرجه ی له دوا ی قوپئانخویندنه که دوعا بکا و بلئ: خواجه خیری ئه م قوپئانخویندنه م بگینه فلانه مردوه. یان له سهر گۆره که ی قوپئان بخوینئ، یان ههر له سهر تاهه نیه تی ئه وه بی: خیری قوپئانخویندنه که ی بۆ مردوو که بی، ههروه که له (تحفة) و حاشیه کانی دا پوون کراوه ته وه. ئیتر له باسی (به کری گرتن بۆ خوا به رستی) و له باسی (زیاره تی گوپستان و خیرکردن بۆ مردوو) ئه م باسه دریزتر پوون کراوه ته وه بگه پتوه بۆ یان.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسِيْ پَه شِيْمَانْبُوونه وه له وه سِيْت﴾

(لَهُ الرُّجُوعُ عَنِ الْوَصِيَّةِ) بۆ وه سیت که ره که دروسته: له وه سیت که ی په شیمان ببیت وه، واته: له هه موو ئه و خیرو به خشینانه ی به مردنیه وه هه لیواسیون، به (إجماع) ی وَعَنْ بَعْضِهَا بِقَوْلِهِ: نَقَضْتُ الْوَصِيَّةَ أَوْ أَبْطَلْتُهَا أَوْ رَجَعْتُ فِيهَا أَوْ فَسَخْتُهَا أَوْ هَذَا لِوَارِثِي. وَبَيْعٍ وَإِعْتَاقٍ وَإِصْدَاقٍ وَكَذَا هِبَةٍ أَوْ رَهْنٍ مَعَ قَبْضٍ وَكَذَا دُونَهُ فِالْأَصَحِّ، وَبِوَصِيَّةٍ بِهِذِهِ التَّصَرُّفَاتِ، وَكَذَا تَوَكُّيلٌ فِي بَيْعِهِ وَعَرْضِهِ عَلَيْهِ فِالْأَصَحِّ، وَخَلَطٌ حِنْطَةٍ مُعَيَّنَةٍ رُجُوعٌ، وَلَوْ وَصَّى بِصَاعٍ مِنْ صُبْرَةٍ فَخَلَطَهَا بِأَجُودٍ مِنْهَا فَرُجُوعٌ، أَوْ بِمِثْلِهَا فَلَا، وَكَذَا بِأَرْدَأَ فِالْأَصَحِّ، وَطَحْنٌ حِنْطَةٍ وَصَّى بِهَا وَبَذَرُهَا وَعَجْنٌ دَقِيقٍ وَعَزْلٌ قُطْنٍ

زانایانی ئیسلام (وَعَنْ بَعْضِهَا) هه م دروسته: له به شیکی وه سیت که شی په شیمان ببیت وه له به شیکی په شیمان نه ببیت وه، به لام ئه و خیرو به خشینانه ی له نه خوشی مردنی دا کردونی و ده سه بجی براندونی وه، دروست نیه لیان په شیمان ببیت وه، ههروه که له زۆبه ی سه رچاوه کاندایه فەرموویانه.

ئینجا په شیمان بوونه وه که ش (بِقَوْلِهِ) به وه ده بی بلئ: (نَقَضْتُ الْوَصِيَّةَ) وه سیت که م هه لوه شانده وه (أَوْ أَبْطَلْتُهَا) یان به تالم کرده وه (أَوْ رَجَعْتُ فِيهَا) یان لی ئی په شیمان بومه وه (أَوْ فَسَخْتُهَا) یان هه سخم کرده وه (أَوْ هَذَا لِوَارِثِي) یان ئه م وه سیت پیکراوه بۆ میراتگره که م بی (وَ) ههروه ها په شیمان بوونه وه دیته جی (بِبَيْعٍ) به فروشتنی وه سیت پیکراوه که و (وَإِعْتَاقٍ) به ئازا کردنی و (وَإِصْدَاقٍ) هه م به وه ی وه سیت پیکراوه که بکاته مارهی ئن (وَكَذَا هِبَةٍ) ههروه ها به وه ی وه سیت پیکراوه که به خشینته که سیکی تو (أَوْ

رَهْنٍ مَعَ قَبْضٍ) یان په هنی بکاو به خسر او که و په هنه که ش و ریگریږن (و کذا دونه) هه روه ها نه گه ر و ریش نه گریږن هه ر ده بیته په شیمان بوونه وه (فی الاصح) له فرموده ی راستردا.

(و) هه روه ها په شیمان بوونه وه دیته جی (بوصیة بهذه التصرفات) به و سیت کردن به یه کیك له و ده ستکاریانه ی پابردو، واته: و سیت بکا و سیت پیکراوه که بفروشری، یان ببه خشری ... هتد (و کذا توكیل فی بیعه) هه روه ها و کیلگرتن بؤ فروشتنی و سیت پیکراوه که و هم (وعرضه علیه) و کیلگرتن بؤ پیشاندانی بؤ فروشتن، یان و کیلگرتن بؤ به خشین، نه وانه ش گشتی ده بنه په شیمان بوونه وه (فی الاصح) له فرموده ی راستردا.

(وخلط حنطة معينة) تیکه لکردنی که نمیکي دیارکراو که و سیتی پی کردبی، نه و ش (رجوع) په شیمان بوونه ویه (ولو وصی بصاع من صبرة) نه گه ر و سیتی کرد به په یه که له کومه له که نمیک (فخلطها بأجود منها) ئینجا تیکه لی که نمیکي باشتی کرد (فرجوع) نه و به په شیمان بوونه وه داده ندری (أو بمثلها) به لام نه گه ر تیکه لی که نمیکي و ه کو خوی کرد (فلا) نه و به په شیمان بوونه وه داناندری (و کذا بأردا) هه روه ها نه گه ر تیکه لی که نمیکي خرابتریشی بکا، هه ر نابیته په شیمانی (فی الاصح) له فرموده ی راستردا.

(وطحن حنطة وصی بها) هارینی نه و که نمه ی و سیتی پی کردوه، هم (وبذرهما) و ه شانندی به ناو زه وی دا، هم (وعجن دقيق) کردنه هه ویری ئارده که، هم (وعزل قطن) ونسج غزل وقطع ثوب قميصا وبناء وغراس فی عرصه رجوع. (فصل) یسن الإیصاء بقضاء الدین وتنفيذ الوصایا والنظر فی أمر الأطفال، وشرط الوصی: تکلیف وحرية وعدالة وهداية إلی التصرف فی الموصیه وإسلام، لکن الأصح جواز وصية ذمی إلى ذمی، ولا یضر العمی فی الاصح، ولا تشرط الذکورة،

پستنی په مؤیه که، هم (ونسج غزل) چینی داوه که، هم (وقطع ثوب قميصا) برینی قوماش که بؤ کردنه جلو بهرگ، هم (وبناء) خانوو دروست کردن و (وغراس) درخت چاندن (فی عرصه) له زه ویه که ی و سیت پیکراودا، نه وانه گشتی (رجوع) ده بنه په شیمان بوونه وه له و سیت که.

ئینجا بزانه: نه گه ر شتیکی کرده و سیت بؤ (محمد)، ئینجا هه مان شتی کرده و سیت بؤ (خالد)، نه و نه نابیته په شیمانی، به لکو هه ردوکیان ده بنه هاو به ش له و سیت پیکراوه که دا، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمودیانه.

﴿فصل: له باسی دانانی سهر و سیت﴾

سهر و سیت نه و که سه یه: و سیت که ره که کاروباری خوی ده داته ده ست تا کو له دوی مردنی بوی جی به جی بکا نه و ش به (إجماع) ی زانایانی ئیسلامه، هم ﴿عن ابن

مسعود عليه السلام: أَنَّهُ أَوْصَى إِلَا زُبَيْرَ وَابْنَهُ عَبْدَ اللَّهِ رضي الله عنهما رواه البيهقي بإسناد حسن، (عبدالله بن مسعود) حه زه تي (زبير) و (عبدالله) ی کوی کردنه سه ره سیی خوی. که و ابو: (يُسْنُ الإِصْءَ) بۆ گشت که سیك سوننه ته: وه سیی له لای که سیك بكاو بیكاته سه ره سیی (بِقَضَاءِ الدِّينِ) بۆ نه وهی قه رزه کانی بۆ بداته وه، جا قه رزی خوی گه وره بن: وه کو زه کات و که ففا پت، یان قه رزی ئاده میزاد بن، هه ره ها بۆ نه وهی نه مانه ته کانی بۆ ته سلیمی خاوه نه کانیان بکاته وه و مافیسته ملیکراوه کانی بداته وه.

(و) هه ره ها (تَنْفِيزِ الوَصَايَا) بۆ نه وهی وه سییته کانی بۆ جی به جی بکا، هه م (وَالنَّظَرِ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ) بۆ نه وهی سه ره پهرشتی کاروباری منداله کانی بکا.

(وَشَرَطُ الوَصِيِّ) مه رجی نه و که سه ی ده کریته سه ره وه سیی (تَكْلِيفٌ) نه وهیه: بالغ و عاقل بۆ (وَحُرِّيَّةٌ) نازاد بۆ (وَعَدَالَةٌ) دادپه ره ور بۆ (وَهِدَايَةٌ إِلَى التَّصَرُّفِ) شاره زایی هه بۆ بۆ ده ستکاری کردن (فِي الْمَوْصِي بِهِ) له وه سیی پیکراوه که دا، هه م (وَأَسْلَامٌ) موسولمانیش بۆ (لَكِنَّ الْأَصْحَ) به لام به هه رمووده ی پاستر (جَوَازٌ وَصِيَّةٌ ذِمِّي إِلَى ذِمِّي) دروسته: کافرکی په یمان له نه ستق وه سیی خوی له لای کافرکی په یمان له نه ستق بکا (وَلَا يَضُرُّ الْعَمَى) کویری سه ره وه سییته که زیانی نیه (فِي الْأَصْحَ) له هه رمووده ی پاستردا.

(وَلَا تُشْتَرَطُ الذُّكُورَةُ) هه ره ها نیرایه تیش به مه رج داناندی، به (إِجْمَاعِ) ی زانا یان، هه م ئیما می (عمر) ش عليه السلام وه سیی له لای (حَفْصَةَ) ی کیژی خوی کرد، هه ره ک (أَبُو دَاوُدَ) وَأُمُّ الْأَطْفَالِ أُولَى مِنْ غَيْرِهَا، وَيَنْعَزِلُ الوَصِيُّ بِالْفِسْقِ وَكَذَا الْقَاضِي فِي الْأَصْحَ، لَا الْإِمَامُ الْأَعْظَمُ، وَيَصِحُّ الإِصْءَاءُ بِقَضَاءِ الدُّيُونِ وَتَنْفِيزِ الوَصِيَّةِ مِنْ كُلِّ حُرٍّ مُكَلَّفٍ، وَيُشْتَرَطُ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ مَعَ هَذَا: أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَايَةٌ عَلَيْهِمْ، وَلَيْسَ لَوْصِيٍّ إِيصَاءٌ فَإِنْ أُذِنَ لَهُ فِيهِ جَازَ لَهُ فِي الْأَطْفَالِ،

گیراویه تیه وه، که و ابو: (وَأُمُّ الْأَطْفَالِ) دایکی منداله کان نه گه ره مه رجه کانی پابردوی لی بیینه جی (أُولَى مِنْ غَيْرِهَا) له پیشتره له پیاو و ئافره ته کانی تر: بۆ نه وهی بکریته سه ره وه سیی منداله کانی، چونکه زیاتر به زه یی پیاندا دی.

(وَيَنْعَزِلُ الوَصِيُّ بِالْفِسْقِ) سه ره وه سییته که به هوی (فاسق) بوون له سه ره وه سیی ده که وی، به لکو باوک و باپه ره و نه و سه ره پهرشکاری له لای قازییه وه دانداوه، نه وانیش به هوی (فاسق) بوونیان له سه ره پهرشکارییه تی ده که ون، هه ره ک له زۆبه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه (وَكَذَا الْقَاضِي) هه ره وها (قازی) ش به هوی (فاسق) بوون له قازییه تی ده که وی (فِي الْأَصْحَ) له هه رمووده ی راستردا (لَا الْإِمَامُ الْأَعْظَمُ) به لام پیشه وای گه وره تر به (فاسق) بوون له پیشه وایه تی نا که وی، چونکه به رزه وه ندیه گشتیه کان به ویه وه به ستراونه وه و کاروباری وولات تیک ده چی.

مه رجی وه سیټکه ره که: (وَيَصِحُّ الْإِصْءُ) سه روه سیټ دانان دروست ده بی (بِقَضَاءِ الدُّيُونِ) بۆ دانه وهی قه رزه کان و گشت مافه کانی تر، هم (وَتَنْفِذِ الْوَصِيَّةِ) بۆ جی به جی کردنی وه سیټ: (مَنْ كُلُّ حُرٍّ مُكْلَفٍ) له گشت وه سیټکه ریکه وه: که نازاد بی و بالغ و عاقل بی و به خویشی خو بی.

(و) مه روه ها (يُشْتَرَطُ فِي أَمْرِ الْأَطْفَالِ) له دانانی سه روه سیټدا بۆ کاروباری منداله کانی به مه رج داده ندری (مَعَ هَذَا) له گه لا چوار مه رجه که ی پابردو (أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَايَةٌ عَلَيْهِمْ) وه سیټکه ره که مافی سه رپه رشیکاریه تی شرعی بی به سه ر نه و مندالانه دا ه بی: وه ک باوک و باپیره، نه ک وه کو مام و برا.

به لام له فهرمووده ی بی هیزی مه زه بی نیامی (الشافعی) دا: - نه گه ر باوک و باپیره نه بن - دایک ده بیټه سه رپه رشتکاری منداله کانی، هه روه ک له باسی (سه رپه رشکاری مندال) دا پوونمان کرده وه، که و ابو: به و فهرمووده یه - نه گه ر باوک و باپیره نه بون - دایکیش ده توانی سه روه سیټ بۆ کاروباری منداله کانی دابنی، هه روه ک (مغنی) ش ناماژه ی بۆ کردووه. (وَلَيْسَ لَوَصِيِّ إِبْصَاءُ) بۆ هیچ سه روه سیه تی که دروست نیه: سه روه سیټکی تر دابنی، به لام (فَبِإِنْ أُذِنَ لَهُ فِيهِ) نه گه ر سه روه سیټکه له لایه ن وه سیټکه ره که نیزن درابی سه روه سیټکی تر دابنی، نه و کاته (جَازَ لَهُ) بۆی دروسته سه ر وه سیټکی تر دابنی (فی الْأَطْفَالِ) له فهرمووده ی به میزتردا.

وَلَوْ قَالَ: أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ إِلَى بُلُوغِ ابْنِي أَوْ قُدُومِ زَيْدٍ فَإِذَا بَلَغَ أَوْ قَدِمَ فَهُوَ الْوَصِيُّ جَازٌ، وَلَا يَجُوزُ نَصَبُ وَصِيِّ وَالْجَدُّ حَيٌّ بِصِفَةِ الْوَلَايَةِ، وَلَا الْإِبْصَاءُ بِتَزْوِيجِ طِفْلِ وَبَنَتٍ، وَلَقَطُهُ: أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ أَوْ فَوَّضْتُ وَنَحْوَهُمَا. وَيَجُوزُ فِيهِ التَّوْقِيتُ وَالتَّغْلِيقُ، وَيُشْتَرَطُ بَيَانُ مَا يُوصَفِيهِ، فَإِنْ اقْتَصَرَ عَلَى أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ. لَغَا، وَالْقَبُولُ

ئینجا بزانه: دروسته سه روه سیټ دانانه که بۆ ماوه یه کی دیارکراو بی و هم دروسته: دانانه که ش به شتیکه وه هه لبواسری، بۆ وینه: (وَلَوْ قَالَ) نه گه ر وه سیټکه ره که کوتی: (أَوْصَيْتُ إِلَيْكَ إِلَى بُلُوغِ ابْنِي أَوْ قُدُومِ زَيْدٍ فَإِذَا بَلَغَ أَوْ قَدِمَ فَهُوَ الْوَصِيُّ) وه سیټم له لای تو کردو تو م کرده سه روه سیټ تا کو په که م بلوغي ده بی. یان کوتی: تا فلانکه س دیته وه، جا هه ر کاتی که کو په که م بلوغي بوو نه و بیټه سه ر وه سیټم، یان هه ر کاتی که فلانکه س هاته وه نه و بیټه سه ر وه سیټم. نه وه (جَازَ) سه روه سیټ دانانه که له هه ردو مه سه له که دا دروسته.

(وَلَا يَجُوزُ نَصَبُ وَصِيِّ) بۆ باوکی منداله کان دروست نیه: سه ر وه سیټکی تر دابنی - (وَالْجَدُّ حَيٌّ) له و حاله ته دا که باپیره ش زیندو بی - (بِصِفَةِ الْوَلَايَةِ) به ناوی سه رپه رشکاریه تی له سه ر منداله کان، چونکه شرع نه و مافی داوه ته باپیره، که و ابو: باوک ناتوانی

مافه که بداته که سیکیتر (وَلَا الْإِصْنَاءُ) ههروهه دانانی سهروه سیته دروست نیه (بِتَرْوِیجِ طِفْلٍ وَبِنْتٍ) بۆ ماره برینی کوپ، یان کچ، ههچه ند باپیره ش نه مایی. (وَلَفْظُهُ) وشه ی دانانی سهروه سیته: (أَوْصِيْتُ إِلَيْكَ) وه سیتم له لای تق کرد بۆ شه وکاره (أَوْ قَوَّضْتُ إِلَيْكَ) یان بلای: شه وکاره دا به دهسته تق له دوی مردنم (وَنَحَوُّهُمَا) شه وهی وه کو شه دووانه ش بی: وه ک بلای: تقم له جی خوم دانا بۆ کاروباری منداله کانم له دوی مردنم (وَيَجُوزُ فِيهِ التَّوَقُّيْتُ) له دانانی سهروه سیته دانانی کاتیکی دیارکراویش دروسته، وه ک بلای: بۆ ماوه ی سالیق تقم کرده سهروه سیته. یان تا کوپه که م بلوغی ده بی. ههروهه پابرا (وَالْتَّعْلِيْقُ) هم هه لواسینیشی به شتیکه وه دروسته، وه ک بلای: هه کاتیکی سهروه سیته که م مرد تقم کرده سهروه سیته، یان هه رکاتیکی کوپه که م بلوغی بوو شهوم کرده سهروه سیته. ههروهه پابرا.

(وَيُشْتَرَطُ) به مارج داده ندی (بَيَانُ مَا يُوصَى فِيهِ) شه وشه ی وه سیته تی دا دهکا پوونی بکاته وه، وه ک بلای: فلانکه سه سهروه سیته منه بۆ دانه وهی قه رزه کانم. یان تقم کرده سهروه سیته بۆ کاروباری منداله کانم (فَإِنْ اِقْتَصَرَ عَلَى اَوْصِيْتُ إِلَيْكَ) شه گه ر ته نها گوتی: وه سیتم له لای تق کرد. یان تق سهروه سیته منی. شه وه (لَقَا) دانانی سهروه سیته که پوچه له ده بی وه (وَالْقَبُولُ) ههروهه به مارج داده ندی: سهروه سیته که ش له دوی وَلَا يَصِحُّ فِي حَيَاتِهِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ وَصَّى اِثْنَيْنِ لَمْ يَنْفَرِدْ أَحَدُهُمَا إِلَّا اِنْ صَرَّحَ بِهِ، وَلِلْمُوصِي وَالْوَصِيِّ الْعَزْلُ مَتَى شَاءَ، وَإِذَا بَلَغَ الطِّفْلُ وَنَارَعَهُ فِي الْإِنْفَاقِ عَلَيْهِ صُدَّقَ الْوَصِيُّ،

مردنی وه سیته که قبول بکا بیته سهروه سیته (وَلَا يَصِحُّ فِي حَيَاتِهِ) قبول کردن و په درکنه وه هیچکیان له حاله تی زیندوه تی وه سیته که دهکا دروست نابن (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمودی پرستردا.

(وَلَوْ وَصَّى اِثْنَيْنِ) شه گه ر دوو که سی کردنه سهروه سیته (لَمْ يَنْفَرِدْ أَحَدُهُمَا) نابی په کیکیان به ته نها کاره که بکا، به لکو پیویسته ویکرا بن (إِلَّا اِنْ صَرَّحَ بِهِ) مه گه ر به ئاشکرا گوتیته هه ر په که تان به ته نها کاره که بکا. یان بلای: هه ر په که تان سهروه سیته من بی. شه وکاته دروسته به ته نهاش کاره که بکن (وَالْمُوصِي) بۆ وه سیته که وه هم (وَالْوَصِي) بۆ سهروه سیته که ش دروسته (الْعَزْلُ مَتَى شَاءَ) سهروه سیته که له کار لابدهن: وه ک بلای: تقم له سهروه سیته لادا. یان سهروه سیته که به خوی بلای: خوم له سهروه سیته خست.

﴿نَاكَادَارِي﴾: هه رکاتیکی وه سیته که گومانی به هیز بی: که شه گه ر سهروه سیته که ی له کار لابدا، شه مانه ته کانی، یان مالی منداله کانی له دهست ده چی، یان سته مکاریک

دهستيان به سهردا دهگرئ، ئه و کاته دروست نيه: سهرده سيته که ی له کار لابدا، ههروه ها ئه گهر سهرده سيته که ش ترسی هه بی مالى وه سيته که ره که، يان مالى مندا له کانی له دهست بچئ، يان سته مکارئک دهستيان به سهردا بگرئ، ئه و کاته ش دروست نيه خودی خوی له کار لابدا، واته: له و حاله ته دا خۆلادانه که ی جی به جی نابئ، به لام واجب نيه به خۆپایی سهرده سيته که بکا، به لکو دروسته: کرئى سهرده سيته که ی له مالى وه سيته که ره که، يان له مالى مندا له کان وه بگرئ، جا ئه گهر وه سيته که ره که کرئى بۆ دیاری نه کردبو، ئه و کاته دوو که سی لیزان و دادپهروه ر ئه ندازه ی کرئیه که ی بۆ دیاری ده که ن.

ئینجا بزانه: هه ر کارئک عاده ت نه بو سهرده سيته که به خوی بیکا، يان توانای نه بو کاره که بکا، ئه و کاته دروسته وه کیلئک بۆ خوی بگرئ تا کو کاره که ی بۆ بکا، ههروه که له (تحفة) و (مغنی) دا ناوه پۆکی ئه م ئاگا داریه پوون کراوه ته وه.

(وَإِذَا بَلَغَ الْطِفْلُ) هه ر کاتئک مندا له که بلوغی بوو، يان شیته که چاک بۆوه (وَنَازَعَهُ) له گه ل سهرده سيته که ی بووه کیشه يان (فِي الْإِنْفَاقِ عَلَيْهِ) له باره ی سهرکردنی ئه رکی به خۆکردنی: ئایا ئه ندازه ی چه ندی سهرف کردوه، يان ده یگوت هیچت سهرف نه کردوه. ئه وه (صَدَّقَ الْوَصِيُّ) باوه پ به سهرده سيته که ده کرئ به و مه رجه ی سویند بخوا، **أَوْ فِي دَفْعِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ صَدَّقَ الْوَلَدُ.** (کِتَابُ الْوَدِيعَةِ)

مَنْ عَجَزَ عَنْ حِفْظِهَا حَرَّمَ عَلَيْهِ قَبُولُهَا، وَمَنْ قَدَرَ وَلَمْ يَتَّقْ بِأَمَانَتِهِ كُفْرًا، فَإِنْ وَثَّقَ اسْتُحِبَّ،

ههروه ها ئه گهر له و مه سه له یه دا- له گه ل باوک و باپیره ش ببیته کیشه يان به سویند خواردن باوه پ به باوک و باپیره ده کرئ.

(أَوْ فِي دَفْعِ إِلَيْهِ بَعْدَ الْبُلُوغِ) يان له باره ی مال و یدانه وه ی دوا ی بلوغ بوون بووه کیشه يان، مندا له که ده یگوت: ماله که ت نه داومه وه. سهرده سيته که ش، يان باوک و باپیره دیانگوت ماله که تمان ته سلیمی تۆ کردۆته وه. ئه وه (صَدَّقَ الْوَلَدُ) به سویند خواردن باوه پ به مندا له که ده کرئ، چونکه له و حاله ته دا سهرده سيته و باوک و باپیره که مته رغه مییان کردوه: که شاهیدیان نه گرتوه بۆ دانه وه ی ماله که.

ئینجا بزانه: ئه گهر ده ترسا سته مکارئک دهست به سهر ماله که دا بگرئ و جگه له به خشیانی مال به هیچ پێگه یه که تر نه یده توانی ماله که پزگار بکا، ئه و کاته بۆ سهرده سيته که دروسته به بۆچوونی خوی که مترین ئه ندازه له ماله که سهرف بکا بۆ پزگارکردنی ماله که،

جا له م مهسه له يه دا به سويند خواردن باوه پي پي ده كړي، هه روهك له زږبه ي سرچاوه كاندا فهرموويانه.

﴿كِتَابُ الْوَدِيعَةِ: نُه مَهِيه پَه رتوكي سپاردني نُه مانه ت﴾

واته: شتيك به نُه مانه ت له لای كه سيك دابني ت اكو بوی بپاريږي. خواي گه وره ده فهرموي: ﴿فَإِنْ أَمِنْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الدَّيَاوُتُ مِثْلَ أَمَانَتِهِ﴾ نه گه ريه كيكتان يه كيكتاني به نُه ميندار دانا، با نُه مينداره كه نُه مانه ته كي بداته وه. هم پيغه مبه رﷺ ده فهرموي: ﴿أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ اتَّيَمَّنَكَ﴾ حديث حسن رواه أبو داود والترمذي، نُه مانه ته كه بده وه نه و كه سه ي به نُه مينداري داناوي.

ئينجا (مَنْ عَجَزَ عَنْ حِفْظِهَا) هه ر كه سيك تواناي نه بي نُه مانه ته كه بپاريږي، نه وه (حَرَمَ عَلَيْهِ قَبُولُهَا) له سه ري حه پامه قبولي بكا، واته: نُه مانه ته كه وه ربگري (وَمَنْ قَدَرَ وَلَمْ يَتَّقِ بِأَمَانَتِهِ) وه هه ر كه سيكيش تواناي هه بي بپاريږي، به لام باوه پي به نُه مينداريه تي خوي نه بو، واته: ده ترسا خيانه تي ت دا بكا، نه و كاته (كُره) ناپه سنده وه ري بگري.

به لام (فَإِنْ وَثَّقَ) نه گه ر باوه پي به نُه مينداريه تي خوي هه بو و هم ده يتواني بپاريږي، نه و كاته (أَسْتَحْبُّ) سوننه ته: وه ري بگري، پيغه مبه رﷺ ده فهرموي: ﴿وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ﴾ رواه مسلم، خواي گه وره له يارمه تيداني به نده دا يه مادام به نده له يارمه تي براي خوي دا بي.

وَشَرْطُهُمَا: شَرْطُ مُوَكَّلٍ وَوَكِيلٍ، وَيُشْتَرَطُ
أَوْ اسْتَحْفَظْتُكَ أَوْ أَنْبَتَكَ فِي حِفْظِهِ. وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا

منهاج - بهرگي چوارهم - 8

جا بزانه: له و حاله ته ي سي يه مدا نه گه ر جگه له خوي كه سي تر نه بو نُه مانه ته كه بپاريږي، نه و كاته له سه ري واجبه وه ري بگري، به لام بوي دروسته كړي پراستنه كه شي وه ربگري، هه روهك له زږبه ي سرچاوه كاندا فهرموويانه.

(وَشَرْطُهُمَا) مه رج ي نُه مينداره كه و سپارده ري نُه مانه ته كه (شَرْطُ مُوَكَّلٍ وَوَكِيلٍ) وهك مه رج ي وه كيلگرو وه كيله كه يه، واته: هيچيكيان مندال، يان شيت نه بن، هه ر يه كه شيان بويان دروست بي - پاسته وخو - كاره كه بكن، كه واته: نُه مانه ت دانان و نُه مانه ت وه رگرتني مندال و شيت دروست نابي.

(و) هه روه ها (وَيُشْتَرَطُ صِيغَةُ الْمُودِعِ) به مه رج داده ندري: سپارده ره كه - واته: نه و كه سه ي نُه مانه ته كه داده ني - گزته يه ك بلي كه لي بي بفاميته وه: شته كه نُه مانه ته (ك) وهك بلي: (اسْتَوْدَعْتُكَ هَذَا) نه م شته م به سپاردن له لاي تو دانا (أَوْ) يان بلي: (اسْتَحْفَظْتُكَ) نه م شته م بوي پراستن له لاي تو دانا (أَوْ) يان بلي: (أَنْبَتَكَ فِي حِفْظِهِ) تو م كرده جيگري خو م بوي پراستني نه م شته. يان نه م شته م نُه مانه ت بي له لاي تو. هه روه ها به گزته ي نا ئاشكراو

لای شیتیک دانا (فَتَلَفَ عِنْدَهُ) جا مالہ کہش لہ لای مندالہ کہ، یان لہ لای شیتہ کہ بہ خوی فہوتا (لَمْ يَضْمَنْ) نہ مندالہ کہو نہ شیتہ کہ نابیتہ زامین، ہرچہ ند کہ متہرغہ میشیان کردبی، بہ لام (وَلِنْ أَتْلَفَهُ) نہ گہر مندالہ کہ، یان شیتہ کہ مالہ کہ بفہوتین، نہ و کاتہ (ضَمِنْ فِي الْأَصَحِّ) فہوتینہرہ کہ دہبیتہ زامین، لہ فہرموودہی پاستردا.

بہ لام نہ گہر مندالیک، یان شیتیک مالہ کہ بہ نہ مانہت لہ لای مندالیک، یان لہ لای شیتیک دابنی، نہ و کاتہ نہ و مندال و شیتہی نہ مانہتہ کہ یان وەرگرتوہ - نہ گہر فہوتا - دہبنہ زامین، ہرہوک لہ (تحفة) و (نہایۃ) دا فہرموویانہ (وَالْمَحْجُورُ عَلَيْهِ بِسَفَرٍ) نہ و کہ سہی قہدہغہی لہ سہر داندراوہ بہ ہوی بہ فیروڈانی مالی خوی، نہ ویش (كَصْبِيٍّ) وہکو مندال برپاری بۆ دہدری: لہ نہ مانہت دانان و لہ وەرگرتنی نہ مانہتدا.

(وَكَرْتَفِعُ) برپاری سپاردنی مالہ کہ کوتایی دی (بِمَوْتِ الْمُودِعِ) بہ مردنی سپاردہرہ کہ (أَوِ الْمُودِعِ) یان بہ مردنی نہ میندارہ کہ، ہم (وَجُنُونِهِ) بہ شیتبوننی یہ کیکیان و (وَأَغْمَانِهِ) بہ بی ہوشبوننی یہ کیکیان، واتہ: ہر یہ کیکیان یہ کیکی لہ و پوداوانہ تووش بی، نہ وہ برپاری سپاردن لہ سہر مالہ کہ لادہچی و دہبیتہ نہ مانہتیک شہری و واجبہ: بہ پہلہ بدریتہ وہ میراتگرہ کانی مردوہ کہ و سہرپہرشتکاری شیتہ کہ، ہرچہ ند داوی مالہ کہش نہ کن، ہرہوک لہ زۆریہی سہرچاوہ کاندہ فہرموویانہ.

(وَلَهُمَا الْإِسْتِرْدَادُ) بۆ ہردوویکیان دروستہ: داوی گہراندنہ وہ بکن، واتہ: بۆ سپاردہرہ کہ دروستہ داوی گہراندنہ وہی مالہ سپاردراوہ کہی بکا، ہم (وَالرُّدُّ) بۆ نہ میندارہ کہش **كُلَّ وَقْتٍ، وَأَصْلُهَا الْأَمَانَةُ، وَقَدْ تَصِيرُ مَضْمُونَةً بِعَوَارِضٍ مِنْهَا أَنْ يُودَعَ غَيْرُهُ بِلَا إِذْنٍ وَلَا عُذْرٍ فَيَضْمَنْ، وَقِيلَ إِنَّ أَوْدَعَ الْقَاضِي لَمْ يَضْمَنْ، وَإِذَا لَمْ يُزَلْ يَدُهُ عَنْهَا جَارَتْ الْإِسْتِعَانَةُ بِمَنْ يَحْمِلُهَا إِلَّا لِحَرْزٍ أَوْ يَضَعُهَا فِي خِزَانَةٍ مُشْتَرَكَةٍ، وَإِذَا أَرَادَ سَفَرًا فَلْيُرَدِّ إِلَى الْمَالِكِ أَوْ وَكِيلِهِ**

دروستہ: مالہ کہ بۆ خاوەنہ کہی بگہرینیتہ وہ (كُلَّ وَقْتٍ) گشت کاتیک کہ حہز بکن، بہ لام نہ گہر نہ میندارہ کہ بترسی مالہ کہ بفہوتی و کہ سہتر نہ بی بیپاریزی، نہ و کاتہ حہرامہ بیگہرینیتہ وہ، ہرہوک لہ زۆریہی سہرچاوہ کاندہ فہرموویانہ.

﴿ **هَوِيَه كَانِي زَامِينِي نُه مانه ته كه** ﴾

(وَأَصْلُهَا الْأَمَانَةُ) بنچینہی سپاردن بہ نہ مانہت دادہ ندری، ہرچہ ند لہ بہرامبہر پاراستنہ کہش کرئی وەرگرتبی، چونکہ -لہ نایہتہ کہی پابردودا- خوی گہورہ ناوی ناوہ: (نہ مانہت). بہ لام (وَقَدْ تَصِيرُ مَضْمُونَةً) ہندئی جار سپاردراوہ کہ دہبیتہ زہ مانہتکراو لہ سہر نہ میندارہ کہ، واتہ: نہ میندارہ کہ دہبیتہ زامینی نہ مانہتہ کہ و تولی دہکہ ویتہ سہر

(بَعَوَارِضَ) به چه ند هویه ک:

(مِنْهَا أَنْ يُودَعَ غَيْرُهُ) یه کتیک له و هویانه نه و هیه: نه مانه ته که به که سیکی تر بسپیژی: وه ک به ژن و منداله کانی خوی بیسپیژی، یان به که سیکی تر (بِلَا إِذْنٍ وَلَا عُدْرٍ) به بی ئیزی خاوه نه که و به بی هیچ عوزدیک (فَيَضْمَنُ) جا نه گهر - له و حاله ته دا - نه مانه ته که فه و تا، نه وه نه مینداره که یه که م و نه مینداره که ی دووه میش هردو وکیان ده بنه زامین، واته: خاوه نه که مافی هیه توله ی نه مانه ته که ی له هر کامیکیان بستینی، به لام نه گهر دووه مه که نه یزانیو نه وه مالی یه که مه که نیه، نه و کاته بوی دروسته نه ندازه ی نه و توله یه ی لی ی بوهر گیراوه، له یه که مه که ی وهر بگریته وه.

به لام نه گهر خاوه نه که ئیزی بدا، یان عوزدیک هه بی، وه کو نه خوشی، یان به سه فه رچوون، یان ترسی دز و ژورداریک، نه و کاته نه گهر نه مانه ته که به که سیکی تریش بسپیژی هر نابیتته زامین، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کانداهرمو یانه.

(وَقِيلَ) له ههرموده یه کی بی هیژدا (إِنْ أُوْدِعَ الْقَاضِي لَمْ يَضْمَنْ) نه گهر نه مانه ته که ی به (قَاضِي) یکی نه مین سپارد بی نه و کاته ش نابیتته زامین (وَإِذَا لَمْ يُزَلْ يَدُهُ عَنْهَا) هه رکاتیک دهستی خوی، یان چاودیری خوی له سه ر نه مانه ته که لانه با (جَازَتْ الإِسْتِعَانَةَ بِمَنْ) دروسته داوای یارمه تی له که سیک بکا: که (يَحْمِلُهَا إِلَى الْحَرْزِ) نه مانه ته که ی بۆ هه لگری بۆ شوینی پاراستنی (أَوْ يَضَعُهَا فِي خِرَازَةِ مُشْتَرِكَةٍ) یان بوی له ناو کزگایه کی هاو به ش دابنی. (وَإِذَا أَرَادَ سَفَرًا) هه رکاتیک نه مینداره که ویستی سه فه ریک بکا (فَلْيَرُدُّ إِلَى الْمَالِكِ) ده بی نه مانه ته که بۆ خاوه نه که ی بگه پینیتته وه (أَوْ وَكَيْلِهِ) یان بۆ وه کیلی خاوه نه که ی، یان بۆ فَإِنْ فَقَدَهُمَا فَالْقَاضِي، فَإِنْ فَقَدَهُ فَأَمِينٌ، فَإِنْ دَفَنَهَا بِمَوْضِعٍ وَسَافَرَ ضَمِنَ، فَإِنْ أَعْلَمَ بِهَا أَمِينًا يَسْكُنُ الْمَوْضِعَ لَمْ يَضْمَنْ فَإِلَّا أَصَحَّ، وَلَوْ سَافَرَ بِهَا ضَمِنَ إِلَّا إِذَا وَقَعَ حَرِيقٌ أَوْ غَارَةٌ وَعَجَزَ عَمَّنْ يَدْفَعُهَا إِلَيْهِ كَمَا سَبَقَ، وَالْحَرِيقُ وَالْغَارَةُ فِالْبُقْعَةِ وَإِشْرَافُ الْحَرْزِ عَلَى الْخَرَابِ أَغْذَارٌ كَالسَّفَرِ،

سه رپه رشتکاری خاوه نه که ی بیگه پینیتته وه (فَإِنْ فَقَدَهُمَا) جا نه گهر هیچیکیانی دهست نه که وتن (فَالْقَاضِي) ده بی نه مانه ته که بداته دست قازی (فَإِنْ فَقَدَهُ) جا نه گهر (قَاضِي) یکی نه مینیشی دهست نه که وت (فَأَمِينٌ) ده بی بیداته دهست مروفتیکی نه مین، ئینجا واجبه شاهیدیش بگری: که نه مانه ته که ی داوه ته دهست نه مینه که.

ئینجا هه رکاتیک چووه سه فه رو نه مانه ته که شی نه داوه دهست نه وانه ی پابردو، نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ دَفَنَهَا بِمَوْضِعٍ) نه گهر نه مانه ته که ی له شوینیکی پاراستندا شارده وه (وَسَافَرَ) چووه سه فه رو شته که فه و تا، نه وه (ضَمِنَ) ده بیتته زامین، به لام (فَإِنْ أَعْلَمَ بِهَا أَمِينًا) نه گهر نه مانه ته که ی به مروفتیکی نه مین ناساند: که (يَسْكُنُ الْمَوْضِعَ) له

شوینى شاردنه وه كه دا نيشته جى بوو و چاوديرى ده كرد، نه و كاته (لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ) نابيسته زامين له فهرموده ي پاستردا.

(وَلَوْ سَافَرَ بِهَا) نه گهر نه مينداره كه نه مانه ته كه ي له گهل خويا برده سه فهر (ضَمِنْ) ده بيته زامين (إِلَّا إِذَا وَقَعَ حَرِيقٌ أَوْ غَارَةٌ) ته نها نه گهر سوتانيك، يان تالان و پاپوتيك له و شوينه پو بداو (وَعَجَزَ عَمَّنْ يَدْفَعُهَا إِلَيْهِ كَمَا سَبَقَ) نه شيتوانى بيداته ده ست يه كيك به و پيزه ي پابرا، نه و كاته دروسته، به لكو- نه گهر ترسى فه وتانى هه بى- واجبه: له گهل خويا بيباته سه فهر، واته: نه ركي هه لگرتنيشى له و سه فهر ده له سه ر خاوه نه كه يه تى، هه روه كه له (تحفة) دا فهرموده يه تى.

جا نه گهر نه مينداره كه له سه فهر ده كه دا ترسى فه وتانى تووش بوو، واجبه: له ماله وه داينى، به لام هه ر كاتيک پيگر هيترشيان بى هيئاو نه يتوانى نه مانه ته كه بپاريژى، واجبه خوى پابگري تا نه وان لى ده ستينن، واته: نه گهر له ترسان نه مانه ته كه ي فري دا شوينيك و فه وتا، يان له شوينيك دا شاردنه وه و شوينه كه شى نه ناسيه وه، نه و كاته ده بيته زامين، هه روه كه له (نهاية) و (مغنى) دا فهرموده يانه.

(وَالْحَرِيقُ وَالْغَارَةُ فِي الْبُقْعَةِ) په يدا بوونى سوتان و تالان و پاپوت له شوينه كه، هه م (وَأَشْرَافُ الْحَرْزِ عَلَى الْخَرَابِ) نزىكبوونه وه ي شوينى پاراستن له خراپوون، گشتيان (أَعْدَارٌ) ده بنه عوزر بى نه وه ي نه مينداره كه نه مانه ته كه به نه مينيكى تر بسپيرى (كَالسَّقْرِ) وه كو مه سه له ي سه فهر، واته: له و حاله تانه شدا نابيسته زامين.

وَإِذَا مَرَضَ مَرَضًا مَخُوفًا فَلْيُرِدْهَا إِلَيْنَا أَوْ وَكِيلِهِ وَإِلَّا فَالْحَاكِمِ أَوْ إِلَى أَمِينٍ أَوْ يُوصِي بِهَا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ ضَمِنْ إِلَّا إِذَا لَمْ يَتِمَّ كُنْ بِأَنْ مَاتَ فَجَاءَهُ. وَمِنْهَا إِذَا نَقَلَهَا مِنْ مَحَلَّةٍ أَوْ دَارٍ إِلَى أُخْرَى دُونَهَا فَالْحَرْزِ ضَمِنْ وَإِلَّا فَلَا. وَمِنْهَا أَنْ لَا يَدْفَعَ مُتْلِفَاتِهَا، فَلَوْ أَوْدَعَهُ دَابَّةً فَتَرَكَ عُلْفَهَا ضَمِنْ، فَإِنْ نَهَا عَنْهُ فَلَا عِلَا الصَّحِيحِ، وَإِنْ أَعْطَاهُ الْمَالِكُ عُلْفًا

(وَإِذَا مَرَضَ مَرَضًا مَخُوفًا) هه ركاتيک نه مينداره كه نه خووش كه وت و مه ترسى مردنى لى ده كرا (فَلْيُرِدْهَا إِلَيْنَا أَوْ وَكِيلِهِ) ده بى نه مانه ته كه بى خاوه نه كه ي بگه پيښته وه، يان بى سه ربه رشتكاره كه ي (أَوْ وَكِيلِهِ) يان بى وه كيله كه ي (وَإِلَّا) نه گهر نه گونجا بى نه وانه ي بگه پيښته وه (فَالْحَاكِمِ) ده يداته وه ده ست دادوهر يكي نه مين (أَوْ إِلَى أَمِينٍ) يان مروف يكي نه مين (أَوْ يُوصِي بِهَا) يان له لاي كه سيكي نه مين وه سيپتى پى ده كا تاكو له دواى مردنى بيداته وه خاوه نه كه ي (فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ) جا نه گهر نه مينداره كه هيچ يكي له وانه ي پابردو نه كردو مرد، نينجا نه مانه ته كه ش فه وتا، نه و كاته (ضَمِنْ) نه مينداره كه ده بيته زامين، كه واته: له ميراته كه ي توله ي ده درى (إِلَّا إِذَا لَمْ يَتِمَّ كُنْ) مه گهر بوى نه گونجا بى هيچ يكيان

بكا (بَأْنُ مَاتَ فَجْأَةً) وهك كتوپر مردبى، نهو كاته نابيٽه زامين.
(وَمِنْهَا) يه كيكي تر له هويه كانى زامينى: (إِذَا نَقَلَهَا مِنْ مَحَلٍّ أَوْ دَارٍ) هر كاتيڪ نه مانه ته كه ي
گواسته وه له گه په كيكه وه، يان له خانوو يكه وه (إِلَى أُخْرَى) بؤ گه په كيكي تر، يان
خانوو يكي تر: كه (دُونَهَا فِي الْحَرْزِ) له شوينه كه يه كه م بئ هيزتر بوو بؤ پاراستنى
نه مانه ته كه، نه وه نه گه ر بفه وتئ (ضَمِنَ) نه مينداره كه ده بيٽه زامين (وَالْأَمْرُ) به لام نه گه
شوينه كه ي دووه م له يه كه مه كه بئ هيزتر نه بو (فَلَا) نابيٽه زامين.

(وَمِنْهَا) يه كيكي تر له هويه كانى زامينى: (أَنْ لَا يَدْفَعَ مُتْلِفَاتِهَا) نه وه يه: فه وتينه ره كانى
نه مانه ته كه لانه دا به گوږه ي عاده ت، كه واته: نه گه ر ناگر به ربوه خانوه كه ي، نه ويش
به په له كه لوپه لى خوى دهر ياز كردو فريا نه كه وت نه مانه ته كه ش دهر ياز بكا، نه وه
نابيٽه زامين، هروها نه گه ر له و حاله ته دا چنه د نه مانه تيكي جوړاو جوړى له خانوه كه دا
بون و هه نديكي دهر ياز كردن و فريا نه كه وت نه واني تر دهر ياز بكا، ديسان نابيٽه زامين،
چونكه له هردوو مه سه له دا به گوږه ي عاده ت په فتارى كړدوه، له زړبه ي
سهر چاوه كانيشدا پوون كراوه ته وه.

(فَلَوْ أَوْدَعَهُ دَابَّةٌ) نه گه ر وولاغيكي پئ سپارد (فَتَرَكَ عَلْفَهَا) جا نه مينداره كه ش ناليكي نه دا
ولاغه كه، يان ناوى نه دا (ضَمِنَ) ده بيټه زامين، به لام (فَإِنْ نَهَا عَنْهُ) نه طتر خاوه نه كه
طوتى: ناليكي مده، نهو كاته (فَلَا) نابيٽه زامين (عَلَى الصُّحُفِ) له سهر فهرموده ي
راست، نينجا (وَإِنْ أُعْطَاهُ الْمَالُ عِلْفًا) نه گه ر خاوه نه كه ي ناليكي وولاغه كه ي ته تسليمى
عَلْفَهَا مِنْهُ، وَإِلَّا فَيُرَاجِعُهُ أَوْ وَكَيْلُهُ، فَإِنْ فُقِدَا فَالْحَاكِمُ، وَلَوْ بَعَثَهَا مَعَ مَنْ يَسْقِيهَا لَمْ
يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ، وَعَلَى الْمُودَعِ تَعْرِضُ ثِيَابِ الصُّوفِ لِلرَّيْحِ كَيْ لَا يَفْسِدَهَا الدُّوْدُ، وَكَذَا
لُبْسُهَا عِنْدَ حَاجَتِهَا. وَمِنْهَا أَنْ يَعْدِلَ عَنِ الْحِفْظِ الْمَأْمُورِ وَتَلَفَتْ بِسَبَبِ الْعُدُولِ

نه مينداره كه كړدبو، نه وه (عَلْفَهَا مِنْهُ) هر له و ناليكه ناليكي ده دا (وَالْأَمْرُ) به لام هيچى
ته تسليم نه كړدبو، نهو كاته (فَيُرَاجِعُهُ أَوْ وَكَيْلُهُ) ده گه پټه وه لاي خاوه نه كه ي، يان وه كيلى
خاوه نه كه ي تاكو ناليكه كه ي بدن، يان بيبه نه وه (فَإِنْ فُقِدَا) جا نه گه ر خاوه نه كه ي و
وه كيلى كه ي ده ست نه كه وتن (فَالْحَاكِمُ) ده چيټه لاي دادوهر تاكو ناليكه كه ي به قهرزى سهر
خاوه نه كه ي بداتئ، يان بؤى بكړئ، جا نه گه ر دادوهر نه بو، نهو كاته هر به خوى به
قهرزى سهر خاوه نه كه ي ناليكي ده دا، يان بؤى ده كړئ، به لام ده بى شاهيدى ه بئ تاكو
بتوانئ له خاوه نه كه ي وه ربگريته وه.

(وَلَوْ بَعَثَهَا مَعَ مَنْ يَسْقِيهَا) نه گه ر نه مينداره كه وولاغه كه ي له گه ل كه سيكي نه ميندا نارد
تاكو ناوى بدا، يان بيله وه پټئ، نه وه (لَمْ يَضْمَنْ فِي الْأَصَحِّ) نه مينداره كه نابيټه زامين له

فهرموده‌ی راستردا، چونکه نه و پیداناردنه عاده‌ته.

﴿ناگاداری﴾: نه‌گەر نه‌میندارئک، یان شوانئک دیتی ناژه‌ئک خه‌ریکه به هیلک بچی، نه‌وه نه‌گەر به بئ‌ماندوو بونئیکی زۆر پزگارکردنی بگونجی، واجبه: پزگاری بکا، نه‌گەر نا: واجبه سه‌ری بپړئ-نه‌گەر گزشتی بخورئ- تاکو گزشته‌که‌ی بۆ خاوه‌نه‌که بیپاریزی، نه‌گینا: ده‌بیته زامین، جا نه‌وه‌ش له حاله‌تیکی‌وه‌هادا ده‌بیته زامین: که شاهیدی ده‌ست بکه‌وئ بۆ نه‌وه‌ی هۆیه‌که‌ی سه‌رپړینی پئ باوه‌پ بکړئ، واته: نه‌گەر شاهیدی ده‌ست نه‌که‌وتو ده‌ترسا باوه‌پ پئ نه‌کړئ بۆی سه‌ری نه‌پړی، نه‌و کاته نابيته زامین.

هه‌روه‌ها نه‌گەر که سیکی‌تریش -که شوان و نه‌میندار نه‌بئ- دیتی حه‌یوانئک خه‌ریکه بفه‌وتئ، نه‌ویش بۆی دروسته سه‌ری بپړئ تاکو بۆ خاوه‌نه‌که‌ی بیپاریزی، به‌لام به بئ‌شاهید هۆیه‌که‌ی سه‌رپړینی پئ باوه‌پ ناکړئ، مه‌گەر نیشانه‌یه‌کی پاستی هه‌بئ، نه‌و کاته له‌وانه‌یه باوه‌پ پئ بکړئ، هه‌روه‌که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَعَلَى الْمُودَعِ) له سه‌ر نه‌مینداره‌که واجبه: (تَعْرِيزُ ثِيَابِ الصُّوفِ لِلرَّيْحِ) جل و به‌رگی خوری بداته به‌ر با (كَيْ لَا يُفْسِدَهَا الدُّوْدُ) نه‌وه‌که مۆرانه‌که تئک بدا (وَكَذَا لُبْسُهَا عِنْدَ حَاجَتِهَا) هه‌روه‌ها واجبه: ده‌به‌ر خۆیشی بکا نه‌گەر- بۆ پاراستن- جله‌که پئویستی به ده‌به‌رکردن هه‌بئ.

(وَمِنْهَا) یه‌کی‌تری له هۆیه‌کانی زامینی: (أَنْ يَغْدَلَ عَنِ الْحِفْظِ الْمَأْمُورِ) نه‌وه‌یه لابدا له‌و پاراستنه‌ی فهرمانی پئ‌کراوه‌و (وَتَلَفَتْ بِسَبَبِ الْعُدُولِ) به‌هۆی لادانه‌که‌ش نه‌مانه‌ته‌که فَيَضْمَنْ، فَلَوْ قَالَ لَا تَرْقُدْ عَلَيَّا الصُّنْدُوقِ. فَرَقَدَ وَأَنْكَسَرَ بِثِقَلِهِ وَتَلَفَ مَا فِيهِ ضَمِنْ، وَإِنْ تَلَفَ بغيره فَلَا عَلَيَّا الصَّحِيحِ، وَكَذَا لَوْ قَالَ: لَا تُقْفِلْ عَلَيْهِ قُفْلَيْنِ. فَأَقْفَلَهُمَا، وَلَوْ قَالَ: اِرْبِطِ الدَّرَاهِمَ فِي كُمَّكَ. فَأَمْسَكَهَا فِي يَدِهِ فَتَلَفَتْ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهَا إِنْ ضَاعَتْ بِنَوْمٍ وَنَسْيَانٍ ضَمِنْ، أَوْ بِأَخْذٍ غَاصِبٍ فَلَا، وَلَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ بَدَلًا عَنِ الرِّبْطِ فَإِلَکُمْ لَمْ يَضْمَنْ، وَبِالْعَكْسِ يَضْمَنْ، وَلَوْ أَعْطَاهُ دَرَاهِمَ بِالسُّوقِ وَلَمْ يُبَيِّنْ كَيْفِيَّةَ الْحِفْظِ فَرَبَطَهَا فِرْکُمَهُ وَأَمْسَكَهَا بِيَدِهِ أَوْ جَعَلَهَا فِي جَيْبِهِ لَمْ يَضْمَنْ،

بفه‌وتئ، نه‌و کاته (فَيَضْمَنْ) ده‌بیته زامین (فَلَوْ قَالَ) جا نه‌گەر خاوه‌نه‌که گوتی (لَا تَرْقُدْ عَلَى الصُّنْدُوقِ) له سه‌ر سوندوو‌قه‌که مه‌خه‌وه (فَرَقَدَ وَأَنْكَسَرَ بِثِقَلِهِ) نه‌ویش له سه‌ری خه‌وتو به‌ گرانایه‌تی وی سوندوو‌قه‌که شکا (وَتَلَفَ مَا فِيهِ) نه‌و شته‌ی له ناوی‌دابو‌فه‌وتا (ضَمِنْ) نه‌مینداره‌که ده‌بیته زامین، به‌لام (وَإِنْ تَلَفَ بغيره) نه‌گەر شته‌که به هۆیه‌کی‌تری جگه له‌شکا‌نه‌که فه‌وتا: وه‌که بدزئ (فَلَا) نه‌مینداره‌که نابيته زامین (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه‌ر فهرموده‌ی پاست (وَكَذَا لَوْ قَالَ لَا تُقْفِلْ عَلَيْهِ قُفْلَيْنِ) هه‌روه‌ها نه‌گەر خاوه‌نه‌که بلئ: به‌دوو

قوفل سوندووقه که کلیل مه ده (فَأَقْفَلْهُمَا) نهویش به دوو قوفل کلیلیدا، هر نابیتته زامین، چونکه زیاتر پاریزکاری کردوه.

(وَلَوْ قَالَ: اِرْبِطِ الدَّرَاهِمَ فِي كُمِّكَ) دیره مه کان له ناو باسکی کراسه که تدا بییچه (فَأَمْسَكْهَا فِي يَدِهِ) نهویش له ناو دهستی خوئی دانانو (فَتَلَقَّتْ) ئینجا دیره مه کان فهوتان، نه وه (فَالْمَذْهَبُ) به فهرموده ی راستی مه زهه ب (أَنَّهَا إِنْ ضَاعَتْ بِنَوْمٍ وَنَسْيَانٍ) نه گهر دیره مه کان به هوئی خهوتن و له بیرچوون فهوتان (ضَمِنَ) نه مینداره که ده بیته زامین (أَوْ بِأَخْذِ غَاصِبٍ) به لام نه گهر به لیستاندن زورداریک فهوتان (فَلَا) نابیتته زامین، چونکه ده ست له باسکی کراس به هیتره.

(وَلَوْ جَعَلَهَا فِي جَبِيهِ بَدَلًا عَنِ الرِّبِّطِ فِي الْكُمِّ) نه گهر له جیاتی پیچانی ناو باسکی کراسه که ی دیره مه کان له ناو به پکی خوئی دانان (لَمْ يَضْمَنْ) نابیتته زامین، چونکه به پک له باسک پاریزه رتره (وَبِالْعَكْسِ) به لام نه گهر به پیچه وانه وه گوتی: له به رکت دایانبنی. نهویش له باسکی کراسی داینان (يَضْمَنْ) ده بیته زامین.

(وَلَوْ أَعْطَاهُ دَرَاهِمَ بِالسُّوقِ) بۆ وینه: نه گهر له بازار چه ند دیره میکی دایی، به لام (وَلَمْ يُبَيِّنْ كَيْفِيَّةَ الْحِفْظِ) چۆنیه تی پاراستنی بۆ دیاری نه کرد (فَرَبَطَهَا فِي كُمِّهِ) نهویش له ناو باسکی کراسه که ی دا پیچانی و (وَأَمْسَكْهَا بِيَدِهِ) به دهستی خویشی گرتنی (أَوْ جَعَلَهَا فِي جَبِيهِ) یان هر له ناو به پکی خوئی داینان (لَمْ يَضْمَنْ) نابیتته زامین، به لام نه گهر به پکه که ی کون بوو، یان زور به رین بوو و زارکی دانه خستبو، نه و کاته ده بیته زامین، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

وَإِنْ أَمْسَكْهَا بِيَدِهِ لَمْ يَضْمَنْ إِنْ أَخَذَهَا غَاصِبٌ وَيَضْمَنْ إِنْ تَلَقَّتْ بِغَفْلَةٍ أَوْ نَوْمٍ، وَإِنْ قَالَ: اِحْفَظْهَا فَإِلْبَيْتَ. فَلْيَمُضِ إِلَيْهِ وَيُحْرِزْهَا فِيهِ، فَإِنْ أَخَّرَ بَلَاءَ عَذْرِ ضَمِنَ. وَمِنْهَا أَنْ يُضَيِّعَهَا بِأَنْ يَضَعَهَا فِي غَيْرِ حِرْزٍ مِثْلُهَا أَوْ يَدُلَّ عَلَيْهَا سَارِقًا أَوْ مَنْ يُصَادِرُ الْمَالِكَ، فَلَوْ أَكْرَهَهُ ظَالِمٌ حَتَّى سَلَّمَهَا إِلَيْهِ فَلِلْمَالِكِ تَضْمِينُهُ فَالْأَصَحُّ ثُمَّ يَرْجِعُ عَلَى الظَّالِمِ. وَمِنْهَا أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا بِأَنْ يَلْبَسَ أَوْ يَرْكَبَ

(وَإِنْ أَمْسَكْهَا بِيَدِهِ) نه گهر دیره مه کان به دهستی خوئی گرتن، نه و کاته ش (لَمْ يَضْمَنْ) إِنْ أَخَذَهَا غَاصِبٌ نابیتته زامین نه گهر سته مکاریک لی بیستینی، به لام (وَيَضْمَنْ) إِنْ تَلَقَّتْ بِغَفْلَةٍ أَوْ نَوْمٍ نه گهر به هوئی غافل بوون، یان خهوتن دیره مه کان فهوتان، نه و کاته ده بیته زامین. (وَإِنْ قَالَ) نه گهر شتیکی دایی و گوتی: (اِحْفَظْهَا فَإِلْبَيْتَ) بیبه وه له ماله که تدا بۆم بیاریزه (فَلْيَمُضِ إِلَيْهِ) با به په له بپواته ماله وه و (وَيُحْرِزْهَا فِيهِ) یه کسه ره شوینیکی پاریزه دایینی (فَإِنْ أَخَّرَ بَلَاءَ عَذْرِ) نه گهر به بی عوزر دواي خست و نه یبرده وه ماله وه فهوتا، نه و کاته (ضَمِنَ) ده بیته زامین.

(وَمِنْهَا) یه کیکی تر له هویه کانی زامینی: (أَنْ يُضَيِّعَهَا) نه وهیه: نه مانه ته که له دهست بدا (بِأَنْ يَضَعَهَا فِي غَيْرِ حَرْزٍ مِثْلَهَا) وهك له شوینیککی وهه دا یینی: که شوینی پاراستنی وینهی نه وشته نه بی (أَوْ يَدُلَّ عَلَيْهَا سَارِقًا) یان شوینه که ی به دزیک نیشان بدا (أَوْ مَنْ يُصَادِرُ الْمَالَكَ) یان به که سیکی وهه ی نیشان بدا: که مالی خاوه نه که ی داگیر دهکا.
(فَلَوْ أَكْرَمَهُ ظَالِمٌ) جا نه که رسته مکاریک زوری لی کرد (حَتَّى سَلَمَهَا إِلَيْهِ) تا نه مانه ته که ی ته سلیمی سته مکاره که کرد، یان ته سلیمی که سیکی تری کرد، نه وه (فَلِلْمَالِكِ تْخْمِينُهُ) بۆ خاوه نه که ی دروسته: نه مینداره که بکاته زامین و توله ی لی وه ریگری (فِي الْأَصْح) له فرموده ی پاستردا (ثُمَّ يَرْجِعُ عَلَى الظَّالِمِ) ئینجا نه مینداره که ش ده که ریته وه سهر سته مکاره که بۆ نه وه ی چهند توله ی لی وه ریگری وه نه ویش نه وه نده ی له وی وه ریگریته وه، به لام نه که نه مینداره که نه مانه ته که ی ته سلیم نه کرد و شوینه که شی نیشان نه دا، به لکو سته مکاره که به خوی بردی، نه و کاته نه مینداره که نابیته زامین.

ئینجا بزانه: واجبه نه مینداره که به هه مو ریگایه کی گونجاو سته مکاره که لا بدا له بردنی نه مانه ته که، هه رچند به عه ییدار کردنی نه مانه ته که ش بی، یان به درۆ کردن بی، به لکو دروسته: سویندیش به درۆ بخوا، به لام واجبه که ففاره تی سوینده که بدا، به لام نه که سویندی به درۆ به ته لاق بخوا، نه و کاته ته لاقی ده که وی، چونکه ژنه که ی کردو ته قوریانی نه مانه ته که، هه وهك له زۆری سهرچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَمِنْهَا) هویه کی تری زامینی: (أَنْ يَنْتَفِعَ بِهَا) نه وهیه نه مینداره که بۆ خوی سود له نه مانه ته که وه ریگری (بِأَنْ يَلْبَسَ) وهك جله که ده بهر بکا (أَوْ يَرْكَبَ) یان سواری وولاغه که خِيَانَةً، أَوْ يَأْخُذَ الثُّوبَ لِيَلْبَسَهُ أَوْ الدَّرَاهِمَ لِيَنْفَقَهَا فَيَضْمَنُ، وَلَوْ نَوَى الْأَخْذَ وَلَمْ يَأْخُذْ لَمْ يَضْمَنْ عَلَا الصَّحِيحَ، وَلَوْ خَلَطَهَا بِمَالِهِ وَلَمْ تَتَمَيَّزْ ضَمِنْ، وَلَوْ خَلَطَ دَرَاهِمَ كَيْسَيْنِ لِلْمُودِعِ ضَمِنْ فِالْأَصَحِّ، وَمَتَى صَارَتْ مَضْمُونَةً بَانْتِفَاعٍ وَغَيْرِهِ ثُمَّ تَرَكَ الْخِيَانَةَ لَمْ يَبْرَأْ، فَإِنْ أَخَذَتْ لَهُ الْمَالُكَ اسْتِثْمَانًا بَرَأَ فِالْأَصَحِّ.

بی، یان له سهر پایه خه که دابنیشی، یان کتیبه که بخوینیته وه، جا له و حاله ته دا ده بیته زامین: که (خِيَانَةً) نه و به کاره ی تانه ی پابردو به خیانه تکاری بی، واته: هیه عوزریکی نه بی، به لام نه که بۆ سودی نه مانه ته که بی، نه و کاته نابیته زامین.

(أَوْ يَأْخُذَ الثُّوبَ لِيَلْبَسَهُ) یان جله که به دهستی هه لبرگی تاکو ده بهری بکا (أَوْ الدَّرَاهِمَ لِيَنْفَقَهَا) یان پاره و پوله که هه لبرگی تاکو خه رچی بکا (فَيَضْمَنُ) به و دهستدانه ش ده بیته زامین، هه رچند ده به ریشی نه کاو خه رجیشیان نه کا، به لام (وَلَوْ نَوَى الْأَخْذَ) نه که نه مینداره که نیته هیئا نه مانه ته که دهست بداتی و به کاری بیینی، ئینجا په شیمان بۆ وه (وَلَمْ يَأْخُذْ) دهستی نه دایی، نه و کاته (لَمْ يَضْمَنْ) نابیته زامین (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر

فهرموده‌ی پاست.

(وَلَوْ خَلَطَهَا بِمَالِهِ) نه‌گهر نه‌مینداره‌که نه‌مانه‌ته‌که‌ی تیکه‌لی مالی‌خوی کردو (وَلَمْ تَتَمَيَّنْ) لیکیش جیا نه‌ده‌بؤوه: وه‌ک گه‌نم تیکه‌لی جو بکا، نه‌وه (ضَمِنَ) ده‌بیته زامین. (و) هه‌روه‌ها (لَوْ خَلَطَ دَرَاهِمَ كَيْسَيْنِ لِلْمُودِعِ) نه‌گهر چه‌ند دیره‌میکی زیو که له دوو کیسه‌دا بون تیکه‌لی کردن که گشتی هی یه‌ک خاوه‌ن بون و لیک جیا نه‌ده‌کرانه‌وه، نه‌و کاته‌ش (ضَمِنَ فِی الْأَصْحِ) ده‌بیته زامین له فهرموده‌ی راستردا، به‌لام نه‌گهر زیوه‌که‌ی هه‌ردووک کیسه‌کان لیک جیا بکریته‌وه، نه‌و کاته نابیته زامین.

(وَمَتَّى صَارَتْ مَضْمُونَةً بِانْتِفَاعٍ وَغَيْرِهِ) هه‌ر کاتیک نه‌مانه‌ته‌که له سه‌ر نه‌مینداره‌که بیته زه‌مانه‌تکراو: به‌هوی سودلیوه‌رگرتن، یان به‌هویه‌کی‌تر (ثُمَّ تَرَكَ الْخِيَانَةَ) ئینجا نه‌مینداره‌که وازی له خیانه‌تکاری هینا و هیچی‌تر به‌کاری نه‌هینا، نه‌وه (لَمْ يَبْرَأْ) نه‌مینداره‌که له زامینیه‌که نازاد نابو و ناشبیته‌وه نه‌میندار، به‌لکو واجب: یه‌کسه‌ر بؤ خاوه‌نه‌که‌ی بیگه‌پینیتته‌وه.

به‌لام (فَإِنْ أَحْدَثَ لَهُ الْمَالِكُ اسْتِثْمَانًا) نه‌گهر خاوه‌نه‌که نه‌مینداریه‌کی‌تری بؤ په‌یدا کرده‌وه: وه‌ک پی‌ی بلو: تو‌م کردوه نه‌مینداری نه‌مانه‌ته‌که. یان گوتی: له زامینیه‌که گه‌رده‌نت نازاد بو. یان گوتی: بیبه‌وه شوینی‌خوی بؤم بپاریزه. نه‌و کاته (بَرِئَ فِی الْأَصْحِ) نه‌مینداره‌که له زامینی‌ی‌پرابردوی نه‌مانه‌ته‌که نازاد ده‌بو، له فهرموده‌ی راستردا، به‌لام نه‌گهر وه‌کیلی‌خواه‌نه‌که، یان سه‌رپه‌رشتکاری‌خواه‌نه‌که نه‌مینداریه‌کی‌تری بؤ په‌یدا بکاته‌وه، نه‌و کاته نه‌مینداره‌که له زامینی نازاد نابو، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

وَمَتَّى طَلَبَهَا الْمَالِكُ لَزِمَهُ الرَّدُّ بِأَنْ يُخْلِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا، فَإِنْ أَخَّرَ بِلَا غُذْرِ ضَمِنَ، وَإِنْ ادَّعَى تَلَفَهَا وَلَمْ يَذْكُرْ سَبَبًا أَوْ ذَكَرَ خَفِيًّا كَسْرِ قَرَّةٍ صُدَّقَ بِبَيْمِينِهِ، وَإِنْ ذَكَرَ ظَاهِرًا كَحَرِيقٍ: فَإِنْ عُرِفَ الْحَرِيقُ وَعُمُومُهُ صُدَّقَ بِلَا يَمِينٍ، وَإِنْ عُرِفَ دُونَ عُمُومِهِ صُدَّقَ بِبَيْمِينِهِ، وَإِنْ جُهِلَ

﴿گه‌پاندنه‌وه‌ی نه‌مانه‌ته‌که﴾

(وَمَتَّى طَلَبَهَا الْمَالِكُ) هه‌ر کاتیک خاوه‌نه‌که داوای نه‌مانه‌ته‌که‌ی کرد (لَزِمَهُ الرَّدُّ) له سه‌ر نه‌مینداره‌که واجب نه‌مانه‌ته‌که بگه‌پینیتته‌وه، به‌به‌لگه‌ی نایه‌ته‌که، جا مه‌به‌ست به‌گه‌پاندنه‌وه نه‌وه‌یه: (بِأَنْ يُخْلِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا) وازی لای‌بینی و پیکا بدا خاوه‌نه‌که نه‌مانه‌ته‌که بیاته‌وه، واته: له سه‌ر نه‌مینداره‌که واجب نیه: به‌خوی بؤی بیاته‌وه، که‌وابو: نه‌رکی گه‌پاندنه‌وه‌ی نه‌مانه‌ته‌که له سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌تی.

به‌لام نه‌گهر دوو هاویه‌ش ویکرا نه‌مانه‌تیکیان له لا دانابو، نه‌وه دروست نیه: ته‌نها ته‌نها نه‌مانه‌ته‌که بداته‌وه هیچی‌کیان، جا نه‌گهر هاویه‌شیکیان سوپ بوو له سه‌ر بردنه‌وی به‌شه‌که‌ی‌خوی، نه‌و کاته (قازی) بؤیان به‌ش ده‌کا، ئینجا به‌شه‌که‌ی‌وی

دهداته وه، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا ئه و مهسلانه پوون كراونه وه.

ئينجا بزانه: هه كاتيك خاوه نه كه مرد، يان شيت بوو، واجبه: ئه مينداره كه - به په له -
ئه مانه ته كه بداته وه ميراتگري مردوه كه و سه په رشتكاري شيتته كه، ههروهك پابرا (فَإِنْ أُخْرَ
بَلَا عُذْرٍ) جا ئه گهر ئه مينداره كه گه پاندنه وه ئه مانه ته كه ئه دوا خست (بَلَا عُذْرٍ) به
بي عوزر، ئه وه (ضَمِنَ) ده بيه زامين، واته: به لام ئه گهر عوزريكي هه بي، ئه و كاته به هوي
دوا خستنه كه نابيته زامين.

(وَإِنْ ادَّعَى تَلَفَهَا) ئه گهر ئه مينداره كه گوتى: ئه مانه ته كه فه وتاوه (وَلَمْ يَذْكُرْ سَبَبًا) هيچ
هويه كي فه وتانه كه شي نه گوت (أَوْ ذَكَرَ خَفِيًّا) يان هويه كي په نهاني گوت (كَسَرِقَةٍ) وه كو
بلي: دزراوه. يان بلي: زورداريك بردى. ئه وه (صَدَّقَ بِيَمِينِهِ) به سويند خواردن باوه پى پى
ده كرى، به لام (وَإِنْ ذَكَرَ ظَاهِرًا) ئه گهر هويه كي ناشكراي گوت (كَحَرِيقٍ) وه كو سوتان، يان
مردن، ئه وه (فَإِنْ عُرِفَ الْحَرِيقُ وَعُمُومُهُ) ئه گهر سوتانه كه و داگرتنه وه سوتانه كه له ناو
خه لكى زاندرابو، يان هه به لايه كي داگره وه ئه تى ناشكرا: وهك به هوي بزمبيك هه موو
خانوه كه ئه ويران ببي، ئه وه (صَدَّقَ بَلَا يَمِينٍ) به بي سويند خواردن باوه پى پى ده كرى:
كه ئه مانه ته كه به هويه فه وتاوه.

به لام (وَإِنْ عُرِفَ) ئه گهر زاندرابو هويه كه پوي داوه (دُونَ عُمُومِهِ) به لام داگرتنه وه كه ئه
نه زاندرابو: وهك به شيكي خانوه كه سوتابي، ئه و كاته (صَدَّقَ بِيَمِينِهِ) به سويند خواردن
باوه پى پى ده كرى: كه به هويه فه وتاوه (وَإِنْ جُهِلَ) ئه گهر هويه كه نه زاندرابو، ئه وه
طُولِبَ بَيِّنَةٍ، ثُمَّ يُحْلَفُ عَلَى التَّلَفِ بِهِ. وَإِنْ ادَّعَى رَدَّهَا عَلَى مَنْ اِئْتَمَنَهُ
صَدَّقَ بِيَمِينِهِ، أَوْ عَلَغِيْرِهِ كَوَارِثِهِ أَوْ ادَّعَى وَارِثُ الْمُوَدَعِ الرَّدَّ
عَلَى الْمَالِكِ أَوْ أُوْدَعَ عِنْدَ سَفَرِهِ أَمِينًا فَادَّعَى الْأَمِينُ الرَّدَّ عَلَى الْمَالِكِ طُولِبَ بَيِّنَةٍ،

(طُولِبَ بَيِّنَةٍ) داواي شاهيدى لى ده كرى: كه ئه وه هويه پوي داوه (ثُمَّ يُحْلَفُ عَلَى التَّلَفِ بِهِ)
ئينجا سويند ده درى: كه ئه مانه ته كه به هويه فه وتاوه، چونكه ده گونجى نه فه وتابي، جا
ئه گهر ئه مينداره كه سويندى نه خوارد، ئه و كاته خاوه نه كه سويند ده خوا: كه نه يزانيوه
ئه مانه ته كه ئه فه وتابي. ئينجا كه سويندى خوارد، تۆله ئه مانه ته كه ئه له ئه مينداره كه
ده ستيني، ههروهك له زوريه ئه سه رچاوه كاندا فه رمويانه.

(وَإِنْ ادَّعَى رَدَّهَا عَلَى مَنْ اِئْتَمَنَهُ) ئه گهر خودى ئه مينداره كه گوتى: ئه مانه ته كه م
گه پاندوته وه بۆ ئه و كه سه ئه به ئه ميندارى دانابوم و ئه مانه ته كه م لى ئه وهرگرتبو. جا
كه سه كه: خاوه ئه ئه مانه ته كه بي، يان سه په رشتكاري خاوه نه كه بي، يان قازى بي،
ئه وه (صَدَّقَ بِيَمِينِهِ) به سويند خواردن باوه پى پى ده كرى، چونكه گشت ئه مينداريك به

سویندخواردن باوه پي گه پاندنه وهی پی ده کړی: وهك وهكيل و هاو به شو... هتد.
 هه روه ها نه گه ر میراتگری نه مینداره که ش بلئ: نه مینداره که پیش مردنی به خوی
 نه مانه ته که ی بڅ خاوه نه که ی گه پاندوته وه. یان گوتی: هر له سرده می خوی دا نه مانه ته که
 له لای وی فه وتاوه. نه ویش به سویندخواردن باوه پي پی ده کړی، هه روهك له زوړ به ی
 سرچاوه کانداهرموویانه.

(أَوْ عَلَىٰ غَيْرِهِ) به لام نه گه ر نه مینداره که بلئ: نه مانه ته که م داوه ته وه ده ست که سیکی تری
 جگه له و که سه ی لیم وه رگرتبو (كَوَارِثِهِ) وهك بلئ: داومه ته وه میراتگری که ی (أَوْ ادْعَىٰ
 وَارِثُ الْمُوَدَّعِ الرَّدُّ عَلَى الْمَالِكِ) یان میراتگری نه مینداره که گوتی: من به خوم نه مانه ته که م
 داوه ته وه ده ست خاوه نه که ی (أَوْ أَوْدَعَ عِنْدَ سَفَرِهِ أَمِينًا) یان له کاتی چوونه سه فەر
 نه مینداره که نه مانه ته که ی به نه مینداريکی تر سپاردبو (فَادْعَى الْأَمِينُ الرَّدُّ عَلَى الْمَالِكِ) جا
 نه مینداره که ی دووه می ش گوتی: نه مانه ته که م بڅ خاوه نه که ی گه پاندوته وه. نه وه له هر
 سیك مه سه له دا (طُولِبَ بَيِّنَةٌ) نه وه ی ده لئ: گه پاندوته وه. داوای شاهیدی لی ده کړی و به
 سویندخواند باوه پي پی ناکړی، چونکه له و مه سه لانه دا نه وه ی نه مامه نه ته که ی ته سلیم
 کراوه ته وه، ته سلیم که ره که ی نه کردوته نه میندار.

﴿ثَاغِي دَارِي﴾: نه گه ر دوو که س داوای نه مانه ته که یان کردو هه ردووک گوتیان: هی منه.
 نه مینداره که ش ته نها یه کیکیان ی به پاستگژ دانا، نه و کاته بڅ نه وی تریان دروسته:
 نه مینداره که سویند بدا، ئینجا که نه مینداره که سویندی خوارد، داوای نه وی تر له کار
 وَجُحُودُهَا بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ مُضْمَنٌ.

(كِتَابُ قَسَمِ الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ)

الْفَيْءُ مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِلاَ قِتَالٍ وَإِيجَافٍ خَيْلٍ وَرِكَابٍ: كَجَزِيَّةٍ وَعُشْرِ تِجَارَةٍ
 وَمَا جَلَوْا عَنْهُ خَوْفًا وَمَالٍ مُرْتَدٍّ قُتِلَ أَوْ مَاتَ وَذِمِّي مَاتَ بِلاَ وَارِثٍ، فَيُخَمَّسُ:

ده که وی، به لام نه گه ر نه مینداره که سویندی نه خوارد، نه و کاته نه وی تر سویند
 ده خوا، ئینجا ده بی نه مینداره که توله ی نه مانه ته که ی بڅ بزمیږی، هه روهك له (نهایه) و
 (مغنی) دا فهرموویانه.

ئینجا بزانه: نه گه ر یه کیك نه مانه تیکی که سیکی له لا بوو، ئینجا خاوه نه که ی گوم بوو و له
 دو زینه وه ی بی نومید بوو، نه و کاته ش وهك مالی بی خاوهن ده بیته ملکي (بَيْتُ الْمَالِ)،
 که واته: بڅ نه مینداره که دروسته له به رژه وهندی موسولمانان و دروستکردنی مزگوت و نه و
 جوړه شتانه سه رفی بکا، هه روهك له (تحفة) و (نهایه) دا فهرموویانه.

(وَجُحُودُهَا بَعْدَ طَلَبِ الْمَالِكِ) دانته هی تان به نه مانه ته که به بی عوز له داوای داواکردنی

خاوه نه كه ی (مُضْمَنٌ) ده بیته هؤی زامینی، به لّام نه گه ر بؤ داننه هیئانه كه عوزیكی هه بی: وهك له كاتی داوا كردنی خاوه نه كه ی سته مكارێك له وی بئو ترسی هه بی نه مانه ته كه ی لی بستیئنی، نه ویش له ترسی وی گوتی: هیچ نه مانتیكی تۆم له لا نیه. نه و كاته نابیتته زامین، هه روهك له زۆربه ی سه رچاوه كاندا فهرموویانه.

﴿كِتَابُ قِسْمِ الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ: لَهُمُ فِيهِ بِرِثَةٌ كَمَا فِي بَرِثَةِ الْوَرَثَةِ وَتَوَوُّوْا تِلْكَ الْكَافِرَانَ﴾
 پیناسه: (الْفَيْءُ) = دهسكه وتووی كافران (مَا لَمْ يَحْصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِلَا قِتَالٍ وَلَا جَافٍ خَيْلٍ وَرِكَابٍ) شتیكه له كافره كانه وه به دهست موسولمانان كه وتبئ بئ جهنگو بئ وه كارخستنی نه سپو وولاغ وه لگه ره كانیتری وهكو كه شتی و تۆتۆمبیل و فرۆكه و نه و جۆره شتانه:

(ك) وهكو (جَزِيَّةٌ) = نه و سه رانه ی له جوله كه و دیانه كان وهرده گیرئ، هه م (وَعُشْرُ تِجَارَةٍ) دهیه کی نه و بازرگانیه ی له بازرگانه كافره كان وهرده گیرئ، هه م (وَمَا جَلَا عَنْهُ خَوْفًا) نه و شته ی له ترسی موسولمانان كافره كان به جئ ده هیلن وه لدین، هه م (وَمَا لَمْ تُرْتَرْ قَتْلَ أَوْ مَاتَ) مالی نه و كه سه ی له ئیسلامه وه بوته كافرو هه ر به كافریش كوژرابئ، یان مردبئ، هه م (وَذِمِّي مَاتَ بِلَا وَارِثٍ) مالی نه و كافره ی په یمان له نه ستۆیه، یان نه مین كراوه وه به بئ میراتگر ده مرئ.

(فِيخْمَسُ) جا گشت نه و دهسكه وتووه ی پابردو ده كریته پینج به شو به و شیوه ی داهاتو به شو ده كری، به لّام له مه زه بی هه رسیك ئیما مه كانی تر دا: ناکریته پینج به شو، به لكو گشتی بؤ به رژه وهندی موسولمانان سه رف ده كری، هه روهك له زۆربه ی سه رچاوه كاندا فهرموویانه.
 وَخُمُسُهُ لِحُمْسَةٍ: أَحَدُهَا: مَصَالِحُ الْمُسْلِمِينَ كَالثُّغُورِ وَالْقَضَاةِ وَالْعُلَمَاءِ يُقَدَّمُ الْأَهَمُّ.
 وَالثَّانِي: بَنُو هَاشِمٍ وَالْمُطَلَبِ يَشْتَرِكُ الْغَنِيُّ وَالْفَقِيرُ وَالنِّسَاءُ وَيُفْضَلُ الذَّكَرُ كَالْإِرْثِ.

﴿لَا كَادَارِي﴾: نه و گومرگه ی له بازرگانه موسولمانه كان وهرده گیرئ، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام هه پامه وه هه ر كه سیكیش به هه لالی دابنئ كافر ده بی، هه روهك سه رچاوه كان له باسی كافر بووندا فهرموویانه، كه وابو: نه وه ی وه رگیراوه، واجبه: بدریته وه خودی بازرگانه كان، كه واته: دروست نیه وه رگیرئ وهكو (فَيْءٌ) به شو بكرئ و بؤ به رژه وهندی موسولمانان به كار بئ، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْعُشُورُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ عُشُورٌ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، دهیه کی بازرگانی ته نها له سه ر جوله كه و دیانه كانه، موسولمانه كان هیچ دهیه كه کی بازرگانیان له سه ر نیه.

(وَحُمُسُهُ لِحُمْسَةٍ) پینجیكی گشت دهسكه وتووه كه شو ده كریته پینج به شو: بؤ پینج جۆر سه رف ده كری (أَحَدُهَا) په كێکیان: (مَصَالِحُ الْمُسْلِمِينَ) به رژه وهندی موسولمانانه: (كَالْثُّغُورِ) وهكو سه نگره كانی سنوری شاره كانی موسولمانان، واته: له چهك و موچه ی پاسه وانه كانی ناو نه و سه نگره رانه سه رف ده كری، هه م بؤ دروست كردنی مزگه وت و پردو پێكه و

بان، هم (وَالْقَضَاةَ) بۆ موچهی قازیه کانو (وَالْعُلَمَاءَ) زانایانی نایینی و قوتابیان نایینی سهرف ده کړئ، ئینجا له وانه ش (يُقَدِّمُ الْأَهْمُ) هره گرنگه که وه پېش گرنگه که دیخړی. جا بزانه: نه م به شه - که پېنجیکې پېنجیکه - کاتی خوی به تایبه تی بۆ پیغه مبه رﷺ بوو، هره وها چوار پېنجیکه که ی تریش هه مووی هه ر بۆ پیغه مبه رﷺ بوو، واته: له بیست و پېنج به شی ده سکه وتووه که: بیست و یه که به شی بۆ پیغه مبه رﷺ بوو بۆ خوی و بۆ به رزه و هندی موسولمانان سهرفی ده کرد، هه روه که له (تحفة) دا فه رموویه تی.

که واته: ته نها چوار پېنجیکې پېنجیک ده درا نه و چوار که سانه ی داهاتو، به به لگی نایه تی ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ هه ر شتیک له دانیشتوانی نه و دییه کافرا نه ده ست پیغه مبه رﷺ ده که وی، نه وه بۆ خوا و پیغه مبه ره وﷺ بۆ خزمه موسولمانه کانی پیغه مبه ره وﷺ بۆ یه تیمانه و بۆ هه ژارانه و بۆ پېوارنه.

(وَالثَّانِي) جوړی دوو هم - که (خُمْسُ الْخُمْسِ) - پېنجیکې پېنجیکې ده سکه وتووه که یان ده درېتی - : (بَنُو هَاشِمٍ وَالْمُطَلِّبِ) نه ته وهی (هاشم) و نه ته وهی (المطلّب) ن: که هه ردوکیان خزمه موسولمانه کانی پیغه مبه رﷺ، - ئیمامی (الشافعی) له نه ته وهی (المطلّب) هه سیده کانی کوردستانیش له نه ته وهی (هاشم) ن - (يَشْتَرِكُ الْفَنِيُّ وَالْفَقِيرُ) ده وله مه ندو هه ژاره کانیان ده بڼه هاوبه ش له و پېنجیکه پېنجیکه دا، هم (وَالنِّسَاءُ) ژنه کانیان، به لام (وَيُفَضِّلُ الذَّكَرُ كَالْإِثْرِ) نیرینه دوو مه ندی می بینه ی ده درېتی و هکر میرات.

وَالثَّلَاثُ: الْيَتَامَى وَهُوَ صَغِيرٌ لَا أَبَ لَهُ، وَيُشْتَرَطُ فَقْرُهُ عَلَى الْمَشْهُورِ. وَالرَّابِعُ وَالْخَامِسُ: الْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ، وَيَعْمُ الْأَصْنَافُ الْأَرْبَعَةُ الْمَتَّاعَةَ، وَقِيلَ يَخْصُ بِالْحَاصِلِ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ مَنْ فِيهَا مِنْهُمْ. وَأَمَّا الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهَا لِلْمُتَرَفِّقَةِ، وَهُمْ الْأَجْنَادُ الْمُرْصَدُونَ لِلْجِهَادِ فَيَضَعُ الْإِمَامُ دِيوَانًا، وَيُنْصَبُ لِكُلِّ قَبِيلَةٍ أَوْ جَمَاعَةٍ عَرِيفًا وَيَبْحَثُ عَنْ خَالٍ كُلِّ وَاحِدٍ وَعِيَالِهِ وَمَا يَكْفِيهِمْ فَيُعْطِيهِ كِفَايَتَهُمْ،

(وَالثَّلَاثُ) جوړی سئیه میس - که (خُمْسُ الْخُمْسِ) پېنجیکې پېنجیکې ده سکه وتووه که یان ده درېتی - : (الْيَتَامَى) یه تیمه کانی (وَهُوَ) یه تیم له شه رعدا (صَغِيرٌ لَا أَبَ لَهُ) مندالیکه بلوغی نه بوې و باوکی نه بئ، هه رچه ند باپیره شی هه بئ، یان له زینا بوې، که واته: جیاوازی کوېو که نه، به لام (وَيُشْتَرَطُ فَقْرُهُ عَلَى الْمَشْهُورِ) به مه رج داده ندري: منداله بئ باوکه که هه ژار بئ، له سه ر فه رمووده ی ناسراوی مه زه ب.

(وَالرَّابِعُ وَالْخَامِسُ) چواره م و پېنجه م - که پېنجیکې پېنجیکې ده سکه وتووه که یان ده درېتی - : (الْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ) که داو هه ژاره کان و پېواره کانی. (وَيَعْمُ الْأَصْنَافُ الْأَرْبَعَةُ الْمَتَّاعَةَ) پیشه وای موسولمانان - له و

دهستکه وتووه - ده داته گشت نهو چوار جورانه دوی جوریه که م، جیاوازی نیه: له شوینی دهستکه وتووه که دا ناماده بن، یان له شوینیکی تر بن، به لام مەرجه هر چوار جوره کان: موسولمان بن، ئینجا بۆ کاریه دهسته که دروسته: جیاوازی له نیوان نه دامه کانی سی جوره که دوی جوریه دوهم بکاوه هندیکیان له هندیکیان زیاتریان بداتی (وقیل) له فرموده یه کی بی هیژدا: (يَخْصُ بِالْحَاصِلِ فِي كُلِّ نَاحِيَةٍ مَنْ فِيهَا مِنْهُمْ) دهستکه وتووی هر ناوچه یه که به تاییه تی ده داته نه وانه ی له و ناوچه یه دانه له و چوار جورانه.

(وَأَمَّا الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) به لام چوار پینجیکه که یتری دهستکه وتووه که - که گشتی له گه ل پینجیکی پینجیکه ی پابردوش بۆ پیغه مبه ر بوو ﷺ - (فَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیژتر: (أَنَّهَا لِلْمُرْتَزَقَةِ) نهو چوار پینجیکه له دوی وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ گشتی بۆ جه نگاهه رانی ئیسلامه (وَهُمُ الْأَجْنَادُ الْمُرْصَدُونَ لِلْجِهَادِ) جه نگاهه ره کان نهو سهربازانه که بۆ جهاد = بۆ غه زاکردن ناماده کراون.

که و ابو: (فَيَضَعُ الْإِمَامُ دِيوَانًا) واجبه: پیشه وای موسولمانان دهفته ریکی تو مارکردن بۆ نهو سهربازانه دابنی و ناوه کانیان تی دا بنوسی، ههروه که ئیمامی (عمر ﷺ) داینا بو، ئینجا (وَيُنْصَبُ لِكُلِّ قَبِيلَةٍ أَوْ جَمَاعَةٍ عَرِيفًا) سوننه ته بۆ گشت هۆزیک، یان بۆ گشت کۆمه لیک حالناسیک دابنی، چونکه (وَيَبْحَثُ عَنْ حَالِ كُلِّ وَاحِدٍ وَعِيَالِهِ) واجبه: پیشه و - به خوی، یان به جیگریکی - له حالی گشت سهربازیک و حالی دایک و باوک و منداله کانی بکۆلته وه، هم (وَمَا يَكْفِيهِمْ) ده بی بزانی چهند موچه به شیان ده کا (فَيُعْطِيهِمْ كَفَايَتَهُمْ) جا چهند به شی و يُقَدِّمُ فِي اثْبَاتِ الْأَسْمِ وَالْإِعْطَاءِ قُرَيْشًا وَهُمْ وَلَدُ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ، وَيُقَدِّمُ مِنْهُمْ بَنِي هَاشِمٍ وَالْمُطَّلِبِ ثُمَّ عَبْدِ شَمْسٍ ثُمَّ نَوْفَلٍ ثُمَّ عَبْدِ الْعُزَّى ثُمَّ سَائِرَ الْبُطُونِ الْأَقْرَبَ فَلَا قَرَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ الْأَنْصَارَ ثُمَّ سَائِرَ الْعَرَبِ، ثُمَّ الْعَجَمَ، وَلَا يُثَبَّتُ فِي الدِّيْوَانِ أَعْمَى وَلَا زَمَنًا وَلَا مَنْ لَا يَصْلُحُ لِلْعَزْوِ، وَلَوْ مَرَضَ بَعْضُهُمْ أَوْ جُنَّ وَرُجِيَ زَوَالُهُ أُعْطِيَ، فَإِنْ لَمْ يُرَجَّ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ يُعْطَى،

خوی و منداله کانی ده کا: بۆ جل و بهرگو خواره مه نیو خانوو و گشت پیویستیه کانیتری خوی و دایک و باوک و منداله کانی گشتی ده دریتته سهربازه که، هه رچهند دهوله مه ندیش بی و پیویستی پی نه بی، جا نه گه ر مندالی زیاتری پهیدا بون، یان له ژنیک زیاتری هیئا، واجبه: موچه که ی بۆ زیاد بکری، ههروه که له زۆریه ی سرچاوه کاند فرمو یانه.

که واته: نهو سهربازه ی ژنی هه یه زیاتری ده دریتتی له وه ی ژنی نیه ﴿عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَتَاهُ الْفَيْءُ قَسَمَهُ فِي يَوْمِهِ: فَأَعْطَى الْآهْلَ حَظَّيْنِ وَأَعْطَى الْعَرَبَ حَظًّا﴾ رواه أبوداود بسند صالح، هه رکاتیک پیغه مبه ر ﷺ (قیه) ی بۆ هاتبا، هه ر له پۆژه که ی خوی دا به شی ده کرد: دوو به شی ده دا خاوه ن ژن، به شیکی ده دا بی ژن.

(وَيُقَدِّمُ فِي إِثْبَاتِ الْإِسْمِ وَالْإِعْطَاءِ قُرَيْشًا) سونته ته: له تۆمارکردنی ناو و له بهخشیندا (قریشی) یه کان وه پیش بیخی، چونکه له هۆزه به پێژه که ی پێغه مبه ر ﷺ (وَهُمْ وَلَدُ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ) قورپه یشیه کان نه ته وه ی (نضری کورپی (کنانه) نه، ئینجا (وَيُقَدِّمُ مِنْهُمْ بَنِي هَاشِمٍ وَالْمُطَّلِبِ) له قورپه یشیه کانیش به ره بابی (هاشم و) (المطلب) وه پیش دیخی (ثُمَّ عَبْدُ شَمْسٍ ثُمَّ نَوْفَلٌ ثُمَّ عَبْدُ الْعُزَّى) ئینجا به ره بابی (عبد شمس) ئینجا به ره بابی (نوفل)، ئینجا به ره بابی (عبد العزی) وه پیش دیخی (ثُمَّ سَائِرَ الْبُطُونِ الْأَقْرَبَ فَلَا اقْرَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ئینجا به ره باب به کانیتری (قریش) به گویره ی نزیکتریان له پێغه مبه ر ﷺ وه پیش دیخی (ثُمَّ الْأَنْصَارِ) ئینجا (أنصاري) یه کان (مه دینه) ی پیروژ (ثُمَّ سَائِرَ الْعَرَبِ) ئینجا عه ره به کانیتری (ثُمَّ الْعَجَمِ) ئینجا گه له کانیتری جگه له عه ره ب: کامه یان پێشدا هاتونه ته ناو ئیسلام تۆماریان ده کا.

(وَلَا يُثَبِّتُ فِي الدُّيُوكَانِ أَعْمَى وَلَا زِمْنًا) نابی له ده فته ره که دا کویره په ککه وتوو و مندالو شیته و ئافه رته تۆمار بکا، هم (وَلَا مَنْ لَا يَصْلُحُ لِلْعَزْوِ) نابی نه و که سه ش تۆمار بکا: که بۆ غه زا کردن به که لک نابی له به تر سه توکی، یان بی ده ستی، یان بی قاچی.

(وَلَوْ مَرِضَ بَعْضُهُمْ أَوْ جُنَّ) نه گه ر سه ر یازیک نه خو ش بوو، یان شیته بوو (وَرَجِي زَوَالُهُ) چاوه پوانی لاچوونی نه خو شی و شیته که شی ده کرا، نه وه (أُعْطِيَ) موچه که ی هه ر ده دریتتی و ناوه که ی ناسپێته وه، به لام (فَإِنْ لَمْ يُرَجْ) نه گه ر چاوه پوانی چاکیبونه وه ی نه ده کرا، نه و کاته ش (فَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ يُعْطَى) به فه رموده ی به میزت: موچه که ی هه ر وَكَذَا زَوْجَتُهُ وَأَوْلَادُهُ إِذَا مَاتَ: فَتُعْطَى الزَّوْجَةُ حَتَّى تَنْكِحَ وَالْأَوْلَادُ حَتَّى يَسْتَقِلُّوا، فَإِنْ فَضَلَتِ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ عَنْ حَاجَاتِ الْمُرْتَرِقَةِ وَزَعَّ عَلَيْهِمْ عَلَى قَدَرِ مُؤَنِّيهِمْ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يُصْرَفَ بَعْضُهُ فِي إِصْلَاحِ الثُّغُورِ وَالسَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ، هَذَا حُكْمٌ مَنْقُولٌ الْقِيءِ، فَأَمَّا عَقَارُهُ: فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُجْعَلُ وَقْفًا وَتُقَسَّمُ غَلَّتُهُ كَذَلِكَ. (فَصَلِّ) الْغَنِيمَةُ مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِقِتَالٍ وَإِيجَافٍ،

ده دریتتی، به لام ناوه که ی له ده فته ری سه ر یازه کان ده سپێته وه (وَكَذَا زَوْجَتُهُ وَأَوْلَادُهُ إِذَا مَاتَ) هه روه ها هه ر کاتی که سه ر یازه که مرد، ژنه کان و منداله کانیشی به شه موچه که ی خویان هه ر ده دریتتی، هه روه ها دایک و باوکیشی نه گه ر به خێو کردنیان له سه ر سه ر یازه که بویی، نه وانیش به شه موچه که یان هه ر ده دریتتی:

که وابو: (فَتُعْطَى الزَّوْجَةُ حَتَّى تَنْكِحَ) ژنه که ی هه ر ده دریتتی تا میردیکه تر ده کا، به لام نه گه ر ده وله مه ند بوو ناید ریتتی (وَالْأَوْلَادُ حَتَّى يَسْتَقِلُّوا) منداله کانیشی هه ر ده یاندریتتی تا سه ره خۆ ده بن، واته: یان ده وله مه ند ده بن، یان بلو غیان ده بی و توانای که سابه تیان ده بی، یان تا کیژه کان میرد ده که ن.

(فَإِنْ فَضَلْتَ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةَ عَنْ حَاجَاتِ الْمُتَرَقِّةِ) جا نه گهر چوار پینجیکه که له پیوستیه کانی سهریازه کان زیاده بوو، نه وه (وَزَعَ عَلَيْهِمْ عَلَى قَدَرِ مَوْنَتِهِمْ) زیاده که ش هره به سهر سهریازه کاندایا به ش ده کریته وه به گویره ی نه رکی به خپوکردنی خوځان و منداله کانیان، به لام (وَالْأَصْحَ) به فهرمووده ی پراستتر (أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يُصْرَفَ بَعْضُهُ فِي إِصْلَاحِ الثُّغُورِ) دروسته به شیکی نه و زیده ییه سهر ف بکری بچا کوردنه وه ی سهرنگه ره کان، هم (وَالسَّلَاحِ) بچا که و هم (وَالْكَرَاعِ) بچا وولاغی سوار، به لام نیستا له جیات ی وولاغ: توتومبیل و فرپکه و زری پوښ له جهنگدا به کار دین، که وایو: بچا نه وانه سهر ف ده کری.

(هَذَا) نه وه ی پابرا (حُكْمُ مَنْقُولِ الْفِيءِ) برپاری نه و ده سته که وتوه بوو: که ده گواستراوه (فَأَمَّا عَقَارُهُ) به لام زهوی و باغ و خانووی ده سته که وتوه که (فَالْمَذْهَبُ: أَنَّهُ يُجْعَلُ وَقْفًا) به فهرمووده ی پراستی مه زهه ب: هره ده سته که وتویکی نه گواستریته وه ده کریته وه قفو (وَتُقَسَّمُ غَلَّتُهُ كَذَلِكَ) هه موو سالتیک به ره مه که شی وه ک گواستراوه ی پراوردو ده کریته پینج به ش و به ش ده کری.

﴿فَصَلِّ لَه بِاسِي (الْفَنِيمَةُ) تَالَانِي كَا فَرِهَ كَان﴾

پیناسه: (الْفَنِيمَةُ) تالان (مَالٌ حَصَلَ مِنْ كُفَّارٍ بِقِتَالٍ وَإِبْجَافٍ) شتی که له کافره کانه وه به ده ست موسولمانان که وتبی به جهنگو به کاره یانی نه سپو ولاغ و هه لگره کانی تر: وه کو که شتی و توتومبیل و فرپکه و نه و جوړه شتانه.

فَيَقْدَمُ مِنْهُ السَّلْبُ لِلْقَاتِلِ وَهُوَ ثِيَابُ الْقَتِيلِ وَ
كَدِرْعٍ وَسِلَاحٍ وَمَرْكُوبٍ وَسَرَجٍ وَلِجَامٍ،

نیجا بزانه: نه و شته ی کافره کانی جهنگی له موسولمانیک، یان له کافر یکی په یمان له نه ستو به ناهق سه ندویانه نیجا به هی جهنگ، یان به هی که ی تر لیان ده ستیندر یته وه، نه وه نابیته تالان، به لکو واجبه: بدریته وه خاوه نه که ی، هه روه که له زوری ی سهر چاره کاندایا فهرموویانه.

به لام نه و شته ی موسولمانیک، یان کومه له موسولمانیک له (دَارُ الْحَرْبِ)، یان له کافره کانی جهنگی ده یذن، یان ده یرفینن، یان ده یدوزنه وه، نه وه له فهرمووده ی پراستتر: به تالان داده ندري، به لام له فهرمووده ی که تر دا: نابیته تالان، به لکو بچا نه و که سه یه که دزیویه تی، یان پفاندویه تی، یان دزیویه تیه وه، جا (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) و (الإمام الغزالي) ش پشگیری نه فهرمووده دووه مه یان کردوه، هه روه که له (شرح المَحَلِّي) له باسی به دیلگرتنی کافره کاندایا روون کراوه ته وه.

دیسان بزانه: مالی نه و موسولمانان هی کافر ده بن و له جهنگدا ده کوژین، نه وه ماله که یان پاده گیری: جا هه ریه کیکیان بڼوه موسولمان، ماله که ی ده دریته وه،

نه گرنه: له دواى مردنى، يان كوژرانى، نه ویش ده بیته (قېء)، هه روهك نیمامى (الموردى) له (الأحكام السلطانية) دا پوونى كردوته وه.

ئینجا تالانه كهش بهم شیوهیه بهش ده كړئ: سهره تا (فَيَقْدُمُ مِنْهُ السَّلْبُ لِلْقَاتِلِ) پیش هه موو ده ستكاریهك لهو تالانه كه لوپه لی كوژراوه كه ده دریته نهو كه سهی كوشتویه تی، پیغه مبه رﷺ هه رموویه تی: ﴿مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيْنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ﴾ رواه الشيخان، هه كه سیك له جهنگدا كافرېك بكوژئ و شاهیدی هه بئ، نه وه كه لوپه لی كوژراوه كه بۆ خویه تی. ئیتر جیاوازی نیه بكوژه كه: مندال بئ، یان بالغ بئ، ئیر بئ، یان مئ بئ، به لام مه رجه: موسولمان بئ، واته: نهو كافره ی یارمه تی موسولمانان ده داو كافرېك ده كوژئ، مافی كه لوپه له كه ی نیه.

هه روه ها جاسوس و خائین و نهو كه سهی ترس له ناو موسولماناندا بلاو ده كاته وه، یان له جهنگردن ساردیان ده كاته وه، نه وانهش نه گهر كافرېك بكوژن مافی كه لوپه له كه یان نیه و هه م هیچ به شیكیشیان له تالانه كه نادریتئ، هه روهك له زۆریه ی سه رچاوه كاندا هه رموویانه.

(وَهُوَ) كه لوپه له كه (ثِيَابُ الْقَتِيلِ) جلو به رگی كوژراوه كه یه، هه م (وَالْخُفُّ) خوف و گوره ویو (وَالرَّانُ) به له كپچ، هه م (وَالْأَتُ الْحَرْبِ) كه رسته ی جهنگ: (كِدْرِع) وه كو زئو (وَسِلَاحٍ) چهكو (وَمَرْكُوبٍ) ولاغی سواری و (وَسَرْجٍ) زینی ولاغه كهو (وَلَجَامٍ) وَكَذَا سِوَارٌ وَمِنْطَقَةٌ وَخَاتَمٌ وَنَفَقَةٌ مَعَهُ وَجَنِيْبَةٌ تُقَادُ مَعَهُ فَلَا أَظْهَرَ، لَا حَقِيْبَةً مَشْدُوْدَةً عَلَى الْفَرَسِ عَلَا الْمَذْهَبِ، وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ بِرُكُوبٍ غَرَرٍ يَكْفِي بِهِ شَرَّ كَافِرٍ فِي حَالِ الْحَرْبِ، فَلَوْ رَمَى مِنْ حِصْنٍ أَوْ مِنَ الصَّفِّ أَوْ قَتَلَ نَائِمًا أَوْ أَسِيرًا أَوْ قَتَلَهُ وَقَدْ انْهَزَمَ الْكُفَّارُ فَلَا سَلْبَ، وَكَفَايَةُ شَرِّهِ أَنْ يُزِيلَ امْتِنَاعَهُ بِأَنْ يَفْقَأَ عَيْنَيْهِ أَوْ يَقَطَعَ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ، وَكَذَا لَوْ أَسْرَهُ أَوْ قَطَعَ يَدَيْهِ أَوْ رِجْلَيْهِ فِي الْأَظْهَرِ،

دهسته جله وه كه ی (وَكذَا سِوَارٌ) هه روه ها بازنی دهستی كوژراوه كهو (وَمِنْطَقَةٌ) پشتیندو قایشی پشتی و (وَخَاتَمٌ) نهنگوستیله و (وَنَفَقَةٌ مَعَهُ) نهو خواردنه مه نیه ی له گه لا خویه تی و (وَجَنِيْبَةٌ تُقَادُ مَعَهُ) هه م نهو ولاغش كه به یه دهك له گه لی لئ ده خوپردی تاكو له كاتی پیویستی سواری ببی (فِي الْأَظْهَرِ) له هه رمووده ی به هیژتردا.

(لَا حَقِيْبَةً مَشْدُوْدَةً عَلَى الْفَرَسِ) به لام نهو جانتایه ی له سهر نه سپه كه ی به ستراوه، نه وه ی نادریتئ (عَلَا الْمَذْهَبِ) له سهر هه رمووده ی راستی مه زه ب، به لام به هه رمووده كه ی تر: نهو جانتایه و نه وه ی له ناو جانتایه كه شدایه گشتی ده دریته، كومه له زانایه كیش یارمه تی نه م هه رمووده دووه مه یان داوه، هه روهك له (تحفة) و (مغنی) دا هه رموویانه.

(وَإِنَّمَا يَسْتَحِقُّ) بكوژه كه ته نها به وه مافی كه لوپه لی كوژراوه كه ی هیه: كه

(بِرُكُوبِ غَرَبٍ) به سوړای مه ترسیه ک بئ: که (يَكْفِي بِهِ شَرُّ كَافِرٍ) به و مه ترسیه په خراپه ی کافر یکی جه نگی له موسولمانان لایدا (فِي حَالِ الْحَرْبِ) له حاله تی جه نگدا، که وایو: (قَلَوُ رَمَى مِنْ حِصْنٍ) نه گه ر له قه لایه که وه، یان له سه نگر یکه وه چه کی بئ کوژراوه که هاویشتبو (أَوْ مِنَ الصَّفِّ) یان له پیزی موسولمانانه وه بؤی هاویشتبو (أَوْ قَتَلَ نَائِمًا) یان کافر یکی خه وتووی کوشبو (أَوْ أُسِيرًا) یان دیلیکی کافر ی کوشتبو (أَوْ قَتَلَهُ وَقَدْ اِنْهَزَمَ الْكُفَّارُ) یان له و حاله ته دا کافره که ی کوشتبو: که کافره کان به زی بون و هه لاتبون، نه وه (فَلَا سَلَبٌ) مافی که لوپه له که ی نیه، چونکه له و حاله تانه دا سواری هیچ مه ترسیه که نه بوه. که وایو: نه و کوژراوه نه ی له م سرده مه دا به تفهنگ و توپ ده کوژین، که لوپه له که یان وه گه ل تالانه که ده خستری و هیچی به تاییه تی نادریته توپته قینه که و تفهنگ هاویدزه که، والله أعلم.

(وَكِفَايَةُ شَرِّهِ) لادانی خراپه ی کافره که ش نه وه یه (أَنْ يُزِيلَ اِمْتِنَاعَهُ) هیزی خو پاراستنی کافره که لا ببا (بِأَنْ يَفْقَأَ عَيْنَيْهِ) وه که هردو چاوه کانی دهر بینئ، یان هه دووکیان کویر بکا (أَوْ يَقَطَعَ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ) یان هردو وک ده ست و قاچه کانی گشتی لی بکاته وه (وَكَذَا لَوْ أُسْرُهُ) هه روه ها نه گه ر به دیل بیگری (أَوْ قَطَعَ يَدَيْهِ) یان ته نها هردو ده ستی لی بکاته وه (أَوْ رِجْلَيْهِ) یان ته نها هردو قاچی لی بکاته وه، یان ده ستیک و قاچی لی بکاته وه، نه و کاته ش که لوپه له که یی ده دریتئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیز تر دا.

وَلَا يُخَمَّسُ السَّلْبُ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَبَعْدَ السَّلْبِ تُخْرَجُ مُؤَنَّةُ الْحِفْظِ وَالنَّقْلِ وَغَيْرِهِمَا، ثُمَّ يُخَمَّسُ الْبَاقِي: فَخُمُسُهُ لِأَهْلِ خُمُسِ الْفَيْءِ يُقَسَّمُ كَمَا سَبَقَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ النَّقْلَ يَكُونُ مِنْ خُمُسِ الْخُمُسِ الْمُرْصَدِ لِلْمَصَالِحِ إِنْ نَقَلَ مِمَّا سَيُعْنَمُ فِي هَذَا الْقِتَالِ، وَيَجُوزُ أَنْ يُنْقَلَ مِنْ مَالِ الْمَصَالِحِ الْحَاصِلِ عِنْدَهُ، وَالنَّقْلُ زِيَادَةٌ يَشْتَرِطُهَا الْإِمَامُ أَوْ الْأَمِيرُ لِمَنْ يَفْعَلُ مَا فِيهِ

(وَلَا يُخَمَّسُ السَّلْبُ عَلَى الْمَشْهُورِ) که لوپه لی کوژراوه که ناکریته پینج به ش له سر فهرموده ی ناسراوی مه زه ب، به لکو گشتی بئ بکوژه که یه تی، هه روه که پابرا. ئینجا (وَبَعْدَ السَّلْبِ) له دوی جی به جی کردنی که لوپه لی کوژراوه که (تُخْرَجُ مُؤَنَّةُ الْحِفْظِ وَالنَّقْلِ وَغَيْرِهِمَا) نه رکی پاراستن و گواستننه وه ی تالانه که و نه رکه کانی تریش گشتی له تالانه که دهرده کرى (ثُمَّ يُخَمَّسُ الْبَاقِي) ئینجا له دوی دهرده کردنی که لوپه ل و نه رکه کانی پراودو، پاشماوه که ی گشت تالانه که ده کریته پینج به ش:

(فَخُمُسُهُ) جا پینجیکی گشت پاشماوه که (لِأَهْلِ خُمُسِ الْفَيْءِ) بئ نه و پینج جوړانه یه که (فِيءٍ) = ده سته که وتووه که یان ده درایی (يُقَسَّمُ كَمَا سَبَقَ) له نئونیا ندا به ش ده کرى، هه روه که له باسی (فِيءٍ) دا پابرا، واته: چوار به شه که ی تریش گشتی بئ ناماده بووه کانی جه نکه که یه،

ههروهك له مه و دوا پوونی ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، خواى گه وره ده فهرموئى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ بزائن هر شتيكتان له كافره كان به تالان گرت، نه و پينجيكي بۆ خواو پيغه مبه ره و عَلَيْهِ السَّلَام بۆ خرمه كانى پيغه مبه ره و بۆ يه تيمان و بۆ هه ژاران و بۆ ريبوارانه.

ئينجا بزانه: به شه كه ي خواو پيغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام هر يه ك به شه، جا ئيستا وه كو (قِيء) له به رژه وه ندى موسولمانان سهرف ده كړئ هه روهك پابرا.

﴿زَيِّدَ بِهِ شَيْ جَهَنگاوهره كان﴾

(وَالْأَصْحٰ) به فهرمووده ي راستر: (أَنَّ النَّفْلَ) زَيِّدَ بِهِ شَيْ جَهَنگاوهره كان (يَكُونُ مِنْ خُمْسِ الْخُمْسِ الْمُرْصَدِ لِلْمَصَالِحِ) له و پينجيكيه پينجيكيه ده درئ كه بۆ به رژه وه ندى هه كان داندراره (إِنَّ نَفْلًا مِّمَّا سَيُغْنِمُ فِي هَذَا الْقِتَالِ) نه گه ر سهركرده كه زَيِّدَ بِهِ شه كه ي به مهرج دانابى: له و تالانه بيذا كه له و جهنگه دا ده ست ده كه وي، به لام (وَيَجُوزُ أَنْ يَنْفُلَ مِنْ مَالِ الْمَصَالِحِ الْحَاصِلِ عِنْدَهُ) دروستيشه زَيِّدَ بِهِ شه كه هر له مالى به رژه وه ندى هه كان بدا: كه ئيستا له (بيت المال) دا هه يه.

پيئاسه: (وَالنَّفْلُ) زَيِّدَ بِهِ ش له شه رعدا: (زِيَادَةٌ) به شه مالتىكى زياده سهره پاي به شه تالانه كه (يَشْتَرِطُهَا الْإِمَامُ أَوْ الْأَمِيرُ) پيشه وا، يان ئه مير به مهرجى داده نئى (لِمَنْ يَفْعَلُ مَا فِيهِ)

نَكَايَةُ الْكُفَّارِ، وَيَجْتَهِدُ فِي قَدْرِهِ، وَالْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ عَقَارُهَا وَمَنْقُولُهَا لِلْغَانِمِينَ: وَهُمْ مَنْ حَضَرَ الْقِتَالَ بِنِيَّةِ الْقِتَالِ وَإِنْ لَمْ يُقَاتِلْ، وَلَا شَيْءَ لِمَنْ حَضَرَ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْقِتَالِ، وَفِيمَا قَبْلَ حِيَازَةِ الْمَالِ وَجْهٌ، وَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ بَعْدَ انْقِضَائِهِ وَالْحِيَازَةُ فَحَقُّهُ لَوَارِثِهِ

نَكَايَةُ الْكُفَّارِ بۆ نه و كه سه ي چالاكيه كي وه ها ده كا: كه شكستيه كي كافره كانى تى دا بى: وهك هه وال هينانئك، يان ريگه نيشاندانئك، يان سهركرده يه كيان بكوژئ... هتد.

(وَيَجْتَهِدُ فِي قَدْرِهِ) نه وه ي زَيِّدَ بِهِ شه كه به مهرج داده نئى: به بۆ چوونى خوى نه ندازه كه شى ديارى ده كا ﴿عَنْ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُنْفِلَ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لَأَنْفُسِهِمْ خَاصَّةً سِوَى قِسْمَةِ عَامَّةِ الْجَيْشِ﴾ رواه الشيخان، پيغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام زَيِّدَ بِهِ شيكى نه دا چهنده كه سيكي نه و تپيانه ي نه يناردنه جهنگ جگه له و به شه تالانه ي خويان: كه له گه ل به شكردنى گشت له شكره كه دا نه ياندرايئ.

(وَالْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) چوار پينجيكيه كه ي تريش: (عَقَارُهَا وَمَنْقُولُهَا) زهويه كه ي و باغه كه ي و خانوه كه ي و نه وه ي ده گوازريته وه ش گشتى (لِلْغَانِمِينَ) بۆ تالانگره كانه (وَهُمْ) تالانگره كان

(مَنْ حَضَرَ الْوُقْعَةَ بِنِيَّةِ الْقِتَالِ) نه و که سانه ن پیش کورتایی هاتنی جهنگ ناماده ی جهنگه که بوین به نیه تی جهنگ کردن (وَإِنْ لَمْ يُقَاتِلْ) هر چند جهنگیشی نه کردبی. که و ابو: (وَلَا شَيْءَ لِمَنْ حَضَرَ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْقِتَالِ) نه و که سه ی له دوی ته و ابو بونی جهنگ ناماده بووه هیچ شتیکی له تالاناکه نیه، چونکه ئیمامی (أبو بکر) و ئیمامی (عمر) رضی الله عنهما فهرموویانه: ﴿إِنَّمَا الْغَنِيمَةُ لِمَنْ شَهِدَ الْوُقْعَةَ﴾ رواه الشافعی رحمه الله تعالى، تالان ته نها بقی نه و که سه یه که ناماده ی جهنگه که بوین.

(وَقِيمًا قَبْلَ حِيَاةِ الْمَالِ) له باره ی ناماده بوونی جهنگا و ره که له دوی ته و ابو بونی جهنگه که و پیش کۆکردنه وه ی هه موو تالانکه (وَجْهٌ) فهرمووده یه کی بی هیژ هیه: که تالانکه ی ده دریتی، هه روه که مه زه بی (حنفی) ش نه و هیه.

ئینجا بزانه: نه وه ی له جهنگ هه لدی، یان خۆی ده شاریتته وه، نه وه ی ترس له ناو له شکر دا بلاو ده کاته وه، یان له جهنگ ساردیان ده کاته وه، نه وه ی خیانه ت ده کاو جاسوسی بۆ دوژمن ده کا، نه وانه هیچ به خشیش و هیچ به شتیکیان له تالانکه نادریتی، به لکو واجبه: قه ده غه بکرین و پیگه یان نه دریتی بیته به ره ی جهنگ، هه روه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ) نه گه ر یه کۆک له ناماده بوونی جهنگه که مرد (بَعْدَ انْقِضَائِهِ وَالْحِيَاةِ) له دوی ته و ابو بونی جهنگه که و کۆکردنه وه ی تالانکه، نه وه (فَقَهُ لَوَارِثِهِ) مافی وه رگرتنی وَكَذَا بَعْدَ الْإِنْقِضَاءِ وَقَبْلَ الْحِيَاةِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ مَاتَ فِي الْقِتَالِ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا شَيْءَ لَهُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ الْأَجِيرَ لِسِيَاسَةِ الدَّوَابِّ وَحِفْظِ الْأَمْنَةِ وَالتَّاجِرَ وَالْمُحْتَرِفَ يُسْهِمُ لَهُمْ إِذَا قَاتَلُوا، وَلِلرَّاجِلِ سَهْمٌ وَلِلْفَارِسِ ثَلَاثَةٌ، وَلَا يُعْطَى إِلَّا لِلْفَرَسِ وَاحِدٌ عَرَبِيًّا كَانَ أَوْ غَيْرَهُ، لَا لِبَعِيرٍ وَغَيْرِهِ، وَلَا يُعْطَى لِلْفَرَسِ أَعْجَفَ وَمَا لَا غَنَاءَ فِيهِ، وَفِي قَوْلٍ يُعْطَى

تالانکه بۆ میراتگره که یه تی (وَكذَا بَعْدَ الْإِنْقِضَاءِ وَقَبْلَ الْحِيَاةِ) هه روه ها نه گه ر له دوی ته و ابو بونی جهنگه که و پیش کۆکردنه وه ی تالانکه ش بمری، مافی وه رگرتنی تالانکه که هه ر بۆ میراتگره که یه تی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

به لام (وَلَوْ مَاتَ فِي الْقِتَالِ) نه گه ر له ناو جهنگه که دا بمری، یان شیت بیی، نه وه (فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ لَا شَيْءَ لَهُ) به فهرمووده ی پاستی مه زه ب: هیچ به شتیکی له تالانکه که نیه، به لام نه گه ر له ناو جهنگه که دا بریندار بیی، یان بی هۆش بیی، یان نه خۆش بیی، نه و کاته مافی له تالانکه هه ر ده بی، هه روه که له (مغنی) دا فهرموویه تی.

(وَالْأَظْهَرُ) به فهرمووده ی به هیژتر (أَنَّ الْأَجِيرَ لِسِيَاسَةِ الدَّوَابِّ وَحِفْظِ الْأَمْنَةِ) نه و که سه ی به کرئ گیراوه بۆ سه ره رشتی و ولاغه کان و بۆ پاراستنی که لوپه ل، هه م (وَالتَّاجِرَ وَالْمُحْتَرِفَ) ئاسنگر (يُسْهِمُ لَهُمْ إِذَا قَاتَلُوا) نه وانیش بازگان و پیشه ساز: وه که به رگدروو و

به‌شيان له تالانه‌كه بۆ داده‌ندری هەر کاتیك جه‌نگ به‌کن.

(وَلِلرَّاجِلِ سَهْمٌ) جه‌نگاوه‌ری پیاده ته‌نها به‌شیکی له تالانه‌كه‌هه‌یه (وَلِلْفَارِسِ ثَلَاثَةٌ) سوار ئه‌سپیش سێ به‌شی هه‌نه: یه‌کی بۆ خۆی و دووی بۆ ئه‌سپه‌که‌ی ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَ لِلرَّاجِلِ سَهْمًا﴾ رواه الشيخان، له غه‌زای خه‌بهردا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له تالانه‌كه دوو به‌شی بۆ ئه‌سپ داناو به‌شیکی بۆ پیاده دانا.

ئینجا بزانه: ئه‌گەر دوو‌که‌س به‌ ئه‌سپیکی هاویه‌ش ئاماده‌ی جه‌نگ بون، ئه‌و کاته به‌شی ئه‌سپه‌که به‌ هاویه‌شی ده‌دریته هه‌ردووکیان، دیسان بزانه: که‌شتی و ئۆتۆمبیل برپاری ئه‌سپیان بۆ ده‌دری، هه‌ر چه‌ند به‌ سواری ئۆتۆمبیل و که‌شتیه‌که‌ش جه‌نگ نه‌کا، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان ده‌فامیته‌وه.

(وَلَا يُعْطَى إِلَّا لِفَرَسٍ وَاحِدٍ) سوار ئه‌سپه‌که دوو به‌شه‌که‌ی ته‌نها بۆ یه‌ک ئه‌سپ ده‌دریته، هه‌ر چه‌ند زۆر ئه‌سپیشی له‌گه‌ڵ خۆیا هێنابن (عَرَبِيًّا كَانَ أَوْ غَيْرَهُ) جیاوازی نیه ئه‌سپه‌که: عه‌په‌بی بێ، یان جوړیکی‌تر بێ.

(لَا لِبَعِيرٍ وَغَيْرِهِ) به‌لام به‌شی تالان بۆ ووشترو وولاغه‌کانی‌تر داناندی، به‌لکو هه‌ر جوړه وولاغیک به‌گوێره‌ی خۆی به‌خشیشیکی بۆ داده‌ندری.

(وَلَا يُعْطَى لِفَرَسٍ أُعْجَفَ) به‌شه تالان بۆ ئه‌سپیکی لاواز داناندی، هه‌م (وَمَا لَا غَنَاءَ فِيهِ) بۆ ئه‌سپی بێ‌سوایش داناندی (وَفِي قَوْلٍ يُعْطَى) له فهرمووده‌یه‌کدا: **إِنْ لَمْ يُعْلَمْ نَهْيُ الْأَمِيرِ عَنْ إِحْضَارِهِ، وَالْعَبْدُ وَالصَّبِيُّ وَالْمَرْأَةُ وَالذَّمِّيُّ إِذَا حَضَرُوا فَلَهُمُ الرِّضْخُ، وَهُوَ دُونَ سَهْمٍ يَجْتَهِدُ الْإِمَامُ فِي قَدْرِهِ، وَمَحَلُّهُ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: إِنَّمَا يُرْضَخُ لِذِمِّيٍّ حَضَرَ بِلَا أَجْرَةٍ وَيُأْذِنُ الْإِمَامُ عَلَى الصَّحِيحِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.**

ئو ئه‌سپه‌ش ده‌یدریته (إِنْ لَمْ يُعْلَمْ نَهْيُ الْأَمِيرِ عَنْ إِحْضَارِهِ) به‌و مه‌رجه‌ی نه‌زاندرایی ئه‌میر قه‌ده‌غه‌ی کردبێ ئو ئه‌سپه‌ به‌ئندریته جه‌نگ، هه‌م که‌لکی سواریشی هه‌بی، جا ئه‌گەر ئه‌سپه‌که‌ی ساغ بوو، به‌لام له جه‌نگدا نه‌خۆش بوو، یان بریندار بوو، یان مرد، یان به‌ ملکا‌یه‌تی دایه‌ که‌سیکی‌تر، ئو کاته دوو به‌شه‌که‌ی ئه‌سپه‌که‌ی هه‌ر ده‌دریته، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

(وَالْعَبْدُ) کۆیله‌و (وَالصَّبِيُّ) منداڵ و شیت و (وَالْمَرْأَةُ) ئافره‌ت و (وَالذَّمِّيُّ) کافری په‌یمان له‌ئسته‌و (إِذَا حَضَرُوا) هه‌ر کاتیك ئاماده‌ی جه‌نگه‌که‌ بون و سودیکیان هه‌بوو (فَلَهُمُ الرِّضْخُ) مافی به‌خشیشیان هه‌یه (وَهُوَ) به‌خشیشه‌که (دُونَ سَهْمٍ) له به‌شیکی جه‌نگاوه‌ریکی پیاده که‌م‌تره‌و (يَجْتَهِدُ الْإِمَامُ فِي قَدْرِهِ) ئیمام به‌ بۆچوونی خۆی ئه‌ندازه‌که‌ی داده‌نی ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْزُو بِالنِّسَاءِ فَيُدَاوِينَ الْجَرْحَى وَيُحْدِثْنَ مِنَ الْغَيْمَةِ، وَأَمَّا بِسَهْمٍ فَلَا﴾ رواه مسلم وأصحاب السنن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئافره‌تی له‌گه‌ڵ خۆیا

دهبردنه غهزا، جا ئافره ته كان برينداره كانيان دهرمان دهكردن و به خشيشيكيان له تالان ده درايي، به لام وهكو پياوان به شيكي ته واويان نادرابي.

(وَمَحَلُّهُ الْأَخْمَاسُ الْأَرْبَعَةُ) نهو به خشيشه له چوار پينجيكه كه تالان ده دري كه بۆ جهنگاوه ره كان داندراوه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ي به هيژتردا.

(قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فهرموي (إِنَّمَا يُرْضَخُ لِذِمِّي) به خشيشه كه ته نها له و حاله ته دا ده دري ته كافري په يمان له نه ستق: كه (حَضَرَ بِلَا أَجْرٍ) به بي كري ناماده ي جهنگه كه بوي، هم (وَيَاذَنُ الْإِمَامِ) به نيزني پيشه وا، يان نه ميري جهنگه كه ش هاتبي (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه فهرموده ي پاست (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿پاشكو﴾: خيانه تكردن له تالاندا هه پامه، جا هر چه ند شارندنه وه ي ده رزي و داويكيش بي لئى هه پامه و واجبه: بيگه پينتيته وه بۆ ناو تالانه كه، خوي گه و ره ده فهرموي:

﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ هه كه سيك خيانه ت له تالاندا بكاو شتيك به دزي ببا، نه وه له پوژي قيامه تدا شته كه له سه ر ملي خوي داده ني و ديته مه يداني مه حشر.

هه روه ها پيغه مبه رﷺ ده فهرموي: ﴿لَا تَغْلُوا فَإِنَّ الْغُلُولَ نَارٌ وَعَارٌ عَلَى أَصْحَابِهِ فَاَلْذُنْيَا وَالْآخِرَةُ﴾ رواه الامام أحمد، هيچ شتيك له تالان مه شارنه وه و به دزي مه ييه ن، چونكه خيانه ت له تالاندا سزايه كه ي ناگر و شه رمه زاري به له دونيا و قيامه ت.

(كِتَابُ قَسَمِ الصَّدَقَاتِ)

الْفَقِيرُ مَنْ لَا مَالَ لَهُ وَلَا كَسْبَ يَقَعُ مَوْقِعًا مِنْ حَاجَتِهِ، وَلَا يَمْنَعُ الْفَقْرَ مَسْكَنَهُ وَثِيَابَهُ وَمَالُهُ الْغَائِبُ فِي مَرَحَلَتَيْنِ وَالْمَوْجَلُ وَكَسْبٌ لَا يَلِيقُ بِهِ،

﴿كِتَابُ قَسَمِ الصَّدَقَاتِ: نُه مَهْيَه په رتوكي به شكر دني زه كاته كان﴾

خوي گه و ره ده فهرموي: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ زه كاته كان ته نها بۆ هه ژاره كانه و بۆ گه دايه كانه و بۆ كريكاره كاني زه كاته و بۆ نوئ موسولمانه كانه و بۆ كويله كانه و بۆ قه رزاره كانه و بۆ جهنگاوه راني پيگه ي خوي و بۆ پيواره كانه.

نينجا نيمامي (النواوي) به پيزي ثايه ته كه پيناسه ي نه و هه شت چينانه ده كاو ده فهرموي:

1- (الْفَقِيرُ) هه ژار: (مَنْ لَا مَالَ لَهُ) نه و كه سه يه ماليكي وه هاي نه بي و هم (وَلَا كَسْبَ) كه سابه تيكي وه هاشي نه بي: كه ماله كه، يان كه سابه ته كه، يان هه ر دوكيان (يَقَعُ مَوْقِعًا مِنْ حَاجَتِهِ) شوينتيكي پيويستيه كاني بۆ پر بكاته وه: له خواردن و جلو به رگو شويني نيشته جي بوون بۆ خوي و بۆ نه و كه سانه ي نه ركي به خيوكردنياني له نه ستويه تي،

هرچند به پادهی زه کاتیش مالی هبی، چونکه مرؤفی وه ها هیه: نه وهنده مالهی هیه: که زه کاتی لی پدا، به لام به روهستی به خپوکردنی خوی و منداله کانی ناکا، هروهک له (مغنی) دا فرمویه تی.

بؤ وینه: نه گهر هه ژاره که پتویستی به ده دیره م هبی، نه و تنها دوو، یان سی، یان چوار دیره می ده ست بکه وی، واته: له نیوهی پتویستی که ی که متر بی، که واته: نه گهر که سی که توانای که سابه تی هبی و که سابه ته که شی ده ست بکه وی و به شی به خپوکردنی بکا، نه وه به هه ژار داناندری، به لام نه گهر هه توانای نه بو، یان که سابه ته که ی ده ست نه ده که وت، یان دهستی ده که وت به لام توانای نه و جوره که سابه ته ی نه بو، یان توانای هه بو، به لام به شی به خپوکردنه که ی نه ده کرد، نه وهش به هه ژار داده ندری، هروهک له سه رچاوه کانداه فرمویانه.

(وَلَا يَمْنَعُ الْفَقْرَ مَسْكُهُ) هه بوونی شوینی نیشته جی بوونی و (وَلْيَأْبُهُ) جل و به رگه که ی هچکیان پنگه ی هه ژاری ناگرن، به و مهرجه ی شیاوی خوی بن (و) هروه ها (مَالُهُ الْقَائِبُ فِي مَرْحَلَتَيْنِ) نه و مالهی که دوو قوناغ لی دوره، یان نزیکه به لام نایکه وینه ده ست، هم (وَالْمَوْجَلُ) نه و قهرزه ی له سه ر خه لکی یه و کاتی دانه وهی نه هاتوه، هم (وَكَسْبُ لَا يَلِيْقُ بِهِ) نه و که سابه ته ی شیاوی نه و نیه، نه وانه هچکیان پنگه ی هه ژاری ناگرن و هه ر به هه ژار داده ندری و دروسته به نه دازه ی پتویست زه کات وهریگری.

وَلَوْ اِسْتَعْلَ بِعِلْمٍ وَالْكَسْبُ يَمْنَعُهُ فَقْفِيرٌ، وَلَوْ اِسْتَعْلَ بِالنَّوْفِلِ فَلَا، وَلَا يُشْتَرَطُ فِيهِ الزَّمَانَةُ وَلَا التَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ عَلَّالْجَدِيدِ، وَالْمَكْفِيُّ بِنَفَقَةٍ قَرِيبٍ أَوْ زَوْجٍ لَيْسَ فَقْفِيرًا فِالْأَصَحِّ.

(وَلَوْ اِسْتَعْلَ بِعِلْمٍ) نه گهر یه کی که خریکی خویندنی زانستی که شه ری بوو، به لام (وَالْكَسْبُ يَمْنَعُهُ) که سابه ته که پنگای خویندنی لی ده گرت، نه وهش (فَقْفِيرٌ) به هه ژار داده ندری و زه کاتی ده دری تی و با که سابه ت نه کا، به و مهرجه ی لی بی فی ره زانست بی، چونکه وه ده سته ی نانی زانستی نایینی (فَرَضَ الْكِفَايَةِ) یه، واته: نه گهر لی نه یی فی ره زانست بی، نه وه زه کاتی نادریتی، هروهک له (المجموع) و (مغنی) دا فرمویانه.

به لام (وَلَوْ اِسْتَعْلَ بِالنَّوْفِلِ) نه گهر خریکی خواپه رسته ی سوننه ته کان بوو و که سابه تیش پنگای لی ده گرت، نه وه (فَلَا) نابی زه کاتی بدریتی، چونکه سودی خواپه رسته ی که ی تنها بؤ خوی ته تی.

(وَلَا يُشْتَرَطُ فِيهِ الزَّمَانَةُ) به مهرج داناندری: هه ژاره که له کارکه و تووی و توانای کارکردنی نه بی، هم (وَلَا التَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ) به مهرج داناندری خوی له ده روزه بیاریزی، یان به خوی داوای زه کات نه کا (عَلَى الْجَدِيدِ) له سه ر فرموده ی نوی ئی مامی (الشافعی).

﴿ ناکاداری ﴾: نه گهر به شی خورادن و جل و به رگی خوی که سابه تی ده کرد،

به لّام پټويستی به ژن هينان هه بوو، هيچيشي نه بو ژني پي بيښي، نه وهش دروسته: به نه دازه ي مه سره في ژن هينانه که زه کاتي بدرتي، هه روه که له زړبه ي سرچاوه کانداهرموويانه.

(وَالْمَكْفِيُّ بِنَفَقَةِ قَرِيْبٍ) هه که سيک به ته وای به خپو بکړي: به به خپوکردنی خزميکي: وهک دايک و باوک به سره وهتر، يان کوپو کيژو به ره و خوارتر (أَوْ زَوْجٍ) يان به به خپوکردنی ميږد، نه وه (لَيْسَ فَقِيرًا) نه هه ژاره و نه گه دايه، واته: دروست نيه به نای هه ژاري و گه دايي زه کات وهريکړي: نه له وانه و نه له بيگانه (فِي الْأَصْح) له هه رمووده ي راستردا، به لّام به نايکي تري جگه له هه ژاري و گه دايي دروسته زه کات وهريکړي.

هه روه ها نه گه به به خپوکردنه که شي به ته وای نه بو و به شي نه ده کرد: وهک ميږده که ي، يان خزمه که ي نه بووي بي، يان خزمه که ي، يان ميږده که ي نه رکي به خپوکردنی نه نه دايي و نه ویش نه يده تواني لتيان وهريکړي، يان که سي خوي به خپوي نه ده کرد به لکو بيگانه يه که به پياوړتي له پيگاي خوا به خپوي ده کرد، نه وه له و حاله تانه دا دروسته زه کات وهريکړي، به لّام نه گه ژنه که (ناشِزَة) بوو له هه رمانی ميږده که ي ده رچوبو، بويي به خپو نه ده کړا، نه وه بوي دروست نيه زه کات وهريکړي، به لکو واجبه توبه بکا تاکو به خپوي بکا، هه روه که له سرچاوه کانداهرموويانه.

﴿ نَاكِدَارِي ﴾: هه که سيک به خپوکردنی له سر زه کاتده ره که واجب بي: وهک ژن و دايک و باوک و کوپو کيژ، دروست نيه: زه کاتده ره که زه کاتي خوي بداتي به نای گه داو وَالْمُسْكِينُ مَنْ قَدَرَ عَلَى مَالٍ أَوْ كَسَبَ يَفْعُ مَوْقِعًا مِنْ كِفَايَتِهِ وَلَا يَكْفِيهِ. وَالْعَامِلُ سَاعَ وَكَاتِبٌ وَقَاسِمٌ وَحَاشِرٌ يَجْمَعُ ذَوِ الْأَمْوَالِ، لَا الْقَاضِي وَالْوَالِي. وَالْمَوْلَةُ مَنْ أَسْلَمَ وَنَيْتُهُ ضَعِيفَةٌ أَوْ لَهُ شَرَفٌ يُتَوَقَّعُ بِإِعْطَائِهِ إِسْلَامَ غَيْرِهِ.

هه ژاري، چونکه بهم زه کاتدانه به خپوکردنه که له سر خوي لاده با، هه روه که له (المجموع) دا هه رموويته ي.

به لّام (ابن الرفعة) نه وه ي باس کردوه: نه گه ر کوپه که مندال و خيژاني هه بي، دروسته باوک که ي نه دازه ي مه سره في ژن و منداله کاني له زه کاته که ي بداتي، چونکه به خپوکردنی ژن و منداله کاني وي له سر باوک که ي واجب نيه، هه روه که له حاشيه کاني (تحفة) دا گپراويه تيانه وه.

هه روه ها نه گه ژنه که ش مالي هه بي، وه ها سوننه ته: زه کاتي خوي بداته ميږده که ي، هه روه که له سرچاوه کانداهرموويانه، چونکه به خپوکردنی ميږد له سر ژنه که ي واجب نيه، هه روه که به خپوکردنی براو خزمه کاني تريش له سر براو خزمه کاني تر واجب نيه، که واته: وه ها خيتره براش زه کاته که ي خوي بداته براو خزمه کان، هه روه که له

(المجموع) دا فرمویه تی، به به لگه ی: ﴿عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: زَوْجُكَ وَوَلَدُكَ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه رﷺ فرموی: میړده کت و منداله کت له هه مووکس مافیان زیاتره: که زه کات و خیره کت یان بده یتي. 2- (وَالْمُسْكِينُ) که دا: (مَنْ قَدَرَ عَلَى مَالٍ أَوْ كَسْبٍ) نه وه یه توانای وده ده سته یتانی مالتیکی ودها، یان که سابه تیکی ودهای هه بی: که (يَقَعُ مَوْقِعًا مِنْ كِفَايَتِهِ) شوینیکی پیو یستی هه کانی بۆ پر بکاته وه: له خواردن و جلو به رگو نیشته جی بوون، به لام (وَلَا يَكْفِيهِ) به ته و اویش به ره وه ست نه کا پیو یستی هه کانی خوی و نه و که سانه ی نه رکی به خپو کردنیانی له سهره پر بکاته وه، هه رچند نه وه نده ماله شی هه بی: که زه کاتی لی بدها، وه که پیو یستی به ده دیره م هه بی، به لام نه و ته نها هه شت، یان هفت دیره می ده ست بکه ون.

3- (وَالْعَامِلُ) کریکاری زه کات: (سَاعٍ) نه و که سه یه: زه کاته که له خه لگی وهرده گری و هه م (وَكَاتِبٌ) نوسه ری زه کاته که یه و هه م (وَقَاسِمٌ) به شکره ری زه کاته که یه و هه م (وَحَاشِرٌ يَجْمَعُ ذَوِي الْأَمْوَالِ) کۆکه ره وه ی خاوه ن ماله کانه (لَا الْقَاضِي وَالْوَالِي) به لام قازیو کار به ده سته شوینه که به کریکار داناندرین.

4- (وَالْمَوْلُفَةُ) نوئ موسولمان: (مَنْ أَسْلَمَ وَنَبِيَّتُهُ ضَعِيفَةٌ) نه و که سه یه: تازه موسولمان بووه و هیشتا نیه ته که ی بی هیزه (أَوْ) یان نیه ته که ی به هیزه، به لام (لَهُ شَرَفٌ) مروفیکی به شه رف و پزداره، نه گه ر زه کاتی بدریتي (يُتَوَقَّعُ بِإِعْطَائِهِ إِسْلَامٌ غَيْرِهِ) چاوه پوان ده کری به هوی نه و زه کات پیدانه یوی خه لکی تریش چاوی لی بکا و موسولمان بیی. وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُمْ يُعْطَوْنَ مِنَ الزَّكَاةِ وَالزُّقَابُ الْمُكَاتِبُونَ. وَالْغَارِمُ إِنْ اسْتَدَانَ لِنَفْسِهِ فِي غَيْرِ مَعْصِيَةٍ أُعْطِيَ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ يُعْطَى إِذَا تَابَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَالْأَظْهَرُ اشْتِرَاطُ حَاجَتِهِ دُونَ خُلُولِ الدِّينِ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ اشْتِرَاطُ خُلُولِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ، أَوْ لِإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ أُعْطِيَ مَعَ الْغِنَى،

(وَالْمَذْهَبُ أَنَّهُمْ يُعْطَوْنَ مِنَ الزَّكَاةِ) به فرموده ی پاستی مه زه ب: نه و نوئ موسولمانانه به شیکیان له زه کات ده دریتي، واته: هه رچند ده وله مه ندیش بن، هه روه که له (الشروانی) دا فرمویه تی.

5- (وَالزُّقَابُ) کۆیله کان: (الْمُكَاتِبُونَ) نه و کۆیلانه نه که نووسراویان دراوه تی: نه گه ر نه ندازه یه کی پاره بۆ گه وره که یان بیخن نازاد ده بن، هه روه که له په رتووی کۆیله نازاد کردندا پوونی ده که ینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

6- (وَالْغَارِمُ) قه رزدار دوو جوړه، یه که م: (إِنْ اسْتَدَانَ لِنَفْسِهِ فِي غَيْرِ مَعْصِيَةٍ) نه گه ر بۆ مه به سته کی خوی شته که ی قه رز کردبو، قه رز کردنه که ش گونا هکاری نه بو: وه که به خپو کردنی خوی و منداله کانی، یان ژن هینان، یان هه ج کردن، یان خانوو دروست کردن،

یان به بئو ویستی خوی شتیکی له دهست فهوتابی و تۆلهی لئسه ندرابی، ئه وه (أُعْطِيَ) زه کاتی ده دریتتی.

(أَوْ لِمَعْصِيَةٍ) به لام ئه گهر بۆ گونا هکاری قهرزی کردبێ، وهك بۆ زێده پلایی مه سهرف، یان بۆ کرپنی شتیکی چه پام قهرزی کردبێ، یان به تاوانکاری قهرزدار بوبی: وهك به ناههق شتیکی که سیک بهفوتینی و تۆله کهی لئسه ندری، ئه وه (فَلَا) دروست نیه زه کاتی بدریتتی (قُلْتُ) ئیمانی (النواوی) ده فهرمووی (الْأَصْحَ يُعْطَى إِذَا تَابَ) به فهرموودهی راستتر: ههر کاتیک قهرزداره که تۆبه یه کی به راستی بکا، زه کاتی ده دریتتی، چونکه تۆبه کردن تاوانی پیشه خوی لا ده با (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَالْأَصْحَ اشْتَرَا حَاجَتَهُ) به فهرموودهی راستتر مه رجه: قهرزداره که پیویستی به زه کات هه بێ و توانای قهرزداره وهی نه بێ، یان توانای هه بێ، به لام ئه گهر قهرزه کهی بداته وه، تووشی گه دایی ببی، ئه و کاته به ئه ندازهی قهرزه کهی زه کاتی ده دریتتی (دُونَ حُلُولِ الدَّيْنِ) به لام مه رچ نیه کاتی قهرزداره وه کهی هاتبی (قُلْتُ) ئیمانی (النواوی) ده فهرمووی (الْأَصْحَ اشْتَرَا حُلُولَهُ) به فهرموودهی راستتر مه رجه: کاتی قهرزداره وه کهی هاتبی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه پیش کاتی قهرزداره وه که پیویستی نیه.

دووه م: (أَوْ لِإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ) یان ئه گهر قهرزه کهی وه رگرتبو بۆ ناشتکردنه وهی نێوان دوو کهس، یان دوو کۆمه ل: که ناکۆکیان له نێوانیان دایه و مه ترسی فیتنه ی لئده کری، ئه و کاته ش (أُعْطِيَ مَعَ الْغَنَى) به ئه ندازهی قهرز که زه کاتی ده دریتتی هه رچه ند ده وله مه ندیش وَقِيلَ إِنْ كَانَ غَنِيًّا بِنَقْدٍ فَلَا. وَسَيَّلُ اللَّهُ تَعَالَى غُرَاةً لَا فَئَاءَ لَهُمْ فَيُعْطُونَ مَعَ الْغِنَى. وَابْنُ السَّيْلِ مُنْشَى سَفَرٍ أَوْ مُجْتَازٍ، وَشَرْطُهُ الْحَاجَةُ وَعَدَمُ الْمَعْصِيَةِ. وَشَرَطُ أَخِذِ الزَّكَاةِ مِنْ هَذِهِ الْأَصْنَافِ الثَّمَانِيَةِ: الْإِسْلَامُ وَأَنْ لَا يَكُونَ هَاشِمِيًّا وَلَا مُطَّلِبِيًّا

بێ، تاكو خهك واز له م کاره باشه نه هینتی، به لام ئه گهر هه چی قهرز نه کردبو، به لکو له مالی خوی پاره کهی دابو، یان له مالی خوی قهرزه کهی دابووه، ئه و کاته زه کاتی نادریتتی، هه روه که له سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

(وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بئ هیزدا (إِنْ كَانَ غَنِيًّا بِنَقْدٍ) ئه گهر قهرزداره که ده وله مه ند بێ: به پاره و پوول و زهوی و باغ (فَلَا) زه کاتی نادریتتی، به لام په فتار به م بئ هیزه ناکری.

7- (وَسَيَّلُ اللَّهُ) جهنگاوه رانی پیکای خوا: (غُرَاةً لَا فَئَاءَ لَهُمْ) ئه و که سانه ن که له ریکای خوا غه زا ده که ن و هه یج به شیکیان له (فِيء) نیه، چونکه ناویان له ده فته ری سه ربازانی ئیسلامدا نه نوسراوه، به لکو ههر کاتیک چه ز بکه ن ده چنه غه زا، ئه گهر نا: به کارو باری خویان خه ریک ده بن، که وابو: (فَيُعْطُونَ مَعَ الْغِنَى) ئه وانه زه کاتیان ده دریتتی هه رچه ند ده وله مه ندیش بن، به لام نابی (فِيء) وه ریکرن، هه روه ها ئه وانی ناویان له

دهفتەری سەربازانی ئیسلامدا تۆمار کراوە (قَیْء) وەرەدەگرن، ئەوانیش نابێ زەکات وەریگرن، ھەرۆک لە سەرچاوەکاندا ھەرموویانە.

ئینجا بزائە: بە ھیچ مەزھەبێک دروست نیە: زەکات بۆ بەرژووەندیەکان سەرف بکری: وەکو مزگەوت و پێگە و پردو... ھتد: ئەو جوێرە شتانە، ھەرۆک لە کۆتایی زەکاتدا بەلگەمان بۆ ھێناوە.

8- (وَابْنُ السَّيْلِ) پێیوار: (مُنْشَى سَفَرٍ) ئەو کەسە یە: لە شوێنی زەکاتە کەو دەست بە سەفەر دەکا (أَوْ مُجْتَاً) یان بە شوێنی زەکاتە کەدا تێدەپەڕی بۆ شوێنێکی تر (وَشَرْطُهُ) مەرجی زەکات پێدانی پێیوار (الْحَاجَةُ) ئەو یە پێویستی بەو زەکاتە ھەبێ لەو سەفەریدا، ھەر چەند لە شوێنێکی تریش ملێک و مائی ھەبێ، ھەم (وَعَدَمُ الْمَعَصِيَةِ) سەفەرە کەشی بۆ گوناھکاری نەبێ، واتە: ئەگەر سەفەرە کە ی گوناھکاری بوو، دروست نیە زەکاتی بدریت.

(وَشَرْطُ أَخْذِ الزَّكَاةِ مِنْ هَذِهِ الْأَصْنَافِ الثَّمَانِيَةِ) مەرجی زەکات وەرگر لەو ھەشت جوێرە: یە کەم: (الْإِسْلَامُ) دەبی موسوڵمان بێ، چونکە بە (إجماع) ی زانایانی ئیسلام دروست نیە زەکات بدریتە کافر.

دووھەم: (وَأَنْ لَا يَكُونَ هَاشِمِيًّا وَلَا مُطَّلِبِيًّا) نابێ زەکات وەرگرە کە لە نەتەوێ (ھاشم) و (المطلب) بێ، چونکە ئەوانە بە ھۆی خزمایەتی پێغەمبەر ﷺ پاکن و زەکاتیش چلکی **وَكَذَٰلِكَ مَآ لَهُمْ فِالْأَصَحِّحْ .**

(فَصْلٌ) مَنْ طَلَبَ زَكَاةً وَعَلِمَ الْإِمَامُ اسْتِحْقَاقَهُ أَوْ عَدَمَهُ عَمِلَ بِعِلْمِهِ، وَإِلَّا فَإِنْ ادَّعَى فَقَرًّا أَوْ مَسْكِنَةً لَمْ يُكَلَّفْ بَيْنَهُ، فَإِنْ عُرِفَ لَهُ مَالٌ وَادَّعَى تَلَفَهُ كُفْلٌ، وَكَذَا إِنْ ادَّعَى

خەلکی یە، ھەرۆھا دروست نیە: نەزرو کە فەقارەت و خوێنەکانی حەج و عومرە و قوربانی واجیبیش وەریگرن، بەلام ئیمامی (الاصطخري) و چەند زانایەکی تر ھەرموویانە: ئەگەر لە (خُمْسُ الْخُمْسِ) بێ بەش کرابن دروستە زەکان وەریگرن، ھەرۆک لە (المجموع) و (الشروانی) دا پوون کراوەتەو، کەوا بو: دروستە (سید)ەکانی کوردستان (تَقْلِيد) ی ئەو ئیمامانە بکەن و زەکات وەریگرن (وَكَذَٰلِكَ مَوْلَاهُمْ) ھەرۆھا ئەو کۆیلانە ی ئەو دوو نەتەوێش ئازادیان کردون نابێ زەکات وەریگرن (فِي الْأَصَحِّ) لە ھەرموودە ی راستردا. سێ یەم: نابێ زەکات وەرگرە کە ئەرکی بە خێوکردنی لە سەر زەکاتدەرە کە بێ، ھەرۆک لە کۆتایی باسی (فقیر) دا پوون کراوە، چوارەم: بالغ و عاقل بێ، واتە دروست نێیە زەکات بدریتە دەست شەیت و مندال، بەلکو مەرجە: سەرپەرشتکارە کە یان بۆیان وەریگری، ھەرۆھا ئەو کەش کە بلۆغی دەبی نوێژ نەکەرە، ئەویش دروست نیە زەکات وەریگری،

هروهك له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوتهوه.

﴿فصل: له باسی نه و نه اندازه زهكاتهی ددریته زهكاتوهرگرهكان﴾

(مَنْ طَلَبَ زَكَاةً) هر كه سيك داواى زهكاتى كرد (وَعَلِمَ الْإِمَامُ اسْتِحْقَاقَهُ) پيشهوا، يان زهكاتدهرهكه دهيزانى مافى له زهكات هيه (أَوْ عَدَمَهُ) يان دهيزانى مافى له زهكات نيه، نهوه (عَمِلَ بِعِلْمِهِ) به گویره زانستهكهى خوى پهفتار دهكا، واته: نهگر دهيزانى: زهكاتى پي دهچي، نهوه زهكاتكهى ددهاتي، نهگر زهكاتى پي ناچي دروست نيه بيداتي، هروهها نهگر داواى زهكاتيش نهكا، به لام زهكاتدهرهكه دهيزانى زهكاتى پي دهچي، نهو كاتهش دروسته زهكاتكهى بداتي.

(وَأَلَّا) به لام نهگر زهكاتدهرهكه نه دهيزانى: زهكاتى پي دهچي، يان نا، نهو كاته (فَإِنْ ادَّعَى فَقَرًا أَوْ مَسْكَنَةً) نهگر زهكاتوهرگرهكه گوتي: من هه ژارم، يان گه دامه. نهوه (لَمْ يُكَلِّفْ بَيِّنَةً) داواى شاهيدى لى ناكړي و سويندش نادري، چونكه نهو كه سانهى داواى زهكاتيان دهكرد، پيغه مبهري ﷺ بي شاهيدو بي سويند دان زهكاتى ددهاتي، هروهك له زوبهى سهراچاوهكاندا فرمويانهو (أبوداود بسند صحيح) حه ديسهكهى گيړاوهتهوه.

(فَإِنْ عُرِفَ لَهُ مَالٌ) جا نهگر زاندرابو: زهكاتوهرگرهكه به نه اندازه يهكى وهها مالى هيه: كه زهكاتى پي نه دهچو، به لام (وَأَدَّعَى تَلَفَهُ) زهكاتوهرگرهكه گوتي: ماله كم نه ماوه و نيتستا هه ژارم. نهو كاته (كَلَفَ) داواى شاهيدى لى دهكړي: كه مالهكهى فه و تاوه (وَكَذَا إِنْ ادَّعَى عِيَالًا فَإِلَّا صَحَّ، وَيُعْطَى غَارٍ وَابْنُ سَبِيلٍ بِقَوْلِهِمَا، فَإِنْ لَمْ يَخْرُجَا أُسْتُرِدَّ، وَيُطَالَبُ عَامِلٌ وَمُكَاتَبٌ وَغَارِمٌ بَيِّنَةً: وَهِيَ إِخْبَارُ عَدْلَيْنِ، وَيُغْنَى عَنْهَا الْإِسْتِفَاضَةُ وَكَذَا تَصْدِيقُ رَبِّ الدِّينِ وَالسَّيِّدِ فَإِلَّا صَحَّ، وَيُعْطَى الْفَقِيرُ وَالْمَسْكِينُ كِفَايَةً سَنَةً، قُلْتُ: الْأَصَحُّ الْمَنْصُوصُ وَقَوْلُ الْجُمْهُورِ كِفَايَةُ الْعُمَرَاءِ غَالِبٌ، فَيَشْتَرَى بِهِ عَقَارًا يَسْتَغْلُهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

عِيَالًا) هروهها نهگر بلئ: نهو ونده مندالهم هه نه ماله كم به روهستى به خيوكردنيان ناكا. نهو كاتهش داواى شاهيدى لى دهكړي (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده ي راستردا.

(و) هروهها (يُعْطَى غَارٍ وَابْنُ سَبِيلٍ بِقَوْلِهِمَا) جه نكاوهرى پيگاي خواو، هم پيوار زهكاتيان ددریتي به تنها قسهى خويان، واته: سويند نادري و داواى شاهيديشيان لى ناكړي (فَإِنْ لَمْ يَخْرُجَا) جا نهگر سئ پوژ ته واو بون و نه وان بى غه زاو بى سه فهر نه پويشتن (أُسْتُرِدَّ) زهكاتكه يان لى توره ده گيړي ته وه.

(وَيُطَالَبُ عَامِلٌ وَمُكَاتَبٌ وَغَارِمٌ بَيِّنَةً) كړيكارى زهكاتو كويله ي نوسراوپيدراو و قهرزدار، هه رسيكيان داواى شاهيديان لى دهكړي (وَهِيَ) شاهيدى (إِخْبَارُ عَدْلَيْنِ) خه بهردانى دوو پياوې دادپه روهه، يان پياوېك و دوو ژني دادپه روهه (وَيُغْنَى عَنْهَا الْإِسْتِفَاضَةُ) بلاوېوونه وهى

هه والی گه دایی و هه ژاری و سیفه ته کانیتری زه کاتوه رگرتن له جیاتی شاهید به سهو به بهر شاهیدی دانه که ده که وئ (وَكْذًا تَصْدِيقُ رَبِّ الدِّينِ) هه روه ها نه گه ر خاوه ن قه رزه که ش قه رزداره که به پاستگور دابنئ و بلئ: قه رزداره . به بهر شاهیدی و سویند خواردن ده که وئ، هم (وَالسَّيِّدِ) نه گه ر گه وره ی کویله که ش بلئ: پاست ده کا نوسراوی نازاد کردنم داوه تی. نه وه ش به بهر شاهیدی ده که وئ (فِي الْأَصْحَ) له فهرمووده ی پاستردا.

(وَيُعْطَى الْفَقِيرُ وَالْمُسْكِينُ كِفَايَةً سَنَةً) هه ژارو گه دا، هه ر یه که یان نه ندازه ی مه سره فی سالتیکیان ده دریتئ: بۆ به ختوکردنی خویان و نه وه که سانه ی به ختوکردنیان له سه ریه تی (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ (الْأَصْحَ الْمَنْصُوصُ وَقَوْلُ الْجُمْهُورِ) به ده قی فهرمووده ی پاسترو به فهرمووده ی کومه له زرتره که ی زانایان: (كِفَايَةُ الْعُمَرَاءِ الْغَالِبِ) به شی ته مه نی نه غله بیی ده دریتئ، واته: به شی مه سره فی شه ست سالی ده دریتئ، جا نه گه ر ته مه نی له شه ست سال زیاتر بو، نه وه کاته سال به سال زه کاتی ده دریتئ.

که وابو: (فَيَسْتَرِي بِهِ عَقَارًا يَسْتَفْلُهُ) زه کاتوه رگره که به وه نه ندازه زه کاته زه مینیک، یان باغیک ده کپی و به ره مه که ی وه ده ست دینئ و خوی و منداله کانی پی به ختو ده کا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) هه روه ها نه گه ر بارزگانی بزانی، سه رمایه ی بارزگانیه کی وه های ده دریتئ: که قازانجه که ی به شی به ختوکردنی بکا، نه گه ر پیشه یه ک بزانی، نه وه کاته پاره ی که ره سته ی پیشه که ی ده دریتئ و نه گه ر شوانی بزانی میگه لیکی پی ده کپی... به وه جوره .

وَالْمُكَاتَبُ وَالْعَارِمُ قَدَرُ دَيْنِهِ، وَابْنُ السَّبِيلِ مَا يُوصَلُّهُ مَقْصِدُهُ أَوْ مَوْضِعُ مَالِهِ، وَالْعَازِي قَدَرُ حَاجَتِهِ نَفَقَةً وَكِسْفَةً ذَاهِبًا وَرَاجِعًا وَمُقِيمًا هُنَاكَ وَفَرَسًا وَسِلَاحًا، وَيَصِيرُ ذَلِكَ مِلْكًا لَهُ، وَيُهِيَأُ لَهُ وَلِابْنِ السَّبِيلِ مَرْكُوبٌ إِنْ كَانَ السَّفَرُ طَوِيلًا أَوْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يُطِيقُ الْمَشْيَ، وَمَا يَنْقُلُ عَلَيْهِ الزَّادَ وَمَتَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ قَدَرًا يَعْتَاذُ مِثْلَهُ حَمْلَهُ بِنَفْسِهِ،

(وَالْمُكَاتَبُ وَالْعَارِمُ) کزیله ی نوسراو پیدراو و قه رزدار (قَدَرُ دَيْنِهِ) هه ر یه که یان به نه ندازه ی قه رزه که ی زه کاتی ده دریتئ (وَابْنُ السَّبِيلِ مَا يُوصَلُّهُ مَقْصِدُهُ) پپیواریش نه ندازه یه کی وه ها زه کاتی ده دریتئ که بیگه ینیتته شوینی مه به ست (أَوْ مَوْضِعُ مَالِهِ) یان شوینی ماله که ی خوی.

(وَالْعَازِي) جه نگاوه ری پنگای خودا (قَدَرُ حَاجَتِهِ) به نه ندازه ی پیویستی خوی و منداله کانی زه کاتی ده دریتئ (نَفَقَةً وَكِسْفَةً) بۆ خواردن و جل و به رگو پیویستیه کانیتر (ذَاهِبًا وَرَاجِعًا وَمُقِيمًا هُنَاكَ) بۆ نه وه ماوه یه ی ده پواته غه زاو ده گه ریتته وه وه وئ ده مینیتته وه، هم (وَفَرَسًا وَسِلَاحًا) نرخ ی نه سپیک و چه کیک زه کاتی ده دریتئ بۆ جه نگکردن (وَيَصِيرُ ذَلِكَ مِلْكًا لَهُ) نه سپه که و چه که که ده بنه ملکی جه نگاوه ره که.

(وَيُهِيَأُ لَهُ وَلِابْنِ السَّبِيلِ مَرْكُوبٌ) هه روه ها ناماده ده کپی بۆ جه نگاوه ره که و بۆ

پیواره که: شتیکی سواری تا کو به سواری بۆ غه زایه که و بۆ سه فهره که بپۆن (إِنْ كَانَ السَّفَرُ طَوِيلًا) نه گهر سه فهره که یان درێژ بی (أَوْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يُطِيقُ الْمَشْيَ) یان سه فهره که کورت بوو، به لام هیچیکیان توانای پویشتیان نه بو (وَمَا يَنْقُلُ عَلَيْهِ الزَّادَ وَمَتَاعَهُ) هم نه وشته شیان بۆ ناماده ده کری: که خواردن و که لوپه له که یانی پی بگوازنه وه (إِلَّا أَنْ يَكُونَ قَدْرًا يَعْتَادُ مِثْلَهُ حَمْلُهُ بِنَفْسِهِ) مه گهر که لوپه له که نه وهنده که م بی: که عادهت بوو وینهی نه و مروقه به خوی مه لی بگری، نه و کاته بۆ یان ناماده ناکری.

﴿ناگاداری﴾: هر کاتیک خاوه نه که زه کاته که ی بداته که سیك، نه گهر به زویانیش نه لی نه مه زه کاته و هیچ وشه یه کی تریش نه لی، زه کاته که ی هر دروسته و قبول ده بی.

به لام نه گهر زه کاته که ی دابوه که سیك که وایتیگه یشتبو زه کاتی پی ده چی، ئینجا ناشکرا بو زه کاتی پی ناچی؟ چونکه کافره، یان ده وله مهنده... هتد، نه و کاته زه کاته که ی قبول نابو و واجبه: دوباره زه کاتیکی تر بداته وه که سیکی وه ها: که زه کاتی پی بچی.

جا نه گهر له کاتی زه کاتدانه که ی یه که م به زه کاتوه رگره که ی یه که می گوتبی: نه مه زه کاته. نه وه دروسته زه کاته دروستنه بووه که ی لی وه ریگریته وه، یان تو له ی زه کاته که ی لی وه ریگریته وه، به لام نه گهر پی نه گوتبی: نه مه زه کاته. نه و کاته دروست نیه لی وه ریگریته وه، که واته: زه کاته که ی دووه میش هر له مالی خوی دوباره ده داته وه، ههروه که (المجموع) دا پوون کراوه ته وه.

وَمَنْ فِيهِ صِفَتَا اسْتِحْقَاقٍ يُعْطَى بِأَحَدَاهُمَا فَقَطٌ فَلَا أَظْهَرَ. (فَصْلٌ) يَجِبُ اسْتِيعَابُ الْأَصْنَافِ إِنْ قَسَمَ الْإِمَامُ وَهُنَاكَ عَامِلٌ، وَإِلَّا فَالْقِسْمَةُ عَلَى سَبْعَةٍ، فَإِنْ فُقِدَ بَعْضُهُمْ فَعَلَى الْمُوجُودِينَ، وَإِذَا قَسَمَ الْإِمَامُ اسْتَوْعَبَ مِنَ الزُّكُوتِ الْحَاصِلَةَ عِنْدَهُ آخَاذَ كُلِّ صِنْفٍ، وَكَذَا يَسْتَوْعِبُ الْمَالِكُ إِنْ انْخَصَرَ الْمُسْتَحَقُّونَ فِي الْبَلَدِ وَوَفَّى بِهِمُ الْمَالُ، وَإِلَّا فَيَجِبُ إِعْطَاءُ ثَلَاثَةِ، وَتَجِبُ التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْأَصْنَافِ لَا بَيْنَ آخَاذِ الصَّنْفِ، إِلَّا أَنْ يَقْسِمَ الْإِمَامُ

(وَمَنْ فِيهِ صِفَتَا اسْتِحْقَاقٍ) هه که سیك به دوو جور مافی زه کاتوه رگرتنی هه بو: وه که هه ژار بی و قه زاداریش بی، یان جه نگاوه ری پیکای خودا بی، نه وه (يُعْطَى بِأَحَدَاهُمَا فَقَطٌ) ته نها به جوریکیان زه کاتی ده دریتی (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیژتردا.

جا بزانه: نه وه له حاله تییدا بوو: که له یه که زه کات به یه که جار بیدریتی، به لام نه گهر له دوو زه کات بیدریتی، یان له یه که زه کات به دوو جار بیدریتی، واته: زه کاته که ی یه که می سهرف کردبو، ئینجا جاری دووه میش له هه مان زه کات درایی، نه و کاته له هه ردوو حاله تدا دروسته به هه ردوو جور بیدریتی، ههروه که له زۆریه ی سهرچاوه کاندای فهرموویانه.

﴿فصل: له باسی به شکردن و گواستنه وه ی زه کات﴾

(يَجِبُ اسْتِيعَابُ الْأَصْنَافِ) واجبه: له زهکاتدانه که هر هشت جوردهکان دابگریته وهو بدریته گشتیان (إِنْ قَسَمَ الْإِمَامُ وَهُنَاكَ عَامِلٌ) نه گهر پیشه وای موسولمانان زهکاته که بهش بکاو کریکاری زهکاتیشی هه بی (وَالْأَ) به لام نه گهر کریکار نه بی (فَالْقِسْمَةُ عَلَى سَبْعَةٍ) نهو کاته بهشکردن به سهر حهفت که سانه (فَإِنْ فَقَدَ بَعْضُهُمْ) جا نه گهر هه ندیکیان نه بون، نهو کاته (فَعَلَى الْمَوْجُودِينَ) به سهر نه وانه دا بهش دهکا: که نیستا هه نه.

(وَإِذَا قَسَمَ الْإِمَامُ) جا هر کاتیک پیشه وای موسولمانان زهکاته که بهش بکا (اسْتَوْعَبَ مِنَ الزُّكَّاتِ الْخَاصَّةِ عِنْدَهُ أَحَادَ كُلِّ صَنْفٍ) واجبه: تاکه تاکه ی گشت جوریک لهو زهکاته دابگریته وه که له لایه تی (وَكَذَا يَسْتَوْعِبُ الْمَالُ) هه روه ها واجبه: خاونه کهش گشتیان له زهکاته که ی دابگریته وه (إِنْ انْحَصَرَ الْمُسْتَحِقُّونَ فِي الْبَلَدِ) نه گهر نهو که سانه ی مافی زهکاتوه رگرتیان هه یه لهو شاره دا سه رزمیر بکرین و (وَوَفَّى بِهِمُ الْمَالُ) زهکاته کهش به روه ستیان بکا (وَالْأَ) به لام نه گهر زهکاته که به روه ست نهکا، یان زهکاتوه رگرهکان سه رزمیر نه دهکران، نهو کاته (فَيَجِبُ إِعْطَاءُ ثَلَاثَةٍ) واجبه لای که می زهکاته که بدریته سی که سان له هر جوریک لهو ههشت جورانه.

(وَتَجِبُ التَّسْوِيَةُ بَيْنَ الْأَصْنَافِ) واجبه: به یه کسانی زهکاته که بداته هه موو جوردهکان (لَا بَيْنَ أَحَادِ الصَّنَفِ) به لام واجب نیه: به یه کسانی بیداته تاکه تاکه ی جوردهکان، چونکه نه ندازه ی پیوستیه کانیان لیک جیاوازه (إِلَّا أَنْ يَقْسِمَ الْإِمَامُ) مه گهر پیشه وای موسولمانان **فَيَحْرُمُ عَلَيْهِ التَّفْضِيلُ مَعَ تَسَاوِي الْحَاجَاتِ، وَالْأَظْهَرُ مَنَعُ نَقْلِ الزُّكَاةِ، وَلَوْ عُدِمَ الْأَصْنَافُ فِي الْبَلَدِ وَجَبَ النُّقْلُ، أَوْ بَعْضُهُمْ وَجُوزْنَا النُّقْلَ وَجَبَ، وَإِلَّا فَيُرَدُّ عَلَى الْبَاقِينَ، وَقِيلَ يُنْقَلُ،**

زهکاته که بهش بکا، نهو کاته (فَيَحْرُمُ عَلَيْهِ التَّفْضِيلُ) له سهر وی حه پامه هه ندیکیان له هه ندیکیان زیاتریان بداتی (مَعَ تَسَاوِي الْحَاجَاتِ) له گهل نه وهش که پیوستیه کانیان یه کسان بی، به لام نه گهر پیوستیه کانیان لیک جیاواز بن، نهو کاته دروسته به گویره ی پیوستیه کانیان زهکاتیان بداتی.

(وَالْأَظْهَرُ) به فه رموده ی به میتر (مَنَعُ نَقْلِ الزُّكَاةِ) دروست نیه زهکات له شوینیکه وه بگوازیته وهو بدریته زهکاتوه رگرهکانی شوینیکیتر، به لام (وَلَوْ عُدِمَ الْأَصْنَافُ فِي الْبَلَدِ) نه گهر هیچ جوریکی زهکاتوه رگرهکان لهو شاره دا نه بون، نهو کاته (وَجَبَ النُّقْلُ) واجبه: بگوازیته وه بۆ شوینیکیتر و بدریته زهکاتوه رگرهکانی شوینه که.

(أَوْ بَعْضُهُمْ) یان هه ندیک جور ی زهکاتوه رگرهکان نه بون و (وَجُوزْنَا النُّقْلَ) لهو حاله ته شدا گواستنه وه که دروست بکهین، نهو کاته ش (وَجَبَ) گواستنه وه که واجبه (وَالْأَ) به لام نه گهر به فه رموده ی راستر بلّیین: گواستنه وه دروست نیه، نهو کاته (فَيُرَدُّ عَلَى الْبَاقِينَ) زهکاته که دووباره ده دریته وه نه وانه ی له شوینی زهکاته که دا ماون (وَقِيلَ يُنْقَلُ) له

فرموده یه کی بی هیژدا: ده گوازیته وه.

ئینجا بزانه: نه گهر زه کاتوه رگره که دانیش تووی شوینی زه کاتدانه که نه بی، به لکو له شوینیکی تره وه هاتی و لیږه زه کات وه بگری، نه وه دروسته و به گواستنه وهی زه کات داناندی، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

دیسان بزانه: وه قفی سه ره ژاران نه گهر دیاری نه کرابن، هه م وه سیټ و که فقارپه ت و نه زر - جگه له نه زری دیاری کراو بۆ شوینیکی و قوریانی نه زکراو - نه وانه دروسته بگواستریته وه بۆ شوینیکی تر، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فرموویانه.

﴿ ئاگاداری ﴾ یه که م: چه ند زانایایه که فرموویانه: دروسته زه کاتی سه رفیتره بدریته ته نها یه که س، زه کاتی مالیش بدریته ته نها سئ که س، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه، به لکو له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا دروسته: زه کاتی سه رفیتره و زه کاتی مالیش بدریته ته نها یه که س، هه روه که له (المجموع) و کتیبه کانی خویاندا فرموویانه.

دووه م: له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا وه له فرموده یه کی بی هیژی مه زه بی (الشافعی) دا دروسته: زه کات بگوازیته وه، واته: بۆ که داو هه ژاره کانی شوینیکی تر بنیږدی، هه روه که له (المجموع) و کتیبه کانی (حنفی) دا پوون کراوه ته وه.

ئینجا بزانه: نه رکی گواستنه وهی زه کات و هیئانی تا زه کاتوه رگره که وهی ده گری، له سه ر زه کاتوه ره که یه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فرموویانه.

وَشَرَطُ السَّاعِي: كَوْنُهُ حُرًّا عَـ
فَإِنْ عُيِّنَ لَهُ أَخَذَ وَدَفَعَ لَمْ يُشْتَرَدْ

وَيُسْنُ وَسَمُ نَعَمِ الصَّدَقَةِ وَالْفَيْءِ فِي مَوْضِعٍ لَا يَكْثُرُ شَعْرُهُ، وَيُكْرَهُ فِالْوَجْهِ،
قُلْتُ: الْأَصَحُّ يَحْرُمُ وَبِهِ جَزَمَ الْبَغَوِيُّ، وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ لَعْنُ فَاعِلِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

سئ یه م: نه گهر خاوه نه که به یه کیکی گوت: نه م زه کاته به سه ره ژاراندایه به شی بکه. نه وه دروست نیه هیچ به شیکی له وه کاته بۆ خوی دابنئ، هه م دروست نیه بۆ نه وکه سانه ش دابنئ: که نه رکی به خپوکردنیانی له سه ره، هه ر چه ند خاوه نه که ش ئیزنی بدا، به لام نه گهر خاوه نه که نه ندازه یه کی بۆ جیا بکاته وه، نه و کاته دروسته نه ندازه که بۆ خوی وه بگری، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا فرموویانه.

(وَشَرَطُ السَّاعِي) مه رچی کریکاری زه کات: (کَوْنُهُ حُرًّا عَدْلًا) ده بی نازاد بی و دادپه روه بی و (فَقِيهَا بِأَبْوَابِ الزَّكَاةِ) شه رعزان بی له باسه کانی زه کاتدا، به لام (فَإِنْ عُيِّنَ لَهُ أَخَذَ وَدَفَعَ) نه گهر بۆ کریکاره که دیاری کرابو: زه کات له کی وه بگری و بیداته کی، نه و کاته (لَمْ يُشْتَرَطِ الْفَقْهُ) شه رعزانی به مه رج داناندی.

به لکو دروسته نه خوینده وارو ئافره ت و کویله ش بکرینه وه کیل بۆ زه کاتوه رگرتن و بۆ

زهکات به شکردن، ههروهه دروسته مندالیش بکریته وهکیل بۆ زهکات به شکردن، ههروهه له باسی (وهکیلایه تی) دا پابرا.

(وَلْيُعْلَمَ شَهْرًا لَأُخْذَهَا) سوننه ته پیشه وای موسولمانان مانگیک دیاری بکا بۆ وه رگرتنی زهکات (وَيُسَنُّ وَسَمُّ نَعَمِ الصَّدَقَةِ وَالْفِيءِ) سوننه ته: مه پو ئاژه له کانی تری زهکات و (فِيء) نیشاندار بکرین، واته: به ئاسنیکی سورکراوه داغ بکرین (فِي مَوْضِعٍ لَا يَكْثُرُ شَعْرُهُ) له ئەندامیکی لاشه یان که مووی زۆر نه بێ: وهکو پان و گوئی (وَيُكْرَهُ فِي الْوَجْهِ) به لام له پوخساردا ناپه سنده (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئی (الْأَصْحُ يَحْرُمُ) به فهرمووده ی پاستر: داغکردنی پوخساری ئاژه له چه پامه (وَبِهِ جَزَمَ الْبَغَوِيُّ) ئیمامی (البغوی) ش فهرموویه تی چه پامه، هه م (وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ لَعْنُ قَاعِلِهِ) له هه دیستیکا که (مسلم) گێڕاویه تیه وه: (پیغه مبه رعلیه) به لای گویدریژیکدا رابرد که پوخساری داغ کرابو، فهرمووی: له عننه ت له وه که سه ی داغی کردوه). (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿پاشکۆ: له باره ی خه ساندن و ئاوسکردنی ده سترد﴾

بۆ گشت که سیك دروسته: ئاژه له کانیان به داغکردن نیشانه بکه ن، هه ر چه ند زهکات و (فِيء) ش نه بن، ههروهه خه ساندنی ئه و ئاژه له ی گزشتی ده خورئ له حاله تی بچوکی دا دروسته، به لام له حاله تی که وره یی دا دروست نیه، ههروهه خه ساندنی ئه و ئاژه له ی گزشتی ناخورئ له هه یج حاله تیکدا دروست نیه.

(فَصَلِّ صَدَقَةَ التَّطَوُّعِ سَنَةً، وَتَحِلُّ لِعَنِيَّ وَكَافِرٍ، وَدَفْعُهَا سِرًّا وَفِي رَمَضَانَ،

ئینجا بزانه: ناپه سنده: که ر بپه پێندریته سه ر ماین، چونکه ده ره ق ئه و کاره پیغه مبه رعلیه فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا يَفْعَلُ ذَلِكَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ رواه أبوداود بسند صحیح، ته نها ئه و که سانه ئه و کاره ده که ن که نازانن. واته: چونکه له م په پاندنه هیستر دروست ده بێ و ئه سپ و ماین که م ده بن، ههروهه له سه رچاوه کاندنا ناوه پۆکی ئه و پاشکۆیه پوون کراوه ته وه.

هه م له زۆریه ی سه رچاوه کاندنا فهرموویانه: چه پامه: ئه سپ بپه پێندریته سه ر مانگا، چونکه ئەندامه که ی ئه سپ که وره یه و زیان له مانگایه که ده دا- واته: نه که له بهر ئه وه ی په که زی جیایه - که وایو: هه ر په پاندنیک زیان به مێینه بگه یه نئ چه پامه، ههروهه له (تحفة) دا فهرموویه تی.

ئه وه ش وانه گه یه نئ: که (التَّلْقِيحُ الإِصْطِنَاعِي) - واته: ئاوسکردنی ئاژه له ئاوی نێره یه که به ئامیژیکی ده سترد - دروسته، به و مه رجه ی - ئه گه ر بۆ گزشت خواردن بێ - نێره که و مێیه که هه ردوکیان گزشتیان بخورئ، چونکه هه یج زیان به مێیه که ناگا و نه ژادیش له ئاژه لدا په چاو نا کرئ، والله أعلم.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ خَيْرِكَرْدَن﴾

(صَدَقَةُ التَّطَوُّعِ) خیرکردن به مال (سُنَّة) سوننه تیکی (مُؤَكَّدَة) یه، چونکه له قوپانی پیرۆزو له هه دیسه کانی پیغه مبهردا علیه السلام زۆر بایه خی پی دراوه، به لام نه گهر مرووف بزانی خیره رگره که له گونا هکاری سه رفی دهکا، نه و کاته هه پامه خیره که ی بداتی، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا هه رموویانه، به لام (وَتَحِلُّ لِفَنِيِّ وَكَافِرٍ) هه لاله خیره که ی بداته ده و له مندو کافر، چونکه پیغه مبهردا علیه السلام ده هه رموی: ﴿فِي كُلِّ كَبِيرٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشیخان، له گشت خاوهن جه رگیکه ته پدا پاداشتیک هه یه.

(وَدَفَعَهَا سِرًّا) به نهینی خیره که بداته خیره رگره که خیری گه وره تره، چونکه پیغه مبهردا علیه السلام ده هه رموی: ﴿سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ... وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ﴾ رواه الشیخان، هه فت که س هه نه خوی گه وره له سیبه ری خوی دا دایانده نی له پۆزی قیامت که جگه له سیبه ری خوی هیچ سیبه ریکی تر نیه... یه کیکیشیان نه و که سه یه که به نهینی خیریکی کردبی و به شیوه یه کی وهما بیشاریتته وه: که چه په که ی نه زانی پاسته که ی چی ده به خشی. به لام زه کاتدان به ناشکرای خیره تره، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاند هه رموویانه.

(و) هه روه ها (فی رَمَضَانَ) خیرکردن له په مه زاندا خیری زۆر تره، چونکه پیغه مبهردا علیه السلام له په مه زاندا زۆر خیری ده کردن، هه روه که له (په پتوکی رۆژوو) دا پوونمان کرده وه.

وَلِقَرِيبٍ وَجَارٍ أَفْضَلُ، وَمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ أَوْ وَلَهُ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ يُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يَتَصَدَّقَ حَتَّى يُؤَدِّيَ مَا عَلَيْهِ، قُلْتُ: الْأَصْحَحُ تَحْرِيمُ صَدَقَتِهِ بِمَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ لِنَفَقَتِهِ مَنْ تَلْزَمُهُ نَفَقَتُهُ أَوْ لِدَيْنٍ لَا يَرْجُو لَهُ وَفَاءً وَاللَّهُ أَعْلَمُ، وَفِي اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ بِمَا فَضَّلَ عَنْ حَاجَتِهِ أَوْجَهُ، أَصَحُّهَا: إِنْ لَمْ يَشُقَّ عَلَيْهِ الصَّبْرُ

(وَلِقَرِيبٍ) هه روه ها خیرکردن به خزم خیری زۆر گه وره تره، چونکه ده رهق خیرکردن به خزم پیغه مبهردا علیه السلام هه رموی: ﴿لَهُ أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ﴾ رواه الشیخان، خیرکردن به خزم دوو پاداشتی هه نه: پاداشتی خزمایه تی و پاداشتی خیرکردنه که.

(وَجَارٍ أَفْضَلُ) هه روه ها خیرکردن به دراوسی خیری گه وره تره له که سیکی که دراوسی نه بی، چونکه خاوه پیغه مبهردا علیه السلام زۆر بایه خیان به چاکه کردنی له گه ل دراوسی داوه.

ئینجا سوننه ته باشتیرین و خوشه ویستیرین شت بکاته خیر، هه روه ها چه ند هه دیسیکیش ده رهق ناودان هاتون، بۆ نمونه: ﴿أَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ﴾ رواه أبوداود یاسنادجید، هه رموسولمانیک ئاو بداته موسولمانیکی تینوو، خوی گه وره له شه پابه مۆرکراوه که ی به هه شت ناوی ده دا.

(وَمَنْ عَلَيْهِ دَيْنٌ) هه رکه سیکی قه رزیکی له سه ر بی، جا قه رزی خوا بی: وه کو

زهکات و که ففارهت، یان قهرزی ئاده میزاد بئ (أَوْ وَلَهُ مَنْ تَلَزَّمَهُ نَفَقَتُهُ) یان که سیکی وه های هه بئ: که به خپوکردنی له سهر واجب بئ: وهکو دایک و باوک و ژن و منداله کانی، نه وه له هردو حاله تدا (يُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يَتَصَدَّقَ) وه ها سوننه ته: هپچ شتیک نه کاته خیر (حَتَّى يُؤَدِّيَ مَا عَلَيْهِ) تا نه و قهرزهو نه و به خپوکردنی له سهریه تی به ته وای دهیدا.

به لام (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموی (الْأَصَحُّ) به فهرموده ی راستر (تَحْرِيمُ صَدَقَتِهِ بِمَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ) حه پامه نه و شته بکاته خیر: که پئویستی پی هیه (لِنَفَقَةٍ مَنْ تَلَزَّمَهُ نَفَقَتُهُ) بئ به خپوکردنی نه و که سه ی به خپوکردنی له سهر واجب (أَوْ) یان پئویستی پی هیه (لِدَيْنٍ لَا يَرْجُو لَهُ وِفَاءً) بئ قهرز یکی وه ها: که جگه له نه و نه و شته ته مای به هپچی تر نه بئ قهرزه که ی پی بداته وه، چونکه دانه وه ی قهرز واجب، خپوکردنیش سوننه ته (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) هم پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُخْسِرَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوتَهُ﴾ رواه مسلم، نه و نه و گونا ه بئ سزادانی مروؤ به سه: به خپوکردنی نه و که سه پابگری که به خپوکردنی له نه ستوی تی.

(وَلَيْ اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ) له باره ی خپوکردن (بِمَا فَضَلَ عَنْ حَاجَتِهِ) به گشت نه و شته ی که له پئویستی خوی و منداله کانی زیاده (أَوْجُهُ) چه ند فهرموده یه که هه نه (أَصَحُّهَا) له هه مووانیان راستر: (إِنْ لَمْ يَشُقَّ عَلَيْهِ الصَّبْرُ) نه که ر خپوگرتنی له سهر نه بوونی له لای

أُسْتَحَبَّ، وَإِلَّا فَلَا.

زه حمت نه بئ، نه وه (أُسْتَحَبَّ) سوننه ته گشت ماله زیاده که ی بکاته خیر، چونکه (ئیمامی (ابوبکر رﷺ) جاریک هه موو مائی خوی کرده خیر، پیغه مبه ریش رﷺ لای قبول کرد). هه روه که (الترمذی) گپراویه ته وه.

(وَلَا فَلَا) به لام نه که ر له سهر نه بوونی خوی پی پانه ده گپرا نه و کاته (فَلَا) سوننه ته نیه، به لکو ناپه سنده، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ غَنًى وَابْدَأَ بِمَنْ تَعُولُ﴾ رواه الشيخان، چاکتر خپوکردن نه وه یه له سهر ده وله مهنی بئ و پئویستی پی نه بئ، پيشدا مافی نه و که سانه بده: که به خپوکردنیان له نه ستوی تویه.

﴿پاشکو﴾: سوننه ته هه موو پوژیک خپوکردن بکا، هه ر چه ند که میش بئ، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ هه ر که سیکی به گرانیی زه پرده یه که خپوکردن بکا له پوژی قیامت ده یبینئ. هه روه ها سوننه ته خپوکردن بکا هه روه پیاوچاکان، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿لَا يَأْكُلُ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ﴾ رواه أبوداود بسند صحیح، هپچ که سیکی خواره مهنی تئ نه خوا ته نها مروؤی له خواترس نه بئ.

هه روه ها نه و خپوکردنی به رده وامن و سوده که یان گشتی به له هه موو خپوکردن گه وره ترن: وه که

(وَقَف) کردن و ناوی خیرات، هم پیغمبر ﷺ ده فرمود: ﴿لَا يَغْرُسُ الْمُسْلِمُ غَرْسًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ وَلَا دَابَّةٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ رواه مسلم، هر موسولمانيك درختيك بچينى-بروينى، جا هر ناده ميزاديك و هر نازده ليك و هر شتيكى تر له و درخته بخوا، نه وه بؤ داجينه كه ده بيته خير تا پوزى قيامه ت.

ئينجا نه و كه سهى خيره كهى ده دريى سونه ته: دوعاى چاك بؤ خير كه ره كه بكا، چونكه پیغمبر ﷺ فرموده تى: ﴿مَنْ صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا. فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّاءِ﴾ رواه الترمذى بسند صحيح، هر كه سيك چاكه يه كى له گه ل كرا، ئينجا نه و يش به چاكه كه ره كهى گوت: خوا پاداشتي چاكه ت بداته وه. نه وه به پاستى سوپاسيكي ندى كرده. به لام چه پامه: خير كه ره كهش منه ت بكا و نازارى نه و كه سه بدا كه خيره كهى داوه تى، يان كاريكي پي بكا، چونكه به و په فتارانه خيره كهى ده سرپيته وه و نانووسرى، خواى گه و ره ده فرمود: ﴿لَا تُبْطَلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنْ وَالْأَذَى﴾ خيره كانى خوتان به منه تكردن و نازاردان به تال مه كه نه وه.

هر وه ها پيويسته به دواى هر گونا مي كدا خيريك، يان چاكه يه كى تر بكا، چونكه خواى گه و ره ده فرمود: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ به پاستى چاكه كان خراپه كان لاده به ن. ديسان بزانه: چه پامه به خاترى خوا له خه لك بپارپيته وه، چه پامه خوى سوك بكا و ده روزه

(كِتَابُ النِّكَاحِ)

هُوَ مُسْتَحَبٌّ لِمُحْتَاجٍ إِلَيْهِ يَجِدُ أَهْبَتَهُ، فَإِنْ فَقَدَهَا أُسْتَحَبَّ تَرْكُهُ

بكا، به لام نه گهر كه سيك له خويه وه شتيكى بداتى، نه و كاته با وه رى بگري، هر وه كه له ده ديستيكي (صحيح) دا هاتوه، هر وه ها له بارهى خير كردن و چونيته تى و سوده كانى خير كردن چه ند ده ديستيكي تر مه نه له به دريى نه مانوسين، پيويسته له كتيبه كانى ده ديس لتيان ناگادارين، وَصَلَّاهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

﴿كِتَابُ النِّكَاحِ: نُهْ مَهْيَهْ پَهْ رَتوكى ژن ماره كردن﴾

خواى گه و ره ده فرمود: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ژن بؤ پياوه بئ ژنه كانتان بينن و ژنه بئ ميړده كانتان بده نه شوو، هم كويله و جاريه سالحه كانيشتان، نه گهر ژن و پياوه كان هه ژار بن، خواى گه و ره له گه و ره يي خوى ده وه له مه نديان ده كا. واته له ترسى به خيوكردن واز له ژن هيټان و ميړد كردن مه هيټن. پیغمبر ﷺ ده فرمود: ﴿أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ: الْحَيَاءُ وَالتَّعَطُّرُ وَالسَّوَاكُ وَالنِّكَاحُ﴾ رواه أحمد والترمذى بسند حسن، چوار سيفه ت په وشتى پیغمبرانن عليهم الصلاة والسلام: شهرم كردن و خؤ بؤ خؤ شكردن و سيواك كردن و ژن هيټان.

جگه له وانهش چەند ئایەت و حەدیسێکی تر لە بارەی ژن هێنان هاتون پێویستە لە کتێبه‌کانی حەدیسدا بیاخوێنێه‌وه، چونکه ژن هێنان تاکه خواپه‌رستیه‌که -له‌ دواي ئیمان- که له سه‌رده‌می باب (آدم) هه‌و تا له به‌هه‌شتیشدا به‌رده‌وامه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویه‌نه.

(هُوَ) ژن هێنان (مُسْتَحَبٌّ) سوننه‌تیکی زۆر خۆشه‌ویسته (لِمُحْتَاجٍ إِلَيْهِ) بۆ ئه‌و پیاوه‌ی پێویستی به‌ ژن هێنان هه‌یه: وه‌ک هه‌زی بۆ جیماح بچێ، به‌و مه‌رجه‌ی (يَجِدُ أَهْبَتَهُ) ئه‌ركی ژن هێنانی ده‌ست بکه‌وێ: وه‌ک ماره‌یی و جل و به‌رگی وه‌رزه‌که‌ی بوک گواسته‌وه، هه‌رچه‌ند هه‌ژاریش بێ، به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌ته‌که‌ی پابردوو. پێغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ﴾ رواه الشيخان، هه‌و کۆمه‌لی لاهه‌کان هه‌ر که‌سێک له‌ ئیوه‌ توانای ژن هێنانی هه‌بو با ژن به‌یئێ، چونکه ژن هێنان باشت‌ر چاوی له‌ هه‌پام ده‌نوقێئێ و باشت‌ر دامێنی له‌ هه‌پام ده‌پاریئێ، وه‌ هه‌ر که‌سێکیش توانای نه‌بو، با به‌پۆژوو بێ، چونکه پۆژوو-وه‌ک خه‌سندن- شه‌هوه‌ته‌که‌ی ده‌پۆێ.

(فَإِنْ فَقَدَهَا) جا ئه‌گه‌ر پیاوه‌که ئه‌ركی ژن هێنانی نه‌بو (أَسْتَحَبَّ تَرْكُهَا) سوننه‌ته: واز له ژن هێنان بێئێ تا ئه‌ركی ژن هێنانی ده‌ست ده‌که‌وێ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رموێ: وَيَكْسِرُ شَهْوَتَهُ بِالصَّوْمِ، فَإِنْ لَمْ يَخْتِجْ كُرْهَ إِنْ فَقَدَ الْأَهْبَةَ، وَإِلَّا فَلَا لَكِنَّ الْعِبَادَةَ أَفْضَلُ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَتَعَبَّدْ فَالْتَّكَا حُ أَفْضَلُ فِالْأَصَحِّ، فَإِنْ وَجَدَ الْأَهْبَةَ وَبِهِ عِلَّةٌ كَهَرَمٍ أَوْ مَرَضٍ دَائِمٍ أَوْ تَعْنِينٍ كُرْهَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيُسْتَحَبُّ دَيْئَةً

﴿وَلْيُسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌ركی ژن هێنانیان ده‌ست ناکه‌وێ با خۆيان به‌ داوێنپاکی پابگرن تا خودا له‌ گه‌وره‌یی خۆی ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کا، واته: ئه‌ركی ژن هێنانیان ده‌دات.

که‌وابو: (وَيَكْسِرُ شَهْوَتَهُ بِالصَّوْمِ) له‌ و ماوه‌یه‌دا پیاوه‌که هه‌زپۆچوونی جیماعی به‌ پۆژووگرتن ده‌شکێئێ، به‌ به‌لگه‌ی حەدیسە‌که‌ی پابردوو، به‌لام ناپه‌سنده: به‌ ده‌رمان شه‌هوه‌ته‌که‌ی بشکێئێ، به‌لکو ئه‌گه‌ر به‌ یه‌که‌جاری شه‌هوه‌ته‌که‌ی بشکێئێ، ئه‌و کاته هه‌پامه‌و گوناها‌بار ده‌بێ، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویه‌نه.

(فَإِنْ لَمْ يَخْتِجْ) جا ئه‌گه‌ر پێویستی به‌ ژن هێنان نه‌بو، واته: هه‌زی بۆ جیماح نه‌ده‌چو، ئه‌و کاته (كُرْهَ إِنْ فَقَدَ الْأَهْبَةَ) ناپه‌سنده ژن به‌یئێ ئه‌گه‌ر ئه‌ركی ژن هێنانی نه‌بو (وَإِلَّا) به‌لام ئه‌گه‌ر پێویستی به‌ ژن هێنان نه‌بو و ئه‌ركی ژن هێنانیشی هه‌بو، ئه‌و کاته (فَلَا) ناپه‌سند نیه (لَكِنَّ الْعِبَادَةَ أَفْضَلُ) به‌لام له‌و حااله‌ته‌دا خواپه‌رستی خێتره له‌ ژن هێنانه‌که.

(قُلْتُ) نيمامی (النواوی) ده فہرموی (فَإِنْ لَمْ يَتَّعَبْ) نہ گہر خواہہ رستی نہ دہ کرد، نہ و کاتہ (فَالنَّكَاحُ أَفْضَلُ) ژن ہینانہ کہ خیرترہ (فِي الْأَصَحِّ) لہ فہرموودہی راستردا، نہ و ہک توشی بی شہرعی بیی (فَإِنْ وَجَدَ الْأُهْبَةَ) جا نہ گہر نہرکی ژن ہینانی ہہ بوو، بہ لام (وَبِهِ عِلَّةٌ) لہ سہرہ تاوہ نہ ساغیہ کی ہہ بو: (كَهَرَمَ) و ہکو پیری (أَوْ مَرَضٍ دَائِمٍ) یان نہ خۆشیہ کی بہرہ وام (أَوْ تَعْنِينَ) یان نہ میردی، واتہ توانای جیماع کردنی نہ بی، نہ و کاتہ (كُرِهَ) ناہ سندنہ: ژن بہینئ، چونکہ پیویستی نیہ و ژنہ کہ شی داوینپاک نا کاو سہر دہ کیشتیہ لای بی شہرعی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

نینجا بزانه: نہ و بریارانہی پرا بردو- جگہ لہ بہرؤژوو بوون- گشتی لہ ئافرہ تیشدا پہ چاو دہ کریں، کہ واتہ: نہ گہر حہزی لہ جیماع بوو، یان پیویستی بہ بہ خۆی کردنی خۆی ہہ بوو، یان دہ ترسا بیناموسہ کان تووشی بین، لہ و حالہ تانہ دا سوننہ تہ شوو بکا، بہ لام نہ گہر نہ و پیویستیانہی نہ بن و بشزانی نہرکی میردہ کہی پی جی بہ جی نا کری، نہ و کاتہ حہرہ پامہ شوو بکا، ہہرہ و لہ (تحفة) و (نہایہ) دا فہرمویانہ.

﴿ سیفہ تہ کانی ژن و میردی باش ﴾

(وَيُسْتَحَبُّ دَيْتَةٌ) سوننہ تہ: ژنیکی ئایین پہرہ ورو خواہہ رست بہینئ، چونکہ ئایینہ کہی پیگہی خیانت و بی ناموسی و لہ فہرماندہر چوونی لی دہ گری، پیغہ مہر ﷺ دہ فہرموی: **بُكَرٌ نَسِيبَةٌ لَيْسَتْ قَرَابَةً قَرِيبَةً.**

﴿تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ﴾ رواہ الشیخان، بۆ چوار مہ بہ ست ژن مارہ دہ کری: بۆ مالہ کہی و بۆ خزمہ کانی و بۆ جوانیہ کہی و بۆ ئایینہ کہی، جا نہ تو خاوەن ئایینہ کہ بگرہ، نہ گہر وانہ کہی ہہ ژار بیی. نینجا بزانه: لہ بارہی ئافرہ تی نوژنہ کەر دوو فہرموودہی جیاواز ہنہ، بۆیی لہ فہرموودہیہ کدا: ہینانی ژنیکی جولہ کہ، یان دیان باشتہ لہ ہینانی ژنیکی نوژنہ کەر، ہہرہ و لہ (تحفة) و (نہایہ) دا فہرمویانہ.

(بُكَرٌ) سوننہ تہ: ژنیکی کچ بہینئ، پیغہ مہر ﷺ بہ (جابر)ی فہرمو: ﴿هَلَّا بُكَرًا تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ﴾ رواہ الشیخان، بریا نہ و ژنہی ہیناوتہ کچ بواہہ تاکو گہ مہی لہ گہ ل بکہی و گہ مہ لہ گہ ل بکا. جگہ لہ مہش کچ لہ بیوہ ژن بی فیلتہرہ و قسہی خۆشتہرہ بہ مہ سہرہ فی کەم و بہ جیماعی کەم پازی ترہ.

(نَسِيبَةٌ) ہم نہ ژادیکی پاک و بہ شہرہ فی ہہ بی، بہ بہ لگہی حہ دیسہ کہی چوار سیفہ تی پرا بردو (لَيْسَتْ قَرَابَةً قَرِيبَةً) خزمیکی نزیک نہ بی، چونکہ بہ ہوی شہرمی خزمایہ تی شہوہ تہ کہ یان بی ہیژ دہ بی و دہ بیتہ ہوی بی ہیژیونی مندا لہ کہ، بہ لام لہ گہ ل نہ و ہشدا

مندالیکى پېژدار ده بئى، چونکه له هر دوو لايه وه ته بيبه تى بنه ماله کى تى دا کړ ده بيبته وه. هه روه ها سوننه ته: له و جوړه ژنانه بئى: که به زورى زاونگ ده که ن، پيغه مبه رب الله ده فهرموئ: ﴿تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ﴾ رواه أبوداود وصححه الحاكم، نه و جوړه ژنه ماره بکه ن که ميړدى خوى زور خوش ده وئو به زورى مندالى ده بن، چونکه من شانانى به زورى نيوه له سر نوممه تانى تر ده که م. جا بزانه: نه م سيفه ته به هوئ دايک و خوشک و خزمه کاني کچه که ده ژاندرئ.

هه روه ها سوننه ته: ماريه بيه کى که م بئى، پيغه مبه رب الله ده فهرموئ: ﴿أَعْظُمُ النِّسَاءِ بَرَكَهً أَيْسُرُهُنَّ مَوْنَةً﴾ صححه الحاكم، له هه موو ژنه کان به پيتو به ره که تر نه و ژنانه ن که ماريه بى و مه سرفيان سوک و ناسانه. هه روه ها سوننه ته: ژنه که به دلى خوى بئى، واته: له بهرچاوى خوى جوان و دلگير بئى، چونکه له باره ي ژنى باش پيغه مبه رب الله فهرموئ: ﴿خَيْرُ النِّسَاءِ الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، باشتين ژن نه وه يه: هر کاتيک ميړده کى ته ماشاى بکا دلخوشى بکا- واته: له گه لا ميړده کى پوخوشو به زه رده خه نه بئى و پاراوه و پاک و خاوين بئى- هه م هر کاتيک فهرمانيشى پئى بکا فهرمانه کى جئ به جئ بکاو له خودى خوى و له مالى ميړده که شدا خيانت نه کا. واته: بئى ناموسى و دزى نه کا.

وَإِذَا قَصَدَ نِكَاحَهَا سُنَّ نَظَرُهُ إِلَيْهَا قَبْلَ الْخِطْبَةِ وَإِنْ لَمْ تَأْذَنْ، وَلَهُ تَكْرِيرُ نَظَرِهِ، وَلَا يَنْظُرُ غَيْرَ الْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ، وَيَحْرُمُ نَظَرُ فَحْلٍ بَالِغٍ إِلَى عَوْرَةِ خُرَّةٍ كَبِيرَةٍ أَجْنَبِيَّةٍ

ئينجا بزانه: هه روه ک بئى پياوکه سوننه ته: نه و سيفه تانه ي پرايردو له ژنه که دا په چاو بکا، نه و ماش بئى ژنه که و بئى (وکى) يه کى سوننه ته: نه و سيفه تانه له ميړده که دا په چاو بکه ن، هه روه که له (تحفة) دا فهرموويه تى.

﴿باسى (نظر) = ته ماشاگردنى نافرهت و پياو﴾

پيشه کى بزانه: ته ماشاگردنى يه کترى نافرهت و پياو سئ برپارى هه نه: سوننه ته، هه پامه، هه لاله. جا له باره ي ته ماشاگردنى سوننه ته ده فهرموئ (وَإِذَا قَصَدَ نِكَاحَهَا) هه کاتيک ويستى ژنيک بئى خوى ماره ببرئ (سُنَّ نَظَرُهُ إِلَيْهَا) سوننه ته: ته ماشاى ژنه که بکا (قَبْلَ الْخِطْبَةِ) پيش داخوازي گردنى (وَإِنْ لَمْ تَأْذَنْ) هه چه ند ژنه که و وهليه که شى نيزنى نه دهن، هه روه ها له دواى داخوازيش دروسته: ته ماشاى بکا، چونکه پيغه مبه رب الله نيزنى داوه، به به لگى ﴿عَنِ الْمَغِيرَةِ﴾: أَنَّهُ خَطَبَ امْرَأَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: اُنْظُرْ إِلَيْهَا فَإِنَّهُ آخَرَى أَنْ يُؤَدَّمَ بَيْنَكُمَا﴾ رواه الترمذى وحسنه، پيغه مبه رب الله به (المغيرة) ي فهرموئ: نه و ژنه ي داخوازيت کردوه ته ماشاى بکه، چونکه نه و ته ماشاگردنه باشت ده بيبته هوئ به رده وامى

خۆشه‌ويستی له نێوانتاندا.

(وَلَهُ تَكَرُّيرُ نَظَرِهِ) بۆی دروسته زیاتر له سێ جاریش ته‌ماشای بکا، تا دلی جیگیر ده‌بێ و قه‌ناعه‌تی ته‌واو ده‌بێ، به‌لام نه‌گه‌ر به‌یه‌ك جار قه‌ناعه‌تی ته‌واو بوو، ئه‌و كاته‌ هه‌پامه‌ دوو جار ته‌ماشای بكا.

(و) هه‌روه‌ها (لَا يَنْظُرُ غَيْرَ الْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ) جگه‌ له‌ پوو و هه‌ردوو له‌ په‌ده‌سته‌كانی نابێ ته‌ماشای هه‌چ شوێنێكی‌تری بكا، چونكه‌ جوانی له‌ پوهه‌كه‌ی دیاره‌و قه‌له‌وی و نه‌رم و تۆلی لاشه‌كه‌شی له‌ په‌ده‌سته‌كانی دیاره‌. ئینجا نه‌گه‌ر نه‌گونجا به‌خۆی ته‌ماشای بكا، ئه‌و كاته‌ سوننه‌ته‌: ژنیکی مه‌هه‌په‌می خۆی بنێڕێ له‌ جیا‌تی ته‌ماشای بكا، ئینجا بۆی باسی جوانی و قه‌له‌ویه‌كه‌ی بكا، جا نه‌گه‌ر ژنه‌كه‌ی به‌ دل نه‌بو، سوننه‌ته‌ بێ‌ده‌نگ بێ و عه‌یبه‌كانی نه‌لێ، هه‌م نه‌لێ: نامه‌وێ. چونكه‌ دلشكاندنێ تێ‌دا‌یه‌، هه‌روه‌ك له‌ ژۆریه‌ی سه‌رچاوه‌كاندا فه‌رموویه‌نه‌.

هه‌روه‌ها بۆ ئافه‌ره‌ته‌كه‌ی داخوا‌زكراویش سوننه‌ته‌: ته‌ماشای هه‌موو لاشه‌ی پیاوه‌ داخوا‌زكه‌ره‌كه‌ بكا-جگه‌ له‌ عه‌وه‌په‌ته‌كه‌ی- هه‌روه‌ك له‌ (مغنی) و (الشروانی) دا فه‌رموویه‌نه‌. هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی ته‌ماشا‌کردنی هه‌پام ده‌فه‌رموێ (وَيَحْرُمُ نَظْرُ فَحْلٍ بِالِغِ) هه‌پامه‌: نێڕی‌کی با‌لغ و عاقل ته‌ماشا بكا ته‌ (إِلَى عَوْرَةِ حُرَّةٍ كَبِيرَةٍ أَجْنَبِيَّةٍ) عه‌وه‌په‌تی ئافه‌ره‌تی‌کی گه‌وره‌ی بێ‌گانه‌، هه‌رچه‌ند شه‌ه‌وه‌تیشی نه‌جولێ و له‌ بێ‌شه‌رعیش نه‌ترسێ.

وَكَذًا وَجْهَهَا وَكَفَّيْهَا عِنْدَ خَوْفٍ فِتْنَةٍ، وَكَذَا عِنْدَ الْأَمْنِ عَلَاصِّحِ،

جا بزانه‌: مه‌به‌ست به‌ بێ‌گانه‌ ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌یه‌: كه‌ ماره‌یی لی‌بێ: ئیستا، یان له‌مه‌ودوا، هه‌م مه‌به‌ست به‌ عه‌وه‌په‌تی ئافه‌ره‌ت: هه‌موو لاشه‌یه‌تی-جگه‌ له‌ پوو و له‌ په‌ده‌سته‌كانی- هه‌روه‌ك له‌ باسی نوێژدا پابرا، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ به‌ پیاوه‌ ئیمانداره‌كان بلی: چاوی‌خ‌وایان بنوقێن له‌ ته‌ماشا‌کردنی هه‌پام و دامێنی‌خ‌وایان بپاریزن له‌ هه‌پام به‌ کاری نه‌هێنن.

(وَكَذًا وَجْهَهَا وَكَفَّيْهَا) هه‌روه‌ها هه‌پامه‌ ته‌ماشا بكا ته‌ روو و له‌ په‌ده‌سته‌كانی ئافه‌ره‌تی بێ‌گانه‌ (عِنْدَ خَوْفٍ فِتْنَةٍ) نه‌گه‌ر له‌ پودانی بێ‌شه‌رعه‌ك به‌ترسێ، به‌ (إجماع) زانا‌یانی ئیسلام (وَكَذًا عِنْدَ الْأَمْنِ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له‌ پودانی بێ‌شه‌رعیش نه‌ترسێ و ده‌ماریشی هه‌له‌سه‌ستی، هه‌ر هه‌پامه‌ ته‌ماشای له‌ په‌ده‌سته‌ و پووی ئافه‌ره‌تی بێ‌گانه‌ بكا (عَلَى الصَّحِيحِ) له‌ سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاست ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ الْفَضْلُ رَدِيفَ النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنْ خَشْعَمَ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخَرِ... وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ﴾ رواه الشيخان، له‌ هه‌جی‌مالئاوایی‌دا (فضل) له‌ پشت پیغه‌مبه‌ر ﷺ سواری و لاغ بوو، جا ئافه‌ره‌تێك هات، (فضل)ش ته‌ماشای ئافه‌ره‌ته‌كه‌ی ده‌کرد و ئافه‌ره‌ته‌كه‌ش

ته ماشای (فضل)ی ده کرد، جا پیغه مبه ر^ع پیوی (فضل)ی ده برده لایه که یتر تا کو ته ماشای نافرته که نه کا. واته: چونکه چه پامه پیاو ته ماشای پیوی نافرته تی بیگانه بکا.

﴿ثَاغَادَارِي﴾: هر نافرته تیک بزانی پیاری بیگانه ته ماشای ده کا، واجبه: پیوی خوی دابپوشی، نه گه رنا: ده بیته یارمه تیده ری بیگانه که له و گونا مه داو گونا هبار ده بی، هه روه که له (تحفة) دا فه رمویه تی، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ﴾... إلى آخر الآية، به ژنه ئیمانداره کان بلئی: جوانی خویان بو هیچ که سیك ناشکرا نه کن، ته نها بو میردی خویان، یان بو باوکی خویان، یان باوکی میرده که یان... تا کوتایی مه حره مه کان. هه م ﴿عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُنَّا نُعْطِي وَجُوهَنَا مِنَ الرَّجَالِ...﴾ الحديث رواه الحاكم - في الحج - على شرط البخاري ومسلم، (أسماء) ده فه رموی: له سه رده می پیغه مبه ر^ع پیوی خومان داده پوشی له پیاوانی بیگانه.

جا شتیکی ناشکرایه پوخساری نافرته جوانترین نه ندامیه تی، که وابو: واجبه: نه و جوانیه ی له پیاوی بیگانه بشاریته وه، چونکه تازه پابرا: که - به فه رموده ی پرست - چه پامه: ته ماشای پوخساری نافرته تی بیگانه بکا، هه رچه ند ده ماریشی هه لئه ستی.

جا نه و فه رموده پرسته به وهش به هیتر ده بی: که (إمام الحرمين) ده فه رموی: زانایانی ئیسلام یه کده نگن: که بو کاربه ده ست دروسته: نافرته تان قه ده غه بکا له وهی به پیوی وَلَا يَنْظُرُ مِنْ مَحْرَمِهِ بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَيَحِلُّ مَا سِوَاهُ، وَقِيلَ مَا يَبْدُو فِي الْمِهْنَةِ فَقَطُّ، وَالْأَصَحُّ حُلُّ النَّظَرِ بِلَا شَهْوَةٍ إِلَّا لِمَا لَمْ يَلْمِ إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَإِلَى صَغِيرَةٍ إِلَّا الْفَرْجَ، وَأَنَّ نَظَرَ الْعَبْدِ لِسَيِّدَتِهِ وَنَظَرَ مَمْسُوحٍ كَالنَّظَرِ إِلَى مَحْرَمٍ، وَأَنَّ الْمُرَاهِقَ كَالْبَالِغِ،

دانه پوشر او له مال بینه دهره وه، هه م ته ماشا کردنی نافرته تی بیگانه ش له وانه یه ده ماری پیاو ده جولینی و مه ترسی بی شه رعیی لی ده کری، که وابو: له شه رعدا وا جوانه ده رگی ته ماشا کردنی چه پام به یه کجاری دابخری، هه روه که له زوری ی سه رچا وه کانداهه رمویانه. ئینجا بزانه: که خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ به نافرته تان بلئی: جوانی خویان ناشکرا نه کن ته نها نه و جوانیه نه بی: که ناشکرا ده بی. مه به ست نه وه یه: که عاده ته له کاتی کار کردن و پیویستی هه کانی ترده ناشکرا ده بی، هه روه که له (تفسیر) هه کانداهه کراوه.

﴿وَلَا يَنْظُرُ مِنْ مَحْرَمِهِ بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ﴾ نابی و چه پامه: پیاو ته ماشای نیوان ناوک و نه ژنوی نافرته ته مه حره مه کانی خوی بکا، واته: نه و نافرته تانه ی به یه کجاری مارهیان لی نایی، به لام ﴿وَيَحِلُّ مَا سِوَاهُ﴾ هه لاله: ته ماشای شوینه کانی تری - جگه له نیوان ناوک و نه ژنوی - بکا، به و مه رجه ی شه هوه تی نه جولئ (وَقِيلَ مَا يَبْدُو فِي الْمِهْنَةِ فَقَطُّ) له فه رموده یه کی بی هیترده:

دروسته ته ماشای ته نها ئه و شوینانه بکا: که له کاتی کارکردن به دهرکه ون.
 (وَالْأَصْحُ) به فهرموده ی راستر (حَلُّ النَّظَرِ بِلَا شَهْوَةٍ إِلَى الْأَمَةِ) حه لاله به بی شه هوه ت
 ته ماشای ئافره تی کویله بکا (إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ) ته نها نیوان ناوک و نه ژتوی نه بی (وَالِی
 صَغِيرَةٍ) هه روه ها دروسته ته ماشای کیژوله یه کی بچکوله بکا، واته: نه وه نده بچوک بی:
 پیاو حه زی لی نه کاو شه هوه تی بۆ نه جولی (إِلَّا الْفَرْجَ) به لام دروست نیه ته ماشای نه ندای
 میزکردنی کیژوله بچوکه که بکا (و) هه ر به فهرموده ی راستر (أَنْ نَظَرَ الْعَبْدُ إِلَى سَيِّدَتِهِ)
 ته ماشاکردنی کویله بۆ ئافره ته گه وره که ی خوی و هه م (وَنَظَرَ مَمْسُوحٌ) ته ماشاکردنی نه و
 پیاوه ی گون و نه ندای میزکردنی گشتی لی کراونه وه و دلی بۆ ئافره تان ناچی (كَالْنَّظَرِ إِلَى
 مَحْرَمٍ) وه ک ته ماشاکردنی پیاوی مه حه پره مه بۆ ئافره ته مه حه پره مه که ی خوی.

﴿فَاكْدَارِي﴾: هه ر ته ماشاکردنی ک به شه هوه ت بی، یان مه ترسی بی شه رع ی لی بکری،
 گشت ئافره تی کی مه حه پره م و نامه حه پره م ده گریت ته وه، جگه له ژنه که ی خوی و جاریه که ی خوی،
 هه روه ها گشت شتی کی بی گیانی ش ده گریت ته وه، که واته: به شه هوه ته وه ته ماشاکردنی
 گشت شتی ک حه پامه، هه روه ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

(و) هه ر به فهرموده ی راستر (أَنْ الْمُرَاقَ) نه و مندالی له بلوغبون نزیک بۆ ته وه و
 شه هوه تی ده جولی (كَالْبَالِغِ) وه کو پیاوی بالغ برپاری بۆ ده درئ، واته:
 واجبه سه رپه رشتکاره که ی له ته ماشاکردنی حه پام قه ده غه ی بکا، هه م واجبه
 وَيَحِلُّ نَظَرُ رَجُلٍ إِلَى رَجُلٍ إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ، وَيَحْرُمُ نَظَرُ أَمْرَدٍ بِشَهْوَةٍ،
 قُلْتُ: وَكَذَا بغيرِهَا فَبِالْأَصْحِ الْمَنْصُوصِ، وَالْأَصْحِ عِنْدَ الْمُحَقِّقِينَ أَنَّ الْأَمَةَ كَالْحُرَّةِ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَالْمَرْأَةُ مَعَ امْرَأَةٍ كَرَجُلٍ وَرَجُلٍ، وَالْأَصْحُ تَحْرِيمُ نَظَرِ ذِمِّيَّةٍ إِلَى مُسْلِمَةٍ، وَجَوَازُ
 نَظَرِ الْمَرْأَةِ إِلَى بَدَنِ أَجَنَبِيٍّ سِوَى مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ

ئافره تی نامه حه پره می ش خوی لی دابپوشئ، هه روه ک واجبه: له پیاوی شتی ش خوی
 دابپوشئ، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿أَوِ الْطِفْلِ الَّذِي لَمْ يَطْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یان
 نه و مندالانی شاره زای عه و په تی ئافره تان نه بونه - واته: بۆ جیما عکردن شه هوه تی ان
 ناچولی- دروسته ئافره تان جوانی خویان بۆ یان ئاشکرا بکه ن.

(وَيَحِلُّ نَظَرُ رَجُلٍ إِلَى رَجُلٍ) حه لاله: پیاو ته ماشای پیاو بکا به و مه رجه ی به بی شه هوه ت
 بی (إِلَّا مَا بَيْنَ سُرَّةٍ وَرُكْبَةٍ) ته نها ته ماشاکردنی نیوان ناوک و نه ژتوی دروست نیه.

(و) هه روه ها (يَحْرُمُ نَظَرُ أَمْرَدٍ بِشَهْوَةٍ) به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام حه پامه: ته ماشاکردنی
 نه و کو په ی کاتی مووی پیشی نه هاتوه، نه گه ر ته ماشاکردنه که ی به شه هوه ت بی.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوي) ده فهرموی (وَكَذَا بغيرِهَا) هه روه ها به بی شه هوه تی ش
 ته ماشاکردنی کوپی پیش نه هاتوو هه ر حه پامه (فِي الْأَصْحِ الْمَنْصُوصِ) له ده قی

فهرموده‌ی راستردا، چونك مه‌ترسی بی‌شهرعی لی‌ده‌کری، ه‌روه‌ها ته‌ماشاکردنی پیاوی پیش هاتوش به شه‌هوت هر چه‌پامه، ه‌روه‌ك ته‌ماشاکردنی ژنی مه‌چه‌په‌میش به شه‌هوت چه‌پامه‌و، له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرمودیانه.

(وَالْأَصْحُ عِنْدَ الْمُحَقِّقِينَ) فهرموده‌ی راستتر له لای زانایانی لی‌کۆله‌روه‌و: (أَنَّ الْأُمَّةَ كَالْحُرَّةِ) ئافره‌تی کۆیله وه‌کو ئافره‌تی نازاد ته‌ماشاکردنی چه‌پامه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَالْمَرْأَةُ مَعَ امْرَأَةٍ) ئافره‌ت له‌گه‌ل ئافره‌تدا (كَرَجُلٍ وَرَجُلٍ) وه‌کو پیاوه له‌گه‌ل پیاودا: له چه‌پامی و‌ه‌لالی ته‌ماشاکردندا، واته: به بی‌شه‌هوت دروسته: ئافره‌تان ته‌ماشای په‌کتری بکه‌ن جگه له نێوان ناوک و نه‌ژن‌یان، به‌لام به شه‌هوت چه‌پامه.

(وَالْأَصْحُ) به فهرموده‌ی راستتر (تَحْرِيمُ نَظَرِ ذِمِّيٍّ إِلَى مُسْلِمَةٍ) چه‌پامه ئافره‌تیکی جوله‌که، یان دیان ته‌ماشای ئافره‌تیکی موسولمان بکا، چونکه خوای‌گه‌وره له ئایه‌ته‌که‌ی پرابردودا ده‌فه‌رموی: ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ با ئافره‌تی موسولمان جوانی خۆیان ئاشکرا نه‌که‌ن ته‌نها بۆ ئافره‌تان‌ی خۆیان نه‌بی، واته: بۆ ئافره‌ته موسولمانه‌کان.

هر به‌م ئایه‌ته‌ش ئیمامی (عمرؓ) قه‌ده‌غه‌ی کرد: ئافره‌تی موسولمان و ئافره‌تی کافر و ی‌ک‌پا بچه‌گه‌رماو بۆ خۆش‌وشتن، ه‌روه‌ك له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرمودیانه.

(و) هر به فهرموده‌ی راستتر (جَوَازُ نَظَرِ الْمَرْأَةِ إِلَى بَدَنِ أَجْنَبِيٍّ سِوَى مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ) دروسته ئافره‌ت ته‌ماشای پیاوی بی‌گانه بکا، جگه له نێوان ناوک و نه‌ژن‌ی
إِنْ لَمْ تَخَفْ فِتْنَةً، قُلْتُ: الْأَصْحُ التَّحْرِيمُ كَهَوَ إِلَيْهَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

وَنَظَرُهَا إِلَى مَحْرَمِهَا كَعَكْسِهِ، وَمَتَى حُرْمَ النَّظَرِ حُرْمَ الْمَسِّ،

(إِنْ لَمْ تَخَفْ فِتْنَةً) به‌و مه‌رجه‌ی له بی‌شهرعی نه‌ترسی و شه‌هوتی نه‌جولی، مه‌به‌ست به بی‌گانه نه‌وه‌یه ماره‌یی لی‌بی.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فه‌رموی (الْأَصْحُ) به فهرموده‌ی راستتر (التَّحْرِيمُ كَهَوَ إِلَيْهَا) چه‌پامه ئافره‌ت ته‌ماشای پیاوی بی‌گانه بکا، هر چه‌ند شه‌هوتیشی نه‌جولی و له بی‌شهرعی نه‌ترسی، ه‌روه‌ك چه‌پام بوو پیاویش ته‌ماشای ئافره‌تی بی‌گانه بکا هر چه‌ند شه‌هوتیشی نه‌جولی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ به ئافره‌ته ئیمانداره‌کان بلی: چاوی خۆیان بنوقینن له ته‌ماشاکردنی چه‌پام، دامینی خۆیان بپارینن له چه‌پام به کاری نه‌هینن.

﴿وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعِنْدَهُ مَيْمُونَةُ، إِذْ أَقْبَلَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِيْحَجِبَا مِنْهُ. فَقُلْتُ: أَلَيْسَ هُوَ أَعْمَى لَا يُبْصِرُنَا؟ فَقَالَ ﷺ: أَفَعَمِيَاوَانِ أَنْتُمَا أَلَسْتُمَا تُبْصِرَانِ؟﴾ رواه أبوداود والترمذی بسند صحيح، (ام سلمه) و (مَيْمُونَة) ه‌ردووکیان له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ بون، کاتیک (عبدالله ابن أُمِّ مَكْتُوم) هاته لایان، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ

فهرمووی: هەردووکتان خۆتانى لىدایبۆشن. جا (أم سلمة) گوتى: ئەدى ئەو کوپىر نىه، خۆ نامانبینى؟ پىغەمبەر ﷺ فهرمووی: خۆ ئیوه کوپىر نین، ئەدى ئیوه ئەوى نابین؟
(وَنَظَرُهَا إِلَى مُحَرَّمِهَا) تەماشاکردنى ئافرەت بۆ پیاوھ مەحپە مەکانى خۆى (كَعْكَسِهِ) وەك پىچەوانە کە یەتتى، واتە: دروستە ئافرەت تەماشای گشت ئەندامى پیاوھ مەحپە مەکانى خۆى بکا جگە لە نێوان ناوک و ئەژتۆ، بە و مەرجەى بە بى شەهوەت بى، هەروەك لە (نهایە) و (مغنى) دا فهرمویانە، واتە: بە لام تەماشاکردنى بە شەهوەت حەپامە.

﴿(مُصَافِحَةٌ) تَوَقُّهَ كَرْدَنِ حەپام﴾

(وَمَتَى حَرَّمَ النَّظَرَ حَرَّمَ الْمَسُّ) هەر کاتێک تەماشاکردنى ئافرەت و پیاو حەپام بى، دەست لىدانى گشت ئەندامىکى یەکتىشيان بە پووتى حەپامە، کە وابو: دەست لىدانى کوپى پىش نەهاتووش حەپامە، چونکە بۆ جولاندنى شەهوەت و بى شەرى دەست لىدان لە تەماشاکردن بە هیژترە، کە وابو: ئەگەر لە سەر جلو بەرگیشەو دەست لىدانە کە شەهوەت بجولینى ئەو کاتەش هەر حەپامە، هەروەك لە ژۆریەى سەرچاوە کاند پوون کراوە تەو. کە وابو: تۆقەکردن حەپامە: لە گەل ئافرەتەى نامەحپەم کوپى موو لىنەهاتوو، چونکە تەماشاکردنیان حەپامە ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا﴾ رواه الشيخان، پىغەمبەر ﷺ دەستى لە دەستى هیچ ئافرەت نەداو، تەنها دەستى ئەو ئافرەتە نەبى: کە حەلالى خۆى بى. (بگەڕێوھ بۆ پاشکۆى نوێژى جەژنەکان).

وَيُبَاحُ أَنْ لِفَصْدٍ وَحِجَامَةٍ وَعِلَاجٍ، قُلْتُ: وَيُبَاحُ النَّظَرُ لِمُعَامَلَةٍ وَشَهَادَةٍ وَتَعْلِيمٍ وَنَحْوِهَا بِقَدْرِ الْحَاجَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلِلزَّوْجِ النَّظَرُ إِلَى كُلِّ بَدَنِهَا.

هەروەها لە بارەى تەمasha کردنى حەلال دەفهرموى: (وَيُبَاحُ أَنْ) تەماشاکردن و دەست لىدانى ئافرەت و پیاو نامەحپەم حەلالن (لِفَصْدٍ وَحِجَامَةٍ وَعِلَاجٍ) بۆ خوین لىگرتن و چارەسەرکردنى بریندار و نەخۆش، واتە: دروستە: ئافرەت پیاو دەرمان بکا، پیاویش ئافرەت دەرمان بکا، بە لام بە و مەرجەى مێرد، یان مەحپەمێک، یان ئافرەتێک لە گەل ئافرەتە کە دا بى، هەم بە و مەرجەش پزىشکى ئافرەت بۆ ئەو جۆرە نەخۆشیەى ئافرەتە کە دەست نەکەوئ و پزىشکى پیاویش بۆ ئەو جۆرە نەخۆشیەى پیاو کە دەست نەکەوئ، ئەگینا: دروست نیه.

هەروەها ئەگەر پزىشکە کە کافر بى، مەرجە: پزىشکێکى موسوڵمان بۆ ئەو جۆرە نەخۆشیە دەست نەکەوئ، مەگەر پزىشکە کافرە کە لىزانتەر بى، ئەو کاتە دروستە: پزىشکە کافرە کە ئافرەتە کە دەرمان بکا، هەرچەند پزىشکێکى مێیینەى موسوڵمانیش هەبى کە نەگاتە پلەى کافرە لىزانە کە، هەروەك لە (تحفة) و (نهایە) و حاشیەکانیاندا فهرمویانە.
هەروەها ئەگەر بۆ چارەسەرى ئافرەتە کە پزىشکێکى نێرینەى موسوڵمان و پزىشکێکى

می‌بینی کافریش هه‌بوو، ئه‌و کاته بۆ ده‌رمانکردنی ئافره‌ته‌که می‌بینی کافره‌که وه‌پیش دی‌خړی، هه‌روه‌که له (مغنی) دا فه‌رموویه‌تی.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فه‌رموی (وَيَبَاحُ النَّظَرُ لِمُعَامَلَةٍ) ته‌ماشاکردنی پووی ئافره‌ت دروسته: بۆ کپین و فروشتن و مامله‌ته‌کانی‌تر، هه‌م (وَشَهَادَةٍ) بۆ کردنه‌شامیدو بۆ شاهیدی‌دان، هه‌م (وَتَعْلِيمٍ) بۆ فی‌رکردنی زانستی پیویست و کاروپیشه‌کانی پیویست، به‌و مه‌رجه‌ی ئافره‌ته‌که و پیاوه‌که به‌ته‌نها نه‌بن، هه‌م به‌و مه‌رجه‌ی له‌پشت په‌رده‌وه فی‌رکردنه‌که نه‌گونجی، هه‌م به‌و مه‌رجه مامۆستایه‌کی مه‌چرهم، یان مامۆستایه‌کی له‌په‌گه‌زی‌خۆی ده‌ست نه‌که‌وی، هه‌روه‌که له (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رموویانه.

(وَنَحْوَهَا) هه‌م بۆ کاره‌کانی‌تریش که وه‌کو پابردوه‌کانن: وه‌که قازی ته‌ماشای ئافره‌ت بکا له‌کاتی دادکردن و سوینددان، ئینجا ئه‌و ته‌ماشاکردنه‌ی پابردووش (بِقَدْرِ الْحَاجَةِ وَاللَّهِ أَعْلَمُ) به‌ئه‌ندازه‌ی پیویستیه‌که دروسته و زیاتر دروست نیه.

(وَاللَّوَجِ) بۆ می‌ردی‌ژنه‌که دروسته: (النَّظَرُ إِلَى كُلِّ بَدَنٍ) ته‌ماشای گشت لاشه‌و ئه‌ندامه‌کانی ژنه‌که‌ی بکا له‌حاله‌تی زیندوه‌تی‌دا، هه‌وه‌ها بۆ ژنه‌که‌ش دروسته: ته‌ماشای گشت لاشه‌و ئه‌ندامه‌کانی می‌رده‌که‌ی بکا له‌حاله‌تی زیندوه‌تی‌دا، به‌لام بۆ هه‌ردووکیان هه‌پامه ته‌ماشای هه‌رپه‌ته‌ی یه‌کتری بکه‌ن له‌حاله‌تی مردوه‌تی‌دا، که‌واته: بۆ هه‌ردووکیان دروسته: به‌زیندوویی ته‌ماشای ئه‌ندامی جیماعی یه‌کتری بکه‌ن و ده‌ستیشی لی‌په‌ده‌ن، هه‌روه‌که (فصل):

له‌زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِحْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجِكَ﴾ رواه اصحاب السنن بسند حسن، هه‌رپه‌ته‌ی خۆت بپاریزه: که‌س نه‌یبینی و ده‌ستی لی‌په‌دا جگه له‌ژنه‌که‌ی خۆت.

پاشکۆ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿الْعَيْنَانِ زَنَاهُمَا النَّظَرُ﴾ رواه الشيخان، زینای چاوه‌کان ته‌ماشاکردنی هه‌پامه. ﴿وعن جرير رضي الله عنه: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ نَظَرِ الْفُجَاءَةِ؟ فَقَالَ: إِصْرَفْ بَصَرَكَ﴾ رواه مسلم، پرسیارم له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد له‌باره‌ی ته‌ماشاکردنی کتوپر-که به‌ویستی‌خۆم نه‌بی؟ له‌وه‌لامدا فه‌رمووی: چاوی خۆت لابده. واته: چونکه ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بی، به‌تاوان له‌سه‌رت ده‌نووسری.

هه‌روه‌ها هه‌پامه: دوو پیاوی‌پووت، یان دوو ئافره‌تی‌پووت ویکرا پال بده‌نه‌وه، هه‌رچه‌ند باوک و کور، یان دایک و کیژ، یان دوو خۆشک، یان دوو برا بن.

جا هه‌ر کاتیک ته‌مه‌نی منداله‌کان گه‌یشه‌ده سالان، واجبه: جیگه‌ی‌خه‌وتنیان لی‌ک جیا بکری‌ته‌وه، هه‌روه‌که له‌حه‌دیسه‌که‌ی نوێ‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی، له‌(باسی په‌روه‌رده‌کرنی مندال) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرموئ: ﴿إِيَّاكُمْ وَالْدُخُولَ عَلَائِسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ أَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: الْحَمُو أَلَمُوتُ﴾ رواه الشيخان، ئاگادار بن به ته‌ن‌ها مه‌چوونه لای ئافره‌تانی نامه‌حره‌م، پیاویک گوتی: پی‌م بلئ: ئه‌گه‌ر خزمیکی‌می‌رده‌که‌ی - وه‌ک برای می‌رده‌که‌ی، یان برازای، یان مامی، یان مامۆزا، یان خال، یان خالۆزای - له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی به ته‌ن‌ها کۆ ببه‌وه؟ پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌رمووی: کۆبوونه‌وه‌ی ژن به ته‌ن‌ها له‌گه‌ل خزمیکی می‌رده‌که‌ی وه‌کو مردنه. واته: زیانی زۆره‌و مه‌ترسی بی‌ناموسی لای‌ده‌کری، چونکه له ژیر په‌رده‌ی خزمایه‌تیدا ده‌توانن گشت کاریکی بی‌ناموسی ئه‌نجام بده‌ن.

ئیت‌ر ئه‌ی خوشک و بریانی موسولمان ته‌ماشاگردنی‌حه‌پام تیریکی ژه‌هراوی‌به له تیره‌کانی شه‌یتان: جه‌رگی مۆۆ بریندار ده‌کا و ئایین و هۆشی تیک ده‌دا، هه‌روه‌ها هه‌ر پیاویک و ئافره‌تیکی نامه‌حره‌میش ویکرا به ته‌ن‌ها بن بی‌گومان شه‌یتان هاوپی سی‌یه‌میانه، خوای‌گه‌وره بمانپاریزی.

﴿فَصَلِّ لَهٗ بِاسْمِ خَوازِیْنِی﴾

پی‌شه‌کی بزانه: پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرموئ: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِی الْأَرْضِ وَفَسَادٌ﴾ رواه الترمذی وحسنه، هه‌ر کاتیك یه‌کێك هاته لاتان بۆ خوازی‌نئ ئافره‌تیک و له ئایین و په‌ووشته‌که‌شی پازی بون، ئافره‌ته‌که‌ی لای‌ماره‌بکه‌ن، ئه‌گه‌ر لای‌ی ماره‌نه‌که‌ن ده‌بیته‌ه‌ فیتنه‌و بی‌شه‌ری.

تَحِلُّ خِطْبَةِ خَلِیْةٍ عَنْ نِكَاحٍ وَعِدَّةٍ، لَا تَصْرِیحٌ لِمُعْتَدَّةٍ وَلَا تَعْرِیضٌ لِرَجْعِیَّةٍ، وَیَحِلُّ تَعْرِیضٌ فِی عِدَّةٍ وَفَاقَةً وَكَذَا لِبَائِنٍ فِی الْأَظْهَرِ، وَتَحْرُمُ خِطْبَةٌ عَلَی خِطْبَةٍ مِنْ صُرْحٍ بِإِجَابَتِهِ

(تَحِلُّ خِطْبَةِ خَلِیْةٍ عَنْ نِكَاحٍ وَعِدَّةٍ) هه‌لاله داخوازی‌کردنی ئافره‌تیکی وه‌ها: که ماره‌بپاوه‌ی نه‌بی و له (عِدَّة) شدا نه‌بی، واته: به (إجماع) زانایانی ئیسلام هه‌پامه: ژنی ماره‌بپاوه داخوازی بکری، چونکه دلی له سه‌ر می‌رده‌که‌ی تیک ده‌چی، جیاوازی نیه: بۆ می‌رده‌که‌ی گوازا‌بیته‌وه، یان نا، که‌واته: ماره‌کردنیشی دروست نابێ و جیماع له‌گه‌ل‌کردنیشی زینایه، پیغه‌مبه‌رﷺ ده‌فهرموئ: ﴿لَيْسَ مِنَّا مَنْ خَبَّ امْرَأَةً عَلَی زَوْجِهَا﴾ رواه أبوداود بسند صالح، ئه‌و که‌سه له ئوممه‌تی ئیمه‌ه‌ نیه‌به که دلی ژنیک تیک بدا له سه‌ر می‌رده‌که‌ی خۆی. (لَا تَصْرِیحٌ لِمُعْتَدَّةٍ) به (إجماع) زانایانی ئیسلام دروست نیه: به‌گۆته‌یه‌کی‌ناشکرا داخوازی ئه‌و جۆره ئافره‌ته‌بکا: که له (عِدَّة) دایه: چا می‌ردی مردبێ، یان ته‌لاقی دابێ، وه‌ک پێی بلئ: شووم پێ بکه. هه‌م (وَلَا تَعْرِیضٌ لِرَجْعِیَّةٍ) به‌ه‌ل‌گه‌ی هه‌دیسه‌که‌ی پابردوو دروست نیه به‌پێچ‌وپه‌نا داخوازی ئه‌و ئافره‌ته‌ش بکا: که (رَجْعِیَّة) یه، واته: ته‌لاقیك، یان دوو ته‌لاقی که‌وتوه‌و به‌یه‌کجاری له می‌رده‌که‌ی جیا نه‌بۆته‌وه، چونکه تا له (عِدَّة) دابێ، هه‌ر به‌ژنی می‌رده‌که‌ی داده‌ندری.

به لام (وَيَحِلُّ تَعْرِضُ) حلاله: به پیچوپه نا ئو ئافره ته داخوای بکا: که (فِي عِدَّةٍ وَفَاقٍ) له (عِدَّةٍ) میزد مردندایه (وَكَذَا لِابْنِ) هروه ها پیچوپه نا بۆ داخوای ئو ئافره ته ش دروسته که (بائن) ه، واته به یه کجاری له میزده که ی جیا بۆته وه: وهك سیبیه سی ته لاق درایی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میزتردا، وهك پی ی بلای: تۆ ئافره تیکی جوانی، زۆر کهس ته ماع له تۆ ده کا، تۆ به بی میزد نامینیتیه وه، خوای گه وره ده فره رموی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ هیچ گونا میکتان له سهر نیه له و پیچوپه نایه ی له داخوای ژنان ده یکه ن.

﴿نَاكَادَارِي﴾: هه چه ند به فره موده ی به میزتر: به پیچوپه نا داخوای ئو دوو جوړه ئافره تانه دروست بوو: که له (عِدَّةٍ) دا بون، به لام به (إِجْمَاعِ) ی زانایانی ئیسلام ماره برینی هیچیکیان دروست نابی تا (عِدَّةٍ) که ی ته واد ده بی، خوای گه وره ده فره رموی: ﴿وَلَا تَعْرُضُوا غُدَّةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ نه که ن له (عِدَّةٍ) دا ژن ماره بپن تا ئو چاوه پوانکردنه ی خوا له سهر ئافره تی نووسیوه، ده گاته کۆتایی خۆی. که واته: هه ر ئافره تیک (عِدَّةٍ) ی ته واد نه بوی و ماره بپری، ئوه ماره برینه که ی دروست نابی و جیماع له گه لکردنیشی زینایه.

(وَتَحْرُمُ خِطْبَةُ عَلَى خِطْبَةِ مَنْ صُرِّحَ بِإِجَابَتِهِ) هه پامه داخوای به سهر داخوای ئو که سه دا که به ئاشکرای و هلامی دراوه ته وه، واته: پی ی گوتراوه داخوایه که ت جی به جی ده که ی ن. یان کیژه که مت ده ده می. یان شووت پی ده که م... هتد.

إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِنْ لَمْ يُجَبَّ وَلَمْ يُرَدَّ لَمْ تَحْرُمَ فِالْأَظْهَرِ، وَمَنْ أَسْتَشِيرَ فِي خَاطِبٍ ذَكَرَ مَسَاوِيَهُ بِصِدْقٍ،

(إِلَّا بِإِذْنِهِ) ته نها به ئیزنی داخوای که ره که دروسته، پیغه مبه ره ﷺ ده فره رموی: ﴿لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتَرَكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ﴾ رواه الشيخان، نابی پیای موسولمان داخوای به سهر داخوای برای خۆی دا بکا، تا داخوای که ره که ی پیشه وی واز دین، یان ئیزنی ده دا.

به لام (فَإِنْ لَمْ يُجَبَّ) نه گه ر وهلامی داخوای که ره که نه درابۆوه و (وَلَمْ يُرَدَّ) په دیش نه کرابۆوه، واته: پی ی نه گوتراو داخوایه که ت جی به جی نابی. ئو کاته (لَمْ تَحْرُمَ) داخوایه که ی دووه مه که هه پام نابی (فِي الْأَظْهَرِ) له فره موده ی به میزتردا.

﴿نَاكَادَارِي﴾: بۆ ئافره ته که وه م بۆ سه ره پهرشتکاره که شی سوننه ته: داخوای پیایوکی ئایین په ره وه رو پیزدار بکه ن و هیچ شه رمیش له نه جامدانی ئو سوننه ته نه که ن ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَرَضَ عُمَرُ حَفْصَةَ عَلَى عُثْمَانَ، فَقَالَ: لَا أَتَزَوَّجُ يَوْمِي هَذَا. ثُمَّ عَرَضَهَا عَلَى أَبِي بَكْرٍ فَصَمَتَ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ خَطَبَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَنْكَحَهَا إِيَّاهُ﴾ رواه البخاری، ئیمامی (عمر) به ئیمامی (عثمان) ی گوت: وه ره (حَفْصَةَ) ی کیژی خۆمت لی ماره بکه م.

ئەویش گوتى: لەم كاتەدا من ئن نامەينم. ئىنجا بە ئىمامى (أبو بكرى) گوت: وەرە (حَفْصَةَ) كىزى خۆمت لىمارەبەم. ئەویش بىدەنگ بوو، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ بۆ خۆى داخوازى (حَفْصَةَ) كىزدو ئىمامى (عمر) لە پىغەمبەرى ﷺ ماره كرد.

هەم ﴿وَعَنْ سَهْلِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ تَعْرِضُ نَفْسَهَا عَلَائِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ رواه الشيخان، ئافرهتەك هات خۆى پىشكەش بە پىغەمبەر ﷺ كرد تاكو لەخۆى ماره بكا.

(وَمَنْ أَسْتَشِيرَ فِي خَاطِرٍ) هەر كەسێك پرس و پاي پىكرا لە بارەى داخوازىكەريك، يان لە بارەى داخوازىكراويك: ئايا ئەو پياو، يان ئەو ئافرهتە چۆنە بۆ ئن و مێردايەتى كەلكى هەيه، يان نا. ئەو (ذَكَرَ مَسَاوِيَهُ بِصِدْقٍ) واجبه: بە راستى بە ئەندازەى پىويست عەيبو خراپەكانى پياو و ئافرهتەكە باس بكا، بە مەبەستى ئامۆزگارى نەك غەيبەتكرن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموي: ﴿الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ﴾ رواه أصحاب السنن بسند حسن، پايوژپىكراو بە ئەمىندار داندراو، واتە: نابى لە ئامۆزگارىدا خيانەت بكا.

ئىنجا بزانە: ئەو بپيارە تايبەت نى تەنھا بە پايوژگارى ئن و مێرد، بەلكو هەر كەسێك لە بارەى مامۆستايەك، يان خوێندكارێك، يان زانايەكى ئايىنى، يان فروشيارێك، يان كپيارێك، يان هاوئەشێك، يان هەر كەسێكى تر كە بىهوى لە كاركردىكدا لەگەلىدا بى، پرسى بە كەسێكى تر كرد، واجبه: پرس پىكراو كە بەگوێرەى پىويست عەيبو خراپەكانى بلى، چونكە ئامۆزگارى موسولمان واجبه، هەروەك لە زۆربەى سەرچاوەكاندا پويون كراو و تەو.

وَيُسْتَحَبُّ تَقْدِيمُ خُطْبَةِ قَبْلِ الْخُطْبَةِ وَقَبْلَ الْعَقْدِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قِيلَتْ، صَحَّ
 ذَلِكَ، قُلْتُ: الصَّحِيحُ لَا يُسْتَحَبُّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ طَالَ الذِّكْرُ الْفَاصِلُ لَمْ يَصَحَّ.

﴿چەند سوننەتێكى ماره بپین و ئن هیئان﴾

(وَيُسْتَحَبُّ) بۆ داخوازىكەرەك، يان جیگرەكەى سوننەتە: (تَقْدِيمُ خُطْبَةِ قَبْلِ الْخُطْبَةِ) پىش داخوازىكردنەكە ووتاریك بخوینیتەو و بلى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ). ئىنجا بلى: هاتومە بۆ خوازىنى فلانە ئافرهتە پێزدارەى ئیو: بۆ خۆم، يان بۆ فلانكەس.

(و) هەروەها ووتاریكى تریش سوننەتە: (قَبْلَ الْعَقْدِ) پىش ماره بپینەكە بخویندريتەو، جياوازی نیه: سەرپەرشتكارەكە، يان مێردەكە، يان جیگرێكى ئەوان، يان بێگانەيەك بخوینیتەو، جا گەورەترین ووتار، ئەم (خُطْبَةُ الْحَاجَةِ) يە كە پىغەمبەر ﷺ فێرى (صحابە) كانى كردو:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ

يُضِلُّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
 كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ)، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
 سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ
 فَوْزًا عَظِيمًا) رواه أصحاب السنن بأسانيد صحيحة.

(وَلَوْ خَطَبَ الْوَلِيُّ) نه گهر سه‌رپه‌رشتکاری ژنه‌که ووتاره‌که‌ی خوینده‌وه، ئینجا له دواى
 ووتاره‌که ووشه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی گوتو (فَقَالَ الزَّوْجُ) جا له دواى ویش می‌رده‌که گوتی:
 (الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ). ئینجا گوتی: (قَبِلْتُ) ماره‌برینه‌که‌م قبول کرد.
 نه‌وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره‌برینه‌که دروست ده‌بی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه‌ر فەرمووده‌ی پاست
 (بَلْ يُسْتَحَبُّ ذَلِكَ) به‌لکو نه‌و ووتاره‌کورت‌ه سوننه‌تیشه (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی)
 ده‌فهرموی: (الصَّحِيحُ لَا يُسْتَحَبُّ) به‌فهرمووده‌ی پاست: ووتاره‌که سوننه‌ت نیه له نیتوان
 ووشه‌ی سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌و می‌رده‌که‌دا بگوتری (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به‌لکو (فَإِنْ طَالَ الذَّكْرُ
 الْفَاصِلُ) نه‌گهر نه‌و زیکرو ووتاره‌ی نیتوان ووشه‌که‌ی سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌و می‌رده‌که‌و دریژ بی،
 نه‌و کاته (لَمْ يَصِحَّ) ماره‌برینه‌که‌ش دروست نابی، که‌وابو: سوننه‌ته هیچ زیکریک له نیتوان
 ووشه‌کانی‌اندا نه‌گوتری، هه‌روه‌که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فەرموویانه.

﴿پاشکۆ: له‌باره‌ی جیماع کردن﴾

سوننه‌ته: ماره‌برین‌و به‌زاو‌ابوونه‌که له مانگی (شوال) = شه‌شه‌ل‌اندا بی، حه‌زه‌تی (عائشه)
 ده‌فهرموی: ﴿تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي شَوَّالٍ وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ﴾ رواه الشيخان،
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مانگی شه‌شه‌ل‌اندا له خۆی ماره‌کردم و له شه‌شه‌ل‌انیشدا لیم بووه‌زاوا.
 هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموی: ﴿أَعْلِنُوا هَذَا النِّكَاحَ وَاجْعَلُوهُ فِائِمَسَاجِدٍ وَاضْرِبُوا عَلَيْهِ
 بِالْأُثُوفِ﴾ رواه أحمد والترمذي وحسنه، نه‌م ماره‌برینه‌ناشکرا بکه‌ن و له مزگه‌وتدا
 ماره‌برینه‌که بکه‌ن و ده‌ف لی‌بده‌ن. که‌واته: دروسته‌سرودی حه‌لالیش بگوترین.

ئینجا که ماره‌برینه‌که ته‌واو بوو، بۆ گشت که‌سیک سوننه‌ته: پیرۆزیایی له ژنه‌که‌و له
 می‌رده‌که بکاو بلن: ﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ﴾ رواه أصحاب السنن
 بسند صحیح، خوا له یه‌کتریتان پیرۆز بکاو به‌خیرو خۆشی له‌گه‌ل یه‌کتریتان کۆ بکاته‌وه.
 ئینجا که زاوا ده‌چیته‌شوینی به‌زاو‌ابوون، سوننه‌ته: سه‌لام بکاو دوو په‌که‌ت به‌نیه‌تی
 (سُنَّةُ الرَّفَافِ) = سوننه‌تی بوو‌گواستنه‌وه بکا، ئینجا مووه‌کانی پی‌شه‌سه‌ری ژنه‌که‌ی به
 ده‌سته‌پاسته‌ی خۆی بگری‌و بلن: (بَارَكَ اللَّهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنَّا فِي صَاحِبِهِ وَجَمَعَ بَيْنَنَا فِي خَيْرٍ)

خوا له يه کتريمان پيرؤز بکاو به خيروخوشي له گه لا يه کتريمان کؤ بکاته وه .
 ئينجا هم دعوايه بکا: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتُهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتُهَا عَلَيْهِ﴾ رواه أبوداود ياسناد حسن.

ئينجا هر جار يك ويستيان جيماع بكن سوننه ته: هردووكيان خويان بؤنخوش بكن و
 جل و بهرگي جوان ده بهر بكن و يه كتری ماچ بكن، به لكو دروسته ميږده كه ده رمانی
 به هيژبوون بؤ جيماع كړدن به كار بيښي به و مەرجه ی زیانی پي نه گه يه نئ.

ئينجا هر كاتيك ويستيان ده ست به جيماع بكن بؤ هردووكيان سوننه ته بلين:
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، (بِسْمِ اللَّهِ)، خوايه
 له شه يتانمان بپاريژه و نه ومندالهي ده مانده يي نه ویش له شه يتان بپاريژه. پيغه مبه رﷺ
 ده فهرموي: نه گه ر نه و دعوايه بكن و منداليكيان له م جيماعه بيي، شه يتان زياني لي نادا.
 جا نه گه ر پياوه كه پيشدا ناوي هات و په حهت بوو، وه ها سوننه ته: هه لئستئ، به لكو
 مؤلات بدا تا ژنه كشي ناوي دي و په حهت ده بي.

ئينجا بزانه: دروسته ژن و ميږد به گشت نه نداميكي يه كتری له زهت و هريگرن،
 به لكو دروسته: نه ندامي جيماع كړدن يه كتریش بمژن، به لكو دروسته ميږده كه
 له لای پشته وهی ژنه كش له زهت و هريگري به و مەرجه ی نه ندامه كی دناو كونه كه
 نه نئ، چونكه ده نانواني كونی پشته وه حه پامه، پيغه مبه رﷺ ده فهرموي:
 (فَصَلِّ) إِنَّمَا يَصِحُّ النِّكَاحُ بِإِجَابٍ: وَهُوَ زَوْجُكَ أَوْ أَنْكَحْتُكَ.
 وَقَبُولٍ: بِأَنْ يَقُولَ الزَّوْجُ: تَزَوَّجْتُ، أَوْ نَكَحْتُ،

﴿مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا﴾ رواه أصحاب السنن بسند صالح، بهرله عنه تكراره
 نه و كه سه ی له كونی پشته وه دا جيماع له گه لا ژن ده كا.

هه روه ها حه پامه: پوداوي جيماع كړدن يان بؤ خه لك باس بكن، پيغه مبه رﷺ ده فهرموي:
 ﴿إِنَّ أَشْرَ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضِي إِلِمْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا﴾
 رواه مسلم، خرابترين كه س له لای خواي گه وړه نه و ژن و ميږده نه: كه جيماع ده كهن نه يني
 يه كتری بلاو ده كه نه وه.

ديسان بزانه: هر كاتيك پياو چاوي به نافرته يكي بيگانه كه وت و دلي گرت، وه ها
 سوننه ته: بپواته وه جيماع له گه لا ژنه كشي خوي بكا تاكو له بيري بجيښته وه. ئينجا
 پيغه مبه رﷺ ده فهرموي: ﴿إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيَءَ لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ﴾ رواه الشيخان، هه ركاتيك پياو داوي جيماعي له ژنه كشي كړد و ژنه كشي به
 بي عوزر خوي ليڅقه ده غه كړد، نه وه تا به ياني مه لائيكه له عنه تي ليځده كهن.

هه روه ها سوننه ته: له شه وي هه يني، يان له پږږي هه يني پيش پويشتن بؤ جومعه جيماع

بكا، جا بزانه: ناوه پۆكى ئەم پاشكۆيه له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه كانیان و له (إعانة) وەرگیراوه، ههروهها باسی خۆپهه تکردن و چهند باسیکیتری جیماعیش له باسی (حهین) دا به درێژی پوون کرانه وه.

﴿فَصَلِّ لَهٗ بِاسِي ٲوكنه كانی ٲن ماره كرده﴾

ماره كرده ٲن له م ٲیٲنج ٲوكنه پێك دێ: (الصِّيْفَةُ) گفتوگۆی ماره ٲرین. (الشَّاهِدَانِ) دوو شاهید. (الْوَلِيَّ) سه ٲه رشتكاری ٲنه كه. (الزَّوْج) میرده كه. (الزَّوْجَةُ) ٲنه كه. ٲینجا بزانه: مه رجه له دانیشگهی ماره ٲرینه كه دا چوار كهس ئاماده ٲن: یه كێكیان (وَلِي) سه ٲه رشتكاری ٲنه كه، یان وه كیله كه ی. یه كێكیان (زَوْج) میرده كه، یان وه كیله كه ی. دووانیان دوو شاهیده كه، تاكو گۆی له گفتوگۆی سه ٲه رشتكاره كه و میرده كه ٲاگیرن. ٲوكنی ٲه كه م: گفتوگۆ، (إِنَّمَا يَصِحُّ النِّكَاحُ بِإِيجَابٍ) ماره ٲرین دروست نابێ ته نها به گۆته ی كرده ٲن نه ٲی (وَهُوَ) گۆته ی كرده ٲن نه وه یه سه ٲه رشتكاری ٲنه كه ٲلێته میرده كه: (زَوْجُكَ) فلانه كیژی خۆم جووت كرد له گه ل ٲۆ. (أَنْ) یان ٲلێ: (أَنْكَحْتُكَ) فلانه خوشكی خۆم كرده ٲنی ٲۆ.

(وَقَبُولٍ) هه م له گه ل گۆته ی قبول كرده نیش (بِأَنْ يَقُولَ الزَّوْجُ) وه ك میرده كه یه كسه ر به دوا ی گۆته ی سه ٲه رشتكاره كه دا ٲلێ: (تَزَوَّجْتُ) فلانه كیژی ٲۆم كرده جووت له گه ل خۆم. (أَنْ) یان ٲلێ: (نَكَحْتُ) فلانه خوشكی ٲۆم كرده ٲنی خۆم. **أَوْ قَبِلْتُ نِكَاحَهَا أَوْ تَزَوَّجْتُهَا. وَيَصِحُّ تَقْدُّمُ لَفْظِ الزَّوْجِ عَلَى الْوَلِيِّ، وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِلَفْظِ التَّزْوِيجِ أَوْ الْإِنْكَاحِ، وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ فَإِلَّا صَحَّ، لَا بِكِنَايَةٍ قَطْعًا،**

(أَنْ) یان ٲلێ: (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا) قبولم كرد فلانه كیژی ٲۆ به ٲن بۆ خۆم. (أَنْ) یان ٲلێ: (تَزَوَّجْتُهَا) قبولم كرد فلانه كیژی ٲۆ به جووت له گه ل خۆم. واته: به ته نها وشه ی (قبولم كرد). ماره ٲرینه كه دروست نابێ.

ههروهها نه گه ر ٲی ده نگبوونیکی درێژ، یان قسه یه كی ٲیگانه —كه ٲه یوه ندی به ماره ٲرینه وه نه ٲی— بكه وێته نیوان گۆته ی (وَلِي) و میرده كه، نه و كاته ش ماره ٲرینه كه دروست نابێ، ههروهك له (تحفة) دا فه رمویه تی.

(وَيَصِحُّ تَقْدُّمُ لَفْظِ الزَّوْجِ عَلَى الْوَلِيِّ) دروسته گۆته ی میرده كه وه ٲی ش گۆته ی سه ٲه رشتكاره كه بكه وێ، وهك ٲلێ: فلانه كیژه تم قبول كرد به ٲنی خۆم. ٲینجا سه ٲه رشتكاره كه ش ٲلێ: فلانه كیژه ی خۆم كرده ٲنی ٲۆ.

(وَلَا يَصِحُّ) ماره ٲرینی ٲن دروست نابێ (إِلَّا بِلَفْظِ التَّزْوِيجِ أَوْ الْإِنْكَاحِ) ته نها به وشه ی له گه ل جووت كرده، یان كرده ٲن نه ٲی، چونكه له قو ٲانی ٲیروژدا ته نها (تَزْوِيجُ) و (إِنْكَاحُ) هاتون، ٲیغه مبه ریش ﷺ ده فه رموی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةٍ﴾

اللَّهُ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ ﴿﴾ رواه مسلم، له خوا بترسن له باره ی ژنه کانتان، چونکه به نه مینداریه تی خوی گه وره نه وانتان وهرگرتون و به ووشه ی خوی گه وره دامینی نه وانتان له خوتان حه لال کردوه.

که واته: نه گهر ووشه کانی ماره برینه که نه گوتری، نه وه ماره برینه که دروست نابیی، هه روه ها به ووشه ی فروشتن و به خشین و پیشکesh و دامه تق. ماره برینه که دروست نابیی. به لام (وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا: به زمانه کانی تری جگه له عه په بیش ماره برین دروست ده بی، به و مهرجه ی ووشه که له و زمانه دا- به ناشکرایي هه مان واته ی (إِنْكَاحَ)، یان (تَزْوِيجَ) بگه یه نی، هه روه که تازه به کوردی پوونمان کرده وه. که و ابو: به ووشه ی ماره کردن ماره برینه که دروست نابیی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) له (شرح) ی (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا) پوون کراوه ته وه.

(لَا بِكِنَايَةٍ) هه م به گوتنه ی نا ناشکرا ماره برین دروست نابیی، وه که بلای: کیژده که م له تو حه لال کرد (قَطْعًا) به فهرموده یه کی برپایه وه.

﴿ناگاداری﴾: ماره برین به نووسین دروست نابیی، هه رچه ند میژده که و سه رپه رشتکاره که ش ویکړا له یه که شویندا نه بن، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

به لام دروسته: پیای لال به ناماژیه کی تیگه یه نه ر ژن له خوی ماره بکا و هه م له که سیکی تریش ماره ی بکا، جا نه گهر که س له ناماژیه کی تیگه ده گه یشت، نه و کاته ده بی وَلَوْ قَالَ: زَوَّجْتُكَ. فَقَالَ: قَبِلْتُ. لَمْ يَنْعَقِدْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: زَوَّجْنِي. فَقَالَ: زَوَّجْتُكَ. أَوْ قَالَ الْوَلِيَّ: تَزَوَّجَهَا. فَقَالَ: تَزَوَّجْتُ. صَحَّ، وَلَا يَصِحُّ تَعْلِيْقُهُ، وَلَوْ بَشَّرَ بِوَلَدٍ فَقَالَ: إِنْ كَانَ أَنْثَى فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا. أَوْ قَالَ:

به ناماژیه، یان به نووسین که سیکی بکاته وه کیل: تاکو ژنی لی ماره بکا، یان کیژده که ی له که سیکی ماره بکا، جا نه گهر هیچ وه کیلیکی ده ست نه که وت و که سیش له ناماژیه کی تیگه ده گه یشت، نه و کاته له بهر ناچاری ماره برینه که ی به نووسین دروست ده بی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

ئینجا بزانه: چونی ته ی ماره برینی وه کیل له (باسی پښتو کانی سه رپه رشتکاریه تی) دا پوون ده که یه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر سه رپه رشتکاره که گوتی: (زَوَّجْتُكَ) فلانه کیژی خوم کرده جووت له گه ل تق. (فَقَالَ) میژده که ش یه که سر گوتی: (قَبِلْتُ) قبولم کرد. واته له مه زیاتری نه گوت (لَمْ يَنْعَقِدْ) ماره کردنه که دانامه زری و دروست نابیی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرموده ی پاستی مه زه ب، چونکه له لای میژده که وه ووشه ی (إِنْكَاحَ) و (تَزْوِيجَ) و واته که یان نه گوتراوه. به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر پیشدا میژده که گوتی (زَوَّجْنِي) کیژده که ت بکه جووت

له گه لَم (فَقَالَ) ئينجا باوکه کهش گوتی (زَوَّجْتُكَ) کيژه کهم کرده جووت له گه لَت (أَوْ قَالَ الْوَلِيُّ) یان سه رپه رشتکاره که گوتی (تَزَوَّجَهَا) کيژه کهم بکه جووت له گه لَ خَوَت (فَقَالَ) میژده کهش گوتی (تَزَوَّجْتُ) کردم جووت له گه لَ خَوَم. نه وه (صَحَّ) ماره برینه که دروست ده بی، چونکه داواکردنه که نیشانه ی پازی بوونه و له هه ردوو لایه وهش ووشه کان به دروستی گوتراون و وه پیشکه وتنی ووشه ی میژده کهش دروسته، هه روه ک پابرا.

ئینجا بزانه: له گشت نه و حاله تانه ی پابردودا نه گه ر ووشه کانی ماره کردن و قبول کردن - له لای دوو شاهید - به گالتهش بگوترین، ماره برینه که هه ر دروست ده بی، هه روه ک له (تحفة) و (نهاية) دا فره موویانه، پیغه مبه ره ﷺ ده فره موئ: ﴿ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النِّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْعَةُ﴾ رواه أبوداود والترمذي وصححه الحاكم، سئ شت هه نه پاستییان هه ر پاستیه، گالته پی کردنیشیان هه ر پاستیه: ژن ماره کردن، ژن ته لاقدان، ته لاق چااکردنه وه.

(وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُهُ) دروست نیه: هه لواسینی ماره برین به کاتیکه وه، یان به مه رجیکه وه، وه ک بلئ: هه رکاتیک پۆژ مه لات دامه تق به ژنایه تی. هه م (وَلَوْ بُشِّرَ بَوَلَدٍ) نه گه ر موژده ی درایی که مندالیک بووه (فَقَالَ) نه ویش گوتیه پیاویک: (إِنْ كَانَ أَنْتَى فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا) نه گه ر منداله که کیژ بی، نه وه له گه لَ تَوَم جووت کرد. پیاوه کهش قبولی کرد (أَوْ قَالَ) **إِنْ كَانَتْ بِنْتِي طَلَّقَتْ وَاعْتَدْتُ فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا. فَأَلْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ، وَلَا تَوْقِيْتُهُ، وَلَا نِكَاحُ الشَّعَارِ: وَهُوَ زَوَّجْتُكَهَا عَلَى أَنْ تُزَوِّجَنِي بِنْتِكَ وَبُضْعُ كُلِّ وَاحِدَةٍ صَدَاقُ الْأُخْرَى.**

یان باوکیک گوتی: (إِنْ كَانَتْ بِنْتِي طَلَّقَتْ وَاعْتَدْتُ فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا) نه گه ر کيژه کهم ته لاق درایی و (عِدَّة) ی ته واو بویی، نه وه له گه لَ تَوَم جووت کرد. پیاوه کهش قبولی کرد، نه وه (فَأَلْمَذْهَبُ بَطْلَانُهُ) به فره مووده ی پاستی مه زه ب له هه ر سیك مه سه له که دا ماره برینه که به تاله و دروست نیه، چونکه هه لواسینی تی دایه.

به لام نه گه ر موژده ی بدریتی که کیژیکی بووه، نه ویش باوه پی کرد، ئینجا گوتی نه گه ر موژده ره که پاست بکا، نه وه کيژه کهم له گه لَ تق جووت کرد، نه و کاته ماره برینه که دروست ده بی، هه روه ک له ژۆریه ی سه رچاوه کاندا فره موویانه.

﴿ژن هیئانی به (الْمُنْعَةُ) تا ماوه یه ک﴾

(وَلَا تَوْقِيْتُهُ) دروست نیه: ماره برینی ژن تا ماوه یه کی زاندراو، یان نه زاندراو، واته: ماره برینه که به تاله، جا نه گه ر به (وَلِيُّ) و دوو شاهید ماره برینه که ی کرد بی، نه وه ماره یی ژنه که ی له سه ر واجب ده بی و هه ر مندالیکیش له و ژن هیئانه په یدا ببی ده بیته مندالی خۆی و سزای زیناشی ناکه ویته سه ر، هه روه ک له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه، واته:

به لام میرات له یه کتری ناگرن، چونکه ماره بپینه که دروست نه بووه ﴿عن سيرة﴾: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْبَابِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذْنُتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُحْلِلْ سَبِيلَهَا، وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ رواه مسلم وأبو داود والنسائي، له (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) دا پیغه مبه ربه ﷺ له نیوان قورنه ی (حَجَرُ الْأَسْوَدِ) و دهرگی (كَعْبَةُ) دا پاوه ستابو و ده یفه رموو: هو خه لکینه له مه ویش نیزم دابو به (مُتْعَةً) بۆ ماوه یه ک ژن بهینن، نیستاش خوی گوره نه و جوړه ژن هیئانه ی به یه کجاری حه پام کرد تا دنیا ویران ده بی حلال نابیته وه، جا هر که سیک نافرته تکی له و جوړه نافرته تانه ی له لایه با وازی لای بی نی و هر شتیکی شی داوه تی نابی لای بستینیته وه.

واته: نه و جوړه ژن هیئانه له سره تای نیسلامدا به هو ناچاری حلال بوو، نیجا له (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) دا به یه کجاری حه رام کرا.

﴿ژن به ژنه ی نادروست﴾

(و) مه روه ها ﴿لَا نِكَاحَ الشَّغَارِ﴾ رواه مسلم، ژن به ژنه ی بی ماره ییش دروست نابی (وهو) نه و (نکاح الشغار) هی قه دهغه کراوه، نه وه یه سر په رشتکاره که بلای: ﴿زَوَّجْتُهَا عَلَى أَنْ تُزَوِّجَنِي بِنِكَاحٍ وَبُضْعُ كُلِّ وَاحِدَةٍ صَدَاقُ الْآخَرَى﴾ رواه الشيخان، کیژده که ی خوم له گه ل **فَيَقْبَلُ، فَإِنْ لَمْ يُجْعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا فَلَا صَحَّ الصَّحَّةُ، وَلَوْ سَمِيًا مَالًا مَعَ جَعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا بَطُلَ فِی الْأَصَحِّ، وَلَا يَصَحُّ إِلَّا بِحَضْرَةِ شَاهِدَيْنِ،**

تو جووت کرد له سر نه و مه رجه ی تزوش کیژده که ت له گه ل من جووت بکه ی و دامینی هر کیژدیکش ماره یی کیژده که ی تر بی (فَيَقْبَلُ) جا میړده که ش قبول بکا.

جا هو ی دروست نه بوونه که ش نه وه یه: دامینی هر نافرته تکیان ده بیته هاو به ش له نیوان میړده که و نافرته ته که ی تر، نه وه ش ناگونجی، که و ابو: (فَإِنْ لَمْ يُجْعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا) نه گه ر دامینه که نه کریته ماره یی و هج ماره یی تریش دانه ندري، نه وه (فَالْأَصَحُّ الصَّحَّةُ) به فه رموده ی پاستتر: ماره بپینه که ی هه ردو نافرته ته کان دروست ده بی و بۆ هر یه کیژدیکشیان (مَهْرُ الْمَثَلِ)، واته: ماره یی هاو وینه له سر میړده که ی واجب ده بی، هه روه ک له زوړبه ی سر چاره کاند ا فه رمو یانه.

به لام (وَلَوْ سَمِيًا مَالًا مَعَ جَعَلِ الْبُضْعُ صَدَاقًا) نه گه ر بۆ هر نافرته تیک هه ندیک مال له گه ل دامینی نافرته ته که ی تر ویکړا کردنیانه ماره یی، نه وه (بَطُلَ فِی الْأَصَحِّ) ماره بپینه که به تال ده بی له فه رموده ی راستردا، چونکه هاو به شیه که ی پابردوی تی دایه.

جا نه وه ش وا ده گه یه نی: نه گه ر بۆ هر نافرته تکیان ماره ییه کی سر په خو دابندری و باسی

دامپنه كه نه كړئ، نو كاته ماره برپنه كې هردووكيان دروست ده بڼې، وهك نو ژن به ژنه ی كورده واریش نه وهايه.

نامورگاری: نه ی موسولمانی پړزدار، هر چه ند ژن به ژنه به و شیوه ی پابرا-حه لاله، به لام له كومه لگه ی نیستادا كاریكی ناپه سنده، چونكه به زوری وا پوده دا: نه گهر لایه نيك ناكوك بنو به یه كه وه نه گونجین، نو ناكوكیه كار ده كاته سهر لایه نه كه ی تریشو وای لی دی شیرازه ی هر دوو خیزانه كان تيك ده چي، پاسته: ژن به ژنه نهركی ژن هینان كه م ده كاته وه، به لام نه گهر به فرمانه كانی پیغه مبه رﷺ په فتار بكه یینو ماره یی كه م دابن یینو له سهر بنچینه ی نایین ژن به یینو كيژ به شوو بده یین، نو كاته ش نهركی ژن هینان كه م ده بیته وه و باره كه له سهر شانی لاهه كانمان سوكتر ده بڼې.

﴿شاهیده كانی ماره برپین﴾

روكنی دووهم: شاهیده كان (وَلَا يَصِحُّ إِلَّا بِحَضْرَةِ شَاهِدَيْنِ) ماره برپین دروست نابڼ ته نها به ناماده بوونی دوو شاهید نه بڼې: له دانیشگه ی ماره برپینه كه دا، پیغه مبه رﷺ ده فهرموی: ﴿لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّيَّ وَشَاهِدَيْنِ عَدْلٍ، وَمَا كَانَ مِنْ نِكَاحٍ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَهُوَ بَاطِلٌ﴾ حدیث صحیح رواه ابن حبان، هیچ ماره برپینك دروست نابڼ ته نها به سهر په رشتكار یك و دوو شاهیدی دادپه روه ر نه بڼې، هر ماره برپینك بی سهر په رشتكارو دوو شاهید بڼې، نه وه به تاله.

وَشَرَطُهُمَا: حُرِّيَّةٌ وَذُكُورَةٌ وَعَدَالَةٌ وَسَمْعٌ وَبَصَرٌ، وَفِي الْأَعْمَى وَجَعٌ، وَالْأَصْحُ أَنْعَقَادُهُ بِأَبْنَيْ الزَّوْجَيْنِ وَعَدُوِّيَّهُمَا، وَيَنْعَقِدُ بِمُسْتَوْرِي الْعَدَالَةِ عَلَا الصَّحِيحِ، لَا مَسْتَوْرٍ إِلَّا سَلَامٌ وَالْحُرِّيَّةُ،

(وَشَرَطُهُمَا) مهرجی هردو شاهیده كان: (حُرِّيَّةٌ) ده بی نازاد بن كویله نه بن (وَذُكُورَةٌ) پیاو بنو بالغو عاقل بن، نافرته و مندالو شیت نه بن (وَعَدَالَةٌ) دادپه روه رینو فاسق نه بن.

(وَسَمْعٌ وَبَصَرٌ) شاهیده كان بیسنو له زمانی (وكي) و میړده كه تیښگه نو هم ببینن، به لام (وَفِي الْأَعْمَى وَجَعٌ) له باره ی کویر فهرموده یه کی بڼ هیزه یه: كه دروسته بیته شاهید، واته: به فهرموده ی راستر دروست نیه کویر بیته شاهید، هرچه ند ژن و میړده كه ش بناسی، هر وهك نه گهر له تاریکاییه کی به هیزیشدا بڼ دروست نیه چاوساغ بیته شاهید، هر وک له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

ثینجا بزانه: له مازه بی ئیمام (أبی حنیفة) دا دروسته: هردو شاهیده كان (فاسق) بن، هم دروسته: هردووكیان کویر بن، هم دروسته: پیاویك و دوو نافرته تیش ببڼه شاهیدی ماره برپینه كه، هر وهك له (مجمع الانهر) دا فهرموویه تی، كه و ابو: له حاله تی پیویستی دا دروسته: له هر سیک ماله ده (تقلید) ی مازه بی (حنفی) بكری.

﴿ناگاداری﴾: مهرجه له دانیشگه ی ماره برینه که دا هردوو شاهیده کان ژنه که و میړده که

بیینن، یان به ناو و نه ژادا بیانناسن، هه روه که له (تحفة) دا پوون کراوه ته وه.

هه روه ها دروست نیه خودی سه رپه رشتکار یکی دیار کراویش بییته شاهدید، واته: وه که باوکه که، یان تاکه برایه که، یان تاکه مامه که، یه کی که بکاته وه کیل بوماره برینه که و به خویشی بییته شاهدید، به لام نه گهر له سئ برایان یه کیکیان بییته سه رپه رشتکارو دوانیشیان بینه شاهدید، نه و کاته دروست ده بی، چونکه ته نها دوو برایه که دیار کراو نین بئ سه رپه رشتکار یه تی، هه روه که له زۆربه ی سه رچاوه کاند ا فرموویانه.

که و ابو: (وَالْأَصْحٰ) به فرموده ی راستر: (انْعِقَادُهُ بِابْنِي الزَّوْجَيْنِ) ماره برینه که داده مه زئی به شاهیدی دوو کوپی ژن و میړده که، یان دوو کوپی ته نها یه کیکیان، یان به هه روه باپیره ی ژن و میړده که، یان به براو باوکی میړده که، هم (وَعَدُوْنِهْمَا) به شاهیدی دوو دوژمنی ژن و میړده که (و) هه روه ها (يَنْعَقِدُ بِمَسْتَوْرِي الْعَدَالَةِ) ماره برینه که داده مه زئی به دوو شاهیدی وه ها: که دادپه روه ریه که یان داپوشراو بی و هیچ فاسقیان نه زاندرابی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فرموده ی راست (لَا مَسْتَوْرِي الْإِسْلَامِ وَالْحُرِّيَّةِ) نه که به دوو شاهیدی وه ها: که ئیسلامیه تی، یان ئازادیه تی یان داپوشراو بی و نه زاندری: ئایا موسولمانن، یان ئازادن، یان نا.

وَلَوْ بَانَ فَسَقُ الشَّاهِدَيْنِ عِنْدَ الْعَقْدِ فَبَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَإِنَّمَا يَبَيِّنُ بَيِّنَةً أَوْ اِتِّفَاقَ الزَّوْجَيْنِ، وَلَا أَثَرَ لِقَوْلِ الشَّاهِدَيْنِ: كُنَّا فَاسِقَيْنِ. وَلَوْ اعْتَرَفَ بِهِ الزَّوْجُ وَأَنْكَرَتْ فُرَّقَ بَيْنَهُمَا وَعَلَيْهِ نَصْفُ الْمَهْرِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا وَإِلَّا فَكُلُّهُ، وَيُسْتَحَبُّ الْإِشْهَادُ عَلَى رِضَا الْمَرْأَةِ حَيْثُ يُعْتَبَرُ رِضَاهَا وَلَا يُشْتَرَطُ.

(وَلَوْ بَانَ فَسَقُ الشَّاهِدَيْنِ عِنْدَ الْعَقْدِ) نه گهر ئاشکرا بو: له کاتی ماره برینه که دا هه روه شاهیده کان (فاسق) بون و (تقلید) شیان نه کردبو، نه وه (فَبَاطِلٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فرموده ی پاستی مه زه ب ماره برینه که به تاله، به لام نه گهر گشتیان (تقلید) ی نه و زانایانه یان کردبو: که پیگه یان داوه به شاهدیدو (ولی) ی فاسق ژن ماره بکری. نه و کاته به تال نابی و ماره برینه که دروست بووه، هه روه که له (فصل) ی داهاتوودا پوونی ده که یه وه، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى) (وَإِنَّمَا يَبَيِّنُ بَيِّنَةً أَوْ اِتِّفَاقَ الزَّوْجَيْنِ) فاسقی شاهیده کانیش ته نها به دوو شاهدید، یان به پیگه وتنی ژن و میړده که ئاشکرا ده بی، که واته: (وَلَا أَثَرَ لِقَوْلِ الشَّاهِدَيْنِ: كُنَّا فَاسِقَيْنِ) نه گهر شاهیده کان بلین: له کاتی ماره برینه که دا ئیمه فاسق بوین، نه وه هیچ کار له ماره برینه که ناکا.

(وَلَوْ اعْتَرَفَ بِهِ الزَّوْجُ) نه گهر میړده که دانینا: که هه روه شاهیده کان فاسق

بون، به لām (وَأَنْكَرَتْ) ژنه که ش گوتی: پاست ناکا، نه وه نه گهر له کاتى ماره بپینه که دا (تقلید) نه کرابی (فُرُقَ بَيْنَهُمَا) واجبه: ژنه که و میړده که لیک جیا بکړینه وه، هم (وَعَلَيْهِ نِصْفُ الْمَهْرِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ بِهَا) له سهر میړده که ش واجبه نیوه ی ماره بیه که بداته ژنه که نه گهر جیماعی له گهل نه کړدبی (وَالَا فِكْلُهُ) به لām نه گهر جیماعی له گهل کړدبی، نه و کاته واجبه: هم مو ماره بیه که ی بداتی.

(وَيُسْتَحَبُّ الْإِشْهَادُ عَلَى رِضَا الْمَرْأَةِ) سوننه ته له سهر پازی بوونی ژنه که ش شاهد بکړی، واته: له لای دوو شاهد بلای: من پازیمه، یان ئیزم دا ماره م بکا (حَيْثُ يُعْتَبَرُ رِضَاهَا) له و حاله ته ی که پازی بوونی پټویست بی: وه ک بیړه ژن بی، یان باوکی نه مایی و برایه که ی، یان مامی ماره ی بکا، به لām (وَلَا يُشْتَرَطُ) شاهدی گرتنه که مارج نیه بډ دروست بوونی ماره بپینه که، به لکو ته نها رازی بوونی نافرته ته که مارج، که وابو: نه گهر باوه پیکراویک بلای: نافرته ته که پازی به. دروسته ماره بکړی، هره وه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

پوگنی سږیه م: (وکي) سهر په رشتکار، مارج: موسولمان بی، نازاد بی، بالغ بی، عاقل بی، نیرینه بی، داد په روه بی، له ئیچامدا نه بی، به خوشی خوی بی و به ژورلیکړدن ماره بپینه که ی پټ نه کهن، هره وه که له هردو (فصل) ی داهاتوودا به دریژی پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(فَصْلٌ لَا تُزَوِّجُ امْرَأَةً نَفْسَهَا بِإِذْنٍ وَلَا غَيْرَهَا بِوَكَالَةٍ، وَلَا تَقْبَلُ نِكَاحًا لِأَحَدٍ،

پوگنی چواره م: میړده که، مارج: به خوشی خوی بی، به ژورلیکړدن ژنه که ی لی ماره نه کهن، له ئیچامدا نه بی، دیارکراو بی، واته: به دیتن، یان به نه ژاد بناسری و بزاندري نه و ژنه ی لیحه لاله.

پوگنی پینجه م: ژنه که، مارج: له ژیر ماره ی که سیکی تر دا نه بی، له (عِدَّة) ی که سیکی تر دا نه بی، له ئیچامدا نه بی، دیارکراو بی، واته: به دیتن، یان به نه ژاد بناسری، که واته: دروست نابی نه و جوړه نافرته ته ماره بکړی: که له ژیر ماره ی که سیکی تر دایه، یان له (عِدَّة) ی که سیکی تر دایه، به لām نه گهر ژنه که له (عِدَّة) ی خوی دا بی: وه که ته لاقیک، یان دوی که وتبی، یان به هله جیماعی له گهل کړدبی، نه و کاته دروسته له و (عِدَّة) یه دا له خوی ماره بکا، هره وه که له (بغية المسترشدين) دا فهرموویه تی.

هره وه ها نه گهر باوکیک بلای: له کیژه کانی خوم په کیکیانم کرده ژنی تو. ئینجا میړده که ش په کیکیانی قبول کرد، نه وه نه گهر هردو وکیان له دلدا مه به ستیان کیژیکی دیارکراو بی، نه وه ماره بپینه که دروست ده بی، به لām نه گهر مه به ستیان لیک جیا وازی بی، یان کیژیکی دیارکراویان مه به ست نه بی، نه و کاته ماره بپینه که به تاله و دروست نابی.

ههروهه ئه گهر باوكه كه بليتته دوو پياوان: ئه م كيزه م كرده ژنى يه كيكتان. ئينجا يه كيكيان قبولي كرد، ئه وه به هيچ جورتيك دروست نابي، ههروهه له (تحفة) و (نهاية) و حاشيه كانياندا پهرون كراوه ته وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ اللَّهِ وَهُوَ سَهْرٌ بِرِشْتَكَارَانِهِ زَيْنَ مَارِهِ دَهْكَهَن﴾

(لَا تُزَوِّجُ امْرَأَةً نَفْسَهَا بِإِذْنِ) دروست نيه: هيچ ئافره تيك به خوي خوي له پياويك ماره بكا: نه به ئيزني سهرپرشتكاره كه ي و نه به بي ئيزن.

هه م (وَلَا غَيْرَهَا بِوَكَاَلَةٍ) دروست نيه: ئافره تيكي تری جگه له خويشي له پياويك ماره بكا: نه به وه كيلايه تي و نه به سهرپرشتكاره تي، هه م (وَلَا تَقْبَلُ نِكَاحًا لِأَخِي) دروست نيه هيچ ماره برنيكيش بۆ هيچ پياويك قبول بكا: نه به وه كيلايه تي و نه به سهرپرشتكاره تي، به به لگه ي حه ديسه كه ي ﴿لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ﴾ ي پابردوو، هه م له حه ديسيكي تر دا پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموي: ﴿لَا تُزَوِّجُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ وَلَا الْمَرْأَةَ نَفْسَهَا﴾ رواه الدارقطني على شرط الشيخين، دروست نيه ئافره ت ئافره ت ماره بكا، هه م دروست نيه: خودي خويشي ماره بكا.

ئينجا بزانه: دروسته سهرپرشتكاره كه ئافره تيك بكا ته وه كيلاي خوي تاكو ئافره ته كه پياويك بكا ته وه كيلاي سهرپرشتكاره كه بۆ ئه وه ي كيزه كه ي، يان خوشكه كه ي له پياويك ماره بكا، ههروهه له زۆربه ي سهرچاوه كاندا فهرمويانه.

وَالْوَطْءُ فِي نِكَاحِ بِلَا وَلِيٍّ يُوجِبُ مَهْرًا لِمِثْلِ لَا الْحَدَّ،

(وَالْوَطْءُ فِي نِكَاحِ بِلَا وَلِيٍّ) جيماعكردي ميژد له گه ل ئه و ژنه ي به بي سهرپرشتكار خوي لئى ماره كرده و (تقليد) ي هيچ زانايه كيشي نه كرده (يُوجِبُ مَهْرًا لِمِثْلِ) ماره يى هاويينه له سهر ميژده كه ي واجب ده كا، نه ك ماره يى ناوبراو، چونكه ماره برينه كه به تاله و دروست نه بو، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموي: ﴿أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحَتْ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَلَهَا الْمَهْرُ بِمَا اسْتَحَلَّ مِنْ فَرْجِهَا﴾ صححه ابن حبان وغيره، هه م ئافره تيك به بي ئيزني سهرپرشتكاره كه ي خوي ماره بكا، ئه وه ماره برينه كه ي به تاله، جا ئه گهر ميژده كه جيماعى له گه ل كرد، ئه وه مافى ماره ييى هه يه به هوى حه ل لكردنى دامينه كه ي. (لَا الْحَدَّ) به لام سزاي زينا له سهر هيچيكيان واجب نابي، چونكه له حه ديسه كه دا باسى نه كراوه، زانايانيش فهرمووده ي جياوازيان هه يه له باره ي دروستبوونى ماره برينه كه.

كه وابو: ئه گهر ژنه كه و ميژده كه بۆ ئه و ماره برينه (تقليد) ي زانايه كيان كردبي، يان دادوه ريكي شهرعى برپاري دروستبوونى بۆ دابن، ئه و كاته ماره برينه كه به مه زه بى (شافعي) ش دروست ده بي، ههروهه له (تحفة) و حاشيه كانى دا فهرمويانه.

﴿لُاْكَادَارِي﴾ يه كه م: له مه زه بى ئيمام (أبى حنيفة) دا: دروسته ئافره ت به بي ئيزني سهرپرشتكاره كه ي له لاي دوو شاهيد خودي خوي له پياويك ماره بكا، به و

مەرجهی ئافرهته که بلوغی بوی و عاقلیش بی، ههروهها دروسته ئافرهته که پیاویک بکاته وه کیلی خوی تا کو له پیاویکیتری ماره بکا، ههروه که له کتێبهکانی خۆیانا فهرموویانه. جا بۆ دروستبوونی ئه و جۆره ماره بپینه پێویسته: میرده که و ژنه که و ههردوو شاهیدهکان (تقلید) ی ئیمام (أبی حنیفة) بکهن، ئه گینا: ماره بپینه که دروست نابێ، ههروه که له (تحفة) دا فهرموویهتی، جا ئه گه ئافرهته که بۆ ماره بپینی خوی وه کیلی گرت، ئه و کاته واجبه: وه کیله کهش (تقلید) بکا، والله أعلم.

دووه م: زانایان له سه ر ئه وه پێکه وتون: که - جگه له (مُجْتَهَد) - بۆ هه یج که سیکیتر دروست نیه هه یج کرداریک بکا تا (تقلید) ی ئه و زانایه ده کا: که پێگای داوه، که واته: هه ر ماره بپینیک زانایان فهرمووده ی جیا وازیان له باره ی هه بی، بۆ هه یج که سیک دروست نیه ئه و ماره بپینه بکا تا (تقلید) ی ئه و زانایه ده کا که دروستی کردوه.

واته: ئه گه ر (تقلید) نه کری ماره بپینه که دروست نابێ، که واته: ئه گه ر (وکی) و شاهیدهکان (فاسق) بن و به مه زه به ی (الشافعی) ماره بپینه که بکهن، پێویسته: (وکی) و میرده که و شاهیدهکان گشتیان (تقلید) ی ئه و زانایانه بکهن که پێگایان داوه: به (وکی) ی (فاسق) و شاهیدی (فاسق) ژن ماره بکری، ههروه که له (تحفة) دا ناوه پۆکی ئه م ئاگاداریه پوون کراوه ته وه و، له (فصل) ی داهاتووشدا ناوی زانایه کان ده لێین، إن شاء الله تعالى.

وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْوَلِيِّ بِالنِّكَاحِ إِنْ اسْتَقْلَّ بِالْإِنْشَاءِ وَالْأَقْلَاءُ، وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْبَالِغَةِ الْعَاقِلَةِ بِالنِّكَاحِ عَلَى الْجَدِيدِ، وَلِلْأَبِ تَزْوِيجُ الْبِكْرِ صَغِيرَةً أَوْ كَبِيرَةً بغيرِ إِذْنِهَا، وَيُسْتَحَبُّ اسْتِئْذَانُهَا،

(وَيُقْبَلُ إِقْرَارُ الْوَلِيِّ بِالنِّكَاحِ) دانهینانی سه ره پهرشتکاره که به ماره بپینی ژنه که قبول ده کری: (إِنْ اسْتَقْلَّ بِالْإِنْشَاءِ) ئه گه ر سه ره پهرشتکاره که له کاتی دانهیندانه که دا سه ره بخۆ بی بۆ ماره کردنه که، وه ک باوک، یان باپیره بلێ: ئه م کیژه م له فلانکهس ماره کردوه. به و مەرجهی فلانکه سه کهش هاوچه شنی ژنه که بی، هه ر چه ند کیژه کهش بلێ: پاست ناکا (وَالْأَقْلَاءُ) به لام ئه گه ر سه ره پهرشتکاره که بۆ ماره کردنه که سه ره بخۆ نه بی: وه ک میرده که هاوچه شن نه بی، یان کیژه که بیوه ژن بی، یان سه ره پهرشتکاره که: مام، یان برا بی، ئه وه (فَلَا) دانهیندانه که ی قبول ناکری.

(و) ههروهها (يُقْبَلُ إِقْرَارُ الْبَالِغَةِ الْعَاقِلَةِ بِالنِّكَاحِ) دانهینانی ژنه کهش به ماره بپینه که قبول ده کری ئه گه ر بلوغی بوی و عاقلیش بی، جیا وازی که و بیوه ژن نیه، وه ک بلێ: من له فلانه پیاوه ماره کراوم. به لام به و مەرجهی میرده کهش بلێ: پاست ده کا. هه ر چه ند سه ره پهرشتکاره که و شاهیده دیار کراوه کانیشی بلێن: پاست ناکا (عَلَى الْجَدِيدِ) له سه ر فهرمووده ی نوێ ی ئیمامی (الشافعی).

﴿ ماره کردنی که و بیوه ژن ﴾

(وَلِلَّابِ تَزْوِيجُ الْبِكْرِ) بۆ باوك دروسته كيژه كه ى خۆى ماره بكا به و مەرجه ى كيژه كه كچ بى - بيوه زن نه بى - جا كچه كه ش: (صَغِيرَةً أَوْ كَبِيرَةً) بچوك بى، يان گه وره بى و بلوغى بوبى (بَغِيرِ إِذْنِهَا) بى نه وه ى كچه كه ئيزنى بدا، به لام (وَيُسْتَحَبُّ اسْتِئْذَانُهَا) سوننه ته ئيزنى كچه كه وه ريگيرى نه گه ر بلوغى بوبى و عه قلى ه بى، چونكه پيغه مبه ر ﷺ ده فرموى: ﴿الَّتَيْبُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبَكْرُ تُسْتَأْمَرُ وَإِذْنُهَا سُكُونُهَا﴾ رواه مسلم، بيوه زن مافى زياتره - بۆ پازى بون - له سه رپه رشتكاره كه ى خۆى، كچيش ئيزنى وه رده گيرى و ئيزندانه كه شى بى ده نكبوونيه تى.

هه روه ها ئيمامى (أبو بكر ﷺ) هه زه تى (عائشة) ى له ته مه نى شه ش سالى له پيغه مبه ر ﷺ ماره كرد. كه واته: ئه و ئيزن وه رگرتنه ى له هه ديسه كه فرمانى پى كراوه، زانا يان به سوننه تيان داناوه، هه روه ك له (مغنى) دا فرمويه تى.

﴿ نَاكَادَارِ ﴾: به م هه فت مەرجه نه دروسته باوك به بى ئيزن كچه كه ى ماره بكا: يه كه م: هيچ دوژمنايه تى له نى وان كچه كه و ميژده كه دا نه بى. دووه م: دوژمنايه تى ئاشكرا له نى وان كچه كه و باوكه كه ى دا نه بى. سى يه م: له پياويكى هارچه شنى خۆى ماره ى بكا. چواره م: له كاتى ماره برينه كه دا به نه ندازه ى ماره ى هاووينه ى كچه كه ميژده كه مالى هه بى. **وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجُ تَيْبٍ إِلَّا بِإِذْنِهَا، فَإِنْ كَانَتْ صَغِيرَةً لَمْ تُزَوَّجْ حَتَّى تَبْلُغَ، وَالْجَدُّ كَالْأَبِ عِنْدَ عَدَمِهِ، وَسَوَاءٌ زَالَتِ الْبَكَارَةُ بِوَطْءٍ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ، وَلَا أَثَرَ لِرِزْوَالِهَا بِلَا وَطْءٍ كَسَقَطَةِ فِي الْأَصَحِّ.**

جا نه وانه مەرجه دروستبوون بون، هه روه ها بۆ نه وه ش باوكه كه گونا هبار نه بى، مەرجه پيئجه م: به ماره ى هاووينه بى. شه شه م: به پاره ى شاره كه بى. هه فته م: به ماره ى حازر - نه ك قه رز - ماره ى بكا، هه روه ك له زۆربه ى سه رچاوه كاندا فرمويه تى.

ئينجا بزانه: نه گه ر ئافره ته كه ئيزنى وه ريگيرى و پازى ببى، ئه و هه فت مەرجه نه هيچيان پيويست نابن، هه روه ها مەرجه كه ى چواره م له سه ر فرموده ى به هيژتر بوو، به لام چه ند زانا يه ك فتوايان داوه: كه نه گه ر ميژده كه له كاتى ماره بريندا به نه ندازه ى ماره ييه كه ش مالى نه بى، ماره برينه كه هه ر دروست ده بى، هه روه ك له (فتح المعين) و (بغية المسترشدين) دا فرمويه تى.

كه و ابو: دروسته له م مه سه له يه دا: (تَقْلِيدِ) ى ئه و زانا يانه بكري، به لام نه گه ر به (فتواى) ئه و زانا يانه نه كرى و ميژده كه ش به نه ندازه ى ماره ييه كه مالى نه بى، ئه و كاته پيويسته - بۆ دروستبوونى ماره برينه كه -: به نه ندازه ى ماره ييه كه شتيك به به خشين، يان به قه رز بدريته ميژده كه، هه روه ك له (الشرواني) دا پوون كراوه ته وه.

(وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجٌ تُبَيِّرُ) بۆ باوک دروست نیه: کیژده بیوه ژنه که ی ماره بکا (إِلَّا بِإِذْنِهَا) ته نها به ئیزنی بیوه ژنه که نه بی، به به لگه ی حه دیسه که ی پرابردو، که وابو: (فَإِنْ كَانَتْ صَغِيرَةً) نه گهر بیوه ژنه که بچوک بوو، واته: بلوغی نه بوبی، نه وه (لَمْ تُزَوَّجْ حَتَّى تَبْلُغْ) دروست نیه ماره بکری تا بلوغی ده بی، به لام نه گهر بیوه ژنه که شیت بی، نه وه دروسته ماره بکری، جا بلوغی بوبی، یان نا (وَالْجَدُّ كَالْأَبِ عِنْدَ عَدَمِهِ) باپیره، واته: باوکی باوک وه کو باوکه، نه گهر باوکه که نه مابی، یان که لکی ماره بپینی نه بی.

(وَسَوَاءٌ زَالَتِ الْبَكَارَةُ بِوَطْءٍ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ) یه کسانه و جیاوازی نیه بیوه ژنه که: کچینه که ی به جیماعیکی حه لال نه مابی، یان به جیماعیکی حه پام: وه کو زینا، هه روه ها یه کسانه جیماعه که: به خوشی خوی بوبی، یان به زورلی کردن، یان له خه ودا بوبی.

به لام (وَلَا أَثَرَ لِنَزَالِهَا بِلَا وَطْءٍ) هیچ کار له کچایه تی ناکا نه گهر کچینه که ی بی جیماع لاچوبی: (كَسَقَطَ) وه که به که وتنیک، یان به په نجه، یان به خوینی حه یز کچینه که ی لاچوبی، واته: نه مه هه ر به کچ داده ندری (فِي الْأَصْح) له فهرمووده ی راستردا.

﴿نَاگاداری﴾: نه گهر له ئیزن وه رگرتندا فیل له ئافره ته که کراو پی ی گوت: پازی ده بی له فلانکه س ماره ت بکه م؟ نه ویش وه لامی داوه و گوتی: به لی پازیمه له فلانکه س ماره م **وَمَنْ عَلَى حَاشِيَةِ النَّسَبِ كَأَخٍ وَعَمٍّ لَا يُزَوَّجُ صَغِيرَةً بِحَالٍ، وَتُزَوَّجُ الثَّيِّبُ الْبَالِغَةُ بِصَرِيحِ الْإِذْنِ، وَيَكْفِي فِإِلْبَکْرِ سُكُوتُهَا فِإِلْأَصْح، وَالْمُعْتِقُ وَالسُّلْطَانُ كَالْأَخِ،**

بکه ی. جا له پاستی شدا نه م ناوه ناوی که سه که نه بو، نه وه نه گهر ئافره ته که له ئیزندان ه که ی دا ئاماژه ی بۆ پیاوه که کردبی، وه که بلی: له م پیاوه ماره م بکه. نه وه ماره بپینه که دروست ده بی، به لام نه گهر ئاماژه ی بۆ نه کردبی و ناوه که شی به هه له گوترابی، نه وه ماره بپینه که دروست نابی، جا مه سه له ی فیل کردن له میرده که ش هه ر نه وهایه، هه روه که له (تحفة) دا لیرو له باسی په شیمانی ماره بپیندا پوون کراوه ته وه.

(وَمَنْ عَلَى حَاشِيَةِ النَّسَبِ) نه و سه ره په رشتکاره ی له سه ر پۆخی نه ژاده: (كَأَخٍ وَعَمٍّ) وه کو براو مامو برازاو ماموزا... هتد (لَا يُزَوَّجُ صَغِيرَةً بِحَالٍ) بۆ هیچیکیان دروست نیه به هیچ جوریک ئافره تی بچوک ماره بکا، واته: که بلوغی نه بوبی، جیاوازی کچو بیوه ژن نیه، هه روه ها نه گهر ئافره ته که بلوغیشی بوبی - به بی ئیزن - بۆ هیچیکیان دروست نیه ماره ی بکا، به لام به ئیزنی ئافره ته که دروسته.

که وابو: (وَتُزَوَّجُ الثَّيِّبُ الْبَالِغَةُ بِصَرِيحِ الْإِذْنِ) بیوه ژنیکی بالغ و عاقل به ئیزندانیکه ی ئاشکرا دروسته ماره بکری، جا باوکی ماره ی بکا، یان سه ره په رشتکاریکه ی تر، وه که بلی: باوکی خۆم، یان برای خۆم، یان مام ئیزندا له فلانکه س ماره م بکا. هه روه ها دروستیشه بلی:

باوکم، یان برام کرده وه کیلی خۆم مارهم بکا، یان پازیمه مارهم بکا. جا ئەگەر لال بوو، پێویسته به ئاماژه بلی: پازیمه مارهم بکا.

به لām (وَيَكْفِي فِي الْبُكَرِ سُكُوتُهَا) له باره ی ئیزندانی کچ بێ ده نگبونه که ی به سه، واته: هه رکاتیک ئیزنی لی وه رگیرا، ئەگەر بێ ده نگ بوو، ئەوه نیشانه ی پازی بوونی هه تی (فِي الْأَصْح) له فهرمووده ی راستردا، به به لگه ی هه دیسه که ی پابردوو، جا باوکی ماره ی بکا، یان سه ره رشتکارێکی تر.

ئینجا بزانه: کچی شیت و بیوه ژنی شیت وه کو مندالن، واته: ئیزندانه که یان به که لک نایی، هه روه ها بێ ده نگبونی کچ ته نها بۆ ماره بپینه که به سه و به پازی بوون داده ندری، به لām بۆ که مکړنه وه ی ماره یی هاو وینه به س نیه، واته: مه رجه به زویان بلی: پازیمه به و ماره ییه که مته ماره بکریم. هه روه که له زۆریه ی سه رچاره کاندایه رموویاته.

(وَالْمُعْتَقُ وَالسُّلْطَانُ كَالْأَخِ) ئازاد که رو کار به ده ست وه کو برانه، واته: به بێ ئیزن ناتوانن: نه کچ و نه بیوه ژن ماره بکه ن.

﴿ ئاگاداری ﴾: له مه زه به ی ئیمام (أبی حنیفه) دا: باوک و باپیره و گشت سه ره رشتکارێکی تریش بۆ یان دروسته: بیوه ژنی شیت ماره بکه ن: جا گه وه بێ، یان بچوک بێ، وَأَحَقُّ الْأَوْلِيَاءِ أَبٌ ثُمَّ جَدٌّ ثُمَّ أَبُوهُ ثُمَّ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ أَوْ لِأَبٍ ثُمَّ ابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ ثُمَّ عَمٌّ ثُمَّ سَائِرُ الْعَصَبَةِ كَالْإِزْتِ، وَيُقَدَّمُ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ عَلَى أَخٍ لِأَبٍ فِي الْأَظْهَرِ،

هه روه ها بۆ گشت سه ره رشتکارێک دروسته: ئافره تی بچوک – که بلۆغی نه بوی – ماره بکه ن، هه رچه ند بیوه ژنیش بێ، جا ئەگەر باوک و باپیره ماره ی کردبێ، ئەوه ماره بپینه که ی ده چه سپی و ئەگەر بلۆغیشی بێ مافی په شیمانیی نیه، هه رچه ند میرده که شی هاوچه شنی خۆی نه بێ و به که متری ش له ماره یی هاو وینه ماره کرابێ، به لām ئەگەر – جگه له باوک و باپیره – سه ره رشتکاره کانی تر ماره یان کرد، ئەوه ئەگەر له هاوچه شنی خۆی ماره کرابێ و به ماره یی هاو وینه ش ماره کرابێ، ئەوه ماره بپینه که ی دروسته، به لām هه رکاتیک ئافره ته که بلۆغی بوو، یان له دوا ی بلۆغبوون هه والی ماره بپینه که ی زانی، بۆی دروسته: په شیمان ببیته وه و ماره بپینه که – له لای قازی – هه لبوه شینیته وه، به لām ئەگەر له هاوچه شنی خۆی ماره نه کرابێ، یان به که مته له ماره یی هاو وینه ماره کرابێ، ئەو کاته ماره بپینه که به تاله و دروست نابێ.

هه ر له مه زه به ی ئیمام (أبی حنیفه) دا: بۆ گشت سه ره رشتکارێکی ش دروسته: ژن له کوپکی نه بالغ ماره بکا، به لām ئەگەر ئافره ت بلۆغی بوی و عه قلیشی هه بێ، ئەوه نه بۆ باوک و باپیره و نه بۆ هیچ سه ره رشتکارێکی تر دروست نیه به بێ ئیزن ماره ی بکه ن، جا ئافره ته که: کچ بێ، یان بیوه ژن بێ، ئینجا بۆ ئیزن وه رگرتنه که ش مه رجه:

میترده که ی پی بناسیندری و ناوی بگوتری و به زوبانیش بلای: من پازیمه. یان بلای: ئیزنمدا له فلانکس مارهم بکهی. ههروهك له (مجمع الأنهر) و (الدرالمنتقي) دا ناوه پۆکی ئهم ناگاداریه پوون کراوه ته وه.

﴿ له پیشترین (ولی) سه ره پهرشتکار بۆ ماره برین ﴾

(وَاحَقُّ الْأَوْلِيَاءِ) له پیشترین سه ره پهرشتکار بۆ ماره برین (أَبُ) باوکی ئافره ته که یه (ثُمَّ جَدُّ) ئینجا باپیره: باوکی باوک (ثُمَّ أَبُوهُ) ئینجا باوکی باپیره و به سه ره وه تر (ثُمَّ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ) ئینجا برای له دایک و باوکی (أَوْ لِأَبٍ) ئینجا برای ته نها له باوکی (ثُمَّ ابْنُهُ وَإِنْ سَقَلَ) ئینجا کوپه برا، هه چه نده به ره و خواریش بئ (ثُمَّ عَمُّ) ئینجا مامی له دایک و باوکی، ئینجا ته نها له باوکی، ئینجا کوپه مام (ثُمَّ سَأَتُرُ الْعَصْبَةَ) ئینجا خزمه نیرینه کانیتری له پشتی (كَالْإِرْثِ) وه کو پیزی میراتگرتن. که وابو: (وَيُقَدِّمُ أَخٌ لِأَبَوَيْنِ عَلَى أَخٍ لِأَبٍ) بۆ ماره برینه که برای له دایک و باوکی وه پیش برای ته نها له باوکی دێخستری (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رموده ی به هیزتردا، ههروه ها کوپه برای له دایک و باوکی وه پیش کوپه برای ته نها له باوکی دێخستری، ههروه ها مامی له دایک و باوکیش وه پیش مامی ته نها له باوکی دێخستری و کوپه مامی له دایک و باوکیش وه پیش کوپه مامی ته نها له باوکی دێخستری.

وَلَا يُزَوِّجُ ابْنٌ بِنْتَوَهُ، فَإِنْ كَانَ ابْنٌ ابْنِ عَمٍّ أَوْ مُعْتَقًا أَوْ قَاضِيًا زَوْجَ بِهِ، فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ نَسِيبُ زَوْجِ الْمُعْتَقِ ثُمَّ عَصَبَتُهُ كَالْإِرْثِ، وَيُزَوِّجُ عَتِيقَةَ الْمَرْأَةِ مَنْ يُزَوِّجُ الْمُعْتَقَةَ مَا دَامَتْ حَيَّةً، وَلَا يُعْتَبَرُ إِذْنُ الْمُعْتَقَةِ إِلَّا بِالصَّحِّ، فَإِذَا مَاتَ زَوْجٌ مِّنْ لَهُ الْوَلَاءُ، فَإِنْ فَقَدَ الْمُعْتَقُ وَعَصَبَتُهُ زَوْجَ السُّلْطَانِ، وَكَذَا يُزَوِّجُ إِذَا عَضَلَ الْقَرِيبُ وَالْمُعْتَقُ،

(وَلَا يُزَوِّجُ ابْنٌ بِنْتَوَهُ) نابی ههچ کوپێک دایکی خۆی به کوپایه تی ماره بکا، به لام (فَإِنْ كَانَ ابْنٌ ابْنِ عَمٍّ) نه گه ر کوپه که کوپه مامی ژنه که بئ: وهك ژنه که له کوپه مامیکی خۆی کوپێکی بوبی (أَوْ مُعْتَقًا) یان کوپه که ئازادکه ر بئ (أَوْ قَاضِيًا) یان کوپه که قازی بئ، نه و کاته (زَوْجَ بِهِ) به کوپه مامایه تی، یان به قازیایه تی دایکی خۆی ماره ده کا.

به لام له هه رسیک مه زه به که ی تر دا: دروسته: کوپ به کوپایه تی دایکی خۆی له پیاویک ماره بکا، به لکو له مه زه به ی (حنفی) دا: کوپ ئافره ته که له باوکی ئافره ته که ش له پیشتره بۆ ماره برین، ههروهك له (الدرالمنتقي) دا فه رمویه تی.

(فَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ نَسِيبُ) جا نه گه ر ههچ سه ره پهرشتکاریکی نه ژادی ئافره ته که نه بو (زَوْجِ الْمُعْتَقِ) ئازادکه ره که ی ماره ی ده کا (ثُمَّ عَصَبَتُهُ) ئینجا خزمه له پشتییه کانی ئازادکه ره که (كَالْإِرْثِ) وه کو میراتگرتن (وَيُزَوِّجُ عَتِيقَةَ الْمَرْأَةِ مَنْ) جاریه ئازادکه راوه که ی ئافره ته که نه و که سه ماره ی ده کا: که (يُزَوِّجُ الْمُعْتَقَةَ مَا دَامَتْ حَيَّةً) ئافره ته ئازادکه ره که ماره ده کا مادام

ئافره ته كه زىندوو بى: وهك باوك و باپيره ي ئازادكه ره كه .
 (وَلَا يُعْتَبَرُ إِذْنُ الْمُعْتَقَةِ فِيهَا لِأَصَحِّ) ئيزندانى ئافره ته ئازادكه ره كه په چاو ناكړئ بى
 ماره كړنه كه، به لآم (فَإِذَا مَاتَتْ) هر كاتيك ئافره ته ئازادكه ره كه مرد، ئوه (نَوَجَّ مَنْ لَهُ
 الْوَلَاءُ) ئه و پياوه ي خزمه يه تى ئازادكړنى هه يه، هر ئه وپيش ئازادكړاوه كه ماره ده كا:
 وهكو كوپى ژنه مردووه كه و كوپى كوپو، ئينجا باوك... هتد.
 (فَإِنْ فَقَدَ الْمُعْتَقُ وَعَصَبَتُهُ) جا ئه گه ر ئازادكه رو خزمه كانى ئازادكه ره كه ش نه بون، ئه و كاته
 (نَوَجَّ السُّلْطَانُ) كاريه ده ستي شوينه كه ئافره ته كه - به ئيزن - له كه سيكي تر ماره ده كا،
 پيغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿السُّلْطَانُ وَلِيٌّ مِّنْ لَّوْلِيٍّ لَهُ﴾ صححه ابن حبان وغيره،
 كاريه ده ست سه رپه رشتكاري ئه و كه سه يه: كه هيچ سه رپه رشتكاريكي نيه.
 ئينجا بزانه له م زه به بى ئيمام (أبى حنيفه) دا: ئه گه ر هيچ سه رپه رتكار يكي نيزينه نه بى،
 دروسته: دايك كيژه كه ي خوى ماره بكا، هه روه كه له (ملتقى الابحر) دا فهرموويه تى.
 (وَكَذَا يُزَوَّجُ) هه روه ها كاريه ده سته كه ئافره ته كه ماره ده كا (إِذَا عَضَلَ الْقَرِيبُ) هه ركاتيك
 سه رپه رشتكاره كه ي نزيك خوى گير كړدو ئافره ته كه ي ماره نه كړد، هه م (وَالْمُعْتَقُ)
 ئازادكه ره كه ش ماره ي نه كړد.

منهاج - بهرگى چواره م - 12 وَإِنَّمَا يَخْصُلُ الْعَضْلُ إِذَا دَعَتْ بِالْغَةِ
وَلَوْ عَيَّنَتْ كُفُّوا وَأَرَادَ الْأَبُ غَيْرَهُ فَلَهُ ذَلِكَ فِي الْأ

(وَإِنَّمَا يَخْصُلُ الْعَضْلُ) خوگير كړدن به وه ده بى: (إِذَا دَعَتْ بِالْغَةِ عَاقِلَةً إِلَى كُفٍّ)
 هه ر كاتيك ئافره تيكى بالغ و عاقل داوا له سه رپه رشتكاره كه ي بكا: له پياويكي
 هاوچه شنې خوى ماره ي بكاو (وَأَمْتَنَعَ) سه رپه رشتكاره كه ش به بى هيچ عوزيكي شه رعى
 خوى گير بكاو بلئ: ماره ي ناكه م.
 به لآم (وَلَوْ عَيَّنَتْ كُفُّوا) ئه گه ر كيژيكي كچ پياويكي هاوچه شنې خوى ديارى كړدو گوتى: له م
 پياوه ماره م بكه (وَأَرَادَ الْأَبُ غَيْرَهُ) باوك، يان باپيره ش هاوچه شنيكي تری ديارى كړد،
 ئوه (فَلَهُ ذَلِكَ) باوك و هه م باپيره ش ئه و مافه ي هه يه و دياركړاوى ئه وان په چاو ده كړئ
 (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي راستردا، چونكه باوك و باپيره ليژانترن.
 به لآم ئه گه ر سه رپه رشتكاره كه باوك و باپيره نه بو، يان ئافره ته كه بيوه ژن بو، ئه وه له
 هه ر دوو حاله تدا دياركړاوى ئافره ته كه په چاو ده كړئ، چونكه ئه گه ر له م دوو حاله ته دا
 ماره بپينه كه بى ئيزنى ئافره ته كه بى، ئه وه هه ر دروست نابى، هه روه كه له زوربه ي
 سه رچاه و كاندا پوون كړاوه ته وه.
 كه و ابو: ئه گه ر له ئيزن وه رگرتندا فيل له ئافره ته كه بكرئ و ناوى پياويكي به هه له پئ

بگوتړئ، نو کاته ش ماره بږینه که دروست نابږ، هه روه که له (ماره بږینی بیوه ژن) دا پوونمان کرده وه، ټینجا بزانه: نه گهر دیارکړاوی کیږه که جوانتر بوو، یان ده وله مهنده تر بوو، یان زانتر بوو... نو کاته - به هه رمووده که یتری بی میز - دیارکړاوی کیږه که په چاو ده کړئ و واجبه: باوک و باپیره ش پازی بږن، هه روه که له (تحفة) دا هه رموویه تی.

﴿باسی شیربایی﴾

هر کاتیک سهرپه رشتکاره که بلئ: تا نه وونده مال نه ده یته من نه و نافرته له تو ماره ناکه م - هه روه که ټیستا نه وهایه - نه و هه ش بی گومان به خو گپیرکړدن داده ندرئ، هه روه که له (الانوان) دا هه رموویه تی، جا نه و مالهی - به و ناوه - له میړده که، یان له باوکی میړده که وهرده گپړئ حه پامه، هه رچند به و مه به سته ش وهری گرتبږ: تا کو بږ خوی، یان بږ کوپه که ی ژنی پږ به ټنئ، جا له کورده واری دا به و مالوره گرتنه ده گوتړئ: (شیربایی).

که و ابو: واجبه مال که بږ خاوه نه که ی بگه پږندریته وه، واته: دروست نیه بیداته وه نافرته که، جگه له مه ش نه و په فتاره ناشیرنه وه که فروشتنی نافرته ټیکي نازاده، پیغه مبریش ﷺ ده هه رموی: ﴿قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ﴾ (فصل) لَا وَلَايَةَ لِرَفِيقٍ وَصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ وَمُخْتَلٍ النَّظَرِ بِهِمْ أَوْ حَبَلٍ، وَكَذَا مَحْجُورٍ عَلَيْهِ بِسَفِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَمَنْ كَانَ الْأَقْرَبُ بِبَعْضِ هَذِهِ الصِّفَاتِ

رواه البخاري، خوی گه وره له هه دیسیکی (قدسی) دا ده هه رموی: سی که س هه نه من به خو م له پوژی قیامت کیږه یان له گه ل ده که م، یه که م: نه و که س ی به ناوی من په یمانیک بد او جی به جی نه کا. دووهم: نه و که س ی ناده میزادیکی نازاد بفروشئ و پاره که ی بخوا. سی یه م: نه و که س ی کریکاریک بگړئ و کاره که ی پږ بکاو کړی یه که ی نه داتئ.

﴿ناگاداری﴾: ټیستاش زوړداری و سته میکی (جاهلی) ی پږش ټیسلام له کورستاندا هه یه که نه مه یه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانُوا إِذَا مَاتَ الرَّجُلُ كَانَ أَوْلِيَاؤُهُ أَحَقَّ بِأَمْرَانِهِ: إِنْ شَاءَ بَعْضُهُمْ تَزَوَّجَهَا، وَإِنْ شَاءُوا زَوَّجُوهَا، وَإِنْ شَاءُوا لَمْ يُزَوَّجُوهَا فَهُمْ أَحَقُّ بِهَا مِنْ أَهْلِهَا، فَنَزَلَتْ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَسْذُوهُنَّ لِيَسْذُوهُنَّ لِيَسْذُوهُنَّ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ)﴾ رواه البخاري، له سهر ده می (جاهلی) پږش ټیسلام عاده تیان نه وهایو: نه گهر پیاویک ده مردو ژنه که ی له پاش به جی ده ما، نه و هه خزمه کانی میړده که خو یان به خاوه ن مافتد داده ناو ده ستیان به سهر ژنه که ی دا ده گرت: نه گهر یه کیکیان ویستبای له خوی ماره ده کرد، نه گهر حه زیان کردبا له که سیکی تریان ماره ده کرد، نه گهر حه زیان کردبا ماره یان نه ده کردو له میړدکړدن هه ده غه یان ده کرد، ټینجا خوی گه وره نه و نایه ته ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ ی نارد هه خواره وه و نه و

عاده تهی چه پام کرد، واته: هۆ ئه و که سانهی باوه پتان میناوه به خواو پیغه مبه رﷺ بۆ ئیوه هه لال نیه ئافره تان به ژۆرداری به میرات بگرن و له شووکردن قه ده غه یان مه که ن تاکو به شیکی ئه و ماله ی داوتانه ئه وان بۆ خۆتان بییه ن.

که واته: هه ر شتی که له به رامبه ر شووکردنه وه ی ژنه که وه ربگیری، ئه ویش وه کو شیربایی چه پامه، چونکه له دوا ی مردنی میرده که ژنه که ئازادو سه ربه خۆیه: به خۆشی خۆی به ئیزنی سه ره پهرشتکاری خۆی میرد به هه ر که سیک بکا.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسْمِ قَهْدَه غَه که ره کانی سه ره پهرشتکاریه تی ژن ماره کردن﴾

(لَاوَلَايَةُ لِرَقِيقٍ) سه ره پهرشتکاریه تی ژن ماره کردن: بۆ کۆیله نیه، هه م (وَصَبِيٍّ وَمَجْنُونٍ) بۆ مندال و شیتیش نیه، هه م (وَمُخْتَلٍ النَّظَرِ بِهِمْ أَوْ خَبَلٍ) بۆ ئه و که سه ش نیه که بیرو هۆشی ناته واو بی: به هۆی پیری، یان گیله که یی (وَكَذَا مَحْجُورٌ عَلَيْهِ بِسَفَرٍ) هه روه ها بۆ ئه و که سه ش نیه: که به هۆی مال به فیڕۆدان قه ده غه ی له سه ر داندراره (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رمووده ی پاستی مه زه ه ب.

(وَمَتَى كَانَ الْأَقْرَبُ بِبَعْضِ هَذِهِ الصُّفَاتِ) هه ر کاتی که سه ره پهرشتکاری نه زی که تر یه کی که له وه قه ده غه که رانه ی - پابردو و داهاتووی - تێدابو، واته: یان کۆیله، یان مندال، یان شیت **فَالْوَلَايَةُ لِلْأَبْعَدِ، وَالْإِغْمَاءُ إِنْ كَانَ لَا يَدُومُ غَالِبًا أُنْتَظَرَ إِفَاقَتُهُ، وَإِنْ كَانَ يَدُومُ أَيْمًا أُنْتَظَرَ، وَقِيلَ لِلْأَبْعَدِ، وَلَا يَقْدَحُ الْعَمَى فِي الْأَصْحَحِ، وَلَا وَلَايَةُ لِفَاسِقٍ عَلَى الْمَذْهَبِ،**

بوو، یان بیر و هۆشی ناته واو بوو، یان قه ده غه که راوی مال به فیڕۆدان بوو، یان فاسق بوو، یان کافر بوو، ئه وه (فَالْوَلَايَةُ لِلْأَبْعَدِ) سه ره پهرشتکاریه تی ماره پینه که بۆ سه ره پهرشتکاره دوورتره که ده گوازیته وه، چونکه ئه وانه ی پابردو هه بوونیان وه که نه بوونه، که واته: ئه گه ر قه ده غه که ره که نه ما، ئه و کاته سه ره پهرشتکاریه که ی بۆ ده گه پێته وه، هه روه که له ژۆربه ی سه ره چاوه کاندایه فه رموویانه.

(وَالْإِغْمَاءُ) بی هۆشی (إِنْ كَانَ لَا يَدُومُ غَالِبًا) ئه گه ر به ئه غله بی به رده وام نه بی، ئه وه (أُنْتَظَرَ إِفَاقَتَهُ) چاوه پوانی چاکبوونه وه ی ده کری (وَ) هه روه ها (إِنْ كَانَ يَدُومُ أَيْمًا) ئه گه ر چه ند پۆژیکیش به رده وام ده بو (أُنْتَظَرَ) به فه رمووده ی راسته تر: چاوه پوانی چاکبوونه وه ی ده کری، به لام (وَقِيلَ) له فه رمووده یه کی بی هیژدا: چاوه پوان ناکری، به لکو (لِلْأَبْعَدِ) بۆ سه ره پهرشتکاره دوورتره که ده گوازیته وه (وَلَا يَقْدَحُ الْعَمَى) کویری نابێته عه یب له سه ره پهرشتکاریدا، هه م لالیش نابێته عه یب (فِي الْأَصْحَحِ) له فه رمووده ی پاسته ردا.

به لام (وَلَا وَلَايَةُ لِفَاسِقٍ) سه ره پهرشتکاریه تی ژن ماره کردن بۆ پیاوی فاسق نیه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رمووده ی پاستی مه زه ه ب، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فه رموی: ﴿لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ مُرْشِدٍ﴾ رواه الشافعي وأحمد والطبراني بسند صحيح، هیچ ماره برپینی که

دروست نابې ته نها به سهرپه رشتكاريكي دادپه روه نه بې.

﴿ناگاداري﴾: له فهرمووده يه كي تري نيمامي (الشافعي) داو له مه زه بې نيمام (أبي حنيفة) و نيمام (مالك) دا دروسته: فاسق ببيته سهرپه رشتكاري ژن ماره كردن، هروهك له (مغني) دا فهرموويه تي، جا نيمامي (الغزالي) ش فتواي داوه: نه گهر هاتو سهرپه رشتكاره فاسقه كه ماره ي نه كرده با، كاره كه ده كه و ته ده ست دادوه ريكي فاسق، نه و كاته دروسته: سهرپه رشتكاره فاسقه كه ثافره ته كه ماره بكا، نيمام (ابن الصلاح) و (السبكي) و (الأذري) و چنده زانايه كي ترش فتوايان داوه: نه گهر فاسقي بلاو بږوه- له بهر پيويستي- دروسته: پياوي فاسق ببيته سهرپه رشتكاري ژن ماره كردن، به لكو فهرمووده يه كي نيمامي (الشافعي) ش هيه: كه دروسته هه ردو شاهيده كاني ماره بپينه كه ش فاسق بن، هروهك له (تحفة) دا فهرموويه تي.

كه و ابو: بې نه م سهرده مه- نه گهر به مه زه بې (الشافعي) ژن ماره بكرئ- پيويسته: سهرپه رشتكاره كه و ميړده كه و هم وه كيله كه يان و هم هه ردو شاهيده كان له و فهرموودانه ناگادار بكرينه وه، تاكو (تقليد) ي نه و زانايانه بكن: كه پيگايان داوه: (به وكي) ي فاسق و شاهيدي فاسق ژن ماره بكرئ). چونكه نه گهر (تقليد) نه كهن ماره بپينه كه **وَيْلَى الْكَافِرِ الْكَافِرَةُ**

دروست نابې، هروهك له سهره تاي (فصل) ي پابردودا پوونمان كرده وه، به لام مه رج نيه: له (تقليد) كرده كه دا ناوي زانايه كان بگو ترئ، والله أعلم.

﴿تبييني﴾: ماموستا (عبدالكريم المدرس) رحمه الله تعالى، له (جواهرالفتاوى) دا له چنده زانايه كي پايه به رزي كورد گيړاويه تيه وه: كه (بو دروستبووني ماره بپيني مه زه بې) (الشافعي) به (ولي) ي فاسق و شاهيدي فاسق، مه رجه: ژنه كه ش- وه كو ميړده كه- (تقليد) بكا). منيش له (پژوي پېشن گدار) دا شوين نه و به پېزانه كه و توم، به لام ماموستاي (المدرس) به خوي ده فهرموئ: نه گهر ژنه كه (مُجْبَرَة) بئ- واته: كچ بئ و باوكي، يان باپيره ي ماره ي بپئ- نه وه (تقليد) كرده نيه مه رج نيه.

جا نه و به پېزانه پشتيان به فهرمووده ي (تحفة) به ستوه كه ده فهرموئ: (فَمَنْ نَكَحَ مُخْتَلَفًا فِيهِ فَإِنْ قَلَدَ الْقَائِلَ بِصِحَّتِهِ... إلخ). به لام حاشيه كه ي (ابن قاسم) له سهرى نووسيوه: (كَنْكَاحٍ بِلا وِلْيٍ). نه وه ش وا ده گه يني: كه (تقليد) كرده نيه ژنه كه- بو دروستبووني ماره بپين- ته نها له و حاله ته دا مه رجه: كه ماره بپينه كه به مه زه بې (حنفي) بكرئ.

جا منيش ليړه دا شوين (ابن قاسم) كه و توم؟ چونكه فهرمووده كه ي (ابن قاسم) به وه به هينز ده بئ: كه له هه مان لاپه رده (تحفة) ده فهرموئ: (قَالَ الْمَاوَرْدِي: وَلَيْسَ لِلزَّوْجَيْنِ الْإِسْتِبْدَاءُ

بِعَقْدٍ مُخْتَلَفٍ فِيهِ إِلَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْإِجْتِهَادِ... إلخ)، واته: بؤ ژنو میرد دروست نیه سهریخو بن بؤ ماره برینکی وه ها: که زانایان فره مووده ی جیاوازیان له دروستبوونی دا هه بی، مه گهر هردووکیان خاوه نی (إجتهد) بن... تا کوتایی.

جا ئاشکرایه به مه زه بی (الشافعی): ژن سهریخو نیه بؤ ماره برین هه رچه ند سهریخو رشتکاره که شی (فاسق) بی، که واته: (تقلید) کردنی مه رج نیه، به لام به مه زه بی (حنفی): ژن سهریخو یه، بؤیی (تقلید) کردنی مه رج، به و جوړه ی له سهره تای (فصل) ی پابردوودا پوونمان کرده وه، والله أعلم بالصواب.

ئینجا بزانه: به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: هیچ جوړه کافرک نابیته سهریخو رشتکاری ئافره تی موسولمان، که وایو: نه گهر سهریخو رشتکاره نزیکه که کافر بی، نه و کاته سهریخو رشتکاره دووره که ئافره ته موسولمانه که ماره ده کا.

هه روه ها موسولمانیش نابیته سهریخو رشتکاری ئافره تی کافر، به لام (وَيَلِي الْكَافِرُ الْكَافِرَةَ) پیاوی کافر ده بیته سهریخو رشتکاری ئافره تی کافرو ماره ی ده کا، به و مه رجی له بنچینه ی دا کافر بی، چونکه موسولمانی کافریو - هه روه ک نابیته سهریخو رشتکاری موسولمان - نابیته سهریخو رشتکاری هیچ جوړه کافرکیش، هه روه ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا نه و مه سه له یه پوون کراوه ته وه.

وَإِحْرَامُ أَحَدِ الْعَاقِدَيْنِ أَوْ الزَّوْجَةِ يَمْنَعُ صَحَّةَ النِّكَاحِ وَلَا يَنْقُلُ الْوِلَايَةَ فَلَا صَحَّ، فَيُزَوِّجُ السُّلْطَانُ عِنْدَ إِحْرَامِ الْوَلِيِّ لَا الْأُبْعَدُ، قُلْتُ: وَلَوْ أَحْرَمَ الْوَلِيُّ أَوْ الزَّوْجُ فَعَقَدَ وَكَيْلُهُ الْحَالُّ لَمْ يَصِحَّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ غَابَ الْأَقْرَبُ إِلَى مَرَحَلَتَيْنِ زَوْجِ السُّلْطَانِ، وَدُونَهُمَا لَا يُزَوِّجُ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَلَا صَحَّ، وَلِلْمُجْبِرِ التَّوَكُّيلُ فَيُزَوِّجُ بغيرِ إِذْنِهَا،

(وَإِحْرَامُ أَحَدِ الْعَاقِدَيْنِ أَوْ الزَّوْجَةِ) ئیحپام به ستنی یه کی که له ماره بره کان: وه ک سهریخو رشتکاره که، یان میرده که، یان وه کیلی یه کیکیان، یان ژنه که له ئیحپامدا بی، نه وه (يَمْنَعُ صَحَّةَ النِّكَاحِ) دروستبوونی ماره برینه که قه ده غه ده کا، واته: به تاله و دانامه زری، پیغه مبه رب الله ده فره موی: ﴿لَا يَنْكُحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يَنْكُحُ﴾ رواه مسلم، نابی ئیحپامدار ژن له خوی ماره بکاو نابی له که سیکی تریشی ماره بکا.

(وَلَا يَنْقُلُ الْوِلَايَةَ) ئیحپام به ستن سهریخو رشتکاریه تی ناگوازیته وه بؤ دوورتره که (فِي الْأَصَحِّ) له فره مووده ی راستردا، که وایو: (فَيُزَوِّجُ السُّلْطَانُ عِنْدَ إِحْرَامِ الْوَلِيِّ) کاربه ده ست ماره ی ئافره ته که ده بری له و کاته ی سهریخو رشتکاره که له ئیحپامدا یه (لَا الْأُبْعَدُ) نه ک دوورتره که (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فره موی: (وَلَوْ أَحْرَمَ الْوَلِيُّ أَوْ الزَّوْجُ) نه گهر سهریخو رشتکاره که، یان میرده که ئیحپامی به ست (فَعَقَدَ وَكَيْلُهُ الْحَالُّ) ئینجا وه کیلی سهریخو رشتکاره که، یان میرده که - که له ئیحپامدا نه بی - ماره برینه که ی کرد،

ئەو (لَمْ يَصْحَ) مەرەپىنەكە دروست نابى (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).
 (وَلَوْ غَابَ الْأَقْرَبُ إِلَى مَرْحَلَتَيْنِ) ئەگەر سەرپەرشتكارە نزيكترەكە ئەندازەى دوو قۇناغ
 -واتە: هەشتا كىلومەتر، يان زياتر- لە شوپىنى ژنەكە دوور بوو- ئەو كاتە (زَوَّجَ السُّلْطَانُ)
 كارىبە دەست مەرەى ئافرەتەكە دەبپى، بەلام لە فرمودەىەكى بى ھىزى مەزەبى
 (الشافعي)دا: دوورترەكە مەرەى دەكا.

ھەر ھەما لە مەزەبى ئىمامى (حنفى)ش ئەگەر ئەو ھەندە دوور بوو چاوەپوانى نەدەكا، ھەم
 لە فرمودەىەكدا: ئەگەر ئەندازەى سى پۆزىش دوور بى، ئەو لە ھەردوومەسەلەدا
 دوورترەكە مەرەى دەكا، ھەر ھەك لە (مجمع الانهر)دا فرمودەىەكى، بەلام (وَدُونَهُمَا) ئەگەر
 ديارنەبوونەكەى لە ئەندازەى دوو قۇناغ كەمتر بوو، ئەو (لَا يُزَوِّجُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) كارىبە دەست
 نابى مەرەى بپى تەنھا بە ئىزنى سەرپەرشتكارەكە نەبى (فِي الْأَصَحِّ) لە فرمودەى پاستردا.
 ﴿بِاسَى وَهَكِيلْگرتن بۆ مەرەپىن﴾

(وَلِلْمُجْبِرِ) بۆ ھەلى مەجبىر، واتە: ئەو سەرپەرشتكارەى-بى ئىزن- دەتوانى كىژەكەى
 مەرە بكا: ھەك باوك و باپىرە-ئەگەر كچ بى- بۆى دروستە: (الْتَّوَكِيلُ فِي التَّزْوِيجِ) پياويك
 بكاتە ھەكىل بۆ مەرەپىنى كىژەكەى (بَغَيْرِ إِذْنِهَا) بى ئىزنى كىژەكەى، ھەر ھەك بۆى
 دروستە بى ئىزن كىژەكەش مەرە بكا.

وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الزَّوْجِ فِي الْأَظْهَرِ، وَيَحْتَاطُ الْوَكِيلُ
 فَلَا يُزَوِّجُ غَيْرَ كَفَاءٍ، وَغَيْرُ الْمُجْبِرِ إِنْ قَالَتْ لَهُ: وَكَلِّ، وَكَلِّ، وَإِنْ نَهَتْهُ فَلَا،
 وَإِنْ قَالَتْ: زَوِّجْنِي، فَلَهُ التَّوَكِيلُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ وَكَلَّ قَبِيلَ إِسْمِئْدَانِهَا فِي النِّكَاحِ
 لَمْ يَصَحَّ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَيْقُلْ وَكَيْلُ الْوَلِيِّ: زَوَّجْتُكَ بِنْتَ فَلَانٍ.

بەلام ئاگادارىبە: ئەگەر سەرپەرشتكارەكە (فاسق) بى، پىويستە پيش ھەكىلگرتن:
 (تَقْلِيدِ) ئەو زاناىانە بكا: كە پىگەيان داوھ سەرپەرشتكارى فاسق ئافرەت مەرە بكا،
 ئىنجا دروست دەبى ھەكىل بگى، ھەر ھەما پىويستە ھەكىلەكەش بۆ مەرەپىنەكە خۆى
 (تَقْلِيدِ) بكا، ئەگىنا: ھەكىلگرتنەكە و مەرەپىنەكە دروست نابى، ھەر ھەك لە (مغنى) لە
 سەرەتای ھەكىلاپەتەىدا فرمودەىەكى، ئىمەش لە وىدا پوونمان كەدەوھ.

بەلام (وَلَا يُشْتَرَطُ تَعْيِينُ الزَّوْجِ) بۆ دروستبوونى ھەكىلگرتنەكە بە مەرج داناندرى:
 سەرپەرشتكارەكە مێردەكە بۆ ھەكىلەكە ديارى بكا (فِي الْأَظْهَرِ) لە فرمودەى بەھىزتردا،
 كە وابو: (وَيَحْتَاطُ الْوَكِيلُ) واجبە: ھەكىلەكە پارىزكارى بكا ئەگەر مێردەكەى بۆ ديارى
 نەكرابى، واتە: (فَلَا يُزَوِّجُ غَيْرَ كَفَاءٍ) نابى ژنەكە لە كەسىكى ھەما مەرە بكا كە ھاوچەشنى
 ژنەكە نەبى، چونكە ئەگەر مێردەكە ھاوچەشن نەبى، مەرەپىنەكە دروست نابى.
 بەلام ئەگەر مێردەكە پياويك بكاتە ھەكىل بۆ ئەوھى ژنىكى لى مەرە بكا، ئەو كاتە

—به فرموده‌ی به‌هیتر—مرجه: می‌دهد که ژنه که بۆ وه‌کیله که دیاری بکا، هه‌روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموویانه،

(وَعَفِيرُ الْمُجْبِرِ) نه و سه‌په‌رشتکاره‌ی بی‌ئیزن ناتوانی ژنه که ماره‌بکا: وه که براو مام، هه‌م باوک و باپه‌ره‌ش نه‌گه‌ر بیوه‌ژن بی، نه‌وه (إِنْ قَالَتْ لَهُ) نه‌گه‌ر ژنه که به سه‌په‌رشتکاره‌کی گوت: (وَكُلُّ) ئیزنمدای وه‌کیل بگه‌ر بۆ ماره‌پینم، نه‌و کاته (وَكُلُّ) دروسته سه‌په‌رشتکاره که وه‌کیل بگه‌ر (وَإِنْ نَهَتْهُ) نه‌گه‌ر ژنه که گوتی: وه‌کیل مه‌گه‌ر نه‌و کاته (فَلَا) دروست نیه سه‌په‌رشتکاره که وه‌کیل بگه‌ر، به‌لام (وَإِنْ قَالَتْ) نه‌گه‌ر ژنه که به سه‌په‌رشتکاره‌کی گوت (زَوْجِنِي) ئیزنمدای ماره‌م بکه، نه‌و کاته (فَلَهُ التَّوَكُّلُ فِي الْأَصْح) له فرموده‌ی راستردا وه‌کیلگرتنیشی بۆ دروسته.

که‌وابو: (وَلَوْ وَكَلَّ قَبْلَ اسْتِنْدَانِهَا فِي النِّكَاحِ) نه‌گه‌ر سه‌په‌رشتکاره که وه‌کیلی گرت بۆ ماره‌پینه که، پیش نه‌وه‌ی ئافه‌ته که ئیزنی بدا ماره‌ی بی‌پێ، نه‌وه (لَمْ يَصِحَّ عَلَى الصَّحِيحِ) له سه‌ر فرموده‌ی پاست ماره‌پینه که دروست نابێ، هه‌م وه‌کیلگرتنه‌که‌ش دروست نابێ، هه‌روه که له (مغنی) دا فرموویه‌تی.

(وَلْيَقُلْ وَكَلَّ الْوَكِيلُ) له کاتی ماره‌پینه که دا با وه‌کیلی سه‌په‌رشتکاره که بلایته می‌دهد که: (زَوْجْتُكَ بِنْتُ فَلَانٍ) فلانه کیژی فلانکه‌سی کوپی فلانکه‌سم له‌گه‌ل تۆ جووت کرد و **وَلْيَقُلْ الْوَكِيلُ لَوَكِيلِ الزَّوْجِ: زَوْجْتُ بِنْتِي فَلَانًا. فَيَقُولُ وَكَيْلُهُ:** **قَبِلْتُ نِكَاحَهَا لَهُ. وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرَ تَزْوِيجُ مَجْنُونَةٍ بِالْغَةِ وَمَجْنُونٌ ظَهَرَ حَاجَتُهُ، لَا صَغِيرَةً وَصَغِيرٌ، وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرَ وَغَيْرُهُ إِنْ تَعَيَّنَ إِجَابَةُ مُلْتَمِسَةِ التَّزْوِيجِ،**

کردمه ژنی تۆ به وه‌کیلیه‌تی. ئینجا می‌دهد که‌ش قبول بکاو بلی: فلانه کیژی فلانکه‌سم قبول کرد به جووت له‌گه‌ل خووم و به ژن بوخوم.

هه‌روه‌ها (وَلْيَقُلْ الْوَكِيلُ لَوَكِيلِ الزَّوْجِ) با سه‌په‌رشتکاره که‌ش بلایته وه‌کیلی می‌دهد که: (زَوْجْتُ بِنْتِي فَلَانًا) فلانه کیژی خووم جووت کرد له‌گه‌ل فلانکه‌سی کوپی فلانکه‌س و کردمه ژنی نه‌وی که وه‌کیلگری تویی. (فَيَقُولُ وَكَيْلُهُ) ئینجا وه‌کیلی می‌دهد که‌ش قبول بکاو بلی: (قَبِلْتُ نِكَاحَهَا لَهُ) قبولم کرد فلانه کیژی تۆ به ژن بۆ فلانه‌که‌س و به جووت له‌گه‌ل فلانکه‌س به وه‌کیلیه‌تی.

جا نه‌گه‌ر وه‌کیله که نه‌لێ: بۆ فلانکه‌س، نه‌و کاته ماره‌پینه که دروست نابێ، هه‌روه که له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه، که‌وابو: نه‌گه‌ر باوکێک بیه‌وی ژنێک له کوپه نه‌بالغه‌کی خۆی ماره بکا، پێویسته سه‌په‌رشتکاری ژنه که بلی: (فلانه ئافه‌تم کرده ژنی فلانه کوپی تۆو له‌گه‌ل فلانه کوپی تۆم جووت کرد). باوکه‌که‌ش قبول بکاو بلی: (قبولم کرد فلانه ئافه‌ته به ژن بۆ فلانه کوپی خووم و به جووت له‌گه‌ل فلانه

كوپى خۆم). ههروهك له (مغنى)دا فرموييه تى.

(وَيَلْزَمُ الْمُجْبِرَ) له سهر باوك وياپيره واجبه: (تَزْوِيجُ مَجْنُونٍ بِالْغَوِّ) كيژه شىتهكهى خۆى ماره بكا نهگهر بلوغى بوبى پويوستى به جيماع، يان به بهخيوكردن هه بى، ههچهند بيوه زنيش بى، هه م (وَمَجْنُونٍ) واجبه ژنيكيش له كوپه شىتهكهى خۆى ماره بكا نهگهر بلوغى بوبى، به و مه رجهى (ظَهَرَتْ حَاجَتُهُ) كوپه شىتهكه پويوستى به ژن هه بى: وهك به ده ودهى ئافره تاندا بگه پى، يان دوو پزىشكى داپه روه ر بلين: به ژن هينان چاك ده بىته وه. به لام (لَا صَغِيرَةٌ وَصَغِيرٍ) له سهر باوك وياپيره واجب نيه: كيژى نه بالغ ماره بكه ن و، ژن له كوپى نه بالغ ماره بكه ن، جا هه رچهند واجب نيه، به لام ماره كردنه كه و اى ماره كردنه كه هه ردووكى دروست ده بن، نهگهر هه ردووكيان عاقل بن، ههروهك له باسى ژن ماره كردن له مرؤفى قه ده غه كراودا پوونى ده كه ينه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(و) ههروهه (يَلْزَمُ الْمُجْبِرَ) له سهر باوك وياپيره واجبه، هه م (وَعِيرهُ إِنْ تَعَيَّنَ) له سهر سه ربه رشتكاره كانى تى جگه له باوك وياپيره ش واجبه نهگهر به ته نها بى: وهك يهك برا، يان يهك مام (إِجَابَةُ مُلْتَمَسَةِ التَّزْوِيجِ) وه لامى نه و ئافره ته بداته وه: كه داواى اى ده كا له پياويكى هاوچه شنى خۆى مارهى بكا، واته: واجبه له پياوهكهى ماره بكا.

فَإِنْ لَمْ يَتَّعَيْنَنَّ كَأَخَوَةٍ فَسَأَلَتْ بَعْضَهُمْ لَزِمَهُ الْإِجَابَةُ فَإِلَّا صَحَّ، وَإِذَا اجْتَمَعَ أَوْلِيَاءُ فِي دَرَجَةٍ أُسْتُحِبَّ أَنْ يُزَوَّجَهَا أَفْقَهُهُمْ وَأَسْنُهُمْ بِرِضَاهُمْ، فَإِنْ تَشَاخَوْا أُفْرِعَ، فَلَوْ زَوْجٌ غَيْرُ مَنْ خَرَجَتْ فُرْعَتُهُ وَقَدْ أَذِنَتْ لِكُلِّ مِنْهُمْ صَحَّ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ زَوَّجَهَا أَحَدُهُمْ زَيْدًا وَآخَرَ عَمْرًا: فَإِنْ عُرِفَ السَّابِقُ فَهُوَ الصَّحِيحُ،

(فَإِنْ لَمْ يَتَّعَيْنَنَّ) جا نهگهر سه ربه رشتكاره كه به ته نها نه بو: (كَأَخَوَةٍ) وهك چهند برايهك، يان چهند ماميك (فَسَأَلَتْ بَعْضَهُمْ) جا ئافره ته كه ش داواى له يه كيكيان كرد: كه له هاوچه شنه كه مارهى بكا، نه و كاته (لَزِمَهُ الْإِجَابَةُ) له سهر داوايى كراوه كه واجبه: وه لامى بداته وه وه له هاوچه شنه كه مارهى بكا (فِي الْأَصَحِّ) له فرمودهى پاستردا، نهگينا: هه موو سه ربه رشتكاره كان گونا هبار ده بن.

(وَإِذَا اجْتَمَعَ أَوْلِيَاءُ فِي دَرَجَةٍ) هه ر كاتيك چهند سه ربه رشتكاريك له يهك پله دا كل بونه وه: وهك دوو براى له دايك وياوكى ويا تر، يان دوو مام ويا تر... هتد، نه وه (أُسْتُحِبَّ أَنْ يُزَوَّجَهَا أَفْقَهُهُمْ) وهه سوننه ته: شه ر عزانتره كه يان مارهى بپرى، ئينجا (وَأَسْنُهُمْ) به ته مه نتره كه يان، به لام (بِرِضَاهُمْ) به پازى بوونى گشتيان، جا بزانه: نه وه له حاله تيكدا بوو: كه ئافره ته كه گشتيانى ئيزن دابى مارهى بكه ن، به لام نهگهر ته نها يه كيكيانى ئيزن دابى، نه و كاته ته نها بى ئيزندراوه كه دروسته مارهى بپرى، هه ر چهند نه زانتره كه م ته مه نتريش

واته: هه لَبُوه شینیتته وه، هه روهك له زۆربهی سه رچاوه كاندا فهرموویانه.
 (فَإِنْ ادَّعَى كُلُّ نَوْجٍ عِلْمَهَا بِسَبْقِهِ) ئه گهر هه ردوو میترده كان داوایان کردو گوتیان:
 ئافره ته كه ده زانی پێشدا له کامه یان ماره کراوه، ئه وه (سَمِعْتُ دَعْوَاهُمَا) داوایه که ی
 هه ردووکیان وه رده گیرئو له سه ئافره ته که تو مار ده کری (بِنَاءً عَلَى الْجَدِيدِ) له سه
 فهرمووده ی نوئی پابردوو (وَهُوَ) فهرمووده نوئی به که ئه مه بوو: (قَبُولُ إِقْرَارِهَا بِالنِّكَاحِ)
 دانیه تانی ئافره ته که به ماره برینه که بۆ هه ر که سێک بی: قبول ده کری، ئه گهر بلوغی
 بوئی و عه قلی هه بی، هه روهك له سه رتای (فصل) ی پابردوو دا پوونمان کرده وه.

(فَإِنْ أَنْكَرَتْ) جا ئه گهر ئافره ته که گوتی: نازانم کامه یان پێشدا بووه، ئه و کاته (خُلِّفَتْ)
 ئافره ته که سویند ده درئ: که نازانی. جا هه ر کاتێک ئافره ته که بۆ هه ردوو پیاوه کان
 سویندی خوارد، ئه و کاته شیوران و نه زانینه که هه ر به رده وام ده بی، به لام (ابن الرقعة)
 ده فهرموئ: هه ردوو ماره برینه کان به تال ده بن، جیاوازی نیه له دای سویندی ئافره ته که
 هه ردوو پیاوه کانیش سویند بخۆن، یان نا، هه روهك له زۆربهی سه رچاوه كاندا فهرموویانه.
 به لام (وَإِنْ أَقْرَتْ لِأَحَدِهِمَا) ئه گهر بۆ یه کێکیان دانی به پێشکه وتنی ماره برینه که دا هینا،
 ئه وه (تُبَتَّ نِكَاحُهَا) ماره برینه که بۆ ئه و پیاوه جیگیر ده بی و ده بیته ژنی وی، ئینجا
 وَسَمَاعُ دَعْوَا الْآخَرِ وَتَحْلِيفُهَا لَهُ يَنْبَنِي عَلَى الْقَوْلَيْنِ فَيَمْنُ قَالَ: هَذَا لَزِيدٌ بَلْ لِعَمْرٍو. هَلْ
 يَغْرُمُ لِعَمْرٍو؟ إِنْ قُلْنَا نَعَمْ. فَنَعَمْ، وَلَوْ تَوَلَّى طَرْفِي عَقْدٌ فِي تَزْوِيجِ بِنْتِ ابْنِهِ بِابْنِ ابْنِهِ
 الْآخَرِ صَحَّ فِالْأَصَحِّ، وَلَا يُزَوِّجُ ابْنُ الْعَمِّ نَفْسَهُ بَلْ يُزَوِّجُهُ ابْنُ عَمٍّ فِي دَرَجَتِهِ، فَإِنْ فَقَدَ
 فَالْقَاضِي، فَلَوْ أَرَادَ الْقَاضِي نِكَاحَ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا زَوْجَهُ مِنْ فَوْقَهُ مِنَ الْوَلَاةِ أَوْ خَلِيفَتُهُ،

(وَسَمَاعُ دَعْوَا الْآخَرِ) وه رگرتنی داوایه که ی پیاوه که ی ترو، هه م (وَتَحْلِيفُهَا لَهُ) سویند دانی
 ئافره ته که بۆ پیاوه که (يَنْبَنِي عَلَى الْقَوْلَيْنِ فَيَمْنُ قَالَ) له سه ر ئه و دوو فهرموودانه بنیات
 ده درئ که فهرمووده کان ده ره ق ئه و که سه هاتون که ده لئ: (هَذَا لَزِيدٌ بَلْ لِعَمْرٍو) ئه مه
 ملکی (زهید) ه، نا، به لکو ملکی (عه مر) ه. (هَلْ يَغْرُمُ لِعَمْرٍو) ئایا به و دانیه تانه تۆله ی
 شته که ی-بۆ عه مر- ده که ویتته سه ر؟ (إِنْ قُلْنَا نَعَمْ) ئه گهر به فهرمووده ی به میتر بلێن:
 به لئ ده یکه ویتته سه ر، ئه وه لی ره شدا (فَتَعَمَّ) به لئ داوایه که ی پیاوه که ی تریش وه رده گیرئ
 تا کو ئافره ته که سویند بدا، جا ئه گهر ئافره ته که بۆ ئه ویش دانی هینا، یان دانی نه هینا و
 سویندیشی نه خوارد، به لام پیاوه که سویندی خوارد، ئه و کاته تۆله ی ماره یی هاووینه
 ده که ویتته سه ر ئافره ته که بۆ ئه م پیاوه دووه مه.

﴿ سه ره په رشتکاریک بۆ هه ردوو لای ماره برین ﴾

(وَلَوْ تَوَلَّى طَرْفِي عَقْدٌ) ئه گهر با پیره بووه سه ره په رشتکاری هه ردوو لای ماره برینیك (فی
 تَزْوِيجِ بِنْتِ ابْنِهِ بِابْنِ ابْنِهِ الْآخَرِ) له ماره برینی کیژه کو پێکی خۆی له کوپی کو پێکی تری

خوی: وهك باپیره له لای دووشامید بلن: فلانه کیژده کوپی خۆم کرده ژنی فلانه کوپی کوپی خۆم و بۆ ئه ویم قبول کرد به ژنایه تی. ئه وه (صَحَّ) ماره بپینه که دروست ده بئ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

به لام – جگه له باپیره – هیچ سه پرشتکاریکی تر ناتوانی بییته سه پره رشتکاری هه ردوو لای ماره بپینه که، که وایو: (وَلَا يُزَوِّجُ ابْنُ الْعَمِّ نَفْسَهُ) دروست نیه: کوپه مام کیژده مامی خوی له خودی خوی ماره بپئی (بَلْ يُزَوِّجُهُ ابْنُ عَمِّ فِي دَرَجَتِهِ) به لکو کوپه مامیکی تر له پله ی خوی لای ماره ده بپئی (فَإِنْ فَقِدَ فَالْقَاضِي) جا نه گه ر هیچ کوپه مامیکی له پله ی خوی نه بو، ئه و کاته قازی لای ماره ده بپئی، به لام دروستیشه به (تَقْلِيدِ) ی مه زه بی (حنفی): کیژده مامه که وه کیلێک بگرئ، یان هه ر به خوی خوی لای ماره بکا، هه ر وه که له (فصلی) پابردودا پوونمان کرده وه.

(فَلَوْ أَرَادَ الْقَاضِي نِكَاحَ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا) جا نه گه ر قازی ویستی ئافره تێک له خوی ماره بکا و ئافره ته که ش هیچ سه پره رشتکاریکی نه بو، ئه و کاته (زَوَّجَهُ مَنْ فَوْقَهُ مِنَ الْوَلَاةِ) کاربه دهستیکی له خوی به سه ره وه تر ئافره ته که ی لای ماره ده کا (أَوْ خَلِيفَتُهُ) یان جیگرێکی کاربه دهسته که لای ماره ده کا.

وَكَمَّا لَا يَجُوزُ لِوَاحِدٍ تَوَلَّى الطَّرَفَيْنِ لَا يَجُوزُ أَنْ يُوَكَّلَ وَكِيلاً فِي أَحَدِهِمَا أَوْ وَكِيْلَيْنِ فِيهِمَا فَلَا صَحَّ.
(فَصُلِّ) زَوَّجَهَا الْوَلِيُّ غَيْرُكَفٍّ بِرِضَاهَا أَوْ بَعْضُ الْأَوْلِيَاءِ الْمُسْتَوِينَ بِرِضَاهَا وَرِضَا الْبَاقِينَ صَحَّ، وَلَوْ زَوَّجَهَا الْأَقْرَبُ بِرِضَاهَا فَلَيْسَ لِلْأَبْعَدِ إِعْتِرَاضٌ، وَلَوْ زَوَّجَهَا أَحَدُهُمْ بِرِضَاهَا دُونَ رِضَائِهِمْ

(وَكَمَّا لَا يَجُوزُ لِوَاحِدٍ تَوَلَّى الطَّرَفَيْنِ) هه ر وه که دروست نیه یه که سه بییته سه پره رشتکاری هه ردوو لای ماره بپینه که، ئه و هاش (لَا يَجُوزُ أَنْ يُوَكَّلَ وَكِيْلًا فِي أَحَدِهِمَا) دروست نیه: وه کیلێک بۆ لایه کی ماره بپینه که بگرئ و به خۆیشی سه پره رشتکاری لایه که ی تر بئ (أَوْ وَكِيْلَيْنِ فِيهِمَا) یان دوو وه کیل بۆ هه ردوو لای ماره بپینه که بگرئ (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی راستردا.

ئینجا بزانه: بۆ باپیره دروسته دوو وه کیل بۆ هه ردوو لای ماره بپینه که بگرئ له و کاته ی کیژده کوپه که ی له کوپی کوپه که ی ماره ده بپئی، به لام دروست نیه بۆ هه ردوو لا ته نها یه که وه کیل بگرئ، هه ر وه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه ره موویانه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِ هَاوْچَه شَنَی ژَن و مِیَرْد﴾

بزانه: هاوچه شنئی ژن و میرد مافی ژنه که و سه پره رشتکاره که یه تی، واته: دروسته هه ردوکیان ویکرا واز له و مافه بیئن، به لام نه گه ر ژنه که، یان سه پره رشتکاریکی نزیک پازی

نه‌بئ، ئه‌و کاته ماره‌برینه‌که دروست نابئ.

که‌وابو: (لَوْ زَوَّجَهَا الْوَلِيُّ غَيْرَ كُفٍّ بِرِضَاهَا) ئه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتکارێکی تاک: وه‌ک باوک، یان تاکه‌ برایه‌ک به‌ په‌زامه‌ندی ئافره‌ته‌که‌ ئافره‌ته‌که‌ی له‌ می‌ردی‌کی‌وه‌ها ماره‌ کرد: که‌ هاوچه‌شن نه‌بو (أَوْ بَعْضُ الْأَوْلِيَاءِ الْمُسْتَوِينَ) یان یه‌کێک له‌ سه‌رپه‌رشتکاره‌ یه‌کسانه‌کان - وه‌ک برایه‌ک له‌ برایه‌کان - ئافره‌ته‌که‌ی ماره‌ کرد له‌ می‌ردی‌کی‌وه‌ها: که‌ هاوچه‌شن نه‌بو، به‌لام (بِرِضَاهَا وَرِضَا الْبَاقِينَ) به‌ په‌زامه‌ندی ئافره‌ته‌که‌و سه‌رپه‌رشتکاره‌کانی‌تر، ئه‌وه (صَحَّ) له‌ هه‌ردوو مه‌سه‌له‌دا ماره‌برینه‌که دروسته‌.

(و) هه‌روه‌ها (لَوْ زَوَّجَهَا الْأَقْرَبُ بِرِضَاهَا) ئه‌گه‌ر سه‌رپه‌رشتکارێکی نزیک‌تر به‌ په‌زامه‌ندی ئافره‌ته‌که‌ ئافره‌ته‌که‌ی له‌ که‌سی‌ک ماره‌ کرد که‌ هاوچه‌شن نه‌بو، ئه‌وه ماره‌برینه‌که‌ دروسته‌، که‌وابو: (فَلَيْسَ لِلْأَبْعَدِ اعْتِرَاضٌ) سه‌رپه‌رشتکاره‌ دوور‌تره‌که‌ مافی په‌خنه‌ی نیه‌، چونکه‌ به‌ هۆی نزیکه‌که‌ ئیستا مافی سه‌رپه‌رشتکاری‌ی نیه‌.

(وَلَوْ زَوَّجَهَا أَحَدُهُمْ بِرِضَاهَا) ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ سه‌رپه‌رشتکاره‌ یه‌کسانه‌کان - به‌ په‌زامه‌ندی ئافره‌ته‌که‌ - ئافره‌ته‌که‌ی ماره‌ کرد له‌ می‌ردی‌کی‌وه‌ها: که‌ هاوچه‌شن نه‌بو (دُونَ رِضَاهُمْ) به‌لام سه‌رپه‌رشتکاره‌کانی‌تر پازی نه‌بون: وه‌ک یه‌کێک له‌ برایه‌کانی پازی لَمْ يَصِحَّ، وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ وَلَهُمُ الْفَسْخُ، وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ فِي تَزْوِيجِ الْأَبِ بِكُرًا صَغِيرَةً أَوْ بِالْغَةِ غَيْرِ كُفٍّ بِغَيْرِ رِضَاهَا: فَقَالَا أَظْهَرَ بَاطِلًا، وَفِي الْآخِرِ يَصِحُّ وَلِلْبَالِغَةِ الْخِيَارُ وَلِلصَّغِيرَةِ إِذَا بَلَغَتْ، وَلَوْ طَلَبَتْ مَنْ لَأُولَى لَهَا أَنْ يُزَوَّجَهَا السُّلْطَانُ بِغَيْرِ كُفٍّ فَقَعَلَ لَمْ يَصِحَّ فَيَا أَصَحَّ، وَخِصَالُ الْكِفَاءَةِ: سَلَامَةُ مِنَ الْغُيُوبِ الْمُشْتَبَةِ لِلْخِيَارِ، وَخَرِئَةٌ فَالْرَقِيقُ لَيْسَ كُفْمًا لِحُرَّةٍ

نه‌بئ، ئه‌وه (لَمْ يَصِحَّ) ماره‌برینه‌که دروست نابئ، به‌لام (وَفِي قَوْلٍ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی‌تردا (يَصِحُّ وَلَهُمُ الْفَسْخُ) ماره‌برینه‌که دروست ده‌بئ و سه‌رپه‌رشتکاره‌کانی ناپازیش مافی (فَسْخُ) هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌یان هه‌یه‌.

ئینجا بزانه‌: ئه‌گه‌ر گشت سه‌رپه‌رشتکاره‌کان پازی بون و ژنه‌که‌ له‌ می‌ردی‌کی‌وه‌ها ماره‌ کرا: که‌ هاوچه‌شن نه‌بو، ئینجا به‌ هۆی ته‌لاق ژنه‌که‌ له‌و می‌رده‌ جیا بۆوه‌، ئینجا سه‌رپه‌رشتکارێکی یه‌کسان به‌ په‌زامه‌ندی ژنه‌که‌ ژنه‌که‌ی دووباره‌ له‌ خودی‌می‌رده‌که‌ی ماره‌ کرده‌وه‌، ئه‌وه ماره‌برینه‌که‌ی دووه‌میش بئ‌په‌زامه‌ندی ئه‌وانی‌تر دروست ده‌بئ، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بۆ یه‌که‌مه‌که‌ پازی بونه‌، هه‌روه‌ک له‌ زۆربه‌ی سه‌رچاواکاندا فه‌رموویانه‌.

(وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ) ئه‌م دوو فه‌رمووده‌ به‌هێزو بئ‌هێزه‌ دینه‌ جئ: (فِي تَزْوِيجِ الْأَبِ بِكُرًا صَغِيرَةً أَوْ بِالْغَةِ) له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی که‌ باوک، یان باپیره‌ کچی‌کی نه‌بالغ، یان بالغ ماره‌ بکه‌ن (غَيْرَ كُفٍّ) له‌ می‌ردی‌کی‌وه‌ها که‌ هاوچه‌شن نه‌بئ (بِغَيْرِ رِضَاهَا) به‌ بئ‌په‌زامه‌ندی

کچه که، نه وه (فَقِيَ الْأَظْهَرَ بَاطِلًا) له فرموده‌ی به‌هیزتردا ماره‌بپینه که به‌تاله و دوست نیه، به‌لام (وَفِي الْآخِرِ) له فرموده‌ی که‌ی‌تردا: (يَصِحُّ) ماره‌بپینه که‌ی بالغه که و نه بالغه که هردو کی دوسته و (وَلِلْبَالِغَةِ الْخِيَارِ) کچه بالغه که هر نه و ده مه بوی دوسته (فَسَخ) ماره‌بپینه که هه‌لبوه‌شینه‌ته وه، هه م (وَلِلصَّغِيرَةِ إِذَا بَلَغَتْ) کچه نه بالغه که ش هه ر کاتیک بلوغی بو، بوی دوسته ماره‌بپینه که هه‌لبوه‌شینه‌ته وه.

(وَلَوْ طَلَبْتُ مَنْ لَا وَلِيَّ لَهَا) نه‌گه ر ئافره‌تیک هیچ سه‌په‌رشتکاریکی نه‌بو و داوای کرد: (أَنْ يُزَوِّجَهَا السُّلْطَانُ) کاریه‌ده‌ست ماره‌ی بکا (بَغَيْرِ كُفَاءٍ) له پیاویکی که هاوچه‌شن نه‌بی (فَفَعَلَ) کاریه‌ده‌سته که ش لی‌ی ماره‌کرد (لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ) ماره‌بپینه که دوست نابی، له فرموده‌ی راستردا.

(وَحَصَالُ الْكَفَاءَةِ) نه و سیفه‌تانه‌ی له هاوچه‌شنیدا په‌چاو ده‌کریڼ پینجن: یه‌که‌م: (سَلَامَةٌ مِنَ الْعُيُوبِ الْمُثْبِتَةِ لِلْخِيَارِ) ساغی می‌رده‌که‌یه له و عه‌بیانه‌ی مافی په‌شیمانی جیگیر ده‌کن، واته: می‌رده‌که شیت نه‌بی و گپوو نه‌بی و به‌له‌ک نه‌بی... هتد. دوهم: (وَحُرِّيَّةٌ) نازادی می‌رده‌که‌یه، که‌وابو: (فَالرَّقِيقُ لَيْسَ كُفْنًا لِحُرٍّ) کزیه وَالْعَتِيقُ لَيْسَ كُفْنًا لِحُرَّةٍ أَصْلِيَّةٍ، وَنَسَبٌ فَالْعَجَمِيُّ لَيْسَ كُفَاءً عَرَبِيَّةً وَلَا غَيْرُ قُرَشِيٍّ قُرَشِيَّةً وَلَا غَيْرُ هَاشِمِيِّ وَمُطَلِبِيٍّ لَهُمَا، وَالْأَصَحُّ اعْتِبَارُ النَّسَبِ فَالْعَجَمُ كَالْعَرَبِ، وَعَقَّةٌ فَلَيْسَ فَاسِقٌ كُفَاءً عَقِيفَةً، وَحَرْفَةٌ فَصَاحِبُ حَرْفَةٍ ذَنِيَّةٌ لَيْسَ كُفَاءً أَرْفَعَ مِنْهُ: فَكَتَّاسٌ وَحَجَّامٌ وَحَارِسٌ وَزَاعٌ وَقَيْمٌ الْحَمَّامُ لَيْسَ كُفَاءً بِنْتِ خِيَّاطٍ، وَلَا خِيَّاطٌ بِنْتِ تَاجِرٍ أَوْ بَزَّازٍ، وَلَا هُمَا بِنْتٌ عَالِمٍ وَقَاضٍ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الْيَسَارَ لَا يُعْتَبَرُ، وَأَنَّ بَعْضَ الْخِصَالِ لَا يُقَابَلُ

هاوچه‌شنی ئافره‌تی‌نازاد نیه، هه م (وَالْعَتِيقُ لَيْسَ كُفْنًا لِحُرَّةٍ أَصْلِيَّةٍ) نازادکراویش هاوچه‌شنی ئافره‌تی نازادی بنچینه نیه.

سئیه‌م: (وَنَسَبٌ) نه‌ژادی می‌رده‌که‌یه، که‌وابو: (فَالْعَجَمِيُّ لَيْسَ كُفَاءً عَرَبِيَّةً) پیاوی عه‌جه‌م - که عه‌په‌ب نه‌بی - هاوچه‌شنی ئافره‌تی عه‌په‌بی‌راسته‌قینه نیه، چونکه نه‌وان به‌هوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیزدارترن (وَلَا غَيْرُ قُرَشِيٍّ قُرَشِيَّةً) هه‌روه‌ها عه‌په‌بی‌ک که قورپه‌یشی نه‌بی هاوچه‌شنی ئافره‌تیکی قورپه‌یشی نیه، هه م (وَلَا غَيْرُ هَاشِمِيِّ وَمُطَلِبِيٍّ لَهُمَا) قورپه‌یشی‌یه که له به‌ره‌بابی (هاشم) و (المطلب) نه‌بی، نه‌ویش هاوچه‌شنی ئافره‌ته‌کانی نه و دوو به‌ره‌بابه نیه، چونکه نه‌وانه‌ش به هوی نزیکتربیان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ له نه‌وانی‌تر ریزدارترن (وَالْأَصَحُّ) به فرموده‌ی راستر (اعْتِبَارُ النَّسَبِ فِي الْعَجَمِ كَالْعَرَبِ) نه‌ژاد له عه‌جه‌م - واته له گه‌له‌کانی‌تری جگه له عه‌ربیش - په‌چاو ده‌کریڼ، هه‌روه‌ک له عه‌په‌به‌کانیش په‌چاو ده‌کریڼ.

چوارهم: (وَعَفَّةٌ) نایین په‌روه‌ری می‌رده‌که‌یه، که‌وابو: (فَلَيْسَ فَاسِقٌ كُفَاءَ عَفِيفَةٍ) پیاوی فاسق هاوچه‌شنی ئافره‌تی بی‌گونه‌یه: وه‌ك می‌ردی‌کی بالفی گونا‌ه‌بارو ئافره‌تی‌کی نه‌بالغ، یان می‌ردی‌کی بیدعه‌کار: وه‌ك (شیعة) و (خوارج) و ئافره‌تی‌کی (أهل السنة)، یان پیاوی‌کی زیناکه‌رو ئافره‌تی‌کی داوینپاک...هتد.

پینجهم: (وَحِرْفَةٌ) پیشه‌ی می‌رده‌که‌یه، که‌وابو: (فَصَاحِبُ حِرْفَةٍ دَنِيَّةٌ) خاوه‌ن پیشه‌یه‌کی ناشیرن و بی‌نرخ (لَيْسَ كُفَاءَ أَرْقَعَ مِنْهُ) هاوچه‌شنی ئافره‌تی‌کی وه‌ها نیه که پیشه‌که‌ی له‌وی به‌رزتر بی، بۆ وینه: (فَكُنَّاسٌ) زیلمالی کولانان و (وَحْجَامٌ) خوینگر (وَحَارِسٌ) پاسه‌وان و (وَرَاغٌ) شوان و (وَقِيمُ الْحَمَامِ) به‌پویه‌به‌ری گه‌رم‌او، هیچ‌یکان (لَيْسَ كُفَاءَ بِنْتِ خَيْاطٍ) هاوچه‌شنی کیژی به‌رگدروو نین (و) هه‌روه‌ها (لَا خَيْاطٌ بِنْتُ تَاجِرٍ أَوْ بَزَانٍ) به‌رگدرووش هاوچه‌شنی کیژی بازرگان، یان کوتالفرۆش نیه (وَلَا هُمَا بِنْتُ عَالِمٍ وَقَاضٍ) هه‌روه‌ها بازرگان و کوتالفرۆش هاوچه‌شنی کیژی زانای‌نایینی و کیژی (قازی) نین.

(وَالْأَصْحُ) به‌فه‌رمووده‌ی راستتر (أَنْ أَلَيْسَ لَأَيُّعْتَبَرُ) ده‌وله‌مه‌ندی په‌چاو ناکرئو به‌سیفه‌تی هاوچه‌شنی داناندري (و) هه‌ر به‌فه‌رمووده‌ی راستتر (أَنْ بَعْضُ الْخِصَالِ لَا يُقَابَلُ بِبَعْضٍ، وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجُ ابْنِهِ الصَّغِيرِ أُمَةً، وَكَذَا مَعِيَّةَ عَلَاءِ الْمَذْهَبِ، وَيَجُوزُ مَنْ لَا تُكَافِئُهُ بِبَاقِي الْخِصَالِ فِي الْأَصَحِّ. (فَصَلِّ) لَا يُزَوِّجُ مَجْنُونٌ صَغِيرٌ وَكَذَا كَبِيرٌ إِلَّا لِحَاجَةٍ فَوَاحِدَةً، وَلَهُ تَزْوِيجُ صَغِيرٍ عَاقِلٍ أَكْثَرَ مِنْ وَاحِدَةٍ، وَيُزَوِّجُ الْمَجْنُونَةَ أَبٌ أَوْ جَدٌّ إِنْ ظَهَرَتْ مَصْلَحَةٌ، وَلَا تُشْتَرَطُ الْحَاجَةُ وَسَوَاءٌ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ ثَيِّبٌ وَبِكْرٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَبٌ وَجَدَّ لَمْ تَزَوَّجْ فِي صِغَرِهَا،

بِبَعْضٍ) هه‌ندی‌ك سیفه‌تی‌هاوچه‌شنی به‌رامبه‌ر هه‌ندی‌کی‌تر ناکرئین، که‌وابو: پیاوی‌کی‌گه‌روی خاوه‌ن نه‌ژاد هاوچه‌شنی کیژه زیلمالی‌کی ساغ نیه.

(وَلَيْسَ لَهُ تَزْوِيجُ ابْنِهِ الصَّغِيرِ أُمَةً) بۆ باوک و باپیره دروست نیه ئافره‌تی‌کی‌کۆیله له‌کۆپه نه‌بالغه‌که‌ی‌خۆیان ماره‌بکه‌ن (وَكُذَا مَعِيَّةَ) هه‌روه‌ها بۆیان دروست نیه ژنی‌کی‌هه‌بیداریشی لی ماره‌بکه‌ن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی راستی‌هه‌زه‌ب، به‌لام (وَيَجُوزُ مَنْ لَا تُكَافِئُهُ بِبَاقِي الْخِصَالِ) دروسته: ئافره‌تی‌کی وه‌ها له‌کۆپه نه‌بالغه‌که‌ ماره‌بکه‌ن که له‌سیفه‌ته‌کانی‌تردا هاوچه‌شنی نه‌بی: وه‌ك نه‌ژادو پیشه (فِي الْأَصَحِّ) له‌فه‌رمووده‌ی راستتردا، چونکه هه‌ر کاتی‌ك کۆپه‌که بلوغي بوو ده‌توانی ماره‌به‌رینه‌که هه‌لبوه‌شینیتته‌وه، هه‌روه‌ك له‌ژۆبه‌ی‌سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي ژَن مَارَه‌كردن له‌مروؤی هه‌دغه‌کراو ﴾

واته: به‌هۆی شیتی، یان مندالی، یان قه‌رزداري، یان مال‌به‌فیرۆدان، یان کۆیله‌یی.

(لَا يُزَوِّجُ مَجْنُونٌ صَغِيرٌ) نابی ژن له شیتیکې نه بالغ ماره بکړی، واته: ماره برینه که دروست نابی (وَكَذَا كَبِيرٌ) هه روه ها دروست نیه ژن له شیتیکې بالغیش ماره بکړی (إِلَّا لِحَاجَةٍ) ته نها له بهر پټوړیستی نه بی: وهك دلی بۆ جیماع بچئو به ده وره ی ئافره تاندا بگه پئ، یان دوو پزیشکی د ادبه روه ر بلین: به ژن هیښان چاک ده بیته وه، نه و کاته (فَوَاحِدَةً) دروسته ته نها یهك ژنی لی ماره بکه ن، نهك زیاتر.

به لام (وَلَهُ) بۆ باوک و باپیره درسته (تَزْوِیجُ صَغِيرٍ عَاقِلٍ أَكْثَرُ مِنْ وَاحِدَةٍ) زیاتر له ژنیک-تا ده گاته چوار ژن- له کوړی نه بالغی عاقل ماره بکه ن.

(وَيُزَوِّجُ الْمَجْنُونَةَ أَبٌ أَوْ جَدٌ) ئافره تی شیت باوکی، یان باپیره ی ماره ی ده پړی (إِنْ ظَهَرَتْ مَصْلَحَةٌ) نه گه ر به رژه وهندی له ماره برینه که ی دا هه بی، به لام (وَلَا تُشْتَرِطُ الْحَاجَةُ) به مه رج داناندی ئافره ته شیت که پټوړیستی به میړد هه بی، که و ابو: (وَسَوَاءٌ) بۆ دروست بوونی ماره برینه که یه کسانه: (صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ تُبَيِّ وَبِكْرٌ) ئافره ته شیت که: بالغ بی، یان نه بالغ بی، بیوه ژن بی، یان که بی، به لام (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَبٌ وَجَدٌ) نه گه ر باوک و باپیره نه بون، نه و کاته (لَمْ تُزَوِّجْ فِي صَغَرِهَا) دروست نیه ئافره ته شیت که به نه بالغی ماره بکړی، به لکو **فَإِنْ بَلَغَتْ زَوْجَهَا السُّلْطَانُ فَلَا صَحَّ لِلْحَاجَةِ لَا لِمَصْلَحَةٍ فَلَا صَحَّ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ لَا يَسْتَقِلُّ بِنِكَاحٍ بَلْ يَنْكِحُ بِإِذْنِ وَلِيِّهِ أَوْ يَقْبَلُ لَهُ الْوَلِيُّ، فَإِنْ أَذِنَ لَهُ وَعَيَّنَ امْرَأَةً لَمْ يَنْكِحْ غَيْرَهَا وَيَنْكِحُهَا بِمَهْرٍ الْمَثَلِ أَوْ أَقَلٍّ، فَإِنْ زَادَ فَلَمْ يَشْهُورْ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرٍ الْمَثَلِ مِنَ الْمُسَمَّى، وَلَوْ قَالَ انْكِحْ بِأَلْفٍ وَلَمْ يُعَيِّنْ امْرَأَةً نَكَحَ بِالْأَقَلِّ مِنْ أَلْفٍ وَمَهْرٍ مِثْلِهَا، وَلَوْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ فَلَا صَحَّ صِحَّتُهُ وَيَنْكِحُ بِمَهْرٍ الْمَثَلِ مَنْ تَلِيقُ بِهِ،**

(فَإِنْ بَلَغَتْ زَوْجَهَا السُّلْطَانُ) نه گه ر بلوغی بوو، نه و کاته کار به ده ست ماره ی ده پړی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا، به لام (لِلْحَاجَةِ) له بهر پټوړیستی (لَا لِمَصْلَحَةٍ) نهك له بهر به رژه وهندی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی راستردا.

﴿**نَاكَادَارِي**﴾: له مه زه بی ئیمامی (حنفی) دا: بۆ باوک و باپیره و بۆ سه ر په رشتکاره کانی تریش- به گوړه ی پزیز میراتگرتن- دروسته: ژن له کوړی نه بالغ ماره بکه ن، هه م ئافره تی شیت ماره بېرن، هه رچه ند بیوه ژنیش بی و بلوغیشی بو بی، هه روهك (الدر المنقی) دا فهرموویه تی.

(وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ بِسَفَهٍ) هه رکه سیك به هوی مال به فیړودان قه ده غه ی له سه ر داندرایی (لَا يَسْتَقِلُّ بِنِكَاحٍ) دروست نیه سه ر به خو ژن له خو ی ماره بکا (بَلْ يَنْكِحُ بِإِذْنِ وَلِيِّهِ) به لکو به ئیزنی سه ر په رشتکاره که ی ژن ماره ده کا (أَوْ يَقْبَلُ لَهُ الْوَلِيُّ) یان سه ر په رشتکاره که ی بوی قبول ده کا (فَإِنْ أَذِنَ لَهُ) جا نه گه ر سه ر په رشتکاره که ی ئیزنی دا (وَعَيَّنَ امْرَأَةً)

نافره تیکیشی بۆ دیاری کرد له خۆی ماره بکا، ئەو کاته (لَمْ يَنْكِحْ غَيْرَهَا) دروست نیه جگه لهو نافره ته هیچ نافره تیکی تر له خۆی ماره بکا، ئینجا (وَيَنْكِحُهَا بِمَهْرِ الْمِثْلِ أَوْ أَقْلٍ) که نافره ته دیارکراوه کهش له خۆی ماره دهکا، دهبی به مارهیی هاویننه، یان به که متر بی (فَإِنْ زَادَ) جا ئەگەر به زیاتر له مارهیی هاویننه ماره ی کرد، ئەوه (فَالْمَشْهُورُ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرِ الْمِثْلِ مِنَ الْمُسَمَّى) به فرموده ی ناسراوی مه زهه ب: ماره برینه که ی دروست ده بی به ئەندازه ی مارهیی هاویننه لهو ماره ییه ناوبراوه.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر سه ره رشتکاره که ی گوتی (انْكِحْ بِالْفَرِّ) به هه زار دینار ژنیک له خۆت ماره بکه، به لام (وَلَمْ يُعَيِّنْ امْرَأَةً) هیچ نافره تیکی بۆ دیاری نه کرد، ئەو کاته (نَكَحَ بِالْأَقْلِ مِنْ الْفَرِّ وَمَهْرٍ مِثْلَهَا) ژنیک له خۆی ماره دهکا به ماره ییه که متر: له هه زاره که و له ماره ییه هاویننه که ی نافره ته که (وَلَوْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ) ئەگەر بۆ دیاری کردنی نافره ت و ماره یی ئیزنی دا ژنیک له خۆی ماره بکا، ئەوه (فَالْأَصَحُّ صِحَّتُهُ) به فرموده ی راستتر: ئیزندانه که دروسته و (وَيَنْكِحُ بِمَهْرِ الْمِثْلِ مَنْ تَلِيْقُ بِهِ) به ماره یی هاویننه نافره تیکی شیای خۆی له خۆی ماره دهکا.

فَإِنْ قِيلَ لَهُ وَلِيُّهُ اشْتَرَطَ إِذْنَهُ فِالْأَصَحِّ، وَيَقْبَلُ بِمَهْرِ الْمِثْلِ فَأَقْلٌ، فَإِنْ زَادَ صَحَّ النِّكَاحُ بِمَهْرِ الْمِثْلِ، وَفِي قَوْلٍ يَبْطُلُ، وَلَوْ نَكَحَ السَّفِيهَ بِلَا إِذْنٍ فَبَاطِلٌ، فَإِنْ وَطِئَ لَمْ يَلْزَمَهُ شَيْءٌ، وَقِيلَ مَهْرُ الْمِثْلِ، وَقِيلَ أَقْلٌ مُتَمَوِّلٌ، وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ لِفَلَسٍ يَصِحُّ نِكَاحُهُ، وَمَثْوَى النِّكَاحِ فِكَسْبِهِ، لَا فِيمَا مَعَهُ، وَنِكَاحُ عَبْدٍ بِلَا إِذْنِ سَيِّدِهِ بَاطِلٌ وَيَاذْنِهِ صَحِيحٌ، وَلَهُ إِطْلَاقُ الْإِذْنِ، وَلَهُ تَفْيِيزُهُ بِامْرَأَةٍ أَوْ قَبِيلَةٍ أَوْ بَلَدٍ، وَلَا يَعْدِلُ عَمَّا أَذِنَ فِيهِ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَيْسَ لِلْسَّيِّدِ إِجْبَارُ عَبْدِهِ عَلَى النِّكَاحِ

(فَإِنْ قِيلَ لَهُ وَلِيُّهُ) جا ئەگەر سه ره رشتکاره که ی ماره برینه که ی بۆ قبول کرد، ئەو کاته (اشْتَرَطَ إِذْنَهُ فِي الْأَصَحِّ) به مه رج داندراوه مال به فیڕۆده ره که ئیزنی بدا، ئینجا (وَيَقْبَلُ بِمَهْرِ الْمِثْلِ فَأَقْلٌ) سه ره رشتکاره کهش به ماره یی هاویننه و به که متر ماره برینه که قبول دهکا (فَإِنْ زَادَ) جا ئەگەر به زیاتر له ماره یی هاویننه قبولی کرد، ئەو کاته ش (صَحَّ النِّكَاحُ بِمَهْرِ الْمِثْلِ) ماره برینه که هه ر به ماره یی هاویننه دروست ده بی (وَفِي قَوْلٍ يَبْطُلُ) له فرموده یه کیشدا به تال ده بی.

(وَلَوْ نَكَحَ السَّفِيهَ بِلَا إِذْنٍ) ئەگەر مال به فیڕۆده ره که بی ئیزنی سه ره رشتکاره که ی ژنی له خۆی ماره کرد، ئەوه (فَبَاطِلٌ) ماره برینه که به تاله و دروست نابێ (فَإِنْ وَطِئَ) جا ئەگەر لهو ماره برینه به تاله دا جیماعی له گه ل ژنه که کرد، ئەوه (لَمْ يَلْزَمْهُ شَيْءٌ) هیچی له سه ر نیه، واته: نه سزای زیناو نه ماره یی ژنه که، که وابو: ئەگەر له م جیماعه مندالێکی بی، منداله کهش ده بیته مندالی خۆی (وَقِيلَ) مَهْرُ الْمِثْلِ له فرموده یه که

بئ هیژدا: ماره یی هاویننه ی ده که ویتسه سر (وَقِيلَ أَقِلُّ مُتَمَوِّلٍ) له فهرموده یه کی تر ی بئ هیژدا که مترین مالی ده که ویتسه سر.

(وَمَنْ حُجِرَ عَلَيْهِ بِفُلْسٍ) نه و که سه ی به هوی قهرزداری قه ده غه ی له سر دان دراوه (يَصِحُّ نِكَاحُهُ) دروسته سه به خۆ ژن له خوی ماره بکا (وَمُؤْنُ النِّكَاحِ فِي كَسْبِهِ) نه رکی ژن هیژانه که ش-وه که ماره یی و بژیوی ژنه که- له که سابه ته که ی ده درئ (لَا فِيمَا مَعَهُ) نه که له و مالی له به رده سته تی، چونکه نه و بۆ خاوه ن قهرزه کانه.

(وَنِكَاحُ عَبْدٍ بِلَا إِذْنِ سَيِّدِهِ بَاطِلٌ) ژن ماره کردنی کۆیله له خۆی به بئ نیژنی که وره که ی به تاله و (وَيُإِذِنُهُ صَاحِبُهُ) به نیژنی که وره که یشی دروسته (وَلَهُ إِطْلَاقُ الْإِذْنِ) بۆ که وره که ی دروسته: بئ دیار کردنی ئافره ت و ماره یی کۆیله که نیژن بدا، هم (وَلَهُ تَقْيِيدُهُ بِأَمْرٍ أَوْ قَبِيلَةٍ أَوْ بَلَدٍ) بۆ که وره که ش دروسته: له نیژدانه که دا ئافره تیک، یان هۆزیک، یان شاریک دیاری بکا (و) هه رکاتیک یه کیانی بۆ دیاری کرد (لَا يَعْدِلُ عَمَّا أَذِنَ فِيهِ) دروست نیه کۆیله که لا بدا له نیژدانی که وره که ی (وَالْأَظْهَرُ) به فهرموده ی به هیژتر (أَنَّهُ لَيْسَ لِلْسَيِّدِ إِجْبَارُ عَبْدِهِ عَلَى النِّكَاحِ) بۆ که وره که دروست نیه: به زۆر لیکردن و بئ نیژن ژن له کۆیله که ی وَلَا عَكْسُهُ، وَلَهُ إِجْبَارُ أَمَتِهِ بِأَيِّ صِفَةٍ كَانَ

منهاج- به رگی چواره م-13

وَقِيلَ إِنْ حُرِّمَتْ عَلَيْهِ لَزِمَهُ، وَإِذَا زَوَّجَهَا فَلَا صَحَّ أ

الْكَافِرَةِ وَفَاسِقٌ وَمُكَاتَبٌ، وَلَا يُزَوَّجُ وَلِيُّ عَبْدٍ صَبِيٍّ، وَيُزَوَّجُ أَمَتُهُ فِي الْأَصَحِّ.

(بَابُ مَا يَحْرُمُ مِنَ النِّكَاحِ)

ماره بکا، هم (وَلَا عَكْسُهُ) که وره که ش زۆری لی ئا کرئ تا کو ژن بۆ کۆیله که ی ماره بکا، به لام (وَلَهُ إِجْبَارُ أَمَتِهِ) بۆ که وره که دروسته: بئ نیژن جاریه که ی خۆی له که سیکی تر ماره بکا (بِأَيِّ صِفَةٍ كَانَتْ) به هر سیفه تیکه وه بئ، واته: کهچ بئ، بیوه ژن بئ، بالغ بئ، نه بالغ بئ، به لام (فَإِنْ طَلَبَتْ) نه کهر جاریه که به خۆی داوای به شوودانی له که وره که ی کرد، نه وه (لَمْ يَلْزِمَهُ تَزْوِيجُهَا) له سه ری واجب نیه بیداته شوو (وَقِيلَ) له فهرموده یه کی بئ هیژدا: (إِنْ حُرِّمَتْ عَلَيْهِ) نه کهر به هوی شیر، یان نه ژاد جاریه که له که وره که ی حه پام بئ، نه و کاته (لَزِمَهُ) واجبه: بیداته شوو.

(وَإِذَا زَوَّجَهَا) جا هه رکاتیک که وره که ی ماره ی بپری، نه وه (فَلَا صَحَّ أَنَّهُ بِالْمَلِكِ لَا بِالْوَلَايَةِ) ماره بپینه که ی به هوی ملکایه تییه، نه که به سه رپه رشتکاری، که وابو: (فَيُزَوَّجُ مُسْلِمٌ أَمَتَهُ الْكَافِرَةَ) موسولمان (جاریه) کافره که ی خۆی ماره ده برئ، هم (وَفَاسِقٌ) فاسقیش ماره ی ده برئ و (وَمُكَاتَبٌ) نوسراوپیډراویش ماره ی ده برئ (وَلَا يُزَوَّجُ وَلِيُّ عَبْدٍ صَبِيٍّ) دروست نیه: سه رپه رشتکاری مندال ژن له کۆیله ی منداله که ماره بکا، به لام (وَيُزَوَّجُ أَمَتُهُ) دروسته جاریه که ی ماره بپری و بیداته شوو (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستتردا.

﴿بَابُ مَا يَحْرُمُ مِنَ النِّكَاحِ: بِاسَى نَهْوَ نَافَرَه تَانَهْی حَه پَامَه پِیَاو لَه خَوِی مَارَه یَان بَکَا﴾
 پِیَشَه کی بزانَه: هَوِیَه کانی حَه پَامِیوونی نَافَرَه تَه تاهه تایی به به رده وامی سیئَه:
 خزمایه تی، شیرخواردن، زاواوخه زورایه تی. واتَه: ماره کردنی هیچیکیان دروست نابی و
 نه گهر به ماره کراویش جیماعیان له گه لا بکا، هر زینایه و واجبه سزای زینای له سر
 جی به جی بکری، هه روه که له (باسی زینا) دا پوون کراوه ته وه.
 ئینجا بزانَه: نه م یانزه نَافَرَه تَانَه ی داهاتوو: که هه تاهه تایی به به رده وامی حَه پَامَن - له
 نه ژادو له شیر- گشتیان ده بنه مه حره می پیاو، واتَه: ده ستنویژیان له یه کتری ناشکی و
 ته ماشا کردنی یه کتریشیان - به بی شه هوه ت- حه لاله.

هَوِی یه گه م: نه وانَه ی به هَوِی خزمایه تی هه تاهه تایی حَه پَامَن، حه فتن، خوی گه وره
 ده فه رموی: ﴿حُرِّمْتُ عَلَیْکُمْ أُمَّهَاتُکُمْ وَبَنَاتُکُمْ وَأَخَوَاتُکُمْ وَعَمَّاتُکُمْ وَخَالَاتُکُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
 وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ له سر ئیوه حَه پَام کراوه: دایکه کانتان و کیژده کانتان و خوشکه کانتان و
 خوشکه کانی باوکه کانتان و خوشکه کانی دایکه کانتان و کیژده کانی براو کیژده کانی خوشک.
 تَحْرُمُ الْأُمَّهَاتُ: وَکُلُّ مَنْ وَلَدَتْکَ أَوْ وَلَدْتَ مِنْ وَلَدَتْکَ فَهِيَ أُمُّکَ، وَالْبَنَاتُ:
 وَکُلُّ مَنْ وَلَدَتْهَا أَوْ وَلَدْتَ مِنْ وَلَدَهَا فَبِنْتُکَ، قُلْتُ: وَالْمَخْلُوقَةُ مِنْ زِنَاهُ تَحِلُّ لَهُ،
 وَیَحْرُمُ عَلَى الْمَرْأَةِ وَلَدُهَا مِنْ زِنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَالْأَخَوَاتُ، وَبَنَاتُ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ،
 وَالْعَمَّاتُ وَالْخَالَاتُ: وَکُلُّ مَنْ هِيَ أُخْتُ ذَکَرٍ وَلَدَتْکَ فَعَمَّتُکَ، أَوْ أُخْتُ أَنْثَى وَلَدَتْکَ

که وابو: (تَحْرُمُ الْأُمَّهَاتُ) حَه پَامَه: پیاو دایکه کانی خوی له خوی ماره بکا (وکلُّ مَنْ وَلَدَتْکَ)
 هر نَافَرَه تیک پاسته وخو توی لی بویی (أَوْ وَلَدْتَ مِنْ وَلَدَتْکَ) یان نه وکه سه ی لی بویی که توی
 لی بویی: وه که دایکی دایکت و به سه ره وه تر، یان دایکی باوکت و به سه ره وه تر (فَهِيَ أُمُّکَ)
 نه و نَافَرَه ته له هه ردوو حاله تدا دایکی تویه.

(و) هه روه ها (الْبَنَاتُ) حَه پَامَه: پیاو کیژده کانی خوی له خوی ماره بکا (وکلُّ مَنْ وَلَدَتْهَا) هر
 نَافَرَه تیک له تو بویی (أَوْ وَلَدْتَ مِنْ وَلَدَهَا) یان نه وکه سه له تو بویی که نَافَرَه ته که ی
 لی بویه: وه که کیژی کیژو به ره وخوارتر، یان کیژی کوپو به ره وخوارتر (فَبِنْتُکَ) نه وهش له
 هه ردوو حاله تدا کیژی تویه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فه رموی (وَالْمَخْلُوقَةُ مِنْ زِنَاهُ) نه و نَافَرَه ته ی له ناوی زینای پیاو
 دروست بووه (تَحِلُّ لَهُ) بۆ پیاوه زیناکه ره که حه لاله له خوی ماره بکا، چونکه نَافَرَه ته که
 بیژی یه و نه ژادی ناچیتته وه سه ر پیاوه زیناکه ره که، به لام ناپه سنده، هر چه ند
 بی گومانیش بزاندری له ناوی زیناکه ره که دروست بووه، که وابو: میراتیش له یه کتری
 ناگرن، به لام (وَيَحْرُمُ عَلَى الْمَرْأَةِ وَلَدُهَا مِنْ زِنَا) له سه ر نَافَرَه ته زیناکه ره که و له سه ر

مه چرپه مه كانيشى چه پامه: خۆى له كوپه بېژىيه كهى خۆى ماره بكا: كه له زينا دروست بووه (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ) چونكه پارچه يه كهى خۆيه تى و بى گومان له يه كه نه ژادن، بۆيى ميراتيش له يه كترى ده گرن، ههروهك له زۆربهى سه رچاوه كاندا فهرمويانه.

(و) ههروهه (الْأَخَوَات) چه پامه: پياو خوشكه كانى خۆى له خۆى ماره بكا، جا خوشكه كه: له دايك و باوكى بى، يان ته نهها له باوكى، يان ته نهها له دايكى (و) ههروهه (بَنَاتُ الْإِخْوَةِ) كيژه كانى براهه كانو، هه (وَالْأَخَوَات) كيژه كانى خوشكه كانيش چه پامه پياو له خۆيان ماره بكا، هه رچه ند كيژه براو كيژه خوشكه كانيش به رهو خواره وه بن، هه م جياوازى نيه خوشكو براهه كانيش: له دايكى و باوكى بن، يان ته نهها له باوكى، يان ته نهها له دايكى.

(و) ههروهه (الْعَمَّاتُ) خوشكه كانى باوكو، هه م (وَالْخَالَاتُ) خوشكه كانى دايك، نه وانهش چه پامه پياو له خۆيان ماره بكا (وَكُلُّ مَنْ هِيَ أُخْتُ ذَكَرٍ وَلَدَكَ) هه ر ئافره تى كه خوشكى نهو پياوه بى كه تۆى لى بوى: وهك باوكو باپيره وه به سه ره وه تر (فَعَمَّتُكَ) نهو پورى تۆيه و خوشكى باوكته (أَوْ أُخْتُ أُخْتِي وَلَدَتِكَ) يان ئافره ته كه خوشكى نهو ئافره ته بى كه تۆى **فَخَالَتُكَ، وَيَحْرُمُ هَؤُلَاءِ السَّبْعُ بِالرَّضَاعِ أَيْضًا: وَكُلُّ مَنْ أَرْضَعْتَكَ أَوْ أَرْضَعْتَ مَنْ أَرْضَعْتَكَ أَوْ مَنْ وَلَدَتْكَ أَوْ وَلَدَتْ مُرَضِعَتَكَ أَوْ ذَا لَبَنِهَا فَأُمُّ رَضَاعٍ، وَقِسِ الْبَاقِي،**

لى بوى: وهك دايك و داپيره وه به سه ره وه تر (فَخَالَتُكَ) نهو وهش پورى تۆيه و خوشكى دايكه، جياوازى نيه نهو دوو پورانه: له دايك و باوكى بن، يان ته نهها له دايكى، يان ته نهها له باوكى. **هَؤُلَاءِ دُوءُهُم:** نه وانهى به هۆى شيرخواردن هه تا هه تا بى چه پام، هه فتن، واته: (وَيَحْرُمُ هَؤُلَاءِ السَّبْعُ بِالرَّضَاعِ أَيْضًا) نهو هه فتنه لى پاپردو به هۆى شيرخواردن نيش هه تا هه تاى چه پام، پيغه مبه ر عليه السلام ده فهرموى: **﴿يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ﴾** رواه الشيخان، نهو ئافره تانهى به هۆى خزمایه تى چه پام ده بن، به هۆى شيرخواردن نيش چه پام ده بن.

كه و ابو: (وَكُلُّ مَنْ أَرْضَعْتَكَ) هه ر ئافره تى كه شيرى خۆى دايته تۆ (أَوْ أَرْضَعْتَ مَنْ أَرْضَعْتَكَ) يان شيرى خۆى دايته نهو ئافره تهى كه شيرى خۆى داوه ته تۆ (أَوْ مَنْ وَلَدَكَ) يان شيرى خۆى دايته نهو پياوهى، يان نهو ئافره تهى تۆى لى بوى (أَوْ وَلَدَتْ مُرَضِعَتَكَ) يان نهو ئافره تهى لى بوى: كه شيرى خۆى داوه ته تۆ (أَوْ ذَا لَبَنِهَا) يان نهو پياوهى لى بوى كه خاوه ن شيرى ئافره ته شيرده ره كه يه: وهك ميژدى شيرده ره كه، نهو (فَأُمُّ رَضَاعٍ) له گشت نهو ويئانه دا ئافره ته كه ده بيه تى دايكى شيرى و هه تا هه تاى چه پام ده بى (وَقِسِ الْبَاقِي) شه شه كانى تريش كه ماون و به هۆى شيرخواردن چه پام، نهو ها (قِيَاس) بكه:

پوونگردد نهوه: هه ر ئافره تى كه شيرى خوارد بى: له ژنى تۆ، يان له ژنى كوپى تۆ و به رهو خوار تريش، يان له كيژى كوپى تۆ و به رهو خوار تريش، يان له كيژى كوپى تۆ و به رهو خوار تريش، نهو ده بيه تى كيژه شيرى تۆ.

وه هر ئافره تێك شیرى خواردبێ: له دایکت، یان له دایکه شیریه کهت، یان له ژنى باوکت، یان له دایکه شیریه کهت بوبێ، یان له باوکه شیریه کهت بوبێ، ئه وهش ده بێته خوشکه شیرى یی تۆ.

وه هر ئافره تێك شیرى خواردبێ: له خوشکی تۆ، یان له ژنى برائى تۆ، یان له کوپو کیژی دایکه شیریه کهت بوبێ، یان له کوپو کیژی باوکه شیریه کهت بوبێ، یان له وشیرخۆره بوبێ: که دایکت شیرى داوه تێ، یان ژنى باوکت شیرى داوه تێ، ئه وهش به خۆی به کیژه کانیه وه به ره و خوار تریش ده بنه: یان کیژه برائى شیرى، یان کیژه خوشکی شیرى. وه هر ئافره تێك خوشکی دایکه شیریه کهت بێ، یان خوشکی باوکه شیریه کهت بێ، یان خوشکی داپیره ی لای دایکه شیرى، یان لای باوکه شیرى، یان لای داپیره ی لای دایکی، یان لای باوکی خواردبێ، ئه وهش ده بێته پورت: یان خوشکی باوکت، یان خوشکی دایکت. ئیتر له باسی شیرخواردن ئه م (قاعده) یه درێژتر پوون ده که یه وه، إن شاء الله تعالى.

وَلَا يَحْرُمُ عَلَيْكَ مَنْ أَرْضَعَتْ أَخَاكَ وَنَافِلَتَكَ، وَلَا أُمُّ مُرْضِعَةٍ وَلَدِكَ وَبَنُوتُهَا، وَلَا أُخْتُ أَخِيكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ: وَهِيَ أُخْتُ أَخِيكَ لِأُمِّهِ وَعَكْسُهُ، وَتَحْرُمُ زَوْجَتُهُ مَنْ وَلَدَتْ أَوْ وَلَدَكَ

به لām (وَلَا يَحْرُمُ عَلَيْكَ مَنْ أَرْضَعَتْ أَخَاكَ) ئه و ئافره ته له تۆ چه پام نیه: که شیرى داوه ته خۆشک و برائى تۆ، جا خوشک و برایه کهت: له تۆ بچوکت بن، یان گه وره تر بن، به لām له نه ژاددا ئه و ئافره ته چه پام بوو؟ چونکه یان دایکی خۆته، یان ژنى باوکت.

هم (وَنَافِلَتَكَ) ئه و ئافره تهش له تۆ چه پام نیه: که شیرى داوه ته نه یه کانت، واته مندالی منداله کانت، به لām له نه ژاددا ئه و ئافره ته چه پام بوو؟ چونکه یان کیژی خۆته، یان ژنى کوپی خۆته، هم (وَلَا أُمُّ مُرْضِعَةٍ وَلَدِكَ) دایکی ئه و ئافره ته ی که شیرى خۆی داوه ته منداله که ی تۆ، ئه ویش له تۆ چه پام نیه، به لām له نه ژاددا چه پام بوو؟ چونکه خه سووی خۆته، هم (وَبَنُوتُهَا) کیژی ئه و ئافره تهش که شیرى داوه ته مندالی تۆ، ئه ویش له تۆ چه پام نیه، به لām له نه ژاددا چه پام بوو؟ چونکه کیژی خۆته، یان کیژی ژنه که ته.

(وَلَا أُخْتُ أَخِيكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ) هه روه ها ئه و ئافره ته ی له نه ژاد، یان له شیر خوشکی برایه که ته، ئه ویش له تۆ چه پام نیه؟ (وَهِيَ) ئه و خوشکه برایه (أُخْتُ أَخِيكَ لِأُمِّهِ) خوشکی ئه و برایه ته: که ته نها له باوکت وه برائى تۆ یه (لَأُمِّهِ) خوشکه کهش له دایکیه وه خوشکی برایه که ته: وه ک بیوه ژنێک کیژیکی هه بێ و باوکت بیوه ژنه که له خۆی ماره بکا و کوپێکی لێ بێ، ئه وه دروسته: تۆش کیژه که له خۆت ماره بکێ، هه رچه ند له دایکیه وه خوشکی ئه م برایه شته (وَعَكْسُهُ) هه م به بیچه وانه وهش: وه ک خوشکی برایه کی

ته‌ن‌ها له‌داي‌كي‌ت كه‌ ته‌ن‌ها له‌ باوكيه‌وه خوش‌كي‌ بي‌: وه‌ك بي‌وه‌ژني‌ك كو‌پي‌كي‌ هه‌بي‌و ته‌م كو‌په‌ش خوش‌كي‌كي‌ ته‌ن‌ها له‌باوكي‌ي هه‌بي‌، ئين‌جا باوك‌ت بي‌وه‌ژنه‌كه‌ له‌ خوي‌ ماره‌ ب‌كاو توي‌ اي‌بي‌ي‌، ته‌وه‌ ب‌ق توش‌ هه‌لا‌له‌: خوش‌كه‌ له‌ باوكيه‌كه‌ي ته‌م ب‌رايه‌ له‌داي‌كي‌ه‌ت له‌ خوت ماره‌ ب‌كه‌ي‌.

﴿هؤى سئيه‌م: ئه‌وانه‌ي به‌ زاواو خه‌زورايه‌تي هه‌تا هه‌تاي هه‌پامن، چوارن:﴾

يه‌كه‌م: (وَتَحْرُمُ زَوْجَةً مِّنْ وَلَدَتِ) ژني ته‌و پياوه‌ت اي‌حه‌پامه‌ كه‌ له‌ توي‌ ب‌وه‌: وه‌ك ژني‌كو‌پو ژني‌كو‌پي‌كو‌پو به‌ره‌وخوارتر، ژني‌كو‌پي‌كي‌ژو به‌ره‌وخوارتر، واته‌: به‌ ته‌ن‌ها ماره‌ب‌رين ژني ته‌و كو‌پانه‌ له‌ توي‌ هه‌پام ده‌بي‌، هه‌رچه‌ند كو‌په‌كانيش جيماعيان له‌گه‌ل نه‌كردبن، خواي‌ گه‌وره‌ ده‌فهرموي‌: ﴿وَحَلَالٌ لِّأَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ژنه‌كاني ته‌و كو‌پانه‌ي له‌ نه‌ژادي خوتانن هه‌پامه‌ له‌ خوتان ماره‌يان ب‌كه‌ن‌.

دووه‌م: (أَوْ وَلَدَك) ژني ته‌و پياوه‌شت اي‌حه‌پامه‌ كه‌ توي‌ اي‌بي‌وي‌: وه‌ك ژني‌ باوك‌تو باپيره‌تو به‌ سه‌ره‌وه‌تر، جياوازي نيه‌ باپيره‌كه‌: باوكي‌باوك‌ بي‌، يان باوكي‌دايك‌، واته‌: **مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ، وَأُمَّهَاتُ زَوَاجِكَ مِنْهُمَا، وَكَذَا بَنَاتُهَا إِنْ دَخَلَتْ بِهَا، وَمَنْ وَطِئَ امْرَأَةً بِمِلْكٍ حَرَمٍ عَلَيْهِ أُمَّهَاتُهَا وَبَنَاتُهَا وَحُرِّمَتْ عَلَى آبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ،**

به‌ ته‌ن‌ها ماره‌ب‌رين ژني ته‌و باوكانه‌ له‌ توي‌ هه‌پام ده‌بي‌، هه‌رچه‌ند باوكه‌كانيش جيماعيان له‌گه‌ل نه‌كردبن، خواي‌گه‌وره‌ ده‌فهرموي‌: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ته‌و ژنانه‌ له‌ خوتان ماره‌ مه‌كه‌ن‌ كه‌ باوكه‌كانتان له‌ خويان ماره‌ كردون‌.

ئين‌جا بزانه‌: جياوازي نيه‌ ته‌و كو‌پو باوكانه‌: (مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ) به‌ هؤي نه‌ژاد كو‌پو باوك‌ بن‌، يان به‌ هؤي شيرخواردن‌.

سئيه‌م: (وَأُمَّهَاتُ زَوَاجِكَ مِنْهُمَا) دايكه‌كاني‌ژنه‌كه‌ت-له‌ نه‌ژادو له‌ شير- له‌ توي‌ هه‌پامن: وه‌ك دايك‌و داپيره‌ي ژنه‌كه‌ت، جياوازي نيه‌ داپيره‌كه‌: دايك‌ي‌دايك‌و به‌ سه‌ره‌وه‌تر بي‌، يان دايك‌ي‌باوك‌و به‌ سه‌ره‌وه‌تر بي‌، واته‌: به‌ ته‌ن‌ها ماره‌ب‌ريني‌ژنه‌كه‌ت ته‌و دايك‌و داپيرانه‌يت لي‌ هه‌پام ده‌بن‌، هه‌رچه‌ند جيماعيشته‌ له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ت نه‌كردبن‌.

چواره‌م: (وَكَذَا بَنَاتُهَا) هه‌روه‌ما كي‌ژه‌كاني‌ژنه‌كه‌تو كي‌ژه‌كاني‌ كو‌پي‌ژنه‌كه‌تو به‌ره‌و خوارترو كي‌ژه‌كاني‌ كي‌ژي‌ژنه‌كه‌تو به‌ره‌وخوارتر- له‌ نه‌ژادو له‌ شير- له‌ توي‌ هه‌پامن، به‌لام (إِنْ دَخَلَتْ بِهَا) به‌و مه‌رجه‌ي جيماعت له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ت كردبن‌، جياوازي نيه‌ كي‌ژه‌كاني‌ ته‌م ژنه‌: له‌ مي‌ردئيك‌ي‌تري پيش‌ توي‌ ب‌وبن‌، يان له‌ مي‌ردئيك‌ي‌تري دواي‌ توي‌ ب‌بن‌، يان له‌ زينا بن‌، خواي‌گه‌وره‌ ده‌فهرموي‌: ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمْ اللَّائِي فِحُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ دايكه‌كاني‌ژنه‌كانتان اي‌حه‌پامن،

هم کيژه کانی ئه و ژنانه شتان که جیماعتان له گه ل کردون لیټان حه پامن، به لام نه گهر جیماعتان له گه ل ژنه کان نه کردبو، ئه و کاته هیچ گوناهیکتان له سه ر نیه و دروسته کيژی ژنه که ماره بکه ن. واته له دواي ته لاقدانئ ژنه که، یان مردنی.

﴿ ناکاداری ﴾: ماره کردنی ئه م ئافره تانه له خۆت حه پام نیه: کيژی میردی دایکت، دایکی میردی دایکت، کيژی میردی کیژت، دایکی میردی کیژت، دایکی ژنی باوکت، کيژی ژنی باوکت، دایکی ژنی کوپت، کيژی ژنی کوپت، ژنی کوپی ژنت، ژنی میردی دایکت، ههروهک له (الانوار) و (مغنی) دا فه رموویانه.

(وَمَنْ وَطِئَ امْرَأَةً بِمِلْكٍ) هه ر پیاویک جیماع له گه ل ئافره تیک بکا به ملکایه تی کۆیله یی: وهک جیماع له گه ل (جاریه) یخوی بکا، ئه وه (حَرَمٌ عَلَيْهِ أُمَّهَاتُهَا وَبَنَاتُهَا) دایکه کان و کيژه کانی ئه و ئافره ته ی هه تا هه تای لئی حه پام ده بن، هه م (وَحَرَمْتُ عَلَى آبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ) ئافره ته که ش هه تا هه تای له باوکه کان و له کوپه کانی پیاوه که حه پام ده بئ، چونکه جیماع کردن به مولکایه تی کۆیله یی وهک جیماع کردنی به ماره بپینه.

وَكَذَٰلِكَ الْمُوطُوءَةُ بِشُبْهَةٍ فِي حَقِّهِ، قِيلَ أَوْ حَقِّهَا، لَا الْمَزْنِيُّ بِهَا،

﴿ مندالی جیماعی به هه له و تی کردنی (مَنِي) ی به هه له ﴾

(وَكَذَٰلِكَ الْمُوطُوءَةُ بِشُبْهَةٍ) ههروهه ئه و ئافره ته ش که به هه له جیماعی له گه ل کراوه، یان به هه له (مَنِي) ی پیاویکی بیگانه ی تی کراوه (فِي حَقِّهِ) هه له که ش له لای پیاوکه وه بئ: وهک وای تیگه یشتبئ ژنی خۆیه تی، یان به ماره بپینیکی نادرست جیماعی له گه ل بکا، واته: به هوی ئه و جیماعه به هه له یه و تی کردنی ئه و (مَنِي) یه به هه له یه: دایکه کان و کيژه کانی ئه و ئافره ته هه تا هه تای له پیاوه جیماعه که ره که و له خاوه ن (مَنِي) یه که حه پام ده بن، هه م ئافره ته که ش له باوکه کان و له کوپه کانی پیاوه جیماعه که ره که و له خاوه ن (مَنِي) یه که هه تا هه تای حه پام ده بئ، هه م نه گهر له م جیماعه به هه له یه، یان له (مَنِي) یه که مندالیک دروست ببئ، ئه وه ده بیته مندالی پیاوه جیماعه که ره که و خاوه ن (مَنِي) یه که، هه م (عِدَّة) ش له سه ر ئافره ته که واجب ده بئ، به لام ئافره ته که نابیتته مه حه رمی باوکه کان و کوپه کانی جیماعه که ره که و خاوه ن (مَنِي) یه که، جیماعه که ره که و خاوه ن (مَنِي) یه که ش نابنه مه حه رمی دایکه کان و کيژه کانی ئافره ته که.

جا له و بپیارانه ی پابردو دا جیاوازی نیه: ژنه که ش وا تیگا میردی خۆیه تی، یان بزانی بیگانه یه، ههروهک له زۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(قِيلَ أَوْ حَقِّهَا) له فه رمووده یه کی بئ هیژدا: نه گهر هه له که ته نها له لای ئافره ته که ش بئ، هه ر ئه وه یه، به لام به فه رمووده ی پاست: نه گهر ته نها ئافره ته که به هه له دا بچئ و وای تیگا میردی خۆیه تی، ئه وه ته نها ماره یی له سه ر جیماعه که ره که واجب ده بئ، واته:

برپاره کانی تری پابردو هیچیکیان نایه نه جی، به لام نه گهر به هله داچوونه که له هردو وکیانه وه بی، نه و کاته: هم ماره یی بۆ ئافره ته که و هم برپاره کانی تری پابردووش گشتی دینه جی.

که واته: نه گهر ئافره ته که بزانی نه م پیاوه میردی خوی نیه و به خوشی خوی پښگای بدا جیماعی له گهل بکا، نه و کاته ئافره ته که زیناکه ره و مافی هیچ ماره یی نیه، ههروه که له (البجیری) دا فهرموویه تی.

﴿باسی مندالی بیژی﴾

(لَا الْمَرْئِي بِهَا) به لام نه و ئافره ته ی زینای له گهل کراوه، نه وها نیه، واته: دایک و کیژه کانی ئافره ته که له زیناکه ره که چه پام نابن و ئافره ته که ش له باوک و کوپه کانی زیناکه ره که چه پام نابن و منداله که ش بیژی یه: نابیتته مندالی پیاوه زیناکه ره که و ناشبیتته مندالی میردی ئافره ته که، چونکه پیغه مبه رﷺ دهفه موی: ﴿الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ﴾ رواه الشیخان، منداله که بۆ نه و که سه یه که به هه لالی سهرجی یی ژنه که ی کردوه، بۆ زیناکه ره که ش سزای زینا داندراوه.

وَلَيْسَتْ مُبَاشَرَةً بِشَهْوَةٍ كَوَاطٍ فَالْأَظْهَرُ،

جا بزانه ئافره ته که ش (عده) ی زینای له سهر واجب نابن و ماره یی ئافره ته که ش له سهر زیناکه ره که واجب نابن، به لام نه گهر به زۆر لیکردن زینا له گهل ئافره ته که کرابن، نه و کاته ماره یی هاووینه بۆ ئافره ته که له سهر پیاوه زیناکه ره که واجب ده بی، ههروه که له باسی (ماره یی هاووینه) دا پوون کراوه ته وه.

هه ر به به لگای هه دیسه که ی پابردو: نه گهر (مَنِي) ی پیاویکی بیگانه - به قه سدی - ده ناو مندالانه ی ئافره تیک بکری، نه وه ش هه مان برپاره کانی پابردوی زینای بۆ ده درئ، واته: نه و مندالی له و (مَنِي) یه دروست ده بی، نه ویش بیژی یه: نابیتته مندالی خاوه ن (مَنِي) یه که، چونکه به چه پامی دروست بووه، هم نابیتته مندالی میردی ژنه که، چونکه له خوی نیه، به لام نه گهر (مَنِي) تیکردنه که به هه له بی، نه و کاته ده بیته مندالی خاوه ن (مَنِي) یه که، ههروه که تازه پابراو هه م ئیستاش پوونتتری ده که ی نه وه.

﴿ئاگاداری﴾: باسی لادانی مندالی بیژی له نه ژادی خوی، له باسی (له عنه تکردنی ژنو میرد) دا پوون ده که ی نه وه - إن شاء الله تعالی - زۆر پیویسته لی ئاگادار بی.

ئینجا بزانه: نه گهر ژنیک (مَنِي) ی میردی خوی ده ناو مندالانه ی بکری، یان به هه له (مَنِي) ی پیاویکی بیگانه ی تی بکری، نه و کاته له هه ردوو حاله تدا وه کو جیماعی هه لال برپاری (عده) نه ژادو چه پامی زاواو خه زورایه تی پابردوی بۆ ده درئ، واته: منداله که ده بیته مندالی میرده که، یان خاوه ن (مَنِي) یه که، چونکه له هه ردوو حاله تدا منداله که به هه لالی دروست بووه.

به لّام ئاگادار به: له حاله تى دهره ينانى (مَنِي) ي ميژده كه و بيگانه كه و هم له حاله تى (مَنِي) تيكردنه ناو مندا لّادانه ي ژنه كه دا مهرجه: (مَنِي) ي ميژده كه و بيگانه كه پيژدار بى - واته: به حاله لّاي هاتبيته دهره وه - ههروهك له (تحفة) و (مغنى) دا فهرموويانه، هم له كاتى هاتنه دهره وه ي (مَنِي) ي ميژده كه دا مهرجه: ژنو ميژدايه تيه كه يان هه بى و بهرده وام بى تا تيكردنى (مَنِي) يه كه، ههروهك له (مغنى) دا فهرموويه تى.

ئينجا بزانه: له لاي ئيمامى (البغوي) مهرج نيه: (مَنِي) ي ميژده كه به حاله لّاي له ميژده كه هاتبيته دهره وه، ههروهك (تحفة) و (مغنى) گيژاويه تيانه وه و په ديشيان كردوته وه.

(وَلَيْسَتْ مُبَاشَرَةً بِشَهْوَةٍ كَوَاطٍ) دهستبازى به شه هوت: وهك ماچ كردن و مهك گرتن و پان به پان، وهكو جيماع بريارى بۆ نادري (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ي به ميژتردا، جياوازي نيه نه و دهستبازى يه: له گه لّ ژنى خوى بى، يان له گه لّ ئافره تيكي بيگانه: كه واى تيبيگا ژنى خويه تى، كه واته: به هوى دهستبازى هيچ برياريك له وانه ي پابردو نايه ته جي.

به لّام له مه زهه بى ئيمامى (حنفي) دا: به هوى زينا و به هوى دهستبازى به شه هوت چه پامى زاوا و خه زورايه تى ديته جي، ههروهك له (مجمع الأنهر) دا فهرموويه تى.

وَلَوْ اخْتَلَطَتْ مَحْرَمٌ بِنِسْوَةٍ قَرِيَّةٍ كَبِيرَةٍ نَكَحَ مِنْهُنَّ، لَا بِمَخْصُورَاتٍ، وَلَوْ طَرَأَ مُؤَبَّدٌ تَحْرِيمٍ عَلَى نِكَاحٍ قَطَعَهُ: كَوَاطٍ زَوْجَةِ ابْنِهِ بِشُبْهَةٍ، وَيَحْرُمُ جَمْعُ الْمَرْأَةِ وَأُخْتِهَا أَوْ عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا مِنْ رَضَاعٍ أَوْ نَسَبٍ، فَإِنْ جَمَعَ بَعْقِدَ بَطْلًا،

(وَلَوْ اخْتَلَطَتْ مَحْرَمٌ) نه گه ر ئافره تيكي مه چه مه ي پياويك - به هوى خزميه تى، يان شيرخواردن - تيكل بوى (بِنِسْوَةٍ قَرِيَّةٍ كَبِيرَةٍ) به ئافره ته كانى گونديكي گه وره، يان شاريك: كه سه ر ژميژ نه دهكران، واته: نه زاندر مه چه مه كه ي كامه يه، نه وه (نَكَحَ مِنْهُنَّ) بوى دروسته ئافره تيكل له و ئافره تانه له خوى ماره بكا، به لّام (لَا بِمَخْصُورَاتٍ) نهك نه گه ر مه چه مه كه ي تيكله ي چه ند ئافره تيكل بويى: كه سه ر ژميژ دهكران، واته: له و حاله ته دا بوى دروست نيه هيچيكيان له خوى ماره بكا، ماره برينه كهش دروست نابى.

(وَلَوْ طَرَأَ مُؤَبَّدٌ تَحْرِيمٍ عَلَى نِكَاحٍ) نه گه ر هوى كه ي چه پامى هه تاهه تايى هاته سه ر ماره برينيك، نه و هوى (قَطَعَهُ) ماره برينه كه ده چه پيژنى و ژنو ميژده كه هه تاهه تاي له يه كترى چه پام ده بن (كَوَاطٍ زَوْجَةِ أَبِيهِ بِشُبْهَةٍ) وهك به هه له: جيماع له گه لّ ژنى باوكى خوى بكا - هه ر چه ند دا يكي خويشى بى - يان جيماع له گه لّ ژنى كوپى خوى بكا - هه ر چه ند مه چه مه ي خويشى بى: وهك كيژه برا - يان جيماع له گه لّ دا يكي ژنى خوى بكا، يان جيماع له گه لّ كيژى ژنى خوى بكا، واته: له گشت نه و ويئانه ي پابردو دا ماره برينه كه هه لّ ده وه شيته وه و ژنو ميژده كهش به يه كجارى له يه كترى چه رام ده بن.

به لّام نه گه ر جيماعه كه به زينا بى، نه وه كار له ماره برينه كه ناكا، ههروهك له (مغنى) دا

فهرموویه تی، ئیتر له (باسی شیرخواردن) دا چهند وینهیه کیتری له م بابته پوون ده که یه وه، *إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى*.

(وَيَحْرُمُ جَمْعُ الْمَرْأَةِ وَأَخْتِهَا) چه پامه: کۆکردنه وهی ئافره تیک و خوشکه که ی له ژیر ماره ی یه ک پیاودا- له یه ک کاتدا- جیاوازی نیه: به خزمایه تی خوشک بن، یان به شیرخواردن، خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ لیتان چه پام کراوه دوو خوشک کۆ بکه نه وه له ژیر پیاویکدا.

(أَوْ عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) هم چه پامه: کۆکردنه وهی ئافره تیک و پوره که ی له ژیر ماره ی یه ک پیاودا، جیاوازی نیه پوره که: (مِنْ رَحْنٍ أَوْ نَسَبٍ) به شیرخواردن بئ، یان به خزمایه تی، هم جیاوازی نیه پوره که: خوشکی باوک بئ، یان خوشکی دایک، پیغه مبه ر عليه السلام ده فهرمووی: ﴿لَا يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا﴾ رواه الشيخان، دروست نابئ ئافره تو پوره که ی کۆ بکریته وه له ژیر پیاویکدا.

که وابو: (فَلَنْ يَجْمَعَ بَعْدَهُ) نه گهر به یه ک ماره برپین هه ردوویکیانی ویکرا ماره کردن، واته: هه ردوو خوشکه که، یان ئافره ته که و پوره که ی، نه وه (بَطَلَ) ماره برپینی هه ردوویکیان *أَوْ مُرْتَبًا فَالثَّانِي، وَمَنْ حَرَّمَ جَمْعُهُمَا بِنِكَاحٍ حَرَّمَ فِي الْوَطْءِ بِمِلْكٍ، لَا مِلْكُهُمَا، فَإِنْ وَطِئَ وَاحِدَةً حَرَّمَ الْأُخْرَى حَتَّى يُحَرَّمَ الْأُولَى كَبَيْعٍ أَوْ نِكَاحٍ أَوْ كِتَابَةٍ لَا حَيْضٍ وَإِحْرَامٍ، وَكَذَا رَهْنٌ فَإِلَّا صَحَّ، وَلَوْ مَلَكَهَا ثُمَّ نَكَحَ أُخْتَهَا أَوْ عَكْسَ حَلَّتِ الْمَنْكُوحَةُ دُونَهَا، وَلِلْعَبْدِ امْرَأَتَانِ وَلِلْحُرِّ أَرْبَعٌ فَقَطْ، فَإِنْ نَكَحَ خَمْسًا مَعًا*

به تال ده بئ و دروست نابئ (أَوْ مُرْتَبًا) یان یه کیکیانی له دوا ی نه ویتر ماره کرد، نه وه (فَالثَّانِي) ماره برپینه که ی دوو هم به تاله و دروست نابئ، جیماعی دروست نه بووه که ش زینایه و سزای زیناشی له سه ر واجب ده کا، به لام هه رکاتیک ژنه که ی بمرئ، یان به (بائنی) ته لاقی بدا، بۆی دروسته: خوشکی ژنه که ی، یان پوری ژنه که ی له خۆی ماره بکا.

(وَمَنْ حَرَّمَ جَمْعُهُمَا بِنِكَاحٍ) هه ر ئافره تیک کۆکردنه وهی له گه ل یه کیکی تریا به ماره برپین چه پام بئ، نه وه (حَرَّمَ فِي الْوَطْءِ بِمِلْكٍ) کۆکردنه وه یان له جیماع کردنی به ملکایه تیشدا چه پامه، واته: چه پامه جیماع له گه ل نه و دوو (جاریه) یه ی بکا که هه ردووک خوشکن، یان پورو برازان، یان پورو خوشکه زان، به لام (لَا مِلْكُهُمَا) کۆکردنه وه یان به ملکایه تی چه پام نیه: وه ک دوو خوشک ویکرا بکاته (جاریه) ی خۆی و جیماع له گه ل هه ردوویکیان نه کا.

که وابو: (فَلَنْ وَطِئَ وَاحِدَةً) نه گهر جیماعی له گه ل (جاریه) یه ک کرد، نه وه (حَرَّمَ الْأُخْرَى) چه پامه جیماع له گه ل خوشکه که ی تری، یان پوره که ی بکا (حَتَّى يُحَرَّمَ الْأُولَى) تا یه که مه که له خۆی چه پام ده کا: (كَبَيْعٍ أَوْ نِكَاحٍ أَوْ كِتَابَةٍ) وه ک بیفرۆشی، یان له که سیکی تری ماره بکا، یان نووسراوی بداتی (لَا حَيْضٍ وَإِحْرَامٍ وَكَذَا رَهْنٌ فَإِلَّا صَحَّ) نه ک به هۆی هه یزو

ئىچرام بەستىن پەھىر كىرىدۇ (كۆزىنىڭ ئىچىگە ئىچىگە) ئەگەر (جارىيە) يەككى كېرى، ئىنجا خوشكە كەيشى لە خۇي ماره كىرى (أَوْ عَكْسَ) يان بە پىچە وانەو: ئىنكى لە خۇي ماره كىرى، ئىنجا خوشكە كەيشى كېرى، ئەو (حَلَّتِ الْمُنْكَوحَةُ دُونَهَا) تەنھا ماره بىراو كەي بۇ ھەللە جىماعى لە گەل بكا، نەك (جارىيە) كېراو كە.

﴿ئىمارەتى ئەو ئىنجانە بۇ پىياو ھەللەن ئە يەك كاتدا﴾

(وَلَعَبْدَ امْرَأَتَانِ) بۇ پىياو كۆپلە دوو ئىن لە يەك كاتدا ھەللەن بە (إجماع) (صحابە) پىتە مەبەر (وَلَعَبْدُ أَرْبَعٍ فَقَطْ) بۇ پىياو ئازاد-تەنھا-چوار ئىن ھەللەن لە يەك كاتدا لە ئىز مارهى خۇي دا كۆپان بكا تەو، خۇي گەورە دەفەرمۇ: ﴿فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ لە خۇتەن ماره بىكەن ئەو پىتەن خۇشە لە و ئافەرە تەنھى لىتەن ھەللەن: دوو، يان سى، يان چوار. ﴿وعن غيلان﴾: أَنَّهُ أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَتَخَيَّرَ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ حَبَانَ (غيلان) موسولمان بوو، دە ئىنى ھەبۇن، پىتە مەبەر ﷺ فەرمانى پى كىرى: چوار ئىنجان لى ئەلەبىزىرى ئەو ئىنجانى تر واز لى بىنى. كەوابو: ﴿فَإِنْ نَكَحَ خَمْسًا مَعًا﴾ ئەگەر بە يەك ماره بىر پىنچ ئىن، يان زىياترى وىكېرا بۇلۇن، أَوْ مَرْثَبًا فَالْخَامِسَةُ، وَتَحِلُّ الْأُخْتُ وَالْخَامِسَةُ فِي عِدَّةٍ بَائِنٍ لَا رَجْعِيَّةٍ، وَإِذَا طَلَّقَ الْحُرُّ ثَلَاثًا أَوْ الْعَبْدُ طَلَّقَتَيْنِ لَمْ تَحِلَّ لَهُ حَتَّى تَنْكَحَ وَتَغِيبَ بِقُبُلْهَا حَشَفَتُهُ أَوْ قَدْرُهَا

لە خۇي ماره كىرى، ئەو (بۇلۇن) ماره بىر پىنچ گىشتىيان بە تال دەبى (أَوْ مَرْثَبًا) يان پىنچ ئىن، يان زىياترى يەك لە دوى يەك لە خۇي ماره كىرى، ئەو كاتە (فَالْخَامِسَةُ) ماره بىر پىنچ مەكە و ھەم زىياترە كەش بە تال دەبى، ئەگەر جىماعىشى لە گەل بكا، ئەو زىنايە و سزاي زىناي لە سەر واجب دەبى، ھەر ھەك لە (باسى زىنا) دا پوون كراو تەو. (وَتَحِلُّ الْأُخْتُ) خوشك، يان پورى ئىكەي لى ھەللە دەبى، ھەم (وَالْخَامِسَةُ) ئىنى پىنچە مىشى لى ھەللە دەبى (فِي عِدَّةٍ بَائِنٍ) لەو كاتەي ئىكەي، يان ئىنكى لە چوار ئىكە كانى لە (عِدَّة) (بائىن) دايە، واتە: سى بە سى تەلاقى داو، يان بە پارە تەلاقى داو. بەلام لە مەزھەبى ئىمام (أبى حنيفة) دا: نە خوشكە كەو نە پىنچە مەكە دوست نابى تا (عِدَّة) كەي تەواو دەبى، ھەر ھەك لە (مجمع الانهر) دا فەرمو يەتى، كە واتە: ئاگا داربە: ئەم جۆرە ماره بىر پىنچ بە مەزھەبى (أبى حنيفة) نەكەي.

(لَا رَجْعِيَّةٍ) نەك لە (عِدَّة) (رَجْعِيَّة) دا بى: ھەك تەنھا تەلاقى، يان دوو تەلاقى دابى بە خۇپا يىو ھىشتاش (عِدَّة) تەواو نەبو، ئەو دوست نى: نە خوشك و پورى ئەو ئىن تەلاق دارو، نە ئىنكى پىنچە مىشى لە خۇي ماره بكا، تا (عِدَّة) تەلاق دارو كە تەواو دەبى، يان تا بە (بائىن) تەلاقى دەدا، يان تا لە (عِدَّة) دا دەمرى.

﴿مارە بە جاش﴾

(وَإِذَا طَلَّقَ الْحُرُّ ثَلَاثًا) هر کاتیک پیاویکی نازاد سی به سی ژنه که ی ته لاق دا (أَوِ الْعَبْدُ طَلَّقْتَنِي) یان کزله دوو به دوو ژنه که ی ته لاق دا (لَمْ تَحِلَّ لَهُ) نه و ته لاق دراوه ی لی حه لال نابیتته وه، واته: نه گهر جیماعیشی له گهل بکا، نه وه زینایه و واجبه سزای زینای بدری، هه روه که له (باسی زینا) زۆربه ی سه رچاوه کان فهرموویانه.

که واته: ته لاقی چاک نابیتته وه و لی پیشی ماره ناکریتته وه (حَتَّى تَنْكِحَ) تا ته لاق دراوه که (عِدَّة) ی ته واو ده بی ئینجا میردیکی تر ده کا، جیاوازی نیه: میرده ته لاقدره که جیماعی له گهل نه م ته لاق دراوه کردبی، یان هر که بی و جیماعی له گهل نه کردبی، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ نه گهر ژنه که ی سی به سی ته لاق دا، نه وه له دوی ته لاقی سی به سی بوی حه لال نابیتته وه تا میردیکی تر ده کا. ئینجا جیاوازی نیه نه م میرده: بالغ بی، یان نه بالغ بی، عاقل بی، یان شیت بی، به لام مهرجه جیماعی له گهل بکا، واته: (وَتَغِيبَ بِقُبْلِهَا حَشَفَتُهُ أَوْ قَدْرُمَا) سهری (ذکر) ه که ی، یان نه ندازه که ی بچیتته ناو (فَرْج) ی ژنه ته لاق دراوه که، هم نه گهر که بی، مهرجه به م جیماعه کچیتته که ی لابی، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

بَشْرُطِ الْإِنْتِشَارِ وَصِحَّةِ النِّكَاحِ وَكَوْنِهِ مِمَّنْ يُمَكِّنُ جَمَاعَهُ لَا طِفْلاً عَلَى الْمَذْهَبِ فِيهِنَّ، وَلَوْ نَكَحَ بَشْرُطٍ إِذَا وَطِئَ طَلَّقَ أَوْ بَانَثٌ أَوْ فَلَا نِكَاحَ بَطْلًا،

هم (بَشْرُطِ الْإِنْتِشَارِ) به و مهرجه ش (ذکر) ی نه م میرده په پوویی، واته: هه لساو بی، نه ک پوچ بی، هم (وَصِحَّةِ النِّكَاحِ) مهرجه: ماره بپینه که ی دووه میش دروستبو بی، هم (وَكَوْنِهِ مِمَّنْ يُمَكِّنُ جَمَاعَهُ) مهرجه نه م میرده له و ته مه نه دا بی: که بگوچی جیماع بکا (لَا طِفْلاً) نه ک مندالیکي وها بی: که جیماعی پی نه کرئ (عَلَى الْمَذْهَبِ فِيهِنَّ) له سهر فهرمووده ی پاستی مه زهه ب له هر سی که مه سه له که دا.

ئینجا بزانه: نه گهر مندالیک له جیماعی نه م میرده دروست بی، نه وه ده بیته مندالی خوی، نابیتته مندالی میرده ته لاقدره که، هه روه ها بزانه: نه گهر نه م میرده ش له دوی جیماع کردن ژنه که ی ته لاق داو (عِدَّة) ی له ویش ته واو بوو، نه و کاته بۆ میرده که ی به که م حه لال ده بی ماره ی بکاته وه، هه روه که له زۆربه ی سه رچاوه کاندای فهرموویانه ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَّاقِي، وَإِنِّي نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ الْقُرْظِيَّ، وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتِكَ وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ﴾ رواه الشيخان وأصحاب السنن، زنی (رِفَاعَةَ) به پیغه مبهری ﷺ گوت: (رِفَاعَةَ) به یه کجاری سی به سی ته لاقی دام، منیش شووم به (عبدالرحمن) کرد، به لام (ذکر) ی (عبدالرحمن) وه ک پارچه په پوک شل و نه رمه و جیماعی له گهل نه کردوم، پیغه مبهری ﷺ فهرمووی: وا دیاره ده ته وی بگه پییه وه لای (رِفَاعَةَ)؟ نا،

ئەو دەروست نابى، تا (عبدالرحمن) ھەنگوینزكەت تام دەكاو تۆش ھەنگوینزكەى ئەوى تام دەكەى. واتە: تا لەزەتى جىماع لە يەكترى تام دەكەن.

جا بزانە: ئەم جىماعەش بۆيى داندراوھ تاكو پىاو نەفرەت لە تەلاقى سىبەسى بكا، ھەر لە بەر ئەوھش لە كوردستاندا ئەم مەسەلەيە بە (مارە بە جاش) ناو دەبرى.

(وَلَوْ نَكَحَ) ئەگەر مێردەكەى دووھم ژنە تەلاقدراوھكەى مارە كرد (بِشَرْطٍ إِذَا وَطِئَ طَلْقَ) بەو مەرچەى ھەر كاتىك جىماعى لەگەڵ كرد تەلاقى بدا (أَوْ بَأَنْتٍ) يان لىئى جيا بىتەوھ (أَوْ فَلَا نِكَاحَ) يان ھىچىتر مارەبپىيەكترى نەبن، ئەوھ (بَطَلَ) بە ھۆى ئەو مەرچ دانانە مارەبپىنەكە بەتالەو دروست نابى، بۆيى پىغەبمەرﷺ دەفەرموى: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلَلَ وَالْمُحْلَلْ لَهُ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، لەعنتى خوا لەو كەسەى ژنىك مارە دەكا تاكو بۆ مێردەكەى ھەلالى بكاو لەعنت لەو مێردەش كە بۆى ھەلال دەكرى.

ئىنجا بزانە: ئەو بەتالەبونو لەعنتە لەو ھالەتەدايە: كە لە ناو ماملەتى مارەبپىنەكەدا ئەو مەرچە دابنن، چونكە ئەگەر لە مارەبپىنەكەدا مەرچەكە دانەنن، بەلكو لە پىش مارەبپىنەكەدا لە سەر مەرچەكە پىك بکەون، ئەو كاتە مارەبپىنەكە دروست دەبى، بەلام

وَفِي التَّطْلِيقِ قَوْلٌ
(فَصْلٌ) لَا يَنْكُحُ مَنْ يَمْلِكُهَا أَوْ بَعْضَهَا، وَلَوْ مَلَكَ زَوْجَتَهُ أَوْ بَعْضَهَا بَطَلَ نِكَاحُهُ، وَلَا تَنْكُحُ مَنْ تَمْلِكُهُ أَوْ بَعْضَهُ، وَلَا الْحُرُّ أَمَةً غَيْرَهُ إِلَّا بِشُرُوطٍ: أَنْ لَا يَكُونَ تَحْتَهُ حُرَّةٌ تَصْلُحُ لِلإِسْتِمْتَاعِ قِيلَ وَلَا غَيْرُصَالِحَةٍ. وَأَنْ يَعْجَزَ عَنْ حُرَّةٍ تَصْلُحُ قِيلَ أَوْ لَا تَصْلُحُ، فَلَوْ قَدَرَ عَلَى غَائِبَةٍ حَلَّتْ لَهُ أَمَةٌ إِنْ لِحَقَهُ مَشَقَّةٌ ظَاهِرَةٌ فِي قَصْدِهَا أَوْ خَافَ زِنًا مُدَّتَّهُ، وَلَوْ وَجَدَ حُرَّةً بِمُؤْجَلٍ أَوْ بِدُونِ مَهْرٍ الْمِثْلِ فَلَا صَحَّ حُلُّ أَمَةٍ فِي الْأُولَى دُونَ الثَّانِيَةِ. وَأَنْ يَخَافَ زِنًا فَلَوْ أَمَكْنَهُ تَسَرَّرَ

ناپەسندە، ھەرەك لە زۆریەى سەرچاوھكاندا فەرموویانە، كەوابو: لەعنتى ھەدیسەكەش ناگیریتەوھ (وَفِي التَّطْلِيقِ قَوْلٌ) لەبارەى مەرچى تەلاقدان فەرموودەيەك ھەيە: كە زیانى نیە.

﴿فَصْلٌ: لەبارەى مارەکردنى ئافەرەتیكى كۆیلە﴾

(لَا يَنْكُحُ مَنْ يَمْلِكُهَا) دروست نابى ئەو (جاریە)یە لە خۆى مارە بكا كە ھەمووى ملكى خۆیەتى (أَوْ بَعْضَهَا) یان بەشیكى ملكىخۆیەتى (وَلَوْ مَلَكَ زَوْجَتَهُ أَوْ بَعْضَهَا) ئەگەر ژنى خۆى بووھ ملكىخۆى: ھەمووى، یان بەشیكى (بَطَلَ نِكَاحُهُ) مارەبپىنەكە بەتال دەبیتەوھ. (وَلَا تَنْكُحُ مَنْ تَمْلِكُهُ أَوْ بَعْضَهُ) ھەرەھا دروست نیە ئافەرەت شوو بەو كۆیلەيە بكا كە ملكىخۆیەتى: ھەمووى، یان بەشیكى.

(وَلَا الْحُرُّ أَمَةً غَيْرَهُ) ھەرەھا دروست نیە پیاوی ئازادیش (جاریە)ی كەسیكىتر لە خۆى مارە بكا (إِلَّا بِشُرُوطٍ) تەنھا بە چوار مەرچ دروستە: یەكەم (أَنْ لَا يَكُونَ

تَحْتَهُ حُرَّةٌ تَصْلُحُ لِلِاسْتِمْتَاعِ) نابی ژنیکی نازادی وه های هبی: که بۆ له زه توه رگرتن ده ست بدا (قِيلَ وَلَا غَيْرُ صَالِحَةٍ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: نه گهر ده ستیش نه دا ههر نه بیی. دووهم: (وَأَنْ يَغْجِرَ عَنْ حُرَّةٍ تَصْلُحُ) پیاوه که توانای هیئانی ژنیکی نازادی نه بی: که بۆ له زه ت ای دیتن بگوجی (قِيلَ أَوْ لَا تَصْلُحُ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا نه وه ی ناشگوجی ههر توانای هیئانی نه بی: وه ک مارهی ده ست نه که وی (فَلَوْ قَدَرَ عَلَى غَائِبَةٍ) نه گهر توانای هیئانی ژنیکی له شاریکی تر هبو، نه و کاته ش (حَلَّتْ لَهُ أَمَةٌ) ماره کردنی (جاریه) ی بۆ حه لاله له خوی (إِنْ لَحَقَهُ مَشَقَّةٌ ظَاهِرَةٌ فِي قَصْدِهَا) نه گهر ماندووبوونیکی ناشکرای تووش بیی له به دوا داکه پانی دا (أَوْ خَافَ زِنًا مُدَّتُهُ) یان له ماوه ی به دوا داکه پانی دا مه ترسی تووشبوونی زینای هبی (وَلَوْ وَجَدَ حُرَّةً بِمُوجَلٍ) نه گهر ژنیکی نازادی ده ست که وت به ماره بییه کی قهرز (أَوْ بِدُونِ مَهْرٍ الْمَثَلِ) یان به که متر له ماره بی هاویننه، نه وه (فَالْأَصَحُّ حِلُّ أَمَةٍ فِي الْأُولَى) له مه سه له ی یه که مدا (جاریه) ی بۆ حه لاله (دُونِ الثَّانِيَةِ) به لام له دووهم دا بۆی حه لال نیه.

سئیه م: (وَأَنْ يَخَافَ زِنًا) پیاوه که له تووشبوونی زینا بترسی، که و ابو: (فَلَوْ أَمَكْنَهُ تَسَرُّ) نه گهر بۆی گونجا به (جاریه) یه کی حه لال شه هوته ی خوی تیر بکا: وه ک (جاریه) کی **فَلَا خَوْفٌ فِي الْأَصَحِّ. وَإِسْلَامُهَا، وَتَحِلُّ لِحُرٍّ وَعَبْدٍ كِتَابِيِّنِ أَمَةٌ كِتَابِيَّةٌ عَلَا الصَّحِيحِ، لَا لِعَبْدٍ مُسْلِمٍ فِي الْمَشْهُورِ، وَمَنْ بَعْضُهَا رَقِيقٌ كَرَفِيقَةٍ، وَلَوْ نَكَحَ حُرٌّ أَمَةً بِشَرْطِهِ ثُمَّ أَيْسَرَ أَوْ نَكَحَ حُرَّةً لَمْ تَنْفَسَخِ الْأَمَةُ، وَلَوْ جَمَعَ مَنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الْأَمَةُ حُرَّةً وَأَمَةً بَعْدَ بَطْلَتِ الْأَمَةُ لَا الْحُرَّةُ فِي الْأَظْهَرِ. (فَصْلٌ):**

هه بی، یان به پارهی کی هه رزان ده ستی بکه وی، نه و کاته (فَلَا خَوْفٌ فِي الْأَصَحِّ) مه ترسی زینای نیه و دروست نیه (جاریه) ی که سیکی ترماره بکا.

چواره م: (وَإِسْلَامُهَا) (جاریه) که ش موسولمان بی، واته: ماره کردنی (جاریه) ی کافر دروست نیه، خوی گهره ده فهرمووی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَانِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ إلی قوله: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ ههر یه کی که له ئیوه نه یتوانی ئافره تیکی نازادی ئیماندار له خوی ماره بکا، بۆی دروسته: یه کی که له جاریه کانی ئیماندار ماره بکا... نه ویش بۆ نه و که سه حه لاله که له زینا بترسی. (وَتَحِلُّ لِحُرٍّ وَعَبْدٍ كِتَابِيِّنِ) حه لاله بۆ پیاوی نازادی کافری خاوه ن کیتاب و بۆ کۆیله ی کافری خاوه ن کیتاب، واته: جوله که و دیان (أَمَةٌ كِتَابِيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ) جاریه یه کی کافری خاوه ن کیتاب له خویان ماره بکه ن (لَا لِعَبْدٍ مُسْلِمٍ فِي الْمَشْهُورِ) به لام بۆ کۆیله ی موسولمان دروست نیه (جاریه) یه کی کافری خاوه ن کیتاب له خوی ماره بکا.

(وَمَنْ بَعْضُهَا رَقِيقٌ) ههر ئافره تی که به شیکی کۆیله بی و به شیکی شی نازاد بی، نه وه ش (كَرَفِيقَةٍ) وه ک هه مووی کۆیله بی نه وهایه (وَلَوْ نَكَحَ حُرٌّ أَمَةً) نه گهر پیاویکی نازاد

(جاریه) یه کی له خوی ماره کرد (بشړطه) به و چوار مرجه ی پراږدوو (ثم ايسر) ټینجا دهوله مه ند بوو و توانای هینانی نافرته ټیکیزادی په یدا بوو (أو نکح حره) یان نافرته ټیکی نازادی له خوی ماره کرد، نه وه (لم تنفسخ الأمة) ماره پرینی (جاریه) که هه لئاوه شیته وه. (ولو جمع من لا تحل له الأمة) نه گهر نه و پیاوړی ماره کردنی جاریه ی بڼه لال نیه کوی کرده وه (حره وامة) ژنیکی نازادو (جاریه) یه ک (بعقد) به یه ک ماره پرین، نه وه (بطلت الأمة) ماره پرینی جاریه که به تال ده بی (لا الحره فی الاظهر) به لام ماره پرینی ژنه نازاده که به تال نابی به لکو دروست ده بی.

﴿فصل: له باسی هینانی ژنیکی کافر﴾

پیښه کی بزانه: به هیچ جوریکه لال نیه نافرته ټی موسولمان له پیاوی کافر ماره بکړی، جا کافره که: جوله که بی، یان دیان=گاور بی، یان بته رست بی، یان موسولمان ټیکی کافر بوو بی، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ولا تنکحوا المشرکین حتی یؤمنوا﴾ نافرته ټی موسولمان له پیاوړه کافره کان ماره مه کن تا ټیمان دینن.

يَحْرُمُ نِكَاحُ مَنْ لَا كِتَابَ لَهَا كَوْنِيَّةٌ وَمَجُوسِيَّةٌ، وَتَحِلُّ كِتَابِيَّةٌ لَكِنْ تُكْرَهُ حَرْبِيَّةٌ وَكَذَا ذِمِّيَّةٌ عَلَاءُ الصَّحِيحِ، وَالْكِتَابِيَّةُ: يَهُودِيَّةٌ أَوْ نَصْرَانِيَّةٌ لَا مُتَمَسِّكَةً بِالزُّبُورِ وَغَيْرِهِ، فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْكِتَابِيَّةُ إِسْرَائِيلِيَّةً فَلَا ظَهْرَ حِلِّهَا إِنْ عُلِمَ دُخُولُ قَوْمِهَا فِي ذَلِكَ الدِّينِ قَبْلَ نَسْخِهِ وَتَحْرِيفِهِ،

هر وده (يَحْرُمُ نِكَاحُ مَنْ لَا كِتَابَ لَهَا) چه پامه پیاوی موسولمان نه و نافرته له خوی ماره بکا: که (أهل الكتاب) نیه، واته: له لای خواوه هیچ کتابیکیان بڼه دانه دراوه په فتاری پی بکه (کونیه) وه کو نافرته ټی بته رست و (مجوسی) نافرته ټی مه گوش، واته: ناگر په رست و... هتد، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿ولا تنکحوا المشرکات حتی یؤمن﴾ نافرته کافره کان له خوتان ماره مه کن تا ټیمان دینن.

به لام (وتحل کتابیه) بڼه پیاوی موسولمان چه لاله: نافرته ټی کافری (أهل الكتاب) له خوی ماره بکا، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿والمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه لاله نافرته نازاده کانی نه و کافران له خوتان ماره بکه که پیش ټیوه له لای خواوه کتیبیان دراوه ټی په فتاری پی بکه ن.

(لكن تُكْرَهُ حَرْبِيَّةٌ) به لام نه و نافرته کافرانه ی جهنگ له دږی موسولمانان ده که ن، ناپه سنده له خویان ماره بکا (وَكَذَا ذِمِّيَّةٌ عَلَى الصَّحِيحِ) هر وده نافرته کافره کانی په یمان له نه ستوش هر ناپه سنده له خوی ماره بکا، هر چه ند (أهل الكتاب) ش بن، له سره فهرمووده ی پاست، نه وه ک باوه پی خوی، یان منداله کانی ټیک بدا.

(وَالْكِتَابِيَّةُ) مه به ست به ئافره تی (أهل الكتاب) که ماره کردنی حه لاله: (يَهُودِيَّةٌ أَوْ نَصْرَانِيَّةٌ) ته نها ئافره تی جوله که یه، یان دیانه = گاورد (لَا مُتَمَسِّكَةً بِالزُّبُورِ) نه که نه و ئافره ته ی دهستی گرتوه به (زُبُورِ) حه زره تی (داود) پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام (وَعِيره) یان به کتیبه کانئ تری وه ک (صحف) ی (شیث و إدريس و إبراهيم) علیهم الصلاة والسلام، واته: نه وانه حه لال نین.

(فَإِنْ لَمْ تَكُنِ الْكِتَابِيَّةُ إِسْرَائِيلِيَّةً) جا نه گه ر نه و ئافره ته (أهل الكتاب) ه له (بنی اسرائیل) نه بو، واته: له نه ته وه ی حه زره تی (يَعْقُوبَ) پیغه مبه ر نه بو علیه الصلاة والسلام (فَالأَظْهَرُ جِلْهَاً) نه وه ش به فه رموده ی به هیژتر حه لاله، به لام (إِنْ عُلِمَ دُخُولُ قَوْمِهَا فِي ذَلِكَ الدِّينِ) به و مه رجه ی بی گومان بزاند ری: باپیره گه وره ی نه و ئافره ته هاتوته ناو نه و ئایینه ی جوله که، یان دیان (قَبْلَ نَسْخِهِ وَتَحْرِيفِهِ) پیش نه وه ی ئایینه که (نسخ) بوبیتته وه و گوردرا بی، واته: بزاند ری پیش گوردنی ئایینه که و پیش هاتنی حه زره تی (عیسی) پیغه مبه ر ﷺ یه که م باپیره ی بوبیتته جوله که، یان پیش گوردنی و پیش هاتنی پیغه مبه رمان (محمد) ﷺ یه که م باپیره ی بوبیتته دیان = گاورد.

وَقِيلَ يَكْفِي قَبْلَ نَسْخِهِ، وَالْكِتَابِيَّةُ الْمَنْكُوحَةُ كُفْسِلِمَةً فِي نَفَقَةٍ وَقَسَمٍ وَطَلَاقٍ، وَتُجْبَرُ عَلَى غُسْلِ حَيْضٍ وَنَفَاسٍ وَكَذَا جَنَابَةٍ وَتَرْكِ أَكْلِ خِنْزِيرٍ فَلَا أَظْهَرَ، وَتُجْبَرُ هِيَ وَمُسْلِمَةٌ عَلَى غُسْلِ مَا نَجَسَ مِنْ أَعْضَائِهَا، وَتَحْرُمُ مُتَوَلَّدَةٌ مِنْ وَثْنِيٍّ وَكِتَابِيَّةٍ، وَكَذَا عَكْسُهُ فَلَا أَظْهَرَ، وَإِنْ خَالَفتِ السَّامِرَةُ الْيَهُودَ وَالصَّابِئُونَ النَّصَارَى فِي أَصْلِ دِينِهِمْ حُرْمَنَ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ تَهَوَّدَ نَصْرَانِيٌّ أَوْ عَكْسُهُ لَمْ يُقَرَّرْ فِي الْأَظْهَرِ،

﴿ناگاداری﴾: نه و ئازده له ی جوله که و دیان سه ری ده بپن، نه ویش به و مه رجه ی پابردو حه لال ده بی، واته: نه گه ر گومان له و مه رجه ی پابردو دا هه بو- وه ک نه م سه رده مه - نه و کاته ئافره ته که یان حه لال نابن و ئازده له سه رپراوه که شیان حه لال نابن، هه روه ک له زوری ی سه رچاوه کانداهه رموویانه، که وابو: له م سه رده مه دا- به هو ی نه و مه رجه - زور زه حمه ته ئافره تی دیان، یان جوله که له پیاوی موسولمان حه لال بی، هه روه ک له (مغنی) دا فه رمویه تی. (وَقِيلَ يَكْفِي قَبْلَ نَسْخِهِ) له فه رموده یه کی بی هیژدا: نه وه نده به سه: بزاند ری پیش (نسخ) بوونه وه یه که م باپیره ی هاتبیتته ناو ئایینه که.

(وَالْكِتَابِيَّةُ الْمَنْكُوحَةُ كُفْسِلِمَةً) نه و ژنه کافره ی (أهل الكتاب)- که ماره کراوه - وه کو ژنی موسولمان په فتاری له گه ل ده کری: (فِي نَفَقَةٍ) له به خێوکردن و (وَقَسَمٍ) له توبه تی شه وئو (وَطَلَاقٍ) له ته لاقدان، هه م (وَتُجْبَرُ عَلَى غُسْلِ حَيْضٍ وَنَفَاسٍ) له لای میرده که یه وه زوری لئ ده کری: بی غوسلی حه یزو زه یسانئو (وَكَذَا جَنَابَةٍ وَتَرْكِ أَكْلِ خِنْزِيرٍ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها بی غوسلی جه نابه ت و بی وازهینان له خواردنی گۆشتی به راز.

(وَتُجْبَرُ هِيَ وَمُسْلِمَةٌ عَلَى غَسْلِ مَا نَجَسَ مِنْ أَعْضَانِهَا) ژنی موسولمان و ژنی کافر هر دو وکیان له لای میزده که یانه وه ژوریان لیدده کری: هر نه ندامیکیان پیس بویی، ده بی بیشون. (وَتَحْرُمُ مُتَوَلَّدَةٌ مِنْ وَثْنِي وَكِتَابِي) چه پامه نه و نافرته ی له نیوان پیاویکی بته پرست و ژنیکی (اهل کتاب) دا بویی (وَكَذًا عَكْسُهُ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها به پیچه وانه ش چه پامه، له فهرموده ی به هیژتردا (وَإِنْ خَالَفَتِ السَّامِرَةُ الْيَهُودَ) نه گهر سامیریه کانی گوئیك په رست له گه ل جوله که کان جیا بون له بنچینه ی نایینه که یاندا، هم (وَالصَّابِثُونَ النَّصَارَى فِي أَصْلِ دِينِهِمْ) سایینییه کانی ش له گه ل دیانه کان جیا بون له بنچینه ی نایینه کانیاندا، نه وه (حَرْمَن) ماره کردنی ژنه کانیان چه پامه، چونکه به نایینی خویانی ش هر کافرن (وَالْأَفَلَا) به لام نه گهر جیاواز نه بنو مهرجه که ی پرا بردوش بیته جی، نه و کاته (فلا) ماره کردنی ژنه کانیان چه پام نیه. (وَلَوْ تَهَوَّدَ نَصْرَانِي) نه گهر دیانیک = گاوریك بووه جوو (أَوْ عَكْسُهُ) یان به پیچه وانه وه: جوله که یه ک بووه دیان (لَمْ يُقَرَّ) له سر نه و نایینه دووه مه جیگیر ناکری، واته: لئی قبول ناکری (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به هیژتردا، چونکه خوی گه وره ده فهرموی: فَإِنْ كَانَتْ امْرَأَةً لَمْ تَحِلَّ لِمُسْلِمٍ، فَإِنْ كَانَتْ مَنكُوحَتَهُ فَكَرِدَّةٌ مُسْلِمَةٍ، وَلَا يُقْبَلُ مِنْهُ إِلَّا الْإِسْلَامُ، وَفِي قَوْلٍ أَوْ دِينُهُ الْأَوَّلُ، وَلَوْ تَوَتَّنَ لَمْ يُقَرَّ، وَفِيمَا يُقْبَلُ الْقَوْلَانِ، وَلَوْ تَهَوَّدَ وَثْنِي أَوْ تَنَصَّرَ لَمْ يُقَرَّ وَيَتَعَيَّنُ الْإِسْلَامُ كَمُسْلِمٍ ارْتَدَّ، وَلَا تَحِلُّ مُرْتَدَّةٌ لِأَحَدٍ، وَلَوْ ارْتَدَّ زَوْجَانِ أَوْ أَحَدُهُمَا قَبْلَ دُخُولِ تَنَجَّزِ الْفُرْقَةِ،

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ هه رکه سیك جگه له نیسلام نایینیکی تری بوی لئی قبول ناکری. که وایو: (فَإِنْ كَانَتْ امْرَأَةً) نه گهر نه وه ی له نایینی که وه چووه ته سر نایینیکی تر نافرته بوو (لَمْ تَحِلَّ لِمُسْلِمٍ) نه و نافرته بوی پیاوی موسولمان چه لال نابی، چونکه به نایینه که ی خوی ش کافر بووه، که وایو: (فَإِنْ كَانَتْ مَنكُوحَتَهُ) نه گهر نه و جووره نافرته ماره پراوی موسولمانیک بی، نه وه ش (فَكَرِدَّةٌ مُسْلِمَةٌ) وه ک کافر بوی نافرته موسولمانه: که له دوی نیره پوون کراوه ته وه.

(و) هه کاتیک یه کیک له نایینیک چووه سر نایینیکی تر، نه وه (لَا يُقْبَلُ مِنْهُ إِلَّا الْإِسْلَامُ) جگه له نیسلام هیچ نایینیکی تری لئی قبول ناکری، واته: نه نایینه کونه که ی و نه نایینه تازه که ی، به به لگه ی نایه ته که ی پرا بردوو، به لام (وَفِي قَوْلٍ) له فهرموده یه کدا: (أَوْ دِينُهُ الْأَوَّلُ) یان نه گهر نه بوه موسولمان و به خوی گه پاره سر نایینه کونه که ی، نه و کاته لئی قبول ده کری (و) هه روه ها (لَوْ تَوَتَّنَ) نه گهر جوله که یه ک، یان دیانیک بووه بته پرست (لَمْ يُقَرَّ) له سر بته پرستیه که جیگیر ناکری، نینجا (وَفِيمَا يُقْبَلُ الْقَوْلَانِ) له باره ی نه و نایینه ی لئی قبول ده کری، هه ردوو فهرموده که ی پرا ووه نه، به هیژتره که یان: ته نها

نایینی ئیسلامی لی قبول ده کری، له بی هیزه که شدا: هه م نایینه کزنه که یشی لی قبول ده کری.

(وَلَوْ تَهَوَّدَ وَكُنِي أَوْ تَنْصُرَ) نه گهر بته رستیک بوه جوله که، یان بوه دیان، نه وه (لَمْ يُقَرِّ) جیگیر ناکری، به لکو (وَيَتَعَيَّنُ الْإِسْلَامُ) ته نه ئیسلامی بۆ دیاری ده کری (كُمُسْلِمِ ارْتَدَّ) وه ک موسولمانیکی کافریوو، نه گهر نه بیته وه موسلمان ده کوژی.

﴿(فَسَخ) = هه لوه شانه وهی مارپرین به هو ی کافریوونی ژن و میردی موسولمان﴾

(وَلَا تَحِلُّ مُرْتَدَّةٌ لِأَخَرٍ) ئافره تی له دین وه رگه پاو-واته: له ئیسلامه تیه وه بوبیته کافر- بۆ هیچ که سیک هه لال نهی ماره ی بکا: نه بۆ پیاوی موسولمان و نه بۆ پیاوی کافر. (وَلَوْ ارْتَدَّ زَوْجَانِ) نه گهر ژن و میردیک ویکرا کافر بون (أَوْ أَحَدُهُمَا) یان ته نه یه کیکیان کافر بوو (قَبْلَ دُخُولِ) کافریوونه که شی پیش جیماکردن بوو، نه وه (تَنَجَّزَتِ الْفُرْقَةُ) ده سه جی لیک جیا ده بنه وه و ماره برینه که هه لده وه شیته وه.

واته: نه گهر ژنیک ماره برپاوی میرده که ی بی و هیشتا جیما ی له گه ل نه کردی، ئینجا ته نه ی ژنه که، یان ته نه ی میرده که، یان هه ردوکیان ویکرا، ته نه ی کوفریک بکه، نه وه ماره برینه که یان هه لده وه شیته وه له یه کتری هه پام ده بن، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام،

أَوْ بَعْدَهُ وَقَفَتْ: فَإِنْ جَمَعَهُمَا الْإِسْلَامُ
وَالْأُخْرَى فَالْفُرْقَةُ مِنَ الرَّدَّةِ، وَيَحْرُمُ الْمَرْءُ
(بَابُ نِكَاحِ الْمُشْرِكِ)

أَسْلَمَ كِتَابِي أَوْ غَيْرُهُ وَتَحْتَهُ كِتَابِيَّةٌ

جا نه گهر کافریوو که بۆوه موسولمان، نه و کاته پتویسته سه ره نو ی ژنه که له میرده که ماره بکریته وه، هه روه که له (فصل) ی داها تو شدا پوونی ده که ی نه وه.

﴿ناگاداری﴾: له ماوه ی ده سته گراندا نه م حاله ته ی کوفرکردن ژۆر پوو ده دا، بۆی پتویسته مامۆستایانی نایینی خه لکی له م مه سه له یه ناگادار بکه نه وه، نه وه که له دوا ی کوفرکردنه که-بی ماره کردنه وه-ژنه که بگوازیته وه به هه پامی جیما ی له گه ل بکا.

جا بزانه: هه ر کاتیک ژنه که، یان میرده که به بیرو باوه پوه ببیته نه ندایکی نه و گرو هه (علمانی) یانه ی باوه پیاو به شه ریه ته ی ئیسلام نهی، نه وه ش به کافریوونه وه داده ندری و ماره برینه که هه لده وه شیته وه، هه روه ها نه و مه زه بانه ی له ئیسلام لایاندا وه: وه کو (ئیزی دی) و (کا که یی) و (سا په لی) و... هتد، نه وانه ش گشتی به موسولمانی کافریوو داده ندرین و ئافره ته کانیاو و ناژه له سه رپاوه کانیاو هه لال نین.

(أَوْ بَعْدَهُ) یان نه گهر له دوا ی جیماکردن ژنه که، یان میرده که، یان هه ردوکیان بونه کافر، نه و کاته (وَقَفَتْ) جیا بوونه وه که پا ده گیر ی و چاره پوان ده کری: (فَإِنْ جَمَعَهُمَا الْإِسْلَامُ

فِي الْعِدَّةِ) نه گهر له ماوهی(عِدَّة) دا نیسلامه تی هه ردوکیانی کۆ کرده وه، واته: کافر یو وه که بۆوه موسولمان، نه وه (دَامَ النِّكَاحُ) ماره بپینه که هه ر به رده وام ده بی و پتویست به ماره کردنه وه یه کی نوێ ناکا.

(وَالَا) به لام نه گهر (عِدَّة) ی ژنه که ته واو بوو و کافر یو وه که ش نه بۆوه موسولمان، یان له ماوهی(عِدَّة) دا کافر یو وه که به کافر ی مرد، نه و کاته (فَالْفُرْقَةُ مِنَ الرَّدَّةِ) لیکیا بوونه وه که یان له کافر یوونه وه حیساب ده کری، واته: وا داده ندی له کاتی کافر یوونه وه ماره بپینه که هه لوه شاهه ته وه و ژنو میردایه تی یان له نیواندا نه ماوه میرات له یه کتری ناگرن.

(وَيَحْرُمُ الْوَطْءُ فِي التَّوَقُّفِ) له ماوهی پراگرتنی لیکیا بوونه وه دا چه پامه: جیماع له گه ل ژنه که بکا، به لام (وَلَا حَدَّ) نه گهر جیماعی کرد سزای زینای له سه ر نیه، جا نه گهر له دوا ی ته واو بوونی(عِدَّة) کافر یو وه که بۆوه موسولمان، نه و کاته به ماره بپینیکی نوێ ژنه که ی لی چه لال ده بیته وه.

﴿بَابُ نِكَاحِ الْمُشْرِكِ: بَابُ مَارِهِ بَیْنِی کَافِرَ کَهِ مَوسُولَمَانِ دَهَبِی﴾

(أَسْلَمَ كِتَابِي) نه گهر کافر یکی(أهل الكتاب) موسولمان بو (أَوْ غَيْرُهُ) یان کافر یکی تری بته رست، یان ناگر په رست... هتد، موسولمان بو (وَتَحْتَهُ كِتَابِيَّةٌ) له کاتی موسولمان بوونی دا دَامَ نِكَاحُهُ، أَوْ وَثْنِيَّةٌ أَوْ مَجُوسِيَّةٌ فَتَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ تَنَجَّزَتِ الْفُرْقَةُ، أَوْ بَعْدَهُ وَأَسْلَمَتْ فَبِالْعِدَّةِ دَامَ نِكَاحُهُ، وَإِلَّا فَالْفُرْقَةُ مِنْ إِسْلَامِهِ، وَلَوْ أَسْلَمَتْ وَأَصَرَ فَكَعْكَسِهِ، وَلَوْ أَسْلَمَا مَعًا دَامَ النِّكَاحُ، وَالْمَعِيَّةُ بِآخِرِ اللَّفْظِ،

ژنیکی ماره بپاوی (أهل الكتاب) ی له ژیردا بوو، نه وه (دَامَ نِكَاحُهُ) له دوا ی موسولمان بوونیش ماره بپینه که ی هه ر به رده وام ده بی و پتویست به نوێ کردنه وه ی ماره بپینه که ناکا. به لام (أَوْ وَثْنِيَّةٌ أَوْ مَجُوسِيَّةٌ) نه گهر ژنیکی ماره بپاوی بته رست، یان ناگر په رستی له ژیردا بوو (فَتَخَلَّفَتْ) ژنه که ش دوا که وتو له گه ل میرده که ی موسولمان نه بو (قَبْلَ دُخُولِ) دوا که وتنه که شی پیش جیماع کردن بو، نه وه (تَنَجَّزَتِ الْفُرْقَةُ) ده سته جی لیکیا جیا ده بنه وه و ماره بپینه که هه لده وه شیته وه.

(أَوْ بَعْدَهُ) یان له دوا ی جیماع کردن ژنه که دوا که وت، به لام (وَأَسْلَمَتْ فِي الْعِدَّةِ) ژنه که له (عِدَّة) دا موسولمان بوو، نه و کاته (دَامَ نِكَاحُهُ) ماره بپینه که هه ر به رده وام ده بی، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام (وَالَا) به لام نه گهر (عِدَّة) ی ته واو بوو و ژنه که ش نه بۆوه موسولمان، نه وه (فَالْفُرْقَةُ مِنْ إِسْلَامِهِ) لیکیا بوونه وه که یان له موسولمان بوونی میرده که وه حیساب ده کری، به (إجماع) ی زانایانی نیسلام، واته: له کاتی موسولمان بوونی میرده که وه ماره بپینه که هه لوه شاهه ته وه و نیستا ده توانی میردیکی تر بکا.

(وَلَوْ أَسْلَمَتْ) نه گهر ژنه که موسولمان بوو، به لام (وَأَصَرَ) میرده که سوو پ بوو

له سهر کافرايه تى (فَكَكْسِه) نه وهش وهك پيچه وانه كه يه تى، واته: نه گهر موسولمانبوونى ژنه كه پيش جيماع كردن بى، نه وه دهبه جى ماره برينه كه ي هله وه شيتته وه و ژنه كه ده توانى ميړديكى تر بكا، به لام نه گهر له دواى جيماع كردن ژنه كه بووه موسولمان، نه وه چاوه پوان ده كړى: نه گهر له ماوهى (عِدَّة) دا ميړده كه ش موسولمان بوو، نه وه ماره برينه كه به رده وام ده بى، وه نه گهر (عِدَّة) تى ته واو بوو و ميړده كه ش نه بووه موسولمان، نه وه له موسولمانبوونى ژنه كه وه ليكجيا بوونه وه يان حساب ده كړى و نئستا ده توانى ميړديكى تر بكا (وَلَوْ أَسْلَمَا مَعًا) نه گهر ژن و ميړده كه ويكړا موسولمان بون، نه و كاته ش (دَامَ النِّكَاحُ) ماره برينه كه هر به رده وام ده بى، به (إِجْمَاع) ي زانايانى نيسلام (وَالْمَعِيَّةُ بِآخِرِ اللَّفْظِ) ويكړاى موسولمانبوونه كه ش به ويكړاى ناخير وشه ي نيسلامبوون په چاو ده كړى، واته: ويكړا وشه ي شاده ونيان ته واو بكن.

﴿ناگادارى﴾: هر يه كيك له ژنه كه، يان له ميړده كه موسولمان بى، نه وه به پابه ندى نه و موسولمانه بريارى نيسلاميه تى بى منداله نه بالغه كانيشيان ده درى، هره وهك له باسى (الْقَيْطِ) - مندالى فريډراودا پوونمان كرده وه.

وَحَيْثُ أَدْمَنَّا لَا تَضُرُّ مُقَارَنَةُ الْعَقْدِ لِمُفْسِدٍ هُوَ زَائِلٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ وَكَانَتْ بِحَيْثُ تَحِلُّ لَهُ الْآنَ، وَإِنْ بَقِيَ الْمُفْسِدُ فَلَا نِكَاحَ، فَيُقَرُّ فِي نِكَاحٍ بِأَوْلَىِّ وَشُهُودٍ، وَفِي عِدَّةٍ هِيَ مُنْقَضِيَّةٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ، وَمُؤَقَّتٌ إِنْ اِعْتَقَدُوهُ مُؤَبَّدًا، وَكَذَا لَوْ قَارَنَ الْإِسْلَامَ عِدَّةٌ شُبْهَةٌ عَلَاءُ الْمَذْهَبِ، لَا نِكَاحَ مُحَرَّمٍ، وَلَوْ أَسْلَمَ ثُمَّ أَحْرَمَ ثُمَّ أَسْلَمْتَ وَهُوَ مُحَرَّمٌ أَقَرَّ عَلَى الْمَذْهَبِ،

جا بزانه: (فَسَخ) - هله وشانه وهى ماره برين به هوى كافيرون، يان به هوى موسولمانبوون وهكو ته لاق نيه، واته: هله وشانه وهكه ژماره ي ته لاق كه م ناكاته وه، هره وهك (الشبراملسى) فهرموويه تى، كه واته: نه گهر له دواى به لوه وشانه وهكه نه وهكه ي تريش موسولمان بى، نه وه له هه موو حاله ته كاندا به ماره برينيكى نوى ژنه كه له ميړده كه ي حلال ده بيه وه.

ئينجا (وَحَيْثُ أَدْمَنَّا النِّكَاحَ) هر كاتيك ماره برينه كه هله وه شيتته وه به به رده وامى دابنين، نه وه (لَا تَضُرُّ مُقَارَنَةُ الْعَقْدِ لِمُفْسِدٍ) زيانى نيه نه گهر ماره برينه كه ي سهرده مى كوفر تيكدهريكى له گه لدا بو بى: كه (هُوَ زَائِلٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ) تيكدهره كه له كاتى موسولمانبووندا نه مابى و هم (وَكَانَتْ بِحَيْثُ تَحِلُّ لَهُ الْآنَ) ژنه كه شى نئستا لى حلال ده بو نه گهر لى ماره كرابا، به لام (وَإِنْ بَقِيَ الْمُفْسِدُ) نه گهر تيكدهره كه ي سهرده مى كوفر تا كاتى موسولمانبوون مابو، نه و كاته (فَلَا نِكَاحَ) ماره برينه كه له نيوانياندا به رده وام نابى.

جا هر له سهر نه و برياره ي پابردو (فَيُقَرُّ فِي نِكَاحٍ بِأَوْلَىِّ وَشُهُودٍ) به رده وام ده كړى له

سەر مارە بپینگی بێ (وکی) و بێ شاهد، هەم (وَقِيْعِدَةٌ هِيَ مُنْقَضِيَّةٌ عِنْدَ الْإِسْلَامِ) لە سەر ئەو مارە بپینەش کە لە (عِدَّة) دا کراوە و (عِدَّة) کەش لە کاتی موسوڵمانبوون تەواو بوو، هەم (وَمَوْقِفٌ إِنْ اِعْتَقَدُوهُ مُؤَيَّدًا) لە سەر ئەو مارە بپینەش کە بێ ماوەیە کراوە، ئەگەر بە باوەڕی ئەوان بەردەوام دەبو (وَكَذَا لَوْ قَارَنَ الْإِسْلَامَ عِدَّةٌ شُبْهَةٌ) هەروەها بەردەوام دەکرێ ئەگەر (عِدَّة) ی جیماعی بە هەڵە لەگەڵ موسوڵمانبوونی هەردووکیان، یان یەکیکیان بەرامبەر بێ، واتە: لە (عِدَّة) ی جیماعی بە هەڵە دا موسوڵمان بێن (عَلَى الْمَذْهَبِ) لە سەر فەرموودەی پاستی مەزەب.

بەلام (لَا نِكَاحُ مُحْرِمٍ) بەردەوام ناکرێ لە سەر مارە بپینی ئافرەتیکی مەحڕەم: بە خزمایەتی، یان بە شیر، یان بە زاواو خەزوریەتی: وە کە کێژی خۆی، یان ژنی باوکی خۆی لە خۆی مارە کردبێ، چونکە تێکدەرە کە تا کاتی موسوڵمانبوون هەر ماوە. (وَلَوْ اُسْلِمَ) ئەگەر مێردە کە موسوڵمان بوو (ثُمَّ اُحْرِمَ) ئینجا ئیحرامی بەست: بە حج، یان بە عومرە (ثُمَّ اُسْلِمَتْ وَهُوَ مُحْرِمٌ) ئینجا ژنە کەش موسوڵمان بوو و مێردە کەش هەر لە ئیحرامدا بوو، ئەو (اُقِرَّ) لە سەر مارە بپینە کە بەردەوام دەکرێ (عَلَى الْمَذْهَبِ) لە سەر فەرموودە راستی مەزەب.

وَلَوْ نَكَحَ حُرَّةً وَأَمَةً وَأُسْلِمُوا تَعَيَّنَتِ الْحُرَّةُ وَأَنْدَفَعَتِ الْأَمَةُ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَنِكَاحُ الْكُفَّارِ صَحِيحٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَقِيلَ فَاسِدٌ، وَقِيلَ إِنْ أَسْلَمَ وَقُرِّرَ تَبَيَّنَا صِحَّتَهُ وَإِلَّا فَلَا، فَعَلَا الصَّحِيحُ لَوْ طَلَّقَ ثَلَاثًا ثُمَّ أَسْلَمَا لَمْ تَحِلَّ إِلَّا بِمُحَلِّلٍ، وَمَنْ قُرِّرَتْ فَلَهَا الْمُسَمَّا الصَّحِيحُ، وَأَمَّا الْفَاسِدُ كَخَمَرٍ: فَإِنْ قَبَضَتْهُ قَبْلَ الْإِسْلَامِ فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَإِلَّا

(وَلَوْ نَكَحَ حُرَّةً وَأَمَةً) ئەگەر ئافرەتیکی ئازاد و ئافرەتیکی کزێلە لە خۆی مارە کردبون، ئینجا (وَأُسْلِمُوا) هەرسێکیان موسوڵمان بون، ئەو (تَعَيَّنَتِ الْحُرَّةُ) تەنها ئازادە کە بە ژنی بەردەوام دیاری دەکرێ و (وَأَنْدَفَعَتِ الْأَمَةُ) جاریە کەشی لە ژنایەتی لادەچێ (عَلَى الْمَذْهَبِ) لە سەر فەرموودەی ناسراوی مەزەب.

(وَنِكَاحُ الْكُفَّارِ صَحِيحٌ) مارە بپینی کافرەکان بە دروستبوو دادەندرێ (عَلَى الصَّحِيحِ) لە سەر فەرموودەی پاست ﴿عَنْ غِيلَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ أَنَّهُ أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَتَخَيَّرَ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا ﴿صَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ حِبَانَ، كَه (غِيلَانَ) موسوڵمان بوو، دە ژنی هەبون، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پێ کرد: لەو دە ژنانە چواریان هەڵبژێر. واتە: فەرمانی پێ نەکرد سەر لە نوێ مارەیان بکاتەو؟ چونکە مارە بپینە کەشی سەر دەمی کوفری دروستبوو.

(وَقِيلَ فَاسِدٌ) لە فەرموودە یەکی بێ هیژدا: بە تالە (وَقِيلَ) لە فەرموودە یەکی تری بێ هیژدا: (إِنْ أَسْلَمَ وَقُرِّرَ تَبَيَّنَا صِحَّتَهُ) ئەگەر مێردە کە موسوڵمان بوو و لە سەر مارە بپینە کەش بەردەوام کرا، ئەو بۆمان پوون دەبێتەو مارە بپینە کە دروستبوو (وَالَا) بەلام

ئەگەر موسولمان نەبى (قَالَ) ئەو دەروست نەبوو.

(فَعَلَى الصَّحِيحِ) جا لە سەر فەرموودەى پاست: کە مەرەپىنە کەيان دروستبوو (لَوْ طَلَقَ ثَلَاثًا) ئەگەر کافرە کە لە حالەتى کافرى دا ژنە کەى سى بەسى تەلاق دا (ثُمَّ أَسْلَمًا) ئىنجا لە دواى تەلاقدا نە موسولمان بون، ئەو (لَمْ تَحِلَّ إِلَّا بِمُحَلِّلٍ) لىلى حەلال نايىتەو تەنھا بە مەرەپە جاش نەبى، بەو شىوەى پابرا، چونکە مەرەپىنە کەى دروست بوو، کە وابو: تەلاقدا نە کەشى دروست دەبى.

(وَمَنْ قُرِّتْ) ھەر ژنىک لە سەر مەرەپىنە کەى کوفر بەردەوام بکرى، ئەو (فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ) مافى ئەو مەرەپىيە ناوبراوەشى ھەيە: کە دروستە بکرىتە مەرەپى، واتە: چەندى مەرەپى بۆ داندراو، بۆى حەلالە گشتى لە مێردە کەى وەر بگري.

بەلام (وَأَمَّا الْفَاسِدُ) ئەو مەرەپىيەى دروست نە بکرىتە مەرەپى: (كَخَمَرٍ) وەکو شەپابو سەگو زىل... ھتد (فَإِنْ قَبَضَتْهُ قَبْلَ الْإِسْلَامِ) ئەگەر پيش موسولمانبوون ئەو مەرەپىيە نادروستەى وەرگرتبى، ئەو (فَلَا شَيْءَ لَهَا) لە دواى موسولمانبوون مافى ھىچ بەشە مەرەپىکى ترى نە (وَالْإِلَّا) بەلام ئەگەر مەرەپىيە نادروستە کەى وەر نەگرتبى و موسولمان بوى، **فَمَهْرٌ مِثْلُ، وَإِنْ قَبَضَتْ بَعْضُهُ فَلَهَا قِسْطُ مَا بَقِيَ مِنْ مَهْرٍ مِثْلٍ، وَمَنْ أُنْدَفَعَتْ بِإِسْلَامٍ بَعْدَ دُخُولِ فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ إِنْ صُحِّحَ نِكَاحُهُمْ، وَإِلَّا فَمَهْرٌ مِثْلٍ، أَوْ قَبْلَهُ وَصَحَّحَ: فَإِنْ كَانَ الْإِنْدِفَاعُ بِإِسْلَامِهَا فَلَا شَيْءَ لَهَا، أَوْ بِإِسْلَامِهِ فَنِصْفُ مُسَمَّى إِنْ كَانَ صَحِيحًا، وَإِلَّا فَنِصْفُ مَهْرٍ مِثْلٍ. وَلَوْ تَرَافَعَ إِلَيْنَا ذِمِّيٌّ وَمُسْلِمٌ وَجَبَ الْحُكْمُ، أَوْ ذِمِّيٌّ وَجَبَ فِيمَا أَظْهَرَ،**

ئەو (فَمَهْرٌ مِثْلٍ) مافى مەرەپى ھاوینەى ھەيە (وَإِنْ قَبَضَتْ بَعْضُهُ) ئەگەر بەشىكى مەرەپىيە نادروستە کەى وەرگرتبى و بەشىكى مابى، ئەو (فَلَهَا قِسْطُ مَا بَقِيَ مِنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) مافى بەشى پاشماوە کەى لە مەرەپى ھاوینە ھەيە.

(وَمَنْ أُنْدَفَعَتْ بِإِسْلَامٍ) ھەر ژنىک بە ھۆى موسولمانبوونى ھۆى، يان مێردە کەى لە ژنايەتى لا بچى، واتە: مەرەپىنە کەى ھەلبوە شىتەو (بَعْدَ دُخُولِ) موسولمانبوونە کەش لە دواى جىماعەردن بوو، ئەو (فَلَهَا الْمُسَمَّى الصَّحِيحُ) مافى مەرەپىيە ناوبراوە دروستە کەى ھەيە لە مێردە کەى وەر بگري (إِنْ صُحِّحَ نِكَاحُهُمْ) ئەگەر بە فەرموودەى راست: مەرەپىنە کەيان بە دروستبوو دابنن (وَالْإِلَّا) بەلام ئەگەر بە فەرموودەى بى ھىز: بە دروستبووى دانەنن، ئەو (فَمَهْرٌ مِثْلٍ) مافى مەرەپى ھاوینەى ھەيە بە ھۆى جىماعە کە.

(أَوْ قَبْلَهُ) بەلام ئەگەر پيش جىماعەردن موسولمانبوونە کە پوو بداو (وَصَحَّحَ) بە فەرموودەى پاست: مەرەپىنە کەش بە دروستبوو دابنن، ئەو تەماشادە کەين: (فَإِنْ كَانَ الْإِنْدِفَاعُ بِإِسْلَامِهَا) ئەگەر ھەلبوە شانەوەى مەرەپىنە کە بە ھۆى موسولمانبوونى ژنە کەبى،

ئەو (فَلَا شَيْءَ لَهَا) مافى ھىچ ماريى نىيە لە مېردەكەى وەرېگرى؟ چونكە ھۆى ھەلەشەنەوھەكە لە لای خۆيەتى (أَوْ يَسْلَامُهُ) بەلام ئەگەر ھەلەشەنەوھەكە بە ھۆى موسولمانبونى مېردەكە بى، ئەو كاتە (فَنَصَفُ مُسْمًى إِنْ كَانَ صَحِيحًا) مافى نيويە مارييە ناوبراوەكەى ھەيە، ئەگەر ناوبراوەكە دروست بى (وَالَا) بەلام ئەگەر ناوبراوەكە دروست نەبى: وەكو شەپاب، ئەو (فَنَصَفُ مَهْرٍ مِثْلٍ) مافى نيويە ماريى ھاويئە ھەيە؟ چونكە ھۆيەكە لە لای مېردەكەوھەيە.

﴿دادکردن لە نێوان كافرهكاندا﴾

(وَلَوْ تَرَفَعَ إِنِّيَا ذِمِّي وَمُسْلِمٌ) ئەگەر موسولمانتيك و كافريكي پەيمان لەئەستۆ-وھكو جۆلەكە و ديان - كېشەيەكتان ھەبوو و ھاتنە دادگای ئيمە (وَجَبَ الْحُكْمُ) واجبە: بە شەريعتى ئيسلام داد لە نێوانياندا بکرى، جياوازی نىيە موسولمانەكە: داواكار بى، يان داوالیکراو بى (أَوْ ذِمِّيَانِ) يان دوو كافرى پەيمان لەئەستۆ ھاتنە دادگای ئيمە و ئايینی ھەردووکیشان يەك ئايین بوو: وەك دوو جۆلەكە، يان دوو ديان بېتە كېشەيان، ئەو (وَجَبَ فِي الْأَظْهَرِ) لە ھەرمودەى بەھێزتردا واجبە: بە شەريعتى ئيسلام داد لە نێوانياندا وَتَقَرُّهُمْ عَلَى مَا نَقَرُّ لَوْ أَسْلَمُوا، وَتُبْطَلُ مَا لَا نَقَرُّ. (فَصَلِّ) أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعٍ وَأَسْلَمَ مَعَهُ أَوْ فِالْعِدَّةِ أَوْ كُنْ كِتَابِيَّاتٍ لَزِمَهُ اخْتِيَارُ أَرْبَعٍ وَيَنْدَفِعُ مَنْ زَادَ، وَإِنْ أَسْلَمَ مَعَهُ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ فِالْعِدَّةِ أَرْبَعٍ فَقَطُّ تَعَيَّنَ،

بکرى: خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ داد لە نێوانياندا بکە بەو قوپانەى خوا ناردويەتییە خوارەوھە. واتە: بەم ئايەتە ئايەتى ﴿فَأَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ يان داد لە نێوانياندا بکە، يان وازيان لىبېئەو مەيکە. (نَسَخَ) بۆتەوھە.

ھەروھەدا داد لە نێوان جۆلەكە و ديانەكانيشدا ھەر واجبە (وَ) ھەركاتيک بە شەريعتى ئيسلام دادمان لە نێوانياندا کرد، ئەو (تَقَرُّهُمْ عَلَى مَا نَقَرُّ لَوْ أَسْلَمُوا) كافرهكان جيگير دەكەين لە سەر ئەو بپيارانەى لە سەرمان جيگير دەکردن ئەگەر موسولمان بوبان، ھەرچەند ئیستاش كافرن (وَتُبْطَلُ مَا لَا نَقَرُّ) ئەو بپيارەش ھەلەوھەشينيئەوھە: كە لە ئيسلامەتیدا لە سەرى جيگير ناکرین، ھەرچەند ئیستاش كافرن.

﴿فَصَلِّ: لَه بَاسِي ژنەکانى پياوى كافر له دواى موسولمانبون﴾

(أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعٍ) ھەر كاتيک كافريكي ئازاد موسولمان بوو و زیاتر لە چوار ژنى لە ژێر ماریەپیندا بون و (وَأَسْلَمَ مَعَهُ أَوْ فِالْعِدَّةِ) ھەموو ژنەكانيش لەگەڵ مېردەكە، يان لە (عِدَّة) دا موسولمان بون (أَوْ كُنْ كِتَابِيَّاتٍ) يان ژنەكان لەو (أَهْلُ الْكِتَابِ) ھە بون كە بۆ پياوى موسولمان ھەلەلن، ئەو (لَزِمَهُ اخْتِيَارُ أَرْبَعٍ) لە سەرى واجبە: لەو ژنانە چواران

هه لېږتړئ (وَيَنْدَفِعُ مَنْ زَادَ) نه وهی له و چوارانه ش زیادن به و هه لېږاردنه له ژنايه تی لاده چن، به به لگه ی هه دیسه که ی (غیلان) پابردو، که واته: دروست نیه: نه که متر له چواران و نه زیاتر له چواران هه لېږتړئ، چونکه له کاتې کافری دا ماره برینی چوار ژنای دروست بووه، به لام دیار نیه کامه یانن، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه. ئینجا که چوار ژنی هه لېږاردن، مه رج نیه به به رده وامی بیان هیلئته وه، به لکو بوی دروسته: یه کیکیان، یان گشتیان ته لاق بدا، هه روه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته وه.

جا نه گهر ژنیک موسولمان بوو و دوو میږد، یان زیاتری هه بون و نه وانیس له گه لی موسولمان بون، نه وه ده دریته وه میږده که ی یه که م، نه گهر ماره برینیک پیش نه وی تر کرابی، چونکه نه گهر هه ردو ماره برینه کان ویکړا کرابن، نه وه هه ر دوکیان به تال و نادرستن، هه روه که له زږبه ی سه رچاوه کاند فهرموویانه.

(وَإِنْ أَسْلَمَ مَعَهُ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَرْبَعٌ فَقَطْ) نه گهر پیش جیماع کردن، یان له (عِدَّة) دا ته نها چوار ژنی له گه ل موسولمان بون، نه وه (تَعَيَّنَ) هه ر نه و چوارانه ی بژ ژنايه تی دیاری ده کرین و نه و زیادانه ی له ئیسلام دوا که وتون له ژنايه تی لاده چن.

وَلَوْ أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أُمٌّ وَبَنَتُهُمَا كِتَابَتَانِ أَوْ أَسْلَمَتَا فَإِنْ دَخَلَ بِهِمَا حُرْمَتَا أَبَدًا، أَوْ لَا بِوَاحِدَةٍ تَعَيَّنَتِ الْبِنْتُ وَفِي قَوْلٍ يَتَخَيَّرُ، أَوْ بِالْبِنْتِ تَعَيَّنَتِ، أَوْ بِالْأُمِّ حُرْمَتَا أَبَدًا وَفِي قَوْلٍ تَبْقَى الْأُمُّ، أَوْ وَتَحْتَهُ أُمَةٌ أَسْلَمَتْ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ أَقَرَّ إِنْ حَلَّتْ لَهُ الْأُمَّةُ، وَإِنْ تَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ تَنْجَزَتِ الْفُرْقَةُ، أَوْ إِمَاءٌ

جا بزانه: نه گهر یه کیکی موسولمان بوو و دوو خوشکی له ژیر ماره بریندا بون، نه وه بوی دروسته: ته نها یه کیکیان هه لېږتړئ، هه روه که له باسی پابردو دا له زږبه ی سه رچاوه کاند فهرموویانه ﴿عَنْ فَيْرُوزِ الدِّیْلَمِيِّ﴾ قُلْتُ: يَارَسُوْلَ اللهِ اَسْلَمْتُ وَتَحْتِيْ اُخْتَانِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اِخْتَرُ اَيَّتَهُمَا شِئْتَ ﴿رواه الترمذي وصححه ابن حبان، نه ی پیغه مبری خوا من موسولمان بوم و دوو خوشک له ژیر ماره برینمدانه ؟ پیغه بمه ر ﷺ فهرمووی: کامه یان هه ز ده که ی هه لېږتړه.

(وَلَوْ أَسْلَمَ وَتَحْتَهُ أُمٌّ وَبَنَتُهُمَا) نه گهر کافریک موسولمان بوو و دایک و کیژیک ی له ژیر ماره بریندا بون (كِتَابَتَانِ أَوْ أَسْلَمَتَا) دایک و کیژه که ش (أهل الكتاب) بون، یان له گه ل میږده که موسولمان بون، نه وه چوار حاله تی هه نه:

یه که م: (فَإِنْ دَخَلَ بِهِمَا حُرْمَتَا أَبَدًا) نه گهر جیماعی له گه ل دایکه که و کیژه که کردبی، نه وه هه ردوکی هه تاهه تای لی هه پام ده بن؟ چونکه دایکه که بژته هه سووی و کیژه که ش بژته کیژه ژن. دووهم: (أَوْ لَا بِوَاحِدَةٍ تَعَيَّنَتِ الْبِنْتُ) نه گهر جیماعی له گه ل هیچیکیان نه کردبو،

ئەو تەنھا كىژەكە بۆ ژنایەتى ديارى دەكرى؟ چونكە بە تەنھا مارەبېرىن خەسوو حەپام دەبى، بەلام كىژە ژن بە جىماعەكردن حەپام دەبى، ھەروەك پابرا (وَفِي قَوْلٍ يَتَخَيَّرُ) لە ھەرمودەيەكى بىھىزادا: يەككىيان ھەلدەبژىرى. سىيەم: (أَوْ بِالْبَيِّنَةِ تَعَيَّنَتْ) ئەگەر تەنھا جىماعى لەگەل كىژەكە كەردبو، ئەو تەنھا كىژەكە دەبىتە ژنى و دايكەكەى بە يەكجارى بە خەسووايەتى لىى حەپام دەبى. چوارەم: (أَوْ بِالْأَمِّ حَرُمًا أَبَدًا) ئەگەر جىماعى لەگەل دايكەكە كەردبو، ئەو ھەردووكيان ھەتا ھەتاي لى حەپام دەبى؟ چونكە خەسوو بە تەنھا مارەبېرىن حەپام دەبى و كىژە ژنىش بە جىماعى دايكەكەى حەپام دەبى (وَفِي قَوْلٍ تَبْقَى الْأُمُّ) لە ھەرمودەيەكى بىھىزادا دايكەكە بە ژنایەتى دەمىنیتەو.

(أَوْ) يان پياويك موسولمان بو (وَتَحْتَهُ أُمَّةٌ) جاريەكى لە ژىر مارەبېرىندا بوو (أَسْلَمْتَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) جاريەكەش لەگەل مېردەكە، يان لە (عِدَّةٌ) دا موسولمان بوو، ئەو (أَقْرَبُ إِنْ حَلَّتْ لَهُ الْأُمَّةُ) مارەبېرىنەكە بەردەوام دەبى، ئەگەر لە كاتى موسولمانبووندا جاريەى لى حەلال بى، بەلام (وَإِنْ تَخَلَّفَتْ قَبْلَ دُخُولِ) ئەگەر پېش جىماعەكردن جاريەكە لە ئىسلامەتى دوا بكەوى، ئەو (تَنَجَّزَتِ الْفُرْقَةُ) دەسبەجى مارەبېرىنەكە ھەلدەوھشیتەو (أَوْ إِمَاءٌ) يان كە وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ اخْتَارَ أُمَّةً إِنْ حَلَّتْ لَهُ عِنْدَ اجْتِمَاعِ إِسْلَامِهِ وَإِسْلَامِهِنَّ، وَإِلَّا ائْتَدَفَعْنَ، أَوْ حُرَّةً وَإِمَاءً وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ تَعَيَّنَتْ وَأَنْدَفَعْنَ، وَإِنْ أَصَرَّتْ فَأَنْقَضَتْ عِدَّتُهَا اخْتَارَ أُمَّةً، وَلَوْ أَسْلَمْتَ وَعَتَقْنِ ثُمَّ أَسْلَمْنَ فِي الْعِدَّةِ فَكَحَرَائِرَ فَيُخْتَارُ أَرْبَعًا، وَالْإِخْتِيَارُ: اخْتَرْتُكَ أَوْ قَرَرْتُ نِكَاحَكَ أَوْ أَمْسَكْتُكَ أَوْ ثَبَّتُكَ. وَالطَّلَاقُ اخْتِيَارٌ، لَا الظَّهَارُ وَالْإِيْلَاءُ فَالْأَصَحُّ، وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُ اخْتِيَارٍ وَلَا فُسْخٌ، وَلَوْ حَصَرَ الْإِخْتِيَارَ فِي خَمْسٍ ائْتَدَفَعْنَ مَنْ زَادَ

موسولمان بوو چەند جاريەكى لە ژىر مارەبېرىندا بوو (وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) گشتيان لەگەل مېردەكە، يان لە (عِدَّةٌ) دا موسولمان بوو، ئەو ھەش (اخْتَارَ أُمَّةً) تەنھا جاريەيەكەيان ھەلدەبژىرى (إِنْ حَلَّتْ لَهُ عِنْدَ اجْتِمَاعِ إِسْلَامِهِ وَإِسْلَامِهِنَّ) بەو مەرجەى لە كاتى كۆبوونەوھى ئىسلاميەتى خۆى و جاريەكان جاريەى لى حەلال بى (وَإِلَّا) بەلام ئەگەر لەو كاتدا جاريەى لى حەلال نەبى: وەك ژنىكى ئازادى ھەبى، يان تواناي ھينانى ھەبى... ھەند، ئەو (ائْتَدَفَعْنَ) ھەموو جاريەكان لە ژنایەتى لادەچن و مارەبېرىنەكەيان ھەلدەوھشیتەو.

(أَوْ حُرَّةً وَإِمَاءً) يان ژنىكى ئازاد و چەند ژنىكى كۆيلەى لە ژىردا بوو (وَأَسْلَمْنَ مَعَهُ أَوْ فِي الْعِدَّةِ) ھەمويان لەگەل مېردەكە، يان لە (عِدَّةٌ) دا موسولمان بوو، ئەو (تَعَيَّنَتْ وَأَنْدَفَعْنَ) تەنھا ئازادەكە ديارى دەكرى بۆ ژنایەتى، ھەموو جاريەكانىش لە ژنایەتى لادەچن (وَإِنْ أَصَرَّتْ فَأَنْقَضَتْ عِدَّتُهَا) ئەگەر ژنە ئازادەكە سووپ بوو لە سەر كافرايەتىو (عِدَّةٌ) كەشى

ته‌واو بون، نه‌وکاته (اخْتَارَ أُمَّةً) ته‌ن‌ها جاريه‌يه‌کيان بۆ ژنايه‌تي هه‌لده‌بژيړي (وَلَوْ أَسْلَمْتُ) نه‌گه‌ر ژنه‌ نازاده‌که موسولمان بو (وَعَتَّقَنَ ثُمَّ أَسْلَمَنَ فِي الْعِدَّةِ) ژنه‌ کويله‌کانيش نازاد کران، ئينجا له (عِدَّةٍ) دا موسولمان بون، نه‌وه (فَكَرَّأَنَ) گشتيان وه‌ک ژنه‌کانی نازادن، که‌واته: (فَيَخْتَارُ أَرَبَعًا) واجبه: چوارانيان هه‌لبژيړي، هه‌روه‌ک پابرا.

(وَالِإِخْتِيَارُ) ووشه‌کانی هه‌لبژاردنی ژن: (اخْتَرْتُكَ) تۆم هه‌لبژارد به‌ ژني‌خۆم (أَوْ قَرَرْتُ نِكَاحَكَ) يان بپيام دا تۆ ژنی من بی (أَوْ أَمْسَكْتُكَ) يان تۆم پاگرت به‌ ژنايه‌تي (أَوْ ثَبَّتُكَ) يان تۆم هيشته‌وه به‌ ژنايه‌تي. (وَالطَّلَاقُ إِخْتِيَارُ) ته‌لاقدانی ژني‌ک به‌ هه‌لبژاردنی ژنه‌ ته‌لاقدراوه‌که داده‌ندري، چونکه ته‌لاقدان بۆ ژني‌ماره‌پراو به‌کار دي (لَا الظُّهَارُ وَالْإِيلَاءُ فِي الْأَصْحِ) به‌لام (ظهار) و سويندخواردنی جيماع نه‌کردن به‌ هه‌لبژاردن داناندرين، له‌ هه‌ردووده‌ی راستردا (وَلَا يَصِحُّ تَغْلِيْقُ إِخْتِيَارٍ وَلَا قَسْنُحٍ) دروست نيه: نه‌ هه‌لبژاردنه‌که‌و نه‌ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌که هه‌لبواسي، وه‌ک بلن: نه‌گه‌ر بچيه ژورده‌وه تۆم هه‌لبژارد.

(وَلَوْ حَصَرَ الْإِخْتِيَارَ فِي خَمْسٍ) نه‌گه‌ر هه‌لبژاردنه‌که‌ی له پينجاندا کورت کرده‌وه، واته: پينج ژنی هه‌لبژاردن (انْدَفَعَ مَنْ زَادَ) نه‌وانی له پينجان زيادن له ژنايه‌تي لاده‌چن، به‌لام وَعَلَيْهِ التَّعْيِينُ وَنَفَقَتُهُنَّ حَتَّى يَخْتَارَ، فَإِنْ تَرَكَ الْإِخْتِيَارَ حُسْبًا، فَإِنْ مَاتَ قَبْلَهَا عَتَدْتُ حَامِلًا بِهِ، وَذَاتُ أَشْهُرٍ وَغَيْرُ مَدْخُولٍ بِهَا بِأَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ، وَذَاتُ أَقْرَاءٍ بِالْأَكْثَرِ مِنَ الْأَقْرَاءِ وَأَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ، وَيُوقَفُ نَصِيبُ زَوَاجَاتٍ حَتَّى يَصْطَلِحْنَ. (فَصَلِّ) أَسْلَمًا مَعَ اسْتِمْرَاتِ النَّفَقَةِ، وَلَوْ أَسْلَمَ وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ فَلَا، وَإِنْ أَسْلَمْتُ فِيهَا لَمْ تَسْتَحِقْ لِمُدَّةِ التَّخْلُفِ فِي الْجَدِيدِ،

(وَعَلَيْهِ التَّعْيِينُ) له سه‌ری واجبه: له‌و پينجانه‌ش چواران ديارى بکا، هه‌م (وَنَفَقَتُهُنَّ حَتَّى يَخْتَارَ) واجبه هه‌موانيان به‌خيۆ بکا، تا چواره‌کان هه‌لده‌بژيړي.

(فَإِنْ تَرَكَ الْإِخْتِيَارَ) جا نه‌گه‌ر مي‌رده‌که هه‌لبژاردنه‌که، يان ديارى‌کردنه‌که‌ی نه‌کرد، نه‌وکاته (حُسْبًا) به‌ند ده‌کړي تا ده‌يکا (فَإِنْ مَاتَ قَبْلَهُ) جا نه‌گه‌ر پيش هه‌لبژاردنه‌که مي‌رده‌که مرد، نه‌وکاته (اعْتَدْتُ حَامِلًا) نه‌و ژنه‌ی ئاوسه (عِدَّةٍ) ی مردن ته‌واو ده‌کا (بِهِ) به‌ دانانی کوربه‌ی ناو زگی (وَذَاتُ أَشْهُرٍ) نه‌و ژنه‌يشی که ئاوس نيه‌و (عِدَّةٍ) ی به‌ مانگه، هه‌م (وَعَيْرُ مَدْخُولٍ بِهَا) نه‌و ژنه‌يشی که جيماعی له‌گه‌لا نه‌کردوه، هه‌ردووکيان (عِدَّةٍ) که‌يان ته‌واو ده‌که‌ن (بِأَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ) به‌ چوار مانگو ده‌ شه‌و و پوژ له‌ مردنی مي‌رده‌که‌وه (وَذَاتُ أَقْرَاءٍ) نه‌و ژنه‌یی که خاوه‌ن هه‌يزه نه‌ويش (عِدَّةٍ) که‌ی ته‌واو ده‌کا (بِالْأَكْثَرِ) به‌ زۆرتره‌که: (مِنَ الْأَقْرَاءِ) له‌ سڼ پاکبوونه‌وه‌ی هه‌يز: که له موسولمانبوونه‌وه ده‌ست پي ده‌کاو (وَأَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرٍ) له‌ چوار مانگو ده‌ شه‌و و پوژ: له‌ مردنی مي‌رده‌که‌وه.

(وَيُوقَفُ نَصِيبُ زَوَاجَاتٍ) به شه میراتی هه موو ژنه کانیش- که چواریکه، یان هه شتیکه- پاده گیرئ (حَتَّى يَصْطَلِحْنَ) تا سولح ده که ن و له نئوان خویاندا پیک دین، چونکه ئیمه نازانین کامه یان چوار ژنی پاسته قینه ن.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ بِهِ خِيُوكِرْدَنِي ژَنِي مُوسُولْمَانِيُو، يَان كَافِرِيُو﴾

(أَسْلَمًا مَعًا) نه گهر ژنه که و میرده که ویکرا موسولمان بون، نه وه (اسْتَمَرَّتِ النَّفَقَةُ) به خئیوکردنی ژنه که له سه میرده که هه برده وام ده بی، به لام (وَلَوْ أَسْلَمَ) نه گهر میرده که موسولمان بوو (وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ) ژنه که ش سوو بوو له سه کافرایه تی تا (عِدَّةً) ته و او بوو، نه و کاته (فَلَا) هیچ مافی به خئیوکردنی له سه میرده که ی نیه، چونکه به دواکه وتنی له ئیسلامه تی خراپه ی کردوه.

(و) هه روه ها (إِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا) نه گهر ژنه که له (عِدَّةً) دا موسولمان بوو، نه و کاته ش (لَمْ تَسْتَحِقْ لِمُدَّةِ التَّخْلُفِ) مافی بژیوی ماوه ی دواکه وتنی نیه (فِي الْجَدِيدِ) له فره مووده ی نوئ دا، به لام له فره مووده ی کوندا: مافی بژیوی ماوه ی دواکه وتنی شی هه یه، چونکه به موسولمان بوونه که ی ناشکرا بوو: هه ژنی میرده که یه تی.

وَلَوْ أَسْلَمَتْ أَوَّلًا فَأَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ أَوْ أَصَرَ فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ عَلَى الصَّحِيحِ، وَإِنْ ارْتَدَّتْ فَلَا نَفَقَةَ وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِي الْعِدَّةِ، وَإِنْ ارْتَدَّتْ فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ.

(بَابُ الْخِيَارِ وَالْإِعْفَافِ وَنِكَاحِ الْعَبْدِ)

وَجَدَ أَحَدَ الزَّوْجَيْنِ بِالْآخِرِ جُنُونًا أَوْ جَذَمًا أَوْ بَرَصًا، أَوْ وَجَدَهَا رَتْقَاءَ أَوْ قَرْعَاءَ، أَوْ وَجَدَتْهُ عَيْنًا أَوْ مَجْنُونًا ثَبَتَ الْخِيَارُ فِي فسخ النكاح،

به لام (وَلَوْ أَسْلَمَتْ أَوَّلًا) نه گهر ژنه که پيشدا موسولمان بوو (فَأَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ أَوْ أَصَرَ) ئینجا میرده که ش له (عِدَّةً) دا موسولمان بوو، یان هه سوو بوو له سه کافرایه تی، نه و کاته له هه ردومه سه له که دا (فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ) ژنه که مافی به خئیوکردنی ماوه ی (عِدَّةً) له سه میرده که یه تی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه فره مووده ی پاست، چونکه میرده که به دواکه وتنی له ئیسلامه تی خراپه ی کردوه.

نه م جاره: (وَإِنْ ارْتَدَّتْ) نه گهر ژنه که له دین وه رگه پاو بوه کافر، نه وه (فَلَا نَفَقَةَ وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِي الْعِدَّةِ) مافی به خئیوکردنی ماوه ی کافریوونه که ی له سه میرده که ی نیه، هه رچه ند له (عِدَّةً) شدا موسولمان ببیته وه، چونکه وه ک ژنی (ناشزه) یه، به لام (وَإِنْ ارْتَدَّتْ) نه گهر ته نها میرده که کافر بوو، نه و کاته (فَلَهَا نَفَقَةُ الْعِدَّةِ) ژنه که مافی به خئیوکردنی ماوه ی (عِدَّةً) له سه میرده کافریوونه که یه، چونکه هه یه که ی له میرده که وه یه.

﴿(بَابُ الْخِيَارِ) بِاسْمِ بِهِ شِيْمَانِيُوونه وه له ماره برین و﴾

(وَالْإِعْفَافِ) داوین پاککردنی بآوک و با پیرهو (وَنِكَاحِ الْعَبْدِ) ژن هیئانی کؤیله ﴿

1- په شیمان بوونه وه له ماره برپین: (وَجَدَ أَحَدُ الزَّوْجَيْنِ بِالْآخَرِ جُنُونًا) هر کاتیک یه کیک له ژن و میړده که زانی هاوسه ره که ی شیتتی هییه (أَوْ جَذَامًا) یان کړووی هییه (أَوْ بَرَصًا) یان به له کی هییه (أَوْ وَجَدَهَا رَتْقَاءً) یان میړده که زانی ژنه که شویتتی جیماعکردنی به زیده کؤشت کړاوه (أَوْ قَرْنَاءً) یان به ئیسقانی که کړاوه (أَوْ وَجَدَتْهُ عَنِئًا) یان ژنه که زانی میړده که نه میړده و توانای جیماعکردنی نیه، هر چه ند له ژنیک تریش نه میړد نه بی (أَوْ مَجْبُوبًا) یان هم مو نه ند امه که ی جیماعکردنی لئ کړاوه ته وه، نه وه به ته نها یه کیک له و پینج عه بیانه (ثَبَّتَ الْخِيَارُ فِي فُسْخِ النِّكَاحِ) مافی په شیمانی بؤ ژنه که و بؤ میړده که جیگر ده بی: که ماره برپینه که هلبوه شینیتته وه به و ماره جی پیش ماره برپینه که نه یزانی بی نه و عییه هییه، نه گینا: مافی هلبوه شاننده وه ی نیه، هر وه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمویانه.

﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَيُّمَا رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً فَدَخَلَ بِهَا فَوَجَدَهَا بَرَصًا أَوْ مَجْنُونَةً أَوْ مَجْدُومَةً فَلَهَا الصَّدَاقُ بِمَسِيَسِهِ إِيَّاهَا وَهُوَ لَهُ عَلَى مَنْ غَرَّهُ﴾ رواه مالك وابن أبي شيبة ورجاله ثقات، هر پیاوئک ژنیک ماره کړو جیماعی له که ل کړو زانی ژنه که به له که، یان شیتته، یان کړووه، وَقِيلَ إِنَّ وَجَدَ بِهِ مِثْلَ عَيْبِهِ فَلَا، وَلَوْ وَجَدَهُ خُنْنِي وَاضِحًا فَلَا فَيُطْلَقُ، وَلَوْ حَدَّثَ بِهِ عَيْبٌ تَخَيَّرَتْ إِلَّا عَنْهُ بَعْدَ دُخُولٍ، أَوْ بِهَا تَخَيَّرَ فَيُطْلَقُ، وَلَا خِيَارَ لَوَلِيِّ بِحَادِثٍ

نه وه به هؤی جیماعه که ماره بی ته و او ده داته ژنه که و نه ویش تؤلئ ماره بییه که له و که سه ورده گریته وه: که فریوی داوه. واته: نه گهر ماره برپینه که ی هلبوه شاننده وه (وَقِيلَ) له فرموده هییه کی بی هیژدا: (إِنْ وَجَدَ بِهِ مِثْلَ عَيْبِهِ) نه گهر هاوسه ره که ش هه مان عییه هاوسه ره که ی هه بو (فَلَا) مافی په شمانی نیه.

﴿نَاكِدَارِي﴾: جگه له و عییه به هیچ عییه کی تر- نه ژنه که و نه میړده که- مافی هلبوه شاننده وه ی ماره برپینی نیه: وه که که چهلئ و کویری و خوینچر که و چوپمیز که و بؤگه نیی ده م و بن هه نگل و گیل که یی... هتد، هر وه که له ژوبه ی سرچاوه کاند فرمویانه.

هر وه ها نه گهر میړده که توانای به خپوکردنی ژنه که ی نه بی، نه و کاته ش ژنه که ی ده توانی ماره برپینه که هلبوه شینیتته وه، هر وه که له (په ړتوکی بژیوه کان) دا پوونی ده که یینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

که و ابو: نه و ژنانه ی له دادگا سته مکاره کانی نه م سرده مه دا- به پیچه وانه ی شه ریه تی ئیسلام- به یاسای ده سترکد خویان له میړده که یان جیا ده که نه وه، نه وانه ماره برپینه که یان هه لئاره شیتته وه و ته لاقیشیان ناکه وئ و هر ژنی میړدی خویان، که و ابو: نه گهر به برپاری نه و یاسا ده سترکده میړدیک تر بکه ن، له و میړده که لال نابن و زینایه، والله أعلم. (وَلَوْ وَجَدَهُ خُنْنِي وَاضِحًا) نه گهر ژنه که، یان میړده که زانی هاوسه ره که ی نیرامؤکیکی

ناشکرایه (فَلَا فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده‌ی به‌هیئت‌تردا: مافی په‌شیمانۍ نیه، به‌لام نه‌گەر نیراموکیکی‌نا‌ناشکرا بی، نه‌و کاته ماره‌برینه‌که به‌تاله‌و دروست نه‌بووه، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَلَوْ حَدَّثَ بِهِ عَيْبٌ) نه‌گەر له دوا‌ی ماره‌برین می‌رده‌که عه‌بیکی -له‌و عه‌بیانه‌ی پ‌ا‌بردو- لێ‌په‌یدا بوو، نه‌و کاته‌ش (تَخَيَّرْتُ) ژنه‌که سه‌رپشکه، واته: مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی هه‌یه، جیاوازی نیه: جیماعی له‌گه‌ل کردبی، یان نا (إِلَّا عُتَّةٌ بَعْدَ دُخُولٍ) ته‌نها نه‌و نه‌می‌ردی‌یه نه‌بی: که له دوا‌ی جیماع‌کردن هه‌چی‌تر توانای جیماع‌کردنی نه‌می‌نی، واته: به‌م نه‌می‌ردی‌یه مافی په‌شیمانۍ نیه.

(أَوْ بِهَا) یان ژنه‌که عه‌بیکی -له‌و عه‌بیانه‌ی پ‌ا‌بردو- لێ‌په‌یدا بوو، نه‌و کاته‌ش (تَخَيَّرَ) می‌رده‌که سه‌رپشکه‌و مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی هه‌یه، جیاوازی نیه: جیماعی کردبی، یان نا (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده‌ی نو‌ی‌دا.

(وَلَا خِيَارَ لَوَكَيِّ) هه‌چ سه‌ره‌شکاریکی ژنه‌که مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی نیه (بِحَادَثٍ) به‌هۆی په‌یدا‌بوونی یه‌ک‌ک له‌و عه‌بیانه‌ی پ‌ا‌بردو: که له دوا‌ی ماره‌برینه‌که تووشی **وَكَذَا بِمُقَارِنِ جَبٍّ وَعُتَّةٍ، وَيَتَخَيَّرُ بِمُقَارِنِ جُنُونٍ، وَكَذَا جُذَامٌ وَبَرَصٌ فَيَالْأَصَحَّ، وَالْخِيَارُ عَلَى الْفُورِ، وَالْفَسْخُ قَبْلَ دُخُولِ الْمَهْرِ، وَبَعْدَهُ الْأَصَحُّ: أَنَّهُ يَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ فُسِّخَ بِمُقَارِنٍ أَوْ بِحَادَثٍ بَيْنَ الْعَقْدِ وَالْوُطْءِ جَهْلُهُ الْوَاطِئُ،**

می‌رده‌که بی (وَكَذَا بِمُقَارِنِ جَبٍّ وَعُتَّةٍ) هه‌روه‌ها نه‌گەر له کاتی ماره‌برینیشدا می‌رده‌که نه‌ندامی جیماع‌کردنی لێ‌ک‌را‌بیته‌وه، یان نه‌می‌رد بی، سه‌ره‌رشتکاری ژنه‌که مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی نیه، چونکه زیانه‌که تایبه‌ته به‌ ژنه‌که.

به‌لام (وَيَتَخَيَّرُ بِمُقَارِنِ جُنُونٍ) سه‌ره‌رشتکاره‌که مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی هه‌یه به‌هۆی نه‌و شیتتی‌یه‌ی له کاتی ماره‌برینه‌که‌دا می‌رده‌که هه‌یبووه، هه‌رچه‌ند ژنه‌که‌ش پ‌ازی بی (وَكَذَا جُذَامٌ وَبَرَصٌ) هه‌روه‌ها نه‌گەر گ‌رووی، یان به‌له‌کیشی له کاتی ماره‌بریندا هه‌بو‌یی، سه‌ره‌رشتکاره‌که مافی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ی هه‌یه (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده‌ی ر‌است‌دا، چونکه سه‌ره‌رشتکاره‌که‌ش به‌و س‌ی عه‌بیانه شه‌رمه‌زار ده‌بی.

(وَالْخِيَارُ عَلَى الْفُورِ) په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ی ماره‌برین به‌ په‌له‌یه، واته: مه‌رجه به‌ په‌له داوا‌یه‌که‌ی بۆ لای قازی به‌رز بکاته‌وه‌و داوا‌ی هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که بکا، نه‌گینا: مافه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌چ‌ی، به‌لام نه‌گەر ژنه‌که، یان می‌رده‌که گوتی: نه‌مزانی مافی‌په‌شیمانیم هه‌یه، یان نه‌مزانی په‌شیمانیه‌که به‌ په‌له‌یه، نه‌وه به‌ سو‌یند‌خواردن باوه‌پ‌ی پ‌ی‌ده‌ک‌ری‌و مافه‌که‌ی له‌ده‌ست ناچ‌ی، به‌و مه‌رجه‌ی تیکه‌ل‌ی له‌گه‌ل زانایانی نه‌م مه‌سه‌له‌یه نه‌بی، هه‌روه‌ک له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

ئىنجا بزانە: ھەلۋە شاندنە ۋە ھى مارە بېين- بە يەككە لە ۋە عىيانە - ژمارە ى تەلەقە كان كەم ناكاتە ۋە (و) ھەروەھا (الْفَسْخُ قَبْلَ دُخُولِ) ھەلۋە شاندنە ۋە ھى مارە بېينە كە ئەگەر پېش جىماعەكردن بى (يُسْقَطُ الْمَهْرُ) ھەموو مارە يىيە كە لە سەر مېردە كە لادەبا، جىاوازى نىيە ھەلۋە شاندنە ۋە كە: لە لايەن مېردە كە ۋە بى، يان لە لايەن ژنە كە ۋە بى.

بەلام (وَبَعْدَهُ) ھەلۋە شاندنە ۋە ھى مارە بېينە كە لە دواى جىماعەكردن (الْأَصَحُّ: أَنَّهُ يَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ) بە ھەرموودە ى پاستتر: مارە ى ھاوېنە لە سەر مېردە كە واجب دەبى (إِنْ فُسِخَ بِمَقَارِنِ) ئەگەر مارە بېينە كە ھەلۋە شاندنە رابىتە ۋە بە ۋە عىيە ى لە كاتى مارە بېينە كە دا ھەبوو (أَوْ بِحَادِثٍ بَيْنَ الْعَقْدِ وَالْوَطْءِ) يان لە كاتىكى نىوان مارە بېينە كە ۋە جىماعەكردن دا پەيدا بوو، بە ۋە مەرجە ى لە ۋە دوو مەسەلە يدا (جَهْلُهُ الْوَاطِئُ) جىماعەكەرە كە - پېش جىماعەكردن - نە يزانىيى ھاوسەرە كە ى ۋە ۋە عىيە ى ھە يە.

واتە: ئەگەر ژنە كە، يان مېردە كە زانى ھاوسەرە كە ى ۋە ۋە عىيە ى ھە يە، ئىنجا بە خۆشى خۆى جىماعى كرد، ۋە كاتە مافى ھەلۋە شاندنە ۋە ى نىيە، چونكە پى ى پازى بوو، ھەروەك لە (شرح المحلى) و (تحفة) و (نهاية) و حاشىيە كانياندا پوون كراونە تە ۋە.

وَالْمُسَمَّى إِنْ حَدَثَ بَعْدَ وَطْءٍ، وَلَوْ انْفَسَخَ بِرِدَّةٍ بَعْدَ وَطْءٍ فَالْمُسَمَّى، وَلَا يَرْجِعُ الزَّوْجُ بَعْدَ الْفَسْخِ بِالْمَهْرِ عَلَى مَنْ غَرَّهُ فِي الْجَدِيدِ، وَيُشْتَرَطُ فِي الْعِنَةِ رَفْعُ الْحَاكِمِ، وَكَذَا سَائِرُ الْعُيُوبِ فِالْأَصَحِّ،

(وَالْمُسَمَّى) ھەروەھا ھەموو مارە ى ناوبرا ۋە لە سەر مېردە كە واجب دەبى (إِنْ حَدَثَ بَعْدَ وَطْءٍ) ئەگەر ۋە عىيە كە لە دواى جىماعەكردن پەيدا بى: لە ژنە كە، يان مېردە كە.

(وَلَوْ انْفَسَخَ بِرِدَّةٍ بَعْدَ وَطْءٍ) ئەگەر مارە بېينە كە ھەلۋە شاۋە بە ھۆى كافربوونىكى دواى جىماعەكردن، ئە ۋە (فَالْمُسَمَّى) مارە يىيە ناوبرا ۋە كە لە سەر مېردە كە واجب دەبى بى ژنە كە، جىاوازى نىيە ژنە كە كافر بوى، يان مېردە كە، بەلام بە كافربوونى پېش جىماعەكردن: ئەگەر ژنە كە كافر بوى ئە ۋە مافى ھىچ بەشە مارە يىيە كى نىيە، ئەگەر مېردە كە كافر بوى ئە ۋە نىوە ى مارە يىيە ناوبرا ۋە لە سەرە بى ژنە كە ى، ھەروەك لە (تحفة) دا ھەرموويە تى.

(وَلَا يَرْجِعُ الزَّوْجُ بَعْدَ الْفَسْخِ بِالْمَهْرِ) نابى مېردە كە لە دواى ھەلۋە شاندنە ۋە ى مارە بېينە كە - بى ۋە رەگرتنە ۋە ى مارە يىيە كە - بگە پىتە ۋە (عَلَى مَنْ غَرَّهُ) بى سەر ئە ۋە كە سە ى فريوى داۋە بە عىيە ى ژنە كە (فِي الْجَدِيدِ) لە ھەرموودە ى نوى دا، جىاوازى نىيە فريودەرە كە: سەرپەرشتكارى ژنە كە بى: ۋەك بى دەنگ بى ۋە عىيە ى ژنە كە نەلى، يان خودى ژنە كە بى: ۋەك بە خۆى عىيە كە ى خۆى نەلى ۋە ھا نىشانى سەرپەرشتكارە كە ى بدا: كە داخوازىكەرە كە ى ئاگادارى عىيە كە يە.

ئىنجا بزانە: لە ھەرموودە ى كۆندا: مېردە كە مافى ھە يە بى ۋە رەگرتنە ۋە ى

ماره‌ییه که بگه پیتته وه سر فریوده ره که، به به لگه‌ی فره‌موده‌ی ئیمامی (عمر) ی پابردوو له م باسه‌دا، به لام به لگه‌ی فره‌موده‌ی نوئی به هیژتره: که حه‌دیسه‌که‌ی ﴿أَيُّهَا امْرَأَةُ نَكَحْتُ﴾ ی پابردوو له (باسی سه‌رپه‌رشتکاره‌کان) دا، واته: هه‌رچه‌ند له وئی دا بی سه‌رپه‌رشتکار ماره‌برینه‌که‌شی به تال بوو، به لام فریودراوه‌که مافی وه‌رگرتنه‌وه‌ی ماره‌ییه‌که‌ی نیه.

﴿چونییه‌تی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برین﴾

(وَيْشْتَرِطُ فِي الْعَنْتَةِ) به مهرج داده‌ندری: له هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برین به هوی نه‌مێردی: (رَفَعَ إِلَى حَاكِمٍ) داوایه‌که به‌رز بکریته‌وه بۆ لای دادوهر، واته: قازی (وَكَذًا سَائِرُ الْعُيُوبِ) هه‌روه‌ها له گشت عه‌یبه‌کانی‌تریشدا مهرجه: داوایه‌که به‌رز بکریته‌وه بۆ لای دادوهر (فِي الْأَصْح) له فره‌موده‌ی راستردا، واته: نه بۆ ژنه‌که‌و نه بۆ میرده‌که دروست نابێ: پێک بکه‌ون و به بی‌قازی هه‌لیبوه‌شیننه‌وه.

به‌لام نه‌گه‌ر شوینێک (قازی) ی شه‌ری لێ‌نه‌بو، یان هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی لای قازی پاره‌ی ده‌ویا، نه‌و کاته له به‌ر ناچاری: هه‌م بۆ ژنه‌که‌و هه‌م بۆ میرده‌که دروسته‌ پیاویکی لیزان وَتَبَّتْ الْعَنْتَةُ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بَيِّنَةٍ عَلَىٰ إِقْرَارِهِ وَكَذَا بِبَيْمَنِهَا بَعْدَ نَكْوَلِهِ فَإِلَّا صَحَّ، وَإِذَا تَبَّتْ ضَرْبَ الْقَاضِي لَهُ سَنَةً بِطَلَبِهَا، فَإِذَا تَمَّتْ رَفَعَتْهُ إِلَيْهِ: فَإِنْ قَالَ وَطِئْتُ حُلْفًا، فَإِنْ نَكَلَ حُلْفَتِي فَإِنْ حَلَفْتُ أَوْ أَقَرَّ اسْتَقَلَّتْ بِالْفَسْخِ،

بکاته (الْمَحْكَمُ) - واته: دادوهری مه‌سه‌له‌که‌و - له لای وی ماره‌برینه‌که هه‌لېوه‌شینیتته‌وه به وشه‌کانی‌دهاتوو، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه. (وَتَبَّتْ الْعَنْتَةُ) نه‌مێردی پیاوه‌که ئاشکرا ده‌بی: یان (بِإِقْرَارِهِ) به دانپێده‌یانی میرده‌که له لای قازی (أَوْ بَيِّنَةٍ عَلَىٰ إِقْرَارِهِ) یان به شاهیدی دوو پیاو له سه‌ر دانپێده‌یانه‌که‌ی (وَكَذًا بِبَيْمَنِهَا بَعْدَ نَكْوَلِهِ) هه‌روه‌ها ئاشکرا ده‌بی به سویندخواردنی ژنه‌که له دوا‌ی سویندنه‌خواردنی میرده‌که (فِي الْأَصْح) له فره‌موده‌ی راستردا.

ئینجا (وَإِذَا تَبَّتْ) هه‌ر کاتی‌ک نه‌مێردی میرده‌که ئاشکرا بوو: به یه‌کی‌که له‌و سێ پووانه‌ی پابردوو (ضَرْبَ الْقَاضِي لَهُ سَنَةً) قازی ماوه‌ی سالتیک بۆ میرده‌که داده‌نی (بِطَلَبِهَا) به داواکردنی ژنه‌که - واته: نه به داواکردنی سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌و نه سه‌رپه‌خۆ قازی ساله‌که دانانی - جا نه‌گه‌ر ژنه‌که له به‌ر نه‌زانین، یان سه‌رلێشێوان بی‌ده‌نگ بوو، دروسته‌ قازی ئاگاداری بکاته‌وه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ: قَضَىٰ عُمَرُ: أَنَّ الْعَيْنَ يُوجَلُّ سَنَةً﴾ أخرجه سعيد بن منصور ورجاله ثقات، ئیمامی (عمر) بپیاوی داوه: نه‌مێرد مۆله‌تی سالتیکی بۆ دابندری. واته: تا هه‌ر چوار وه‌زه‌که‌ی سال بپینی؟ نه‌وه‌ک نه‌مێردیه‌که‌ی

به هوی گهرمی، یان ساردی، یان ته‌پی، یان ووشکی بی، ئینجا ساله‌کش له دانانی قازی‌یه‌وه ده‌ست پی‌ده‌کا.

(فَإِذَا تَمَّتْ) جا هر کاتیک ساله‌که ته‌واو بوو و جیماعی پی‌نه‌کرا (رَفَعَتْهُ إِلَيْهِ) دوباره به په‌له - به‌رنی ده‌کاته‌وه بق لای قازی تا‌کو ماره‌برینه‌که هه‌لوه‌شینتیته‌وه (فَإِنْ قَالَ وَطِئْتُ) جا نه‌گهر می‌رده‌که گوتی: له ماوه‌ی نه‌و ساله‌دا جیماعم کردوه. نه‌وه (حُلِفَ) می‌رده‌که سویند ده‌دری که جیماعی کردوه، به‌و مەرجه‌ی ژنه‌که له‌و کاتدا بی‌وه‌ژن بی، به‌لام نه‌گهر کچ بوو، نه‌و کاته به سویند‌خواردن باوه‌پ به ژنه‌که ده‌کری که جیماعی نه‌کردوه، هه‌روه‌ها (فَإِنْ نَكَلَ) نه‌گهر می‌رده‌که سویندی نه‌خوارد، نه‌و کاته‌ش (حُلِفْتُ) ژنه‌که سویند ده‌دری که می‌رده‌که‌ی جیماعی له‌گه‌ل نه‌کردوه‌و باوه‌پی پی‌ده‌کری.

(فَإِنْ حَلَفْتُ) جا نه‌گهر ژنه‌که سویندی خوارد (أَوْ أَقْرَ) یان می‌رده‌که دانی مینا: که جیماعی نه‌کردوه، نه‌و کاته (اسْتَقَلْتُ بِالْفُسْخِ) ژنه‌که سه‌ریه‌خو ده‌بی بق هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که، به‌لام به‌و مەرجه‌ی پیشدا قازی، یان (مُحَكَّم) بلای: مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ت جیگیر بوو. ئینجا ژنه‌کش بلای: نه‌وا به هوی نه‌م عه‌یبه ماره‌برینه‌که‌ی وَقِيلَ يَحْتَاجُ إِلَى إِذْنِ الْقَاضِي أَوْ فُسْخِهِ، وَلَوْ اعْتَرَلْتَهُ أَوْ مَرَضَتْ أَوْ حُبِسَتْ فِالْمُدَّةِ لَمْ تُحْسَبْ، وَلَوْ رَضِيََتْ بَعْدَهَا بِهِ بَطَلَ حَقُّهَا، وَكَذَا لَوْ أَجَلَّتْهُ عَلَاصَّ حِجِّحٍ، وَلَوْ نَكَحَ وَشَرِطَ فِيهَا إِسْلَامَ أَوْ فِي أَحَدِهِمَا نَسَبَ أَوْ حُرِّيَّةَ أَوْ غَيْرَهُمَا فَأُخْلِفَ فَلَا ظَهَرَ صِحَّةُ النِّكَاحِ، ثُمَّ

خۆم هه‌لوه‌شاندوه. (وَقِيلَ) له فهرموده‌یه‌کی‌بی‌هیزدا: (يَحْتَاجُ إِلَى إِذْنِ الْقَاضِي) پی‌ویستی به ئیزندانی قازی هه‌یه (أَوْ فُسْخِهِ) یان به هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی قازی، وه‌ک بلای: به هوی نه‌م عه‌یبه ماره‌برینی نه‌م ژنو می‌رده‌م هه‌لوه‌شاندوه.

ئینجا بزانه: له مه‌سه‌له‌ی دانانی (مُحَكَّم)‌ی‌پا‌بردوودا ده‌رده‌که‌وی: که له عه‌یبه‌کانی‌تری‌شدا مەرجه: پیشدا قازی، یان (مُحَكَّم) بلای: مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که‌ت جیگیر بوو. ئینجا ژنه‌کش، یان می‌رده‌کش بلای: نه‌وا به هوی نه‌م عه‌یبه ماره‌برینه‌که‌ی خۆم هه‌لوه‌شاندوه.

(وَلَوْ اعْتَرَلْتَهُ) نه‌گهر له ته‌واوی ساله‌که‌دا ژنه‌که خوی له می‌رده‌که‌ی جیا کردوه (أَوْ مَرَضَتْ) یان ژنه‌که نه‌خۆش که‌وت (أَوْ حُبِسَتْ فِالْمُدَّةِ) یان له ته‌واوی ساله‌که‌دا ژنه‌که به‌ندکرا‌بو (لَمْ تُحْسَبْ) نه‌م ساله‌ه‌ی‌ساب نا‌کری‌و سالی‌کی‌تر ده‌ست پی‌ده‌کاته‌وه، جا نه‌گهر نه‌و پوودا‌وانه له به‌شیکی ساله‌که‌دا بون، نه‌و کاته ته‌نها هه‌مان وه‌رز له سالی‌ دا‌ها‌توودا چاوه‌پوان ده‌کری، به‌لام نه‌گهر پوودا‌وه‌کان له لای می‌رده‌که‌وه‌بن، نه‌وه کاته ساله‌که‌ی له سه‌ر ده‌ژمی‌ردری‌و

سالتیکی تر دوو باره ناکریتته وه، ههروه که له ژۆریه ی سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه .
(وَلَوْ رَضِيتَ بَعْدَهَا بِهِ) نه گهر ژنه که له دوا ی ته وایوونی ساله که به میرده که ی پازی بوو،
نه وه (بَطَلَ حَقُّهَا) مافی هه لوه شاننده وه که ی به تال ده بیته وه (وَكَذًا لَوْ أَجَلْتُ) ههروه ها
نه گهر هه لوه شاننده وه که شی دوا خست بۆ ماوه یه کی تر، مافه که ی به تال ده بیته وه (عَلَى
الصَّحِيحِ) له سه ر فهرموده ی پاست.

﴿ دانانی مهرجیک له ژنه که دا، یان له میرده که دا ﴾

(وَلَوْ نَكَحَ) نه گهر ژنیک له خوی ماره کرد (وَشُرْطَ فِيهَا إِسْلَامٌ) له ناو ماره برینه که دا به
مهرج داندا: ژنه که موسولمان بی (أَوْ فِي أَحَدِهِمَا نَسَبٌ) یان به مهرج داندا: ژنه که، یان
میرده که خاوه نه ژاد بی (أَوْ حُرِّيَّةٌ) یان ئازاد بی (أَوْ غَيْرُهُمَا) یان جگه له و سیفه تانه:
وه که به مهرج دابندری ژنه که کچ بی، یان میرده که کوپ بی، واته: له ژیانیدا ژنی
نه هینابی، یان جاحیلی و گه جی، یان پهنگ، یان بالا به رزی به مهرج دابندری، ئینجا
(فَأَخْلَفَ) مهرجه که ش نه هیندرا جی، نه وه (قَالَ أَظْهَرُ صِحَّةَ النِّكَاحِ) به فهرموده ی به هیزتر:
ماره برینه که دروست ده بی (ثُمَّ) ئینجا ته ماشا ده که ی:

إِنْ بَانَ خَيْرًا مِمَّا شُرْطَ فَلَا خِيَارَ، وَإِنْ بَانَ دُونَهُ فَلَهَا الْخِيَارُ، وَكَذَا لَهُ فَإِلَّا صَحَّ،
وَلَوْ ظَنَّنَا مُسْلِمَةً أَوْ حُرَّةً فَبَانَتْ كِتَابِيَّةٌ أَوْ أَمَةٌ وَهِيَ تَحِلُّ لَهُ فَلَا خِيَارَ فِي الْأَظْهَرِ،
وَلَوْ أَدْنَتْ فِي تَزْوِيجِهَا بِمَنْ ظَنَّنَاهُ كُفْرًا فَبَانَ فِسْقُهُ أَوْ ذِنَاءُهُ نَسَبِهِ وَحَرْفَتِهِ فَلَا خِيَارَ لَهَا،

(إِنْ بَانَ خَيْرًا مِمَّا شُرْطَ) نه گهر ده رکه وت: ژنه که، یان میرده که باشته له به مهرج
داندا وه که: وه که له جیاتی بیوه ژن ده رکه وی کچ، یان له جیاتی بیوه میرد ده رکه وی
کوپه، نه وه (فَلَا خِيَارَ) بۆ هیچکیان په شیمانی نیه، به لام (وَإِنْ بَانَ دُونَهُ) نه گهر ده رکه وت
که متره له به مهرج داندا وه که: وه که له جیاتی کچ بیوه ژن بی، یان له جیاتی کوپ
بیوه میرد بی، نه و کاته (فَلَهَا الْخِيَارُ) بۆ ژنه که مافی په شیمانی هیه (وَكَذًا لَهُ) ههروه ها بۆ
میرده که ش مافی په شیمانی هیه، واته: ههردوکیان مافیان هیه ماره برینه که
هه لوه شیننه وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا.

﴿ ئاگاداری ﴾ یه که م: ئەم هه لوه شاننده وه یه - بۆ ههردوکیان - به په له و ده سبه جی یه و
پتویستی به قازی نیه، که واته: هه ریه کی که له ژنه که و له میرده که زانی مهرجه
داندا وه که ی نه هاتۆته جی، نه وه یه کسه ر ده لی: ماره برینه که م هه لوه شاننده وه . ههروه که
له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا فهرموویانه .

جا بزانه: نه گهر له ناو ماره برینه که دا مهرجه که دانه ندرا بی، به لکو له پیش ماره برینه که،
یان له دوا ی ماره برینه که داندا بو، نه وه هیچ کاری پی ناکری و هیچکیان مافی په شیمانی

نيه، ههروهك له دواى ئييره- له شهرجى (وَالْمُؤْتِرُ)- پوونى دهكهينهوه، إِن شاء الله تعالى.

دووهه: نهگه ر پياوه دياركراوهكه، يان ئافرهته دياركراوهكه بگۆرپدرى: وهك بلى: له (زهيد) مارهم بكه، نهويش له (عهه) مارهى كرد، يان بلى: فلانه كيژهت ليم ماره بكه، نهويش خوشكيكى نهوكيژهيى لى ماره كرد، نهوه له ههردوو مهسهلهدا مارهبرينهكه بهتال دهبيو دروست نابى، ههروهك له (تحفة) و (البجيرمى) دا فهرموويانه.

(وَلَوْ ظَنُّهَا مُسْلِمَةً) نهگه ر ميژدهكه- به بى مهرج- واتىگه يشتبو ژنهكه موسولمانه (أَوْ حُرَّةً) يان ئازاده (قَبَانَتْ كِتَابِيَّةً أَوْ أَمَةً) ئينجا دهركهوت: ژنهكه (أهل الكتاب) ه، يان (جارية) يه (وَمَيَّ تَحِلُّ لَهَا) جاريهكهشى بۆ حلال بوو، نهوه (فَلَاخِيَارَ) مافى په شيمانى نيه (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموودهى به ميژتردا، چونكه مهرجى دانه ناوه كه مته رغه مىى كردوه.

(وَلَوْ أَدْنَتْ) نهگه ر ئافرهتت ك سهرپه رشتكارهكهى خوى ئيزندا (فِي تَزْوِجِهَا بِمَنْ ظَنَّتْهُ كَفُوًا) له پياويكى ماره بكا: كه واى تگه يشتبو هاوچه شنى خويتهى (قَبَانِ فَسَقَةٍ) ئينجا دهركهوت: پياوهكه فاسقه (أَوْ دَنَاءَةٌ تَسْبِيهِ وَحِرْفَتِهِ) يان نه ژادهكهى، يان پيشهكهى ناريك و خراپه، نهوه (فَلَا خِيَارَ لَهَا) ئافرهتهكه مافى په شيمانى نيه، چونكه مهرجى دانه ناوه كه مته رغه مىى كردوه: كه لى نه كۆليوه ته وه.

قُلْتُ: وَلَوْ بَانَ مَعِيًّا أَوْ عَبْدًا فَلَهَا الْخِيَارُ وَاللَّهُ أ
وَالرُّجُوعُ بِهِ عَلَى الْغَارِ مَا سَبَقَ فِي الْعَيْبِ، وَإِ
بِخُرْبَةِ أُمَةٍ وَصَحَّحْنَاهُ فَلَوْلَدُ قَبْلِ الْعِلْمِ حُرٌّ وَعَلَى الْمَغْرُورِ قِيمَتُهُ لِسَيِّدِهَا وَيَرْجِعُ بِهَا
عَلَى الْغَارِ، وَالتَّغْيِيرُ بِالْخُرْبَةِ لَا يُتَصَوَّرُ مِنْ سَيِّدِهَا بَلْ مِنْ وَكِيلِهِ أَوْ مِنْهَا، فَإِنْ كَانَ مِنْهَا

(قُلْتُ) ئيمامى (النواوي) ده فهرمووى (وَلَوْ بَانَ مَعِيًّا) نهگه ر دهركهوت ميژدهكه عه ييداره، واته: له و پيئنج عه ييبانهى پابردوو عه ييبكى هه بوو (أَوْ عَبْدًا) يان كۆيله بوو، نهو كاته (فَلَهَا الْخِيَارُ) ژنهكه مافى په شيمانى هه يه، ههروهك پابرا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَمَتَى فُسِّخَ بِخُلْفِي) ههركاتت ك مارهبرينهكه هه لوه شيندراوه به هوى نه هاتنه جى مهرجيك، نهوه (فَحُكْمُ الْمَهْرِ وَالرُّجُوعِ بِهِ عَلَى الْغَارِ) بريارى ماره ييهكه و گه پانه وهى ميژدهكه بۆ سهر فريوده رهكه تاكو تۆلهى ماره ييهكهى لى بستينى (مَا سَبَقَ فِي الْعَيْبِ) هه رهو بريارهى پابردوو له باسى هه لوه شانده وهى عه ييدارىدا، واته: ليره شدا: نهگه ر پيش جيماع كردن مارهبرينهكه هه لوه شيندريته وه، نهوه ماره ييهكه له سهر ميژدهكه لاده چى، به لام نهگه ر له دواى جيماع كردن هه لوه شيندريته وه، نهو كاته ماره يى هاويينه بۆ ژنهكه له سهر ميژدهكه واجب ده بى، ميژدهكه ش هيچ مافى نيه تۆلهى مار ييهكه له فريوده رهكه وه ريگريته وه.

(وَالْمُؤْتِرُ) نهو فريودانهى كار دهكا له هه لوه شانده وهى مارهبرينهكه دا به

هؤى نه هاتنه جئى مهرجيك (تَغْرِيرُ قَارَنَ الْعَقْدِ) نه و فریودانه په که له ناو ماره بپینه که دا به مهرج دابندرئ، ئینجا نه هیندریته جئ، وهک بلئ: نه م نافرته که چه کردمه ژنى تو. ئینجا نه ویش قبول بکا، واته: نه گهر مهرجه که له پیش ماره بپینه که دابندرئ، نه وه هیچ کار ناکا، هه روه که له (مغنى) دا فهرموویه تی.

(وَلَوْ غُرَّ بِحُرِّيَّةِ أَمْرٍ) نه گهر پیاویک فریودرا به نازادی (جاریه) ک، واته: له ناو ماره بپینه که دا به مهرج داندر نازاد بئ، به لام ده رکوت نافرته که کزیله یه (وَصَحْحَانُهُ) ماره بپینه که شمان به دروستبوو دانا، نه وه (قَالَ لَوْ قَبْلَ الْعِلْمِ حُرٌّ) پیش نه وه ی بزانی ژنه که کزیله یه، نه و مندالهی له و ژنه ی په یدا ده بئ نازاده (وَعَلَى الْمَغْرُورِ قِيمَتُهُ لِسَيِّدِهَا) فریودرا وه که ش له سهری واجبه نرخى مندال که بداته گهره ی ژنه کزیله که و، هم (وَيَرْجِعُ بِهَا عَلَى الْغَارِّ) ده شکه پیتته وه سهر فریوده ره که و تۆله ی نرخه که ی له وى وهرده گریتته وه، به لام دواى زانین مندال که کزیله یه.

(وَالْتَغْرِيرُ بِالْحُرِّيَّةِ لَا يُتَصَوَّرُ مِنْ سَيِّدِهَا) فریودان به نازادی (جاریه) که له گهره که یه وه ناگونجئ، چونکه نه گهر بلئ: نه م نافرته ته نازاده. یه کسهر نازاد ده بئ (بَلْ مِنْ وَكَيْلِهِ أَوْ مِنْهَا) به لکو له وه کیلی گهره که ی، یان له (جاریه) که وه ده گونجئ (فَإِنْ كَانَ مِنْهَا) جا تَعَلَّقَ الْغَرْمُ بِذِمَّتِهَا، وَلَوْ انفصل الولد مِثْلًا بِأَجْنَابَةٍ فَلَا شَيْءَ فِيهِ، وَمَنْ عَتَقَتْ تَحْتَ رَقِيقٍ أَوْ مَنْ فِيهِ رِقٌّ تَخَيَّرَتْ فِي فسخ النكاح، والأظهر أنه عِلَا الْفَوْرِ، فَإِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْعِنَقَ صُدِّقَتْ بِمِثْلِهَا إِنْ أَمَكْنَ: بِأَنْ كَانَ الْمُعْتَقُ غَائِبًا، وَكَذَا إِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْخِيَارَ بِهِ فِي الْأَظْهَرِ، فَإِنْ فَسَخَتْ قَبْلَ وَطْءٍ فَلَا مَهْرٍ، وَبَعْدَهُ بِعْتَقٍ بَعْدَهُ وَجَبَ الْمُسَمَّى، أَوْ قَبْلَهُ فَمَهْرٌ مِثْلُ، وَقِيلَ الْمُسَمَّى، وَلَوْ عَتَقَ بَعْضُهَا أَوْ كُوتِبَتْ أَوْ عَتَقَ عَبْدٌ تَحْتَهُ أَمَةٌ فَلَا خِيَارَ.

نه گهر فریودانه که له (جاریه) که وه بئ، نه وه (تَعَلَّقَ الْغَرْمُ بِذِمَّتِهَا) تۆله ی مندال که به نه ستویه وه ده به ستریتته وه، هه ر کاتیک نازاد کرا لئى وهرده گیرئ (وَلَوْ انفصل الولد مِثْلًا بِأَجْنَابَةٍ) نه گهر مندال که به بئ ده ستریتتی کردنه سهر دایکه که به مردووی لئى جیا بۆوه (فَلَا شَيْءَ فِيهِ) هیچ تۆله ی واجب نیه.

(وَمَنْ عَتَقَتْ) هه ر ژنیک هه مووی نازاد بکرئ له و حاله ته ی که (تَحْتَ رَقِيقٍ أَوْ مَنْ فِيهِ رِقٌّ) له ژیر ماره بپینی کزیله یه کدایه، یان نه وه ی به شیکى کزیله یه، نه وه (تَخَيَّرَتْ فِي فسخ النكاح) ده بیتته سهر پشک له هه لوه شاننده وه ی ماره بپینه که، هه روه که له (البخاري) و (مسلم) دا گیردرا وه ته وه.

ئینجا (وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ عَلَى الْفَوْرِ) به فهرمووده ی به هیتر په شیمان بوونه وه که ش ده موده ستو به په له یه (فَإِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْعِنَقَ) نه گهر ژنه که گوتی نه مزانی نازاد کراوم بۆی دواکه وتم

(صُدِّقَتْ بِبَيْمِنِهَا إِنْ أُمِّنَ) به سویندخواردنه که ی باوه پی پی ده کری نه گهر بگوچی: (بِأَنْ كَانَ الْمُعْتَقُ غَائِبًا) وهك نازادکه ره که ی له شوینتیکی نادیار بویی (وَكَذًا إِنْ قَالَتْ جَهَلْتُ الْخِيَارَ بِهِ فِي الْأَظْهَرِ) هه روه ها له فهرموده ی به هیژتردا: باوه پی پی ده کری نه گهر بلی: نه مزانی به م نازادبوونه م مافی په شیمانیم هه یه.

ئینجا (فَإِنْ فَسَخَتْ قَبْلَ وَطْءٍ) نه گهر پیش جیماعکردن ماره برینه که ی هه لوه شانده وه، نه وه (فَلَا مَهْرَ) مافی هیچ ماره یی نیه (وَبَعْدَهُ بَعْتُهُ) به لام نه گهر له دوی جیماعکردن به نازادبوونتیکی دوی جیماعکردن هه لوه شانده وه، نه وه (وَجَبَ الْمُسْمَى) ماره ییه ناوبراوه که - بۆ گهره که ی - واجب ده بی له سهر میرده که ی (أَوْ قَبْلَهُ) یان به نازادبوونتیکی پیش جیماعکردن هه لوه شانده وه، نه وه (فَمَهْرٌ مِثْلُ) ماره یی هاویننه - بۆ گهره که ی - واجب ده بی له سهر میرده که ی (وَقِيلَ الْمُسْمَى) له فهرموده یه که بی هیژادا: ماره ییه ناوبراوه که ی بۆ واجب ده بی.

(وَلَوْ عَتَقَ بَعْضُهَا أَوْ كُتِبَتْ) نه گهر ژنه که ته نها به شتیکی نازاد کرا، یان نووسراوی درایی (أَوْ عَتَقَ عَبْدٌ تَحْتَهُ أُمَّةٌ) یان کزیله یه ک نازاد کرا که جاریه کی له ژیردا بوو، نه وه (فَلَا خِيَارَ) له هه رسیک مه سه له دا هیچیکیان مافی په شیمانمی نیه.

(فَصَلِّ) يَلْزِمُ الْوَلَدَ إِعْقَافُ الْأَبِ وَالْأَجْدَادِ عَلَيَّ الْمَشْهُورِ: بِأَنْ يُعْطِيَهُ مَهْرَ حُرَّةٍ، أَوْ يَقُولَ: اِنْكِحْ وَأَعْطِيكَ الْمَهْرَ، أَوْ يَنْكِحْ لَهُ بِإِذْنِهِ وَيُمَهِّرَ، أَوْ يُمْلِكَهُ أُمَّةً أَوْ تَمَنَّاها، ثُمَّ عَلَيْهِ مُؤَنَّتُهُمَا، وَلَيْسَ لِلْأَبِ تَعْيِينُ النِّكَاحِ دُونَ التَّسْرِي وَلَا رَفِيعَةً، وَلَوْ اتَّفَقَا عَلَى مَهْرٍ فَتَعْيِينُهَا لِلْأَبِ، وَيَجِبُ التَّجْدِيدُ إِذَا مَاتَتْ أَوْ انْفَسَخَ بَرْدَةٌ أَوْ فَسَخَهُ بَعْيبٍ، وَكَذَا إِنْ طَلَّقَ بِغَدْرِ فَلَا أَصَحَّ،

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِيَ (الإِعْقَافُ) = ژن هیئان بۆ باوک و باپیره﴾

(يَلْزِمُ الْوَلَدَ) له سهر کوپو کیژ - به گویره ی میراتگرتن - واجبه (إِعْقَافُ الْأَبِ وَالْأَجْدَادِ) باوک و باپیره کانی لای دایک و باوکیان داوینپاک بکه، به لام به و مەرجه ی کوپو کیژه که هه بووی بن (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سهر فهرموده ی ناسراوی مه زهه ب، ئینجا داوینپاککردنه که ش به وه ده بی: (بِأَنْ يُعْطِيَهُ مَهْرَ حُرْمٍ) ماره یی ژنیکی نازاد بداته باوک و باپیره تاکو به و ماره ییه ژنیک له خوی ماره بکا (أَوْ يَقُولَ اِنْكِحْ وَأَعْطِيكَ الْمَهْرَ) یان بلیته باوک و باپیره: ژنیک له خوت ماره بکه، من ماره ییه که یت ده ده می (أَوْ يَنْكِحْ لَهُ بِإِذْنِهِ وَيُمَهِّرَ) یان به ئیزنی باوک و باپیره ژنه که یان لی ماره بکاو مارییه که شی بداتی (أَوْ يُمْلِكَهُ أُمَّةً أَوْ تَمَنَّاها) یان جاریه یه ک بداته باوک و باپیره، یان پاره ی جاریه که بدا، جا له و حاله تانه شدا مەرجه: ژنه که شه هوه تی باوک و باپیره تیر بکا، نه ک پیره ژنیکی شیوراو بی. (ثُمَّ) ئینجا که ژنی بۆ باوک و باپیره هیئا (عَلَيْهِ مُؤَنَّتُهُمَا) نه رکی به خیکوردنی خویان و

ژنه کانیښیان له سر کورپه کان و کیږه کانه به گوږه ی میراتگرتن، واته: نږینه به دووه ندی مږینه نه رکی ژنهنانه که و به ځیو کړدنه که ددها، هه روه که له زوږیه ی سرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَيْسَ لِلْأَبِ تَعْيِينُ النِّكَاحِ دُونَ التَّسْرِي) باوک نه و مافه ی نیه: ته نها ژنهنان دیاری بکاو به نافرته ی کویله پازی نه بی (وَلَا رَفِيعَةً) هه م مافه ی نیه ژنیکی پله و پایه به رز دیاری بکا: که نه رکه و ماره یی زوږ بی به هوی جوانی، یان نه ژاد، به لام (وَلَوْ اتَّفَقَا عَلَى مَهْرٍ) نه گه ر باوک و منداله که ی له سر نه ندازه یه کی ماره یی پږک که و تن، نه و کاته (فَتَعْيِينُهَا لِلْأَبِ) دیاری کړدی ژنه که مافه ی باوک که یه.

(وَيَجِبُ التَّجْدِيدُ إِذَا مَاتَتْ) له سر کورپه کیږه که واجبه: سرله نوی ژنیکی تر بډ باوک و باپیره بیتن هه ر کاتیک نه و ژنه ی بویان هینابو مرد (أَوْ انْفَسَخَ بَرْدُ) یان به هوی کافر بونی ژنه که ماره بپینه که هه لوه شاهه (أَوْ فَسَخَهُ بَعِيْبٍ) یان باوک که به هوی عه بیپک هه لویه شانه ده (وَكَذَا إِنْ طَلَّقَ بَعْدَ) هه روه ها نه گه ر باوک که به هوی عوزر ځیکش ژنه که ی ته لاق بدا، هه ر واجبه: ژنیکی تر ی بډ بیتن (فِي الْأَصَحِّ) له سر رموده ی راستردا، به لام نه گه ر به بی عوزر ته لاقی بدا، نه و کاته واجبه نیه ژنیکی تر ی بډ بیتن.

وَأِنَّمَا يَجِبُ إِعْقَابُ فَاقِدِ مَهْرٍ مُحْتَاجٍ إِلَى نِكَاحٍ وَيُصَدَّقُ إِذَا ظَهَرَتْ الْحَاجَةُ بِلَا يَمِينٍ، وَيَحْرُمُ عَلَيْهِ وَطْءُ أُمَةٍ وَلَدِهِ، وَالْمَذْهَبُ وَجُوبُ مَهْرٍ لَا حَدٍّ، فَإِنْ أَجْبَلَ فَأُلُوْدُ حُرٍّ نَسِيْبٍ، فَإِنْ كَانَتْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْإِبْنِ لَمْ تَصِرْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْأَبِ، وَإِلَّا فَلَا ظَهَرَ أَنَّهَا تَصِيرُ وَأَنَّ عَلَيْهِ قِيَمَتَهَا مَعَ مَهْرٍ، لَا قِيَمَةَ وَلَدٍ فِي الْأَصَحِّ، وَيَحْرُمُ نِكَاحُهَا، فَلَوْ مَلَكَ زَوْجَةً وَالِدِهِ الَّذِي لَا تَحِلُّ لَهُ الْأُمَةُ لَمْ يَنْفَسَخِ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ، وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحُ أُمَةٍ مُكَاتِبَةٍ، فَإِنْ مَلَكَ مُكَاتِبَ زَوْجَةً سَيِّدِهِ انْفَسَخَ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ.

(وَأِنَّمَا يَجِبُ إِعْقَابُ فَاقِدِ مَهْرٍ) ژنهنان ته نها بډ نه و باوک و باپیره یه واجبه که به خوی ماره یی ژنهنانی نه بی و هه م (مُحْتَاجٍ إِلَى نِكَاحٍ) پږیویتیښی به ژنهنان هه بی: وه که حزی بډ جیماع بچن، هه ر چه ند ژنیکی پیری شتواویشی هه بی، یان له به ر نه خوی پږیویتی به خزمه تکردن هه بی، ښنجا (وَيُصَدَّقُ إِذَا ظَهَرَتْ الْحَاجَةُ بِلَا يَمِينٍ) باوک، هه م باپیره ش به بی سویند خواردن باوه پی پږ ده کړی، هه ر کاتیک ناشکرا بی پږیویتی به ژنهنان هه یه.

(وَيَحْرُمُ عَلَيْهِ وَطْءُ أُمَةٍ وَلَدِهِ) چه پامه: باوک و هه م باپیره جیماع له گه لا جاریه ی مندالی خوی بکا، به لام نه گه ر جیماعی له گه لا کړد، نه وه (وَالْمَذْهَبُ وَجُوبُ مَهْرٍ) واجبه: ماره یی جاریه که بداته منداله که (لَا حَرَّ) به لام سزای زینای له سر نیه، چونکه شوبه ی هه یه

(فَإِنْ أَحْبَلَ) جا نه‌گەر به و جیماعه جاریه‌که‌ی ئاوس کرد، نه‌وه (فَالْوَلَدُ حُرٌّ سَبِيًّا) نه‌وه مندالای له م جیماعه دروست بووه، ئازاده و ده‌بیته مندالی باوکه جیماعه‌که‌ره‌که.
 (فَإِنْ كَانَتْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْإِبْنِ) جا نه‌گەر جاریه‌که (أُمُّ الْوَلَدِ) بئ بۆ کوپه‌که، نه‌وه (لَمْ تَصِرْ مُسْتَوْلَدَةً لِلْأَبِ) نابیتته (أُمُّ الْوَلَدِ) بۆ باوکه جیماعه‌که‌ره‌که (وَلَا) به‌لام نه‌گەر (أُمُّ الْوَلَدِ) نه‌بئ بۆ کوپه‌که، نه‌وه (فَالْأَظْهَرُ أَنَّهَا تَصِيرُ) ده‌بیته (أُمُّ الْوَلَدِ) بۆ باوکه‌که، هم (وَأَنَّ عَلَيْهِ قِيَمَتَهَا مَعَ مَهْرٍ) له سهر باوکه‌که واجبه: نرخى جاریه‌که له‌گه‌ل ماره‌بییه‌که‌ی بداته کوپه‌که (لَا قِيَمَةً وَلَكِنْ فِي الْأَصَحِّ) به‌لام نرخى نه‌وه مندالای لئى بووه، له سهرى واجب نیه.
 (وَيَحْرُمُ نِكَاحُهَا) چه‌پامه جاریه‌ی منداله‌که‌ی خۆی له خۆی ماره بکا (فَلَوْ مَلَكَ زَوْجَةً وَالِدُهُ الَّذِي لَا تَحِلُّ لَهُ الْأُمَّةُ) جا نه‌گەر کوپه‌که بیته خاوه‌نى ژنى نه‌وه باوکه‌ی که جاریه‌ی بۆ چه‌لال نیه: وه‌ک ژنى باوکه‌که (جاریه) بئ و کوپه‌که‌یشی بیکه‌ئ، نه‌وه (لَمْ يَنْفَسَخِ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ) ماره‌بپینه‌که هه‌لئاوه‌شیتته‌وه.

(وَلَيْسَ لَهُ نِكَاحُ أُمِّهِ مُكَاتَبَةٍ) بۆ گه‌وره‌که چه‌پامه جاریه‌ی کۆیله نوسراوپی‌دراوه‌که‌ی له خۆی ماره بکا (فَإِنْ مَلَكَ مُكَاتَبٌ زَوْجَةً سَيِّدِهِ) جا نه‌گەر نوسراوپی‌دراویك بووه خاوه‌نى ژنى گه‌وره‌که‌ی خۆی، نه‌وه (انْفَسَخَ النِّكَاحُ فِي الْأَصَحِّ) ماره‌بپینه‌که هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه.

(فَصَلِّ) السَّيِّدُ بِإِذْنِهِ فِي نِكَاحِ عَبْدِهِ لَا يَضْمَنُ مَهْرًا وَنَفَقَةً فَإِلَّا جَدِيدًا، وَهُمَا فِي كَسْبِهِ بَعْدَ النِّكَاحِ الْمُعْتَادِ وَالنَّادِرِ، فَإِنْ كَانَ مَأْذُونًا لَهُ فِي تِجَارَةٍ فَفِيمَا بِيَدِهِ مِنْ رِبْحٍ وَكَذَا رَأْسُ مَالٍ فَإِلَّا صَحَّ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُكْتَسِبًا وَلَا مَأْذُونًا لَهُ فِي دِمَّتِهِ، وَفِي قَوْلِ عَلِيٍّ السَّيِّدُ، وَلَهُ الْمُسَافَرَةُ بِهِ وَيَقُوتُ الْإِسْتِمْتَاعَ، وَإِذَا لَمْ يُسَافِرْ لَزِمَهُ تَخْلِيَّتُهُ لِبَلَاءٍ لِلْإِسْتِمْتَاعِ، وَيَسْتَحْدِمُهُ نَهَارًا إِنْ تَكْفَّلَ الْمَهْرَ وَالنَّفَقَةَ، وَإِلَّا فَيُخْلِيهِ لِكَسْبِهِمَا، وَإِنْ اسْتَحْدَمَهُ بِلَا تَكْفُلٍ لَزِمَهُ الْأَقْلُ مِنْ أُجْرَةٍ مِثْلِ وَكُلِّ الْمَهْرِ وَالنَّفَقَةِ،

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِيَ ثَن هَيْئَانِي كَوِيلَهُو مِيرْد كَرْدَنِي جَارِيه﴾

(السَّيِّدُ بِإِذْنِهِ فِي نِكَاحِ عَبْدِهِ) گه‌وره به هۆی ئیزندانی: که کۆیله‌که‌ی ژن بهیئنی (لَا يَضْمَنُ مَهْرًا وَنَفَقَةً فِي الْجَدِيدِ) نابیتته زامینی ماره‌یی و به‌خێوکردنی ژنى کۆیله ئیزندراوه‌که‌ی، به‌لکو (وَهُمَا) ماره‌یی و به‌خێوکردنه‌که (فِي كَسْبِهِ بَعْدَ النِّكَاحِ) له که‌سابه‌تی کۆیله‌که ده‌دریڤ که له دواى ماره‌بپینه‌که ده‌یکا (الْمُعْتَادِ وَالنَّادِرِ) نه‌وه که‌سابه‌ته‌ی عاده‌ته‌وه نه‌وه‌ی که‌م که‌مه ده‌یکا، به‌لام (فَإِنْ كَانَ مَأْذُونًا لَهُ فِي تِجَارَةٍ) نه‌گەر کۆیله‌که له بازرگانیشدا ئیزندراو بوو، نه‌وه کاته (فَفِيمَا بِيَدِهِ مِنْ رِبْحٍ) ماره‌یی و به‌خێوکردنه‌که واجبه: له و قازانچه‌ی بدریڤ: که له ده‌ستیدا‌یه (وَكَذَا رَأْسُ مَالٍ فِي الْأَصَحِّ) هه‌روه‌ها له سه‌رمایه‌ی بازرگانیه‌که‌ش ده‌دریڤ

(وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مُكْتَسِبًا وَلَا مَآذُونَ لَهُ) نه‌گەر کۆیله‌که که‌سابه‌تی نه‌ده‌کردو له‌بازرگانیشدا ئیزن نه‌درابو، نه‌و کاته (فَفِي ذِمَّتِهِ) ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که ده‌بیته‌قه‌رز له‌ئەستۆی کۆیله‌که‌دا، نه‌گەر ژنه‌که‌ی پازی بیی به‌بی‌به‌خیوکردن له‌گه‌لی بمی‌نیت‌ه‌وه (وَفِي قَوْلٍ عَلَى السَّيِّدِ) له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا: ماره‌یی به‌خیوکردنه‌که‌له‌م‌حاله‌ته‌دا- له‌سه‌ر‌گه‌وره‌که‌یه‌تی.

(وَلَهُ الْمُسَافَرَةُ بِهِ) بۆ‌گه‌وره‌که‌دروسته: کۆیله‌که‌ی له‌گه‌لا‌خۆیا بیاته‌سه‌فه‌ر به‌و‌مه‌رجه‌ی بیته‌که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (وَيَفُوتُ الْإِسْتِمْتَاعُ) به‌م‌سه‌فه‌ره‌کۆیله‌که‌له‌زه‌ت‌وه‌رگرتنی له‌ژنه‌که‌ی له‌ده‌ست‌ده‌چێ، به‌لام (وَإِذَا لَمْ يُسَافِرْ) نه‌گەر نه‌بیاته‌سه‌فه‌ر، نه‌و کاته (لَزِمَهُ تَخْلِيَّتُهُ لَيْلًا لِلْإِسْتِمْتَاعِ) واجبه: به‌شه‌وێ وازی لی بیته‌ی بۆ نه‌وه‌ی له‌زه‌ت‌له‌ژنه‌که‌ی وه‌ربگریو (وَيَسْتَخْدِمُهُ نَهَارًا) به‌پۆژی‌ش‌خزمه‌تی‌خۆی پی‌ده‌کا (إِنْ تَكَفَّلَ الْمَهْرُ وَالنَّفَقَةُ) به‌و‌مه‌رجه‌ی گه‌وره‌که‌بیته‌که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (وَإِلَّا) به‌لام نه‌گەر نه‌بیته‌که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که، نه‌و کاته (فَيُخْلِيهِ لِكُسْبِهِمَا) ده‌بی وازی لی‌بیته‌ی تا‌کو بۆ ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که که‌سابه‌ت‌بکا.

(وَإِنْ اسْتَخْدَمَهُ بِلا تَكَفَّلٍ) نه‌گەر خزمه‌تی‌خۆی به‌کۆیله‌که‌ی کردو نه‌ش‌بوه‌که‌فیلی ماره‌یی و به‌خیوکردن، نه‌و کاته (لَزِمَهُ الْأَقْلُ مِنْ أُجْرَةٍ مِثْلٍ وَكُلُّ الْمَهْرِ وَالنَّفَقَةِ) له‌سه‌ر (وَقِيلَ يَلْزَمُهُ الْمَهْرُ وَالنَّفَقَةُ، وَلَوْ نَكَحَ فَاسِدًا وَوُطِئَ فَمَهْرٌ مِثْلُ فِي ذِمَّتِهِ، وَفِي قَوْلٍ فِي رَقَبَتِهِ، وَإِذَا زَوَّجَ أُمَّتُهُ اسْتَخْدَمَهَا نَهَارًا وَسَلَّمَهَا لِلزَّوْجِ لَيْلًا، وَلَا نَفَقَةَ عَنِ الزَّوْجِ حِينَئِذٍ فَيَالْأَصَحَّ، وَلَوْ أَخْلَى فِي دَارِهِ بَيْتًا وَقَالَ لِلزَّوْجِ تَخْلُو بِهَا فِيهِ لَمْ يَلْزَمُهُ فَيَالْأَصَحَّ، وَلِلْسَّيِّدِ السَّفَرُ بِهَا وَلِلزَّوْجِ صُحْبَتُهَا، وَالْمَذْهَبُ أَنَّ السَّيِّدَ لَوْ قَتَلَهَا أَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا قَبْلَ دُخُولِ سَقَطَ مَهْرُهَا، وَأَنَّ الْخُرَّةَ لَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا أَوْ قَتَلَتِ الْأُمَّةَ أَجْنَبِيٍّ أَوْ مَاتَتْ

گه‌وره‌که‌واجبه‌که‌مه‌تره‌که‌بدا: له‌کرێ‌ی‌هاوێنه‌ی کۆیله‌که‌و له‌هه‌موو ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که (وَقِيلَ يَلْزَمُهُ الْمَهْرُ وَالنَّفَقَةُ) له‌فه‌رمووده‌یه‌کی بی‌هێزدا: ماره‌یی و به‌خیوکردنه‌که‌ی له‌سه‌ر‌واجب‌ده‌بی.

(وَلَوْ نَكَحَ فَاسِدًا وَوُطِئَ) نه‌گەر کۆیله‌که‌به‌ماره‌ب‌پینێکی نادروست ژنی هیناو جی‌ما‌عیشی کرد، نه‌و کاته (فَمَهْرٌ مِثْلُ فِي ذِمَّتِهِ) ماره‌یی‌هاوێنه‌ده‌بیته‌قه‌رز له‌ئەستۆی کۆیله‌که‌دا: هه‌رکاتێک‌ئازاد‌بوو‌داوای‌لێ‌ده‌کا (وَفِي قَوْلٍ فِي رَقَبَتِهِ) له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا: له‌گه‌رده‌نی‌دا واجب‌ده‌بی، واته: هه‌ر‌ئێستا کۆیله‌که‌بۆ ماره‌یه‌که‌ب‌فرۆش‌ری. (وَإِذَا زَوَّجَ أُمَّتُهُ) هه‌ر‌کاتێک‌گه‌وره‌که‌جاریه‌که‌ی‌خۆی له‌پیاوێک‌ماره‌کرد، نه‌وه

(اسْتَخْدَمَهَا نَهَارًا) به پوڙی خزمه تی خوی پی ده کاو (وَسَلَّمَهَا لِلزَّوْجِ لَيْلًا) به شه ویش ته سلیمی میړده که ی ده کا تا کو له زه تی ای و ه ریگری (وَلَا نَفَقَةَ عَلَى الزَّوْجِ حِينَئِذٍ فِي الْأَصْحٰ) به خپو کړنی نه و جاریه یه له سر میړده که ی نیه له و کاته ی ته نها شه وئ ته سلیمی ده کړئ، به لام نه گه ر به شه و به پوڙ ته سلیمی بکړئ نه و کاته به خپو کړنی له سر میړده که یه تی.

(وَلَوْ أَخْلَىٰ فِي دَارِهِ بَيْنًا) نه گه ر گه وره که له خانوی خوی ژوریکي چول کړو (وَقَالَ لِلزَّوْجِ تَخْلُو بِهَا فِيهِ) به میړده که ی گوت: و ه ر له م ژوره له گه ل جاریه که بمینه وه، نه وه (لَمْ يَلْزَمْهُ فِي الْأَصْحٰ) له سر میړده که واجب نابئ به قسه ی بکا، چونکه شه رم و پیاو ه تی پیکای ناده ن (وَالسَّيِّدِ السَّفَرُ بِهَا) بؤ گه وره که دروسته: جاریه که له گه ل خویا بیاته سه فر، هم (وَاللِّزَّوْجِ صُحْبَتَهَا) بؤ میړده که ش دروسته: له گه لیا بپواته سه فر تا کو له زه تی ای و ه ریگری.

(وَالْمَذْهَبُ أَنَّ السَّيِّدَ لَوْ قَتَلَهَا أَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا قَبْلَ دُخُولِ) نه گه ر پیش جیماع کړن: گه وره که جاریه که ی بکوځئ، یان جاریه که به خوی خوی بکوځئ، نه وه (سَقَطَ مَهْرُهَا) ماره ییه که ی له سر میړده که ی لاده چئ، هه روه ها نه گه ر پیش جیماع کړن ژنیکي نازاد میړدی خوی بکوځئ، نه وه ش مافی هیچ ماره یی نیه، هه روه که له (نهاية) و (مغنی) دا هه رمو یانه، به لام (وَأَنَّ الْحُرَّةَ لَوْ قَتَلَتْ نَفْسَهَا) نه گه ر ژنیکي نازاد - پیش جیماع کړن - به خوی خوی بکوځئ (أَوْ قَتَلَ الْأَمَةَ أَجْنَبِيٌّ أَوْ مَاتَتْ) یان بیگانه یه که جاریه که ی کوشت، **فَلَا، كَمَا لَوْ هَلَكَتَا بَعْدَ دُخُولِ، وَلَوْ بَاعَ مُزَوَّجَةً فَالْمَهْرُ لِلْبَائِعِ فَإِنْ طَلَّقَتْ قَبْلَ دُخُولِ فَنِصْفُهُ لَهَا، وَلَوْ زَوَّجَ أَمَتُهُ بَعْدَهُ لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ.**

(کتاب الصَّدَاقِ)

یان به خوی مرد (فَلَا) ماره ییه که له سر میړده که لاناچئ (کَمَا لَوْ هَلَكَتَا بَعْدَ دُخُولِ) هه روه که نه گه ر ژنه نازاده که، یان جاریه که له دوا جیماع کړن بمړئ به هیچ جوړیک ماره ییه که لاناچئ، که و ابو: ماره یی جاریه که بؤ گه وره که یه تی.

(و) هه روه ها (لَوْ بَاعَ مُزَوَّجَةً) نه گه ر گه وره که (جاریه) کی ماره بپاوی فروشت (فَالْمَهْرُ لِلْبَائِعِ) نه و کاته ش ماره ییه که ی هه ر بؤ فروشیاره که یه: که گه وره که یه تی، جیاوازی نیه: جیماعی له گه ل کرابئ، یان نا (فَإِنْ طَلَّقَتْ قَبْلَ دُخُولِ) نه گه ر (جاریه) که پیش جیماع کړن ته لاق درا، نه وه (فَنِصْفُهُ لَهَا) نیوه ی ماره یی بؤ گه وره که یه (وَلَوْ زَوَّجَ أَمَتُهُ بَعْدَهُ) نه گه ر گه وره که جاریه که ی خوی له کویله که ی خوی ماره بکا، نه وه (لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ) هیچ ماره یی له سر کویله که واجب نابئ و، به خپو کړنی هه ر دوو کیښیان له سر گه وره که یه.

﴿کتاب الصَّدَاقِ: نه مه یه په رتوکی ماره یی ژن﴾

واته: نه و شتهى بۆ ئافرهت له سهر پياو واجب ده بێ: به هۆى ماره بپين، يان به هۆى جيماعكردى به ههله، يان جيماعى به زۆردارى. خواى گه و ره ده فره رموى: ﴿وَأَتَوَاتِلْنَسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ به دلخۆشى ماره بى ئافرهتان بده نه ئافره ته كان، جا نه گه ئافره ته كان له شتيكى ماره بى چاپوشييان له ئيوه كرد، ئيوه ش بيخون توشى گيانتان بى.

كه واته: به به لگه ئه م ئايه ته: نه گه ژنه كه بالغ و عاقل بى، دروسته: گه رده نى مي رده كه ئازاد بكا: له هه موو ماره بيه كه ئى، يان له به شيكى - به و مه رجه ئى بزاني ماره بيه كه ئى چه نده - وهك بلئ: (گه رده نت ئازاد بى له ماره بيه كه م). يان (له ماره بيه كه م لي م بوردى). هه روهك له (فتح المعين) دا پوون كراوه ته وه،

به لام ئاگاداريه: نه گه ماره بى ژنه كه زهكاتى تى دا واجب بو بى و ساليك، يان زياترى به سه ردا سوپا بو وه زهكاتى ماره بيه كه شى نه دابو، نه و كاته - ته نها - له نه ندازه ئى زهكات گه رده نى ئازاد نابى و واجبه: ژنه كه زهكات كه ئى پابردوى ماره بيه كه ئى بدا، هه روهك له (زهكاتى ماره بى ژن) دا پوونمان كرده وه.

هه روه ها دروسته: ژنه كه له گه ل مي رده كه ئى پي ك بى و له جياتى ماره بيه كه ئى شتيكى ترى كه متر، يان زۆر تر له مي رده كه ئى وه ريگرى، به لام ئاگاداريه: نه گه ماره بيه كه ئى زي ر، يان زيو بو و له جياتى زي ر زيوه كه ش پاره ئى نه م سه رده مه ئى له مي رده كه ئى وه رگرت، نه وه **يُسْنُ تَسْمِيَّتُهُ فِالْعَقْدِ، وَيَجُوزُ إِخْلَاؤُهُ مِنْهُ،**

مه رجه: پاره كه له دانيشگه ئى پي كهاتنه كه دا وه ريگرى، نه گينا: ده بي ته پيا، به لام نه گه م وه ريگراوه كه پاره نه بو، به لكو شتيكى تر بو، نه و كاته ته نها قبول كردن مه رجه، واته: وه رگتن مه رج نيه، هه روهك له (كتاب البيع، له باسى گرپينه وه ئى قه رن) دا پوونمان كرده وه. ئينجا بزانه: پيغه مبه ر ﷺ ده فره رموى: ﴿خَيْرُ الصَّدَاقِ أُيْسَرُهُ﴾ صححه الحاكم، باشتري ماره بى ئاسانتره كه ئى ته له سه م مي رده كه. هه روه ها ئيمامى (عمر ﷺ) فره رموى: ﴿أَلَا لَا تُغَالُوا بِصَدَاقِ النِّسَاءِ فَإِنَّهَا لَوْ كَانَتْ مَكْرُمَةً فِالدُّنْيَا أَوْ تَقْوَى عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى كَانَ أَوْلَاكُمْ بِهَا النَّبِيُّ ﷺ مَا أَصْدَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ وَلَا أُصْدِقْتُ امْرَأَةً مِنْ بَنَاتِهِ أَكْثَرَ مِنْ ثَمَنَةِ أُوقِيَّةٍ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، ئاگادارين: ماره بى زۆر بۆ ژنان دامه نين، چونكه نه گه ماره بى زۆر پي زدارى بايه له و دونيا به دا، يان له خواترسان بايه، نه وه پيغه مبه ر ﷺ له هه مووتان له پي شتر بوو ماره بى زۆر دابنى، له گه ل نه وه شدا ماره بى ژنه كانى پيغه مبه ر ﷺ ماره بى كي ژه كانى پيغه مبه ر ﷺ له دوانزه ئوقيه زياتر نه بو، واته: نزيكه ئى پي نجه سد دير هه مى زيو، كه ده كاته (350) سي سه دو په نجا ميسقالي زيو.

ئىنجا بزانه: ئەگەر مېردەكە بىر ئۆمەر مەرھىيەتتە ئىكەن، ئەو ھەم واجبە: لە مىراتى مردوۋەكە پېش بەشكردى مىرات - مەرھىيەتتە بىر ئۆمەر، ھەروەكە لە سەرھەتاي مىراتدا پوونمان كىردەو، پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ﴿نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَ عَنْهُ﴾
 حديث صحيح رواه الترمذي، گىيانى مۇشۇ ئيماندار بە ھۆى قەرزەكەى قەدەغە دەكرى لە چۈنە بەھەشت تا قەرزەكەى لە جىياتى دەدرىتتەو.

(يُسْنُ تَسْمِيَّتُهُ فِي الْعَقْدِ) سۈننەتە لە ناو مەرھىيەتتە دا ناۋى مەرھىيەكە بىگوتى، چۈنەكە پېغەمبەر ﷺ لە ناو مەرھىيەتتە دا ناۋى مەرھىيە دەھىئا، بەلام (وَيَجُوزُ إِخْلَاؤُهُ مِنْهُ) دوستە مەرھىيەكە ناۋىردى مەرھىيەكەى تىدا نەبى، بە (إجماع)ى زاناينى ئىسلام، بەلام ناپەسندە، كەواتە: ئەگەر لە ناو مەرھىيەتتە دا ناۋى مەرھىيەكەى نەگوترا، ئەو كاتە مەرھىيەكە دوست دەبى و ھەم بە خودى مەرھىيەكەش مەرھىيە ھاۋىيە بۇ ئۆمەر كە لە سەر مېردەكەى واجب دەبى، ھەروەكە لە (الإقناع) دا فەرمۇيەتى.

﴿عَنْ عَلْقَمَةَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ؓ وَقَدْ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَفْرِضْ لَهَا صَدَاقًا وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ؟ فَقَالَ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا لَا وَكَسَ وَلَا شَطَطَ وَلَهَا الْمِيرَاثُ وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، فَقَالَ مَعْقِلُ الْأَشْجَعِيُّ ؓ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَرُوعَ بِنْتُ وَاشِقٍ مِثْلَ الَّذِي قَضَيْتَ﴾
 رواه اصحاب السنن بسند صحيح، لەبارەى پىاۋىك كە ئۆمەر كە لە خۆى مەرھىيەكەى ھىچ مەرھىيە بۇ دانە نابو و جىماعىشى لەگەل نەكرىبو و مېردەكە مرد؟ (ابن مسعود) فەرمۇي:
وَمَا صَحَّ مَبِيعًا صَحَّ صَدَاقًا، وَإِذَا أَصْدَقَهَا عَيْنًا فَتَلَقَّتْ فِي يَدِهِ ضَمَنَهَا ضَمَانًا عَقْدًا، وَفِي قَوْلِ ضَمَانٍ يَدٌ، فَعَلًا لِأَوَّلِ لَيْسَ لَهَا بَيْعُهُ قَبْلَ قَبْضِهِ،

ئۆمەر كە مافى مەرھىيە ھاۋىيە ئافەرتە تانى خۆى ھەيەتتى كەم و زياد - مىراتىش لە مېردەكەى دەكرى و (عِدَّة)ى مېرد مردىشى لە سەرە. ئىنجا (صحابە)يەك فەرمۇي:
 پېغەمبەر ﷺ لەبارەى (بَرُوع)ى كىژى (واشق) ئەو ھا بىر ئۆمەر.
 واتە: ئەگەر مەرھىيەكە دوست نەبوۋايە، بە ھۆى مردن مەرھىيەكەى جىگىر نەدەبو و مىراتىشى لە مېردەكەى نەدەگرت.

ئىنجا بزانه: بۇ ئەو ھاۋىيە ناۋىردى لە سەر مېردەكەى واجب بىي، مەرچە: لە ھەردو كۆتەى مەرھىيەتتە دا ناۋى مەرھىيەكە بىگوتى، ھەك سەرپەرشتكارەكە بلى: (فَلَا نَهَ كَيْزَى خَوْمَ كَرْدَ ثَنِ تَوَّ لَه سەر ئەو ھەندە مەرھىيە). ئىنجا مېردەكەش قبول بكاو بلى: (قبولم كرد فلانە كىزەى تَوَّ بَه ثَنِ خَوْمَ لَه سەر ئەو ھەندە مەرھىيە). كەوابو: ئەگەر مېردەكە ئەو ھاۋىيە قبول نەكا، ئەو كاتە مەرھىيە ھاۋىيە لە سەر مېردەكەى واجب دەبى، نەك ناۋىردەكە، ھەروەكە (تحفة) و (مغنى) دا لە سەرھەتاي پوونكانى مەرھىيەتتە پوون كراۋەتەو.

(وَمَا صَحُّ مَبِيعًا) هر شتیک دروست بیی بفروشری، یان بکریته پاره‌ی فروشراو، نه‌وه (صَحُّ صَدَاقًا) دروست ده‌بی: بکریته ماره‌یی، هرچه‌ند که‌میش بی ﴿عن عامر بن ربیع﴾:

أَنَّ امْرَأَةً تَزَوَّجَتْ عَلَى نَعْلَيْنِ فَأَجَازَهُ النَّبِيُّ ﷺ ﴿رواه الترمذي وصححه﴾، نافرته‌تیک له‌ سهر جووته نه‌علیک می‌ردی کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌پرینه‌ک‌ی به‌ دروستبوو دانا. هم پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه پیاویک: ﴿الْتَمَسَ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ﴾ رواه الشيخان، ه‌ول بده هرچه‌ند نه‌نگوستیله‌یه‌کی ناسنیش بی بۆ ماره‌یی‌ژنه‌ک‌ت په‌یدای بکه.

(وَإِذَا أَصْدَقَهَا عَيْنًا) هر کاتیک شتیکی دیارکراوی کرده ماره‌یی ژنه‌ک‌ی: وه‌ک نه‌و باغه، یان نه‌م خانووه (فَتَلَفْتُ فِي يَدِهِ) شته‌ک‌ش له‌ ده‌ستی‌می‌رده‌ک‌دا -پیش نه‌وه‌ی ژنه‌ک‌ه وه‌ری‌بگری- فه‌وتا، نه‌وه (ضَمِنَهَا ضَمَانٌ عَقْرٍ) می‌رده‌ک‌ه ده‌بیته زامینی ماره‌یی‌ه‌ک‌ه به‌ زامینی مامله‌تبه‌ستن، واته: ماره‌یی هاووینه‌ی ده‌که‌ویته سهر، هرچه‌ند به‌ ژنه‌ک‌شی گوتبی: نه‌مه ماره‌یی‌ه‌ک‌ته وه‌ری‌بگره. ژنه‌ک‌ش به‌ پقه‌کاری وه‌ری‌نه‌گرتبی، ه‌روه‌ک له‌ ژۆبه‌ی سهرچاوه‌کاندا فرموویانه (وَفِي قَوْلٍ ضَمَانٌ يَر) له‌ فرموده‌یه‌ک‌دا: به‌ زامینی ده‌ست ده‌بیته زامین، واته: ویته‌ی ماره‌یی‌ه‌ک‌ی ده‌که‌ویته سهر، جا نه‌گه‌ر ویته‌ی نه‌بو: نرخه‌ک‌ی ده‌که‌ویته سهر.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له‌ سهر فرموده‌ی‌یه‌که‌می‌به‌می‌تر: (لَيْسَ لَهَا بَيْعُهُ) بی ژنه‌ک‌ه دروست نیه: مارییه دیارکراوه‌ک‌ی بفروشی (قَبْلَ قَبْضِهِ) پیش وه‌رگرتنی، ه‌روه‌ها هیچ وَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِهِ وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلٍ، وَإِنْ أَتْلَفَتْهُ فَقَابِضَةٌ، وَإِنْ أَتْلَفَهُ أَجْنَبِيٌّ تَخَيَّرَتْ عَالِمُ الْمَذْهَبِ: فَإِنْ فَسَخَتِ الصَّدَاقَ أَخَذَتْ مِنَ الزَّوْجِ مَهْرٌ مِثْلٍ وَإِلَّا غَرِمَتْ الْمُتْلِفَ، وَإِنْ أَتْلَفَهُ الزَّوْجُ فَكَتْلَفِهِ وَقِيلَ كَأَجْنَبِيٍّ، وَلَوْ أَصْدَقَ عَبْدَيْنِ فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ انْفَسَخَ فِيهِ لَا فِالْبَاقِي عَالِمُ الْمَذْهَبِ وَلَهَا الْخِيَارُ: فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرٌ مِثْلٍ،

ده‌ستکاریه‌کی‌تریش له‌ ماره‌یی‌ه وه‌رنه‌گیراوه‌ک‌دا بۆی دروست نیه، به‌لام له‌ فرموده‌ک‌ی‌تردا دروسته، ه‌روه‌ک له‌ (مغنی) دا فرموویه‌تی، ه‌روه‌ها نه‌گه‌ر ماره‌یی‌ه‌ک‌ی قه‌رز بی، نه‌و کاته دروسته شتیکی‌تر له‌ جیاتنی وه‌ری‌گری، ه‌روه‌ک له‌ ژۆبه‌ی سهرچاوه‌کاندا فرموویانه‌و له‌ سهره‌تای نه‌م باسه‌دا پوونمان کرده‌وه.

(وَلَوْ تَلَفَ فِي يَدِهِ) جا نه‌گه‌ر ماره‌یییه دیارکراوه‌ک‌ه له‌ خوی‌ه‌وه له‌ ده‌ستی‌می‌رده‌ک‌دا فه‌وتا (وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلٍ) ماره‌یی هاووینه له‌ سهر می‌رده‌ک‌ه بی ژنه‌ک‌ه واجب ده‌بی، ه‌روه‌ک پابرا. به‌لام (وَإِنْ أَتْلَفَتْهُ) نه‌گه‌ر ژنتیکی بالغه‌و عاقله به‌ خوی ماره‌یی‌ه‌ک‌ی -پیش وه‌رگرتن- فه‌وتاند، نه‌وه (فَقَابِضَةٌ) وا بپیار ده‌دری ماره‌یی‌ه‌ک‌ی وه‌رگرتوه‌و می‌رده‌ک‌ش ماره‌یی‌ه‌ک‌ی

له سەر لاده چي.

(وَإِنْ أَتَلَفَهُ أَجْنَبِيٌّ) ئەگەر بېگانە يەك ماره يیه که ی-پیش وەرگرتن- فەوتاند، ئەو کاتە (تَخَيَّرْتُ عَلَى الْمَذْهَبِ) ژنه که له و دوو مافه ی داهاتوودا سەرپشکه له سەر فەرمووده ی راستی مەزەب: (فَإِنْ فَسَخْتَ الصَّدَاقَ) جا ئەگەر ماره يیه که ی هەلۆه شانده وه (أَخَذْتُ مِنَ الزَّوْجِ مَهْرَ مِثْلٍ) ئەوه ماره يی هاووينه له ميژده که ی وەرده گرئ، ميژده که ش تۆله ی فەوتاو ه که له فەوتينه ره که وەرده گرئ (وَلَا) بەلام ئەگەر هەلینه وه شانده وه ئەو کاتە (غَرِمْتُ الْمُتْلَفَ) يە کسەر ژنه که تۆله ی ماره يیه که ی له فەوتينه ره که وەرده گرئ.

(وَإِنْ أَتَلَفَهُ الزَّوْجُ) ئەگەر ميژده که ماره يیه که ی-پیش وەرگرتن- فەوتاند، ئەوه (فَكَتَلَفَ) وه که له خۆيه وه فەوتاي ئەو هايه، که واتە: ماره يی هاووينه له سەر ميژده که واجب دەبێ (وَقِيلَ كَأَجْنَبِيٍّ) له فەرمووده يه کی بێ هيژدا: وه که فەوتاندنی بېگانە يه، واتە: ژنه که سەرپشکه له و دوو مافانه ی پابردوودا.

(وَلَوْ أَصْدَقَ عَبْدَيْنِ) بۆ وینه: ئەگەر دوو کۆيله، يان دوو مەپی کردنه ماره يی ژنه که ی (فَتَلَفَ أَحَدُهُمَا قَبْلَ قَبْضِهِ) ئینجا يە کيکیان-پیش وەرگرتن- له خۆيه وه فەوتا، يان ميژده که فەوتاندی، ئەوه (انْفَسَخَ فِيهِ) ماره يیه که-تەنها- له فەوتاو ه که دا هەلده وه شيه وه (لَا فِي الْبَاقِي عَلَى الْمَذْهَبِ) نه که له وه ی ماوه ته وه، له سەر فەرمووده ی راستی مەزەب، که وابو: (وَلَهَا الْخِيَارُ) ژنه که مافی سەرپشکی هەيه له وه ی ماوه ته و: (فَإِنْ فَسَخْتُ فَمَهْرٍ مِثْلٍ) ئەگەر ماره يیه که ی هەلۆه شانده وه، ئەوه ماره يی هاووينه له سەر ميژده که ی

واجب دەب
وَلَا فَحِصَّةُ التَّالِفِ مِنْهُ، وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهِ تَخَيَّرْتُ عَلَى الْمَذْهَبِ: فَإِنْ فَسَخْتُ فَمَهْرٌ مِثْلٌ وَإِلَّا فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَالْمَنَافِعُ الْفَائِتَةُ فِي يَدِ الزَّوْجِ لَا يَضُمُّنَهَا وَإِنْ طَلَبَتِ التَّسْلِيمَ فَأَمْتَنَعَ عَلَى ضَمَانِ الْعَقْدِ، وَكَذَا الَّتِي اسْتَوْفَاهَا بِرُكُوبٍ وَنَحْوِهِ عَلَى الْمَذْهَبِ،

(وَلَا) بەلام ئەگەر هەلینه وه شانده وه، ئەوه (فَحِصَّةُ التَّالِفِ مِنْهُ) له گەل ئەوه ی ماوه ته وه به شی فەوتاو ه که شی له ماره يی هاووينه له سەر ميژده که ی هەيه.

ئینجا بزانه: ئەگەر ژنه که به خۆی-پیش وەرگرتن- يە کيکیان بفره وتين، ئەوه وا بپيار ده درئ ئەو به شه ماره يیه ی وەرگرتوه و ميژده که ش ئەو به شه ماره يیه ی له سەر لاده چي، بەلام ئەگەر بېگانە يە ک يە کيکیان بفره وتين، ئەو کاتە ش ژنه که سەرپشکه له دوو مافه کانی پابردوودا.

(وَلَوْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهِ) ئەگەر ماره يیه که-پیش وەرگرتن- عەبيپکی لی پەيدا بوو: له خۆيه وه، يان به دهستی ميژده که، يان به دهستی بېگانه، ئەو کاتە ش (تَخَيَّرْتُ عَلَى

الْمَذْهَبِ) ژنه که سهر پشکه له سهر فرموده‌ی پاستی مه‌زهب: (فَإِنْ فَسَخَتْ فَمَهْرُمِثْلٍ) نه‌گه‌ر ماره‌ییه‌که‌ی هه‌لوه‌شاندوه، نه‌وه ماره‌ی هاروینه له سهر می‌رده‌که‌ی واجب ده‌بی (وَلَا فَلَاشَيْءَ لَهَا) به‌لام نه‌گه‌ر هه‌لینه‌وه‌شاندوه، نه‌وکاته-جگه له عه‌ییداره‌که- مافی هه‌چی‌تری نیه، به‌لام نه‌گه‌ر بی‌گانه عه‌ییه‌که‌ی په‌یدا کردبی، نه‌وه ده‌توانی تۆله‌ی عه‌ییه‌که له بی‌گانه‌که وه‌ریگری.

ئینجا بزانه: نه‌و زی‌ده‌ییانه‌ی-پیش وه‌رگرتن- له ماره‌ییه‌که په‌یدا ده‌بن، گشتی ملکی ژنه‌که‌نه‌و نه‌مانه‌تن له لای می‌رده‌که، واته: نه‌گه‌ر زی‌ده‌ییه‌کان بغه‌وتین می‌رده‌که نابیته زامین، ته‌نها له‌و حاله‌ته‌دا ده‌بیته زامین: که ژنه‌که‌ی داوای لای کردبی و نه‌ویش ته‌سلیمی نه‌کردبی، هه‌روه‌که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموده‌ییه، مه‌به‌ستیش به‌ زی‌ده‌ییه‌کان: خوری و بی‌چوو و میوه و هیلکه‌و...هتد.

به‌لام (وَالْمَنَافِعُ الْفَائِئَةُ فِي يَدِ الزَّوْجِ) نه‌و سودانه‌ی ماره‌ییه‌که-که پیش وه‌رگرتن- له ده‌ستی می‌رده‌که‌دا فه‌وتاون، واته: سو‌ده‌کانی لای وه‌رنه‌گیراون: وه‌که دانیشتن و سواری و...هتد، نه‌وانه (لَا يَضْمَنُهَا وَإِنْ طَلَبَتِ التَّسْلِيمَ فَاَمْتَنَعَ) می‌رده‌که نابیه زامینی نه‌و سودانه، هه‌ر چه‌ند ژنه‌که‌ش داوای ته‌سلیم‌کردنی لای کردبی و می‌رده‌که‌ش ته‌سلیمی نه‌کردبی، جا نه‌و زامین نه‌بوونه‌ش (عَلَى ضَمَانِ الْعَقْدِ) له سهر فرموده‌ی زامینی مامله‌ت به‌ستنی پرا‌بردوه: که به‌هه‌ی‌تره‌که‌یه (وَكَذَا الَّتِي اسْتَوْفَاهَا) هه‌روه‌ها می‌رده‌که نابیته زامینی نه‌و سودانه‌ش که به‌خوی له ماره‌ییه‌که وه‌ری‌گرتون (بِرُكُوبٍ وَتَحْوٍ) به‌هۆی سواری و شتی وه‌کو سواری: وه‌که دانیشتن و ده‌به‌رکردن (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سهر فرموده‌ی پاستی مه‌زهب.

وَلَهَا حَبْسُ نَفْسِهَا لِتَقْبِضَ الْمَهْرَ الْمُعَيَّنَ وَالْحَالُ لَا الْمُؤَجَّلَ، فَلَوْ حَلَّ قَبْلَ التَّسْلِيمِ فَلَا حَبْسَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ كُلٌّ: لَا أَسْلَمَ حَتَّى يُسَلَّمَ. فَفِي قَوْلٍ يُجْبَرُ هُوَ وَفِي قَوْلٍ لَا إِجْبَارَ فَمَنْ سَلَّمَ أُجِبَ صَاحِبُهُ، وَالْأَطْهَرُ يُجْبَرُ إِنْ فُيُومَرُ بِوَضْعِهِ عِنْدَ عَدْلٍ وَتُؤْمَرُ بِالتَّمَكُّينِ، فَإِذَا سَلَّمَتْ أُعْطِيَهَا الْعَدْلُ الْمَهْرَ، وَلَوْ بَادَرَتْ فَمَكَّنَتْ طَالِبَتَهُ، فَإِنْ لَمْ يَطَأْ اِمْتَنَعَتْ حَتَّى يُسَلَّمَ،

(وَلَهَا حَبْسُ نَفْسِهَا) بۆ ژنه‌که دروسته: خۆی ته‌سلیمی می‌رده‌که‌ی نه‌کا (لِتَقْبِضَ الْمَهْرَ الْمُعَيَّنَ) بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو ماره‌ییه دیار‌کراوه‌که‌ی وه‌ریگری، هه‌م (وَالْحَالُ) بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو نه‌و ماره‌ییه وه‌ریگری که دیار نه‌کراوه له نه‌ستۆی می‌رده‌که‌دا به‌ حازر دان‌دراوه‌و کاتی دانی هاتوه: وه‌که به‌ تۆزده می‌سقال زی‌پی حازر ماره‌ی بکا (لَا الْمُؤَجَّلَ) نه‌که بۆ وه‌رگرتنی ماره‌ییه‌که‌ی قه‌رز، واته: نه‌گه‌ر ماره‌ییه‌که‌ی به‌ قه‌رز دان‌درا‌بو تا کاتی‌کی دیار‌کراو، نه‌وکاته بۆی دروست نیه: ته‌سلیمی می‌رده‌که‌ی نه‌بی.

(قُلُوْا حَلَّ قَبْلَ التَّسْلِيْمِ) جا نه گهر ماره يیه قه رزه که کاتی دانی هات پیش نه وهی خوی ته سلیم بکا، نه و کاته ش (فَلَا حَبْسَ) بوی دروست نیه خوی گیر بکا و ته سلیمی میرده که ی نه بی (فِي الْأَصْح) له فرموده ی راستردا.

(وَلَوْ قَالَ كُلُّ) نه گهر ژنه که و میرده که هردو وکیان گوتیان: (لَا أَسْلَمُ حَتَّى تُسَلِّمَ) ته سلیم ناکه م تا تو ته سلیم نه که ی (فَفِي قَوْلٍ يُجْبَرُ هُوَ) له فرموده یه کدا: میرده که زوری لئده کری (وَفِي قَوْلٍ لَا إِجْبَارَ) له فرموده یه کدا هیچکیان زوری لئنا کری، به لکو (فَمَنْ سَلَّمَ أُجِبَ صَاحِبُهُ) کامه یان ته سلیمی کرد، هاوسه ره که شی زوری لئده کری، به لام (وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ی به هیتر: (يُجْبَرَانِ) هردو وکیان زوریان لئده کری: (فَيُؤْمَرُ بِوَضْعِهِ عِنْدَ عَدْلٍ) میرده که فرمانی پی ده کری مارییه که له لای دادپه روه ریگ دابنی و (وَتُؤْمَرُ بِالْتَّمَكِينِ) ژنه که ش فرمانی پی ده کری خوی بگونجینی بۆ میرده که ی (فَإِذَا سَلَّمَتْ) جا هر کاتیک خوی ته سلیمی میرده که ی کرد (أَعْطَاهَا الْعَدْلُ الْمَهْرَ) دادپه روه ره که ماره ییه که ی ده داتی، هر چند میرده که ش جیماعی له گه ل نه کردی، به و مهرجه ژنه که خوی لی قه دهغه نه کردی، واته: نه گهر ژنه که ریگای نه دا جیماعی له گه ل بکا، نه و کاته ماره ییه که ی لئوه رده گیریتنه وه، هره که له زورییه سه رچاوه کانداه فرمودیانه.

(وَلَوْ بَادَرَتْ فَمَكَنتُ) نه گهر ژنه که په له ی کردو پیشدا خوی گونجاند بۆ میرده که ی، نه و کاته (طَالِبَتُهُ) ژنه که داوای ماره ییه که ی له میرده که ده کا، جا نه گهر ماره ییه که ی نه دایی، نه و کاته ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ لَمْ يَطَأْ) نه گهر میرده که جیماعی له گه ل نه کرد، نه و کاته (إِمْتَنَعْتُ حَتَّى يُسَلِّمَ) بۆ جاریکی تر ژنه که خوی لئقه دهغه ده کا تا ماره ییه که ی (وَإِنْ وَطِئَ فَلَا، وَلَوْ بَادَرَ فَسَلَّمَ فَلْتُمَكَّنْ، فَإِنْ إِمْتَنَعَتْ بِلَا عُدْرٍ اسْتَرَدَّ إِنْ قُلْنَا إِنَّهُ يُجْبَرُ، وَلَوْ اسْتَمَهَلَتْ لَتَنْظُفَ وَنَحْوِهِ أُمَهَلَتْ مَا يَرَاهُ قَاضٍ، وَلَا يُجَاوِزُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، لَا لِيَنْقَطِعَ حَيْضٌ، وَلَا تُسَلِّمَ صَغِيرَةً وَلَا مَرِيضَةً حَتَّى يَزُولَ مَانِعٌ وَطِئَ، وَيَسْتَقِرَّ الْمَهْرُ بِوَطِئَ

ته سلیم ده کا، به لام (وَإِنْ وَطِئَ) نه گهر به و گونجاندنه جیماعی له گه ل کرد (فَلَا) بۆ جاریکی تر بوی دروست نیه خوی لئقه دهغه بکا، چونکه به م جیماعه مافی خوقه دهغه کردنی له دهست ده چی.

(وَ) هره ها (لَوْ بَادَرَ فَسَلَّمَ) نه گهر میرده که په له ی کردو پیشدا ماره ییه که ی ته سلیمی ژنه که ی کرد (فَلْتُمَكَّنْ) واجبه ژنه که ش خوی بۆ میرده که ی بگونجینی (فَإِنْ إِمْتَنَعَتْ بِلَا عُدْرٍ) جا نه گهر ژنه که به بی عوزد خوی قه دهغه کرد له میرده که ی، نه و کاته (اسْتَرَدَّ) میرده که ماره ییه که ی لئوه رده گیریتنه وه (إِنْ قُلْنَا إِنَّهُ يُجْبَرُ) نه گهر به فرموده ی بی هیتر بلین: میرده که زوری لئده کری، به لام به فرموده ی راستر: زوری لئنا کری و مافی

وهرگرتنه وهشی نیه، چونکه به خۆشی خۆی تهسلیمی کردوه.

ئینجا بزانه: شوینی خۆ تهسلیمکردنی ژنه که مآلی میرده که یه تی، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندافه رموویانه.

(وَلَوْ اِسْتَمَهَلْتُ) نه گه ر ژنه که، یان سه ره په رشتکاره که ی داوا ی کرد مۆله تی بدری (لِتَنْظُرَ وَتَحْوِه) بۆ خۆپاککردنه وه و شتی وه ها: وه که لا بردنی چاک و موو، نه وه (اُمَهَلْتُ مَا يَرَاهُ قَاضٍ) به واجبی مۆله تی ده دریتی نه وه نده ی قازی په ئی له سه ره: وه که پۆژیک، یان دوو پۆژ، به لام (وَلَا يُجَاوِزُ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ) نابێ مۆله ته که له سی پۆژ و شه و زیاتر بێ، هه م (لَا لِيَنْقَطِعَ حَيْضٌ) نابێ بۆ وه ستانی هه یز مۆله تی بدریتی، چونکه هه یزداریش هه ندیک له زه تی ای وه رده گیرێ (وَلَا تُسَلِّمُ صَغِيرَةً) ژنیکی بچوک- که به روه ستی جیماع نه کا- دروست نیه ته سلیمی میرده که ی بکری، هه م (وَلَا مَرِيضَةً) ژنیکی نه خۆش، یان زۆر لاواز- که به جیماعکردن تووشی زیان ببێ- نابێ ته سلیمی میرده که ی بکری (حَتَّى يَزُولَ مَانِعٌ وَطءٌ) تا پێگری جیماع لاده چی.

﴿جیگیربوونی ماره یی له سه ر میرده که﴾

بزانه: ماره ییه که ناوبراو بێ، یان ماره یی هاویننه بێ، به دوو شت هه مووی له سه ر میرده که جیگیر ده بێ و واجبه به ته او ی بیداته ژنه که: یه که م: (وَيَسْتَقِرُّ الْمَهْرُ بِوَطءٍ) هه موو ماره یی له سه ر میرده که جیگیر ده بێ به جیماعکردن له گه ل ژنه که: وه که نه ندازه ی سه ری نه ندامه که ی خۆی بباته ناو نه ندامی ژنه که، هه رچه ند کچینی شی لانه چی، هه روه که له (تحفة) دا فه رموویه تی.

وَإِنْ حَرَّمَ كَحَائِضٍ، وَبِمَوْتٍ أَحَدِهِمَا، لَا بَحْلُوهَ فَإِلْجَدِيدِ.
(فَصَلِّ) نَكَحَهَا بِخَمْرٍ أَوْ حُرٍّ أَوْ مَغْصُوبٍ وَجَبَ مَهْرُ الْمَثَلِ،
وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ، أَوْ بِمَمْلُوكٍ وَمَغْصُوبٍ بَطَلٌ فِيهِ وَصَحَّ فِي الْمَمْلُوكِ فِي الْأُظْهَرِ،

(وَإِنْ حَرَّمَ) هه رچه ند جیماعه که ش هه پام بێ: (كَحَائِضٍ) وه که جیماعی هه یزدار، یان له کونی پشت هه ودا جیماعی له گه ل بکا، جا نه گه ر له دوا ی جیماعکردن ژنه که ش ته لاق بدا، یان ماره برینه که هه لبه وشیندریته وه، هه چی له ماره ییه که له سه ر لا ناچی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندافه رموویانه ﴿عَنْ بَصْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ﴾: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً بَكَرًا فَدَخَلْتُ عَلَيْهَا فَإِذَا هِيَ حُبْلَى، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَهَا الصَّدَاقُ بِمَا اسْتَحْلَلَتْ مِنْ فَرْجِهَا...﴾ الحدیث رواه ابوداود بسند صالح، ژنی که بۆ له خۆم ماره کرد، ئینجا که جیماع له گه ل کرد زانیم ناوسه و که نیه؟ جا پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ژنه که ته او ی ماره یی له سه ر تو هه یه به هوی نه و جیماعی به هه لالی له گه لت کردوه.

دووهم: (وَيَمُوتُ أَحَدَهُمَا) به مردنی یه کښکيان پيش جیماعکردن، واته: نه گهر ته نه په ژنه که بمړی، یان ته نه په میړده که بمړی، ته واوی ماره ییبه که له سهر میړده که واجب ده بی، هر چنه د جیماعیشی له گه ل نه کړد بی، به به لگه یی حه دیسه که یی (بروع بنت واشق) یی پابردو له سهره تایی نه م باسه دا، جیاوازی نیه ژنو میړده که: هر دووکیان گه وره بن، یان مندا ل بن، به لام نه گهر ژنه که - پيش جیماعکردن - میړده که یی خوی بکوژی، نه و کاته ماره ییبه که له سهر میړده که لا ده چی، هر وه که له (مغنی) دا فرموویه تی.

(لَا يَخْلُقُ فِي الْجَدِيدِ) به لام به له گه لدا بوونی ژنه که - که به ته نه بن - هه موو ماره یی واجب نابی، له فرمووده یی نوئی دا، هر وه ها به له زه توه رگرتن و به ټیگردنی (مَنِي) ش هه موو ماره یی واجب نابی، هر وه که له (تحفه) دا فرموویه تی.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي مَارَهِيِي دَرُوسَتُو نَادَرُوسَت﴾

(نَكَحَهَا بِحَمْنٍ) ژنه که یی له خوی ماره کړد: به شه پاب (أَوْ حُرٍّ) یان به ناده میزادیکی نازاد (أَوْ مَغْصُوبٍ) یان به شتیکی زه و تکر او، یان به هر شتیکی تر که ملکی خوی نه بی، نه وانه هیچیکیان دروست نابن بینه ماره یی، به لام ماره برینه که دروست ده بی و هه م (وَجَبَ مَهْرُ الْمَثَلِ) له جیاتی ماره ییبه دروست نه بووه که ش ماره یی هاویننه له سهر میړده که واجب ده بی بژ ژنه که (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ) له فرمووده یی کدا: نرخ ماره ییبه دروست نه بووه که یی له سهر واجب ده بی. (أَوْ بِمَمْلُوكٍ وَمَغْصُوبٍ) یان ماره یی کړد به شتیکی که ملکی خوی بوو له گه ل شتیکی زه و تکر اویش، نه وه (بَطَلٌ فِيهِ) ماره ییبه که له زه و تکر اوه که دا به تال ده بی و (وَصَحَّ فِي الْمَمْلُوكِ) له وه ش که ملکی خوی ته تی دروست ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرمووده یی به هیژتر دا، وَتَخَيَّرُ: فَإِنْ فَسَخْتَ فَمَهْرٌ مِثْلٍ، وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُمَا، وَإِنْ أَجَازْتَ فَلَهَا مَعَ الْمَمْلُوكِ حِصَّةُ الْمَغْصُوبِ مِنْ مَهْرٍ مِثْلٍ بِحَسَبِ قِيمَتِهِمَا، وَفِي قَوْلٍ تَقْنَعُ بِهِ. وَلَوْ قَالَ: زَوَّجْتُكَ بِنْتِي وَبِعْتُكَ ثَوْبَهَا بِهَذَا الْعَبْدِ. صَحَّ النِّكَاحُ وَكَذَا الْمَهْرُ وَالْبَيْعُ فَإِلَّا أَظْهَرَ، وَيُوزَعُ الْعَبْدُ عَلَى الثَّوْبِ وَمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ نَكَحَ بِأَلْفٍ عَلَى أَنْ لَا يَبِيهَا أَوْ أَنْ يُعْطِيَهُ أَلْفًا فَالْمَذْهَبُ فَسَادُ الصَّدَاقِ وَوُجُوبُ مَهْرٍ الْمَثَلِ،

که و ابو: (وَتَخَيَّرُ) ژنه که سهر پشکه: (فَإِنْ فَسَخْتَ) جا نه گهر ماره ییبه که یی هه لوه شانده وه، نه وه (فَمَهْرٌ مِثْلٍ) ماره یی هاویننه یی بژ له سهر میړده که واجب ده بی (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُمَا) له فرمووده یی کیشدا نرخ هه دووکیان واجب ده بی، به لام (وَإِنْ أَجَازْتَ) نه گهر ماره ییبه که یی پږیاندو هه لینه وه شانده وه، نه وه (فَلَهَا مَعَ الْمَمْلُوكِ) ژنه که له گه ل نه وه یی به شه ماره ییبه که یی ملکی میړده که یی هه یه (حِصَّةُ الْمَغْصُوبِ مِنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) به شی زه و تکر اوه که شی له ماره یی هاویننه هه یه (بِحَسَبِ قِيمَتِهِمَا) به گویره یی نرخ هه دووکیان (وَفِي قَوْلٍ تَقْنَعُ بِهِ) له

فهرموده یه کدا: ده بی به تنها ملکه که می میرده که قه ناعت بکاو داوی هیچی تر نه کا.
(وَلَوْ قَالَ) نه گه ر باوکیک گوتی: (زَوَّجْتُكَ بِنْتِي وَبِعْتُكَ ثَوْبَهَا بِهَذَا الْعَبْدِ) کیژه که می خوم کرده ژنی ترو جله که یشم فروشتته ترو به م کویله یه. نه وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره برینه که دروست ده بی (وَكَذَا الْمَهْرُ وَالْبَيْعُ فِي الْأَظْهَرِ) ههروه ها ماره ییه که و فروشتنه که ش دروست ده بن له فهرموده می به هیژتردا، که و ابو: (وَيُوزَعُ الْعَبْدُ عَلَى الثَّوْبِ وَمَهْرٍ مِثْلٍ) کویله که به ش ده کری به سه رجه که می و ماره ییه هاووینه که می دا.

(وَلَوْ نَكَحَ بِالْفَرْ) نه گه ر ژنیکی له خوی ماره کرد به هه زار دینار ماره می به و ماره می: (عَلَى أَنْ لَا يَبِهَا أَوْ أَنْ يُعْطِيَهِ الْفَا) هه زار دینار تریش بوی باوکی ژنه که بی، یان بوی که سیکی تر بی، یان به و ماره می هه زار دینار تریش بداته باوکی ژنه که، یان که سیکی تر، نه وه ماره برینه که دروست ده بی، به لام (قَالَ مَذْهَبُ قَسَّادِ الصَّدَاقِ) به فهرموده می پاستی مه زه ب: له و دوو مه سه لانه دا ماره ییه ناوبراوه که تیک ده چی و (وَوُجُوبُ مَهْرِ الْمِثْلِ) ماره می هاووینه له سه ر میرده که واجب ده بی بوی ژنه که، هه زار دینار که ش شیربایی یه و له باوکه که حه پامه، چونکه هیچ مافی نه و ماره می نیه.

﴿ثَاكِدَارِي﴾: نه گه ر بگوتی: (ماره می هه زار دینار بی: نیوه می ئیستا بدری و نیوه یشی قهرز بی). به لام ماوه می قهرزه که دیاری نه کری، یان بگوتی: (نیوه می ئیستا بدری و نیوه یشی قهرز بی تا مردن، یان تا ته لاقدان). نه وه له هه ردوومه سه له دا ماره برینه که دروست ده بی، به لام ماره ییه ناوبراوه که تیک ده چی و دروست ناب، که و ابو: ماره می هاووینه له سه ر میرده که واجب ده بی، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.
وَلَوْ شَرَطَ خِيَارًا فِي النِّكَاحِ بَطْلَ النِّكَاحِ، أَوْ فَإِذَا الْمَهْرُ فَإِلَّا أَظْهَرَ صِحَّةَ النِّكَاحِ لَا الْمَهْرُ، وَسَائِرُ الشُّرُوطِ إِنْ وَافَقَ مُقْتَضَا النِّكَاحِ أَوْ لَمْ يَتَعَلَّقْ بِهِ غَرَضٌ لَهَا وَصَحَّ النِّكَاحُ وَالْمَهْرُ، وَإِنْ خَالَفَ وَلَمْ يُخَلَّ بِمَقْصُودِهِ الْأَصْلِيِّ كَشَرَطِ أَنْ لَا يَتَزَوَّجَ عَلَيْهَا أَوْ لَا نَفَقَةَ لَهَا صَحَّ النِّكَاحُ وَفَسَدَ الشَّرْطُ وَالْمَهْرُ، وَإِنْ أَخْلَى كَأَنْ لَا يَطَأَ أَوْ يُطَلَّقَ بَطْلَ النِّكَاحِ،

به لام له مه زه می ئیمامی (حنفی) دا: به قهرز دانانی ماره می تا کاتیکی نه زاندرایش دروسته، چونکه کۆتاییه که می ده زاندری: که مردنه، یان ته لاقدانه، ههروه که له (مجمع الانهن) دا فهرموویته، جا نه گه ر ماره برینه که به مه زه می (الشافعی) بکری، ثاکاداره: به هه له دا نه چی.

(وَلَوْ شَرَطَ خِيَارًا فِي النِّكَاحِ) نه گه ر ژنه که، یان میرده که له ناو ماره برینه که دا به ماره می دانا: مافی په شیمان می له ماره برینه که دا هه بی، نه وه (بَطْلَ النِّكَاحِ) ماره برینه که به تال ده بی (أَوْ فِي الْمَهْرِ) یان به ماره می دانا: مافی په شیمان می له ماره ییه که دا هه بی، نه وه

(فَالْأَظْهَرُ) به فرموده‌ی به‌هیتر: (صِحَّةُ النِّكَاحِ لَا الْمَهْرَ) ماره‌پینه‌که دروست ده‌بی، به‌لام ماره‌بییه‌که دروست ناب، که‌وابو: ماره‌بی هاووینه واجب ده‌بی. ئینجا بزانه: هر مهرجیک له ناو ماره‌پینه‌که‌دا دانه‌دری، به‌لکو له دوی ماره‌پین، یان له پیش ماره‌پین دابدری، نه‌وه‌کار له ماره‌پین و له ماره‌بی ناکا، هه‌روه‌ک له (تحفة) دا فرموده‌تی.

(وَسَائِرُ الشُّرُوطِ) گشت مهرجه‌کانی‌تریش که له ناو ماره‌پینه‌که‌دا دابدرین: (إِنْ وَافَقَ مُقْتَضَى النِّكَاحِ) نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوازاوی ماره‌پینه‌که تیک بکاته‌وه: وه‌ک به‌مهرجی به‌خیوکردن (أَوْ لَمْ يَتَّعَلَقْ بِهِ غَرَضٌ) یان هیچ مه‌به‌ستیکی په‌یوه‌ست نه‌بی: وه‌ک به‌و مهرجی ته‌نها نه‌و شته بخوا، نه‌وه (لَعَا) مهرجه‌که پوچه‌ل ده‌بی (وَصَحَّ النِّكَاحُ وَالْمَهْرُ) ماره‌پینه‌که و ماره‌بییه‌که هه‌ردووکیان دروست ده‌بن.

(وَإِنْ خَالَفَ) به‌لام نه‌گه‌ر مهرجه‌که له‌گه‌ل خوازاوی ماره‌پینه‌که جیابو و (وَلَمْ يُخْلَ بِمَقْصُودِهِ الْأَصْلِي) زیانی‌شی به‌مه‌به‌ستی ژنه‌پینان نه‌ده‌گه‌یاند: که جیماعکرده (كَشَرَطَ أَنْ لَا يَتَزَوَّجَ عَلَيْهَا) وه‌ک به‌مهرجی ژنی به‌سه‌ر نه‌هینئ (أَوْ لَا نَفَقَةَ لَهَا) یان به‌مهرجی به‌خیوی نه‌کا، نه‌وه (صَحَّ النِّكَاحُ) ماره‌پینه‌که دروست ده‌بی، به‌لام (وَقَسَدَ الشَّرْطُ وَالْمَهْرُ) مهرجه‌که و ماره‌بییه‌که تیک ده‌چن و دروست نابن، که‌وابو: ماره‌بی هاووینه واجب ده‌بی (وَإِنْ أَخْلَ) نه‌گه‌ر مهرجه‌که زیانی ده‌گه‌یاند مه‌به‌ستی ژنه‌پینان: (كَأَنْ لَا يَطَأَ) وه‌ک به‌مهرجی جیماعی له‌گه‌ل نه‌کا (أَوْ يُطْلَقَ) یان به‌مهرجی ته‌لاقی بدا، نه‌وه (بَطَلَ النِّكَاحُ) ماره‌پینه‌که به‌تاله و دروست ناب.

منهاج - به‌رگی‌چوارهم - 16 وَلَوْ نَكَحَ نِسْوَةً بِمَهْرٍ فَلَا أَظْهَرَ فَسَادُ الْمَهْرِ بِفَوْقِ مَهْرٍ مِثْلٍ أَوْ أَنْكَحَ بِنْتًا لَرَشِيدٍ فَسَدَ الْمُسَمَّى وَالْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ تَوَافَقُوا عَلَى مَهْرٍ كَانَ سِرًّا وَأَعْلَنُوا زِيَادَةً، فَالْمَذْهَبُ وَجُوبُ مَا عَقِدَ بِهِ، وَلَوْ قَالَتْ لَوَلِيَّهَا: زَوْجَنِي بِأَلْفٍ. فَنَقَصَ عَنْهُ بَطْلُ النِّكَاحِ، فَلَوْ أَطْلَقَتْ فَنَقَصَ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ بَطْلٌ، وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ فِي الصُّورَتَيْنِ بِمَهْرٍ الْمِثْلِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

(وَلَوْ نَكَحَ نِسْوَةً بِمَهْرٍ) نه‌گه‌ر پیاویک دووژن، یان زیاتری ماره‌کردن و ته‌نها یه‌ک ماره‌بی‌شی بۆ هه‌موویان دانا، نه‌وه (فَالْأَظْهَرُ) به‌فرموده‌ی به‌هیتر (فَسَادُ الْمَهْرِ) ماره‌بییه‌ ناوبراه‌که تیک ده‌چی و (وَلِكُلِّ مَهْرٍ مِثْلٍ) هر ژنیک ماره‌بیکی هاووینه‌ی بۆ داده‌دری. (وَلَوْ نَكَحَ لِطْفَلٍ) نه‌گه‌ر باوک، یان باپیره ژنیک له‌کوپیکی نه‌بالغ ماره‌کرد (بِفَوْقِ مَهْرٍ مِثْلٍ) به‌زیاتر له‌ماره‌بی هاووینه (أَوْ أَنْكَحَ بِنْتًا لَا رَشِيدَةً) یان کیژیک کچی نه‌بالغ، یان

شیئی به که متر له مارهیی هاووینه ماره کرد (أَوْ رَشِيدَةً بَكْرًا) یان کیژیکی کچی بالغو عاقله ماره کرد (بِلَا إِذْنٍ) بی نهوهی ئیزن بدا له مارهیی هاووینه ماره که متر بی (بِدُونِهِ) به که متر له مارهیی هاووینه ماره کرد، نهوه (فَسَدَ الْمُسَمَّى) له هر سیک مهسه له که دا مارهیی ناوبراوه که تیک دهچی، ئینجا (وَالْأَظْهَرُ) به فرموده ماره به هیتر له هر سیک مهسه له که دا (صِحَّةُ النِّكَاحِ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) ماره برینه که به مارهیی هاووینه دروست ده بی. (وَلَوْ تَوَافَقُوا عَلَى مَهْرٍ كَانَ سِرًّا) نه گهر له نیتوان خویاندا به نهی له سهر ماره بییه که پیک که وتن: وه که سه د دینار، به لام (وَأَعْلَنُوا زِيَادَةً) ماره بییه کیتری زیاتر له نهییه که یان ناشکرا کرد: وه که دو سه د دینار، نهوه (فَالْمَذْهَبُ) به فرموده ماره پاستی مهزه ب: (وَجُوبُ مَا عُقِدَ بِهِ) نه ماره بییه یه که مجار ماره برینه که ی پی کراوه، نهویان واجب ده بی، واته: نه گهر یه که مجار به که متره که کرابی، که متره که واجب ده بی، نه گهر یه که مجار به زوتره که کرابی: زوتره که واجب ده بی، نهی و ناشکرای پی چا و ناکری.

(وَلَوْ قَالَتْ لَوَلِيَّهَا) نه گهر ئافره تیکی بالغو عاقله به سهر پهرشتکاره که ی گوت: (زَوْجَنِي بِالْفَوِ) ماره بکه به هزار دینار ماره بی (فَتَقَصَّ عَنْهُ) سهر پهرشتکاره که ش به که متر له هزار دینار که ماره کرد، نهوه (بَطَلَ النِّكَاحُ) ماره برینه که به تال ده بی (فَلَوْ أَطْلَقَتْ) نه گهر ئافره ته که ئیزنی دا ماره ی بکا و باسی ماره ی نه کرد (فَتَقَصَّ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) سهر پهرشتکاره که ش به که متر له مارهیی هاووینه ماره کرد (بَطَلَ) ماره برینه که به تال ده بی (وَفِي قَوْلٍ يَصِحُّ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) له فرموده یه که دا: به مارهیی هاووینه ماره برینه که دروست ده بی (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فرموی (الْأَظْهَرُ صِحَّةُ النِّكَاحِ فِي الصُّورَتَيْنِ بِمَهْرٍ الْمِثْلِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به فرموده ماره به هیتر: ماره برینه که له هر دو مهسه له که دا (فَصَلِّ) قَالَتْ رَشِيدَةً: زَوْجِي بِلَا مَهْرٍ. فَزَوْجٌ وَنَفَالْمَهْرُ أَوْ سَكَتَ فَهُوَ تَفْوِيضٌ صَحِيحٌ، وَكَذَا لَوْ قَالَ سَيِّدُ أَمَةٍ زَوَّجْتُهَا بِلَا مَهْرٍ. وَلَا يَصِحُّ تَفْوِيضٌ غَيْرَ رَشِيدَةٍ، وَإِذَا جَرَى تَفْوِيضٌ صَحِيحٌ فَلَا أَظْهَرُ أَنَّهُ لَا يَجِبُ شَيْءٌ بِنَفْسِ الْعَقْدِ، فَإِنْ وَطِئَ فَمَهْرٌ مِثْلٍ، وَيُعْتَبَرُ بِحَالِ الْعَقْدِ فِي الْأَصَحِّ،

به مارهیی هاووینه دروست ده بی، هروه که له تیکده رهکانیتری ماره بییشدا به مارهیی هاووینه دروست ده بو.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسٍ (تَفْوِيضٌ)﴾

واته: ئافره ت کاری خوی بداته دهست سهر پهرشتکاره که ی تا کو به بی مارهیی ماره ی بکا، (قَالَتْ رَشِيدَةً) نه گهر ئافره تیکی بالغو عاقله گوتیه سهر پهرشتکاره که ی: (زَوْجَنِي بِلَا مَهْرٍ) به بی مارهیی ماره بکه (فَزَوْجٌ وَنَفَى الْمَهْرُ) جا سهر پهرشتکاره که ش ماره ی کردو گوتی: هیچ ماره بییشی نه بی (أَوْ سَكَتَ) یان بی دهنگ بو و باسی ماره بییه نه کرد (فَهُوَ

تَفْوِیْضُ صَحِیْحٌ) نه‌وه کاردانه‌ده‌ستیکی دروستبووه، به‌لام نه‌گه‌ر ژنه‌که ته‌نها کوتی: مارهم بکه، واته: باسی مارهی نه‌کرد، نه‌وه نابیتته کاردانه‌ده‌ست، که‌وابو: له‌م حاله‌ته‌دا به‌خودی ماره‌برینه‌که مارهی هاووینه له‌سهر می‌رده‌که واجب ده‌بی، هه‌روه‌که نه‌گه‌ر کاردانه‌ده‌سته‌که‌ش دروست نه‌بی نه‌و کاته‌ش به‌خودی ماره‌برینه‌که مارهی هاووینه واجب ده‌بی، هه‌روه‌که له‌(مغنی)‌دا فرمویه‌تی.

(وَكَذَا لَوْ قَالَ سَيِّدُ أُمَةٍ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر گه‌رده‌ی جاریه‌یه‌که بلی: (زَوَّجْتُهَا بِلَا مَهْرٍ) جاریه‌که‌مم کرده‌ ژنی تو به‌بی‌مارهی. نه‌وه‌ش کاردانه‌ده‌ستیکی دروستبووه (وَلَا يَصِحُّ تَفْوِیْضُ غَيْرِ رَشِيدٍ) کاردانه‌ده‌ست له‌نافره‌تییکی شیتته‌وه، یان نه‌بالغه‌وه دروست نابی.

جا بزانه: له‌و کاردانه‌ده‌سته‌دا جیاوازی کچو بی‌وه‌ژن نیه، هه‌روه‌که له‌زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرمویانه. (وَإِذَا جَرَى تَفْوِیْضُ صَحِیْحٌ) هه‌ر کاتی‌که کاردانه‌ده‌ستیکی دروستبوو هاته‌جی و سه‌ره‌رشتکاره‌که به‌بی‌مارهی نافره‌ته‌که‌ی ماره‌کرد، نه‌وه (قَالَ ظَهَرَ أَنَّهُ لَا يَجِبُ شَيْءٌ بِنَفْسِ الْعَقْدِ) به‌فرموده‌ی به‌هیزتر: به‌خودی ماره‌برینه‌که هیچ مارهی له‌سهر می‌رده‌که واجب نابی، بۆیی نه‌گه‌ر پیش جیماع‌کردن ژنه‌که‌ش ته‌لاق بدا نیوه‌ی مارهی‌ی ناکه‌ویتته‌سهر، به‌لام (فَإِنْ وَطِئَ) نه‌گه‌ر جیماعی له‌گه‌ل ژنه‌که‌کرد، نه‌و کاته (فَمَهْرٌ مِّثْلُ) مارهی هاووینه له‌سهر می‌رده‌که واجب ده‌بی بۆ ژنه‌که، چونکه به‌ه‌لالی جیماعی له‌گه‌ل کردوه، به‌لگه‌ی هه‌دیسه‌که‌ی (بَصْرَةُ الْاِنْصَارِي)‌ی‌پا‌بردوو له‌(باسی جی‌گیربوونی‌مارهی)‌دا (وَيُعْتَبَرُ بِحَالِ الْعَقْدِ) مارهی‌هاووینه-بۆ نه‌و جۆره‌ نافره‌ته- په‌چاوه‌کری به‌حاله‌تی ماره‌برینه‌که (فِي الْأَصَحِّ) له‌فرموده‌ی پاستردا.

وَلَهَا قَبْلَ الْوَطْءِ مُطَالَبَةُ الزَّوْجِ بِأَنْ يَفْرِضَ مَهْرًا، وَحَبْسُ نَفْسِهَا لِيَفْرِضَ، وَكَذَا لِتَسْلِيمِ الْمَفْرُوضِ فِالْأَصَحِّ، وَيُشْتَرَطُ رِضَاهَا بِمَا يَفْرِضُهُ الزَّوْجُ، لَا عِلْمُهَا بِقَدْرِ مَهْرِ الْمِثْلِ فِالْأَظْهَرِ، وَيَجُوزُ فَرَضُ مُؤَجَّلٍ فِالْأَصَحِّ، وَفَوْقَ مَهْرِ مِثْلِ، وَقِيلَ لَا إِنْ كَانَ مِنْ جِنْسِهِ، وَلَوْ اِمْتَنَعَ مِنَ الْفَرَضِ أَوْ تَنَازَعَا فِيهِ فَرَضَ الْقَاضِي نَقْدًا لِبَلَدٍ حَالًا، قُلْتُ: وَيَفْرِضُ مَهْرَ مِثْلِ، وَيُشْتَرَطُ عِلْمُهُ بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَا يَصِحُّ فَرَضُ أَجْنَبِيٍّ مِنْ مَالِهِ فِالْأَصَحِّ، وَالْفَرَضُ الصَّحِيحُ كَمَا سَمَّيْ

(وَلَهَا قَبْلَ الْوَطْءِ مُطَالَبَةُ الزَّوْجِ) ژنه‌که بۆی دروسته-له‌دوای‌ماره‌برینه‌که- پیش جیماع‌کردن داوا له‌می‌رده‌که‌ی بکا: (بِأَنْ يَفْرِضَ مَهْرًا) که‌ماره‌یی‌ه‌کی بۆ دابنئ، هه‌م (وَحَبْسُ نَفْسِهَا لِيَفْرِضَ) بۆی دروسته: خۆی له‌می‌رده‌که‌ی قه‌ده‌غه‌ بکا بۆ نه‌وه‌ی ماره‌یی‌ه‌کی بۆ دابنئ (وَكَذَا لِتَسْلِيمِ الْمَفْرُوضِ) هه‌روه‌ها بۆی دروسته‌ خۆی لی‌قه‌ده‌غه‌ بکا بۆ نه‌وه‌ی ماره‌یی‌ه‌ داندراوه‌که‌شی ته‌سلیم بکا (فِي الْأَصَحِّ) له‌فرموده‌ی پاستردا.

(وَيُشْتَرَطُ رِضَاَهَا بِمَا يَفْرِضُهُ الزَّوْجُ) به مهر دادند: زن که به مهریه پاری بیی که می‌دهد که بی دانه بی (لَا عَلِمَهُمَا بِقَدْرِ مَهْرِ الْمِثْلِ) به مهر مهریه: زن و می‌دهد که بزان مهریه هاوینه زن که چنده (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده بی به می‌تردا (وَيَجُوزُ قَرْضُ مُؤَجَّلٍ فِي الْأَصَحِّ) له فرموده بی راستردا درسته: مهریه کی قهرزی بی دانبی، نه‌گر زن که پاری بی، هم (وَقَوْلاً مَهْرٍ مِثْلٍ) درسته زیاتر له مهریه هاوینه بی دانبی (وَقِيلَ لَا إِنْ كَانَ مِنْ جِنْسِهِ) له فرموده بی بی می‌تردا: نه‌گر داندراوه‌که و هاوینه که به ک‌په‌گز بن دروست نیه زیاتر دانبی.

(وَلَوْ امْتَنَعَ مِنَ الْقَرْضِ) نه‌گر می‌دهد که پکاری کرد مهریه کی بی زن که دانه نا (أَوْ تَنَازَعَا فِيهِ) یان له نه‌دازه مهریه داندراوه‌که دا بوه کی‌شه‌یان، نه‌و کاته (قَرْضَ الْقَاضِي تَقْدَالِ الْبَلَدِ حَالاً) قازی له پاره‌ی شاره‌که مهریه کی حازر بی زن که له سهر می‌دهد که دانه بی (قُلْتُ) نیمی (النواوی) ده‌فرمودی: (وَيَفْرِضُ مَهْرٌ مِثْلٍ) قازی مهریه هاوینه بی حازر له سهر می‌دهد که دانه بی، که‌واته: (وَيُشْتَرَطُ عَلْمُهُ بِهِ) مهرجه: قازی بزانی مهریه هاوینه بی زن که چنده (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) نه‌و که زیاتر، یان که‌متر دانبی (وَلَا يَصِحُّ قَرْضُ أَجَنَبِيٍّ مِنْ مَالِهِ) دروست نیه بی‌گانه‌یه که له مالی‌خوی- به بی‌نیزنی می‌دهد که- مهریه کی بی زن که دانبی (فِي الْأَصَحِّ) له فرموده بی راستردا، به مهر مهریه کی بی زن که دانبی، نه‌و کاته درسته، هره‌و که له (مغنی) دا فرموده بی.

(وَالْقَرْضُ الصَّحِيحُ) مهریه داندراوه‌که دروستبو له لایه قازی، یان له لایه زن و می‌دهد که وه (كَمْ سَمِي) وه نه‌و مهریه به که له ناو مهریه به که دا داندراوی، که‌وایو: **فَيَتَشَطَّرُ بِطَلَقٍ قَبْلَ وَطْءٍ، وَلَوْ طَلَّقَ قَبْلَ قَرْضٍ وَوَطْءٍ فَلَا شَطْرَ، وَإِنْ مَاتَ أَحَدُهُمَا قَبْلَهُمَا لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ مِثْلٍ فِي الْأَظْهَرِ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ وَجُوبُهُ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصَلَ) مَهْرُ الْمِثْلِ مَا يُرْغَبُ بِهِ فِي مِثْلِهَا، وَزَكْنُهُ الْأَعْظَمُ نَسَبٌ، فَيُرَاعَى أَقْرَبُ مَنْ تُنْسَبُ إِلَى مَنْ تُنْسَبُ إِلَيْهِ، وَأَقْرَبُهُنَّ أُخْتُ لِأَبَوَيْنِ ثُمَّ لَأَبٍ ثُمَّ بَنَاتُ أَخٍ ثُمَّ عَمَّاتُ كَذَلِكَ، فَإِنْ قُتِلَ نِسَاءُ الْعَصَبَةِ أَوْ لَمْ يُنْكَحَنَّ أَوْ جُهِلَ مَهْرُهُنَّ فَأَرْحَامُ كَجَدَّاتٍ وَخَالَاتٍ،**

(فَيَتَشَطَّرُ بِطَلَقٍ قَبْلَ وَطْءٍ) نه‌و داندراوه‌ی دوی‌مهریه به هوی ته‌لاقدانی پیش جیماعکردن ده‌بیته نیوه، واته: نیوه بی می‌دهد که ده‌گه‌بیته وه، به مهر (وَلَوْ طَلَّقَ قَبْلَ قَرْضٍ وَوَطْءٍ) نه‌گر پیش دانانه‌که و پیش جیماعکردن زن که ته‌لاق دا، نه‌و کاته (فَلَا شَطْرَ) نابیته نیوه؟ چونکه هیچ مهریه به هوی مهریه به که له سهر می‌دهد که واجب نه‌بوه.

(وَإِنْ مَاتَ أَحَدُهُمَا قَبْلَهُمَا) نه‌گر زن که، یان می‌دهد که پیش دانانه‌که و پیش جیماعکردن مرد (لَمْ يَجِبْ مَهْرٌ مِثْلٍ فِي الْأَظْهَرِ) مهریه هاوینه واجب نابی، به مهر (قُلْتُ) نیمی

(النواوي) ده فهرموى (الأظهرُ وجوبُهُ) به فهرموده‌ى به هیتر به مردنى ته‌ن‌ها یه کیکیان مارهی هاوینه واجب ده‌ی له سهر میرده‌که (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به به لگه‌ی حه‌دیه‌که‌ی (بروع بنت واشق) یرا بر دودا له سهر تای نه‌م باسه‌ی مارهی‌دا.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ پِیْنَسَه‌ی مارهی هاوینه﴾

(مَهْرُ الْمَثَلِ) پِیْنَسَه‌ی مارهی هاوینه: (مَا يُرْعَبُ بِهِ فِي مَثَلِهَا) نه‌ویه‌که - به‌گویره‌ی عاده‌ت - به‌و مارهییه‌ وینه‌ی نه‌و ئافره‌ته‌یان بوئ (وَرُكْنُهُ الْأَعْظَمُ نَسَبٌ) به‌شه‌ه‌ره‌ که‌وره‌که‌ی مارهی هاوینه: نه‌ژاده، که‌وابو: (فَيُرَاعَى) په‌چاو ده‌کرئ له خزمه‌کانی ئافره‌ته‌که: (أَقْرَبُ مَنْ تُنْسَبُ إِلَى مَنْ تُنْسَبُ إِلَيْهِ) نزیکترین ئافره‌ت که نه‌ژادی بچیته‌وه سهر نه‌و که‌سه‌ی که نه‌م ئافره‌ته‌ش نه‌ژادی ده‌چیته‌وه سهر هه‌مان که‌سه‌که، چونکه له حه‌دیه‌که‌ی (بروع بنت واشق) یرا بر دودا فهرموى: ﴿لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا﴾ نه‌که مافی مارهی هاوینه‌ی ئافره‌ته‌کانی‌خوی هه‌یه.

ئینجا (وَأَقْرَبُهُنَّ) نزیکترین ئافره‌تی نه‌ژاد: (أُخْتُ لِأَبَوَيْنِ) خوشکی له‌دایک و باوکی‌یه (ثُمَّ لِأَبٍ) ئینجا خوشکی ته‌ن‌ها له‌باوکی (ثُمَّ بَنَاتُ أَخٍ) ئینجا کیژده‌کانی برای له‌دایک و باوکی، ئینجا له‌باوکی (ثُمَّ عَمَّاتُ كَذَلِكَ) ئینجا خوشکه‌کانی باوک له‌دایک و باوکی، ئینجا له‌باوکی (فَإِنْ فُقِدَ نِسَاءُ الْعَصَبَةِ) جا نه‌که‌ر ئافره‌ته‌کانی له‌ پشتی نه‌بون (أَوْ لَمْ يُنْكَحْنِ) یان می‌ردیان نه‌کردبو (أَوْ جُهِلَ مَهْرُهُنَّ) یان نه‌زاندره‌ مارهی‌یان چه‌نده، نه‌و کاته (فَارْحَامٌ) ئافره‌ته‌کانی له‌ په‌حمی په‌چاو ده‌کرین (كَجَدَّاتٍ) وه‌کو داپیره‌کانی و (وَحَالَاتٍ) خوشکه‌کانی‌دایک و... هتد، چونکه نه‌وانه له بیگانه له پیشتن.

وَيُعْتَبَرُ سِنٌّ وَعَقْلٌ وَيَسَارٌ وَبَكَارَةٌ وَثِيْبَةٌ وَمَا اخْتَلَفَ بِهِ غَرَضٌ، فَإِنْ اخْتَصَّتْ بِفَضْلِ أَوْ نَقَصٍ زَيْدٌ أَوْ نَقَصٍ لَأَيْقُ فَإِلْحَالٌ، وَلَوْ سَامَحَتْ وَاحِدَةً لَمْ تَجِبْ مُوَافَقَتُهَا، وَلَوْ خَفَضْنَ لِلْعَشِيرَةِ فَقَطُّ أُعْتِبِرَ، وَفِي وَطْءٍ نِكَاحٍ فَاسِدٍ مَهْرٌ مِثْلُ يَوْمِ الْوَطْءِ، فَإِنْ تَكَرَّرَ فَمَهْرٌ فِي أَعْلَى الْأَحْوَالِ، قُلْتُ: وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطْءٌ بِشَبْهَةِ وَاحِدَةٍ فَمَهْرٌ، فَإِنْ تَعَدَّدَ جِنْسُهَا تَعَدَّدَ الْمَهْرُ،

(وَيُعْتَبَرُ) له‌که‌لا نه‌وه‌ی یرا بر دودا په‌چاو ده‌کرئ (سِنٌّ) ته‌مه‌نو (وَعَقْلٌ) عاقلی و (وَيَسَارٌ) ده‌وله‌مندی و (وَبَكَارَةٌ وَثِيْبَةٌ) که‌چایه‌تی و بیوه‌ژنایه‌تی و (وَمَا اخْتَلَفَ بِهِ غَرَضٌ) هه‌ر سیفه‌تیکی که مه‌به‌ستیکی پی‌بگوئ: وه‌کو خوینده‌واری و زانست و جوانی و داوینپاکی و... هتد، که‌واته: نه‌و ئافره‌تانه‌ی له یه‌کیک له‌و سیفه‌تانه‌دا هاویه‌شی نه‌م ئافره‌ته‌نه‌ وینه‌ی مارهی نه‌وان بۆ نه‌مه‌ش په‌چاو ده‌کرئ، جا (فَإِنْ اخْتَصَّتْ بِفَضْلِ) نه‌که‌ر ته‌ن‌ها نه‌م ئافره‌ته‌ سیفه‌تیکی له‌و سیفه‌ته‌ چاکانه‌ی یرا بر دودا هه‌بو (أَوْ نَقَصٍ) یان دژیکي نه‌و سیفه‌ته‌

چاكانه‌ی هه‌بو، ئه‌و كاته (زید) به‌شێکی ماره‌یی زیاد ده‌كړی (أَوْ نُقْصَ) یان كه‌م ده‌كړی: كه‌ (لَأَتَّقُ فِي الْحَالِ) له‌ حالې ئه‌م ئافره‌ته‌ بوه‌شێته‌وه‌.
(وَلَوْ سَامَحْتَ وَاحِدَةً) ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌و ئافره‌تانه‌ی خزم چاوپۆشی‌ی له‌ ماره‌یه‌كه‌دا كرد، ئه‌وه‌ (لَمْ تَجِبِ مُوَافَقَتَهَا) له‌ سه‌ر ئافره‌ته‌كانه‌ی تر واجب‌نیه‌: وه‌كو وی چاوپۆشی بكه‌ن، به‌لام (وَلَوْ خَفَضْنَ لِّلْعَشِيرَةِ فَقَطْ) ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌كان ته‌نھا بۆ خزمه‌كانی خۆیان ماره‌ییان كه‌م ده‌كرده‌وه‌، ئه‌و كاته (أُعْتَبِرَ) له‌ هه‌مووانیاندا ئه‌و كه‌مكردنه‌وه‌یه‌ بۆ خزمه‌كانیان په‌چاو ده‌كړی.

﴿ ماره‌یی جیماعی به‌هه‌له‌و، زینای به‌زۆرداری ﴾

(وَفِي وَطْءٍ نِكَاحٍ فَاسِيسٍ) له‌ جیماعی ماره‌بهرینێکی نادروستدا (مَهْرٌ مِثْلُ يَوْمِ الْوُطْءِ) ماره‌یی هاوینه‌ی کاتی جیماعکردن له‌ سه‌ر جیماعه‌که‌ره‌كه‌ واجب‌ ده‌بێ بۆ ئافره‌ته‌كه‌ (فَإِنْ تَكَرَّرَ) جا ئه‌گه‌ر جیماعکردنه‌كه‌ی ماره‌بهرینێ نادروست زۆر دووباره‌ بۆوه‌، ئه‌و كاته (فَمَهْرٌ فِي أَعْلَى الْأَحْوَالِ) یه‌ك ماره‌یی هاوینه‌ له‌ به‌رزترین حاله‌تدا واجب‌ ده‌بێ.
(قُلْتُ) ئیمامی (النواوي) ده‌فه‌رموی (وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطْءٌ بِشُبُهَةٍ وَاحِدَةٍ) ئه‌گه‌ر جیماعی یه‌ك جۆره‌ هه‌له‌ زۆر دووباره‌ بۆوه‌: وه‌ك له‌ گشت جیماعی‌دا وای‌تیگه‌یشتبێ ژنی‌خۆیه‌تی، ئه‌و كاته‌ش (فَمَهْرٌ) یه‌ك ماره‌یی له‌ به‌رزترین حاله‌تدا له‌ سه‌ر جیماعه‌که‌ره‌كه‌ واجب‌ ده‌بێ، به‌لام (فَإِنْ تَعَدَّدَ جِنْسُهَا) ئه‌گه‌ر په‌گه‌زی به‌هه‌له‌داچوونه‌كه‌ له‌ یه‌كێك زیاتر بوو: وه‌ك جارێکیان وای‌تیگه‌ ژنی‌خۆیه‌تی و جیماعی له‌گه‌ڵ بكا، جارێکیان به‌ ماره‌بهرینێ نادروست جیماعی له‌گه‌ڵ بكا، ئه‌و كاته (تَعَدَّدَ الْمَهْرُ) ماره‌یی هاوینه‌ش دووباره‌ ده‌ییته‌وه‌ به‌ ژماره‌ی په‌گه‌زه‌كان.
(وَلَوْ كَرَّرَ وَطْءٌ مَغْصُوبَةً أَوْ مُكْرَهَةً عَلَى زَنَاءٍ تَكَرَّرَ الْمَهْرُ، وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطْءُ الْأَبِ وَالشَّرِيعِ وَسَيِّدٍ مُكَاتَبَةٍ فَمَهْرٌ، وَقِيلَ مُهُورٌ، وَقِيلَ إِنَّ اتِّحَادَ الْمَجْلِسِ فَمَهْرٌ، وَإِلَّا فَمَهُورٌ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
(فَضْلُ) الْفُرْقَةُ قَبْلَ وَطْءٍ مِنْهَا أَوْ بِسَبَبِهَا كَفَسَخِ بِعِيَّتِهَا

ئینجا بزانه‌: له‌و به‌هه‌له‌داچوونانه‌ی پرابردودا مه‌رجه‌: ئافره‌ته‌كه‌ش به‌هه‌له‌دا بچێ ووا تیبگا پیاوه‌كه‌ می‌ردی‌خۆیه‌تی، چونكه‌ ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌كه‌ بزانی پیاوه‌كه‌ می‌ردی‌خۆی نیه‌و به‌ خۆشی‌خۆی پێگای بدا جیماعی له‌گه‌ڵ بكا، ئه‌و كاته ئافره‌ته‌كه‌ زینا‌كه‌ره‌و مافی هیچ ماره‌یه‌ی نیه‌، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) دا فه‌رموویه‌تی، هه‌م له‌ باسی (ئو ئافره‌تانه‌ی به‌ زاوا خه‌زورایه‌تی هه‌پام بون) پوونمان كرده‌وه‌.

(وَلَوْ كَرَّرَ وَطْءٌ مَغْصُوبَةً) ئه‌گه‌ر پیاویك جیماعکردنی له‌گه‌ڵ (جاریه‌)کی‌زه‌وتكراو دووباره‌ كرده‌وه‌ (أَوْ مُكْرَهَةً عَلَى زَنَاءٍ) یان جیماعی له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌یكی زۆرلیكراو بۆ زینا دووباره‌ كرده‌وه‌، یان زینای له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌یكی خه‌وتوو، یان بێ‌هۆش دووباره‌ كرده‌وه‌، ئه‌وه‌ له‌

گشت جیماعیکی ئو جۆره ئافره تانه دا (تَكَرَّرَ الْمَهْرُ) مارهیی هاویننه دووباره ده بیته وه بۆ ئافره ته كه به ژماره ی جیماعكرده كان، واته: به لام ئه گهر ته نها يه ك جار جیماع له گه ل ئو ئافره تانه بكا، ئه وه ته نها يه ك مارهیی هاویننه ی له سهر واجب ده بێ.

ئینجا له هه موو حاله تیکدا سزای زیناشی ده كه ویتته سهر، وه ئه گهر كچینه كه شی لابرده یی تۆله ی كچینه كه شی ده كه ویتته سهر، به لام ئه گهر ئافره ته كه به خۆشی خۆی پێگا بدا پیاوه كه جیماعی له گه ل بكا، ئو كاته مافی هیچ مارهیی و تۆله ی نیه، چونكه ئه ویش زینا كه ره، هه روه ك له (مغنی) دا فهرموویه تی.

(وَلَوْ تَكَرَّرَ وَطءُ الْأَبِّ) ئه گهر جیماعكرده ی باوك له گه ل جاریه ی مندالی خۆی دووباره بۆه (وَالشَّرِيكِ) هه م ئه گهر جیماعی له گه ل جاریه هاویه شه كه دا دووباره بۆه (وَسَيَّرَ مَكَاتِبَهُ) هه م ئه گهر جیماعی كه وریه ك له گه ل جاریه نوسراو پێدراوه كه دووباره بۆه، ئه وه (فَمَهْرٌ) ته نها يه ك مارهیی واجب ده بێ (وَقِيلَ مُهْرٌ) له فهرمووده یه كی تری بێ هیژدا: زۆر ماری و (وَقِيلَ) له فهرمووده یه كی تری بێ هیژدا: (إِنْ اتَّحَدَ الْمَجْلِسُ فَمَهْرٌ) ئه گهر له يه ك شویندا جیماعه كه ی كرده ی، ئه وه يه ك مارهیی واجب ده بێ (وَلَا فَمَهْرٌ) به لام ئه گهر له دوو شوین، یان زیاتر جیماعی له گه ل كرده ی، ئه وه زۆر مارهیی واجب ده بن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسِي لَا چوون و به نیوه كرده ی مارهیی﴾

(الْفُرْقَةُ قَبْلَ وَطءٍ) لێكجیا بوونه وه ی ژن و میرد ئه گهر پێش جیماعكرده ی بێ و (مِنْهَا) جیا بوونه وه كه ش له ژنه كه وه بێ: وه ك ژنه كه به هۆی عه بییكی میرده كه ماره برینه كه هه لبوه شیئیتته وه وه، یان به هه ر هۆیه كی تر (أَوْ بِسَبَبِهَا كَفَسَخِ بِعَیْبِهَا) یان به هۆی تُسْقِطُ الْمَهْرَ، وَمَا لَا: كَطَّلَاقٍ وَإِسْلَامِهِ وَرِدَّتِهِ وَلِعَانِهِ وَإِرْضَاعِ أُمِّهِ أَوْ أُمِّهَا يُشَطَّرُهُ، ثُمَّ قِيلَ: مَعْنَا الشَّطِيرِ أَنَّ لَهُ خِيَارَ الرُّجُوعِ، وَالصَّحِيحُ عَوْدُهُ بِنَفْسِ الطَّلَاقِ، فَلَوْ زَادَ بَعْدَهُ فَلَهُ، وَإِنْ طَلَّقَ وَالْمَهْرُ تَالِفٌ فَنِصْفُ بَدَلِهِ مِنْ مِثْلِ أَوْ قِيَمَةٍ، وَإِنْ تَعَيَّبَ فِي يَدِهَا: فَإِنْ قَنَعَ بِهِ، وَإِلَّا فَنِصْفُ قِيَمَتِهِ سَلِيمًا،

ئافره ته كه بێ: وه ك میرده كه به هۆی عه بییكی ئافره ته كه ماره برینه كه هه لبوه شیئیتته وه، ئه و جیا بوونه وه یه (تُسْقِطُ الْمَهْرَ) هه موو مارهیی له سهر میرده كه لاده دا.

به لام (وَمَا لَا) ئه و جیا بوونه وه ی به هۆی ژنه كه نیه و له ژنه كه شه وه نیه: (كَطَّلَاقٍ) وه ك ته لاقدان، هه م (وَإِسْلَامِهِ) وه ك موسوالمانبوونی میرده كه و (وَرِدَّتِهِ) كافربوونی میرده كه و (وَلِعَانِهِ) له عنه تكردنی میرده كه و (وَإِرْضَاعِ أُمِّهِ) شیردانی دایکی میرده كه به ژنه شیرخۆره كه ی و (أَوْ أُمِّهَا) یان شیردانی دایکی ژنه كه به میرده شیرخۆره كه، ئه و جیا بوونه وه یه ش (يُشَطَّرُهُ) ماره ییه كه ده كاته نیوه.

(ثُمَّ قِيلَ مَعْنَى التَّشْطِيرِ) نینجا له فەرمووده‌یه کی بئ هیژدا: واتهی کردنه نیوه ئەمەیه: (أَنَّ لَهُ خِيَارَ الرَّجُوعِ) می‌رده‌که مافی هه‌یه ئەگەر چه‌زیکا نیوه‌ی ماره‌یه‌که وه‌ریگریته‌وه، به‌لام (وَالصَّحِيحُ) به‌ فەرمووده‌ی پاست: (عَوْدُهُ بِنَفْسِ الطَّلَاقِ) به‌ خودی ته‌لاق‌دانه‌که‌ی پیش جیماع نیوه‌ی ماره‌یه‌که بۆ می‌رده‌که ده‌گه‌ پێته‌وه، خوای‌گه‌وره‌ د‌ه‌رموئ: ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ ئەگەر ژنه‌کانتان ته‌لاق دان پیش ئەوه‌ی جیماعیان له‌گه‌ل بکه‌ن و ماره‌ییشتان بۆ دانابون، ئەوه‌ نیوه‌ی ئەو ماره‌یه‌ی بۆتان داناون له‌ سه‌رتان واجبه‌ بیانده‌نئ. نینجا هۆیه‌کانی‌تریش (قیاس) کراونه‌ سه‌ر ته‌لاق‌دان، هه‌روه‌ک له‌ ژۆریه‌ی سه‌رچاره‌کاندا فەرموویانه‌.

(فَلَوْ زَادَ بَعْدَهُ) جا ئەگەر له‌ دوا‌ی لێک‌جیا‌بوونه‌وه‌ ماره‌یه‌که‌ زیادی کرد، ئەوه‌ (فَلَهُ) زیده‌یه‌که‌ گشتی بۆ می‌رده‌که‌یه‌ ئەگەر هه‌موو ماره‌یه‌که‌ی له‌ سه‌ر لاجوئ، یان نیوه‌ی بۆ می‌رده‌که‌یه‌ ئەگەر نیوه‌ی بۆ گه‌پا‌یته‌وه، جیا‌وا‌زی نیه‌ زیده‌یه‌که‌: له‌ ماره‌یه‌که‌ جیا‌ بی‌ته‌وه، یان نا، به‌لام (وَإِنْ طَلَّقَ وَالْمَهْرُ تَالِفٌ) ئەگەر ژنه‌که‌ی پیش جیماع‌کردن ته‌لاق دا، ماره‌یه‌که‌ش له‌ ده‌ست ژنه‌که‌دا فه‌وتابو، ئەوه‌ (فَنِصْفُ بَدَلِهِ مِنْ مِثْلِ أَوْ قِيمَةٍ) نیوه‌ی تو‌له‌ی ماره‌یه‌که‌ بۆ می‌رده‌که‌یه‌، جا ئەو تو‌له‌یه‌ش: وێنه‌ی ماره‌یه‌که‌ بئ، یان نرخه‌که‌ی. (وَإِنْ تَعَيَّبَ فِي يَدِهَا) ئەگەر ماره‌یه‌که‌ی عه‌یبی لێ‌په‌یدا بوو له‌ ده‌ستی‌ژنه‌که‌دا، ئەو کاته‌ (فَإِنْ قَنَعَ بِهِ) ئەگەر می‌رده‌که‌ به‌ عه‌یداریه‌وه‌ به‌ نیوه‌یه‌که‌ی پازی بوو، ئەوه‌ باشه‌ و تو‌له‌ی عه‌یه‌به‌که‌شی نادرئتی (وَلَا) به‌لام ئەگەر پازی نه‌بو، ئەو کاته‌ (فَنِصْفُ قِيمَتِهِ سَلِيمًا) نیوه‌ی نرخ‌ی ماره‌یه‌که‌ی له‌ حا‌له‌تی بئ‌ع‌ه‌یبی‌دا ده‌درئتی.

وَإِنْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهَا فَلَهُ نِصْفُهُ نَاقِصًا بِلَا خِيَارٍ، فَإِنْ عَابَ بِجِنَايَةٍ وَأَخَذَتْ أَرْضَهَا فَلَا صَحَّ أَنْ لَهُ نِصْفُ الْأَرْضِ، وَلَهَا زِيَادَةٌ مُنْفَصِلَةٌ، وَلَهَا خِيَارٌ فِي مُتَصِلَةٍ، فَإِنْ شَحَّتْ فَنِصْفُ قِيمَةِ بِلَا زِيَادَةٍ، وَإِنْ سَمَحَتْ لَزِمَهُ الْقَبُولُ، وَإِنْ زَادَ وَنَقَصَ كَكَبِيرِ عَبْدٍ وَطُولِ نَحْلَةٍ وَتَعَلَّمَ صَنْعَةً مَعَ بَرَصٍ: فَإِنْ اتَّفَقَا بِنِصْفِ الْعَيْنِ، وَإِلَّا فَنِصْفُ قِيمَةٍ،

(وَإِنْ تَعَيَّبَ قَبْلَ قَبْضِهَا) ئەگەر ماره‌یه‌که‌ به‌ خۆی عه‌یبی لێ‌په‌یدا بوو پیش ئەوه‌ی ژنه‌که‌ وه‌ری‌بگرت، ئەوه‌ (فَلَهُ نِصْفُهُ نَاقِصًا بِلَا خِيَارٍ) نیوه‌ی ماره‌یه‌که‌ به‌ عه‌یه‌وه‌ بۆ می‌رده‌که‌یه‌ و مافی په‌شیمانئشی نیه‌.

به‌لام (فَإِنْ عَابَ بِجِنَايَةٍ) ئەگەر به‌ ده‌ست‌درئ‌ژی که‌سیک عه‌یب‌ئکی لێ‌په‌یدا بوو (وَأَخَذَتْ أَرْضَهَا) ژنه‌که‌ش تو‌له‌ی عه‌یه‌به‌که‌ی وه‌رگرت، ئەوه‌ (فَلَا صَحَّ أَنْ لَهُ نِصْفُ الْأَرْضِ) می‌رده‌که‌ نیوه‌ی تو‌له‌ی عه‌یه‌به‌که‌شی له‌گه‌ل نیوه‌ی ماره‌یه‌که‌ هه‌یه‌.

(وَلَهَا زِيَادَةٌ مُنْفَصِلَةٌ) ئەو زیده‌یه‌ی له‌ ماره‌یه‌که‌ جیا ده‌بی‌ته‌وه‌—ئەگەر له‌ دوا‌ی دانانی

ماره‌یه که و پیش لیکجیا بونه وهی ژنو می‌رده که له ماره‌یه که په‌یدا بوبی-گشتی بۆ ژنه که یه: وه که میوه و بی‌چوو و خوری و کرئی زه‌وی و ناژهل و خانوو، واته: می‌رده که تهنه خودی ماره‌یه که، یان نیوه‌یه که یی وهرده‌گریته وه.

به‌لام زیده‌یه‌کانی دوا لیکجیا بونه وهی ژنو می‌رده که بۆ می‌رده که نه: به و جورهی پابرا (وَلَهَا خِيَارٌ فِي مُتَّصِلَةٍ) ژنه که سه‌ریشکی هه‌یه له و زیده‌ییانه‌ی به ماره‌یه که وه نه و لئی جیا نابنه وه: وه که له‌وی و گه‌وره‌بوون:

(فَإِنْ شَحَّتْ) جا نه‌گه‌ر ژنه که به‌خیلی کردو چاوپۆشی له و زیده‌یه نه‌کرد، نه وه (فَنَصَفُ قِيمَةٍ بِلَا زِيَادَةٍ) نیوه‌ی نرخ ماره‌یه که-له‌حاله‌تی بی‌زیده‌یی-دا- بۆ می‌رده که یه، به‌لام (وَإِنْ سَمَحَتْ لَزِمَهُ الْقَبُولُ) نه‌گه‌ر ژنه که چاوپۆشی له زیده‌یه که کرد، واجبه: می‌رده که ش قبولی بکا.

(وَإِنْ زَادَ وَنَقَصَ) نه‌گه‌ر ماره‌یه که له پووێکه وه زیادی کردبو، له پووێکی‌تر وه که می کردبو: (كَكَبَّرَ عَيْنٌ) وه‌کو گه‌وره‌بوونی کۆیله: به گه‌وره‌بوون به‌هیز ده‌بی بۆ کارکردن، به‌لام خزمه‌تی ئافره‌تی نامه‌حپه‌می لایقه‌ده‌غه ده‌بی (وَطُولَ نَخْلٍ) وه‌ک درێژبوونی دارخورما: که به‌ری که م ده‌کاته وه داری ژۆر ده‌بی (وَتَعْلَمُ صَنْعَهُ مَعَ بَرَصٍ) وه‌کو فی‌ربوونی پیشه‌یه‌ک به‌له‌کبوونی کۆیله، نه وه له‌حاله‌ته‌دا (فَإِنْ اتَّفَقَا بِنِصْفِ الْعَيْنِ) نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان پازی بون نیوه‌ی خودی ماره‌یه که بۆ می‌رده که بگه‌پۆته وه، نه وه باشه (وِلَا) به‌لام نه‌گه‌ر پازی نه‌بون نه وه (فَنِصْفُ قِيمَةٍ) نیوه‌ی نرخ ماره‌یه که-بی زیاده و که‌می- بۆ می‌رده که ده‌گه‌پۆته وه.

وَزِرَاعَةُ الْأَرْضِ نَقْصٌ وَحَرْثُهَا زِيَادَةٌ، وَحَمْلُ أَمَةٍ وَبَهِيمَةٍ زِيَادَةٌ وَنَقْصٌ، وَقِيلَ: الْبَهِيمَةُ زِيَادَةٌ، وَإِطْلَاعُ نَخْلٍ زِيَادَةٌ مُتَّصِلَةٌ، وَإِنْ طَلَّقَ وَعَلَيْهِ ثَمَرٌ مُؤَبَّرٌ لَمْ يَلْزَمْهَا قَطْفُهُ، فَإِنْ قَطَفْتَ تَعَيَّنَ نِصْفُ النَّخْلِ، وَلَوْ رَضِيَ بِنِصْفِ النَّخْلِ وَتَبَقِيَ الثَّمَرُ الْجِدَادِ أَجْبَرَتْ فِالْأَصَحِّ وَيَصِيرُ النَّخْلُ فِي يَدَيْهِمَا، وَلَوْ رَضِيَ بِهِ فَلَهُ الْإِمْتِنَاعُ وَالْقِيمَةُ، وَمَتَى ثَبَتَ خِيَارٌ لَهُ أَوْ لَهَا لَمْ يَمْلِكْ نِصْفُهُ حَتَّى يَخْتَارَ ذُو الْإِخْتِيَارِ،

(وَزِرَاعَةُ الْأَرْضِ نَقْصٌ) داچاندنی زه‌وی که مکردنه‌ویه (وَحَرْثُهَا زِيَادَةٌ) کێلانیشی زیادکردنه (وَحَمْلُ أَمَةٍ وَبَهِيمَةٍ) ئاوسبوونی جاریه و ناژهل (زِيَادَةٌ وَنَقْصٌ) زیده‌بوون و که مکردنه‌ویه ویکرا (وَقِيلَ: الْبَهِيمَةُ زِيَادَةٌ) له فه‌رمووده‌یه‌کی بی‌هیزدا: ئاوسبوونی ناژهل تهنه زیده‌بوونه (وَإِطْلَاعُ نَخْلٍ) ده‌رکه‌وتنی هیشوی میوه‌ی دارخورما-له‌دوا کردنه‌ماره‌یی- که هیشوه‌که‌شی له‌ت نه‌بوبی (زِيَادَةٌ مُتَّصِلَةٌ) زیده‌یه که به ماره‌یه که وه‌یه و هه‌مووی بۆ ژنه که یه، که واته: ژنه که سه‌ریشکه له به‌خیلی و چاوپۆشیه‌که‌ی پابردودا.

جا بزانه: گوتمان میوهی درهختی مارهیی-له دواى كردنه مارهیی- بۆ ژنهكهیه، ئینجا (وَإِنْ طَلَّقَ وَعَلَيْهِ ثَمَرٌ مُؤَبَّرٌ) ئەگەر ژنهكهى ته لاق دا، لهو كاتیش هیښوى میوهی دارخورمایهكهى مارهیی له تبوویی بوو، ئەوه (لَمْ يَلْزَمْهَا قَطْفُهُ) له سەر ژنهكه واجب نیه میوهكهى لایبكاتوه، بهلكو مافی ههیه تا كاتى پێگه یشتن بیهیلێتهوه، بهلام (فَإِنْ قَطَفَتْ) ئەگەر میوهكهى لایكردوهوه، ئەو كاته (تَعَيَّنَ نِصْفُ النَّخْلِ) تهنها نیوهی دارخورمایهكه بۆ میردهكه دهگه پێتهوهو میوهكهش هه مووی بۆ ژنهكهیه.

(وَلَوْ رَضِيَ بِنِصْفِ النَّخْلِ وَتَبَقِيَ الثَّمَرُ إِلَى جِدَادِهِ) ئەگەر میردهكه پازى بوو نیوهی دارخورمایهكهى بۆ بگه پێتهوهو میوهكهش تا كاتى لایكردنهوه به درختهكهوه بمینێتهوه (أُجِبَتْ فِي الْأَصَحِّ) ژنهكه زۆرى لایدهكری بهو مامله ته پازى ببی، له فرمودهه راستردا، جا ئەو كاته (وَيَصِيرُ النَّخْلُ فِي يَدَيْهَا) هه موو دارخورمایهكه به هاویهشی دهكه وپێته دهستی ههردووکیان، بهلام (وَلَوْ رَضِيَتْ بِهِ) ئەگەر ژنهكه بهو مامله تهی پابردو پازى بوو، ئەوه (فَلَهُ الْإِمْتِنَاعُ) میردهكه بۆی دروسته پازى نهبیو (وَالْقِيمَةُ) داواى نرخى نیوهی دارخورمایهكه بكا.

ئینجا بزانه: هه ر درهختێك-له دواى كردنه مارهییو پێش ته لاقدان- میوهكهى ده ربكهوئ، ئەویش وهكو میوهی له تبووی دارخورما ئەو بریارانهی بۆ ده درێن، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوه تهوه.

(وَمَتَّى ثَبَتَ خِيَارُ لَهُ أَوْ لَهَا) هه ر كاتێك سهرپشكى بۆ پیاوهكه، یان بۆ ژنهكه هه بی به هوى زندهو كه میى ماره بیهكه، ئەوه (لَمْ يَمْلِكْ نِصْفُهُ حَتَّى يَخْتَارَ ذُو الْإِخْتِيَارِ) میردهكه نابێتهوه خاوهنى نیوهی ماره بیهكه تا خاوهنى سهرپشكهكه لایهکیان هه لده بژێرێ.

وَمَتَّى رَجَعَ بِقِيمَةٍ أُعْتِبَرَ الْأَقْلُ مِنْ يَوْمِي الْإِصْدَاقِ وَالْقَبْضِ، وَلَوْ أَصْدَقَ تَعْلِيمَ قُرْآنٍ وَطَلَّقَ قَبْلَهُ فَلَا أَصَحَّ تَعَدُّرُ تَعْلِيمِهِ وَيَجِبُ مَهْرُ مَثَلٍ بَعْدَ وَطْءٍ وَنِصْفُهُ قَبْلَهُ، وَلَوْ طَلَّقَ وَقَدْ زَالَ مِلْكُهَا عَنْهُ فَنِصْفُ بَدَلِهِ، فَإِنْ كَانَ زَالَ وَعَادَ تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ فَلَا أَصَحَّ، وَلَوْ وَهَبَتْهُ لَهُ ثُمَّ طَلَّقَ فَلَا ظَهْرُ أَنْ لَهُ نِصْفُ بَدَلِهِ،

ئینجا (وَمَتَّى رَجَعَ بِقِيمَةٍ) هه ر كاتێك میردهكه نرخى ماره بیهكهى وه ربگرێهوه، ئەوه (أُعْتِبَرَ الْأَقْلُ مِنْ يَوْمِي الْإِصْدَاقِ وَالْقَبْضِ) كه متهكه په چاو ده كرێ: له نرخى پۆزى كردنه ماره ییو نرخى پۆزى وه رگرتنى.

(وَلَوْ أَصْدَقَ تَعْلِيمَ قُرْآنٍ) ئەگەر میردهكه فێر كردنى به شیكى قورپانی كرده ماره یی ژنهكهى، ئەوه دروست ده بی، چونكه پێغه مبه ر ﷺ ژنیكى له پیاویك ماره كردو فرمووی: ﴿زَوَّجْتُهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ رواه الشيخان، كردمه جووت له گه ل تۆ فێر كردنى ئەوه نده قورپانهی به خۆت ده یزانی ماره ییى بی.

(و) هر کاتیک (طَلَّقَ قَبْلَهُ) ژنه‌ک‌ی ته‌لاق دا پیش ئه‌وه‌ی به‌شه قوپ‌ئانه‌ک‌ی فی‌ر بکا، ئه‌وه (فَالْأَصْحُ تَعْدُرُ تَعْلِيمِهِ) به‌فه‌رمووده‌ی پاستتر: فی‌رکردنه‌ک‌ی زه‌حمه‌ته‌و ناگو‌نجی؟ چونکه ژنه‌ک‌ه بۆ‌ته بی‌گانه‌و ته‌ماشا‌کردن‌و له‌گه‌ل مانه‌وه‌یی به‌ته‌ن‌ها چه‌پامه، که‌وابو: (وَيَجِبُ مَهْرٌ مِّثْلُ بَعْدِ وَطْءٍ) له‌و‌حاله‌ته‌دا له‌دوای جی‌ما‌ع‌کردن‌ ماره‌یی هاو‌وینه‌ له‌سه‌ر می‌رده‌که‌ بۆ ژنه‌که واجب ده‌بی‌و (وَنِصْفُهُ قَبْلَهُ) پیش جی‌ما‌ع‌کردنیش نی‌وه‌یی واجب ده‌بی‌.

ئینجا بزانه: ئه‌وه له‌حاله‌تیک‌دا بو‌و‌وای‌دانابی به‌خۆی فی‌ری بکا، به‌لام ئه‌گه‌ر فی‌رکردنه‌ک‌ی خست‌بی‌ته ئه‌ستۆی خۆی، ئه‌و‌کاته واجبه: ئافره‌تیک، یان مه‌چه‌میکی بۆ به‌کری بگری تا‌کو به‌شه قوپ‌ئانه‌ک‌ی واج‌بو‌وی فی‌ر بکا، هه‌روه‌ک له‌ژۆریه‌ی سه‌رچاره‌کان‌دا فه‌رموویانه.

(وَلَوْ طَلَّقَ) ئه‌گه‌ر پیش جی‌ما‌ع‌کردن ژنه‌ک‌ی ته‌لاق دا، ژنه‌ک‌ش ماره‌یی‌ه‌ک‌ی وه‌رگرت‌بو، هم (وَقَدْ زَالَ مِلْكُهَا عَنْهُ) ماره‌یی‌ه‌ک‌ش له‌ملک‌ایه‌تی ژنه‌که‌دا نه‌ما‌بو: وک‌فرۆشت‌بی‌تی، یان به‌خشی‌بی‌تی، ئه‌و‌کاته (فَنِصْفُ بَدَلِهِ) نی‌وه‌ی تۆ‌له‌ی ماره‌یی‌ه‌که‌ ده‌دری‌ته‌وه می‌رده‌که، به‌لام (فَإِنْ كَانَ زَالَ وَعَادَ) ئه‌گه‌ر له‌ملک‌ایه‌تی ژنه‌که‌ لا‌چو‌بی‌و دو‌وباره‌گه‌پای‌ته‌وه ملک‌ایه‌تی ژنه‌که، ئه‌و‌کاته (تَعْلَقَ بِالْعَيْنِ فِي الْأَصْحِ) می‌رده‌که ده‌ست به‌خودی ماره‌یی‌ه‌که‌وه ده‌گری‌و نی‌وه‌یی وه‌رده‌گری‌ته‌وه له‌فه‌رمووده‌ی راست‌تر‌دا.

(وَلَوْ وَهَبَتْهُ لَهُ ثُمَّ طَلَّقَ) ئه‌گه‌ر ماره‌یی‌ه‌ دیار‌کراوه‌ک‌ی به‌خشی‌بو‌ه می‌رده‌ک‌ی، ئینجا می‌رده‌ک‌ش له‌دوای وه‌رگرت‌نی ماره‌یی‌ه‌که‌ ژنه‌ک‌ی ته‌لاق دا، ئه‌وه (فَالْأَظْهَرُ أَنَّ لَهُ نِصْفَ بَدَلِهِ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌ه‌ی‌زتر: می‌رده‌که نی‌وه‌ی تۆ‌له‌ی ماره‌یی‌ه‌ک‌شی له‌سه‌ر ژنه‌که (وَعَلَى هَذَا لَوْ وَهَبَتْهُ النِّصْفَ فَلَهُ نِصْفُ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ، وَفِي قَوْلِ النِّصْفِ الْبَاقِي، وَفِي قَوْلِ يَتَخَيَّرُ بَيْنَ بَدَلِ نِصْفِ كُلِّهِ أَوْ نِصْفِ الْبَاقِي وَرُبُّعِ بَدَلِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَانَ دَيْنًا فَأَبْرَأَتْهُ لَمْ يَرْجِعْ عَلَيْهَا عَلَا لِمَذْهَبٍ، وَلَيْسَ لِوَلِيِّ عَفْوٍ عَنْ صَدَاقٍ عَلَا لِمَذْهَبٍ. (فَضْلٌ) لِمُطَلَّاقَةٍ قَبْلَ وَطْءٍ مُنْعَةً إِنْ لَمْ يَجِبْ شَطْرُ مَهْرٍ،

هه‌یه، چونکه پیش ته‌لاق‌دان می‌رده‌که بو‌وه‌ته‌وه خاوه‌نی ماره‌یی‌ه‌که، که‌وابو: به‌هۆی ته‌لاق‌دانیش نی‌وه‌ی ماره‌یی‌ه‌ک‌ی بۆ ده‌گه‌ر‌پ‌ی‌ته‌وه، ماره‌یی‌ه‌ک‌ش به‌فه‌وتاو داده‌ندری، که‌واته: نی‌وه‌ی تۆ‌له‌ی ماره‌یی‌ه‌ک‌شی له‌سه‌ر ژنه‌که‌یه.

(وَعَلَى هَذَا) جا له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمووده‌ به‌ه‌ی‌زتره: (لَوْ وَهَبَتْهُ النِّصْفَ) ئه‌گه‌ر ژنه‌که نی‌وه‌ی ماره‌یی‌ه‌ دیار‌کراوه‌ک‌ی به‌خشی‌بی‌ته می‌رده‌ک‌ی، ئه‌و‌کاته‌ش (فَلَهُ نِصْفُ الْبَاقِي وَرُبُّعُ بَدَلِ كُلِّهِ) می‌رده‌که نی‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌ی ماوه‌ته‌وه و‌چواریکی تۆ‌له‌ی هه‌موو ماره‌یی‌ه‌ک‌شی ده‌دری‌تی (وَفِي قَوْلِ النِّصْفِ الْبَاقِي) له‌فه‌رمووده‌یه‌ک‌دا: ئه‌و نی‌وه‌یه‌ی ماوه‌ته‌وه هه‌مووی

دهدریټی (وَفِي قَوْلٍ يَتَخَيَّرُ) له فەرمووده یه کیشدا میږده که سهرپشکه: (بَيْنَ بَدَلٍ نِصْفِ كُلِّهِ أَوْ نِصْفِ الْبَاقِي وَبَيْنَ بَدَلٍ كُلِّهِ) له نیوان ټولای نیوهی هه موو ماره ییه که و نیوهی نه و به شوی ماوه له که لا چواریکی ټولای هه مووی.

جا بزانه: نه وهی پاردوو له حاله ټیکدا بوو که ماره ییه که دیارکراو بی، به لام (وَلَوْ كَانَ دَيْنًا) نه که ماره ییه که قهرز بوو (فَأَبْرَأَتْهُ) ژنه که ش گهرده نی له ماره ییه قهرزه که نازاد کرد، ئینجا له دواي گهرده ن نازاد کردنه که پیش جیماعکردن ته لاقیدا، نه وه (لَمْ يَرْجِعْ عَلَيْهَا عَلَى الْمَذْهَبِ) نابئی میږده که بگه پټه وه سهر ژنه که، واته: دروست نیه هیچی تری لیټوهریگری له سهر فەرمووده ی پاستی مه زه ب، چونکه میږده که هیچی له ده ست نه چوه و، ژنه که ش هیچی لیټوهرنه گرتوه.

(وَأَيْسَ لَوْكِي عَفُو عَنْ صَدَاقٍ) هیچ سهرپه رشتکاریک بوی دروست نیه: له مارهی ژنه که میږده که ی عه فو بکاو لیټی وهرنه گری (عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فەرمووده ی نوی، چونکه نه و مافه مافی ژنه که یه، خواي گهره ده فهرموئ: ﴿إِلَّا أَنْ يَغْفُونَ أَوْ يَغْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ مه که ژنه کان میږده که عه فو بکن و هیچ مارهی لیټوهرنه گرن، یان نه و میږده ی ماره برینی به ده ست ژنه که عه فو بکاو نیوه ماره یی لیټوهرنه گریته وه.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى (الْمُنْعَةِ)، وَاتَّه: بِهِ خَشِيشِي تَه لَاقِدَان﴾

(لِمُطَلَّقَةٍ قَبْلَ وَطْءٍ مُنْعَةٍ) نه و ژنه ی پیش جیماعکردن ته لاقدراره، مافی (مُنْعَةٍ) ی هیه، واته: واجبه: میږده که ی به خشیشیکی بداتی به هو ی نه و دلته نگردنه (إِنْ لَمْ يَجِبْ شَطْرُ مَهْرٍ) به و مه رجه ی ژنه که نیوه مارهی بوی واجب نه بویی له سهر میږده که ی: وه کاری وَكَذَا لِمَوْطُوءَةٍ فَلَا أَظْهَرَ، وَفَرْقَةٌ لَا بِسَبَبِهَا كَطَّلَاقٍ، وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا تَنْقُصَ عَنْ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَإِنْ تَنَازَعَا قَدْرَهُ الْقَاضِي يَنْظُرُهُ مُعْتَبِرًا خَالَهُمَا، وَقِيلَ خَالَهُ، وَقِيلَ خَالُهَا، وَقِيلَ أَقَلَّ مَالٍ. (فَصَلِّ) اخْتَلَفَا فِي قَدْرِ مَهْرٍ أَوْ صِفَتِهِ تَخَالَفَا،

خوی دابیته ده ست سهرپه رشتکاره که یو پیش جیماعکردن ته لاق درایی، واته: نه که ر پیش جیماعکردن نیوه مارهی بوی واجب بویی، ئینجا ته لاق بدری نه وه مافی به خشیشه که ی نیه (وَكَذَا لِمَوْطُوءَةٍ) هه روه ها نه و ژنه ی پاش جیماع له که لا کردنیش ته لاق دراره، واجبه: به خشیشی ته لاقدانه که ی بدریټی (فِي الْأَظْهَرِ) له فەرمووده ی به هیژتردا، خواي گهره ده فهرموئ: ﴿وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته لاقدراره کان مافی به خشیشی ته لاقدانیان هیه به گویره ی هه بووی میږده که و لیوه شانه وه ی ژنه که.

(وَفَرْقَةٌ لَا بِسَبَبِهَا) نه و لیکیا بوونه وه یی که به هو ی ژنه که نه بی، نه ویش (كَطَّلَاقٍ) وه ک

ته لاقدان برپاری به خشیشه که ی بۆ ده درئ.

(وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا تَنْقُصَ عَنْ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا) سوننه ته: به خشیشه که له نرخى سى دیرههه، واته: بیست و یه ک میسقالی زیو که متر نه بئ، به لام لای که می که دروست بئ: شتی که به مال دابندرئ، ئینجا (فَإِنْ تَنَازَعَا) نه گهر ژن و میرده که له نه اندازه ی به خشیشه که دا بووه کیشیه یان، نه و کاته (قَدْرُهُ الْقَاضِي بِنَظَرِهِ) قازی به بۆچوونی خوی نه اندازه ی به خشینه که داده نئ (مُعْتَبَرًا حَالَهُمَا) له و دانانه شدا حالئ ژنه که و میرده که په چاو ده کا، به به لگه ی ئایه ته که ی پرابردو (وَقِيلَ حَالُهُ) له فره موده به کی بئ هیژدا: حالئ میرده که (وَقِيلَ حَالُهَا) له بئ هیژکی تر دا: حالئ ژنه که (وَقِيلَ أَقْلُ مَالٍ) له بئ هیژکی تر دا: که مترین مال داده نئ. جا بزانه: له (فتاوی) ی ئیمامی (النواوی) دا هاتوه: پتویسته ئا فره تان له برپاری نه به خشیشه ئا گادار بکړینه وه، چونکه نازانن نه به به خشیشه یان له سه ر میرده که یان واجبه، هه روه که له (مغنی) دا گیراویه تیه وه.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِی کِشَهِ ژن و میړد له ماره یی دا﴾

(اخْتَلَفَا فِي قَدْرِ مَهْرٍ) هه ر کاتیک ژنه که و میرده که بووه کیشیه یان له نه اندازه ی ماره ییه که دا: وه که میرده که بلئ: هه زار دیناره. ژنه که ش بلئ: دوو هه زاره (أَوْ صِفَتِهِ) یان بوه کیشیه یان له چۆنیه تی ماره ییه که دا: وه که میرده که بلئ: پانزه میسقال زیوه. ژنه که ش بلئ: پانزه میسقال زپړه. یان میرده که بلئ: به قه رزه. ژنه که ش بلئ به حازره. له و کیشیه یه شدا هیچ لایه کیان شاهیدی نه بو، نه وه (تَخَالَفَا) هه ردو وکیان سویند بۆ یه کتری ده خون، به و شیوه یی له کیشیه ی کرپارو فروشیار دا پابرا.

وَيَتَخَالَفُ وَارِثَاهُمَا أَوْ وَارِثُ وَاحِدٍ وَالْآخَرُ ثُمَّ يَفْسَخُ الْمَهْرُ وَيَجِبُ مَهْرُ مِثْلِ، وَلَوْ ادَّعَتْ تَسْمِيَةً فَأَنْكَرَهَا تَخَالَفَا فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ ادَّعَتْ نِكَاحًا وَمَهْرُ مِثْلِ فَأَقَرَّ بِالنِّكَاحِ وَأَنْكَرَ الْمَهْرَ أَوْ سَكَتَ فَلَا أَصَحَّ تَكْلِيفُهُ الْبَيَانُ، فَإِنْ ذَكَرَ قَدْرًا وَزَادَتْ تَخَالَفَا، وَإِنْ أَصَرَ مُنْكَرًا خَلَفَتْ وَقَضَى لَهَا، وَلَوْ اخْتَلَفَ فِي قَدْرِ زَوْجٍ وَوَلِيٍّ صَغِيرَةٍ أَوْ مَجْنُونَةٍ تَخَالَفَا فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَتْ نَكَحَنِي يَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ وَيَوْمَ كَذَا بِأَلْفٍ،

هه م (وَيَتَخَالَفُ وَارِثَاهُمَا) میراگره کانی هه ردو وکیشیه یان—نه گهر بووه کیشیه یان— نه وانیش سویند بۆ یه کتری ده خون (أَوْ وَارِثُ وَاحِدٍ وَالْآخَرُ) یان میراگر یی یه کیکیان و لایه که ی تر سویند بۆ یه کتری ده خون (ثُمَّ) ئینجا له هه موو نه و مه سه لانه دا له دوا ی سویند خوار دنه که (يُفْسَخُ الْمَهْرُ) ماره ییه که هه لده وه شیندریته وه و (وَيَجِبُ مَهْرُ مِثْلِ) ماره یی هاویننه له سه ر میرده که بۆ ژنه که واجب ده بئ، هه ر چه ند له داواکرا وه که ی ژنه که ش زوړتر بئ. (وَلَوْ ادَّعَتْ تَسْمِيَةً) نه گهر ژنه که داوا ی ناوه ی تانی ماره ییه کی زیاتر له ماره یی هاویننه ی

ده کرد (فَأَنْكَرَهَا) می‌ده که ش گوتی ناوی نه می‌ندراوه. نه و کاته ش (تَحَالَفَا) هردو وکیان سویند بۆ یه کتری ده خۆن (فِي الْأَصْحٰ) له فرموده‌ی راستردا، چونکه نه نجامی کیشه که له نه ندازه‌ی ماره‌یه که دایه، که واته: ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بێ.

(وَلَوْ ادَّعَتْ نِكَاحًا وَمَهْرَ مِثْلٍ) نه‌گه‌ر ژنه که داوای ماره‌برین و ماره‌یی هاویننه‌ی کرد (فَأَقْرَ بِالنِّكَاحِ) می‌ده که ش دانی به ماره‌برینه که دا هینا، به لām (وَأَنْكَرَ الْمَهْرَ أَوْ سَكَتَ) دانی به ماره‌یه که دا نه هینا، یان بێ‌ده‌نگ بوو، نه‌وه (فَالْأَصْحٰ تَكْلِيْفُهُ الْبَيَانُ) به فرموده‌ی راستر: می‌ده که داوای پۆنکردنه‌وه‌ی ماره‌یه که‌ی لی‌ده‌کرێ، چونکه ماره‌برین ماره‌یی ده‌وێ، جا (فَإِنْ ذَكَرَ قَدْرًا) نه‌گه‌ر می‌ده که نه‌ندازه‌یه‌کی ماره‌یه که‌ی گوتو (وَزَادَتْ) ژنه که ش گوتی: له و نه‌ندازه‌یه زیاتره، نه و کاته (تَحَالَفَا) هردو وکیان سویند بۆ یه کتری ده خۆن، واته: ئینجا ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بێ، چونکه نه‌م کیشه‌یه‌ش له نه‌ندازه‌ی ماره‌یه که دایه، هه‌روه‌ک له (تحفة) و (نهاية) دا فرمودیانه.

به لām (وَإِنْ أَصْرًا مُنْكَرًا) نه‌گه‌ر می‌ده که سووپ بوو له سه‌ر داننه‌هینانه که‌ی، یان هه‌ر بێ‌ده‌نگ بوو، نه و کاته (حَلَفَتْ وَقَضَى لَهَا) ژنه که سویندی گه‌ پاندراپه‌وه ده‌خواو برپاری ماره‌یی هاویننه‌ی بۆ ده‌درێ له سه‌ر می‌ده که‌ی (وَلَوْ اخْتَلَفَ فِي قَدْرِهِ زَوْجٌ وَوَلِيَ صَغِيرَةٌ أَوْ مَجْنُونَةٌ) نه‌گه‌ر می‌ده که و سه‌ره‌رشتکاری ژنیکی مندال، یان شیت بووه کیشه‌یان له نه‌ندازه‌ی ماره‌یه که دا، نه‌وانه‌ش (تَحَالَفَا فِي الْأَصْحٰ) سویند بۆ یه کتری ده خۆن له فرموده‌ی راستردا، واته: ئینجا ماره‌یی هاویننه واجب ده‌بێ.

(وَلَوْ قَالَتْ نَكَحَنِي يَوْمَ كَذَا بِالْفَرِّ وَيَوْمَ كَذَا بِالْفَرِّ) نه‌گه‌ر ژنه که گوتی: فلانه پۆژه له خۆی ماره‌کردم به هه‌زار دینار ماره‌یی، فلانه پۆژه‌ش له خۆی ماره‌کردم به هه‌زار دینار ماره‌یی. ئینجا وَتَبَّتَ الْعَقْدَانِ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بِبَيِّنَةٍ لِّزِمَةِ الْقَانِ، فَإِنْ قَالَ لَمْ أَطَأْ فِيهِمَا أَوْ فِي أَحَدِهِمَا صَدَقَ بَيَمِينِهِ وَسَقَطَ الشَّطْرُ، وَإِنْ قَالَ كَانَ الثَّانِي تَجْدِيدَ لَفْظٍ لَا عَقْدًا لَمْ يُقْبَل. (فَصَلِّ) وَلِيْمَةُ الْعُرْسِ سُنَّةٌ، وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهِ وَاجِبَةٍ،

(وَتَبَّتَ الْعَقْدَانِ بِإِقْرَارِهِ أَوْ بِبَيِّنَةٍ) هردوو ماره‌برینه‌کانیش ئاشکرا بون: به دانپیدا هینانی خۆی، یان به شاهیدی دوو پیاو، یان به سویندخواردنی ژنه که پاش نه‌وه‌ی می‌ده که سویندی نه‌خوارد، نه‌وه (لِزِمَةُ الْقَانِ) هردوو هه‌زاره‌کانی له سه‌ر واجب ده‌بن بۆ ژنه که، چونکه ده‌گونجێ ته‌لاقێکی که وتبێ و له دوا‌ی ته‌واو بوونی (عِدَّة) ماره‌ی کردبێته‌وه.

به لām (فَإِنْ قَالَ لَمْ أَطَأْ فِيهِمَا أَوْ فِي أَحَدِهِمَا) نه‌گه‌ر می‌ده که گوتی: له و دوو ماره‌برینانه دا له هیچ‌کیان جیماعم له‌گه‌ل نه‌کردوه. یان گوتی: له یه‌کیاندا جیماعم له‌گه‌ل نه‌کردوه. نه و کاته (صَدَقَ بَيَمِينِهِ) به سویندخواردن باوه‌پی پی‌ده‌کرێ (وَسَقَطَ الشَّطْرُ) نیوه‌ی ماره‌یی له سه‌ر لاده‌چێ: له هه‌ردووکیاندا، یان له یه‌کیاندا (وَإِنْ قَالَ كَانَ الثَّانِي تَجْدِيدَ

لَفْظُ) نه گەر میږده که گوتی: ماره برینه که ی دوهم نوی کردنه وه ی ووشه ی ماره برینه که بوو (لَا عَقْدًا) ماره برینی به پاستی نه بو، نه وه (لَمْ يُقْبَلْ) لای قبول ناکړی.

﴿پاشکو﴾: نه گەر شتیکی دابوه ژنه که ی، ټینجا گوتی: نه وه مارهی بوو. ژنه که ش گوتی: نا، به لگو دیاری بوو. نه وه به سویند خواردن باوه پ به میږده که ده کړی هر چنه شته که ش له پډه گزی مارهی نه بی، هه روه که له زږبه ی سهر چاوه کاندافه رموویانه.

ټینجا بزانه: نه گەر نافره تیکی داخواز کرد، جا پیش ماره برین چنه د شتیکی ناردنه مالی نافره ته که، یان له گهل خویا بردی به مه بهستی ماره برین، نه که به خوپای، به لام داخوازیه که سهری نه گرتو لایه نیکیان، یان هه ردوکیان په شیمان بونه وه، نه وه بوی دروسته: هه موو دیاریه کان بوی خوی بگه پښتته وه، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی.

ټیتر له سهره تای (به خشین) دا چنه د کیشه کمان له م بابه ته باس کردن، له باسی (به خپو کردن) دا - إن شاء الله - چنه د مه سه له یه کی تر باس ده که ی، پښوسته لټیان ناگادار بن.

﴿فصل: له باسی زیافه تی بوك گواستنه وه﴾

(وَلِیْمَةُ الْعُرْسِ سُنَّةٌ) زیافه تی بوك گواستنه وه سوننه تیکی (مُؤَكَّدَةٌ) یه، چونکه پیغه مبه رﷺ به خوی کردویه تی و فهرمانیشی پی کردوه (وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهٍ وَاجِبَةٍ) له فهرموده یه کدا: زیافه تی بوك گواستنه وه واجبه.

جا بزانه: لای که می زیافه ته که به هر جوړه خواردنیک بی پیک دی ﴿عن صفیة بنت شیبة رضی الله عنها: أَوْلَمَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَيْنٍ مِنْ شَعِيرٍ﴾ رواه البخاری، پیغه مبه رﷺ له بوك گواستنه وه یه کی خوی دا به دوو مسته جو زیافه تی کرد. هه روه ها لای که می زیافه تی ته واو مه پیکه ﴿عن أنس ﷺ: لَمَّا تَزَوَّجَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْلَمَ وَالْإِجَابَةُ إِلَيْهَا فَرَضَ عَيْنٍ، وَقِيلَ كِفَايَةً وَقِيلَ سُنَّةٌ، وَإِنَّمَا تَجِبُ أَوْ تُسَنُّ بِشَرْطٍ أَنْ لَا يَخْصَّ الْأَغْنِيَاءُ، وَلَوْ بِشَاةٍ﴾ رواه الشيخان، که (عبدالرحمن) ژنی ماره کرد پیغه مبه رﷺ فهرمووی: خودا لیتی پیروژ بکا، زیافه تی بوك گواستنه وه بکه هر چنه د به یه که مه پیش بی.

ټینجا بزانه: کاتی نه م زیافه ته له ماره برینه وه ده ست پی ده کا، به لام سوننه ته: له دوی به زاوایون زیافه ته که بکړی، کاتی نه م زیافه ته ش هه ربه رده وامه و به دریژایی ته مه ن کوتایی نای، جا نه گەر دوو ژن، یان زیاتری ویکړا گواستنه وه، نه وه نه گەر به یه که زیافه ت هه موویانی مه به ست بی، له لای ټیمامی (الأذرعی) سوننه ته که پیک دی، نه گەر نا، سوننه ته: هه ربوکیک زیافه تیکی سهریه خوی بوی بکړی، هه روه که له زږبه ی سهرچاوه کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَالْإِجَابَةُ إِلَيْهَا فَرَضُ عَيْنٍ) وه لامدانه وه، واته: چوون بوی زیافه تی بوك گواستنه وه به (فَرَضُ

الْعَيْنِ) واجبه: له سهر هر كه سيكي ده عوهت كرابي، پيغه مبه رﷺ ده فرموي: ﴿شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى إِلَيْهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيُنْزَكُ الْفُقَرَاءُ وَمَنْ تَرَكَ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ رواه الشيخان، خراپرتين خوارده مه ني خوارده مه ني بوك گواستنه وهيه؟ چونكه دهوله مهنده كان ده عوهت ده كرپن وه ژاره كانيش ده عوهت ناكړپن، جا ههر كه سيك وه لامي ده عوهتي بوك گواستنه وه نه داته وه، به پاستي به رامبه ر خواو پيغه مبه رﷺ گونا هي كړدوه. (وَقِيلَ كِفَايَةً) له فرموده يه كي بي هيذا: چونكه (فرض الكفاية) يه (وَقِيلَ سُنَّةٌ) له بي هيذا كي تر دا: چونه كه سوننه ته.

ئينجا بزانه: -جگه له زيافته تي بوك گواستنه وه- زيافته تي قوپړان ختم كړدن وكتيب ته واو كړدنيش سوننه ته: به ناوي (الْحَذَاقُ)، هم زيافته تي گه پرانه وه له سهره: به ناوي (النَّقِيعَةُ)، هره كه له پاشكويه كاني بي ده ستونيزي نويزي پيواردا پابران، هم زيافته تي خانو دروست كړدن وكرپن: به ناوي (الْوَكِيرَةُ)، هم زيافته تي مندالبون: به ناوي (الْعَقِيقَةُ)، هم زيافته تي كوپ سوننه تكدن: به ناوي (الأعذار)، جگه له وانه ش: كه له (مغني) دا ژماردوني، ديسان بزانه: وه لامدانه وه ده عوهته كاني تري جگه له بوك گواستنه وه واجب نيه، به لكو سوننه ته، هره كه له (مغني) دا فرموده يه تي.

(وَأِنَّمَا تَجِبُ أَوْ تُسَنُّ) چوون بو زيافته تي بوك گواستنه وه- كه واجبه، يان سوننه ته- به چنه د مرجي كه: (بِشَرَطٍ أَنْ لَا يَخْصُ الْأَغْنِيَاءُ) به و مرجي به تاييه تي دهوله مهنده كان ده عوهت نه كا، چونكه له حه ديسه كه ي پابردودا نه و جوړه زيافته ته به خراپرتين زيافته داندراوه، به لام نه گهر ده عوهتي دهوله مهنده كان به هي دهوله مهندي نه بو؟ به لكو به تاييه تي: هاو پيشه كاني خوي، يان دراوسي كاني، يان خزم و عه شيره ته كه ي خوي ده عوهت وَأَنْ يَدْعُوهُ فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ، فَإِنْ أَوْلَمَ ثَلَاثَةً لَمْ تَجِبْ فِالْثَّانِي، وَتَكْرَهُ فِالْثَّالِثِ، وَأَنْ لَا يُخْصِرَهُ لِخَوْفٍ أَوْ طَمَعٍ فِي جَاهِهِ، وَأَنْ لَا يَكُونَ ثَمَّ مَنْ يَتَأَذَى بِهِ أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ مُجَالَسَتُهُ وَلَا مُنْكَرٌ،

كردن، نه وانه ش گشتي دهوله مهندي بون، نه و كاته خراپ نيه و واجبه: بجيته سهر زيافته ته كه، هره كه له زوربه ي سهر چاوه كاندا فرموده يانه:

(و) هره ها مرجه: (أَنْ يَدْعُوهُ) به تاييه تي ده عوهتي بكا: به خوي يان به نووسراويك، يان ناردي باوه پيكر اوويك، اته: نه گهر دره كي مالي خوي كړدوه و گوتي: هره كه سيك حه زده كا با بيتي سهر زيافته، نه و كاته دروسته نه چي، هره كه له زوربه ي سهر چاوه كاندا فرموده يانه.

هره ها مرجه: ده عوه تكدنه كه ش (فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ) له پوړي يه كه مي زيافته ته كه بي (فَلِنْ أَوْلَمَ ثَلَاثَةً) نه گهر به بي عوزد سي پوړان زيافته تي كړد، نه و كاته (لَمْ تَجِبْ فِالْثَّانِي) له

رۆژی دووه‌دا له سه‌ری واجب نیه بچێ، به‌لکو سوننه‌ته، به‌لام (وَتُكْرَهُ فِي الثَّالِثِ) ناپه‌سنده له پۆژی سێیه‌دا بچێ، ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر سێ پۆژه‌كان به‌ هۆی زۆری خه‌لك و به‌رتنه‌نگی ماله‌كه‌ی بوو، یان له‌ هه‌ر پۆژیکدا به‌ تایبه‌تی جوړه‌ خه‌لكیكه‌ی ده‌عوته‌ ده‌کرد، ئه‌و كاته ناپه‌سند نیه، به‌لکو واجبه‌ بچێ، هه‌روه‌ك له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌كانیادا فه‌رموویه‌نه.

(و) هه‌روه‌ها مه‌رجه (أَنْ لَا يُحْضِرَهُ لِخَوْفٍ) به‌ هۆی لێترسان ده‌عوته‌ی نه‌كا (أَوْ طَمَعٍ فِي جَاهِهِ) یان ته‌ماع له‌ سوده‌رگرتنی پله‌و پایه‌ی نه‌كا، به‌لکو ته‌نها له‌ به‌ر لێك نزیكبوونه‌وه‌و خوشیستن بێ، ئینجا بزانه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا اجْتَمَعَ الدَّاعِيَانِ فَأَجِبْ أَقْرَبَهُمَا أَبَا، وَإِنْ سَبَقَ أَحَدُهُمَا فَأَجِبِ الَّذِي سَبَقَ﴾ رواه احمد وابوداود بسند صالح، هه‌ر كاتێك دوو كه‌س وێكرا ده‌عوته‌یان كردی، ئه‌وه‌ كامه‌یان نزیكتره‌: به‌ خزمایه‌تی، یان به‌ دراوسێیی، وه‌لامی ئه‌ویان بده‌وه‌، به‌لام نه‌گه‌ر به‌كێكیان پێشتر ده‌عوته‌ی كردی، ئه‌و كاته وه‌لامی پێشكه‌وتوه‌كه‌ بده‌وه‌.

هه‌روه‌ها مه‌رجه: زیافه‌تكه‌ره‌كه‌ موسوڵمان بێ و سته‌مكارو فاسق و پیاوخراپ نه‌بێ و هه‌م ده‌عوته‌تكراره‌كه‌ش عوزرێكی نوێژ به‌ جه‌ماعه‌ته‌نه‌كردنی نه‌بێ.

هه‌م (وَأَنْ لَا يَكُونَ ثَمَّ مَنْ يَتَأَذَى بِهِ) مه‌رجه شوینی زیافه‌ته‌كه‌ش كه‌سێكی وه‌های لێنه‌بێ كه‌ ده‌عوته‌تكراره‌كه‌ پێی توشی ئازارو دلته‌نگی ببێ: به‌ هۆی دوژمنایه‌تی، یان سوکایه‌تی پێ بکا (أَوْ لَا يَلِيقُ بِهِ مُجَالَسَتُهُ) یان دانیشتن له‌گه‌ڵ ئه‌و جوړه‌كه‌سانه‌دا شیاوی ده‌عوته‌تكراره‌كه‌ نه‌بێ: وه‌ك گالته‌چی و گۆرانی‌بیژو سوک و چروكه‌کانی‌تر.

هه‌م (وَلَا مُنْكَرٌ) له‌ شوینی زیافه‌ته‌كه‌شدا شتی بێ‌شهرعی نه‌بێ: وه‌ك تێكه‌لبوونی ئافه‌رت و پیاوی نامه‌چرهم، یان ته‌نها ته‌ماشای یه‌كتری بکه‌ن، یان ته‌پل و زوړناو موسیقاو ئه‌و جوړه

فَإِنْ كَانَ يَزُولُ بِحُضْرِهِ فَلْيَحْضُرْ
وَصُورَةُ حَيَوَانَ عَلَى سَقْفٍ أَوْ جِدَارٍ أَوْ وَسَادَةٍ أَوْ

منهاج - به‌رگی چواره‌م - 17

شتانه‌ به‌کار بێ، به‌لام (فَإِنْ كَانَ يَزُولُ بِحُضْرِهِ) نه‌گه‌ر به‌ ئاماده‌بوونی وی ئه‌و بێ‌شهرعی‌یه‌ لاده‌چو، ئه‌و كاته (فَلْيَحْضُرْ) واجبه‌: ئاماده‌ ببێ، تاكو وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوته‌ و لابردنی بێ‌شهرعی وه‌ده‌ست ببێ، جا نه‌گه‌ر نه‌یزانی ئه‌و بێ‌شهرعی‌یه‌ هه‌یه‌ تا له‌ شوینه‌كه‌ ئاماده‌ بوو، ئه‌و كاته قه‌ده‌غه‌یان ده‌كا له‌ بێ‌شهرعی‌یه‌كه‌، جا نه‌گه‌ر وازیان لێنه‌هێنا، ئه‌و كاته واجبه‌: له‌ شوینه‌كه‌ بپواته‌ ده‌ره‌وه‌، مه‌گه‌ر له‌ خۆی بترسێ، ئه‌و كاته با بمێنێه‌وه‌و به‌ دلێش رقی لێی ببێته‌وه‌و له‌گه‌ڵ ئه‌وانش دانه‌نیشی، هه‌روه‌ك له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌كاندا فه‌رموویه‌نه.

﴿بِاسِي هَهُبُونِي وَيْنَهُو، وَيْنَهُ دُرُوسْتَكُردن﴾

(وَمِنْ الْمُنْكَرِ) هه‌ندێك له‌ بێ‌شهرعی‌یه‌كانی ده‌عوته‌ (فِرَاشُ حَرِيرٍ)

پایه‌خی ئاوریشمه، هه‌روه‌ك له باسی (جلوبه‌رگ) دا پوونمان كردوه، هه‌م (وَصُورَةُ حَيَوَانٍ) هه‌بوونی وێنه‌ی گیانه‌به‌ره: وه‌كو ئاده‌میزادو ئازده‌ل و بالنده‌-كه به شیوه‌ی ریزلێنانه‌وه داندرا‌بێ-: وه‌ك (عَلَى سَقْفٍ) به‌ سه‌ر بانێكه‌وه بێ (أَوْ جِدَارٍ) یان به‌ دیوارێكه‌وه (أَوْ وِسَادَةٍ) یان بالیفی پالۆیدان (أَوْ سِتْرِ) یان په‌رده‌یه‌کی هه‌لواسراو (أَوْ ثَوْبٍ مَلْبُوسٍ) یان جلی‌کی ده‌به‌رکراو، هه‌رچه‌ند له سه‌ر زه‌ویش داندرا بێ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ سَقَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ عَلَى بَابِي دُرُوكًا فِيهِ الْخَيْلُ ذَوَاتُ الْأَجْنِحَةِ فَأَمَرَنِي فَنَزَعْتُهَا﴾ و‌فی‌روایه: ﴿فَقَطَعْنَا مِنْهُ وِسَادَةً أَوْ وِسَادَتَيْنِ﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له سه‌فه‌ر هاته‌وه، منیش په‌رده‌یه‌که‌م به سه‌ر ده‌رگا‌که‌م دادابو، وێنه‌ی ئه‌سه‌پی به‌ با‌لی تێ‌دابو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی پێ‌کردم: په‌رده‌که‌م لێ‌کرده‌وه، ئینجا په‌رده‌که‌مان کرده پارچه، سه‌رینێک، یان دوو سه‌رینمان لێ‌دروست کردن.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ الصُّورُ﴾ رواه الشيخان، مه‌لائیکه‌ی په‌حمه‌ت ناچه‌ ناو ئه‌و ژووره‌ی وێنه‌ی تێ‌دا‌یه.

ئینجا بزانه: (شرح مسلم) و (تحفة) له سه‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌نه: كه ئه‌گه‌ر وێنه‌که‌ هه‌ر‌پامیش نه‌بێ، (ملائکة) ی په‌حمه‌ت هه‌ر ناچه‌ ژووره‌که، ئه‌م هه‌دیه‌ش پالێشتیانه، به‌لام ئیمامی (الخطابی) و قازی (عیاض) و ئیمام (أحمد‌الرملی) له سه‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌نه: كه ئه‌گه‌ر وێنه‌که‌ هه‌ر‌پام نه‌بێ، (مه‌لائیکه‌) ی په‌حمه‌ت ده‌چه‌ ژووره‌که، جا هه‌دیه‌که‌ی (جُبْرَائِلُ) ی داهاتوو ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌هێز ده‌کا، به‌لام له (شرح مسلم) دا فه‌رمووده‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ بێ‌هێز داناوه، دیسان بزانه: بۆ ئێمه‌ی ئاده‌میزاد نا‌په‌سنده‌ بچینه‌ ناو ئه‌و ژووره‌ی وێنه‌ی -به‌ ریزلێنانه‌وه- تێ‌دا داندراوه، هه‌روه‌ك له (نهاية) و (مغنی) دا فه‌رموویانه، به‌لام له (تحفة) دا لای هه‌ر‌پامی گرتوه.

وَيَجُوزُ مَا عَلَى أَرْضٍ وَبَسَاطٍ وَمِخْدَةٌ، وَمَقْطُوعُ الرَّأْسِ وَصُورَةُ شَجَرٍ، وَيَحْرُمُ تَصْوِيرُ حَيَوَانٍ،

(وَيَجُوزُ) دروسته له شوێنی ئه‌و وێنانه‌ ئاماده‌ بێ، كه به شیوه‌ی ریزلێنان دانه‌ندراون: وه‌ك (مَا عَلَى أَرْضٍ وَبَسَاطٍ وَمِخْدَةٌ) ئه‌و وێنانه‌ی سه‌ر زه‌وی و پایه‌خ و سه‌رینی خه‌وتن و ئه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ی زه‌لیل ده‌کرێن، چونکه ئه‌و جو‌ره‌ وێنانه‌ دروستن به‌ به‌لگه‌ی هه‌دیه‌که‌ی (عائشة) ی‌پا‌بردو و هه‌دیه‌که‌ی داهاتوو.

هه‌م (وَمَقْطُوعُ الرَّأْسِ) وێنه‌ی سه‌ر لێ‌کرایه‌وه‌ش دروسته، هه‌روه‌ها ئه‌و وێنه‌یه‌ش دروسته كه لای خواره‌وه‌ی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی وه‌ها لێ‌کراوه‌ته‌وه: كه به‌ بێ ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ نا‌ژیی، هه‌روه‌ك له (تحفة) و (الشروانی) دا فه‌رموویانه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِسْتَأْذَنَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: أَدْخُلْ. فَقَالَ: كَيْفَ أَدْخُلُ وَفِي بَيْتِكَ سِتْرٌ فِيهِ تَصَاوِيرُ؟ فَأَمَّا أَنْ تُقَطَعَ رُءُوسُهَا﴾

أَوْ تُجْعَلَ بِسَاطًا يُوطَأُ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحيح، پیغمبر ﷺ به حه زه تی جو پرائیلی فہرموو: وەرہ ژوورہ وە. حە زه تی جو پرائیلی علیہ السلام فہرموو: چۆن بێمە ژوورہ وە، لە ژوورە کە تدا پەردە یە کە هە یە وێنە ی تێ دانە ؟ جا: یان دە بی سەری وێنە کان لێ بکریته وە، یان پەردە کە بکریته پایە خو بە سەری بکەون.

(وَصُورَةُ شَجَرٍ) هەروە ها وێنە ی درەخت و گشت ئەو شتە شەش دروستە کە گیانلە بەر نیە: وە ک چیاو پۆژو مانگ... هتە، هەروە ها بوکۆلە و گشت ئەو وێنانە ی کێژە کان یاری پێ دە کە ن دروستە، چونکە حە زه تی (عائشە) لە بەر چاری پیغمبر ﷺ یاری پێ دە کردن، هەروە ک لە (صحيح مسلم) دا گێڕدراوە تە وە، واتە: تا کو بۆ پەروەردە کردنی مال و مندال لێ پابین.

ئینجا بزانه: تا ئێرە باسی هە لکرتنی وێنە بوو، بە لام (وَيَحْرُمُ تَصْوِيرُ حَيَوَانَ) دروستکردنی وێنە ی گیانلە بەر حە رامە و لە گونا هە گە وەرە کانه، هەروە ک لە (شرح مسلم) و (تحفة) دا فەرموویانە، پیغمبر ﷺ دە فەرموو: ﴿إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ﴾ رواه الشيخان، لە هەموو کە سێک کە سزایە کە ی بە هێز ترە لە پۆژی قیامەت وێنە کەرە کانه.

ئینجا بزانه: جیاوازی نیە وێنە کە: لە سەر دیوار دروست بکری، یان لە سەر زەوی و جل و بەرگ، یان هەر شتێکی تر کە پێزی لێ نە ندری، بە لام دروستکردنی وێنە ی درەخت و چیاو هەر شتێکی کە گیانلە بەر نە بی دروستە، هەروە ها دروستکردنی وێنە ی بە بی سەرو بە بی نیو هە ی لای خوارە وە ش دروستە، هەروە ک لە (تحفة) و (الشرواني) دا فەرموویانە.

دیسان بزانه: لە مەسە لە ی وێنە دانان و وێنە کردندا جیاوازی نیە وێنە کە: سیبەری هە بی - وە ک لە بەردو قوڕو نایلۆن دروست کرابی - یان نە یی: وە ک لە سەر کاغەزو دیوارو ئەو جۆرە شتە نە دروست کرابی، هەروە ک لە (شرح مسلم) دا پوون کراوە تە وە.

بە لام زۆر بە ی زانایانی ئەم سەردە مە وێنە گرتنی بە کامیرا بە حە لال دە زانن، چونکە کامیرا یە کە وێنە کە وەر دە گری، نە ک مۆفە کە، والله أعلم.

وَلَا تَسْقُطُ إِجَابَةٌ بِصَوْمٍ، فَإِنْ شَقَّ عَلَالِدَاعِي صَوْمٌ نَفْلٍ فَالْفِطْرُ أَفْضَلُ، وَيَأْكُلُ الضَّيْفُ مِمَّا قُدِّمَ لَهُ بِلَا لَفْظٍ، وَلَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِالْأَكْلِ، وَلَهُ أَخَذُ مَا يَعْلَمُ رِضَاهُ بِهِ، وَيَحِلُّ نَشْرُ سُكَّرٍ وَغَيْرِهِ فِالْإِمْلَاكِ، وَلَا يُكْرَهُ فِالْأَصْحَ، وَيَحِلُّ الْتِقَاطُهُ، وَتَرْكُهُ أَوْلَى.

﴿باسی چەند پەرووشتیکی خواردن﴾

(وَلَا تَسْقُطُ إِجَابَةٌ بِصَوْمٍ) وە لامدانه وە ی زیافە تی بوک گراستنه وە لە سەر دە عوہ تکراره کە لاناچی بە هۆی پۆژوو، پیغمبر ﷺ دە فەرموو: ﴿إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ﴾ رواه مسلم، هەر کاتی ک یە کێکتان دە عوہت کرا، با بچیتە دە عوہ تە کە، جا ئە گەر بە پۆژوو بوو با دوعا بۆ زیافە تکراره کە بکا، ئە گەر بە پۆژوو نە بوو با بخوا. (فَإِنْ شَقَّ عَلَى الدَّاعِي صَوْمٌ نَفْلٍ) جا ئە گەر بە پۆژوو بوونی سوننەت ئازاری

زیافه تکه ره که ی ددها، نه و کاته (فَالْفَطْرُ أَفْضَلُ) پوژوهه که ی بشکینن خیرتره، تا کو دلی زیافه تکه ره که خوش بکا، به لام چه پامه پوژووی واجب بشکینن.
(وَيَأْكُلُ الضَّيْفُ مِمَّا قُدِّمَ لَهُ بِلَا لَفْظٍ) دروسته: میوان له و خواردنه بخوا که له پیئشی داندراوه بیئنه وهی به زویان پیئ بلین: بخو. به لام نه گهر چاوه پوانی که سیکی تر ده کرا، نه و کاته دروست نیه به بیئینن بخوا.

(وَلَا يَتَصَرَّفُ فِيهِ إِلَّا بِالْأَكْلِ) دروست نیه میوان جگه له خواردن هیچ ده سکاریه کی تر له خوارده مه نیه که دا بکا: وهك فروشتن و به خشین و ده رخواوردانی که سیکی تر، چونکه خوارده مه نیه که ملکی خوی نیه، به لکو به قوتدان ده بیته ملکی خوی، به لام دروسته: پارو و بیئنه وه که بکا که له گه لی دایه، هه روهك له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَلَهُ أَخْذُ مَا يَعْلَمُ رِضَاهُ بِهِ) بیئ میوان دروسته: به بیئینن نه و جوړه شته له مالی خانه خوی ببا: که ده زانی خانه خویه که به بردنی پازی به و پیئ ناخوش نیه، جیاوازی نیه شته که: پاره بیئ، یان خوارده مه نی، هه روهها بیئ مرؤف دروسته: به بیئینن که لوپه لی دوستی خوی به کار بیئنه و سواری و لاغه که ی بیئ و هه م خوارده مه نیه که ی بخوا له گه ل خویا بییاته وه بیئ مالی خوی، هه م پاره بردن و گشت ده سکاریه کانی تریشی بیئ دروستن به و مه رجه ی بزانی دوسته که ی پازی به و پیئ ناخوش نیه، هه روهك له (شرح مسلم) دا هه رموویه تی.

(وَيَحِلُّ تَنْزُؤُ سَكْرٍ وَغَيْرِهِ) چه لاله شه کرو شتی تریش: وهکو پاره و چواله به بلای فپئ بدرئ (فِي الْإِمْلَاكِ) له ماره برین و گشت ده عوه ته کانی تردا (وَلَا يُكْرَهُ) نه و فپئ دانیه به بلای ناپه سند نیه (فِي الْأَصْح) له هه رمووده ی راستردا، به لکو نه کری باشتره، به لام وا باشتره له دانیشگی ماره بریندا شیرنایه تی به ش بکری، هه روهك له (تحفة) دا هه رموویه تی (وَيَحِلُّ التِّقَاطُ) چه لاله شته فپئ دراوه که هه لبرگریته وه، به لام (وَتَرْكُهُ أَوْلَى) وازی لی بیئنی باشتره.

(كِتَابُ الْقَسَمِ وَالنُّشُوزِ)

يَخْتَصُّ الْقَسْمُ بِزَوَاجَاتٍ، وَمَنْ بَاتَ عِنْدَ بَعْضِ نِسْوَتِهِ لَزِمَهُ عِنْدَ مَنْ بَقِيَ،

﴿پاشکو﴾: سوننه ته پیئش خواردن ده سته کانی بشواو له سه ره تای خواردن و خواردنه ودها (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بکا، جا نه گهر له سه ره تادا له بیی چوو، با له کاتی خواردن و خواردنه ودها بلئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ﴾ رواه أبوداود بسند صحیح، ئینجا له دوی خواردن و خواردنه وه بلئ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ﴾ حدیث حسن رواه أصحاب السنن، ئینجا دوعا بیئ خانه خویه که بکاو بلئ: ﴿أَفْطَرُ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ رواه أبوداود بسند صالح.
هه روهها پیغه مبه رﷺ ده هه رموی: ﴿إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ

بِمِنْه، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ ﴿﴾ رواه مسلم، به دهستی پراسته تان بخۆن و بخۆنه وه، چونکه شهیتان به دهستی چه په ی دهخواو دهخواته وه.

جا بزانه: چه پامه بی ده عوه تکریدن بۆ خواردن بپواته شوینی زیافه ته که، هم چه پامه ده عوه تکراده کهش به بی ئیزنی زیافه تکرده که خه لکی تر له گه ل خویا ببا، ههروه ها سوننه ته خاوه ن مال زۆر به خیره اتنی میوان بکاو پیزی لی بئی، ئیتر بۆ گشت که سیك ناپه سنده: پارووی گه وره بکاو له سه ر خواردن چلم و به لغه م هه لکه نی و قرپ بکاو دهستی خوی بوه شیئیته ناو خواردنه که و له و لاو له و لای قاپه که بخوا، به لکو له لای پی شه خوی بخوا، مه گه ر میوه ی جۆراو جۆری تی دابی، ئه و کاته ناپه سند نیه له هه ر لایه ک بخوا، ئینجا که میوانه که پژیشت سوننه تی تا ده رگی خانووه که له گه لی بپوا بۆ خوا حافیزی، ئیتر چه ند په ووشتیکی تریش ماون له به ر دریژی نه ماننوسین، ئه وه نده شمان له (مغنی) وه رگرتون.

﴿ كِتَابُ الْقَسَمِ: په رتوکی تۆبه تی شه وئی و (وَالنُّشُورِ) گوێرای نه بوونی ئن ﴾

(يَخْتَصُ الْقَسْمُ بِزَوَاجَاتٍ) واجب بوونی تۆبه تی شه وئی تاییه ته به دوو ئن و زیاتر، که واته: (وَمَنْ بَاتَ عِنْدَ بَعْضِ نِسْوَتِهِ) هه ر که سیك نه ندازه یه که له لای ژنیکی بمیئیته وه (لَزِمَهُ عِنْدَ مَنْ بَقِيَ) له سه ری واجبه: به و نه ندازه یه ش له لای ژنه کانی تری بمیئیته وه، پیغه مبه ر ﴿ ده فه رموی: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَيْخَادَهُمَا دُونَ الْأُخْرَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشَقُّهُ مَائِلٌ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحیح، هه ر که سیك دوو ژنی هه بن و به تاییه تی پوی خوی بداته یه کیکیان و نه یداته ئه وه ی تریش، ئه وه که له پۆژی قیامه ت دیته مه یدانی مه حشه ر لاته نیشته که ی خواره.

ئینجا بزانه: یه کسانی ته نها له هاتوچۆ و مانه وه ی شه وئی و پۆژی دا واجبه، به لام له خۆشویستن و له جیماع کردن و له زه ته کانی تر دا یه کسانی واجبه نیه؟ چونکه وَلَوْ أَعْرَضَ عَنْهُنَّ أَوْ عَنِ الْوَاحِدَةِ لَمْ يَأْتُمْ، وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يُعْطَلَهُنَّ، وَتُسْتَحَقُّ الْقَسَمُ مَرِيضَةً وَرَتْقَاءَ وَحَائِضٌ وَنَفْسَاءُ، لَا نَاشِرَةً، فَإِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِمَسْكَنِ دَارَ عَلَيْهِنَّ فِي بُيُوتِهِنَّ، وَإِنْ انفردَ فالأفضل المضي إِلَيْهِنَّ، وَلَهُ دُعَاؤُهُنَّ،

خۆشویستن و چه زیو چونی جیماع له دهسته لاتی پیاو دا نیه، بۆیی خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ ئیوه ناتوانن له هه موو پووێکه وه دادپه روه ری بکه ن له نیوان ژنه کاند هه رچه ند زۆریش هه ول بده ن، که وایو: هه موو پوی خۆتان مه دهنه یه کیکیان و ئه و ی تریش به هه لواسراوی وه ک بی میرد به یلنه وه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﴿ به یه کسانی له لای ژنه کانی ده مایه وه ده یفه رموی: ﴿اللَّهُمَّ هَذَا

قَسَمِي فِيمَا أَمْلِكُ، فَلَا تَلْمَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ ﴿﴾ رواه أصحاب السنن بسند صالح،
خوایه ئەمە بەشکردنی خۆمە که لە دەسەلاتمدا، خوایه لێم مەگره له وهی له دەسەلاتی
تۆ دایه و له دەسەلاتی مندا نیه. واته: که به لاداووونی دلی پیاوه.

(وَلَوْ أَعْرَضَ عَنْهُمْ) ئەگەر مێرده که وازی له هه موو ژنه کانی هێناو له لای هیچیان نه ماوه
(أَوْ عَنِ الْوَاحِدَةِ) یان وازی له ته نه ئه که ی هێنا له و حاله ته ی جگه له و ژنه هیچ
ژنیک یتری نه بی، ئە وه (لَمْ يَأْتُمْ) گونا هبار نابێ، به لام (وَيُسْتَحَبُّ أَنْ لَا يُعْطَلَهُنَّ) سوننه ته:
له کاری ژن و مێردایه تیان نه خا، واته: له لایان بمی نیت ته وه و جیما عیشیان له گه ل بکا، تا کو
داوین پاک ی گشت لایه ک پارێزراو بی، هه روه ها ئەگەر تا که ژنیک ی هه بو، سوننه ته لای که م
له چوار شه وان شه ویک ی له لا بمی نیت ته وه، هه م سوننه ته ژن و مێرد ویکرا له یه ک نویندا
بخه ون، هه روه ک له زۆریه ی سه ر چا وه کاند ا فه رموویاته.

(وَتَسْتَحِقُّ الْقِسْمَ) مافی له لا مانه وه ی هه یه (مَرِيضَةً) ژنه نه خۆ شه که ی و هه م (وَرَتْقَاءً) ئە م
ژنه ی شوینی جیما عی گیرا وه و هه م (وَحَائِضٌ وَنَفْسَاءُ) هه یزدار و زه یسانی و پیره ژن و شیت،
به و مه رجه ی له شیت ته که نه ترسی (لَا نَاشِرَةً) به لام ژنی ناشیزه: که له گو پرایه لی
مێرده که ی ده رچوه، مافی له لا مانه وه ی نیه: وه ک به بی ئیزی مێرده که له مال بپواته
ده ره وه، یان ده رگه له پووی مێرده که کلیل بدا، یان پێگا نه دا ماچی بکا، یان جیما عی
له گه ل بکا... هتد: که له (باسی بژی وه کان) دا پوون کرا وه ته وه.

(فَإِنْ لَمْ يَنْفَرِدْ بِمَسْكَنٍ) جا ئەگەر مێرده که به ته نه ا له شوینی کدا نیشته جی نه بو، ئە وه
(دَارَ عَلَيْهِنَ فِي بُيُوتِهِنَّ) واجبه: به سه ر ژنه کانی دا بگه پێ له ماله کانی خۆی اندا، به لام (وَأَنْ
انْفَرَدَ) ئەگەر مێرده که به ته نه ا له شوینی کدا نیشته جی بوو، ئە و کاته (فَالْأَفْضَلُ الْمَضِي
إِلَيْهِنَّ) وه ها خیرتره ئە و بپواته لای ژنه کان، هه م (وَلَهُ دُعَاؤُهُنَّ) بۆیشی دروسته: ژنه کان
داوا بکا بۆ شوینی نیشته جیبوونی.

وَالْأَصَحُّ تَحْرِيمُ ذَهَابِهِ إِلَى بَعْضٍ وَدُعَاءِ بَعْضٍ إِلَّا لِعَرَضٍ: كَقُرْبِ مَسْكَنِ مَنْ مَضَى
إِلَيْهَا أَوْ خَوْفِ عَلَيْهَا، وَيَحْرُمُ أَنْ يُقِيمَ بِمَسْكَنِ وَاحِدَةٍ وَيدْعُوهُنَّ إِلَيْهِ، وَأَنْ يَجْمَعَ
بَيْنَ ضَرَّتَيْنِ فِي مَسْكَنِ إِلَّا بِرِضَاهُمَا، وَلَهُ أَنْ يُرْتَبَ الْقِسْمُ عَلَى لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ قَبْلَهَا
أَوْ بَعْدَهَا، وَالْأَصْلُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ تَبَعٌ، فَإِنْ عَمِلَ لَيْلًا وَسَكَنَ نَهَارًا كَحَارِسٍ فَعَكْسُهُ،

به لام (وَالْأَصَحُّ) به فه رمووده ی راست: (تَحْرِيمُ ذَهَابِهِ إِلَى بَعْضٍ وَدُعَاءِ بَعْضٍ) هه پامه:
بپواته لای هه ندیک یان و هه ندیک یشیان داوا بکا بۆ شوینه کی خۆی (إِلَّا لِعَرَضٍ) ته نه ا له به ر
مه به ستیک ی ئاشکرا نه بی (كَقُرْبِ مَسْكَنِ مَنْ مَضَى إِلَيْهَا) وه ک مالی ئە و ژنه ی ده رپواته لای
نزیک بی و ئە وه که ی تریش دوور بی (أَوْ خَوْفٍ عَلَيْهَا) یان مه ترسی ی که له سه ر ئە مه هه بی:
وه ک گه نچ بی، یان زۆر جوان بی و ئە وه که ی تر و نه بی، واته:

عوزځيکي ناشکرای به دهسته وه بڼ: تاکو لږی دهرنه که وئ پووی خوی به تاییه تی ده داته
نه م ژنه.

(وَيَحْرُمُ أَنْ يُقِيمَ بِمَسْكَنِ وَاحِدٍ) چه پامه میړده که له مالۍ ژنیکي بمیننۍته وهو (وَيَدْعُوهُنَّ إِلَيْهِ)
ژنه کانی تریشی داوا بکا بڼ مالۍ نه م ژنه ی به بڼ پره زامه ندی هه موویان، چونکه هاتن بڼ
مالۍ هه وئ له سر دلۍ هه وئ زور گرانه، جیاوازی نیه ماله که: ملکۍ هه وئ یه که بڼ، یان نا،
به لام به پره زامه ندی هه موویان دروسته.

(و) هه روه ما چه پامه: (أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ ضَرَّتَيْنِ فِي مَسْكَنِ) دوو هه وئ، یان زیاتر ویکړا کو
بکاته وه له یه ک مالدا (إِلَّا بِرِضَاهُمَا) ته نها به پره زامه ندی هه موو هه وئ یه کان دروسته، به لام
له دوی پازۍ بوونیش بڼ یان دروسته په شیمان بڼه وه.

ئینجا بزانه: نه گهر یه ک خانوو بکاته دوو به شو هه ر به شیک ناوده ستخانه و سرشورگو
چیشته خانه و په یژو هه ر یان و ناوی سر به خوی هه بڼ، نه و کاته بڼی دروسته: هه ر یه که یان
له به شیکدا نیشته جڼ بکا، هه ر چه ند پازیش نه بڼ.

دیسان بزانه: ناپه سنده به ناماده بوونی ژنیکي جیماع له گه ل ژنه که ی تری بکا، به لکو
نه گهر ژنه کان عه وړه تی یه کتری ببینن نه و کاته چه پامه، هه روه ک له زوربه ی سرچاوه کاند
نه و مه سه لانه پوون کراونه وه.

(وَلَهُ) بڼ میړده که دروسته (أَنْ يُرْتَّبَ الْقَسَمُ) توبه تی نیوان ژنه کان دابمه زړینۍ (عَلَى لَيْلَةٍ
وَيَوْمٍ قَبْلَهَا أَوْ بَعْدَهَا) له سر شه ویک و پوژیک: جا روژه که له پیشدا بڼ، یان له دواډا بڼ
(وَالْأَصْلُ اللَّيْلُ) بنچینه ی توبه ته که شه وه (وَالنَّهَارُ تَبَعٌ) پوژیش پابه ندی شه وه که یه، به لام
(فَإِنْ عَمِلَ لَيْلًا وَسَكَنَ نَهَارًا) نه گهر میړده که شه وئ نیش وکاری ده کردو به روژۍ
ده چه ساوه و کاری نه ده کرد (كَحَارِسٍ) وه ک پاسه وان، نه وه (فَعَكْسُهُ) به پیچه وانه که یه تی،
واته: پوژ ده بیته بنچینه ی توبه ته که ی و شه ویش ده بیته پابه ندی پوژه که ی.

وَلَيْسَ لِلأَوَّلِ دُخُولٌ فِي نَوْبَةٍ عَلَى أُخْرَى لَيْلًا إِلَّا لِضَرُورَةٍ كَمَرَضِهَا الْمَخُوفِ،
وَحِينَئِذٍ إِنْ طَالَ مُكُثُّهُ قَضَى وَإِلَّا فَلَا، وَلَهُ الدُّخُولُ نَهَارًا لَوْضَعِ مَتَاعٍ وَنَحْوِهِ
وَيَنْبَغِي أَنْ لَا يَطُولَ مُكُثُّهُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقْضَى إِذَا دَخَلَ لِحَاجَةٍ وَأَنْ لَهُ مَا سِوَى وَطْئٍ
مِنْ اسْتِمْتَاعٍ، وَأَنَّهُ يَقْضَى إِنْ دَخَلَ بِلَا سَبَبٍ، وَلَا تَجِبُ تَسْوِيَةٌ فِي الإِقَامَةِ نَهَارًا،

(وَلَيْسَ لِلأَوَّلِ) نه و میړده ی بنچینه ی توبه ته که ی شه وه، بڼی دروست نیه (دُخُولٌ فِي نَوْبَةٍ
عَلَى أُخْرَى لَيْلًا) له توبه تی ژنیکدا شه وئ بجپته لای ژنیکي تر (إِلَّا لِضَرُورَةٍ) ته نها له به ر
ناچاری دروسته (كَمَرَضِهَا الْمَخُوفِ) وه ک ژنه که ی تر نه خوش بڼ و مه ترسی مردنی لږ بکړی،
یان به ناواری مندالبونه وه بڼ، یان کاتی دزو تالان بڼ، ئینجا (وَحِينَئِذٍ) هه رکاتیک به

له سى شهوان زياتر دروست نيه، به بې پره زامه ندى ژنه كانى (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سره فرموده دى پاستى مه زه ب، هه چه ند ژنه كانيش له چه ند شارپكى لىك دور بن. به لام له لای ئيمام (مالك) و (امام الحرمين) نه و ژنه لى له شويى ميړده كه دا نيسته جي نه بى مافى توبه تى نيه، هه روه كه له (البجيرمى) دا فرموده تى، هه روه ها نه گه ر ژنه كان پازى بن نه و كاته ش زياتر له سى شهوان دروسته، هه روه كه له (مغنى) دا فرموده تى.

(وَالصَّحِيحُ وَجُوبُ قُرْعَةٍ لِلْإِبْتِدَاءِ) به فرموده دى پاست: بى ده ستپي كړدى توبه ت پشكه كړدن له نيوان ژنه كانى دا واجبه، جا ناوى كامه يان ده رچو، له ويى وه ده ست پى ده كا، جا نه گه ر له دوو ژن زياتر بون، نه و كاته بى نه وانى ترپش پشكه ده كا، تا توبه ته كه ته واو ده بى، ئينجا له سر نه و پريزه به رده وام ده بى، به لام نه گه ر ژنه كان پازى بن له ژنيكه وه ده ست پى بكا، نه و كاته پشكه واجب نيه (وَقِيلَ يَتَخَيَّرُ) له فرموده دى كه بى هيژدا: به خوى سرپشكه: له هر كامه يانه وه ده ست پى بكا، بوى دروسته.

(وَلَا يُفْضَلُ فِي قَدَرِ نَوْبَةٍ) هه پامه و نابى نه اندازه دى توبه تى ژنيك له نه اندازه دى توبه تى ژنيكى تر زياتر بكا: وه كه شه ويك له لای يه كيك، دوو شه و، يان زياتر له لای يه كيكى تر بمينيته وه (لَكِنْ لِحُرْمَةِ مِثْلِ أُمَةٍ) به لام ژنيكى نازاد دووه ندى ژنيكى كويله مافى له لا مانه وه دى هه يه.

(وَتَخْتَصُّ بِكَرٍّ جَدِيدَةٍ عِنْدَ زَفَافٍ) نه گه ر ژنيكى نويى كچى به سر ژنه كونه كه دى دا هيئا، واجبه كه چه كه تايبه ت بى (بَسْبَعٍ بِلَا قَضَاءٍ) به له لا مانه وه دى هفت شه وى به دواى يه كتردا به بى قه زاكردنه وه (وَكَيْبٌ بِثَلَاثٍ) ژنى نويى بيوه ژنيش واجبه تايبه ت بى به سى شه وى به دواى يه كتردا به بى قه زاكردنه وه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مِنَ السَّنَةِ إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْبَكَرَ عَلَى الثَّيِّبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا ثُمَّ قَسَمَ، وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبُ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا ثُمَّ قَسَمَ﴾ رواه الشيخان، بريارى پيغه مبه ر ﷺ نه وهاي: هه ر كاتي ك پياو كچي ك به سر ژنه كونه كه دى بى تى هفت شه وان له لای ده مي نيته وه، ئينجا ده ست به توبه ت ده كا، وه هه ر كاتي ك بيوه ژن بى تى سى شه وان له لای ده مي نيته وه، ئينجا ده ست به توبه ت ده كا.

وَيُسَنُّ تَخْيِيرُهَا بَيْنَ ثَلَاثٍ بِلَا قَضَاءٍ وَسَبْعٍ بِقَضَاءٍ، وَمَنْ سَافَرَتْ وَخَلَدَهَا بَغَيْرِ إِذْنِهِ فَنَاشِزَةٌ، وَإِذَا ذَنِبَهُ لِعَرَضٍ يَقْضَى لَهَا، وَلِعَرَضِهَا لَا فِالْجَدِيدِ، وَمَنْ سَافَرَ لثُقْلَةٍ حَرَّمَ أَنْ يَسْتَصْحِبَ بَعْضَهُنَّ،

(وَيُسَنُّ تَخْيِيرُهَا) سوننه ته: ميړده كه بيوه ژنه نوي يه كه بكاته سرپشك (بَيْنَ ثَلَاثٍ بِلَا قَضَاءٍ وَسَبْعٍ بِقَضَاءٍ) له نيوان سى شه وى بى قه زاكردنه وه هفت شه وى به قه زاكردنه وه بى ژنه كاتي تى: بى هه ر ژنيك هفت شه و، چونكه پيغه مبه ر ﷺ (أم سلمه) دى ژنى خوى نه وها كرده سرپشك، هه روه كه له (صحيح مسلم) دا گيړدراوه ته و.

بهلام نه گەر له حەفت شەوان زیاتر له لای ژنه کچه که مایه وه، ئەو کاته واجبە: تەنها زیاده که قەزا بکاته وه، نه که حەفته که ش، ههروه که له زۆریه ی سەرچاوه کاندایه رموویانه.

﴿**ئاگاداری**﴾: ناپه سنده: دوو ژن ویکرا بۆ خۆی بگوێزیته وه، جا نه گەر دوو ژنی ویکرا گواستنه وه، ئەو کاته واجبە: پشکه له نێوانیاندا بکا، جا کامه یه ناوی ده رچو، واجبە: حەفت شهوه که ی کچ به تهواوی، یان سێ شهوه که ی بیوه ژن به تهواوی له لای بمیڤیتته وه، ئینجا له لای ئەوه که ی تریش حەفت، یان سێ شهوه ده میڤیتته وه، بهلام نه گەر یه کیکی پێش ئەوی تر گواسته وه، ئەو کاته مافی پێشکه وتوه که تهواو ده کا، ئینجا ده ست به دواکه وتوه که ده کا.

ئینجا بزانه: نه گەر حەفت شهوه که، یان سێ شهوه که به دوا یه کتری دا نه بن، ئەوه دروست نابن و واجبە له سهره تاوه ده ست پێ بکاته وه، ئینجا که به دوا یه کتری دا تهواوی کردن، له تۆبه تی ژنه نوێ یه که شهوه دروست نه بووه کان بۆ ژنه کانی تر قەزا ده کاته وه، ههروه که له زۆریه ی سەر چاوه کاندایه پوون کراوه ته وه.

(وَمَنْ سَافَرَتْ وَحْدَهَا بِغَيْرِ إِذْنِهِ) هه ر ژنێک به تەنها بێ ئیزنی میڤرده که ی بپواته سه فهر (فَنَاشِرَةً) ئەوه (ناشیره) یه، واته: له گوێپایه ئی میڤرده که ی ده رچوه، که واته: مافی تۆبه تی نیه، بهلام (وَيَاذُنْهُ لِفَرْضِهِ) هه ر ژنێک به ئیزنی میڤرده که ی بۆ کاریکی میڤرده که ی بپواته سه فهر، ئەوه مافی تۆبه تی هه یه، که وابو: (يُقْضَى لَهَا) میڤرده که ماوه ی سه فهره که ی بۆ قەزا ده کاته وه، بهلام (وَلِفَرْضِهَا) نه گەر ژنه که به ئیزنی میڤرده که ی بۆ کاریکی خۆی بپواته سه فهر: وه که بۆ حەج کردن و سەردانی که سیێک، ئەوه (لَا) بۆی قەزا ناکاته وه (فِي الْجَدِيدِ) له فرموده ی نوێ دا، چونکه ئیزنی میڤرده که تەنها تاوانه که له سەر ژنه که لاده با.

(وَمَنْ سَافَرَ لِنُقْلَةٍ) هه ر که سیێک به مه به ستی مالگواستنه وه له شوێنێک بپواته شوێنێکی تر (حَرُمَ أَنْ يَسْتَصْحِبَ بَعْضُهُنَّ) حه پامه هه ندێک له ژنه کانی له گه ل خۆیا بباو هه ندیکیشیان نه با، هه روه ها حه پامه: هه موو ژنه کانی شی به جێ به یلێ نه گەر پازی نه بن؟ چونکه **وَفِي سَائِرِ الْأَسْفَارِ الطَّوِيلَةِ - وَكَذَا الْقَصِيرَةِ فَإِلَّا صَحَّ - يَسْتَصْحِبُ بَعْضَهُنَّ بِفُرْعَةٍ، وَلَا يَقْضَى مُدَّةَ سَفَرِهِ، فَإِنْ وَصَلَ الْمَقْصِدَ وَصَارَ مُقِيمًا قُضِيَ مُدَّةُ الْإِقَامَةِ لَا الرُّجُوعِ فَإِلَّا صَحَّ، وَمَنْ وَهَبَتْ حَقَّهَا لَمْ يَلْزَمْ الزَّوْجَ الرِّضَا، فَإِنْ رَضِيَ وَوَهَبَتْ لِمُعَيَّنَةٍ بَاتَ عِنْدَهَا لَيْلَتَيْهِمَا،**

بهو به جێ میڤستنه ته ماعی جیما عکردن یان لهو میڤرده ده بپێ، ههروه که له زۆریه ی سەرچاوه کاندایه رموویانه، ئەوه ش وا ده گه یه نێ له م مه سه له یه دا: جیاوازی تەنها ژنێک و دوو ژن و زیاتر نیه، که وابو: واجبە: یان گشتیان له گه ل خۆیا ببا، یان ته لاقیان بدا،

ههروهك له (مغنى) دا فهرموويه تى.

(وَفِي سَائِرِ الْأَسْفَارِ الطَّوِيلَةِ) له گشت سه فهره دريژه كاني تر دا: كه به مه به ستي هاتنه وه بپرواته سه فهر (وَكَذَا الْقَصِيرَةُ فِي الْأَصَحِّ) ههروه ها له سه فهره كورته كانيشدا (يَسْتَنْصَحُ بَعْضُهُمْ بِقُرْعَةٍ) بوى دروسته: ژنيك، يان زياتر له گه ل خويا ببا به پشكه كردن له نتيواناندا ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيُّهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ﴾ رواه الشيخان، ههركاتيک پيغه مبه ر ﷺ ويستباي بپرواته سه فهر، پشكه ي له نتيوان ژنه كانيدا ده كرد، جا كامه يان پشكه ي ده رچوبا نه وياني له گه ل خويا ده برد. به لام نه گه ر ژنه كان پازي بن ژنيكي دياركراو له گه ل خويا ببا، نه و كاته پشكه واجب نيه و گونا هباريش نابي.

(و) ههركاتيک به پشكه ژنيكي له گه ل خويا برده سه فهر (لَا يَقْضَى مُدَّةَ سَفَرِهِ) ماوه ي سه فهره كه بى ژنه كاني ماله وه قهزا ناكاته وه، به لام (فَإِنْ وَصَلَ الْمَقْصِدَ وَصَارَ مُقِيمًا) نه گه ر گه يشته شويني مه به ستو به نيه تي مانه وه ي چوار پوژان، يان زياتر له وي مائه وه، نه و كاته (قَضَى مُدَّةَ الْإِقَامَةِ) ماوه ي مانه وه كه بى ژنه كاني ماله وه قهزا ده كاته وه، به لام نه گه ر نيه تي مانه وه ي نه بو، به لكو چاوه پواني پيگهاتني كاريكي ده كرد، نه و كاته تا ماوه ي هه ژده پوژان چاوپوشى لى ده كرى و زياتر له هه ژده پوژه كesh واجب: قهزا بكاته وه، ههروه ها نه گه ر له ماوه ي مانه وه كه دا خوى له ژنه كه جيا بكاته وه و نه چيته لاي، نه و كاته ش قهزا ناكاته وه، ههروهك له (تحفة) دا پوون كراوه ته وه (لَا الرَّجُوعُ فِي الْأَصَحِّ) ماوه ي گه پانه وه ش له سه فهر قهزا ناكاته وه، له فهرمووده ي پاستردا.

(وَمَنْ وَهَبَتْ حَقَّهَا) ههركاتيک مافى توبه ته كه ي به خشى يه هه وي يه كه ي خوى، نه وه دروسته، به لام (لَمْ يَلْزَمْ الزَّوْجَ الرُّضَا) له سه ر ميژده كه واجب نيه پازي ببي (فَإِنْ رَضِيَ) جا نه گه ر ميژده كه پازي بوو (وَوَهَبَتْ لِمُعَيَّنَةٍ) هه وي يه كه ش مافى توبه ته كه ي خوى به خشى يه هه وي يه كه ي دياركراو، نه وه (بَاتَ عِنْدَهَا لَيْلَتَيْنِ) ميژده كه دوو شه وه كه ي **وَقِيلَ يُؤَالِيهِمَا، أَوْ لَهْنَّ سَوَى، أَوْ لَهُ فَلَهُ التَّخْصِصُ، وَقِيلَ يُسَوَّى.** **(فَصْلٌ) ظَهَرَتْ أَمَارَاتُ نَشْوَرِهَا وَعَظَّمَهَا**

ههردووكيان له لاي پييه خشراره كه ده ميښته وه ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ سَوْدَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ، فَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْسِمُ لَهَا يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ﴾ رواه الشيخان، كه (سَوْدَةُ) پير بوو، توبه تي خوى به خشى يه (عائشة)، جا پيغه مبه ر ﷺ دوو شه و له لاي (عائشة) ده مائه وه: توبه تي خوى و توبه تي (سودة).

جا بزانه: ههركاتيک له توبه تي خوى دا له لاي ده ميښته وه (وَقِيلَ يُؤَالِيهِمَا) له

فهرموده یه کی بی هیژدا: به دواى یه کتردا له لای ده میښیتته وه. (أَوَلَهُنَّ) یان نه گهر ژنیك مافی توبه ته که ی خوی به خشیه هه موو ژنه کانی تر، یان گوتی: مافی توبه ته که م ناوی، نه و کاته (سوئی) واجبه: میړده که به یه کسانى له لای نه وانی تر بمیښیتته وه (أَوَلَهُ) یان ژنیك مافی توبه ته که ی خوی به خشیه میړده که ی، نه و کاته (فَلَهُ التَّخْصِیصُ) بوی دروسته: له توبه ته که دا به تاییه تی له لای ژنیك بمیښیتته وه (وَقِيلَ یُسُوْی) له فهرموده یه کی بی هیژدا: واجبه: به یه کسانى له لای هه موو نه وانی تر بمیښیتته وه.

ئینجا بزانه: بۆ ژنه به خشهره که دروسته: هر کاتیک حه ز بکا له به خشینه که ی په شیما بپیته وه، به لام نه گهر ژنه به خشهره که مرد، یان ته لاق درا، یان (ناشزه) بوو، نه و کاته پیبه خشراوه که مافه به خشراوه که ی له ده ست ده چئ، هه روه که له (مغنی) و حاشیه کانی (تحفة) دا پوون کراوه ته وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ نَاكُوكِی نِیوان ژن و میړد﴾

(ظَهَرَتْ أَمَارَاتُ نُشُوزِهَا) هه کاتیک نیشانه کانی (ناشزة) بوونی ژنه که به ده رکه وتن: وه که به په قی وه لامی بداته وه، یان پووگرژ بی، یان لووت له و لای بکا به بی عوزدیکى شهرعی، پیشداش نه و په ووشتانه ی نه بویی (وَعَظَهَا) سوننه ته میړده که نامۆزگاریی بکا و دواپوژی په شى لیکجیا بوونه وه ی له دونیادا بۆ پوون بکاته وه و هم له سزای پوژی قیامه تیش به ناگری دۆزه خو به م هه دیسه بیترسیښی: که پیغه مبه ر ښه ده فهرموی: ﴿إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيَّ لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ﴾ رواه الشيخان، هه کاتیک میړد دواى سهرجی بی له ژنه که ی بکا و ژنه که ش نه چیتته لای، نه وه مه لائیکه له عنه تی لیږده که ن تا ده گاته به یانی.

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِالْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا﴾ نه و ژنانه ی له ناشیزه بوونیان ده ترسن نامۆزگارییان بکه ن، جا نه گهر نامۆزگارییان وهرنه گرت و ناشیزه بون، نه و کاته جیگه ی **بِلَا هَجْرٍ، فَإِنْ تَحَقَّقَ نُشُوزٌ وَلَمْ يَتَكَرَّرْ وَعَظٌ وَهَجْرٌ فِالْمَضْجَعِ وَلَا يَضْرِبُ فِالْأَظْهَرِ، قُلْتُ: أَلَا ظَهَرُ يَضْرِبُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ تَكَرَّرَ ضَرْبٌ، فَلَوْ مَنَعَهَا حَقًّا كَقَسَمٍ وَنَفَقَةٍ أَلَزَمَهُ الْقَاضِي تَوْفِيَّتَهُ، فَإِنْ أَسَاءَ خُلُقَهُ وَآذَاهَا بِلَا سَبَبٍ نَهَا، فَإِنْ عَادَ عَزَّرَهُ،**

خه وتنیان له گه ل جیا بکه نه وه، جا نه گهر سووې بون له سهر ناشیزه بوون، نه و کاته لییان ده ن، جا نه گهر گوږپایه لی ئیوه بون هیچ پښکایه کی تر له دژى نه وان داوا مه که ن. (بِلَا هَجْرٍ) به لام جیگای خه وتنی لی جیا ناکاته وه و لی نادا، به لکو (فَإِنْ تَحَقَّقَ نُشُوزٌ وَلَمْ يَتَكَرَّرْ) نه گهر ناشیزه بوونه که ی به پاستی هاته جی و دووباره ش نه بۆوه، نه و کاته (وَعَظٌ

وَجَرَّ فِي الْمَضْجَعِ) ئامۆزگاری ده‌کاو جیگای خه‌وتنیشی لێ جیا ده‌کاته‌وه‌و جیما‌عیشی له‌گه‌ڵ ناکا، به‌لام دروست نیه قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کا، هه‌م (وَلَا يَضْرِبُ فِي الْأَظْهَرِ) لێ‌ی نادا (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فرمو‌ی (الْأَظْهَرُ يَضْرِبُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به‌ فرموده‌ی به‌هێزتر: دروسته‌ لێ‌ی‌بدا، به‌و مه‌رجه‌ ئازاوه‌و دوژمنایه‌تی پوو نه‌داو لێ‌دانه‌که‌ش سوودی هه‌بێ، نه‌گینا: لێ‌ی‌نادا.

هه‌روه‌ها (فَإِنْ تَكَرَّرَ) نه‌گه‌ر ناشیزه‌بوونه‌که‌ی دووباره‌ بۆه، نه‌و کاته (ضَرَبَ) دروسته‌ لێ‌ی‌ بدا، به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌ته‌که‌، به‌لام دروست نیه لێ‌دانێکی وه‌ها: که‌ خوێنی لێ‌بینی، یان شوێنێکی بشکێنی، یان په‌ش‌وشینی بکا، هه‌م دروست نیه له‌ ده‌م‌و‌چاو و شوێنه‌ به‌ترسه‌کانیشی بدا، به‌لکو وا باشتره‌ له‌ لێ‌دانه‌که‌ لێ‌ی‌ ببورێ، هه‌روه‌ک له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه‌.

ئینجا بزانه‌: خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فرمو‌ی ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ ژنه‌کان مافیان له‌ سه‌ر می‌رده‌کانیان هه‌یه، وه‌ک نه‌و مافه‌ی می‌رده‌کان له‌ سه‌ر ژنه‌کانیان هه‌یه به‌گوێره‌ی شه‌رع، به‌لام پیاوه‌کان پله‌یه‌ک زیاتر مافیان له‌ سه‌ر ژنه‌کان هه‌یه. که‌وابو: (فَلَوْ مَنَعَهَا حَقًّا) نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ مافیکی له‌ ژنه‌که‌ قه‌ده‌غه‌کرد (كَفَسَمٍ وَتَفَقَّرَ) وه‌ک تۆبه‌تی شه‌و‌ئو بژێوی پۆژانه، نه‌وه (الزَّمَةُ الْقَاضِي تَوْفِيَّتُهُ) قازی له‌ سه‌ر می‌رده‌که‌ واجبی ده‌کا مافه‌که‌ به‌ ته‌واوی بداته‌ ژنه‌که‌ی.

(فَإِنْ أَسَاءَ خُلُقُهُ وَأَذَاهَا بِلا سَبَبٍ) جا نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ خو‌لقی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی خراب بوو و به‌ بێ‌هیچ هۆیه‌ک ژنه‌که‌ی ئازار ده‌دا، نه‌و کاته (نَهَاهُ) قازی پێ‌ی ده‌لێ: وا نه‌کا، ئینجا (فَإِنْ عَادَ) نه‌گه‌ر دووباره‌—به‌ بێ‌هیچ هۆیه‌ک— گه‌پاوه‌ سه‌ر سزادانی ژنه‌که‌ی، نه‌و کاته (عَزَّزَهُ) قازی ته‌مبێ‌ی ده‌کا: به‌ بۆ‌چوونی‌خۆی.

به‌لام نه‌وه‌ش بزانه‌: می‌رده‌که‌ بۆی دروسته‌: ژنه‌که‌ی قه‌ده‌غه‌ بکا له‌ سه‌ردانی دایک و باوک، هه‌رچه‌ند نه‌خۆشیش بن، به‌لکو بۆی دروسته‌ له‌ چوونه‌ سه‌ر جه‌نازه‌که‌شیان قه‌ده‌غه‌ی بکا، به‌لام وا باشتره‌ نه‌وها نه‌کا، هه‌روه‌ک له‌ (مغنی)دا فرموویه‌تی.

وَأَنَّ قَالَ كُلُّ: إِنَّ صَاحِبَهُ مُتَعَدِّ. تَعَرَّفَ الْقَاضِي الْحَالَ بِشَقَّةٍ يَخْبُرُهُمَا وَمَنَعَ الظَّالِمَ، فَإِنْ اشْتَدَّ الشَّقَاقُ بَعَثَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا،

﴿ئ‌اگاداری﴾: نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ سته‌می له‌ ژنه‌که‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام پێ‌ی ناخۆش بوو له‌گه‌ڵی بمێنێته‌وه‌ له‌ به‌ر نه‌خۆشیی، یان پیری، یان هه‌ر شتیکی‌تر، نه‌وه‌ می‌رده‌که‌ هیچی له‌ سه‌ر نیه، به‌لام بۆ ژنه‌که‌ وه‌ها سوننه‌ته‌: دلی می‌رده‌که‌ی پ‌ا‌ب‌گری‌و واز له‌ هه‌ندی‌ک مافی‌خۆی بینی، هه‌روه‌ک له‌ هه‌دیه‌سه‌که‌ی باسه‌که‌ی پ‌ا‌بردودا هه‌زه‌تی(سُودَة) وازی له‌ تۆبه‌تی‌خۆی هێنا بۆ هه‌زه‌تی(عائشة)و، له‌ (نهاية)و (مغنی)دا پوون کراوه‌ته‌وه‌.

هم ﴿عن عائشة رضي الله عنها في تفسير قوله تعالى: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ). قَالَتْ: هِيَ الْمَرْأَةُ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ لَا يَسْتَكْثِرُ مِنْهَا فَيُرِيدُ طَلَاقَهَا وَزَوَاجَ غَيْرِهَا، فَتَقُولُ لَهُ: أَمْسِكْنِي وَلَا تُطَلِّقْنِي ثُمَّ تَزَوِّجُ غَيْرِي فَأَنْتَ فِي حِلٍّ مِنَ النَّفَقَةِ وَالْقِسْمَةِ لِي﴾ رواه البخاري، وادهب ميتر دلي بؤ ژنه که ی ناچی به هوی پیربونی ژنه که، یان ناشیرنی، یان هر هوی که ی تر، جا ده یه وی ته لاقی بداو ژنیکی تر بیئی، جا نه م ژنه پی ی ده لی: ته لاقم مه ده و بمه یله وه و ژنیکی تریش بؤ خوت بیینه، منیش له توبه تی شه وی و له بزپوه که م گرده نت نازاد ده که م. جا حه زره تی (عائشة) فهرمووی: نه وه مه به سستی فهرمووده که ی خوی گه ورده یه، واته: که له نایه ته که ی پرابردودا فهرمووی: (نه گهر ژنیك له لالوتی و وازلیه یانی میترده که ی ترسا، هیچ گونا هیان له سر نیه که بؤ خویان پیك بیئ به سولحکردنیك، سولحکردنیش باشتره).

(وَإِنْ قَالَ كُلٌّ لِهَ گهر ژنه که و میترده که هردوکیان گوتیان: (إِنْ صَاحِبُهُ مُتَعَبٌ) هاوسه ره که ی دوژمنکاری ده کا، نه و کاته (تَعَرَّفَ الْقَاضِي الْحَالِ) قازی هه ول ده دا حالی نیوان ژنه که و میترده که بزانی (بِثَقَّةٍ يَخْبُرُهُمَا) به هوی باوه پپیگروایك که به راستی له هه والی هردوکیان بکولیت هه، ئینجا (وَمَنْعَ الظَّالِمِ) کامه یان سته مکاره، قازی قه ده غه ی ده کا.

(فَإِنْ اشْتَدَّ الشُّقَاقُ) جا نه گهر ناکوکی نیوان ژن و میترده که هر به رده وام ده بو، نه و کاته (بَعَثَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا) واجبه قازی (حَكَمٍ) يك له خزمه کانی میترده که و (حَكَمٍ) یکیش له خزمه کانی ژنه که بنیری تا کو له هوی کانی ناکوکی که بکولنه وه، خوی گه ورده ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ نه گهر له ناکوکی نیوان ژن و میترده که ترسان، نه وه (حَكَمٍ) يك له خزمه کانی میترده که و (حَكَمٍ) یکیش له خزمه کانی ژنه که بنیرن بؤ چاره سهری ناکوکی که، نه گهر بیان هوی نیوانیان چاک بکن خوی گه ورده نیوانیان پیک ده کا و سهرکه وتوو یان ده کا.

وَهُمَا وَكِيلَانِ لَهُمَا، وَفِي قَوْلِ مُؤَلِّيَانِ مِنَ الْحَاكِمِ، فَعَلَا أَوَّلَ يُشْتَرَطُ رِضَاهُمَا فَيُؤَكَّلُ حَكْمُهُ بِطَلَاقٍ وَقَبُولِ عَوَضٍ خُلْعٍ، وَتَوَكَّلُ حَكْمَهَا بِسَدْلِ عَوَضٍ وَقَبُولِ طَلَاقٍ بِهِ.

(كِتَابُ الْخُلْعِ)

ئینجا بزانه: هر (حَكَمٍ) يك به ته نها کوبونه وه له گه ل خزمه که ی خوی ده کا و هوی کانی ناکوکی ی لی هه رده گری، ئینجا هه ردو (حَكَمٍ) هکانیش ویکرا داده نیشن و هه ولی پیکهاتنه وه یان ده دن، جا نه گهر سهرکه وتوو نه بون، نه و کاته لیکیان جیا ده که نه وه.

(وَهُمَا وَكِيلَانِ لَهُمَا) هه ردو (حَكَمٍ) هکان وه کیلی ژنه که و میترده که نه (وَفِي قَوْلِ مُؤَلِّيَانِ مِنَ

الْحَاكِم) له فرموده یه کدا: له لای قازی کراونه ته دادوهر له م کاره دا (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سهر فرموده یه که می به میزتر: (يُشْتَرَطُ رِضَاهُمَا) به مهرج داده ندری: ژنه که و میړده که به ناردنی (حَكَم) هکان پازی بن، که و ابو: (فَيُؤْكَلُ حَكْمُهُ) میړده که (حَكَم) ی خوی ده کاته وه کیل (بِطَلَقٍ وَقَبُولِ عَوَضٍ خُلِعَ) بۆ ته لاقدانی ژنه که و بۆ وه رگرتنی پاره ی ته لاقدانه که، هم (وَتُؤْكَلُ حَكْمَهَا) ژنه که ش (حَكَم) ی خوی ده کاته وه کیل (بِبَذْلِ عَوَضٍ وَقَبُولِ طَلَقٍ بِهِ) بۆ دانی پاره ی ته لاقه که و قبول کردن ته لاقه که به پاره، ټینجا (حَكَم) هکانیش کام لایان پی پاشتر بوو: له پیکه ټینانه که و ته لاقدانه که نه و لایه ده که ن، به لام ته لاقدانه که ده بی ته نها یه که ته لاق بی، هه روه که له (الشروانی) دا فرموده یه تی.

﴿ كِتَابُ الْخُلْعِ: په پرتوکی خو لوع، واته: کرینه وه ی ته لاق له میړده که ﴾

پیشه کی بزانه: ژنی ته لاق دراو دوو جوړن، یه که م: (الرَّجْعِيَّةُ). دوو هم: (الْبَائِنُ). 1- (الرَّجْعِيَّةُ) نه و ژنه یه: میړده که ی جیماعی له که ل کردی، ټینجا به خوپای به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ته لاقی دابی و (عِدَّة) شی ته و او نه بوی، جا نه م ته لاق دراو پی ی ده گوتی: (الرَّجْعِيَّةُ) - که پایه وه یی. ته لاقه که ش پی ی ده گوتی: (الرَّجْعِيَّةُ) - که پاندنه وه یی. چونکه - تا ژنه که له (عِدَّة) دا مابی - میړده که ی ده توانی بی ماره برین بیگه پینټه وه و میراتیش له یه کتری ده گرن و ته لاقی تریشی ده که وئ، هه روه که له (كِتَابُ الطَّلَاقِ) دا پوونی ده که ینه وه،

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

2- (الْبَائِنُ) نه و ژنه یه: سی به سی ته لاق درابی، یان له به رامبه ر وه رگرتنی شتیک ته لاق درابی، یان پیش نه وه ی میړده که ی جیماعی له که ل بکا ته لاقی بدا، یان له دوی جیماع له که ل کردن ته لاقی بداو (عِدَّة) ی ته و او بی.

جا بزانه: هه ر ژنیک به (بائِن) ی ته لاقی بکه وئ، له که ل میړده که ی میرات له یه کتری ناگرن، جا نه که ر ژنه که سی به سی ته لاق بدری پی ی ده گوتی: (الْبَائِنُ الْكُبْرَى) - جیابووه وه ی که وړه. جیابووه ی نه سی به سی یه که: به پاره ی بی، یان به خوپای، پیش

هُوَ فُرْقَةٌ بَعْوَضٍ بِلَفْظِ طَلَقٍ أَوْ خُلْعٍ،

جیماع له که ل کردن بی، یان له دوی جیماع له که ل کردن، هم ته لاقدانه که ش پی ی ده گوتی: (الْبَيْنُوتَةُ الْكُبْرَى) - جیابوونه وه ی که وړه. چونکه ته نها به (ماره به جاش) له میړده که ی حال ده بیته وه، هه روه که پابرا.

هه روه ها جگه له ته لاق دراوی سی به سی، نه وانی تر پییان ده گوتی: (الْبَائِنُ الصُّغْرَى) - جیابووه وه ی بچوک. ته لاقدانه که ش پی ی ده گوتی: (الْبَيْنُوتَةُ الصُّغْرَى) - جیابوونه وه ی بچوک. چونکه نه مه یان به ماره برینکی نوی له میړده که ی حال ده بیته وه، هه روه که له

به لَام زُور ئاگاداربه: هر خولعیك بكری پتویسته ماره کردنه وه که ی دووهم به مه زه بی (الشافعی) بی، هروهك گوتمان، چونکه نه گهر به مه زه بی (حنفی) بی-واته: بی ئیزنی سه رپه رشتکاره که ژنه که وه کیلیك بگری و به مه زه بی (حنفی) دووباره له میرده که ی ماره بگریته وه- نه و کاته پتویسته له دوی خولعکردن (عِدَّة) ی ته وای بی، ئینجا له دوی ته وایوونی (عِدَّة) ش شته سویند له سه رخواره که بگری، ئینجا دووباره له میرده که ی ماره بگریته وه، هروهك له حاشیه کانی (الجمال) و (البجیرمی) و (إعانة) دا پوون کراوه ته وه. واته: چونکه له مه زه بی (حنفی) دا: نه گهر شته سویند له سه رخواره که له (عِدَّة) دا بگری، یان له دوی (عِدَّة) له ماره برینه که ی دووهم دا بگری، له هه ردوو حاله تدا سی ته لاقی ده که ون، هروهك له لاپه ره (420) ی به رگی به که می (مجمع الانهر) ی خویاندا پوون کراوه ته وه. جا تکات لی ده که م له خوا بترسه و به نه زانی خولع مه که، ژنی بی ته لاق مه نیروه وه لای میرده که ی، هروه ها هه ر کاتیک خولع بۆ که سیک ده که ی پیشدا لی پیرسه: ئایا چه ند جار ژنه که ی ته لاق داوه؟ چونکه نه گهر ته نها ته لاقیکی مایی، نه و کاته به فه رمووده ی به هیتر خولعه که ی ده بیته ته لاقی سی به سی و ماره به جاشی ده وی، والله أعلم. (شَرْطُهُ) مه رگی دروستبوونی خولع نه وه یه: (زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَاقُهُ) له لایه ن میردیکی نه وهاوه بگری: که ته لاقدانه که ی دروست بی، واته: بالغ و عاقل و به خۆشی خۆی بی، که وایو: خولعی مندال و شیت و زۆرلیکراو دروست نابی، به لَام له مه زه بی ئیمام (مالك) دا: بۆ باوکی میردیکی مندال، یان شیت دروسته: خولعیان بۆ بکا، هروهك له (شرح الموطأ) دا فه رموویه تی، واته: به پاره ژنه کانیا ته لاق بدا، به و مه رجه ی خولعکردنه که له به رژه وهندی منداله که و شیته که دا بی، که وایو: نه گهر حاله تیکی وه ها پوی دا دروسته: باوکه که بۆ نه و مه سه له یه (تقلید) ی مه زه بی ئیمام (مالك) بکا، والله أعلم. (قُلُوْ خَالَعٌ عَبْدٌ أَوْ مَخْجُورٌ عَلَيْهِ سَفَهٌ) نه گهر کۆیله یه ک، یان قه ده غه کراویک به هوی مال به فیپۆدان خولعی کرد (صَحٌّ) خولعه که دروست ده بی، به لَام (وَوَجِبَ دَفْعُ الْعَوْضِ إِلَى مَوْلَاهُ وَكَيْفِهِ) واجبه پاره ی خولعه که بدریته ده ست گه وره ی کۆیله که و سه رپه رشتکاری قه ده غه کراوه که.

منهاج- به رگی چواره م-18 وَشَرُّ قَابِلِهِ إِطْلَاقُ تَصَرُّفِهِ فِإِلْمَالٍ، فَإِنْ إِخْ أَوْ عَيْنٍ مَالِهِ بَانَتْ وَلِلزَّوْجِ فِي ذِمَّتِهَا مَهْرٌ مَثَلٌ فِي صُورَةِ الْعَيْنِ وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهَا، وَفِي صُورَةِ الدِّينِ الْمُسَمَّى وَفِي قَوْلٍ مَهْرٌ مَثَلٌ، وَإِنْ أَذِنَ وَعَيْنٌ عَيْنًا لَهُ أَوْ قَدَرًا دَيْنًا فَاُمْتَثَلَتْ تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ وَبِكَسْبِهَا فِإِلْمَالٍ، وَإِنْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ اقْتَضَى مَهْرًا مَثَلًا مِنْ كَسْبِهَا، وَإِنْ خَالَعَ سَفِيهَةً أَوْ قَالَ طَلَّقْتُكِ عَلَى أَلْفٍ

ئینجا بزانه: گوتمان: نه و شته ی خولعی پی ده کری مه رجه: بۆ لایه نی میرده که

بی، که و ابو: نه گهر به ژنه که ی خوی گوت: هر کاتیک گهرده نی فلانکه س نازاد بکه ی له قهرزه که ت، یان نه گهر نه و شته بدهیته فلانکه س، ته لاق ت بکه وئ. نه وه نابیتته خولع، به لکو ته لاقه که ی به (رجعی) ده که وئ، هه روه که له زۆربه ی سهرچاوه کانداهه رموویانه.

(وَشَرَطُ قَابِلِه) مهرجی نه و که سه ش که خولعه که قبول ده کا: جا ژنه که بی، یان بیگانه یه که، بۆ نه وه ی پاره ی خولعه که ی له سهر واجب بی، نه وه یه: (إِطْلَاقُ تَصْرِفِه فِي الْمَالِ) سهر به خۆ ده ستکاری ی له مالی خوی دا دروست بی، واته: بالغ و عاقل بی و قه ده غه کرا و زۆر لیکرا و نه بی، که و ابو: (فَإِنْ اخْتَلَعَتْ أَمَةً بِلاَ إِذْنِ سَيِّرٍ) نه گهر جاریه یه که بی ئیزنی گهره که ی قبولی خولعی کرد (بِدِينٍ) به قهرزیک (أَوْ عَيْنِ مَالِه) یان به خودی مالی گهره که ی، نه وه (بَانَتْ) جاریه که به (بائن) ی تلاقی ده که وئ، به لام (وَلِلزَّوْجِ فِي ذِمَّتِهَا مَهْرٌ مِثْلُ فِي صُورَةِ الْعَيْنِ) میرده که ماره یی هاووینه ی به قهرز ده که ویتته نه ستوی جاریه که، له و وینه یه ی که به مالی گهره که ی خولعی قبول کرده و (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهَا) له هه رمووده یه کدا: نرخی ماله که به قهرز ده که ویتته نه ستوی جاریه که (وَفِي صُورَةِ الدَّيْنِ الْمُسَمَّى) له وینه ی قهرزه که شدا ناوبراوه که ده که ویتته نه ستوی جاریه که (وَفِي قَوْلٍ مَهْرٌ مِثْلُ) له هه رمووده یه کدا: ماره یی هاووینه ی ده که ویتته نه ستو.

(وَإِنْ أَذِنَ) نه گهر گهره که ی ئیزنی دا خولع قبول بکا و (وَعَيْنٌ عَيْنًا لَهُ أَوْ قَدَرٌ دَيْنًا) له خودی مالی خوی شی شتیکی بۆ خولعه که دیاری کرد، یان نه ندازه ی قهرزیک ی له نه ستوی جاریه که دا دانا (فَأَمْتَلَتْ) جاریه که ش به قسه ی گهره که ی کرد، نه وه (تَعَلَّقَ بِالْعَيْنِ) میرده که ده ست به خودی ماله دیارکراوه که وه ده گری نه گهر به ماله که خولعی کرد بی (وَيَكْسِبُهَا فِي الدَّيْنِ) یان ده ست به که سابه تی جاریه که وه ده گری نه گهر به قهرزه که ی کرابی، به لام (وَإِنْ أَطْلَقَ الْإِذْنَ) نه گهر گهره که ته نها ئیزنی داو باسی هیچی تری نه کرد، نه و کاته (اِقْتَضَى مَهْرًا لِمِثْلِ مَنْ كَسَبَهَا) خولعه که ماره یی هاووینه واجب ده کا له که سابه تی جاریه که بدری.

(وَإِنْ خَالَعَ سَفِيهَةً) نه گهر میرده که خولعی کرد له که ل ژنیکی قه ده غه کرا و به هوی مال به فیو دان به سه د دینار (أَوْ قَالَ طَلَّقْتُكَ عَلَى الْفَرْ) یان پیی گوت: تو م ته لاق دا له سهر فَقَبِلْتُ طَلَّقْتُ رَجْعِيًّا، فَإِنْ لَمْ تَقْبَلْ لَمْ تَطْلُقْ، وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ الْمَرِيضَةِ مَرَضَ الْمَوْتِ وَلَا يُحْسَبُ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَّا زَائِدٌ عَلَى مَهْرٍ مِثْلٍ، وَرَجْعِيَّةٌ فِي الْأَظْهَرِ، لَا بَائِنَ، وَيَصِحُّ عَوْضُهُ قَلِيلًا وَكَثِيرًا دَيْنًا وَعَيْنًا وَمَنْفَعَةً، وَلَوْ خَالَعَ بِمَجْهُولٍ

هه زار دینار (فَقَبِلْتُ) ژنه که ش قبولی کرد، نه وه (طَلَّقْتُ رَجْعِيًّا) له هه ردو مه سه له که دا ژنه که به (رَجْعِي) ته لاقی ده که وئ، نه سه د دیناره که و نه هه زاره که ی نا که ویتته سه ر؟ چونکه قه ده غه کراوه، به لام (فَإِنْ لَمْ تَقْبَلْ) نه گهر ژنه که خولعه که و ته لاقه که ی قبول نه کرد،

ئەو كاتە (لَمْ تَطْلُقْ) تەلاقى ناكەوئى، چۈنكى ووشەكە قىبولكردىنى دەوئى.
(وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ الْمَرِيضَةِ مَرَضَ الْمَوْتِ) ئەو ژنەى بە نەخۇشىى مردن نەخۇش كەوتوۋە
دروستە خولەىخۇى قبول بكاو (وَلَا يُحْسَبُ مِنَ الثَّلَاثِ إِلَّا زَائِدٌ عَلَى مَهْرٍ مِثْلٍ) ئەو مالەى خولەى
پئىكردوۋە لە سىيەكى مالەكەى حىساب ناكړئ تەنھا ئەو ئەندازەيە نەبئ: كە لە مارەيى
ھاوئىنەى زياترە.

ھەرودھا ئەگەر مئردەكەش نەخۇشىى مردنى بئى دروستە خولع بكا، چۈنكى بە خۇپايىش
تەلاقدانى دروستە، ھەرودھا ئەو بىگانەيەى نەخۇشىى مردنيەتى دروستە بە مالئىخۇى
خولەى ژنەكە لە مئردەكەى قبول بكا، بەلام ئەمەيان ھەموو مالە خولع پئىكراوۋەكە لە
سىيەكى مالەكەى حىساب دەكرئ، ھەرودەك لە (تحفة) دا ھەرموويەتى.

(وَرَجْعِيَّةٌ فِي الْأَظْهَرِ) ھەرودھا ئەو ژنەى بە (رجعي) تەلاقدراوۋە، دروستە خولەى خۇى قبول
بكا، لە ھەرموودەى بەھىزتردا، چۈنكى تا لە (عِدَّة) دا بئى ۋەكو ژنى مئردىخۇى بپياري بئى
دەدرئ (لَا بَائِنَ) بەلام ئەو ئەو ژنە تەلاقدراوۋەى بووۋەتە (بائِن)، خولەى دروست نابئ،
جياوازى نىيە: بە خولع بوئىتە (بائِن)، يان بە تەواوېوونى (عِدَّة)، يان بە تەلاقدانى پئىش
جىماع، چۈنكى تەلاقدراوئى (بائِن) بىگانەيەو لە ژئردەسەلاتى مئردەكەى دا نەماوۋە.

﴿پارەى خولع﴾

(وَيَصِحُّ عَوَضُهُ) پارەى خولع دروست دەبئ، جا پارەكە: (قَلِيلًا وَكَثِيرًا) كەم بئى، يان زۆر
بئى، پولو دراو بئى، يان شتىكىتر بئى (دَيْنًا وَعَيْنًا وَمَنْفَعَةً) قەرز بئى، يان مالئىكى دياركراو
بئى، يان سوديەك بئى، بەلام مەرجه: پارەكە مال بئى و زاندرائ بئى و توانائى تەسليمكردىنى
ھەبئ، ھەرودەك لە (مغنى) دا ھەرموويەتى.

كەواتە: ئەگەر خولع لەگەل كويړيەك بكا بە شتىكى دياركراو، ئەو شتە دياركراوۋەى لە سەر
جىگىر نابئ، ھەرودەك لە (تحفة) دا ھەرموويەتى، بەلكو تەلاقەكەى بە (مهرالمثل) دەكەوئى،
بۇيى پئويستە: بۇ خولعكردن كويړەكە ۋەكيلەك بگرئ، ھەرودەك لە كپين و فروشتندا پابرا.

ھەرودھا (وَلَوْ خَالَعَ بِمَجْهُولٍ) ئەگەر مئردەكە خولەى لەگەل ژنەكەى كرد بە شتىكى
أَوْ خَمْرٍ بَأَنْتَ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَفِي قَوْلٍ بِبَدَلِ الْخَمْرِ،

نەزاندرائ: ۋەك پارچە جليەك، يان مەپك، يان يەككە لە ۋو مانگايە (أَوْ خَمْرٍ) يان
بە كويەك شەپاب، يان بە سەگك، يان بە كەلايىكى مرداربوو، يان بە شتىكى زەوتكراو،
ئەوۋە لە ۋەحالەتانەدا ئەگەر ژنەكە قبول بكا (بَأَنْتَ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) ژنەكە بە (بائِن) تەلاقى
دەكەوئى بە مارەيى ھاوئىنەى كە بىداتە مئردەكەى، چۈنكى پارەى خولعەكە دروست
نەبوۋە، بەلام ئەگەر ژنەكە قبول نەكا تەلاقەكە ناكەوئى (وَفِي قَوْلٍ بِبَدَلِ الْخَمْرِ) لە

فهرموده یه کی بی هیژدا به پاره ی شه پابه که ته لاقی ده که وئ.

جا بزانه: نه گهر خولعه که جگه له ژنه که له گهل که سیکی تر بکری: به م سه گه، یان به م که لاکه مردار بووه، یان به م زه و تکراره، نه وه پیوست به قبول کردن ناکا، چونکه ته لاقه که به (رجعی) ده که وئ، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

﴿ناگادری﴾: نه وه ی پابردوو له حاله تیکدا بوو: که نه وشته پیسه ی ده کریتته پاره ی خولع، شتیکی مه به ست بی و بایه خیکی پی بدری هه روه که پابرا، به لام نه گهر شته پیسه که مه به ست نه بی: وه که بلئ: خولعم له گهل کردی، یان ته لاقم دای به پیاله خوینیک. یا به قشپلنیک. یان به میشتیک. نه و کاته—نه گهر سی ته لاقی مه به ست نه بوی— به (رجعی) ته لاقی ده که وئ و هیچ مالیش ناکه ویتته سه ر ژنه که، جیاوازی نیه: خولعه که ی قبول کردی، یانا؟ چونکه وه که به خۆپایی ته لاقی دای نه وهایه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

به لام نه گهر شته خولع پیکراوه که پاک و بی نرخ بی: وه که بلئ: به دوو ده نکه گهن ته لاقم دای. یان به فلسیک ته لاقته که و تبی. نه و کاته—نه گهر ژنه که قبول بکا— به ماریه ی هاوینته به (بائن) ته لاقی ده که وئ، هه روه که له (الشبراملسی) دا له دوا ی باسه که ی داهاتوودا پوون کراوه ته وه، به لام نه گهر ژنه که قبول نه کا، نه وه ته لاقی ناکه وئ، هه روه که له (جواهر الفتاوی) دا پوون کراوه ته وه.

﴿خولع به ماریه ی ژنه که﴾

نه گهر میرده که خولع له گهل ژنه که ی بکا به ماریه ی ژنه که ی که به قهرز له نه ستوی دا ماوه، یان به هه ر قهرزیکتری ژنه که ی که له سه ریته ی، نه وه مه رجه: ژنه که و میرده که هه ردوکیان بزائن ماریه ییه که و قهرزه که چه نده، هه م مه رجه: ماریه ییه که و قهرزه که زه کاتی تی دا واجب نه بوی، چونکه نه ندازه ی زه کات ده بیته ملکی هه ژاره کان و گهرده نی میرده که له و نه ندازه یه نازاد نابی، هه م مه رجه: له دانیشگی خولعه که شدا گهرده نی میرده که ی نازاد بکا له ماریه ییه که ی، یان له قهرزه که ی:

وَلَهُمَا التَّوَكُّلُ، فَلَوْ قَالَ لَوَكِيلِهِ: خَالَعَهَا بِمَاءٍ. لَمْ يَنْقُصْ مِنْهَا، وَإِنْ أَطْلَقَ لَمْ يَنْقُصْ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ، فَإِنْ نَقَصَ فِيهِمَا لَمْ تَطْلُقْ، وَفِي قَوْلٍ يَقَعُ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ قَالَتْ لَوَكِيلِهَا: اخْتَلَعُ بِأَلْفٍ. فَاِمْتَسَلَ

بو وینه: میرده که ده لئ: نه گهر گهرده نت نازاد کردم له ماریه ییه که ته لاقته بکه وئ. ژنه که شیه کسه ر له م دانیشگی دا بلئ: گهرده نت نازاد بی له ماریه ییه که م. که و ابو: نه گهر ژن و میرده که، یان ته نها یه کیکیان نه یده زانی ماریه ییه که، یان قهرزه که چه نده، یان

ماره‌بیه که و قه‌رزه که زه‌کاتی تی‌دا واجب بو‌بی، یان گفتوگزیه کی‌توری بی‌گانه، یان بی‌ده‌نگبونیک‌ی در‌یژ که‌وته نی‌وان قسه‌ی ژن و می‌رده که، نه‌وه له هیچ حاله‌تیک‌دا ته‌لاقه که ناکه‌وی، هه‌روه که له زۆبه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

جا نه‌گه‌ر ژنه‌که —له‌جیاتی گه‌رده‌ن ئازادکردن— گوتی: ماره‌بیه که م نه‌زری تۆ بی. نه‌و کاته نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی لادانی قه‌رزه که بی له نه‌ستۆی می‌رده که‌ی، نه‌وه ته‌لاقی ده‌که‌وی، نه‌گه‌ر نا: نا، هه‌روه که له (تحفه) دا فه‌رموویه‌تی، جا نه‌گه‌ر ژنه‌که له دانیشگی خولعه که‌دا نه‌بو، نه‌و کاته مه‌رجه: هه‌ر کاتی‌ک خه‌به‌ره که‌ی زانی یه‌کسه‌ر گه‌رده‌نی می‌رده که‌ی ئازاد بکا، هه‌روه که له (تحفه) و (الشروانی) دا فه‌رموویانه، هه‌روه‌ها مه‌رجه ژنه‌که و می‌رده که: بالغ و عاقل بن و زۆر لیکراو و قه‌ده‌غه‌کراو نه‌بن، هه‌روه که پابرا.

(وَأَلْهَمَ الْتَّوَكِيلَ) بۆ ژنه‌که و بۆ می‌رده که دروسته: له خولعه‌کردنه که‌دا وه‌کیل بگرن (فَلَوْ قَالَ لَوَكِيلٍ) جا نه‌گه‌ر می‌رده که به وه‌کیل که‌ی خۆی گوت: (خَالِعَهَا بِمَاؤ) خولع له‌گه‌ل ژنه‌که م بکه به سه‌د دینار. نه‌وه (لَمْ يَنْقُصْ مِنْهَا) نابی له سه‌د دیناره که به که‌متر خولع بکا، به‌لام به زیاتر دروسته (وَأِنْ أَطْلَقَ) نه‌گه‌ر می‌رده که ته‌نها گوتی: خولعی له‌گه‌ل بکه. واته: هیچ مالیکی نه‌گوت، نه‌و کاته (لَمْ يَنْقُصْ عَنْ مَهْرٍ مِثْلٍ) نابی له ماره‌بی هاووینه به که‌متر خولع بکا (فَإِنْ نَقَصَ فِيهِمَا) جا نه‌گه‌ر له هه‌ردوو مه‌سه‌له که‌دا که‌می کرده‌وه، واته: له سه‌ده‌که و له ماره‌بیی هاووینه، نه‌و کاته (لَمْ تَطْلُقْ) ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه دژایه‌تی کردوه (وَفِي قَوْلٍ يَقَعُ بِمَهْرٍ مِثْلٍ) له فه‌رمووده‌یه کی بی‌هی‌زدا: به ماره‌بی هاووینه ته‌لاقه که‌ی ده‌که‌وی. ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ش ته‌نها نه‌وه‌نده بل‌یتته وه‌کیل که‌ی: خولعم بۆ قبول بکه. واته: باسی هیچ مالیکی‌شی نه‌کرد، نه‌و وه‌کیل‌ه‌ش نابی له ماره‌بی هاووینه به زیاتر بۆی قبول بکا، جا نه‌گه‌ر به زیاتر بۆی قبول کرد، نه‌و کاته ماره‌بی هاووینه ده‌که‌ویتته سه‌ر ژنه‌که و زیاده‌که‌ش ده‌که‌ویتته سه‌ر وه‌کیل که، هه‌روه که له (تحفه) و (مغنی) دا فه‌رموویانه.

(وَلَوْ قَالَتْ لَوَكِيلَهَا) نه‌گه‌ر ژنه‌که به وه‌کیل که‌ی خۆی گوت: (اخْتَلَعِ بِأَلْفٍ) خولعم بۆ قبول بکه به هه‌زار دینار (فَامْتَنَلْ) وه‌کیل که‌ش به قسه‌ی کرد، واته: به هه‌زاره که، یان نَفَذَ، وَإِنْ زَادَ فَقَالَ: اخْتَلَعْتُهَا بِأَلْفَيْنِ مِنْ مَالِهَا بِوَكَالَتِهَا. بَانَتْ وَيَلْزَمُهَا مَهْرٌ مِثْلٌ، وَفِي قَوْلِ الْأَكْثَرِ مِنْهُ وَمِمَّا سَمَّيْتُهُ، وَإِنْ أَضَافَ الْوَكِيلُ الْخُلْعَ إِلَى نَفْسِهِ فَخُلْعٌ أَجْنَبِيٌّ وَالْمَالُ عَلَيْهِ، وَإِنْ أَطْلَقَ فَلَا ظَهْرَ أَنْ عَلَيْهَا مَا سَمَّيْتُ وَعَلَيْهِ الزَّيَادَةُ، وَيَجُوزُ تَوَكِيلُهُ ذِمِّيًّا وَعَبْدًا وَمَحْجُورًا عَلَيْهِ بِسَفَهٍ، وَلَا يَجُوزُ تَوَكِيلُ مَحْجُورٍ عَلَيْهِ فِي قَبْضِ الْعَوَضِ، وَالْأَصَحُّ صَحَّةُ تَوَكِيلِهِ امْرَأَةً بِخُلْعِ زَوْجَتِهِ أَوْ طَلَاقِهَا،

به که‌متر خولعی بۆ قبول کرد، نه‌وه (نَفَذَ) خولعه که جی‌به‌جی ده‌بی، به‌لام (وَإِنْ زَادَ فَقَالَ:

اِخْتَلَعْتُهَا بِالْفَيْنِ مِنْ مَالِهَا بِوَكَالَتِهَا) نه‌گەر له هه‌زاره‌كه به زياترى كردو گوتى: خولى ئه‌و ژنهم قبول كرد به دوو هه‌زار دينار له مالى ژنه‌كه به وه‌كيلايه‌تى ژنه‌كه. ئه‌وه (بَيَّانَتْ وَيَلَزَمُهَا مَهْرٌ مِثْلُ) ژنه‌كه به (بائن)ى ته‌لاقى ده‌كه‌وى و ماره‌يى هاووينه‌يشى ده‌كه‌ويته سهر بۆ مي‌رده‌كه، به‌لام وه‌كيله‌كه هيجى ناكه‌ويته سهر، هه‌روه‌ك له (تحفة) و (نهاية) دا فه‌رمويانه (وَفِي قَوْلِ الْأَكْثَرِ مِنْهُ وَمِمَّا سَمِعْتُهُ) له فه‌رموده‌يه‌كى بئى هيزدا: له ماره‌يى هاووينه‌و له ناوبراوه‌كه كامه‌يان زۆرتره، ئه‌وه‌ى ده‌كه‌ويته سهر.

به‌لام هه‌ر له‌م مه‌سه‌له‌يه‌دا (وَإِنْ أَضَافَ الْوَكِيلُ الْخُلْعَ إِلَى نَفْسِهِ) نه‌گەر وه‌كيله‌كه خولعه‌كه‌ى نيسبه‌ت دا لای خوى و گوتى: به مالى خۆم ئه‌م خولعه‌م قبول كرد به دوو هه‌زار دينار. ئه‌وه‌ش (فَخُلْعُ أَجْنَبِيٍّ) خولى بېگانه‌يه‌و دروست ده‌بێ، هه‌م (وَالْمَالُ عَلَيْهِ) ماله‌ خولع پيكراره‌كه‌ش هه‌مووى ده‌كه‌ويته سهر خوى، هيجى ناكه‌ويته سهر ژنه‌كه.

به‌لام (وَإِنْ أَطْلَقَ) نه‌گەر باسى هيج لايه‌كى نه‌كردو ته‌نها گوتى خولى فلانه ژنهم قبول كرد به دوو هه‌زار دينار. ئه‌و كاته‌ش (فَالْأَظْهَرُ أَنَّ عَلَيْهَا مَا سَمِعْتُ) به فه‌رموده‌ى به‌هيزتر: ژنه‌كه ناوى چه‌ند مالى هه‌ناوه ئه‌وه‌نده ده‌كه‌ويته سهر خوى: كه هه‌زاره‌كه‌يه‌و (وَعَلَيْهِ الزِّيَادَةُ) زياته‌كه‌ش ده‌كه‌ويته سهر وه‌كيله‌كه: كه هه‌زاه‌كه‌ى‌تره، به‌لام بۆ مي‌رده‌كه دروسته: هه‌ردوو هه‌زاره‌كه له وه‌كيله‌كه بستينى، ئينجا وه‌كيله‌كه‌ش هه‌زارىك له ژنه‌كه وه‌رده‌گرځيته‌وه.

(وَيَجُوزُ تَوَكُّلُهُ ذِمًّا وَعَبْدًا وَمَحْجُورًا عَلَيْهِ بِسَفَرٍ) دروسته مي‌رده‌كه: جوله‌كه‌و گاورو كۆيله‌و قه‌ده‌غه‌كراوى مال به‌فهرده‌ر بكاته وه‌كيل بۆ خولع‌كردن، به‌لام (وَلَا يَجُوزُ تَوَكُّلُ مَحْجُورٍ عَلَيْهِ فِي قَبْضِ الْعَوَضِ) دروست نيه قه‌ده‌غه‌كراوىك بكاته وه‌كيلى خوى له وه‌رگرتنى پاره‌ى خولعه‌كه‌دا (وَالْأَصَحُّ) به فه‌رموده‌ى پاستر (صِحَّةُ تَوَكُّلِهِ امْرَأَةً) دروسته مي‌رده‌كه ئافره‌تيك بكاته وه‌كيلى خوى (بِخُلْعِ زَوْجَتِهِ أَوْ طَلَاqِهَا) بۆ خولع‌كردن له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى، يان بۆ ته‌لاقدانى ژنه‌كه‌ى، هه‌روه‌ها دروسته: ژنه‌كه‌ش ئافره‌تيك بكاته وه‌كيلى خوى تاكو خولى بۆ قبول بكات، هه‌روه‌ك له زۆربه‌ى سه‌رچاوه‌كاندا فه‌رمويانه.

وَلَوْ وَكَّلَا رَجُلًا تَوَلَّى طَرَفًا، وَقِيلَ الطَّرَفَيْنِ. (فَصَلِّ) الْفُرْقَةُ بِلَفْظِ الْخُلْعِ طَلَاقٌ، وَفِي قَوْلٍ فُسْخٌ لَا يَنْقُصُ عَدَدًا، فَعَلَّاوُل لَفْظُ الْفُسْخِ كِنَايَةً، وَالْمُقَادَاةُ كَخُلْعٍ فِالْأَصَحِّ، وَلَفْظُ الْخُلْعِ صَرِيحٌ، وَفِي قَوْلٍ كِنَايَةً، فَعَلَّاوُل لَوْ جَرَى بِغَيْرِ ذِكْرِ مَالٍ وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَصَحِّ،

(وَلَوْ وَكَّلَا رَجُلًا) نه‌گەر ژنه‌كه‌و مي‌رده‌كه به هه‌ردوو‌كيان پياويكيان كرده وه‌كيلى خويان، ئه‌وه (تَوَلَّى طَرَفًا) پياوه‌كه ته‌نها يه‌ك لای خولعه‌كه سه‌رپه‌رشتى ده‌كا: يان لای ژنه‌كه، يان

لای پیاوه که، واته: لایه که ی تریش به خوی، یان وه کیلنکی تری لایه که سرپه رشتی ده کا (وَقِيلَ الطَّرَفَيْنِ) له فرموده یه کی بی میژدا: پیاوه که سرپه رشتی هردو لایه کان ده کا.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى كَوْنِهِ خَوْلَع﴾

(الْفُرْقَةُ بِلَفْظِ الْخُلْعِ) لیکجیا بوونه وهی ژن ومیژد به وشه ی خولع (طَلَّاقٌ) ته لاقده و ژماره ی ته لاقه کان که م ده کاته وه (وَقِيلَ قَوْلٍ فَسَخُّ لَا يَنْقُصُ عَدَدًا) له فرموده یه کی تری نیمامی (الشافعی) دا: لیکجیا بوونه وه یان به وشه ی خولع، هه لوه شاننده وهی ماره برینه که یه و ژماره ی ته لاقه کان که م ناکاته وه، زور له زانایانیش ئه م فرموده دووه مه یان هه لباردوه. که واته: به م فرموده یه: له سی جار زیاتریش دروسته خولع بکاو ژنه که ی له خوی ماره بکاته وه. به لام لیکجیا بوونه وهی به وشه ی ته لاق هه ته لاقده و ژماره ی ته لاقیش که م ده کاته وه، هه چنده به پاره ش بی، هه روه که له زوری ی سرچاوه کانداه فرموویانه.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سر فرموده یه کی به می به میژتر (لَفْظُ الْفَسْخِ كِنَايَةً) وشه ی (فَسْخ) واته: هه لوشاننده وه، وه که بلن: ماره برینه که تم هه لوه شاننده وه به هه زار دینار. ژنه که ش قبول بکا، ئه وه گوتیه کی نااشکرای خولع کردنه و پیوسته نیه تی خولع کردنی له گه لدا بی. به لام (وَالْمُقَادَاةُ) وشه ی پرزگار کردن (كَخُلْعٍ فِي الْأَصَحِّ) وه کو خولع وشه یه کی نااشکرایه له فرموده ی پاستردا.

(وَلَفْظُ الْخُلْعِ صَرِيحٌ) وشه ی خولعیش وشه یه کی نااشکرای ته لاقه و پیوستی به نیه ت نیه (وَقِيلَ قَوْلٍ كِنَايَةً) له فرموده یه کدا: خولعیش نااشکرایه (فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سر فرموده یه کی به می به میژتر: (لَوْ جَرَى بِغَيْرِ ذِكْرِ مَالٍ) ئه گه ر میژده که وشه ی خولعی به کار هیئا له گه ل ژنه که ی و باسی هیچ مالیکیشی نه کرد، وه که ته نها بلن: خولعم له گه ل تق کرد. - به لام ئه و نیه ته شی هه بی که ژنه که قبول بکا- ئینجا ئه گه ر ژنه که گوتی: قبولم کرد. ئه و کاته به (بِائْتِنِی) ته لاقی ده که وی و هه م (وَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَصَحِّ) له به رامبه ر ته لاقه و تنه که ش ماره یی هاویننه له سر ژنه که واجب ده بی بؤ میژده که ی، له فرموده ی پاستردا، به لام ئه گه ر ژنه که قبول نه کا، ئه و کاته ته لاقی ناکه وی.

وَيَصِحُّ بِكِنَايَاتِ الطَّلَاقِ مَعَ النِّيَّةِ، وَبِالْعَجْمِيَّةِ، وَلَوْ قَالَ: بِغُثِّكَ نَفْسَكَ بِكَذَا. فَقَالَتْ: اشْتَرَيْتُ. فَكِنَايَةُ خُلْعٍ، وَإِذَا بَدَأَ بِصِغَةِ مُعَاوَضَةٍ: كَطَلَّقْتُكَ أَوْ خَالَعْتُكَ بِكَذَا - وَقُلْنَا: الْخُلْعُ طَلَّاقٌ - فَهُوَ مُعَاوَضَةٌ فِيهَا شَوْبُ تَغْلِيْقٍ وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ قَبُولِهَا، وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهَا بِلَفْظٍ غَيْرِ مُنْفَصِلٍ،

(وَيَصِحُّ بِكِنَايَاتِ الطَّلَاقِ مَعَ النِّيَّةِ) خولع به وشه نااشکرایه کانی ته لاقیش دروست ده بی ئه گه ر نیه تی ته لاقی له گه لدا بی: له لایه ن ژنه که و میژده که وه، واته: ئه گه ر ژنه که، یان

میرده که له گه ل ووشه نااشکرایه که دا نیه تی ته لاقی نه بی، خولعه که دروست نابی، هه روه که له (مغنی) و (الشروانی) دا فرموویانه .

(وَبِالْعَجْمِيَّةِ) هه روه ها به زمانه کانی تری جگه له عه پهبیش خولع دروست ده بی، که وابو: (وَلَوْ قَالَ) نه گه ر میرده که به ژنه که ی گوت: (بِعْتِكَ نَفْسِكَ بِكَذَا) خودی تو م فروشته تو به نه و نه ده پاره یه . یان گوتی: ته لاقه که تم فروشته تو به نه و نه ده پاره یه (فَقَالَتْ اِشْتَرَيْتُ) ژنه که ش یه کسه ر گوتی: لیتم کپی به و پاره یه . یان گوتی: قبولم کرد. نه وه (فَكِنَايَةُ خُلْعٍ) ووشه ی نااشکرای خولعه و پیویستی به نیه تی خولع هه یه، هه روه که له (الشروانی) دا فرموویه تی. (وَإِذَا بَدَأَ بِصِغَةِ مُعَاوَضَةٍ) هه ر کاتیک له سه ره تاوه میرده که ووشه یه کی وه رگرتنی شتیکی له به رامه به ر شتیک بۆ خولعه که به کار هیئا (كَطَلَقْتُكَ أَوْ خَالَعْتُكَ بِكَذَا) وه که بلایته ژنه که ی: ته لاقم دای به نه و نه ده پاره یه . یان خولعم له گه لت کرد به و شته . ژنه که ش قبولی کرد (وَقُلْنَا: اَلْخُلْعُ طَلَاقٌ) به فرمووده ی به هیز تریش بلتین: خولع ته لاقدانه (فَهُوَ مُعَاوَضَةٌ فِيهَا شَوْبٌ تَغْلِيْقٌ) نه و مامله ته وه رگرتنی شتیکی له به رامه به ر شتیک وه لواسینی ته لاقه که شی تی که ل کراوه ؟ چونکه تا ژنه که قبول نه کا ته لاقه که نا که وئ، که وابو: (وَلَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ قَبُولِهَا) میرده که ی بۆی دروسته په شیمان بییته وه پیش نه وه ی ژنه که قبول بکا، واته: هه ر کاتیک ژنه که قبولی کرد، نه وه خولعه که جیگیر ده بی و مافی په شیمانی نیه .

که وابو: نه گه ر میرده که پی ی گوت: نه گه ر ماوه ی سالتیک شیر بده یته کوپه که م ته لاقتم که وتبی. ژنه که ش به زویان گوتی: قبولم کرد. نه وه ده سه به جی ته لاقه که ی ده که وئ، هه روه که له (تحفة) دا فرموویه تی، که واته: شیردانه که شی له سه ر واجب ده بی. (وَيُشْتَرَطُ قَبُولُهَا) به مه رج داندراوه: ژنه که ش خولعه که قبول بکا (بَلْفِظْ غَيْرَ مُنْقَصِلٍ) به ووشه یه کی جیانه بووه وه له گۆته ی میرده که، واته: هیچ قسه یه کی زوری بیگانه و هیچ بی ده نگبوونیکی دریژ نه که ویتته نیتوان گفتوگری میرده که و ژنه که، وه که یه کسه ر به دوی ته واو بوونی گۆته ی میرده که دا بلئ: قبولم کرد. یان قبولی خولعه که م کرد. به لام نا فره تی لال به ناماژه کردن خولعه که قبول ده کا.

فَلَوْ اِخْتَلَفَ اِيجَابٌ وَقَبُولٌ: كَطَلَقْتُكَ بِاَلْفٍ فَقَبِلْتَ بِاَلْفَيْنِ وَعَكْسُهُ اَوْ طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِاَلْفٍ فَقَبِلْتَ وَاحِدَةً بِثُلُثِ اَلْفٍ فَلَعُوْ، وَلَوْ قَالَ طَلَقْتُكَ ثَلَاثًا بِاَلْفٍ فَقَبِلْتَ وَاحِدَةً بِاَلْفٍ، فَلَا صَحْ وَفَوْقَ الثَّلَاثِ وَوُجُوبُ اَلْفٍ، اِنْ بَدَأَ بِصِغَةِ تَغْلِيْقٍ: كَمَتَى اَوْ مَتَمَّا اَعْطَيْتَنِي فَتَغْلِيْقٌ فَلَا رُجُوعَ لَهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا وَلَا الْاِعْطَاءُ فِالْمَجْلِسِ، اِنْ قَالَ: اِنْ اَوْ اِذَا اَعْطَيْتَنِي. فَكَذَلِكَ لَكِنْ يُشْتَرَطُ اِعْطَاءٌ عَلَى الْفُورِ،

(فَلَوْ اِخْتَلَفَ اِيجَابٌ وَقَبُولٌ) جا نه گه ر گۆته ی میرده که و قبول کردنی ژنه که لیک جیاواز بون:

(كَطَلَّقْتُكَ بِأَلْفٍ) وهك بلّٰى: ته لاقم دای به یهك هزار دینار (فَقَبِلْتُ بِالْفَيْنِ) ژنهكش بلّٰى: قبولم كرد به دوو هزار دینار. هم (وَعَكْسُهُ) وهك به پیچه وانهی نهو وینه یه میرده كه بلّٰى: به دوو هزار. ژنهكش بلّٰى: به یهك هزار (أَوْ) یان بلّٰى: (طَلَّقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) سی به سی ته لاقم دای به هزار دینار (فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بِثُلُثِ أَلْفٍ) ژنهكش گوتی: یهك ته لاقم قبول كرد به سییه کی هزاره كه (فَلَقَوْا) نهو له هه رسیك مه سه له كه دا خولعه كه به تاله و ته لاقه كه ناكه وئو ماله كهش ناكه ویتته سه ژنهكه.

به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده كه گوتی: (طَلَّقْتُكَ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) سی به سی ته لاقم دای به هزار دینار (فَقَبِلْتُ وَاحِدَةً بِأَلْفٍ) ژنهكش گوتی: یهك ته لاقم قبول كرد به هزار دیناره كه، نهو كاته (فَالْأَصْحُ وَقَوْعُ الثَّلَاثِ وَوَجُوبُ أَلْفٍ) به فهرمووده ی پرستتر: سی ته لاقه كه ی ده كه وئو ژنهكش هزاره كه ی له سه ر واجب ده بی بۆ میرده كه ی، چونكه جیاوازییان له نه اندازه ی ماله كه دا نیه.

(وَلِنْ بَدَأَ بِصِغَةِ تَعْلِيْقٍ) نه گهر له سه ره تاوه میرده كه وشه یه کی هه لواسینی بۆ خولعه كه به كار هیئا: (كَمْتَى أَوْ مَتَى مَا أُعْطِيتِنِي) وهك بلّیتته ژنهكه ی: هه ر كاتیکی دهااتوو نهو شته م بدهیتتی ته لاقت بكه وئو. نهو (فَتَعْلِيْقٍ) هه لواسینی ته لاقه له لایه ن میرده كه وه، كه وابو: (فَلَا رُجُوعَ لَهُ) میرده كه بۆی دروست نیه په شیمان ببیتته وه، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ الْقَبُولُ لَفْظًا) به مه رج داناندري: ژنهكه به زوبان قبول بكاو هم (وَلَا الْإِعْطَاءُ فِي الْمَجْلِسِ) مه رجیش نیه له دانیشگه ی خولعه كه دا شته كه بداته میرده كه ی، به لكو نه گهر له دوی لیكجیا بونه وه ی دانیشگه كه و له دوی ماوه یه کی زۆر دریژیش شته كه ی بداتی ته لاقه كه هه ر ده كه وئو، واته: به لام تا شته كه ی نه داتی ته لاقه كه ی ناكه وئو، هه روهك له سه رچاوه كاندا فهرموویانه.

(وَلِنْ قَالَ) نه گهر میرده كه به ژنهكه ی گوت (لِنْ) نه گهر (أَوْ إِذَا) یان هه ر كاتی (أُعْطِيتِنِي) نهو شته م بدهیتتی ته لاقت كه وتبی، نهو هه ش (فَكَذَلِكَ) وهك نهو هكه ی تر بۆی دروست نیه په شیمان ببیتته وه، هم مه رج نیه: ژنهكه به زوبان قبول بكا (لَكِنْ يُشْتَرَطُ إِعْطَاءٌ عَلَى الْقَوْرِ) به لام **وَإِنْ بَدَأَتْ بِطَلَبِ طَلَاقٍ فَأَجَابَ فَمُعَاوَضَةً فِيهَا شَوْبُ جَعَالَةٍ فَلَهَا الرُّجُوعُ قَبْلَ جَوَابِهِ، وَيُشْتَرَطُ قَوْرٌ لِحَوَابِهِ، وَلَوْ طَلَبَتْ ثَلَاثًا بِأَلْفٍ فَطَلَّقَ طَلَقَةً بِثُلَاثِهِ فَوَاحِدَةً بِثُلَاثِهِ، وَإِذَا خَالَعَ أَوْ طَلَّقَ بِعَوَضٍ فَلَا رَجْعَةَ، فَإِنْ شَرَطَهَا فَرَجْعِيٍّ وَلَا مَالٍ،**

به مه رج دانندراوه: یه كسه ر له دانیشگه ی خولعه كه دا شته كه بداته میرده كه ی بی نهو هه ی گفتوگوه یه کی دریژی بیگانه، یان بی ده نگیبونیکی دریژ بكه ویتته نیوان گوتی

می‌دهد که و میدانی شته که .

(وَإِنْ بَدَأَتْ بِطَلَبِ طَلَقٍ) نه‌گه‌ر له سهره‌تاوه ژنه‌که داوای ته‌لاقی له می‌دهد که ی کردو گوتی: به نه‌وه‌نده پاره‌یه ته‌لاقم بده . یان گوتی: نه‌گه‌ر ته‌لاقم بده‌ی نه‌و شتم له سهر بی بده‌می (فَأَجَابَ) می‌دهد که ش یه‌کسر وه‌لامی داوه‌و گوتی: ته‌لاقم دای. نه‌وه (فَمُعَاوَضَةً فِيهَا شَوْبُ جَعَالَةٍ) نه‌و مامله‌ته وه‌رگرتنی شتی‌که له به‌رام‌بهر شتی‌ک و (جَعَالَةً) شی تیکه‌ل کراوه، واته: ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وئ و واجبه: شته‌که‌ش بداته می‌دهد که‌ی، هر‌چند می‌دهد که له ته‌لاقدانه‌که‌دا ناوی شته‌که‌شی دوویاره نه‌کرد بیته‌وه، هه‌روه‌ک له (فصل‌ی‌داها‌تو‌دا پوون کراوه‌ته‌وه .

که‌وابو: (فَلَهَا الرُّجُوعُ قَبْلَ جَوَابِهِ) ژنه‌که بوی دروسته په‌شیمان بیته‌وه پیش نه‌وه‌ی می‌دهد که له وه‌لامی‌دا ته‌لاقی بدا، به‌لام (وَيُشْتَرَطُ فَوْزُ لِحَوَابِهِ) لی‌ره‌دا به‌م‌رج داده‌ندری: می‌دهد که یه‌کسر له دانیش‌که‌ی خولعه‌که‌دا وه‌لامی ژنه‌که بداته‌وه‌و ته‌لاقی بدا، چونکه نه‌گه‌ر پاش ماوه‌یه‌ک ته‌لاقی بدا، نه‌و کاته به (رجعی) ته‌لاقی ده‌که‌وئ و هیچ شتی‌کیش ناکه‌وئته سهر ژنه‌که، مه‌گه‌ر ژنه‌که بلئ: به نه‌وه‌نده پاره‌یه ته‌لاقم بده هر‌چند دوا‌ی ماوه‌یه‌کیش بی. نه‌و کاته په‌له‌کردن واجب نیه، هه‌روه‌ک له ژۆریه‌ی سهر‌چاوه‌کان‌دا فرموویانه .

(وَلَوْ طَلَبَتْ ثَلَاثًا بِالْفِرِّ) نه‌گه‌ر ژنه‌که داوای هه‌رسی‌ک ته‌لاقی کردو گوتی: به هه‌زار دینار سی‌به‌سی ته‌لاقم بده (فَطَلَقَ طَلَقَهُ بِثَلَاثَةٍ) می‌دهد که ش یه‌ک ته‌لاقی‌دا به سی‌یه‌کی هه‌زاره‌که، نه‌وه (فَوَاحِدَةً بِثَلَاثَةٍ) یه‌ک ته‌لاقی ده‌که‌وئ به سی‌یه‌کی هه‌زاره‌که .

(وَإِذَا خَالَعَ أَوْ طَلَّقَ بِعَوَضٍ) هه‌ر کاتی‌ک می‌دهد که خولعی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی کرد، یان له به‌رام‌بهر وه‌رگرتنی شتی‌ک ته‌لاقی‌دا، نه‌وه ده‌بیته (بائن)، هه‌ر‌چند شته‌که‌ش دروست نه‌بوئ بکریه‌ پاره: وه‌ک شه‌پاب و سه‌گ، که‌وابو: (فَلَا رَجْعَةَ) می‌دهد که مافی (رَجْعَةً) = گه‌پاندنه‌وه‌ی له سهر ژنه‌که نیه، به‌لکو مه‌رجه: ژنه‌که پازی بیی، ئینجا به ماره‌پینیک‌ی نوئ و به ماره‌بییه‌کی‌تر له خوی ماره بکاته‌وه .

(فَإِنْ شَرَطَهَا) جا نه‌گه‌ر می‌دهد که (رَجْعَةً) ی به م‌رج داناو گوتی: خولعم له‌گه‌ل کردی، یان به هه‌زار دینار ته‌لاقم دای به‌و مه‌رجه‌ی مافی گه‌پاندنه‌وه‌تم هه‌بی. نه‌وه (فَرَجْعِيٍّ وَلَا مَالٍ) وَفِي قَوْلٍ بَائِنٍ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَلَوْ قَالَتْ: طَلَّقْنِي بِكَذَا. وَارْتَدَّتْ، فَأَجَابَ، إِنْ كَانَ قَبْلَ دُخُولِ أَوْ بَعْدَهُ وَأَصَرَّتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ بَأَنْتِ بِالرَّدِّ وَلَا مَالٍ، وَإِنْ أَسْلَمْتَ فِيهَا طَلَّقْتَ بِالْمَالِ، وَلَا يَصْرُ تَخْلُلُ كَلَامٍ يَسِيرٍ بَيْنَ إِجَابِ وَقَبُولِ. (فَصُلِّ) قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَعَلَيْكَ أَوْ وَلِيَّكَ كَذَا. وَلَمْ يَسْبِقْ طَلَبُهَا بِمَالٍ وَقَعَ رَجْعِيًّا قِيلَتْ أَمْ لَا وَلَا مَالٍ، فَإِنْ قَالَ: أَرَدْتُ مَا يُرَادُ بِطَلْقِكَ بِكَذَا. وَصَدَّقَتْهُ

به (رجعی) ته لاقی ده که وئو هیچ مالیش له سر ژنه که واجب نابی (وَفِي قَوْلِ بَائِنٍ بِمَهْرٍ مِّثْلٍ) له فهرموده یه کدا: به (بائنی) ته لاقی ده که وئو ماره یی هاویننه ده که ویتته سر ژنه که بۆ میړده که ی.

(وَلَوْ قَالَتْ طَلَّقْنِي بَغْذَا) نه گهر ژنه که گوتی: ته لاقم بده به و شته. ئینجا (وَأَرْتَدَّتْ) ژنه که ش کافر بوو (فَأَجَابَ) ئینجا میړده که ش یه کسر وه لاقی داوه ته لاقی دا، نه وه ته ماشا ده که ی: (إِنْ كَانَ قَبْلَ دُخُولٍ) نه گهر کافر بوونه که ی پیش جیماع کردن بی (أَوْ بَعْدَهُ وَأَصْرَتْ حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ) یان له دوا جیماع کردن بوو، به لام ژنه که سووړ بوو له سر کافر بوونه که ی تا (عِدَّةً) ی ته واو بوو، نه وه (بَائِنٌ بِالرُّدَّةِ وَلَا مَالٍ) له هر دوو حاله تدا به کافر بوونه که ماره برپینه که ی هله ده و شیتته وه ته لاقی ناکه وئو مالیش له سر ژنه که واجب نابی، به لام (وَإِنْ أَسْلَمَتْ فِيهَا) نه گهر ژنه که له (عِدَّةً) دا بؤوه موسولمان، نه و کاته (طَلَّقَتْ بِالْمَالِ) به ماله ناویراوه که ته لاقی ده که وئو.

(وَلَا يَضُرُّ) زیان له دروستبوونی خولع نادا: (تَخْلُلُ كَلَامَ يَسِيرٍ بَيْنَ إِجَابٍ وَقَبُولٍ) قسه کردنیکی که م بکه ویتته نیتوان گفتوگری میړده که و ژنه که، به لام نه گهر قسه کردنه که زور بی زیانی به یه، هه روه ک پابرا.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي نُهَو ووشانده ی پاره له سر ژنه که واجب ده که ن﴾

(قَالَ) هه رکاتیک میړده که به ژنه که ی گوت: (أَنْتِ طَالِقٌ وَعَلَيْكَ أَوْ وَكِ عَلَيْكَ كَذَا) ته لاقیت که وتبی و نه وه نده پاره یه شت له سر بی. یان ته لاقیت که وتبی و نه وه نده پاره یه بۆ من له سر تو بی. یان نه وه نده پاره یه شت له سر بی و ته لاقیت که وتبی (وَلَمْ يَسْبِقْ طَلَبُهَا بِمَالٍ) پیشداش ژنه که داوا ته لاقدانی به مالی نه کردبو، نه وه (وَقَعَ رَجْعِيًّا) - نه گهر نیه تی سی ته لاقی نه بوبی - به (رجعی) ته لاقی ده که وئو، جیاوازی نیه (قَبِلْتُ أَمْ لَا) ژنه که قبول بکا، یان نا (وَلَا مَالٍ) هیچ مالیکیش ناکه ویتته سر ژنه که، چونکه به خورایی ته لاقی داوه، ئینجا له خوییه وه باسی هه ندیک مالیشی کردوه ته لاقه که شی به و ماله نه به ستوه.

به لام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ مَا يُرَادُ بِطَلْقِكَ بَغْذَا) نه گهر میړده که گوتی: مه به ستم به ووشه ی پابردو نه وه بوو: به نه وه نده پاره یه ته لاقم دای (وَصَدَّقْتُهُ) ژنه که ش باوه پی کردو گوتی: **فَكَهْوٌ فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ سَبَقَ بَائِنٌ بِالْمَذْكُورِ، وَإِنْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ عَلَى أَنْ لِي عَلَيْكَ كَذَا. فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ كَطَلْقِكَ بَغْذَا، فَإِذَا قَبِلَتْ بَائِنٌ وَوَجَبَ الْمَالُ، وَإِنْ قَالَ: إِنْ ضَمِنْتَ لِي أَلْفًا فَأَنْتِ طَالِقٌ. فَضَمِنْتَ فِي الْقَوْرِ**

پاست ده کاو قبولیشی کرد، نه وه (فَكَهْوٌ) وه ک گزبیتی: به نه وه نده پاره یه ته لاقم دای، نه وها برپاری بۆ ده درئ، واته: نه گهر ژنه که یه کسر گوتی قبولم کرد، نه وه به (بائنی)

ته لاقی ده که وئو پاره ناوبراوه که ش له سر ژنه که واجب ده بی بۆ میړده که (فِي الْأَصْح) له فرموده ی پاستردا، به لام نه گهر ژنه که قبول نه کا ته لاقه که ی ناکه وئو، جیاوازی نیه: ژنه که باوه پ بکا که نه و مه به سه ته ی هه بوه، یان باوه پ نه کا، به لام له و حاله ته ی ژنه که باوه پ ناکاو سویندیش ناخوا پیویسته میړده که سویندی گه پاندرایه وه بخوا: که نه و مه به سه ته ی هه بوه. چونکه نه گهر له و حاله ته دا سوینده که نه خوا ته لاقه که ی به (رجعی) ده که وئو، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا روون کراوه ته وه.

جا بزانه: نه وه ی پرابردو له حاله تیکدا بوو: که ژنه که داوای ته لاقی نه کردب، به لام (وَإِنْ سَبَقَ) نه گهر پیشدا ژنه که داوای کرد به مالیک ی دیارکراو ته لاقی بدا، میړده که ش له وه لامی دا گوتی: ته لاقت که وتبی. یان ته لاقم دای. نه وه (بِأَنْتِ بِالْمَذْكُورِ) به (بائن) ی ته لاقی ده که وئو به و ماله ناوبراوه، هر چند میړده که ش له ته لاقدانه که دا ناوی ماله که دووباره نه لیته وه، جا نه گهر ژنه که گوتی: به مال، یان به پاره ته لاقم بده. هیچ مالیکیشی دیاری نه کرد، به لام میړده که گوتی: به هه زار دینار ته لاقم دای، نه و کاته نه گهر ژنه که یه کسر قبول بکا ته لاقی به و هه زار دیناره ده که وئو، نه گهر قبولیش نه کا ناکه وئو.

به لام نه گهر هیچکیشان ماله که دیاری نه کا: وه که ته نها بلئ: به پاره ته لاقم بده. میړده که ش ته نها بلئ: ته لاقم دای. نه و کاته به ماره یی هاویننه به (بائن) ی ته لاقی ده که وئو واجب: بیداته میړده که ی، هه روه که له ژوربه ی سرچاوه کاندراوون کراوه ته وه. (وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که ی گوتی: (أَنْتِ طَالِقٌ عَلَى أَنْ لِي عَلَيْكَ كَذَا) ته لاقت که وتبی، یان ته لاقم دای له سر نه و مه رجعی نه و نه ده پاره یه بۆ من له سر تو بی. نه وه (قَالَ مَذْهَبٌ أَنَّهُ كَطَلَّقْتُكَ بِكَذَا) به فرموده ی پاستی مه زه ب: وه که نه وه یه بلئ: به نه و نه ده پاره یه ته لاقم دای. که وابو: (فَإِذَا قَبِلْتَ) هر کاتیک یه کسر له دانیشگه که دا گوتی: قبولم کرد. نه وه (بِأَنْتِ وَوَجِبَ الْمَالُ) به (بائن) ی ته لاقی ده که وئو واجب: ماله ناوبراوه که بداته میړده که ی.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که گوتی (إِنْ ضَمِنْتَ لِي أَلْفًا فَأَنْتِ طَالِقٌ) نه گهر تو بۆ من بییه زامینی هه زار دینار ته لاقت که وتبی (فَضَمِنْتَ فِي الْفُورِ) ژنه که ش یه کسر له دانیشگه که دا بَانتَ وَلَزِمَهَا الْأَلْفُ، وَإِنْ قَالَ: مَتَى ضَمِنْتَ. فَمَتَى ضَمِنْتَ طَلَّقْتُ، وَإِنْ ضَمِنْتَ دُونَ الْأَلْفِ لَمْ تَطْلُقْ، وَلَوْ ضَمِنْتَ أَلْفَيْنِ طَلَّقْتُ، وَلَوْ قَالَ: طَلَّقِي نَفْسَكَ إِنْ ضَمِنْتَ لِي أَلْفًا. فَقَالَتْ: طَلَّقْتُ وَضَمِنْتُ. أَوْ عَكْسَهُ بَانتَ بِالْأَلْفِ، فَإِنْ اقْتَصَرَتْ عَلَى أَحَدِهِمَا فَلَا، وَإِذَا عَلَّقَ بِإِعْطَاءِ مَالٍ فَوَضَعَتْهُ بَيْنَ يَدَيْهِ طَلَّقْتُ، وَالْأَصَحُّ دُخُولُهُ فِي مِلْكِهِ، گوتی: بومه زامینی هه زاره که. نه وه (بِأَنْتِ وَلَزِمَهَا الْأَلْفُ) به (بائن) ی ته لاقی ده که وئو

هه زاره که شی له سهر واجب ده بی بیداته میړده که ی، به لام (وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که گوتی (مَتَى ضَمِنْتَ) له هه کاتیکی داهاتوودا تو بؤ من ببیه زامینی هه زار دینار ته لاق ته وتی. نه و کاته په له کردنی ناوئ، به لکو (فَمَتَى ضَمِنْتَ طَلَّقْتُ) هه کاتیکی ژنه که گوتی: بومه زامین. ته لاقی ده که وئ.

(وَإِنْ ضَمِنْتَ دُونَ الْأَلْفِ) نه گهر- له هه ردووه مه سه له که دا- ژنه که بووه زامینی که متر له هه زار دیناره که، نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئ، چونکه پیته لواسراوه که نه هاتو ته جئ، به لام (وَلَوْ ضَمِنْتَ أَلْفَيْنِ) نه گهر بووه زامینی دوو هه زار، نه و کاته (طَلَّقْتُ) ته لاقه که ی ده که وئ، به لام هه زاره زیاده که له میړده که حه لال نابئ و نه گهر وه ریشی بگری واجب بیداته وه، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کانداهه رموویانه .

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میړده که گوتی: (طَلَّقِي نَفْسَكَ إِنْ ضَمِنْتَ لِي أَلْفًا) خوت ته لاق بده نه گهر بؤ من ببیه زامینی هه زار دینار (فَقَالَتْ) ژنه که ش په کسه له دانیش که دا گوتی (طَلَّقْتُ وَضَمِنْتُ) خوم ته لاق داو بومه زامینی هه زاره که (أَوْ عَكْسَهُ) یان به پیچه وانه که ی گوتی: بومه زامینی هه زاره که و خوم ته لاق دا. نه وه (بِأَنْتِ بِأَلْفٍ) به (بِأَنْتِ) ته لاقی ده که وئ و واجب هه زار دیناره که ش بداته میړده که، به لام (فَإِنْ اقْتَصَرْتُ عَلَى أَحَدِهِمَا) نه گهر له زامینی و له ته لاقدانه که ژنه که ته نه یه کیکیانی گوت (فَلَا) ته لاقی ناکه وئ؟ چونکه ته لاقدان و مه رجه که پیکوه به ستراون.

(وَإِذَا عَلَّقَ بِإِعْطَاءِ مَالٍ) هه کاتیکی میړده که ته لاقه که ی هه لواسی به پیدانی مالکی زاندر او: وه که نه گهر نه وه نده مال هم بده یئ، یان نه گهر نه وه نده مال هم بؤ بیئ ته لاق ته بکه وئ (فَوَضَعَتْهُ بَيْنَ يَدَيْهِ) ژنه که ش په کسه مال که ی له به رده ست میړده که ی دانا، نه وه (طَلَّقْتُ) ته لاقی ده که وئ، هه رچه ند میړده که ش وه ری نه گری، چونکه (وَالْأَصَحُّ دُخُولُهُ فِي مِلْكِهِ) به هه رمووده ی پاستر: به ته نه دانا نه که مال که ده بیته ملکی میړده که.

به لام نه گهر هه لواسینه که بؤ کاتیکی داهاتووبئ: وه که هه کاتیکی له مه وودا، یان له هه کاتیکی داهاتوودا نه و شته م بده یئ، یان بؤم بیئ ته لاق ته بکه وئ. نه و کاته په له کردنی ناوئ و میړده که ش بؤی دروست نیه په شیمان بیته وه، که واته: هه کاتیکی داهاتووتا مردن- نه گهر شته که ی بداتی ته لاقی ده که وئ، هه روه که له باسه که ی پابردوودا پوونمان کرده وه.

وَإِنْ قَالَ إِنْ أَقْبَضْتَنِي. فَقِيلَ كَالْإِعْطَاءِ، وَالْأَصَحُّ كَسَائِرِ التَّغْلِيْقِ فَلَا يَمْلِكُهُ، وَلَا يُشْتَرَطُ لِلْإِقْبَاضِ مَجْلِسٌ، قُلْتُ: وَيَقَعُ رَجْعِيًّا، وَيُشْتَرَطُ لِتَحْقُقِ الصِّفَةِ أَخْذُهُ بِيَدِهِ مِنْهَا وَلَوْ مُكْرَهَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ عَلَّقَ بِإِعْطَاءِ عَبْدٍ وَوَصَفَهُ بِصِفَةٍ سَلِمَ فَأَعْطَتْهُ لَا بِالصِّفَةِ لَمْ تَطْلُقْ أَوْ بِهَا مَعِيًّا فَلَهُ رَدُّهُ وَمَهْرُ مِثْلِ، وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ سَلِيمًا،

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میړده که گوتی (إِنْ أَقْبَضْتَنِي) نه گهر نه و شته ده که به لی من کرد، یان

وَيَتَدَام، يان ته تسليمت كردم ته لاقته كه وتبئ، نه وه (فَقِيلَ كَالْإِعْطَاءِ) له فهرموده يه كي بئ هيزدا: وهك پيدانه، به لام (وَالْأَصْحُ) به فهرموده ي پاستتر: نه وهش (كَسَائِرِ التَّعْلِيْقِ) وهك ويته كاني هه لواسيني تره، كه وابو: (فَلَا يَمْلُكُهُ) ميړده كه نابيته خاوه ني شته وه رگير او كه، هم (وَلَا يُشْتَرَطُ لِلْإِقْبَاضِ مَجْلِسٌ) بئ ويدان و ته تسليم كردني شته كه دانيسگه ي مامله ته كه به مهرج داناندرئ.

به لام نه گهر نيشانه يه كه هه بئ: كه ژنه كه و ميړده كه به وشه ي دهقه به لكردن مه به ستيان كردنه ملك بئ، نه و كاته وهكو وشه ي پيداني پراېردو و پرياي بوونه ملك و ويداني به په له ي بئ ده درئ، هه روه كه له زوربه ي سرچاوه كاندا فهرمو يانه.

جا له وحاله ته ي مه به ستيان كردنه ملك نه بئ، نه وه (قُلْتُ) نيمامي (النواوي) ده فهرموئ (وَيَقَعُ رَجْعِيًّا) هه ر كاتي ك شته كه ي وه رگرت ته لاقه كهش به (رجعي) ده كه وي، چونكه پيته لواسراوه كه هاتوته جي، به لام شته كه نابيته ملكي ميړده كه، هه روه ها هه ر كاتي ك ميړده كه گوتي: نه گهر نه و شته م لي وه رگرتي ته لاقته بكه وي. نه وه (وَيُشْتَرَطُ لِتَحْقُقِ الصِّفَةِ) به مهرج داده ندرئ بئ هاتنه جي نه و پيته لواسراوه: (أَخْذُهُ بِيَدِهِ مِنْهَا) ميړده كه به ده ستی خوي شته كه له ژنه كه وه رگري (وَلَوْ مُكْرَهَةً) هه ر چنه د ژنه كهش زورلي كراو بئ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) كه وابو: له م مه سه له يه شدا ته لاقه كه به (رجعي) ده كه وي، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرمو يانه، واته: چونكه شته كه نابيته ملكي ميړده كه.

(وَلَوْ عَلِقَ بِإِعْطَاءِ غَيْرٍ) نه گهر ميړده كه ته لاقه كه ي هه لواسي به پيداني كويله يه كه، يان جلي ك، يان ناژه ليك، يان هه ر شتي كي تر (وَوَصَفَهُ بِصِفَةٍ سَلَمٍ) مهرجه كاني شته كه شي پوون كرده وه به پوون كرده وه ي سه له م، وهك بلئ: شته كه نه وها بئ و نه وها بئ (فَأَعْطَتْهُ لَا بِالصِّفَةِ) ژنه كهش شته كه ي دايئ به لام مهرجه باسكراوه كاني ليته هاتنه جي، نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناكه وي، چونكه پيته لواسراوه كه نه هاتوته جي (أَوْ بِهَا) يان يه كسر شته كه ي دايئ و مهرجه باسكراوه كانيشي ليته هاتنه جي، به لام (مَعِيًّا) عه يبيكي كوني هه بو، نه و كاته ته لاقی ده كه وي، جا به هوي عه يبه كه (فَلَهُ رَدُّهُ وَمَهْرُ مِثْلٍ) ميړده كه بوي دروسته شته عه ييداره كه بئ ژنه كه بگه پيښي وه واره يي هارويښي له جياتي ليته وه رگري (وَفِي قَوْلٍ قِيمَتُهُ سَلِيمًا) له فهرموده يه كدا: نرخي شته كه ي له حاله تي بي عه يبي دا ليته ورده گري.

وَلَوْ قَالَ: عَبْدًا. طَلَّقْتُ بِعَبْدٍ إِلَّا مَعْصُوبًا فِي الْأَصَحِّ وَلَهُ مَهْرٌ مِثْلٍ، وَلَوْ مَلَكَ طَلَّقَهُ فَقَطْ فَقَالَتْ: طَلَّقَنِي ثَلَاثًا بِالْأَلْفِ. فَطَلَّقَ الطَّلَاقَةَ فَلَهُ أَلْفٌ، وَقِيلَ ثُلُثُهُ، وَقِيلَ إِنَّ عِلْمَتِ الْحَالِ فَأَلْفٌ وَإِلَّا فَثُلُثُهُ، وَلَوْ طَلَبَتْ طَلَّقَهُ بِالْأَلْفِ فَطَلَّقَ بِمِائَةٍ وَقَعَ بِمِائَةٍ، وَقِيلَ بِالْأَلْفِ، وَقِيلَ لَا تَقَعُ، وَلَوْ قَالَتْ: طَلَّقَنِي غَدًا بِالْأَلْفِ. فَطَلَّقَ غَدًا أَوْ قَبْلَهُ بَانَتْ بِمَهْرٍ مِثْلٍ، وَقِيلَ فِي قَوْلٍ بِالْمُسَمَّى،

(وَلَوْ قَالَ عَبْدًا) نه گهر میړده که گوتی: نه گهر کزیله یه ک، یان جلیک، یان مه پیکم بده یئی ته لاقه ته که وتبی، واته: باسی مه رجه کانی شته که شی نه کرد، نه وه (طَلَّقْتُ بِعَبْرٍ) هر جور ه کزیله یه کی بداتی، یان هر جور جلیک و هر جور مه پیکم بداتی، ته لاقی ده که وئی (إِلَّا مَقْصُوبًا فِي الْأَصَحِّ) ته نه زه و تکر او نه بی، له فرموده ی راستردا، جا هر چه ند ته لاقه که ش ده که وئی، به لام نه کزیله که و نه جله که و نه مه په که نابنه ملکی میړده که؟ چونکه نه زاندر او، که و ابو: (وَلَهُ مَهْرٌ مِّثْلُ) میړده که ماره یی هاووینه ی بۆ واجب ده بی له سر ژنه که.

(وَلَوْ مَلَكَ طَلِّقَةً فَقَطً) نه گهر میړده که ته نه ته لاقیک، یان دوو ته لاقی له ژنه کی مابو (فَقَالَتْ طَلَّقْنِي ثَلَاثًا بِأَلْفٍ) ژنه که ش گوتی: سی به سی ته لاقم بده به هزار دینار (فَطَلَّقَ الطَّلِيقَةَ) میړده که ش یه کسر به و ته لاقی مابوی، یان به و دوو ته لاقی مابوی ژنه کی ته لاق دا، نه وه (فَلَهُ أَلْفٌ) میړده که به ته وای ه زاره کی بۆ واجب ده بی له سر ژنه که، هر چند ژنه که ش نه یزانی بی ته نه ته لاقیک، یان دوو ته لاقی ماوه؟ چونکه مه به سستی ژنه که: که (أَلْبَيْنُونَةُ الْكُبْرَى) - جیابوونه وه ی گه وره بوو، هاتوته جی (وَقِيلَ ثَلَاثَةٌ) له فرموده یه کی بی هیژدا: سییه کی ه زاره کی بۆ ه یه (وَقِيلَ) له فرموده یه کی بی هیژدا (إِنْ عَلِمْتَ الْحَالَ فَأَلْفٌ وَإِلَّا فثَلَاثَةٌ) نه گهر ژنه که زانی بی ته نه ته لاقیک، یان دوو ته لاقی ماوه نه وه ه زاره کی له سر واجب ده بی، نه گهر نا: سییه کی ه زاره کی له سر واجب ده بی.

(وَلَوْ طَلَّبَتْ طَلِّقَةً بِأَلْفٍ) نه گهر ژنه که یه ته لاقی داوا کرد به هزار دینار (فَطَلَّقَ بِمِائَةٍ) میړده که ش یه کسر یه ته لاقی دا به سده دینار، نه وه (وَقَعَ بِمِائَةٍ) به سده دینار ته لاقه کی ده که وئی، چونکه ده توانی به خورایش ته لاقی بدا (وَقِيلَ بِأَلْفٍ) له فرموده یه کی بی هیژدا: به هزاره که ته لاقی ده که وئی (وَقِيلَ لَا تَقْعُ) له بی هیژیکی تردا ته لاقه که ناکه وئی.

(وَلَوْ قَالَتْ) نه گهر ژنه که گوتی (طَلَّقْنِي غَدًا بِأَلْفٍ) سبه یئی ته لاقم بده به هزار دینار (فَطَلَّقَ غَدًا أَوْ قَبْلَهُ) میړده که ش سبه یئی، یان پیش سبه یئی ته لاقی دا، نه وه (بِأَنْتَ بِمَهْرٍ مِّثْلٍ) به (بائن) ته لاقی ده که وئی به ماره یی هاووینه - نه که به هزاره که - چونکه ژنه که پاره کی کردوته سه له م له ته لاقدا، ته لاقیش نابیته قهرز (وَقِيلَ فِي قَوْلٍ بِالْمُسْمَى) له فرموده یه کی بی هیژدا: به ناوبراوه که ته لاقی ده که وئی.

وَأَنْ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ الدَّارَ فَأَنْتِ طَالِقٌ بِأَلْفٍ. فَقَبِلَتْ وَدَخَلَتْ طَلَّقَتْ عَلَى الصَّحِيحِ بِالْمُسْمَى، وَفِي وَجْهِهِ أَوْ قَوْلٍ بِمَهْرٍ الْمِثْلِ، وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ أَجْنَبِيٍّ وَإِنْ كَرِهَتْ الزَّوْجَةُ، وَهُوَ كَاخْتِلَاعِهَا لَفْظًا وَحُكْمًا، وَلَوْ كِيلُهَا أَنْ يَخْتَلِعَ لَهُ، وَلِلْأَجْنَبِيِّ تَوَكِيلُهَا فَتَسْخِيرُ هِيَ، وَلَوْ

اِخْتَلَعَ رَجُلٌ وَصَرَخَ بِوَكَّالَتِهَا كَاذِبًا لَمْ تَطْلُقْ، وَأَبُوهَا كَأَجْنَبِيٍّ فَيَخْتَلِعُ بِمَالِهِ،

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر می‌دیده که گوتی (إِذَا دَخَلْتَ الدَّارَ فَأَنْتِ طَالِقٌ بِالْفِرِّ) هر کاتیک، یان نه گهر بچیته ناو خانووه که ته لاقت بکه وی به هزار دینار (فَقَبِلْتُ) ژنه که ش یه کسه ر گوتی قبولم کرد، ئینجا (وَدَخَلْتُ) له دوی ماوه یه ک چوه ناو خانووه که، نه وه (طَلَقْتُ عَلَى الصُّحُوحِ بِالْمُسَمَّى) له سهر فرموده ی پاست: به (بائنی) به پاره ناوبراوه که ته لاقتی ده که وی (وَفِي وَجْهِ أَوْ قَوْلٍ بِمَهْرِ الْمَثَلِ) له فرموده یه کدا: به ماره یی هاوینته ته لاقتی ده که وی.

﴿ خولعی بیگانه ﴾

(وَيَصِحُّ اخْتِلَاعُ أَجْنَبِيٍّ) دروسته بیگانه یه که به مالی خوی خولع له می‌دیده که قبول بکا (وَإِنْ كَرِهَتْ الزَّوْجَةُ) هر چه ند ژنه که ش پی پی ناخوش بی؟ چونکه ته لاقت له ده ست می‌دیده که دایه، جا نه گهر به و مه به سته خولعه که قبول بکا: تا کو ژنه که ی له خوی ماره بکا، نه وه خولعه که دروست ده بی به لام گونا هباریش ده بی، به لکو نه گهر ژنه که ش له و مه به سته ناگادار بکا، نه و کاته (فاسق) ش ده بی، هه روه که له (تحفة) دا فرموده یه تی، چونکه پیغه مبه ر (ص) ده فرمودی: ﴿لَيْسَ مِنَّا مَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى زَوْجِهَا﴾ رواه أبوداود بسند صالح، نه و که سه له نوممه تی ئیمه نیه که دلی ژنیک تیک بدا له سهر می‌دیده که ی.

(وَهُوَ كَاخْتِلَاعِهَا) قبول کردنی خولعی بیگانه ش وه ک قبول کردنی خولعی ژنه که یه (لَفْظًا وَحُكْمًا) له پووی وشه و بریاری پابردو، که واته: واجبه بیگانه که له مالی خوی پاره ی خولعه که بداته می‌دیده که و مافی نیه هیچ له ژنه که وه بریگرتیه وه.

هه روه ها (وَلَوْ كَيْلَهَا أَنْ يَخْتَلَعَ لَهُ) بۆ وه کیلی ژنه که ش دروسته: خولعه که بۆ خوی قبول بکا، جا له و حاله ته شدا ده بیته خولعی بیگانه و ماله که له سهر خوی واجب ده بی بۆ می‌دیده که (وَلَا أَجْنَبِيٍّ تَوَكَّلَهَا) بۆ مرؤفیکی بیگانه دروسته: ژنه که بکاته وه کیلی خوی بۆ قبول کردنی خولع، جا له و حاله ته دا (فَتَتَخَيَّرُ هِيَ) ژنه که سه رپشکه: نه گهر حه ز ده کا: خولعه که به پاره ی خوی بۆ خوی قبول بکا، یان به پاره ی بیگانه که له جیاتی بیگانه که قبولی ده کا (وَلَوْ اِخْتَلَعَ رَجُلٌ) نه گهر پی او یکی بیگانه خولعه که ی قبول کردو (وَصَرَخَ بِوَكَّالَتِهَا كَاذِبًا) به درو گوتی: من وه کیلی ژنه که م. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقتی ناکه وی، چونکه ژنه که پاره که ی نه خو ستوته نه ستوی خوی.

(وَأَبُوهَا كَأَجْنَبِيٍّ) باوکی ژنه که ش وه ک بیگانه یه، که و ابو (فَيَخْتَلِعُ بِمَالِهِ) به مالی خوی خولعه که قبول ده کا - نه که به مالی کیژده که ی - هه رچه ند کیژده که شی نه بالغ بی، که و ابو: فَإِنْ اِخْتَلَعَ بِمَالِهَا وَصَرَخَ بِوَكَّالَةٍ أَوْ وَلَايَةٍ لَمْ تَطْلُقْ، أَوْ بِاسْتِغْلَالٍ فَخُلِعَ بِمَغْصُوبٍ. (فَصَلِّ) إِدْعَتْ خُلْعًا فَأَنْكَرَهُ صَدَقَ بِبَيْمِنِهِ، وَإِنْ قَالَ: طَلَّقْتُكَ بِكَذَا. فَقَالَتْ: مَجَانًا. بَأَنْتَ وَلَا عَوْضَ، وَإِنْ اِخْتَلَفَا فِي جَنْسِ عَوْضِهِ أَوْ قَدَرِهِ وَلَا بَيْنَهُ تَحَالُفاً وَوَجَبَ مَهْرُ مِثْلٍ،

(فَإِنْ اخْتَلَعَ بِمَالِهَا) نه گهر باوکه که به مالی کیژده که ی خولعه که ی قبول کردو (وَصَرَاحَ بِوَكَاَلَةِ أَوْلَآئِقَ) به درو گوتی: من وه کیلی کیژده که م. یان گوتی سهرپه رشتکاری کیژده که م. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقی ناکه وئ؟ چونکه وه کیل نیه و له خولعیشدا سهرپه رشتکاری نیه (أَوْ بِاسْتِقْلَالٍ) یان باوکه که گوتی: سهرپه خۆم خولعه که م به مالی کیژده که م قبول کرد، نه و کاته (فَخُلِعَ بِمَغْصُوبٍ) ده بیته خولع به زه و تکرار، واته: ماله که نابیتته ملکی میژده که، که وابو: به (بائنی ته لاقی ده که وئ و ماره یی هاویننهش له سهر باوکه که بۆ میژده که واجب ده بی، چونکه باوک بۆی دروست نیه مالی کیژده که ی له خولع سهر ف بکا، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمویانه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِأَسَى كَيْشِهِ زَيْنٌ وَمِيْرِدٌ لَهُ خَوْلَعُهُ كَهْدَا﴾

(ادْعَتْ خُلْعًا) هه کاتیک ژنه که گوتی: میژده که م خولعی له گه ل کردوم (فَأَنْكَرَهُ) میژده که ش گوتی: خولعم له گه ل نه کردوه. هیه شاهیدیش نه بو، نه وه (صُدِّقَ بِبَيْمِنِهِ) باوه پ به میژده که ده کرئ نه گهر سویند بخوا، به لام نه گهر دوو پیاو شاهیدی بدهن: که خولعی له گه ل کردوه. نه و کاته ته لاقی ژنه که به (بائنی ناشکرا ده بی و میژده که ش مافی نیه داوای هیه مالیک له ژنه که بکا، چونکه نه وه ده لی: وانیه، ههروه که له زۆبه ی سهرچاوه کاندای فرمویانه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میژده که گوتی (طَلَّقْتُكَ بِكَذَا) به وهنده پاره یه تۆم ته لاق داوه (فَقَالَتْ مَجَانًا) ژنه که ش گوتی: به خۆپایی ته لاقت داوم. نه وه (بَانَتْ) ژنه که به (بائنی ته لاقی ده که وئ به هۆی دانپیدا هیتانی میژده که (وَلَا عَوْضَ) هیه مالیکیش ناکه ویتته سهر ژنه که به و مهرجه ی سویند بخوا، به لام نه گهر میژده که شاهیدی هه بی، نه و کاته ماله که ده که ویتته سهر ژنه که.

(وَإِنْ اخْتَلَفَا فِي جِنْسِ عَوْضِهِ) نه گهر ژنه که و میژده که له په گه زی پاره ی خولعه که دا بووه کیژده یان (أَوْ قَدَرِهِ) یان له نه ندازه که ی، وه که یه کیکیان بلئ: پاره ی خولعه که دیره مه. نه و ی تریش بلئ: تومه نه. یان یه کیکیان بلئ: هه زاره. نه و ی تریش بلئ پینجسه ده. یان بلئ: ته لاقه که سی به سی یه. نه ویش بلئ: یه که ته لاقه (وَلَا بَيِّنَةً) هیه شاهیدیش نه بو، نه وه (تَحَالَفًا) هه ردوکیان سویند بۆ یه کتری ده خۆن وه که له (کیژده ی کرپارو فروشیان) دا پابرا- ئینجا یه کیکیان پاره ی خولعه که (فَسَخَ) ده کاته وه ته لاقه که ش به (بائنی ده که وئ، که وابو: (وَوَجَبَ مَهْرٌ مِثْلُ) ماره یی هاویننهش له سهر ژنه که بۆ میژده که واجب ده بی.

وَلَوْ خَالَعَ بِأَلْفٍ وَنَوَيْتَا نَوْعًا لَزِمَ، وَقِيلَ مَهْ
بَلْ دَرَاهِمٌ أَوْ فُلُوسًا تَحَالَفَا عَلَى الْأَوَّلِ، وَ
ب
(كِتَابُ الطَّلَاقِ)

منهاج - بهرگی چواره م - 19

ئىنجا بزانە: لە ژنەكەو لە مێردەكە: ھەركامەیان شامیدی ھەبێ، ئەویان بپاری بۆ دەدرێ. دیسان بزانە: لە ژمارەى تەلاقەكان-ئەگەر شامید نەبێ- بە سویند خواردن باوەر بە مێردەكە دەكرێ، ھەروەك لە (تحفة) و (نهاية) دا ھەرموویانە.

(وَلَوْ خَالَعَ بِالْفَرْ) ئەگەر خولعی لەگەڵ ژنەكەى كرد بە ھەزارێك، لە شوینەكەشدا دوو جۆرە دینار ھەبون (وَنَوَيَا نَوَاعًا) ژنەكەو مێردەكە ھەردووکیان نیەتیان یەك جۆر بوو، ئەو (لَزِمَ) جۆرەكە واجب دەبێ (وَقِيلَ مَهْرٌ مِّثْلُ) لە ھەرموودە یەكی بێ ھێژدا: مارەیی ھاوینە واجب دەبێ، بەلام (وَلَوْ قَالَ أَرَدْنَا دَنَانِيرَ) ئەگەر مێردەكە گوتی: مەبەستمان بە ھەزارەكە: ھەزار دینار بوو (فَقَالَتْ بَلْ دَرَاهِمٌ أَوْ فُلُوسًا) ژنەكەش گوتی: مەبەستمان ھەزار دیرھەم، یان ھەزار فلوس بوو. ئەو كاتە (تَحَالَفًا عَلَى الْأَوَّلِ) لە سەر ھەرموودەى یەكەمى بە ھێژ: سویند بۆ یەكتری دەخۆن و بە مارەیی ھاوینەش تەلاقەكە دەكەوێ، بەلام (وَوَجِبَ مَهْرٌ مِّثْلُ بِالتَّحَالُفِ فِي الثَّانِي) لە ھەرموودەى دووھەمى بێ ھێژدا: بە بێ سویند خواردن مارەیی ھاوینە واجب دەبێ.

﴿ كِتَابُ الطَّلَاقِ: پەرتوکی ژن تەلاقدان ﴾

واتە: لێككردنەوێ زنجیری مارەبڕین بە یەكێك لە وشەكانی داماتوو. جا بزانە: تەلاقدان ھەندێ جار واجبە: وەك ئەو كەسەى سویندی خواردبێ جیماع لەگەڵ ژنەكەى نەكا، ھەروەك لە باسی (إیلاء) دا پوون كراوەتەو.

ھەندێ جاریش ھەپامە: وەك تەلاقی (بِذُعِي) داماتوو. ھەندێ جاریش سوننەتە: وەك ئەو كەسەى توانای نەبێ مافی ژنەكەى بدا، یان ژنەكەى بێ ناموس بێ، یان ئەو ھەندە بەد پەوشت بێ: نەتوانی ژيانى لەگەڵدا بباتە سەر ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَرُدُّ يَدَ لَأَمْسٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: غَرَبَهَا. فَقَالَ: أَخَافُ أَنْ تَتَّبِعَهَا نَفْسِي. قَالَ: فَاسْتَمْنِعْ بِهَا﴾ حدیث صحیح روایە أبوداود و غیرە، پیاویك گوتی: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ ژنەكەم دەستی ھێچ كەسیك ناگەڕێنیتەوێ كە دەستی بۆ دینێ؟ پیغەمبەر ﷺ ھەرمووی: تەلاقی بدە. پیاوێك گوتی: دەترسم دڵم بۆی بجێ. ھەرمووی: كەوابو: لە گەڵی پابوێرە. واتە: بپێڵەو؟ نەوێك لە دواى تەلاقدانى-بە ھۆى دلبۆچوونەكەى- زینای لە گەڵ بكا.

جا ئەگەر ئەو ھالەتانەى پابردوو ھیچیان نەبون، ئەو كاتە (مَكْرُوه)=ناپەسندە، ھەروەك لە (تحفة) و (نهاية) دا پوون كراوەتەو، پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: **يُسْتَرَطُ لِنَفْسِهِ التَّكْلِيفُ إِلَّا السَّكْرَانُ، وَيَقْعُ بِصَرِيحِهِ بِالْأَيْتَةِ وَبِكُنَايَةِ بِنْتٍ، فَصَرِيحُهُ: الطَّلَاقُ وَكَذَا الْفِرَاقُ وَالسَّرَاحُ عَلَى الْمَشْهُورِ،**

﴿أَبْغَضُ الْحَالِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ﴾ حدیث صحیح روایە أبوداود و غیرە، لە ھەموو ھەلالێك

بق لیها تو تر له لای خوای گه وره ته لاقدانه.

جا تکایه بگه پړوه بؤ (پیشه کی) ی خولع چونکه پیویستیت پیی ده بی. (يُسْتَرْطُ لِنْفُوذِهِ) به مه رج داده ندري بؤ جي به جي پوونی ته لاق: (التكليف) ته لاقده ره که داوالیکراوی شهرع بی، واته: میرده که بالغ و عاقل و به هوش و به خوشی خوی بی، که و ابو: ته لاقی مندال و شیت و بی هوش و خه وتوو و زورلیکراو ناکه وی، پیغه مبه ربی الله ده فهرموئی: ﴿رَفَعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَجْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ﴾ حدیث صحیح رواه اصحاب السنن، نو سین له سهر سی جوره که سان هه لگپراوه: له سهر خه وتوو تا هه شیار ده بیته وه، له سهر مندال تا بلوغی ده بی، له سهر شیت تا چاک ده بیته وه.

(إِلَّا السُّكَرَانَ) ته نها سهرخوش نه بی- که به قه سدی و به خوشی خوی سهرخوشکه ره که ی به کار هیجابی- نه وه ته لاقی ده که ی، جیاوازی نیه سهرخوشکه ره که: خواردن بی، یان خوادنه وه بی، یان دهرمان بی، هه روه که له (باسی ته لاقدانی سهرخوش) دا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

جا بزانه: ووشه کانی ته لاقدان دوو جورن: ناشکرا، نااشکرا، ئینجا (وَيَقْعُ بِصَرِيحِهِ بِلَا نِيَّةٍ) ته لاق به ووشه ی ناشکرا ده که وی بی نه وه ی نیته ی که وتنی ته لاقی هه بی، به لکو ته نها نه وه نده به سه: بزانی نه وه ووشه یه بؤ لیککردنه وه ی په یوه ندی ژن و میرد به کار دی، هه روه که له (البجیرمی) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه (وَبِكِنَايَةٍ) هه م به ووشه ی نااشکراش ته لاق ده که وی، به لام (بِنِيَّةٍ) ده بی نیته ی که وتنی ته لاقیشی له که لدا بی. (فَصَرِيحُهُ) جا ووشه ی ناشکرای ته لاقدان نه وه یه جگه له واته ی ته لاق هیچی تری لی نه فامیتته وه: وه (الطَّلَاقُ) نه و پستانه ی داهاتوو: که له ووشه ی ته لاق داده پڑین. (وَكَذَا الْفِرَاقُ وَالسَّرَاحُ) هه روه هاش ووشه ی جیاپوونه وه و به ره لدان (عَلَى الْمَشْهُورِ) له سهر فهرمووده ی ناسراوی مه زه ب، چونکه نه و سی ووشه یه له قوپئانی پیرۆزدا بؤ ته لاق به کار هاتون، جا نه وه ش دهره ق که سیکی وه هاپه که بزانی: نه م دووانه ش ووشه ی ناشکرای ته لاقن، به لام بؤ نه وکه سانه ی نازانن- وه که گه لی کوردزمان- نه وه ته نها ووشه ی ته لاق به ووشه ی ناشکرای ته لاقدانی نه وان داده ندري و نه وانی تر نااشکران، هه روه که له (تحفة) و (نهایه) دا پوون کراوه ته وه.

كَطَلَّقْتُكَ وَأَنْتِ طَالِقٌ وَمُطَلَّقَةٌ وَيَا طَالِقُ، لَا أَنْتِ طَالِقٌ وَالطَّلَاقُ فِي الْأَصَحِّ، وَتَرْجَمَةُ الطَّلَاقِ بِالْعَجَمِيَّةِ صَرِيحٌ عَلَا لَمْ يَذْهَبْ، وَأَطْلَقْتُكَ وَأَنْتِ مُطَلَّقَةٌ كِنَايَةً، وَلَوْ اِسْتَهَرَ لَفِظٌ لِلطَّلَاقِ: كَالْحَلَالِ

أَوْ حَلَالٌ لِلَّهِ عَلَيَّ حَرَامٌ، فَصَرِيحٌ فَيَالْأَصَحَّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ أَنَّهُ كِنَايَةٌ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

ئینجا پرسته کانی ناشکرای ته لاقدان: (ک) وهك بلیته ژنه که ی: (طَلَّقْتُكَ) تۆم ته لاق دا، یان ته لاقم دای (وَأَنْتِ طَالِقٌ) تۆ ته لاقکه وتووی (وَمُطَلَّقَةٌ) تۆ ته لاقدرای (وَيَا طَالِقُ) هو ته لاقکه وتوو، یان ته لاقم خسته سهر تۆ، یان ته لاقم له سهر تۆ دانا.

جا نه گهر شوینی ته لاقه کهش—که ژنه که یه— نه لای، وهك ته لاقم له سهر بی، یان ته لاقم له سهر واجب بی، نه وهش ناشکرایه، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

نه وهش وا ده گه یه نن: نه گهر باسی ژنه که ی نه کاو به نادیار ی بلای: ته لاقم بکه وی. یان بلای: ته لاقم که وتبی. نه وهش ههرووشه ی ناشکرای ته لاقه و ته لاقی ده که وی.

واته: هه رچه ند هه بوونی شوینی ته لاق له پاستی دا پیویسته هه بی—چونکه پوکنیکی ته لاقه— به لام باسکردنی شوینه که له ووشه ی ته لاقداندا مه رج نیه بۆ ته لاق که وتن، ههروهك له (جواهر الفتاوى) دا پوون کراوه ته وه.

(لَا أَنْتِ طَالِقٌ وَالطَّلَاقُ) نهك بلای: تۆ ته لاقی، چونکه نه مه ووشه یه کی نانا ناشکرایه نه گهر نیه تی ته لاقکه وتنی نه بی ته لاقی نا که وی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

﴿ ئَاگاداری ﴾: نه گهر بلای: به ته لاقم نه و کاره نا که م. یان به هه رسیک ته لاقم نه و کاره م نه کردوه. نه وهش نابیتته سویند، واته: کاره که بکا، یان نه یکا، یان کردبیتی، به هیچ جۆریک ته لاقی نا که وی، هه رچه ند نیه تی ته لاقدانیشی هه بی، ههروهك له (الأنوار) (تحفة) دا پوون کراوه ته وه، به لام ئاگادار به: لیژده دا له (تحفة) چاپکراوه کاندانزیکه ی چوار دیڤ چاپ نه کراون، به لکو له ده ستنوسه کاندان هه نه، والله أعلم.

(وَتَرْجَمَةُ الطَّلَاقِ بِالْعَجْمِيَّةِ) گۆڤینی ووشه ی (طلاق) له زمانی عه پهبیه وه بۆ هه ر زمانیکی تری جگه له عه پهبی (صَرِيحٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه ویش هه ر به وشه ی ناشکرای ته لاق داده ندری، له سهر فهرمووده ی پاستی مه زه ب (وَأَطْلَقْتُكَ) تۆم به ره ل دا (وَأَنْتِ مُطَلَّقَةٌ) تۆ به ره لدرای (كِنَايَةً) هه ردوویکیان نانا شکران و نه گهر نیه تی ته لاقکه وتنی نه بی ته لاقیان پی نا که وی.

(وَلَوْ اشْتَهَرَ لَفُظُ الطَّلَاقِ) نه گهر وشه یه ك بۆ ته لاقدان بلو بۆوه: (ك) وهك (الْحَلَالُ) حه لالم لیحه پام بی (أَوْ حَلَالٌ لِلَّهِ عَلَيَّ حَرَامٌ) یان حه لالیخوا له سهر من حه پام بی (فَصَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) نه وهش ناشکرایه (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرمووی (الْأَصَحُّ أَنَّهُ كِنَايَةٌ) وَكِنَايَتُهُ: كَانَتْ خَلِيلَةً بَرِيَّةً بَشَرَةً بَشَلَةً بَائِنٌ إِعْتَدَى اسْتَبْرَأَ رَحِمَكَ الْخَقِي بِأَهْلِكَ حَبْلُكَ عَلْغَارِيكَ لَا أَنْدَهُ سَرَبُكَ أَغْرَبِي أَغْرَبِي دَعِينِي وَدَعِينِي وَنَحْوَهَا، وَالْإِعْتِاقُ كِنَايَةُ طَلَاقٍ

وَعَكْسُهُ، وَلَيْسَ الطَّلَاقُ كِنَايَةً ظَهَارٍ وَعَكْسُهُ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ أَوْ حَرْمَتُكَ،

به فەرمووده‌ی پاستر: نه ووشه‌یه له هەر دوو پسته‌کاندا ناناشرکایه، واته: نه‌گەر نه‌تی ته‌لاق‌دانی نه‌بێ ته‌لاقی ناکه‌وێ (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

هه‌روه‌ها تۆم چه‌پام کرد. یان تۆ له من چه‌پامی. یان تۆ له من چه‌پامی وه‌ک دایکم. نه‌وانه‌ش گه‌شتی وشه‌ی ناناشرکای ته‌لاقن، هه‌روه‌ک له (تحفة) لێره‌و له (ظهار) دا فەرموویه‌تی، ئیستاش له دوا‌ی (أَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ) پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَكِنَايَتُهُ) وشه‌ی ناناشرکای ته‌لاق نه‌وه‌یه: جگه‌ له ته‌لاق واته‌ی تریشی لێ‌بفامیته‌وه: (كَ) وه‌ک (أَنْتِ خَلِيَّةٌ) تۆ بێ‌مێردی (بَرِيَّةٌ) لێ‌کبوویه‌وه‌ی له مێردت (بَتَّةٌ) له مێردت بپایه‌وه (بَتَلَّةٌ) بێ‌ماره‌برینی (بَائِنٌ) جیابوووه‌وه‌ی (اعْتَدَى) عیدده‌ت ببینه (اسْتَبْرَأَ رَحِمَكَ) مندال‌دانه‌که‌ت دل‌تیا بکه (إِلْحَقِي بِأَهْلِكَ) بگه‌وه ناو خزم و که‌سه‌کانت (حَبْلُكَ عَلَى غَارِيكِ) په‌تکه‌که‌ت له سه‌ر ملی‌خۆته (لَا أُنْذِرُكَ سَرِيكَ) له په‌ویه‌که‌ت ناخو‌په‌وه‌=کارم به تۆ نه‌ماوه (أَعْرَبِي) لێم دوورکه‌وه (أَعْرَبِي) لێم ببه‌ بیگانه (دَعِينِي) وازم لێ‌ببینه (وَدَّعِينِي) خوا حافی‌زیم لێ‌بکه (وَنَحْوَهَا) هه‌رچی وه‌ک نه‌و ووشانه‌ بێ: وه‌ک خوا حافی‌زت بێ، خۆت له من دابی‌خۆشه، بپۆوه مالی‌باوکت، تۆ ژنی من نی، من مێردی تۆ نیم، بۆ خۆت شوو بکه‌=مێرد بکه.

(وَالِإِعْتِاقُ) ووشه‌ی ئازادم کردی که به‌رامبه‌ر به‌ ژنه‌که‌ی به‌کار بێنی (كِنَايَةُ طَلَاقٍ) ووشه‌ی ناناشرکای ته‌لاق‌دانه (وَعَكْسُهُ) پێچه‌وانه‌که‌یشی که ته‌لاقه ووشه‌ی ناناشرکای ئازادکردنی کۆله‌یه، که‌واته: به‌ هه‌ر یه‌کێک له ووشه‌ ناناشرکایه‌کانی ته‌لاق‌دانی ته‌لاق نه‌تی هه‌بێ ته‌لاقی ده‌که‌وێ.

به‌لام نه‌گەر ژنه‌که‌ی به‌ (رَجْعِي) به‌ ته‌لاقی‌ک ته‌لاق دابی، ئینجا ته‌نها بلێ: کردمه‌ سێ‌به‌سێ، واته: هیچ ووشه‌یه‌کی ئاشکراو ناناشرکا دووباره‌ نه‌کاته‌وه، نه‌وه‌ هیچ‌ی‌تر ته‌لاقی ناکه‌وێ، هه‌رچه‌ند نه‌تی ته‌لاقی‌شی هه‌بێ، هه‌روه‌ک له (تحفة) دا فەرموویه‌تی.

(وَلَيْسَ الطَّلَاقُ كِنَايَةً ظَهَارٍ) ووشه‌ی ئاشکرای ته‌لاق‌دان نابێته ووشه‌ی ناناشرکای زیهار (وَعَكْسُهُ) پێچه‌وانه‌که‌شی نابێ، واته: ووشه‌ی ئاشکرای زیهار نابێته ووشه‌ی ناناشرکای ته‌لاق‌دان، به‌لام ووشه‌ی ناناشرکای هه‌ردووکیان ده‌بێته ووشه‌ی ناناشرکای نه‌وی‌تریان، هه‌روه‌ک (الشبراملسی) فەرموویه‌تی.

که‌وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه‌گەر نه‌گەر ووشه‌یه‌کی چه‌پامکردنی گۆته‌ ژنه‌که‌ی‌خۆی: وه‌ک (أَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ) تۆ له سه‌ر من چه‌پامی (أَوْ حَرْمَتُكَ) یان تۆم چه‌پام کرد، یان تۆ وه‌ک دایکم له من وَنَوَى طَلَاقًا أَوْ ظَهَارًا حَصَلَ، أَوْ نَوَاهُمَا تَخَيَّرَ وَتَبَت مَّاخْتَارُهُ، وَقِيلَ طَلَاقٌ وَقِيلَ ظَهَارٌ، أَوْ تَحْرِيمٌ عَيْنُهَا لَمْ تَحْرُمْ وَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ، وَكَذَا إِنْ لَمْ تُكُنْ

نِيَّةً فَيَا أَظْهَرَ، وَالثَّانِي لَعُو، وَإِنْ قَالَه لِأَمْتِهِ وَنَوَى عِتْقًا ثَبَتَ، أَوْ تَحْرِيمَ عَيْنِهَا أَوْ لَا نِيَّةَ

حه پامی (وَتَوَى طَلَّاقًا) نه وه نه گهر به یه کتیک له و سئ وشانه ی پرابردو مه به سستی یه که ته لاق، یان دوو ته لاق، یان سئ ته لاق بی، نه وه به گویره ی نیه ته که ی ده بیته ته لاقدان. (أَوْ ظَهَارًا) یان نه گهر به و وشانه مه به سستی زیهار بی، نه وه (حَصَلَ) ده بیته زیهار. (أَوْ نَوَاهَا) یان نه گهر نیه تی ته لاقدان و زیهاری ویکپا مه بو، نه وه هردوکیان ویکپا دروست نابن؟ چونکه ته لاقدان ماره برین لا ده با، زیهاریش جیگیری ده کا، که وابو: (تَخْيِيرٌ) میرده که ده بیته سه ریشک: (وَكَبَّتْ مَا اخْتَارَهُ) له ته لاق و له زیهار کامه یانی هه لبارد ته نها نه وی بۆ جیگیر ده بی (وَقِيلَ طَلَّاقٌ وَقِيلَ ظَهَارٌ) له فرموده یه کی بی میژدا: ته لاقی ده که وی، له بی میژیکدا: ده بیته زیهار.

(أَوْ) یان نه گهر به و سئ وشانه ی پرابردو مه به سستی ته لاق و زیهار نه بو، به لکو (تَحْرِيمَ عَيْنِهَا) مه به سستی هه پامکردنی خودی ژنه که بو، یان مه به سستی هه پامکردنی جیماعی ژنه که بو، نه و کاته (لَمْ تَحْرُمْ) ژنه که ی لیحه پام نابن، به لام (وَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ) هر نه و دم که ففاره تیکی وه که ففاره تی سویند خواردنی له سر واجب ده بی، هر چه ند جیماعیشی له گه ل نه کرد بی. (وَكَذَا إِنْ لَمْ تَكُنْ نِيَّةً) هه روه ها نه گهر نیه تی هیچ هه پامکردنی کیشی نه بی، ژنه که ی لیحه پام نابن، به لام که ففاره ته که ی سویندی هر له سر واجب ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له فرموده ی به میژتردا؟ چونکه وشه یه کی هه پامکردنی به ژنه که ی گوتووه ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَى امْرَأَتِهِ فَمِنْ يَمِينٍ يُكْفَرُهَا. وَقَالَ: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ رواه الشيخان، (ابن عباس) فرمودی: هر کاتیک پیاو ژنه که ی خوی له خوی هه پام کرد، نه وه لیحه هه پام نابن، به لکو وه کو سویندیک که ففاره تی ده دا. جا فرمودی: له و که ففاره ته دا شوینکه و تنیکی جوانی پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئیوه هه یه. واته: که له سوپه تی (التَّحْرِيمِ) دا خوی گهره فرمانی پی کرد: له و پوودا وه دا که ففاره ته بدا.

جا بزانه: نه گهر بلایته هر چوار ژنه کانی: ئیوه له من هه پامن. نه و کاته ش—نه گهر مه به سستی ته لاق و زیهار نه بی—ته نها یه که ففاره تی له سر واجبه، هه روه ها نه گهر ژور جاریش پسته که دوپاره بکاته وه، ته نها یه که ففاره تی له سر واجبه، هه روه که له ژوربه ی سرچاره کاند فرمو یانه (وَالثَّانِي لَعُو) به فرموده ی—دووه می بی میژ: نه و هه پامکردنه که به تاله و که ففاره ته واجب ناکا.

(وَإِنْ قَالَه لِأَمْتِهِ) نه گهر به جاریه که ی خوی گوت: تو له من هه پامی (وَتَوَى عِتْقًا) مه به سستیشی نازادکردن بوو (ثَبَتَ) نازادبوونه که جیگیر ده بی (أَوْ تَحْرِيمَ عَيْنِهَا أَوْ لَا نِيَّةَ) فَكَالزَّوْجَةِ، وَلَوْ قَالَ: هَذَا الشُّوبُ أَوْ الطَّعَامُ أَوِ الْعَبْدُ حَرَامٌ عَلَيَّ. فَلَعُو، وَشَرَطُ نِيَّةِ الْكِنَايَةِ اقْتِرَانُهَا بِكُلِّ اللَّفْظِ، وَقِيلَ يَكْفِي بِأَوَّلِهِ،

وَإِشَارَةٌ نَاطِقٍ بِطَلَاقٍ لَعْنُو، وَقِيلَ كِنَايَةً، وَيُعْتَدُ بِإِشَارَةِ أَخْرَسٍ فِي الْعُقُودِ
وَالْحُلُولِ، فَإِنْ فِيهِمْ طَلَاقُهُ بِهَا كُلُّ أَحَدٍ فَصَرِيحَةٌ، وَإِنْ اخْتَصَّ بِفَهْمِهِ فَطُنُونٌ فَكِنَايَةٌ،

یان مه به سستی چه پامکردنی خودی جاریه که بوو، یان هیچ نیه تیکی نه بو، نه وه (فَكَالزَّوْجَةِ)
وهك چه پامکردنی ژنه که یه تی، واته: که ففاپه تی له سر واجب ده بی. (وَلَوْ قَالَ) نه گهر پیاووه که گوتی (هَذَا الثُّوبُ أَوْ الطَّعَامُ أَوْ الْعَبْدُ حَرَامٌ عَلَيَّ) نه م جلّه، یان
نه م خوارده مه نیه، یان نه م کویله یه له سر من چه پام بی، نه وه (فَلَعْنُو) به تاله و
که ففاپه تیش واجب نابی.

(وَشَرَطُ نِيَّةِ الْكِنَايَةِ) مهرجی کارکردنی نیه تی ووشه کانی نااشرکرای ته لاق نه وه یه: (اِقْتَرَانُهَا
بِكُلِّ اللَّفْظِ) نیه ته که به رامبه ر بی له گه ل ته وای ووشه که ی نااشرکرا (وَقِيلَ يَكْفِي بِأَوَّلِهِ)
له فهرموده یه کی بی هیژدا: نیه ته که له گه ل سهره تای ووشه که دا به رامبه ر بی به سه، به لام
به فهرموده ی به هیژ- له لای چهند زانایه ک- نه وه نده به سه: له گه ل به شیکی ووشه که دا
نیه تی ته لاقدانی مه بی: جا له سهره تای ووشه که بی، یان ناوهند، یان کوتایی، هه روه که له
ژوربه ی سهرچاوه کاند فهرموویانه.

﴿نوسین و ناماژه کردن بؤ ته لاقدان﴾

(وَإِشَارَةٌ نَاطِقٍ بِطَلَاقٍ) ناماژه کردن پیاوی زمانساغ- که لال نه بی- بؤ ته لاقدانی ژنه که ی
(لَعْنُو) به تاله، وهك ژنه که ی بلئ: ته لاقم بده. نه ویش به دهست ناماژه بکا: برؤ. نه وه
ته لاقی نا که وئ، به لام نه گهر ناماژه بؤ شوینی ته لاقه که بکا، نه و کاته دروست ده بی: وهك
دوو ژنی هه بنو بلئ: ته لاقی ژنه که م که وتبی. ناماژه ش بؤ یه کیکیان بکا، نه وه ته لاقی
ناماژه بؤ کراوه که ده که وئ، به لام نه گهر گوتی: نه وه نا، مه به ستم ژنه که ی تر بوو. نه وه شی
لی قبول ده کرئ، هه روه که له (مغنی) و (حاشیة عميرة) دا فهرموویانه (وَقِيلَ كِنَايَةً) له
فهرموده یه کی بی هیژدا: ناماژه کردن زمانساغ وهك ووشه ی نااشرکیه.

به لام (وَيُعْتَدُ بِإِشَارَةِ أَخْرَسٍ) ناماژه کردن مروئی لال په فتاری پی ده کرئ: (فِي الْعُقُودِ) له
مامله تبه ستنه کاند: وهك کرین و فروشتن و ماره برین، هه م (وَالْحُلُولِ) له لیکنه رده وه کاند:
وهك ته لاق و مه لوه شانده وهی مامله ته کان و ماره برین، هه ر چهند لاله که توانای نوسینیشی
هه بی، ئینجا (فَإِنْ فِيهِمْ طَلَاقُهُ بِهَا كُلُّ أَحَدٍ) نه گهر گشت که سیك به ناماژه که ی له
ته لاقدانه که ی تیده گه یشت، نه وه (فَصَرِيحَةٌ) ناماژه که ی نااشرکرایه و پیویست به نیه تی
ته لاقدان نا کا، به لام (وَإِنْ اخْتَصَّ بِفَهْمِهِ فَطُنُونٌ) نه گهر به تایبه تی زیره که کان له
ناماژه که ی تیده گه یشتن، نه و کاته (فَكِنَايَةً) ناماژه که ی نااشرکرایه و پیویسته نیه تی
وَلَوْ كَتَبَ نَاطِقٌ طَلَاقًا وَلَمْ يَنْوِهِ فَلَعْنُو، وَإِنْ نَوَاهُ فَلَا ظَهْرَ وَفُوعُهُ،
فَإِنْ كَتَبَ إِذَا بَلَغَكَ كِتَابِي فَأَنْتَ طَالِقٌ. فَإِنَّمَا تَطْلُقُ بِلُوغِهِ،

وَإِنْ كَتَبَ إِذَا قَرَأْتَ كِتَابِي. وَهِيَ قَارِئَةٌ فَقَرَأَتْهُ طَلَّقَتْ، وَإِنْ قُرِئَ عَلَيْهَا فَلَا فِی الْأَصَحِّ،

ته لاقدانیشی له گه لدا بی، ههروه ها نه گه به نووسینیش ژنه که ی ته لاق بدا، پیویسته نیه تی ته لاقدانی هه بی، جا نیه ته که شی له ههردوو حاله تدا: یان به نووسینیکی تر، یان به ناماژیه کی تر ده زاندری، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(وَلَوْ كَتَبَ نَاطِقٌ طَلَاً) نه گه زمانساغیک، یان لایک ته لاقدانیکی نووسی (وَلَمْ يَنْوِهْ) نیه تی ته لاقدانیشی نه بو (فَلَقَوْ) نه وه به تاله و ته لاقی ناکه وی، چونکه نووسین وه ووشه ی نااشکرایه، به لام (وَإِنْ نَوَاهُ) نه گه له گه ل نووسینه که دا نیه تی ته لاقدانی هه بو، نه و کاته (فَالْأَظْهَرُ وَقُوْعُهُ) به فهرمووده ی به هیژتر: ته لاقه که ی ده که وی.

جا نه گه له حاله تی نووسینه که دا به زیبانیش نووسراوه که ی ده گوت، یان له دوی نووسینه که نووسراوه که ی خوینده وه، نه وه ووشه یه کی نااشکرایه، به لام نه گه بلای: ته نها مه به ستم خویندنه وه ی نووسراوه که بو و نیه تی ته لاقدانم نه بو، نه و کاته به سویندخواردن باوه پی پی ده که وی، ههروه که له ژۆریه ی سه رچاوه کاند فهرموویانه.

به لام نه گه به خوی ته لاقه که ی نه نووسی، به لگو فهرمانی به یه کیکی تر کرد: ته لاقدانی ژنه که ی بۆ نووسی و به خویشی نیه تی ته لاقدانه که ی هیئا، نه وه ته لاقی ناکه وی، به لگو مهرجه: فهرمانی نووسین و نیه تی ته لاقدانی ویکرا پی بکا و نووسره که ش له گه ل نووسینه که دا نیه تی ته لاقدانه که ی هه بی، تاکو ته لاقی فهرمانکه ره که بکه وی، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوه ته وه.

(فَإِنْ كَتَبَ) جا نه گه میژده که بۆ ژنه که ی نووسی: (إِذَا بَلَغَكَ كِتَابِي فَأَنْتِ طَالِقٌ) هه کاتی که نووسراوه که ی من به ده ست گه یش، یان پیژ گه یش، تو ته لاقه و تووی - ته لاق بکه وی. له گه ل نووسینه که شدا نیه تی ته لاقدانی هه بو، نه وه (فَإِنْمَا تَطْلُقُ بِبُلُوْعِهِ) ته نها به گه یشتنی نووسراوه که ی ته لاقی ژنه که ی ده که وی، که واته: نه گه نووسراوه که پیش گه یشتن هه مووی ره ش بۆوه، یان ته نها دیره که ی ته لاقدان ره ش بۆوه، نه و کاته ته لاقی ناکه وی.

(وَإِنْ كَتَبَ) نه گه بۆ ژنه که ی نووسی (إِذَا قَرَأْتَ كِتَابِي) هه کاتی که نووسراوه که مت خوینده وه ته لاق بکه وی (وَهِيَ قَارِئَةٌ) ژنه که ش خوینده وار بوو (فَقَرَأَتْهُ) ئینجا نووسراوه که شی خوینده وه (طَلَّقَتْ) ته لاقی ده که وی، هه رچه ند به زیبانیش نه یخویند بیته وه، به لام (وَإِنْ قُرِئَ عَلَيْهَا) نه گه نووسراوه که ی بۆ خویند رایه وه (فَلَا فِی الْأَصَحِّ) ته لاقی ناکه وی له فهرمووده ی پاستردا، چونکه به خوی نه یخویند ته وه، به لام

وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَارِئَةً فَقُرِئَ عَلَيْهَا طَلَّقَتْ. (فَصَلِّ لَهُ تَفْوِیضُ طَلَاَقِهَا إِلَيْهَا، وَهُوَ تَمْلِیکُ فِالْجَدِیدِ فِیْشَرْطُ لَوْقُوْعِهِ تَطْلِیقُهَا عَلَی

الْفُورِ، وَإِنْ قَالَ: طَلَّقِي بِأَلْفٍ. فَطَلَّقَتْ بَانَتْ وَلَزِمَهَا أَلْفٌ، وَفِي قَوْلِ تَوَكُّلٍ فَلَا يُشْتَرَطُ فُورٌ فِي الْأَصَحِّ، وَفِي اشْتِرَاطِ قَبُولِهَا خِلَافُ الْوَكِيلِ، وَعَلَى الْقَوْلَيْنِ:

(وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَارِئَةً) نه گهر ژنه که خوینده وار نه بی و (فَقَرِئَ عَلَيْهَا) نووسراوه که ی بؤ بخویند ریته وه، نه و کاته (طَلَّقَتْ) ته لاقی ده که وی، چونکه مه به ست به خویندنه وه ی نه خوینده وار: تیگه یشتن و زانینی ناو نووسراوه که یه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِأَسَى تَه لَاق دانه ده ست ژن﴾

(لَهُ تَفْوِيزُ طَلَقِهَا إِلَيْهَا) به (إجماع) ی زانایانی نیسلام دروسته: میرده که ته لاقی ژنه که ی بداته ده ست ژنه که، وه ک بلّی: خوّت ته لاق بده نه گهر حه ز ده که ی ﴿عن عائشة رضی الله عنها: خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَخْتَرْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَلَمْ يُعَدِّ ذَلِكَ عَلَيْنَا شَيْئًا﴾ رواه الشيخان، حه زده تی (عائشة) فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ نیمه ی—ژنه کانی خوی—کرده سه رپشک: له خوّ ته لاقدان و مانه وه به ژنایه تی، نیمه ش خواو پیغه مبه رمان ﷺ هه لبردارد، جا نه و سه رپشکیه ش به ته لاق نه ژمیردا.

(وَهُوَ تَمْلِيكٌ) ته لاق دانه ده ست ژنه که برپاری کردنه ملکایه تی ی بؤ ده درئ (فِي الْجَدِيدِ) له فه رموده ی نوی دا، که وابو: (فَيُشْتَرَطُ لِقُوعِهِ) به مه رج داده ندرئ بؤ که وتنی ته لاقه که (تَطْلِقُهَا عَلَى الْفُورِ) ژنه که له دوی قسه ی میرده که ی یه کسه ر خوی ته لاق بدا، که واته: نه گهر قسه یه کی زوری بیگانه، یان بی ده نگبوونی کی درئ که وته نیوان قسه ی میرده که و ژنه که، نه وه ته لاقه که ی ناکه وی، هه روه که له (نهاية) و (مغني) دا فه رمویانه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتیه ژنه که ی: (طَلَّقِي بِأَلْفٍ) خوّت ته لاق بده به هه زار دینار (فَطَلَّقَتْ) ژنه که ش یه کسه ر گوتی: خوّم ته لاق دا، نه وه (بَانَتْ وَلَزِمَهَا أَلْفٌ) به (بائنی) ته لاقی ده که وی و هه زار دیناره که شی له سه ر واجب ده بی بؤ میرده که ی، هه رچه ند ناوی هه زار دیناره که شی نه گز تبیته وه.

(وَفِي قَوْلِ تَوَكُّلٍ) له فه رموده یه کی تر دا: ته لاق دانه ده ست ژنه که وه کیلگرتنه بؤ ته لاقدان، وه که ته لاق دانه ده ست بیگانه، که وابو: (فَلَا يُشْتَرَطُ فُورٌ فِي الْأَصَحِّ) به مه رج داناندرئ به په له خوی ته لاق بدا، له فه رموده ی پاستردا.

(وَفِي اشْتِرَاطِ قَبُولِهَا خِلَافُ الْوَكِيلِ) له باره ی به مه رج دانانی قبولکردنی ژنه که هه مان فه رموده جیاوازه کانی پابردوی وه کیل لیژه شدا هه نه، که واته: به فه رموده ی پاستر: مه رج نیه به زویان بلّی: قبولم کرد (وَعَلَى الْقَوْلَيْنِ) له سه ر هه ردو لَئِهِ الرُّجُوعُ قَبْلَ تَطْلِيقِهَا، وَلَوْ قَالَ: إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَطَلَّقِي. لَعَا عَلَى التَّمْلِيكِ، وَلَوْ قَالَ: أَيْبِنِي نَفْسَكَ. فَقَالَتْ: أَبْنَتْ. وَنَوَيَا

وَقَعَ وَإِلَّا فَلَا، وَلَوْ قَالَ: طَلَّقِي. فَقَالَتْ: أَبْنْتُ. وَنَوْتُ أَوْ أَبْنِي. وَنَوَى، فَقَالَتْ: طَلَّقْتُ. وَقَعَ، وَلَوْ قَالَ طَلَّقِي. وَنَوَى ثَلَاثًا، فَقَالَتْ: طَلَّقْتُ. وَنَوْتُهُنَّ ثَلَاثٌ وَإِلَّا فَوَاحِدَةٌ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: ثَلَاثًا. فَوَحَّدْتُ أَوْ عَكَّسَهُ فَوَاحِدَةٌ.

فهرموده کانی ملکایه تی و ده کیلایه تی (لَهُ الرُّجُوعُ قَبْلَ تَطْلِيقِهَا) بۆ میرده که دروسته په شیمان ببیته وه پیش نه وه ی ژنه که خوی ته لاق بدا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتیه ژنه که ی (إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَطَلَّقِي) هه کاتیک په مه زان هات خوت ته لاق بده. نه وه (لَعَا عَلَى التَّمْلِیکِ) له سه ره رموده ی په که می کردنه ملک به تالو ته لاقه که ی ناکه وی، به لام له سه ره رموده ی دووه می وه کیلگرتن دروست ده بی (وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتیه ژنه که ی (أَبْنِي نَفْسَكَ) خوت جیا بکه وه (فَقَالَتْ أَبْنْتُ) ژنه که ش په کسه ره گوتی: خوم جیا کرده وه (وَنَوَى) میرده که نیه تی دانه دهستی هیئاو ژنه که ش نیه تی ته لاق دانی هیئا، نه وه (وَقَعَ) ته لاقه که ی ده که وی (وَلَا فَلَا) به لام نه گهر هه ردوکیان، یان ته نها په کیکیان نیه تی نه هیئا، ته لاقه که ناکه وی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (طَلَّقِي) خوت ته لاق بده (فَقَالَتْ أَبْنْتُ) ژنه که ش گوتی خوم جیا کرده وه (وَنَوْتُ) نیه تی ته لاقیشی هیئا (أَوْ أَبْنِي وَنَوَى) یان میرده که گوتی: خوت جیا بکه وه نیه تی ته لاقیشی هیئا (فَقَالَتْ طَلَّقْتُ) ژنه که ش گوتی: خوم ته لاق دا، نه وه (وَقَعَ) له هه ردو حاله تدا ته لاقه که ی ده که وی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (طَلَّقِي وَنَوَى ثَلَاثًا) خوت ته لاق بده. نیه تی سی ته لاقیشی هیئا (فَقَالَتْ طَلَّقْتُ وَنَوْتُهُنَّ) ژنه که ش گوتی خوم ته لاق دا. نه ویش نیه تی سی ته لاقی هیئا، نه وه (فَثَلَاثٌ) سی ته لاقی ده که ون (وَلَا) به لام نه گهر هه ردوکیان، یان ته نها په کیکیان نیه تی سی ته لاقه که ی نه هیئا، نه وه کاته (فَوَاحِدَةٌ) په که ته لاق ده که وی (فِالْأَصَحِّ) له سه رموده ی پاستردا. (وَلَوْ قَالَ ثَلَاثًا) نه گهر میرده که گوتی: سی به سی خوت ته لاق بده (فَوَحَّدْتُ) ژنه که ش به په که ته لاق خوی ته لاق دا (أَوْ عَكَّسَهُ) یان به پیچه وانه وه میرده که گوتی: په که ته لاق. ژنه که ش به سی ته لاق خوی ته لاق دا، نه وه (فَوَاحِدَةٌ) له هه ردو حاله تدا ته نها په که ته لاقی ده که وی.

که وابو: نه گهر میرده که بلیته پیاویک: ژنه که م ته لاق بده. ژماره ی ته لاقه که شی نه گوت، نینجا وه کیله که ش سی به سی ته لاقیدا، نه وه ته نها په که ته لاقی ده که وی؟ چونکه بۆ زیاتر له په که ته لاق نین نه دراوه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا سه رموویانه.

(فَصَلِّ) مَرَّ بِلِسَانٍ نَائِمٍ طَلَّاقٌ لَعَا، وَلَوْ سَبَقَ لِسَانُهُ بِطَلَّاقٍ بِلَا قَصْدٍ لَعَا، وَلَا يُصَدَّقُ ظَاهِرًا إِلَّا بِقَرِينَةٍ، وَلَوْ كَانَ اسْمُهَا طَالِقًا فَقَالَ: يَا طَالِقُ. وَقَصَدَ النَّدَاءَ

لَمْ تَطْلُقْ، وَكَذَا إِنْ أَطْلُقَ فَبِالْأَصَحِّ، وَإِنْ كَانَ اسْمُهَا طَارِقًا أَوْ طَالِبًا فَقَالَ: يَا طَالِقُ،

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي چەند مەرجیگی تە لاقدەر و گۆتە ی تە لا قە کە﴾

(مَرْ بِلْسَانَ نَائِمٍ طَلَّقَ) هەر کاتێک پیاوی خەوتوو تە لا قی بە زماندا هات (لَعَا) تە لاقدانە کە بە تالە، چونکە نە یویستو ووشە ی تە لا ق بۆ تە لاقدان بە کار بێنن، بۆی نووسین لە سەر خەوتوو لادراو، بە بە لگە ی حە دیسە کە ی سێ کە سە کانی پرابردوو.

(وَلَوْ سَبَقَ لِسَانُهُ بِطَلْقٍ بِلَا قَصْرِ) ئە گەر پیاویک زوبانە کە ی پیشبڕکە ی لێ کرد بە ووشە ی تە لاقدان، بێ ئە وە ی بیە وێ ووشە کە بۆ تە لاقدان بە کار بێنن (لَعَا) تە لاقدانە کە بە تالە، هەروە ها ئە گەر یە کێک پستە ی تە لاقدانی کە سێکی تر بگێرێتە وە، یان مامۆستا لە کاتی دەرس گۆتنە وە دا ووشە ی تە لاقدان زۆر دووبارە بکاتە وە، ئە وانش تە لاقیان ناکە وێ، چونکە نە یانویستو ووشە ی تە لا قە کە بۆ تە لاقدان بە کار بێنن، هەروە ک لە زۆریە ی سەر چاوە کاندایە فرموویانە.

بە لام (وَلَا يُصَدِّقُ ظَاهِرًا إِلَّا بِقَرِينَةٍ) ئە وە ی دە لێ زوبانە کە م پیشبڕکە ی کردو، لە ئاشکراییدا باوە پێ پێ ناکرێ تە نها بە نیشانە یە کە نە بێ: وە ک بیە وێ بلیتە ژنە کە ی: ئیزنم دای. یان بیە وێ بلی: نیشانم دای. بە لام زمانە کە ی پیشبڕکە بکا و بلی: تە لا قە دای. ئە وە ئە گەر نیشانە یە کە هە بێ باوە پێ پێ دە کێ.

﴿ئَاگاداری﴾: ئە گەر بلیتە ژنە کە ی: تۆ لە من حە رام بێ. ئینجا واتیبگا بە م ووشە یە سێ بە سێ تە لا قی کە ووتو، بۆی بە ژنە کە ی بلی: من سێ بە سێ تۆم تە لا ق داو. ئە وە ش تە لا قی ناکە وێ، هەروە ها ئە گەر فتوادرێک پێ ی بلی: تە لا ق تە ووتو. ئە ویش بە هێ ئە م فتوایە بلی: ژنە کە م تە لا ق داو. ئینجا فتوادرێکی زانتر پێ ی بلی: تە لا ق تە ووتوو و فتوایە کە ی تر هە لە بوو. ئە وە ش تە لا قی ناکە وێ، چونکە ئە وانه هەردووکیان مە بە ستیان خە بە ردانی تیگە یشتنێکی بە هە لە بوو، ئە ک تە لاقدان، هەروە ک لە (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوە تە وە.

(وَلَوْ كَانَ اسْمُهَا طَالِقًا) ئە گەر ژنە کە ناوی تە لا قە ووتو بوو (فَقَالَ يَا طَالِقُ) مێردە کە ش گوتی هۆ تە لا قە ووتو (وَقَصَدَ النَّدَاءَ) مە بە ستیشی بانگکردن بوو، ئە وە (لَمْ تَطْلُقْ) تە لا قی ناکە وێ (وَكَذَا إِنْ أَطْلُقَ) هەروە ها ئە گەر هیچیشی مە بە ست نە بێ تە لا قی ناکە وێ (فَبِالْأَصَحِّ) لە فرموودە ی پاستتردا (وَإِنْ كَانَ اسْمُهَا طَارِقًا أَوْ طَالِبًا) ئە گەر ژنە کە ناوی (طارق)، یان (طالب) بوو (فَقَالَ يَا طَالِقُ) مێردە کە ش گوتی هۆ (طالق)، واتە: وَقَالَ: أَرَدْتُ النَّدَاءَ فَالْتَفْتُ الْحَرْفَ. صَدَّقَ، وَلَوْ خَاطَبَهَا بِطَلْقٍ هَازِلًا أَوْ لَاعِبًا أَوْ وَهُوَ يَطْنُهَا أَجْنَبِيَّةً بِأَنْ كَانَتْ فِي ظُلْمَةٍ أَوْ أَنْكَحَهَا لَهُ وَلِيَّهُ أَوْ وَكِيْلُهُ وَلَمْ يَعْلَمْ

وَقَعَ، وَلَوْ لَفَظَ أَعْجَمِيٍّ بِهِ بِالْعَرَبِيَّةِ وَلَمْ يَعْرِفْ مَعْنَاهُ لَمْ يَقَعْ، وَقِيلَ إِنَّ نَوَى مَعْنَاهَا وَقَعَ،

ته لاقه وتوو، به لام (وَقَالَ أَرَدْتُ النَّدَاءَ فَالْتَفَّ الْحَرْفُ) گوتى مه به ستم بانگ کردن بوو و پیتکه تیکه ل به زویانم بوو، نه وه (صَدَّقَ) پیى باوه پ ده کړئ.

﴿گالته کردن به ته لاق﴾

(وَلَوْ خَاطَبَهَا بِطَلَاقٍ هَازِلًا أَوْ لَاعِبًا) نه گهر به گالته بلیته ژنه که ی: ته لاقم دای. یان ته لاقم که وتبئ. نه وه ته لاقی ده که وئ به (إجماع) زانایانئ نیسلا، پیغه مبه ربی د ه فرموی: ﴿ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: الطَّلَاقُ وَالنِّكَاحُ وَالرَّجْعَةُ﴾ رواه أبوداود والترمذی وصححه الحاکم، سی شت هه نه پاستیان هه ر پاستیه، گالته پی کردنیشیان هه ر پاستیه: ته لاقدان و ماره بپین و ته لاق چا ککرده وه.

(أَوْ) یان میړده که به ژنه که ی خوی گوت: ته لاقت که وتبئ. به لام نه یزانی ژنی خویه تی، به لکو (وَهُوَ يَظُنُّهَا أَجْنَبِيَّةً) وای تیده گیشته ژنه که بیگانه یه (بِأَنَّ كَانَتْ فِي ظُلْمَةٍ) وه که ژنه که له تاریکاییدا بئ (أَوْ أَنْكَحَهَا لَهُ وَلِيُّهُ أَوْ وَكِيلُهُ وَلَمْ يَعْلَمْ) یان سه رپه رشتکاره که ی، یان وه کیله که ی نه و ژنه ی بؤ ماره بری بوو و نه ویش نه یزانیبو لئى ماره کراوه، یان له بیرى چوبو که ژنی هه یه، ئینجا گوتی: ته لاقی ژنه که م که وتبئ. نه وه (وَقَعَ) له هه ردوو مه سه له دا له ناشکراییدا ته لاقی ده که وئ، به لام له په نهانی نیوان خوی و خوادا ناکه وئ، هه روه که له (تحفة) و (مغنی) دا فرمویانه.

﴿ناگاداری﴾: نه گهر بئ زانینی میړده که ژنه که ی بچیته شاریک، ئینجا به میړده که ی بلین: ژنه که له م شاره یه. نه ویش نازانی ژنه که ی هاتوته شاره که، بوی دهلئ: نه گهر من هیچ ژنیکم له م شاره دا بئ ته لاقی که وتبئ. نه وه—به فرموده ی به هیژتر—ته لاقی ناکه وئ، هه روه که له زوری ی سه رچاوه کاند فرمویانه.

(وَلَوْ لَفَظَ أَعْجَمِيٍّ بِهِ بِالْعَرَبِيَّةِ) بؤ وینه: نه گهر عه په بزمان نه بئ و وشه ی ته لاقدان به عه په بی بلئ و (وَلَمْ يَعْرِفْ مَعْنَاهُ) واته که شی نه زانی: وه که کورد زمانیک به زمانیکى تری جگه له کوردی وشه ی ته لاقدان بلئ و واته که شی نه زانی، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقی ناکه وئ، هه روه که نه گهر وشه یه کی کافر یون بلئ و واته ی نه زانی کافر نابئ، واته: به لام نه گهر واته که ی بزانی، ته لاقی ده که وئ.

(وَقِيلَ إِنَّ نَوَى مَعْنَاهَا) له فرموده یه کی بئ هیژدا: نه گهر نیه تی واته که ی لای نه وخواه زمانانه ی هه بئ (وَقَعَ) ته لاقی ده که وئ.

وَلَا يَقَعُ طَلَاقٌ مُكْرَهٍ، فَإِنْ ظَهَرَ قَرِينَةُ اخْتِيَارٍ بِأَنَّ أَكْرَهَ عِلَّالٍ فَوَحْدَ أَوْ صَرِيحٍ أَوْ تَغْلِيْقٍ فَكُنِيَ أَوْ نَجَزَ أَوْ عَلَى طَلَقَتْ فَسَرَّحَ أَوْ بِالْعُكُوسِ وَقَعَ،

﴿تەلاقدانى تورەبوو و زۆرلىكراو﴾

بىزانە: زانايانى ئىسلام ھېچ جياوازىيىكىيان لەو دەدا نىيە: كە تەلاقى پياۋى تورەبوو دەكەۋى، چونكە كۆمەللىك (صَحَابَة) ئەو فتوايە يان داۋە ھېچ (صَحَابَة) يەككى تىرىش پەخنى لىئەگرتون و بوۋە تە (إجماع) يىكى بىئەنگى، ھەروەك لە (تحفة) و (الشروانى) دا ھەرمويانە. بەلام (وَلَا يَقَعُ طَلَقٌ مُّكْرَمًا) تەلاقى پياۋى زۆرلىكراۋى بە ناھەق ناكەۋى، پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇ: ﴿لَا طَلَقَ وَلَا عَتَاقَ فِي إِغْلَاقٍ﴾ ھىث صحىح رواه أبوداود، تەلاقدان و ئازادكردن بە زۆرلىكردن نابى.

بەلام ئەگەر زۆرلىكردنەكە بە ھەق بىئ: ۋەك بە باۋككۆزەكەى خۆى بلىئ: ژنەكەت تەلاق بدە، ئەگەرنا: لە تۆلەى باۋكم دەتكۆژم. ئەۋە نابىتە زۆرلىكردنى بە ناھەق، واتە: ئەگەر ژنەكەى تەلاق بدا تەلاقى دەكەۋى، ھەروەك لە زۆرىيەى سەرچاۋەكاندا ھەرمويانە.

ئىنجا بىزانە: زۆرلىكردنى شەرعىش ۋەكو زۆرلىكردنى ھەستىكراۋە، واتە: ئەگەر بلىئ: ھەرسىك تەلاق بەكەۋى ئەمشەو جىماع لەگەل ژنەكەم دەكەم. يان بلىئ: لەم مانگەدا قەرزەكەت دەدەمەۋە. ئىنجا كە تەماشائى كرد: ژنەكەى ھەيزدار بوو، يان بە بىئويستى خۆى خەۋى بە سەرداھات و تا بەياني ھەشيار نەبۆۋە، يان كەسىكى ۋەھا لە لاي بوو شەرمى لىئەكردو بۆى نەگونجا جىماعەكە بكا، يان لە تەۋاۋى مانگەكەدا ھېچ ملىك و مالى نەما قەرزەكەى لىئەداتەۋە، ئەۋە لەو ھالەتەندە تەلاقى ناكەۋى، ھەروەك لە (تحفة) و (نھايە) دا پەون كراۋەتەۋە.

(فَإِنْ ظَهَرَ قَرِينَةُ اخْتِيَارٍ) جا ئەگەر زۆرلىكراۋەكە نىشانەى سەرىشكىى بۆ تەلاقدانەكە لىئەدەركەوت: (بِأَنْ أَكْرَهَ عَلَى ثَلَاثٍ فَوَحْدٍ) ۋەك زۆرى لىئەكرابىئ سىئەسى تەلاق بدا، بەلام ئەۋ بە يەك تەلاق تەلاقى بدا (أَوْ صَرِيحٍ أَوْ تَغْلِيْقٍ) يان زۆرى لىئەكرابىئ بە ۋوشەيەكى ئاشكرا، يان بە ھەلۋاسراۋى تەلاقى بدا، بەلام (فَكَتْنَى أَوْ نَجَسَ) بە ۋوشەيەكى ئاشكرا نىيەتى تەلاقدانى ھىئا، يان بىئەلۋاسىن دەسبەجى تەلاقىدا (أَوْ عَلَى طَلْقَتُ فَسْرَحَ) يان زۆرى لىئەكرابىئ بلىئ: تەلاق دا، بەلام ئەۋ بلىئ: بەرم ھەلدا (أَوْ بِالْعُكُوسِ) يان بە پېچەۋانەكانى ئەۋانە: ۋەك زۆرى لىئەكرابىئ بۆ يەك تەلاق، يان بۆ تەنھا تەلاقدان، بەلام ئەۋ سىئەسى تەلاق بدا، يان زۆرى لىئەكرابىئ دەسبەجى بىئەلۋاسىن، بەلام ئەۋ بە ھەلۋاسىن تەلاقى بدا... ھتە، يان زۆرى لىئەكرابىئ لە ھەردو ژنەكانى ژنىكىيان تەلاق بدا، ئىنجا ئەۋ بە خۆى يەككىيان دىارى بكاو تەلاقى بدا، ئەۋە لەو ھەموو ھالەتەندە (وَقَعَ) تەلاقى دەكەۋى، چونكە سەرىشكىى لە تەلاقدانەكەىدا دەردەكەۋى، بەلام ئەگەر وَشَرَطُ الْإِكْرَاهِ: فُذْرَةُ الْمُكْرَهِ عَلَى تَحْقِيقِ مَا هَدَدَ بِهِ بِوَلَايَةِ أَوْ تَغْلِبٍ، وَعَجَزُ الْمُكْرَهِ عَنْ دَفْعِهِ بِهَرَبٍ وَغَيْرِهِ، وَظَنُّهُ أَنَّهُ

إِنْ اِمْتَنَعَ حَقَّقَهُ، وَيَحْصُلُ بِتَخْوِيفٍ بِضَرْبٍ شَدِيدٍ أَوْ حَبْسٍ أَوْ اِتْلَافٍ مَالٍ وَنَحْوَهَا،

له مهسهلهكهى ووشهى ناناشرکادا نيهتى تهلاقدانى نهبن، تهلاقهكهى ناکهوى، ههروهك له (ابن قاسم)دا پوون کراوتهوه.

(وَشَرَطُ الْإِكْرَاهِ) مهرجى هاتنهجئى زۆرليکردن نهويه: (قُدْرَةُ الْمُكْرِهِ عَلَى تَحْقِيقِ مَا هَدَدَ بِهِ) زۆرليکهرهكه توانای ههبن: نهوههپهشهيهى کردويهتى زوو نهنجامى بدا (بِوَلَايَةٍ أَوْ تَغْلِبٍ) به هوى کاريهدستى، يان خو سهپانندن (وَعَجْزُ الْمُكْرِهِ عَنْ دَفْعِهِ بِهَرَبٍ وَغَيْرِهِ) زۆرليکراوهكesh توانای نهبن بهرگرى له خوى بکا: به ههلاتن، يان به پيگايهكيتر: وهك پاپانهوه، يان شكايت كردن، ههم (وَعَلَّاهُ أَنَّهُ إِنْ اِمْتَنَعَ) زۆرليکراوهكesh وا تيپگا: نهگهرکاره زۆرليکراوهكه جي بهجي نهكا (حَقَّقَهُ) زۆرليکهرهكه ههر نهوهدهم ههپهشهكهى نهنجام دهدا. بهلام نهگهر بلئ: ئيستا ژنهكته تهلاق بده، نهگهرنا: سبهينى دهتكوژم. نهوه نابيسته زۆرليکردن تهلاقى دهكهوى، چونكه بيگومان نازاندرئى تا سبهينى دهمينن، يان نا، ههروهك له (تحفة)و (نهاية)دا فرمويانه.

﴿ نَاكادارى ﴾: نهگهر دز پييان گوت: وازت ليئاهايئين تا سويند به تهلاق دهخوى كه له لاي هيج كهسيك باسما نهكهى. نهوهش دهبيسته زۆرليکردن وهگهر باسيشيان بكا تهلاقى ناکهوى، بهلام نهگهر بي داواكارى دزهكان له خويهوه- سويند به تهلاق بخوا، نهوكاته نهگهر باسيان بكا تهلاقى دهكهوى، ههروهك له (نهاية) دا فرموييهتى.

ههروهها نهگهر ستمكارىك زۆرى لىبكا تاكو فلانكسى نيشان بدا، يان مالى فلانكسى نيشان بدا، زۆرليکراوهكesh گوتى: نازانم له كوئيه. زۆردارهكesh گوتى وازت ليئاهاييم تا سويند به تهلاق دهخوى كه نازانى. نهويش به درؤ سويندى به تهلاق خوارد: شوينهكهى نازانى. نهوه تهلاقى دهكهوى؟ چونكه له پاستىدا كراوته سهريشك له نيوان نيشاندان و سويندخواردن، ههروهك له (مغنى)دا فرموييهتى.

(وَيَحْصُلُ بِتَخْوِيفٍ) زۆرليکردن ديتهجي به ترساندنك: وهك ههپهشهى لىبكا: (بِضَرْبٍ شَدِيدٍ) به ليئدانيكى توند (أَوْ حَبْسٍ) يان به بهندکردن (أَوْ اِتْلَافٍ مَالٍ) يان به لهناوپردنى مالىك (وَنَحْوَهَا) شتىوهها: وهك سوکايهتى پيکردن له بهر چاوىخهك، يان زۆرليکهرهكه بلئ: ژنهكته تهلاق بده، نهگهرنا: ئيستا بي ناموسى لهگهله دهكهم، يان ئيستا نههم خزمهت دهكوژم. يان ژنهكه بلئته ميژدهكهى: تهلاقم بده، نهگهرنا: ژههرت دهرخوارد دهدهم. ههروهك له (تحفة)و (نهاية)و حاشيهكانياندا پوون کراوتهوه.

وَقِيلَ يُشْتَرَطُ قَتْلٌ، وَقِيلَ قَتْلٌ أَوْ قَطْعٌ أَوْ ضَرْبٌ مَخُوفٌ، وَلَا تُشْتَرَطُ التَّوْرِيَةُ بَأَنْ يَنْوِيَ غَيْرَهَا، وَقِيلَ إِنْ تَرَكَهَا بِلَا عُذْرٍ وَقَعَ. وَمَنْ أَثِمَ بِمُزِيلِ عَقْلِهِ مِنْ شَرَابٍ أَوْ دَوَاءٍ

نَفَذَ طَلَّاقَهُ وَتَصَرَّفَهُ لَهُ وَعَلَيْهِ قَوْلًا وَفِعْلًا عَلَا الْمَذْهَبُ، وَفِي قَوْلٍ لَا، وَقِيلَ عَلَيْهِ، وَلَوْ قَالَ: رُبُّكَ أَوْ بَعْضُكَ أَوْ جُزْؤُكَ أَوْ كِبْدُكَ أَوْ شَعْرُكَ أَوْ ظَفْرُكَ طَالِقٌ. وَقَعَ،

(وَقِيلَ يُشْتَرَطُ قَتْلُ) له فەرمووده یه کی بی هیژدا به مەرج دادەندری: هەپەشەکه به کوشتن بی (وَقِيلَ قَتْلُ أَوْ قَطْعُ أَوْ ضَرْبٌ مَخُوفٌ) له فەرمووده یه کی بی هیژدا مەرجە: هەپەشەکه به کوشتن، یان به لیکردنەوهی ئەندامێک، یان به لێدانێکی به ترس بی. (وَلَا تُشْتَرَطُ التَّوْرِيَةُ) به مەرج داناندري زۆرلیکراوه که (تَوْرِيَةُ) بکا، واتە: مەبەستیکی نااشکرا له دلی بگری: (بِأَنْ يَنْوِيَ غَيْرَهَا) وهك نیهتی ته لاقدانى ئافره تیکى تری جگه له ژنه که ی خوی بی، که هەردووکیان ناویان (زینەبە)، یان له دواى ته لاقدانە که به نهینى بلای: إِنْ شَطَّ اللَّهُ. (وَقِيلَ إِنْ تَرَكَهَا بِلاَ عَذْرِ وَقَعَ) له فەرمووده یه کی بی هیژدا: ئەگەر به بی عوزر (تَوْرِيَةُ) نهکا ته لاقى دهکهوی.

﴿ته لاقى سه رخوش﴾

(وَمَنْ أْتَمَّ بِمُزِيلِ عَقْلِهِ) هەر که سێک گوناھبار بوبی به هوی به کارهینانی شتێک که هۆشەکی لایبیا (مِنْ شَرَائِبِ أَوْ دَوَائِ) لایه ره که: شه پاب بی، یان دەرمان بی، واتە: به قەسدى به خۆشى خۆی شه پابی خواردبێته وهو سه رخوش بوبی، یان به بی هیچ عوزرێک دەرمانێکی وه های به کارهینابی که هۆشى لایبیا، ئەوه (نَفَذَ طَلَّاقَهُ) ته لاقدانە که ی جی به جی ده بی، هم (وَتَصَرَّفَهُ لَهُ وَعَلَيْهِ) دهستکاریه که شی جی به جی ده بی: جا له سودی خوی بی، یان له دژی خوی بی (قَوْلًا وَفِعْلًا) گوشتار بی، یان کردار بی: وهکو کافر بی و کوشتن و کرپن و فروشتن و به خیشین و... هتد (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فەرمووده ی پاستی مه زه ب.

به لام ئەگەر به زۆرلیکردن شه پایبان پی خوارده وه، یان نهیده زانی شله که شه پابه و خواردی وه، یان -جگه له شه پاب- له بهر پیویستی دەرمانێکی بیهۆشکەری به کارهینا، ئەوه له و حاله تاندا ته لاقى ناکه وی و دهستکاریه که شی جی به جی نابی، به لام له حاله تی نه زانیندا ئەگەر سویند نه خوا باوه پی پی ناکری، هه ره که له (تحفة و) (مغنی) دا فەرموویانه. (وَفِي قَوْلٍ لَا) له فەرمووده یه کدا: هیچیک له وانه ی پابردو جی به جی نابی (وَقِيلَ عَلَيْهِ) له فەرمووده یه کی بی هیژدا: هەر دهستکاریه کی له دژی خوی بی -وهکو ته لاقدان- جی به جی ده بی.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر میرده که گوتی: (رُبُّكَ أَوْ بَعْضُكَ أَوْ جُزْؤُكَ أَوْ كِبْدُكَ أَوْ شَعْرُكَ أَوْ ظَفْرُكَ طَالِقٌ) چواریکت، یان به شیکت، یان پارچه یه کت، یان جگه رت، یا مووه که ت، یان نینۆکه که ت ته لاقکه وتوو بی، ئەوه (وَقَعَ) ته لاقى دهکهوی، چونکه له و به شه وه ته لاقه که وگذا دَمُكَ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا فَضْلَةَ كَرِيقٍ وَعَرَقٍ وَكَذَا مَنِيٌّ وَلَبَنٌ فِي الْأَصَحِّ،

وَلَوْ قَالَ لِمَقْطُوعَةٍ يَمِينٍ: يَمِينُكَ طَالِقٌ. لَمْ يَقَعْ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: أَنَا مِنْكَ طَالِقٌ. وَنَوَى تَطْلِيْقَهَا طَلَّقْتُ، وَإِنْ لَمْ يَنْوِ طَلَّاقًا فَلَا، وَكَذَا إِنْ لَمْ يَنْوِ إِضَافَتَهُ إِلَيْهَا فَيُالْأَصَحَّ، وَلَوْ قَالَ أَنَا مِنْكَ بَائِنٌ أُشْطِرُ نِيَّةَ الطَّلَاقِ، وَفِي الْإِضَافَةِ الْوَجْهَانِ، وَلَوْ قَالَ أَسْتَبْرِئُ رَجْمِي مِنْكَ فَلَعَوُ، وَقِيلَ إِنْ نَوَى طَلَّاقَهَا وَقَعَ. (فَصْلُ) خِطَابِ الْأَجْنَبِيِّ بِطَلَّاقٍ وَتَعْلِيْقِهِ بِنِكَاحٍ وَغَيْرِهِ

پیدا ده پواته لای هه موو لاشه که ی (و کذا دَمَكِ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه روه ها: خوینه که ت، یان گیانه که ت ته لاقکه وتوو بی، ته لاقی ده که وی، له سهر فهرموده ی پاستی مه زه ب. (لَا فَضْلَةَ كَرِيحٍ وَعَرَقٍ) نه که نه و زیده بیانه ی جیا ده بنه وه: وه ک تفو ئاره وه (و کذا مَنِيٌّ وَلَكِنْ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها (مَنِيٌّ) و شیر، له فهرموده ی پاستردا، واته: به ته لاقدانی نه وانه ته لاق ناکه وی (وَلَوْ قَالَ لِمَقْطُوعَةٍ يَمِينٍ) نه گهر ژنه که ی دهستی پاستی برابوو و میرده که ش گوتی (يَمِينُكَ طَالِقٌ) دهستی پاسته ت ته لاقکه وتوو بی، نه وه (لَمْ يَقَعْ عَلَى الْمَذْهَبِ) ته لاقی ناکه وی، له سهر فهرموده ی پاستی مه زه ب، چونکه نه ندانه که نه ماوه، بویی ته لاقکه پیدا ناپواته لای ته وای لاشه که ی.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (أَنَا مِنْكَ طَالِقٌ وَنَوَى تَطْلِيْقَهَا) من له تۆ ته لاقکه وتووم. نیه تیشی ته لاقدان بی (طَلَّقْتُ) ته لاقی ده که وی، به لام (وَإِنْ لَمْ يَنْوِ طَلَّاقًا فَلَا) نه گهر نیه تی ته لاقدان نه بی ناکه وی (و کذا) هه روه ها ته لاقی ناکه وی (إِنْ لَمْ يَنْوِ إِضَافَتَهُ إِلَيْهَا) نه گهر نیه تی ته لاقدانی ژنه که ی نه بی، به لکو نیه تی ته لاقدانی خوی بی (فِي الْأَصَحِّ) له فهرموده ی پاستردا (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (أَنَا مِنْكَ بَائِنٌ) من له تۆ جیا بوویه وه م. نه و کاته ش (أُشْطِرُ نِيَّةَ الطَّلَاقِ) به مهرج داندراوه: نیه تی ته لاقدانی هه بی (وَفِي الْإِضَافَةِ الْوَجْهَانِ) له باره ی نیه تی ته لاقدانی ژنه که ش دوو فهرموده که ی پابردوو هه نه، به فهرموده که ی پاستر مهرجه: نیه تی ژنه که ی هه بی (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی (أَسْتَبْرِئُ رَجْمِي مِنْكَ) من مندالده ی خوی له تۆ دلنیا ده که م (فَلَعَوُ) نه وه به تاله و نابیه ته لاق (وَقِيلَ إِنْ نَوَى طَلَّاقَهَا) له فهرموده ی که ی بی هیژدا: نه گهر نیه تی ته لاقی هه بی (وَقَعَ) ته لاقی ده که وی.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي دَه سَتَه لَاقِي مَيِرْد بَه سَه ر شَوِينِي تَه لَاقْدَا: كَه ژنه که یه﴾

(خِطَابُ الْأَجْنَبِيِّ بِطَلَّاقٍ) ته لاقدانی ژنیک بیگانه پوویه پوو، وه که به ژنه بیگانه که بلئ: ته لاق که وتبی. یان ته لاقم دای. هه م (وَتَعْلِيْقُهُ بِنِكَاحٍ وَغَيْرِهِ) هه لواسینی ته لاقی ژنه بیگانه که به ماره کردن و شتی تر: وه که نه گهر نه م ژنه م ماره کرد ته لاقی که وتبی. یان هر کاتیک ژن ماره کرد ته لاقی که وتبی. یان هر کاتیک بچیه ژوره که ته لاق که وتبی. نیجا لَعَوُ، وَالْأَصَحُّ صِحَّةُ تَعْلِيْقِ الْعَبْدِ ثَلَاثَةَ كَقَوْلِهِ: إِنْ عَتَقْتُ أَوْ إِنْ دَخَلْتُ

فَأَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا، فَيَقْعَنَّ إِذَا عَتَقَ أَوْ دَخَلَتْ بَعْدَ عِتْقِهِ، وَيُلْحَقُ رَجْعِيَّةً لَا مُخْتَلَعَةً، وَلَوْ عَلَّقَهُ بِدُخُولِ فَبَأَنْتِ ثُمَّ نَكَحَهَا ثُمَّ دَخَلَتْ لَمْ يَقْعَنَّ إِنْ دَخَلَتْ فِالْبَيِّنُونَةِ وَكَذَا إِنْ لَمْ تَدْخُلْ فِي الْأَظْهَرِ، وَفِي ثَالِثٍ يَقْعَنَّ إِنْ بَأَنْتِ بِدُونِ ثَلَاثٍ،

له خوی ماره بکا، نه وه (لغو) گشتی به تاله و نه گهر ماره شی بکا، یان له دوی ماره کردن بپواته ژورده کهش ته لاقی ناکه وی، چونکه له کاتی ته لاقدان پیاوه که خاوه نی شوینی ته لاقه که نیه، پیغه مبه ربی ده فهرموی: ﴿لَا طَلَّاقَ لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ﴾ رواه أبوداود والترمذي وصححه، پیاو هیچ ته لاقیکی نیه - واته: ته لاقی ناکه وی - له و ژنه ی که ژنی خوی نیه. (وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی راستتر: (صِحَّةُ تَغْلِيْقِ الْعَبْدِ ثَلَاثَةً) دروسته کویله ته لاقه که ی سی یه می مه لئواسی (كَقَوْلِهِ) وه ک بلئ: (إِنْ عَتَقْتُ) نه گهر نازاد بیم سی ته لاقته بکه وی (أَوْ إِنْ دَخَلَتْ فَأَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا) یان بلئ: نه گهر بجپته ناو خانووه که سی ته لاقته که وتبی (فَيَقْعَنَّ) سی ته لاقه که ی ده که ون (إِذَا عَتَقَ) هه رکاتیک نازاد بوو (أَوْ دَخَلَتْ بَعْدَ عِتْقِهِ) یان له دوی نازاد بوون ژنه که چووه ناو خانووه که.

﴿پزگاریوون به خولعکردن له که وتنی ته لاقی سی یه سی﴾

(وَيُلْحَقُ رَجْعِيَّةً) ته لاق ده گاته ته لاقدرای (رَجْعِيَّةً)، واته: نه و ژنه ی له دوی جیماع له که لکردن به خورایی به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ته لاقدراره - تا (عِدَّةً) ته و او ده بی - نه گهر جاریکی تریش ته لاق بدرئ ته لاقی تریشی ده که وی. (لَا مُخْتَلَعَةً) به لام ته لاق ناگاته نه و ژنه ی به (بائنی) ته لاقی که وتوه: وه ک خولعی له که ل کرایی، یان (عِدَّةً) ته و او بوبی، یان پییش جیماع له که لکردن ته لاق درایی، یان ماره برپینه که ی ه لوه شاندرایی ته وه.

که و ابو: (وَلَوْ عَلَّقَهُ بِدُخُولِ) نه گهر هه رسیک ته لاقه که ی ه لئواسی به چوونه ناو خانوو، وه ک به ژنه که ی بلئ: نه گهر بجپه ناو خانووه که سی ته لاقته که وتبی (فَبَأَنْتِ) جا له دوی هه لئواسینه که ژنه که بووه (بائنی): به خولعکردن، یان به سی هویه کانی تری پراوردو (ثُمَّ نَكَحَهَا) ئینجا دوویاره میړده که له خوی ماره کرده وه (ثُمَّ دَخَلَتْ) ئینجا له دوی ماره کردنه وه که ی دووه م ژنه که چووه ناو خانووه که، نه وه (لَمْ يَقْعَنَّ) ته لاقی ناکه وی (إِنْ دَخَلَتْ فِي الْبَيِّنُونَةِ) نه گهر پیشداش له حاله تی (بائنی) یدا چوبیته ناو خانووه که.

(وَكَذَا إِنْ لَمْ تَدْخُلْ) هه روه ها ته لاقی ناکه وی نه گهر له حاله تی (بائنی) یدا نه شچوبیته ناو خانووه که - به لگو ته نها له دوی ماره برپینه که ی دووه م چوبیته ناو خانووه که - (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرموده ی به میژتردا (وَفِي ثَلَاثٍ) له فهرموده یه کی سی یه مدا: (يَقْعَنَّ إِنْ بَأَنْتِ بِدُونِ ثَلَاثٍ) ته لاقی ده که وی، نه گهر به که متر له سی ته لاق بوبیته (بائنی)، به لام بی هیزه.

وَلَوْ طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ وَرَاجَعَ أَوْ جَدَّدَ وَلَوْ بَعْدَ

بِثَلَاثٍ، وَلِلْعَبْدِ طَلْقَتَانِ فَقَطُّ، وَلِلْحُرِّ ثَلَاثٌ، وَيَقْعُ فِي مَرَضٍ مَوْتُهُ، وَيَتَوَارَثَانِ فِي عِدَّةٍ رَجْعِيٍّ

﴿ناگاداری﴾: سویندخواردنی به تەلاق هەمان بپاری هەلواسینی بۆ دەدری، وەك بلی: هەرسێك تەلاقم كەوتبێ نابێ بچیتە مائی باوكت. یان دەبی لەم مانگەدا ئەم كارە بكە. یان بلی: ئەگەر جیماعت لەگەڵ بکەم سێبەسێ تەلاقت كەوتبێ. واتە: ئەوانەش بە خولەکردن لە كەوتنی سێ تەلاقەكە پزگاری دەبێ، لە سەر فەرموودەی بەهیزتر، هەروەك لە (مغنی) و (الشروانی) دا فەرموویانە، لە سەرەتای (خُلْع) شدا پوونمان کردووە.

(وَلَوْ طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ) ئەگەر ژنەكە سێبەسێ تەلاق نەدا، بەلكو بە یەك، یان بە دوو تەلاقی، ئینجا (وَرَجَعَ) ژنەكە گەپاندووە (أَوْ جَدَّ) یان بە مەرەبە پینکی نوێ ماری کردووە (وَلَوْ بَعْدَ زَوْجٍ) هەرچەند لە دواى میردکردنێکی تریش ماری بکاتووە (عَادَتُ بَبَقِيَّةِ الثَّلَاثِ) هەر بە پاشماوەكەى سێ تەلاقەكەى دیتەو لە میردەكەى، واتە: ئەگەر دوو تەلاقی مابن بە دوو تەلاق دیتەو ژێر ماری میردەكەى، ئەگەر یەكێكى مابێ بە یەك تەلاق دیتەو، بە (إجماع) ی زانایانی ئیسلام ئەگەر میردێکی ترى نەکردبێ، هەم بە فەرموودەی گەرەکانی (صحابة) ئەگەر میردێکی ترى کردبێ.

بەلام (وَإِنْ ثَلَّثَ) ئەگەر سێبەسێ تەلاقی بدا، ئینجا- وەك مەرەبە جاش- میردێکی تر بکاو ئەم میردەش جیماعی لەگەڵ بکاو تەلاقی بدا، ئینجا میردە کۆنەكە سەرلەنوێ ماری بکاتووە، ئەو کاتە (عَادَتُ بِثَلَاثٍ) بە هەرسێك تەلاق دیتەو لەی، بە (إجماع) ی زانایانی ئیسلام.

(وَلِلْعَبْدِ طَلْقَتَانِ فَقَطُّ) میردی کۆیلە تەنھا خاوەنی دوو تەلاقە، هەرچەند ژنەكەشی ئازاد بێ (وَلِلْحُرِّ ثَلَاثٌ) میردی ئازادیش خاوەنی سێ تەلاقە، هەرچەند ژنەكەشی جاریە بێ ﴿عَنْ أَنَسٍ وَأَبِیْزَيْنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: (الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ). فَأَيُّ الثَّلَاثَةِ؟ قَالَ: (إِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ)﴾ رواه أحمد وأبو داود وصححه ابن القطان، پرسیار لە پیغەمبەر ﷺ کرا: كە خۆی گەرە دەفەرموێ: (ئەو تەلاقدانەى گەپاندنەوێ بە دوا دەبێ دوو جارە). ئەوێ بپاری سێبەسێ بەكە لە كوێیە؟ فەرمووی: ئەوێ بەكە دەفەرموێ: (یان بە یاسای شەرع ژنەكە پابگرە، یان بە جوانی بەریهەڵدە).

(وَيَقْعُ فِي مَرَضٍ مَوْتِهِ) میردەكە لە نەخۆشیی مردنی دا تەلاقی دەكەوێ، هەرچەند تەلاقدانەكەى سێبەسێش بێ.

(وَيَتَوَارَثَانِ) میردو ژنی تەلاقدراو میرات لە یەكتری دەگرن: (فِي عِدَّةٍ رَجْعِيٍّ) لە (عِدَّة) ی تەلاقی (رَجْعِي) دا: كە لە دواى جیماع لەگەڵکردن بە خۆپایى بە تەلاقیك، یان بە دوو لَآ بَـئِنِّ، وَفِى الْقَدِيمِ تَرْتِئُهُ.

(فَصَلَ) قَالَ طَلَّقْتُكَ أَوْ أَنْتِ طَالِقٌ وَنَوَى عَدَدًا وَقَع، وَكَذَا الْكِنَايَةُ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَاحِدَةً، وَنَوَى عَدَدًا فَوَاحِدَةً، وَقِيلَ الْمَنَوِيُّ،

ته لاق درابړو (عده) ته واو نه بويي: جا ژنه که، يان ميړده که بمري، نه وه ميراث له يه کتري ده گرن، به (اجماع) ي زاناياني نيسلام (لا بائن) به لام له (عده) ته لاقی (بائن) دا ميراث له يه کتري ناگرن (وفي القديم تریه) له فرموده ي کونی نيمامي (الشافعي) و له هرسيک مه زه به که ي تر دا: له (عده) ي (بائن) دا ژنه که ميراث له ميړده که ي ده گري، چونکه نيمامي (عثمان) نه و ما برپاري داوه، هر وه که له (تحفة) و (نهاية) دا فرموديانه.

﴿فَصَلَ: له باسي نيه تي ژماره ي ته لاق﴾

(قَالَ) ميړده که گوتی ژنه که ي خوی: (طَلَّقْتُكَ) توم ته لاق دا (أَوْ أَنْتِ طَالِقٌ) يان تو ته لاقه که وتوی. يان بلې: ژنی خوم ته لاق دا. يان ته لاقم که وتبی (وَنَوَى عَدَدًا) له گه ل نه و ته لاقدانه ش نيه تي ژماره يه کی هيو: وه دوو، يان سي، نه وه (وَقَع) نيه تي چنه ته لاقی هيو، نه وه نده ي ده که وي، هر چنه ژماره که ش به زيان نه لي، يان جيمامي له گه ل ژنه که ش نه کړبي، هر وه که له زوري ي سرچاوه کاند فرموديانه.

به لام نه گه نيه تي هيچ ژماره يه کی له دلدا نه بي و به زويانيش هيچ ژماره يه که نه لي، نه و کاته به خودي ته لاقدانه که يه که ته لاقی ده که وي، هر وه که له (مغنی) دا فرموديانه.

(وَكَذَا الْكِنَايَةُ) هر وه ها وشه ي ناا شکرای ته لاقيش ه مان برپاري وشه ي ناا شکرای بړ ده دري ﴿عَنْ زُكَّانَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ الْبَتَّةَ، فَحَلَفَهُ النَّبِيُّ ﷺ: وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً، فَرَدَّهَا عَلَيْهِ حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، (زُكَّانَةُ) ژنه که ي خوی به برپاره يي به يه کجاري ته لاق دا، جا پيغه به رﷺ سويندي دا: که مه به ستم ته نها يه که ته لاق بووه. نينجا ژنه که ي بړ که پانده وه. واته: نه گه به زيان سي ته لاقی گوتبان، يان له دلدا سي ته لاقی مه به ست بووانه، هرسيک ته لاقی ده که وتن، نه گه نا: سويندانه که ي بي سود بوو.

که واپو: نه گه به هر دوو ژنه کانی بلې: هر دوو کتان سي ته لاقتان که وتبي، نه وه نه گه مه به ستی نه وه بي: هر يه که يان سي ته لاقی بکه وي، نه وه هر يه که و سي ته لاقه که ي ده که وي، به لام نه گه ر هيچ مه به ستيکی نه بي، نه و کاته هر ژنيک و دوو ته لاقی ده که ون، هر وه که له (تحفة) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَاحِدَةً) نه گه گوتی: تو ته لاقه که وتوی يه که ته لاق (وَنَوَى عَدَدًا) له دلدا نيه تي دوو، يان سي ته لاقی هينا، نه وه (فَوَاحِدَةً) يه که ته لاقی ده که وي، به لام (وَقِيلَ الْمَنَوِيُّ) له فرموده يه کدا: نيه تي چنه ته لاقی هيو نه وه نده ده که وي، جا له زوري ي سرچاوه کاند نه م فرموده يه پشت پي به ستراوه.

قُلْتُ: وَلَوْ قَالَ أَنْتِ وَاحِدَةً. وَنَوَى عَدَدًا فَالْمَنَوِيُّ، وَقِيلَ وَاحِدَةً، وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ أَرَادَ أَنْ

يَقُولُ أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا. فَمَاتَتْ قَبْلَ تَمَامِ طَالِقٍ لَمْ يَقَعْ، أَوْ بَعْدَهُ قَبْلَ ثَلَاثًا فَثَلَاثٌ، وَقِيلَ وَاحِدَةً، وَقِيلَ لَا شَيْءَ، وَإِنْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ أَنْتِ طَالِقٌ أَنْتِ طَالِقٌ. وَتَخَلَّلَ فَصْلٌ فَثَلَاثٌ، وَإِلَّا فَإِنْ قَصَدَ تَأْكِيدًا فَوَاحِدَةً أَوْ اسْتِثْنَاءًا فَثَلَاثٌ، وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فَيُطْلَقُ فَثَلَاثٌ،

(قُلْتُ) نِيَمَامِي (النَوَائِي) دَهْ-فَهْرَمُوئِي: (وَلَوْ قَالَ أَنْتِ وَاحِدَةً) نَهْ-كِهْر-كُوْتِي: تَوِيه-كِي (وَتَوِي عَدَا) نِيه-تِيشِي تَه-لَاقْدَانِ بُوو به دوو، يان به سِي تَه-لَاق، نِه-وَه (قَالَ مَنَوِي) نِيه-تِي چِه-نَد تَه-لَاقِي هِه-بِي، نِه-وَه-نَدِه دِه-كِه-وِي (وَقِيلَ وَاحِدَةً) لِه فِهْرَمُوودِه-يَه-كِي بِي-هِيژْدَا: يَه-ك تَه-لَاقِي دِه-كِه-وِي (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

هَه-رُوو-هَآ نِه-كِهْر-بَلِي: پِرْ به دُونِيَا، يان پِرْ به نَاسْمَان، يان به قَه-د نِه-م چِيَايِه تَه-لَاقْت بَكِه-وِي، نِه-وَه-نَه-كِهْر-نِيه-تِي هِيچ ژِمَارِه-يَه-كِي-نِه-بِي- يَه-ك تَه-لَاقِي دِه-كِه-وِي، هَه-رُوو-ك لِه (نَهَايَة) وَ (مَغْنِي) وَ (إِبْن قَاسِم) دَا فِهْرَمُووِيَا-نِه.

(وَلَوْ أَرَادَ أَنْ يَقُولَ أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا) نِه-كِهْر-وِيَسْتِي بَلِي: تَو تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو سِي-بِه-سِي (فَمَاتَتْ قَبْلَ تَمَامِ طَالِقٍ) نِيْنَجَا پِيْش نِه-وَه-ي وَوَشَه-ي (تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو) تَه-وَاو-بَكَا، ژَنَه-كِه مَرْد، يان يَه-كِيك دِه-مِي مِيْرْدِه-كِه-ي گِرْت، نِه-وَه (لَمْ يَقَعْ) تَه-لَاقِي نَاكِه-وِي (أَوْ بَعْدَهُ قَبْلَ ثَلَاثًا) يان لِه دَوَاي تَه-وَاو-بُووَنِي وَوَشَه-ي (تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو) وَ پِيْش تَه-وَاو-بُووَنِي وَوَشَه-ي (سِي-بِه-سِي) ژَنَه-كِه مَرْد، يان دِه-مِي مِيْرْدِه-كِه-ي گِرْت، نِه-وَه (فَثَلَاثٌ) سِي تَه-لَاقِي دِه-كِه-وَن، چُونَكِه لِه-گِه-لَ وَوَشَه-ي تَه-لَاقْدَانِه-كِه نِيه-تِي سِي تَه-لَاقْ-كِه-ي هِه-بُوَه (وَقِيلَ وَاحِدَةً) لِه فِهْرَمُوودِه-يَه-كِي بِي-هِيژْدَا: يَه-ك تَه-لَاقِي دِه-كِه-وِي (وَقِيلَ لَا شَيْءَ) لِه بِي-هِيژْدَا: هِيچ تَه-لَاقِيكِي نَاكِه-وِي.

﴿ دَوُوْبَارِه-كِرْدَنِه-وَه-ي وَشَه-ي تَه-لَاقْدَانِ ﴾

(وَإِنْ قَالَ) نِه-كِهْر-مِيْرْدِه-كِه گُوْتِيَه ژَنَه-كِه-ي: (أَنْتِ طَالِقٌ أَنْتِ طَالِقٌ أَنْتِ طَالِقٌ) تَو تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو تَو تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو تَو تَه-لَاقْ-كِه-وَتَوُو. يان تَه-لَاقْم دَاي تَه-لَاقْم دَاي تَه-لَاقْم دَاي (وَتَخَلَّلَ فَصْلٌ) بِي-دِه-نَگِوونِيكِي زِيَا تِر لِه هَه-نَاسِه-دَان، يان گِفْتُوگُوِيَه-كِي بِيگَانِه-كِه وَتَه نِيْوَان پِسْتِه-كَان، نِه-وَه (فَثَلَاثٌ) سِي تَه-لَاقِي دِه-كِه-وَن.

(وَإِلَّا) بَه-لَام هِيچ نِيْوَانِيك نِه-بُو، نِه-وَه تَه-مَاشَا دِه-كِه-يْن: (فَإِنْ قَصَدَ تَأْكِيدًا) نِه-كِهْر-مِه-بِه-سْتِي تَه-تَكِيْد-بِه-هِيژ-كِرْدَنِي پِسْتِه-كِه-ي يَه-كِه-م بُوِي، نِه-وَه (فَوَاحِدَةً) يَه-ك تَه-لَاقِي دِه-كِه-وِي (أَوْ اسْتِثْنَاءًا) يان نِه-كِهْر-مِه-بِه-سْتِي بَنِيَا تَنَانِه-وَه بُوِي، نِه-وَه (فَثَلَاثٌ) سِي تَه-لَاقِي دِه-كِه-وَن (وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) هَه-رُوو-هَآ نِه-كِهْر-هِيچِيكِيَا نِيْشِي مِه-بِه-سْت نِه-بُوِي، هَه-ر-سِي تَه-لَاقِي دِه-كِه-وَن (فِي الْأَظْهَرِ) لِه فِهْرَمُوودِه-ي بِه-هِيژ-تِرْدَا، بَه-لَام لِه فِهْرَمُوودِه-كِه-ي تِرْدَا: لِه وَ حَالَه-تَه-شَدَا تَه-نَهَا يَه-ك تَه-لَاقِي دِه-كِه-وِي، هَه-رُوو-ك لِه (نَهَايَة) وَ (مَغْنِي) دَا فِهْرَمُووِيَا-نِه.

وَإِنْ قَصَدَ بِالثَّانِيَةِ تَأْكِيدًا وَبِالثَّالِثَةِ اسْتِثْنَاءًا أَوْ عَكْسَ فَنِثْنَانٍ أَوْ بِالثَّالِثَةِ تَأْكِيدَ الْأُولَى فَثَلَاثٌ

فِي الْأَصَحِّ، وَإِنْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَطَالِقٌ وَطَالِقٌ. صَحَّ قَصْدُ تَأْكِيدِ الثَّانِي بِالثَّلَاثِ
لِأَوَّلِ الثَّانِي، وَهَذِهِ الصُّورُ فِيمَوْطُوءَةٍ، فَلَوْ قَالَهُنَّ لِغَيْرِهَا فَطُلُقَةٌ بِكُلِّ حَالٍ، وَلَوْ قَالَ
لِهَذِهِ إِنْ دَخَلَتِ الدَّارَ فَأَنْتِ طَالِقٌ وَطَالِقٌ. فَدَخَلَتْ فَتَشْتَانِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ
لِمَوْطُوءَةٍ: أَنْتِ طَالِقٌ طُلُقَةٌ مَعَ أَوْ مَعَهَا طُلُقَةٌ. فَتَشْتَانِ، وَكَذَا غَيْرُ مَوْطُوءَةٍ فِي الْأَصَحِّ،

(وَإِنْ قَصَدَ بِالثَّانِيَةِ تَأْكِيدًا) نَهَكَرَ بِهِ پَسْتَهَكِي دُووَمَ مَهَبَه سَتِي بِهِيْزَكِرْدَنِي يَهَكَمَه كَه
بُوِيْو (وَبِالثَّلَاثَةِ اسْتِثْنَاءًا) بِهِ سَيِيَه مَهَكَش مَهَبَه سَتِي بِنِيَاتِنَانِ بُوِيْو (أَوْ عَكْسًا) پَان بِهِ
پِيْجَه وَانَهِي كَرْد: بِهِ دُووَمَه كَه بِنِيَاتِنَانِ وَ بِهِ سَيِيَه مَهَكَه بِهِيْزَكِرْدَنِي دُووَمَه كَه بُوو، نَهَوَه
(فَتَشْتَانِ) لَهُ هَر دُووَحَالَه تَدَا دُوو تَه لَاقِي دَه كَه وَن (أَوْ بِالثَّلَاثَةِ تَأْكِيدًا لِأَوَّلِي) يَان بِهِ
سَيِيَه مَهَكَه مَهَبَه سَتِي بِهِيْزَكِرْدَنِي يَهَكَمَه كَه بُوو، نَهَوَه (فَتَلَاثٌ فِي الْأَصَحِّ) سَيِي تَه لَاقِي
دَه كَه وَن، لَهُ فَه رَمُوْدَه يَ پَاسْتَرْدَا، چُونَكَه نِيَوَان كَه وَتَوْتَه بِهِيْزَكِرْدَنِي يَهَكَمَه كَه بُوو.

(وَإِنْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ وَطَالِقٌ وَطَالِقٌ) نَهَكَرَ كَوْتِي: تَو تَه لَاقَكَه وَتَوِي تَه لَاقَكَه وَتَوِي
تَه لَاقَكَه وَتَوِي (صَحَّ قَصْدُ تَأْكِيدِ الثَّانِي بِالثَّلَاثِ) دُرُوسْتَه مَهَبَه سَتِي نَهَوَه بِي: دُووَمَه كَه بِهِ
سَيِيَه مَهَكَه بِهِيْزَكَا (لَا الْأَوَّلِ بِالثَّانِي) نَهَكَرَ بِهِيْزَكِرْدَنِي يَهَكَمَه كَه بِهِ دُووَمَه كَه.

(وَهَذِهِ الصُّورُ) نَهَو وَيَنَانَه يَ پَرَبَرْدُوو گَشْتِي (فِي مَوْطُوءَةٍ) لَهُ بَارَهِي نَهَو وَنَه بُوون كَه جِيْمَاعِي
لَه گَهَل كَرْدَه، كَه وَاتَه: (فَلَوْ قَالَهُنَّ لِغَيْرِهَا) نَهَكَرَ نَهَو پَسْتَانَه يَ پَرَبَرْدُوو بِهِ وَنَه يَ كَوْتَبِن
كَه جِيْمَاعِي لَه گَهَل نَه كَرْدَبِي، نَهَوَه (فَطُلُقَةٌ بِكُلِّ حَالٍ) لَهُ هَمُوو حَالَه تَيَكْدَا تَه نَهَا يَه كَه
تَه لَاقِي دَه كَه وَي، چُونَكَه هَر بِهِ پَسْتَه يِيَه كَه مَدَه بِيْتَه (بَائِن)، تَه لَاقْدَرَاوِي (بَائِن) ش
تَه لَاقِي تَرِي نَاگَاتِي، جَا بَزَانَه: نَهَوَه ش لَه وَ حَالَه تَه دَايَه كَه بِهِ پَسْتَه يِيَه كَه مَدَه نِيَه تِي سَيِي
تَه لَاقِي نَه بِي، چُونَكَه نَهَكَرَ نِيَه تِي سَيِي تَه لَاقِي هَه بِي، نَهَو كَاتَه هَه رَسِيَك تَه لَاقِي دَه كَه وَن،
هَه رَوَه كَه لَهُ سَه رَه تَاي نَهَو بَاسَه دَا پَرَبَرَا.

(وَلَوْ قَالَ لِهَذِهِ) نَهَكَرَ كَوْتِيَه نَهَو وَنَه يَ كَه جِيْمَاعِي لَه گَهَل نَه كَرْدَبِي: (إِنْ دَخَلَتِ الدَّارَ فَأَنْتِ
طَالِقٌ وَطَالِقٌ) نَهَكَرَ بَجِيْتَه نَاوَ خَانُوَه كَه تَو تَه لَاقَكَه وَتَوِي تَه لَاقَكَه وَتَوِي (فَدَخَلَتْ)
وَنَه كَش چُووَه نَاوَ خَانُوَه كَه (فَتَشْتَانِ فِي الْأَصَحِّ) دُوو تَه لَاقِي دَه كَه وَن لَهُ فَه رَمُوْدَه يَ
پَاسْتَرْدَا، چُونَكَه هَر دُووَكِيَان بِهِ چُوونَه نَاوَ خَانُوَه كَه هَه لَوَاسَرَاوِن.

(وَلَوْ قَالَ لِمَوْطُوءَةٍ) نَهَكَرَ كَوْتِيَه نَهَو وَنَه يَ جِيْمَاعِي لَه گَهَل كَرْدَه: (أَنْتِ طَالِقٌ طُلُقَةٌ مَعَ
أَوْ مَعَهَا طُلُقَةٌ) تَو تَه لَاقَكَه وَتَوِي بِهِ تَه لَاقِيَك لَه گَهَل تَه لَاقِيَك، يَان تَه لَاقِيَكِي لَه گَهَل دَا بِي.
نَهَوَه (فَتَشْتَانِ) دُوو دَه كَه وَن (وَكَذَا غَيْرُ مَوْطُوءَةٍ) هَه رَوَهَا نَهَكَرَ جِيْمَاعِي ش لَه گَهَل
نَه كَرْدَبِي، دُوو تَه لَاقِي دَه كَه وَن (فِي الْأَصَحِّ) لَهُ فَه رَمُوْدَه يَ پَاسْتَرْدَا.

وَلَوْ قَالَ طُلُقَةٌ قَبْلَ طُلُقَةٍ أَوْ بَعْدَهَا طُلُقَةٌ. فَتَشْتَانِ فِيمَوْطُوءَةٍ، وَطُلُقَةٌ فِغَيْرِهَا،

وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ بَعْدَ طَلْقِهِ أَوْ قَبْلَهَا طَلَّقَهُ. فَكَذَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ فِطْلَقَهُ. وَأَرَادَ مَعَ فِطْلَقَتَانِ أَوْ الظَّرْفِ أَوْ الْحِسَابِ أَوْ أَطْلَقَ فِطْلَقَهُ، وَلَوْ قَالَ نِصْفَ طَلْقَةٍ فِي نِصْفِ طَلْقَةٍ. فِطْلَقَهُ بِكُلِّ حَالٍ، وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ فِي طَلْقَتَيْنِ. وَقَصَدَ مَعِيَّةَ ثَلَاثٍ، أَوْ ظَرْفًا فَوَاحِدَةً، أَوْ حِسَابًا وَعَرَفَهُ فِثْنَتَانِ، وَإِنْ جَهَلَهُ وَقَصَدَ مَعْنَاهُ فِطْلَقَهُ، وَقِيلَ ثِنْتَانِ، وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئًا فِطْلَقَهُ، وَفِي قَوْلِ ثِنْتَانِ إِنْ عَرَفَ حِسَابًا، وَلَوْ قَالَ بَعْضَ طَلْقَةٍ فِطْلَقَهُ،

(وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ قَبْلَ طَلْقِهِ) نه گهر گوتی ته لاقت که وتبئی به ته لاقیتی پيش ته لاقیتک (أو بعدما طَلَّقَهُ) یان به ته لاقیتک که ته لاقیتی له دوابی، نه وه (فِثْنَتَانِ فِي مَوْطُوعَةٍ) دوو ته لاقی له و نهی ده که ون که جیماعی له گه لا کردوه (و طَلَّقَهُ فِي غَيْرِهَا) یه که ته لاقیشی له و نهی ده که وئی که جیماعی له گه لا نه کردبی، چونکه به ته لاقی به که م ده بیته (بائن).

مه روه ما (وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ بَعْدَ طَلْقِهِ أَوْ قَبْلَهَا طَلَّقَهُ) نه گهر بلئی: ته لاقت که وتبئی به ته لاقیتی دواى ته لاقیتک، یان به ته لاقیتک که ته لاقیتی له پيشدا بی (فَكَذَا) نه وه ش وه که نه وه که ی تر دوو ته لاقی ده که ون له وهی جیماعی له گه لا کردوه، یه که ته لاقی ده که وئی له وهی جیماعی له گه لا نه کردبی (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ فِي طَلْقَةٍ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبئی به ته لاقیتی له ته لاقیتکا (وَأَرَادَ مَعَ) واتهی له گه لی مه به ست بوو، نه وه (فِطْلَقَتَانِ) دوو ته لاقی ده که ون (أَوْ الظَّرْفِ أَوْ الْحِسَابِ أَوْ أَطْلَقَ) یان نه گهر چوونه ناو، یان ژماردنی مه به ست بوو، یان هیچی مه به ست نه بو (فِطْلَقَهُ) یه که ته لاقی ده که وئی (وَلَوْ قَالَ نِصْفَ طَلْقَةٍ فِي نِصْفِ طَلْقَةٍ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبئی به نیو ته لاق له نیو ته لاقتا، نه وه (فِطْلَقَهُ بِكُلِّ حَالٍ) یه که ته لاقی ده که وئی له هه موو حاله تیکا (وَلَوْ قَالَ طَلَّقَهُ فِي طَلْقَتَيْنِ) نه گهر گوتی: ته لاقت که وتبئی به ته لاقیتک له دوو ته لاقتا (وَقَصَدَ مَعِيَّةَ ثَلَاثٍ) نه گهر مه به ستی له گه لا بی، نه وه سی ته لاقی ده که ون (أَوْ ظَرْفًا فَوَاحِدَةً) نه گهر مه به ستی چوونه ناو بی، یه که ته لاقی ده که وئی (أَوْ حِسَابًا وَعَرَفَهُ) نه گهر مه به ستی لیكدانی ژماره ی بیو لیكدانه که ش بزانی (فِثْنَتَانِ) دوو ته لاقی ده که ون (وَإِنْ جَهَلَهُ وَقَصَدَ مَعْنَاهُ) جا نه گهر نه شیده زانی به لام واته که ی مه به ست بوو (فِطْلَقَهُ) یه که ته لاقی ده که وئی (وَقِيلَ ثِنْتَانِ) له فه رمووده یه کی بی هیژدا: دوو ته لاقی ده که ون (وَإِنْ لَمْ يَنْوِ شَيْئًا فِطْلَقَهُ) نه گهر نهی ته هیچیشی نه بی، یه که ته لاقی ده که وئی (وَفِي قَوْلِ ثِنْتَانِ إِنْ عَرَفَ حِسَابًا) له فه رمووده یه کدا: دوو ته لاقی ده که ون نه گهر لیكدانی ژماره بزانی.

(وَلَوْ قَالَ بَعْضَ طَلْقَةٍ) نه گهر گوتی: به شیکتی ته لاقیتک که وتبئی، یان نیو ته لاقت بکه وئی. نه وه (فِطْلَقَهُ) ته لاقیتی ته وای ده که وئی، به (إِجْمَاعِ) ی زانایانی نیسلام، چونکه ته لاقیتک أَوْ نِصْفِي طَلْقَةٍ فِطْلَقَهُ إِلَّا أَنْ يُرِيدَ كُلَّ نِصْفٍ مِنْ طَلْقَةٍ، وَالْأَصَحُّ أَنْ قَوْلُهُ نِصْفَ

طَلَّقَتَيْنِ. طَلَّقَهُ، وَثَلَاثَةً أَنْصَافِ طَلْقَةٍ أَوْ نِصْفِ طَلْقَةٍ وَثُلُثَ طَلْقَةٍ طَلَّقَتَانِ، وَلَوْ قَالَ نِصْفَ وَثُلُثَ طَلْقَةٍ فَطَلَّقَهُ، وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ: أَوْقَعْتَ عَلَيَّكَ أَوْ بَيَّنَّكَ طَلْقَةً أَوْ طَلَّقَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا. وَقَعَ عَلَيْكَ طَلْقَةً، فَإِنْ قَصَدَ تَوْزِيعَ كُلِّ طَلْقَةٍ عَلَيْهِنَّ وَقَعَ فِي ثِنْتَيْنِ ثِنْتَانِ، وَفِي ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٍ ثَلَاثٌ، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بَيِّنَنَّ بَعْضَهُنَّ لَمْ يُقْبَلْ ظَاهِرًا فَيَالِأَصَحِّ، وَلَوْ طَلَّقَهَا ثُمَّ قَالَ لِلْأُخْرَى أَشْرَكْتُكَ مَعَهَا أَوْ أَنْتِ كَهَيِّ. فَإِنْ نَوَى طَلَّقَتْ،

ناکړیته به ش به ش (أَوْ) یان گوتی (نِصْفِي طَلْقَةٍ) دوو نیوهی ته لاقیتک که وتبې، یان بکه ون. نه وه ش (فَطَلَّقَهُ) یه که ته لاقی ده که وئ، چونکه دوو نیوه ده کاته یه که (إِلَّا أَنْ يُرِيدَ كُلُّ نِصْفٍ مِنْ طَلْقَةٍ) مه که ر مه به سستی نه وه بئ: هر نیوه یه که له ته لاقیتک بکه وئ، نه و کاته دوو ته لاقی ده که ون.

(وَالْأَصَحُّ) به فهرموده ی پاستر: (أَنْ قَوْلُهُ نِصْفَ طَلَّقَتَيْنِ) گوتی میړده که: ته لاقیت که وتبې به نیوهی دوو ته لاقان. نه وه (طَلْقَةً) یه که ته لاقی ده که وئ، چونکه یه که نیوهی دوو (و) نه که ر بلئ ته لاقیت که وتبې (ثَلَاثَةً أَنْصَافِ طَلْقَةٍ) به سئ نیوهی ته لاقیتک (أَوْ) یان بلئ (نِصْفَ طَلْقَةٍ وَثُلُثَ طَلْقَةٍ) به نیوهی ته لاقیتک و سییه کی ته لاقیتک. نه وه (طَلَّقَتَانِ) دوو ته لاقی ده که ون، به لام (وَلَوْ قَالَ نِصْفَ وَثُلُثَ طَلْقَةٍ) نیوه و سییه کی ته لاقیتک. نه وه (فَطَلَّقَهُ) یه که ته لاقی ده که وئ.

(وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ) نه که ر میړده که گوتی به هر چوار ژنه کانی خوی: (أَوْقَعْتَ عَلَيَّكَ أَوْ بَيَّنَّكَ طَلْقَةً أَوْ طَلَّقَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا) خستمه سر هر چوارتان، یان خستمه نیوان هر چوارتان: ته لاقیتک، یان دوو ته لاق، یان سئ ته لاق، یان چوار ته لاق. نه وه له هر چوار وینه دا (وَقَعَ عَلَى كُلِّ طَلْقَةٍ) هر ژنیک و ته لاقیتکی ده که وئ، به لام (فَإِنْ قَصَدَ تَوْزِيعَ كُلِّ طَلْقَةٍ عَلَيْهِنَّ) جا نه که ر مه به سستی بوو: گشت ته لاقیتک به سر مه مووانیا ندا به ش بکا، نه و کاته (وَقَعَ فِي ثِنْتَيْنِ ثِنْتَانِ) له وینه ی دوو ته لاقدا هر ژنیک دوو ته لاقی ده که ون (وَفِي ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٍ ثَلَاثٌ) له وینه ی سئ و چواردا سئ ته لاقیان ده که ون (فَإِنْ قَالَ) جا نه که ر گوتی (أَرَدْتُ بَيِّنَنَّ بَعْضَهُنَّ) مه به سستم به ووشه ی نیوانه که مه موو ژنه کان نه بو، به لکو مه به سستم مه نديکیان بوو، نه وه (لَمْ يُقْبَلْ ظَاهِرًا فَيَالِأَصَحِّ) له ناشکراییدا ایی قبول ناکړی، له فهرموده ی پاستر دا.

(وَلَوْ طَلَّقَهَا) نه که ر ژنیک خوی ته لاق دا (ثُمَّ قَالَ لِلْأُخْرَى أَشْرَكْتُكَ مَعَهَا) نینجا گوتی ژنه که ی تریش: توم کرده هاو به ش له که ل ته لاقدا و ده که (أَوْ أَنْتِ كَهَيِّ) یان تو وه که ته لاقدا و ده کی. نه وه (فَإِنْ نَوَى) نه که ر نیه ی ته لاقدان ی دوو مه که بئ (طَلَّقَتْ) ته لاقی (وَالْأَفْهَمُ) وَكَذَا لَوْ قَالَ آخِرُ ذَلِكَ لِامْرَأَتِهِ.

(فَصْلٌ) يَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ بِشَرْطِ اتِّصَالِهِ، وَلَا يَضُرُّ سَكْنُهُ تَنْفُسٍ وَعِيٍّ، قُلْتُ: وَيُشْتَرَطُ أَنْ يَنْوِيَ الْإِسْتِثْنَاءَ قَبْلَ فَرَاغِ الْيَمِينِ فَإِلَّا صَحَّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيُشْتَرَطُ عَدَمُ اسْتِغْرَاقِهِ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ وَوَاحِدَةً. فَوَاحِدَةً، وَقِيلَ ثَلَاثٌ،

دووه مه که ده که وی (وِلا) به لام نه گهر نه تی ته لاقدان نه بی (فلا) ته لاقی ناکه وی (وکذا لو قال آخر ذلك لإمرأته) هه روه ها نه گهر پیاویکی تریش بلیته ژنه که ی خوی: تو م کرده هاو به ش له که ل ته لاقدر او ه که ی فلان که س. یان تو وه نه ته لاقدر او ه ی. نه وه نه گهر نه تی ته لاقدان بی، نه وه یش ته لاقی ده که وی، نه گهر نا: ناکه وی، چونکه ووشه که نا نا شکرایه.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي (إِسْتِثْنَاءٌ): جِیَا کَرْدَنَه وه له ته لاقدان﴾

پیش ه کی بزانه: (إِسْتِثْنَاءٌ) = جیا کاردنه وه دوو به شه: به شیکیان ژماره ی ته لاق که م ده کاته وه، جا نه مه یان پیتی (إلا)، واته: (ته نها) و نه و جوره پیتانه ی بۆ به کار دی. به شه که ی تریش که وتنی بنچینه ی ته لاقه که لاده باو پیکا نادا ته لاقه که بکه وی: وه (إن شاء الله)، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(يَصِحُّ الْإِسْتِثْنَاءُ) جیا کاردنه وه له ته لاق دروست ده بی، وه که بلی: هه رسیک ته لاق که وتبی ته نها یه که ته لاق نه بی. یان بلی: هه رچوارتان ته لاقتان بکه وی ته نها (زینب) نه بی. به لام (بَشْرَطُ اتِّصَالِهِ) به و مرجه ی جیا کاردنه وه که به لیجیا کراوه که وه بی و نیوانیان نه بی (وَلَا يَضُرُّ سَكْنُهُ تَنْفُسٍ وَعِيٍّ) زیان نادا بی ده نگبونی هه ناسه دان و ماندوو بوون و کوخه بکه ویته نیوانیان، به لام نه گهر قسه یه کی بیگانه بکه ویته نیوانیان جیا کاردنه وه که دروست نابی، هه رچه ند که میش بی، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) دههه رموی (وَيُشْتَرَطُ أَنْ يَنْوِيَ الْإِسْتِثْنَاءَ قَبْلَ فَرَاغِ الْيَمِينِ) به مهرج داده ندری: ته لاقده ره که نه تی جیا کاردنه وه بیئ پیش نه وه ی پسته ی سوینده که = ته لاقدانه که کو تایی بی، واته: پیش نه وه ی ووشه ی (که وتبی)، (یان بکه وی) ته واو بیی، مهرجه نه تی جیا کاردنه وه بیئ (فِي الْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) لههه رمووده ی پاستردا.

(وَيُشْتَرَطُ عَدَمُ اسْتِغْرَاقِهِ) به مهرج داده ندری: جیا کاردنه وه که هه موو لیجیا کراوه که دانه گریتته وه، نه گینا: جیا کاردنه وه که دروست نابی به (إجماع) ی زانایان، که واته: نه گهر بلی: هه رسیک ته لاق که ون ته نها سی ته لاق نه بی. نه وه به تاله و هه رسیک ته لاقی ده که ون.

به لام (وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ وَوَاحِدَةً) نه گهر گوتی: تو ته لاقه که وتوی سی به سی ته نها دوو ته لاق نه بی و یه که ته لاق نه بی. نه و کاته (فَوَاحِدَةً) یه که ته لاقی ده که وی، چونکه دووه که و یه که که به پیتی واو لیک په رت کراون و کو ناکرینه وه و داگرتنه وه که نایه ته جی (وَقِيلَ ثَلَاثٌ) لههه رمووده یه کی بی هیژدا: سی ته لاقی ده که ون.

أَوْ اِثْنَتَيْنِ وَوَاحِدَةً إِلَّا وَاحِدَةً. فَثَلَاثٌ، وَقِيلَ ثِنْتَانِ، وَهُوَ مِنْ نَفْيِ إِبْثَاتٍ وَعَكْسُهُ، فَلَوْ قَالَ ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ إِلَّا طَلْقَةً. فَثِنْتَانِ، أَوْ ثَلَاثًا إِلَّا ثَلَاثًا إِلَّا اِثْنَتَيْنِ. فَثِنْتَانِ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ، وَقِيلَ طَلْقَةً، أَوْ خَمْسًا إِلَّا ثَلَاثًا. فَثِنْتَانِ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ، أَوْ ثَلَاثًا إِلَّا نِصْفَ طَلْقَةٍ. فَثَلَاثٌ عَلَى الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ. أَوْ إِنْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ. وَقَصَدَ التَّعْلِيلُ لَمْ يَقَعْ،

(أَوْ) يان گوتى (اِثْنَتَيْنِ وَوَاحِدَةً إِلَّا وَاحِدَةً) ته لاقت كه وتبى به دوو ته لاق ويه كه ته لاق ته نها يه كه ته لاق نه بى (فَثَلَاثٌ) سى ته لاقى ده كه ون، چونكه يه كه كه له يه كه كه جيا كراوه ته وه دايگرتوته وه جيا كردنه وه كه دروست نه بوه (وَقِيلَ ثِنْتَانِ) له فهرموده يه كى بى هيژدا: دوو ته لاقى ده كه ون.

(وَهُوَ مِنْ نَفْيِ إِبْثَاتٍ) جيا كردنه وه له نه بون ده بى ته هه بون (وَعَكْسُهُ) به پيچه وانه ش: له هه بون ده بى ته هه بون، كه وابو: (فَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه گوتى: (ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ إِلَّا طَلْقَةً) ته لاقت كه وتبى سى به سى ته نها دوو ته لاق نه بى ته نها يه كه ته لاق نه بى. نه وه (فَثِنْتَانِ) دوو ته لاقى ده كه ون؟ چونكه هه ر پسته يه كه له رسته ي پيشه خوى جيا ده كرپته وه واى لى دى: سى ته لاق بكه ون، دوو نه كه ون، يه كه بكه وى.

(أَوْ) يان گوتى (ثَلَاثًا إِلَّا ثَلَاثًا إِلَّا ثِنْتَيْنِ) سى ته لاقت بكه ون ته نها سى ته لاق نه بى ته نها دوو ته لاق نه بى. نه وه (فَثِنْتَانِ) دوو ته لاقى ده كه ون، چونكه داگرتنه وه كه به رسته ي دواى خوى له كار كه وتروه واى لى دى: سى بكه ون، سى نه كه ون، دوو بكه ون (وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فهرموده يه كى بى هيژدا: سى ته لاقى ده كه ون (وَقِيلَ طَلْقَةً) له بى هيژكي ترده: يه كه ته لاقى ده كه وى (أَوْ) يان گوتى (خَمْسًا إِلَّا ثَلَاثًا) پينج ته لاقت بكه ون ته نها سى نه بى، نه وه (فَثِنْتَانِ) دوو ته لاقى ده كه ون (وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فهرموده يه كى بى هيژدا: سى ته لاقى ده كه ون (أَوْ) يان گوتى: (ثَلَاثًا إِلَّا نِصْفَ طَلْقَةٍ) سى ته لاقت بكه ون ته نها نيو ته لاق نه بى، نه وه (فَثَلَاثٌ) سى ته لاقى ده كه ون (عَلَى الصَّحِيحِ) له سهر فهرموده ي پاست، چونكه ته لاق ناكريه به ش به ش.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر ميژده كه گوتى (أَنْتِ طَالِقٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) تو ته لاق كه وتووى إِنْ شَاءَ اللَّهُ، يان ته لاقت بكه وى إِنْ شَاءَ اللَّهُ، واته: نه گهر خوا حه زى كرد (أَوْ إِنْ لَمْ يَشَأِ اللَّهُ) يان گوتى: ته لاقت بكه وى نه گهر خوا حه زى نه كرد (وَقَصَدَ التَّعْلِيلُ) مه به ستيشى هه لواسينى ته لاق بى به حه ز كردنه كه، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقى ناكه وى، چونكه حه ز كردن و حه ز نه كردن خوا نازاندرى، جياوازى نيه: إِنْ شَاءَ اللَّهُ له دواوه بگوتري وهك پابرا، يان له پيشه وه بگوتري وهك إِنْ شَاءَ اللَّهُ ته لاقت كه وتبى، يان بكه وى، هه روه كه له (نهاية) و (مغنى) دا فهرمويانه. ئينجا بزانه: جياوازى نيه بلئ: ته لاقت كه وتبى إِنْ شَاءَ اللَّهُ. يان هه رسيك ته لاقت كه وتبى

إن شاء الله.؟ چونکه هه‌لواسین به إن شط الله پښکا له کهوتنی بنچینه‌ی ته‌لاکه‌که ده‌گریځ
وَكَذَا يَمْنَعُ اِنْعِقَادَ تَغْلِيْقٍ وَعِشْقٍ وَيَمِيْنٍ وَنَذْرٍ وَكُلِّ تَصَرُّفٍ، وَلَوْ قَالَ يَا طَالِقُ
اِنْ شَاءَ اللهُ. وَقَعَ فِي الْأَصَحِّ، أَوْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ تَعَالَى. فَلَا فِي الْأَصَحِّ.
(فَصْلٌ) شَكٌّ فِي طَلَاقٍ فَلَا، أَوْ فِي عَدَدٍ فَلَا أَقْلُ، وَلَا يَخْفَى الْوَرَعُ،

به ژماره‌وه، هه‌روهه له (تحفة) دا پوون کراوه‌ته‌وه له سه‌ره‌تای باسه‌که‌دا پابرا، به‌لام نه‌گه‌ر
مه‌به‌ستی هه‌لواسین نه‌بئ، به‌لکو هه‌ر به سه‌ر زوبانی‌دا هات، یان بۆ پیرۆزی وای‌گوت، یان
نه‌زاندا مه‌به‌ستی هه‌لواسین بوو، یان نا، یان هه‌ر به عاده‌ت إن شط الله ی ده‌گوت، نه‌وه له‌و
حاله‌تانه‌دا ته‌لاقی ده‌که‌وئ، هه‌روهه له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه.

(وَكَذَا يَمْنَعُ) هه‌روهه‌ها ووشه‌ی ان شط الله قه‌ده‌غه ده‌کا: (اِنْعِقَادَ تَغْلِيْقٍ) دامه‌زرانی
هه‌لواسینی ته‌لاق: وه‌که ته‌لاقت که‌وتبئ نه‌گه‌ر بجیته ژووره‌وه إن شط الله، واته: نه‌گه‌ر
بشچیته ژووره‌وه ته‌لاقی ناکه‌وئ، هه‌م (وَعِشْقٍ وَيَمِيْنٍ وَنَذْرٍ) قه‌ده‌غه ده‌کا دامه‌زرانی
نازادکردنی کۆیله‌و سویندخواردن و نه‌زکردن: وه‌که نه‌م کۆیله‌یه‌م نازاد کرد إن شط الله،
یان والله نه‌م کاره ده‌که‌م إن شط الله، یان له سه‌رم نه‌زربئ بزنی‌ک بکه‌مه خیر إن شط الله.
هه‌م (وَكُلِّ تَصَرُّفٍ) قه‌ده‌غه ده‌کا هه‌ر ده‌ستکاریه‌کی‌تر دابه‌زئ: وه‌که فروشتمه‌ توو إن شط
الله. واته: نه‌ نازادکردن و نه‌ سویندو نه‌ نه‌زو نه‌ مامله‌ت هیچیان دانامه‌زئین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
ده‌فه‌رموئ: ﴿مَنْ حَلَفَ فَقَالَ اِنْ شَاءَ اللهُ فَلَا حِثَّ عَلَيْهِ﴾ رواه أحمد وصححه ابن حبان،
هه‌ر که‌سی‌ک سویندی خواردو گوتی: إن شط الله. سویندی لی‌ناکه‌وئ. واته: حه‌دیه‌سه‌که
ته‌لاق و نه‌وانی‌تریش ده‌گریته‌وه.

(وَلَوْ قَالَ يَا طَالِقُ اِنْ شَاءَ اللهُ) نه‌گه‌ر گوتی: هو ته‌لاکه‌که‌وتوو إن شط الله. نه‌وه (وَقَعَ فِي
الْأَصَحِّ) ته‌لاقی ده‌که‌وئ له فه‌رمووده‌ی پاستردا، چونکه بانگکردنه‌که واده‌گه‌یه‌نئ له‌و
کاتدا ته‌لاکه‌که‌وتوو بئ (أَوْ قَالَ) یان گوتی (أَنْتَ طَالِقٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللهُ تَعَالَى) توو
ته‌لاکه‌که‌وتوو ته‌نها نه‌گه‌ر خوا حه‌ز بکا، نه‌وه (فَلَا فِي الْأَصَحِّ) ته‌لاقی ناکه‌وئ له
فه‌رمووده‌ی پاستردا، چونکه وای لی‌دئ: ته‌نها نه‌گه‌ر خوا حه‌ز بکا ته‌لاقت نه‌که‌وئ،
ئیمه‌ش نازانین خوا حه‌ز ده‌کا، یان نا.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي كَهَوْتَنه گومان له ته‌لاقداء﴾

(شَكٌّ فِي طَلَاقٍ) هه‌ر کاتی‌ک پیاو که‌وته گومان له خودی ته‌لاقداء: ئایا ته‌لاقدانی به ده‌مدا
هاتوه، یان نا، یان ئایا پی‌هه‌لواسراوه‌که هاتوته‌جئ، یان نا، نه‌وه (فَلَا) ته‌لاقی ناکه‌وئ،
به (إجماع) ی زانایانی‌ئیسلام.

(أَوْ فِي عَدَدٍ) یان زانی ته‌لاقدانی به ده‌مدا هاتوه، به‌لام که‌وته گومان له ژماره‌ی ته‌لاقداء:
ئایا ته‌لاقی‌کی گوتوه، یان زیاتر، نه‌وه (فَلَا أَقْلُ) که‌متره‌که لی‌ده‌گریځ، به‌لام (وَلَا يَخْفَى

الْوَرَعُ) خوپاراستنیش شاروه نیه، واته: وا باشه له هردوو وینهی پابردودا خرابتره که بۆ
 وَلَوْ قَالَ إِنَّ كَانَ ذَا الطَّائِرُ غُرَابًا فَأَنْتِ طَالِقٌ. وَقَالَ آخَرُ إِنَّ لَمْ يَكُنْهُ
 فَاْمَرَأَتِي طَالِقٌ. وَجَهْلٌ لَمْ يُحْكَمْ بِطَلَّاقٍ أَحَدٍ، فَإِنْ قَالَهُمَا رَجُلٌ لِرُؤُوسَتَيْهِ طَلَّقْتَ
 إِحْدَاهُمَا وَلَزِمَهُ الْبَحْثُ وَالْبَيَانُ، وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَاهُمَا بَعَيْنَهَا ثُمَّ جَهَّلَهَا وَقَفَ حَتَّى يَذْكَرَ،

خۆی دابنئ، چونکه پیغه مبه رﷺ ده فهرموئ: ﴿دَعُ مَا يَرِيكَ إِلَّا مَا لَا يَرِيكَ﴾ رواه الترمذي
 وصححه، واز له وشته بیته که گومانته لی پیدایه ده کا، پوو بکه نه و لایه ی گومانته لی پیدایه
 ناکا. که واته: له وینهی یه که مدا: یان بیگه پینیتته وه، یان سه رله نوئ مارهی بکاته وه، یان
 ده سبه جئ ته لاقئ بدا، تا کو بتوانئ شوو بکاته وه، له وینهی دووه میشدا: تا میردی کی تر
 نه کا نه ویش له خۆی ماره نه کاته وه، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

ئینجا بزانه: نه گهر سویندی کی خواردبو، ئینجا سوینده که شی لی که وت، به لام که وته
 گومان: ئایا سوینده که به خوا بووه، یان به ته لاق؟ نه وه برپاری ته لاقه وتنی نادری،
 به لام واجبه: خۆی له ژنه که ی بپاریژی تا پوون ده بیته وه، ههروه که له (الشروانی) دا
 گیراویه تیه وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر میرده که گوتی (إِنْ كَانَ ذَا الطَّائِرُ غُرَابًا فَأَنْتِ طَالِقٌ) نه گهر نه م بالنده یه
 قه له پرهش بی تو ته لاقه وتووی (وَقَالَ آخَرُ إِنَّ لَمْ يَكُنْهُ فَاْمَرَأَتِي طَالِقٌ) پیاویکی تریش گوتی:
 نه گهر بالنده که قه له پرهش نه بی ژنی من ته لاقه وتووه (وَجَهْلٌ) نه شزاندری بالنده که چی
 بوو، نه وه (لَمْ يُحْكَمْ بِطَلَّاقٍ أَحَدٍ) برپار به ته لاقه وتنی هچیکیان نادری، چونکه نه گهر
 ته نها یه کیکیان ته لاقه که ی نه وها هه لواسیبا، برپاری که تنی نه ده درا؟ چونکه ده گونجی
 بالنده که پیته لواسراوه که نه بوئی.

به لام (فَإِنْ قَالَهُمَا رَجُلٌ لِرُؤُوسَتَيْهِ) نه گهر پیاویک ههردوو پسته که ی پابردووی به ههردوو
 ژنه کانی خۆی گوتبی، نه وه (طَلَّقْتَ إِحْدَاهُمَا) بیگومان له یه کیکیان ته لاقی ده که وئ،
 که وابو: (وَلَزِمَهُ الْبَحْثُ) له سه ری واجبه: ههول بدا بزانی بالنده که چی بووه، هه م (وَالْبَيَانُ)
 پوون بکاته وه ته لاقدراره که کامه یانه، هه م واجبه: له و ماوه یه شدا خۆی له ههردوو ژنه کانی
 بپاریژی، به لام نه گهر نه گونجا بزانی: بالنده که چی بوو؟ چونکه فپی بو له دیتنه وه شی
 بی ئومید بوو، نه و کاته واجب نیه ههول بداو پوون بکاته وه.

ههروه ها نه گهر ته لاقه که ش (رَجْعِي) بوو، له سه ری واجب نیه ههول بداو پوون بکاته وه،
 چونکه ده توانئ به (رَجْعَةً) کردن ژنه کانی بگه پینیتته وه به لام له و حاله تانه شدا واجبه:
 به رده ام خۆی له ههردوو ژنه کانی بپاریژی و نزیک هیچیکیان نه که وئ، ههروه که له
 (الشبراملسی) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

(وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَاهُمَا بَعَيْنَهَا ثُمَّ جَهَّلَهَا) نه گهر له ههردوو ژنه کانی یه کیکی دیارکراوی ته لاق دا،

ئىنجا لە بىرى چو و نەيزانى كامەيان تەلاقدراوەكەيە (وَقِفَ حَتَّى يَذْكُرَ) كارەكەي پادەگىرى تا دىتەوہ بىرى كامەيانە، لە ماوہى پاگیرانىشدا نابى نزيك هيجيكيان بكەوى، وَلَا يُطَالِبُ بَيَّانٍ إِنْ صَدَّقْتَاهُ فِي الْجَهْلِ، وَلَوْ قَالَ لَهَا وَلَا أَجْنَبِيَّةً: إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ. وَقَالَ قَصَدْتُ الْأَجْنَبِيَّةَ. قُبِلَ فَيَا أَصَحَّ، وَلَوْ قَالَ: زَيْنَبُ طَالِقٌ. وَقَالَ: قَصَدْتُ أَجْنَبِيَّةً. فَلَا عَلَا صَحِيح، وَلَوْ قَالَ لِرَوْجَتِيهِ إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ. وَقَصَدَ مُعَيَّنَةً طَلَقْتُ، وَإِلَّا فَاِخْدَاهُمَا، وَيَلْزَمُهُ الْبَيَانُ فَيَالْحَالَةَ الْأُولَى وَالتَّعْيِينَ فِي الثَّانِيَةِ،

چونکہ بىگومان يەكکيانى لىحەپامە، بەلام (وَلَا يُطَالِبُ بَيَّانٍ إِنْ صَدَّقْتَاهُ فِي الْجَهْلِ) لىرەدا داواى پوونکردنەوہى تەلاقدراوەكەي لىناکرى ئەگەر ژنەکان باوہپى پىبکەن لەو نەزانىنەدا.

(وَلَوْ قَالَ لَهَا وَلَا أَجْنَبِيَّةً إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ) ئەگەر مێردەكە گۆتيە ژنەكەيخۆي و ئافەرەتيكى بىگانە: يەكکىکتان تەلاقكەوتووە، ئىنجا (وَقَالَ قَصَدْتُ الْأَجْنَبِيَّةَ) مێردەكە گوتى: مەبەستم بىگانەكە بوو، ئەوہ (قُبِلَ فَيَا أَصَحَّ) بە سویندخواردن باوہپى پىدەكړى و لىى قبول دەكړى، لە فەرموودەي پاستردا.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر مێردەكە گوتى (زَيْنَبُ طَالِقٌ) زینەب تەلاقكەوتووە، ژنەكەيخۆيشى ناوى زینەب بوو، ئىنجا (وَقَالَ قَصَدْتُ أَجْنَبِيَّةً) گوتى مەبەستم زینەبىكى بىگانە بوو، ئەوہ (فَلَا) لە ئاشکرایىدا بە سویندخواردنیش باوہپى پىناکړى (عَلَى الصَّحِيح) لە سەر فەرموودەي پاست، بەلام لە پەنھانىدا دەدریته دەست ئایینەكەي، واتە: ئەگەر پاست بکا، ئەوہ لە نىوان خۆي و خوايگەرەدا تەلاقى ناكەوى و زینەبەكەيخۆي لىحەپام نابى.

(وَلَوْ قَالَ لِرَوْجَتِيهِ) ئەگەر مێردەكە گۆتيە ھەردوو ژنەكانىخۆي: (إِحْدَاكُمَا طَالِقٌ) يەكکىکتان تەلاقكەوتووە (وَقَصَدَ مُعَيَّنَةً) مەبەستيشى ژنىكى دياركراو بوو، ئەوہ (طَلَقْتُ) دياركراوەكە تەلاقى دەكەوى (وَإِلَّا) بەلام ئەگەر ھىچ دياركراوىكى مەبەست نەبوو، بەلكو يەكکيانى بە ديارنەكراوى مەبەست بوو، يان ھەردووکی مەبەست بون، ئەو کاتەش (فَاِخْدَاهُمَا) لە ھەردوو ژنەكانى تەنھا يەكکيان تەلاقى دەكەوى، ئىنجا (وَيَلْزَمُهُ الْبَيَانُ فِي الْحَالَةِ الْأُولَى) لە حالەتى يەكەمدا—كە دياركراوىكى مەبەست بوو— لە سەرى واجبە پوون بکاتەوہ: تەلاقدراوەكە كامەيانە، ھەم (وَالْتَّعْيِينَ فِي الثَّانِيَةِ) لە حالەتى دووہميشدا—كە ھىچ دياركراوىكى مەبەست نەبوو— لە سەرى واجبە يەكکيان ديارى بکا بۆ تەلاقكەوتن.

﴿نَاكادارى﴾: ئەگەر سویندى بە ھەرسىك تەلاق خواردو سویندەكەشى لىكەوت، بەلام دوو ژن، يان زیاترى ھەبون، ئەو کاتەش بىگومان يەكکيان سى تەلاقى دەكەون، كەوابو: ئەگەر لە دلدا ھىچيانى مەبەست نەبوو، واجبە: يەكکيان ئیستا ديارى بکا تاكو

سئ ته لاقه که ی بکه وئ، ههروه ها پیش سویندلیکه وتنیش دروسته یه کئیکیان دیاری بکا،
 ئینجا نه له پیش سویندلیکه وتنو نه له دوا ی سویندلیکه وتن بوی دروست نیه
 وَتُعْزَلَانِ عَنْهُ الْبَالِيَّانِ أَوِ التَّعْيِينِ، وَعَلَيْهِ الْبِدَارُ
 بِهِمَا أَنْ يَنْفَقَتُهُمَا فَإِلْحَالِ، وَيَقْعُ الطَّلَاقُ بِاللَّفْظِ، وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يُعَيِّنْ
 فَعِنْدَ التَّعْيِينِ، وَالْوَطْءُ لَيْسَ بَيَانًا وَلَا تَعْيِينًا، وَقِيلَ تَعْيِينٌ، وَلَوْ قَالَ مُشِيرًا
 إِلَى وَاحِدَةٍ: هَذِهِ الْمُطَلَّقةُ. فَبَيَانٌ، أَوْ أَرَدْتَ هَذِهِ وَهَذِهِ أَوْ هَذِهِ بَلْ هَذِهِ،

له دیارکراوه که په شیمان بپیته وه، هم بوی دروست نیه سئ ته لاقه کان یه که یه که به سر
 ژنه کانی دا به ش بکا، جا نه گهر پیش دیاری کردن ژنیکیان مرد، یان به (بائن) ی ته لاقی دا،
 نه و کاته دروسته ژنه مردووه که، یان ته لاقدر اووه که بۆ که وتنی هه رسیک ته لاقه که دیاری
 بکا، به و مرجه ی مردنه که ی، یان ته لاقدانه که ی له دوا ی سویندلیکه وتنه که بی، نه ک پیش
 سویندلیکه وتن، ههروه که له (تحفة) و حاشیه کانی دا لیرو له (فصل) ی ده سه لاتی میرد
 به سر شوینی ته لاقدا پوون کراوه ته وه.

(وَتُعْزَلَانِ عَنْهُ) له و جۆره مه سه لانه ی پابردودا ژنه کان له میرده که جیا ده کړینه وه و نابئ
 نزیکیان بکه وئ (إِلَى الْبَيَانِ أَوِ التَّعْيِينِ) تا پوون ده کاته وه ته لاقدر اووه که کامه یانه و تا
 یه کئیکیان بۆ ته لاقه که وتن دیاری ده کا، چونکه هه پام و حه لالی تیکه ل بووه (وَعَلَيْهِ الْبِدَارُ
 بِهِمَا) له سه ری واجبه: په له بکا بۆ پوونکردنه وه و دیاری کردنه که، هه م (وَنَفَقَتُهُمَا فِي
 الْحَالِ) به خپوکردنی هه موو ژنه کانی شی له سر واجبه له ئیستاره تا دیاری ده کا و پوون
 ده کاته وه، چونکه وه کو ژنه کان به ویه وه به ستراوه نه وه، به لام له گه ل نه وه شدا (عِدَّةُ
 دِيَارِكِرَاوَهْ) له کاتی ته لاقدانه وه ده ست پی ده کا، (عِدَّةُ) ی دیارنه کراوه که ش له کاتی
 دیاری کردنه وه ده ست پی ده کا، ههروه که له ژۆریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.
 به لام (وَيَقْعُ الطَّلَاقُ بِاللَّفْظِ) خودی ته لاقه که له کاتی ته لاقدانه وه به گوتنی وشه ی ته لاقه که
 ده که وئ، جا له بهر نه وه ی ژنه ته لاقدر اووه که پوون و دیار نیه، بۆی میرده که دوا ی
 پوونکردنه وه و دیاری کردنی لئ ده کړئ و پیویستی به دووباره کردنه وه ی وشه ی ته لاق نیه
 (وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يُعَيِّنْ فَعِنْدَ التَّعْيِينِ) له هه رمووده یه کی بی هیژدا: نه گهر له دلدا ژنیک ی دیاری
 نه کرد بی، نه وه له کاتی دیاری کردنه وه ته لاقی ده که وئ.

(وَالْوَطْءُ) جیماع کردن له گه ل ژنیک له ژنه کانی (لَيْسَ بَيَانًا وَلَا تَعْيِينًا) نابیته پوونکردنه وه و
 دیاری کردن بۆ نه وه ی نه و ژنه ی جیماعی له گه ل نه کراوه، نه ویان ته لاقدر اوو بی (وَقِيلَ
 تَعْيِينٌ) له هه رمووده یه کی بی هیژدا جیماع کردن ده بیته دیاری کردن.
 (وَلَوْ قَالَ مُشِيرًا إِلَى وَاحِدَةٍ) نه گهر میرده که ئاماژه ی بۆ ژنیک له ژنه کانی کردو گوئی:
 (هَذِهِ الْمُطَلَّقةُ) نه مه یان ته لاقدر اووه که یه (فَبَيَانٌ) نه وه ده بیته پوونکردنه وه ی ته لاقدر اووه که

(أَوْ) يان ئاماژەى بۆ ھەردووکیان کردو گوتی (أَرَدْتُ هَذِهِ وَهَذِهِ) مەبەستم ئەمە و ئەمە بوو (أَوْ) یان گوتی (هَذِهِ بَلْ هَذِهِ) مەبەستم ئەمە بوو، نا، بەلکو مەبەستم ئەمە بوو. ئەو ھۆكَمَ بِطَلَاَقِهِمَا، وَلَوْ مَاتَتْ أَوْ إِحْدَاهُمَا قَبْلَ بَيَانٍ وَتَعْيِينٍ بَقِيَتْ مُطَالَبَتُهُ لِبَيَانِ الْإِرْثِ، وَلَوْ مَاتَ فَلَا أَظْهَرُ قَبُولُ بَيَانٍ وَارِثِهِ لَا تَعْيِينِهِ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ كَانَ غُرَابًا فَأَمْرَاتِي طَالِقٌ وَإِلَّا فَعَبْدِي حُرٌّ. وَجُهِلَ مُنْعَ مِنْهُمَا إِلَا بَيَانٍ، فَإِنْ مَاتَ لَمْ يُقْبَلْ بَيَانُ الْوَارِثِ عَلَا لِمَذْهَبٍ، بَلْ يُفْرَعُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالْمَرْأَةِ، فَإِنْ قَرَعَ عَتَقَ، أَوْ قَرَعَتْ لَمْ تَطْلُقْ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَرِقُّ.

(حُكِمَ بِطَلَاَقِهِمَا) لە ئاشکراییدا لە ھەردوو حالەتدا بڕیار بە تەلاقەوتنی ھەردووکیان دەدرێ، بەلام لە پەنھانی نێوان خۆی و خوادا: کامە یانی مەبەست بوی، تەلاقی ئەویان دەکەوێ.

(وَلَوْ مَاتَتْ أَوْ إِحْدَاهُمَا قَبْلَ بَيَانٍ وَتَعْيِينٍ) ئەگەر تەلاقدانەکە ی (بائن) بوو، ئینجا پێش پوونکردنەو دیاریکردن ھەردوو ژنەکان مردن، یان تەنھا یەکیکیان مرد، ئەو (بَقِيَتْ مُطَالَبَتُهُ لِبَيَانِ الْإِرْثِ) داوا لیکردنەکە ی مێردەکە ھەردەمی ئێ بۆ پوونکردنە ی میراتگرتن، کەواتە: ئەگەر تەلاقدانەکە (رَجْعِي) بێ و لە (عِدَّة) دا مردبێ، داوا لیکردنەکە لە سەر مێردەکە نامی ئێ، چونکە لەو حالەتدا میرات لە یەکتەری دەگرن.

(وَلَوْ مَاتَ) ئەگەر پێش روونکردنەو دیاریکردن مێردەکە مرد، ئەو کاتە (فَلَا أَظْهَرُ) بە ھەرموودە ی بە ھێزتر (قَبُولُ بَيَانٍ وَارِثِهِ لَا تَعْيِينِهِ) پوونکردنەو ی میراتگری مێردەکە قبوڵ دەکری، بەلام دیاریکردنەکە ی قبوڵ ناکری، چونکە پوونکردنەو کە خەبەردانی ئەکە، بەلام دیاریکردن ھەلبژاردنی شەھووتیکە و پەییوەندی بە میراتگری ھەو نیە، بەلام لە ھەرموودە یەکی تر دا: دیاریکردنەکە ی قبوڵ دەکری، ھەروەک لە ژۆربە ی سەرچاوەکاندا ھەرموویانە.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتی (إِنْ كَانَ غُرَابًا فَأَمْرَاتِي طَالِقٌ وَإِلَّا فَعَبْدِي حُرٌّ) ئەگەر ئەم بەلندە یە قەلەپەش بێ ژنەکەم تەلاقە و تەو، ئەگەر نا: کۆیلەکەم ئازادە (وَجُهِلَ) نەشزاندا بەلندەکە چی بوو، ئەو (مُنْعَ مِنْهُمَا إِلَا بَيَانٍ) لە ھەردووکیان قەدەغە دەکری تا پوون دەبێتەو.

(فَإِنْ مَاتَ) جا ئەگەر پێش پوونکردنەو پیاو کە مرد (لَمْ يُقْبَلْ بَيَانُ الْوَارِثِ عَلَى الْمَذْهَبِ) پوونکردنەو ی میراتگری مێردەکە ی قبوڵ ناکری، لە سەر ھەرموودە ی پاستی مەزھەب (بَلْ يُفْرَعُ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالْمَرْأَةِ) بەلکو پشکە دەکری لە نێوان کۆیلەکە و ژنەکە دا (فَإِنْ قَرَعَ) جا ئەگەر کۆیلەکە پشکە ی بۆ دەرچوو، ئەو (عَتَقَ) ئازاد دبێ، بەلام (أَوْ قَرَعَتْ) ئەگەر ژنەکە پشکە ی بۆ دەرچوو (لَمْ تَطْلُقْ) تەلاقی ناکەوێ، ھەم (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ لَا يَرِقُّ) بە ھەرموودە ی

پاستر: کڙيله کەش به کڙيله يى بۆ ميراتگره کان ناميڻيته وه، به لکو نه زانينه که هه به رده وام ده بئو و بڙيوى کڙيله کەش له (بيت المال)، يان له مالى دهوله مەنده کان ده درى. (فَصْلُ الطَّلَاقِ سُنِّيٍّ وَبِدْعِيٍّ، وَيَحْرُمُ الْبِدْعِيُّ، وَهُوَ ضَرْبَانِ: طَلَاقٌ فِي حَيْضٍ مَمْسُوسَةٍ، وَقِيلَ إِنَّ سَأَلَهُ لَمْ يَحْرُمْ، وَيَجُوزُ خُلْعُهَا فِيهِ لَا أَجْنَبِيٍّ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ مَعَ آخِرِ حَيْضِكَ. فَسُنِّيٌّ فِالْأَصَحِّ، أَوْ مَعَ آخِرِ

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي تَه لَاقِي (سُنِّيَّ) ي حه لَاقِي (بِدْعِيَّ) ي حه دام﴾

(الطَّلَاقُ) ته لاق دوو به شه، يه کهم: (سُنِّيَّ) يه، که حه لاله. دووهم: (بِدْعِيَّ) يه، که حه پامه. (وَيَحْرُمُ الْبِدْعِيُّ) ته لاقى (بِدْعِيَّ) حه پامه، چونکه زياني تى دايه (وَهُوَ ضَرْبَانِ) ته لاقى (بِدْعِيَّ) دوو جوړه:

يه که ميان: (طَلَاقٌ فِي حَيْضٍ مَمْسُوسَةٍ) ته لاقدانى ژنيکه که له حه يز، يان له نيفاسدا بئو جيماعيشى له گه لا کرابئ، چونکه ماوهى حه يز به (عِدَّةٌ) نازميردرئو (عِدَّةٌ) دريژ ده بيته وه ﴿عن ابن عمر رضي الله عنهما: أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَسَأَلَ عُمَرُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يُمْسَ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ﴾ رواه الشيخان، (عبدالله) ي کوپى نيمامى (عمر) رضي الله عنهما ژنه که ي خوى له حه يزدا ته لاق دا، نيمامى (عمر) پرسيارى له پيغه مبه ربي الله کرد؟ پيغه مبه ربي الله فه رموى: تو فه رمانى پئبکه: ژنه که ي بگه پيښته وه و پايبگرئ تا پاک ده بيته وه، ئينجا ده که ويته حه يز، ئينجا پاک ده بيته وه، ئينجا نه گه ر حه زى کرد: با پاي بگرئو ته لاقى نه دا، نه گه ر حه زيشى کرد: با له و پاکبوونه وه دا ته لاقى بدا پيښ نه وهى جيماعى له گه لا بکا، نه وه يان نه و کاته يه که خواى گه وره فه رمانى کرد وه ژنى تى دا ته لاق بدرين که ده فه رموى: ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ هه ر کاتيک ژنه کانتان ته لاق دان له کاتى ده ست پيکردينى (عِدَّة) کانيان ته لاقيان بده ن.

(وَقِيلَ إِنَّ سَأَلَهُ لَمْ يَحْرُمْ) له فه رموده يه کى بئ هيژدا: نه گه ر ژنه که به خوى داواى لئبکا له حه يزدا ته لاقى بدا، ته لاقدانه که حه پام نابئ؟ چونکه به خوى به دريژبوونه وهى (عِدَّة) پازى يه (وَيَجُوزُ خُلْعُهَا فِيهِ) دروسته: له حه يزو نيفاسدا خولع له گه لا ژنه که بکا، چونکه خواى گه وره ده فه رموى: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ هيچ گوناهايان ناگاتئ له وهى ژنه که خوى به پاره له ميژده که ي پزگار بکا. واته: له م نايه ته دا باسى حه يزو خاوينئ نه کراوه (لَا أَجْنَبِيٍّ) به لام خولع له گه لا بيگانه له حه يزدا حه لال نيه (فِي الْأَصَحِّ) له فه رموده ي پاستردا، به لام نه گه ر ژنه که ئيزنى بدا له حه يزدا خولعى بۆ بکا، نه و کاته حه لاله، هه روه که له (نهاية) و (مغني) دا فه رمويانه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ر ميژده که گوتئ (أَنْتِ طَالِقٌ مَعَ آخِرِ حَيْضِكَ) تو ته لاقکه وتووى له گه لا

کوتایی حه یزه که تدا، نه وه (فَسُنِّي فِي الْأَصْح) ته لاقه که (سُنِّي)یه، له فه رموده ی
 راستردا، چونکه نه و کاته ده ست پیکردنی (عِدَّة)ی به دوا دا دی (أو) یان میژده که گوتی
 (مَـ)عَ أَخَ
 طَهْرٍ لَمْ يَطْأَهَا فِيهِ فَبَدَعِيَ عَلَى الْمَذْهَبِ. وَطَلَّاقٌ فِي طَهْرٍ وَطِئَ فِيهِ مَنْ قَدْ تَحَبَّلَ
 وَلَمْ يَظْهَرْ حَمْلٌ، فَلَوْ وَطِئَ حَائِضًا وَطَهَّرَتْ فَطَلَّقَهَا فَبَدَعِيَ فِي الْأَصْح، وَيَحِلُّ خُلْعُهَا
 وَطَلَّاقٌ مَنْ ظَهَرَ حَمْلُهَا، وَمَنْ طَلَّقَ بِدَعِيًّا سُنَّ لَهُ الرَّجْعَةُ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ طَلَّقَ بَعْدَ طَهْرٍ،

طَهْرٍ لَمْ يَطْأَهَا فِيهِ) ته لاقه که وتبی له کوتایی نه و پاکبونه وی که جیماعی له گه ل
 نه کردبی، نه وه (فَبَدَعِيَ) ته لاقی (بَدَعِيَ)یه (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رموده ی پاستی
 مه زه ب، چونکه نه و کاته ده ست پیکردنی (عِدَّة)ی به دوا دا نایی، به لکو ده بیته حه یز.
 دووه میان: (وَطَلَّاقٌ فِي طَهْرٍ وَطِئَ فِيهِ) ته لاقدانی ژنیکه: که له پاکبونه وه دا بی و له و
 پاکبونه وه شدا جیماعی له گه ل کرابی (مَنْ قَدْ تَحَبَّلَ) ژنیکی وه هاش بی: ده گونجا ئاوس
 بی و (وَلَمْ يَظْهَرْ حَمْلٌ) له کاتی ته لاقدانه که ش ئاوسیه که ی ده رنه که وتبی، چونکه وا ده بی
 له دوا ی ته لاقدان ئاوسیه که ی ده ر ده که وی و په شیمان ده بیته وه، بژی له حه دیسه که ی
 پابردودا فه رموی: ﴿إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يُمْسَ﴾ نه گه ر حه زی کرد با له و
 پاکبونه وه یه دا پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی بدا.

که واته: ژنی نه بالغ و ژنی له حه یز که وتوو ته لاقدانیان: نه (سُنِّي)یه و نه (بَدَعِيَ)یه، هه روه ک
 له زۆریه ی سه رچاوه کانداهه رمویانه.

(فَلَوْ وَطِئَ حَائِضًا وَطَهَّرَتْ) نه گه ر جیماعی له گه ل ژنیکی حه یزدار کردو له حه یزه که پاک
 بزه (فَطَلَّقَهَا) ئینجا له پاکبونه وه که دا ته لاقیدا، نه وه ش (فَبَدَعِيَ فِي الْأَصْح) ته لاقی
 (بَدَعِيَ)یه له فه رمودی راستردا، چونکه ده گونجی له و جیماعه ئاوس بی.

(وَيَحِلُّ خُلْعُهَا) حه لاله خولع له گه ل نه وژنه بکا که له پاکبونه وه دا جیماعی له گه ل کردوه،
 هه م (وَطَلَّاقٌ مَنْ ظَهَرَ حَمْلُهَا) حه لاله نه و ژنه ش ته لاق بدا که ئاوسبونه که ی ده رکه وتوه،
 چونکه ترسی په شیمانی نه ماوه و (عِدَّة)شی به دانانی باری ناو زگه که ی ته واو ده بی.

(وَمَنْ طَلَّقَ بِدَعِيًّا) هه رکه سیک به (بَدَعِيَ) ژنه که ی ته لاق دابی (سُنَّ لَهُ الرَّجْعَةُ) بوی سوننه ته
 هه ر له ماوه ی (بَدَعِيَ)یه که دا (رَجْعَةُ) بکا، واته: ژنه که ی بگه پښتته وه – به و مه رجه ی سی به سی
 ته لاقی نه دابی – (ثُمَّ) ئینجا له دوا ی گه پاندنه وه که ش (إِنْ شَاءَ طَلَّقَ بَعْدَ طَهْرٍ) نه گه ر حه زی کرد
 له دوا ی پاکبونه وه یه ک پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی ده دا، به لام وه ها خیرتره:
 پاکبونه وه که ته واو بکاو بکه ویتته وه حه یز، ئینجا له پاکبونه وه ی دووه مدا – نه گه ر
 حه زی کرد – پیش جیماع له گه لکردن ته لاقی بدا؟ به به لگه ی حه دیسه که ی (ابن عمر)ی پابردوو.
 ئینجا بزانه: له حه دیسه که دا ده فه رموی: ﴿مُرَّةٌ فَلْيُرَاجِعْهَا﴾ تو فه رمانی پی بکه ژنه که ی

بگه پښتته وه. نه وهش به لگه يه: كه ته لاقى (بدعي) ده كه وي به لام ته لاقده ره كه گونا هبار ده بئ، جا به گه پاندنه وه ي ژنه كه ي گونا هه كه ي له سر لاده چئ، ئنجا بوي گه پاندنه وهش واجب نيه، چونكه فهرمانى فهرمان كردن به شتيك نابيسته فهرمان به شته كه، **وَلَوْ قَالَ لِحَائِضٍ أَنْتِ طَالِقٌ لِلْبِدْعَةِ وَقَعَ فِالْحَالِ أَوْ لِلْسُّنَّةِ فَحِينَ تَطْهَرُ، أَوْ لِمَنْ فِي طَهْرٍ لَمْ تُمْسَ فِيهِ أَنْتِ طَالِقٌ لِلْسُّنَّةِ وَقَعَ فِالْحَالِ، وَإِنْ مُسَّتْ فِيهِ فَحِينَ تَطْهَرُ بَعْدَ حَيْضٍ، أَوْ لِلْبِدْعَةِ فَفِالْحَالِ إِنْ مُسَّتْ فِيهِ، وَإِلَّا فَحِينَ تَحِيضُ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ طَلْقَةً حَسَنَةً أَوْ أَحْسَنَ الطَّلَاقِ أَوْ أَجْمَلَهُ. فَكَالْسُّنَّةِ، أَوْ طَلْقَةً قَبِيحَةً أَوْ أَقْبَحَ الطَّلَاقِ أَوْ أَفْحَشَهُ. فَكَالْبِدْعَةِ، أَوْ سُنِّيَةً بِدْعِيَّةً. أَوْ حَسَنَةً قَبِيحَةً. وَقَعَ فِي الْحَالِ، وَلَا يَحْرُمُ جَمْعُ الطَّلَاقَاتِ الثَّلَاثِ،**

له حه ديسه كه شدا پيغه مبه ر^{عليه السلام} به خوي فهرمانى پي نه كرد بيگه پښتته وه، به لكو فهرموي: (تو فهرمانى پي بكه). هه روه كه له زږد يه ي سرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه. (وَلَوْ قَالَ لِحَائِضٍ) نه گهر ميږده كه به ژنه حه يزاره كه ي گوت (أَنْتِ طَالِقٌ لِلْبِدْعَةِ) تو ته لاقه كه وتوي به (بدعي). نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هر نه وه دم ته لاقى ده كه وي (أَوْ لِلْسُّنَّةِ) يان گوتى: ته لاقته كه وتبئ به (سني). نه وه (فَحِينَ تَطْهَرُ) له و كاته ي له حه يزه كه ي پاك ده بپتته وه ته لاقى ده كه وي (أَوْ لِمَنْ فِي طَهْرٍ لَمْ تُمْسَ فِيهِ) يان گوتيه نه وه ژنه ي له پاكبوونه وه دايه و له و پاكبوونه وه شدا جيماعى له گه ل نه كرابئ: (أَنْتِ طَالِقٌ لِلْسُّنَّةِ) تو ته لاقه كه وتوي به (سني). نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هر نه وه دم ته لاقى ده كه وي، به لام (وَإِنْ مُسَّتْ فِيهِ) نه گهر له پاكبوونه وه كه دا جيماعى له گه ل كرابئ، نه وه (فَحِينَ تَطْهَرُ بَعْدَ حَيْضٍ) له و كاته ي له دواى حه يزي داهاتو پاك ده بپتته وه ته لاقى ده كه وي (أَوْ لِلْبِدْعَةِ) يان گوتيه نه وه ژنه ي له پاكبوونه وه دايه: ته لاقته كه وتبئ به (بدعي). نه وه (فَفِي الْحَالِ إِنْ مُسَّتْ فِيهِ) هر نه وه دم ته لاقى ده كه وي، نه گهر جيماعى له گه ل كرابئ (وَإِلَّا) به لام نه گهر له پاكبوونه كه دا جيماعى له گه ل نه كرابئ، نه وه (فَحِينَ تَحِيضُ) له و كاته ي ده كه ويته حه يز ته لاقى ده كه وي. (وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتى (أَنْتِ طَالِقٌ طَلْقَةً حَسَنَةً) تو ته لاقه كه وتوي به ته لاقتيكى جوان (أَوْ أَحْسَنَ الطَّلَاقِ أَوْ أَجْمَلَهُ) يان به جوان ترين ته لاق. نه وه (فَكَالْسُّنَّةِ) وه كه نه وه يه بلئ: ته لاقته كه وتبئ به (سني). له گشت بپاره كانى پرايردودا (أَوْ) يان گوتى (طَلْقَةً قَبِيحَةً) ته لاقته كه وتبئ به ته لاقتيكى ناشيرين (أَوْ أَقْبَحَ الطَّلَاقِ أَوْ أَفْحَشَهُ) يان به ناشيرن ترين ته لاق. نه وهش (فَكَالْبِدْعَةِ) وه كه نه وه يه بلئ: ته لاقته كه وتبئ به (بدعي). له گشت بپاره كانى پرايردودا (أَوْ) يان گوتى (سُنِّيَةً بِدْعِيَّةً أَوْ حَسَنَةً قَبِيحَةً) ته لاقته كه وتبئ به ته لاقتيكى (سني) (بدعي)، يان به ته لاقتيكى جوانى ناشيرين، نه وهش (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هر نه وه دم ته لاقه كه ي ده كه وي.

﴿ته لاقى سى به سى﴾

(وَلَا يَحْزَمُ جَمْعُ الطَّلَقَاتِ الثَّلَاثِ) چه پام نيه: هه رسيك ته لاقه كان ويكرا كل بكاته وه و ژنه كه سى سى به سى- به يه كه وشه- ته لاق بدا ﴿عن سهل بن سعد رضي الله عنه في قصة المتلاعنين: لَمَّا فَرَّغَا مِنْ تَلَاعُنِهِمَا، قَالَ: كَذَبْتُ عَلَيْهَا- يَارَسُولَ اللَّهِ- إِنَّ أَمْسَكْتُهَا، فَطَلَّقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله﴾

منهاج- بهرگى چوارهم- 21

رواه الشيخان، كه نه و ژنو ميدهى له عنه تيان لا

ميده كه گوتى: نه سى پيغه مبهري خوا، نه گهر ژنه كه م پابكرمه وه دياره دروم به سهردا هه لبه ستوه. ئينجا سى به سى ته لاقى دا پيش نه وه سى پيغه مبهري رضي الله عنه فه رمانى پى بكا. واته: نه گهر ته لاقدانى سى به سى ويكرا چه پام بووايه، پيغه مبهري رضي الله عنه په خنه سى لى ده گرت تاكو خه لكى ترش بزانى چه پامه.

جا له گهل نه وش كه سى به سى چه پام نيه، وه ها سوننه ته: سى به سى ويكرا ته لاقى نه دا، تاكو شوينيك بى په شيمانى بمينته وه، هه روه كه له زوربه سى سهرچاه و كاندا فرمويانه. جا بزانه له لاي ئيمامى (حنفي) و ئيمام (مالك): ته لاقدانى سى به سى چه پامه، به لام له گهل نه وشدا هه رسيكيش ده كه ون ﴿عن محمود بن لبيد رضي الله عنه: أَخْبَرَنَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا جَمِيعًا، فَقَامَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله غَضَبًا ثُمَّ قَالَ: أَيْلَعَبُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ؟﴾ رواه النسائي ورواته ثقات، پياويك ژنه كه سى خوى سى به سى ويكرا ته لاق دا، ئينجا پيغه مبهري رضي الله عنه به توپه يى هه لساو فرموى: ئايا گالته به قوپئانى خوا ده كرى و منيش له ناو ئيوه مه؟. واته: توپه بوونى پيغه مبهري رضي الله عنه به لكه سى چه پامى به.

ئينجا بزانه: به لكه سى كه وتن ته لاقى سى به سى به جاريك: (إجماع) (صحابه) سى پيغه مبهري رضي الله عنه له سهرده مى ئيمامى (عمر رضي الله عنه)، هه روه كه له (فتح الباري) و (شرح الموطأ) دا فرمويانه ﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله وَأَبِ بَكْرٍ وَسَتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرِكَانَ لَهُمْ فِيهِ أَنَاةٌ فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ. فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ﴾ رواه مسلم، له سهرده مى پيغه مبهري رضي الله عنه ئيمامى (أبو بكر) و دوو ساليش له سهرده مى ئيمامى (عمر) ته لاقى سى به سى به كه يه كه ته لاق ده درا، جا ئيمامى (عمر) فرموى: نه و خه لكه په لايان كرد له كاريكى وه هادا: كه مؤله تيان بى هه بو، ده با نه و په له كردنه له سريان جى به جى بكهين- واته: كه ئيستا له جياتى يه كه يه كه، به په له سى به سى به جاريك ته لاق ده دن- جا ئيمامى (عمر) جى به جى كردو بريارى دا: ته لاقى سى به سى به جاريك بكهوى.

واته: (صحابه) ش به بريارى ئيمامى (عمر رضي الله عنه) پازى بون و په خنه يان نه گرتو بووه (إجماع)، جا هه ركه سيك له دواى (إجماع) (صحابه) پاى جياواز بى، نه وه (إجماع) سى

فېږداوه و پايه كې وى په چا و ناكړئ، هرهوك له (فتح الباري) دا فرمويي.
 ئينجا به دواى (صحابه) شدا هر له سردهمى (السلف الصالح) دا (إجماع)ى هر چوار
 ئيمامه كاني سرمه زه بيش به ستراوه: له سر كه وتنى ته لاقى سى به سى به جاريك، هيچ
 زانايه كى متمانه پيكر اويش له و مه سه له يه دا دژايه تى (إجماع)ى نه كړدوه، بويى له زږدې

سهرچاوه كاندا فرموييانه: ئوهى (فتوا)ى داوه: كه (ته لاقى سى به سى به جاريك
 ناكه وي)، خواى گوره گومپاى كړدوه. واته: چونكه جيماع كړدن له گه ل ته لاقه وتوى
 سى به سى زيناى و واجبه: سزاي زينا بدرئ، هرهوك له باسى (ماره به جاش) دا پابرا.
 ئينجا بزانه: له دواى شه شسه د سال (ابن تيمية) په رښنى (إجماع)ى شكاندو له (إجماع
 أهل السنة والجماعة) لاي داو به مه زه بى (شيعة) فتواى دا: كه (ته لاقى سى به سى به تېنها به
 يه كه ته لاق ده ژمېردرئ). هر ه ديسه كه ي (ابن عباس)ى پابردوشى كړده به لگه ي خوى،
 چنده كه سيكيش تا ئيستاش بونه ته هاوېرى (ابن تيمية) له و مه سه له يه دا.
 به لكو نه گره ته لاقدانه كېش به شيوهى سويند خواردن بى، ئوه له لاي ئه وان هر
 ته لاقه كه ي ناكه وي، به لكو كه ففاره تى سويند واجب ده بى. جا ئه م (بدعة) يه ش (ابن تيمية)
 له ئيسلامدا په يداي كړدوه و هيچ پيشه وايه كى ئايين ئه و قسه يه ي نه كړدوه، هرهوك له
 زږدې سهرچاوه كاندا فرموييانه.

جا له قسه كاني (ابن تيمية) و هاوېراني وا دهرده كه وي: (كه ئيمامى (عمر)) دژ به
 بريارى پيغه مبه ر (عليه السلام) بريارى داوه و به هله دا چوه، به لام (صحابه)ى
 پيغه مبه ر (عليه السلام) زور له ئيمامى (عمر) ترساون و نه ويړاون په خنه بگرن)!!! هم
 به چنده به لگه يه كى داهاتوش.

جا بزانه: چونكه (ابن تيمية) ئه م زماندر ژييه كړده سر ئيمامى (عمر)، بويى زانايانى
 هر چوار مه زه ب- له و سردهمدا- كړ بونه وه و برياريان دا: (ابن تيمية) به ند بكرئ، هر
 له به نديخانه شدا مرد. جا ئيمه ش ئيستا چنده به لگه يه كى (ابن تيمية) و هاوېراني دينين و
 له لايه ن (أهل السنة والجماعة) ش وه لاميان ده د ينه وه.

په گه م: ئه وان ده لئين: ته لاقى سى به سى له سردهمى پيغه مبه ردا (عليه السلام) ته نها به يه كه ته لاق
 ژمېردراوه، به به لگه ي ه ديسه كه ي (ابن عباس)ى پابردو، به لام ئيمامى (عمر)
 له خويه وه بريارى كه وتنى ته لاقى سى به سى داوه، ئيمامى (عمر) به بى به لگه دژايه تى
 بريارى پيغه مبه رى (عليه السلام) كړدوه!.

وه لامى (أهل السنة): واته ي ه ديسه كه به و پاو بؤچوونه ي ئيوه نيه، به لكو واته ي
 ه ديسه كه ئه مه يه: خه لكه كه له سردهمى پيغه مبه ردا (عليه السلام)- به ئه غله بى- يه كه يه كه ژنى

تەلاق دەدا، بەلام لە سەردەمی ئیمامی (عمر)دا عەدەتی خەلك گۆراو لە تەلاقدا پەلەیان دەکردو-بە ئەغلەبی-سەبەسی بە جارێك تەلاقیان دەدا، ھەروەك ئیمامی (البیھقی یاسناد صحیح) گۆراویەتیەو. كەواتە: ھەدیسەكەى (إبن عباس)ی پراپروو ئەو ھەمان پراپادەگەینى: كە لە سەردەمی ئیمامی (عمر)دا عەدەتی خەلك لە تەلاقدا گۆرا: بە پەلە

سەبەسى بە جارێك تەلاقیان دەدا، ئیمامی (عمر)ش بپیارى عەدەتە گۆراوەكەى بە سەردا سەپاندن، نەك ئیمامی (عمر)-دژ بە پێغەمبەر ﷺ- بپیارى شەریعەتى ئىسلامى لە مەسەلەكەدا گۆرپیی، ھەروەك ئیمامی (النواوی) لە (شرح مسلم) و (الحافظ العسقلانی) لە (فتح الباری)دا ئەوھا پوونیان كردۆتەو.

بئىگومان ئەو سە ئیمامانەش ھەرسێکیان لە (إبن تیمیہ) زاناترو شارەزاترن؟ چونكە ھەرسێکیان زانای ھەدیس و شەریعەتن و متمانەیان پى دەكړی.

دووھەم: ئەوان دەلێن: ئەگەر یەكێك بلێ: (سە جار سبحان الله). ئەو تەنھا یەك (سبحان الله)ى بۆ دەنووسرێ، یان ئەگەر بلێ: (سە جار والله ئەم كارە ناکەم). ئەو تەنھا بە یەك سویند دەژمێردرێ، كەواو: ئەگەر بلێ: (سە تەلاقت بکەو). ئەو شە یەك تەلاقی دەكەوێ.

وہلامی (أهل السنة): سویندخواردن و زیكری خوا-كە سبحان الله یە- ھیچ سنوړیکیان بۆ دانەندراو، بەلام تەلاقدان سنوړیكى ھەیه: كە سە تەلاقە، كەواو: (قیاس)كردنەكەتان بەتال و پوچەلە، ھەروەك لە (فتح الباری)دا پوون كراوەتەو.

واتە: تەلاق زیاتر بە ماملەتەكان دەچێ، چونكە سنوړیكى ھەیه: وەك یەكێك بلێ: لە سە دینارەكە گەردەنت ئازاد بێ. یان ئەم شتەم لێت كپى بە سە دینار. یان سە دینارم لە سەرنەز بێ. ئایا ئەمە بە یەك دینار دەژمێردرێ، یان بە سە دینار؟

سەبەسى: ئەوان دەلێن: ﴿طَلَّقَ زَكَاةُ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: رَاجِعْهَا إِنَّهَا وَاحِدَةٌ﴾ رواه أحمد وأبو داود بسند فيه مقال، (زكاة) ژنەكەى خۆى لە یەك دانیشكەدا سەبەسى تەلاق دا، پێغەمبەر ﷺ ھەرمووی: ژنەكەت بگەپێنەو، تەنھا یەك تەلاقت كەوتەو. **وہلامی (أهل السنة):** ئەم ھەدیسە بە وشەى (طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا) ھەدیسێكى (ضعیف)- بئەھیزە، ھەروەك ئیمامی (النواوی) لە (شرح مسلم)دا ھەرموویەتى، بەلكو (صحیح) پاستەكەى ئەو ھایە: ﴿طَلَّقَ زَكَاةُ امْرَأَتَهُ اَلْبَتَّةَ، فَحَلَفَهُ النَّبِيُّ ﷺ: وَاللَّهِ مَا اَرَدْتُ اِلَّا وَاحِدَةً. فَرَدَّهَا عَلَيْهِ﴾ حدیث صحیح رواه أبو داود وغيره، (زكاة) ژنەكەى خۆى بە وشەى (اَلْبَتَّةَ)- پراوھى تەلاق دا، جا پێغەمبەر ﷺ سویندى دا: كە مەبەستم تەنھا یەك تەلاق بوە. ئینجا ژنەكەى بۆ گەپاندەو.

واته: (رُكْنَة) به زمان سى ته لاقى نه گوتبو، به لام پيغه مبه رﷺ له سر نيه ته كهى سويندى دا، نه وه كه نيه تى سى ته لاقى هه بويى و سى ته لاقه كهى كه وتيى، جا نه گه ر سى ته لاقه كه ويكړا به جاريك نه كه وتبان، بۇچى سويندى داوه و سويند دانه كه سودى چى بوو؟ هه روه كه له زۆربه ي سر چاره كاندا فهرموويانه.

چواره م: نه وان ده لىن: له هه ديسه كهى (محمود بن لبيد) پابردو، پيغه مبه رﷺ توپه بوو، چونكه پياوه كه سى به سى ته لاق دابو.

وه لامي (أهل السنة): خو هه ديسه كه باسى نه وهى تى دا نه كراوه: نايا پيغه مبه رﷺ به يه كه ته لاقى ژماردوه، يان به سى ته لاق، كه و ابو: نه و هه ديسه په يوه ندى به مه سه له ي ته لاقه و تنه وه نيه، به لكو هه ديسه كه به لگه يه: كه ته لاقى سى به سى له سر ده مى پيغه مبه رﷺ پوى داوه وه، جا له بهر نه وه ش كه ته لاقى سى به سى ناپه سन्दو خراپه، پيغه مبه رﷺ پقى بۆته وه و توپه بووه.

بۇيى- هه ر به به لگه ي نه م هه ديسه ش- ئيمامى (عمر رﷺ) نه و كه سه ي داركارى ده كرد كه سى به سى نه كهى ته لاق ده دا، هه روه كه (سعيد بن منصور، بسند صحيح) له (أنس) كيږاويه تيه وه، له (فتح البارى) دا پوون كراوه ته وه.

نيتر وا تيمه گه: ئيمامى (عمر رﷺ) له مه سه له ي ته لاقى سى به سى بى ناگا بووه، به لكو له هه زارانى وه كو (ابن تيمية) و هاو پيرانى زياتر شاره زاي نا يينى ئيسلام بووه، چونكه قوتا بى و په روه رده كراوى پيغه مبه رﷺ و، له پاستى دا ئيمامى (عمر رﷺ) (شَيْخُ الْإِسْلَام) ه، نه ك (ابن تيمية) !.

پينځه م: نه وان ده لىن: ئيمامى (على) و (ابن عباس) رض الله عنهم به پيچه وانه ي ئيمامى (عمر) فتوايان داوه و (إجماع) به ته ووى نه به ستراوه.

وه لامي (أهل السنة): نه م قسه يه پاست نيه و له هيچ ږيگايه كى پاست نه هاتوه، به لكو پيچه وانه كهى پاسته: كه رﷺ عن ابن عباس رض الله عنهما: أَنَّهُ جَاءَهُ رَجُلٌ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا، فَقَالَ: يَنْطَلِقُ أَحَدُكُمْ فَيَرْكَبُ الْأَحْمُقَةَ ثُمَّ يَقُولُ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا). وَإِنَّكَ لَمْ تَتَّقِ اللَّهَ فَلَا أَجِدُ لَكَ مَخْرَجًا، عَصَيْتَ رَبَّكَ وَبَانَ مِنْكَ إِمْرَأَتُكَ ر رواه أبو داود بسند صحيح، پياويك گوته يه (ابن عباس): من ژنه كه م سى به سى ته لاق داوه؟ (ابن عباس) فهرمووى: هه ر يه كيكتان هه لده ستى خو ي توشى بى عه قلى ده كا، ئينجا ده لى: (ابن عباس، ابن عباس). خواى گه وره ش ده فهرموى: (هه ركه سيك له خوا بترسى، خواى گه وره له ته نگانه دا ږرگار بيو نيكى ده داتى). تق له خوا نه ترساوى، هيچ چاره تم پى ناكړى و ژنه كه شت به (بائن) ته لاقى كه وتوه.

جا كه ئۆوه دهلّين: (صحابه) له ترسى ئيمامى (عمرؓ) نه ويراون په خه بگرن. خو (ابن عباس) به ماوه يه كى زور له دواى ئيمامى (عمرؓ) وه فاتى كردوه، تو بللى له دواى وه فاتيشى هر لى ترسابى؟! جگه له مهش كه ئيمامى (عمرؓ) ويستى سنوريك بو ماره يى ژنان دابنى، ئافره تيك په خه لى گرت وگوتى: (تو ناتوانى دهست له م كاره

بدهى). ئيمامى (عمرؓ) به قسه ئه م ئافره ته په شيمان بۆوه. ههروه ها (صحابه) يه ك پى گوت: (هو (عمر) ئه گه ر تو خوار بيت، به م شمشير ه راستت ده كه ينه وه). تو بللى هه موو (صحابه) ي پيغه به م غيره تى ئه م ئافره ته و ئه م (صحابه) يان نه بوين، تاكو هه لى ئيمامى (عمرؓ) له ته لاقى سى به سى دا پاست بكه نه وه؟!

جا ئه لى موسولمانى پيزدار، وه ره با به يه كه وه بچينه خزمه ت پيغه به مبه رﷺ كه ده فهرموئ: ﴿عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ﴾ حديث صحيح رواه الترمذي، شوين سوننه تى من و سوننه تى خه ليفه كانى من بكه ون. خو له سه رده مى ئيمامى (عمر) دا دوو خه ليفه كه ي تيش - ئيمامى (عثمان) و ئيمامى (علي) رضالّاه عنهما - مابون، جا توخودا په وايه: واز له هه رسيك خه ليفه كان و (صحابه) كانى تر بينين و شوين (ابن تيمية) بكه وين؟ ئه وه ته پيغه به مبه رﷺ ده فهرموئ ﴿اقْتُلُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أُبَكِّرْ وَعُمِّرْ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، ئۆوه شوين هه ردوو جيتيشينه كه لى دواى من بكه ون؟ كه (أبوكرو و عمر) ن. باشه: ئه گه ر (ابن تيمية) به لاي تووه زانتر بى له (صحابه) ي پيغه به مبه رﷺ له هه ر چوار ئيمامه كه لى سه ر مه زه ب، فتواى ئه وت پى راستر بى له بپاره كه لى ئيمامى (عمرؓ)، ئه دى چۆن وه لامى پيغه به مبه رﷺ ده ده يه وه كه ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَقَلْبِهِ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، خواى گه وده پاستى داناوته سه ر زوبان و دلى (عمر)؟.

كه وابو: پيگاي پاستمان بو پۆن بۆوه، خواى گه ودهش ده فهرموئ: ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ ئايا له دواى پاستى - جگه له گومرپابوون - هيجى تر هه يه؟.

جا له م سه رده مه شدا گومرپابووى وه ها هه يه: فتوا ده دا: كه ته لاقى سى به سى به يه ك ته لاق ده ژميردرى و ژنى بى ته لاق ده نيژيته وه لاي ميژده كه لى و تووشى زينا يان ده كه ن، جا هه ر چه ند تام و خووشى زينا يه كه بو ژن و ميژده كه يه، به لام تاوان و پووپه شى قيا مه تيش بو فتوا ده رى گومرپابووه.

خو ئه گه ر (ابن تيمية) له چينى (السلف الصالح) بووايه و (مجتهد) ش بووايه، ئه و كاته نرخيك بو فتوا يه كه لى داده ندرا، به لام (ابن تيمية) له چينى (خلف) ه و له سه ده لى هه فته م و هه شته مدا ژياوه و نه شكه يوه ته پله لى (مجتهد) و هيج زانايه كى باوه رپيكر اويشى

له گه لدا نيه، به لām سرجه م (صحابه) و (مجتهد) هكاني (أهل السنة والجماعة) له گه ل ئيمامي (عمر) ن، پيغه مبه ريش ﷺ ده فهرموي: ﴿عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ وَهُوَ مِنَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، هه ردهم ئيويه له گه ل كۆمه لدا بنو په رته وازه و تاكړه وهى مه كهن، چونكه شهيتان له گه ل كه سيكي تاكدايه و له دوو كه سان دورتره.

وَلَوْ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا أَوْ ثَلَاثًا لِلْسُّنَّةِ. وَفَسَّرَ بِتَفْرِيقِهَا عَلَى أَقْرَاءٍ لَمْ يَقْبَلْ إِلَّا مِمَّنْ يَعْتَقِدُ تَحْرِيمَ الْجَمْعِ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُدَيَّنُ، وَيُدَيَّنُ مَنْ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ وَقَالَ أَرَدْتُ أَنْ دَخَلْتُ أَوْ إِنْ شَاءَ زَيْدٌ، وَلَوْ قَالَ نِسَائِي طَوَالِقٌ أَوْ كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ، وَقَالَ أَرَدْتُ بَعْضَهُنَّ. فَالْصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقْبَلُ ظَاهِرًا إِلَّا لِقَرِينَةٍ: بِأَنْ خَاصَمْتَهُ وَقَالَتْ تَزَوَّجْتُ. فَقَالَ: كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ،

(ولو قال) نه گهر ميړده كه گوتى (أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا) تې ته لاقه وتوى سې به سې (أَوْ) يان گوتى (ثَلَاثًا لِلْسُّنَّةِ) ته لاقه كه وتبې سې به سې به (سُنِّي). ئينجا (وَفَسَّرَ بِتَفْرِيقِهَا عَلَى أَقْرَاءٍ) له هه ردو مه سه له كه دا ميړده كه گوتى: مه به ستم په رتكردنې سې ته لاقه كان بوو به سر پاكبوونه وه كاندا، نه وه (لَمْ يَقْبَلْ) له ناشكرايې دا لى قبول ناكړى (إِلَّا مِمَّنْ يَعْتَقِدُ تَحْرِيمَ الْجَمْعِ) ته نها له و كه سه قبول ده كړى كه باوه پې وې: كړكردنه وهى سې ته لاق ويكړا هه پامه، وهك (حنفى) و (مالكى).

جا هه رچند به ناشكرايې لى قبول ناكړى، به لām (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يُدَيَّنُ) به فهرموده پاستر: ميړده كه ده دريته ده ست نايينى خوى، اته: به ژنه كهى ده ليين: (له ناشكرايې دا له ميړده كه ت هه پام بوى، به لām نه گهر باوه پت وايه پاست ده كا، خوتى بده ده ست، نه گهر نا: خوتى مه ده ده ست). هم به ميړده كه شى ده ليين: (ثِيْمَه باوه پت پي ناكهين و له ناشكرايې دا هه سىك ته لاقه كه وتون، به لām نه گهر پاست بكهى نه وه له نيوان خوت و خوادا سې ته لاقه نه كه وتون).

جا نه وه مه به ستي ئيمامي (الشافعى) يه كه ده فهرموي: (لَهُ الطَّلَبُ وَعَلَيْهَا الْهَرَبُ) ميړده كه مافى داواكردنى جيماعى هه يه و ژنه كه ش له سهرى واجبه پايكا. هه روهك له (تحفة) و (نهاية) دا گيړاويه تيانه وه.

(و) هه روهها (يُدَيَّنُ مَنْ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ) نه و ميړده ش ده دريته ده ست نايينى خوى كه بلې: تې ته لاقه وتوى. ئينجا (وَقَالَ أَرَدْتُ أَنْ دَخَلْتُ أَوْ إِنْ شَاءَ زَيْدٌ) مه به ستم نه وه بوو: نه گهر بچي ته ناو خانوو، يان نه گهر (زهيد) هه ز بكا ته لاقى كه وتبې.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر ميړده كه گوتى (نِسَائِي طَوَالِقٌ) ژنه كانم ته لاقه وتوون (أَوْ) يان گوتى (كُلُّ

امراؤ لی طالق گشت ژنیکی خرم تە لاقە وتوو، ئینجا (وَقَالَ أَرَدْتُ بَعْضَهُنَّ) گوتی مەبەستم مەندیکیان بوو، ئەک هەموویان، ئەو (فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يُقْبَلُ ظَاهِرًا إِلَّا لِقَرِينَةٍ) بە فەرموودە ی پاستر: لە ناشکراییدا لای قبول ناکرێ تەنھا بە نیشانیەک نەبێ: (بِأَنَّ خَاصَمَتَهُ وَقَالَتْ تَزَوَّجْتَ) وەك ژنەکی مەملانە ی لەگەڵ بکاو بلی: ژنت بە سەر میناوم (فَقَالَ) مێردەكەش لە وەلامیدا بلی: (كُلُّ امْرَأَةٍ لِي طَالِقٌ) گشت ژنیکی من تە لاقە وتوو **وَقَالَ أَرَدْتُ غَيْرَ الْمُخَاصِمَةِ**.

(فَصُلِّ) قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ فِي شَهْرِ كَذَا أَوْ فِي غُرَّتِهِ أَوْ أَوَّلِهِ. وَقَعَ بِأَوَّلِ جُزْءٍ مِنْهُ، أَوْ فِي نَهَارِهِ أَوْ أَوَّلِ يَوْمٍ مِنْهُ فَيَفْجَرُ أَوَّلَ يَوْمٍ، أَوْ آخِرِهِ فَيَأْخِرُ جُزْءٍ مِنَ الشَّهْرِ، وَقِيلَ بِأَوَّلِ النُّصْفِ الْآخَرِ،

بێ، ئینجا (وَقَالَ أَرَدْتُ غَيْرَ الْمُخَاصِمَةِ) مێردەكە گوتی: مەبەستم ژنیکی تر بوو جگە لەو ژنە ی مەملانە ی لەگەڵ کردم. ئەو بە سویندخواردن لای قبول دەکرێ. مەروەها ئەگەر ژنەکی بیهوێ بپواتە شوینیك، ئەویش بلی: ئەگەر ئەمشەو بجیتە دەروە تە لاقت كەوتبێ. ئینجا ژنەكە چوو شوینیکی تر جگە لە شوینە ناوبراو، بەلام مێردەكە گوتی: تەنھا مەبەستم ئەو بوو: لە شوینە ناوبراو كە قەدەغە ی بكەم. ئەوەش بە سویندخواردن باوھپی پێ دەکرێ، مەروەك لە (تحفة) و (نهاية) دا فەرموویانە.

﴿فَصْلٌ: لَه بَاسِي هَهُلَاسِي نِي تَه لَاق بَه كَاتَه كَان﴾

(قَالَ) مەر کاتیک مێردەكە گوتی (أَنْتِ طَالِقٌ فِي شَهْرِ كَذَا) تۆ تە لاقە وتوی لە فلانە مانگە دا (أَوْ فِي غُرَّتِهِ أَوْ أَوَّلِهِ) یان لە دەرکەوتنی، یان لە سەرەتای، یان لە سەری فلانە مانگە دا، ئەو (وَقَعَ بِأَوَّلِ جُزْءٍ مِنْهُ) تە لاقی دەکەوێ لەگەڵ هاتنی یەكەم بەشی مانگەكە: كە سەرەتای شەوی یەكەمی مانگەكە بە گوێرە ی کاتی شوینی هەلواسینی تە لاقەكە، ئەک کاتی شوینیکی تر (أَوْ) یان گوتی (فِي نَهَارِهِ أَوْ أَوَّلِ يَوْمٍ مِنْهُ) تە لاقت كەوتبێ لە پۆژی فلانە مانگە دا، یان لە یەكەم پۆژی فلانە مانگە دا، ئەو (فَيَفْجَرُ أَوَّلَ يَوْمٍ) تە لاقی دەکەوێ لەگەڵ بەیانی یەكەم پۆژی مانگەكە (أَوْ) یان گوتی (آخِرِهِ) تە لاقت بكەوێ لە كۆتایی فلانە مانگە دا، ئەو (فَيَأْخِرُ جُزْءٍ مِنَ الشَّهْرِ) لەگەڵ دوواترین بەشی مانگەكە تە لاقی دەکەوێ: كە ئاوابوونی پۆژی كۆتایی مانگەكە (وَقِيلَ) لە فەرموودە یەکی بێ هیژدا (بِأَوَّلِ النُّصْفِ الْآخَرِ) بە سەرەتای نیو دەووەمی مانگەكە تە لاقی دەکەوێ .

﴿نَاگاداری﴾: ئەگەر بلی: تە لاقت كەوتبێ پیش مردن بە چوار مانگ و دە پۆژ. ئینجا زیاتر لە چوار مانگ و دە پۆژ ژیا، ئینجا مرد، ئەو ناشکرا دەبێ: كە بە ماوێ چوار مانگ و دە پۆژ پیش مردنی تە لاقی كەوتو، جا ئەگەر تە لاقەكە (بائن) بێ، ئەو کاتە ژنەكە

میراتی لیئاگرئو هم (عِدَّة)ی میردمردنیشی له سهر نیه، به لکو نه گهر (عِدَّة)ی ته لاق ته واونه بوی ته وای ده کا. به لام نه گهر بلئ: ته لاقت که وتبی له پۆژی کۆتایی ژیاندا. نه کاته ته لاقی ده که وئ له گهل به یانی نه و پۆژه ی تییدا ده مرئ، جا نه گهر له شه وئ دا بمرئ، نه و کاته ش هر له به یانی پۆژی پیش شه و ده کا ته لاقی ده که وئ، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

وَلَوْ قَالَ لَيْلًا: إِذَا مَضَى يَوْمٌ. فَيَغْرُبُ شَمْسُ غَدِهِ، أَوْ نَهَارًا: فَفِي مِثْلِ وَقْتِهِ مِنْ غَدِهِ، أَوْ الْيَوْمِ: فَإِنْ قَالَ نَهَارًا فَيَغْرُبُ شَمْسُهُ وَالْأَلْفَا، وَبِهِ يُقَاسُ شَهْرٌ وَسَنَةٌ، أَوْ أَنْتِ طَالِقٌ أَمْسٍ. وَقَصْدَ أَنْ يَقَعَ فِي الْحَالِ مُسْتَنَدًا إِلَيْهِ وَقَعَ فِي الْحَالِ، وَقِيلَ لَعُو، أَوْ قَصْدَ أَنَّهُ طَلَّقَ أَمْسٍ وَهِيَ الْآنَ مُعْتَدَّةٌ صَدَقَ بِمِمينه، أَوْ قَالَ طَلَّقْتُ فِي نِكَاحٍ آخَرَ،

جا بزانه: هه لواسینی ته لاق به شوینه کانی ش دروست ده بی، وه که بلئ: له فلانه خانوه دا ته لاقت که وتبی. نه وه هر کاتی که ژنه که بچیه ناو خانوه که ته لاقی ده که وئ، ههروه که له (تحفة) له باسی (ظهار) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ لَيْلًا) نه گهر له شه وئ دا گوتی (إِذَا مَضَى يَوْمٌ) هر کاتی که پۆژیک پۆیشته ته لاقت که وتبی. نه وه (فَيَغْرُبُ شَمْسُ غَدِهِ) له گهل ئاوابوونی پۆژی سبه ینی ته لاقی ده که وئ (أَوْ نَهَارًا) یان له پۆژیدا گوتی: هر کاتی که پۆژیک پۆیشته ته لاقت که وتبی. نه وه (فَفِي مِثْلِ وَقْتِهِ مِنْ غَدِهِ) له سبه ینی له وینه ی نه و کاته یدا ته لاقی ده که وئ (أَوْ الْيَوْمِ) یان گوتی: هر کاتی که نه مپۆ پۆیشته ته لاقت که وتبی. نه وه ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ قَالَ نَهَارًا) نه گهر له پۆژیدا وای گوتبی، نه وه (فَيَغْرُبُ شَمْسُهُ) به ئاوابوونی پۆژه که ی نه مپۆ ته لاقی ده که وئ (وَالْأَلْفَا) به لام نه گهر له شه وئ دا وای گوتبی (لَعَا) پوچهل ده بی و هیچ ته لاقیکی ناکه وئ. به لام نه گهر بلئ: نه مپۆ ته لاقت که وتبی، یان نه مانگه، یان نه م ساله ته لاقت که وتبی، نه وه له وینانه دا جیاوازی نیه شه و بی، یان پۆژ بی: هر نه وده م ته لاقی ده که وئ، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کا ندا هه رمو یانه.

(وَبِهِ يُقَاسُ) هر به مه سه له ی پۆژه که ش قیاس ده کری (شَهْرٌ وَسَنَةٌ) مانگو سال، که واته: نه گهر بلئ: هه رکاتی که نه مانگه ته واونو ته لاقت که وتبی. نه وه هر کاتی که نه و به شه ی له مانگه که ماوه کۆتایی هات ته لاقی ده که وئ، به لام نه گهر بلئ: هر کاتی که مانگی پۆیشته ته لاقت که وتبی. نه وه ته لاقی ده که وئ به پۆیشته سی پۆژو نه ندازه ی پیش هه لواسینه که ش له شه و ده که ی سیویه که م، یان له پۆژه که ی سیویه که م.

(أَوْ) یان میرده که گوتی (أَنْتِ طَالِقٌ أَمْسٍ) تو دوینی ته لاقکه وتووی، یان مانگی پابردوو، یان سالی پابردوو ته لاقکه وتووی (وَقَصْدَ أَنْ يَقَعَ فِي الْحَالِ مُسْتَنَدًا إِلَيْهِ) مه به ستیشی نه وه

بوو: هر نه دهم ته لاقى بكهوئ و بيداته پال دوينئ و مانگو سالى پراېردوو، نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هر نه دهم ته لاقى ده كه وئ و نيسبه تدانه كه شى بؤ دوينئ پوچه ل ده كړئ (وَقِيلَ لَفَوْ) له فهرموده يه كى بئ هيزدا: ته لاقده كه ش پوچه له و ناكه وئ (أَوْ قَصَدَ أَنَّهُ طَلَّقَ أَمْسٍ وَهِيَ الْآنَ مُعْتَدَّةٌ) يان مه به ستى نه وه بوو: دوينئ ته لاقى داوه و ئيسدا له (عِدَّة) دايه، نه و كاته (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) به سويند خواردن باوه پى پى ده كړئ (أَوْ قَالَ طَلَّقْتُ فِي نِكَاحٍ آخَرَ) يان فَإِنْ عُرِفَ صُدِّقَ بِيَمِينِهِ، وَإِلَّا فَلَا. وَأَذَوَاتُ التَّلْعِيقِ: مَنْ كَمَنْ دَخَلَتْ، وَإِنْ، وَإِذَا، وَمَتَى، وَكُلَّمَا، وَأَيُّ كَأَيِّ وَقْتٍ دَخَلَتْ، وَلَا يَقْتَضِيْنَ قَوْلًا إِنْ غُلِقَ بِإِثْبَاتٍ فِي غَيْرِ خُلْعٍ، إِلَّا أَنْتَ طَالِقٌ إِنْ شِئْتَ، وَلَا تَكْرَارًا إِلَّا كُلَّمَا، وَلَوْ قَالَ: إِذَا طَلَّقْتُكَ فَأَنْتَ طَالِقٌ. ثُمَّ طَلَّقَ أَوْ عَلَّقَ بِصِفَةٍ فَوُجِدَتْ

گوئی: مه به ستم نه وه بوو: له ماره برينى كى تر دا ته لاقم دابو، نه و كاته (فَإِنْ عُرِفَ صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) نه گهر زاندر: له ماره برينى كى پيشترا ته لاقى داوه، نه و كاته ش به سويند خواردن باوه پى پى ده كړئ (وَإِلَّا) به لام نه گهر نه زاندر ماره برين و ته لاقه كه هه بوه، نه وه (فَلَا) به سويند خواردن ش باوه پى پى ناكړئ و هر نه دهميش ته لاقى ده كه وئ.

جا بزانه: نه گهر بلئ: له نيوان شه وئ و پوژئ دا ته لاقه كه وتبئ. نه وه نه گهر شه و بئ، به هاتنى به يان ته لاقى ده كه وئ، نه گهر پوژ بئ، به پوژنا و ابوون ته لاقى ده كه وئ، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا فهرمو يانه.

(وَأَذَوَاتُ التَّلْعِيقِ) نه و وشه و پيتانه ي بؤ هه لواسينى ته لاق به كار دين زون: وهك (مَنْ)، واته: كئ (ك) وهك بلئ: (مَنْ دَخَلَتْ) كئ له ژنه كانم بچيته ناو خانووه كه ته لاقى كه وتبئ (وَإِنْ): نه گهر بچيته ناو خانووه كه ته لاقه كه وتبئ (وَإِذَا) هر كاتئ بپوژى ته لاقه كه وتبئ (وَمَتَى وَمَتَى مَا) هر كاتئ كى داهاتو بچيته مالى باوك ته لاقه كه وتبئ (وَكُلَّمَا) هه رجاړيك ژنيكى من بچيته خانووه كه ته لاقى كه وتبئ (وَأَيُّ كَأَيِّ وَقْتٍ دَخَلَتْ) چ كاتيك بچيته ژوره وه ته لاقه كه وتبئ.

(وَلَا يَقْتَضِيْنَ قَوْلًا إِنْ غُلِقَ بِإِثْبَاتٍ) پيت و وشه كانى هه لواسين هچيكيان په له كردن ناخوازن نه گهر به هه بوونيك هه لواسرابئ: وهك نه و وينا نه ي پراېردوو، هه م (فِي غَيْرِ خُلْعٍ) هه لواسينه كه ش له (خولع) دا نه بئ، واته: له ته لاقى به پارده نه بئ، چونكه له (خولع) دا پيتى (نه گهر) و (هر كاتئ) بؤ په له كردن، هه روه كه پابرا.

به لام نه گهر به نه بوونيك هه لواسيبي، نه و كاته -جگه له پيتى (نه گهر) - نه وانى تر گشتى بؤ په له كردن، هه روه كه دئ، هه م (إِلَّا أَنْتَ طَالِقٌ إِنْ شِئْتَ) جگه له: تو ته لاقه كه وتوى نه گهر، يان هر كاتئ هه زت كرد. واته: نه مه ش هه زكرده كه به په له بئ.

مُرْتَبًا) ٲٲنجا چوار ژنی وٲکړا، ٲان ٲه که له دواٲٲه که ته لاق دان، ٲه وه (عَتَقَ عَشْرَةً) ده کږٲله ٲازاد ده بن: ٲه که به ٲه که مه که + دوو به دووه مه که + سٲ به سٲٲه مه که + چوار به چواره مه که (وَلَوْ عَلَّقَ بِكَلِّمَا) ٲه گهر به هره جاريکی هه لواسٲ وگوتی: هره جاريکی ژٲٲکم ته لاق بدهم کږٲله ٲه کم ٲازاد بٲٲ، ٲه وه (فَخَمْسَةَ عَشَرَ عَلَى الصَّحِيحِ) ٲانزه ٲازاد ده بن له سه ره رموده ٲاست، چونکه وشه ٲ هره جاريک دوٲاره ده خوازی، که وٲبو: وَلَوْ عَلَّقَ بِنَفْسِي فَعَلٍ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ إِنْ عَلَّقَ بِإِنْ كَانَ لَمْ تَدْخُلِي، وَقَعَ عِنْدَ الْيَأْسِ مِنَ الدُّخُولِ، أَوْ بَعِيرَهَا فَعِنْدَ مُضِيِّ زَمَنِ يُمَكِّنُ فِيهِ ذَلِكَ الْفِعْلُ،

ٲه که به ٲه که مه که + سٲ به دووه مه که + چوار به سٲٲه مه که + حه فت به چواره مه که. (وَلَوْ عَلَّقَ بِنَفْسِي فَعَلٍ) ٲه گهر ته لاقه که ٲ هه لواسٲ به نه بوونی کاريک، ٲه وه (فَالْمَذْهَبُ) به ره رموده ٲاستی مه زه ب (أَنَّهُ إِنْ عَلَّقَ بِإِنْ) ٲه گهر به ٲٲٲٲ ٲه گهر هه لواسٲنه که ٲ کرد (ک) وه ک بلٲ: (إِنْ لَمْ تَدْخُلِي) ٲه گهر نه چٲته ناو خانوه که ته لاق ت که وتبٲ. ٲان ٲه گهر له فلانکه س نه ده م، ٲان نه ٲکوژم ته لاقم که وتبٲ. ٲان ٲه گهر ته لاق ت نه ده م ته لاق ت که وتبٲ. ٲه وه (وَقَعَ عِنْدَ الْيَأْسِ مِنَ الدُّخُولِ) هه رکاتيک بٲٲ ٲوميده بوو: له چوونه ناو خانوه که و له لٲدانه که و له کوشتنه که و له ته لاقدانه که، ته لاق ٲه که وٲ: وه ک ٲٲٲ ٲه نجامدانی ٲٲهه لواسراوه که ژنه که، ٲان ميده که بمري، که وٲبو: به ٲوژٲک ٲٲٲ مردن ته لاق ٲه که وٲ، به لام ٲه گهر نه مري، به لکو به (باٲن) ٲ ته لاق ٲداو تا مردنٲ له خوی ماره نه کاته وه، ٲه ته لاقدانه ناٲٲته بٲٲ ٲوميده، واته: ٲٲٲ ته لاقدانه که ته لاق ٲا که وٲ، هه رچند ٲٲٲ ته لاقدانه که ش گونجا بٲ کاره که بکريو به قه سده نه کرابٲ و له دواٲ ته لاقدانٲش هره نه کري، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا ٲوون کراوه ته وه.

جا بزانه: ٲه وه ٲٲٲدوو له حاله ٲٲکدا بوو: که مه به سٲٲ ٲه م کاته نه بٲ، ٲه گٲنا: ٲه گهر هره ٲه و کات کاره که نه کري ته لاق ٲه که وٲ: وه که له کاتي چٲٲٲ خواردندا بلٲته ميوانه که ٲ: ٲه گهر ناٲ له گهل نه خوی ته لاقم که وتبٲ. ٲه وه ٲه گهر مه به سٲٲ ٲه م کاته بٲٲ هه ر له م کاته شدا نانی له گهل نه خوارد، ٲه وه ته لاق ٲه که وٲ، هه روه که له (نهاية) دا ره رموٲٲه تی.

جا بزانه: هه رکاتيک بلٲ: ٲه گهر له م شاره نه ٲومه دهر وه ته لاقم که وتبٲ. ٲه وه ٲه گهر به ٲه ندازٲه کی وه ها له سنوري شاره که ٲٲواته دهر وه: که له وٲ وه به ٲٲٲوار دابندري و کور تکرده وه ٲوٲٲٲ بٲ دروست بٲ، ته لاق ٲا که وٲ، هه ر چند هه ر ٲه وه ده ميٲش بگه ٲٲته وه، هه روه که له (تحفة) دا ره رموٲٲه تی.

(أَوْ بَعِيرَهَا) ٲان-جگه له ٲه گهر- به ووشه کانی تر هه لواسٲنه که ٲ کرد: وه که هه رکاتي، ٲان هه رکاتيک نه چٲته ژووره وه ته لاق ت که وتبٲ. ٲان هه رکاتيک ته لاق ت نه ده م ته لاق ت که وتبٲ. ٲه وه (فَعِنْدَ مُضِيِّ زَمَنِ) ٲه گهر ماوه ٲه کی ٲه وها ٲٲوا: که (يُمَكِّنُ فِيهِ ذَلِكَ الْفِعْلُ) ده گونجا

له و ماوه يه دا نه و كاره بكرئو به قه سدیش نه يكرد، نه و كاته ته لاقى ده كه ويئ. بؤ ويئنه: له مه سه له ي (هه ركاتيئ ته لاقته نه دهم ته لاقته كه وتبئ). نه گه ره له دواى ته واوبوونى پرسته كه به په له ته لاقى كه نه دا، ته لاقه هه لواسراوه كه ي ده كه ويئ، به لام نه گه ره به هوى زورليكردنئك، يان له بهر هه ره هوى كه يتر نه گونجا به په له پييه لواسراوه كه بكا، نه و كاته ته لاقى ناكه ويئ، هه روه كه له (تحفة) و (نهاية) دا هه رمويان ه.

وَلَوْ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ أَنْ دَخَلْتِ أَوْ أَنْ لَمْ تَدْخُلِي - يَفْتَحُ أَنْ - وَقَعَ فِي الْحَالِ، قُلْتُ: إِلَّا فِي غَيْرِ نَحْوِي فَتَعْلِيْقٌ فِالْأَصَحِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصْلٌ) عَلَّقَ بِحَمَلٍ فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ ظَاهِرٌ وَقَعَ، وَإِلَّا فَإِنْ وَلَدَتْ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ التَّعْلِيْقِ بَانَ وَقُوْعُهُ، أَوْ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سِنِينَ أَوْ بَيْنَهُمَا وَوُطِّئَتْ وَأَمْكَنَ حُدُوْثُهُ بِهِ فَلَا، وَإِلَّا فَلَا صَحِّحٌ وَقُوْعُهُ، وَإِنْ قَالَ: إِنْ كُنْتُ حَامِلًا بِذِكْرِ فَطَلَقَهُ أَوْ أَتَيْتِي فَطَلَقْتَيْنِ. فَوَلَدَتْهُمَا وَقَعَ ثَلَاثٌ،

(وَلَوْ قَالَ) نه گه ره ميړده كه گوتى (أَنْتِ طَالِقٌ أَوْ أَنْ لَمْ تَدْخُلِي) تۆ ته لاقه وتووى چونكه چويته ناو خانوو. يان چونكه نه چويته ناو خانوو (يَفْتَحُ أَنْ)، واته: سه رى دا هه مزه كه ي (أَنْ)، نه وه (وَقَعَ فِي الْحَالِ) هه ره نه م ده مه ته لاقى ده كه ويئ، چونكه واته ي (أَنْ): چونكه يه، به لام (قُلْتُ) ئيمامى (النواوى) ده هه رمويئ (إِلَّا فِي غَيْرِ نَحْوِي فَتَعْلِيْقٌ) ته نها بؤ كه سيئ نه بئ: كه (نَحْوِ) زان نه بئ، بؤ وي ده بيته هه لواسين (فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ي راستردا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصْلٌ: لَه بياسى چه نند جوړيكي تری هه لواسين﴾

(عَلَّقَ بِحَمَلٍ) هه ركاتيئ ته لاقه كه ي به هه بوونى زگ هه لواسى و گوتى: نه گه ره تۆ ئاوس بى، يان زگت هه بئ ته لاقته كه وتبئ. نه وه ته ماشا ده كه ين: (فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ ظَاهِرٌ) نه گه ره له كاتدا به ئاشكرايى ئاوس بئ: وه كه دوو پياو شاهيدى بدهن، يان هه ره به خوى بلئ: زگم هه يه. ميړده كه ش باوه پى پئ بكا، نه وه (وَقَعَ) هه ره نه و دهم ته لاقى ده كه ويئ (وَإِلَّا) به لام نه گه ره به ئاشكرايى زگى نه بئ، نه وه (فَإِنْ وَلَدَتْ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ التَّعْلِيْقِ) نه گه ره له هه لواسينه وه به ماوه ي كه متر له شه ش مانگ مندالى لئ بو، نه وه (بَانَ وَقُوْعُهُ) ئاشكرا ده بئ: كه له كاتى هه لواسينه كه ته لاقى كه وتوه (أَوْ لَأَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِ سِنِينَ) يان له ماوه ي زياتر له چوار سالان مندالى لئ بو.

(أَوْ بَيْنَهُمَا) يان له نيوان شه ش مانگو چوار سال مندالى لئ بو (وَوُطِّئَتْ وَأَمْكَنَ حُدُوْثُهُ بِهِ) له دواى هه لواسينه كه ش ژنه كه جيماعى له گه ل كرابو، ده شگونجا له م جيماعه منداله كه په يدا بوئ، نه وه (فَلَا) ته لاقى ناكه ويئ، چونكه له كاتى هه لواسينه كه دا نه بوه (وَإِلَّا) به لام نه گه ره

له دواى هه لواسينه كه جيماعى له گه ل نه كرابو، يان جيماعى له گه ل كرابو به لام له ماوهى كه متر له شه ش مانگ مندالى لى بو، نه وه (فَالْأَصْحُ وَقُوْعُهُ) به فهرموودهى پاستر: ته لاقى ده كه وي، چونكه له كاتى هه لواسينه كه دا زگى هه بووه.

(وَإِنْ قَالَ) نه گه ر ميڤرده كه گوتى (إِنْ كُنْتُ حَامِلًا بِذَكَرٍ فَلَقَدْ) نه گه ر تو به نيرينه ناوس بى، يان نيرينه له زگندا بى ته لاقى كت بكه وي (أَوْ أَنْتِى فُلَقْتَيْنِ) نه گه ر به ميينه ناوس بى دوو ته لاقى كه وتبن (فَوَلَدْتُهُمَا) ئينجا ژنه كه نيرو مئى لى بو، نه وه (وَقَعَ ثَلَاثٌ) سى (أَوْ إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا فَلَقَدْ أَوْ أَنْتِى فُلَقْتَيْنِ. فَوَلَدْتُهُمَا لَمْ يَقَعْ شَيْءٌ، أَوْ إِنْ وَلَدْتَ فَأَنْتِ طَالِقٌ. فَوَلَدْتَ اثْنَيْنِ مُرْتَبًا طَلَقْتَ بِالْأَوَّلِ وَانْقَضَتْ عِدَّتُهَا بِالثَّانِي، وَإِنْ قَالَ كُلَّمَا وَلَدْتَ. فَوَلَدْتَ ثَلَاثَةً مِنْ حَمَلٍ وَقَعَ بِالْأَوَّلَيْنِ طَلَقَتَانِ وَانْقَضَتْ بِالثَّلَاثِ وَلَا يَقَعُ بِهِ ثَالِثَةٌ عَلَي الصَّحِيحِ، وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ: كُلَّمَا وَلَدْتَ وَاحِدَةً فَصَوَّاحِبُهَا طَوَالِقٌ، فَوَلَدَنْ مَعًا طَلَقْنِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، أَوْ مُرْتَبًا طَلَقْتَ الرَّابِعَةَ ثَلَاثًا وَكَذَا الْأَوَّلَى إِنْ بَقِيَتْ عِدَّتُهَا وَالثَّانِيَةُ طَلَقَتْ وَالثَّلَاثَةُ طَلَقْتَيْنِ وَانْقَضَتْ عِدَّتُهُمَا بِوَلَادَتِهِمَا،

ته لاقى ده كه ون، به لام نه گه ر ته نها نيرى لى بو، نه وه ته لاقى كى ده كه وي، نه گه ر ته نها مئى بوو دوو ته لاقى ده كه ون.

(أَوْ) يان گوتى: (إِنْ كَانَ حَمْلُكَ ذَكَرًا فَلَقَدْ أَوْ أَنْتِى فُلَقْتَيْنِ) نه گه ر زگه كه ت نير بى يه كه ته لاقى كه وتبى، نه گه ر مئى بوو ته لاقى كه وتبن (فَوَلَدْتُهُمَا) ئينجا نيرو مئى لى بون، نه وه (لَمْ يَقَعْ شَيْءٌ) هيج ته لاقى ناكه وي، چونكه زگه كهى ته نها نيرو ته نها مئى نيه.

(أَوْ) يان ميڤرده كه گوتى (إِنْ وَلَدْتَ فَأَنْتِ طَالِقٌ) نه گه ر مندالت لى بو تو ته لاقى كه وتوى (فَوَلَدْتَ اثْنَيْنِ مُرْتَبًا) ئينجا دوو مندالى لى بون يه كه له دواى يه كه، نه وه (طَلَقْتَ بِالْأَوَّلِ وَانْقَضَتْ عِدَّتُهَا بِالثَّانِي) به منداله كهى يه كه م ته لاقى ده كه وي و به دووه مه كه ش (عِدَّة)ى ته واو ده بى (وَإِنْ قَالَ) نه گه ر گوتى (كُلَّمَا وَلَدْتَ) هه ر جاريك مندالايكت لى بو ته لاقى كه وتبى (فَوَلَدْتَ ثَلَاثَةً مِنْ حَمَلٍ) ژنه كه ش سئى مندالى له زگيك بون، نه وه (وَقَعَ بِالْأَوَّلَيْنِ طَلَقَتَانِ وَانْقَضَتْ بِالثَّلَاثِ) به يه كه مه كه و دووه مه كه دوو ته لاقى ده كه ون و به سئى يه مه كه ش (عِدَّة)ى ته واو ده بى، كه واو (وَلَا يَقَعُ بِهِ ثَالِثَةٌ) به سئى يه مه كه ته لاقى سئى يه م ناكه وي (عَلَى الصَّحِيحِ) له سه ر فهرموودهى پاست.

ئينجا بزانه: له و مه سه لانه دا جياوازى نيه مندالايكت به كه: له پيگاي عاده تى خوي وه بى، يان زگى هه لى بى و منداله كهى لى ده ر بى، هه روه كه له (ابن قاسم) دا فهرموويه تى.

(وَلَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ) نه گه ر گوتيه چوار ژنى ناوسى خوى (كُلَّمَا وَلَدْتَ وَاحِدَةً فَصَوَّاحِبُهَا طَوَالِقٌ) هه ر جاريك يه كيكتان مندالى لى بو هاوپيكتانى ته لاقى كه وتون (فَوَلَدَنْ مَعًا) ئينجا هه ر چواريان ويكرا منداليان لى بو، نه وه (طَلَقْنِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا) هه ر چواريان سئى به سئى ته لاقيان ده كه وي (أَوْ

مُرتَبًا) یان یهك به دواى یهكدا مندالیان لیږو، نه و کاته (طَلَقَتِ الرَّابِعَةُ ثَلَاثًا) چوارهمهكه سې به سې ته لاقى دهكهوئى به مندالبوونى سې یهكاني پېشه خوئى، ئینجا به مندالبوونى خویشی (عِدَّةً) ته واو دهبئ (وَكَذَا الْأُولَى إِنْ بَقِيَتْ عِدَّتُهَا) هروها یهكه مهكش سې ته لاقى دهكهون نهگه ر تا کاتى مندالبوونى چوارهمهكه (عِدَّةً) ی مابئ، هم (وَالثَّانِيَةُ طَلَقَتْ) دووهمهكه ته لاقىكى دهكهوئى به مندالبوونى یهكه مهكه، هم (وَالثَّلَاثَةُ طَلَقَتَيْنِ) سې یهكه مهكش دوو ته لاقى دهكهون به مندالبوونى یهكه مهكه و دووهمهكه (وَانْقَضَتْ عِدَّتُهُمَا بِوِلَادَتِهِمَا) ئینجا وَقِيلَ لَا تَطْلُقُ الْأُولَى وَتَطْلُقُ الْبَاقِيَاتُ طَلَقَةً طَلَقَةً، وَإِنْ وَلَدَتْ ثِنْتَانِ مَعًا ثُمَّ ثِنْتَانِ مَعًا طَلَقَتِ الْأُولَيَانِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، وَقِيلَ طَلَقَتْ، وَالْأُخْرَيَانِ طَلَقَتَيْنِ طَلَقَتَيْنِ، وَتُصَدَّقُ بِبَيْمِنِهَا فِيحِيضُهَا إِذَا عَلَّقَهُ بِهِ، لَا فِي وَلَادَتِهَا فَإِلَّا صَحَّ، وَلَا تُصَدَّقُ فِيهِ فِي تَغْلِيْقِ غَيْرِهَا، وَلَوْ قَالَ إِنْ حَضَّتُمَا فَأَنْتُمَا طَالِقَانِ، فَرَعَمَتَاهُ وَكَذَّبَهُمَا صُدَّقَ بِبَيْمِنِهِ وَلَمْ يَقَعْ، وَإِنْ كَذَّبَ وَاحِدَةً طَلَقَتْ فَقَطْ،

(عِدَّةً) ی دووهمهكه و سې یهكه به مندالبوونى خوئان ته واو دهبئ (وَقِيلَ) له فرموده یهكى بئ میزدا: (لَا تَطْلُقُ الْأُولَى وَتَطْلُقُ الْبَاقِيَاتُ طَلَقَةً طَلَقَةً) یهكه مهكه هیچ ته لاقى ناكه وئى سې یهكاني تریش هریهكه و ته لاقىكى دهكهوئى.

(وَإِنْ وَلَدَتْ ثِنْتَانِ مَعًا ثُمَّ ثِنْتَانِ مَعًا) نهگه ر دوو ژن ویکړا مندالیان لیږو، ئینجا دووهكاني تریش ویکړا بویان، نه وه (طَلَقَتِ الْأُولَيَانِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا) دووهكاني یهكه مجار سې ته لاقیان دهكهوئى؟ ته لاقىك به مندالبوونى نه و ژنه ی لهگه لی دایه، دوو ته لاقى تریش به دووهكاني تر (وَقِيلَ طَلَقَتْ) له فرموده یهكى بئ میزدا: یهك ته لاقیان دهكهوئى (وَالْأُخْرَيَانِ طَلَقَتَيْنِ طَلَقَتَيْنِ) دووهكاني دووه مجاریش دوو دوو ته لاقیان دهكهوئى به دووهكاني یهكه مجار، ئینجا به مندالبوونى خویشیان (عِدَّةً) یان ته واو دهبئ.

(وَتُصَدَّقُ بِبَيْمِنِهَا فِي حِيضِهَا) ژنهكه به سویند خوار دنى خوئى باوه پى پى دهكرئ له باره ی حه یزى خوئى (إِذَا عَلَّقَهُ بِهِ) هر كاتيك میړدهكه ی ته لاقى ژنهكه ی به حه یزى ژنهكه وه هه لواسیبئ: وهك بلئ: نهگه ر كه وتیه حه یز ته لاقت كه وتبئ (لَا فِي وَلَادَتِهَا) به لام له مندالبوونى دا به سویند باوه پى پى ناكړئ: وهك بلئ: نهگه ر مندالت لیږو ته لاقت كه وتبئ. نه وه پئویسته شاهیدی هه بئ (فِي الْأَصْح) له فرموده ی پاستردا.

(و) هه وه ها (لَا تُصَدَّقُ فِيهِ فِي تَغْلِيْقِ غَيْرِهَا) ژنهكه به سویند باوه پى پى ناكړئ له باره ی حه یزى خوئى له هه لواسینی ته لاقى ژنیکى تردا: وهك نهگه ر كه وتیه حه یز هه وئى یهكه ت ته لاقى كه وتبئ. به لكو له م حاله ته دا به سویند خوار دى باوه پى به میړدهكه دهكرئ.

كه وابو: (وَلَوْ قَالَ) نهگه ر گوتی (إِنْ حَضَّتُمَا فَأَنْتُمَا طَالِقَانِ) نهگه ر هه ر دووكتان كه وتنه حه یز هه ر دووكتان ته لاقكه وتوون (فَرَعَمَتَاهُ) ئینجا هه ر دوو ژنهكان

گوتیان که وتوینه حەیز (وَكُذُّبُهُمَا) مێرده کهش هەردووکیانی بە درۆ خستنه وه گوتی: نه که وتونه حەیز. ئەوه (صُدُقَ بِيَمِينِهِ وَلَمْ يَقَعْ) مێرده که به سوێندخواردن باوه پێ دهکړی و ته لاقی له هیچیکیان ناکه وێ، به لام نه گەر هەردوو ژنه کان شاهید بینن، یان مێرده که به هەردووکیان باوه پ بکا، ئەو کاته ته لاقی له هەردووکیان دهکه وێ، هەم (وَإِنْ كَذَّبَ وَاحِدَةً) نه گەر مێرده که باوه پێ به ته نهها یه کیکیان نه کردو باوه پێ به وه که ی تر کرد، ئەو کاته (طَلَّقَتْ فَقَطْ) ته نهها باوه پ پێنه کراوه که ته لاقی دهکه وێ نه گەر سوێند بخوا که به خۆی که وتۆته حەیز.

وَلَوْ قَالَ: إِنْ أَوْ إِذَا أَوْ مَتَى طَلَّقْتُكَ فَأَنْتِ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا. فَطَلَّقَهَا وَقَعَ الْمُنْجَزُ فَقَطْ، وَقِيلَ ثَلَاثٌ وَقِيلَ لَا شَيْءَ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ ظَاهَرْتُ مِنْكَ أَوْ آلَيْتُ أَوْ لَاعَنْتُ أَوْ فَسَخْتُ بِعَيْكِ فَأَنْتِ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا. ثُمَّ وَجَدَ الْمُعْلَقُ بِهِ فَفِي صِحَّتِهِ الْخِلَافُ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ وَطِئْتُكِ مُبَاحًا فَأَنْتِ طَالِقٌ قَبْلَهُ. ثُمَّ وَطِئَ

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر مێرده که گوتی (إِنْ أَوْ إِذَا أَوْ مَتَى طَلَّقْتُكَ فَأَنْتِ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا) نه گەر، یان هەركاتێ، یان هەركاتیکی داهاتوو تۆم ته لاق دا پیش ته لاق دانه که تۆ سێ به سێ ته لاقه وتووی. یان پیش ته لاق دانه که سێ به سێ ته لاق ته وتبێ (فَطَلَّقَهَا) ئینجا ژنه که ی ته لاق دا، ئەوه (وَقَعَ الْمُنْجَزُ فَقَطْ) ته نهها ته لاقه که ی جێ به جێ دهکه وێ: جا یه که ته لاق بێ، یان زیاتر، واته: هەلواسراوه که ناکه وێ، چونکه نه گەر هەلواسراوه که سێ به سێ بکه وێ هیچ ته لاقیک نامینیتته وه به جێ به جێ یی بکه وێ، خو نه گەر جێ به جێ یه کهش نه که وێ پێهەلواسراوه که نایه ته جێ وه هەلواسراوه که ناکه وێ.

(وَقِيلَ ثَلَاثٌ) له فەرمووده یه کی بێ هیژدا: سێ ته لاقی دهکه ون: یه کیکێ جێ به جێ و دووی هەلواسراو، زۆر له زانایانیش ئەم بێ هیژه یان هەلێژاردوه.

(وَقِيلَ لَا شَيْءَ) له بێ هیژیکی تر دا: هیچ ته لاقیکی ناکه وێ؟ له بهر خولانه وه که ی پابردوو، واته: نه گەر جێ به جێ یه که بکه وێ ده بی هەلواسراوه که پیشتر که وتبێ، جا هەر کاتیکیش هەلواسراوه که سێ به سێ که وت هیچ ته لاقیک نامینیتته وه به جێ به جێ یی بکه وێ، خو نه گەر جێ به جێ یه کهش نه که وێ هەلواسراوه کهش ناکه وێ، چونکه پێهەلواسراوه که نه هاتو ته جێ ... هەر بهم جوړه بپیاره که به دهوره ی خۆی دا دهخولیتته وه، جا ئەم مه سه له یه به (السُّرِّيَّةُ) ناسراوه؟ چونکه (ابن سُرَيْجٍ) ده ری خستوه، زۆر له زانایانیش به پاستیان داناه، ههروه که له (تحفة) و (نهاية) دا پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر مێرده که گوتی: (إِنْ ظَاهَرْتُ مِنْكَ أَوْ آلَيْتُ أَوْ لَاعَنْتُ أَوْ فَسَخْتُ بِعَيْكِ فَأَنْتِ طَالِقٌ قَبْلَهُ ثَلَاثًا) نه گەر زیهارم له گه ل کردی، یان سوێندی جیماع نه کردنم خوارد، یان له عهنتی زینام لی کردی، یان به هۆی عهییکت ماره بپینه که تم هه لوه شانده وه، پیش هەر

یه کیک له وانه تر سې به سې ته لاقه وتووی (ثُمَّ وَجِدَ الْمُعَلَّقُ بِهِ) ټینجا پټه لاسراوه که هاته جی: زیهار، یان سویند، یان له عنه ت، یان هه لوه شانده وه، نه وه (فَفِي صِحَّتِهِ الْخِلَافُ) له باره ی دروستبوونی نه و پټه لاسراوه هه مان جیاوازیه که ی پراږدو هه یه: له هه رموده ی یه که می به هیژدا: گشتیان دروست ده بن و ته لاقه که ناکه وئ، له سې به مه که شدا: نه ته لاقه که نه پټه لاسراوه کان هیچیان دروست نابن، به لام هه رموده که ی دوو هم لیږده دا نایي.

(وَلَوْ قَالَ) نه که رگوئی (إِنْ وَطِئْتُكَ مُبَاحًا فَأَنْتَ طَالِقٌ قَبْلَهُ) نه که ر جیماعی که له لام له که ل کردی تر پیش جیماعه که ته لاقه وتووی (ثُمَّ وَطِئَ) ټینجا جیماعی له که ل کرد، لَمْ يَقْعُ قَطْعًا، وَلَوْ عَلَّقَهُ بِمَشِيَّتِهَا خَطَابًا أَشْطَرْتُ عَلَى قَوْرٍ، أَوْ غَيْبَةً أَوْ بِمَشِيَّةٍ أَجْنَبِيٍّ فَلَا فِی الْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ الْمُعَلَّقُ بِمَشِيَّتِهِ: شِئْتُ. كَارِهًا بِقَلْبِهِ وَقَعَّ، وَقِيلَ لَا يَقْعُ بَاطِنًا، وَلَا يَقْعُ بِمَشِيَّةٍ صَبِيَّةٍ وَصَبِيٍّ، وَقِيلَ يَقْعُ بِمُمَيِّزٍ، وَلَا رُجُوعَ لَهُ قَبْلَ الْمَشِيَّةِ، وَلَوْ قَالَ أَنْتَ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ زَيْدٌ طَلَقَةً. فَشَاءَ طَلَقَةً لَمْ تَطْلُقْ، وَقِيلَ تَقْعُ طَلَقَةً،

نه وه (لَمْ يَقْعُ قَطْعًا) ته لاقی ناکه وئ به هه رموده یه کی براهه وه؟ چونکه نه که ر پیش جیماعه که ته لاقی که وتبی جیماعه که له لام نابن و ته لاقه که ناکه وئ.

(وَلَوْ عَلَّقَهُ بِمَشِيَّتِهَا) نه که ر ته لاقه که ی هه لواسی به هه زکردنی ژنه که (خِطَابًا) به گوته ی پووه پوو: وه که ته لاقت که وتبی نه که ر هه زت کرد، یان هه رکاتی هه زت کرد. نه وه (أَشْطَرْتُ عَلَى قَوْرٍ) به مه رج دانندراوه ده سبه جی به زویان بلئ: هه زم کرد (أَوْ غَيْبَةً) یا به گوته ی نادیار هه لواسی: وه که ته لاقی ژنه که م که وتبی نه که ر هه زی کرد (أَوْ بِمَشِيَّةٍ أَجْنَبِيٍّ) یان به هه زکردنی بیگانه یه کی هه لواسی: وه که نه که ر تر هه ز بکه ی ژنه که م ته لاقی که وتبی. نه وه (فَلَا فِی الْأَصَحِّ) له هه رموده ی پاستردا: هه زکردنی ده سبه جی مه رج نیه، به لکو مه ر کاتیک ژنه که، یان بیگانه که بلئ: هه زم کرد. ته لاقی ده که وئ.

(وَلَوْ قَالَ الْمُعَلَّقُ بِمَشِيَّتِهِ شِئْتُ) نه که ر نه وه که سې ته لاقه که به هه زکردنی هه لواسراوه گوئی: هه زم کرد. به لام (كَارِهًا بِقَلْبِهِ) به دلش ته لاقه که ی پی ناخوش بوو، نه وه (وَقَعَّ) ته لاقه که ده که وئ، چونکه پټه لاسراوه که -گوته ی (هه زم کرد)- هاتوته جی (وَقِيلَ لَا يَقْعُ بَاطِنًا) له هه رموده یه کی بی هیژدا له په نهانیدا ناکه وئ.

(وَلَا يَقْعُ بِمَشِيَّةٍ صَبِيَّةٍ وَصَبِيٍّ) ته لاق ناکه وئ به هه زکردنی کوپو کیژی نه بالغ و مړوئی شیت: وه که نه که ر نه م منداله هه ز بکا ته لاقت که وتبی. ټینجا منداله که ش بلئ: هه زم کرد (وَقِيلَ يَقْعُ بِمُمَيِّزٍ) له هه رموده یه کی بی هیژدا به هه زکردنی مندالی فامیده ته لاق ده که وئ (وَلَا رُجُوعَ لَهُ قَبْلَ الْمَشِيَّةِ) میږده که بوی دروست نیه له هه لواسینی به هه زکردنه که دا په شیمان بییته وه پیش هه زکردنی هه زکه ره که، هه روه که له هه لواسینه کانی تریشدا دروست نه بو.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر مێرده که گوتی (أَنْتِ طَالِقٌ ثَلَاثًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ زَيْدٌ طَلَقًا) تر ته لاقه وتوی سێ به سێ ته نها نه گەر زهید ته لاقیک هه ز بکا (فَشَاءَ طَلَقًا) ئینجا زهید گوتی: ته لاقیکم هه ز کرد. نه وه (لَمْ تَطْلُقِي) هیچ ته لاقیک ناکه وئ، چونکه جیا کردنه وه که له بنچینهی ته لاقدانه که یه (وَقِيلَ تَقَعُ طَلَقًا) له فهرمووده یه کی بئ هیژدا: یه که ته لاق ده که وئ.

﴿سویندخواردن به ته لاق﴾

بزانه: وشه ی ته لاق- به پسته کانی سویند- سویندی پئ ناخوری، که واته: نه گەر بئ: به ته لاقم نه م کاره ناکه م. سوینده که ی دانامه زئ، هه وه که له ئاگاداریه که ی سه ره تای

وَلَوْ عَلَّقَ بِفِعْلِهِ فَفَعَلَ نَاسِيًا لِلتَّغْلِيْقِ أَوْ مُكْرَهَا لَمْ

منهاج- بهرگی چواره م- 22

ته لاقدا پابرا، به لام ته لاقدانی هه لئاسراو ده کرئته

یان قه ده غه کردن له کاریک، یان لیکولینه وه ی پاستی هه والیک.

جا نه مه مه به سستی زانایانی شه ریه ته که ده فهرمون: (سویندخواردن به ته لاق).

هه وه که له (فصل) یداها تودا پئناسه ی کراوه.

که وابو: (وَلَوْ عَلَّقَ بِفِعْلِهِ) نه گەر ته لاقدانه که ی هه لئاسی به کرداریکی خوی، مه به سستی هاندانی خوی بوو: وه که بئ: نه گەر له م خانوو نه چمه ده ره وه ته لاقم که وتبئ. یان مه به سستی قه ده غه کردنی خوی بوو: وه که نه گەر له م خانوو بچه ده ره وه ته لاقم که وتبئ (فَفَعَلَ) ئینجا پئیه لئاسراوه که شی کرد؟ چونکه (نَاسِيًا لِلتَّغْلِيْقِ) هه لئاسینه که ی له بیر چوبوو (أَوْ مُكْرَهَا) یان به زۆر لیکردن پئیه لئاسراوه که ی پئ کرا، یان نه یزانی نه م کاره کاره پئیه لئاسراوه که یه: وه که سویند به ته لاق بخوا سواری و لاغی فلانکه س نه بئ. ئینجا سواری و لاغی که ببئ و وای تیگا و لاغی که سیکی تره، واته: نه زانی نه وه سویند له سه ر خوراوه که یه، نه وه (لَمْ تَطْلُقِي) له و سئ حاله تانه دا ته لاقی ژنه که ی ناکه وئ (فَيَا أَظْهَرَ) له فهرمووده ی به هیژتردا، پئغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿رَفَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسِيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ﴾ حدیث حسن رواه ابن ماجه، خوای گه وره لای داوه له سه ر ئۆمه ته ی من برپاره کانی به هه له داچوون و له بیرچوون و نه وه ی به زۆر پئیان کراوه.

ئینجا بزانه: جیاوازی نیه له بیرچوون و نه زانینه که له داها تودا بئ: وه که به ته لاق سویند بخوا: نه م کاره نه کا. ئینجا سوینده که ی له بیرى بچینه وه و کاره که بکا، یان نه زانی نه مه کاره سویند له سه ر خوراوه که یه و بیکا: وه که مه سه له ی و لاغی که ی پابردوو، یان له پابردودا بئ: وه که کاریکی کردبئ و له بیرى چوبئ که کاره که ی کردوه، ئینجا بۆ پاستی هه والی که به ته لاق سویند بخوا: کاره که ی نه کردوه. یان نه یزانی بئ نه م کاره پوی داوه، ئینجا بۆ پاستی هه والی که به ته لاق سویند بخوا: نه م کاره پوی نه داوه. یان به پئچه وانه وه: وه که شته که پوی نه دابئ، نه ویش به ته لاق سویند بخوا: شته که پوی داوه. نه وه له هیچ حاله تی که دا

ته لاقى ناکه وئ؟ چونکه له سەر باوه پىخۆى سویندى خواردوه، ههروهك له زۆربهى سەرچاوه كاندا پوون كراوه ته وه.

كه وابو: ئه گهر شيوهى ژنه كهى بگۆپن و بلین: ئه مه ژنى تۆیه. ئه ویش بلین: ئه مه ژنى من نیه. ئینجا بلین: ئه گهر ئه مه ژنى من بئ ته لاقى كه وتبئ؟ چونکه وای تیده گه یشت ئافره تیکى تره، ئه وه ته لاقى ناکه وئ، ههروهك له (تحفة) دا فرموویه تی.

ههروه ها ئه گهر سویندى به ته لاق خوارد ئه م كاره نه كا. ئینجا باوه پىكراو پىكخۆى فتواى بۆ دا: كه ئه گهر كاره كه بكا ته لاقى ناکه وئ. ئه ویش پششى به و فتوايه به ستو كاره كهى **أَوْ بِفِعْلٍ غَيْرِهِ مِمَّنْ يُبَالِي بِتَعْلِيْقِهِ وَعَلِمَ بِهِ فَكَذَلِكَ، وَإِلَّا فَيَقْعُ قَطْعًا.**

كرد، ئه وهش ته لاقى ناکه وئ، هه رچه ند شیاوى فتوادانىش نه بئ، چونکه سویندخۆره كه ئیستا بۆ ته نه زان و عوزرى هه یه، ههروهك له (تحفة) و (نهاية) دا میناویانه.

(أَوْ بِفِعْلٍ غَيْرِهِ) یان ته لاقدانه كهى هه لواسى به كردارى كه سیكى ترى جگه له خۆى (مِمَّنْ يُبَالِي بِتَعْلِيْقِهِ) كه سه كهش له وانه بوو: كه بایه خى به سویندخواردنه كهى وى ده دا، هه م (وَعَلِمَ بِهِ) سویندخۆره كهش مه به ستى بوو كه سه كه بزانی: هاندانى، یان قه ده غه كردنى ئه وى مه به سته به و هه لواسینه، هه رچه ند له پاستیشدا كه سه كه به سوینده كهى نه زانیبئ؟ چونکه نه گونجا ئاگادارى بكاته وه، ئینجا به زۆرلیكردن، یان به هۆى له بیرچوون، یان به هۆى نه زانین كه سه كه كاره كهى كرد، ئه وهش (فَكَذَلِكَ) وهك كردارى خۆى ته لاقى ناکه وئ. (وَإِلَّا) به لام ئه گهر كه سه كه بایه خى به سوینده كهى وى نه ده دا: وهك سویند به ته لاق بخوا نابئ كاره به ده ست، یان حاجیه كان بینه وه ئه م شاره. یان مه به ستى هاندان و قه ده غه كردنى كه سه كه نه بو، یان مه به ستى هاندان و قه ده غه كردنى كه سه كه بوو و بۆیشی گونجا كه سه كه ئاگادار بكاته وه به قه سدى ئاگادارى نه كرده وه، جا كه سه كهش كاره كهى كرد، ئه وه (فَيَقْعُ قَطْعًا) له و حاله تانه دا ته لاقه كهى ده كه وئ، هه رچه ند كه سه كهش به زۆرلیكردن و نه زانین و له بیرچون كاره كهى كردبئ.

ههروه ها ئه گه گوتی: ته لاقم كه وتبئ نابئ ئه م ئاژه له، یان ئه م شیته، یان ئه م مندا له بچپته ناو ئه م خانووه. ئینجا یه كێك له وانه به خۆشى خۆى چووه ناو خانووه كه، ئه وه ته لاقى ده كه وئ، چونکه ئه وانه بایه خ پیده رنین، به لام ئه گهر به زۆرلیكردن بیان به نه ژووره وه، ته لاقى ناکه وئ، چونکه كردارى ئه وانه له حاله تی زۆرلیكردندا به كردار داناندرئ، ههروهك له زۆربهى سەرچاوه كاندا فرموویانه.

﴿ ئاگادارى ﴾: هه رچه ند به كردارى زۆرلیكراو و نه زان و له بیرچوو ته لاقه كه ناکه وئ، به لام سوینده كهش هه لئاوه شی وه، ههروهك له زۆربهى سەرچاوه كاندا فرموویانه، واته: سوینده كه وهك خۆى به به سترای ده مینئ و ئه گهر جارێكى تر به خۆشى خۆى به قه سدى

کاره که بکا ته لاقه که ی ده که وی.

که و ابو: نه گهر ژنه که ی له مائی دایکی بوو، میړده که شی توپه بوو و سویندی به ته لاق خوارد: نابې ژنه که م نه مسال بیته وه لام. ژنه که ش ههستی به سوینده که نه کردو له دوی سوینده که هاته وه مائی میړده که ی، نه وه ته لاقی ناکه ویو سوینده که ش هه لئاوه شیپه وه، که واته: هر کاتیک ژنه که گه پاره مائی دایکی، ئینجا له دوی زانینی سوینده که به خوشی خوی جاریکی تر هاته وه مائی میړده که ی، نه و کاته ته لاقی ده که وی، هه روه ک (الشبراملسي) فهرموویه تی.

(فَصْلٌ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ لَمْ يَقَعْ عَدَدٌ إِلَّا بِنِيَّةٍ، فَإِنْ قَالَ مَعَ ذَلِكَ: هَكَذَا. طَلَّقَتْ فِي أَصْبُعَيْنِ طَلْقَتَيْنِ وَفِي ثَلَاثٍ ثَلَاثًا، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بِالْإِشَارَةِ الْمَقْبُوضَتَيْنِ. صُدِّقَ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ قَالَ عَبْدٌ إِذَا مَاتَ سَيِّدِي فَأَنْتِ طَالِقٌ طَلْقَتَيْنِ، وَقَالَ سَيِّدُهُ إِذَا مِتُّ فَأَنْتِ حُرٌّ فَعَتَّقَ بِهِ فَلَا صَحَّ أَنَّهَا لَا تَحْرُمُ بَلْ لَهُ الرَّجْعَةُ وَتَجْدِيدٌ قَبْلَ زَوْجٍ،

که واته: نه گهر به نه زانی زیاتر له جاریکیش کرداره که بکړی ته لاق ناکه وی: وه ک سویند به ته لاق بخوا نابې ژنه که ی بچیته دهره وه. ئینجا ژنه که ش له بیرې چوو و چووه دهره وه، ئینجا و تیگه یشته سوینده که هه لوه شاوه ته وه، یان سوینده که ته نها جاری یه که م ده گریته وه، بوی ژنه که دووباره چووه دهره وه، نه وه ش ته لاقی ناکه وی، هه روه ک له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه، چه ند مه سه له یه کی تری گرنکیش له (تحفة) دا پوون کراونه وه و پیویسته لیان ناگدار بی؟ له بهر زوری نه منوسین.

﴿فَصْلٌ: لِه بآسی ئاماژه کردن بو ژماره ی ته لاق﴾

(قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ) هه رکاتیک میړده که گوتیه ژنه که ی: تو ته لاقه که وتوی (وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ) ئاماژه شی به دوو، یان به سی په نجه کرد، نه وه (لَمْ يَقَعْ عَدَدٌ إِلَّا بِنِيَّةٍ) له ته لاقیک زیاتر ناکه وی ته نها به نیه تی زیاتره که نه بی، چونکه ژماره ی ته لاقی که وتوو: یان به زوبانه، یان به نیه ته، هه روه ک له (تحفة) دا فهرموویه تی، که واته: نه گهر سی به ردی فپړی دان و گوتی: ته لاقته که وتبی. نه وه نه گهر نیه تی سی ته لاقی نه بی و به زوبانیش سی ته لاقه که نه لی، ته نها ته لاقیکی ده که وی.

به لام (فَإِنْ قَالَ مَعَ ذَلِكَ: هَكَذَا) نه گهر له گه ل ئاماژه کردنه که دا گوتی: تو نه وها ته لاقه که وتوی. یان نه وها ته لاقته که وتبی. نه و کاته (طَلَّقَتْ فِي أَصْبُعَيْنِ طَلْقَتَيْنِ وَفِي ثَلَاثٍ ثَلَاثًا) له ئاماژه ی دوو په نجه دا دوو ته لاقی ده که ونو له ئاماژه ی سییاند ا سی ده که ون، به لام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ بِالْإِشَارَةِ الْمَقْبُوضَتَيْنِ) نه گهر له وینه ی سی په نجه که دا گوتی: مه به ستم به ئاماژه که دوو په نجه نوقاوه کان بوو، نه وه (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ) به سویند خواردن

باوه پى پى ده كړئو دوو ته لاقى ده كه ون.

(وَلَوْ قَالَ عَبْدٌ) نه گەر كويله يه ك گوتيه ژنه كه ى خوى: (إِذَا مَاتَ سَيِّدِي فَأَنْتِ طَالِقٌ طَلَّقْتَيْنِ) هر كاتى گه وره كه م مرد تۆ ته لاقه وتوى به دوو ته لاق (وَقَالَ سَيِّدُهُ إِذَا مِتُّ فَأَنْتِ حُرٌّ) گه وره كه شى گوتى هر كاتى من مردم تۆ نازادى (فَعَتَّقَ بِهِ) كويله كه ش به مردنى گه وره كه ى نازاد بوو، نه وه (فَالْأَصْحُ أَنَّهَا لَاتَحْرُمُ) ژنه كه ى به (بائنى) لىحه پام نابى (بَلْ لَهُ الرُّجْعَةُ) به لكو بوى دورسته له (عِدَّةٍ) دا ژنه كه ى بگه پيښته وه، هم (وَتَجْدِيهِ قَبْلَ زَوْجٍ) له دواى (عِدَّةٍ) ش پيش ميږد كړد نيكى تر بوى دورسته سر له نوى ماره ى بكاته وه.

وَلَوْ نَادَى إِحْدَى زَوْجَتَيْهِ فَأَجَابَتْهُ الْأُخْرَى فَقَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ. وَهُوَ يَظُنُّهَا الْمُنَادَاةَ لَمْ تَطْلُقِ الْمُنَادَاةَ وَتَطْلُقِ الْمُجِيبَةَ فَيَالْأَصْحُ، وَلَوْ عَلَّقَ بِأَكْلِ رُمَانَةٍ وَعَلَّقَ بِبِنَصْفِ فَأَكَلَتْ رُمَانَةً فَطَلَّقَتَانِ، وَالْحَلْفُ بِالطَّلَاقِ: مَا تَعَلَّقَ بِهِ حَثٌّ أَوْ مَنَعٌ أَوْ تَحْقِيقُ خَبَرٍ، فَإِذَا قَالَ: إِنْ حَلَفْتُ بِطَّلَاقٍ فَأَنْتِ طَالِقٌ. ثُمَّ قَالَ: إِنْ لَمْ تَخْرُجِي أَوْ إِنْ خَرَجْتِ أَوْ إِنْ لَمْ يَكُنِ الْأَمْرُ كَمَا قُلْتُ فَأَنْتِ طَالِقٌ. وَقَعَ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ وَيَقَعُ الْآخَرُ إِنْ وَجِدْتَ صِفَتَهُ،

(وَلَوْ نَادَى إِحْدَى زَوْجَتَيْهِ) نه گەر ميږده كه له دوو ژنه كانى بانگى يه كيكيانى كړد (فَأَجَابَتْهُ الْأُخْرَى) جا نه وه كه ى تر وه لامي داوه (فَقَالَ أَنْتِ طَالِقٌ) ميږده كه ش گوتى: تۆ ته لاقه وتوى (وَهُوَ يَظُنُّهَا الْمُنَادَاةَ) ميږده كه واى ده زانى نه وه يان بانگ كړاوه كه يه، نه وه (لَمْ تَطْلُقِ الْمُنَادَاةَ) بانگ كړاوه كه ته لاقى ناكه وئ چونكه گفتوگوى ته لاقى له گه ل نه كړاوه، به لام (وَتَطْلُقِ الْمُجِيبَةَ) وه لامده ره وه كه ته لاقى ده كه وئ (فَيَالْأَصْحُ) له فهرمووده ى پاستردا، چونكه گفتوگوى ته لاقه كه له گه ل نه وياندا كړاوه.

(وَلَوْ عَلَّقَ بِأَكْلِ رُمَانَةٍ وَعَلَّقَ بِبِنَصْفِ) نه گەر ته لاقه كه ى هه لواسى به خواردنى هه نارىك و به خواردنى نيو هه نارىك: وه كه نه گەر هه نارىك بخوى ته لاقت كه وتبئو نه گەر نيو هه نار بخوى ته لاقت كه وتبئ (فَأَكَلَتْ رُمَانَةً) ژنه كه ش هه نارىكى خوارد، نه وه (فَطَلَّقَتَانِ) دوو ته لاقى ده كه ون، چونكه نيوه هه نارىكى خواردوه وه هم هه نارىكى خواردوه.

﴿ پيښاسه ى سويند به ته لاق ﴾

(وَالْحَلْفُ بِالطَّلَاقِ) سويند خواردن به ته لاق نه وه يه: (مَا تَعَلَّقَ بِهِ) پى يوه هه لبواسى (حَثٌّ) هاندان له سر كار كړد نيك (أَوْ مَنَعٌ) يان قه دهغه كړدن له كار كړد نيك (أَوْ تَحْقِيقُ خَبَرٍ) يان ليكولينه وه ى پاستى هه واليك.

كه وابو: (فَإِذَا قَالَ) هر كاتى كه ميږده كه گوتى (إِنْ حَلَفْتُ بِطَّلَاقٍ فَأَنْتِ طَالِقٌ) نه گەر سويندم به ته لاق خوارد تۆ ته لاقه وتوى (ثُمَّ قَالَ) ټينجا ميږده كه بۆ هاندان سويندى خواردو گوتى: (إِنْ لَمْ تَخْرُجِي) نه گەر نه چپته دهره وه ته لاقت كه وتبئ (أَوْ) يان بۆ قه دهغه كړدن سويندى خواردو گوتى: (إِنْ خَرَجْتِ) نه گەر بچپته دهره وه ته لاقت كه وتبئ

(أَو) يان بۆ لىكۆلىنەۋەي پاستىي ھەۋالىك سويندى خواردو گوتى: (إِنْ لَمْ يَكُنْ الْأَمْرُ كَمَا قُلْتُ فَأَنْتَ طَالِقٌ) ئەگەر ئەو كارە ۋەك من گوتم ئەۋھا نەبى تۆ تەلاققە وتوۋى. ئەۋە (وَقَعَ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ) ھەر ئەۋ دەمە ئەۋ تەلاققەي بە سويندەكە ھەلۋاسراۋە دەكەۋى، چونكە سويندەكەي خوارد، ھەم (وَيَقَعُ الْآخَرُ إِنْ وَجِدَتْ صِفَتُهُ) تەلاققەكەي تىرش دەكەۋى ئەگەر سىفەتە سويند لەسەر خوراۋەكە بىتە جىۋ ژنەكەش جىماعى لەگەل كرابى، چونكە ئەگەر جىماعى لەگەل نەكردبى، ئەۋ كاتە بە تەلاققە وتەكەي ھەلۋاسراۋ دەبىتە (بائىن)، ھەرۋەك لە (مغنى) دا ھەر موۋىيەتى.

وَلَوْ قَالَ: إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ أَوْ جَاءَ الْحُجَّاجُ فَأَنْتَ طَالِقٌ. لَمْ يَقَعْ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ، وَلَوْ قِيلَ لَهُ اسْتَخْبَارًا: أَطَلَقْتَهَا؟ فَقَالَ: نَعَمْ. فَإِقْرَارًا، فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ مَاضِيًا وَرَاجِعًا صَدَقَ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ قِيلَ ذَلِكَ إِيْتِمَاسًا لِأَنْشَاءٍ فَقَالَ: نَعَمْ. فَصَرِيحٌ وَقِيلَ كِنَايَةً. (فَصْلٌ) عَلَّقَ بِأَكْلِ رَغِيفٍ أَوْ رُمَانَةٍ فَبَقِيَ لُبَابَةٌ أَوْ حَبَّةٌ

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر ئەۋ پياۋەي تەلاققەكەي بە سويند خواردنەكەي ھەلۋاسىۋە گوتى: (إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ أَوْ جَاءَ الْحُجَّاجُ فَأَنْتَ طَالِقٌ) ھەر كاتىك پۆژ ھەلات، يان حاجىيەكان ھاتنەۋە تۆ تەلاققە وتوۋى، ئەۋ كاتە (لَمْ يَقَعْ الْمُعْلَقُ بِالْحَلْفِ) ئەۋ تەلاققەي بە سويندەكە ھەلۋاسراۋە ناكەۋى؟ چونكە ئەم ھەلۋاسىنە: نە ھاندان ۋە نە قەدەغە كردن ۋە نە لىكۆلىنەۋەي تى دا نىيە. (وَلَوْ قِيلَ لَهُ اسْتَخْبَارًا: أَطَلَقْتَهَا؟) ئەگەر بە ناۋى لى پىرسىن بە مېردەكە گوترا: ئايا ژنەكەت تەلاق دا؟ (فَقَالَ نَعَمْ) مېردەكەش گوتى: بەلى (فَإِقْرَارًا) ئەۋە دانپىداهىنانە بە تەلاقدانەكە، كەۋاتە: ئەگەر بە درۆ بەلىي گوتبى، لە پەنھانى دا تەلاقى ناكەۋى، بەلام (فَإِنْ قَالَ أَرَدْتُ مَاضِيًا وَرَاجِعًا) ئەگەر گوتى: مەبەستم بە بەلى تەلاقدانىكى تى پابردوۋ بوۋ لە دواي ئەۋ تەلاقدانىش ژنەكەم گەپاندېۋە، ئەۋ كاتە (صَدَقَ بِيَمِينِهِ) بە سويند خواردن باۋەپى پى دەكرى (وَإِنْ قِيلَ ذَلِكَ إِيْتِمَاسًا لِأَنْشَاءٍ) ئەگەر بە ناۋى داۋا كردنى تەلاقدان پىي گوترا: ئايا ژنەكەت تەلاق دا؟ (فَقَالَ نَعَمْ) ئەۋىش گوتى: بەلى. ئەۋە (فَصَرِيحٌ) ۋوشەي ئاشكرائى تەلاقدانە، ئەگەر نىيەتى تەلاقدانىشى نەبى تەلاقى دەكەۋى (وَقِيلَ كِنَايَةً) لە ھەر موۋدەيەكى بىيەزدا: ئانا شكرايە و پىۋىستى بە نىيەتى تەلاقدان ھەيە.

﴿ نَاكادارى ﴾: ئەگەر گوترا مېردەكە: ئەگەر ئەم كارەت كردبى تەلاقت كەۋتبى؟ ئەۋىش بەلى: بەلى. يان ئەگەر ژنت بە سەر ژنەكەت ھىنا، يان ئەگەر فلانە شتە پوۋى دا تەلاقت كەۋتبى؟ ئەۋىش بەلى: بەلى. ئەۋە ئەگەر كارەكەشى كردبى تەلاقى ناكەۋى ۋە ناشىبىتە ھەلۋاسىنى تەلاق، ھەرۋەھا ئەگەر بگوترى: ئايا ژنەكەت سى بەسى تەلاق داۋە؟ ئەۋىش بەلى: ھەندىك شتى ۋەھا بوۋە. ئەۋەش نابىتە دانپىداهىنانى تەلاق ۋە تەلاقى ناكەۋى.

ههروهه ها نه گهر بگوتري: ئايا ژنت ههيه؟ نهویش بلئ: نا. يان بلئ: بئژم. نهوهش ته لاقى ناکه وي، ههچەند نيه تى ته لاقدانيشى هه بئ؟ چونکه درويه کى پووته، يان بلئته ژنه کى خوى: تو بۆ من هيج نى. نهوهش ته لاقى ناکه وي، ههچەند نيه تى ته لاقدانيشى هه بئ، ههروهه له (تحفة) و (نهاية) و حاشيه کانياندا نه و مهسه لانه پوون کراونه وه.

﴿فَصَلِّ لَه بِاسْمِ جُورِيكِي تَرِي هه لَوَاسِي﴾

(عَلَّقَ بِأَكْلِ رَغِيغٍ أَوْ رُمَانَةٍ) هه رکاتیک ته لاقه کى هه لَوَاسِي و گوتى: نه گهر کولپهريه ک، يان هه ناریک بخوى ته لاقت که وتبئ (فَبَقِيَ لُبَابَةٌ أَوْ حَبَّةٌ) ئينجا له دواى خواردنه که پارچه لَم يَقَعْ، وَلَوْ أَكَلَا تَمْرًا وَخَلَطَا نَوَاهُمَا فَقَالَ: إِنْ لَمْ تُمَيِّزِي نَوَاكِ فَأَنْتِ طَالِقٌ. فَجَعَلَتْ كُلَّ نَوَاقٍ وَحْدَهَا لَمْ يَقَعْ إِلَّا أَنْ يَقْصِدَ تَعْيِينًا، وَلَوْ كَانَ بِقِمِّهَا تَمْرَةٌ فَعَلَّقَ بِبَلْعِهَا ثُمَّ بِرَمِيهَا ثُمَّ بِإِمْسَاكِهَا فَبَادَرَتْ مَعَ فَرَاغِهِ بِأَكْلِ بَعْضٍ وَرَمِي بَعْضٍ لَمْ يَقَعْ، وَلَوْ اتَّهَمَهَا بِسَرَقَةٍ فَقَالَ: إِنْ لَمْ تَصْدُقِيْنِي فَأَنْتِ طَالِقٌ. فَقَالَتْ: سَرَقْتُ مَا سَرَقْتُ. لَمْ تَطْلُقْ، وَلَوْ قَالَ: إِنْ لَمْ تُخْبِرِيْنِي بِعَدَدِ حَبِّ هَذِهِ الرُّمَانَةِ قَبْلَ كَسْرِهَا. فَالْخُلَاصُ أَنْ تَذْكُرَ عَدَدًا يُعْلَمُ أَنَّهَا لَا تَنْقُصُ عَنْهُ ثُمَّ تَزِيدُ وَاحِدًا وَاحِدًا حَتَّى تَبْلُغَ مَا يُعْلَمُ أَنَّهَا لَا تَزِيدُ عَلَيْهِ،

کولپهريه کى بچوک، يان دهنکه هه ناریک مایه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقه کى ناکه وي، چونکه هه مووى نه خواردوه (وَلَوْ أَكَلَا تَمْرًا وَخَلَطَا نَوَاهُمَا) نه گهر ژنو ميڙده که قهسپيان خواردو دهنکه قهسپه کانيشيان تیکه ل کردن (فَقَالَ إِنْ لَمْ تُمَيِّزِي نَوَاكِ فَأَنْتِ طَالِقٌ) ميڙده که ش گوتيه ژنه کى: نه گهر دهنکه قهسپه کاني خوت جيانه که يه وه تو ته لاقه وه وتوى (فَجَعَلَتْ كُلَّ نَوَاقٍ وَحْدَهَا) ژنه که ش هه دهنکيکى به ته نها دانا، نه وه (لَمْ يَقَعْ) ته لاقى ناکه وي (إِلَّا أَنْ يَقْصِدَ تَعْيِينًا) مه گهر مه به ستي ميڙده که ديارکردنى دهنکه کان بئ، نه و کاته ته لاقى ده که وي، چونکه ديارکردنه که مه حاله.

(وَلَوْ كَانَ بِقِمِّهَا تَمْرَةٌ) نه گهر ژنه که قهسپيکى له دهمدا بوو (فَعَلَّقَ بِبَلْعِهَا) ميڙده که ش ته لاقه کى به قوتدانى قهسپه که هه لَوَاسِي (ثُمَّ بِرَمِيهَا) ئينجا به فريدانى قهسپه که (ثُمَّ بِإِمْسَاكِهَا) ئينجا به پاگرتنى قهسپه که، واته: گوتى نه گهر نه م قهسپه قوت بدهى ته لاقت که وتبئ، نه گهر فريدى بدهى ته لاقت که وتبئ، نه گهر له دهمدا پاييگري ته لاقت که وتبئ (فَبَادَرَتْ مَعَ فَرَاغِهِ بِأَكْلِ بَعْضٍ وَرَمِي بَعْضٍ) ژنه که ش له گه ل کۆتايى قسهى ميڙده که په لهى کرد: به شيکى قهسپه کى خواردو به شيکيشى فريدا (لَمْ يَقَعْ) ته لاقى ناکه وي.

(وَلَوْ اتَّهَمَهَا بِسَرَقَةٍ) نه گهر ميڙده که تو مه تى دزى به ژنه کى کرد (فَقَالَ إِنْ لَمْ تَصْدُقِيْنِي فَأَنْتِ طَالِقٌ) ئينجا ميڙده که گوتى: نه گهر پاستيم پئ نه لئى تو ته لاقه وه وتوى (فَقَالَتْ سَرَقْتُ مَا سَرَقْتُ) ژنه که ش گوتى: دزيومه نه مدزيوه. نه وه (لَمْ تَطْلُقْ) ته لاقى ناکه وي، چونکه بيگومان له و دوو وشه يه له يه کيکياندا پاست ده کا.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر میرده که گوتیه ژنه که ی: (إِنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بِعَدَدِ حَبِّ هَذِهِ الرُّمَانَةِ قَبْلَ كَسْرِهَا) نه گەر- پیش شکاندنی نه م هه ناره- ژماره ی ده نکه کانیم پی نه لئی ته لاقت که وتبی. نه وه (فَالْخَالِصُ) پژاریبون له ته لاقه وتن به وه ده بی: (أَنْ تَذْكُرَ عَدَدًا يُعْلَمُ أَنَّهَا لَا تَنْقُصُ عَنْهُ) ژنه که ژماره یه کی نه وها بلئ: که بزاندی هه ناره که له و ژماره یه ده نکه کانی که متر نیه (ثُمَّ تَزِيدُ وَاحِدًا وَاحِدًا حَتَّى تَبْلُغَ مَا يُعْلَمُ أَنَّهَا لَا تَزِيدُ عَلَيْهِ) ئینجا یه که یه که ژماره ی ده نکه کان زیاد بکا تا ده گاته ژماره یه کی نه وها که بزاندی ده نکه کانی له و ژماره یه زیاتر نابن.

وَالصُّورَتَانِ فِيمَنْ لَمْ يَقْصِدْ تَعْرِيفًا، وَلَوْ قَالَ لِثَلَاثٍ: مَنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بِعَدَدِ رَكَعَاتِ فَرَاغِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَقَالَتْ وَاحِدَةً: سَبْعَ عَشْرَةَ. وَأُخْرَى: خَمْسَ عَشْرَةَ. أَيْ يَوْمَ جُمُعَةٍ، وَثَالِثَةً: إِحْدَى عَشْرَةَ. أَيْ لِمُسَافِرٍ، لَمْ يَقْعْ، وَلَوْ قَالَ: أَنْتِ طَالِقٌ إِلَى حِينٍ أَوْ زَمَانٍ أَوْ بَعْدَ حِينٍ. طَلَقْتُ بِمُضِيِّ لَحْظَةٍ، وَلَوْ عَلَّقَ بِرُؤْيَا زَيْدٍ أَوْ لَمْسِهِ أَوْ قَذْفِهِ تَنَاوُلَهُ حَيًّا وَمَيِّتًا، بِخِلَافِ ضَرْبِهِ،

(وَالصُّورَتَانِ) وینه ی دزیه که وه ناره که (فِيمَنْ لَمْ يَقْصِدْ تَعْرِيفًا) له باره ی نه وه که سه بوو: که دیارکردنی مه به ست نه بی، نه گینا: به و پیگه ی پابردو پژاری نابن. ئینجا بزانه: نه گەر شتیکی له شوینیک دانا، ئینجا لئی به سه هوو چوو، ژنه که شی به شته که ی نه زانیبو، میرده که ش گوتی: نه گەر شته که م نه ده یتی ته لاقت که وتبی. ئینجا میرده که شوینه که ی هاته وه بیرو دیتی شته که له شوینه که دایه، نه وه ته لاقی ناکه وی، به لکو سوینده که ش دانا مه زری، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی، به لام نه گەر له وه مه سه له یه دا بلئ: هه رکاتی که شته که م نه ده یتی ته لاقت که وتبی، نه وه کاته ته لاقی ده که وی، هه روه که له (نهاية) دا فهرموویه تی.

(وَلَوْ قَالَ لِثَلَاثٍ) نه گەر به سی ژنه کانی خوی گوت (مَنْ لَمْ تُخْبِرْنِي بِعَدَدِ رَكَعَاتِ فَرَاغِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) هه رکیتان ژماره ی په که ته کانی نوێزه واجبه کانی پوژی و شه وی م پی نه لئی ته لاقی که وتبی (فَقَالَتْ وَاحِدَةً سَبْعَ عَشْرَةَ) ژنیکیان گوتی: حه فده نه (وَأُخْرَى خَمْسَ عَشْرَةَ: أَيْ يَوْمَ جُمُعَةٍ) یه کیکیش گوتی: پانزه نه. واته: له پوژی هه ینی دا (وَالثَّالِثَةَ إِحْدَى عَشْرَةَ: أَيْ لِمُسَافِرٍ) سی یه مه که ش گوتی: پانزه نه. واته: بۆ پیوار، نه وه (لَمْ يَقْعْ) ته لاقی ناکه وی، چونکه گشتیان راست ده که ن.

(وَلَوْ قَالَ) نه گەر میرده که گوتی (أَنْتِ طَالِقٌ إِلَى حِينٍ أَوْ زَمَانٍ أَوْ بَعْدَ حِينٍ) تو ته لاقه وتووی تا کاتیک، یان تا ماوه یه که ، یان پاش ماوه یه که، نه وه (طَلَقْتُ بِمُضِيِّ لَحْظَةٍ) ته لاقی ده که وی به پابردنی ماوه ی چاولیکردنیک، به لام نه گەر بلئ: ته لاقم که وتبی تا ماوه یه که حه که کت ده ده مه وه. نه وه تا بی ئومید نه بی ته لاقی ناکه وی، هه روه که له

(تحفة) دا فرموده‌ی تی؟ چونکه نه‌مه وه‌عه‌ه‌پیدانه.

(وَلَوْ عَلَّقَ بَرُؤِيَّةٌ زَيْنًا) نه‌گه‌ر ته‌لاقه‌که‌ی هه‌لواسی به‌دیتنی زه‌ید (أَوْ لَمْسِهِ) یان به‌ده‌ست لیدانی (أَوْ قَذْفِهِ) یان به‌بوختان پیکردنی: وه‌ك نه‌گه‌ر فلانکه‌ست دیت، یان ده‌ستت لیدان، یان بوختانت پی‌کرد ته‌لاقت که‌وتبی. نه‌وه (تَنَاولَهُ حَيًّا وَمَيِّتًا) هه‌لواسینه‌که‌ی هه‌رسیکیان له‌حاله‌تی زیندوویی و مردوویی دا فلانکه‌سه‌که‌ده‌گریته‌وه (بِخِلَافِ ضَرْبِهِ) به‌لام لیدان نه‌وها نیه: وه‌ك نه‌گه‌ر له‌فلانکه‌س بده‌ی ته‌لاقت که‌وتبی، نه‌وه نه‌گه‌ر له‌حاله‌تی زیندوویی دا لئی بدا ته‌لاقی ده‌که‌وی، نه‌گه‌رنا: نا.

وَلَوْ خَاطَبْتُهُ بِمَكْرُوهِ: كَيْفَا سَفِيهِ يَا خَسِيسُ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ كَذَاكَ فَأَنْتِ طَالِقٌ. إِنْ أَرَادَ مُكَافَأَتَهَا بِإِسْمَاعٍ مَا تَكَرَّرَ طَلَّقْتُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ سَفَهًُ، أَوْ التَّعْلِيْقُ أُعْتَبِرَتِ الصَّفَةُ، وَكَذَا إِنْ لَمْ يَقْصِدْ فِالْأَصَحِّ، وَالسَّفَهُ مُنَافِي إِطْلَاقِ التَّصَرُّفِ، وَالْخَسِيسُ: قِيلَ مَنْ بَاعَ دِينَهُ بِدُنْيَاهُ، وَيُشَبَّهُ أَنْ يُقَالَ: هُوَ مَنْ يَتَعَاطَى غَيْرَ لَائِقٍ بِهِ بُخْلًا.

(كِتَابُ الرَّجْعَةِ)

شَرَطُ الْمَرْتَجِعِ أَهْلِيَّةُ النِّكَاحِ بِنَفْسِهِ،

(وَلَوْ خَاطَبْتُهُ بِمَكْرُوهِ) نه‌گه‌ر نه‌که‌قه‌سه‌یه‌کی ناخوشی به‌میرده‌که‌ی گوت: (ك) وه‌ك (يَا سَفِيهِ يَا خَسِيسُ) هه‌ی مالبه‌فیرۆده‌ر، هه‌ی په‌زیل (فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَذَاكَ فَأَنْتِ طَالِقٌ) میرده‌که‌ش گوتی: نه‌گه‌ر من نه‌وها به‌تو ته‌لاقه‌وتووی. نه‌وه (إِنْ أَرَادَ مُكَافَأَتَهَا بِإِسْمَاعٍ مَا تَكَرَّرَ) نه‌گه‌ر میرده‌که‌ش مه‌به‌ستی نه‌وه بی‌تۆله‌ی جنیوه‌که‌ی بکاته‌وه به‌قه‌سه‌یه‌کی نه‌وها که‌نه‌که‌ی پی‌ی ناخوش بی، نه‌وه (طَلَّقْتُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ سَفَهًُ) ته‌لاقی ده‌که‌وی هه‌رچه‌ند میرده‌که‌ش به‌فیرۆده‌رو په‌زیل نه‌بی (أَوْ التَّعْلِيْقُ) یان نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی هه‌لواسین بی، نه‌وه (أُعْتَبِرَتِ الصَّفَةُ) مه‌رجه‌پیته‌لواسراوه‌که‌بیته‌جی (وَكَذَا إِنْ لَمْ يَقْصِدْ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هیچی‌شی مه‌به‌ست نه‌بی، مه‌رجه‌: پیته‌لواسراوه‌که‌بیته‌جی (فِي الْأَصَحِّ) له‌فرموده‌ی پاستردا.

(وَالسَّفَهُ) مال‌به‌فیرۆدان (مُنَافِي إِطْلَاقِ التَّصَرُّفِ) سیفه‌تی‌که‌دژ به‌سه‌ربه‌خویی ده‌ستکاری‌کردنی ملک‌وماله، هه‌روه‌ك له‌باسی‌قه‌ده‌غه‌کردندا پابرا (وَالْخَسِيسُ) په‌زیل (قِيلَ مَنْ بَاعَ دِينَهُ بِدُنْيَاهُ) نه‌وه‌که‌سه‌یه‌نایینی خوی به‌دونیا‌یه‌که‌ی فروشتبی (وَيُشَبَّهُ أَنْ يُقَالَ) پی‌شده‌چی بگوتری (هُوَ مَنْ يَتَعَاطَى غَيْرَ لَائِقٍ بِهِ بُخْلًا) په‌زیل نه‌وه‌که‌سه‌یه‌له‌به‌ر به‌خیلی کاری وه‌ها بکا: که‌شیایوی خوی نه‌بی.

ئینجا بزانه: نه‌گه‌ر گوتی: ته‌لاقم که‌وتبی مالی فلانکه‌س ناخۆم. ئینجا بووه‌میوانی که‌سه‌که‌و به‌میوانداری خواردی، نه‌وه ته‌لاقی ناکه‌وی، چونکه‌پیش‌قوتدان‌خواردنه‌که‌

ده بیته ملكی میوانه كه، ههروه كه له (تحفة) و (الشروانی) دا فهرموویانه.

﴿ كِتَابُ الرَّجْعَةِ: پهلوكی گهلاندنه وهی ژن = چاك كردنه وهی ته لاق ﴾

واته: نه و ژنه ی به خولپایی به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ته لاقی داوه، له (عده) دا بیگه پینیتته وه ژیر ماره برپینی خوی، بی ماره كردنه وه به کی نو، جا نه م جوړه ته لاقدر او ه پئی ده گوتری: (رَجْعِيَّة) گهلایه وه یی. ههروه كه له سه ره تای (خُلْع) دا پابرا.

(شَرَطُ الْمُرْتَجِعِ) مهرجی نه و كه سه ی ته لاقدر او ی (رَجْعِيَّة) ده گهلپینیتته وه نه وه یه: (أَهْلِيَّةُ النِّكَاحِ بِنَفْسِهِ) شیاوی نه وه بی به خوی ژن له خوی ماره برپئی: وهك بالغ و عاقل بی و وَلَوْ طَلَّقَ فَجُنَّ فَلِلْوَلِيِّ الرَّجْعَةُ عَلَى الصَّحِيحِ حَيْثُ لَهُ ابْتِدَاءُ النِّكَاحِ، وَتَحْصُلُ بِرَاجْعَتِكَ وَرَجْعَتِكَ وَارْتَجَعْتُكَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ الرَّدَّ وَالْإِمْسَاكَ صَرِيحَانِ، وَأَنَّ التَّرْوِيجَ وَالنِّكَاحَ كِنَايَتَانِ، وَلَيُقَالُ: رَدَدْتُهَا إِلَيَّ. أَوْ إِلَى نِكَاحِي. وَالْجَدِيدُ أَنَّهُ لَا يَشْتَرُطُ الْإِشْهَادُ، فَتَصِحُّ بِكِنَايَةٍ،

به خوی خوی بی و کافریو نه بی، كه واته: ژن گهلاندنه وهی مندال و شیت و ژدلی کرا و کافریو دروست نابی.

به لام (وَلَوْ طَلَّقَ فَجُنَّ) نه گهل ژنه كه ی ته لاق دا، ئینجا له دوی ته لاقدانه كه شیت بو، نه وه (فَلِلْوَلِيِّ الرَّجْعَةُ عَلَى الصَّحِيحِ) سه ره رشتکاره كه ی بزی دروسته ژنه كه ی بۆ بیگه پینیتته وه، له سه ره فهرمووده ی پاست، به لام (حَيْثُ لَهُ ابْتِدَاءُ النِّكَاحِ) له و حاله ته ی كه بزی دروست بی له سه ره تادا ژنیک له شیتته كه ماره بکا: وهك شیتته كه پیوستی به جیما عکردن بی، كه واته: سه ره رشتکاره كه ده لی: فلانه ژنی نه م شیتته م گهلاندنه وه ژیر ماره برپینی شیتته كه. كه و ابو: وه کیلگرتنیش بۆ ژن گهلاندنه وه دروسته.

ئینجا بزانه: نه گهل میرده كه كه وته گومان: ئایا ته لاقی داوه، یان نا، ئینجا له (عده) دا- بۆ پارێزکاری- ژنه كه ی گهلاندنه وه، ئینجا ناشکرا بوو ته لاقی داوه، نه وه گهلاندنه وه كه ی دروست بووه، ههروه كه له (تحفة) و (مغنی) دا فهرموویانه.

(وَتَحْصُلُ) گهلاندنه وهی ته لاقدر او ی (رَجْعِيَّة) دیتته جی (ب) به یه کیك له و وشانه: وهك (رَاجَعْتُكَ وَرَجَعْتُكَ وَارْتَجَعْتُكَ) ریجعه تم له گهل تۆ کرد، تۆم گهلاندنه وه، قبولی گهلاندنه وهی تۆم کرد (وَالْأَصَحُّ) به فهرمووده ی پاستتر: (أَنَّ الرَّدَّ وَالْإِمْسَاكَ صَرِيحَانِ) تۆم هیناوه- گهلاندنه وه، تۆم پاگرتنه وه، ههردووکیان وشه ی ناشکرای گهلاندنه وه، چونکه ههردووکیان له قورئاندا هاتون (و) هه ره به فهرمووده ی پاستتر (أَنَّ التَّرْوِيجَ وَالنِّكَاحَ كِنَايَتَانِ) کردمه جوت له گهل خۆم و له خۆم ماره کرده وه، ههردووکیان وشه ی نا ناشکران و پیوسته نیه تی گهلاندنه وه یان له گهل دا بی.

(وَلَيُقَالُ) نه و كه سه ی ته لاقدر او ه كه ده گهلپینیتته وه با بلی: (رَدَدْتُهَا إِلَيَّ أَوْ إِلَى نِكَاحِي) ژنه كه م گهلاندنه وه لای خۆم. یان بلی: ژنه كه م گهلاندنه وه ژیر ماره برپینی خۆم.

(وَالْجَدِيدُ) به فەرموده‌ی نوێ (أَنَّهُ لَا يَشْتَرَطُ الْإِنْشَاءُ) بۆ دروستبوونی گه‌پاندنه‌وه‌ی ژنه‌که به مه‌رج داناندن: شاهید بگرێ، به‌لکو شاهیدگرتنه‌که سوننه‌ته، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێ: ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ فَأَمْسِكُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ژنه ته‌لاق‌دراوه‌کان له ته‌واوبوونی (عِدَّة) نزیک که‌وتنه‌وه: یان به یاسای‌شهرع پایان بگره‌وه، یان به یاسای‌شهرع لی‌یان جیا ببنه‌وه، دوو پیاوی دادپه‌روه‌ریش له سه‌ر پاگرتنه‌وه‌که بکه‌نه شاهید. که‌وابو: (فَتَصِحُّ بِكِنَايَةٍ) گه‌پاندنه‌وه‌ی ژنه‌که به ووشه‌ی نانا‌شکراش دروست ده‌بێ، نه‌که‌ر نه‌یه‌تی له‌گه‌لدا بێ.

وَلَا تَقْبَلُ تَعْلِيْقًا، وَلَا تَحْصُلُ بِفِعْلٍ: كَوَطْءٍ، وَتَخْتَصُّ الرَّجْعَةُ بِمَوْطُوءَةٍ طَلَّقَتْ بِلَا عَوْضٍ لَمْ يُسْتَوْفَ عَدْدُ طَلَاقِهَا بَاقِيَةً فِالْعِدَّةِ مَحَلٌّ لِحِلٍّ لَا مُرْتَدَّةٍ،

﴿ناگاداری﴾: بۆ دروستبوونی گه‌پاندنه‌وه‌ی ژن: پازیبوونی ژنه‌که و سه‌رپه‌رشتکاره‌که‌ی مه‌رج نه‌یه، هه‌روه‌ک له ژۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فه‌رموویانه، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێ: ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ مێرده‌کانیان له‌پێشتن بۆ گه‌پاندنه‌وه‌یان له ماوه‌ی (عِدَّة) دا.

(وَلَا تَقْبَلُ تَعْلِيْقًا) گه‌پاندنه‌وه‌ی ژن قبوڵی هه‌ل‌واسین نا‌کا: وه‌ک تۆم گه‌پاندنه‌وه نه‌که‌ر هه‌زت کرد (وَلَا تَحْصُلُ بِفِعْلٍ: كَوَطْءٍ) گه‌پاندنه‌وه نایه‌ته جێ به‌کرداریک: وه‌ک جیما‌عکردن، هه‌ر چه‌ند نه‌یه‌تی گه‌پاندنه‌وه‌شی هه‌بێ.

(وَتَخْتَصُّ الرَّجْعَةُ) گه‌پاندنه‌وه تاییه‌ته به‌و ته‌لاق‌دراوه‌ی ئه‌م مه‌رجانه‌ی لی‌پێنه‌جێ: یه‌که‌م: (بِمَوْطُوءَةٍ) به‌و ژنه‌ی جیما‌عی له‌گه‌ل کراوه، یان (مَنِي) یه‌ پێژداره‌که‌ی مێرده‌که‌ی تێ‌کراوه، چونکه نه‌که‌ر جیما‌عی له‌گه‌ل نه‌که‌رابێ و ته‌لاق بدرێ، یه‌که‌سه‌ر ده‌بیته (بائِن) و (عِدَّة) شی له سه‌ر نه‌یه، ئایه‌ته‌که‌ی پابردووش فه‌رمووی: له ماوه‌ی (عِدَّة) دا.

دووه‌م: (طَلَّقَتْ بِلَا عَوْضٍ) ژنه‌که‌ش به‌خو‌پایی ته‌لاق درا‌بێ، چونکه نه‌که‌ر ماره‌به‌پینی هه‌ل‌وه‌شیندرا‌بیته‌وه، یان به‌پاره ته‌لاق درا‌بێ، ئه‌و کاته به‌ماره‌به‌پینیکی‌نوێ نه‌بێ هه‌ل‌ل نابێته‌وه.

سێ‌یه‌م: (لَمْ يُسْتَوْفَ عَدْدُ طَلَاقِهَا) ژماره‌ی ته‌لاقه‌کانی ژنه‌که ته‌واو نه‌بو‌بێ، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێ: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ئه‌و ته‌لاق‌دانه‌ی گه‌پاندنه‌وه‌ی به‌دوادا ده‌بێ دوو جاره. که‌واته: نه‌که‌ر سێ ته‌لاقه‌که‌ی ته‌واو بو‌بن ئه‌وه به‌ماره‌به‌جاش نه‌بێ لی‌ی هه‌ل‌ل نابێته‌وه، هه‌روه‌ک پابرا، هه‌م ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي جَوَابِ سَائِلٍ -: أَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَ امْرَأَتَكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَنِي بِهَذَا، وَإِنْ كُنْتَ طَلَّقْتَهَا ثَلَاثًا فَقَدْ حَرَمْتَ عَلَيْكَ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَكَ﴾ رواه مسلم، نه‌که‌ر ژنه‌که‌ت یه‌ک، یان دوو ته‌لاق داوه، ئه‌وه

پيڻه مبهري ﷺ فرماني پي ڪردم بيگه پڙنمه وه، به لام نه گهر سئي به سئي ته لاقت دابي، نه وه
 ڏنه ڪهت لئحه پام بووه تا ميڙيڪي تر ده ڪا.

چوارهم: (بَاقِيَةٌ فِي الْعِدَّةِ) ڏنه ته لاقدراوه ڪه له (عِدَّة) دا مابي، چونڪه نه گهر (عِدَّة) ي ته واو
 بوي، پڙيستي به مارهه پڙينيڪي سه ره نوئي به.

پيڻجهم: (مَحَلِّ لِحَلِّ) ڏنه ته لاقدراوه ڪه شيواي حه لالابوونيش بي بڙ ميڙده ڪهي، چونڪه
 نه گهر ڏنه ڪه موسولمان بيبي و ميڙده ڪهي مهر ڪافر بي، نه و ڪاته گه پاندنه وه ڪهي دروست
 نابي، هم (لَا مُرْتَدَّةٌ) ڏنه ڪش ڪافريو نه بي، چوڪه ڏني ڪافريو حه لال نيه.

وَإِذَا ادَّعَتْ انْقِضَاءَ عِدَّةِ أَشْهُرٍ وَأَنْكَرَ صُدُقَ بَيْمَنِهِ، أَوْ وَضَعَ حَمْلٍ
 لِمُدَّةٍ إِمْكَانٍ وَهِيَ مِمَّنْ تَحِيضُ لَا آيَسَةً فَالْأَصَحُّ تَصْدِيقُهَا بِبَيْمَنِ، وَإِنْ ادَّعَتْ
 وَلَادَةً تَامًا فَإِمْكَانُهُ سِتَّةُ أَشْهُرٍ وَلَحْظَتَانِ مِنْ وَقْتِ النِّكَاحِ، أَوْ سَقَطَ مُصَوِّرٌ فَمِائَةٌ وَعِشْرُونَ
 يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ، أَوْ مُضْغَةٌ بِلَا صُورَةٍ فَثَمَانُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ، أَوْ انْقِضَاءُ أَقْرَاءٍ:
 فَإِنْ كَانَتْ حُرَّةً وَطُلَّقَتْ فِي طَهْرٍ فَأَقْلُّ الْإِمْكَانِ اثْنَانِ وَثَلَاثُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ،

(وَإِذَا ادَّعَتْ انْقِضَاءَ عِدَّةِ أَشْهُرٍ) مهر ڪاتيڪ ڏنه ته لاقدراوه ڪه گوتي: (عِدَّة) م ته واو بووه،
 (عِدَّة) ڪه شي به مانگ بوو، چونڪه له حه يز وه ستابو (وَأَنْكَرَ) ميڙده ڪش گوتي: پاست ناڪاو
 (عِدَّة) ي ته واو نه بووه، نه وه (صُدُقَ بَيْمَنِهِ) به سوڀندخواردن باوه پ به ميڙده ڪه ده ڪري.
 (أَوْ وَضَعَ حَمْلٍ لِمُدَّةٍ إِمْكَانٍ) يان ڏنه ڪه گوتي: باري زڪم داناهو ده شگونجا له و ماوهيه دا
 نه و باره ي دانابي (وَهِيَ مِمَّنْ تَحِيضُ لَا آيَسَةً) ڏنه ڪش له وانه بوو حه يزي ده ديت، نه ڪ له
 حه يز وه ستابي، نه و ڪاته (فَالْأَصَحُّ تَصْدِيقُهَا بِبَيْمَنِ) به فرموده ي پاستتر:
 به سوڀندخواردن باوه پ به ڏنه ڪه ده ڪري، به لام نه گهر نه بالغ بوو، يان له حه يز وه ستابو،
 نه و ڪاته به سوڀندخواردن باوه پي پي ناڪري.

ئينجا (وَإِنْ ادَّعَتْ وَلَادَةً تَامًا) نه گهر ڏنه ڪه گوتي: منداليڪي ته واوم لئبووه. نه وه (فَأِمْكَانُهُ
 سِتَّةُ أَشْهُرٍ وَلَحْظَتَانِ مِنْ وَقْتِ النِّكَاحِ) لاي ڪه مي گونجاني نه و مندالبوونه ش شهش مانگو
 دوو چاوچوقانه له ڪاتي مارهه پڙينه وه: چاوچوقانيڪ بڙ جيماع و چاوچوقانيڪيش بڙ
 مندالبوون (أَوْ سَقَطَ مُصَوِّرٌ) يان ڏنه ڪه گوتي: ڪڙپه يه ڪي له بارچووي ويڻه ڪراوم لئبووه.
 نه وه (فَمِائَةٌ وَعِشْرُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) لاي ڪه مي گونجاني نه و ڪڙپه يهش سه دو بيست پڙڙو
 دوو چاوچوقانه (أَوْ مُضْغَةٌ بِلَا صُورَةٍ) يان گوتي: پارچه گوشتيڪي له بارچووي بي ويڻه م
 لئبووه. نه وهش (فَثَمَانُونَ يَوْمًا وَلَحْظَتَانِ) لاي ڪه ميه ڪهي هه شتا پڙڙو دوو چاوچوقانه،
 چونڪه له حه ديسي (صحيح) دا نه و سئي قوناغانه هاتون به مهر جورنيڪيش له و سئي
 جوره مندالبوونه (عِدَّة) ته واو ده بي، هه روه ڪ له باسي (عِدَّة) دا پوون ڪراوه ته وه.
 (أَوْ انْقِضَاءُ أَقْرَاءٍ) يان ڏنه ڪه گوتي: (عِدَّة) م به پاڪبوونه وه ي حه يز ته واو

له (عِدَّة) ده سټېټېکراوه که ی جیماع.

بُو وِینه: له دواى دوو مانگ، یان دوو پاکبوونه وه میړده که جیماعی له گڼ ژنه ته لاقدراوه که ی کرد، نه وه له سر ژنه که واجبه سر له بنیات بُو نه و جیماعه له کاتى جیماعه که وه ده ست به (عِدَّة) یه کی تر بکاته وه، واته: سئ مانگی تر، یان سئ پاکبوونه وه ی تر چاوه پوان بکا، نه و مانگش، یان نه و پاکبوونه وه ش که له (عِدَّة) ی ته لاقه که ی مابووه، ده چټته ناو (عِدَّة) ی جیماعه که، به لام میړده که بُوی دروست نیه له هه موو (عِدَّة) ی جیماعه که دا ژنه که بگه پټنټته وه، به لکو ته نها له مانگه که ی یه که مدا، یان له پاکبوونه وه که ی یه که مدا- که پیش جیماع مابونه وه- مافی هه یه و له دووه که ی تر دا مافی نیه.

وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِهَا، فَإِنْ وَطِئَ فَلَا حَدَّ، وَلَا يُعْزَرُ إِلَّا مُعْتَقِدُ تَحْرِيمِهِ، وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ لَمْ يُرَاجَعْ، وَكَذَا إِنْ رَاجَعَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَيَصِحُّ إِيلَاءٌ وَظَهَارٌ وَطَلَاقٌ وَلِعَانٌ، وَبَتَوَارِثَانِ، وَإِذَا ادَّعَى -وَالْعِدَّةُ مُنْقَضِيَّةٌ- رَجَعَهُ فِيهَا فَأَنْكَرَتْ: فَإِنْ اتَّفَقَا عَلَى وَقْتِ الْإِنْقِضَاءِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَقَالَ: رَاجَعْتُ يَوْمَ الْخَمِيسِ،

جا بزانه: نه وه له حاله ټيکدا بوو: که ته لاقدراوه که ناوس نه بئ، چونکه نه گهر ته لاقدراوه که له میړده که ی ناوس بوو، یان میړده که ی به و جیماعه ناوسی کرد، نه و کاته پټویست به بنیاتنانه وه ی (عِدَّة) ناکاو تا زگه که شی داده نئ میړده که مافی گه پاندنه وه ی هه یه، هه روه که له زوړیه ی سر چاوه کانداهه رموویانه.

(وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِهَا) له میړده ته لاقده روه که هر پامه له زهت له وژنه وه ریگری که به (رَجَعِي) ته لاقى داوه، به لکو ته ماشاگردنیشی هر پامه (فَإِنْ وَطِئَ) جا نه گهر میړده که جیماعی له گڼ کرد (فَلَا حَدَّ) سزای زینای له سر نیه، چونکه هه ندیک له زانایان به حه لالیان داناه، که واپو: (وَلَا يُعْزَرُ إِلَّا مُعْتَقِدُ تَحْرِيمِهِ) له زه توه رگره که ته مېش ناکرئ، هر چه ند جیماعیشی کرد بئ، مه گهر باوه پری واپئ هر پامه، وه که مه زه به ی (شافعی) بئ، نه وه ته مېی ده کړئ.

(وَيَجِبُ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ لَمْ يُرَاجَعْ) به هوی نه م جیماعه میړده که مارهی هاووینه ی له سر واجب ده بئ بُو ژنه ته لاقدراوه که نه گهر نه یگه پټنټته وه (وَكَذَا إِنْ رَاجَعَ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه روه ها نه گهر بشیگه پټنټته وه مارهییه که ی هر له سر واجب ده بئ، له سر هه رمووده ی پاستی مه زه به، چونکه جیماعه که شوبه ی تی دایه، که واپو: نه و مندالهی له م جیماعه په یدا ده بئ، هر له نه ژادی میړده جیماعه که یه و بیژى نیه.

(وَيَصِحُّ إِيلَاءٌ وَظَهَارٌ) سویندی جیماع نه گردن و زیهارکردن له وژنه ش دروست ده بن که به (رَجَعِي) ته لاق دراوه، هه م (وَطَلَاقٌ) ته لاقدانى تریشی دروست ده بئ: وه که له دواى نه م ته لاقه- له (عِدَّة) دا- به ته لاقى کی تر، یان به دووه که ی تر ته لاقى بدا: به پاره، یان به

خوپایی، هم (وَلَعَانُ) له عنده ت لیکردنی زینایشی دروست ده بی.

(وَيَتَوَارَثَانِ) ژنو میړد له (عِدَّة) ی ته لاقی (رَجْعِي) دا میرات له یه کتری ده گرن، هه روه که له کوتایی (ده سه لاتی میړد به سر شوینی ته لاقدا) پابرا.

(وَإِذَا ادَّعَى وَالْعِدَّةُ مُنْقَضِيَّةً رَجْعَةً فِيهَا) هه ر کاتی که له دواي ته وایوونی (عِدَّة) میړده که گوتی: له (عِدَّة) دا ژنه که م که پاندو ته وه (فَأَنْكَرَتْ) ژنه که ش گوتی: پاست نیه. نه وه ته ماشا ده که یڼ: (فَإِنْ اتَّفَقَا عَلَى وَقْتِ الْإِنْقِضَاءِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ) نه گهر ژنه که و میړده که له سر کاتی کوتایی (عِدَّة) پیک که وتن: وه که هه ردو وکیان بلین: له پوژی هه یڼی یه وه (عِدَّة) که ته وایووه (وَقَالَ رَاجِعْتُ يَوْمَ الْخَمِيسِ) میړده که ش گوتی: له پوژی پیڼج شه ممه که پاندو ته وه فَقَالَتْ: بَلِ السَّبْتُ. صُدِّقَتْ بِبَيْمِينِهَا، أَوْ عَلَى وَقْتِ الرَّجْعَةِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَقَالَتْ: انْقَضَتِ الْخَمِيسُ. وَقَالَ: السَّبْتُ. صُدِّقَ بِبَيْمِينِهِ، وَإِنْ تَنَازَعَا فِالسَّبْقِ بِلَا اتِّفَاقٍ فَلَا صَحَّ تَرْجِيحُ سَبْقِ الدَّعْوَى: فَإِنْ ادَّعَتْ الْإِنْقِضَاءَ ثُمَّ ادَّعَى رَجْعَةً قَبْلَهُ صُدِّقَتْ بِبَيْمِينِهَا، أَوْ ادَّعَاهَا قَبْلَ انْقِضَاءِ فَقَالَتْ: بَعْدَهُ. صُدِّقَ، قُلْتُ: فَإِنْ ادَّعِيَا مَعًا صُدِّقَتْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَمَتَى ادَّعَاهَا وَالْعِدَّةُ بَاقِيَةٌ صُدِّقَ، وَمَتَى أَنْكَرَتْهَا وَصُدِّقَتْ ثُمَّ اعْتَرَفَتْ قَبْلَ اعْتِرَافِهَا،

(فَقَالَتْ: بَلِ السَّبْتُ) ژنه که ش گوتی: به لکو پوژی شه ممه که پاندو ته وه، نه وه نه گهر شاهید نه بن (صُدِّقَتْ بِبَيْمِينِهَا) به سویند خواردن باوه پ به ژنه که ده کړی که نه یزانیوه له پیڼج شه ممه دا که پاندو یه تیه وه.

(أَوْ عَلَى وَقْتِ الرَّجْعَةِ كَيَوْمِ الْجُمُعَةِ) یان ژنه که و میړده که له سر کاتی که پاندو ته وه که پیک که وتن: وه که هه ردو وکیان بلین له پوژی جومعه که پاندو ته وه که ی کردوه، به لام (وَقَالَتْ: انْقَضَتِ الْخَمِيسُ) ژنه که ش گوتی: له پیڼج شه ممه وه (عِدَّة) م ته وایووه (وَقَالَ السَّبْتُ) میړده که ش گوتی: له شه ممه وه ته وایووه، نه وه نه گهر شاهید نه بن (صُدِّقَ بِبَيْمِينِهِ) به سویند خواردن باوه پ به میړده که ده کړی.

(وَإِنْ تَنَازَعَا فِي السَّبْقِ) نه گهر ژنه که و میړده که بووه کیشه یان له وه دا: که پاندو ته وه که پیښتر بووه، یان ته وایوونی (عِدَّة)؟ به لام (بِلَا اتِّفَاقٍ) له سر کاتی هیچیک له و دووانه ش پیک نه که وتن، نه وه (فَلَا صَحَّ تَرْجِيحُ سَبْقِ الدَّعْوَى) به هه رموده ی پاستر: لای نه وه یان به هیز ده کړی که پیښدا دا وایه که ی کردوه، بوی وینه: (فَإِنْ ادَّعَتْ الْإِنْقِضَاءَ) نه گهر پیښدا ژنه که گوتی: (عِدَّة) م ته وایووه (ثُمَّ ادَّعَى رَجْعَةً قَبْلَهُ) ټینجا میړده که ش گوتی پیښ ته وایوونی (عِدَّة) که پاندو ته وه. شاهیدیش نه بون، نه وه (صُدِّقَتْ بِبَيْمِينِهَا) به سویند خواردن باوه پ به ژنه که ده کړی (أَوْ ادَّعَاهَا قَبْلَ انْقِضَاءِ) یان پیښدا میړده که گوتی: پیښ ته وایوونی (عِدَّة) که پاندو ته وه (فَقَالَتْ بَعْدَهُ) ټینجا ژنه که ش گوتی: دواي ته وایوونی (عِدَّة)

که پاندمته وه. نه وه (صُدُق) به سویندخواردن باوه پ به میرده که ده کری. (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ (فَإِنْ ادَّعَا مَعًا) نه گهر ژنه که و میرده که ویکړا له یه کاتدا داوا یه که ی خویان کرد (صُدَّقْتُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به سویندخواردن باوه پ به ژنه که ده کری. (وَمَتَّى ادَّعَاهَا وَالْعِدَّةُ بَاقِيَةٌ) هر کاتیک - له و حاله ته دا که (عِدَّة) که ماوه - میرده که بلی: ژنه که م گهراندو ته وه. شاهیدیشی نه بون، نه وه (صُدُق) به سویندخواردن باوه پ پی ده کری، چونکه ئیستاش ده توانی بیگه پینیتته وه.

(وَمَتَّى أَنْكَرْتَهَا وَصُدَّقْتُ) هر کاتیک ژنه که گوتی: نه یگه پاندمته وه. باوه پیشی پی کرا (ثُمَّ اعْتَرَفْتُ) ئینجا په شیمان بږوه و دانی پیدا هیئاو گوتی: له (عِدَّة) دا که پاندمته وه. نه وه (قَبِلَ اعْتِرَافَهَا) دانپیدامینا نه که ی قبول ده کری.

وَإِذَا طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ وَقَالَ وَطِئْتُ فَلْي رَجْعَةً وَأَنْكَرْتُ صُدَّقْتُ بِيَمِينٍ وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَهَا بِالْمَهْرِ، فَإِنْ قَبَضَتْهُ فَلَا رُجُوعَ لَهُ، وَإِلَّا فَلَا تُطَالِبُهُ إِلَّا بِنِصْفٍ.

(كِتَابُ الْإِيلَاءِ)

هُوَ حَلْفُ زَوْجٍ يَصِحُّ طَلَاقُهُ: لِيَمْتَنِعَنَّ مِنْ وَطِئِهَا مُطْلَقًا أَوْ فَوْقَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ، وَالْجَدِيدُ أَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْحَلْفِ بِاللَّهِ تَعَالَى وَصِفَاتِهِ، بَلْ لَوْ عَلَّقَ بِهِ طَلَاقًا أَوْ عَنَقًا

(وَإِذَا طَلَّقَ دُونَ ثَلَاثٍ) هر کاتیک میرده که به ته لاقیک، یان به دوو ته لاق ژنه که ی ته لاق دا، ئینجا (وَقَالَ وَطِئْتُ فَلْي رَجْعَةً) گوتی: جیماع له گه ل نه م ژنه ته لاق دراوهم کردوه، که واپو: مافی که پاندمته وه یه هیه (وَأَنْكَرْتُ) ژنه که ش گوتی: جیماعی له گه ل نه کردوم. نه وه (صُدَّقْتُ بِيَمِينٍ) به سویندخواردن باوه پ به ژنه که ده کری، به لام (وَهُوَ مُقَرَّرٌ لَهَا بِالْمَهْرِ) میرده که ش به و داوا یه دان به ته وای ماره ییبه که دا ده هیئی بږ ژنه که، چونکه ده لی جیماع له گه ل کردوه. که واپو: (فَإِنْ قَبَضَتْهُ) نه گهر ژنه که هه موو ماره ییبه که ی وهر گرتبو (فَلَا رُجُوعَ لَهُ) میرده که مافی نیه هیچی لی وهر بگریته وه (وَالِإِلَّا) به لام نه گهر ژنه که ماره ییبه که ی وهر نه گرتبو، نه و کاته (فَلَا تُطَالِبُهُ إِلَّا بِنِصْفٍ) نابی جگه له نیوه ی ماره ییبه که ی داوا ی هیچی تر بکا، چونکه ده لی: جیماعی له گه ل نه کردوم.

﴿ كِتَابُ الْإِيلَاءِ: پهرتوکی سویندی جیماع نه کردن ﴾

(هُوَ) واته ی (الْإِيلَاءِ) له شه رعدا: (حَلْفُ زَوْجٍ يَصِحُّ طَلَاقُهُ) سویندخواردنی میردیکه که ته لاقدانی دروست بی، واته: مندال و شیت و ژورلیکراو نه بی، ئینجا سوینده که ش بږ نه وه بی: که (لِيَمْتَنِعَنَّ مِنْ وَطِئِهَا) خوی قه دهغه بکا له جیماع کردن له گه ل ژنه که ی (مُطْلَقًا) خوقه دهغه کردنه که شی بی ماوه دانان بی (أَوْ فَوْقَ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ) یان زیاتر له چوار مانگ بی، خوی گهره ده فهرموئ: ﴿لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ﴾

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠﴾ نه وانهی سویند ده خون: جیماع له گهل ژنه کانی خویان نه کهن، تا ماوهی چوار مانگ موله تی چاوه پوانکردنیاں ههیه، جا نه گهر که پانه وه بق کاری ژنو میردایه تی- واته: جیماعیان کردو که ففاره تی سوینده که یان دا- نه وه خوا لییان خوش ده بی و په حیمان پی ده کا، نه گهر نه گه پانه وه و یستیان ته لاق بدهن خوی گه وره بیسه رو زانایه.

جا بزانه: نایه ته که به لگه شه: که میرده که به و سویند خواردنه گونا هبار ده بی، ههروه که له ژوریه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَالْجَدِيدُ) به هه رمووده ی نوئی (أَنَّهُ لَا يَخْتَصُّ بِالْحَلْفِ بِاللَّهِ تَعَالَى وَصِفَاتِهِ) سویندی جیماع نه کردن تاییه ت نیه به سویند به خوی گه وره و سیفه ته کانی (بَلْ لَوْ عَلِقَ بِهِ طَلَقًا أَوْ عِتْقًا) أَوْ قَالَ: إِنْ وَطِئْتُكَ فَلِلَّهِ عَلَى صَلَاةٍ أَوْ صَوْمٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عِتْقٍ. كَانَ مُوَلِيًا، وَلَوْ حَلَفَ أَجْنَبِيٍّ عَلَيْهِ فَيَمِينٌ مَخْضَةٌ فَإِنْ نَكَحَهَا فَلَا إِبْلَاءَ، وَلَوْ آلَى مِنْ رَتَقَاءٍ أَوْ قَرَنَاءٍ أَوْ آلَى مَجْبُوبٌ لَمْ يَصِحَّ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَلَوْ قَالَ: وَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ. وَهَكَذَا مِرَارًا فَلَيْسَ بِمَوْلٍ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ قَالَ: وَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ خَمْسَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ فَوَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ سَنَةً. فَإِيلَاءٌ إِنْ لِكُلِّ حُكْمُهُ،

به لکو نه گهر ته لاقدانیک، یان نازادکردنیک به جیماعه وه هه لواسی: وه که بلئی نه گهر جیماعت له گهل بکه م ته لاقم که وتبی (أَوْ قَالَ) یان به نه زه رکردنی خوا په رستی هه لواسی گوئی: (إِنْ وَطِئْتُكَ فَلِلَّهِ عَلَى صَلَاةٍ أَوْ صَوْمٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عِتْقٍ) نه گهر جیماع له گهل کردی له سه رم واجب بی بق خوا نویتیک بکه م، یان پوژوویت بگرم، یان هه جیک بکه م، یان کویله یه که نازاد بکه م. نه وه (كَانَ مُوَلِيًا) له گشت نه و وینانه شدا ده بیته سویند خوری جیماع نه کردن.

(وَلَوْ حَلَفَ أَجْنَبِيٍّ عَلَيْهِ) نه گهر بیگانه یه که سویندی له ئافره تیک بیگانه خوارد: جیماعی له گهل نه کا، نه وه (فَيَمِينٌ مَخْضَةٌ) سویندیک پووته، واته: نه گهر زینای له گهل کرد، یان ماره ی کردو جیماعی له گهل کرد، نه و کاته واجبه: که ففاره تی سوینده که بدا، که وابو: (فَإِنْ نَكَحَهَا فَلَا إِبْلَاءَ) نه گهر ژنه که ی ماره کرد بپیری سویندی جیماع نه کردن بۆنادری، واته: ماوه ی چوار مانگه که ی بق داناندری، چونکه له کاتی سویند خواردنه که دا ژنی خوی نه بوه.

(وَلَوْ آلَى مِنْ رَتَقَاءٍ أَوْ قَرَنَاءٍ) نه گهر سویندی خوارد: جیماع له گهل نه و ژنه ی نه کا: که کونی جیماعی گیراوه (أَوْ آلَى مَجْبُوبٌ) یان میرده سویند خوره که نه ندای جیماعی هه موو لی کرابووه، نه وه (لَمْ يَصِحَّ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه و سویند خواردنه دروست نه بوه، له سه ر

فهرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب.

(وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر می‌دیده‌که گوتی (وَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ قَوْلَ اللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ) والله ماوه‌ی چوار مانگ جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م، جا هر کاتیک نه‌و چوار مانگه‌ش پویشتن دیسان والله تا ماوه‌ی چوار مانگ جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م (وَهَكَذَا مِرَارًا) نه‌وها چهن‌د جاریک سوینده‌که‌ی خوارد (فَلَيْسَ بِمُولٍ فِي الْأَصْح) نه‌وه‌ش نابیتنه سویندخوری جیماع نه‌کردن، له‌فهرموده‌ی پاستردا؟ چونکه هیچ سویندیکی له‌چوار مانگ زیاترنه.

(وَلَوْ قَالَ) نه‌گه‌ر گوتی (وَاللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ خَمْسَةَ أَشْهُرٍ فَإِذَا مَضَتْ قَوْلَ اللَّهِ لَا وَطِئْتُكَ سَنَةً) والله ماوه‌ی پینج مانگ جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م، جا هر کاتیک پینج مانگه‌که پویشتن دیسان والله ماوه‌ی سالتیک جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م. نه‌وه (فَلْيَلْأَنَّ لِكُلِّ حُكْمَةٍ) دوو سویندی

منهاج - به‌رگی‌چوارهم - 23 وَلَوْ قَيَّدَ بِمُسْتَبْعَدِ الْحُصُولِ فِالْأَرْبَعَةِ كُنْزُهُ حُصُولُهُ قَبْلَهَا فَلَا، وَكَذَا لَوْ شَكَّ فِي الْأَصْح، وَلَا

تَغْيِبُ ذَكَرٍ بَفَرْجٍ وَوُطْءٌ وَجَمَاعٌ وَافْتِضَاؤُ بَكْرٍ، وَالْجَدِيدُ أَنَّ مَلَامَسَةَ وَمُبَاصَعَةَ وَمُبَاشَرَةَ وَإِثْنَانًا وَغَشْيَانًا وَقَرْنَانًا وَنَحْوَهَا كِنَايَاتٌ، وَلَوْ قَالَ إِنَّ وَطِئْتُكَ فَعَبْدِي خُرٌّ. فَزَالَ مَلِكُهُ عَنْهُ زَالَ الْإِيْلَاءُ، وَلَوْ قَالَ فَعَبْدِي خُرٌّ عَنْ ظَهَارِي. وَكَانَ ظَاهِرَ فَمُولٍ، وَإِلَّا

جیماع نه‌کردن، هر یه‌که‌یان بریاری سه‌ریه‌خوری هه‌یه، واته: له‌دوای چوار مانگ تا مانگی پینجه‌م ته‌واو ده‌بی ژنه‌که مافی هه‌یه داوای لی‌بکا: یان جیماع بکاو‌که‌ففاپه‌تی سوینده‌که‌ش بدا، یان ته‌لاقی بدا، ننیجا له‌دوای مانگی‌پینجه‌میش که چوار مانگی‌تر ته‌واو بون - نه‌گه‌ر ته‌لاقی نه‌دابو - به‌ه‌مان شیوه‌ داوای لی‌ده‌کاته‌وه.

(وَلَوْ قَيَّدَ بِمُسْتَبْعَدِ الْحُصُولِ فِي الْأَرْبَعَةِ) نه‌گه‌ر سوینده‌که‌ی به‌سته‌وه به‌شتیکی وه‌ها: که دوور بوو له‌ماوه‌ی نه‌و چوار مانگه‌دا پویدا: (كُنْزُولِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام) وه‌ک بلئ: والله تا‌ه‌زده‌تی عیسی ﷺ دیتنه‌خواره‌وه جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م. نه‌وه‌ش (فَمُولٍ) سویندخوری جیماع نه‌کردنه، به‌لام (وَإِنْ ظَنَّ حُصُولَهُ قَبْلَهَا) نه‌گه‌ر ده‌یزانی پیبه‌ستراوه‌که پیش ته‌واو بوونی چوار مانگه‌که دیتنه‌جئ: وه‌ک والله جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م تا باران ده‌بارئ. نه‌وه (فَلَا) نابیتنه سویندخور (وَكَذَا لَوْ شَكَّ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر که‌وته‌گومان: پیبه‌ستراوه‌که ده‌بی، یان نابئ: وه‌ک والله تا نه‌خوش ده‌بم جیماعت له‌گه‌ل ناکه‌م، نه‌وه‌ش نابیتنه سویندخور (فِي الْأَصْح) له‌فهرموده‌ی پاستردا.

(وَلَفْظُهُ) ووشه‌ی به‌کاره‌اتوو بئ جیماع نه‌کردن: (صَرِيحٌ وَكِنَايَةٌ) ئاشکراو ئا‌ئاشکرایه (فَمِنْ صَرِيحِهِ) هه‌ندیک له‌ئاشکرایه‌که‌ی: وه‌ک (تَغْيِيبُ ذَكَرٍ بِفَرْجٍ) والله (ذَكَرٌ) خوم ده‌ناو (فَرْجٌ) ی

تر نانیم (وَوَطَّءَ وَجَمَاعُ) والله جیماعت له گهل ناکه م (وَأَفْتَضَا ضُ بِكْرِ) والله کچینیت لانا به م -
 نه گهل ژنه که کچ بی - که واته: ووشه ی گان - به هر پسته یه ک بی - ناشکرایه (وَالْجَدِيدُ) به
 هر موده ی نوی (أَنْ مَلَأَسَةً وَمُبَاضَعَةً وَمُبَاشَرَةً وَإِنْيَانًا وَعَشْيَانًا وَقَرِيبَانًا وَنَحْوَهَا كِنَايَاتٌ)
 ووشه ی ده ستلیدان و عه وپهت به عه وپهت و خو پیوه نان و هاتنه لاو خو به سه ردان و
 نزیک بوون و نهو جورانه گشتی ووشه ی نانا شکران و پیویستی به نیهت هه یه .

(وَلَوْ قَالَ) نه گهل گوتی (إِنْ وَطِئْتُكَ فَعَبْدِي حُرٌّ) نه گهل جیماع له گهل کردی کزیله که م نازاد
 بی (فَزَالَ مِلْكُهُ عَنْهُ) نینجا کزیله که له ملکایه تی لاجوو (زَالَ الْإِيْلَاءُ) سوینده که ش
 لاده چی، به لام (وَلَوْ قَالَ) نه گهل گوتی: (فَعَبْدِي حُرٌّ عَنْ ظَهَارِي) نه گهل جیماعت له گهل
 بکه م کزیله که م له که ففاره تی زیهاره که م نازاد بی (وَكَانَ ظَاهِرًا) پیشدش زیهاری کردبو،
 نه وه (فَمَوْلٍ) ده بیته سویندخوری جیماع نه کردن (وَلَا) به لام نه گهل زیهاری نه کردبو، نه وه
 فَلَا ظَهَارَ وَلَا إِيْلَاءَ بَاطِنًا، وَيُحْكَمُ بِهِمَا ظَاهِرًا، وَلَوْ قَالَ عَنْ ظَهَارِي
 إِنْ ظَاهَرْتُ. فَلَيْسَ بِمَوْلٍ حَتَّى يُظَاهِرَ، أَوْ إِنْ وَطِئْتُكَ فَضَرَّتْكَ طَالِقٌ. فَمَوْلٍ فَإِنْ وَطِئَ
 طَلَّقَتِ الضَّرَّةُ وَزَالَ الْإِيْلَاءُ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّهُ لَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ: وَاللَّهِ لَا أَجَامِعُكُمْ. فَلَيْسَ بِمَوْلٍ
 فَالْحَالِ فَإِنْ جَامَعَ ثَلَاثًا فَمَوْلٍ مِنَ الرَّابِعَةِ، فَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُنَّ قَبْلَ وَطْءِ زَالِ الْإِيْلَاءِ،

(فَلَا ظَهَارَ وَلَا إِيْلَاءَ بَاطِنًا) نه ده بیته زیهارو نه ده بیته سویندخوردن له نیوان خو ی و خوی
 که ورده دا، چونکه درو ی کردوه، به لام (وَيُحْكَمُ بِهِمَا ظَاهِرًا) له ناشکرایه یدا برپاری زیهارو
 سوینده که ی بؤ ده درو ی، چونکه دانی پیدا هی ناوون.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهل گوتی: (عَنْ ظَهَارِي إِنْ ظَاهَرْتُ) نه گهل جیماع له گهل کرد کزیله که م له
 که ففاره تی زیهاره که م نازاد بی نه گهل له مه ودوا زیهارم کرد. نه وه (فَلَيْسَ بِمَوْلٍ حَتَّى
 يُظَاهِرَ) له و کاتدا نابیته سویندخو ر تا زیهاره که ده کا، واته: هر کاتیک زیهاره که ی کرد
 ده بیته سویندخو ر (أَوْ) یان می رده که گوتی: (إِنْ وَطِئْتُكَ فَضَرَّتْكَ طَالِقٌ) نه گهل جیماع
 له گهل کردی هه و ی یه که ت ته لاقه که وتوو بی (فَمَوْلٍ) نه وه ش سویندخوری جیماع نه کردنه،
 که و ابو: (فَإِنْ وَطِئَ طَلَّقَتِ الضَّرَّةُ وَزَالَ الْإِيْلَاءُ) نه گهل جیماعی له گهل ژنه که کرد،
 هه و ی یه که ی ته لاقی ده که و ی و سوینده که ش لاده چی.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه گهل سوینده که ی به ته لاقی سی به سی بوو: وه که نه گهل جیماعت له گهل
 بکه م هر سی که ته لاقت که وتبن. یان بلئ: هر سی که ته لاقی هه و ی یه که ت که وتبن. نه وه
 نه گهل خولع بکا - له هر دوو مه سه له دا - له که وتنی سی ته لاقه که پزگاری ده بی، هر وه که
 له باسی (ده سه لاتی می رده به سه ر شوینی ته لاقدا) پابرا.

به لام نه گهل - له مه سه له ی یه که م دا - خولعی نه کردو جیماعی له گهل ژنه که ی کرد، نه وه هر
 کاتیک سه ری نه ندامه که ی برده ژووره وه، یه که سه ر واجبه: به پهله لوی ده ری پی،

چونکه بهو جیماعه سی ته لاقی ده که ون، به لام نه گهر سی به سی نه بو، نه و کاته: یان ده بی
لای ده ریختی، یان به کسه ریخته و نه ریخته وه ژیر ماره ی خوی، تا کو گونا هبار نه بی، هه روه که له
(نهایه) و (مغنی) دا پروون کراوه ته وه.

(وَالْأَظْهَرُ) به هه رموده ی به هیتر: (أَنَّهُ لَوْ قَالَ لِأَرْبَعٍ) نه گهر میترده که گزیه هه ر چوار
ژنه کانی خوی: (وَاللَّهِ لَا أَجَامِعُكُمْ) والله جیماعتان له گهل ناکه م. نه وه (فَلَيْسَ بِمُولٍ فِي الْحَالِ)
نه م ده مه نابیته سویندخور، چونکه نه گهر جیماع له گهل گشتیان نه کا سویندی لای ناکه وی،
که و ابو: (فَإِنْ جَامَعَ ثَلَاثًا فَمُولٌ مِنَ الرَّابِعَةِ) نه گهر جیماعی له گهل سی ژنان کرد، نه و کاته
ده بیته سویندخور له چواره مه که، که واته: نه گهر جیماع له گهل چواره مه که بکا، که ففاره تی
له سه ر واجب ده بی (فَلَوْ مَاتَ بَعْضُهُمْ قَبْلَ وَطْئِ) نه گهر له و چوارانه به کیکیان مرد پیش
جیماع له گهل کردنی (زَالَ الْإِيلَاءُ) سوینده که لاده چی، چونکه تازه جیماع له گهل چواران
ناکا.

وَلَوْ قَالَ: لَا أَجَامِعُ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْكُنَّ. فَمُولٌ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ، وَلَوْ قَالَ:
لَا أَجَامِعُكَ إِلَّا سَنَةً إِلَّا مَرَّةً. فَلَيْسَ بِمُولٍ فِي الْحَالِ فَلَا أَظْهَرُ،
فَإِنْ وَطِئَ وَبَقِيَ مِنْهَا أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَمُولٌ.
(فَصْلٌ) يُمَهِّلُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِيلَاءِ بِلَا قَاضٍ، وَفِي رَجْعِيَّةٍ مِنَ الرَّجْعَةِ،
وَلَوْ ارْتَدَّ أَحَدُهُمَا بَعْدَ دُخُولِ فِي الْمُدَّةِ انْقَطَعَتْ، فَإِذَا أَسْلَمَ اسْتُؤْنِفَتْ،
وَمَا يَمْنَعُ الْوَطْءَ وَلَمْ يُحَلَّ بِنِكَاحٍ إِنْ وُجِدَ فِيهِ لَمْ يَمْنَعْ الْمُدَّةُ: كَصَوْمٍ وَإِحْرَامٍ
وَمَرَضٍ وَجُنُونٍ، أَوْ فِيهَا وَهُوَ حَسَنٌ كَصِغَرٍ وَمَرَضٍ مَنَعٌ، وَإِنْ حَدَثَ فِي الْمُدَّةِ قَطْعُهَا

به لام (وَلَوْ قَالَ: لَا أَجَامِعُ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْكُنَّ) نه گهر گوتی: والله جیماع له گهل
هیچیکتان ناکه م. نه و کاته (فَمُولٌ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ) له گشتیان ده بیته سویندخور: هه
به که یان سه ریخو.

(وَلَوْ قَالَ) نه گهر گوتی: (لَا أَجَامِعُكَ إِلَّا سَنَةً إِلَّا مَرَّةً) والله تا سالتیک جیماعت له گهل ناکه م
ته نها به که جار نه بی، نه وه (فَلَيْسَ بِمُولٍ فِي الْحَالِ فِي الْأَظْهَرِ) له هه رموده ی به هیتر نه و
ده م نابیه سویندخور، به لکو (فَإِنْ وَطِئَ) نه گهر جیماعی کردو (وَبَقِيَ مِنْهَا أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعَةِ
أَشْهُرٍ) ساله که ش زیاتر له چوار مانگی تی دا مابو، له و کاته وه (فَمُولٌ) ده بیته سویندخور.

﴿فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي مَاوَه دَانَان بُو سویندخوره که﴾

(يُمَهِّلُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِيلَاءِ) واجبه: سویندخوره که مؤله تی چوار مانگی بدریتی له کاتی
سویندخورده وه، به به لگهی ثایه ته که ی پابردو (بِلَا قَاضٍ) بی نه وه ی ژنه که بجیته لای
قازی (وَفِي رَجْعِيَّةٍ مِنَ الرَّجْعَةِ) له ته لاقدرای (رَجْعِيَّةٍ) دا—نه گهر سویندی جیماع نه کردنی
لای خواردبو— له کاتی که پاندنه وه به وه مؤله تی چوار مانگه که داده ندری.

(وَلَوْ ارْتَدَّ أَحَدُهُمَا بَعْدَ دُخُولِ فِي الْمُدَّةِ) ئەگەر لە دوای جیماعکردن ژنەکە، یان میژدەکە لە ماوەی چوار مانگەدا کافر بوو، ئەو (انْقَطَعَتْ) ماوەکە دەبچرێ (فَإِذَا أَسْلَمَ أُسْتُؤِنَتْ) جا هەر کاتێک کافر بوو، موسوڵمان بۆ، ماوەکە سەرلەبنیات دەستی پێ دەکێتەو. (وَمَا يَمْنَعُ الْوَطْءَ وَلَمْ يُخْلُ بِنِكَاحٍ) هەر شتێک جیماعکردن قەدەغە بکا، بەلام زیان لە ماره‌بێنەکە نەدا: (إِنْ وَجِدَ فِيهِ) ئەگەر لە میژدەکەدا بێتە جێ، ئەو (لَمْ يَمْنَعْ الْمُدَّةَ) ماوەی سویندەکە قەدەغە ناکاو نایبچرێ: (كَصَوْمٍ وَإِحْرَامٍ وَمَرَضٍ وَجُنُونٍ) وەك بە پۆژووبوونی میژدەکە و ئیحرام بەستنی و نه‌خۆشی و شیتبوونی.

(أَوْ فِيهَا وَهُوَ حَسِيٌّ) یان قەدەغەکەری جیماعەکە لە ژنەکەدا هاتە جێ و هەست پێکراویش بوو: (كَصِغَرٍ وَمَرَضٍ) وەك بچوکی و نه‌خۆشی ژنەکە، ئەو (مَنْعَ) دەستی پێکردنی ماوەی سویندەکە قەدەغە دەکا، کەوابو: (وَإِنْ حَدَثَ فِي الْمُدَّةِ) ئەگەر قەدەغەکەری جیماع لە ناو ماوەکەدا لە ژنەکە هاتە جێ: وەك (نَاشِرَةً) بوونی ژنەکە و نه‌خۆشی، ئەو (قَطَعَهَا) ماوەکە (فَإِذَا زَالَ أُسْتُؤِنَتْ، وَقِيلَ تُبْنَى، أَوْ شَرَعِي: كَحَيْضٍ وَصَوْمٍ نَفْلٍ فَلَا، وَيَمْنَعُ فَرَضُ) فِالْأَصَحِّ فَإِنْ وَطِئَ فِي الْمُدَّةِ، وَإِلَّا فَلَهَا مُطَالَبَةٌ بِأَنْ يَفِيءَ أَوْ يُطَلَّقَ وَلَوْ تَرَكَتْ حَقَّهَا فَلَهَا الْمُطَالَبَةُ بَعْدَهُ، وَتَحْصُلُ الْفَيْئَةُ بِتَغْيِيبِ حَشْفَةِ بَقْبُلٍ، وَلَا مُطَالَبَةَ إِنْ كَانَ بِهَا مَانِعٌ وَطِئَ كَحَيْضٍ وَمَرَضٍ، وَإِنْ كَانَ فِيهِ مَانِعٌ طَبِيعِيٍّ: كَمَرَضٍ طَوْلَبَ بِأَنْ يَقُولَ: إِذَا قَدَرْتُ فِئْتُ. أَوْ شَرَعِيٍّ: كَاخْرَامٍ فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُطَالَبُ بِطَلَا،

دەبچرێ (فَإِذَا زَالَ أُسْتُؤِنَتْ) جا هەر کاتێک قەدەغەکەرەکە نەما، سەرلەبنیات دەستی بە ماوەکە دەکێتەو (وَقِيلَ تُبْنَى) لە فەرموودەیه‌کی بێ هیژدا لە سەر پابردوووەکە تەواودەکری (أَوْ شَرَعِيٍّ) یان قەدەغەکەرەکە شەری بوو: (كَحَيْضٍ وَصَوْمٍ نَفْلٍ) وەکو حەیزد پۆژووی سوننەتی ژنەکە (فَلَا) ماوەکە قەدەغە ناکاو نایبچرێ، بەلام (وَيَمْنَعُ فَرَضُ) فِالْأَصَحِّ لە فەرموودە پاستردا: پۆژووی واجبی ژنەکە ماوەکە قەدەغە دەکا و دەبچرێ، چونکە میژدەکە بۆی ناگونجێ لە حالەتی بە پۆژووبوونی ژنەکەدا جیماعی لەگەڵ بکا.

(فَإِنْ وَطِئَ فِي الْمُدَّةِ) جا ئەگەر لە ماوەی ئەو چوار مانگەدا میژدەکە جیماعی لەگەڵ ژنەکە کرد، ئەو سویندەکە هەڵدەوێتەو لادەچێ، میژدەکەش کە ففاره‌تی سویندەکە ی لە سەر واجب دەبێ (وَإِلَّا) بەلام ئەگەر لەو ماوەیه‌دا جیماعی لەگەڵ نەکرد، ئەو کاتە (فَلَهَا مُطَالَبَةٌ) ژنەکە مافی هەیه‌ داوا لە میژدەکە بکا: (بِأَنْ يَفِيءَ أَوْ يُطَلَّقَ) بۆ ئەو: یان بگەرێتەو بۆ جیماعکردن و کە ففاره‌ت بدا، یان تەلاقی بدا، بە بەلگەی ئایەتەکە (وَلَوْ تَرَكَتْ حَقَّهَا) ئەگەر ژنەکە وازی لە مافی خۆی هیژدا داوایەکی نەکرد، ئەو (فَلَهَا الْمُطَالَبَةُ بَعْدَهُ) لە دوای واز هیژدەکەش مافی هەیه‌ داوا لە میژدەکە بکا: تاكو جیماعی لەگەڵ بکا، یان تەلاقی بدا، ئینجا (وَتَحْصُلُ الْفَيْئَةُ) کە پانەو بۆ جیماعکردن دێتە جێ (بِتَغْيِيبِ حَشْفَةِ

بِقُبُلٍ) به ودهی سهری نه دنامه که ی خوی به ته وای دهن او کونی پیشه ودهی ژنه که ی بنی و نه گهر کچ بئی کچینه که ی لایبا، واته: مه به سستی جیماع کردن به ودهنده دیته جی و که ففاره تیشی له سهر واجب ده بی.

(وَلَا مُطَالَبَةَ إِنْ كَانَ بِهَا مَانِعٌ وَطَعٌ) ژنه که مافی داوا کردن که ی نیه نه گهر قه ده غه که ریکی جیماع کردن به خویه وده بی (كَحَيْضٍ وَمَرَضٍ) وه کو حه یزو نه خوشی و نه و جوره شتانه. به لام (وَإِنْ كَانَ فِيهِ مَانِعٌ طَبِيعِيٌّ) نه گهر قه ده غه که ریکی سروشتی له میرده که ی دا بوو: (كَمَرَضٍ) وه که نه خوشیه کی ودها که جیماعی پی نه کری، نه و کاته (طَوَلِبَ) داوای گه پانه ودهی بئ جیماع کردن لیده کری (يَأْنُ يَقُولُ) که به زویان بلئ: (إِذَا قَدَرْتُ فَنُتُ) هر کاتیک توانم مه بوو جیماع ده که م.

(أَوْ شَرَعِيٍّ) یان قه ده غه که ریکی شرعی له میرده که دا بوو: (كَلِحْرَامٍ) وه که له ژیر ئیچر ادا بی، نه و کاته (فَالْمَذْهَبُ أَنَّهُ يُطَالَبُ بِطَلَّاقٍ) به فرموده ی پاستی مه زه ب داوای ته لاق دانی فَإِنْ عَصَى بِوَطْءٍ سَقَطَتِ الْمُطَالَبَةُ، وَإِنْ أَبَى الْفَيْئَةُ وَالطَّلَاقُ فَلَا ظَهْرَ أَنْ الْقَاضِي يُطَلِّقُ عَلَيْهِ طَلْقَةً، وَأَنَّهُ لَا يُمَهِّلُ ثَلَاثَةً، وَأَنَّهُ إِذَا وَطِئَ بَعْدَ مُطَالَبَةٍ لَزِمَهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ.

(كِتَابُ الطَّهَارِ)

ژنه که ی لیده کری، واته: داوای جیماع کردن لیتا کری، چونکه جیماع له ئیچر ادا حه پامه، به لام نه گهر ئیچر ادا شکاندنه که ی نزیک بوو، نه و کاته ماوه ی سی پوژان چاوه پوانی ئیچر ادا شکاندنه که ی ده کری، هه روه که له زوری به ی سهر چاوه کانداه فرمودیانه.

(فَإِنْ عَصَى بِوَطْءٍ) نه گهر میرده که جیماعی کردو به جیماعه که که ش گونا هبار بوو: وه که له حه یزدا جیماعی کرد بی، نه وه (سَقَطَتِ الْمُطَالَبَةُ) ژنه که مافی داوا کردن نامی نی و سوینده که ش هه لده وه شیه وه که ففاره تیشی له سهر واجب ده بی.

به لام (وَإِنْ أَبَى الْفَيْئَةُ وَالطَّلَاقُ) نه گهر میرده که جیماعی نه کردو ژنه که شی ته لاق نه دا، نه و کاته (فَلَا ظَهْرَ) به فرموده ی به هیتر: (أَنَّ الْقَاضِيَّ يُطَلِّقُ عَلَيْهِ طَلْقَةً) قازی له دژی میرده که به ته لاقیک ژنه که ته لاق ده دا تا کو زیانه که له سهر ژنه که لایجی، واته: ده لی: (نَهْمُ ثَنَمٍ لِهَ جِيَا تِي مِيْرْدَه كِه ي بَه تَه لَاقِيْ ك تَه لَاق دَا). یان: (تَه لَاقِيْ كِي نَهْمُ ثَنَم خَسْت لِهَ جِيَا تِي مِيْرْدَه كِه ي).

جا نه و ته لاقه ش به (رَجْعِيٍّ) ده که وی، به لام نه گهر میرده که ته نها ته لاقیکی مای، یان جیماعی له گهل ژنه که ی نه کرد بی، نه و کاته به و ته لاقه ده بیته (بائنی) گه وره، یان بچوک، هه روه که له (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(وَأَنَّهُ لَا يُمَهِّلُ ثَلَاثَةً) به فرموده ی به هیتر: بئ جیماع کردن ته لاق دانه که

مۆلەتى سى پۇڭى نادىتتى (وَأَنْتَ إِذَا وَطِئَ بَعْدَ مُطَالَبَةٍ) ھەر بە ھەرموودەى بەھىزتر: ھەر كاتىك مېردەكە لە دواى داوالىكردن، يان پېش داوالىكردن جىماى كرد (لَزِمَهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ) لە ھەردوو حالەتدا كەففارەتى سوپىندى لە سەر واجب دەبى، واتە: سەرپشكە لە كەففارەتەكە: كۆپلەيەك ئازاد بكا، يان دە مستە گەنم بداتە دە ھەزاران، يان دە پارچە جليان بداتى، جا ئەگەر تواناي ھىچكى لەو سىيانە نەبو، ئەو كاتە واجبە سى پۇڭان بەپۇڭوو بى.

﴿كِتَابُ الظَّهَارِ: پەرتوكى زىھار﴾

واتە: مېردەكە ژنەكەى خۆى وەئافەرتىكى مەھرەمىخۆى بچوینى، وەك بەلى: (تَوَّ لَهُ لَاى مِنْ وَهَكٍ پِشْتى دايكىمى).

جا ئەم زىھارە لە سەردەمى (جَاهِلِيَّة)دا تەلاقدان بوو، بەلام شەرىعەتىئىسلام ئەو بپيارەى كۆپى و بپيارىدا: ژنەكە ھەپام بىو كەففارەتىداھاتووش لە سەر مېردەكە واجب بى. **يَصِحُّ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مُكْلَفٍ وَلَوْ ذِمِّيًّا وَخَصِيًّا، وَظَهَارُ سَكَرَانَ كَطَلَاقِهِ، وَصَرِيحُهُ أَنْ يَقُولَ لِرَوْجَتِهِ: أَنْتِ عَلَيَّ أَوْ مَنِّي أَوْ مَعِيَ أَوْ عِنْدِي كَظْهَرِ أُمِّي. وَكَذَا أَنْتِ كَظْهَرِ أُمِّي. صَرِيحٌ عَلَىالصَّحِيحِ، وَقَوْلُهُ: جِسْمُكَ أَوْ بَدَنُكَ أَوْ نَفْسُكَ كَبَدَنِ أُمِّي أَوْ جِسْمِهَا أَوْ جُمَّلَتِهَا. صَرِيحٌ، وَالْأَظْهَرُ أَنَّ قَوْلَهُ: كَيْدِهَا أَوْ بَطْنِهَا أَوْ صَدْرُهَا. ظَهَارٌ، وَكَذَا كَعَيْنِهَا**

جا بزائە: زىھار ھەپامەو لە گوناھە گەورەكانە، بۆيى كەففارەتتىكىگەورە لە سەر مېردەكە واجب دەكا، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا ھەرموويانە، چونكە خواىگەورە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾ ئەو پياوانەى لە ئىيوە زىھار لە ژنەكانىخۆيان دەكەن و وەدايكىخۆيان دەچوینن، ئەو ژنانە دايكىئەوان نین، بەلكو دايكىئەوان تەنھا ئەو دايكانەن كە ئەوانيان لىبوونە، بە پاستى ئەو پياوانە قسەيەكى بى شەرعى و درۆ دەلێن. (يَصِحُّ) زىھار دروست دەبى، واتە: دادەمەزى (مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مُكْلَفٍ) لە گشت مېردىكى كە بالغ و عاقل و بە خۆشىخۆى بى (وَلَوْ ذِمِّيًّا وَخَصِيًّا) ھەر چەند مېردەكەش جولەكە و ديان و خەسپندراو بى، بەلام زىھارى بىگەنە و مېردىكى مندال و شىت و زۆرلىكراو دروست نابى، ھەروەك لە زۆرىەى سەرچاوەكاندا ھەرموويانە.

كەواتە: زىھارى ژنەكەش دروست نابى، وەك بەلێتە مېردەكەى: (تَوَّ وَهَكٍ بَاوَكٍ بَرَاى مَنِ). بەلكو ئەگەر مەبەستى پېزلىنانى مېردەكەى بى گوناھبارىش نابى، بەلام ئەگەر مەبەستى وپچواندن بى، ئەو كاتە گوناھبار دەبى، والله أعلم (وَظَهَارُ سَكَرَانَ كَطَلَاقِهِ) زىھاركردنى سەرخۆش وەكو تەلاقدانىەتى و دروست دەبى.

(وَصَرِيحُهُ) ووشەى ئاشكرای زىھار (أَنْ يَقُولَ لِرَوْجَتِهِ) ئەو ھەيە مېردەكە بەلێتە

ژنه‌ک‌ی خوی: (أَنْتِ عَلَيَّ أَوْ مَنِّي أَوْ مَعِيَ أَوْ عِنْدِي كَظَهَرَ أُمِّي) تو له سر من، یان تو له من، یان تو له گهل من، یان تو له لای من، یان تو بۆ من وهك پشتی‌دایکمی. (وَكَذَا أَنْتِ كَظَهَرَ أُمِّي) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بلی: تو وهك پشتی‌دایکمی. نه‌وه‌ش (صَرِيحٌ عَلَى الصَّحِيحِ) وشه‌یه‌کی ناشکرایه، له سر هه‌رمووده‌ی پاست.

هه‌م (وَقَوْلُهُ) گۆته‌ی می‌رده‌که که بلیته ژنه‌ک‌ی: (جِسْمُكَ أَوْ بَدَنُكَ أَوْ نَفْسُكَ كَبَدَنِ أُمِّي أَوْ جِسْمِهَا أَوْ جُمْلَتِهَا) لاشه‌یتو، یان خودیتو، یان گشت نه‌ندامیتو وهك لاشه‌ی‌دایکمه، یان وهك خودی‌دایکمه، یان وهك گشت نه‌ندامی‌دایکمه. نه‌وه‌ش (صَرِيحٌ) وشه‌ی ناشکرای زیهاره (و) هه‌روه‌ها (الْأَظْهَرُ أَنْ قَوْلُهُ) به هه‌رمووده‌ی به‌هیزتر: گۆته‌ی می‌رده‌که که بلیته ژنه‌ک‌ی: (كَيْدِهَا أَوْ بَطْنِهَا أَوْ صَدْرِهَا) تو وهك ده‌ستی‌دایکمی، یان وهك زگی‌دایکمی، یان وهك سینگی‌دایکمی. نه‌وه‌ش (ظَهَارٌ) زیهاره (وَكَذَا) هه‌روه‌ها به وشه‌ی نا‌ناشکراش زیهار داده‌مه‌زێ، وهك بلیته ژنه‌ک‌ی: (كَعَيْنِهَا) تو وهك چاوی‌دایکمی، یان تو وهك گیانی (إِنْ قَصَدَ ظَهَارًا، وَإِنْ قَصَدَ كَرَامَةً فَلَا، وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ فَلِالصَّحِّ، وَقَوْلُهُ: رَأْسُكَ أَوْ ظَهْرُكَ أَوْ يَدُكَ عَلَيَّ كَظَهَرَ أُمِّي. ظَهَارٌ فَلِالْأَظْهَرِ، وَالتَّشْبِيهِ بِالْجَدَّةِ ظَهَارٌ، وَالْمَذْهَبُ طَرْدُهُ فِي كُلِّ مُحَرَّمٍ لَمْ يَطْرَأَ تَحْرِيمُهَا، لَا مُرْضِعَةٍ وَزَوْجَةِ ابْنٍ، وَلَوْ شَبَّهَ بِأَجْنَبِيَّةٍ وَمُطَلَّقَةٍ وَأَخْتِ زَوْجَةٍ وَأَبٍ وَمُلاَعَنَةٍ

دایکمی، یان تو وهك دایکمی، واته: نه‌وانه‌ش ده‌بنه زیهار (إِنْ قَصَدَ ظَهَارًا) نه‌گه‌ر می‌رده‌که به یه‌کێک له و سێیا‌نه مه‌به‌ستی زیهار بێ، به‌لام (وَإِنْ قَصَدَ كَرَامَةً) نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی پێزلێنانی ژنه‌ک‌ی بێ (فَلَا) نابێته زیهار.

(وَكَذَا إِنْ أَطْلَقَ) هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هیچ مه‌به‌ستیکی زیهارو پێزلێنانیشی نه‌بێ، هه‌ر نابێته زیهار (فِي الصَّحِّ) له هه‌رمووده‌ی پاستردا، چونکه نه‌و سێ وشانه نا‌ناشکرانه. (وَقَوْلُهُ) گۆته‌ی می‌رده‌که: (رَأْسُكَ أَوْ ظَهْرُكَ أَوْ يَدُكَ عَلَيَّ كَظَهَرَ أُمِّي) سه‌ری‌تو، یان پشتی‌تو، یان ده‌ستی‌تو، یان عه‌وپه‌تی‌تو له سر من وهك پشتی‌دایکمه. نه‌وه‌ش (ظَهَارٌ فِي الْأَظْهَرِ) ده‌بێته زیهار له هه‌رمووده‌ی به‌هیزتردا.

﴿ نَاگاداری ﴾: نه‌گه‌ر بلیته ژنه‌ک‌ی: تو وهك دایکمی. یان بلی: تو له سر من چه‌پام بی هه‌روه‌ک دایکم چه‌پام بووه. نه‌وانه‌ش وشه‌ی نا‌ناشکرای زیهار و ته‌لاقن، واته: نه‌گه‌ر نیه‌تی ته‌لاقدان بێ ته‌لاقی ده‌که‌وێ، یان نه‌گه‌ر نیه‌تی زیهار بێ-واته: ژنه‌ک‌ی له چه‌پامیدا وهك پشتی‌دایکی بێ- نه‌وه‌ش ده‌بێته زیهار، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌ ته‌لاقو نه‌ زیهاری مه‌به‌ست نه‌بون، نه‌و کاته نابێته ته‌لاقدان و ناشبێته زیهار، هه‌وه‌ک له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه‌کانیاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

به‌لام-له‌و حاله‌ته‌ی مه‌به‌ستی ته‌لاقو زیهار نیه- نه‌گه‌ر وشه‌یه‌کی

حه پامکردنی گوټبی، وهك بلیټه ژنه که ی خوی: (تو له من هه پام بی). جا مه به سستی
حه پامکردنی ژنه که ی بی، یان هیچ نیه ټیکی هه پامکردنی نه بی، نه وه له هه ردوو حاله تدا
که ففاره ټیکی سویندی له سر واجب ده بی، هه وهك له (کنايه) کانی ته لاقدا پوونمان
کرده وه.

(وَالنَّشْبِيَةُ بِالْجَدَّةِ ظَهَارٌ) ویچواندنی ژنه که ی به داپیره که ی ده بیټه زیهار (وَالْمَذْهَبُ)
به فه رموده ی پاستی مه زه ب (طَرْدُهُ فِي كُلِّ مَحَرَمٍ لَمْ يَطْرَأْ تَحْرِيمُهَا) برپاری ویچواندنی
زیهار دیته جی له گشت نه و ئافره تانه دا که هه تاهه تای لئی هه پامن و هه پامبوونه که شیان
له بنچینه وه بی: وهك خوشك و کیژو برازاو خوشکه زاو... هتد.

(لَا مُرْضِعَةَ وَزَوْجَةَ ابْنٍ) نهك هه پامیه که له لایه که وه هاتبی: وهكو دایکه شیریه که یو
ژنی کورپه که ی، چونکه نه وانه -پیش هه پامبوون- له کاتی که دا لئی هه لال بون (وَلَوْ شَبَّهَ
بِأَجْنَبِيَّةٍ وَمُطَلَّقَةٍ وَأَخْتِ زَوْجَةٍ وَأَبٍ وَمَلَاعَنَةٍ) نه که ژنه که ی به ژنیکی بیگانه چواند، یان
فَلَعَوُ، وَيَصِحُّ تَغْلِيْقُهُ كَقَوْلِهِ: إِنَّ ظَاهِرْتَ مِنْ زَوْجَتِي الْأُخْرَى فَأَنْتِ
عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي. فَظَاهَرَ صَارَ مُظَاهِرًا مِنْهُمَا، وَلَوْ قَالَ: إِنَّ ظَاهِرْتَ مِنْ فُلَانَةٍ. -وَفُلَانَةٌ
أَجْنَبِيَّةٌ- فَخَاطَبَهَا بِظَهَارٍ لَمْ يَصِرْ مُظَاهِرًا مِنْ زَوْجَتِهِ إِلَّا أَنْ يُرِيدَ اللَّفْظَ،
فَلَوْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ مِنْهَا صَارَ مُظَاهِرًا، وَلَوْ قَالَ مِنْ فُلَانَةٍ الْأَجْنَبِيَّةِ. فَكَذَلِكَ،
وَقِيلَ لَا يَصِيرُ مُظَاهِرًا وَإِنْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ، وَلَوْ قَالَ: إِنَّ ظَاهِرْتَ مِنْهَا
وَهِيَ أَجْنَبِيَّةٌ، فَلَعَوُ، وَلَوْ قَالَ أَنْتِ طَالِقٌ كَظْهَرِ أُمِّي. وَلَمْ يَنْوَ أَوْ نَوَى الطَّلَاقَ

به ته لاقدا ویک، یان به خوشکه ژنه که ی، یان به باوکی خوی، یان به له عنه ت
لیکراو ټک، نه وه (فَلَعَوُ) پوچه له و نابیته زیهار.

(وَيَصِحُّ تَغْلِيْقُهُ) دروسته زیهاره که هه لئواسی (كَقَوْلِهِ) وهك بلی: نه که ر بچیته ژورده وه تو
وهك پشتی دایکمی. یان هه کاتیک فلانکه س هاته وه تو وهك پشتی دایکمی. نه وه هه
کاتیک پیته لئواسراوه که هاته جی ده بیټه زیهارکه ر، هم وهك بلی: (إِنَّ ظَاهِرْتَ مِنْ زَوْجَتِي
الْأُخْرَى فَأَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي) نه که زیهارم له ژنه که ی تر م کرد تو له سهره من وهك پشتی
دایکمی (فَظَاهَرَ) جا زیهاری له ژنه که ی تر کرد، نه و (صَارَ مُظَاهِرًا مِنْهُمَا) ده بیټه زیهارکه ر
له هه ردوو ژنه کانی: یه کیکیان به جیبه جی و یه کیکیش به هه لئواسین.

(وَلَوْ قَالَ) نه که ر میرده که گوټی (إِنَّ ظَاهِرْتَ مِنْ فُلَانَةٍ وَفُلَانَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ) نه که ر زیهارم له فلانه
ژنه کرد، تو له سهره من وهك پشتی دایکمی. له و حاله ته شدا فلانه که بیگانه بوو، ئینجا
(فَخَاطَبَهَا بِظَهَارٍ) میرده که گفتوگزی زیهاری له که ل ژنه بیگانه که کرد، نه وه (لَمْ يَصِرْ
مُظَاهِرًا مِنْ زَوْجَتِهِ) نابیته زیهارکه ر له ژنه که ی خوی، چونکه زیهار له بیگانه دروست نابی
(إِلَّا أَنْ يُرِيدَ اللَّفْظَ) مه که ر مه به سستی هه لئواسین به گوتی زیهاره که بی،

ئەو كاتە دەبىتتە زىھار كەر، ھەروەھا (فَلَوْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ مِنْهَا) ئەگەر ئۇنى بېگانە كەي لە خۇي مەرە كەردو زىھارىشى لە گەل كەرد، ئەو كاتەش (صَارَ مُظَاهِرًا) لە ئۇنى كەي يەكە مېشى دەبىتتە زىھار كەر، چونكە پېھەلوا سەراو كە بە دروست بووى ھاتتە جى.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتى (مِنْ فَلَانَةٍ الْأُجْنَبِيَّةِ) ئەگەر زىھارم لە فلانە ئۇنى بېگانە يە كەرد تۆ لە سەر مەن وەك پىشتى دايكىمى (فَكَذَلِكَ) ئەمەش وەك ئەو كەي تەر ئەگەر مەرەي بكاو زىھارى لى بكا، ئەو كاتە لە يەكە مەكەش دەبىتتە زىھار كەر (وَقِيلَ) لە ھەرموودە يەكەي بى ھىزدا (لَا يَصِيرُ مُظَاهِرًا وَإِنْ نَكَحَهَا وَظَاهَرَ) نابىتتە زىھار كەر لە يەكە مەكە، ھەرچەند بېگانە كەش مەرە بكاو زىھارىشى لى بكا (وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتى: (إِنْ ظَاهَرْتُ مِنْهَا وَمَيَّ أُجْنَبِيَّةٌ) ئەگەر لە ھالەتى بېگانە يىدا زىھارم لى كەرد تۆ وەك پىشتى دايكىمى (فَلَعَوُ) ئەو پوچە لە و نابىتتە زىھار.

(وَلَوْ قَالَ) ئەگەر گوتى (أَنْتِ طَالِقٌ كَظَهَرِ أُمِّي) تۆ تە لاقكە وتووى وەك پىشتى دايكىم (وَلَمْ يَنْوَ) ھىچ نىيە تىكىشى نە ھىنابو (أَوْ نَوَى الطَّلَاقَ) يان بە ھەموو پىستەكە تەنھا نىيەتى (أَوْ الظَّهَارَ أَوْ هُمَا أَوْ الظَّهَارَ بِأَنْتِ طَالِقٌ وَالطَّلَاقُ بِكَظَهَرِ أُمِّي طَلَّقْتُ وَلَا ظِهَارَ، أَوِ الطَّلَاقُ بِأَنْتِ طَالِقٌ وَالظَّهَارُ بِالْبَاقِي طَلَّقْتُ وَحَصَلَ الظَّهَارُ إِنْ كَانَ طَلَاقٌ رَجْعَةً. (فَصَلِّ عَلَى الْمُظَاهِرِ كَفَّارَةً إِذَا عَادَ، وَهُوَ أَنْ يُنْسِكَهَا بَعْدَ ظَهَارِهِ زَمَنَ إِمْكَانِ فُرْقَةٍ،

تە لاقى ھىنابو (أَوِ الظَّهَارَ) يان تەنھا نىيەتى زىھارى ھىنابو (أَوْ هُمَا) يان نىيەتى تە لاقو زىھارى ھىنابو (أَوِ الظَّهَارَ بِأَنْتِ طَالِقٌ) يان بە پىستەي تۆ تە لاقكە وتووى نىيەتى زىھار بوو، ھەم (وَالطَّلَاقُ بِكَظَهَرِ أُمِّي) بە ووشەي وەك پىشتى دايكىمى، نىيەتى تە لاق بوو، ئەو (طَلَّقْتُ وَلَا ظِهَارَ) لە ھەر پىنچ ھالەتدا تە لاقى دەكەوئىو نابىتتە زىھار، چونكە ووشەي ئاشكرى تە لاقدانى گوتە.

بەلام (أَوِ الطَّلَاقُ بِأَنْتِ طَالِقٌ) ئەگەر بە پىستەي تۆ تە لاقكە وتووى نىيەتى تە لاقدان بوو، ھەم (وَالظَّهَارُ بِالْبَاقِي) بە وەك پىشتى دايكىمى، نىيەتى زىھار بوو، ئەو كاتەش (طَلَّقْتُ) تە لاقى دەكەوئى، ھەم (وَحَصَلَ الظَّهَارُ إِنْ كَانَ طَلَاقٌ رَجْعَةً) زىھار كەش دادەمە زى ئەگەر تە لاقدانەكە (رَجْعِي) بى، كەواتە: ھەر كاتىك ئۇنى كەي گە پاندەو ژی مەرەي خۇي كە ففاپەتى زىھارى لە سەر واجب دەبى، بەلام ئەگەر تە لاقدانەكە (بائىن) بى، ئەو كاتە زىھار كە دانامە زى، چونكە تە لاقداوئى (بائىن) بېگانە يە، ھەروەك لە (مغنى)دا ھەرموويەتى.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ بَرِيَّارِ كَانِي زِيهَار﴾

(عَلَى الْمُظَاهِرِ كَفَّارَةً) مېردە زىھار كەرەكە كە ففاپەتى لە سەر واجب دەبى (إِذَا عَادَ) ھەر كاتىك لە زىھار كەي گە پراو، واتە: ھەر پام كەردنەكەي ھەلەو ھەلەو، خۇي گە وە دە ھەرموئى: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ

قَبْلَ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَمُ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ﴿١٩٠﴾
 ښه ګانې خويان ده ګڼ، ښځا له زياره ګه شيان ده ګه پښه وه و ښه ګه يان ده وښته وه، واجب: کږيله يه ګه نازاد بګه پيش نه وه ي جيماع بګه، به م ګه ففاره ته ښه ته مېږ ده کړي و خوي ګه وره به وه ي ده يګه خه به رداره، جا نه ګه کږيله ي ده ست نه ګه وت واجب: دوو مانګ به دوي يه کتردا به پږوو بېي، جا نه ګه ر تواناي نه بو واجب: شه ست ګه داو هه ژار خواردن بدا.

(وَهُوَ) ګه پانه وه ي زيار نه مه يه: (أَنْ يُمَسِكَهَا بَعْدَ ظَهَارِهِ) له دوي ته واوبووني پرسته ي زياره ګه ي ښه ګه ي به ښو ميږدايه تي پابګري و ته لاقى نه دا (زَمَنْ إِمْكَانٍ فُرْقَةٍ) ماوه يه ګي نه وها: ګه ده ګونجا له و ماوه يه دا ته لاقى بدا، واته: هر ګه سيګ وشه ي زياره ي به ښه ګه ي خوي ګوت و له دوي ته واوبووني پرسته ي زياره ګه ش يه کسر به په له ښه ګه ي ته لاق نه دا، نه وه ده رده ګه وي ګه پاره ته وه بو ښو ميږدايه تي و
 فَلَوْ اتَّصَلَتْ بِهِ فُرْقَةٌ بِمَوْتٍ أَوْ فُسْخٍ أَوْ طَلَاقٍ بَائِنٍ أَوْ رَجْعِيٍّ وَلَمْ يُرَاجِعْ أَوْ جُنَّ فَلَا عَوْدَ، وَكَذَا لَوْ مَلَكَهَا أَوْ لَاعَنَهَا فَلَا أَصْحَ بِشَرْطِ سَبْقِ الْقُدْفِ ظَهَارُهُ فَلَا أَصْحَ، وَلَوْ رَاجَعَ أَوْ ارْتَدَّ مُتَّصِلًا ثُمَّ أَسْلَمَ فَلَا مَذْهَبُ أَنَّهُ عَائِدٌ بِالرَّجْعَةِ، لَا بِالإِسْلَامِ بَلْ بَعْدَهُ،

حه پامکرده ګه ي هه لوه شانده و ته وه، ګه واوبو: يه کسر ګه ففاره تي زياره ي له سر واجب ده بې، هر چه ند نه شيزانيبي نه و پاکرته ده بېته ګه پانه وه.
 به لام (فَلَوْ اتَّصَلَتْ بِهِ فُرْقَةٌ) نه ګه ر ليکچيا بوونه وه يه ګ به زياره ګه وه نوسا، واته له دوي ته واوبووني وشه ي زياره ګه يه کسر ښو ميږدايه تيه ګه نه ما: (بِمَوْتٍ) به هوي مردني يه کيګيان (أَوْ فُسْخٍ) يان به هوي هه لوه شانده وه ي ماره پښه ګه (أَوْ طَلَاقٍ بَائِنٍ أَوْ رَجْعِيٍّ وَلَمْ يُرَاجِعْ) يان به هوي ته لاقدان يکي (بائين)، يان ته لاقدان يکي (رجعي) و ښه ګه شي نه ګه پانده وه (أَوْ جُنَّ) يان ميږده ګه شيت بوو، نه وه له و حاله تانه دا (فَلَا عَوْدَ) ګه پانه وه ګه نايه ته جي و ګه ففاره تيش واجب نابي، به لام نه ګه ر به (رجعي) ته لاقيدا، ښځا ګه پانديه وه، نه و کاته ميږده ګه ده بېته ګه پاره و ګه ففاره تيشي له سر واجب ده بې، هه روه ګه له دوي ښه پوون کراوه ته وه.

﴿نَاكَادَارِي﴾: نه ګه ر زياره ي له ښيګي زه يساني، يان هه يزار کرد، نه وه تا له زه يساني و هه يزار بن ميږده ګه نابېته ګه پاره و ګه ففاره تي له سر واجب نابي، هر چه ند نه شيزانيبي له زه يساني و هه يزاره، به لام هر کاتيګ پاک بونه وه، نه ګه ر يه کسر ته لاقيان نه دا، نه و کاته ده بېته ګه پاره و ګه ففاره تي زياره ي ده ګه وښته سر، هه روه ګه له (تحفة) و

(نهایه)دا فەرموویانە.

(وَكَاذًا لَوْ مَلَكَهَا أَوْ لَاعَنَّا فِي الْأَصْح) هەروەها مێردەكە نابێتە گەپاوە ئەگەر لە دواى زىهارەكە ژنە كۆيله‌كەى بكاتە ملكى خۆى ، يان لەعنه‌تى زىناى لى‌بكا، لە فەرموودەى پاستردا، بەلام (بِشَرَطِ سَبْقِ الْقَذْفِ ظَهَارُهُ فِي الْأَصْح)بەو مەرجەى جنىپوى زىنايه‌كە لە پيش زىهارەكەدا بێ، لە فەرموودەى پاستردا.

(وَلَوْ رَاجَعَ) ئەگەر مێردەكە لە دواى زىهارەكە ژنەتەلاقدراره‌كەى گەپاندەوێ ژێر ماره‌ى خۆى (أَوْ ارْتَدَّ مُتَّصِلًا ثُمَّ أَسْلَمَ) يان يەكسەر بە دواى زىهارەكەدا مێردەكە كافربوو، ئينجا موسولمان بۆو، ئەو (فَالْمَذْهَبُ) بە فەرموودەى پاستى مەزەب: (أَنَّهُ عَائِدٌ بِالرُّجْعَةِ) بە گەپاندنەوێ ژنە تەلاقدراره‌كە مێردەكە دەبێتە گەپاوە، جياوازی نیه: پيش تەلاقدانەكە زىهارى لى‌كردبێ، يان لە دواى تەلاقدانەكە، لە هەردوو حالەدا هەر كاتێك ژنە تەلاقدراره‌كەى گەپاندەوێ، ئەو لە زىهارەكەشى دەبێتە گەپاوە كە ففاپەتى زىهارى لە سەر واجب دەبێ (لَا بِالْإِسْلَامِ) بەلام بە موسولمانبوونەوێ نابێتەوێ گەپاوە (بَلْ بَعْدَهُ) وَلَا تَسْقُطُ الْكُفَّارَةُ بَعْدَ الْعَوْدِ بِفِرْقَةٍ، وَيَحْرُمُ قَبْلَ التَّكْفِيرِ وَطْءٌ وَكَذَا لَمَسٌ وَنَحْوُهُ بِشَهْوَةٍ فَلَا أَظْهَرَ، قُلْتُ: الْأَظْهَرُ الْجَوَازُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَصِحُّ الظَّهَارُ الْمُؤَقَّتُ مُؤَقَّتًا، وَفِي قَوْلِ مُؤَبَّدًا، وَفِي قَوْلِ لَعْنٍ، فَعَلَى الْأَوَّلِ الْأَصَحُّ أَنَّ عَوْدَهُ لَا يَحْصُلُ بِإِمْسَاكِ بَلْ بِوَطْءٍ فِي الْمُدَّةِ وَيَجِبُ النَّزْعُ بِمَغِيبِ الْحَشْفَةِ،

بەلكو لە دواى موسولمانبوونەوێ- ئەگەر يەكسەر تەلاقى نەدا- دەبێتە گەپاوە كە ففاپەتى لە سەر واجب دەبێ.

(وَلَا تَسْقُطُ الْكُفَّارَةُ بَعْدَ الْعَوْدِ بِفِرْقَةٍ) لە دواى گەپانەوێ كە ففاپەتەكە لە سەر مێردەكە لاناچێ بە هوى لى‌كجيابوونەوێ: بە مردن، يان بە تەلاقدان، چونكە وەكو قەرزلە سەرى جیگیر بوو، هەم (وَيَحْرُمُ قَبْلَ التَّكْفِيرِ وَطْءٌ) پيش كە ففاپەتدانەكەش حەپامە جىماع لەگەڵ ژنەكەبكا، چونكە لە ئایەتەكەدا فەرمووی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ پيش ئەوێ جىماع بكەن. كەواتە: ئەگەر توانای هیچ جۆرە كە ففاپەتێكى-لەو سێیانیەى پراپردو- نەبو، ئەو كە ففاپەتەكە لە ئەستۆیدا دەبێتە قەرزو نابێ جىماعیش لەگەڵ ژنەكەى بكا تا توانای كە ففاپەتەكەى دەبێو كە ففاپەتەكە دەدا، هەروەك لە (مغنى)و (الشېراملسى)دا فەرموویانە. (وَكَاذًا لَمَسٌ وَنَحْوُهُ بِشَهْوَةٍ فِي الْأَظْهَرِ) هەروەها دەست لى‌دان و ماچ كردنیش بە شەهوەت حەپامە (قُلْتُ) ئىمامى (النواوى) دەفەرموێ (الْأَظْهَرُ الْجَوَازُ) بە فەرموودەى بەهێزتر: لەزەت لى‌دیتنى-جگە لە نىوان ناوك و ئەرتۆ- دروستە (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَيَصِحُّ الظَّهَارُ الْمُؤَقَّتُ) زىهارى كات بۆداندرایش دروست دەبێ، وەك بلى: تۆ لە لایمن

ماوهی مانگیک وهك پشتی دایکمی (موقتاً) زیهاره کەش به شیوه یه کی کاتی دروست ده بی، نه ک به به رده وامی، واته: هر کاتیک ماوه که ته و او بوو، دروسته: جیماعی له گه ل بکاو که ففاره تیشی ناکه ویتته سهر (وَقِي قَوْلٌ مُبْدَأٌ) له فهرمووده یه کدا: به به رده وامی دروست ده بی (وَقِي قَوْلٌ لَفُو) له فهرمووده یه کدا: پوچه لو دانه مه زراوه.

(فَعَلَى الْأَوَّلِ) جا له سهر فهرمووده یه که م که به شیوه یه کی کاتی دروست ده بی (الْأَصَحُّ أَنْ عَوْدَهُ لَا يَحْصُلُ بِإِمْسَاكِ) به فهرمووده یه پاستتر: گه پانه وهی میرده که به پاگرتنی ژنه که نایه ته جی (بَلْ بِوَطْءٍ فِي الْمُدَّةِ) به لکو به جیماع کردن له ماوهی زیهاره کدا دیتته جی، واته: هه رکا تیک پیش ته و او بوونی ماوهی زیهاره که جیماعی کرد، ئه وه ده بیته گه پاوه که ففاره تی له سهر واجب ده بی، که و ابو: (وَيَجِبُ النَّزْعُ بِمَغِيبِ الْحَشْفَةِ) هه رکا تی سهری ئه ندانه که ی برده ناو (فَرَجِ) ی ژنه که ی، واجبه: به په له لی دی ده بی نی، چونکه به م جیماعه که ففاره تی له سهر واجب ده بی و نابی به رده وام بی، که واته: تا که ففاره ته که ش نه دا، چه پامه: له ماوهی زیهاره کدا هیچی تر جیماع بکا، جا ئه گه ر ماوهی زیهاره که ته و او بوو، وَلَوْ قَالَ لِارْبَعٍ: اَنْتُنَّ عَلَيَّ كَظْهَرٍ اُمِّي. فَمُظَاهِرٌ مِنْهُنَّ فَاِنْ اُمْسَكْنَهُنَّ فَاَرْبَعُ كَفَّارَاتٍ، وَفَالْقَدِيمُ كَفَّارَةٌ، وَلَوْ ظَاهَرَ مِنْهُنَّ بِارْبَعٍ كَلِمَاتٍ مُتَوَالِيَةٍ فَعَائِدٌ مِنَ الثَّلَاثِ الْأَوَّلِ، وَلَوْ كَرَّرَ فَاِمْرَأَةً مُتَّصِلًا وَقَصَدَ تَاكِيدًا فَظَهَارٌ وَاحِدٌ، أَوْ اسْتِنَافًا فَلَا ظَهَرَ التَّعَدُّدُ، وَأَنَّهُ بِالْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ عَائِدٌ فِي الْأَوَّلِ.

(كِتَابُ الْكَفَّارَةِ)

يُشْتَرَطُ نِيَّتُهَا لَا تَعِينُهَا، وَخِصَالُ كَفَّارَةِ الظَّهَارِ:

ئهو کاته که ففاره ته که له ئه ستوی دا ده بیته قهرزو جیماعیشی بۆ چه لال ده بی، هه ر وهك له زۆریه ی سهر چاره کاندای پوون کراوه ته وه.

(وَلَوْ قَالَ لِارْبَعٍ) ئه گه ر گۆتی هه ر چوار ژنه کانی: (اَنْتُنَّ عَلَيَّ كَظْهَرٍ اُمِّي) ئیوه له سهر من وهك پشتی دایکمن. ئه وه (فَمُظَاهِرٌ مِنْهُنَّ) له هه ر چواریان زیهاره که ره، که و ابو: (فَاِنْ اُمْسَكْنَهُنَّ) ئه گه ر هه ر چواری پاگرتن و ده سبه جی ته لاقی نه دان (فَاَرْبَعُ كَفَّارَاتٍ) چوار که ففاره تی له سهر واجب ده بن (وَقِي الْقَدِيمُ كَفَّارَةٌ) له فهرمووده یه کۆندا: ته نها یه که که ففاره تی له سهر واجب ده بی (وَلَوْ ظَاهَرَ مِنْهُنَّ بِارْبَعٍ كَلِمَاتٍ مُتَوَالِيَةٍ) ئه گه ر زیهاری له هه ر چواریان کرد به چوار ووشه ی به دوا یه کتردا، ئه وه (فَعَائِدٌ مِنَ الثَّلَاثِ الْأَوَّلِ) له سی ژنه که ی سهره تادا ده بیته گه پاوه و سی که ففاره تی ده که ونه سهر، هه م ئه گه ر چواره که ش ده سبه جی ته لاق نه دا، که ففاره تی چواره میشی ده که ویتته سهر.

(وَلَوْ كَرَّرَ فِي امْرَأَةٍ مُتَّصِلًا وَقَصَدَ تَاكِيدًا) ئه گه ر چه ند جارێک ووشه ی زیهاری به بی نیوان

دووباره کرده‌وه، مه‌به‌ستیشی به‌هی‌زکردن بوو، ئه‌وه (فَظْهَارٌ وَاحِدٌ) به‌یه‌ك زیهار ده‌ژمی‌دری (أَوَاسْتِنْتُنَا) یان مه‌به‌ستی بنیاتنان بوو، ئه‌وه (فَالْأَظْهَارُ التَّعْدُدُ) به‌فه‌رمووده‌ی به‌هی‌زتر: به‌گویره‌ی ژماره‌ی ووشه‌كان زیهاره‌كه‌ش ده‌بیته ژماره (وَأَنَّهُ بِالْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ عَائِدٌ فِي الْأَوَّلِ) هه‌ر به‌فه‌رمووده‌ی به‌هی‌زتر: به‌گوته‌ی جاری‌دووه‌می زیهاره‌كه‌ش ده‌بیته گه‌پاوه له‌جاری‌یه‌كه‌مداو كه‌فهارته‌ی زیهاری‌یه‌كه‌می له‌سه‌ر واجب ده‌یی.

(يُشْتَرَطُ نَيْتُهَا) به مەرج دادەندەری: نیه تی که ففاره ته که بیئی، وه ک بلئی: (ئەم کۆیلەم له بری که ففاره ته کهم ئازاد کرد). یان: (نیه تمه سبه یینئ له بری که ففاره ته کهم به پۆژوو بم). یان: (ئەم دانەویڵەم له بری که ففاره ته کهم دا بهم مه ژاره).
(لَا تَعِيْنُهَا) به لام دیاری کردنی که ففاره ته که مەرج نیه و پتویست ناکا بلئی: له بری که ففاره تی زیهاره کهم. یان کوشتنه کهم.

سِفْه تَیْیه کەم؛ (عَتَقْ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً) یە کە مجار ئازادکردنی کۆیلە یەکی موسولمانە (بِلَا عَيْبٍ يُخْلُ بِالْعَمَلِ وَالْكَسْبِ) کۆیلە کەش عەبییەکی وەهای نەبی: کە زیان لە کارو کاسبی بەدا، کە وابو: (فَتُجْزَى صَغِيرٌ وَأَقْرَعٌ وَأَعْرَجٌ) کۆیلە ی بچوک و کە چەل و شەلە دروست دەبی، کە (يُمْكِنُهُ تَبَاعُ مَشْيٍ) شەلە کە بتوانی بە دوا ییە کدا بپروا (وَأَعْوَرٌ وَأَصْمٌ وَآخِرَسٌ وَأَخْشَمٌ) کۆیلە ی یە کچاو و کە پو لال و بۆننە کە ریش دروست دەبی، هەم (وَفَاقِدٌ أَنْفِهِ وَأَذُنَيْهِ وَأَصَابِعِ رِجْلَيْهِ) کۆیلە ی بێ لووت و بێ گوێ و بێ پەنجە ی قاچەکانی دروست دەبی.

(لَا زَمَنٌ) بە لام کۆیلە ی سە قەتی لە کار کە وتوو دروست نابێ، هەم (وَلَا فَاقِدُ رِجْلٍ) کۆیلە ی یە ک قاچیش دروست نابێ (أَوْ خَنْصِرٍ وَيَنْصِرٍ مِنْ يَدٍ) یان پەنجە ی قلیجە و مامە لیجە ی لە دەستێک نەبی (أَوْ أَتْمَلْتَيْنِ مِنْ غَيْرِهِمَا) یان دوو سەر پەنجە ی لە یە کێک لە سێ پەنجە کانی تر نەبی (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) دە فەرموێ (أَوْ أَتْمَلَةٍ إِبْهَامٍ) یان سەر پەنجە کە ی پەنجە گە و رە کە ی نەبی، بە

نابن (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه زیان له کارکردن ده‌دا (وَلَا هَرَمَ عَاجِزٌ) هم پیری په‌ککه‌وتووش دروست نابن، هم (وَمَنْ أَكْثَرُ وَقْتِهِ مَجْنُونٌ وَمَرِيضٌ لَا يُرْجَى) نه‌وه‌ی زوړینه‌ی کاته‌که‌یشی شپته، یان نه‌خو‌ش‌یک‌ی به‌رده‌وامه (فَإِنْ بَرَأَ بَانَ الْإِجْزَاءُ فِي الْأَصَحِّ) نه‌گه‌ر نه‌خو‌شه به‌رده‌وامه‌که له دوا‌ی نازاد‌کردن چاک بو‌وه، نه‌و کاته ناشکرا ده‌بی: که دروست بو‌وه.

(وَلَا يُجْزَى شِرَاءٌ قَرِيبٍ بِنَيْتَةِ كَفَّارَةٍ) دروست نابن کو‌په‌کان و باو‌که‌کانی ب‌ک‌پ‌ی به‌نیته‌ی که‌ف‌پ‌ه‌ت، چونکه به‌خو‌دی کرپنه‌که نه‌وانه نازاد ده‌بن (وَلَا أُمَّ وَلَوْ وَذِي كِتَابَةٍ صَحِيحَةٍ) هم دروست نابن دایکه‌مندالله‌که‌ی و نوسراو‌پ‌یدراوه‌که‌یشی له که‌ف‌پ‌ه‌ت نازاد بکا، به‌لام (وَيُجْزَى مُدَبَّرٌ وَمُعَلَّقٌ بِصِفَةٍ) دروست ده‌بی نه‌و کو‌یله‌یه نازاد بک:

که نازاد‌کردنه‌که‌ی به‌مردنی گه‌وره‌که‌ی، یان به‌سیفه‌تی‌کی‌ت‌ره‌وه هه‌لو‌اسراوه.

(فَإِنْ أَرَادَ جَعَلَ الْعَتَقَ الْمُعَلَّقَ كَفَّارَةً) جا نه‌گه‌ر ویستی نازاد‌کردنه هه‌لو‌اسراوه‌که‌ی به‌هه‌لو‌اسراوی بکاته که‌ف‌پ‌ه‌ت، نه‌وه (لَمْ يَجُزْ) دروست نیه، به‌لام (وَلَهُ تَغْلِيْقُ عَتَقِ الْكَفَّارَةِ بِصِفَةٍ) ب‌وی دروسته نازاد‌کردنی که‌ف‌پ‌ه‌ته‌که به‌سیفه‌تی‌که‌وه هه‌لو‌اسراوی:

وَإِعْتَاْقُ عَبْدِيْهِ عَنِ كَفَّارَتِيْهِ عَنْ كُلِّ نِصْفٍ ذَا وَنِصْفُ ذَا، وَلَوْ أَعْتَقَ مُعْسِرٌ نِصْفَيْنِ عَنْ كَفَّارَةٍ فَلَا أَصَحَّ الْإِجْزَاءُ إِنْ كَانَ بَاقِيَهُمَا حُرًّا، وَلَوْ أَعْتَقَ بَعْوَضَ لَمْ يَجُزْ عَنِ كَفَّارَةٍ، وَالْإِعْتَاْقُ بِمَالٍ كَطَّلَاقٍ بِهِ، فَلَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ أُمَّ وَلَدِكَ عَلَى أَلْفٍ فَأَعْتَقَ نَفَذَ وَلَزِمَهُ الْعَوَضُ، وَكَذَا لَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ عَبْدَكَ عَلَيَّ كَذَا فَأَعْتَقْتُ فَلَا أَصَحَّ، وَإِنْ قَالَ أَعْتَقْتُهُ عَنِّيْ عَلَيَّ كَذَا فَفَعَلَ عَتَقَ عَنِ الطَّالِبِ وَعَلَيْهِ الْعَوَضُ، وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَمْلِكُهُ عَقَبَ لَفْظِ الْإِعْتَاْقِ ثُمَّ يَعْتَقُ عَلَيْهِ، وَمَنْ مَلَكَ عَبْدًا أَوْ ثَمَنَهُ فَاصِلًا عَنْ كِفَايَةِ نَفْسِهِ وَعِيَالِهِ نَفَقَةً وَكِسْفَةً وَسُكْنًى وَأَتَانًا لَا بُدَّ مِنْهُ

وه‌ک هه‌ر کاتیک چوپه ناو‌خانوه‌که تر له بری که‌ف‌پ‌ه‌ته‌که‌م نازاد بی. نه‌وه هه‌ر کاتیک چوپه خانوه‌که له بری که‌ف‌پ‌ه‌ته‌که‌ی نازاد ده‌بی.

(وَإِعْتَاْقُ عَبْدِيْهِ عَنِ كَفَّارَتِيْهِ) هم ب‌وی دروسته دوو کو‌یله‌ی خو‌ی له بری دوو که‌ف‌پ‌ه‌ته‌کانی نازاد بکا: (عَنْ كُلِّ نِصْفٍ ذَا وَنِصْفُ ذَا) له بری هه‌ر که‌ف‌پ‌ه‌ته‌یک نیوه‌ی نه‌و کو‌یله‌یه و نیوه‌ی نه‌و کو‌یله‌یه (وَلَوْ أَعْتَقَ مُعْسِرٌ نِصْفَيْنِ عَنْ كَفَّارَةٍ) نه‌گه‌ر نه‌بو‌ویک دوو نیوه‌ی له دوو کو‌یله‌ی له بری که‌ف‌پ‌ه‌ته‌یک نازاد کردن (فَلَا أَصَحَّ الْإِجْزَاءُ إِنْ كَانَ بَاقِيَهُمَا حُرًّا) به‌فه‌رمووده‌ی پاستر: دروست ده‌بی نه‌گه‌ر نیوه‌که‌ی تریشیان نازاد بی (وَلَوْ أَعْتَقَ بَعْوَضَ لَمْ يَجُزْ عَنِ كَفَّارَةٍ) نه‌گه‌ر کو‌یله‌که‌ی به‌پاره نازاد کرد به‌هر که‌ف‌پ‌ه‌ت ناکه‌وی.

(وَإِعْتَاْقُ بِمَالٍ كَطَّلَاقٍ بِهِ) نازاد‌کردن به‌مال وه‌ک ته‌لا‌قدان به‌ماله، که‌وابو: (فَلَوْ قَالَ أَعْتَقْتُ أُمَّ وَلَدِكَ عَلَى أَلْفٍ) نه‌گه‌ر گوتی دایکه‌مندالله‌که‌ت له سه‌ر هه‌زار دینار نازاد بکه (فَأَعْتَقَ) نه‌ویش نازادی کرد (نَفَذَ وَلَزِمَهُ الْعَوَضُ) نازاد‌کردنه‌که جپه‌جی ده‌بی و

هه زاره کهش ده که ویتته سه ر داواکاره که (وَكَذَا لَوْ قَالَ أُعْتِقَ عَبْدَكَ عَلَى كَذَا) هه روه ها نه گه ر بلّی: کزله که ت له سه ر نه وه نده نازاد بکه (فَأَعْتَقَ فِي الْأَصَحِّ) نه ویش نازادی کرد، نه و کاته ش نازاد کردنه که جیبه جی ده بی و هه زاره کهش ده که ویتته سه ر داواکاره که (وَإِنْ قَالَ أُعْتِقَهُ عَنِّي عَلَى كَذَا) نه گه ر گوتی کزله که ت له بری من له سه ر نه وه نده پاره یه نازاد بکه. مه به ستیشی له بری که ففاره ته که ی خوی بوو (فَفَعَلَ) خاوه نه کهش نازادی کرد، نه وه (عَتَقَ عَنِ الطَّالِبِ وَعَلَيْهِ الْعِوَضُ) له بری داوا کاره که نازاد ده بی و به به ر که ففاره ته که شی ده که وئو نرخه ناوبراوه که شی له سه ر واجب ده بی بۆ خاوه نه که، چونکه (وَالْأَصَحُّ أَنَّهُ يَمْلِكُهُ عَقَبَ لَفْظِ الْإِعْتَاقِ) به فرموده ی پاستر: داواکاره که ده بیته خاوه نی کزله که له دوا ی ووشه ی نازاد کردن (ثُمَّ يَعْتِقُ عَلَيْهِ) ئینجا له سه ری نازاد ده بی.

(وَمَنْ مَلَكَ عَبْدًا أَوْ ثَمَنَهُ) هه ر که سیك کزله یه کی هه بوو، یان پاره ی کزله یه کی هه بوو: که (فَاضِلًا عَنْ كِفَايَةِ نَفْسِهِ وَعِيَالِهِ نَفَقَةً وَكِسْوَةً وَسُكْنًى وَأَتَانًا لِأَبَدٍ مِنْهُ) زیاد بوو له به شی به ختو کردنی خوی و زن و منداله کانی: له پووی بژیو و به رگو نیشته جی بوون و که لوپه لی لَزِمَهُ الْعِتْقُ، وَلَا يَجِبُ بَيْعُ ضَيْعَةٍ وَرَأْسِ مَالٍ لَا يَفْضُلُ دَخْلُهُمَا عَنْ كِفَايَتِهِ، وَلَا مَسْكَنٍ وَعَبْدٍ نَفِيسَيْنِ أَلْفَهُمَا فِي الْأَصَحِّ، وَلَا شِرَاءَ بَغْنٍ، وَأَظْهَرُ الْأَقْوَالِ: اِعْتِبَارُ أَلْيَسَارِ بِوَقْتِ الْأَدَاءِ. فَإِنْ عَجَزَ عَنْ عِتْقِ صَامٍ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ بِالْهَلَالِ بِنِيَّةِ كَفَّارَةٍ، وَلَا يُشْتَرَطُ نِيَّةُ التَّسَائُعِ فِي الْأَصَحِّ، فَإِنْ بَدَأَ فِي أَثْنَاءِ شَهْرِ حُسْبِ الشَّهْرِ بَعْدَهُ بِالْهَلَالِ وَأَتَمَّ الْأَوَّلَ مِنَ الثَّلَاثِ ثَلَاثِينَ،

پیوست، نه وه (لَزِمَهُ الْعِتْقُ) واجبه کزله یه که له که ففاره ته که ی نازاد بکا، به لام (وَلَا يَجِبُ بَيْعُ ضَيْعَةٍ وَرَأْسِ مَالٍ لَا يَفْضُلُ دَخْلُهُمَا عَنْ كِفَايَتِهِ) واجبه نیه: باغو سه رمایه ی بازرگانی ی بفروشی که به رمه مه کان له پیوستیه کانی زیاتر نه بی (وَلَا مَسْكَنٍ وَعَبْدٍ نَفِيسَيْنِ أَلْفَهُمَا فِي الْأَصَحِّ) هه م واجبه نیه خانووه به نرخه که ی کزله به نرخه که ی بفروشی که لییان پاهاتبی، هه م (وَلَا شِرَاءَ بَغْنٍ) واجبه نیه به زهره ر کزله که بکپی (وَأَظْهَرُ الْأَقْوَالِ اِعْتِبَارُ أَلْيَسَارِ بِوَقْتِ الْأَدَاءِ) به هیترتینی فرموده کان: هه بوونی ده سه لاتی کزله نازاد کردن به کاتی که ففاره تدانه که په چاو ده کری.

سیفه تی دووه می که ففاره ت: (فَإِنْ عَجَزَ عَنْ عِتْقِ) جا نه گه ر که ففاره تده ره که توانای نازاد کردنی کزله ی نه بو (صَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) واجبه دوو مانگ به دوا ی یه کتردا به پوژوو بی، به به لکه ی ثایاته که (بِالْهَلَالِ) هه ردو مانگه کانیش به گویره ی دیتنی مانگی یه کشه وه بن، هه ر چه ند هه ردو وکیشیان که مه مانگ بن.

ئینجا له و دوو مانگه دا واجبه: له گشت شه ویکدا (بِنِيَّةِ كَفَّارَةٍ) نیه ت بیئی: که سبه یئی له

بری که ففاره ته که ی به پۆژوو ده بی، به لام له مه زه بی ئیمام (مالک) دا: یه ک نیه ت له شه وی یه که مده به سه بۆ هه ردوو مانگه کان به و مه رجه ی به دوا یه کتیه که ی نه پچرپی به هۆی سه فه رو نه خۆشی، که واته: هه ر کاتی که به دوا یه کتیه که ی پچرا، ئینجا هۆی پچرانه که ش نه ما، نه و کاته مه رجه: نه ته کی تر دووباره بی نیته وه بۆ نه و پۆژووانه ی ماون، هه روه که له نیه تی پۆژوودا پوونمان کرده وه (وَلَا يُشْتَرَطُ نِيَّةُ التَّائِبِ) به مه رج داناندری نیه تی به دوا یه کتری دا بی نی (فِي الْأَصَحِّ) له فه رمووده ی پاستتردا.

(فَإِنْ بَدَأَ فِي أَثْنَاءِ شَهْرٍ) جا نه گه ر له ناو مانگی که دهستی به پۆژوو گرتن کرد، نه وه که نه و مانگی ته و او کرد (حُسِبَ الشَّهْرُ بَعْدَهُ بِالْهَلَالِ) مانگی که ی دوا ی نه م مانگی به دیتنی مانگی یه که شه وه حیساب ده کری، ئینجا (وَأَتَمَّ الْأَوَّلَ مِنَ الثَّلَاثِ ثَلَاثِينَ) نه وه نده پۆژه ی له یه که مه که ش مابون له مانگی سی یه م سی پۆژ ته و او ده کا، چونکه ناگو نجی له و مانگی ده ا مانگی یه که شه وه په چاو بکری، که وابو: نه گه ر له هیچ مانگی که نه گونجا مانگی یه که شه وه بی نی، نه و کاته واجبه شه ست پۆژ به دوا یه کتری ته و او بکا.

وَيَزُولُ التَّائِبُ بِفَوَاتِ يَوْمٍ بِلَا عُذْرٍ وَكَذَا بِمَرَضٍ فِي الْجَدِيدِ، لَا بِحَيْضٍ وَكَذَا جُنُونٌ عَلَى الْمَذْهَبِ. فَإِنْ عَجَزَ عَنْ صَوْمٍ بِهِمْ أَوْ مَرَضٍ - قَالَ الْأَكْثَرُونَ - لَا يُرْجَى زَوَالُهُ،

(وَيَزُولُ التَّائِبُ بِفَوَاتِ يَوْمٍ بِلَا عُذْرٍ) به دوا یه کتیه که ی دوو مانگی که لاده چی و ده پچرپی به له ده ستچوونی ته نها پۆژوو ی که به بی عوزر، هه رچه ند پۆژوو که ی ئاخیریش بی، یان نیه تی له بیرچوو بی، یان په مه زان، یان جه زن بکه ویتته نیوان پۆژوو که کان، واته: هه ر کاتی که به دوا یه کتیه که ی پچرا، واجبه: سه ره بنیات ده ست به دوو مانگی که کان بکاته وه.

که وابو: نه گه ر که ففاره ته ده ره که له ناو دوو مانگی که کاند مرده، دروست نیه یه کی کی تر له سه ر پابردوی نه و یه وه دوو مانگی که ی بۆ ته و او بکا، به لکو: یان ده بی له میراته که ی هه موو که ففاره ته که ی بۆ بدری، یان سه ره بنیات یه کی کی تر دوو مانگی که ی له جیاتی به پۆژوو بی، به لام نه و که سه ی له جیاتی مرده وه که دوو مانگی که ی که ففاره ته به پۆژوو ده بی، له سه ر وی واجبه نیه به دوا یه کتری دا بی، هه روه که له (الشهرا ملسی) و (الشروانی) دا پوون کرا وه ته وه. (وَكَذَا) هه روه ها نه گه ر له ده ستچونی پۆژوو که به عوزیش بی: وه که (بِمَرَضٍ) به هۆی نه خۆشی به پۆژوو نه بو بی (فِي الْجَدِيدِ) له فه رمووده ی نو ئی دا، به لام له فه رمووده ی کۆندا: به پۆژوو نه بو نی به هۆی نه خۆشی به دوا یه کتیه که نا پچرپی، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فه رموویانه.

(لَا بِحَيْضٍ) به لام به هۆی هه یزو نی فاس به دوا یه کتیه که نا پچرپی؟ وه که ئافره تی که ففاره ته کوشتنی که به پۆژوو بی (وَكَذَا جُنُونٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) هه روه ها شیتبوو نیش به دوا یه کتیه که نا پچرپی، له سه ر فه رمووده ی پاستی

مه زهه ب، كه واته: هر كاتيك حه يزو زه يسانئو شئتي نه مان، نه وهنده ي له دوو مانگه كان ماوه، له سر پابردووه كه ي ته واوي ده كا.

﴿ناگاداري﴾: له مه زهه بي ئيمام (أحمد) دا: نه گهر مانگي په مه زان بكه وئته نئوان دوو مانگه كه، يان به هؤي جه زن، يان به هؤي حه يزو نيفاس، يان به هؤي نه خؤشيه كي به ترس، يان به هؤي شئتي به پؤژوو نه بو، نه وانه هيچيان به دوايه كتره كه ناپچرئن، كه واته: هر كاتيك په مه زان و هؤيه كانئ تر نه مان، نه وهنده ي له دوو مانگه كان ماوه له سر پابردو ته واوي ده كا، هه روه كه له (شرح المَقْنِع) دا پوون كراوه ته وه، كه واو: دروسته كه ففاره تده ره كه خؤي (تَقْلِيد) بكا.

سيفه تي سئيه مي كه ففاره ت: (فَإِنْ عَجَزَ عَنْ صَوْمٍ) نه گهر كه ففاره تده ره كه تواناي به پؤژوو بوي نه بو: (بِهِمْ أَوْ مَرَضٍ - قَالَ الْأَكْثَرُونَ - لَا يُرْجَى زَوَالُهُ) به هؤي پيري، يان نه خؤشيه كي نه وها كه ئومئدي چاك بو نه وه ي نه بئ- وه كه زؤربه ي زانايان فهرموويانه-، يان **أَوْ لِحِقَهُ بِالصَّوْمِ مَشَقَّةٌ شَدِيدَةٌ، أَوْ خَافَ زِيَادَةَ مَرَضِهِ** **لَا كَافِرًا وَلَا هَاشِمِيًّا وَمُطَلِّبِيًّا سِيَّ**
منهاج- بهرگي چواهم-24

(كِتَابُ اللَّعَانِ)

يَسْقِيهِ قَذْفًا، وَصَرِيحُهُ الزَّنَا كَقَوْلِهِ لِرَجُلٍ أَوْ امْرَأَةٍ:

دوو مانگ به رده وام بئ- وه كه متری زانايان فهرموويانه- (أَوْ لِحِقَهُ بِالصَّوْمِ مَشَقَّةٌ شَدِيدَةٌ)

يان به هؤي پؤژوو نازاري كي زياتر له عاده تي ده گه يشتئ (أَوْ خَافَ زِيَادَةَ مَرَضِهِ) يان ترسا نه خؤشيه كي زياد ببئ، نه و كاته (كَفَّرَ بِإِطْعَامِ سِتِّينَ مِسْكِينًا أَوْ فَقِيرًا) له بری كه ففاره ته كه ي دانه وئله ي ساغ ده داته شه ست گه داو هه ژار به به لگه ي نايه ته كه.

(لَا كَافِرًا) نابئ گه داو هه ژاره كه كافر بئ، هه م (وَلَا هَاشِمِيًّا وَمُطَلِّبِيًّا) نابئ له نه ته وه ي (هاشم) و (المطلب) بئ: كه خزمه كانئ پئغه مبه رن و ﷺ زه كاتيشيان لئحه پامه، كه واته: سه يده كانئش له (بنی هاشم) ن و كه ففاره تيان لئحه پامه.

(سِتِّينَ مَدًّا) كه ففاره ته كه ش شه ست مست دانه وئله يه، هه ر گه دايه ك، يان هه ر هه ژاريك يه ك مستي ده داتئ (مِمَّا يَكُونُ فِطْرَةً) له و جوړه ي بؤ سهرفيتره ده بو، واته: دانه وئله ي ساغ له و جوړه ي به نه غله بي خه لكی شوئنه كه ده يخوا، نه ك چئشيتان ده رخوا رد بدا.

﴿ناگاداري﴾: له مه زهه بي ئيمامي (حنفي) دا نه دازه ي كه ففاره ت بؤ هه ر گه دايه ك، يان هه ژاريك: نيو ساعی گهنمه، كه ده كاته: (1815) هه زارو هه شتسه دو پانزه غرام، واته: نزیکه ي دوو كيلو، هه م له مه زهه بي ئيمامي (حنفي) دا دروسته: نرخی دانه وئله كه ش له

که ففارهت بدا، که وایو: نه گهر که ففارهتدهره که خزی (تقلید)ی نیمامی (حنفی) بکا نرخی – نزیکه ی – دوو کیلو گهنم ده داته هر گه دایه ک، یان هه ژاریک، هه روه ک له (مجمع الأنهر)دا پوون کراوه ته وه.

جا بزانه: نه گهر توانای هیچ سیفه تیکی که ففارهت تی نه بو، نه وه که ففارهت ته که ی هر له نه ستوی دا ده مینی و هه رکاتیکی توانای سیفه تیکی هه بو، واجبه بیکا، هه روه ک له زۆربه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

﴿كِتَابُ اللَّعَانِ: پهرتوکی له عنه ت لیکنکردنی ژن و میړد﴾

واته: له و حاله ته ی میړده که به ژنه که ی ده لئ: زینات کردوه. هیچ شاهیدیشی نه، به و پستانه ی داهاتوو- که له قورپانی پیروژ داندراون- له عنه ت له یه کتری ده که نه وه تا هه تای ی لیک جیا ده بنه وه.

که وایو: (يَسْبِقُهُ قَذْفٌ) مه رجه: له عنه ت لیکنکردنه که جنیودانیکی زینای له پیښدا بئ (وَصَرِيحُهُ) ووشه ی ناشکرای جنیودانه که: (الزَّانَا) ووشه ی زینایه (كَقَوْلِهِ لِرَجُلٍ أَوْ امْرَأَةٍ زَنَيْتَ أَوْ زَنَيْتِ أَوْ يَا زَانِي أَوْ يَا زَانِيَةً. وَالرَّمْيُ بِإِبِلَاحٍ حَشَفَةٍ فِي فَرْجٍ مَعَ وَصْفِهِ بِتَحْرِيمٍ أَوْ دُبُرٍ صَرِيحَانِ، وَزَنَاتٌ فَيَالْجَبَلِ كِنَايَةً، وَكَذَا زَنَاتٌ فَقَطُ فَيَالْأَصْحَ، وَزَنَيْتَ فَيَالْجَبَلِ صَرِيحٌ فَيَالْأَصْحَ، وَقَوْلُهُ: يَا فَاجِرُ يَا فَاسِقُ. وَلَهَا: يَا خَيْشَةَ، وَأَنْتِ تُحْبِبِينَ الْخُلُوءَ. وَلَقَرَشِيٍّ: يَا نَبْطِي. وَلَزَوْجَتِهِ لَمْ أَجِدْكَ عَذْرَاءَ. كِنَايَةً فَإِنْ أَنْكَرَ إِرَادَةَ قَذْفٍ صُدِّقَ بِبَيِّنِهِ، وَقَوْلُهُ: يَا ابْنَ الْحَلَالِ وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ بِزَانٍ وَنَحْوِهِ، تَغْرِيبُ لَيْسَ بِقَذْفٍ وَإِنْ نَوَاهُ،

وه که به مه به سستی نابوو و بردن بلایته پیاوړیک، یان ئافره تی: (زَنَيْتَ أَوْ زَنَيْتِ) زینات کردوه (أَوْ) یان بلای: (يَا زَانِي أَوْ يَا زَانِيَةً) هو زیناکه ر، یان قونده ر، قونگی، قه حبه، هه روه ک له (تحفة) دا فهرموویه تی.

به لام نه گهر مه به سستی نابوو و بردن نه بئ، به لکو مه به سستی شاهیدی له سه ردان بئ، یان مه به سستی له کارخستنی شاهیده که بئ، یان بلای: فلانکه س گوتی: زینام کردوه. نه و کاته نابایته جنیودانی زینا، هه روه ک له زۆربه ی سه رچاوه کاندایه رموویانه.

(وَالرَّمْيُ بِإِبِلَاحٍ حَشَفَةٍ فِي فَرْجٍ مَعَ وَصْفِهِ بِتَحْرِيمٍ أَوْ دُبُرٍ) جنیودان به پرسته ی: سه ری نه ندانه که ت به حه پامی ده ناو (فرج)یک ناوه، یان ده ناو کونی پرسته وه ناوه (صَرِيحَانِ) هه ردوکیان ووشه ی ناشکران، هه روه ها به حه پامی گانت داوه، یان به حه پامی گانت کردوه، نه وه ش ووشه ی ناشکرایه (وَزَنَاتٌ فَيَالْجَبَلِ كِنَايَةً، وَكَذَا زَنَاتٌ فَقَطُ فَيَالْأَصْحَ) ووشه ی (زَنَاتٌ) که له عه په بی دا به واته ی سه رکه وتنه، بۆ عه په بزمانه کان ووشه یه کی نا ناشکرای جنیوی زینایه، له فهرمووده ی پاستردا، به لام (وَزَنَيْتَ فَيَالْجَبَلِ) ووشه ی زینات

کردوه له چپایه که دا (صَرِيحٌ فِي الْأَصَحِّ) ووشه یه کی ناشکرای جنیودانه که یه، له
فهرمووده ی پاستردا.

(وَقَوْلُهُ) پیاوکه بلایته پیاویک: (يَا فَاجِرُ) هُوَ بَنِي نَامُوس = گونا هکار (يَا فَاسِقُ) هُوَ فَاسِقُ
(وَلَهَا) يَانَ بلایته ئافره تیک: (يَا حَبِيبَتُهُ) هُوَ پيسی، هم (وَأَنْتِ تُحِبِّينَ الْخُلُوةَ) تُو پیت خۆشه
به ته نها له گهل پیاواندا بی (وَلِقُرَشِي) يَانَ بلایته پیاویکی قورده یشی: (يَا نَبَطِي) هُوَ
جوتیاری عه جه م (وَلَزَوَّجَتِهِ لَمْ أَجِدْكَ عَذْرَاءً) يَانَ بلایته ژنه که ی خوی: له کاتی به زاو ابوونم
تو کچ نه بوی، نه وانه گشتی (کِنَانِيَّةً) ووشه ی ناشکرای جنیودانن، که وایو: (فَإِنْ أَنْكَرَ إِرَادَةَ
قَذْفٍ) نه گهر جنیوده ره که گوتی: مه به ستم جنیوی زینا نه بو. نه وه (صُدِّقَ بِبَيْمِينِهِ) به
سویند خواردن باوه پی پی ده کری.

(وَقَوْلُهُ) که بلایته پیاویک (يَا ابْنَ الْحَلَالِ وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ بِزَانٍ) هُوَ کوپی حه لال به لام من
زیناکه رنیم (وَتَحْوِهِ) هم گزته ی تری نه وهاش: وه ک دایکی من قاحبه نیه، من نیرباز نیم،
نه وانه (تَغْرِیضُ) پیچو په نایه و (لَيْسَ بِقَذْفٍ وَإِنْ نَوَاهُ) جنیودانی زینا نیه، هر چه ند
وَقَوْلُهُ: زَنَيْتُ بِكَ. إِقْرَارُ بَرْنًا وَقَذْفٌ، وَلَوْ قَالَ لِرَزْوَجَتِهِ: يَا زَانِيَةً. فَقَالَتْ: زَنَيْتُ بِكَ أَوْ أَنْتَ
أَزْنَى مِنِّي. فَقَاذِفٌ وَكَانِيَّةٌ، فَلَوْ قَالَتْ: زَنَيْتُ وَأَنْتَ أَزْنَى مِنِّي. فَمَقْرَةٌ وَقَاذِفَةٌ، وَقَوْلُهُ: زَنَى
فَرَجُكَ أَوْ ذَكَرَكَ. قَذْفٌ، وَالْمَذْهَبُ أَنَّ قَوْلَهُ: يَدُكَ وَعَيْنُكَ، وَلَوْلَدِهِ لَسْتَ مِنِّي أَوْ لَسْتَ
ابْنِي. كِنَانِيَّةٌ، وَلَوْلَدٍ غَيْرِهِ: لَسْتَ ابْنُ فَلَانٍ. صَرِيحٌ إِلَّا لِمَنْفِيٍّ بِلَعَانٍ، وَيُحَدُّ قَاذِفٌ مُحْصَنٍ،

نیه تی جنیودانه که شی هه بی (وَقَوْلُهُ) که جنیوده ره که بلایته ئافره تیک، يَانَ پیاویک: (زَنَيْتُ
بِكَ) زینام له گهل تو کردوه (إِقْرَارُ بَرْنًا وَقَذْفٌ) دان پیداهیتانی زیناکردنه و هم جنیودانی
زینایه، که واته: سزای زیناو جنیودانه که ی هه ردووک ده که ونه سهر.

ئینجا بزانه: جنیودان به زینای ئاژه له کان: وه ک که رگی. يَانَ هیسترت گاوه. نابیتته جنیودانی
زینا، به لام واجبه: جنیوده ره که ته مبی بکری، هه روه که له (نهایه) و (مغنی) دا فهرمویانه.

(وَلَوْ قَالَ لِرَزْوَجَتِهِ) نه گهر گزته ی خوی: (يَا زَانِيَةً) هُوَ زیناکه (فَقَالَتْ زَنَيْتُ بِكَ)
ژنه که ش گوتی زینام له گهل تو کردوه (أَوْ أَنْتَ أَزْنَى مِنِّي) تو له من زیناکه رتری، نه وه
(فَقَاذِفٌ) میرده که به ناشکرای جنیوده ری زینایه به ژنه که ی و (وَكَانِيَّةٌ) ژنه که ش به
نااشکرا جنیوده ره به میرده که ی، واته: نه گهر ژنه که سویند بخوا پی پی باوه پ ده کری
که مه به ستمی جنیوی زینا نه بو (فَلَوْ قَالَتْ) نه گهر ژنه که گوتی (زَنَيْتُ وَأَنْتَ أَزْنَى مِنِّي)
زینام کردوه و توش له من زیناکه رتری، نه وه (فَمَقْرَةٌ وَقَاذِفَةٌ) ژنه که دانیه نه ره به
زیناکردنی خوی، هم جنیوده ری زینا شه به میرده که ی، که واته: سزای زیناو
جنیودانه که ی هه ردووک ده که ونه سهر.

(وَقَوْلُهُ) که جنیوده‌ره که بلی (زَنَى فَرْجُكَ أَوْ ذَكَرُكَ) قوزت زینای کردوه، یان کِیَرَت زینای کردوه، نه‌وه‌ش (قَذْفُ) جنیودانی زینایه، به‌لام (وَالْمَذْهَبُ) به‌فرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب: (أَنَّ قَوْلَهُ يَدُكَ وَعَيْنُكَ) نه‌گه‌ر بلی: ده‌ست و چاروت زینای کردوه (وَلَوْلَاكَ) یان نه‌گه‌ر بلیته من‌داله‌که‌ی خوی: (لَسْتَ مِنِّي أَوْ لَسْتَ ابْنِي) تو له من نی. یان تو کوپی من نی. نه‌وانه‌ش (كِنَايَةً) ووشه‌ی نا‌ناشکرای جنیودان، واته: دووه‌م و سئیه‌مه‌که بئ دایکی‌کوچه‌که به نا‌ناشکرای ده‌بنه جنیودانی زینا.

به‌لام (وَلَوْلَاكَ غَيْرُهُ) نه‌گه‌ر بلیته من‌دالی که‌سیکی‌تر: (لَسْتَ ابْنُ فُلَانٍ) تو کوپی فلانه‌که‌س نی. نه‌وه (صَرِيحٌ) ووشه‌ی نا‌شکرای جنیودانی زینای دایکیه‌تی (إِلَّا لِمَنْفِي بِلْعَانٍ) ته‌نها نه‌و من‌داله نه‌بی که به له‌عنه‌تکردن له نه‌ژاد لابر‌درابی.

﴿سزای جنیودانی زینا﴾

(وَيَحْدُ قَاذِفُ مُحْصَنٍ) جنیوده‌ری زینا به یه‌کی‌داوینپاک، واجبه: سزا بدری به لی‌دانی هه‌شتا شوپکه‌دار، هه‌رچه‌ند جنیوپیدراوه‌که‌ش مردوو بی، به‌و مه‌رجانه‌ی له (باسی وَيُعْزَرُ غَيْرُهُ، وَالْمُحْصَنُ: مُكَلَّفٌ حُرٌّ مُسْلِمٌ عَفِيفٌ عَن وَطْءٍ يُحْدُ بِهِ، وَتَبْطُلُ الْعِفَّةُ بِوَطْءٍ مَحْرَمٍ مَمْلُوكَةٍ عَلَا الْمَذْهَبِ، لَا زَوْجَتِهِ فِي عِدَّةٍ شُبْهَةٍ وَأَمَةٍ وَلَدِهِ وَمَنْكُوحَتِهِ بِلَا وَلِيٍّ فَإِلَّا صَحَّ، وَلَوْ زَنَى مَقْدُوفٌ سَقَطَ الْحَدُّ، أَوْ ارْتَدَّ فَلَا، وَمَنْ زَنَى مَرَّةً ثُمَّ صَلَحَ لَمْ يَعُدْ مُحْصَنًا، وَحَدُّ الْقَذْفِ يُورَثُ وَيَسْقُطُ بِعَفْوٍ،

بوختانی زینا) دا دین و له‌وی‌دا نه‌م باسه دری‌ژتر پوون ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ نه‌وانه‌ی جنیوی زینا به ئافره‌تان‌ی داوینپاک ده‌ده‌ن، ئینجا چوار شاهیدی زینا ناهین، نه‌وانه هه‌شتا شوپکه‌داریان لی‌بدن.

به‌لام نه‌گه‌ر می‌رد جنیوی زینا به ژنه‌که‌ی خوی بداو له‌عنه‌تیش بکا، نه‌و کاته سزای جنیوی ژنه‌که‌ی و پیاوه زینا که‌ره‌که‌شی له سه‌ر لاده‌چی، به‌و به‌لگه‌ی له باسی له‌عنه‌تا پوونی ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(وَيُعْزَرُ غَيْرُهُ) نه‌وه‌ی جنیوی زینا به یه‌کی‌ده‌دا که داوینپاک نیه، نه‌ویش ته‌مبی ده‌کری. (وَالْمُحْصَنُ) داوینپاک له پیاو و له ئافره‌ت نه‌و که‌سه‌یه: (مُكَلَّفٌ) بالغ و عاقل بی و (حُرٌّ) ئازاد بی و (مُسْلِمٌ) موسلمان بی و (عَفِيفٌ عَن وَطْءٍ يُحْدُ بِهِ) داوینی‌خوی پاپاستی له جیماعیکی وها که پی‌ی سزا بدری، که‌وابو: (وَتَبْطُلُ الْعِفَّةُ) داوینپاکی به‌تال ده‌بیته‌وه (بِوَطْءٍ مَحْرَمٍ مَمْلُوكَةٍ) به جیماعکردن له‌گه‌ل (جاریه) که‌ی‌خوی که مه‌حرمیته‌ی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه‌ر فرموده‌ی پاستی مه‌زه‌ب (لَا زَوْجَتِهِ فِي عِدَّةٍ شُبْهَةٍ) به‌لام به جیماعکردن له‌گه‌ل

ژنی خوی له (عده) شو به داو هم (وامه وکده) به جیما عکردن له گه ل جاریه ی کوی خوی و هم (و منکوخته بلا وکي) به جیما عکردن له گه ل ماره پراوه که ی خوی به بی سه رپه رشتکار، داوینپاکیه که ی به تال نابیتته وه (فی الاصح) له فرموده ی پاستردا.

(و کو زنی مقدوف) نه گه ر پیش سزادانی جنیوده ره که جنیوپیدراوه که زینای کرد (سقط الحد) سزایه که له سر جنیوده ره که لاده چی (او ارتد) یان نه گه ر جنیوپیدراوه که بووه کافر (قلا) سزایه که له سر جنیوده ره که ی لاناچی.

(ومن زنی مره) هر که سیک یه ک جار زینای کرد بی (ثم صلح) نینجا توبه ی کرد بی و بوبیتته پیاویکی چاک (لم يعد محصنا) هه تا هه تایی له دونیادا نابیتته وه داوینپاک، جوینده ره که شی سزا ندری، به لکو ته مبی ده کری، به لام له باره ی پوژی قیامت به توبه کردن گونا هه که ی له سر لاده چی، هه روه که له (مغنی) دا فرموویه تی.

(وحد القذف یورث) سزای جنیودانی زینا به میرات ده گیری و هم (و یسقط بعفو) به لیبوردن سزایه که له سر جنیوده ره که لاده چی، به لام به جنیوپیدانه وه لاناچی، واته: نه گه ر دوو والأصح أنه یرثه کل الورثة، وأنه لو عفا بعضهم فللباقین کله. (فصل) له قذف زوجة علم زناها أو ظنه ظنا مؤکدا کشیاع زناها بزید مع قرینة: بأن رآهما فی خلوة، ولو أتت بولد وعلم أنه لیس منه لزمه نفیه،

که س جنیوی زینا به یه کتری بدهن، نه وه نابیتته توله سندنه وه، نه گه ر له یه کتری نه بوردن سزایه که له سر هیچیکیان لاناچی، هه روه که له (الشروانی) دا پوون کراوه ته وه.

(والأصح) به فرموده ی پاستر: (أنه یرثه کل الورثة) گشت میراتگره کان هه موو سزایه که به میرات ده گرن، جیاوازی نیه مردووه که: له حاله تی مردندا جنیوی زینای پی درابی، یان له زیندوویی دا نینجا مردبی، هه روه که له (ابن قاسم) دا فرموویه تی.

(وأنه) هر به فرموده ی پاستر (لو عفا بعضهم) نه گه ر میراتگریک، یان زیاتر جنیوده ره که ی عه فو کرد، نه وه (فللباقین کله) میراتگره کان یتر مافی هه موو سزایه که یان هه یه وه شتا داره که ی به ته واری لاده دری، که و ابو: گشت میراتگریک مافی هه یه به ته نها داوای سزادانی جنیوده ره که بکا، هر چه ند نه وانی تریش پازی نه بن، یان ناماده نه بن، هه روه که له زوریه ی سه رچاوه کاند فرموویانه.

﴿فصل: له یاسی له عنه نکردن بو لادانی مندا له که له نه ژادی خوی﴾

(له) بو میرده که دروسته (قذف زوجة علم زناها) جنیوی زینا به و ژنه ی بدا: که بزانی زینای کردوه (أو ظنه ظنا مؤکدا) یان به گومانیکی به میز گومانی بو زینا کردنه که ی بچی (کشیاع زناها بزید) وه که له ناو خه لکدا بالو ببیتته وه: که له گه ل فلانکه س زینای کردوه (مع)

قَرِينَةً) نيشانه يه کی پاستيش هېي: (بَانَ رَأْمًا فِي خُلُوقٍ) وهك فلانكه سهكه و ژنه كه ی له شوینکی ته نهادا له گه ل یه کتری دا دیتن، به لام وا باشته ئه و عیبه له سر ژنه كه ی داپوښی و نه گه ر دلشی له سر لاجوبی با ته لاقی بدا، به و مرجه ی به هوی ته لاقده كه خراپه و بی شهرعی پونده، هه روهك له زوری ه ی سرچاوه كاندا هه رموویانه.

جا ئه وه ی پابردووش له حاله تیكدا بوو: كه ژنه كه مندالی له وزینایه نه بوبی، چونكه (وَلَوْ أَتَتْ بَوَلَدٌ) نه گه ر ژنه كه مندالی کی لیږو، یان ئاوس بوو (وَعَلِمَ أَنَّهُ لَيْسَ مِنْهُ) میړده كه ش زانی ئه و منداله له وی نیه، یان گومانکی به میزی هه بوو، ئه و کاته (لَزِمَهُ نَفْيُهُ) له سهری واجبه: منداله كه له نه ژادی خوی لایباو بلی: ئه م منداله له من نیه. چونكه نه گه ر بی دهنگ بی، ئه وه به برپاری سرجه یی منداله كه ده بیته مندالی خوی به به لگه ی هه دیسه كه ی داهاتوو، ئه وه ش له گونا هه گه وره کانه: كه مندالیك هی خوی نه بی و بی کاته مندالی خوی، هه روهك له (تحفة) و (نهاية) دا هه رموویانه و له (باسی دانپیدا هیټان و مندالی فریدراو) دا پوونمان کرده وه.

وَأَنَّمَا يَعْلَمُ إِذَا لَمْ يَطَأْ أَوْ وَلَدَتْهُ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْوَطْءِ أَوْ فَوْقَ أَرْبَعِ سَنِينَ، فَلَوْ وَلَدَتْهُ لِمَا بَيْنَهُمَا وَلَمْ يَسْتَبْرِئْ بِحَيْضَةٍ حَرُمِ النَّفْيِ، وَإِنْ وَلَدَتْهُ لِفَوْقِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِسْتِبْرَاءِ حَلَّ النَّفْيِ فِالْأَصَحِّ، وَلَوْ وَطِئَ وَعَزَلَ حَرُمَ عَلَا الصَّحِيحِ، وَلَوْ عَلِمَ زَنَاهَا وَاحْتِمَلَ كَوْنُ الْوَلَدِ مِنْهُ

(وَأَنَّمَا يَعْلَمُ) جا ته نها به وه ده زانی منداله كه له خوی نیه: (إِذَا لَمْ يَطَأْ) كه هېچ كاتيك جیماعی له گه ل ژنه كه ی نه كړدبی و (مَنْبِی) ی خویشی ده ناو ژنه كه ی نه كرابی- بگه پټوه بډ باسی مندالی بیډی- (أَوْ) یان جیماعی له گه ل كړدبی، به لام (وَلَدَتْهُ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْوَطْءِ) له جیماع كړدنه وه به ماوه ی كه متر له شش مانگ مندالی کی ته واوی لیږو (أَوْ فَوْقَ أَرْبَعِ سَنِينَ) یان به زیاتر له چوار سال له جیماع كړدنه وه، كه واږو: (فَلَوْ وَلَدَتْهُ لِمَا بَيْنَهُمَا) نه گه ر له جیماع كړدنه وه له نیوان شش مانگو چوار سالدا منداله كه ی لیږو (وَلَمْ يَسْتَبْرِئْ بِحَيْضَةٍ) له دوا ی جیماع كړدنه كه ش ژنه كه هه یزکی نه دیتبو، ئه و کاته (حَرُمِ النَّفْيِ) هه پامه منداله كه له نه ژادی خوی لایبا، به لام (وَإِنْ وَلَدَتْهُ لِفَوْقِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْإِسْتِبْرَاءِ) نه گه ر له سهره تای هه یزه كه وه له ماوه ی زیاتر له شش مانگ منداله كه ی لیږو، ئه و کاته (حَلَّ النَّفْيِ فِالْأَصَحِّ) هه لاله له نه ژادی خوی لایبیا، له هه رمووده ی پاستردا.

(وَلَوْ وَطِئَ وَعَزَلَ) نه گه ر جیماعی له گه ل ژنه كه ی كړدبو، به لام له كاتی په هه تبوون لی ی دهر هیټا و ئاوه كه ی له دهر وه پژاند، ئه وه (حَرُمِ عَلَا الصَّحِيحِ) هه پامه منداله كه له نه ژادی خوی لایبا، له سر هه رمووده ی پاست، نه وهك بی ناگاداری خوی دلپه ئاویك پڅابیتته ناو

دامینی ژنه که.

﴿ناگاداری﴾: پیغه مبه ر^{علیه السلام} ده فهرموی: ﴿الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ﴾ رواه الشيخان، مندال بۆ ئه و پیاوهریه که به حاللی سهرجیی ژنه که ی کردوه، بۆ زیناکه ره که ش سهرشوپیی و سزای زینا داندراوه.

جا بزانه: ژنه که به وه ده بیته سهرجیی میرده که ی: که (منی) ی میرده که ی ده ناو دامینی کرابی، یان بگونجی جیماعی له گه ل کردبی: وه که له شوینیکی به ته نهادا ویکرا کۆ بوینه وه، واته: نه گهر له دوا ی ئه و کۆبوونه وه به ته نه یه به ماوهریه کی وه ها مندالیکی لئ بو که ده گونجا له میرده که ی بی، ئه و منداله ده بیته مندالی میرده که ی، هه روه که له (مغنی) له (باسی دلنایایی کردنی جاریه) دا فهرموویه تی.

جا نه گهر ژنه که زینای کردبو، میرده که ش ده یزانی منداله که له خۆی نه، ئه و کاته واجبه: برپاری سهرجیی به که هه ل بوه شینیتته وه و منداله که له نه ژادی خۆی لایدا، هه روه که پابرا، به لام (وَلَوْ عَلِمَ زَنَاهَا) نه گهر میرده که زانی ژنه که ی زینای کردوه و (وَاحْتَمَلَ كَوْنُ الْوَلَدِ مِنْهُ وَمِنْ الزَّوْنَا حَرَمِ النَّفْسِي، وَكَذَا الْقَذْفُ وَاللَّعَانُ عَلَاصَّحِيح. (فَصْلُ) اللَّعَانُ قَوْلُهُ أَرْبَعُ مَرَّاتٍ: أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنِّي لَمِنَ الصَّادِقِينَ فِيمَا رَمَيْتُ بِهِ هَذِهِ مِنَ الزَّوْنَا. فَإِنْ غَابَتْ سَمَاهَا وَرَفَعَ نَسَبَهَا بِمَا يُمَيِّرُهَا، وَالْخَامِسَةُ: أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَاهَا بِهِ مِنَ الزَّوْنَا. وَإِنْ كَانَ وَلَدٌ يَنْفِيهِ ذَكَرُهُ فِي الْكَلِمَاتِ فَقَالَ: وَإِنَّ الْوَلَدَ الَّذِي وَلَدْتُهُ أَوْ هَذَا الْوَلَدُ مِنْ زَنَّا لَيْسَ مِنِّي.

وَمِنْ الزَّوْنَا) ده شگونجا منداله که له خۆی بی و ده شگونجا له زینا بی، ئه و کاته ش (حَرَمِ النَّفْسِي) هه پامه منداله که له نه ژادی خۆی لایبا، چونکه به برپاری سهرجیی منداله که ی خۆیه تی، به به لگی هه دیسه که ی پابردو.

(وَكَذَا الْقَذْفُ وَاللَّعَانُ) هه روه ها جنیوی زینا و له عنه ت لیکردنیش هه پامه (عَلَى الصَّحِيح) له سهر فهرموده ی پاست، چونکه منداله که بووه ته مندالی خۆی و ده شتوانی به ته لاقدان له ژنه که ی جیا بیته وه.

﴿فَصْل: له باسی چۆنیه تی له عنه ت لیککردنی ژن و میرد﴾

(اللَّعَانُ) له عنه ت لیککردنی زینا (قَوْلُهُ أَرْبَعُ مَرَّاتٍ) نه وه یه میرده که چوار جار بلی: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنِّي لَمِنَ الصَّادِقِينَ فِيمَا رَمَيْتُ بِهِ هَذِهِ مِنَ الزَّوْنَا) شاهیدی ئه ده م سویندم به خوا: من پاستگۆم له و جنیوه دا که به م ژنه ی خۆم گوت زینات کردوه.

(فَإِنْ غَابَتْ) جا نه گهر ژنه که له دانیشگی له عنه تکردنه که دا نه بو، ئه و کاته (سَمَاهَا وَرَفَعَ نَسَبَهَا بِمَا يُمَيِّرُهَا) ناوه که ی ده لی و نه ژادیشی به رز ده کاته وه به جۆریکی وه ها: له

ژنیکی تر جیای بکاته وه (وَالْخَامِسَةُ) هه م جاری پینجه میش بلی (أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَاهَا بِهِ مِنَ الزُّنَا) له عنه تی خوام له سر بی نه گهر من درۆزن بم لهو جنیوه دا که به م ژنه ی خۆم گوت زینات کردوه.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نهو پیاوانه ی ئابرووی ژنه کانیان ده به نو پێیان ده لێن زینات کردوه و جگه له خویان شاهیدیان نه بو، با پیاوه که چوار جار به خۆی شاهیدی به خوا بدا: که راستگویی، جاری پینجه میش بلی: له عنه تی خوام له سر بی نه گهر درۆزن بم.

(وَإِنْ كَانَ وَلَدٌ يَنْفِيهِ) نه گهر لهو حاله ته شدا مندالێکی وه ها هه بو: که له نه ژادی خۆی لایده برد، نه وه (ذَكَرَهُ فِي الْكَلِمَاتِ) له هه ر پینج شاهیدییه کاندای میرده که باسی منداله که ش ده کا (فَقَالَ) له دوی ته واو بوونی گشت جارێک ده لی: (وَإِنَّ الْوَلَدَ الَّذِي وَلَدَتْهُ، أَوْ هَذَا الْوَلَدَ مِنْ زُنَا لَيْسَ مِنِّي) نهو منداله ی ژنه که بووه تی، یان نه م منداله له زینایه و له من نیه.

وَتَقُولُ هِيَ: أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَانِي بِهِ مِنَ الزُّنَا. وَالْخَامِسَةُ: أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ فِيهِ. وَلَوْ بُدِّلَ لَفْظُ شَهَادَةٍ بِحَلْفٍ وَنَحْوِهِ أَوْ غَضَبٍ بِلَعْنٍ وَعَكْسِهِ أَوْ ذِكْرًا قَبْلَ تَمَامِ الشَّهَادَاتِ لَمْ يَصِحَّ فَلَا صَحَّ، وَيُشْتَرَطُ فِيهِ أَمْرُ الْقَاضِي وَيُلْقَنُ كَلِمَاتِهِ، وَأَنْ يَتَأَخَّرَ لِعَانُهَا عَنْ لِعَانِهِ، وَيُلَاعِنُ أَخْرَسُ بِإِشَارَةٍ مُفْهِمَةٍ أَوْ كِتَابَةٍ، وَيَصِحُّ بِالْعَجَمِيَّةِ، وَفِيمَنْ عَرَفَ الْعَرَبِيَّةَ وَجْهَ،

(و) له دوی ته واو بوونی له عنه تی میرده که (تَقُولُ هِيَ) ژنه که ده لی: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فِيمَا رَمَانِي بِهِ مِنَ الزُّنَا) شاهیدی نه ده م سویندم به خوا: میرده که م - که فلانکه سه - درۆزن لهو جنیوه دا که به منی گوت زینات کردوه. (وَالْخَامِسَةُ) هه م جاری پینجه میش ده لی (أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ فِيهِ) غه زه بی خوام له سر بی نه گهر میرده که م راستگۆ بی لهو جنیوه دا که به منی گوت زینات کردوه.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ سزای زینا له سر ژنه که لاده دا که چوار جار شاهیدی به خوا بدا: که میرده که ی درۆزن لهو جنیوه دا، جاری پینجه میش بلی: غه زه بی خوام له سر بی نه گهر میرده که م راستگۆ بی لهو جنیوه دا.

(وَلَوْ بُدِّلَ لَفْظُ شَهَادَةٍ بِحَلْفٍ وَنَحْوِهِ) نه گهر وشه ی شایه دی ده ده م، بگۆردی به وشه ی سویند ده خۆم به خوا (أَوْ غَضَبٍ بِلَعْنٍ) یان وشه ی غه زه بی خوام له سر بی، بگۆردی به وشه ی له عنه تم له سر بی (وَعَكْسِهِ) یان پێچه وانه که ی به پێچه وانه که ی بگۆردی (أَوْ

تُكْرِمًا قَبْلَ تَمَامِ الشَّهَادَاتِ) يان ووشه ی له عنته تی پیاوه که و غه زه بی ژنه که پیش ته واو بوونی چوار جاره کانیاں گوترا، نه وه (لَمْ يَصِحَّ فِي الْأَصَحِّ) پسته ی له عنته لیکنکرده که دروست نابی، له فرموده ی راستردا، چونکه له قورپاندا به م ووشانه هاتوه.

(وَيُشْتَرَطُ فِيهِ أَمْرُ الْقَاضِي) به مهرج داده ندري له دروستبوونی له عنته لیکنکرده: قازی، یان جیگری قازی فرمان به گوتنی له عنته ته کان بکا، هم (وَيُلْقَنُ كَلِمَاتِهِ) هر نه ویش ووشه کانی له عنته به ژنه که و به میړده که بلای، هم هر پینچ جاره که ش به ته وای به دوی به کتردا بن، هم (وَأَنْ يَتَأَخَّرَ لِعَانُهَا عَنْ لِعَانِهِ) له عنته تکرده ژنه که له دوی له عنته تکرده که بی.

(وَيُلَاعِنُ آخِرُ بِإِشَارَةِ مُفْهِمَةٍ أَوْ كِتَابَةٍ) نه وه ی لاله به ناماژه کردنیکی تیگه یه نه، یان به نووسین له عنته که ده کا، هم (وَيَصِحُّ بِالْعَجْمِيَّةِ) به زمانیکه تری جگه له عه په بيش له عنته تکرده که دروست ده بی (وَفِيْمَنْ عَرَفَ الْعَرَبِيَّةَ وَجَهًا) له باره ی که سیک که عه په بی بزانی، فرموده یه کی بی هیژ هه یه: که بق وی دروست نه بی.

وَيُعْلَظُ بِزَمَانٍ وَهُوَ بَعْدَ عَصْرِ جُمُعَةٍ، وَمَكَانٍ وَهُوَ أَشْرَفُ بَلَدِهِ: فِيمَكَّةَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، وَالْمَدِينَةِ عِنْدَ الْمَنْبَرِ، وَبَيْتِ الْمَقْدِسِ عِنْدَ الصَّخْرَةِ، وَغَيْرِهَا عِنْدَ مَنْبَرِ الْجَامِعِ، وَحَائِضُ بَابِ الْمَسْجِدِ، وَذِمِّيٌّ فِي بَيْعَةٍ وَكُنَيْسَةٍ، وَكَذَا بَيْتُ نَارٍ مَجُوسِيٍّ فَإِلَّا أَصَحَّ، لَا بَيْتُ أَصْنَامٍ وَثَنِيٍّ، وَجَمْعُ أَقْلُهُ أَرْبَعَةٌ، وَالتَّغْلِيظَاتُ سُنَّةٌ لَا فَرَضٌ عَلَيَّ الْمَذْهَبِ، وَيُسْنُّ لِلْقَاضِي وَعُظْمَاهَا وَيُبَالِغُ عِنْدَ الْخَامِسَةِ،

(وَيُعْلَظُ بِزَمَانٍ) له عنته لیکنکرده که نه ستور ده کړی به کاتی له عنته ته که: (وَهُوَ بَعْدَ عَصْرِ جُمُعَةٍ) کاته که ش له دوی عه سری پوژي هه ینی یه، جا نه گه راواکړنی له عنته ته که به په له بوو، نه و کاته له دوی عه سری هر پوژيکی بگونجی، چونکه سویندی به در له دوی عه سر سزایه که ی نه ستور تره، هه روه که له حه دیسی (بخاری و مسلم) دا گپ در او ته وه.

هم (وَمَكَانٍ) به شوینی له عنته ته که ش نه ستور ده کړی (وَهُوَ أَشْرَفُ بَلَدِهِ) که به پریزترین شوینی شاری له عنته ته که یه: (فِيمَكَّةَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ) له شاری (مکه) دا له نیوان (الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ) (مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ) له عنته ته که ده که ن (وَالْمَدِينَةِ عِنْدَ الْمَنْبَرِ) له شاری (مَدِينَةِ شَدَا) له لای مینبه ری مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ له عنته ته که ده که ن (وَبَيْتِ الْمَقْدِسِ عِنْدَ الصَّخْرَةِ) له شاری (قُدس) دا له لای به رده گه وره که - که پی ی ده گوتری: (صَخْرَةُ اللَّهِ) - له عنته ته که ده که ن (وَغَيْرِهَا عِنْدَ مَنْبَرِ الْجَامِعِ) له شوینه کانی تری جگه له و سیپانه ش له لای مینبه ری نه و مزگه وتی که جومعه ی تی دا ده کړی له عنته ته که ده که ن.

(وَحَائِضُ بَابِ الْمَسْجِدِ) ثافره تی حه یزداریش له ده رگی مزگه وتوه له عنته ته که ده کا (وَذِمِّيٌّ

فِي بَيْعَةٍ وَكَنِيسَةٍ) جوله كه و ديان له ديرو كه نيسه دا له عننه ده كه ن (وَكَذَا بَيْتُ نَارٍ مَجُوسِيٍّ فِي الْأَصْحَ) هه روه ها ناگريه رستيش له ناگرخانه كه يدا له عننه ده كا (لَا بَيْتُ أَصْنَامٍ وَثَنِيٍّ) به لام له بتخانه ي بته رسته كاندا له عننه ته كه ناكري، چونكه پيژني ناييني ني .
(وَجَمْعٌ) هه روه ها نه ستور ده كرى به ناماده بووني كومه له پياوماقوليكي دادپه روه ر (أَقْلُهُ أُرْبَعَةٌ) كه لاي كه مي چوار پياو بن (وَالْتَّغْلِيظَاتُ سُنَّةٌ لَا فَرَضٌ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه ستور كردنانه ي پابردو گشتي سوننه تن و هيچيان واجب نين، له سه ر فه رموده ي راستي مه زه ب (وَيُسْنُ لِلْقَاضِيِ وَعَظُمًا) بو قازي، يان جيگره كه ي سوننه ته: ناموزگاري ژنه كه و ميړده كه بكاو به عه زابي خواي گه و ره بيان ترسيښ و پييان بلي: پيغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: ﴿لِيَكُوْلِيْنَهُ وَهَتَانِ لَهُ رَوْزِي هَيَامَهَتِ لَهُ سَهَرِ خَوَايِ گه و ره يه و خوا ده زاني يه كيكتان درو ده كا، ناي ا كامه تان توبه ده كا؟﴾.

(وَيُبَالِغُ عِنْدَ الْخَامِسَةِ) به تاييه تيش له جاري پيښه مدا زوړتر ناموزگاري و ترساندن ده كاو فه رمان ده دا: يه كيكت ده ستي له سه ر ده مي له عننه تكه ره كه دابني و بلي: نه م جاره تووشي وَأَنْ يَتَلَاعَنَّا قَائِمِينَ، وَشَرَطُهُ زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَاقُهُ، وَلَوْ ارْتَدَّ بَعْدَ وَطْءٍ فَقَذَفَهَا وَأَسْلَمَ فِالْعِدَّةِ لَأَعَنَ، وَلَوْ لَأَعَنَ ثُمَّ أَسْلَمَ فِيهَا صَحَّ، أَوْ أَصَرَ صَادَفَ بَيْنُونَهُ، وَيَتَعَلَّقُ بِلِعَانِهِ: فُرْقَةٌ، وَخُرْمَةٌ مُؤَبَّدَةٌ

غه زه بي خواي گه و ره ته ده كا (وَأَنْ يَتَلَاعَنَّا قَائِمِينَ) سوننه ته هه ر دوكيان به پيوه له عننه ته كه بكن.

ئينجا بزانه: جنپوداني زينا نه گه ر بوختان و درو بي، نه وه له گه و ره تريني گونا مه گه و ره كانه، هه روه كه له حه ديسي پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه و له (باسي سزاي بوختان) دا پووني ده كه ي نه وه، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، كه و ابو: نه گه ر ميړده كه له عننه ته كاني كردن و ئينجا خو ي به درو خسته وه، نه و كاته - له گه ل گونا مه ي بوختانه كه - كه فغاړه تي سوينديكي شي له سه ر واجب ده بي؟ چونكه له عننه ته كان له راستي دا سويندن، هه روه كه له (تحفة) دا فه رمويه تي.
(وَشَرَطُهُ) مه رجي دروست بووني له عننه ت ليك كړنه كه: (زَوْجٌ يَصِحُّ طَلَاقُهُ) له عننه تكه ره كه ميړديكي وه ها بي: كه ته لاقداني دروست ببی، كه واته: له عننه تكړني بيگانه و ميړديكي مندال و شيت و زوړليكړاو دروست نابي.

(وَلَوْ ارْتَدَّ بَعْدَ وَطْءٍ) نه گه ر ميړده كه له دواي جيما عكردن بووه كافر (فَقَذَفَ) ئينجا له حاله تي كافري يدا جنپوي زينا ي به ژنه كه ي دا (وَأَسْلَمَ فِي الْعِدَّةِ) له ماوه ي (عِدَّة) شدا بووه موسلمان، نه وه (لَأَعَنَ) له عننه ته ده كا، چونكه ژن و ميړدا يه تيه كه هه ر به رده وامه، كه و ابو: (وَلَوْ لَأَعَنَ) نه گه ر له ماوه ي كافر بوونه كه شدا له عننه ته كه ي كرد (ثُمَّ أَسْلَمَ فِيهَا) ئينجا له

ماوهی (عِدَّة) دا بۆوه موسولمان، ئه وهش (صَحَّ) له عنه تکرده که دروست بووه، چونکه له حاله تی ژنو میردایه تیدا بووه، به لام (أَوْ أَصَرَ) ئه گهر سوپر بوو له سهر کافریوونه که ی تا (عِدَّة) ی ته واو بوو، ئه و کاته (صَادَفَ بَيْنُوه) له عنه تکرده که ی که وتوته حاله تی (بَيْنُوه)، واته: لیکجیا بوونه وهی به هژی کافریوون، که واته: له عنه ته که ی دروست نابوو له سزای جنیوه کهش هه شتا داری لای ده دریی، چونکه ئاشکرا بوو له حاله تی جنیوه که دا میردی ژنه که ی نیه، به لکو بیگانه یه.

به لام ئه گهر جنیوی زینای به ژنه که ی دا، ئینجا سنی به سی ته لاقی دا، ئه وه بۆی دروسته له عنه ت بکا، چونکه له حاله تی جنیوه که دا میردی ژنه که ی بووه، ههروهک له زۆربه ی سهرچاوه کاندایه رموویانه.

(وَيَتَعَلَّقُ بِلِعَانِهِ) هه لده واسرئ به له عنه تی میرده که پینج بریار، واته: هه ر کاتیک میرده که پینج جاره که ی خوی ته واو کردن پینج بریاری شهرعی جی به جی ده بن، یه که م: (فُرْقَةُ) ماره برینه که ی له و ژنه هه لده وه شیتته وه. دووهم: (وَحُرْمَةُ مُؤَبَّدَةٍ) هه تا هه تاییش ژنه که ی **وَإِنْ أَكْذَبَ نَفْسُهُ، وَسُقُوطُ الْحَدِّ عَنْهُ، وَوُجُوبُ حَدِّ زَنَاهَا،** **وَأَنْتِفَاءُ نَسَبِ نَفَاهُ بِلِعَانِهِ، وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى نَفْيِ مُمَكِّنٍ مِنْهُ، فَإِنْ تَعَذَّرَ: بِأَنْ وَلَدَتْهُ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْعَقْدِ أَوْ طَلَّقَ فِي مَجْلِسِهِ أَوْ نَكَحَ وَهُوَ بِالْمَشْرِقِ وَهِيَ بِالْمَغْرِبِ** **لَمْ يَلْحَقْهُ، وَلَهُ نَفْيُهُ مِثْنًا، وَالنَّفْيُ عَلَالُوهُ فَإِلْجَافٌ، وَيُعَذَّرُ لِعُذْرٍ،**

لای چه پام ده بی، واته: ئه گه میردیکی تریش بکاو ته لاقی بدا، هه ر لای چه لال نابیتته وه (وَإِنْ أَكْذَبَ نَفْسُهُ) هه ر چه ند خویشی به درو بخاته وه ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ﴾ فِي حَدِيثِ الْمُتَلَاعِنِينَ: مَضَتْ السَّنَةُ فِالْمُتَلَاعِنِينَ أَنْ يُفَرَّقَ بَيْنَهُمَا ثُمَّ لَا يَجْتَمِعَانِ أَبَدًا﴾ رواه أبو داود والبيهقي وأصله في الصحيحين، شهریه تی پیغه مبه رب الله به و بریاره هاتوه: که ژنو میردی له عنه تکه ر لیک جیا بکرینه وه و هه تا هه تاییش کو نه بنه وه.

سنی یه م: (وَسُقُوطُ الْحَدِّ عَنْهُ) سزای جنیوه که ی ژنه که له سهر میرده که لاده چی، ههروهه سزای جنیوی ئه و پیاوه زیناکه رهشی له سهر لاده چی که له پسته ی له عنه ته کانی دا ناوی هیناوه، واته: گوتویه تی: پاست ده که م ژنه که م زینای له گه ل فلانه پیاوه کردوه. ههروهک له زۆربه ی سهرچاوه کاندایه رموویانه.

چوارهم: (وَوُجُوبُ حَدِّ زَنَاهَا) سزای زینایه کهش له سهر ژنه که واجب ده بی، به لام ئه گهر ژنه کهش پینج جار له عنه ت بکا سزایه که ی له سهر لاده چی، به به لگه ی ئایه ته که ی پابردوو. پینجهم: (وَأَنْتِفَاءُ نَسَبِ نَفَاهُ بِلِعَانِهِ) نه ژادی ئه و منداله شی لای لاده چی که له پینج پسته کانی دا لای بردوه و گوتویه تی: مندالی من نیه ﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ فَرَّقَ بَيْنَ

الْمُتَلَاعِنِينَ وَالْحَقَّ الْوَلَدَ بِالْمَرْأَةِ ﴿﴾ رواه الشيخان، پیغمبر ﷺ ژن و میړده له عنه تکره کی لیک جیا کردنه وه و منداله که شی به ژنه که وه لکاند.

(وَإِنَّمَا يَخْتَّاجُ إِلَى نَفْسٍ مُّمَكِّنٍ مِنْهُ) میړده که پیویستی به لادانی ته نها نه و منداله هیه: که بگونجی له خوی بی، که وایو: (فَإِنْ تَعَذَّرَ) نه گهر نه ده گونجا له خوی بی: (بِأَنُّ وَلَدَتْهُ لِسِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنَ الْعَقْدِ) وه که ژنه که منداله که ی لی بی بی به ماوه ی شه ش مانگ، یان که متر له ماره برینه وه (أَوْ طَلَّقَ فِي مَجْلِسِهِ) یان هر له دانیشگی ماره برینه که ته لاقی دابو (أَوْ نَكَحَ وَهُوَ بِالْمَشْرِقِ وَهِيَ بِالْمَغْرِبِ) یان که ژنه که ی ماره بری بو، به خوی له پوژمه لات بو، ژنه که ش له پوژتاوا بو، ماوه یه کی نه وهاش نه پویشتبو: که بگنه یه کتری، نه وه (لَمْ يَلْحَقْهُ) منداله که ناگاته نه ژادی میړده که، چونکه مه حاله، که واته: پیویست نیه به له عنه تکرین لای بیدا.

(وَلَهُ نَفْسُهُ مَيِّتًا) بوی میړده که دروسته منداله که به مردویش له نه ژادی خوی لایبا (وَالنَّفْسُ عَلَى الْقَوْرِ فِي الْجَدِيدِ) لایردنی منداله که ده سبه جی یه، له فرموده ی نویدا، به به لگی فرموده ی نیامی (عمر) یداهاتوو، به لام (وَيُعَذَّرُ لِعُذْرٍ) نه گهر عوزریکی دواختنی **وَلَهُ نَفْسٌ حَمَلٍ وَانْتَظَارٌ وَضَعِهِ، وَمَنْ آخَرَ وَقَالَ جَهَلْتُ الْوِلَادَةَ صُدِّقَ بِيَمِينِهِ** **إِنْ كَانَ غَائِبًا، وَكَذَا الْحَاضِرُ فِي مُدَّةٍ يُمَكِّنُ جَهْلُهُ فِيهَا، وَلَوْ قِيلَ لَهُ: مُتَّعَتْ بِوَلَدِكَ** **أَوْ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَدًا صَالِحًا. فَقَالَ: آمِينَ، أَوْ نَعَمْ. تَعَذَّرَ نَفْسُهُ، وَإِنْ قَالَ: جَزَاكَ اللَّهُ** **خَيْرًا أَوْ بَارَكَ عَلَيْكَ. فَلَا، وَلَهُ اللَّعَانُ مَعَ إِمْكَانِ بَيِّنَةٍ بِرِنَاهَا، وَلَهَا لِدَفْعِ حَدِّ الزَّنا.** **(فَصَلِّ) لَهُ اللَّعَانُ لِنَفْسِي وَلَدٍ وَإِنْ عَفَتْ عَنِ الْحَدِّ وَزَالَ التَّكَاخُ،**

هیه بی، نه و کاته عوزده که ی قبول ده کړی: وه که به ند کرابی، یان نه خوش بی، به لام له حاله تی عوزدا واجبه: شاهید بگری، نه گینا: مافی نامی نی.

(وَلَهُ نَفْسٌ حَمَلٍ) بوی میړده که دروسته کورپی ناو زگی ژنه که ش له نه ژادی خوی لایبا، هم (وَانْتَظَارٌ وَضَعِهِ) بویشی دروسته چاوه پوانی دانانی بکاو—هر کاتیک بو— له نه ژادی خوی لایبیا، به به لگی حه دیسه که ی (بخاری) و (مسلم).

(وَمَنْ آخَرَ) هر که سیک لایردنی منداله که ی له نه ژادی خوی دواختو (وَقَالَ جَهَلْتُ الْوِلَادَةَ) گوتی مندالبونه که م نه زانیو (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ إِنْ كَانَ غَائِبًا) به سویند خوارین باوه پی پی ده کړی نه گهر له شوینیکی تر بوی (وَكَذَا الْحَاضِرُ فِي مُدَّةٍ يُمَكِّنُ جَهْلُهُ فِيهَا) هه روه ها نه گهر له شوینه که ش بوی به سویند باوه پی پی ده کړی له ماوه یه کی یوه هادا: که بگونجی نه یزانی بی.

(وَلَوْ قِيلَ لَهُ) نه گهر به میړده که گوترا: (مُتَّعَتْ بِوَلَدِكَ) خوا منداله که ت بوی بهی لای خوشی لی بی بی (أَوْ) یان گوترا: (جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ وَلَدًا صَالِحًا) خوا بوی بکاته مندالکی سالح (فَقَالَ: آمِينَ أَوْ نَعَمْ) میړده که ش گوتی نامین، یان به لی. نه وه (تَعَذَّرَ نَفْسُهُ) زه حمه ته و ناگونجی له نه ژادی خوی لایبیا، چونکه وه لامه که ی

پازی بوی تی دایه،

نیمامی (عمر) ش علیه السلام فرموده‌ی: ﴿مَنْ أَقَرَّ بَوْلَهُ طَرَفَةَ عَيْنٍ فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَنْفِيَهُ﴾ اثر حسن
 أخرجه البيهقي، هر که سبک چا و چو قانتیک دان به منداله که ی خوی دا بینن، بوی دروست
 نیه له نه ژادی خوی لایببا. به لام (وَأِنْ قَالَ) نه گهر میرده که له وه لامدا گوتی (جَزَاكَ اللَّهُ
 خَيْرًا) خوا پاداشتی چاکت بداته وه (أَوْ بَارَكَ عَلَيْكَ) یان خوا به ره که تت به سهردا برژینن
 (فَلَا) لابردنی منداله که زه حمهت نیه، چونکه وه لامی دوعایه که ی به دوعا داوه ته وه.
 (وَلَهُ اللَّعَانُ مَعَ إِمْكَانٍ بَيِّنَةٍ بَرَّانَهَا) بوی میرده که دروسته له عنه ته که بکا، هر چند
 بشگونجی چوار شاهید له سهر زینای ژنه که بینن، چونکه له عنه تکردن و شاهید
 هه روکیان به لگه یه کی شهرعین، هم (وَلَهَا لِدَفْعِ حَدِّ الزَّانَا) بوی ژنه که ش دروسته له عنه ت
 بکا، تا کو سزای زینا له سهر خوی لابدا، هه روه ک پرومان کرده وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسْمِ لَابِرْدَنِي مِّنْ دَالِهْ كَهْ لَهُ نَهْ ژادی خوی﴾

(لَهُ اللَّعَانُ لِنَفْيِ وَلَوْ) بوی میرده که دروسته له عنه ت بکا بوی لابردنی منداله که له نه ژادی خوی
 (وَأِنْ عَفَّتْ عَنْ الْحَدِّ وَزَالَ النِّكَاحُ) هر چند ژنه که ش له سزای جنیوه که بیبوری
 وَلِدَفْعِ حَدِّ الْقَذْفِ وَإِنْ زَالَ النِّكَاحُ وَلَا وَلَدٌ، وَلِتَغْزِيرِهِ، لَا تَغْزِيرِ تَأْدِيبٍ لِّكَذِبِ
 كَقَذْفِ طِفْلَةٍ لَا تُوطَأُ، وَلَوْ عَفَّتْ عَنْ الْحَدِّ أَوْ أَقَامَ بَيِّنَةً بَرَّانَهَا أَوْ صَدَّقَتْهُ وَلَا وَلَدٌ
 أَوْ سَكَتَتْ عَنْ طَلَبِ الْحَدِّ أَوْ جُنَّتْ بَعْدَ قَذْفِهِ فَلَا لِعَانَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ أَبَانَهَا أَوْ مَاتَتْ
 ثُمَّ قَذَفَهَا بَرًّا مُّطْلَقٍ أَوْ مُضَافٍ إِلَى مَا بَعْدَ النِّكَاحِ لِأَعْنِ إِنْ كَانَ وَلَدٌ يَلْحَقُهُ،
 فَإِنْ أَضَافَ إِلَى مَا قَبْلَ نِكَاحِهِ فَلَا لِعَانَ إِنْ لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ وَكَذَا إِنْ كَانَ فِي الْأَصَحِّ،

ژن و میردایه تیه که شیان نه مابن: به هوی ته لاق، یان هویه کی تر، هم (وَلِدَفْعِ حَدِّ الْقَذْفِ وَإِنْ
 زَالَ النِّكَاحُ وَلَا وَلَدٌ) بوی میرده که دروسته له عنه ت بکا، تا کو سزای جنیوی زینا که ی له سهر
 لابی، هر چند ژن و میردایه تیش لابی و مندالیشی نه بن، هم (وَلِتَغْزِيرِهِ) بوی نه وه ی
 ته مبی کردنی جنیوه که شی له سهر لا بجی دروسته له عنه ت بکا (لَا تَغْزِيرِ تَأْدِيبٍ لِّكَذِبِ)
 نه ک بوی نه وه ی ته مبی کردنی درو کردنی له سهر لابی: (كَقَذْفِ طِفْلَةٍ لَا تُوطَأُ) وه ک جنیوی
 زینای به کیژله یه کی بچوک دابی: که جیمای له گه ل نه کری.

(وَلَوْ عَفَّتْ عَنْ الْحَدِّ) نه گهر ژنه که له سزای جنیوه که ی بورد (أَوْ أَقَامَ بَيِّنَةً بَرَّانَهَا) یان
 میرده که چوار شاهیدی زینای هیئان (أَوْ صَدَّقَتْهُ) یان ژنه که گوتی: راست ده کا زینام
 کرده. به لام (وَلَا وَلَدٌ) هیچ مندال و ناوسیش نه بو (أَوْ سَكَتَتْ عَنْ طَلَبِ الْحَدِّ) یان ژنه که
 بی ده نگ بو و داوای سزادانی میرده که ی نه کرد (أَوْ جُنَّتْ بَعْدَ قَذْفِهِ) یان له دوی جنیوی
 میرده که ژنه که شیت بو، نه وه (فَلَا لِعَانَ فِي الْأَصَحِّ) له و پینج حاله تانه دا پیویست به
 له عنه تکردن نیه، به لام نه گهر مندال، یان ناوسی هه بن، نه و کاته بوی لابردنی منداله که
 له عنه ت ده کا، هه روه ک پابرا.

(وَلَوْ أَبَانَهَا) نه گهر میړده که ژنه که ی به (بائن) ته لاق دا (أَوْ مَاتَتْ) یان ژنه که مرد (ثُمَّ قَذَفَهَا بِرْنَا مُطْلَقٍ) ټینجا میړده که جنټوی زینای به ژنه مردووه که ی، یان به ته لاق دراوه که ی دا، کاتی زینایه که شی نه گوت (أَوْ مُضَافٍ إِلَى مَا بَعْدَ النِّكَاحِ) یان گوتی پاش ماره برینه که م زینای کردوه، نه و کاته ش (لَاعَنَ إِنْ كَانَ وَلَدٌ يَلْحَقُهُ) بڼ میړده که دروسته له عنه ت بکا نه گهر مندالیکي وه ما هه بی که بگاته نه ژادی خوی و بیه وی لای ببا، به لام نه گهر نه مندال و نه ناوسی نه بو، نه و کاته دروست نیه له عنه ت بکا، به لکو سزای جنټوه که ی هه شتا داری لیده درئ، چونکه وه ک بیگانه یه.

که و ابو: (فَإِنْ أَضَافَ إِلَى مَا قَبْلَ نِكَاحِهِ) نه گهر گوتی: ژنه مردووه که، یان ته لاق دراوه که پیش ماره برینه که م زینای کردوه، نه و کاته ش (فَلَا لِعَانَ إِنْ لَمْ يَكُنْ وَلَدٌ) دروست نیه له عنه ت بکا نه گهر مندالی نه بی، چونکه پیویست ناکا، که و ابو: وه کو جنټودانی بیگانه هه شتا داری لیده درئ، (وَكَذَا إِنْ كَانَ فِي الْأَصْح) هه روه ما نه گهر مندالیشی هه بی، هه ر دروست نیه له عنه ت بکا، له هه رمووده ی پاستردا.

لَكِنْ لَهُ إِنْشَاءٌ قَذْفٍ وَيُلَاعِنُ، وَلَا يَصِحُّ نَفْيُ أَحَدٍ تَوَافُرًا.

(كِتَابُ الْعِدَّةِ)

عِدَّةُ النِّكَاحِ ضَرْبَانِ: الْأَوَّلُ مُتَعَلِّقٌ بِفُرْقَةٍ حَيٍّ بِطَلَاقٍ أَوْ فَسْخٍ، وَإِنَّمَا تَجِبُ بَعْدَ وَطْءٍ أَوْ إِسْتِدْخَالٍ مَنِيَّهِ،

(لَكِنْ لَهُ إِنْشَاءٌ قَذْفٍ وَيُلَاعِنُ) به لام بڼی دروسته: جنټودانیکي تر دابه زړیتي و کاته که یشی نه لئ، ټینجا بڼ لابردي مندال که له عنه ت بکا (وَلَا يَصِحُّ نَفْيُ أَحَدٍ تَوَافُرًا) دروست نیه لابردي ته نها یه کیک له جمکه کان، واته: دوو مندالی به یه ک زگ، چونکه دوو مندال له (مَنِيَّ) ی دوو پیاوان ویکړا له مندال دانه دا کړ نابنه وه، هه روه که له ژوریه ی سه رچاوه کاند هه رموویانه.

﴿كِتَابُ الْعِدَّةِ: پهلپتوکی عیدده کان﴾

(عِدَّةٌ): نه و ماوه یه یه که خوی گه وره واجبی کردوه: ژن چاوه پوان بکا، تا کو بزاندري هیچی له مندال دانه دا نیه، یان بڼ خواپه رستی، یان بڼ تازیه داری میړدمردنی. واته: نه گهر له ماوه ی نه و چاوه پوانکردنه دا ژنه که له پیاویک ماره بکړی، ماره برینه که ی درست نابڼ و له پیاوه که حه لال نابڼ، خوی گه وره دهه رموی: ﴿وَلَا تَعْرَمُوا عِدَّةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ نه که ن له (عِدَّة) دا ژن ماره بېرن، تا نه و چاوه پوانکردنه ی خوا له سه ر ژنه که ی نووسیوه ده گاته کړتایی خوی.

جا بزانه: نه وه له حاله ټیکدا بوو: که ژنه که له (عِدَّة) ی پیاویکی تر دا بی، چونکه نه گهر ژنه که هه ر له (عِدَّة) ی میړدی خوی دا بی: وه ک به پاره به ته لاقیک، یان به دوو ته لاقی دابی،

يان به هه له، يان به ماره برپينكي نادرست جيماعى له گه ل كردي، نه وه له مه زه بي (شافعي) دا: بوى دروسته: هر له (عده) ى خوي دا له خوى ماره بكاته وه، چونكه خواپه رستى به (عده) تنه با پياوړى تى جگه له خوى دانراوه، هره وه له (مغنى) و (بغية المسترشدين) دا هه رمويانه.

(عده النكاح ضرران) نه و (عده) يه به هوى ماره برپين واجب ده بى، دوو به شن: (الاول) به شى يه كه م: (متعلق بفرقة حى) په يوه ندى به جيا بونه وهى ميرديكى زيندو وه هه، جيا بونه وه كه ش (بطلاق او فسخ) به هوى ته لاقدان بى، يان به هوى هه لوه شانده وهى ماره برپين بى.

به شى دوو وه: په يوه ندى به جيا بونه وهى ميرديكى مردو وه هه يه: كه له (باسى عده) ى ميرد مردن) دا پوونى ده كه ينه وه، ان شاء الله تعالى.

(وَلَا تَجِبُ جَا عِدَّةً) به شى يه كه م - كه جيا بونه وهى ميرديكى زيندو وه - واجب ده بى تنه (بَعْدَ وَطْءٍ أَوْ اسْتِخْلَافٍ مَنِيٍّ) له دواى جيماع له گه لكردن، يان تيكردنى (مَنِى) **وَأَنْ تُقَنَّ بَرَاءَةَ الرَّحِمِ، لَا بِخُلُوعٍ فَالْجَدِيدِ، وَعِدَّةُ حُرَّةٍ ذَاتِ أَقْرَاءٍ ثَلَاثَةٌ، وَالْقَرَّةُ الطُّهْرُ،**

ميرده كه ده ناو دامينى ژنه كه، جيا وازى نيه ماره برپينه كه دروستبو بى، يان نا، هه م جيا وازى نيه جيماعه كه هه لال بى، يان هه پام بى: وه له حاله تى هه زدا، يان له كونى پشته وه دا جيماعى له گه ل كردي.

(وَأَنْ تُقَنَّ بَرَاءَةَ الرَّحِمِ) هه چه ند بيگومان بشزاندرى هچى له ناو مندا لاندان نيه: وه ژنه كه، يان ميرده كه مندا لىكى بچوك بى، يان نه ندازه يه كى دريژ ليك دور بنو ماوهى چه ند ساليك جيماعى له گه ل نه كردي، يان به ناميرى پزىشكى نه م سهرده مه بزاندري ناوس نيه؟ چونكه (عده) لايه نى خواپه رستيشى تى دايه، هره وه پابرا.

(لَا بِخُلُوعٍ) به لام به له گه لدا بونى به تنه - كه جيماعى له گه ل نه كردي - (عده) واجب نابى (فى الجديد) له هه رموده نوى دا، چونكه خوى گه وه ده هه رموى: ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمَنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ هه كاتيك ثافره تانى ئيماندارانتان له خو ماره كردن، ئينجا پيش نه وهى جيماعيان له گه ل بكن ته لاقتان دان، نه وه هچ (عده) بى ئيوه له سهر نه وان نيه.

﴿**نَاكَادَارِ**﴾ نه گه له ماره برپينكى نادرست دا، يان به هه له جيماعى له گه ل ثافره تيك كرد، نه و جيماعه ش (عده) له سهر ژنه كه واجب ده كا: وه (عده) ى جيا بونه وهى ميرديكى زيندو - نه ك مردو - واته: نه گه جيماعه كه بشمري ثافره ته كه - تنه - وه ژنى ته لاقدراو (عده) ى له سهره، به لام به هوى زينا (عده) واجب نابى، هره وه له زوري سهرچاوه كاندا نه و دوو مه سه له يه پوون كراونه وه، كه واپو: نه گه ثافره تيك له زينا ناوس

بوو، نه وه-نه گەر له (عِدَّة) ى كه سيكي تر دا نه بڼي- دروسته به ټاوسى ماره بېړۍ وه م دروسته جيماعيشى له گڼل بکړي، چونکه ټوى زينا هيچ پښکى نيه، هه روهك له (نهايه) و (مغنى) و له (فتاوى ابن حجر) دا پوون کراوه ته وه.

(وَعِدَّةٌ حُرَّةٌ ذَاتِ أَقْرَاءٍ) ته واوېوئى (عِدَّة) ى ټو ژنه ى ټازاده و خاوه ى حه يزو پاکېونه وه کانه و له ميړدېکى زيندو و جيا بڼه وه: (ثَلَاثَةٌ) سى (قُرء) ن (وَالْقُرءُ الطُّهْرُ) مه به ستيش به (قُرء): پاکېونه وه ى نټوان دوو خوږنه، جا خوږنه کان: هه ردووکى حه يز بن، يان حه يزو نيفاس بن، هه چه ند به هڅى ده رمانيش خوږنى حه يزه که ى هيټابى، خواى گه وره فرموويه تى: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ ته لاقدر او ه کان ماوه ى سى پاکېونه وه به خوږيان چاوه پوان ده بن.

به لام ټاگاداريه: له مه زه به ى (حنفي) دا مه به ست به (قُرء): حه يزه، هه روهك له کتبه کان يان دا فرمويانه، که واته: نه گەر ژنکى ته لاقدر او به مه زه به ى (حنفي) ماره بکړي، مه رجه: سى حه يزي به ته واوى ديتبن، ټينجا ماره بېړنه که ى دروست ده بڼي، نه گەر نا: دروست نابي. **فَإِنْ طَلَّقَتْ طَاهِرًا انْقَضَتْ بِالطَّغْنِ فِي حَيْضَةٍ ثَالِثَةٍ، أَوْ حَائِضًا فَقِي رَابِعَةٍ، وَفِي قَوْلٍ يُشْتَرَطُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ بَعْدَ الطَّغْنِ، وَهَلْ يُحْسَبُ طُهْرٌ مَنْ لَمْ تَحِضْ قُرءًا؟ قَوْلَانِ، بِنَاءٌ عَلَى أَنَّ الْقُرءَ انْتِقَالَ مِنْ طُهْرٍ إِلَى حَيْضٍ أَمْ طُهْرٌ مُحْتَوٍ بِدَمِينٍ؟ وَالثَّانِي أَظْهَرُ، وَعِدَّةٌ مُسْتَحَاضَةٌ بِأَقْرَانِهَا الْمَرْدُودَةِ إِلَيْهَا، وَمُتَحَيِّرَةٌ بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ فِي الْحَالِ،**

ټينجا بزانه: نه گەر ژنکى له زينا ټاوس بوو، ټينجا ته لاق در، يان له (عِدَّة) دا بوو، ټينجا زيناي کردو ټاوس بوو، نه وه نه گەر به ټاوسيش خوږنى حه يزي ده هات، نه وه ش به سى پاکېونه وه (عِدَّة) ى ته لاقى ته واو ده بڼي، به لام نه گەر خوږنى نه ده هات، نه و کاته پښيسته کورپه ى زينا دابنې، ټينجا سى پاکېونه وه ى (عِدَّة) ى ته لاقيش ته واو بکا، هه روهك له (فتاوى ابن حجر) دا پوون کراوه ته وه.

(فَإِنْ طَلَّقَتْ طَاهِرًا) جا نه گەر ژنه که له حاله تى پاکېويى دا ته لاق در (انْقَضَتْ بِالطَّغْنِ فِي حَيْضَةٍ ثَالِثَةٍ) نه وه (عِدَّة) ى ته واو ده بڼي به که وتنه حه يزيکى سى به م له دواى ته لاقدانه که، هه ر چه ند نه و پاکيه ى تى دا ته لاق در او ه ته نها به نه ندازه ى چا وچو قانکيش مابى. (أَوْ حَائِضًا) يان نه گەر ژنه که له حاله تى حه يزي داري دا ته لاقدا (فَقِي رَابِعَةٍ) نه وه (عِدَّة) ى ته واو ده بڼي به که وتنه حه يزيکى چواره م له دواى ته لاقدانه که (وَفِي قَوْلٍ) له فرموده يه کدا: (يُشْتَرَطُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ بَعْدَ الطَّغْنِ) به مه رج داده ندري پوژنک و شه وکيش بېړن له دواى که وتنه حه يزه که ى مه سه له ى يه که م و دووهم.

(وَهَلْ يُحْسَبُ طُهْرٌ مَنْ لَمْ تَحِضْ قُرءًا) ټايا پاکى ى ټو ژنه ى که له ته مه نى پيش ته لاقدانا نه که وتنه حه يز-به لکو له دواى ته لاقدان له (عِدَّة) دا که وته حه يز- به (قُرء) ده ژميړدري و

به‌ر (عِدَّة) ده‌كه‌وئ، يان نا؟ (قَوْلَان) دوو فەرمووده مه‌نه: (بِنَاءٌ عَلَى أَنْ الْقَرْءَ انْتَقَالَ مِنْ طَهْرٍ إِلَى حَيْضٍ) بنیات‌ه‌كه‌يان له سهر ئه‌و دوو فەرمووده‌یه: ئایا مه‌به‌ست به (قَرْء): لاکه‌وتنی ژنه‌كه‌یه له پاکیه‌وه بۆ چه‌یزداری (أَمْ طَهْرٌ مُحْتَوٍ بِدَمِينٍ) یان پاکبوونه‌وه‌یه‌کی ده‌وره‌دراوه به دوو خوینی چه‌یز، یان چه‌یزو نیفاس؟ (وَالْأُنْثَى أَظْهَرُ) ئه‌م فەرمووده دوو‌مه به‌هێزتره، كه‌واته: پاکی ئه‌و ژنه‌ی له ژیانیا-پیش ته‌لاق‌دان-چه‌یزی نه‌بینیوه، به (قَرْء) ناژمێردری‌و به‌ر (عِدَّة) ناکه‌وئ، به‌لکو مه‌رجه: پاکیه‌كه‌ بکه‌وێته‌ نیوان دوو خوین. (وَعِدَّةٌ مُسْتَحَاضَةٌ) ئه‌و ژنه‌ی خوینچه‌کی تووش بووه‌و سه‌رلیشی‌واو نیه، (عِدَّة)ی ته‌واو ده‌بی: (بِأَقْرَانِهَا الْمَرْدُودَةِ إِلَيْهَا) به‌و پاکبوونه‌وانه‌ی كه‌ گه‌پاندراوه‌ته‌وه‌ لایان: به‌گوێره‌ی عاده‌تی‌پاردویی، یان به‌گوێره‌ی لیكجیا‌کردنه‌وه‌ی خوینه‌كان، به‌و جوړه‌ی له باسی (چه‌یز)دا پوونمان كرده.

(وَمُتَحَيِّرَةٌ) هه‌م (عِدَّة)ی ئه‌و ژنه‌ی خوینچه‌کی تووش بووه‌و سه‌ر لیشی‌واویشه ته‌واو ده‌بی: (بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ) به‌ ته‌واو‌بوونی سێ مانگ (فِي الْحَالِ) هه‌ر له ئیستادا، واته: له کاتی وَقِيلَ بَعْدَ الْيَأْسِ، وَأُمٌّ وَلَدٍ وَمُكَاتٌ وَإِنْ عَتَقَتْ فِي عِدَّةٍ رَجْعَةٍ كَمَلَتْ

منهاج- به‌رگی‌چواره‌م-25

أَوْ بَيْنُونَةٍ فَأَمَّةٍ فَلَا ظَهْرَ، وَحُرَّةٌ لَمْ تَحِضْ أَوْ يَسْتِ بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ، فَإِنْ طُلِّقَتْ فِي أَثْنَاءِ شَهْرٍ فَبَعْدَهُ هَلَالَانِ وَتُكْمَلُ الْمُنْكَسِرُ ثَلَاثِينَ، فَإِنْ حَاضَتْ فِيهَا وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ،

ته‌لاق‌دانیه‌وه سێ مانگه‌كه‌ ده‌ژمێردرین، به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌و مانگه‌ی تی‌یدا ته‌لاق دراوه، زیاتر له پانزه پۆژی لی‌ما‌بن، واته: ئه‌گه‌ر مانگه‌كه‌ پانزه پۆژ، یان كه‌متری لی‌ما‌بو، ئه‌وه بۆی به (عِدَّة) ناژمێردری، به‌لکو كه‌ مانگه‌كه‌ ته‌واو بوو، له‌و كاته‌وه سێ مانگه‌كان ده‌ست پێ‌ده‌كا، هه‌روه‌ك له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌كاندا فەرموویانه (وَقِيلَ بَعْدَ الْيَأْسِ) له فەرمووده‌یه‌کی بێ‌هێزدا: له دوا‌ی ته‌مه‌نی له چه‌یز وه‌ستانه‌وه سێ مانگه‌كان ده‌ست پێ‌ده‌كا.

(وَأُمٌّ وَلَدٍ) جاریه‌ی دایكه‌‌مندا‌ل‌و هه‌م (وَمُكَاتٌ) نوسراو‌پێ‌دراو، هه‌م (وَمَنْ فِيهَا رِقٌّ) ئه‌وه‌ی به‌شی‌کی‌شی كۆیله‌یه، (عِدَّة)ی گشتیان: (بِقَرَأَيْنِ) به‌ دوو پاکبوونه‌وه ته‌واو ده‌بی، به‌لام (وَإِنْ عَتَقَتْ فِي عِدَّةٍ رَجْعَةٍ) ئه‌گه‌ر جاریه‌كه‌ له (عِدَّة)ی (رَجْعِي)دا ئازاد بوو، ئه‌و كاته (كَمَلَتْ عِدَّةَ حُرَّةٍ فِيهَا لِأَظْهَرٍ) ده‌بی (عِدَّة)ی ژنی‌کی ئازاد ته‌واو بكا (أَوْ بَيْنُونَةٍ) یان له (عِدَّة)ی (بائِن)دا ئازاد بوو، ئه‌وه (فَأَمَّوْ فِيهَا لِأَظْهَرٍ) هه‌ر (عِدَّة)ی كۆیله ته‌واو ده‌كا.

(وَحُرَّةٌ لَمْ تَحِضْ) هه‌م (عِدَّة)ی ئه‌و ژنه‌ی له ژیانیدا هه‌یج چه‌یزێکی نه‌دیتوه؟ له به‌ر بچوکی، یان له به‌ر هۆیه‌کی سروشتی، هه‌رچه‌ند مندا‌لی‌شی بو‌ی‌و خوینی زه‌يسانیشی هات‌بێ (أَوْ يَسْتِ) یان له به‌ر پیری له چه‌یز وه‌ستاوه‌و بێ‌ئومێد بووه، (عِدَّة)ی هه‌ردووکیان ته‌واو ده‌بی (بِثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ) به‌ سێ مانگان، خوا‌ی گه‌وره فەرموویه‌تی:

﴿وَاللَّائِي يَتَسَنَّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضَنْ﴾
 ئەو ژنانەى بى ئومىد بونە لە حەيز، (عدە)ى ئەوان سى مانگن، ھەم ئەوانەى ھىچ كاتىك
 نەكەوتونە حەيز، (عدە)ى ئەوانىش سى مانگن.

جا بزانه: ئەو سى مانگە لە تەلاقدانەو دەژمىردرێن، كەوابو: (فَإِنْ طُلِّقَتْ فِي أَثْنَاءِ شَهْرٍ
 ئەگەر ژنەكە لە ناو مانگى كدا تەلاق درا، ئەو (فَبَعْدَهُ هِلَالَانِ) لە دواى تەواپوونى مانگەكە
 دەبى دوو مانگ بە دىتنى مانگى يەكشەو تەواو بكا، ئىنجا (وَتُكْمَلُ الْمُنْكَسِرَ ثَلَاثِينَ)
 مانگە شكاهەى يەكەمىش لە مانگى چوارەم سى پۆژ تەواو بكا.

(فَإِنْ حَاضَتْ فِيهَا) جا ئەگەر لە ناو ئەو سى مانگەدا كەوتە حەيز، ئەو كاتە (وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ)
 واجبە (عدە)ى بە سى (قرء) تەواو بكا، بە (إجماع)ى زاناىانى ئىسلام، جا لەو حالەتەدا:
 ئەگەر لە تەمەنى پيش ئەم حەيزەدا ھىچ حەيزىكى تری نەدىتبو، ئەو مانگەكانى پەربردوى لە
 دەست دەچن و بۆى بە (عدە) ناژمىردرێن، بەلام ئەگەر حەيزى دىتبى، ئەو كاتە ھەموو
 مانگەكانى تەنھا بە يەك (قرء) بۆ دەژمىردرێن، ھەر وەك لە (تحفة) و (نهاية) ھەرموويانە.

وَأَمَّةٌ بِشَهْرٍ وَنِصْفٍ، وَفِي قَوْلٍ شَهْرَانِ، وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثَةَ،
 وَمَنْ انْقَطَعَ دَمُهَا لِعِلَّةٍ كَرَضَاعٍ وَمَرَضٍ تَصْبِرُ حَتَّى تَحِيضَ أَوْ تَبَاسَ فَبِالْأَشْهُرِ،
 أَوْ لَا لِعِلَّةٍ فَكَذَا فَبِالْجَدِيدِ، وَفَالْقَدِيمِ تَتَرَبَّصُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ - وَفِي قَوْلٍ أَرْبَعَ سِنِينَ -
 ثُمَّ تَعْتَدُ بِالْأَشْهُرِ، فَعَلَى الْجَدِيدِ لَوْ حَاضَتْ بَعْدَ الْيَأْسِ فِي الْأَشْهُرِ

جا ئەگەر لە ناو سى مانگەكاندا نەكەوتە حەيز، بەلكو لە دواى تەواپوونى سى مانگەكان
 كەوتە حەيز، ئەو- ئەگەر بى ئومىد نەبو- كار لە (عدە)ى ناكو (عدە)كەى
 بە دروستبووى تەواو بوو، ھەر وەك لە زۆریەى سەرچاوەكاندا ھەرموويانە، بەلام ئەگەر
 لە دواى بى ئومىدبوون بەكویتە حەيز، ئەو (عدە)كەى ھەل دەوێت، ھەر وەك لە دواى
 ئێرە پوون كراوەتەو.

(وَأَمَّةٌ) تەواپوونى (عدە)ى جارىەش (بِشَهْرٍ وَنِصْفٍ) بە مانگىك و نیو (وَفِي قَوْلٍ شَهْرَانِ) لە
 ھەرموودەيەكدا: دوو مانگن (وَفِي قَوْلٍ ثَلَاثَةَ) لە ھەرموودەيەكى تردا: سى مانگن.

(وَمَنْ انْقَطَعَ دَمُهَا لِعِلَّةٍ) ھەر ژنىك لە بەر ھۆیەكى زاندرائى خوینى حەيزى بپا: (كَرَضَاعٍ) وەك
 شیردانە منداڵو ھەم (وَمَرَضٍ) نەخۆشى، ھەرچەند چاوەپوانى چاكبوونەو ھەشى نەكرى،
 ئەو (تَصْبِرُ حَتَّى تَحِيضَ) دەبى خۆى پابگرى تا دەكەوێتە حەيز، تاكو بە سى (قرء)ى
 تەواو (عدە) ببینى (أَوْ تَبَاسَ) یان تا لە بەر پیرى لە حەيز دەوێت (فَبِالْأَشْهُرِ) ئىنجا بە
 سى مانگان (عدە)ى تەواو بكا، ھەرچەند ماوێەكى زۆرىشى پى بچى، چونكە ئىمامى
 (عثمان) ھەو ھە بپارى داو و وەك (إجماع)ى (صحابة)یە.

(أَوْ لَا لِعِلَّةٍ) یان خوینى حەيزى بپا، بەلام ھۆیەكەى نەزاندر، ئەو ھەش (فَكَذَا

فِي الْجَدِيدِ (د)
 وهك ژنه كه ی جوری یه كه م خوی پاده گری له فره موده ی نوی دا، به لام (وَفِي الْقَدِيمِ) له
 فره موده ی كوند او له مه زه بی نیمام (مالك) و نیمام (أحمد) دا: (تَتَرَيُّصُ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ) نه م جوره
 ژنه ی دووهم ماوه ی تو مانگان چاوه پوان ده كا، ئینجا له دوا ی تو مانگه كان به سی مانگی تریش
 (عِدَّة) كه ی ته واو ده كا (وَفِي قَوْلٍ أَرْبَعِ سِنِينَ) له فره موده یه كدا: چوار سالان چاوه پوان ده كا
 (ثُمَّ تَعْتَدُ بِالْأَشْهُرِ) ئینجا له دوا ی چوار ساله كان به سی مانگی تریش (عِدَّة) كه ی ته واو ده كا.
 ئینجا بزانه: به لگه ی فره موده ی كۆن برپاری نیمامی (عمره) ﷺ، هه روهك له (تحفة) و
 (مغنی) دا فره موویانه، كه وابو: دروسته ژنه كه په فتاری پی بكا.

هه روه ها نه و جوره ژنه ی هه یزی برپاوه، یان هه یزی دوا ده كه وی، بوی دروسته ده رمان به
 كار بینئ تاكو هه یز ببینئ، هه روهك له (تحفة) و (نهاية) دا فره موویانه.
 (فَعَلَى الْجَدِيدِ) جا له سه ر فره موده ی نوی (لَوْ حَاضَتْ بَعْدَ الْيَأْسِ فِي الْأَشْهُرِ) نه گه ر ژنه كه
 له دوا ی ته مه نی بی ئومید بوونی له هه یز، له ناو سی مانگه كاندا كه وته هه یز، نه و كاته
 وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ، أَوْ بَعْدَهَا فَأَقْوَالُ أَظْهَرُهَا: إِنْ نَكِحْتَ فَلَا شَيْءَ، وَإِلَّا فَلَا أَقْرَاءَ، وَالْمُعْتَبَرُ
 يَأْسُ عَشِيرَتِهَا، وَفِي قَوْلٍ كُلُّ النِّسَاءِ، قُلْتُ: ذَا الْقَوْلِ أَظْهَرُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.
 (فَصَلِّ) عِدَّةُ الْحَامِلِ بِوَضْعِهِ بِشَرْطِ نِسْبَتِهِ إِلَى ذِي الْعِدَّةِ - وَلَوْ اخْتِمَالًا
 كَمَنْفِي بِلْعَانٍ - وَانْفِصَالِ كُلِّهِ حَتَّى ثَانِي تَوَاقُفٍ، وَمَتَى تَخَلَّلَ دُونَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَتَوَاقُفٌ،

(وَجَبَتْ الْأَقْرَاءُ) واجبه: (عِدَّة) كه ی به سی (قُرء) ته واو بكا، به لام نه م جوره ئا فره ته
 مانگه كانی پرا بردوی ته نها به یهك (قُرء) بۆ ده ژمیردرین، هه روهك پوونمان كرده وه.
 (أَوْ بَعْدَهَا) یان له دوا ی ته واو بوونی سی مانگه كان كه وته هه یز، نه وه (فَأَقْوَالُ) سی
 فره موده هه نه (أَظْهَرُهَا) به هیژتره كه یان: (إِنْ نَكِحْتَ) نه گه ر ژنه كه له میړدیکي تر ماره
 كرابی، نه وه (فَلَا شَيْءَ) هیچی له سه ر نه، چونكه (عِدَّة) ی ته واو بووه و ماره برینه كه شی
 دروست بووه (وَإِلَّا فَلَا أَقْرَاءَ) به لام نه گه ر له میړدیکي تر ماره نه كرابی، نه و كاته واجبه:
 سه رله بنیات (عِدَّة) ی به سی (قُرء) ته واو بكا.

(وَالْمُعْتَبَرُ) نه و ته مه نه ی بۆ بی ئومید بوونی له هه یز، په چاو ده كری (يَأْسُ عَشِيرَتِهَا) ته مه نی
 بی ئومید بوونی ژنه كانی هۆزه كه ی خوی ته ی (وَفِي قَوْلٍ: كُلُّ النِّسَاءِ) له فره موده یه كدا: ته مه نی
 بی ئومید بوونی گشت ژنه كانه: كه به ته مه نی شه ست و دوو سالی سنوریان بۆ داناوه (قُلْتُ)
 نیمامی (النواوی) ده فره موی (ذَا الْقَوْلِ أَظْهَرُ) نه م فره موده دووه مه به هیژتره (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بِاسِي (عِدَّة) ی به مند البوون ﴾

(عِدَّةُ الْحَامِلِ) ته واو بوونی (عِدَّة) ی ژنی ئاوس (بِوَضْعِهِ) به دانانی باری ناو زگیه تی،

جیاوازی نیه ژنه که: ته لاق درایی، یان میړدی مردبی، یان به هله جیمای له گه لا کرابی، هم جیاوازی نیه کورپه که: له دامینی بیته دهره وه، یان زگی هلبډن و بیهیننه دهره وه، خوی گوره فرموویه تی: ﴿وَأُولَٰئُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ ژنه کانی ناوس (عده) یان به وه ته واو ده بی: باری ناو زگیان دابنن.

(بَشْرَطْ نِسْبَتَهُ إِلَى ذِي الْعِدَّةِ) به و مرجه ی کورپه که ی ناو زگ نه ژادی بدریته پال پیاوه خاوه ن (عده) که (وَلَوْ اِحْتِمَالًا كَمَنْفِي بِلَعَانٍ) هرچند به نیحتمالیشه وه بی: وه ک کورپه ی لادراو به هوی له عنه تکردن، هم (وَأَنْفَصَالَ كَلِّهِ) به و مرجش کورپه که هه مووی له ژنه که جیا بیهته وه (حَتَّى ثَانِيَتَوَآمِينَ) تا جیا بوونه وه ی جمکه ی دووه میس به مرج دانندراوه، که واته: نه گه رته نها سهره په نجه یه کی کورپه که له ناو ژنه که دا مایته وه، یان جمکه که ی تر نه هاتبوه دهره وه، نه وه (عده) ی ته واو نابی.

(وَمَتَى تَخْلَلُ ثُونَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) هرکاتیک که متر له شش مانگان که وته نیوان دانانی هردوو جمکه کان، نه وه (فَتَوَآمَانِ) دوو جمکه نه و به یه ک زگ ده ژمیږدین، به لام نه گه ر **وَتَنْقَضِي بِمَيِّتٍ، لَا عِلْقَةَ، وَبِمُضْغَةٍ فِيهَا صُورَةُ آدَمِيٍّ خَفِيَّةٌ أَخْبَرَ بِهَا الْقَوَائِلُ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ صُورَةُ وَقُلْنِ: هِيَ أَصْلُ آدَمِيٍّ. انْقَضَتْ عَلَيَّ الْمَذْهَبُ، وَلَوْ ظَهَرَ فِي عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهُرٍ حَمْلٌ لِلزَّوْجِ اعْتَدْتُ بِوَضْعِهِ، وَلَوْ ارْتَابْتُ فِيهَا لَمْ تَنْكِحْ حَتَّى تَزُولَ الرِّبَةُ،**

شش مانگ، یان زیاتر بکه ویته نیوان دانانیان، نه و کاته جمکه نین، به لکو دوو زگن، هه روه که له زوربه ی سرچاوه کاند فرموویانه.

نیجا بزانه: نه گه ر نه زاندره نه ژنه چو ن ناوس بووه و کورپه که ی له کام پیاوه، نه وه — له پووی (عده) وه — وه ک کورپه ی له زینا داده ندری، واته: (عده) ی پی ته واو نابی، هه روه که له زوربه ی سرچاوه کاند فرموویانه.

(وَتَنْقَضِي بِمَيِّتٍ) به دانانی کورپه یه کی مردوو (عده) ته واو ده بی (لَا عِلْقَةَ) به لام به دانانی پارچه خوینه که (عده) ته واو نابی.

(و) هه روه ها (عده) ته واو ده بی (بِمُضْغَةٍ) به دانانی پارچه گزشته که: که (فِيهَا صُورَةُ آدَمِيٍّ خَفِيَّةٌ) وینه ی ناده میزادی شاراوه ی تی دابی: که (أَخْبَرَ بِهَا الْقَوَائِلُ) مامانه کان بلین: وینه ی ناده میزادی تی دایه، هرچند یه ک مامانیش بی (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ صُورَةُ) جا نه گه ر پارچه گزشته که وینه ی تی دا نه بو، به لام (وَقُلْنِ: هِيَ أَصْلُ آدَمِيٍّ) مامه نه کان کوتیان: نه و پارچه گزشته بنچینه ی ناده میزادی یه نه گه ر له مندا لادانه دا بماباوه ده بوه کورپه. نه و کاته ش (انْقَضَتْ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه فرمووده ی راستی مه زه ب (عده) که ی به دانانی نه و پارچه گزشته ش ته واو ده بی.

ئىنجا ئاگاداربە: مەسەلەى مندال لە باربردن لە (باسى تۆلەى كۆرپەى ناو زگ) لە پەرتووکی کوشتندا پوون دەکەینهوه، إن شاء الله تعالى.

(وَلَوْ ظَهَرَ فِي عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهُرٍ حَمْلٌ) ئەگەر لە ناو (عِدَّة)ى بە پاکبۆنەوه کاندایان لە ناو (عِدَّة)ى بە مانگەکاندا ئاوسى ژنەکە ئاشکرا بوو و کۆرپەکەشى (لِلزَّوْجِ) لە مێردى خۆى بوو، ئەو کاتەش (اعْتَدْتُ بِوَضْعِهِ) بە دانانى بارەکەى ناو زگى (عِدَّة)ى تەواو دەبێ و پاکبۆنەوه کان و مانگەکانى پراپردوو پوچەل دەبنەوه.

(وَلَوْ ارْتَابَتْ فِيهَا) ئەگەر ژنەکە لە ناو (عِدَّة)دا کەوتە گومان: ئایا ئاوسە، یان نا؟ چونکە گرانیی، یان جوله یەک لە زگىدا پەیدا بوو، ئەو (لَمْ تَنْكُحْ حَتَّى تَزُولَ الرِّبَّةُ) نابێ لە دواى تەواوبوونى (عِدَّة)ش مێردىکى تر بکات، تا گومانەکەى لادەچێ، جا ئەگەر لە دواى تەواوبوونى (عِدَّة) - بە گومانەوه مێردىکى ترى کرد، ئەو ئەگەر ئاشکرا ببێ لە کاتى مارەبپینەکەدا ئاوسى نەبۆ، مارەبپینەکەى دروست دەبێ، ئەگەر نا: دروست نابێ، هەرۆک لە (تحفة)دا فرمویەتى.

أَوْ بَعْدَهَا وَيَعْدَ نِكَاحٍ اسْتَمَرَ إِلَّا أَنْ تَلِدَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ عَقْدِهِ،
أَوْ بَعْدَهَا قَبْلَ نِكَاحٍ فَلْتَنْصِبْ لِرُزُولِ الرِّبَّةِ، فَإِنْ نَكَحَتْ فَلَا مَذْهَبَ عَدَمٍ إِبْطَالِهِ
فَالْحَالِ، فَإِنْ عَلِمَ مُقْتَضِيهِ أَبْطُلْنَاهُ، وَلَوْ أَبَانَهَا فَوَلَدَتْ لِأَرْبَعِ سِنِينَ لَحِقَتْ،
أَوْ لَأَكْثَرَ فَلَا، وَلَوْ طَلَّقَ رَجْعِيًّا حُسِبَتِ الْمُدَّةُ مِنَ الطَّلَاقِ، وَفِي قَوْلٍ مِنْ إِنْصِرَامِ الْعِدَّةِ،

(أَوْ بَعْدَهَا وَيَعْدَ نِكَاحٍ) یان لە دواى تەواوبوونى (عِدَّة)و لە دواى شووکردن بە پیاویکى تر، کەوتە گومان: ئایا ئاوسە، یان نا؟ ئەو (اسْتَمَرَ) مارەبپینەکەى هەر بەردەوام دەبێ، چونکە دروست بوو (إِلَّا أَنْ تَلِدَ لِدُونِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ عَقْدِهِ) تەنها ئەگەر لە مارەبپینى مێردەکەى دوووەمەوه بە کەمتر لە شەش مانگان مندالى ببێ، ئەو کاتە مارەبپینەکەى بەتالەو دروست نەبوو؟ چونکە ئاشکرا بوو: لە کاتى مارەبپینەکەى دوووەمدا کۆرپەى مێردەکەى یەكەمى لە زگدا بوو، بەلام ئەگەر لە مارەبپینى دوووەمەوه بە شەش مانگان، یان زیاتر مندالى ببێ، ئەو کاتە مندالەکەى مێردەکەى دوووەمەو مارەبپینەکەش دروست بوو، هەرۆک لە زۆریەى سەرچاوەکاندا فرمویانە.

(أَوْ بَعْدَهَا قَبْلَ نِكَاحٍ) یان لە دواى تەواوبوونى (عِدَّة) پێش شووکردن کەوتە گومان: ئایا ئاوسە، یان نا؟ ئەو (فَلْتَنْصِبْ لِرُزُولِ الرِّبَّةِ) با خۆى پابگرێ تا گومانەکەى لادەچێ (فَإِنْ نَكَحَتْ) جا ئەگەر بە گومانەوه شووی بە پیاویکى تر کرد، ئەو (فَلَا مَذْهَبَ عَدَمٍ إِبْطَالِهِ فِي الْحَالِ) بە فرمودەى پاستى مەزەب: ئیستە مارەبپینەکەى بەتال ناکرێتەوه، چونکە لە دواى تەواوبوونى (عِدَّة) کراوه، کەوابو: (فَإِنْ عَلِمَ مُقْتَضِيهِ) ئەگەر زاندرە هۆیکى بەتالبوون

هه‌یه: وهك له ماره‌برینه‌وه به كه‌متر له شه‌ش مانگان مندالی بیی، ئه‌و كاته (أَبْطَلْنَاهُ) ماره‌برینه‌كه‌ی به‌تال ده‌كه‌ینه‌وه، چونكه دانه‌مه‌زراوه.

(وَلَوْ أَبَانَهَا) ئه‌گه‌ر می‌رده‌كه ژنه‌كه‌ی خۆی به (بَائِنِی) ته‌لاق دا (فَوَلَدَتْ لِأَرْبَعِ سِنِينَ) ئینجا ژنه‌كه به ماوه‌ی چوار سالان، یان كه‌متر مندالی لی‌بو، ئه‌وه (لِحَقِّه) منداله‌كه ده‌بیته مندالی ته‌لاقده‌ره‌كه، به‌و مه‌رجه‌ی ژنه‌كه شووی به پیاویکی‌تر نه‌کردبێ، چونكه ئه‌گه‌ر می‌ردی‌کی‌تری کردبێ و بگونجی منداله‌كه له می‌رده‌كه‌ی دووه‌م بی، ئه‌و كاته نابیته مندالی یه‌كه‌مه‌كه، به‌لكو بۆ دووه‌مه‌كه‌یه (أَوْ لَأَكْثَر) یان به زیاتر له چوار سالان مندالی لی‌بو (فَلَا) منداله‌كه نابیته مندالی ته‌لاقده‌ره‌كه.

ئینجا بزانه: ماوه‌ی چوار ساله‌كانیش له كاتی گونجانی جیما‌ع‌کردنی پیش ته‌لاق‌دانه‌وه حساب ده‌کرین، به‌لام (وَلَوْ طَلَّقَ رَجْعِيًّا) ئه‌گه‌ر به (رجعی) ته‌لاقی دابی، ئه‌و كاته (حُسِبَتْ الْمُدَّةُ مِنَ الطَّلَاقِ) چوار ساله‌كان له ته‌لاق‌دانه‌وه حساب ده‌کرین (وَفِي قَوْلٍ مِنْ أَنْصِرَامِ الْعِدَّةِ) له فەرمووده‌یه‌کیشدا: له ته‌وا‌بوونی (عِدَّة) وه حساب ده‌کرین.

وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ الْعِدَّةِ فَوَلَدَتْ لِذَوْنِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَكَانَتْهَا لَمْ تَنْكِحْ، وَإِنْ كَانَ لِسِتَّةِ فَأُولَدُ لِلثَّانِي، وَلَوْ نَكَحَتْ فِي الْعِدَّةِ فَاسِدًا فَوَلَدَتْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الْأَوَّلِ لِحَقِّهْ وَأَنْقَضَتْ بَوَاضِعَهُ ثُمَّ تَعَتَّدُ لِلثَّانِي، أَوْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الثَّانِي لِحَقِّهْ، أَوْ مِنْهُمَا غُرَضٌ عَلَى قَائِفٍ، فَإِنْ أُلْحِقَهُ بِأَحَدِهِمَا

(وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ الْعِدَّةِ) ئه‌گه‌ر له دوا‌ی ته‌وا‌بوونی (عِدَّة) ژنه‌كه شووی به پیاویکی‌تر کرد (فَوَلَدَتْ لِذَوْنِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ) ئینجا له ماره‌برینه‌وه به كه‌متر له شه‌ش مانگان مندالی لی‌بو، ئه‌وه (فَكَانَتْهَا لَمْ تَنْكِحْ) وهك شووی نه‌کردبێ وه‌هایه، جا ئه‌م منداله‌ش: ئه‌گه‌ر به چوار سالان، یان كه‌متر له ته‌لاق‌دان‌یه‌كه‌مه‌كه‌وه بو‌ی، ئه‌وه بۆ یه‌كه‌مه‌كه‌یه و ماره‌برینه‌كه‌ی دووه‌میش به‌تاله، به‌لام ئه‌گه‌ر له ته‌لاق‌دانه‌وه به زیاتر له چوار سالان بو‌ی، ئه‌وه مندالی هه‌یچ‌کیان نیه، به‌لكو وه‌كو مندالی زینا باوکی نازاند‌ری، كه‌وابو: ماره‌برینه‌كه‌ی دووه‌م دروست ده‌بێ، هه‌روه‌ك له (مغنی) و (الشروانی) دا فەرموویانه.

به‌لام (وَإِنْ كَانَ لِسِتَّةِ) ئه‌گه‌ر له ماره‌برینه‌وه به شه‌ش مانگان، یان زیاتر مندالی بیی، ئه‌وه (فَأُولَدُ لِلثَّانِي) منداله‌كه‌ی می‌رده‌كه‌ی دووه‌مه.

(وَلَوْ نَكَحَتْ فِي الْعِدَّةِ فَاسِدًا) ئه‌گه‌ر ژنه‌كه -له ناو (عِدَّة) دا- به نادروستی شووی به پیاویکی‌تر کردو پیاوه‌كه‌ش نه‌یده‌زانی چه‌پامه و ماره‌برینه‌كه دروست نابێ؟ چونكه له زانایانی‌نایینی دوور بوو، یان وای‌ده‌زانی (عِدَّة) ی ته‌وا‌بووه (فَوَلَدَتْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الْأَوَّلِ) جا ژنه‌كه‌ش به ماوه‌یه‌کی وه‌ها مندالی لی‌بو: كه ته‌نها ده‌گونجا له می‌رده‌كه‌ی یه‌كه‌می بی: وهك به كه‌متر له شه‌ش مانگان له جیما‌عی می‌ردی‌دووه‌مه‌وه منداله‌كه‌ی بیی و چوار

سالیښ زیاتر نه بڼی له جیماعی پېش ته لاقدانۍ په که مه که، نه وه (لَحَقَهُ) منډاله که ی هی په که مه که یو (وَأَنْقَضَتْ بَوَضْعَهُ) به دانانی نه م منډاله (عِدَّةٌ) ی په که مه که ی ته واو ده بڼی (ثُمَّ تَعْتَدُ لِلثَّانِي) ټینجا دووباره (عِدَّةٌ) په کی تریش بڼ میړده که ی دوو هم ده ست پڼ ده کا، چونکه جیماعی دوو مه که به (شُبْهَةٌ) یه، واته: به هه له یه، به لام نه گهر زانیبڼی: له (عِدَّةٌ) دا ماره برین دروست نابڼ، یان نه یده زانی به لام له زانیانی ټایبڼی نزیک بوو، نه و کاته پیاوړه که زینا که ره و (عِدَّةٌ) ی ناوځ، هه روه که له زږبه ی سرچاوه کانداهه رمویانه.

(أَوْ لِلْإِمْكَانِ مِنَ الثَّانِي) به لام نه گهر ټنه که به ماوړه کی ودها منډاله که ی لږ بوو: که ته نهها ده گونجا له میړده که ی دوو هم بڼ: وه که به شش مانگان، یان زیاتر منډاله که ی بڼی و چوار سالیښ زیاتر به سهر په که مه که دا پابرد بڼ، نه وه (لَحَقَهُ) ده بڼته هی دوو مه که.

(أَوْ مِنْهُمَا) یان ده گونجا له هه ردوکیان بڼ: وه که به که متر له چوار سالان له ته لاقدانۍ په که مه که وه به شش مانگان، یان زیاتر له جیماعی دوو مه که منډاله که بڼی، نه و کاته (عُرِضَ عَلَى قَائِفٍ) ده بردریته لای دروشمناس (فَإِنْ أَلْحَقَهُ بِأَحَدِهِمَا) جا نه گهر **فَكَالْإِمْكَانُ أَنْ مِنْهُ فَفَقَطُ ط.**

(فَصُلِّ) لَزِمَهَا عِدَّتًا شَخْصٍ مِنْ جِنْسٍ بِأَنْ طَلَّقَ ثُمَّ وَطِئَ فِي عِدَّةٍ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهُرٍ جَاهِلًا أَوْ عَالِمًا فِي رَجْعِيَّةٍ تَدَاخَلْنَا، فَتَبَدَّى عِدَّةٌ مِنَ الْوَطْءِ وَيَدْخُلُ فِيهَا بَقِيَّةُ عِدَّةِ الطَّلَاقِ، فَإِنْ كَانَتْ إِحْدَاهُمَا حَمْلًا وَالْأُخْرَى أَقْرَاءً تَدَاخَلْنَا فَيَا أَصَحَّ فَتَنْقُضِيَانِ بَوَضْعَهُ، وَيُرَاجَعُ قَبْلَهُ،

دروشمناسه که کردیه منډالی په کیکیان، نه وه (فَكَالْإِمْكَانُ مِنْهُ فَفَقَطُ) وه که نه وه یه: که بگوئښ منډاله که ته نهها له تووی نه و ی بڼ و ده بڼته منډالی وی. ټینجا ټاگادار به: جیماعی به (شبهه)، واته: به هه له - وه که وا ټیڼکا ژنی خوی ته - وه که ماره برینی نادرست بریاری بڼ ده دري: له باره ی (عِدَّةٌ) و واجبونی ماره یی و گه یاندنی نه ژادی منډاله که به جیماعه که ره که، به و جوړه ی به دري ژی له م باسه دا پوون کراوه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا هه رمویانه.

﴿ فَصْلٌ: لَهُ بَاسِي تِيكْه لَكْشَانِي دُوو (عِدَّةٌ) ي ژنيك ﴾

(لَزِمَهَا عِدَّتًا شَخْصٍ) هه ركاتيك ټنه که دوو (عِدَّةٌ) ی په که پیاوی له سهر واجب بون (مِنْ جِنْسٍ) هه ردوکیښ په که په گه ز بون: (بِأَنْ طَلَّقَ) وه که پیاوړه که ټنه که ی ته لاق دابی (ثُمَّ وَطِئَ فِي عِدَّةٍ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهُرٍ جَاهِلًا) ټینجا له (عِدَّةٌ) ی به پاکبوونه وه کانداه، یان به مانگه کانداه جیماعی له گه لا بکاو نه شزانی جیماعه کردن هه پامه؟ چونکه له زانیانی ټایبڼی دوور بوو، یان تازه موسولمان بوو (أَوْ عَالِمًا فِي رَجْعِيَّةٍ) یان ده یزانی هه پامه، به لام ته لاقدانه که ی (رجعی) بوو، نه وه (تَدَاخَلْنَا) هه ردو (عِدَّةٌ) که ی ته لاق و

جیماعه که ده چنه ناو یه کتری، که و ابو: (فَتَبْتَدِيْ عِدَّةً مِنْ الْوَطْءِ) له کوتای جیماعه کردنه که وه ده ست به (عِدَّةً) یه کی تر ده کاو (وَيَدْخُلُ فِيْهَا بَقِيَّةُ عِدَّةِ الطَّلَاقِ) نهو به شه (عِدَّةً) ته لاقیش که مابو - ده چیتته ناو (عِدَّةً) ی جیماع و نایه وئ دوو (عِدَّةً) ی ته نها ته نها ببینئ.

به لام نه گه ته لاقدانه که (بائن) بوو و ده شیزانی جیماعه کردن چه پامه، نهو کاته ده بیته زینا، واته: جیماعه که (عِدَّةً) ی ناوئ، هه روه که له زۆربه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه. (فَإِنْ كَانَتْ إِحْدَاهُمَا حَمْلًا) جا نه گه ر هه ردوو (عِدَّةً) کانی پیاوه که له دوو په گه ز بون: وه که یه کیکیان به دانانی کۆرپه ی ناو زگ بوو (وَالْأُخْرَى أَقْرَاءً) نهو که ی تریش به پاکبوونه وه کان بوو: وه که به ناوسی ته لاقی دابئ، ئینجا جیماعی له گه ل کردبئ، یان له دوا ی ته لاقدان جیماعی له گه ل بکاو ناوس ببئ، نهو کاته ش (تَدْخُلْنَ فِيْهَا الْأَصْحَ) هه ردوو (عِدَّةً) کان ده چنه ناو یه کتری له هه رمووده ی راستردا، که و ابو: (فَتَنْقَضِيَانِ بِوَضْعِهِ) هه ردوو (عِدَّةً) کان به دانانی زگه که ته واو ده بن (و) نه گه ته لاقه که شی (رَجْعِيْ) بئ، نهو هه (يُرَاجِعُ قَبْلَهُ) پیش دانانی زگه که ی بۆ میژده که ی دروسته بیگه پئینیتته وه ژیر ماره ی خوی **وَقِيلَ: إِنْ كَانَ الْحَمْلُ مِنَ الْوَطْءِ فَلَا، أَوْ لِشَخْصَيْنِ بَأَن كَانَتْ فِي عِدَّةِ زَوْجٍ أَوْ شُبْهَةٍ فَوُطِئَتْ بِشُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ، أَوْ كَانَتْ زَوْجَةً مُعْتَدَّةً عَنْ شُبْهَةٍ فَطُلِّقَتْ فَلَا تَدْخُلُ، فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ قُدِّمَتْ عِدَّتُهُ، وَإِلَّا فَإِنْ سَبَقَ الطَّلَاقُ أَتَمَّتْ عِدَّتُهُ ثُمَّ اسْتَأْنَفَتِ الْآخَرَى، وَلَهُ الرَّجْعَةُ فِي عِدَّتِهِ، فَإِذَا رَاجَعَ انْقَضَتْ وَشَرَعَتْ فِي عِدَّةِ الشُّبْهَةِ،**

(وَقِيلَ) له هه رمووده یه کی بئ میژدا: (إِنْ كَانَ الْحَمْلُ مِنَ الْوَطْءِ فَلَا) نه گه ر کۆرپه که له جیماعه که ی دوا ی ته لاقدان بئ، بۆی دروست نیه بیگه پئینیتته وه.

(أَوْ لِشَخْصَيْنِ) یان ژنه که (عِدَّةً) ی دوو پیاوانی که وتنه سه ر (بَأَن كَانَتْ فِي عِدَّةِ زَوْجٍ) وه که ژنه که له (عِدَّةً) ی میژدی خوی دا بئ: جا مردبئ، یان ته لاقی دابئ (أَوْ شُبْهَةٍ) یان له (عِدَّةً) ی جیماعیکی به هه له دا بئ (فَوُطِئَتْ بِشُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ) ئینجا له ناو (عِدَّةً) دا: به هه له، یان به ماره برپینیکی نادروست جیماعی له گه ل کرا (أَوْ كَانَتْ زَوْجَةً مُعْتَدَّةً عَنْ شُبْهَةٍ) یان ژنی میژدی خوی بوو به لام له (عِدَّةً) ی جیماعیکی به هه له دا بوو (فَطُلِّقَتْ) ئینجا له ناو نهو (عِدَّةً) یه دا ته لاق درا، نهو هه (فَلَا تَدْخُلُ) هیچ (عِدَّةً) یه که ناچیتته ناو نهو که ی تر، چونکه خاوه نه کانیان لیک جیانه.

که و ابو: ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ كَانَ حَمْلٌ) نه گه ر له یه کی که لهو دوو پیاوانه ناوس بو بئ (قُدِّمَتْ عِدَّتُهُ) نهو هه (عِدَّةً) ی ناوسیه که وه پیش دیخوئ، جیاوازی نیه: له یه که مه که ناوس بو بئ، یان له دوو مه که، چونکه (عِدَّةً) ی ناوسی دوا ناخستری: **بِوُؤْنِهِ:** نه گه ر ژنه ته لاق درا وه که له میژدی خوی ناوس بئ، ئینجا له دوا ی ته لاقدان له

(عِدَّة) دا به هه له جیماعی له گه ل بکری، نه وه (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ی به دانانی زگه که ی ته واو ده بی، ئینجا له دوا ی پاکبوونه وه ی زه یسانی (عِدَّة) ی پیاو ه که ی تریش به سی (قُرء) ته واو ده کا، به لام نه گه ر به پیچه وانه وه بوو: وه ک ژنه ته لاقدر او ه که له (عِدَّة) دا به جیماعی به هه له ناوس بی، نه و کاته (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ی پا ده گر ی، تا کو (عِدَّة) ی جیماعه که ی به هه له به دانانی زگه که ی ته واو بکا، ئینجا له دوا ی پاکبوونه وه ی زه یسانی نه وه نده ی له (عِدَّة) ی ته لاق له سه ری ما بو ته واوی ده کا.

(وَالَا) به لام نه گه ر له هیچیکیان ناوس نه بی، نه وه (فَإِنْ سَبَقَ الطَّلَاقُ) نه گه ر ته لاقدانه که پیش جیماعه کردنه که ی به هه له بی (أَتَمَّتْ عِدَّتَهُ) یه که مجار ده بی (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ته واو بکا (ثُمَّ اسْتَأْنَفَتِ الْآخَرَى) ئینجا له دوا ی ته واو بیونی (عِدَّة) ی ته لاقه که سه ره بنیات ده ست به (عِدَّة) ی جیماعه که ش ده کا (وَلَهُ الرُّجْعَةُ فِي عِدَّتِهِ) میرده که بوی دروسته له (عِدَّة) ی ته لاقدانی خوی دا ژنه که ی بگه ریئیتته وه، نه گه ر به (رَجْعِي) ته لاقی دابی (فَإِذَا رَاجَعَ انْقَضَتْ) جا هه رکاتی که ژنه که ی گه پانده وه، نه وه (عِدَّة) ی ته لاقدانه که ده بی و (وَشَرَعَتْ فِي عِدَّةِ الشُّبْهَةِ) ژنه که ده ست به (عِدَّة) ی جیماعه که ی به هه له ده کا.

وَلَا يَسْتَمْتَعُ بِهَا حَتَّى تَقْضِيَهَا، وَإِنْ سَبَقَتِ الشُّبْهَةُ قُدِّمَتْ عِدَّةُ الطَّلَاقِ، وَقِيلَ الشُّبْهَةُ (فَصَلِّ) عَاشِرَهَا كَزَوْجٍ بِلَا وَطْءٍ فِي عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهَرٍ فَأَوْجُهُ: أَصْحُهَا إِنْ كَانَتْ بَائِنًا انْقَضَتْ وَإِلَّا فَلَا، وَلَا رَجْعَةٌ بَعْدَ الْأَقْرَاءِ وَالْأَشْهَرِ، قُلْتُ: وَيَلْحَقُهَا الطَّلَاقُ إِلَى انْقِضَاءِ الْعِدَّةِ،

(و) هه ر کاتی که ژنیک به هه له جیماعی له گه ل کرا، به لام ته لاق نه درا (لَا يَسْتَمْتَعُ بِهَا حَتَّى تَقْضِيَهَا) هه پامه و نابی میرده که ی هیچ له زه تیکی لئو وه ریگری تا (عِدَّة) ی جیماعه که ته واو ده کا، واته: له ما وه ی نه و (عِدَّة) یه دا ته ما شا کردنی شی هه پامه.

(و) هه روه ها (إِنْ سَبَقَتِ الشُّبْهَةُ) نه گه ر جیماعی به هه له پیش ته لاقدانه که بوو، نه و کاته ش له فه رموده ی پاستردا: (قُدِّمَتْ عِدَّةُ الطَّلَاقِ) هه ر (عِدَّة) ی ته لاقدانه که وه پیش دیخری، جا هه ر کاتی که (عِدَّة) ی ته لاقدان ته واو بوو، ده ست به (عِدَّة) ی جیماعه که ده کا (وَقِيلَ) له فه رموده یه کی بی هیژدا (الشُّبْهَةُ) ده بی جیماعه که پیش بخستری.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي تَيْكَه لِبُوُونِي تَه لَاقْدَه رَه كَه لَه گَه ل تَه لَاقْدَرَاوَه كَه ي ﴾

(عَاشِرَهَا كَزَوْجٍ بِلَا وَطْءٍ) هه ر کاتی که ته لاقده ره که -وه کو میردی که - بی جیماعه کردن له گه ل ته لاقدر او ه که خوی تیکه ل کرد: به ده ستبازی و ویکرا نوستن و ویکرا خواردن و... هتد (فی عِدَّةِ أَقْرَاءٍ أَوْ أَشْهَرٍ) تیکه لبوونه که ش له (عِدَّة) ی به پاکبوونه وه کاند، یان به مانگه کاند بوو (فَأَوْجُهُ) سی فه رموده هه نه: (أَصْحُهَا) پاستره که یان (إِنْ كَانَتْ بَائِنًا انْقَضَتْ) نه گه ر ته لاقدانه که ی (بائِن) بی، نه وه (عِدَّة) که ی ته واو ده بی، چونکه تیکه لبوونه که هه پامه، که وا بو: نه گه ر جیماعیش له گه ل ته لاقدر او ی (بائِن) بکا، نه وه به زینا داده ندیری و کار له

(عِدَّة)ی ناکا، ههروهك له (مغنی)دا فهرموویه تی.

(وَلَا فَلَا) به لām نه گهر (بائن) نه بو، به لکو (رَجْعِي) بوو، نه وه (عِدَّة)که ی ده پچپړی ته واو نابې هه رچه ند ماوه یه کی زور دریش تیکه لېبونه که به رده وام بې، چونکه تیکه لېبونی ته لاقدرای (رَجْعِيَّة) به (شُبْهَة) داده ندری، تا (شُبْهَة)ش به رده وام بې (عِدَّة)ی ته واو نابې، که واو: هر کاتیک ته لاقدره که واز له تیکه لېبونه که بېنې، له و کاته وه ژنه که له سهر پچپانه که ی پابردو - (عِدَّة)که ی ته لاق ته واو ده کا.

(وَلَا رَجْعَة بَعْدَ الْأَشْهُرِ وَالْأَشْهُرِ) له دواي ته واو بونی سې پاکبونه وه کان، یان سې مانگه کان میړده که بوی دروست نیه ژنه که بگه پینتته وه ژیر ماره ی خوی، هه رچه ند به هوی تیکه لېبونه که - (عِدَّة)شی ته واو نه بوه.

(قُلْتُ) نيمامي (النواي) ده فهرموي (وَيَلْحَقُهَا الطَّلَاقُ إِلَى انْقِضَاءِ الْعِدَّةِ) نه م ته لاقدراره (رَجْعِيَّة) ته لاق تریشی ده که وی - نه گهر ته لاق بدری - تا نه م (عِدَّة)یه ی دواي وازمینانی تیکه لېبونه که ته واو ده بې، که واته: له ماوه ی نه م (عِدَّة)یه دا میراتیش له یه کتری ده گرن، ههروهك به پیچه وانه ی (نهاية) - له (تحفة)دا فهرموویه تی.

وَلَوْ عَاشَرَهَا أَجْنَبِيٌّ انْقَضَتْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ نَكَحَ مُعْتَدَّةٌ بَظْنَ الصُّحَّةِ وَوَطِيٍّ انْقَطَعَتْ مِنْ حَيْثُ وَطِيٍّ، وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهِهِ مِنَ الْعَقْدِ، وَلَوْ رَاجَعَ حَائِلًا ثُمَّ طَلَّقَ اسْتَأْنَفَتْ، وَفِي الْقَدِيمِ تَبَيَّنَ أَنْ لَمْ يَطْلَأْ، أَوْ حَائِلًا فَبِالْوَضْعِ، فَلَوْ وَضَعَتْ ثُمَّ طَلَّقَ اسْتَأْنَفَتْ، وَقِيلَ إِنَّ لَمْ يَطْلَأْ بَعْدَ الْوَضْعِ فَلَا عِدَّةَ،

(وَلَوْ عَاشَرَهَا أَجْنَبِيٌّ) به لām نه گهر پیاوړی بیگانه بې جیماعردن - تیکه لی ژنه ته لاقدراره که بوو (انْقَضَتْ) نه وه (عِدَّة)ی به سې پاکبونه وه، یان به سې مانگان ته واو ده بې (وَاللَّهُ أَعْلَمُ). ههروه ها نه گهر بیگانه که زیناش له گهل ژنه ته لاقدراره که بکا، زینایه که کار له ته واو بونی (عِدَّة)ی ناکا، به لām نه گهر بیگانه که به هله جیماعی له گهل بکا، نه و کاته (عِدَّة)یه کی تری له سهر واجب ده بې، ههروه ها نه گهر ژنه ته لاقدراره که له (عِدَّة)ی ناوسی دا بې، نه و کاته ش تیکه لېبونی میړده که و بیگانه که کار له (عِدَّة)که ی ناکا و به دانانی زگه که ی (عِدَّة)ی (بائن)و (رَجْعِي)ی ته واو ده بې، ههروهك له زوری ی سهرچاوه کاند ا فهرموویانه.

(وَلَوْ نَكَحَ مُعْتَدَّةٌ) نه گهر پیاوړی ژنیکي (عِدَّة)گری له (عِدَّة)دا له خوی ماره کرد (بَظْنَ الصُّحَّةِ) وای ده زانی ماره پیننی ژنی (عِدَّة)گر دروست ده بې و (وَوَطِيٍّ) جیماعیشی له گهل کرد، نه وه (انْقَطَعَتْ مِنْ حَيْثُ وَطِيٍّ) له و کاته وه که جیماعی له گهل کردوه (عِدَّة)ی ژنه که ده پچپړی، جیاوازی (عِدَّة)ی مردن و ته لاق نیه، جا هر کاتیک لیک جیا کرانه وه، له و کاته وه (عِدَّة)که ی یه که م ته واو ده کا، به لām نه گهر بزانی ماره پینه که دروست نابې، نه و کاته جیماعه که ی زینایه و کار له (عِدَّة)ی ناکا، ههروه ها نه گهر جیماعی له گهل نه کردبې،

(عِدَّة) که ی ناچپږو هر بهرده وام ده بی (وَفِي قَوْلٍ أَوْ وَجْهِ مِنَ الْعَقْدِ) له فهرمووده یه کدا: له ماره برینه وه (عِدَّة) که ی ده پچپږ.

(وَلَوْ رَاجَعَ حَائِلًا) نه گهر میړده که ته لاقدر او یکی (رجعی) ی له (عِدَّة) دا گه پانده وه و ناوسیش نه بو (ثُمَّ طَلَّقَ) ټینجا دووباره ته لاقی داوه، نه وه (اِسْتَأْنَفَتْ) سرله بنیات ده ست به (عِدَّة) یه کی تر ده کا، جیاوازی نیه له دوی گه پانده وه ش جیماعی له گه ل کر دبی، یان نا (وَفِي الْقَدِيمِ تَبْنِي اِنْ لَمْ يَطْلُ) له فهرمووده ی کوندا: نه گهر جیماعی له گه ل نه کر دبی له سر پابردووه که (عِدَّة) که ی ته واو ده کا.

(أَوْ حَامِلًا) یان ته لاقدر او یکی (رَجْعِيَّة) ی ناوسی گه پانده وه، ټینجا دووباره به ناوسی ته لاقی داوه، نه وه (فَبِالْوَضْعِ) به دانانی زکه که ی (عِدَّة) ی ته لاقدان ی دووه میښ ته واو ده بی، هر چند جیماعیشی له گه ل کر دبی، به لام (فَلَوْ وَضَعَتْ) نه گهر له دوی گه پانده وه زکه که ی دانا (ثُمَّ طَلَّقَ) ټینجا ته لاقی داوه، نه و کاته (اِسْتَأْنَفَتْ) سرله بنیات ده ست به (عِدَّة) ده کاته وه، هر چند جیماعیشی له گه ل نه کر دبی (وَقِيلَ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: (اِنْ لَمْ يَطْلُ بَعْدَ الْوَضْعِ فَلَا عِدَّةَ) نه گهر له دوی دانانی زکه که ی جیماعی له گه ل نه کر دبی، (عِدَّة) ی له سر نیه.

وَلَوْ خَالَعٌ مُّطَوَّءَةٌ ثُمَّ نَكَحَهَا ثُمَّ وَطِئَ ثُمَّ طَلَّقَ اِسْتَأْنَفَتْ وَدَخَلَ فِيهَا الْبَقِيَّةُ. (فَصَلِّ) عِدَّةٌ حُرَّةٌ حَائِلٌ لَوْفَاةٍ اِنْ لَمْ تُوطَأْ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرَةَ اَيَّامٍ بِلَيَالِيهَا، وَامَةٌ نِصْفُهَا، اِنْ مَاتَ عَنْ رَجْعِيَّةٍ اِنْتَقَلَتْ اِلَى وِفَاةٍ، اَوْ بَائِنٍ فَلَا، وَحَامِلٌ بِوَضْعِهِ

(وَلَوْ خَالَعٌ مُّطَوَّءَةٌ) نه گهر خولعی له گه ل نه و ژنه ی کرد که پیښدا جیماعی له گه ل کر دبو (ثُمَّ نَكَحَهَا) ټینجا له (عِدَّة) دا له خوی ماره کرده وه (ثُمَّ وَطِئَ) ټینجا له دوی ماره کردنه وه که ش جیماعی له گه ل کرد (ثُمَّ طَلَّقَ) ټینجا دووباره ته لاقی داوه، نه وه (اِسْتَأْنَفَتْ) سرله بنیات ده ست به (عِدَّة) ده کاته وه (وَدَخَلَ فِيهَا الْبَقِيَّةُ) نه وه ی له (عِدَّة) که ی یه که میښ مابوی ده چپته ناو (عِدَّة) که ی دووه م، چونکه هر دووکیان (عِدَّة) ی یه که سن.

﴿ فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي (عِدَّة) ی میړد مردن ﴾

که به شی دووه می (عِدَّة) یه: (عِدَّةٌ حُرَّةٌ حَائِلٌ لَوْفَاةٍ) ته واو بوونی (عِدَّة) ی نه و ژنه ی نازاده و له میړدی خوی ناوس نیه و میړده که ی مردوه (و اِنْ لَمْ تُوطَأْ) هر چند جیماعیشی له گه ل نه کرابی (اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرَةَ اَيَّامٍ بِلَيَالِيهَا) چوار مانگو ده پوژ به شه وه کانیانه وه، خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ نه و میړدانه ی له ټیوه ده مرن و ژنه کانیان به جی ده هیلن، ژنه کانیان ماوه ی چوار مانگو ده پوژ به خویان چاوه پوان ده بن.

واته به ته نها ماره برین نه گهر جیماعیشی له گه ل نه کرابی و میړده که ی بری، (عِدَّة) ی له سر واجب ده بی، هره که میراتیش له یه کتری ده گرن، به به لگی ه دیسه که ی

(علقمه)ی پابردو له (هۆیه کانی میرات) دا، جیاوازی نیه ژنه که و میژده که: گه وره بن، یان هه ردوکیان، یان یه کیکیان مندالی ناو بیژکه بی، چونکه (عدۀ) لایه نی خواپه رستی شی تی دایه، هه روه ک پابرا (وَأَمَّ نِصْفُهَا) ته واو بوونی (عدۀ) ی جاریه ی میژد مردو: دوو مانگو پیئنج پۆژه.

(وَإِنْ مَاتَ عَنْ رَجْعِيَّةٍ) نه گه ر میژدیک مرد و ته لاقدراویکی (رجعیه) ی له پاش به جی ما، واته: له کاتی مردن هه ر له (عدۀ) ی (رَجْعِي) دابو، نه وه (انْتَقَلَتْ إِلَى وَفَاةٍ) له (عدۀ) ی (رَجْعِي) یه وه ده گوازیته وه بۆ (عدۀ) ی میژد مردن و میراتیش له میژده که ی ده گری، که واته: (عدۀ) ی ته لاقه که ی پوچه ل ده بیته وه و سه ره بنیات له پۆژی مردنی میژده که یه وه ده ست به (عدۀ) ی میژد مردن ده کا (أَوْ بَائِنٍ) یان نه گه ر له (عدۀ) ی (بائِن) دابو: وه ک به پاره ته لاق درایی، یان سی به سی، نه و کاته (فَلَا) ناگوازیته وه، به لکو (عدۀ) ی ته لاقه که ته واو ده کا، چونکه به و ته لاقدانه بو ته بیگانه.

(وَحَامِلٍ بَوْضَعِهِ) هه روه ها نه و ژنه ی له میژدی خۆی ناوس بووه و میژده که ی مردوه، (عدۀ) ی به دانانی زگه که ی ته واو ده بی، به به لگه ی ئایه تی ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ﴾ ی پابردو بِشَرْطِهِ السَّابِقِ، فَلَوْ مَاتَ صَبِيٌّ عَنْ حَامِلٍ فَبِالْأَشْهُرِ، وَكَذَا مَمْسُوحٌ إِذْ لَا يَلْحَقُهُ عِلَالُ الْمَذْهَبِ، وَيَلْحَقُ مَجْبُوبًا بَقِيَّ أَنْشَاءَهُ فَتَعْتَدُّ بِهِ، وَكَذَا مَسْلُوبٌ بَقِيَّ ذِكْرُهُ بِهِ عِلَالُ الْمَذْهَبِ، وَلَوْ طَلَّقَ إِحْدَا مَرَأَتَيْهِ وَمَاتَ قَبْلَ بَيَانٍ أَوْ تَعْيِينٍ فَإِنْ كَانَ لَمْ يَطَّأْ اعْتَدَّتَا لَوْفَاةٍ، وَكَذَا إِنْ وَطِئَ وَهُمَا ذَوَاتَا أَشْهُرٍ أَوْ أَقْرَاءٍ وَالطَّلَاقُ رَجْعِيٌّ،

(بِشَرْطِهِ السَّابِقِ) به و مه رجه ی پابردو: که کۆرپه که ی به ته واوی لی جیا ببیته وه و نه ژادی شی بدریته پال خاوه نی (عدۀ) که.

که و ابو: (فَلَوْ مَاتَ صَبِيٌّ عَنْ حَامِلٍ) نه گه ر مندالیکی وه ها بمری که نه گونجی (مَنِي) ی بیته خواره وه: وه ک نو سال که متر بی و ژنیکی ناوسی له پاش به جی بمینی، نه و کاته (فَبِالْأَشْهُرِ) ده بی به چوار مانگو ده پۆژه که (عدۀ) ی ته واو بکا، چونکه بیگومان کۆرپه که هی منداله که نیه (وَكَذَا مَمْسُوحٌ) هه روه ها نه و میژده ش که نه ندای جیماع و هه ردو گونه کانی لی کراونه وه، نه ویش وه کو نه و منداله یه (إِذْ لَا يَلْحَقُهُ) چونکه نه ویش نه ژادی کۆرپه که ی ناگاتی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ره ره رمووده ی پاستی مه زه ب.

جا له و دوو حاله تانه دا: نه گه ر زاندرا کۆرپه که له جیماعیکی به هه له یه، نه وه له دوی دانانی کۆرپه که ده ست به چوار مانگو ده پۆژه که ی (عدۀ) ی میژد مردن ده کا، به لام نه گه ر نه زاندرا چۆن ناوس بووه، یان له زینا ناوس بوو، نه وه کار له (عدۀ) ی ناکاو هه ر به ناوسی چوار مانگو ده پۆژه که ی (عدۀ) ی میژد مردن ته واو ده کا، هه روه ک (الشبراملسی) فه رموویه تی و چه ند جاریکی ش پابرا.

(وَيَلْحَقُ مَجْبُوبًا) نه ژادی کږپه که ده گاته نه و پیاوړی که نه ندای جیما عکردنی لیکراوه ته وه، به و مه رجه ی (بَقِيَ اُنْثِيَاَهُ) هه ردوو گونه کانی مابن و بشگونجی (مَنِي) یه که ی له ناو ژنه که کرابی، که وایو: (فَتَعْتَدُ بِهِ) ژنی نه و جوړه پیاوړه به دانانی زگه که ی (عِدَّة) ی ته و او ده بی (وَكَذَا مَسْلُولٌ بَقِيَ ذَكَرُهُ) هه روه ها نه و پیاوړه ش که هه ردوو گونی ده رهنندراون و نه ندای جیما عکردنیشی ماوه ژگه نه که ی نه ویش (به) به دانانی زگه که ی (عِدَّة) ی ته و او ده بی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر هه رمووده ی پاستی مه زه ب.

(وَلَوْ طَلَّقَ اِحْدَى اِمْرَاتِيهِ) نه گه ر له دوو ژنه کانی یه کیکی ته لاق دا (وَمَاتَ قَبْلَ بَيَانِ اَوْ تَعْيِينِ) ټینجا پېش پوونکړنه وه و دیاری کړنی ته لاقدراوه که میړده که مرد، نه وه (فَإِنْ كَانَ لَمْ يَطَأْ) نه گه ر جیماعی له گه ل هیچیان نه کړدبی (اعْتَدْتُ لَوْفَاةٍ) هه ردوویان - بو پاریزکاری - (عِدَّة) ی میړد مردن ته و او ده که ن (وَكَذَا اِنْ وُطِئَ) هه روه ها نه گه ر جیماعیشی له گه ل هه ردوویان کړدبی، به لام (وَهُمَا ذَوَاتَا اَشْهَرِ اَوْ اَقْرَأَ) هه ردوویان خاوه نی (عِدَّة) ی سئ مانگی، یان سئ پاکبوونه وه بون و (وَالطَّلَاقُ رَجْعِيٌّ) ته لاقدانه که ش (رجعی) بوو، نه و کاته ش هه ردوویان (عِدَّة) ی میړد مردن ته و او ده که ن.

فَإِنْ كَانَ بَائِنًا اِعْتَدْتُ كُلَّ وَاحِدَةٍ بِالْاَكْثَرِ مِنْ عِدَّةٍ وَفَاةٍ وَثَلَاثَةِ مِنْ اَقْرَانِهَا، وَعِدَّةُ الْوفاةِ مِنَ الْمَوْتِ، وَالْاَقْرَاءُ مِنَ الطَّلَاقِ. وَمَنْ غَابَ وَانْقَطَعَ خَبْرُهُ لَيْسَ لِرَوْجَتِهِ نِكَاحٌ حَتَّى يُتَيَقَّنَ مَوْتُهُ اَوْ طَلَاقُهُ، وَفَالْقَدِيمُ: تَرَبَّصُ اَرْبَعِ سِنِينَ ثُمَّ تَعْتَدُ لَوْفَاةٍ وَتَنْكِحُ،

(فَإِنْ كَانَ بَائِنًا) جا نه گه ر ته لاقدانه که (بائن) بوو، نه و کاته (اعْتَدْتُ كُلَّ وَاحِدَةٍ بِالْاَكْثَرِ) هه ر یه کیکیان (عِدَّة) ی خوی ته و او ده کا به زږتره که: (مِنْ عِدَّةٍ وَفَاةٍ وَثَلَاثَةِ مِنْ اَقْرَانِهَا) له (عِدَّة) ی میړد مردنی و له سئ پاکبوونه وه که ی، واته: له و دووانه کامه یان ماوه ی زږتر بی، به و زږتره (عِدَّة) ی ته و او ده کا (وَعِدَّةُ الْوفاةِ مِنَ الْمَوْتِ) جا (عِدَّة) میړد مردن له مردنی میړده که وه ده ست پی ده کړئ و (وَالْاَقْرَاءُ مِنَ الطَّلَاقِ) پاکبوونه وه کانیش له ته لاقدانه وه ده ست پی ده کړئ.

﴿ ژنی میړد ونبوو ﴾

(وَمَنْ غَابَ) هه ر که سیک گوم بوو و (وَانْقَطَعَ خَبْرُهُ) هه والی مان و نه مانیشی برپا، واته: نه زاندر (لَيْسَ لِرَوْجَتِهِ نِكَاحٌ) بږ ژنه که ی دروست نیه شوو بکا (حَتَّى يُتَيَقَّنَ مَوْتُهُ اَوْ طَلَاقُهُ) تا به به لگه یه کی شه رعی ده زاندری میړده که ی مردوه، یان ته لاقی داوه، به لام نه گه ر دادپه روه ریک، یان باوه پیکراوینکی خوی پی بلئ: میړده که ت مردوه، نه وه له نیوان خوی خوی گه ورده دا بوی دروسته: شوو بکا، هه روه که له زږیه ی سه رچاوه کانداهه رموویانه.

(وَفِي الْقَدِيمِ) له هه رمووده ی کږنی نیما می (الشافعی) و له مه زه بی نیما م (مالک) و نیما م (أحمد) دا: ژنی میړد ونبوو ده چیتته لای (قازی)، ټینجا که (قازی) بوی

ناشکرا بو: میړده که ی ونېووه، نه وه (تَرِيصُ اُرْبَعِ سِنِينَ) له و کاته وه به دانانی (قازی) ماوه ی چوار سالان چاوه پوان ده کا، ئینجا له دواى چوار ساله کانیش (قازی) بپیری مردنی میړده که ی و لیکجیا بونه وه ی بؤ ددها (ثُمَّ تَعْتَدُ لَوْ قَاةً) ئینجا (عِدَّةً) ی میړد مردنیش ته و او ده کا، ئینجا (وَتَنْكِحُ) بؤی دروسته: شوو به پیاوړیکى تر بکا، هر وه که به هوى نه میړدی و نه مانى نه ندامى جیماعى میړده که شى بؤی دروست بوو: ماره بپینه که هه لېوه شیئیتته وه، چونکه له زه تی ژن و میړدایه تی نه ماوه.

جا بزانه: له فهرمووده ی پاستردا: چوار ساله کان له کاتى دانانى (قازی) یه وه ده ستیان پئ ده کړئ و ماوه ی پیش چونه لای (قازی) به فیړ دده پواو په چاو ناکړئ، به لام له فهرمووده ی بئ هیژدا: له ونېوونه وه ده ست پئ ده کړئ، هر وه که له زږبه ی سهرچاوه کاند ا فهرموویانه ﴿عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَيْمًا امْرَأَةً فَقَدَتْ زَوْجَهَا لَمْ تَدْرِ أَيْنَ هُوَ، فَإِنَّهَا تَنْتَظِرُ أَرْبَعَ سِنِينَ، ثُمَّ تَعْتَدُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، ثُمَّ تَحِلُّ﴾ رواه مالك والشافعى، وفى رواية عبدالرزاق: ﴿مَنْ حِينَ رَفَعَتْ أَمْرَهَا إِلَيْهِ﴾، هر ژنیک میړده که ی گوم بوو و نه یزانی له کوئیه، با چوار سالان **فَلَوْ حَكَمَ بِالْقَدِيمِ قَاضٍ نَقِضَ عَلَى الْجَدِيدِ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ التَّرِيصِ وَالْعِدَّةِ فَبَانَ مَيْتًا صَحَّ عَلَى الْجَدِيدِ فِي الْأَصَحِّ. وَيَجِبُ الْإِحْدَاذُ عَلَى مُعْتَدَةِ وِفَاةٍ،**

چاوه پوان بکا- له و کاته وه که کاره که ی بؤ لای کار به ده ست به رز ده کاته وه- ئینجا چوار مانگو ده پوژ (عِدَّةً) ی میړد مردن ته و او بکا، ئینجا حه لاله شوو بکا.

جا بزانه: له ناگاداری به که ی (باسى نه توانینی به خپوکردنى ژن) دا فهرمووده یه کی بئ هیژ هیه: ژنه که ده توانئ سودى لئ وه ریگرئ، ته ماشای بکه.

(فَلَوْ حَكَمَ بِالْقَدِيمِ قَاضٍ) جا نه گهر (قازی) ټک به فهرمووده ی کون بپیری دا، نه وه (نَقِضَ عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فهرمووده ی نوئ بپیاره که ی هه لده وه شیئندریته وه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، به لام له (تحفه) دا فهرمووده که ی تری به هیژ کردوه: که ده فهرموئ: بپیاره که هه لئاوه شیئندریته وه، چونکه زیانیکى گهره تووشى ژنه که ده بئ و جگه له په فتارکردن به فهرمووده ی کون به هیچ پښایه کی تر ناتوانئ نه و زیانه گهریه له خوی لادا، جا ئیمامى (الإسنوي) نه وه شى به پاست داناوه: که بپیری (قازی)- به فهرمووده ی کون- له ناشکرایى و له په نهانى دا جئ به جئ ده بئ.

(وَلَوْ نَكَحَتْ بَعْدَ التَّرِيصِ وَالْعِدَّةِ) نه گهر له دواى چاوه پوانکردنى چوار ساله که و (عِدَّةً) ی چوار مانگو ده پوژ که، ژنه میړد ونېووه که شوى کرد (فَبَانَ مَيْتًا) ئینجا ناشکرا بوو: پیش ماره بپینه که به چوار مانگو ده پوژ میړده که ی مردوه، نه وه (صَحَّ عَلَى الْجَدِيدِ) له سهر فهرمووده ی نوئش ماره بپینه که ی دروست بووه (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ی پاستردا، به لام

نه گهر ناشکرا بږو: میړده که ی له کاتۍ ماره بږینه که دا ژیندو بږوه، نه وه هر ژنی میړده که یه تی و ماره بږینه که ی دوو هم نادرسته، هر چنه د (قازی) ش بږیاری دابی. جا نه گهر دوو مه که جیمای له گه ل کړدو، ټینجا میړده ونېووه که هاته وه لای ژنه که ی، نه وه چه پامه: هیچ له زه ټیکی ای ټیښی تا (عده) ی دوو مه که ی ته واو ده کا، چونکه جیمای دوو مه که به هله بږوه، هر وه که له زوږیه ی سرچاوه کانداهرموویانه. که واو: نه گهر ژنه که مندال ټیکی بی و بشگونجی منداله که له و جیماعه بی، نه و کاته منداله که ش ده بیته هی دوو مه که، هر وه که له (مغنی) دا پوون کراوه ته و.

﴿تازیه داری ژنی میړد مردو﴾

(وَيَجِبُ الْإِحْدَادُ عَلَى مُعْتَدَةِ وَفَاؤَ) تازیه داری واجبه: له سر نه و ژنه ی له (عده) ی میړد مردن دایه تا ماوه ی (عده) که ی ته واو ده بی، جیاوازی نیه: ناوس بی، یان نا، گوره بی، یان مندال بی، هر چنه د له میړده که شی تورا بی، پیغه مبه رب ښه ده فهرموئ: ﴿لَا تُحْدُ امْرَأَةٌ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا: وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوعًا لَا رَجْعِيَّةَ، وَيُسْتَحَبُّ لِبَاسٍ وَفِي قَوْلٍ يَجِبُ، وَهُوَ تَرَكُ لُبْسٍ مَصْبُوعٍ لِرَبِّةٍ وَإِنْ خَشِنَ، وَقِيلَ يَحِلُّ مَا صُبَّ غَزْلُهُ ثُمَّ نَسِجَ، وَيُبَاحُ غَيْرُ مَصْبُوعٍ مِنْ قُطْنٍ وَصُوفٍ وَكَتَانٍ، وَكَذَا إِبْرِسَمٌ فَإِلَّا صَحَّ، وَمَصْبُوعٌ لَا يُفْصَدُ لِرَبِّةٍ، وَيَحْرُمُ خُلْيُ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ وَكَذَا لَوْلُؤٌ فَإِلَّا صَحَّ، وَطِيبٌ فِي بَدَنِ وَثَوْبٍ وَطَعَامٍ وَكُحْلٍ، وَاكْتِحَالٌ بِإِثْمِدٍ إِلَّا لِحَاجَةٍ كَرَمِدٍ، وَإِسْفِيدَاغٌ وَدُمَامٌ، وَخَضَابٌ حِنَاءٍ وَنَحْوُهُ، وَيَحِلُّ تَجْمِيلُ فِرَاشٍ وَأَثَاثٍ وَتَنْظِيفٌ بِغَسَلٍ نَحْوِ رَأْسٍ وَقَلَمٍ وَإِزَالَةٌ وَسَخٍ،

إِلَّا ثَوْبٌ عَصَبٍ وَلَا تَكْتَحِلُ وَلَا تَمْسُ طَبِيبًا...﴾ رواه الشيخان، درست نیه هیچ نافره ټیک له سی پوژان به سره وه تر تازیه داری بکا له سر هیچ مردو ټیک، ته نها له سر میړدی خوی چوار مانگو ده پوژان تازیه داری ده کا: جلی په نگکراو ده بهر نا کاو کل ده چاوی نا کاو بوئی خوش له خوی نادا.

(لَا رَجْعِيَّةٍ) به لام له سر ته لا قدرای (رجعیه) واجب نیه تازیه داری بکا، به لکو سوننه ته، هم (وَيُسْتَحَبُّ لِبَاسٍ) بک ته لا قدرای (بائن) ش سوننه ته: تازیه داری بکا (وَفِي قَوْلٍ يَجِبُ) له فهرمووده یه کیشدا واجبه.

(وَهُوَ) تازیه داری: (تَرَكُ لُبْسٍ مَصْبُوعٍ لِرَبِّةٍ) وازمینانه له ده بهر کړدن جلی په نگکراو به مه بهستی خورپازندنه وه (وَإِنْ خَشِنَ) هر چنه د زبریش بی (وَقِيلَ يَحِلُّ مَا صُبَّ غَزْلُهُ ثُمَّ نَسِجَ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: نه و جله ی داوه که ی په نگ کرابی ټینجا چنرابی، حه لاله ده بهر بکری (وَيُبَاحُ غَيْرُ مَصْبُوعٍ) جلی رهنگ نه کراو حه لاله: (مِنْ قُطْنٍ وَصُوفٍ وَكَتَانٍ) له

لَوَكَّو خورى و كه تان (وَكَذًا اِبْرِيسَمُ فِى الْاَصَحِّ) هه روه ها ئاوريشمى پرهنگ نه كراویش حه لاله، له فهرموده ی پاستردا، هه م (وَمَصْنُوعٌ لَا يُقْصَدُ لِزِينَةٍ) ده به ركردنى پرهنگ كراویش حه لاله كه به مبهستى خو پازاندنه وه نه بئ: وهك په شو مؤر.

(وَيَحْرُمُ حُلِيُّ نَهْمٍ وَفَضَّةٌ) هه روه ها ده به ركردنى خشلى زېږو زيويشى لىحه پامه، هه ر چه ند نهنگوستيله يهك، يان گواره يهك بئ (وَكَذًا لَوْلُو فِى الْاَصَحِّ) هه روه ها خو پازاندنه وهى به كه وههرو شتى وه هاش حه پامه، هه م (وَطِيبٌ فِى بَدَنِ وَتَوْبٌ وَطَعَامٌ وَكُحْلٌ) به كارهيئانى بؤنى خو ش له لاشه و له جلو به رگو له خوارده مه نئو له كلدا حه پامه.

هه م (وَاکْتَحَالَ بِإِثْمِهِ) كل ده چاو كړدنیش حه پامه (إِلَّا لِحَاجَةٍ) ته نها له بهر پيويستى دروسته (كَرَمًا) وهك چاو ئيشه، هه م (وَإِسْفِيزَاجٌ) سپياوى پوخسارو (وَدُمَامٌ) سؤراوى كولمه ش حه پامه، هه م (وَخِضَابٌ حِنَاءٌ وَنَحْوُهُ) خه نه له خو دان و پرهنگه نكه كانى تريش حه پامه.

(وَيَحِلُّ تَجْمِيلُ فِرَاشٍ وَأَثَاثٍ) حه لاله جوانكردنى ياتاغى خه وتنو كه لوپه لى ناو مال، هه م (وَتَنْظِيفٌ) خو پاك كړدنه وه شى حه لاله: (بِقَسْلِ نَحْوِ رَأْسٍ وَقَلَمٍ وَإِزَالَةِ وَسَخٍ) به شوړدنې قُلْتُ: وَبِحِلِّ امْتِشَاطٍ وَحَمَامٍ إِنْ لَمْ يَكُنْ خُرُوجٌ مُحَرَّمٌ، وَلَوْ تَرَكَتِ الْإِحْدَادَ عَصَتْ وَأَنْقَضَتِ الْعِدَّةُ كَمَا لَوْ فَارَقَتْ الْمَسْكَنَ، وَلَوْ بَلَغَتْهَا الْوَفَاةُ بَعْدَ الْمُدَّةِ كَانَتْ مُنْقَضِيَةً، وَلَهَا إِحْدَادٌ عَلَى غَيْرِ زَوْجٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَتَحْرُمُ الزِّيَادَةُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. (فَصَلِّ) تَجِبُ سَكْنَى لِمُعْتَدَةِ طَلَاقٍ وَلَوْ بَائِنٍ إِلَّا نَاشِزَةً، وَلِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ فِي الْأَظْهَرِ،

سهرو لاشه و نينؤك كړدن و لادانى چلك و موو (قُلْتُ) ئيمامى (النواوى) ده فهرموى (وَيَحِلُّ امْتِشَاطٌ وَحَمَامٌ) حه لاله سهرى شانه بكاو بچپته گه رماو (إِنْ لَمْ يَكُنْ خُرُوجٌ مُحَرَّمٌ) به و مرجهى له مال ده رچوونئكى حه پامى تئدا نه بئ.

(وَلَوْ تَرَكَتِ الْإِحْدَادَ عَصَتْ) نه گهر ژنه ميړد مردووه كه تازيه دارى به ته واوى نه كړد، گونا هبار ده بئ، به لام (وَأَنْقَضَتِ الْعِدَّةُ) له گهل گونا هباريشى (عِدَّةٌ) ته واو ده بئ (كَمَا لَوْ فَارَقَتْ الْمَسْكَنَ) وهك نه و ژنه لى له (عِدَّةٌ) دا له مال ده چپته ده روه، نه ويش گونا هبار ده بئ به لام (عِدَّةٌ) شى ته واو ده بئ (وَلَوْ بَلَغَتْهَا الْوَفَاةُ بَعْدَ الْمُدَّةِ) نه گهر له دواى ته واوبوونى ماوه لى (عِدَّةٌ) كه هه والى مردنى ميړد كه لى گه يشتى (كَانَتْ مُنْقَضِيَةً) نه وه (عِدَّةٌ) كه لى ته واوبووه، نه تازيه دارى و نه (عِدَّةٌ) لى تئى له سه ر نيه.

(وَلَهَا إِحْدَادٌ عَلَى غَيْرِ زَوْجٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) يو گشت ئافره تئيك دروسته ماوه لى سئ پؤژان تازيه دارى بكا له سه ر خزمه كانى جگه له ميړدى خو لى، به لام (وَتَحْرُمُ الزِّيَادَةُ) زياتر له سئ پؤژان حه پامه، به به لكه لى حه ديسه كه لى پابردو (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسَى مَا فِى نِيشْتَه جئ كړدنې نه و ژنه لى له (عِدَّةٌ) دايه﴾

(تَجِبُ سُكْنَى لِمُعْتَدَةٍ طَلَّقَ) مافی نیشته جی کردن واجبه: بۆ ئه و ژنه ی له (عِدَّة)ی ته لاقدايه تا (عِدَّة)ی ته واو ده بی، جیاوازی نیه: ئاوس بی، یان نا (وَلَوْ بَإِثْنٍ) هه رچه ند به (بِإِثْنٍ) ش ته لاق درایی: به خولع، یان سی به سی، خوای گه وره ده فه رموی: ﴿أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ﴾ ته لاق دراوه کان نیشته جی بکه ن له و شوینه ی به خۆتان تییدا نیشته جی ده بون. (إِلَّا نَاشِزَةً) ته نها نیشته جی کردنی ئه و ژنه واجب نیه که به (ناشزة)یی ته لاق دراوه، یان له (عِدَّة) دا (ناشزة) ده بی.

ئینجا بزانه: ئه گه ر ته لاق دراوی (بِإِثْنٍ) له میردی خۆی ئاوس بی، ئه و کاته بژیو و جل و به رگیشی له سه ر میرده که ی واجبه، به لام ژنی میرد مردوو مافی بژیوی نیه، هه ر چه ند ئاوسیش بی، هه روه که له (به پتووکی بژیوه کان) دا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی.

(و) هه روه ها (لِمُعْتَدَةٍ وَقَاقٍ) مافی نیشته جی کردن بۆ ئه و ژنه ش واجبه: که له (عِدَّة)ی میرد مردندا یه، واته: ئه رکی نیشته جی کردنی له میراتی میرده که ی ده درئ تا (عِدَّة)ی ته واو ده بی (فِي الْأَظْهَرِ) له فه رموده ی به هیژتردا، جیاوازی نیه ژنه که ئاوس بی، یان نا،

وَفَسَخَ عَلَى الْمَذْهَبِ، وَتُسَكَّنُ فِي مَسْكَنِ
وَعِغْرِهِ إِخْرَاجُهَا، وَلَا لَهَا خُرُوجٌ، قُلْتُ: وَلَهَا الْخُرُوجُ

منهاج - به رگی چواره م - 26

طَعَامٍ وَعَزْلٍ وَنَحْوِهِ، وَكَذَا لَيْلًا إِلَى دَارِ جَارَةٍ لِعَزْلِ وَحَدِيثٍ وَنَحْوِهِمَا بِشَرْطِ أَنْ تَرْجِعَ وَتَبَيَّتْ فِي بَيْتِهَا، وَتَنْتَقِلُ مِنَ الْمَسْكَنِ لِخَوْفٍ مِنْ هَدْمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ عَلَى نَفْسِهَا،

به و مه رجه ی (ناشیزة) نه بی، ئه گینا: مافی نیشته جی کردنی نیه، هه روه که له زۆری به سه رچاوه کاندای پوون کراوه ته وه ﴿عَنْ فَرِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا لَمَّا قُتِلَ زَوْجُهَا: أَمَرَهَا النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تَمْكُثَ فِي بَيْتِهَا حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ، قَالَتْ: فَأَعْتَدْتُ فِيهِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، که (فوپه یعه) میرده که ی کوژرا، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی دای: له ماله که ی خۆی دا بمینیتته وه تا (عِدَّة)ی ته واو ده بی، ئینجا به چوارمانگو ده پۆژان (عِدَّة)ی ته واو کرد.

(وَفَسَخَ) هه م مافی نیشته جی کردن بۆ ئه و ژنه ش واجبه: که ماره بپینه که ی هه لوه شان دو ته وه، به و مه رجه ی (ناشیزة) نه بی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فه رموده ی پاستی مه زه ب، به لام ئه و ژنه ی له (عِدَّة)ی جیماعی به (شبهة) و ماره بپینی نادروستدایه، مافی نیشته جی کردنی نیه، هه روه که له (تحفة) دا فه رموویه تی.

(وَتُسَكَّنُ) واجبه: ژنی (عِدَّة) گری ته لاق و مردن نیشته جی بکری (فِي مَسْكَنِ كَانَتْ فِيهِ عِنْدَ الْفُرْقَةِ) له و خانووه دا که له کاتی لیکجیا بوونه وه تییدا نیشته جی بووه، به به لگه ی ئایه ته که و چه دیسه که (وَلَيْسَ لِلزَّوْجِ وَغَيْرِهِ إِخْرَاجُهَا) دروست نیه: نه میرده که ی و نه که سیکی تر له و ماله ده ری بکاته ده ره وه، هه م (وَلَا لَهَا خُرُوجٌ) بۆ ژنه که ش

دروست نیه و چه پامه: له خویه وه به بی عوز له مال بپواته دهره وه، خوی گه وره ده فـرموئ:

﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ نه و ژنانه ی له (عده) دانه له ماله کانیان دهریان مه کن و نابی به خویشیان دهریچن.

(قُلْتُ) نيمامی (النواوی) ده فـرموئ (وَلَهَا الْخُرُوجُ فِي عِدَّةٍ وَفَاقَ وَكَذَا بَائِنٍ فِي النَّهَارِ) بـو ژنه که دروسته له (عده) ی میړد مردن و ته لاقداندا له پوژئدا بپواته دهره وه (لِشِرَاءِ طَعَامٍ) بـو کرپنی خوارده مه نیو (وَعَزْلٍ وَنَحْوِهِ) بـو کرپن و فروشتنی پستن و خوری و لـوکه و لیگردنه وه ی میوه ی باغه که ی و نه و جوړه شتانه ی (وَكَذَا لَيْلًا إِلَى دَارِ جَارَةٍ) مه روه ها دروسته له شه وی شدا بپواته مالی دراوسیه که ی (لِغَزْلِ وَحَدِيثٍ وَنَحْوِهِمَا) بـو ته شی پستن و قسه گردن و نه و شتانه (بِشَرَطٍ أَنْ تَرْجِعَ وَتَبِيتَ فِي بَيْتِهَا) به و مه رجه ی بگه ریته وه و شه وی له ماله که ی خوی بخه وی.

(وَتَنْتَقِلُ مِنَ الْمَسْكَنِ) بـو ژنه که دروسته له م خانوه بگوازیته وه بـو خانوویکی تر (لِخَوْفٍ مِنْ هَذِهِ أَوْ غَرَقٍ) له ترسی فه وتانی مالی خوی به پوخان و لافاو دزی (أَوْ عَلَى نَفْسِهَا) یان **أَوْ تَأَذَّتْ بِالْجِيرَانِ أَوْ هُمْ بِهَا أَدَى شَدِيدًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ انْتَقَلَتْ إِلَى مَسْكَنِ** **يَاذُنِ الزَّوْجِ فَوَجَبَتْ الْعِدَّةُ قَبْلَ وُصُولِهَا إِلَيْهِ اعْتَدَتْ فِيهِ عَلَى النَّصِّ، أَوْ بَغَيْرِ إِذْنِ فَيَا لَأَوَّلٍ،** **وَكَذَا لَوْ أَذِنَ ثُمَّ وَجَبَتْ قَبْلَ الْخُرُوجِ، وَلَوْ أَذِنَ فَيَا لِنَتَقَالَ** **إِلَى بَلَدٍ فَكَمَسْكَنِ، أَوْ فِي سَفَرٍ حَجٍّ أَوْ تِجَارَةٍ ثُمَّ وَجَبَتْ فَيَا لَطَرِيقِ فَلَهَا الرُّجُوعُ وَالْمُضِيُّ،** **فَإِنْ مَضَتْ أَقَامَتْ لِقَضَاءِ حَاجَتِهَا ثُمَّ يَجِبُ الرُّجُوعُ لَتَعَتَّدَ الْبَقِيَّةُ فِي الْمَسْكَنِ،**

له ترسی خودی خوی که بی ناموسی له گه ل بکری (أَوْ تَأَذَّتْ بِالْجِيرَانِ) یان به هوی دراوسیه کانی توشی نازاریکی به هیژ ببی (أَوْ هُمْ بِهَا أَدَى شَدِيدًا) یان دراوسیه کان به هوی ژنه که وه توشی نازاریکی به هیژ بین (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، به لام نه گه ر هیچ عوزریکی نه بی، دروست نیه بگوازیته وه.

(وَلَوْ انْتَقَلَتْ إِلَى مَسْكَنِ يَأْذُنِ الزَّوْجِ) نه گه ر ژنه که -پیش واجبونی (عده)- به نیزنی میړده که ی گواستیه وه خانوویکی تر (فَوَجَبَتْ الْعِدَّةُ قَبْلَ وُصُولِهَا إِلَيْهِ) نینجا پیش نه وه ی بگاته ناو خانوه دووه مه که، (عده) ی له سهر واجب بوو: به هوی مردن، یان ته لاقدان، نه وه (اعْتَدَتْ فِيهِ عَلَى النَّصِّ) له سهر ده ققی فه رموده ی نيمامی (الشافعی): هه ر له دووه مه که دا (عده) ی ته واو ده کا (أَوْ بَغَيْرِ إِذْنِ) به لام نه گه ر به بی نیزنی میړده که ی گواستیه وه، نه وه (فَقِيَ الْأَوَّلِ) ده گه ریته وه و له یه که مه که دا (عده) ی ته واو ده کا (وَكَذَا لَوْ أَنْ) هه روه ها نه گه ر میړده که نیزنی دا (ثُمَّ وَجَبَتْ قَبْلَ الْخُرُوجِ) نینجا پیش ده رچوون

(عدّە)ی له سەر واجب بوو، ئەو کاتەش هەر له یەکەمەدا (عدّە)ی تەواو دەکا.
(وَلَوْ أَذِنَ فِي الْإِنْتِقَالِ إِلَى بَلَدٍ) ئەگەر مێردهکە ژنەکە ی ئیزن دا بگوازیتهوه شارێکیتر،
ئینجا (عدّە)ی له سەر واجب بوو (فَكَمَسَكْنِ) ئەوەش وەك گواستنهوهیه له خانووێك بۆ
خانووێکیتر: لهو پوونکردنهوهی پابردوودا.

(أَوْ فِي سَفَرٍ حَجٍّ أَوْ تِجَارَةٍ) یان ئەگەر مێردهکە ژنەکە ی ئیزن دا بپواته سهفهری حج، یان
بازرگانی، یان سەردانی خزمەکانی، یان گوزارو غەم پەواندن (ثُمَّ وَجَبَتْ فِي الطَّرِيقِ) ئینجا
له پێگەدا (عدّە)ی له سەر واجب بوو: به ته‌لاقدان، یان به مێرد مردن، ئەوه (فَلَهَا الرُّجُوعُ)
بۆی دروسته—به‌لکو وه‌هاخێرتـه— واز له سه‌فه‌ره‌کە ی بێنی و بگه‌پێته‌وه، هەم (وَالْمُضِي)
بۆیشی دروسته: له سه‌فه‌ره‌کە ی به‌رده‌وام بێ (فَإِنْ مَضَتْ) جا ئەگەر به سه‌فه‌ره‌کە ی دا
پۆیشت و به‌رده‌وام بوو و گه‌یشته شوینی مه‌به‌ست، ئەوه (أَقَامَتْ لِقَضَاءِ حَاجَتِهَا) له
شوینه‌کە دا ده‌مێنێته‌وه بۆ پێکهێنانی پێویستیه‌کانی (ثُمَّ) ئینجا که پێویستیه‌کانی تەواو
بون (يَجِبُ الرُّجُوعُ) واجبه: یه‌کسه‌ر به‌ په‌له‌ بگه‌پێته‌وه (لِتَعْتَدَ الْبَقِيَّةَ فِي الْمَسْكَنِ) تاكو
ئەوه‌نده (عدّە)ی له سه‌ری ماوه له ماله‌وه‌دا تەواوی بکا.

وَلَوْ خَرَجَتْ إِلَى غَيْرِ الدَّارِ الْمَأْلُوفَةِ فَطَلَّقَ وَقَالَ: مَا أَذِنْتُ
فِي الْخُرُوجِ. صُدِّقَ بِيَمِينِهِ، وَلَوْ قَالَتْ: نَقَلْتَنِي. فَقَالَ: بَلْ أَذِنْتُ لِحَاجَةٍ. صُدِّقَ
عَلَى الْمَذْهَبِ، وَمَنْزِلُ بَدْوِيَّةٍ وَبَيْتُهَا مِنْ شَعَرٍ كَمَنْزِلِ حَضْرِيَّةٍ،
وَإِذَا كَانَ الْمَسْكَنُ لَهُ وَيَلِيقُ بِهَا تَعَيْنَ، وَلَا يَصِحُّ بَيْعُهُ إِلَّا فِي عِدَّةٍ ذَاتِ أَشْهُرٍ
فَكَمَسَتَاجِرٍ، وَقِيلَ بَاطِلٌ، أَوْ مُسْتَعَارًا لَزِمَتْهَا فِيهِ فَإِنْ رَجَعَ الْمُعِيرُ وَلَمْ يَرْضَ بِأَجْرَةٍ نُقِلَتْ،

ئینجا بزانه: ئەگەر پێش ئەوه‌ی بۆ سه‌فه‌ر بپواته ده‌ره‌وه (عدّە)ی له سەر واجب بوو، ئەو
کاته—تا (عدّە)ی تەواو ده‌بێ— هه‌پامه: بۆ حج کردن و بازرگانی و سه‌فه‌ره‌کانی تریش
بپواته ده‌ره‌وه: وەك سەردانی دایک و باوکی و زیاره‌تی گزپستان و... هتد، هه‌روه‌ك له
زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَلَوْ خَرَجَتْ إِلَى غَيْرِ الدَّارِ الْمَأْلُوفَةِ) ئەگەر ژنەکە چوو ده‌ره‌وه بۆ خانووێکیتر که
ئولفه‌تی به‌ نیشته‌جێ بوونی‌وه نه‌گرتبو (فَطَلَّقَ) ئینجا مێرده‌کە ی ته‌لاقی دا (وَقَالَ مَا أَذِنْتُ
فِي الْخُرُوجِ) مێرده‌کە ی گوته‌ی: من تو‌م ئیزن نه‌داوه‌ بپۆیته ده‌ره‌وه. ئەوه (صُدِّقَ بِيَمِينِهِ)
به‌ سویند باوه‌پ به‌ مێرده‌کە ده‌کرێ (وَلَوْ قَالَتْ: نَقَلْتَنِي) ئەگەر ژنەکە گوته‌ی مێرده‌کە ی: تو
منت گواستۆته‌وه (فَقَالَ بَلْ أَذِنْتُ لِحَاجَةٍ) مێرده‌کە ش گوته‌ی: به‌لکو بۆ کارێک ئیزنم دا‌بوی
نه‌ك گواستنه‌وه. ئەوه‌ش (صُدِّقَ عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه‌ر فه‌رمووده‌ی پاستی مه‌زه‌ب: به
سویندخواردن باوه‌پ به‌ مێرده‌کە ده‌کرێ.

(وَمَنْزِلُ بَدْوِيَّةٍ وَبَيْتُهَا مِنْ شَعَرٍ) که‌پرو هه‌وارگه‌و په‌شمالی چۆل نشینه‌کان

(كَمْ نَزَلِ حَضَرِيَّةٌ) وهك مالو خانووی نیشته جی ئاوه داناییه له گشت ئه و
 بپیارانه ی پابردوودا، واته: له ناو که پرو په شماله که ی دا (عِدَّة) ی ته واو دهکا، به لام نه گهر
 له کاتی (عِدَّة) دا دانیشووایی هویه که، یان خزم و که سهکانی خوی له و شوینه باریان کرد،
 ئه و کاته ئه ویش له که لیان بار دهکا، ههروهک له زۆربه ی سهراوه کانداهرموویانه.

(وَإِذَا كَانَ الْمُسْكَنُ لَهُ) هه رکاتی که شوینی نیشته جی کردنه که ملکی میرده که ی بوو (وَيَلِيْقُ
 بِهَا) شیاوی ژنه که ش بوو، ئه وه (تَعَيَّنَ) هه ره ئه و شوینه دیاری ده کری بۆ نیشته جی کردنی
 ژنه که، که وابو: (وَلَا يَصِحُّ بَيْعُهُ) فروشتنی شوینه که دروست نابو (إِلَّا فِي عِدَّةٍ ذَاتِ أَشْهُرٍ)
 ته نها له (عِدَّة) ی ئه و ژنه دا دروست ده بی که خاوه نی (عِدَّة) ی به مانگ بی، جا له و حاله ته دا
 (فَكُسْتُ أَجْرٍ) وهک خانووی به کری دراو فروشتنی دروست ده بی، واته: سودهکانی ماوه ی
 (عِدَّة) نابنه ملکی کپیاره که (وَقِيلَ بَاطِلٌ) له ههرمووده یه کی بی میژدا: فروشتنه که به تاله.
 (أَوْ مُسْتَعَارًا) یان شوینه که به خواستن وه گریابو، ئینجا (لَزِمَتْهَا فِيهِ) له و شوینه دا (عِدَّة) ی
 له سه ر واجب بوو، ته ماشا ده که ی: (فَإِنْ رَجَعَ الْمُعِيرُ وَلَمْ يَرْضَ بِأَجْرٍ) نه گهر
 به خوازده ره که په شیمان بۆ وه به کریش پازی نه بو، ئه وه (نُقِلَتْ) ژنه که ده گوازیته وه
 وَكَذَا مُسْتَأْجَرٌ أَنْقَضَتْ مُدَّتَهُ، أَوْ لَهَا اسْتَمَرَّتْ وَطَلَبَتْ الْأَجْرَ،
 فَإِنْ كَانَ مَسْكَنُ النِّكَاحِ نَفِيسًا فَلَهُ النُّقْلُ إِلَى لَائِقٍ بِهَا، أَوْ خَسِيسًا فَلَهَا الْإِمْتِنَاعُ،
 وَلَيْسَ لَهُ مُسَاكَنْتُهَا وَلَا مُدَاخَلَتُهَا، فَإِنْ كَانَ فِي الدَّارِ مُحَرَّمٌ لَهَا مُمَيَّرٌ ذَكَرٌ،
 أَوْ لَهُ أَثْنَى أَوْ زَوْجَةٌ أُخْرَى أَوْ أَمَةٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ جَارٌ، وَلَوْ كَانَ فِي الدَّارِ حُجْرَةٌ فَسَكَنَهَا
 أَحَدُهُمَا وَالْآخَرُ الْأُخْرَى فَإِنْ اتَّحَدَتِ الْمَرَافِقُ كَمَطْبَخٍ وَمُسْتَرَحٍ أَشْطَرُ مَحَرَّمٌ،

بۆ شوینی که تر (وَكَذَا مُسْتَأْجَرٌ أَنْقَضَتْ مُدَّتَهُ) ههروهه شوینی به کری گریاویش نه گهر ماوه ی
 ته واو بوو، وهک شوینی خواستراوه: نه گهر به کری ده ره که به کری ده که ی نوێ نه کرده وه
 ژنه که ده گوازیته وه.

(أَوْ لَهَا) یان نه گهر شوینه که ملکی ژنه که بوو، ئه وه (اسْتَمَرَّتْ) هه ره له شوینی خوی دا له
 سه ر نیشته جی بوون به رده وام ده بی و (وَطَلَبَتْ الْأَجْرَ) داوا ی کری ی ماوه ی (عِدَّة) ش دهکا:
 له میرده که ی، یان له میراتی میرده که ی (فَإِنْ كَانَ مَسْكَنُ النِّكَاحِ نَفِيسًا) جا نه گهر شوینی
 نیشته جی بوونی ژن و میردایه تی زۆر به نرخ بوو و بۆ (عِدَّة) گرتن شیاوی ژنه که نه بو، ئه وه
 (فَلَهُ النُّقْلُ إِلَى لَائِقٍ بِهَا) بۆ میرده که دروسته ژنه که ی بگوازیته وه بۆ شوینی که شیاوی
 ژنه که، تا (عِدَّة) ی ته واو ده بی (أَوْ خَسِيسًا) یان شوینه که زۆر نا پێک بوو و شیاوی ژنه که
 نه بو، ئه و کاته (فَلَهَا الْإِمْتِنَاعُ) ژنه که ش مافی هیه به و شوینه پازی نه بی و داوا ی شوینی که ی
 شیاوی خوی بکا، تا (عِدَّة) ی ته واو ده بی.

(وَلَيْسَ لَهُ) بۆ میرده که دروست نیه و هه پامه: (مُسَاكَنْتُهَا وَلَا مُدَاخَلَتُهَا) له که ل ژنه

ته لاقدر او هكی نیشته جی بیئ و هم حه پامه هاتوچۆی ئه و شوینه ش بكا كه ژنه كی تی دا نیشته جی یه، جیاوازی نیه ته لاقه كه: (بائن) بی، یان (رجعی) بی.

به لام (فَإِنْ كَانَ فِي الدَّارِ مَحْرَمٌ لَهَا) نه گهر له ناو خانووه كه دا مه چره میکی ژنه كه هه بوو: كه (مُمِيزٌ ذَكَرٌ) فامیده و نیرینه بوو (أَوْ لَهُ) یان مه چره میکی میرده كه هه بوو: كه (أَنْتَی) فامیده و می یینه بوو (أَوْ زَوْجَةٌ أُخْرَى) یان ژنیکی تری میرده كه له وی دا بوو (أَوْ أَمَةٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَجْنَبِيَّةٌ) یان (جاریه)، یان ژنیکی بیگانه له وی دا بوو، نه و کاته (جَان) دروسته میرده كه ش له و شوینه دا نیشته جی بیئ و هم هاتوچۆش بكا.

(وَلَوْ كَانَ فِي الدَّارِ حُجْرَةٌ) نه گهر له خانووه كه دا ژووریک هه بوو (فَسَكَنَهَا أَحَدُهُمَا) له ژنو میرده كه یه کیکیان له و ژوورده دا نیشته جی بوو (وَالْآخَرُ الْأُخْرَى) نه و هكی تریش له ژووریک تری خانووه كه دا نیشته جی بوو، ته ماشا ده كه یان: (فَإِنْ اتَّحَدَتِ الْمَرَافِقُ) نه گهر سودلیوه گیراو هكانی خانووه كه یه ك بون: (كَمَطْبِخٍ) وهك شوینی چیشت لیئان و (وَمُسْتَرَحٍ) شوینی حه سانه وه و په یژه و ناوده ستخانه و سه رشورگه، نه وه (أَشْتَرِطَ مَحْرَمٌ) به مه رج داندراوه: مه چره میکی یه کیکیان له وی هه بی.

وَالْأَفْلَ، وَيَنْبَغِي أَنْ يُغْلَقَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ بَابٍ وَأَنْ لَا يَكُونَ مَمَرٌ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، وَسُقْلٌ وَغُلُوٌّ كَدَارٍ وَحُجْرَةٍ.

(بَابُ الْإِسْتِئْزَاءِ)

يَجِبُ بِسَبَبَيْنِ: أَحَدُهُمَا: مِلْكُ أَمَةٍ بِشِرَاءٍ أَوْ إِزْثٍ أَوْ هِبَةٍ أَوْ سَبْيٍ أَوْ رَدٍّ بِعَيْبٍ أَوْ تَحَالُفٍ أَوْ إِقَالَةٍ، وَسَوَاءٌ بَكَرٌ وَمَنْ اسْتَبْرَأَهَا الْبَائِعُ قَبْلَ الْبَيْعِ وَمُنْتَقِلَةً مِنْ صَبْيٍ وَامْرَأَةٍ وَغَيْرُهَا، وَيَجِبُ فِي مُكَاتَبَةٍ عُجْزَتْ وَكَذَا مُرْتَدَّةٌ فَإِلَّا صَحَّ،

(وَالْأَفْلَ) به لام نه گهر نه و شتانه یه كه نه بون و لیك جیا بون، نه و کاته (فَلَا) هه بوونی مه چره میك مه رج نیه، به لام (وَيَنْبَغِي أَنْ يُغْلَقَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ بَابٍ) پیویسته نه و ده رگه ی كه وتۆته نیوان ژنو میرده كه کلیل بدرئ و هم (وَأَنْ لَا يَكُونَ مَمَرٌ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى) نابئ شوینی هاتوچۆی نه م ژوورده به سه ر ژوورده كه ی تروه وه بی (وَسُقْلٌ وَغُلُوٌّ) نهۆمی خواره وه و سه ره وه (كَدَارٍ وَحُجْرَةٍ) وهكو خانوو ژوورده كه یه: له و پوو نكر د نه وه ی پرا برد وودا.

﴿بَابُ الْإِسْتِئْزَاءِ: بِلَا سِي دَلَنِيَا يِي لِه نَاوس نه بوونی (جاریه)﴾

واته: چاوه پوانكر دنی (جاریه)، تا ماوه یه ك بۆ نه وه ی بزاندري هيجی له مندالدانه دا نیه، یان بۆ خوا په رستی. (يَجِبُ بِسَبَبَيْنِ) نه و دلنیا كرده واجب ده بی به دوو هۆ، تا ماوه ی دلنیا كرده كه ش ته واو نه بی، حه پامه: له زهت له و (جاریه) یه وه ریگيرئ. (أَحَدُهُمَا) هۆی یه كه میان: (مِلْكُ أَمَةٍ) وه ده سته پینانی ملكایه تی (جاریه) یه كه: (بِشِرَاءٍ أَوْ

إِنْشَ أَوْ هِبَةً أَوْ سَبِيٍّ) به هوی کپین، یان میرات، یان به خشین، یان تالان، یان وه سیت (أَوْ رَدَّ بَعِيٍّ أَوْ تَحَالُفٍ أَوْ إِقَالَةٍ) یان به هوی گه پاندنه وی (جاریه) فرو شراوه که: به هوی عه یبداری، یان سویند خواردن، یان هه لوه شانده وهی مامله ته که (وَسَوَاءٌ) لهو دلتیا کردنه که دا یه کسانه: (بِكُرٍّ) نهو (جاریه) یه ی کچه وه هم (وَمَنْ اسْتَبْرَأَهَا الْبَائِعُ قَبْلَ الْبَيْعِ) نهو (جاریه) یه ی فروشیاره که پیش فروشتن خوی لی دلتیا کردوه وه هم (وَمُنْتَقِلَةً مِنْ صَبِيٍّ وَامْرَأَةٍ وَغَيْرُهَا) نهو (جاریه) یه ی له مندالیکه وه، یان له نافره تیکه وه ده گوازیته وه بؤ ملکایه تی یه کیکی تر، یان له حه یز وه ستاوه، یان زور منداله ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ﴾: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ فِي سَبَايَا أُوطَاسٍ: أَلَا لَا تُوطَأُ حَامِلٌ حَتَّى تَضَعَ وَلَا غَيْرُ ذَاتِ حَمَلٍ حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً ﴿صَحَّحَهُ الْحَاكِمُ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، يَتَّفَعُهُ مَبْرُورٌ ﷺ﴾ له باره ی نافره ته دیله کانی (نه و تاس) - که له غه زای (حُنَيْنٍ) گیرابون - فه رموی ناگادار بن: نابئ (جاریه) ی ناوس جیماعی له گه ل بکری تا زگه کی داده نی، نه وه ی ناوسیش نیه نابئ جیماعی له گه ل بکری تا حه یزیک ده بینئ.

(وَيَجِبُ فِي مُكَاتَبَةٍ عُجَزَتْ) دلتیایی واجبه: لهو (جاریه) دا که بی توانا کراوه له پاره هیثانی نوسراویندانه که و (وَكَذَا مُرْتَدَّةٌ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها لهو (جاریه) یه شدا که بوته کافر، لَا مَنْ خَلَتْ مِنْ صَوْمٍ وَاعْتِكَافٍ وَإِحْرَامٍ، وَفِي الْإِحْرَامِ وَجْهٌ، وَلَوْ اشْتَرَى زَوْجَتَهُ أُسْتُحِبَّ، وَقِيلَ يَجِبُ، وَلَوْ مَلَكَ مُزَوَّجَةً أَوْ مُعْتَدَّةً لَمْ يَجِبْ، فَإِنْ زَالَ وَجَبَ فَيُالِظُهَا. الثَّانِي: زَوَّالٌ فِرَاشٍ عَنْ أَمَةٍ مُوطُوءَةٍ أَوْ مُسْتَوْلَدَةٍ بَعْتِقٍ أَوْ مَوْتِ السَّيِّدِ، وَلَوْ مَضَتْ مُدَّةُ اسْتِبْرَاءٍ عَلَى مُسْتَوْلَدَةٍ ثُمَّ أَعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ وَجَبَ فَيُالِظُهَا، قُلْتُ: وَلَوْ اسْتَبْرَأَ أَمَةً مُوطُوءَةً فَأَعْتَقَهَا لَمْ يَجِبْ وَتَتَزَوَّجُ فَيُالِحَالُ إِذْ لَا تُشْبِهُ مُنْكَوْحَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَحْرُمُ تَزْوِيجُ أَمَةٍ مُوطُوءَةٍ وَمُسْتَوْلَدَةٍ قَبْلَ الْإِسْتِبْرَاءِ لِئَلَّا يَخْتَلِطَ الْمَاءَانِ، وَلَوْ أَعْتَقَ مُسْتَوْلَدَتَهُ فَلَهُ نِكَاحُهَا بِلَا اسْتِبْرَاءٍ فَيُالِظُهَا،

ئینجا بؤته وه موسولمان (لَا مَنْ خَلَتْ مِنْ صَوْمٍ وَاعْتِكَافٍ وَإِحْرَامٍ) به لام لهو (جاریه) یه دا واجب نیه: که له پؤژوو و نیعتیکاف و نیحرام دهرچوه (وَفِي الْإِحْرَامِ وَجْهٌ) له باره ی نیحرام فه رموده یه که هه یه: که دلتیایی واجبه.

(وَلَوْ اشْتَرَى زَوْجَتَهُ) نه گه ر میرده که ژنه کویله که ی خوی کپی (أُسْتُحِبَّ) سوننه ته خوی لی دلتیا بکا (وَقِيلَ يَجِبُ) له فه رموده یه کدا واجبه (وَلَوْ مَلَكَ مُزَوَّجَةً أَوْ مُعْتَدَّةً) نه گه ر پیاویک (جاریه) یه کی ماره پراو، یان (عِدَّةٌ) گری کرده ملک ی خوی (لَمْ يَجِبْ) نیستا واجبه نیه: دلتیایی بکا، به لام (فَإِنْ زَالَ وَجَبَ فَيُالِظُهَا) نه گه ر ماره پینه که و (عِدَّةٌ) که نه مان، نهو کاته واجبه: دلتیایی بکا، ئینجا دروست ده بی له زه تی لی وه ربگری.

(الثَّانِي) هوی دووه می دلتیایی: (زَوَّالٌ فِرَاشٍ عَنْ أَمَةٍ مُوطُوءَةٍ أَوْ مُسْتَوْلَدَةٍ)

لاچوونی سهرجی بییه لهو (جاریه)ی که جیماعی له گهل کراوه، یان دایکه منداله، جا لاچوونه کهش: (بِعْتَقِ أَوْ مَوْتَ السَّيِّدِ) به هوی نازادبوونی بی، یان به هوی مردنی گه وره که بی، که وابو: (وَلَوْ مَضَتْ مُدَّةُ اسْتِبْرَاءٍ عَلَى مُسْتَوْلَدَةٍ) نه گهر ماوهی دلنیا بی به سهر (جاریه)یه کی دایکه مندالدا پویششت (ثُمَّ اُعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ) نینجا گه وره که بی نازادی کرد، یان مرد (وَجَبَ فِي الْأَصَحِّ) نه و کاتهش دلنیا بی هه ر واجب.

(قُلْتُ) نیمی (النواوی) ده فهرموئی (وَلَوْ اسْتَبْرَأَ أَمَةٌ مَوْطُوءَةً) نه گهر دلنیا بی (جاریه) کی جیماع له گهل کراوی کرد (فَاعْتَقَهَا) نینجا نازادی کرد، نه وه (لَمْ يَجِبْ) دوپاره دلنیا بی واجب نیه، که وابو: (وَتَتَزَوَّجُ فِي الْحَالِ) ده توانی له دوا نازادکردنی ده موده ست شوو بکا (إِنْ لَا تُشْبِهُ مُنْكَوْحَةً) چونکه نه و (جاریه)یه وه کو ماره برپاونه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَيَحْرُمُ) چه پامه و دروست نابی (تَزْوِيجُ أَمَةٍ مَوْطُوءَةٍ) نه و (جاریه)یه ی جیماعی له گهل کردوه له که سیکی تری ماره بکا، هه م (وَمُسْتَوْلَدَةٍ) نه و (جاریه)ش که دایکه منداله چه پامه (قَبْلَ اسْتِبْرَاءِ) پیش دلنیا کردن (لِّئَلَّا يَخْتَلَطَ الْمَاءُ أَنْ) نه وه که ناوه کانی هه ردوو پیاوه کان تیکهل بین، به لام (وَلَوْ اُعْتَقَ مُسْتَوْلَدَتُهُ) نه گهر (جاریه) دایکه منداله که ی خوی نازاد کرد (فَلَهُ نِكَاحُهَا بِلَا اسْتِبْرَاءٍ فِي الْأَصَحِّ) بوی دروسته بی دلنیا بی له خوی ماره بکا، چونکه (وَلَوْ اُعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ، وَهِيَ مُزَوَّجَةٌ فَلَا اسْتِبْرَاءَ، وَهُوَ بِقَرَرٍ وَهُوَ حَيْضَةٌ كَامِلَةٌ فِي الْجَدِيدِ، وَذَاتُ أَشْهُرٍ بِشَهْرٍ، وَفِي قَوْلٍ بِثَلَاثَةِ، وَحَامِلٌ مَسْبِيَّةٌ أَوْ زَالَ عَنْهَا فِرَاشُ سَيِّدٍ بَوْضَعِهِ، وَإِنْ مُلِكَتْ بِشِرَاءٍ فَقَدْ سَبَقَ أَنْ لَا اسْتِبْرَاءَ فِي الْحَالِ، قُلْتُ: يَخْصُلُ الْإِسْتِبْرَاءُ بِوَضْعِ حَمَلٍ زِنًا فَإِلَّا أَصَحَّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَلَوْ مَضَى زَمَنُ اسْتِبْرَاءٍ بَعْدَ الْمَلِكِ وَقَبْلَ الْقَبْضِ حُسِبَ إِنْ مَلَكَ يَارِثٌ وَكَذَا شِرَاءٍ فَإِلَّا أَصَحَّ، لَا هَبَّةٌ، وَلَوْ اشْتَرَى مَجْوسِيَّةً فَحَاضَتْ ثُمَّ أَسْلَمَتْ لَمْ يَكُفِ، وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِالْمُسْتَبْرَأَةِ إِلَّا مَسْبِيَّةً فَبِحَلِّ غَيْرِ وَطْءٍ،

دوو ناو تیکهل نابن (وَلَوْ اُعْتَقَهَا أَوْ مَاتَ وَهِيَ مُزَوَّجَةٌ) نه گهر (جاریه)یه کی ماره برپاوی نازاد کرد، یان گه وره که مرد، (جاریه) کهش ماره برپاو بوو، نه وه (فَلَا اسْتِبْرَاءَ) هیچ دلنیا بی واجب نیه، چونکه گه وره که ی سهرجی بی نه کردوه.

(وَهُوَ) نه ندازه ی دلنیا کردن: (بِقَرَرٍ) به یه ک (قَرَرٌ) ده بی (وَهُوَ حَيْضَةٌ كَامِلَةٌ فِي الْجَدِيدِ) مه به ست به (قَرَرٌ) -لیره دا- چه یزکی ته واوه، به به لگی چه دیسه که ی پابردوو (وَذَاتُ أَشْهُرٍ بِشَهْرٍ) نه و (جاریه)یه ی خاوهن مانگ به مانگیک دلنیا بی ته واو ده بی (وَفِي قَوْلٍ بِثَلَاثَةِ) له فهرمووده یه کدا به سی مانگ ته واو ده بی (وَحَامِلٌ مَسْبِيَّةٌ) نه و (جاریه)یه ی ناوسه و تالانکراوه (أَوْ زَالَ عَنْهَا فِرَاشُ سَيِّدٍ) یان ناوسه و سهرجی بی گه وره که ی نه ماوه (بَوْضَعِهِ) به دانانی زگه که ی دلنیا بی ته واو ده بی، به به لگی چه دیسه که ی پابردوو.

(وَإِنْ مُلِكَتْ بِشِرَاءٍ) نه گهر (جاریه) ناوسه که به کپین کرایته ملکی کپیاره که (فَقَدْ سَبَقَ أَنْ

لَا اسْتِبْرَاءَ فِي الْحَالِ) له پیش ئێره دا پابرا: که ئیستا دلتیایی واجب نیه، به لکو له دواى دانانی زگه که ی دلتیایی واجب ده بئ (قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموئ (يَحْصُلُ الْإِسْتِبْرَاءُ بِوَضْعِ حَمَلٍ زِنًا فِي الْأَصَحِّ) دلتیایی دیته جی به دانانی کورپه ی زینا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه دلتیا ده بئ که هیچی له مندالدانه دا نیه.

(وَلَوْ مَضَى زَمَنُ اسْتِبْرَاءٍ بَعْدَ الْمَلِكِ وَقَبْلَ الْقَبْضِ) نه گهر له دواى به ملک کردنی (جاریه) که و پیش وهرگرتنی ماوه ی دلتیایی ته و او بوو، نه وه (حُسِبَ إِنْ مَلَكَ بِإِثْرٍ) ماوه که ی بو حساب ده کړئ نه گهر به میراث کرابیته ملک (وَكَذَا شِرَاءُ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها نه گهر به کړینیش کرابیته ملک حساب ده کړئ (لَا هِبَةَ) به لام نه گهر به به خشین بئ، ماوه ی پیش وهرگرتن حساب ناکړئ (وَلَوْ اشْتَرَى مَجُوسِيَّةً) نه گهر (جاریه) یه کی ناگهرپه رست، یان بته رستی کړی (فَحَاضَتْ) ئینجا له دواى کړین هه یزکی بینی (ثُمَّ أَسْلَمَتْ) ئینجا موسولمان بوو، نه وه (لَمْ يَكْفِ) نه وه یزه به س نیه و بهر دلتیایی ناکه وئ، چونکه هه پامه جیماع له گه ل (جاریه) ی بته رست و ناگهر په رست بکړئ.

(وَيَحْرُمُ الْإِسْتِمْتَاعُ بِالْمُسْتَبْرَأَةِ) له ماوه ی دلتیایی دا هه پامه له زهت له و (جاریه) یه وهریگری که دلتیایی لئ ده کړئ (إِلَّا مَسْنِيَّةً فَيَحِلُّ غَيْرُ وَطْئٍ) ته نها نه و (جاریه) یه ی وَقِيلَ لَا، وَقِيلَ لَا، وَإِذَا قَالَتْ: حِضْتُ. صُدِّقْتُ، وَلَوْ مَنَعَتِ السَّيِّدَ فَقَالَ: أَخْبَرْتَنِي بِتَمَامِ الْإِسْتِبْرَاءِ. صُدِّقْتُ، وَلَا تَصِيرُ أَمَةً فِرَاشًا إِلَّا بِوَطْئٍ، فَإِذَا وَلَدَتْ لِلْإِمْكَانِ مِنْ وَطْئِهِ لَحِقَهُ، وَلَوْ أَقَرَّ بِوَطْئٍ وَنَفَا لَوْلَدَ وَادَّعَى اسْتِبْرَاءً لَمْ يَلْحَقْهُ عِلَالٌ مَذْهَبٌ، فَإِنْ أَنْكَرَتْ الْإِسْتِبْرَاءَ حُلْفَ أَنْ الْوَلَدَ لَيْسَ مِنْهُ، وَقِيلَ: يَجِبُ تَعَرُّضُهُ لِلْإِسْتِبْرَاءِ، وَلَوْ ادَّعَتْ اسْتِبْرَاءً فَأَنْكَرَ أَصْلَ الْوُطْئِ وَهَذَا وَلَدٌ لَمْ يَحْلَفْ عِلَالًا صَحِيحٌ، وَلَوْ قَالَ: وَطْئْتُهَا وَعَزَلْتُ. لَحِقَهُ فِالْأَصَحِّ.

به تالان گیراوه - جگه له جیماع - هه لاله: له زهتی لئ وه ریگری (وَقِيلَ لَا) له فه رمووده یه کی بئ هیژدا هه لال نیه (وَإِذَا قَالَتْ: حِضْتُ) هه رکاتی که (جاریه) که گوتی: که وتومه ته هه یز (صُدِّقْتُ) به بئ سویند باوه پی پئ ده کړئ، به لام (وَلَوْ مَنَعَتِ السَّيِّدَ) نه گهر (جاریه) که ریگی نه دا گه وره که ی جیماعی له گه ل بکا (فَقَالَ: أَخْبَرْتَنِي بِتَمَامِ الْإِسْتِبْرَاءِ) گه وره که ش گوتیه (جاریه) که: تر به منت گوت: دلتیایی ته و او بوه. نه و کاته (صُدِّقْتُ) به سویند باوه پ به گه وره که ی ده کړئ.

(وَلَا تَصِيرُ أَمَةً فِرَاشًا إِلَّا بِوَطْئٍ) هیچ (جاریه) یه که نابیته سه رجی پی گه وره که ی ته نها به جیماع له گه لکردن ده بیستی، که و ابو: (فَإِذَا وَلَدَتْ لِلْإِمْكَانِ مِنْ وَطْئِهِ) نه گهر (جاریه) که له کاتی جیماعیه وه به ماوه یه کی وه ها مندالکی لئ بو: که ده گونجا له گه وره که ی بئ، نه وه (لَحِقَهُ) نه ژادی منداله که ده گاته گه وره که ی و ده بیته مندالی وی.

(وَلَوْ أَقْرَبُ بَوَاطٍ) نه گهر گهره که دانی به جیما عکردن داینا، به لام (وَنَفَى الْوَلَدَ وَادْعَى اسْتِبْرَاءً) گوتی منداله که هی من نیه و پاش جیما عکردنه که م به حه یزیک دلنایم کردوه، نه و کاته (لَمْ يَلْحَقْهُ عَلَى الْمَذْهَبِ) نه ژادی منداله که ناگاته گهره که (فَإِنْ أَنْكَرَتِ الْإِسْتِبْرَاءَ) جا نه گهر (جاریه) که گوتی: پاست ناکا دلنایمی نه کردوه. نه و کاته (حُلْفَ أَنْ الْوَلَدَ لَيْسَ مِنْهُ) گهره که سویند دهری که منداله که له وی نیه (وَقِيلَ: يَجِبُ تَعْرِضُهُ لِلْإِسْتِبْرَاءِ) له فرموده یه کی بی هیژدا: واجبه له سوینده که ی دا باسی دلناییش بکا.

(وَلَوْ ادَّعَتْ اسْتِبْرَاءً) نه گهر (جاریه) که گوتی: له گهره که م بویمه دایکه مندال، واته: مندالیکم لی بووه (فَأَنْكَرَ أَصْلَ الْوَطْءِ) گهره که ش گوتی پاست ناکا و هر جیما ع له گالی نه کردوه (وَهُنَاكَ وَلَدٌ) له و حاله ته شدا مندالیک مه بو، نه وه (لَمْ يُحْلَفْ عَلَى الصَّحِيحِ) گهره که سویند نادرئو منداله که ش نابیه مندالی وی.

به لام (وَلَوْ قَالَ: وَطِئْتُهَا وَعَزَلْتُ) نه گهر گهره که گوتی: جیما ع له گال کردوه، به لام ناوه که م یتنه کردوه و له دهره و هم پشتوه، نه و کاته (لَحِقَهُ فِي الْأَصْحِ) نه ژادی منداله که ی ده گاتی و ده بیته مندالی وی.

(كِتَابُ الرِّضَاعِ)

إِنَّمَا يَثْبُتُ بِلَبَنِ امْرَأَةٍ حَيَّةٍ بَلَغَتْ تِسْعَ سِنِينَ، وَلَوْ حَلَبَتْ فَأَوْجَرَ بَعْدَ مَوْتِهَا حَرَمَ فِي الْأَصَحِّ، وَلَوْ جُبِّنَ أَوْ نُزِعَ مِنْهُ زُبْدٌ حَرَمَ، وَلَوْ خُلِطَ بِمَائِعٍ حَرَمَ إِنْ غَلَبَ، فَإِنْ غَلَبَ وَشَرِبَ الْكُلَّ - قِيلَ أَوْ الْبَعْضَ - حَرَمَ فَإِلَّا ظَهَرَ، وَيُحَرِّمُ إِيْجَارًا وَكَذَا إِسْعَاطُ عَلَى الْمَذْهَبِ، لَا خُفْنَةَ فِي الْأَظْهَرِ، وَشَرْطُهُ: رَضِيعٌ حَيٌّ لَمْ يَبْلُغْ سَتَيْنِ

﴿ كِتَابُ الرِّضَاعِ: په پټوکی شیرخواردن ﴾

بزانه: له په پټوکی ژن هیژاندا پابرا: که (نه و ئافره تانه ی به هو ی نه ژاد حه پامن، به هو ی شیرخواردنیش حه پامن). که و ابو: له سهر ئافره تان واجبه: نه و شیرخواردن یان له بیر بی و بینوسن و ئاشکراشی بکن، هه روه که له (الشروانی) دا فرمودیه تی.

ئینجا (إِنَّمَا يَثْبُتُ) نه و شیرخواردن ش ته نها به وه جیگیر ده بی: که (بِلَبَنِ امْرَأَةٍ حَيَّةٍ) به شیر ی ئافره تی کی زیندو و بی و هم (بَلَغَتْ تِسْعَ سِنِينَ) ته مه نی ئافره ته که ش گه یشتبیتته نو سال، هه رچه ند کچیش بی و جیما عی له گال نه کرابی، واته: به شیر ی پیاو و به شیر ی ئاژله و گیاو دره خت و به شیر ی ئافره تی مردو و حه پامی جیگیر نابی.

به لام (وَلَوْ حَلَبَتْ) نه گهر ئافره تی که به زیندو و بی شیر ی خوی دوشی (فَأَوْجَرَ بَعْدَ مَوْتِهَا) ئینجا له دوی مردنی ئافره ته که شیر ه که ی پینج جار درایه مندالیک، نه وه (حَرَمَ فِي الْأَصْحِ) حه پامی ده گه یه نی و جیگیری ده کا، له فرموده ی پاستردا، چونکه له حاله تی

زیندووه تی دا شیره که له ئافره ته که جیا بۆته وه .

(وَلَوْ جُبْنَ) ئەگەر شیرى ئافره تێک کرایه پەنیر، یان هەویری پێ شێلدرا (أَوْ نُزِعَ مِنْهُ زُبْدٌ) یان پونەکه ی لێ جیا کراوه، ئینجا به و شیوه یه درایه منداله که، ئەوه ش (حَرَمٌ) حەپامی ده که یه نێ (وَلَوْ خُلِطَ بِمَائِهِ) ئەگەر شیرى ئافره ته که تێکه لی شله یه کی وه کو ئاو کرا، ئەوه (حَرَمٌ إِنْ غَلَبَ) حەپامی ده که یه نێ ئەگەر شیره که زۆتر بێ (فَإِنْ غَلَبَ) جا ئەگەر شیره که که متر بوو (وَشَرِبَ الْكُلُّ) منداله که ش هەموو تێکه لکراوه که ی خوارده وه (قِيلَ أَوْ الْبُغْضُ) له فەرمووده یه کی بێ هیژدا: یان به شیکی خوارده وه، ئەوه ش (حَرَمٌ) حەپامی ده که یه نێ (فِي الْأَظْهَرِ) له فەرمووده ی به هیژتردا: چونکه هەموو شیره که گه یوه ته ئاو هەناوی منداله که . (وَيَحْرَمُ إِجَارٌ) تێکردنی شیره که ده ئاو که روی منداله که دا حەپامی ده که یه نێ (وَكَذَا إِسْقَاطٌ) هەروه ها ده ئاو لوتیشی دا حەپامی ده که یه نێ (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فەرمووده ی پاستی مه زه ب (لَا حُقْنَةَ فِي الْأَظْهَرِ) به لام تێکردنی شیر ده کونه کانی خواره وه دا حەپامی ناگه یه نێ، له فەرمووده ی به هیژتردا.

(وَشَرْطُهُ) مه رجی ئەو شیرخواردنه ی حەپامی ده که یه نێ: (رَضِيعٌ حَيٌّ) منداله شیرخۆره که زیندوو بێ (لَمْ يَبْلُغْ سَنَتَيْنِ) ته مه نی نه که یشت بێته دوو سالان، واته: ئەگەر له کاتی **وَحَمْسُ رَضَعَاتٍ، وَضَبَطُهُنَّ بِالْعُرْفِ، فَلَوْ قَطَعَ إِعْرَاضًا تَعَدَّدَ، أَوْ لِلْهُوِ وَعَادَ فِي الْحَالِ أَوْ تَحَوَّلَ مِنْ تَذِيٍّ إِلَى تَذِيٍّ فَلَا، وَلَوْ خُلِبَ مِنْهَا دَفْعَةً وَ أُوجِرَهُ حَمْسًا أَوْ عَكْسُهُ فَرَضَةٌ،**

شیرخواردنه که ته مه نی شیرخۆره که گه یشت بوه دوو سالان، ئەوه حەپامی ناگه یه نێ، پیغه مبه ر ﷺ ده فەرمووی: ﴿لَا يَحْرَمُ مِنَ الرِّضَاعِ إِلَّا مَا فَتَقَ الْأَمْعَاءَ وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ﴾ صححه الترمذی، هیچ شیرخواردنێک حەپامی ناگه یه نێ ته نها ئەو شیره ی چۆته ئاو پێخۆله کان و پێش له شیرکردنه وه ی منداله که ش بووه -واته: پێش دوو سال- حەپامی ده که یه نێ.

(و) هەروه ها مه رجه: (خَمْسُ رَضَعَاتٍ) شیرخۆره که پێنج جار شیره که بخوا، واته: که متر له پێنج جار حەپامی ناگه یه نێ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ فِيمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ (عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ). ثُمَّ نُسِخَنَ بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهْنٌ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ رواه مسلم، له سه ره تاوه له قورئانی پێرۆزا ئایه تێک هەبوو: که (ده شیرخواردنی زاندراو حەپامی ده که یه نن). ئینجا ده جاره که (نَسَخَ) بونه وه به پێنج جاری زاندراو، ئینجا پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کردو هیشتا پێنج جاره که ش له قورئاندا ده خویندرانه وه . واته: خویندرانه وه ی پێنج جاره که ش (نَسَخَ) بۆوه، به لام بریاره که ی هەر به رده وامه .

جا بزانه: له مه زه بی ئیمام (أَبِي حَنِيفَةَ) و ئیمام (مَالِك) دا: ته نها یه ک جار شیرخواردن حەپامی ده که یه نێ. هەروه ک له (مَغْنَى) و (مَجْمَع الْأَنْهَرِ) دا فەرموویانه .

که وایو: ئاگا داربه: له و حاله ته دا ماره برپین به مه زه بی (حَنْفَى) و (مَالِکَى) دروست

نابی، والله اعلم.

(وَضَبُّهُنَّ بِالْعُرْفِ) دیاری کردنی پینج جاره که به گویره ی عاده تی شیرده رو شیرخوره کانه، که وابو: (فَلَوْ قَطَعَ إِعْرَاضًا) نه گهر شیرخوره که به خوی ده می له مه مکی شیرده ره که کرده وه وازی له شیرخوردن هینا، نه وه (تَعَدَّدَ) شیرخوردنه که به گویره ی وازلیهینانه کان ده ژمیردری، هه چهند شیره مژاوه که ش زور که م بی و شیرخوره که ش تیر نه بوبی، چونکه تیرخوردن مه رج نیه.

(أَوِ لِلَّهِ وَعَادَ فِي الْحَالِ) یان نه گهر له بهر گه مه کردن، یان خه وتن، یان پشودان منداله که وازی له مه مک مژین هینا و ئینجا هه ر نه و دم گه پاوه سه ر مه مک مژینه که (أَوْ تَحُولَ مِنْ تُدَى إِلَى تُدَى) یان له مه مک که وه چوه سه ر مه مک که ی تر، یان شیرده ره که بۆ کاریکی خوی شیرخوره که ی له مه مک که کرده و ئینجا گه پاوه مه مکی دایی، نه وه (فَلَا) له و حاله تانه دا به چهند جار ناژمیردری، به لکو ته نها به یه ک جار داده ندری.

(وَلَوْ حَلَبَ مِنْهَا دَفْعَةً) نه گهر شیره که به جاریک له ژنه که دوشرا، ئینجا (وَأُوجِرَهُ خَمْسًا) به پینج جار درایه شیرخوره که (أَوْ عَكْسُهُ) یان به پیچه وانه که ی: به پینج جار دوشرا و به یه ک جار درایی، نه وه (فَرَضْنَاهُ) له هه ردو مه سه له دا به یه ک جار داده ندری **وَفِي قَوْلِ خَمْسٍ، وَلَوْ شَكَ هَلْ خَمْسًا أَمْ أَقَلٌّ أَوْ هَلْ رَضَعَ فِي حَوْلَيْنِ أَمْ بَعْدُ؟ فَلَا تَحْرِيمَ، وَفِي الثَّانِيَةِ قَوْلٌ أَوْ وَجْهٌ. وَتَصِيرُ الْمُرْضِعَةُ أُمَّهُ وَالَّذِي مِنْهُ اللَّبَنُ أَبَاهُ، وَتَسْرَى الْحُرْمَةُ إِلَى أَوْلَادِهِ،**

(وَفِي قَوْلِ خَمْسٍ) له فهرمووده یه کدا: پینج جاره، به لام نه گهر پینج جار له ژنه که دوشرا و به پینج جاریش درایه شیرخوره که، نه وه به پینج جار ده ژمیردری، هه روه که له (مغنی) دا فهرموویه تی.

(وَلَوْ شَكَ هَلْ خَمْسًا أَمْ أَقَلٌّ) نه گهر که وته گومان : ئایا پینج جار شیر ی خواردوه، یان که متر (أَوْ هَلْ رَضَعَ فِي حَوْلَيْنِ أَمْ بَعْدُ؟) یان ئایا له ناو دوو ساله که دا شیر ی خواردوه، یان له دوی ته وایوونی دوو ساله که ؟ نه وه له هه ردو مه سه له که دا (فَلَا تَحْرِيمَ) به و شیرخوردنه هیچ هه پامکردنیک جیگیر نابی، به لام (وَفِي الثَّانِيَةِ قَوْلٌ أَوْ وَجْهٌ) له مه سه له ی دووه مدا: فهرمووده یه که هه یه: که هه پامی ده گه یه نی. که وابو: وا باشه خۆپاراستن بکاو مه زه به که ی پابردوی ئیمام (أَبِي حَنِيفَةَ) و ئیمام (مَالِك) په چاو بکاو خوی توشی نه و گومانلیکراوه نه کا، چونکه ناپه سنده: نه و جوره ئافره تانه له خوی ماره بکا، هه روه که له (تحفه) و (نهایه) دا فهرموویانه.

به لکو نه گهر ته نها ئافره تیکیش بلّی: من شیرم داوه تی. نه و کاته ش سوننه ته: خۆپاراستن بکا، ناپه سنده: ماره ی بکا ﴿عَنْ عُقْبَةَ﴾ تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ سَوْدَاءُ: قَدْ أَرْضَعْتُكُمْ.

فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ أَنَّهَا قَدْ أَرْضَعَتْكُمَا؟ دَعَهَا عَنْكَ ﴿رواه البخاری، ژنیكم له خوم ماره کرد، جا ئافره تیکی پرش گوتی: من شیرم داوه ته ئیوه. جا پیغه مبه رﷺ فره موی: چی لی ده که ی، خۆ ئافره ته که گوتی: شیرم داوئی؟ وازی لی بیینه.

﴿ ئهوانه ی به شیر خواردن چه پام ﴾

بزانه: له باسی (ئهو ئافره تانه ی چه پام پیاو له خۆیان ماره بکا) باسی ئهو ئافره تانه شمان کرد که به هۆی شیر چه پام، به لام لی ره شدا به (قَاعِدَة) وه پوونیان ده که ی نه وه ده لیین: هه ر کاتی که شیر خواردنه که مه رجه کانی هاتنه جی، ئه وه:

(وَتَصِيرُ الْمُرْضِعَةُ أُمًّا) ئافره ته شیر ده ره که ده بیته دایکی شیر خوره که، هه م (وَالَّذِي مِنْهُ اللَّبَنُ أَبَاهُ) ئهو پیاوه ی شیر ده که ی وه ژنه که هی ناوه ده بیته باوکی شیر خوره که، ئینجا (وَتَسِرُّ الْحُرْمَةُ إِلَى أَوْلَادِهِ) ئهو چه پام بوونه ش له شیر خوره که وه – ته نها – پیداده پواته لای منداله کانی و مندالی منداله کانیشی، هه ر چه ند به ره و خوار بن، واته: گشتیان له شیر ده ره که وه له می ردی شیر ده ره که چه پام ده بن:

که وابو: ژنی شیر خوره که و ژنی کو پره کانیشی له می ردی شیر ده ره که چه پام ده بن؟ چونکه می رده که ده بیته خه زور، هه روه ها می ردی شیر خوره که و می ردی کی ژه کانیشی له شیر ده ره که وَلَوْ كَانَ لِرَجُلٍ خَمْسٌ مُسْتَوْلِدَاتٍ أَوْ أَرْبَعٌ نِسْوَةً وَأُمٌّ وَلَدٍ فَرَضَ طِفْلٌ مِنْ كُلِّ رَضْعَةٍ صَارَ ابْنُهُ فِالْأَصَحِّ فَيَحْرُمُنَ عَلَيْهِ لِأَنَّهُنَّ مَوْطُوَاتٌ أَبِيهِ، وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْمُسْتَوْلِدَاتِ بَنَاتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ فَلَا حُرْمَةَ فِالْأَصَحِّ، وَآبَاءُ الْمُرْضِعَةِ مِنْ نَسَبٍ أَوْ رَضَاعٍ أَجْدَادٌ لِلرَّضِيعِ، وَأُمَّهَاتُهَا جَدَّاتُهُ،

چه پام ده بن؟ چونکه شیر ده ره که ده بیته خه سوو، هه روه که له باسی (ئافره ته کانی چه پام) دا پوونمان کرده وه، به لام چه پام بوونه که دایک و باوکی شیر خوره که و خوشک و براهیه کانی شیر خوره که و مام و خال و پوره کانی ناگری ته وه، جیا وازی نیه: خوشک و براهیه کانی له خۆی بچو کتر بن، یان گه وره تر بن، که واته: بۆ باوک و براهیه کانی شیر خوره که دروسته: شیر ده ره که و کی ژه کانی شیر ده ره که له خۆیان ماره بکه ن، هه م بۆ می ردی شیر ده ره که ش دروسته: دایکی شیر خوره که، یان خوشکه کانی شیر خوره که له خۆی ماره بکا، هه روه که له ژۆدی ه ی سه رچاوه کاند ا فره موویانه.

(وَلَوْ كَانَ لِرَجُلٍ خَمْسٌ مُسْتَوْلِدَاتٍ) ئه گه ر پیاوی ک پینج (جاریه) ی دایکه مندالی هه بن (أَوْ أَرْبَعٌ نِسْوَةً وَأُمٌّ وَلَدٍ) یان چوار ژن و دایکه مندالی کی هه بن (فَرَضَ طِفْلٌ مِنْ كُلِّ رَضْعَةٍ) ئینجا مندالی که له هه ریه کیکیان جاری ک شیری خوارد، ئه وه (صَارَ ابْنُهُ فِالْأَصَحِّ) له فره مووده ی پاستردا: منداله که ده بیته کو پر ی پیاوه که، چونکه شیر ی (جاریه) کان و ژنه کان له ویه وه هاتوه، که وابو: (فَيَحْرُمُنَ عَلَيْهِ) ژنه کان و (جاریه) کانیش له شیر خوره که چه پام

ده بن؟ (لَا تُهْنُ مَوَطَّاتُ أَبِيهِ) چونکه گشتیان جیماع له گه لکراوی باوکه شیریه که ینی، هر چه ند یه که یه که ش نه بونه ته دایکی، که و ابو: (وَلَوْ كَانَ بَدَلَ الْمُسْتَوْلَدَاتِ بَنَاتٌ أَوْ أَخَوَاتٌ) نه گه له جیاتی پینج (جاریه) کان پینج کیژی پیاوه که، یان پینج خوشکی پیاوه که، هر یه که و جاریک شیر بده نه مندالیک، نه وه (فَلَا حُرْمَةً فِي الْأَصْحَابِ) له فه رموده ی پاستردا: هیچ حه پامی ناگه یه نی، چونکه له و پینجانه هیچیکیان نه بوه ته دایکی شیرخوره که، که و ابو: پیاوه که ش نابیتته باپیره و ناشبیتته خال.

نینجا بزانه: پیغه مبه رب الله ده فه رموی: ﴿يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ﴾ رواه الشیخان، نه و نافرته تانه ی به هوی خزما یه تی حه پام ده بن، به هوی شیرخواردنیش حه پام ده بن. که و ابو: حه پامبوونه که له دایکه شیرده ره که وه له باوکه شیریه که وه پیدا ده پواته لای دایکه کانیا و باوکه کانیا و لای کیژده کانیا و کوپه کانیا و لای خوشکه کانیا و برایه کانیا و لای مامه کانیا و خاله کانیا و پوره کانیا:

که واته: (وَأَبَاءُ الْمُرْضِعَةِ مِنْ نَسَبِ أَوْ رِضَاعِ) باوکه کانی دایکه شیرده ره که له نه ژادو له شیر (أَجْدَادُ لِلرَّضِيعِ) گشتیان باپیره ی شیرخوره که نه و (وَأُمَّهَاتُهَا جَدَّاتُهَا) دایکه کانی دایکه (وَأَوْلَادُهَا مِنْ نَسَبٍ أَوْ رِضَاعٍ إِخْوَتُهُ وَأَخَوَاتُهُ، وَإِخْوَتُهَا وَأَخَوَاتُهَا أَخَوَالُهُ وَخَالَاتُهُ، وَأَبُو ذِي اللَّبَنِ جَدُّهُ، وَأَخُوهُ عَمُّهُ وَكَذَ الْبَاقِي، وَاللَّبَنُ لِمَنْ نُسِبَ إِلَيْهِ وَلَدٌ نَزَلَ بِهِ بِنِكَاحٍ أَوْ وَطِئَ شُبْهَةً لَا زِنَاءَ، وَلَوْ نَفَاهُ بِلَعَانٍ انْتَفَى اللَّبَنُ عَنْهُ، وَلَوْ وَطِئَتْ مَنكُوحَةً بِشُبْهَةٍ أَوْ وَطِئَ اثْنَانِ بِشُبْهَةٍ فَوَلَدَتْ

شیرده ره که له نه ژادو له شیر گشتیان داپیره ی شیرخوره که نه و (وَأَوْلَادُهَا مِنْ نَسَبٍ أَوْ رِضَاعِ) کیژو کوپه کانی دایکه شیرده ره که له نه ژادو له شیر (إِخْوَتُهُ وَأَخَوَاتُهُ) گشتیان خوشک و برای شیرخوره که نه (وَأَخَوَاتُهَا وَأَخَوَاتُهَا) براو خوشکه کانی دایکه شیرده ره که له نه ژادو له شیر (أَخَوَالُهُ وَخَالَاتُهُ) گشتیان خال و پوری شیرخوره که نه.

(وَأَبُو ذِي اللَّبَنِ) باوکی خاوه ن شیره که، واته: باوکی باوکه شیریه که (جَدُّهُ) باپیره ی شیرخوره که یه و (وَأَخُوهُ عَمُّهُ) برای خاوه ن شیره که مامی شیرخوره که یه (وَكُذَ الْبَاقِي) خزمه کانی تریش نه وه انه، واته: دایکی خاوه ن شیره که داپیره ی شیرخوره که یه، کیژو کوپه کانی خاوه ن شیره که خوشک و برای شیرخوره که نه، براو خوشکه کانی خاوه ن شیره که مام و پوری شیرخوره که نه.

پیغاسه ی خاوه ن شیر، واته: باوکه شیریه که (وَاللَّبَنُ) شیر ی ژنه که (لِمَنْ نُسِبَ إِلَيْهِ وَلَدٌ) بؤ نه و پیاویه که نه ژادی مندالیک ده دریتته پالی: که (نَزَلَ بِهِ) به هوی نه و منداله شیره که دابه زیوته مه مک ی ژنه که، جا نه ژاده که ش (بِنِكَاحٍ أَوْ وَطِئَ شُبْهَةً) به ماره برینیک ی دروستبوو بی، یان به جیماعیک ی به هله بی.

جا بزانه: به تهنه ماره بپړینو جیماعکردن پیاوړه که نابیته خاوه نی شیره که، به لگو هر کاتیک ژنه که له پیاوړه که ئاوس بوو، له و کاته وه پیاوړه که ده بیته خاوه نی شیره که، هر چنده ژنه که ش زگه که ی دانه نابې، به لام به و مارجی پېش ئاوس بوون شیرى تېدا نه بوې، چونکه نه گهر کچیک به بې جیماع شیرى تېدا بوې و ئینجا شوى کردې و ئاوس بوې، نه و شیر به خاوه نه و شیر خوره که ش بې باوکه، تا نه و کاته ی ژنه که کورپه که ی ده بې، هره که له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانی پوون کراوه ته وه.

(لَا زِنًا) به لام نه گهر به زینا کورپه که په یدا بوې، زینا که ره که نابیته خاوه نی شیر، چونکه توى زینا هیچ پړیکى نیه، واته: بې لایه نی پیاوړه زینا که ره که هیچ حه پامی ناگه یه نی، تهنه بې لایه نی دایکه زینا که ره که حه پامی ده گه یه نی، که واته: شیر خوره که بې باوکه.

(وَلَوْ نَفَاهُ بِلَعَانٍ) نه گهر میړده که به له عنه تکردن نه ژادى منداله که ی له خوى لادا، نه وه (إِنْتَقَى اللَّبَنُ عَنْهُ) شیره که ش له وى لاده چى و به خاوه نی شیره که داناندرى.

(وَلَوْ وَطِئَتْ مَنُكُوْحَةً بِشُبْهَةٍ) نه گهر ژنیکى ماره بپړاو به هله جیماعی له گهل کراو مندالیکى لىبو (أَوْ وَطِئَ اثْنَانِ بِشُبْهَةٍ قَوْلَاتٍ) یان دوو پیاو به هله جیماعیان له گهل ژنیک کردو فَالْبَنُ لِمَنْ لَحِقَهُ الْوَلَدُ بِقَائِفٍ أَوْ غَيْرِهِ، وَلَا تَنْقَطِعُ نِسْبَةُ اللَّبَنِ عَنْ زَوْجٍ مَاتَ أَوْ طَلَّقَ وَإِنْ طَالَتِ الْمُدَّةُ أَوْ انْقَطَعَ وَعَادَ، فَإِنْ نَكَحَتْ آخَرَ وَوَلَدَتْ مِنْهُ فَالْبَنُ بَعْدَ الْوِلَادَةِ لَهُ وَقَبْلَهَا لِلأَوَّلِ إِنْ لَمْ يَدْخُلْ وَقَدْ ظَهَرَ لَبَنُ حَمَلِ الثَّانِي، وَكَذَا إِنْ دَخَلَ، وَفَقَوْلُ لِلثَّانِي وَفَقَوْلُ لَهُمَا. (فصل) تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَأَرْضَعْتُهَا أُمُّهُ أَوْ أُخْتُهِ أَوْ زَوْجَةُ أُخْرَى

مندالیکى لىبو، نه وه (فَالْبَنُ لِمَنْ لَحِقَهُ الْوَلَدُ) شیرى ژنه که بې نه وه یانه که نه ژادى منداله که ی ده گه یه ندریتى (بِقَائِفٍ أَوْ غَيْرِهِ) به وى درو شمنا س، یان به وى نه وه ی تهنه بگونجى می په کیکیان بې.

(وَلَا تَنْقَطِعُ نِسْبَةُ اللَّبَنِ عَنْ زَوْجٍ مَاتَ أَوْ طَلَّقَ) نېسبه تى شیره که له و میړده ناپچرې: که مردې، یان ژنه که ی ته لاق دابى (وَإِنْ طَالَتِ الْمُدَّةُ) هر چنده ماوه ی لیکیا بوونه وه که ش ژور درېژ بې (أَوْ انْقَطَعَ وَعَادَ) یان له دواى لیکیا بوونه وه شیره که بېرې و بیته وه ناو مه مکه کانی، هر چنده له دواى ده سالانیش شیره که له مه مکه کانی په یدا بیته وه هر به شیرى میړده که ی داده ندرى، به و مارجی به وى پیاوړیکى تر شیره که په یدا نه بویته وه. که و ابو: (فَإِنْ نَكَحَتْ آخَرَ) نه گهر ژنه که شوى به پیاوړیکى تر کرد، یان به هله جیماعی له گهل کرا (وَوَلَدَتْ مِنْهُ) جا له و دوو مه مندالیکى ته وای بوو، نه و کاته (فَالْبَنُ بَعْدَ الْوِلَادَةِ لَهُ) شیره که ی دواى مندالبوونه که شیرى دوو مه که یه (وَقَبْلَهَا لِلأَوَّلِ) شیره که ی پېش مندالبوونه که ش شیرى به که مه که یه (إِنْ لَمْ يَدْخُلْ وَقَدْ ظَهَرَ لَبَنُ حَمَلِ الثَّانِي)

نه گەر کاتی ناشکرا بونی شیرى کۆرپه ی ناو زگى دووه مه که نه هاتبى (وَكَذَا إِنْ دَخَلَ) ههروهه ها نه گەر کاتی شیرى کۆرپه ی ناو زگى دووه مه که ش هاتبى، شیر که هه ر بۆ میرده که یه که مه تا مندا له که ی ده بى؟ چونکه شیر نابیتته خۆراکى کۆرپه ی ناو زگ (وَفِي قَوْلٍ لِلثَّانِي) له فرموده یه کدا: بۆ دووه مه که یه (وَفِي قَوْلٍ لَّهُمَا) له فرموده یه که یه تر دا: بۆ هه ردو وکیانه.

﴿ ئاگادارى ﴾: نه گەر ژنه که له زینا مندا لێکى بوو، ئه و کاته ش نيسبه تى شیر که له میرده که ی ده پچپۆ ده بیتته شیرى زینا و بى خاوه نه، ههروهه که له زۆرپه ی سه رچاوه کاندای فرموویانه، ئینجا ئاگاداریه: نه گەر ژنه که مندا لێکى ته واوى داننه نا، به لگه پارچه خوینه که، یان پارچه گزشته که ی دانا، ئه و کاته به مندا لیبون دانا ندیرۆ شیر که هه ر شیرى یه که مه که یه، ههروهه که له (الشبراملسى) دا پوون کراوه ته وه.

﴿ فَصْلٌ: لَه بَاسِی هَه لَوَه شَانْدَنَه وِی مَارَه بَرِین بَه هَوِی بَه سَه ر دَا هَاتَنِی شِیر خَوَارْدَن ﴾ (تَحْتَهُ صَغِيرَةً) نه گەر پیاویک ماره بپاویکى بچوکى له دوو سال که متری له ژێردا بوو (فَارَضَعْنَهَا أُمُّهُ أَوْ أُخْتُه أَوْ زَوْجَةُ أُخْرَى) ئینجا دایکى پیاوه که، یان خوشکه که ی، یان **انْفَسَخَ نِكَاحُهُ، وَلِلصَّغِيرَةِ نِصْفُ مَهْرِهَا وَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ نِصْفُ مَهْرٍ مِثْلِ وَفَقَوْلٍ كُلُّهُ، وَلَوْ رَضَعَتْ مِنْ نَائِمَةٍ فَلَا غُرْمَ وَلَا مَهْرَ لِلْمُرْضِعَةِ، وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةٌ وَصَغِيرَةٌ فَارَضَعَتْ أُمُّ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ انْفَسَخَتِ الصَّغِيرَةُ وَكَذَا الْكَبِيرَةُ فَلَا أَظْهَرَ، وَلَهُ نِكَاحٌ مَنْ شَاءَ مِنْهُمَا، وَحُكْمُ مَهْرِ الصَّغِيرَةِ وَتَغْرِيمُهُ الْمُرْضِعَةَ مَا سَبَقَ، وَكَذَا الْكَبِيرَةُ إِنْ لَمْ تَكُنْ مَوْطُوءَةً، فَإِنْ كَانَتْ مَوْطُوءَةً**

ژنیکى تری پیاوه که، یان ژنیکى باوکى، یان ژنیکى کۆپى، یان ژنیکى بۆ پێنج جار شیرى دایه ئه و ژنه بچوکه، ئه وه (انْفَسَخَ نِكَاحُهُ) به ته واویوونى جارى پێنجه م ماره بپینى پیاوه که له و ژنه بچوکه هه لده وه شیتته وه هه تا هه تایی لێى چه پام ده بى؟ چونکه: یان ده بیتته خوشکى له دایکى، یان کیزى خوشکى، یان کیزى ژنیکى، یان خوشکى له باوکى، یان کیزى کۆپى، یان کیزى بۆ یه.

ههروهه ها له مه سه له ی سێ یه م دا ژنه گه وره که یشى هه تا هه تایی لێى چه پام ده بى، چونکه بووه ته خه سووى، ئینجا (وَلِلصَّغِيرَةِ نِصْفُ مَهْرِهَا) ژنه بچوکه که نیوه ماره ییى له سه ر میرده که واجبه (وَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ نِصْفُ مَهْرٍ مِثْلِ) میرده که ش نیوه ی ماره یى هاو وینى له سه ر شیر ده ره که بۆ واجب ده بى له تۆ له ی له ده ستدانى ژنه که ی (وَفِي قَوْلٍ كُلُّهُ) له فرموده یه کدا: هه موو ماره یى هاو وینى له سه ر شیر ده ره که واجب ده بى.

به لām (وَلَوْ رَضَعَتْ مِنْ نَائِمَةٍ) نه گەر ژنه بچوکه که به خۆى پێنج جار شیرى له ژنیکى خه وتوو خوارد، ئه و کاته (فَلَا غُرْمَ) هیه تۆ له له سه ر ژنه خه وتوو که نیه، هه م (وَلَا مَهْرَ

لِلْمُرْتَضِعَةِ) هیچ نیوه مارهبیش بۆ شیرخۆره بچوکه که له سه ر میرده که ی واجب نابیی؟ چونکه به کرداری خۆی مارهبینه که ی هه لوه شاوه ته وه .

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةٌ وَصَغِيرَةٌ) نه گه ر پیاوه که ماره بر او یکی گه وه ره ماره بر او یکی بچوکی له ژێردا بون (فَارْضَعْتُ أُمُّ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ) ئینجا دایکی ژنه گه وه ره که ی پینچ جار شیر ی دایه ژنه بچوکه که ی، نه وه (انْفَسَخَتِ الصَّغِيرَةُ وَكَذَا الْكَبِيرَةُ فِي الْأَطْهَرِ) ماره برینی بچوکه که وه هه م گه وه ره که ش هه لده وه شیتته وه ؟ چونکه بونه ته خوشکی به کتر، به لام (وَلَهُ نِكَاحٌ مَنْ شَاءَ مِنْهُمْ) له دوا ی هه لده شانه وه که بۆی دروسته: ته نها به کتکیان- به هه ز لیبونی خۆی- دوو باره له خۆی ماره بکاته وه .

(وَحُكْمُ مَهْرِ الصَّغِيرَةِ وَتَغْرِيمُهُ الْمُرْضِعَةَ مَا سَبَقَ) برپاری واجبی بونی نیوه ماره یی بچوکه که وه تۆله سه ندنی میرده که له شیرده ره که: وه ک مه سه له که ی پرا برا وه (وَكَذَا الْكَبِيرَةُ إِنْ لَمْ تَكُنْ مَوْطُوءَةً) هه روه ها ژنه گه وه ره که ش- نه گه ر جیماعی له گه ل نه کردبێ- وه ک بچوکه که نیوه ماره یی له سه ر میرده که واجب ده بێ و میرده که ش نیوه ماره یی هاو یینه ی- له تۆله - له سه ر دایکه شیرده ره که واجب ده بێ، به لام (فَإِنْ كَانَتْ مَوْطُوءَةً) نه گه ر جیماعی له گه ل ژنه فَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَطْهَرِ، وَلَوْ أَرْضَعَتْ بِنْتُ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ حُرْمَتِ الْكَبِيرَةِ أَبَدًا وَكَذَا الصَّغِيرَةُ إِنْ كَانَتْ الْكَبِيرَةُ مَوْطُوءَةً، وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَطَلَّقَهَا فَارْضَعْتُهَا امْرَأَةً صَارَتْ أُمُّ امْرَأَتِهِ، وَلَوْ نَكَحَتْ مُطَلَّقَتُهُ صَغِيرًا وَارْضَعَتْهُ بِلَبْنِهِ حُرْمَتٌ عَلَى الْمُطَلَّقِ وَالصَّغِيرِ أَبَدًا، وَلَوْ زَوَّجَ أُمُّ وَلَدِهِ عَبْدَهُ الصَّغِيرَ فَارْضَعَتْهُ لَبَنَ السَّيِّدِ حُرْمَتٌ عَلَيْهِ وَعَلَى السَّيِّدِ، وَلَوْ أَرْضَعَتْ مَوْطُوءَتُهُ الْأُمُّ صَغِيرَةً تَحْتَهُ بِلَبْنِهِ أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ حُرْمَتًا عَلَيْهِ،

گه وه ره که ی کردبێ، نه و کاته (فَلَهُ عَلَى الْمُرْضِعَةِ مَهْرٌ مِثْلُ فِي الْأَطْهَرِ) له فه رموده ی به هیزتردا: میرده که ته وای ماره یی هاو یینه ی- له تۆله - له سه ر دایکه شیرده ره که واجب ده بێ، چونکه نه ویش ماره ییه که ی ته وای بۆ نه و ژنه له سه ر واجب بووه .

(وَلَوْ أَرْضَعَتْ بِنْتُ الْكَبِيرَةِ الصَّغِيرَةَ) نه گه ر کیژیکی ژنه گه وه ره که ی پینچ جار شیر ی دایه نه م ژنه بچوکه ی، نه وه (حُرْمَتِ الْكَبِيرَةِ أَبَدًا) ژنه گه وه ره که ی هه تا هه تای ی لایحه پام ده بێ؟ چونکه بووه ته دایه ره ی ژنه که ی (وَكَذَا الصَّغِيرَةُ إِنْ كَانَتْ الْكَبِيرَةُ مَوْطُوءَةً) هه روه ها بچوکه که شی هه تا هه تای ی لایحه پام ده بێ نه گه ر جیماعی له گه ل ژنه گه وه ره که ی کردبێ؟ چونکه بووته کیژه ژنی.

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ فَطَلَّقَهَا) نه گه ر ماره بر او یکی بچوکی له ژێردا بوو و ته لا قیدا (فَارْضَعْتُهَا امْرَأَةً) ئینجا له دوا ی ته لاقدان ژنیک پینچ جار شیر ی دایه ته لاقدرا وه که، نه وه (صَارَتْ أُمُّ امْرَأَتِهِ) شیرده ره که ده بیته خه سووی و هه تا هه تای ی لایحه پامه له خۆی

ماره‌ی بکا (وَلَوْ نَكَحَتْ مُطْلَقَتُهُ صَغِيرًا) نه‌گەر ژنیکی‌گه‌وره‌ی ته‌لاق‌دراوی‌خوی شووی به مندالیک‌ی شیرخۆر کرد، نینجا (وَأَرْضَعَتْهُ بِلَبَنِهِ) به شیر‌ی ته‌لاق‌ده‌ره‌که شیر‌ی دایه‌ی نه‌م می‌رده شیرخۆره‌ی، نه‌وه (حَرُمْتُ عَلَى الْمُطَلَّقِ وَالصَّغِيرِ أَبَدًا) ژنه‌که هه‌تا‌هه‌تای له ته‌لاق‌ده‌ره‌که‌و له شیرخۆره‌که‌ه‌پام ده‌بی؟ چونکه بووه‌ته ژنه‌ کوپی ته‌لاق‌ده‌ره‌که‌و، دایکی شیرخۆره‌که‌و، هه‌م ژنی باو‌کیشی.

(وَلَوْ زَوَّجَ أُمُّ وَلَدِهِ عَبْدَهُ الصَّغِيرَ) نه‌گەر (جاریه) دایکه مندالک‌یی له کۆیله‌ بچوکه‌که‌ی خوی ماره‌ کرد (فَأَرْضَعَتْهُ لَبَنَ السَّيِّدِ) دایکه مندالک‌ه‌که‌ش شیر‌ی گه‌وره‌که‌ی دایه‌ کۆیله‌که‌، نه‌وه (حَرُمْتُ عَلَيْهِ وَعَلَى السَّيِّدِ) له کۆیله‌که‌و له گه‌وره‌که‌ی هه‌پام ده‌بی، چونکه ده‌بیته دایکی کۆیله‌که‌و، ژنی کوپه‌ شیریه‌که‌ی گه‌وره‌که‌ (وَلَوْ أَرْضَعْتَ مَوْطُوئَتَهُ الْأُمَةُ صَغِيرَةً تَحْتَهُ) نه‌گەر (جاریه)‌یه‌کی جیماع له‌گه‌ل‌کراوی‌خوی شیر‌ی دایه‌ ژنیکی‌بچوکی وی (بِلَبَنِهِ أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ) به شیر‌ی وی، یان به شیر‌ی که‌سی‌کی‌تر، نه‌وه (حَرُمْنَا عَلَيْهِ) ژنه‌ شیرخۆره‌که‌و (جاریه) شیر‌ده‌ره‌که‌ هه‌ردووکیان له‌ خاوه‌ن (جاریه) که‌ به‌ یه‌کجاری هه‌پام ده‌بن؟ چونکه شیرخۆره‌که‌ کیژی جیماع له‌گه‌ل‌کراوه‌که‌یه‌تی، (جاریه) که‌ش دایکی ژنه‌که‌یه‌تی.

منهاج - به‌رگی‌چواره‌م - 27
 وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ فَأَرْضَعَهُ
 وَكَذَا الصَّغِيرَةَ إِنْ كَانَ الْإِرْضَاعُ بِلَبَنِهِ، وَثَلَاثُ صَغَائِرٍ فَأَرْضَعْنَهُنَّ حُرَّةً أَوْ بِلَبَنٍ، وَكَذَا الصَّغَائِرُ إِنْ أَرْضَعْنَهُنَّ بِلَبَنِهِ
 أَوْ لَبَنٍ غَيْرِهِ وَهِيَ مَوْطُوئَةٌ، وَإِلَّا فَإِنْ أَرْضَعْنَهُنَّ مَعَ الْبَايِجَارِ هِنَّ الْخَامِسَةَ
 أَنْفُسَخْنَ وَلَا يَحْرُمْنَ مُؤَبَّدًا، أَوْ مُرْتَبًا لَمْ يَحْرُمْنَ وَتَنْفَسِخُ الْأُولَى وَالثَّالِثَةُ،

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ صَغِيرَةٌ وَكَبِيرَةٌ) نه‌گەر ژنیکی‌گه‌وره‌و ژنیکی‌بچوکی له ژیردا‌بون (فَأَرْضَعْنَهَا) نینجا ژنه‌ گه‌وره‌که‌ پینچ جار شیر‌ی دایه‌ ژنه‌ بچوکه‌که‌، نه‌وه (أَنْفَسَخْنَا) ماره‌بپینی هه‌ردووکیان هه‌ل‌ده‌وه‌شیت‌ه‌وه (وَحَرُمْتُ الْكَبِيرَةَ أَبَدًا) ژنه‌گه‌وره‌که‌ی هه‌تا‌هه‌تای لی‌حه‌پام ده‌بی؟ چونکه دایکی‌ژنه‌که‌یه‌تی (وَكَذَا الصَّغِيرَةُ) هه‌روه‌ها بچوکه‌که‌شی هه‌تا هه‌تای لی‌حه‌پام ده‌بی (إِنْ كَانَ الْإِرْضَاعُ بِلَبَنِهِ) نه‌گەر ژنه‌ گه‌وره‌که‌ شیر‌ی می‌رده‌که‌ی داییتن؟ چونکه ده‌بیته کیژی خاوه‌نی شیر‌ه‌که‌ (وَالْأُفْرَیْبَةُ) به‌لام نه‌گەر شیر‌ی می‌رده‌که‌ی نه‌داییتن، نه‌و کاته ده‌بیته کیژه‌ژن، واته: نه‌گەر جیماعی له‌گه‌ل‌ ژنه‌ گه‌وره‌که‌ی کرد‌بی، نه‌و کاته بچوکه‌که‌شی لی‌حه‌پام ده‌بی، نه‌گەر نا: هه‌پام نابن.

(وَلَوْ كَانَ تَحْتَهُ كَبِيرَةٌ وَثَلَاثُ صَغَائِرٍ) نه‌گەر ژنیکی‌گه‌وره‌و سێ ژنی بچوکی له ژیردا‌بون (فَأَرْضَعْنَهُنَّ) ژنه‌گه‌وره‌که‌ش هه‌ر یه‌که‌و پینچ جار شیر‌ی دانن، نه‌وه (حَرُمْتُ أَبَدًا) گه‌وره‌که‌ی هه‌تا‌هه‌تای لی‌حه‌پام ده‌بی؟ چونکه دایکی‌ژنه‌کانیه‌تی (وَكَذَا الصَّغَائِرُ إِنْ أَرْضَعْنَهُنَّ بِلَبَنِهِ) هه‌روه‌ها هه‌رسێک بچوکه‌کانیشی لی‌حه‌پام ده‌بن نه‌گەر

شیری میړده که ی دابنې؟ چونکه ده بڼه کیږی میړده که (أَوَلَبَنٍ غَيْرِهِ وَهِيَ مَوْطُوءَةٌ) یان شیری پیاوړکی تری دابنې به لām جیماع له گه لکړاوی میړده که ی بی؟ چونکه ده بڼه کیږه ژنیکي جیماع له گه لکړاو (وَالَا) به لām نه گهر میړده که جیماعی له گه لکړه که نه کردبو و شیر ده که ش هی پیاوړکی تر بوو، نه و کاته ش گهره که هه تاهه تایی حه پام ده بی؟ چونکه دایکی ژنه کانیه تی، ئینجا ته ماشا ده که یڼ:

(فَإِنْ أَرْضَعْتَهُنَّ مَعَ يَابِجَارِهِنَّ الْخَامِسَةَ) نه گهر گهره که ویکړا شیری دابنې: وه ک جاری پیڼجه م ویکړا شیر ده که ی ده گه روویان بکا، نه وه (انْفَسَخْنَ) ماره ی هه رسیکیان هه لده و شیه وه؟ چونکه بونه ته خوشکی یه کتری، به لām (وَلَا يَحْرُمْنَ مُوْبِدًا) هه تا هه تایی لئی حه پام نابن، چونکه جیماعی له گه لکړا دایکیان نه کردوه، که واته: ته نه ته نه هه رکامه یان حه ز بکا له خوی ماره ده کاته وه (أَوْ مُرْتَبًا) یان یه ک له دوی یه ک شیری دانې، نه و کاته ش (لَمْ يَحْرُمْنَ) هه تا هه تایی لئی حه پام نابن؟ چونکه جیماعی له گه لکړا دایکیان نه کردوه، به لām (وَتَنْفَسِخُ الْأُولَى) ماره ی یه که مه که هه لده وه شیه ته وه؟ چونکه له گه لکړا دایکه که ی له ژیر ماره ی یه ک پیاوړا کو بونه ته وه (وَالثَّالِثَةُ) ماره ی سی یه مه که ش هه لده وه شیه ته وه؟ چونه

وَتَنْفَسِخُ الثَّانِيَةَ يَارِضَاعِ الثَّالِثَةِ، وَفِي قَوْلٍ لَا يَنْفَسِخُ، وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ فِيمَنْ تَحْتَهُ صَغِيرَتَانِ أَرْضَعْتُهُمَا أَجْنَبِيَّةً مُرْتَبًا أَيْنَفَسِخَانِ أُمُّ الثَّانِيَةِ؟ (فَصَلِّ) قَالَ: هِنْدُ بِنْتِي أَوْ أُخْتِي بِرِضَاعٍ. أَوْ قَالَتْ: هُوَ أَخِي. حَرُمٌ تَنَاضُجُهُمَا، وَلَوْ قَالَ زَوْجَانِ: بَيْنَنَا رِضَاعٌ مُحَرَّمٌ. فُرُقَ بَيْنَهُمَا وَسَقَطَ الْمُسَمَّى وَوَجِبَ مَهْرُمٌ إِنْ وَطِئَ،

بوته ته خوشکی دووه مه که، که وایو: (وَتَنْفَسِخُ الثَّانِيَةَ يَارِضَاعِ الثَّالِثَةِ) به هه رموده ی به هیژتر: ماره ی دووه مه که ش به شیردانی سی یه مه که هه لده وه شیه ته وه (وَفِي قَوْلٍ لَا يَنْفَسِخُ) له هه رموده یه کدا: ماره ی دووه مه که هه لده وه شیه ته وه.

(وَيَجْرِي الْقَوْلَانِ) نه و دوو هه رموده به هیژو بی هیژه دینه جی: (فِيمَنْ تَحْتَهُ صَغِيرَتَانِ) له و پیاوړا: که دوو ژنی بچوکی له ژیردابن و (أَرْضَعْتُهُمَا أَجْنَبِيَّةً) ژنیکي بیگانه هه ر یه که و پیڼج جار شیری دانې (مُرْتَبًا) یه ک له دوی یه ک، نه وه بیگانه که ده بیته دایکی ژنه کانی، ئینجا (أَيْنَفَسِخَانِ أُمُّ الثَّانِيَةِ؟) ثایا ماره ی هه ردوو ژنه بچوکه کانی ش هه لده وه شیه ته وه، یان ته نه دووه مه که؟ به هه رموده ی به هیژتر: ماره ی هه ردوکیان هه لده وه شیه ته وه؟ چونکه بونه ته خوشکی یه کتری، به لām هه تا هه تایی لئی حه پام نابن و کامه یان حه ز ده کا له خوی ماره ده کاته وه.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بَاسِي نَاشِكِرَا كَرْدَنِي شِيرْخَوَارْدَن بِه شَاهِيدُو دَانِيْدَاهِيْدَان﴾

یه که م: دانیپداهیتان (قَالَ: هِنْدُ بِنْتِي أَوْ أُخْتِي بِرِضَاعٍ) نه گهر پیاوړک کوتی:

فلانہ ژنه به هوی شیرخواردن کیژی منه. یان خوشکی منه. یان پوری منه (أَوْ قَالَتْ: مُوْ أَخِي) یان ژنیک گوتی: فلانہ پیاره به هوی شیرخواردن برای منه. یان کوپی منه. یان خالی منه. یان مامی منه. نه وه (حَرَّمَ تَنَاقُحُهُمَا) هه تا هه تای لیک ماره کردنیان چه پامه، به لام نابنه مه چه می یه کتری نه گهر نه وی تریش باوه پی پی نه کا، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

(وَلَوْ قَالَ زَوْجَانِ: بَيْنَنَا رِضَاعٌ مُّحَرَّمٌ) نه گهر ژنو میرده یک گوتیان: شیرخواردن یکی چه پامه که له نیوانماندا هه یه. نه وه (فُرِّقَ بَيْنَهُمَا) واجبه: لیک جیا بکرینه وه، چونکه به قسه ی خویان ماره برینه که یان دروست نه بووه، که وابو: (وَسَقَطَ الْمُسَمَّى) ماره ییه ناوبراوه که لاده که وی (وَوَجِبَ مَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ) ماره یی هاویننه بۆ ئافره ته که له سر پیاره که واجب ده بی، نه گهر جیماعی له گهل کرد بی، چونکه جیماعه که به هله بووه، به لام نه گهر جیماعی له گهل نه کرد بی، هیچ ماره یی واجب ناب.

هه روه ها نه گهر ژنه که ده یزانی شیرخواردن له نیوانماندا هه یه و به خوشی خوی پیگای دا جیماعی له گهل بکا، نه و کاته ش مافی ماره یی نیه، چونکه زینایه، هه روه که له زۆریه ی سه رچاوه کاندایه فهرموویانه.

وَإِنْ ادَّعَى رِضَاعًا فَأَنْكَرَتْ أَنْفَسَخَ وَلَهَا الْمُسَمَّى إِنْ وَطِئَ وَإِلَّا فَنِصْفُهُ، وَإِنْ ادَّعَتْهُ فَأَنْكَرَ صُدَّقَ بِبَيْمَنِهِ إِنْ زُوِّجَتْ بِرِضَاها، وَإِلَّا فَلَا صَحُّ تَصْدِيقُهَا وَمَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ، وَإِلَّا فَلَا شَيْءَ لَهَا، وَيُحْلَفُ مُنْكَرُ رِضَاعٍ عَلَى نَفْسِي عِلْمِهِ، وَمُدَّعِيهِ عَلَى بَتٍّ، وَيُثْبِتُ بِشَهَادَةِ رَجُلَيْنِ أَوْ رَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ وَبَارِعِ نِسْوَةٍ، وَالْإِقْرَارُ بِهِ شَرْطُهُ رَجُلَانِ، وَتُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُرْضِعَةِ إِنْ لَمْ تَطْلُبْ أَجْرَةً وَلَا ذَكَرَتْ فِعْلَهَا، وَكَذَا إِنْ ذَكَرَتْ فَقَالَتْ:

(وَإِنْ ادَّعَى رِضَاعًا فَأَنْكَرَتْ) نه گهر میرده که گوتی: شیرخواردن یکی چه پامه که له نیوانماندا هه یه. ژنه که ش گوتی: پاست ناکه ی. نه وه (أَنْفَسَخَ) ماره برینه که یان هه لده وه شیته وه و (وَلَهَا الْمُسَمَّى إِنْ وَطِئَ وَإِلَّا فَنِصْفُهُ) ژنه که ش ماره یی هاویننه ی له سر میرده که ی هه یه نه گهر جیماعی له گهل کرد بی، نه گهر نا: نیوه ماره یی هه یه.

به لام (وَإِنْ ادَّعَتْهُ فَأَنْكَرَ) نه گهر ژنه که گوتی: شیرخواردن یکی چه پامه که له نیوانماندا یه. میرده که گوتی: پاست نیه. نه و کاته (صُدَّقَ بِبَيْمَنِهِ) به سویندخواردن باوه پ به میرده که ده کری (إِنْ زُوِّجَتْ بِرِضَاها) نه گهر ژنه که به په زامه ندی خوی لئی ماره کرابی (وَإِلَّا) به لام نه گهر ژنه که به په زامه ندی خوی ماره نه کرابی، نه و کاته (فَلَا صَحُّ تَصْدِيقُهَا) به فهرمووده ی پاستر: به سویندخواردن باوه پ به ژنه که ده کری، هه م (وَمَهْرٌ مِثْلُ إِنْ وَطِئَ) ماره یی هاویننه ی له سر میرده که واجب ده بی نه گهر جیماعی له گهل کرد بی (وَإِلَّا) به لام

نه گهر جیماعی له گهل نه کړدې (فَلَا شَيْءَ لَهَا) مافی هیچ ماره یی نیه .
 هه روه ها نه گهر له کاتی جیماع کړدن زانیبیتي شیرخواردن ټیکي چه پامکهر له نیوانیاندا یه و به
 خوشی خوی پیکای دابی جیماعی له گهل بکا، نه و کاته ش مافی ماره یی نیه ؟ چونکه
 زینایه، هه روه که له (تحفة) دا فهرموویه تی.

ئینجا بزانه: (وَيُحْلِفُ مُنْكَرُ رَضَاعٍ عَلَى نَفْيِ عِلْمِهِ) نه وهی دان به شیرخواردندا ناهینئ سویند
 له سر نه زانین ده خواو ده لئ: (وَاللّٰهُ نَهْ مَزَانِيُوْهُ شیرخواردن ټیکي چه پامکهر له نیوانماندا هه بئ).
 هم (وَمُدْعِيْهِ عَلَى بَتِّ) داواکاری شیره که ش له سر پرانده وه سویند ده خواو ده لئ: (وَاللّٰهُ
 شیرخواردن ټیکي چه پامکهر له نیوانماندا هه یه). چونکه کاری که سیکی تر ناشکرا ده کا.

دووهم: (وَيُثْبِتُ) شیرخواردن ناشکرا ده بی: (بِشَهَادَةِ رَجُلَيْنِ) به شاهیدی دوو پیاو
 (أَوْ رَجُلٍ وَامْرَأَتَيْنِ) یان پیاو ټک دوو نافرته (وَبِأَرْبَعِ نِسْوَةٍ) هم به چوار نافرته تیش
 ناشکرا ده بی، به لام (وَالْإِقْرَارُ بِهِ شَرْطُهُ رَجُلَانِ) بئ ناشکرا بونی دانپیدا هیثانی شیرخواردن
 مه رجه: دوو پیاو هه بن (وَتَقْبَلُ شَهَادَةَ الْمُرْضِعَةِ) شاهیدی نافرته شیرده ره که ش قبول
 ده کړئ که له گهل شاهیده کانی تر دا شاهیدی بدا (إِنْ لَمْ تَطْلُبْ أَجْرَهُ) به و مه رجه ی داوای
 کړئ شیردانه که نه کاو هم (وَلَا تَكْرَتْ فِعْلَهَا) باسی کرداری خویشی نه کا (وَكَذَا إِنْ ذَكَرْتُ
 فَقَالَ

أَرْضَعْتُهُ. فَيَالْأَصْحَّ، وَالْأَصْحُّ أَنَّهُ لَا يَكْفِي: بَيْنَهُمَا رَضَاعٌ مُحَرَّمٌ. بَلْ يَجِبُ
 ذِكْرُ وَقْتٍ وَعَدَدٍ وَوُصُولِ اللَّبَنِ جَوْفَهُ، وَيُعْرَفُ ذَلِكَ بِمُشَاهَدَةِ حَلَبٍ وَإِجَارٍ وَازْدِرَادٍ أَوْ
 قَرَائِنٍ: كَالْتِقَامِ ثَدْيٍ وَمَصِّهِ وَحَرَكَةِ حَلْقِهِ بِتَجَرُّعٍ وَازْدِرَادٍ بَعْدَ عِلْمِهِ بِأَنَّهَا لَبُونٌ.

(کتاب التّفقات)

عَلَى مُوسَى لِرِزْوَجِيهِ كُلَّ يَوْمٍ مُمِدًا طَعَامًا، وَمُعَسِّرًا مُدًّا،
 وَمُتَوَسِّطًا مُدًّا وَنَصْفًا، وَالْمُدُّ مِائَةٌ وَثَلَاثُونَ وَسَبْعُونَ دِرْهَمًا، وَثَلَاثُ دِرْهَمٍ،
 قُلْتُ: الْأَصْحُّ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَسَبْعُونَ وَثَلَاثَةُ أَسْبَاعٍ دِرْهَمٍ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ.

أَرْضَعْتُهُ) هه روه ها نه گهر باسی کرداری خویشی بکاو بلئ: من شیرم داوه تی، هه قبول
 ده کړئ (فِي الْأَصْحِّ) له فهرمووده ی پاستردا.

(وَالْأَصْحُّ) به فهرمووده ی پاستر: (أَنَّهُ لَا يَكْفِي بَيْنَهُمَا رَضَاعٌ مُحَرَّمٌ) نه وه نده به س نیه
 شاهیده که بلئ: شیرخواردن ټیکي چه پامکهر له نیوانیاندا یه (بَلْ يَجِبُ ذِكْرُ وَقْتٍ) به لکو واجبه:
 باسی کاتی شیردانه که بکه ن که پیش ته مه نی دوو سالی بووه (وَعَدَرٌ) ژماره که شی بلین که
 پینچ جاری جیا جیا بووه (وَوُصُولِ اللَّبَنِ جَوْفَهُ) هم واجبه: بلین: شیره که گه یوه ته ناو
 هه ناوی (وَيُعْرَفُ ذَلِكَ بِمُشَاهَدَةِ حَلَبٍ) شیر گه یشتنه هه ناو به وه ده زاندرئ: که ببینی
 شیره که له ژنه که دوشراهو (وَإِجَارٍ) ده ناو ده می منداله که کراوه و

(وَأَزْدِرَارًا) منداله که ش قوتی دواوه (أَوْ قَرَائِنَ) یان چه ند نیشانه یه کی تر: (كَالْتِقَامِ ثَدْيٍ) وهك منداله که گوی مه که که دهن او دهمی خوی بنی و (وَمَصَّهُ) بیمژی و (وَحَرَكَةَ حَلَقِهِ) جوله ی که رویشی ببینی (بِتَجَرُّعٍ وَأَزْدِرَارًا) به قوم لیدان و قوتدان (بَعْدَ عِلْمِهِ بِأَنَّهَا لَبُونٌ) پاش نه وهی شاهیده که زانیبیتی شیرده ره که شیری تی دایه .

﴿ كِتَابُ التَّفَقَّاتِ: پهلوتوکی برژیوهکان ﴾

واته: به خپوکردنی ژن و دایک و باوک و منداله کان و کزیله و نازده لاه کان. (عَلَى مُوسِرٍ لِرِزْوَجَتِهِ) واجبه له سهر میړدیکې هه بووی بۆ ژنه که ی: (كُلُّ يَوْمٍ مَدًّا طَعَامٍ) هه موو پوژیک دوو مستی دانه ویله (وَمُعْسِرٍ مَدًّا) له سهر میړدی نه بوویش هه موو پوژیک مستیک واجبه (وَمُتَوَسِّطٍ مَدًّا وَنِصْفٍ) له سهر ناوه نجیش هه موو پوژیک مستیک و نیو واجبه، پیغه مبه ربی دده فهرموئ: ﴿وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ رواه مسلم، خوارده مه نی و بهرگی ژنه کانتان له سهر ئیوه واجبه به گویره ی تواناتان.

(وَالْمَدُّ مِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ دِرْهَمًا وَثُلُثُ دِرْهَمٍ) نه ندازه ی مستیک: سه دو حه فتاو سئ دیره می زیو و سییه که دیره میکه (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دده فهرموئ (الْأَصْحُ مِائَةٌ وَاحِدٌ وَسَبْعُونَ وَثَلَاثَةُ أَسْبَاعٍ دِرْهَمٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) به فهرمووده ی پراستتر: سه دو حه فتاو یه ک دیره م و سئ حه فتیک دیره میکه، واته: (605) غرام.

وَمِسْكِينُ الزَّكَاةِ مُعْسِرٌ، وَمَنْ فَوْقَهُ إِنْ كَانَ لَوْ كُلفَ مُدَّيْنِ رَجَعَ مِسْكِينًا فَمُتَوَسِّطٌ وَإِلَّا فَمُوسِرٌ، وَالْوَاجِبُ غَالِبُ قُوْتِ الْبَلَدِ، قُلْتُ: فَإِنْ اِخْتَلَفَ وَجِبَ لَأَتَّقُ بِهِ، وَيُعْتَبَرُ الْيَسَارُ وَغَيْرُهُ طُلُوعُ الْفَجْرِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَعَلَيْهِ تَمْلِكُهَا حَبًّا، وَكَذَا طَحْنُهُ وَخَبْزُهُ فَإِلَّا أَصَحَّ، وَلَوْ طَلَبَ أَحَدُهُمَا بَدَلَ الْحَبِّ لَمْ يُجْبِرِ الْمُتَمَتِّعُ، فَإِنْ اِغْتَاَصَتْ جَارَ فَإِلَّا أَصَحَّ إِلَّا خُبْرًا أَوْ دَقِيقًا عَلَيَا الْمَذْهَبِ، وَلَوْ أَكَلْتُ مَعَهُ عَلَيَا الْعَادَةِ سَقَطَتْ نَفَقَتُهَا فِي الْأَصَحِّ،

(وَمِسْكِينُ الزَّكَاةِ مُعْسِرٌ) نه و که دایه ی زه کاتی پی ده چی- لیړه دا- به نه بووی دده ندری (وَمَنْ فَوْقَهُ) نه وهی له که دا به سهره وه تره (إِنْ كَانَ لَوْ كُلفَ مُدَّيْنِ رَجَعَ مِسْكِينًا) نه کهر هه موو پوژیک داوی دوو مستی لی کرابایه ده بږوه که دا، نه وه (فَمُتَوَسِّطٌ) ناوه نجییه (وَإِلَّا) به لام نه کهر نه ده بږوه که دا، نه وه (فَمُوسِرٌ) هه بووییه، خوی که وره دده فهرموئ: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾ نه و که سه ی زوری هه یه با به گویره ی هه بووی ی بږیو بدا، نه وهی که میشی هه یه خوا چه ندی داوه تی با به گویره ی نه وه نده بږیو بدا، خوی که وره داوی به خپوکردن له هیچ که سیك ناکا، ته نها به گویره ی نه و توانایه ی داویه تی داوی لیږده کا.

(وَالْوَاجِبُ غَالِبُ قُوْتِ الْبَلَدِ) نه و دانه ویله ی واجبه، نه وه یه: که به نه غله بی خه لکی نه و شوینه ده یخون (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) دده فهرموئ (فَإِنْ اِخْتَلَفَ وَجِبَ لَأَتَّقُ بِهِ)

ئەگەر خوار دەمەنەكان لَيْك جياواز بون، ئەو كاتە ئەو شياوى دەسەلاتى مێردەكەى، ئەويان واجب دەبێ (وَيُعْتَبَرُ الْيَسَارُ وَغَيْرُهُ طُلُوعُ الْفَجْرِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) هەموو پۆژىك هەبووى و نەبووى مێردەكە بە كاتى دەرکەوتنى بەيان پەچاو دەكرى.

(وَعَلَيْهِ تَمْلِيكُهَا حَبًّا) لە سەر مێردەكە واجبە دەنكى ساغ بداتە ژنەكە (وَكَذَا طَحْنُهُ وَخَبْزُهُ فِي الْأَصْحَ) هەروەها لە سەر مێردەكە واجبە: دەنكەكە بەپاڤى بۆيشى بكاتە نان، واتە: نان كردن لە سەر ژنەكە نى (وَلَوْ طَلَبَ أَحَدُهُمَا بَدَلَ الْحَبِّ) ئەگەر ژنەكە، يان مێردەكە لە جياتى دەنكەكە داواى شتيكى تى كرد: وەك پارە و ئەو شتانه، ئەو (لَمْ يُجْبَرِ الْمُتَنَجِّ) ئەو پازى نى زۆرى لى ناكړى، بەلام (فَإِنْ اغْتَاظَتْ) ئەگەر ژنەكە بە پازى بوونى خۆى لە جياتى دەنكەكە شتيكى تى لە مێردەكە وەرگرت، ئەو (جَارَ فِي الْأَصْحَ) لە فەرموودەى پاستردا دروست دەبێ (إِلَّا خُبْرًا أَوْ دَقِيقًا عَلَى الْمَذْهَبِ) تەنها نان و ئارد دروست نى لە جياتى دەنكىكى لە پەگەزى خۆى وەر بگيرى، چونكە دەبێتە پيبا، لە سەر فەرموودەى پاستى مەزەب.

(وَلَوْ أَكَلْتُ مَعَهُ عَلَى الْعَادَةِ) ئەگەر ژنەكە -وەك عادەتى ئیستا- لەگەڵ مێردەكەى خوار دەمەنى خوارد، ئەو (سَقَطَتْ نَفَقَتُهَا فِي الْأَصْحَ) بژێوەكەى لە سەر مێردەكەى لادەچى لە فەرموودەى پاستردا.

قُلْتُ: إِلَّا أَنْ تَكُونَ غَيْرَ رَشِيدَةٍ وَلَمْ يَأْذَنْ وَلِيِّهَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَيَجِبُ أَدَمُ غَالِبِ الْبَلَدِ كَزَيْتٍ وَسَمْنٍ وَجُبْنٍ وَتَمَرٍ، وَيَخْتَلَفُ بِالْقُصُولِ، وَيُقَدَّرُهُ قَاضٍ بِاجْتِهَادِهِ، وَيُقَاوُثُ بَيْنَ مُوسِرٍ وَغَيْرِهِ، وَلَحْمٌ يَلِيقُ بِسَارِهِ وَإِعْسَارِهِ كَعَادَةِ الْبَلَدِ، وَلَوْ كَانَتْ تَأْكُلُ الْخُبْزَ وَحْدَهُ وَجِبَ الْأَدَمُ، وَكِسْوَةٌ تَكْفِيهَا: فَيَجِبُ قَمِيصٌ وَسَرَاوِيلٌ وَخِمَارٌ وَمَكْعَبٌ، وَيَزِيدُ فَيَالِ شَتَاءِ جُبَّةً، وَجَنْسُهَا قُطْنٌ،

(قُلْتُ) ئىمامى (النواوى) دەفەرموى (إِلَّا أَنْ تَكُونَ غَيْرَ رَشِيدَةٍ وَلَمْ يَأْذَنْ وَلِيِّهَا) تەنها ئەگەر ژنەكە بالغ و عاقل نەبێ و سەرپەرشتكارەكەشى ئىزنى نەداتى لەگەڵى بخوا، ئەو كاتە بژێوەكەى لە سەر مێردەكەى لاناكەوى (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

بەلام ئىمامى (البلقينى) فتواى داو: لەو حالەتەدا -ئەگەر سەرپەرشتكارەكەشى ئىزنى نەدا- بژێوەكەى لە سەر مێردەكەى لادەكەوى.

(وَيَجِبُ أَدَمُ غَالِبِ الْبَلَدِ) واجبە: مێردەكە ئەو پێخۆرەش بداتە ژنەكەى كە بە ئەغلەبى لەو شارە دەيكە نە پێخۆر (كَزَيْتٍ وَسَمْنٍ وَجُبْنٍ وَتَمَرٍ) وەكو زەیت و پون و پەنیر و قەسپ (وَيَخْتَلَفُ بِالْقُصُولِ) پێخۆرەكەش بەگوێرەى چوار وەرزەكان دەگۆڕێ و هەندى جار میوه بە بەر پێخۆرەكە دەكەوى، هەروەها واجبە چايشى بداتى، ئەگەر ژنەكە چايش بخواتەو، هەم واجبە: كۆش و گوشت و شیرنایەتى هەر دوو جەژنەكانىشى بداتى، هەروەك لە (بەن

قاسم) دا پوون کراوه ته وه .

(وَيُقَدَّرُهُ قَاضٍ بِاجْتِهَادِهِ) نه گهر بووه کښه يان، نه و کاته قازي به بڼچوونۍ خوی نه ندازه ی پيڅوره که دیاری ده کاو (وَيُقَاوِتُ بَيْنَ مُوسِرٍ وَغَيْرِهِ) جیاوازیش له نیوان پیڅوری مړۍ هه بووی و نه بووی ده کا (و) هه روه ها له سر میړده که واجبه (لَحْمٌ يَلِيْقُ بَيْسَارِهِ وَإِعْسَارِهِ) به جړیکی وه ها گوشت بداته ژنه که ی: که شیاوی هه بووی و نه بووی خوی بی (كَعَادَةِ الْبَلَدِ) وه ک عاده تی شاری میړده که (وَلَوْ كَانَتْ تَأْكُلُ الْخُبْزَ وَحْدَهُ) نه گهر ژنه که نانی بی پیڅور ده خوارد، نه و کاته ش (وَجَبَ الْأُدْمُ) پیڅور له سر میړده که هه واجبه .

﴿جلو بهرگی ژنه که﴾

(و) هه به به لگه ی هه دیسه که ی پراېردو: له سر میړده که واجبه (كِسْوَةٌ) جلو بهرگیکی وه ها بداته ژنه که ی: که (تَكْفِيهَا) به شی بکا: به گویره ی گوره و بچوکی لاشه که ی، ساردی و گهرمی شوینه که ی، هم دوروینی بهرگه که ش له سر میړده که واجبه، که و ابو: (فَيَجِبُ قَمِيصٌ) کراسیکی له سر واجبه که هه مو لاشه ی داپوشی، هم (وَسَرَاوِيلٌ) ده ریپش به دڅخینه وه واجبه و (وَحِمَامٌ) پښاکیکۍ سه ریشی واجبه و (وَمِكَعَبٌ) پیلوئیکش واجبه (وَيَزِيدُ فِي الشَّتَاءِ جُبَّةً) له زستاندا واجبه که وایه کی وه ها زیاد بکا: که له سر ما بیپاریزی (وَجَنَسُهَا قُطْنٌ) په گه زی نه و بهرگی بی ژنه که له سر میړده که واجبه، لږ که یه، فَإِنْ جَرَتْ عَادَةُ الْبَلَدِ لِمِثْلِهِ بَكَّتَانِ أَوْ حَرِيرٍ وَجَبَ فِي الْأَصَحِّ، وَيَجِبُ مَا تَقَعْدُ عَلَيْهِ كَزَلِيَّةٍ أَوْ لِبْدٍ أَوْ حَصِيرٍ، وَكَذَا فِرَاشٌ لِلنَّوْمِ فِي الْأَصَحِّ، وَمِخْدَةٌ وَلِحَافٌ فِي الشَّتَاءِ، وَالْأَلَةُ تَنْظِيفٌ كَمُشْطٍ وَدُهْنٌ وَمَا تُغْسَلُ بِهِ الرَّأْسُ، وَمَرْتَكٌ وَنَحْوُهُ لِدَفْعِ ضُنَانٍ، لَا كُحْلٌ وَخَضَابٌ وَمَا تَزَيَّنُ بِهِ وَدَوَاءٌ مَرَضٍ وَأُجْرَةٌ طَيِّبٍ وَحَاجِمٍ، وَلَهَا طَعَامٌ أَيَّامَ الْمَرَضِ وَأُدْمُهَا وَالْأَصَحُّ وَجُوبُ أُجْرَةِ حَمَامٍ بِحَسَبِ الْعَادَةِ، وَثَمَنُ مَاءٍ غُسْلٍ جَمَاعٍ وَنَفَاسٍ فِي الْأَصَحِّ، لَا حَيْضٍ وَاحْتِلَامٍ فِي الْأَصَحِّ،

به لام (فَإِنْ جَرَتْ عَادَةُ الْبَلَدِ لِمِثْلِهِ بَكَّتَانِ أَوْ حَرِيرٍ) نه گهر عاده تی وینه ی پیاوه که له و شاره دا بی ژنه کانیان بهرگی که تان، یان ناوریسم بوو، نه و کاته (وَجَبَ فِي الْأَصَحِّ) له هه رمووده ی پاستردا: نه و بهرگه عاده تی هه واجب ده بی.

(و) هه روه ها (يَجِبُ مَا تَقَعْدُ عَلَيْهِ) له سهری واجبه شتیکیش بداته ژنه که ی که له سهری دابنیشی (كَزَلِيَّةٍ أَوْ لِبْدٍ أَوْ حَصِيرٍ) وه که به په یه ک، یان لبادیک، یان هه سیریک (وَكذَا فِرَاشٌ لِلنَّوْمِ فِي الْأَصَحِّ) هه روه ها پایه خیکۍ نه رمی خه و تنیشی له سر واجبه له هه رموودی پاستردا، هم (وَمِخْدَةٌ) سه ریپیکش (وَلِحَافٌ فِي الشَّتَاءِ) هه روه ها لیفه یه کیشی له زستاندا له سر واجبه .

(و) هه روه ها (الْأَلَةُ تَنْظِيفٌ) له سر میړده که واجبه: که رسته ی

پاککردنه و دهش بداته ژنه که ی (کَمُشَطُ وَدُهْنُ) وهکو شانه و پون بۆ شانه کردنی سهر، هم (وَمَا تَغْسِلُ بِهِ الرَّأْسَ) نهو شته ی سهری پی دهشوا: وهك سابوون، هم (وَمَرَّتْكَ وَنَحْوُهُ لِدَفْعِ صُنَّانٍ) مه رتهكو نهو جوړه ده رمانه ی بونی بن ههنگل لاده بهن، نهویشی له سهر واجبه.

(لَا كُحْلٌ وَخِضَابٌ وَمَا تَزِينُ بِهِ) به لام كلو خه نه و بون و نهو شته ی خوی پی ده پازینیته وه له سهر میرده که واجب نیه، جا نه گهر میرده که نهو شتانه ی بۆ ژنه که ی ناماده کردن، نهو کاته واجبه ژنه که به کاریان بینئ (و) ههروه ها (دَوَاءُ مَرَضٍ وَأَجْرَةُ طَبِيبٍ وَحَاجِمٍ) ده رمانی نه خوشیو کرئ ی پزیشكو کرئ ی خوینگریش هیچیان له سهر میرده که واجب نین، به لام (وَلَهَا طَعَامٌ أَيَّامَ الْمَرَضِ وَأَدْمُهَا) ژنه که مافی خوارده مه نیو پیخوری پوژانی نه خوشیه که ی هه یه. (وَالْأَصْحُ وَجُوبُ أَجْرَةِ حَمَامٍ بِحَسَبِ الْعَادَةِ) به فهرموده ی راستر: کرئ ی گهرماوی ژنه که — به گویره ی عاده ت— له سهر میرده که واجبه، وهك ههر مانگیك جار یك، به لام نه گهر عاده تی نه بو بجیتته گهرماو، نهو کاته واجب نیه (و) ههروه ها (ثَمَنُ مَاءٍ غُسْلٍ جَمَاعٍ وَنِفَاسٍ) پاره ی ئاوی غوسلی جیماع و مندالبوونیشی له سهر میرده که واجبه، چونکه هویه که لهویه وهیه (لَا حَيْضٌ وَاحْتِلَامٌ فِي الْأَصْحِ) به لام پاره ی ئاوی غوسلی هه یزو ئیحتیلامی ژنه که له سهر میرده که واجب نیه، له فهرمودی راستردا، چونکه هویه که لهویه وه نیه.

وَلَهَا آلَاتُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَطَبْنُ كَقَدْرٍ وَقَصْعَةٌ وَكُوزٌ وَجَرَّةٌ وَنَحْوُهَا، وَمَسْكَنٌ يَلِيقُ بِهَا، وَلَا يُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِلْكَهُ، وَعَلَيْهِ لِمَنْ لَا يَلِيقُ بِهَا خِدْمَةُ نَفْسِهَا إِخْدَامُهَا بِحَرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لَهُ أَوْ مُسْتَأْجَرَةٍ، أَوْ بِالْإِنْفَاقِ عَلَى مَنْ صَحَبَتْهَا مِنْ حَرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لِخِدْمَةِ، وَسَوَاءٌ فِي هَذَا مُوسِرٌ وَمُعْسِرٌ وَعَبْدٌ، فَإِنْ أَخْدَمَهَا بِحَرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ بِأَجْرَةٍ فَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُهَا،

(وَلَهَا آلَاتُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَطَبْنُ) ههروه ها له سهر میرده که واجبه: که رسته ی خواردن و خواردنه وه بداته ژنه که ی (كَقَدْرٍ) وهك دیزه و مه نجه لاو (وَقَصْعَةٌ) قاپو (وَكُوزٌ وَجَرَّةٌ) گوزه و کوپه و (وَنَحْوُهَا) نهو جوړه شتانه وهك ته شتی جل تیدا شوشتن.

﴿ مافی نیشته جی کردنی ژنه که ﴾

(و) ههروه ها له سهر میرده که واجبه: (مَسْكَنٌ يَلِيقُ بِهَا) شوینیکی وه ها بۆ نیشته جی بوونی ژنه که ی ناماده بکا: که شیایو ژنه که بی، چونکه پابرا: که (به فهرمانی قوپانی پیروژ ژنی ته لاقدراو مافی نیشته جی کردنی هه بوو). که واته: ژنی ژیر میرده که زیاتر نهو مافی هه یه، به لام (وَلَا يُشْتَرَطُ كَوْنُهُ مِلْكَهُ) به مه رج داناندرئ شوینه که ملک ی میرده که ی بی، به لکو دروسته له شوینی به کریگیرو و خواستراو و وقفراودا نیشته جی بکا.

جا نه گهر ميږده که به ئيزنی ژنه که له مالي ژنه که دا، يان له مالي باوکي ژنه که دا به ئيزنی باوک که له گهل ژنه که دا نيشته جي بوو و باسی کړی شوينه که شيان نه کړد، نه وه هيچ کړی له سهر واجب نابي، هره که له (تحفة) و (نهاية) دا فرمويانه.

هره ها نه گهر ميږده که ماوه يه که ژنه که ي نيشته جي نه کړد، نه وه کړی نيشته جي کړدنې نه و ماوه يه له نه ستوی ميږده که دا نابيته قهرز، هره که له (نهاية) دا فرمويي تي.

ئينجا بزانه: ميږده که مافي هه يه ژنه که ي له شارو ناوه دانيه وه بگوازيته وه بڼ لادی و دهره وي ناوه دانی، هر چنده ژيانه که شي خوش نه بی، هره که له (تحفة) دا فرمويي تي.

﴿خزमे تکردي ژنه که﴾

(وَعَلَيْهِ) له سهر ميږده که واجبه (لِمَنْ لَا يَلِيقُ بِهَا خِدْمَةُ نَفْسِهَا) بڼ نه و ژنه ي لای نايي به خوی خوی خزمت بکا (اِخْدَامُهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ) خزمه تکاریکی نازاد، يان کویله ي بڼ ناماده بکا (لَهُ أَوْ مُسْتَأْجَرَةٍ) جا کویله که می خوی بی، يان به کریگیرو بی (أَوْ بِالْإِنْفَاقِ عَلَى مَنْ صَحِبَتْهَا) يان نه و نافرته به خپو بکا: که به هاوپي ژنه که هاتوه: (مِنْ حُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ لِيَخْدُمُوهُ) جا نازاد بی، يان کویله بی: که بڼ خزمه تکردي ژنه که له مالي باوکيه وه له گهل هاتوه.

(وَسَوَاءٌ فِي هَذَا) له و خزمه تکرده دا يه کسانه: (مُوسِرٌ وَمُعْسِرٌ وَعَبْدٌ) هه بويي و نه بويي و کویله (فَإِنْ أَخْدَمَهَا بِحُرَّةٍ أَوْ أَمَةٍ بِأَجْرٍ) جا نه گهر ميږده که - به کړی - به نافرته تيکی نازاد، يان کویله خزمتی ژنه که ي کړد، نه وه (فَلَيْسَ عَلَيْهِ غَيْرُهَا) جگه له کړی هيچي تری له سهر **أَوْ بِأَمَتِهِ أَنْفَقَ عَلَيْهَا بِالْمَلِكِ، أَوْ بِمَنْ صَحِبَتْهَا لَزِمَهُ نَفَقَتُهَا، وَجِنْسُ طَعَامِهَا جِنْسُ طَعَامِ الزَّوْجَةِ: وَهُوَ مُدٌّ عَلَى مُعْسِرٍ وَكَذَا مُتَوَسِّطٌ فِالصَّحِيحِ، وَمُوسِرٍ مُدٌّ وَثُلُثٌ، وَلَهَا كِسْوَةٌ تَلِيقُ بِحَالِهَا، وَكَذَا أَذْمٌ عَلَى الصَّحِيحِ، لَا آلَةُ تَنْظِيفٍ فَإِنْ كَثُرَ وَسَخٌ وَتَأَدَّتْ بِقَمَلٍ وَجَبَ أَنْ تُرْفَهُ، وَمَنْ تَخْدُمُ نَفْسَهَا فِالْعَادَةِ إِنْ احتَاجَتْ إِلَى خِدْمَةٍ لِمَرَضٍ أَوْ زَمَانَةٍ وَجَبَ إِخْدَامُهَا، وَلَا إِخْدَامَ لِرَقِيقَةٍ، وَفَالْجَمِيلَةُ وَجْهٌ، وَيَجِبُ فِي الْمَسْكَنِ إِمْتَاعٌ، وَمَا يُسْتَهْلَكُ كَطَعَامٍ تَمْلِكُ، وَتَتَصَرَّفُ فِيهِ، فَلَوْ قَتَرَتْ بِمَا يَضُرُّهَا مَنَعَهَا،**

نيه (أَوْ بِأَمَتِهِ أَنْفَقَ عَلَيْهَا بِالْمَلِكِ) يان نه گهر به (جارية) که ي خوی خزمتی ده کړد، نه وه واجبه: (جارية) که ش به ملکايه تي به خپو بکا (أَوْ بِمَنْ صَحِبَتْهَا) يان نه گهر به و نافرته خزمتی ده کړد که به هاوپي ژنه که هاتوه، نه و کاته (لَزِمَهُ نَفَقَتُهَا) واجبه: بڼوی نه و نافرته ش بدا، به لام کړی واجبه نيه.

(وَجِنْسُ طَعَامِهَا جِنْسُ طَعَامِ الزَّوْجَةِ) په گه زی نه و خوارده مه نيه ي دهریته هاوپي يه که: هر په گه زی خوارده مه نی ژنه که يه (وَهُوَ مُدٌّ عَلَى مُعْسِرٍ وَكَذَا مُتَوَسِّطٌ فِي الصَّحِيحِ) نه ندازه ي خوارده مه نيه که ش مستیکه له سهر میږدی نه بويي و ناوه نجی له فرموده ي پاستدا

(وَمُوسِرٌ مُدٌّ وَتَلْتُ) له سەر هه‌بوویش مستیک و سییه‌کیکه (وَلَهَا كِسْوَةٌ تَلِيقٌ بِحَالِهَا) هه‌روه‌ها له سەر می‌دیده که واجبه: جلو به‌رگیکی وه‌هاش بداته هاوپی‌یه‌که: که شیاوی حالیه‌تی (وَكَذَا أُدْمٌ) هه‌روه‌ها واجبه پی‌خۆریشی بداتی (عَلَى الصَّحِيحِ) له سەر فەرمووده‌ی راست (لَا أَلَّةُ تَنْظِيفٍ) به‌لام واجب نیه که‌رسته‌ی پاک‌کردنه‌وه‌ی بداتی (فَإِنْ كُنَّ وَسَخٌ وَتَأَدَّتْ بِقَمَلٍ) جا نه‌گه‌ر هاوپی‌یه‌که زۆر چلکن بوو و به‌هۆی ئه‌سپی نازاری گه‌یشتی، ئه‌و کاته (وَجِبَ أَنْ تُرْفَهَ) واجبه دل‌خۆش بکړی و که‌رسته‌ی پاک‌کردنه‌وه‌ی بدری‌تی.

(وَمَنْ تَخْدُمُ نَفْسَهَا فِي الْعَادَةِ) ئه‌و ژنه‌ی له عاده‌تی ئه‌و شوینه‌دا به‌خۆی خۆی خزمه‌ت ده‌کا، واجب نیه خزمه‌تکاری بۆ بگړی، به‌لام (إِنْ إِنْخَاجَتْ إِلَى خِدْمَةِ لِمَرَضٍ أَوْ زَمَانَةٍ) ئه‌گه‌ر به‌هۆی نه‌خۆشی، یان په‌که‌وتن پێویستی به‌خزمه‌ت بوو، ئه‌و کاته (وَجِبَ إِخْدَامُهَا) واجبه: خزمه‌تکاری بۆ بگړی (وَلَا إِخْدَامَ لِرَقِيقَةٍ) ژنی کۆپله مافی خزمه‌ت‌کردنی نیه (وَفِي الْجَمِيلَةِ وَجَهٌ) به‌لام له‌باره‌ی کۆپله‌یه‌کی جوان فەرمووده‌یه‌که هه‌یه: که واجبه.

(وَجِبَ فِي الْمَسْكَنِ إِمْتَاعٌ) له‌باره‌ی شوینی نیشته‌جێ‌بوون سود‌پێگه‌یاندنیکی درێژ‌خایه‌ن واجبه، واته: واجب نیه شوینه‌که بکاته ملک‌ی ژنه‌که، به‌لام (وَمَا يُسْتَهْلَكُ كَطَعَامٍ) ئه‌و شته‌ی له‌ناو ده‌چێ: وه‌ک خوارده‌مه‌نی (تَمْلِيكٌ) واجبه: بیکاته ملک‌ی ژنه‌که، که‌وابو: (وَتَنْصَرَفُ فِيهِ) ژنه‌که ده‌توانی ده‌ستکاری له‌و ملک‌ه‌دا بکا، به‌لام (فَلَوْ قُتِرَتْ بِمَا يَضُرُّهَا) ئه‌گه‌ر ژنه‌که په‌زیلی‌ی کردو خوارده‌مه‌نی‌که‌ی نه‌ده‌خواردو نه‌خواردنه‌که‌شی زیانی ده‌گه‌یاندی، ئه‌و کاته (مَنْعَهَا) می‌دیده‌که پێگای لێ‌ده‌گړی.

وَمَا دَامَ نَفْعُهُ كَكِسْوَةٍ وَظُرُوفِ طَعَامٍ وَمُشْطٍ تَمْلِيكٌ، وَقِيلَ إِمْتَاعٌ، وَتُعْطَى الْكِسْوَةُ أَوَّلَ شِتَاءٍ وَصَيْفٍ، فَإِنْ تَلَفَتْ فِيهِ بِلَا تَقْصِيرٍ لَمْ تُبَدَّلْ إِنْ قُلْنَا تَمْلِيكٌ، فَإِنْ مَاتَتْ فِيهِ لَمْ تُرَدَّ، وَلَوْ لَمْ يَكُنْ مُدَّةً فَدَيْنٌ.

(وَمَا دَامَ نَفْعُهُ) ئه‌و شته‌ش که سوده‌که‌ی به‌رده‌وامه (كَكِسْوَةٍ وَظُرُوفِ طَعَامٍ وَمُشْطٍ) وه‌ک جلو به‌رگ و پایه‌خ و یاتاگی خه‌وتن و دانیشتن و کیسه‌کانی خوارده‌مه‌نی و ئاو و شانه، ئه‌وانه‌ش (تَمْلِيكٌ) کردنه‌ملکه و گشتی ده‌بیته ملک‌ی ژنه‌که و بۆی دروسته ده‌ستکاری تی‌دا بکا (وَقِيلَ إِمْتَاعٌ) له فەرمووده‌یه‌کی بێ‌هێژدا: سود‌پێگه‌یاندنه.

(وَتُعْطَى الْكِسْوَةُ أَوَّلَ شِتَاءٍ وَصَيْفٍ) جلو به‌رگ له سه‌ره‌تای زستان و سه‌ره‌تای هاویندا ده‌دری، واته: له هه‌ر شه‌ش مانگی‌دا ده‌سته جلیک واجبه، به‌لام ئه‌و شته‌ی سالی‌ک زیاتریش ده‌مینێ: وه‌ک پایه‌خ و یاتاگی خه‌وتن و که‌واو ئه‌و جو‌ره‌شانه، هه‌ر کاتی‌ک به‌گوێره‌ی عاده‌ت که‌ون بون، ئه‌و کاته واجبه نوێ بکړینه‌وه، هه‌روه‌ک له زۆربه‌ی سه‌رچاو‌ه‌کاندا فەرموویانه.

(فَإِنْ تَلَفَتْ فِيهِ بِلَا تَقْصِيرٍ) جا نه‌گه‌ر جله‌که له وه‌رزه‌که‌دا بێ‌که‌مه‌رغه‌می ژنه‌که‌ش

بفهوتی (لَمْ تُبْدَلْ إِنْ قُلْنَا تَمْلِكُ) ناگزیدیتتهوه واجب نیه دوباره بوی بکپیتهوه، نهگر به فهرموده‌ی پاستر بلّین: جلو بهرگ ده‌بیته ملکی ژنه‌که، که‌وابو: (فَإِنْ مَاتَتْ فِيهِ) نهگر ژنه‌که له ناو وهرزه‌که‌دا مرد (لَمْ تُرَدَّ) جلو بهرگه‌که‌ی وهرزه‌که‌و یاتاغ و پایخ وهرناگیرینهوه، به‌لکو ده‌بیتهوه میرات بۆ میراتگره‌کانی ژنه‌که.

(وَلَوْ لَمْ يَكْسُ مُدَّةً) نهگر می‌رده‌که ماوه‌یه‌ک بژیو و جلو بهرگی ژنه‌که‌ی نه‌دا، نهوه (قَدَّيْنُ) بژیوه‌که و جلو بهرگه‌که ده‌بیته قهرز له نه‌سستی‌می‌رده‌که‌داو واجبه بیداته ژنه‌که، هرچه‌ند له مه‌وداش ته‌لاقی دابی، جا نه‌گر ژنه‌که مردبو، نه‌و کاته ده‌دریته میراتگره‌کانی، به‌لام نیشته‌جی‌کردن نابیته قهرز، هر وه‌ک پابرا.

﴿ نَاگاداری ﴾ یه‌که‌م: له باسی (جلو بهرگی ژنه‌که‌)‌دا پابرا: (که‌رسته‌ی پازاندنه‌وه له سهر می‌رده‌که واجب نیه). که‌وابو: نه‌گر می‌رده‌که خشلی زژیو زیوی کپی و ژنه‌که‌ی پی پازاندنه‌وه، نه‌و خشله نابیته ملکی ژنه‌که، به‌لکو خواستنه‌و به نه‌مانه‌ت له لایه‌تی، واته: هر ملکی می‌رده‌که‌یه‌و له دوا‌ی مردنیشی ده‌بیته میرات بۆ میراتگره‌کانی می‌رده‌که، به‌لام نه‌گر می‌رده‌که نه‌و خشله‌ی- به‌وشه‌ی به‌خشین- به‌خشیبیته ژنه‌که‌ی، یان به‌دیاری بۆ ناردبی، نه‌و کاته ده‌بیته ملکی ژنه‌که.

جا نه‌گر ژنه‌که و می‌رده‌که، یان میراتگره‌کانیان بووه کیشه‌یان: نایا به به‌خشین و دیاری خشله‌که کراوه‌ته ملکی ژنه‌که، یان خواستنه‌و به نه‌مانه‌ت بۆ پازاندنه‌وه له لایه‌تی؟ نه‌وه (فَصَلِّ) الْجَدِيدُ أَنَّهَا تَجِبُ بِالْتَّمَكِينِ لَا الْعَقْدِ، فَإِنْ اخْتَلَفَا فِيهِ صَدَقَ، فَإِنْ لَمْ تَعْرِضْ عَلَيْهِ مُدَّةً فَلَا نَفَقَةَ فِيهَا، وَإِنْ عَرَضْتَ وَجَبَتْ مِنْ بُلُوغِ الْخَبَرِ، فَإِنْ غَابَ كَتَبَ الْحَاكِمُ بَلَدَهُ لِيُعْلَمَهُ فَيَجِيءَ أَوْ يُوَكَّلَ، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ

- نه‌گر شاهید نه‌بی- به سویندخواردن باوه‌پ به می‌رده‌که و میراتگره‌کانی می‌رده‌که ده‌کری، هر وه‌ک له (تحفة) و (بغية المسترشدين)‌دا پوون کراوه‌ته‌وه.

دووه‌م: نه‌گر ژنه‌که (ناشِزة) بوو، نه‌وه جلو بهرگی نه‌و وهرزه و بژیوی ماوه‌ی (ناشِزة) بوونی له ده‌ست ده‌چی، که‌واته: نه‌گر پیش (ناشِزة) بوون وهری‌گرتبون، بۆ می‌رده‌که دروسته‌ی بستی‌نیتته‌وه، هر وه‌ک له (تحفة) و (نهاية)‌دا پوون کراوه‌ته‌وه. به‌لام نه‌گر می‌رده‌که مه‌سره‌فی بوکینی دابوه ژنه‌که و ژنه‌که‌ش به‌نیزی می‌رده‌که سه‌رفی کردبو، ئینجا (ناشِزة) بوو، نه‌و کاته می‌رده‌که له ده‌ستی ده‌چی و بۆی دروست نیه توله‌ی مه‌سره‌فه‌که له ژنه‌که بستی‌نی، هر وه‌ک له (تحفة)‌دا پوون کراوه‌ته‌وه.

﴿ فَصَلِّ: له باسی کاتی واجیبوونی بژیوه‌که ﴾

(الْجَدِيدُ أَنَّهَا تَجِبُ بِالْتَّمَكِينِ) به فهرموده‌ی نوی: بژیوی ژنه‌که له سهر می‌رده‌که واجب

دهبئ به خۆ ته سلیمکردنی ژنه که، وهک ژنه که، یان سه رپه رشتکاره که ی بلئ: (هر کاتیک ماره ییه که ت دامئ خۆمت ته سلیم ده که م). واته : له و کاته وه بژئوه که ی له سه ر میرده که واجب ده بئ، هر چه ند میرده که مندالیش بئ.

(لَا الْعُقْدَ) به لام به ته نها ماره برین بژئوه که واجب نابئ (فَإِنْ اخْتَلَفَا فِيهِ) جا نه گه ر ژنه که و میرده که بووه کیشه یان: له ته سلیمبوون و ته سلیم نه بووندا، ئه وه نه گه ر شاهید نه بو (صُدُقَ) به سویند خواردن باوه پ به میرده که ده کړئ: که ژنه که خۆی ته سلیم نه کردوه.

(فَإِنْ لَمْ تَعْرِضْ عَلَيْهِ مُدَّةً) جا نه گه ر له دواي ماره برین ماوه یه که نه ژنه که و نه سه رپه رشتکاره که ی ئاماده یی ته سلیمبوونی نیشانی میرده که نه داو میرده که ش داوای نه کرد، ئه وه (فَلَا نَفَقَةَ فِيهَا) له و ماوه یه دا ژنه که مافی هیچ بژئوی نیه، به لام (وَإِنْ عَرَضَتْ) نه گه ر ژنه که، یان سه رپه رشتکاره که ی ئاماده بوونه که ی نیشانی میرده که داو گوتی: (من خۆم ته سلیمی تۆ ده که م له هر شوینیک تۆ هه لیبژئری). ئه وه (وَجَبَتْ مِنْ بُلُوغِ الْخَبَرِ) له و کاته وه—که هه واله که ی ده گاتئ—جل و به رگو بژئوه که ی له سه ر میرده که ی واجب ده بئ.

(فَإِنْ غَابَ) جا نه گه ر میرده که له و شوینه نه بو، ئه و کاته ژنه که ئاماده بوونه که ی به رز ده کاته وه بۆ دادگا، ئینجا (كَتَبَ الْحَاكِمُ لِحَاكِمِ بَلَدِهِ) دادوه ره که ش بۆ دادوه ری شوینی میرده که ده نووسی (لِيُعْلَمَ فَيَجِيءَ) تاكو میرده که ئاگادار بکاته وه: بئته وه ژنه که ی وه ربگرئ (أَوْ يُوكَلَّ) یان وه کیلیک بگرئ تاكو ژنه که ی بۆ وه ربگرئ (فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ) جا نه گه ر وَمَضَى زَمَنٌ وَصُولُهُ فَرَضَهَا الْقَاضِي، وَالْمُعْتَبَرُ فِي مَجْنُونَةٍ وَمُرَاهِقَةٍ عَرَضٌ وَلِيٍّ، وَتَسْقُطُ بِنُشُوزٍ وَلَوْ بِمَنْعٍ لَمَسٍ بِأَلَا عُدْرٍ، وَعَبَا لَةَ زَوْجٍ أَوْ مَرَضٍ يَضُرُّ مَعَهُ الْوَطْءُ عُدْرًا، وَالْخُرُوجُ مِنْ بَيْتِهِ بِأَلَا إِذْنٍ نُشُوزٌ

میرده که به بئ عوزد هچیک ی له و دووانه نه کردو (وَمَضَى زَمَنٌ وَصُولُهُ) ماوه یه کی وه هاش پویشته که ده گونجا له و ماوه یه دا بکاته وه جئ، ئه و کاته (فَرَضَهَا الْقَاضِي) قازی بریاری بژئوه که له سه ر میرده که ده داو، له و کاته وه وا داده ندرئ ژنه که ی وه رگرتوه، به لام نه گه ر به هوی عوزیک ی شه رع ی نه گه ر پاییته وه، یان وه کیلی نه گرتبئ، ئه و کاته نابئ قازی بریاری بژئوه که ی له سه ر بدا.

جا بزانه: ئه وه ی پابردو له باره ی ژنیکی بالغ و عاقل بوو، به لام (وَالْمُعْتَبَرُ فِي مَجْنُونَةٍ وَمُرَاهِقَةٍ عَرَضٌ وَلِيٍّ) له باره ی ژنیکی شیت، یان نه بالغی نزیک عه زه ببوون نیشاندانی ئاماده بوون له لایه ن سه رپه رشتکاره که ی په چاو ده کړئ، جا بزانه: نه گه ر میرده که بالغ و عاقل بئ، یان نزیک بلوغ بوون بئ، ئه وه به خۆی ژنه که وه رده گرئ، به لام نه گه ر نه بالغ، یان شیت بئ، مه رجه: سه رپه رشتکاره که ی ژنه که ی بۆ وه ربگرئ، هه روه که له

(بجبرمی) دا فرمویه تی.

﴿ناشیزه بپوونی ژنه که﴾

(وَتَسْقُطُ) واجبوونی بژیو و جل و بهرگ و نیشته چی کردن گشتی له سهر میړده که لاده که وی (بِنَشُوْن) به (ناشیزه) بوون، واته: دهرچوونی ژنه که له گوډپایه لای میړده که ی، هرچه ند زورلیکراویش بی: وهك خزم و که سه کانی به زورلیکدن - بی نیزنی میړده که ی - بیبه نه وه لای خو یان، هرچه ند مه به ستیشیان به رژه وه ندی ژنه که بی، واته: له و حاله ته شدا به (ناشیزه) داده ندری، هرچه ند میړده که ش توانای ه بی بیگه پینیتته وه ژور گوډپایه لای خوی به قه سدی نه یگه پینیتته وه، هر وهك له (تحفة) و (نهاية) و حاشیه کانیاندا پوون کراوته وه. هم (وَلَوْ يَمْنَعُ لِمَسٍّ بِالْعُذْرِ) هرچه ند (ناشیزه) بوونه که شی به وه بی: که به بی عوزر پیکا نه دا میړده که ی دهستی لیږداو ماچی بکا، وهك پووی خوی لیږدایو شی، یان پستی تی بکا، هرچه ند پیکا ی جیماعیشی بدا، به لام (وَعَبَاْلَةُ زَوْجٍ) که وره یی نه ندای جیماعی میړده که ی که خوی دهر به نه گری (أَوْ مَرَضٌ يَضُرُّ مَعَهُ الْوَطْءُ) یان نه خوشیه کی وه ها: که جیماعکردن له گه ل نه خوشیه که دا زیانی لیږدا، یان حه یزدار بی، نه وانه (عُذْرٌ) گشتی دهر به عوزر، نه گه ر پیکا ی جیماعیشی نه داتی نابیتته (ناشیزه).

(وَالْخُرُوجُ مِنْ بَيْتِهِ بِلَا إِذْنٍ) دهرچوون به بی نیزنی میړده که ی له و مال له ی میړده که بوی داناوه تی یدا نیشته چی بی (نَشُوْن) به (ناشیزه) بوون داده ندری، هر چه ند بوی سهر دانی نه

إِلَّا أَنْ يُشْرِفَ عَلَىٰ إِنْهَادِمْ، وَسَفَرُهَا بِإِذْنِهِ مَعَهُ أَوْ لِحَاجَتِهِ لَا يُسْقِطُ، وَلِحَاجَتِهَا يُسْقِطُ فَلَا ظَهَرَ، وَلَوْ نَشَرْتَ فَعَابَ فَأَطَاعَتْ لَمْ تَجِبْ فَلَا أَصَحَّ وَطَرِيقُهَا أَنْ يَكْتَسِبَ الْحَاكِمُ كَمَا سَبَقَ، وَلَوْ خَرَجَتْ فِي غَيْبِهِ لِرِيسَارَةٍ وَخَوَّهَا لَمْ تَسْقُطْ، وَالْأَظْهَرُ أَنْ لَا نَفَقَةَ لِصَغِيرَةٍ وَأَنَّهَا تَجِبُ لِكَبِيرَةٍ عَلَى صَغِيرٍ، وَإِحْرَامُهَا بِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ بِلَا إِذْنٍ نَشُوْرٌ إِنْ لَمْ يَمْلِكْ تَحْلِيلُهَا، فَإِنْ مَلَكَ فَلَا حَتَّى تَخْرُجَ

خواپه رستیش بی: وهك حه ج (إِلَّا أَنْ يُشْرِفَ عَلَىٰ إِنْهَادِمْ) مه گه ر شوینه که خه ریکی پو خان بی و له ترسان پرواته دهر وه، نه و کاته به (ناشیزه) داناندری (وَسَفَرُهَا بِإِذْنِهِ مَعَهُ أَوْ لِحَاجَتِهِ) به سه فرچوونی ژنه که به نیزنی میړده که ی: جا له گه ل میړده که دا بی، یان بوی کاروباری میړده که ی به ته نها به سه فر بجی (لَا يُسْقِطُ) بژیوه که ی له دهست نادا، به لام (وَلِحَاجَتِهَا) نه گه ر ژنه که به نیزنی میړده که ی بوی کاروباری خوی به سه فر بجی (يُسْقِطُ فِي الْأَظْهَرِ) بژیو و جل و بهرگه که ی له دهست دها، له فرموده ی به هیژتردا. (وَلَوْ نَشَرْتَ فَعَابَ) نه گه ر ژنه که بووه (ناشیزه)، نیجا میړده که ش له و شوینه پویش

(فَأَطَاعَتْ) ئىنجا ژنه كه تۆبه‌ی كردو گه پاوه بۆ مالله‌كه‌ی، ئه‌وه (لَمْ تَجِبْ فِي الْأَصَحِّ) بژۆه‌كه‌ی له سهر مێرده‌كه‌ی واجب نابێته‌وه تا مێرده‌كه‌ش ده‌گه‌ پێته‌وه، له‌ فه‌رمووده‌ی پاستردا (وَطَرِيقُهَا) پێگای واجب‌بوونه‌وه‌ی بژۆه‌كه‌ ئه‌وه‌یه: (أَنْ يَكْتُبَ الْحَاكِمُ كَمَا سَبَقَ) ژنه‌كه‌ بچێته‌ دادگا و دادوه‌ریش بۆ دادوه‌ری شاری مێرده‌كه‌ بنووسێ تاكو بگه‌ پێته‌وه، هه‌روه‌ك پابرا.

(وَلَوْ خَرَجْتَ فِي غَيْبَتِهِ) ئه‌گه‌ر له‌و حاله‌ته‌ی مێرده‌كه‌ له‌ سه‌فه‌ره، ژنه‌كه‌ چووه‌ ده‌ره‌وه (لِزِيَارَةِ وَنَحْوِهَا) بۆ سهردانی خزمه‌كاني و تازیه و ئاماده‌بوونی جه‌نازه‌ی‌باوکی (لَمْ تَسْقُطْ) بژۆه‌كه‌ی له‌ده‌ست ناچێ، به‌و مه‌رجه‌ی‌پێش چوونه‌ سه‌فه‌ر پێی نه‌گوتبێ: نه‌چیه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌گینا: به‌ (ناشِزَة) داده‌ندری.

(وَالْأَظْهَرُ) به‌ فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر: (أَنْ لَا نَفَقَةَ لِصَغِيرَةٍ) ژنیکی بچوك كه‌ خۆی ده‌به‌ر جیماع نه‌گرێ مافی هه‌یج بژۆ و جل‌وبه‌رگی نیه (و) هه‌ر به‌فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر (أَنَّهَا تَجِبُ لِكَبِيرَةٍ عَلَى صَغِيرٍ) بژۆه‌كه‌ واجب به‌ ژنیکی گه‌وره‌ له‌ سهر مێرده‌ بچوكه‌كه‌ی كه‌ نه‌گونجێ جیماعی پێ‌بکری، هه‌ر کاتیك خۆی ته‌سليم کرد.

(وَأَحْرَامُهَا بِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ بِلَا إِذْنٍ) ئیحرام به‌ستنی ژنه‌كه‌ به‌ بێ‌ئیزنی مێرده‌كه‌ی: به‌ حه‌ج، یان به‌ عومره (تُشَوُّزُ إِنْ لَمْ يَمْلِكْ تَحْلِيلُهَا) به‌ (ناشِزَة) بوون داده‌ندری، ئه‌گه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی بێ‌هه‌یز بلێین: مێرده‌كه‌ ناتوانێ ئیحرامی پێ بشکێنێ، به‌لام (فَإِنْ مَلَكَ) ئه‌گه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی به‌هێزتر بلێین: مێرده‌كه‌ مافی هه‌یه‌ ئیحرامی پێ بشکێنێ، ئه‌و کاته (فَلَا حَتَّى تَخْرُجَ) نابێته (ناشِزَة) تا له‌ مال ده‌پواته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ حه‌ج کردنه‌كه‌، جا ئه‌و کاته (فَمُسَافِرَةٌ لِحَاجَتِهَا، أَوْ بِإِذْنٍ فَمِنَ الْأَصَحِّ لَهَا نَفَقَةٌ مَا لَمْ تَخْرُجْ، وَيَمْنَعُهَا صَوْمُ نَفْلِ فَإِنْ أَبَتْ فَنَاشِزَةٌ فَإِلَّا أَظْهَرَ، وَالْأَصَحُّ أَنَّ قَضَاءَ لَا يَتَضَيَّقُ كَنَفْلِ فَيَمْنَعُهَا، وَأَنَّهُ لَا مَنَعَ مِنْ تَعْجِيلِ مَكْتُوبَةٍ أَوَّلَ وَقْتٍ وَسَنَنِ رَاتِبَةٍ، وَتَجِبُ لِرَجْعِيَةِ الْمُؤْنِ إِلَّا مُؤْنَةً تَنْظِفُ،

(فَمُسَافِرَةٌ لِحَاجَتِهَا) ژنه‌كه‌ بۆ کاری‌خۆی به‌ سه‌فه‌ر چوه، واته: ئه‌گه‌ر مێرده‌كه‌شی له‌گه‌لدا بێ‌و ئیزنی بدا، مافی بژۆه‌كه‌ی هه‌یه، ئه‌گینا: مافی نیه.

(أَوْ بِإِذْنٍ) یان ئه‌گه‌ر به‌ ئیزنی مێرده‌كه‌ ئیحرامی به‌ست، ئه‌وه (فَفِي الْأَصَحِّ لَهَا نَفَقَةٌ مَا لَمْ تَخْرُجْ) مافی بژۆه‌كه‌ی هه‌یه، تا ئه‌و کاته‌ی بۆ حه‌ج کردن ده‌پواته‌ ده‌ره‌وه، جا هه‌ر کاتیك چووه‌ ده‌ره‌وه، له‌و کاته‌وه‌ بژۆه‌كه‌ی له‌ سهر مێرده‌كه‌ی لاده‌چێ.

جا بزانه: بۆ مێرده‌كه‌ دروست نیه ژنه‌كه‌ی له‌ پست و دوروین و کاره‌کانی‌تری ناو مال قه‌ده‌غه‌ بکا، ته‌نها له‌و حاله‌ته‌دا نه‌بێ: كه‌ به‌و کارکردنه‌ گومانێکی خراپه‌ی لێ‌بکری: وه‌ك كه‌سانێکی خراپ هاتوچۆی بکه‌ن، هه‌روه‌ك له‌ (تحفة) و (الشروانی) دا پوون کراوه‌ته‌وه.

(وَيَمْنَعُهَا صَوْمُ نَفْلِ) بۆ مێرده‌كه‌ دروسته ژنه‌كه‌ی قه‌ده‌غه‌ بکا له‌ به‌پۆژووبوونی

سوننه، هم بۆیسی دروسته پۆژووی سوننه تیشی پی بشکینی (فَإِنْ أَبَتْ) جا نه گهر ژنه که به قسه میرده که نه کردو پۆژووه که ته واو کرد، نه وه (فَنَاشِرَةٌ فِی الْأَظْهَرِ) له فهرمووده به هیژتردا: به (ناشره) داده ندری و بژیوه که له دهست ده چی. جا بزانه: ژنه که بۆی دروسته بی ئیزنی میرده که: (عَرَفَتْ) و (تَاسُوعَاء) و (عَاشُورَاء) به پۆژوو بی، ههروه که له زۆریه ی سه رچاوه کانداهرموویانه.

(وَالْأَصْحُ) به فهرمووده ی پاستر: (أَنْ قَضَاءً لَا يَتَضَيَّقُ) نه نوژی پۆژووانه ی قه زاکردنه و هیان به رته نگ نیه (كَتَفَلٍ) وه کو سوننه ته، که وابو: (فَيَمْنَعُهَا) بۆی دروسته پیگای قه زاکردنه و هیانی نه دا تا کاته که به رته نگ ده بی: وه که ته نها به نه ندازه ی پۆژووه کان له (شَعْبَانٍ) بمینی (وَأَنَّهُ) هه ره به فهرمووده ی پاستر: (لَا مَنَعَ مِنْ تَعْجِيلِ مَكْتُوبَةٍ أَوَّلَ وَقْتٍ) بۆ میرده که دروست نیه ژنه که قه ده غه بکا: له به په له کردنی نوژی و اجبه کان له سه ره تای کاته کانیا نداو هه م (وَسُنَّ رَاتِبَةً) بۆی دروست نیه قه ده غه ی بکا: له سوننه ته کانی پیشو پاش نوژی و کان و له نوژی جه ژنه کان و پۆژگیران و مانگیگیران ته پاریح، به و مه رجی له ماله وه بیانکا، واته: بۆی دروسته پیگای نه دا بپواته دهره وه له مزگه و تدا بیانکا، ههروه که له (مغنی) دا فهرموویه تی.

﴿ به خپوکردنی ژنی ته لاقدر او ﴾

(وَتَجِبُ لِرَجْعِيَّةِ الْمُؤْنُ) بۆ ته لاقدر او (رَجْعِيَّةٍ) گشت نه رکه کانی به خپوکردن - له بژیو و جلو به رگ و شوینی نیشته چی کردن - له سه ر میرده که ی واجبه (إِلَّا مُؤْنَةً تَنْظُرُ) ته نها نه رکی پاککردنه وه ی له سه ر واجب نیه، جیاوازی نیه (رَجْعِيَّةٍ) که: ئاوس بی، یان نا **فَلَوْ ظَنَنْتُ حَامِلًا فَأَنْفَقَ فَبَانتَ حَائِلًا اسْتَرْجَعَ مَا دَفَعَ بَعْدَ عِدَّتِهَا، وَالْحَائِلُ الْبَائِسُ بِخُلْعٍ أَوْ ثَلَاثٍ لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا كِسْفَةَ، وَيَجِبَانِ لِحَامِلٍ لَهَا، وَفَقُولُ لِلْحَمْلِ، فَعَلًا أَوَّلَ لَا تَجِبُ لِحَامِلٍ عَنْ شُبْهَةِ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ، قُلْتُ: وَلَا نَفَقَةَ لِمُعْتَدَةِ وَفَاةٍ وَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَنَفَقَةُ الْعِدَّةِ مُقَدَّرَةٌ كَزَمَنِ النِّكَاحِ، وَقِيلَ تَجِبُ الْكِفَايَةُ، وَلَا يَجِبُ دَفْعُهَا قَبْلَ ظُهُورِ حَمْلٍ،**

(فَلَوْ ظَنَنْتُ حَامِلًا) جا نه گهر وه ها زاندرا ته لاقدر او که ئاوسه (فَأَنْفَقَ عَلَيْهَا) میرده که ش به ناوی ئاوسی بژیوی دایی (فَبَانتَ حَائِلًا) ئینجا ئاشکرا بوو: ئاوس نیه، نه وه (اسْتَرْجَعَ مَا دَفَعَ بَعْدَ عِدَّتِهَا) نه و بژیوه ی له دوا ی ته واو بوونی (عِدَّةٍ) (رَجْعِي) داویه تی لای وه رده گریتته وه، چونکه له مافی خۆی زیاتری وه رگرتوه.

(وَالْحَائِلُ الْبَائِسُ بِخُلْعٍ أَوْ ثَلَاثٍ) نه و ژنه ی که ئاوس نیه به (بَائِسٍ) ی خولع، یان سی به سی ته لاق دراوه (لَا نَفَقَةَ لَهَا وَلَا كِسْفَةَ) نه بژیوی ده دریتی و نه جلو به رگ ﴿عن فاطمة بنت قيس رضي الله عنها: طَلَّقَنِي زَوْجِي ثَلَاثًا فَلَمْ يَجْعَلْ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَكْنًى وَلَا نَفَقَةً﴾ رواه مسلم وأبو داود، میرده که م سی به سی ته لاقی دام، جا پیغه مبه ر ﷺ نه مافی

نیشته جی کردن و نه بژیوی بۆ دانه نام. جا بزانه: به-پیچه وانه ی نه م حه دیسه- نیشته جی کردن (بائِن) به ئایه تی قورئان واجب کراوه، ههروه که له په پتووکی (عدة) دا پابرا. (وَيَجْبَانِ لِحَامِلٍ) بژیو و جل و بهرگ ههردووکی بۆ ته لاقدراوی ئاوسی (بائِن) واجب، ههروه که نیشته جی کردنیشی واجب بوو، خوای گه وره فهدهرموی: ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ نه گهر ته لاقدراوه کان ئاوس بوون بژیویان بدهن تا زگه که یان داده نین. جا نه و بژیوهش که واجب (لَهَا) بۆ خودی ته لاقدراوه که یه به هوی زگه که ی (وَفِي قَوْلٍ لِلْحَمْلِ) له فهرمووده یه کدا: بۆ کۆرپه که ی ناو زگیه تی (فَعَلَى الْأُولَى) جا له سه ر فهرمووده که ی یه که می به هیتر: (لَا تَجِبُ لِحَامِلٍ عَنْ شُبْهَةٍ أَوْ نِكَاحٍ فَاسِدٍ) بژیوه که بۆ نه و ژنه واجب نابن: که له جیماعی به هه له، یان به ماره برینیکی نادروست ئاوس بووه.

(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده فهرموی (وَلَا نَفَقَةٌ لِمُعْتَدَةٍ وَقَافٍ وَإِنْ كَانَتْ حَامِلًا) نه و ژنه ی له (عدة) ی میرد مردندایه مافی هیچ بژیو و جل و بهرگی نیه، هه رچه ند ئاوسیش بی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ)- به لام مافی نیشته جی کردن هیه، ههروه که له (عدة) دا پابرا- پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ﴿لَيْسَ لِلْحَامِلِ الْمُتَوَفَّعُ عَنْهَا زَوْجُهَا نَفَقَةً﴾ رواه الدارقطني والبيهقي باسناد صحیح، ژنی ئاوسی میرد مردوو مافی بژیوی نیه.

(وَنَفَقَةُ الْعِدَّةِ مُقَدَّرَةٌ كَزَمَنِ النِّكَاحِ) بژیوی ماوه ی (عدة) نه ندازه ی بۆ داندراوه: وه که بژیوی سه رده می ژنو میردایه تی یه (وَقِيلَ تَجِبُ الْكِفَايَةُ) له فهرمووده یه که بی هیتردا: به شی تیریوونی ژنه که واجب (وَلَا يَجِبُ دَفْعُهَا قَبْلَ ظُهُورِ حَمْلٍ) واجب نیه بژیوه که پیش فَاِذَا ظَهَرَ وَجَبَ يَوْمًا بِيَوْمٍ، وَقِيلَ حَتَّى تَضَعَ، وَلَا تَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ عَلَ الْمَذْهَبِ. (فَصُلِّ) أَعْسَرَ بِهَا فَإِنْ صَبَرَتْ صَارَتْ ذِنْبًا عَلَيْهِ، وَإِلَّا فَلَهَا الْفَسْخُ عَلَى الْأَظْهَرِ، وَالْأَصَحُّ أَنْ لَا فُسْخَ بِمَنْعِ مُوسِرٍ حَضَرَ أَوْ غَابَ،

ئاشکرا بوونی ئاوسی ژنه ته لاقدراوه که بدا، که واته: (فَاِذَا ظَهَرَ) هه رکاتی که ی ئاشکرا بو، له و کاته وه (وَجَبَ يَوْمًا بِيَوْمٍ) پۆژ به پۆژ واجب بژیوه که بدا (وَقِيلَ) له فهرمووده یه که بی هیتردا: واجب نیه پۆژ به پۆژیش بیدا (حَتَّى تَضَعَ) تا زگه که ی داده ن، جا نه و کاته هه موو بژیوه که ی ویکرا ده دات.

(وَلَا تَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ) بژیوی (عدة)- نه گهر نه درایی- به به سه رچوونی کاتی (عدة) له سه ر میرده که لاناچی (عَلَى الْمَذْهَبِ) له سه ر فهرمووده ی پاستی مه زه ب، به لکو ده بیسته قهرز له نه ستۆی میرده که دا، هه روک له (مغنی) دا فهرموویه تی.

جا بزانه: له مه زه بی (حنفی) دا ته لاقدراوی سی به سیس بژیوی ماوه ی (عدة) ی له سه ر میرده که ی واجب، هه رچه ند ئاوسیش نه بی، ههروه که له (مجمع الأنهر) دا فهرموویه تی.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِأَسَى﴾ هه ٿوه شانده وهى ماره برين به هوئى نه توانيني به خيوكردنى

﴿ڙن﴾

(أُغْسِرَ بِهَا) هه ڪاتيڪ ميڙده ڪه بڙيوى ڙنه ڪهئى نه بو و نه يتوانى له ماوهى داهاتودا به خيوى بکا، نه وه ته ماشا ده ڪهين: (فَإِنْ صَبَرْتُ صَارَتْ دَيْنًا عَلَيَّ) نه ڪه ڙنه ڪه خوى پاگرتو به خوى خوى به خيوى ڪرد، نه وه بڙيوه ڪه و جل و به رگه ڪه ده بيته قهرز له سر ميڙده ڪه، هه روه ڪه پابرا.

(وَالَا) به لام نه ڪه ڙنه ڪه خوى پانه گرت، نه و ڪاته (فَلَهَا الْفَسْخُ) بڙ ڙنه ڪه دروسته له لاي قازى ماره برينه ڪهئى هه ٿوه شينيت وه: به و جورهى داهاتوو (عَلَى الْأَظْهَرِ) له سر هه رمودهئى به هيتر ﴿عن سعيد بن المسيَّب﴾ فَيَالرَّجُلِ الَّذِي لَا يَجِدُ مَا يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ: يُفَرِّقُ بَيْنَهُمَا، وَقَالَ: إِنَّهُ سُنَّةٌ﴾ إسناده صحيح أخرجه سعيد بن منصور، وهذا مرسل قوي معمول به وأخرجه الدارقطني والبيهقي عن أبي هريرة ﴿مرفوعاً﴾، (ابن المسيَّب) له بارهئى نه و پياوهئى هيچى نيه ڙنه ڪهئى پئى به خيوى بکا هه رموى: لَيْكَ جِئَا دِه ڪرينه وه، نه و ليڪجيا ڪردنه وه يش پڙياني پيغه مبه ره ﷺ.

جا بزانه: نه ڪه ميڙده ڪه توانائى نه بو بڙيوه ڪهئى ماوهئى پابردو بداته ڙنه ڪهئى، نه و ڪاته هه ر به قهرز له نه ستوى دا ده مينئى و ڙنه ڪه ماني هه ٿوه شانده وهئى نيه، هه روه ڪه له (تحفة و مغنى) دا هه رمويانه.

(وَالْأَصَحُّ) به هه رمودهئى پراستتر: (أَنْ لَا فَسْخٌ) ڙنه ڪه مافى (فَسْخٌ) - هه ٿوه شانده وهئى نيه (بِمَنْعِ مُوسِرٍ) به هوئى بڙيونه دانئى ميڙديكى هه بووي، جياوازي نيه: (حَضَرَ أَوْ غَابَ) ميڙده ڪه له مال وه بئ، يان له شوينيكي ترى ناديار بئ، چونڪه ده توانئى شڪايه تئى لئى بکاو

وَلَوْ حَضَرَ وَغَابَ مَالُهُ: فَإِنْ كَانَ بِهِ وَيُؤْمَرُ بِالْإِحْضَارِ، وَلَوْ تَبَرَّعَ رَجُلٌ بِهَا لَمْ يَلْزَمَهَا ر. -
منهاج - به رگى چواره م - 28

به بريارى دادوه بڙيوه ڪهئى لئى بستينئى ﴿عن عمر﴾: أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَمْرَاءِ الْأَجْنَادِ فِي رَجَالٍ غَابُوا عَنْ نِسَائِهِمْ: أَنْ يَأْخُذُوهُمْ بِأَنْ يُنْفِقُوا أَوْ يُطَلَّقُوا، فَإِنْ طَلَّقُوا بَعَثُوا بِنَفَقَةٍ مَا حَبَسُوا﴾ أخرجه الشافعي والبيهقي بإسناد حسن، ئيمامى (عمر) بڙ سهر ڪرده ڪانى له شڪره ڪانى نووسئى: نه و پياوانهئى ڙنه ڪانيان به جيئ هيتون بيانگرن: بڙ نه وهئى بڙيوى ڙنه ڪانيان بنئين، يان ته لاقيان بدهن، جا نه ڪه ته لاقيان دان ده بئ بڙيوه ڪهئى ماوهئى پابردو - ڪه نه يانداهه - بڙ ڙنه ڪانيان بنئين. واته: نه ڪه ڙنه ڪانيان مافى هه ٿوه شانده وهئى يان هه بووايه، هه رماني ته لاقدانئى نه ده ڪرد.

﴿لُاْكَادَارِ﴾: ڙڙر له زانايانى ثابين نه م هه رموده بئ هيڙه يان هه لڙاردوه: ڪه (نه ڪه ميڙده ڪه له شوينيكي تر بو و نه ده تواندرا بڙيوى ڙنه ڪهئى لئى وه رگيرئ، نه وه بڙ

ژنه‌که‌ی دروسته: (فَسَخِی ماره‌برینه‌که‌ی بکا، واته: هه‌لبوه‌شینیتته‌وه). نیمام (ابن الصلاح) ش ئەم فرموده‌یه‌ی به‌هیز کردوه، هه‌روه‌ک له (تحفة) دا فرموویه‌تی و له (فتح المعین) دا دریژتر پوون کراوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها به فرموده‌یه‌کی‌تری بئ‌هیز: (ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ بئ‌سه‌روشین گوم بوو و هیچ هه‌والیکی مان و نه‌مانی نه‌بو و نه‌ده‌تواندرا بژیوه‌که‌ی لی‌وه‌ریگیری، ئەو کاته‌ش بۆ ژنه‌که‌ی دروسته ماره‌برینه‌که‌ی هه‌لبوه‌شینیتته‌وه). هه‌روه‌ک له (شرح المنهج) و (تحفة) و (مغنی) دا گێڕاویه‌تیانه‌وه، که‌واته: ئەو ژنانه‌ی می‌ردیان ون بووه، ده‌توانن سود له‌و فرموده‌ بئ‌هیزه‌ش وه‌ریگرن، هه‌روه‌ک له فرموده‌که‌ی‌کۆنیش سودیان وه‌رده‌گرت و له باسی (عدة) دا پوونمان کرده‌وه.

(وَلَوْ حَضَرَ وَغَابَ مَالُهُ) ئەگه‌ر می‌رده‌که‌ به‌خۆی له شوینی ژنه‌که‌ دا حازر بوو، به‌لام ملک و مالی له شوینی‌کی‌تری نادیار بوو، ئەوه (فَإِنْ كَانَ بِمَسَافَةِ الْقَصْرِ) ئەگه‌ر ملک و ماله‌که‌ی به ئەندازه‌ی کورته‌کردنه‌وه‌ی‌نوێژ دوور بوو (فَلَهَا الْفَسْخُ) ژنه‌که‌ مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وی هه‌یه (وَلَا قَلًا) به‌لام ئەگه‌ر ئەوه‌نده دوور نه‌بو، ژنه‌که‌ مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وی نیه، به‌لکو (وَيُؤْمَرُ بِالْإِحْضَارِ) می‌رده‌که‌ فرمانی پئ‌ده‌کری: ماله‌که‌ی ئاماده بکا و ژنه‌که‌ی پئ‌ به‌خێو بکا. (وَلَوْ تَبَرَّعَ رَجُلٌ بِهَا) ئەگه‌ر که‌سی‌ک به‌ خۆپایی بژیوه‌که‌ی له‌جیاتی می‌رده‌که‌ دایه‌ ژنه‌که‌، ئەوه (لَمْ يَلْزَمَهَا الْقَبُولُ) له‌ سه‌ر ژنه‌که‌ واجب نیه‌ قبولی بکا، چونکه‌ منه‌تی تی‌دایه. که‌وابو: ئەگه‌ر که‌سه‌که‌ به‌ خۆپایی بژیوه‌که‌ی دایه‌ می‌رده‌که‌، ئینجا می‌رده‌که‌ش دایه‌ ژنه‌که‌، ئەو کاته‌ واجبه: ژنه‌که‌ وه‌ری‌بگری و نابئ‌ ماره‌برینه‌که‌ هه‌لبوه‌شینیتته‌وه؟ چونکه‌ ژنه‌که‌ منه‌تبار نابئ‌.

وَقَدَرْتُهُ عَلَى الْكَسْبِ كَالْمَالِ، وَإِنَّمَا يُفْسَخُ بِعَجْزِهِ عَنِ نَفَقَةِ مُعْسِرٍ، وَالْإِعْسَارُ بِالْكَسْوَةِ كَهُوَ بِالنَّفَقَةِ، وَكَذَا بِالْأُذْمِ وَالْمُسْكِنِ فِالْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ الْمَنْعُ فِالْأُذْمِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. وَفِي إِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ أَقْوَالٌ: أَظْهَرُهَا تَفْسُخُ قَبْلِ وَطْءٍ لَا بَعْدَهُ، وَلَا فُسْخٌ حَتَّى يَثْبُتَ عِنْدَ قَاضٍ إِعْسَارُهُ فَيَفْسَخُهُ أَوْ يَأْذُنَ لَهَا فِيهِ،

هه‌روه‌ها ئەگه‌ر باوک و باپیره‌ش بژیوی ژنی‌کوچه‌یان بده‌ن، ئەو کاته‌ش واجبه‌ ژنه‌که‌ وه‌ری‌بگری و نابئ‌ ماره‌برینه‌که‌ هه‌لبوه‌شینیتته‌وه ئەگه‌ر می‌رده‌که‌ی له ژیر سه‌ره‌په‌رشتکاریه‌تی بابه‌که‌ی و باپیره‌که‌ی‌دا بئ‌، هه‌روه‌ک له ژۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فرموویانه.

(وَقَدَرْتُهُ عَلَى الْكَسْبِ) تواناو هیزی می‌رده‌که‌ له سه‌ر که‌سابه‌تکردن (كَالْمَالِ) وه‌ک هه‌بوونی ملک و ماله، واته: به‌ نه‌بوویی داناندی و ژنه‌که‌ مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینی نیه. (وَإِنَّمَا يُفْسَخُ بِعَجْزِهِ عَنِ نَفَقَةِ مُعْسِرٍ) ته‌نها له‌و حاله‌ته‌دا ماره‌برینه‌که‌ هه‌لده‌وه‌شیندیتته‌وه:

که می‌رود که توانای نه‌بڼ بڼیوی پیاوړکی نه‌بووی بڼا، نه‌ک بڼیوی به‌بووی و ناو نه‌جی.
(وَالْإِعْسَارُ بِالْكِسْفَةِ كَهَوِّ النَّفَقَةِ) نه‌توانینی به‌رگرډنی ژنه‌که به‌هوی نه‌بووی، وه‌ک نه‌توانینی
بڼیودانه‌که‌یه و دروسته ماره‌برینه‌که هه‌لېوه‌شینیتته‌وه (وَكَذَا بِالْأَدَمِ وَالْمَسْكَنِ فِي الْأَصَحِّ)
هه‌روه‌ها نه‌که‌ر توانای پی‌خورو نی‌شته‌جی‌کردنیشی نه‌بڼ دروسته هه‌لېوه‌شینیتته‌وه، به‌لام
(قُلْتُ) ئیمامی (النواوی) ده‌فرموی (الْأَصَحُّ الْمَنْعُ فِي الْأَدَمِ) به‌فرموده‌ی پاستر: دروست
نی‌ه به‌هوی نه‌بوونی پی‌خور ماره‌برینه‌که هه‌لېوه‌شینیتته‌وه (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(وَفِي إِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ أَقْوَالٌ) له‌بارهی نه‌بوونی ماره‌یی‌حازر سی‌فرموده هه‌نه: (أَظْهَرُهَا
تَفْسِيخُ قَبْلِ وَطْوَ) به‌هیزتره‌که‌یان: پی‌ش جیماعکردن دروسته ژنه‌که ماره‌برینه‌که
هه‌لېوه‌شینیتته‌وه (لَا بَعْدَهُ) به‌لام له‌دوای جیماعکردن بوی دروست نی‌ه، هه‌روه‌ها نه‌که‌ر
ماره‌یی‌ه‌که‌ر زبڼ و کاتی دانی هاتبڼ و می‌رود که نه‌بیی بیداتی، نه‌و کاته‌ش ژنه‌که مافی
هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نی‌ه، هه‌روه‌ک (الشبراملسی) فرمویه‌تی.

﴿چونیه‌تی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برینه‌که﴾

(وَلَا فُسْخَ) هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماره‌برین به‌هوی نه‌توانینی به‌خیوکردن دروست نابڼ (حَتَّى
يَكْتَبَ عِنْدَ قَاضٍ إِعْسَارُهُ) تا له‌لای قازی نه‌بوویه‌که‌ی جی‌گیر ده‌بڼ: به‌شاهیدی دوو
پیاو، یان به‌دانپیدا هیتانی‌خوی، ئینجا که نه‌بوویه‌که‌ی جی‌گیر بوو، نه‌و کاته (فَيَفْسُخُهُ)
قازی به‌خوی ماره‌برینه‌که‌ی هه‌لوه‌شینیتته‌وه (أَوْ يَأْذَنُ لَهَا فِيهِ) یان ئیزن دده‌ا ژنه‌که
به‌خوی هه‌لېوه‌شینیتته‌وه.

جا نه‌که‌ر له‌وشوینه‌دا قازی نه‌بو، یان ژنه‌که نه‌ده‌گه‌ی‌شته لای قازی، یان بوی
هه‌لته‌ده‌وه‌شاندنه‌وه، نه‌و کاته ژنه‌که پیاوړکی‌دا په‌روه‌ر ده‌کاته (مُحْكَمٌ) خوی‌و له‌لای
وی هه‌لیده‌وه‌شینیتته‌وه، هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌شی له‌ناشکریی و له‌په‌نهانی‌دا جی‌به‌جی
ثُمَّ فِي قَوْلٍ يُنَجِّزُ الْفُسْخَ، وَالْأَظْهَرُ إِمْهَالُهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَلَهَا الْفُسْخُ
صَبِيحَةَ الرَّابِعِ إِلَّا أَنْ يُسَلَّمَ نَفَقَتُهُ، وَلَوْ مَضَى يَوْمَانِ بِإِلَاءِ نَفَقَةٍ وَأَنْفَقَ الثَّلَاثَ
وَعَجَزَ الرَّابِعَ بَنَتْ، وَقِيلَ تَسْتَأْنِفُ، وَلَهَا الْخُرُوجُ زَمَنَ الْمُهْلَةِ لِتَحْصِيلِ النَّفَقَةِ،
وَعَلَيْهَا الرُّجُوعُ لِيَالٍ، وَلَوْ رَضِيَتْ بِإِعْسَارِهِ أَوْ نَكَحَتْهُ عَالِمَةً بِإِعْسَارِهِ فَلَهَا الْفُسْخُ بَعْدَهُ، وَلَوْ
رَضِيَتْ بِإِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ فَلَا، وَلَا فُسْخَ لَوْلِي صَغِيرَةٍ وَمَجْنُونَةٍ بِإِعْسَارِ بَمَهْرٍ وَنَفَقَةٍ،

ده‌بڼ و (عدة)‌شی له‌کاتی‌هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌وه ده‌ست پڼ‌ده‌کا، هه‌روه‌ک له‌(تحفة) و
(نهاية)‌دا فرمویانه.

(ثُمَّ فِي قَوْلٍ يُنَجِّزُ الْفُسْخَ) ئینجا له‌فرموده‌یه‌ک‌دا ده‌سبه‌جی ماره‌برینه‌که
هه‌لوه‌شینیتته‌وه، به‌لام (وَالْأَظْهَرُ إِمْهَالُهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ) به‌فرموده‌ی به‌هیزتر: ماوه‌ی سی
پڼ‌ژان می‌رود که مؤله‌تی ده‌دریتتی، ئینجا (وَلَهَا الْفُسْخُ صَبِيحَةَ الرَّابِعِ) نه‌که‌ر له‌و

سې پوڅه دا بڅپوه که ی نه دا، ژنه که بوی دروسته: له به یانی پوڅی چواره مدا ماره برینه که ی هه لېوه شینیتته وه (إِلَّا أَنْ يُسَلَّمَ نَفَقَتَهُ) مه گهر میړده که بڅپوه که ی پوڅی چواره م ته سلیمی ژنه که بکا، نه و کاته دروست نیه ماره برینه که هه لېوه شینیتته وه.

(وَلَوْ مَضَى يَوْمَانِ بِلَا نَفَقَةٍ) نه گهر دوو پوڅ پوڅیشتن و بڅپوه که ی نه دا، به لام (وَأَنْفَقَ الثَّالِثَ وَعَجَزَ الرَّابِعَ) پوڅی سې یه م بڅپوه که ی دا، پوڅی چواره میښ توانای نه بو بیدا، نه و کاته (بَنَتْ) ژنه که له سهر دوو پوڅه که ی پابردو ماوه ی سې پوڅه که ته واو ده کا (وَقِيلَ تَسْتَأْنِفُ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: سهرله بنیات ده ست به سې پوڅه که ده کاته وه (وَلَهَا الْخُرُوجُ زَمَنَ الْمُهِلَةِ لِتَحْصِيلِ النِّفَقَةِ) ژنه که بوی دروسته له ماوه ی موله ته که دا به پوڅ بپواته دهره وه تا کو بڅپوه که بوی خوی وه ده ست بیڼی، به لام (وَعَلَيْهَا الرُّجُوعُ لَيْلًا) له سهری واجبه شه وی بگه پیتته وه بوی ماله که ی.

(وَلَوْ رَضِيَتْ بِإِعْسَارِهِ) نه گهر ژنه که به نه بووی میړده که ی پازی بوو (أَوْ نَكَحَتْهُ عَالِمَةً بِإِعْسَارِهِ) یان له و کاته ی شووی به پیاوه که کرد، ده یزانی نه بووی و توانای بڅپودانه که ی نیه، نه وه له ههر دوو مه سه له دا (فَلَهَا الْفَسْخُ بَعْدَهُ) بوی ژنه که دروسته له دوی پازی بوونه که ش ماره برینه که ی هه لېوه شینیتته وه.

به لام (وَلَوْ رَضِيَتْ بِإِعْسَارِهِ بِالْمَهْرِ) نه گهر به نه بووی مارهییه که ی پازی بوو، نه و کاته (فَلَا) دروست نیه ماره برینه که ی هه لېوه شینیتته وه (وَلَا فُسْخٌ لِرُكْبَةٍ صَغِيرَةٍ وَمَجْتَوَاةٍ) هه لوه شانده نه وه ی ماره برین دروست نیه: بوی سهر په رشتکاری ژنه بچوکه که و ژنه شیتته که (بِإِعْسَارٍ بِمَهْرٍ وَنَفَقَةٍ) به هوی نه وه ی میړده که یان توانای مارهی و بڅپوه که یانی نه بی، به لکو به قهرزی سهر میړده که یان: خزمه کانیان، یان (بیت المال) به خپویان ده که ن.

وَلَوْ أَعْسَرَ زَوْجٌ أَمَةً بِالنَّفَقَةِ فَلَهَا الْفُسْخُ، فَإِنْ رَضِيَتْ فَلَا فُسْخَ لِلْسَيِّدِ فَإِلَّا صَحَّ، وَلَهُ أَنْ يُلْجِئَهَا إِلَيْهِ بِأَنْ لَا يُنْفِقَ عَلَيْهَا وَيَقُولَ: اِفْسَخِي أَوْ جُوعِي. (فَصَلِّ) يَلْزَمُهُ نَفَقَةُ الْوَالِدِ وَإِنْ عَلا، وَالْوَلَدِ وَإِنْ سَفَلَ وَإِنْ اخْتَلَفَ دِينُهُمَا، بِشَرْطِ يَسَارِ الْمُنْفِقِ بِفَاضِلٍ عَنْ قُوَّتِهِ وَقُوَّتِ عِيَالِهِ فِي يَوْمِهِ، وَيُبَاعُ فِيهَا مَا يُبَاعُ فِي الدِّينِ،

(وَلَوْ أَعْسَرَ زَوْجٌ أَمَةً بِالنَّفَقَةِ فَلَهَا الْفُسْخُ) نه گهر میړدی (جاریه) که ش توانای بڅپوی نه بی، (جاریه) که بوی دروسته ماره برینه که هه لېوه شینیتته وه (فَلِنْ رَضِيَتْ فَلَا فُسْخَ لِلْسَيِّدِ فِي الْأَصَحِّ) جا نه گهر (جاریه) که به نه بووی میړده که پازی بی، بوی گهره که ی دروست نیه هه لېوه شینیتته وه، به لام (وَلَهُ أَنْ يُلْجِئَهَا إِلَيْهِ) بوی گهره که دروسته: (جاریه) که ناچار بکا بوی هه لوه شانده نه وه که: (بِأَنْ لَا يُنْفِقَ عَلَيْهَا) وه که به خپوی نه کاو (وَيَقُولُ) پی ی بلای: (اِفْسَخِي أَوْ جُوعِي) یان ماره برینه که ت هه لېوه شینیتته وه، یان برسی بیه.

که سه کان

﴿فَصَلِّ: له باسی به خپوکردنی خزم و

بزانه: مه به ست به بژيودان له باسي خزمه كاندا: نهركي خوارده مهنې و پيخړو جلو به رگو شويني نيشته جي بوون و پاره ي دهرمانۍ نه خوښي و كړي پزېشكه.

(يَلْزَمُهُ نَفَقَةُ الْوَالِدِ وَإِنْ عَلَا) له سهر كوپو كيژ واجبه: بژيوي دايكو باوك و داپيره و باپيره بدهن، هه رچه ند به ره وسه ره وهش بن (وَالْوَلَدِ وَإِنْ سَقَلَ) له سهر دايكو باوكيش واجبه: بژيوي كوپو كيژو نه ټيه كانيان بدهن، هه رچه ند به ره و خواريش بن (وَإِنْ اخْتَلَفَ دِينُهُمَا) هه رچه ند ټايينه كه شيان جياواز بي: وهك دايكو باوكه كان كافر بن و منداله كانيان موسولمان بن، خواي گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَامَا فِالْدُنْيَا مَعْرُوفًا﴾ نه گهر دايكو باوكت هه وليان له گهل داي هاو به شم بډ دابنۍ گويږا په لايان مه به، به لام له دونيادا به چاكي هاو پي ټيه تبيان بكه. واته: به خيوكردنيان به شيكه له هاو پي ټيه تي چاك.

هم ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ أَرْضَبَكُمْ فَأَتَوْهُنَّ أُجُورُهُنَّ﴾ نه گهر ښه كانتان شيريان دايه منداله كانتان ټيوسه شكري شيردانه كيان بدهن. واته: چونكه به خيوكردني منداله كانتان له سهر واجبه.

جا بزانه: جگه له تيره ي سهره وه و تيره ي خواره وه به خيوكردني هيچ خزميكي تر واجب نيه، به لام له موزه بي ټيمامي (حنفي) دا: به خيوكردني گشت خزميكي مه چرهم واجبه، به مهرجه ي ټايينيان يهك بي، هه روهك له (مغني) دا فهرموويه تي.

جا نه و به خيوكردنه ش كه واجبه (بِشَرَطِ يَسَارِ الْمُنْفِقِ) به و مهرجه يه: بژيوده ركه هه بووي بي: (بِقَاضِي عَنْ قُوتِهِ وَقُوتِ عِيَالِهِ فِي يَوْمِهِ) به وه ي زېده ي هه بي له بژيوي خوي و ښو منداله كاني له پوڅو شه وه كه ي دا (وَيُبَاعُ فِيهَا مَا يُبَاعُ فِي الدِّينِ) بډ به خيوكردني وَيَلْزَمُ كَسُوبًا كَسُوبَهَا فِالْأَصَحِّ، وَلَا تَجِبُ لِمَالِكَ كِفَايَتُهُ وَلَا لِمُكْتَسِبِهَا، وَتَجِبُ لِفَقِيرٍ غَيْرِ مُكْتَسِبٍ إِنْ كَانَ زَمَنًا أَوْ صَغِيرًا أَوْ مَجْنُونًا وَإِلَّا فَأَقْوَالُ أَحْسَنُهَا: تَجِبُ، وَالثَّلَاثُ لِأَصْلٍ لَا فَرْعٍ، قُلْتُ: الثَّلَاثُ أَظْهَرُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

دايكو باوك و منداله كاني واجبه: نه و شته بفروشي كه بډ دانه وه ي قهرز ده فروشي: وهك زه وي و باغو نه و جوړه شتانه ي له باسي قه ده غه كردني قهرزدا پابران.

هم (وَيَلْزَمُ كَسُوبًا كَسُوبَهَا) له سهر كاسبكار واجبه: به كه سابه تي خوي نهركي به خيوكردنه كيان په يدا بكا (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده ي پراستردا، به لام (وَلَا تَجِبُ لِمَالِكَ كِفَايَتُهُ) به خيوكردني نه و دايكو باوك و مندالانه واجب نيه، كه به شي خوي ملك و مالي هه يه، هه رچه ند په ككه و توش بي، يان شيت بي، يان بچوك بي، هه روهك له (مغني) دا فهرموويه تي، واته: نه گهر په ككه و توش، يان شيت، يان مندال ملك و مالي خوي هه بي، نه و كاته له سهر حيسابي خوي به خيو ده كړي (وَلَا لِمُكْتَسِبِهَا) هه روه ها به خيوكردني نه و

که سه ش واجب نیه که به شی خوی که سابهت ده کا.

(وَتَجِبُ لِفَقِيرٍ غَيْرِ مُكْتَسِبٍ) به خپوکردنی نه و جوړه دایک و باوک و کوړو کیژه واجب: که هه ژاره و که سابه تیشی پی ناکړی (إِنْ كَانَ زَمَنًا) نه گهر په ککه وتوو بی، یان کویر بی، یان نه خوشیکی به رده وام بی (أَوْ صَغِيرًا أَوْ مَجْنُونًا) یان هه ژارو بچوک بی، یان هه ژارو شیت بی. جا نه گهر منداله بچوکه که دهیتوانی کاریک بکا، بڼ سهرپه رشتکاره کی دروسته: به زوړلیکړدن کاره کی پی بکاو له به ره می کاره کی به خپوی بکا هه روه که له (تحفة) دا فرمویه تی.

(وَالْأَمْرُ) به لام نه گهر توانای که سابه تی هه بو و به قه سدی که سابه تی نه ده کردو په ککه وتوو و شیت و مندالیش نه بو، نه و کاته (فَأَقُولُ) سی فرموده هه نه:

(أَحْسَنُهَا تَجِبُ) جوانتره که یان: له و حاله ته شدا به خپوکردنی تیره ی سهره وه و خواره وه واجب (وَالثَّالِثُ) سی په مه که ش ده فرموی: (لَأَصْلُ لَا قَرْعَ) به خپوکردنی تیره ی سهره وه واجب و داوی کارکردنیان لی ناکړی، به لام به خپوکردنی تیره ی خواره وه واجب نیه، به لکو تیره ی خواره وه داوی کارکردنیان لی ده کړی (قُلْتُ) نیامی (النواوی) ده فرموی (الْثَّالِثُ أَظْهَرَ) نه فرموده سی په مه به هیتره (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) چونکه زوړ سفله یی و بی نه مه کی په و به هاوړی په تی باش داناندری کوړو کیژ داوی کارکردن له دایک و باوکیان بکن و به خپویان نه کن.

جا بزانه: تا کوپ بلوغي ده بی و کیژ شوو ده کا به خپوکردنیان واجب، واته: به ته نها شووکردن بژیوی دایک و کیژ لاده که وی، به لام له گه ل نه وه شدا دروست نیه داوی شووکردنیان لی بکړی، هه روه که له زوړیه ی سهرچاوه کاند فرمویانه.

وَهِيَ الْكَفَايَةُ، وَتَسْقُطُ بِفَوَاتِهَا، وَلَا تَصِيرُ دَيْنًا عَلَيْهِ إِلَّا بِفَرْضِ قَاضٍ، أَوْ إِذْنِهِ فِي اقْتِرَاضٍ لِعَيْبَةٍ أَوْ مَنَعٍ،

﴿ناگاداری﴾: نه گهر تیره ی سهره وه، یان خواره وه توانای که سابه تی کی چه پامی هه بو، نه وه ش وه کو نه توانین وایه، هه روه ها نه گهر که سابه ته که ش شیاوی خوی نه بی، هه ر به نه بوون داده ندری، هه روه که له (مغنی) دا فرمویه تی، واته: با که سابه ته که نه کاو واجب: به خپو بکړی، هه روه ها نه گهر خه ریکی خویندن بوو بژیی که سابه تی پی نه ده کرا، نه و کاته ش به خپوکردنی واجب، هه روه که له (الشبرا ملسی) و (الشروانی) دا فرمویانه.

(وَهِيَ) مه به ست به بژیوی تیره ی سهره وه و خواره وه (الْكَفَايَةُ) نه وه په چه ندی پیویسته نه وه ندی بداتی: له خواردن و جل و به رگو نیشته جی کردن و دهرمان و پزیشک و خزمه تکردن، به لام (وَتَسْقُطُ بِفَوَاتِهَا) نه و بژیوه به له ده ستچوون لاده که وی، واته: نه گهر ماو په که بژیوه که نه درا، نه وه له ده ست ده چی و (وَلَا تَصِيرُ دَيْنًا عَلَيْهِ) نابیته قهرز له نه ستوی

بڙيودهرهكه (إِلَّا بِفَرَضٍ قَاضٍ) تهنها به دانانى قازى دهبيته قهرز (أَوْ إِذْنِهِ فِى اقْتِرَاضٍ) يان نهگهر قازى ئيزنى بدا بڙيودهرهكه قهرز بكا (لَغَيْبَةٍ أَوْ مَنَعٍ) له بهر نهوهى بڙيودهرهكه لهو شوينه دا حازر نيه، يان به پقهكارى بڙيودهرهكه نادا، لهو حاله تانه دا بڙيودهرهكه دهبيته قهرز. ﴿ناگاداريه كى تر﴾: لهو حاله تهى به خيوكردنى واجبهو بڙيودهرهكه شى نادرىتى و ناستوانى به قازى لى وهر بگرى، دروسته خاوهن مافهكه نه ندازهى بڙيودهرهكه شى خوى له مالى بڙيودهرهكه ببا، هم بى باوك و باپيره دروسته: به ناوى سهر په رشتكارى تهى بڙيوى خويان له مالى كوپو كيژه بچوكه كانيان بيهن، به لام نهگهر دايك بڙيودهرهكه شى له سهر كوپو كيژه بچوكه كان بى، نابى به بى بپيارى قازى بيبا، هرهوك له (نهايه) و (مغنى) دا فهرموويانه. جا نهگهر دايكهكه سهره سىت بوو له سهر منداله بچوكه كانى، نهو كاته پيويست به ئيزنى قازى ناك، هرهوك نهگهر قازى نه بوو و بڙيودهرهكه شى حازر نه بو، نه شگونجا له مالى بڙيودهرهكه بڙيودهرهكه ببا، لهو حاله ته دا دروسته دايكهكه: بڙيوى منداله كانى قهرز بكا، يان له مالى خوى بڙيودهرهكه يان به قهرز بداتى، به لام له هردوو حاله تدا مهرجه: دوو شاهيد بگرى بى نهوهى بتوانى له بڙيودهرهكه وهرى بگرى ته وه، هرهوك له (تحفة) و (الشروانى) دا پوون كراوه ته وه، واته: نهگهر دهگونجا له مالى بڙيودهرهكه بيبا، نهو كاته نابى قهرزى بكا.

جا به لگى نهو مه سولانه نهو مه ديسه يه: ﴿عن عائشة رضاه الله عنها: أَنَّ هِنْدَ بِنْتَ عُثَيْبَةَ قَالَتْ: إِنَّ أَبَاسُفِيَّانَ لَا يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: خَذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ رواه الشيخان، (أبوسفيان) مى ميردم به شى خوم و وَعَلَيْهَا إِرْضَاعُ وَلَدِهَا اللَّبَأُ، ثُمَّ بَعْدَهُ إِنْ لَمْ يُوجَدْ إِلَّا هِيَ أَوْ أَجْنَبِيَّةٌ وَجَبَ إِرْضَاعُهُ، وَإِنْ وَجَدَا لَمْ تُجْبَرِ الْأُمُّ، فَإِنْ رَغِبَتْ وَهِيَ مَنْكُوحَةٌ أَبِيهِ فَلَهُ مَنَعُهَا فِالْأَصَحِّ، قُلْتُ: الْأَصَحُّ لَيْسَ لَهُ مَنَعُهَا وَصَحَّحَهُ الْأَكْثَرُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. فَإِنْ اتَّفَقَا وَطَلَبَتْ أَجْرَةً مِثْلَ أُجِيبَتْ،

منداله كه م بڙيوم ناداتى، مهگهر به دزى له ماله كهى بيبه م؟ پيغه مبه رﷺ فهرمووى: به شى خوت و منداله كهت له مالى مى رده كهت ببه.

﴿باسى شيردانى مندال﴾

(وَعَلَيْهَا) له سهر دايك واجبه (إِرْضَاعُ وَلَدِهَا اللَّبَأُ) فرچك بداته منداله كهى، واته: شيرى داوى مندالبون، به لام دروسته كرى فرچكه كه وهرى كرى (ثُمَّ بَعْدَهُ) ئينجا له داوى فرچكه كه شى (إِنْ لَمْ يُوجَدْ إِلَّا هِيَ أَوْ أَجْنَبِيَّةٌ) نهگهر جگه له دايكهكه، يان جگه له ئافره تىكى بيگانه هيچ ئافره تىكى تر حازر نه بو، نهو كاته (وَجَبَ إِرْضَاعُهُ) له سهر حازرهكه واجبه شيرى بداتى، جا بى دايكهكه و بى بيگانهكه دروسته داوى كرى شيردانه كهى لهو

که سه بکن: که به خپوکردنی منداله که ی له سهره (وَأَن وُجِدَتَا) نه گهر دایکه که و ژنه بیگانه که هردو وکیان حازر بون، نه و کاته (لَمْ تُجَبِّرِ الْأُمُّ) دایکه که زوری لی ناکړی شیر بداته منداله که ی، چونکه خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمُتْرَضِعٌ لَهُ أُخْرَى﴾ نه گهر له باره ی شیردانی مندال که و تنه زه یقه تی و دایکه که شیر ی نه دایی، نه وه نافرته تیکی تر بوی شیر ددها. واته: زور له دایکه که ناکړی.

(فَإِنْ رَغِبَتْ وَهِيَ مَنكُوحَةٌ أَبِيهِ) جا نه گهر دایکه که حه زی کرد شیر بداته منداله که ی و هر له ژیر ماره ی باوکی منداله که شدا بوو، نه وه (قُلْتُ مَنَعَهَا فِي الْأَصْحِ) باوکه که بوی هیه پښکای نه دا (قُلْتُ) نیمامی (النواوی) ده فهرموئ (الْأَصْحُ لَيْسَ لَهُ مَنَعُهَا) به فهرمووده ی پاستتر: باوکه که بوی دروست نیه دایکه که قه دهغه بکا له شیردانی منداله که ی (وَصَحَّحَهُ الْأَكْثَرُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) زورترینی زانایانیش نه م فهرمووده یان به پاست داناوه، چونکه دایک به به زوی تره و شیره که شی گونجاوتره، جا نه گهر له نه ندازه ی ماوه ی شیردانه که دا بووه کیشه یان، نه وه له (باسی به خپوکردنی کویله) دا پوونی ده که ی نه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

(فَإِنْ اتَّفَقَا) جا نه گهر پښک که و تن دایکه که شیر بداته منداله که ی و (وَطَلَبْتُ أَجْرَةَ مِثْلٍ) دایکه که ش داوای کرئ ی هاووینه ی کرد، نه وه (أُجِيبْتُ) به قسه ی دایکه که ده کرئ و واجبه کرئ ی شیردانه که ی بدریتئ، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ أَرْضَعَنَ لَكُمْ فَاتَّوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ نه گهر ژنه کانتان منداله کانیا ی بڼ شیردان کرئ یه که یان بده نی.

جا بزانه: نه گهر دایکه که شیر ی دایه منداله که ی و بڼ دهنک بوو و داوای کرئ ی نه کرد، نه و کاته مافی کرئ ی نیه، هه روه که له (تحفة) و (نهاية) دا فهرموویانه.

أَوْ فَوْقَهَا فَلَا، وَكَذَا إِنْ تَبَرَّعَتْ أَجْنَبِيَّةٌ أَوْ رَضِيَتْ بِأَقْلٍ فَلَا ظَهْرَ، وَمَنْ اسْتَوَى فَرَعَاهُ أَنْفَقًا، وَإِلَّا فَلَا أَصْحَ أَقْرَبُهُمَا، فَإِنْ اسْتَوَى فَبِالْإِثِّ فَلَا أَصْحَ، وَالثَّانِي بِالْإِثِّ ثُمَّ الْقُرْبُ، وَالْوَارِثَانِ يَسْتَوِيَانِ أَمْ يُوزَعُ بِحَسَبِهِ؟ وَجَهَانِ،

(أَوْ فَوْقَهَا) یان نه گهر دایکه که له کرئ ی هاووینه زیاتری داوا کرد، نه و کاته (فَلَا) به قسه ی ناکړی و شیرده ریکی بیگانه ی بڼ ده گیرئ (وَكَذَا إِنْ تَبَرَّعَتْ أَجْنَبِيَّةٌ) هه روه ها به قسه ی دایکه که ناکړی نه گهر نافرته تیکی بیگانه به خړپایی شیر ی بداتئ (أَوْ رَضِيَتْ بِأَقْلٍ) یان نه گهر به که متر له کرئ ی دایکه که پازی بڼ، نه و کاته ش به قسه ی دایکه که ناکړی و بیگانه که شیر ی ده داتئ (فِي الْأَظْهَرِ) له فهرمووده ی به هیژتردا، واته: به لام نه گهر دایکه که ش به خړپایی شیر ی بداتئ، نه و کاته دروست نیه بدریتته ده ست بیگانه، والله أعلم.

﴿هاوېه شی له به خپوکردندا﴾

(وَمَنْ اسْتَوَىٰ قَرْعَاهُ) هەر دایک و باوکیک کوپه کانیان، یان کیژده کانیان یه کسان بون: له نزیکی و میراتگرتندا: وهك دوو کوپ به یه که وه، یان دوو کیژ به یه که وه، نه وه (أَنْفَقَا) واجبه: به یه که وه بژیوی دایک و باوکه که یان بدهن، هه رچهند یه کیکیشیان له ویتر دهوله مندتر بی (وَالَا) به لام نه گهر له نزیکی دا وه کو یه کتری نه بون، نه و کاته (فَالْأَصْحُ أَقْرَبُهُمَا) به فهرمووده ی پاستتر: بژیوه که له سهر نزیکتره که یان واجبه، هه رچهند می بینه ش بی و میراتگریش نه بی: وهك کیژی کیژ و کوپی کیژ، له گه لا کوپی کوپی کوپی ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَجُلٌ مِّنْ أَحَقِّ النَّاسِ بِحُسْنِ الصُّحْبَةِ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ، ثُمَّ أَبُوكَ، ثُمَّ أَدْنَاكَ فَأَدْنَاكَ﴾ رواه مسلم، کی شیواتره به جوانی هاوپی یه تی؟ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: دایکت، دایکت، دایکت، ئینجا باوکت، ئینجا نزیکتر، نزیکتر.

(فَإِنْ اسْتَوَىٰ) جا نه گهر نزیکیان یه کسان بوو: وهك کیژی کوپو کوپی کیژ، نه و کاته (فَبِالْإِرْثِ فَيُالْأَصْحُ) له فهرمووده ی پاستتر: به میراتگرتن بژیودانه که په چاو ده کری، که واته: له سهر کیژده کوپه که واجبه، نهك له سهر کوپه کیژده که (وَالثَّانِي) به فهرمووده ی دووه می بی هیژ: (بِالْإِرْثِ) یه که مجار به میراتگرتن بژیودانه که په چاو ده کری، هه رچهند نه وه که ی تریش نزیکتر بی (ثُمَّ الْقُرْبِ) ئینجا نزیکی په چاو ده کری، که واته: به فهرمووده یه: له سهر کوپی کوپی کوپی که واجبه بژیوه که ی داپیره و باپیره کانی بداو له سهر کیژی کیژو کوپی کیژده که واجب نیه؟ چونکه نه و میراتگرو نه وانه میراتگر نین.

(وَالْوَارِثَانِ) دوو میراتگری له یه که پله: وهك کوپی و کیژیک (يَسْتَوِيَانِ أَمْ يُوزَعُ بِحَسَبِهِ؟) ئایا یه کسانن بۆ بژیودان، یان به گویره ی میراتگرتنه که یان به سهریاندانه به ش ده کری؟ (وَجَهَانِ) دوو فهرمووده هه نه، به هیژتره که یان ده فهرمووی: به گویره ی میراتگرتن به سهریاندانه به ش ده کری، که واته: کوپه که دوو به شی بژیوه که ی دایک و باوکی ده دا، وَمَنْ لَهُ أَبَوَانِ فَعَلَىٰ الْأَبِ، وَقِيلَ عَلَيْهِمَا لِابْنِ، أَوْ أَجْدَادَ وَجَدَاتٍ إِنْ أَدْلَىٰ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ فَالْأَقْرَبُ، وَإِلَّا فَيَا الْقُرْبِ، وَقِيلَ الْإِرْثُ، وَقِيلَ بِوَلَايَةِ الْمَالِ، وَمَنْ لَهُ أَصْلٌ وَفَرَعٌ فَفِي الْأَصْحِ عَلَا الْفَرَعُ وَإِنْ بَعْدَ، أَوْ مُحْتَاجُونَ يُقَدَّمُ زَوْجَتُهُ ثُمَّ الْأَقْرَبُ،

کیژده که ش به شیکی ده دا... به م جۆره (وَمَنْ لَهُ أَبَوَانِ) نه و هه ژاره ی دایک و باوکی ویکرا هه نه، نه وه (فَعَلَىٰ الْأَبِ) بژیوه که ی ته نها له سهر باوکیه تی، ئینجا له سهر باپیره یه تی، واته: هه تا باوک و باپیره به سهر وه تر هه بن، بژیوی منداله که: نه له سهر دایکه که ی و نه له سهر داپیره که ی واجب نابن، هه رچهند بلوغیشی بوبی، به لام نه گهر منداله که باوک و باپیره ی نه بو و هیچ مالیشی نه بو، نه و کاته بژیوه که ی له سهر دایکیه تی، هه روه که له (مه رجه کانی په روه رده که) دا پوون کراوه ته وه (وَقِيلَ عَلَيْهِمَا لِابْنِ) له فهرمووده یه کی بی هیژدا: بژیوه که له سهر دایک و باوکه که یه بۆ نه و منداله ی بلوغی بووه به گویره ی میرات.

(أَوْ أَجْدَاثُ) یان تہنہا باپیرہکانی دایکی و باوکی ویکپا کۆ بونہوہ (أَوْجَدَاتُ) یان تہنہا داپیرہکانی دایکی و باوکی ویکپا کۆ بونہوہ، ئہوہ (إِنْ أَدْلَى بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ) ئہگہر باپیرہکان، یان داپیرہکان ہندیکیان بہ ہندیکیان دہگہیشتنہ مندالہکہ، ئہو کاتہ (قَالَ اقْرَبُ) کامہیان نزیکترہ، واجبہ: ئہویان بڑیوہکہ بدا (وَالَا) بہ لام ئہگہر بہ یہکتری نہدہگہیشتنہ مندالہکہ، ئہو کاتہش (قَبِلَ اقْرَبُ) ہر بہ نزیکی پرفتاردہکری و کامہیان نزیکترہ ئہویان بڑیوہکہ دہدا، بہ بہ لگہی حہدیسہکہی پرابردو (وَقِيلَ الْإِثْرُ) لہ فرمودہیہکی بیہیزدا: بہگویرہی میراتگرتن پرفتار دہکری (وَقِيلَ بِوَلَايَةِ الْمَالِ) لہ فرمودہیہکی بیہیزدا: بہ سہرپہرشتی مالی پرفتار دہکری.

(وَمَنْ لَهُ أَصْلٌ وَقَرُعٌ) ئہو ہزارہی دایک و باوک و کوپو کیژی ہنہ (فَفِي الْأَصْحَ عَلَى الْفَرْعِ وَإِنْ بَعْدَ) لہ فرمودہی پاستردا: بڑیوہکہی لہ سہر کوپو کیژیہتی ہر چہند دوریش بن: وہک کوپو کوپو بہرہ و خوارتر، کہواتہ: تا تیرہی خوارہوہ ہبی، بڑیوہکہ لہ سہر تیرہی سہرہوہ واجب نابی.

(أَوْ مُحْتَاجُونَ) یان ئہگہر کہسیک ہزارہکانی تیرہی سہرہوہ و خوارہوہی ویکپا ہہبون و بڑیوہکہش بہشی ہہمووانی نہدہکرد، ئہو کاتہ (يُقَدِّمُ زَوْجَتَهُ) پیش ہہموویان واجبہ: بڑیوی ژنہکہی بدا، چونکہ بہ ہیچ جڑیک بڑیوہکہی لا ناکہوی و دہبیٹہ قہرز (ثُمَّ الْأَقْرَبُ) ئینجا نزیکتر، جا نزیکترہکہ وہپیش دیخی، واتہ: مندالہ بچوکہکان و شیٹہکانی، ئینجا دایکی، ئینجا باوکی، ئینجا مندالہ بالغہکانی، ئینجا داپیرہکانی، ئینجا باپیرہکانی ﴿عَنْ أَبِهِرِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَجُلٌ: يَارَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي دِينَارٌ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى نَفْسِكَ. قَالَ: عِنْدِي آخَرُ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى زَوْجَتِكَ. قَالَ: عِنْدِي آخَرُ؟ قَالَ ﷺ: أَنْفَقَهُ عَلَى وَلَدِكَ...﴾ الْحَدِيثُ رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَاصِلُهُ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ، پیاویک گوتی: ئہگہر دیناریکم ہہبی؟ پیغہمبہر ﷺ

وَقِيلَ: الْوَارِثُ، وَقِيلَ: الْوَلِيُّ.
(فَصَلِّ) الْحَضَانَةُ حِفْظُ مَنْ لَا يَسْتَقِلُّ وَتَرْبِيَّتُهُ. وَالْإِنَاثُ أَلْيَقُ بِهَا، وَأَوَّلَاهُنَّ أُمَّ ثُمَّ أُمَّهَاتُ يُدْلِينَ بِإِنَاثٍ يُقَدِّمُ أَقْرَبَهُنَّ، وَالْجَدِيدُ تُقَدِّمُ بَعْدَهُنَّ أُمَّ أَبٍ ثُمَّ أُمَّهَاتُ الْمُدْلِيَّاتِ بِإِنَاثٍ ثُمَّ أُمَّ أَبَائٍ كَذَلِكَ، ثُمَّ أُمَّ أَبْجَدَ كَذَلِكَ، وَالْقَدِيمُ: الْأَخَوَاتُ وَالْخَالَاتُ عَلَيْهِنَّ،

فرمودی: خوتی پی بڑیینہ، گوتی: دیناریکیترم ہہبی؟ فرمودی: ژنہکہتی پی بڑیینہ، گوتی: دیناریکیترم ہہبی؟ فرمودی: مندالہکات پی بڑیینہ.

(وَقِيلَ الْوَارِثُ) لہ فرمودہیہکی بیہیزدا: میراتگرہکہ وہپیش دیخی (وَقِيلَ الْوَلِيُّ) لہ فرمودہیہکی بیہیزدا: سہرپہرشتکارہکہ وہپیش دیخی.

﴿فَصَلِّ: لَهُ بِاسِي (الْحَضَانَةُ): پاراستن و پەرورہدہکردنی مندال﴾

واتہی (الْحَضَانَةُ) لہ شہرعدا: (حِفْظُ مَنْ لَا يَسْتَقِلُّ وَتَرْبِيَّتُهُ) پاراستن و پەرورہدہکردنی ئہو

که سهیه که سه به خق نیه: وه مندالو شیئت، به وهی له خراپه بیپاریزی و جلو لاشه ی بشوری، خوارده مه نیی بۆ ئاماده بکری و له بیشکه دا بژی ندری تا کو به وئ.

(وَالْإِنَاثُ أَلِيقُ بِهَا) ئافره تان شیواترن به و کاره (وَأُولَاهُنَّ أُمُّ) له هه موویانیش له پیشتر دایکی منداله که به تا منداله که فامیده ده بئ، چونکه له گشتیان به به زه یی تره، ئینجا که فامیده بوو، به و شیوه ی داهاتوو ده کړیته سه رپشک ﴿عن عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ وَتُدْبِي لَهُ سِقَاءً وَحَجْرِي لَهُ حَوَاءٌ، وَإِنَّ أَبَاهُ طَلَّقَنِي وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَالَمْ تَنْكِحِي﴾ رواه أبو داود وأحمد وصححه الحاكم، زنیکی ته لا قدر او گوتی: ئەم کوپه ی من زگه که م کیسه ی نه و بوو، مه مکم کونده ی نه و بوو، کۆشم یاتاگی نه و بوو، باوکیشی منی ته لا ق داوه و ده یه وئ له منی وه ریگریته وه؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: تو مافت زیاتره منداله که ت له لا بی، تا میردیکی تر نا که ی.

(ثُمَّ) ئینجا له دوا ی دایک (أُمّهَاتٌ يُدْلِنَ بِإِنَاثٍ) داپیره کانی له دایکی که به پوخته ی می بینه کان بگه نه وه دایکه که (يُقَدِّمُ أَقْرَبَهُنَّ) نزیک تره که یان وه پیش دیخری بۆ په روه رده ی منداله که، ئینجا (وَالْجَدِيدُ) به فه رموده ی نوئ (تُقَدِّمُ بَعْدَهُنَّ أُمُّ أَبِي) له دوا ی داپیره کانی له دایکی، دایکی باوک وه پیش دیخری (ثُمَّ أُمّهَاتُهَا الْمُدْلِيَاتُ بِإِنَاثٍ) ئینجا دایکی دایکی باوک که به پوخته ی می بینه کان بگه نه وه دایکه باوکه که (ثُمَّ أُمُّ أَبِي أَبِي كَذَلِكَ) ئینجا دایکی باوکی باوک، ئینجا دایکه کانی دایکی باوکی باوک (ثُمَّ أُمُّ أَبِي جَدِّ كَذَلِكَ) ئینجا دایکی باوکی باپیره و دایکه کانی نه و دایکه ش (وَالْقَدِيمُ) به فه رموده ی کۆن (الْأَخَوَاتُ وَالْخَالَاتُ عَلَيْهِنَّ) خوشکه کانی منداله که و خوشکه کانی دایکی منداله که، وه پیش دایکه کانی باوک و باپیره دیخرین؟ چونکه خوشکه کانی له زگو پشتی خۆیه تی، هه م پیغه مبه ریش ﷺ وَتُقَدِّمُ أُخْتٌ عَلَى خَالَةٍ وَخَالَةٍ عَلَى بِنْتِ أَخٍ وَأُخْتٍ، وَبِنْتُ أَخٍ وَأُخْتٍ عَلَى عَمَّةٍ، وَأُخْتٌ مِنْ أَبَوَيْنِ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أَحَدِهِمَا، وَالْأَصْحُ تَقْدِيمُ أُخْتٍ مِنْ أَبٍ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أُمٍّ وَخَالَةٍ وَعَمَّةٍ لِأَبٍ عَلَيْهِمَا لِأُمٍّ، وَسُقُوطُ كُلِّ جَدَّةٍ لَا تَرِثُ دُونَ أَنْشَى غَيْرِ مُحْرَمٍ كَبِنْتِ خَالَةٍ، وَتَثْبُتُ لِكُلِّ ذَكَرٍ مُحْرَمٍ وَارِثٍ عَلَى تَرْتِيبِ الْإِرْثِ، وَكَذَا غَيْرُ مُحْرَمٍ كَابْنِ عَمٍّ عَلَا الصَّحِيحَ، وَلَا تُسَلَّمُ إِلَيْهِ مُشْتَهَاءَةٌ بَلْ إِلَى ثِقَةٍ يُعَيَّنُهَا، فَإِنْ فُقِدَ الْإِرْثُ وَالْمَحْرَمِيَّةُ أَوْ الْإِرْثُ فَلَا فِی الْأَصَحِّ، وَإِنْ اجْتَمَعَ ذُكُورٌ وَإِنَاثٌ فَلَا أُمُّ ثُمَّ أُمّهَاتُهَا ثُمَّ الْأَبُ،

ده فه رموی: ﴿الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ﴾ رواه البخاری، خوشکی دایک له پله ی دایکه. ئینجا (وَتُقَدِّمُ أُخْتٌ عَلَى خَالَةٍ) خوشک وه پیش خوشکی دایک دیخری، هه م (وَخَالَةُ عَلَى بِنْتِ أَخٍ وَأُخْتٍ) خوشکی دایکیش وه پیش کیژی براو کیژی خوشک دیخری، هه م (وَبِنْتُ أَخٍ وَأُخْتٍ عَلَى عَمَّةٍ) کیژی براو کیژی خوشک وه پیش خوشکی باوک دیخرین (وَأُخْتٌ مِنْ

أَبَوَيْنِ عَلَى أُخْتٍ مِنْ أَحَدِهِمَا) خوشكى له دايك و باوكى وه پيش خوشكى ته نها له دايكىو ته نها له باوكى دىخري (وَالْأَصْحُ تَقْدِيمُ أُخْتٍ مِنْ أَبِي عَلَى أُخْتٍ مِنْ أُمِّ) به فرموده ي راستر: خوشكى له باوكى وه پيش خوشكى له دايكى دىخري (وَحَالَةٌ وَعَمَّةٌ لِأَبٍ عَلَيْهِمَا لَأُمِّ) هم خوشكى دايك و خوشكى باوك كه ته نها له باوكى بن، وه پيش نه و خوشكه دايك و خوشكه باوك دىخري كه ته نها له دايكىن، هم (وَسُقُوطُ كُلِّ جَدِّ لَا تَرُثُ) به فرموده ي راستر: هر داپيره كه ميراثگر نه بى مافى په روه رده كه ي نيه (دُونِ أَنْتَى غَيْرِ مَحْرَمٍ كَبُنْتُ خَالَ) به لام نه و مئيينه ي مه چرم نيه مافى هه يه: وك كيژه پورو كيژه مام و كيژه خال. (و) هروه ها (تَثْبُتُ) مافى پاراستن و په روه رده كردنى شيتته كه و منداله كه جيگير ده بى (لِكُلِّ نَكَرٍ مَحْرَمٍ وَارِثٍ) بؤ گشت نئيرينه يه كى مه چرم مى ميراثگر: وهك باوك و باپيره و براو مام (عَلَى تَرْتِيبِ الْإِرْثِ) له سر پيزى ميراثگرتن (وَكَذَا غَيْرُ مَحْرَمٍ كَابْنِ عَمٍّ) هروه ها نه گهر ميراثگره كه مه چرم ميس نه بى: وهكو كوپه مام، هر مافى هه يه (عَلَى الصَّحِيحِ) له سر فرموده ي پاست، به لام (وَلَا تُسَلِّمُ إِلَيْهِ مُشْتَهَاةً) كيژيكى وه ها كه هه زى لى بكرى، نابى ته تسليمى نامه چرمه كه بكرى (بَلْ إِلَى ثِقَةٍ) به لكو ته تسليمى ژنيكى باوه پيكر او ده كرى كه (يُعِينُهَا) نامه چرمه كه ديارى ده كا (فَلِنْ فَقْدِ الْإِرْثِ وَالْمَحْرَمِيَّةِ) جا نه گهر نئيرينه كه ميراثگرايه تى و مه چرميه تى نه بو: وهكو كوپه خال و كوپه پور (أَوْ الْإِرْثِ) يان ته نها ميراثگريه تى نه بو: وهكو خال و باوكى دايك، نه و كاته (فَلَا فَيَ الْأَصْحُ) مافى په روه رده كردنه كه ي نيه له فرموده ي راستردا.

(وَإِنْ اجْتَمَعَ ذُكُورٌ وَإِنَاثٌ) نه گهر نئيرينه كان و مئيينه كان ويكړا كل بونه وه، نه و كاته (فَالْأُمُّ) دايكه كه له همويان له پيشتره، به به لگه ي هه ديسه كه ي پابردو (ثُمَّ أُمَّهَاتُهَا) ئينجا دايكه كانى دايك له پيشترن (ثُمَّ الْأَبُ) ئينجا باوك له پيشتره، ئينجا دايكى باوك، ئينجا وَقِيلَ تَقْدَمُ عَلَيْهِ الْخَالَةُ وَالْأُخْتُ مِنَ الْأُمِّ، وَيُقَدَّمُ الْأَصْلُ عَلَى الْحَاشِيَةِ، فَإِنْ فُقِدَ فَلَا أَصْحُ الْأَقْرَبُ، وَإِلَّا فَلَا أَنْثَى، وَإِلَّا فَيُقْرَعُ، وَلَا حَضَانَةَ لِرَقِيقٍ وَمَجْنُونٍ وَفَاسِقٍ وَكَافِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ وَنَاكِحَةٍ غَيْرِ أَبِ الطِّفْلِ إِلَّا عَمَّهُ وَابْنُ عَمِّهِ وَابْنُ أَخِيهِ فِي الْأَصْحِ، وَإِنْ كَانَ رَضِيْعًا

باوكى باوك، به لام نه گهر شيتت ك دايك و باوكى خوى نه بو و كيژيكى خوى هه بو، نه و كاته كيژه كه له داپيره و باپيره له پيشتره، هروه كه له (تحفة) دا پرون كراوه ته وه (وَقِيلَ) له فرموده يه كى بى هيژدا: (تَقْدَمُ عَلَيْهِ الْخَالَةُ وَالْأُخْتُ مِنَ الْأُمِّ) خوشكى دايك و خوشكى له دايكى وه پيش باوكيش دىخري.

(وَيُقَدَّمُ الْأَصْلُ عَلَى الْحَاشِيَةِ) تيره ي سهر وه - نئرو مئ - وهك دايك و باوك به سهر وه تر، وه پيش خزمه كانى ده وروبه ر دىخري: كه خوشك و براو مام و پورن، ئينجا (فَلِنْ فَقْدِ) نه گهر له تيره ي سهر وه هيج كه سيك نه بو، نه و كاته (فَالْأَصْحُ الْأَقْرَبُ) به فرموده ي راستر:

له خزمه کانی ده وروبه ر کامه یان نزیکتره، نه ویان وه پیش دیڅرئ: جا نیږ بئ، یان مئ (وَالَا) به لام نه گهر نزیکتر نه بو، به لکو گشتیان یه کسان بون: وکو خوشک و برا، نه و کاته (فَالَأُنْتَى) مئ یه که وه پیش نیره که دیڅرئ (وَالَا) نه گهر نیږو مئ نه بون، به لکو گشتیان نیږ، یان مئ بون (فَبُيْعَتْ) نه و کاته پشکه له نیوانیاندا ده کړئ، تاکو کیشه که بپرېته وه.

﴿مهرجه کانی په وروږده که ره که﴾

(وَلَا حَصَانَةَ لِرَقِيقٍ) مافی په وروږده کړدنې شیت و منډال بڼ کږیله نیه، هم (وَمَجْنُونٍ) بڼ شیت نیه، هم (وَفَاسِقٍ) بڼ فاسق نیه، هم (وَكَاْفِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ) بڼ کافریش له سر موسولمان نیه، خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ خوی گه وړه هیچ پښایه کی بڼ کافران له سر موسولمانان دانه ناوه. به لام دروسته کافر په وروږده ی کافر بکا.

(و) هره وها (نَاكِحَةٍ غَيْرِ أَبِي الطُّفْلِ) نه و نافرته ته ی شوی به پیاوړکی تری جگه له باوکی منډاله که کړدوه، مافی په وروږده کړدنې منډاله که ی نیه، هرچه ند میږده نوی یه که ش پازی بڼ، به به لگه ی حه دیسه که ی پابردو، که و ابو: له و حاله ته دا مافی په وروږده کړدنې منډاله که ده درېته دایکی دایکی، به لام نه گهر میږده که و باوکی منډاله که هر دوک پازی بڼ، نه و کاته دایکه که مافی هر ده مینئ، هره وک له زږبه ی سرچاوه کاند فهرموویانه.

(إِلَّا عَمَّهُ وَأَبْنُ عَمِّهِ وَأَبْنُ أَخِيهِ) ته نها نه گهر شوی به مامی منډاله که، یان به کوږه مامی منډاله که، یان به کوږه برای منډاله که کړدبئ، نه و کاته ش مافی په وروږده کړدنې ده مینئ (فِي الْأَصْح) له فهرمووده ی پاستردا، چونکه نه وانه ش مافی په وروږده کړدنیا هیه، که و ابو: نه و نافرته ته ی شوی به باوکی منډاله که کړدوه: وه ک خوشکی دایکی منډاله که، نه وه باشر مافی په وروږده ی هیه (وَأِنْ كَانَ رَضِيعًا) نه گهر منډاله که أَشْطَرِطَ أَنْ تُرْضِعَهُ عَلِيًّا الصَّحِيحَ، فَإِنْ كُنَّا نَقِصَةً أَوْ طَلَقَتْ مَنُكُوْحَةً حَضَنْتُ، وَإِنْ غَابَتِ الْأُمُّ أَوْ اِمْتَنَعَتْ فَلِلْبَجْدَةِ عَلِيًّا الصَّحِيحَ، هَذَا كُلُّهُ فِي غَيْرِ مُمَيِّزٍ، وَالْمُمَيِّزُ إِنْ افْتَرَقَ أَبَوَاهُ كَانَ عِنْدَ مَنْ اخْتَارَ مِنْهُمَا،

شیرخوږ بڼ (أَشْطَرِطَ أَنْ تُرْضِعَهُ عَلِيًّا الصَّحِيحَ) له سر فهرمووده ی پاست به مهرج داندراوه: ژنه که شیري خوی بداته منډاله که، به لام بڼی دروسته کړئ شیردانه که ش وهر بگړئ، هره وک بڼی دروسته کړئ په وروږده کړدنه که ش وهر بگړئ، جا نه گهر شیري تڼ دا بوو و شیري نه دایئ، مافی په وروږده کړدنې نامینئ، به لام نه گهر شیري تڼ دا نه بڼ، نه و کاته مافی هر ده مینئ، هره وک له زږبه ی سرچاوه کاند فهرموویانه، هم فهرموویانه مهرجه: په وروږده که ره که نه خوشیه کی پیسی به رده وامی نه بڼ: وه کو سیلو به له کی وگړووه ته و شه له په ته یی، هم گیله که و مال به فیږده ر نه بڼ و نه بالغیش نه بڼ.

(فَإِنْ كَمَلْتَ نَاقِصَةً) جا نه گهر ئافره تیکي ناته واو ناته واو یه که ی نه ماو کامل بوو: وه کافره که موسولمان بیی، یان فاسقه که توبه بکا، یان شیتته که چاک بییتته وه (أَوْ طَلَقْتُ مَنكُوحَةً) یان ماره بر او یکی پیاو یکی بیگانه ته لاق درا، نه وه له و حاله تانه دا (حَضَنْتُ) په روه رده ی منداله که ده کا، چونکه پیگره که ی په روه رده کردن نه ماوه.

(وَإِنْ غَابَتْ الْأُمُّ) نه گهر دایکی منداله که له و شوینه حازر نه بو (أَوْ امْتَنَعَتْ) یان په روه رده ی منداله که ی نه کرد، یان مرد، یان شیت بوو، له و حاله تانه دا (فَلِلْجَدَّةِ عَلَى الصَّحِيحِ) له سره فرموده ی پاست: مافی په روه رده کردنی منداله که بق دایکی دایکیه تی.

به لام نه گهر منداله که باوک و باپیره و به سره وه تری نه مایو و هیچ مالیشی نه بی، نه و کاته دایکه که زوری لید ده کړی په روه رده ی بکا و بژیوه که شی بدا، هره وه که له زوری سرچاوه کاند فرمو یانه.

(هَذَا كُلُّهُ فِي غَيْرِ مُمَيَّنٍ) نه وه ی له سره تای باسه که وه تا ئیره: له باره ی شیت و مندالیکي نه فام بوو تا فامیده ده بی، واته: چاکه و خرابه بزانی و به خوی خواردن بخاو تاروت بکا، ئینجا که نه و منداله فامیده بوو، هم (وَالْمُمَيَّنُ) نه و منداله ش که له کاتی لیکجیا بوونه وه ی دایک و باوکي فامیده یه (إِنْ افْتَرَقَ أَبَوَاهُ) نه گهر دایک و باوکي لیک جیا بوونه وه، نه وه له هردو حاله تدا ده کړیتته سرپشک، ئینجا (كَانَ عِنْدَ مَنْ اخْتَارَ مِنْهُمَا) له لای نه وه یان داده ندری که به خوی ه لیده بژیوی له دایک و باوکي که ی، جیا وازی کوپو کیژ نیه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِعَلَامٍ: يَا غُلَامُ هَذَا أَبُوكَ وَهَذِهِ أُمُّكَ فَخُذْ بِيَدَيْهِمَا شِئْتَ؟ فَأَخَذَ بِيَدِ أُمِّهِ فَأَنْطَلَقَتْ بِهِ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحيح، پیغه مبه ر ﷺ به کوپیکي فامیده ی فرموو: نه مه باوکت و نه مه ش دایکته، کامه یان پیت خو شه دهستی بگره. جا منداله که ش دهستی دایکی گرت و دایکه که ی له گه ل خویا بردی.

فَإِنْ كَانَ فِي أَحَدِهِمَا جُنُونٌ أَوْ كُفْرٌ أَوْ رِقٌّ أَوْ فَسُقٌ أَوْ نَكَحَتْ فَالْحَقُّ لِلْآخِرِ، وَيُخَيَّرُ بَيْنَ أُمٍّ وَجَدٍّ، وَكَذَا أَخٌ أَوْ عَمٌّ أَوْ أَبٌ مَعَ أُخْتٍ أَوْ خَالَةٍ فَلِلْأَصَحِّ، فَإِنْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا ثُمَّ الْآخَرَ حَوْلَ إِلَيْهِ، فَإِنْ اخْتَارَ الْأَبَ ذَكَرَ لَمْ يَمْنَعُهُ زِيَارَةُ أُمِّهِ، وَيَمْنَعُ أَنْشَى، وَلَا يَمْنَعُهَا دُخُولًا عَلَيْهِمَا زَائِرَةً، وَالزَّيَارَةُ مَرَّةً فَيَأْتِيَانِ، فَإِنْ مَرَضَا فَلِلْأُمِّ أُولَى بِتَمَرِ بَيْتِهِمَا، فَإِنْ رَضِيَ بِهِ فِي بَيْتِهِ، وَإِلَّا فَفِي بَيْتِهَا، وَإِنْ اخْتَارَهَا ذَكَرَ فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَعِنْدَ الْأَبِ نَهَارًا، وَيُؤَدَّبُهُ

(فَإِنْ كَانَ فِي أَحَدِهِمَا جُنُونٌ أَوْ كُفْرٌ أَوْ رِقٌّ أَوْ فَسُقٌ) جا نه گهر له یه کی که له دایک و باوکي که دا شیتتی، یان کافری، یان کوپله یی، یان فاسقی ه بی (أَوْ نَكَحَتْ) یان نه که شوی به بیگانه یه ک کرد، له و حاله تانه دا (فَالْحَقُّ لِلْآخِرِ) مافی له لا داندرانی منداله که بق نه وه که ی ترو به ه لیداردنی منداله که په فتار ناکړی.

(و) هره وها (يُخَيَّرُ بَيْنَ أُمٍّ وَجَدٍّ) منداله که ده کړیتته سرپشک له نیوان

دایکی و باپیره‌ی‌دا، ه‌روه‌ها نه‌گه‌ر دایک نه‌بئ، نه‌و کاته ده‌کریته سه‌رپشک له نئوان باوکی و دایکی‌دایکی‌دا، جا نه‌گه‌ر باوکیش نه‌بئ، نه‌و کاته ده‌کریته سه‌رپشک له نئوان داپیره‌و باپیره‌ی‌دا (وَكَذَا أَخٌ أَوْ عَمٌّ أَوْ أَبٌ) ه‌روه‌ها منداله فامیده‌که ده‌کریته سه‌رپشک له نئوان برا، یان مام، یان باوک (مَعَ أَخْتَرٍ أَوْ خَالَئٍ) که له گه‌ل خوشکی‌خوی، یان خوشکی دایکی‌دا بن (فِي الْأَصَحِّ) له فهرمووده‌ی پاستردا.

(فَإِنْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا) جا نه‌گه‌ر فامیده‌که یه‌کی‌کیانی ه‌ل‌بژارد: له دایک و باوکی، یان له خزمه‌کانی‌تر (ثُمَّ الْآخَرَ) ئینجا په‌شیمان بۆوه‌و نه‌وه‌که‌ی‌تری ه‌ل‌بژارد، نه‌و کاته (حَوْلَ إِلَيْهِ) ده‌گوازیته‌وه لای وی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌به‌ر که‌م فامی نه‌وه‌که‌ی‌تری ه‌ل‌بژارد بۆوه، نه‌و کاته ه‌ر له لای دایکی داده‌ندری، ه‌روه‌که له‌زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا فهرموویانه.

(فَإِنْ اخْتَارَ الْأَبَ ذَكَرَ) جا نه‌گه‌ر نئیرینه‌یه‌کی فامیده‌که یه‌ل‌بژارد، نه‌وه (لَمْ يَمْنَعْهُ زِيَارَةُ أُمِّهِ) دروست نیه له سه‌ردانی دایکی قه‌ده‌غه‌ی بکا، به‌لام (وَيَمْنَعُ أُنْتَى) بۆی دروسته می‌بیننه قه‌ده‌غه بکا له سه‌ردانی‌دایکی (وَلَا يَمْنَعُهَا دُخُولُ عَلَيْهِمَا زَائِرَةٌ) ه‌روه‌ها بۆ باوکه‌که دروست نیه قه‌ده‌غه بکا: دایکه‌که بیته لای کوپو کیژه‌که‌ی بۆ سه‌ردانیان، به‌لام نابئ زۆر بمینیتته‌وه، ئینجا (وَالزِّيَارَةُ مَرَّةٌ فِي أَيَّامٍ) سه‌ردانیش جاریکه له چه‌ند پۆژیکدا.

(فَإِنْ مَرَضًا) جا نه‌گه‌ر کوپو کیژه‌که نه‌خۆش که‌وتن، نه‌وه (فَالأُمُّ أُولَى بِتَمْرِضِهِمَا) دایکه‌که له‌پیشتره بۆ په‌رستاری=ئاگالی‌بوونیان (فَإِنْ رَضِيَ بِهِ فِي بَيْتِهِ) جا نه‌گه‌ر باوکه‌که پازی بوو، نه‌وه ه‌ر له مائی‌باوکه‌که خزمه‌تیان ده‌کا (وَلَا فَيَ بَيْتِهَا) نه‌گه‌ر پازیش نه‌بو، نه‌و کاته دایکه‌که له مائی‌خوی خزمه‌تیان ده‌کا.

(وَإِنْ اخْتَارَهَا ذَكَرَ) نه‌گه‌ر نئیرینه‌یه‌کی فامیده‌که یه‌ل‌بژارد، نه‌وه (فَعِنْدَهَا لَيْلًا) شه‌وئ له لای دایکی ده‌بئ (وَعِنْدَ الْأَبِ نَهَارًا) پۆژیش له لای باوکی ده‌بئ (وَيُودَّعُهُ) واجبه: **وَيُسَلِّمُهُ لِمَكْتَبٍ أَوْ حَرْفَةٍ، أَوْ أُنْتَى فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَنَهَارًا وَيَزُورُهَا الْأَبُ عَلَا الْعَادَةِ، وَإِنْ اخْتَارَهُمَا أَقْرَع، فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ فَلَا تُمُّ أُولَى، وَقِيلَ يُقْرَعُ، وَلَوْ أَرَادَ أَحَدُهُمَا سَفَرَ حَاجَةٍ كَانَ الْوَلَدُ الْمُمَيِّزُ وَغَيْرُهُ مَعَ الْمُقِيمِ حَتَّى يَعُودَ، أَوْ سَفَرَ نُقْلَةٍ فَلَا بُدَّ أُولَى بِشَرْطِ أَمْنِ طَرِيقِهِ وَالْبَلَدِ الْمَقْصُودِ، قِيلَ وَمَسَافَةُ قَصْرٍ، وَمَحَارِمُ الْعَصَبَةِ فَهَذَا كَالْأَبِ، وَكَذَا ابْنُ عَمٍّ لِدَكَرٍ**

باوکه‌که کوپه‌که‌ی فی‌ره په‌وشتی باش و کاروباری ئایینی بکاوه‌م (وَيُسَلِّمُهُ لِمَكْتَبٍ) واجبه: بین‌کریته‌ خویندن‌گا بۆ خویندن (أَوْ حَرْفَةٍ) یان بیداته ده‌ست خاوه‌ن پیشه‌یه‌که تا‌کو لای فی‌ره پیشه‌یه‌که ببئ: که پیشه‌که شی‌اوئ ب‌نه‌ماله‌که‌یان ببئ، جا کری‌ی فی‌رکردنی خویندن و پیشه‌که له مائی کوپه‌که ده‌درئ، جا نه‌گه‌ر مائی نه‌بو، نه‌و کاته بۆیه‌که‌ی له سه‌رک‌یه، ه‌ر نه‌و که‌سه‌ش کری‌یه‌که ده‌دا.

(أَوْ أُنْتَى) یان نه‌گه‌ر می‌بیننه دایکه‌که‌ی ه‌ل‌بژارد، نه‌وه (فَعِنْدَهَا لَيْلًا وَنَهَارًا) شه‌وئ و پۆژئ

هر له لای دایکی ده بڼو (وَيُزَوِّجُهَا الْأَبُ عَلَى الْعَادَةِ) باوکه کهش به گوږه ی عاده ت سهر دانی ده کا (وَإِنْ اخْتَارَهُمَا) نه گهر مندالیکي فامیده - کوږ، یان کیژ- دایکو باوکی ویکړا هه لېژاردن وگوته: له لای هه ردوکیان ده بم. نه و کاته (أَقْرِعَ) پشکه له نیوان دایکو باوکه که ده کری (فَإِنْ لَمْ يَخْتَرْ) به لام نه گهر هیچیان هه لنه بژارد، نه و کاته (فَالأُمُّ أُولَى) دایکه که له پیشته (وَقِيلَ يُقْرِعُ) له هه رموده یه کی بی هیژدا پشکه ده کری.

(وَلَوْ أَرَادَ أَحَدُهُمَا سَفَرَ حَاجَةً) نه گهر دایکه که، یان باوکه که ویستی بڼ پڼویستی که بڼاته سه هه: وه که هج و بازرگانی، نه و کاته (كَانَ الْوَلَدُ الْمُمَيِّزُ وَغَيْرُهُ مَعَ الْمُقِيمِ حَتَّى يَعُودَ) منداله فامیده که و منداله نه فامه که له لای نه وه یان ده میڼیته وه که له ماله وه یه تا به سه هه رچوه که ده گه پڼته وه.

(أَوْ سَفَرَ تَقْلَةً) یان نه گهر دایکه که، یان باوکه که ویستی مالی خوی بگوازیته وه بڼ شاریکی تر، یان گونديکی تر، نه و کاته (فَالأَبُ أُولَى) باوکه که له پیشته: منداله کی له لا دابندرئ وه هم له گه لا خویشیا بیباته شوینه که (بَشْرَطِ أَمِنْ طَرِيقِهِ) به و هه رجه ی پیگایه کی نه مین بی و هم (وَالْبَلَدِ الْمَقْصُودِ) شوینه مه به سته کهش نه مین بی، واته: له و حالته دا له لای دایکی داناندرئ، هه رچه ند دایکه که له شوینه که شدا نیشته جی بی، چونکه باوکه کان نه ژادی منداله کانیان ده پاریزن (قِيلَ وَمَسَافَةٌ قَصْرٌ) له هه رموده یه کی بی هیژدا: هه رجه سه هه ره که به نه دازه ی کورترکړنه وه ی نوږ بی.

(وَمَحَارِمُ الْعَصَبَةِ فِي هَذَا كَالأَبِ) پیاوه مه حږه مه کانی پشته: وه که باپیره و براو مام گشتیان له مه سه له ی مالگواستنه وه دا وه کو باوک برپاریان بڼ ده درئ و له دایکه که له پیشترو منداله که ده درپته نه وان (وَكَذَا ابْنُ عَمٍّ لِدُكْرٍ) هه روه ها کوږه مامیش له و وَلَا يُعْطَى أَنْثَى، فَإِنْ رَافَقَتْهُ بِنْتُهُ سُلِّمَ إِلَيْهَا. (فَصَلِّ عَلَيْهِ كِفَايَةُ رَقِيقِهِ نَفَقَةً وَكِسْوَةً وَإِنْ كَانَ أَعْمَى زَمَنًا وَمُدْبِرًا وَمُسْتَوْلَدَةً مِنْ غَالِبٍ قُوتِ رَقِيقِ الْبَلَدِ وَأُذْمِهِمْ وَكِسْوَتِهِمْ، وَلَا يَكْفِي سَتْرُ الْعَوْرَةِ، وَسُنَّ أَنْ يَنَاولَهُ مِمَّا يَتَنَعَّمُ بِهِ مِنْ طَعَامٍ وَأُذْمِ وَكِسْوَةٍ، وَتَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ، وَيَبْغِي الْقَاضِي فِيهَا مَالَهُ، فَإِنْ فَقِدَ الْمَالَ أَمَرَهُ بِبَيْعِهِ أَوْ إِعْتَاقِهِ، وَيُجْبَرُ أَمَتُهُ عَلَى إِرْضَاعِ وَلَدِهَا، وَكَذَا غَيْرُهُ إِنْ فَضَلَ عَنْهُ، وَفَطَمِهِ قَبْلَ حَوْلَيْنِ إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ،

مه سه له یه دا وه کو باوکه بڼ نږینه، به لام (وَلَا يُعْطَى أَنْثَى) میڼینه ی هه زلیکړا و نادریته ده سته، نه وه که بی شه رعی پوو بدا، که و ابو: (فَإِنْ رَافَقَتْهُ بِنْتُهُ) نه گهر کوږه مامه که کیژکی خوی، یان خوشکی خوی هاوپی یه ته ی بکا، نه و کاته (سُلِّمَ إِلَيْهَا) میڼینه که ده درپته ده ست نه و ثافره ته.

﴿فَصَلِّ لَهُ بِاسِي بِهِ خِيُوكِرْدَنِي كَوِيلَهُ وَنَاژَهْلُ﴾

(عَلَيْهِ كَفَايَةُ رَقِيقِهِ) له سرگه وره که واجبه: پیوستی کز یله که چنده نه و نه دهی بداتی (نَفَقَةً وَكِسْفَةً) له بژیو و پیخورو جلو بهرگو و نیشته جی کردن (وَإِنْ كَانَ أَعْمَى زَمِنًا) هر چنده کز یله که کوره و په ککه و توش بی و (وَمُدْبِرًا وَمُسْتَوْلِدَةً) له دوی مردن نازادی درایتی و دایکه مندالیش بی (مِنْ غَالِبِ قُوْتِ رَقِيقِ الْبَلَدِ وَأُدْمِهِمْ) له و خوارده مه نیه بداتی که کز یله کانی شاره که دهیکه نه بژیو و پیخور، هم (وَكِسْفَتِهِمْ) له و بهرگه که دهیکه نه بهرگ (وَلَا يَكْفِي سِتْرُ الْعَوْرَةِ) داپوشه ری عه و پرت بهس نیه، پیغمبر ﷺ ده فرموی: ﴿لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْفَتُهُ وَلَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ مَا لَا يُطِيقُ﴾ رواه مسلم، کز یله مافی خوارده مه نی و جلی خوی هیه و داوی نه و کاره شی لئنا کرئی که ناتوانی بیکا.

(وَسُنَّ أَنْ يُنَاوِلَهُ مِمَّا يَتَنَعَّمُ بِهِ) سوننه ته که وره که بداته کز یله که ی له و شته ی به خوی له زه تی لئده بینئ: (مِنْ طَعَامٍ وَأُدْمٍ وَكِسْفَةٍ) له خوارده مه نی و پیخورو جلو بهرگ. (وَتَسْقُطُ بِمُضِيِّ الزَّمَانِ) به تیپه پیوونی کات بژیوه که له سرگه وره که لاده که وی و نایبته قهرز له سهری (وَيَبِيعُ الْقَاضِي فِيهَا مَالَهُ) قازی مالی که وره که ده فروشی بی به خیوکردنی کز یله که ی، نه گره که وره که به خوی نه کا، یان حازر نه بی (فَإِنْ فَقِدَ الْمَالَ) جا نه گره که وره که هیچ مالی نه بو، نه و کاته (أَمْرَهُ بَبَيْعِهِ أَوْ إِعْتَاقِهِ) قازی فرمانی ده داتی: یان کز یله که بفروشی، یان نازادی بکا، جا نه گره هیچ لایه کی نه کرد، نه و کاته قازی: یان ده فروشی، یان به کرئی ده داو له کرئی یه که ی به خوی ده کا.

(وَيُجِبُ أَمَّتُهُ عَلَى إِرْضَاعٍ وَلَدَهَا) بی که وره که دروسته زور له (جاریه) که ی بکا بی نه وهی شیر بداته منداله که ی (وَكَذَا غَيْرُهُ إِنْ فَضَلَ عَنْهُ) هره وها زوری لئده کا شیر بداته مندالی تریش نه گره له منداله که ی خوی زیاد بی، هم (وَقَطْمِهِ قَبْلَ حَوْلَيْنِ إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ)

وإِرْضَاعِهِ بَعْدَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهَا، وَلِلْحُرَّةِ حَقٌّ فِي حَوْلَيْنِ، وَلَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ، وَلَا أَحَدِهِ

وَلَا يُكَلَّفُ رَقِيقُهُ إِلَّا عَمَلًا يُطِيقُهُ، وَيَجُوزُ مَخَارَجَتُهُ بِشَرَطِ رِضَاهُمَا، وَهِيَ خَرَجٌ يُؤَدِّيهِ كُلُّ يَوْمٍ أَوْ أُسْبُوعٍ، وَعَلَيْهِ عِلْفُ دَوَابِّهِ وَسَقْيُهَا، فَإِنْ اِمْتَنَعَ

دروسته زوری لئبکا منداله که له شیر بکاته وه پیش ته مه نی دوو سالی ته واو بکا، به و مه رجه ی زیان له منداله که نه دا، هم (وَإِرْضَاعِهِ بَعْدَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهَا) زوری لئبکا له دوی ته مه نی دوو سالی شیر بداته منداله که ی به و مه رجه ی زیان له (جاریه) که نه دا.

(وَالْحُرَّةُ حَقٌّ فِي التَّرْبِيَةِ) نافرته تی نازاد مافیکی له په روه رده ی منداله که ی دا هیه، که واو: (فَلَيْسَ لِأَحَدِهِمَا قَطْمُهُ) به ته نها نه بی دایک و نه بی باوک دروست نیه —بی پازی پیوونی نه وی تر— منداله که ی له شیر بکاته وه (قَبْلَ حَوْلَيْنِ) پیش ته وهی ته مه نی دوو سالی ته واو

بکا، خوی گه وره ده فەرموئ: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الرِّضَاعَةَ﴾ دەبی دایکان دوو سالی تەواو شیر بدەنە مندالەکانیان، ئەو فەرمانە بۆ ئەو کەسە یە کە بیەوی شیردانە کە تەواو بکا.

(وَلَهُمَا إِنْ لَمْ يَضُرَّهُ) بۆ دایک و باوکە کە دروستە پێک بکەن و بە پازی بیونی هەردووکیان پیش تەواو بیونی دوو سالە کە مندالە کە لە شیر بکەنەو، بەو مەرجە ی زیان لە مندالە کە نەدا، خوی گه وره ده فەرموئ: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئەگەر دایک و باوکە کە ویستیان پیش دوو سالە کە مندالە کە یان لە شیر بکەنەو، بە پازی بیونی هەردووکیان و بە پاوێژکاری، ئەو ههچ گوناھێکیان لە سەر نیە.

(وَلَا حُدُومًا بَعْدَ حَوْلَيْنِ) لە دوی تەواو بیونی دوو سالە کە بۆ تەنھا یە کێکیشیان دروستە لە شیر بکاتەو، هەم (وَلَهُمَا الزِّيَادَةُ) بۆ هەردووکیان دروستە بە پێکەوتن لە دوو سالە کە زیاتر شیر بدەن، بەو مەرجە ی زیانی لێ نەدا. (وَلَا يُكَلِّفُ رَقِيقَهُ إِلَّا عَمَلًا يُطِيقُهُ) نابێ داوا لە کۆیلە کە ی خۆی بکا تەنھا ئەو کارە نەبێ کە لە توانای دایە، بە بەلگە ی حەدیسە کە ی پابردو.

(وَيَجُوزُ مُخَارَجَتُهُ) دروستە ماملە تی خەرجیە ش لە گەل کۆیلە کە ی بکا و ئیزنی بدا بۆ خۆی کە سابەت بکا (بِشَرَطِ رِضَاهُمَا) بەو مەرجە ی گەر و کە و کۆیلە کە هەردووکیان پازی بن (وَهِيَ) خەرجیە ئەمە یە: (خَرَجٌ يُؤَدِّيهِ كُلُّ يَوْمٍ أَوْ أُسْبُوعٍ) کۆیلە کە خەرجیە کێ زاندر او هەموو پۆژێک، یان گشت حەفتە یە ک بداتە گەر و کە ی لە و کە سابەت ی دەیکا، جا ئەو ی لە خەرجیە کە ش زیادە بۆ کۆیلە بێ و بە دلی خۆی دەستکاری دەکا.

(وَعَلَيْهِ عِلْفٌ دَوَابِّهِ وَسَقِيَّهَا) لە سەر خاوەنە کە واجبە: ئالیک بداتە ئازەلە کانی و هەم ئاویشیان بدا، یان بەریانە لبداتە نیو لە وە پگە یە کێ حەلال (فَإِنْ امْتَنَعَ) جا ئەگەر أُجْبِرَ فَاَلْمَأْكُولُ عَلَى بَيْعٍ أَوْ عِلْفٍ أَوْ ذَبْحٍ، وَفِعْلُهُ عَلَى بَيْعٍ أَوْ عِلْفٍ، وَلَا يَحْلِبُ مَا ضَرَّ وَلَدَهَا، وَمَا لَا رُوحَ لَهُ: كَقَنَاقَةٍ وَدَارٍ لَا تَجِبُ عِمَارَتُهَا.

بەری بەلنە دان و ئالیکشی نەدان و ههچ مالیشی نەبو، ئەو کاتە (أُجْبِرَ فِي الْمَأْكُولِ عَلَى بَيْعٍ أَوْ عِلْفٍ أَوْ ذَبْحٍ) لە بارە ی ئازەلی گوشت خور او زۆری لێ دەکرێ: یان بیفرۆشی، یان ئالیک بدا، یان سەری بپێ (وَفِي غَيْرِهِ عَلَى بَيْعٍ أَوْ عِلْفٍ) لە بارە ی ئەو ش کە گوشتی ناخوێ زۆری لێ دەکرێ: یان بیفرۆشی، یان ئالیک بدا.

(وَلَا يَحْلِبُ مَا ضَرَّ وَلَدَهَا) حەپامە بەو ئەندازە یە شیر لە ئازەلە کە بدۆشی کە زیان لە بیچووە کە ی بدا، بەلگە ئەو ی لە بیچووە کە زیاد بێ، ئەو نەدە ی لێ دەدۆشی، تا فێرە لە وە پ دەبی.

(وَمَا لَا رُوحَ لَهُ: كَقَنَاقَةٍ وَدَارٍ) ئەو ملگە ی گیانلە بەر نیە: وەکو کارێزو جۆگە و خانوو و باغ

(لا تَجِبُ عِمَارَتُهَا) له سەر خاوه نه که ی واجب نیه خزمه تی بکاو له خراببون بیپاریزی، هه چهند هاویه شیش بی، به لکو ناپه سنده وازی لی بیئنی تا خراب ده بی، به لام نه گهر ملکه که ملکی شیئت و مندال و وه قفکراو بوو، نه و کاته له سەر سه ره رشتکاره که واجبه: له به ره مه که یان خزمه تیان بکاو له خراببون بیانپاریزی، هه روک له (تحفة) و (نهاية) دا فه رموویانه ... کۆتایی.

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) لیره دا - به ته واو بوونی باسی (الْحَصَانَة) - به رگی چواره می ﴿پرووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) پوونکردنه وهی (مِنْهَاجِ الطَّالِبِينَ)﴾ کۆتایی هات له پۆژی سی شه ممه ی (12) ی (محرم) ی سالی (1423) ی کۆچی، إن شاء الله به رگی پینجه می به دوا دا دی: که به (كتاب الجراح: په پرتوکی بریندارکردنه کان و کوشتنه کان) ده ست پی ده کا، له خوای گه وره ده پارپمه وه هیزو توانام بداتی بۆ ته واوکردنی پوونکردنه وهی هه موو (منهاج) ی ئیمامی (النواوی) رحمه الله تعالى. منیش به نده ی بی چاره: (عبدالله عبدالعزيز هه رته لی) م، خودا له خۆم و دایکم و باوکم و خۆشه ویستانم خۆش بیی، آمین، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

هه ولیر - کوردستان

12 ی محرم - 1423 ی

کۆچی

6 ی خا که لیوه - 2702 ی

کوردی

26 ی ئازاری - 2002 ی

زایینی

شاره زا کردن:

ئه ی خوینهری به پین، هه ر کاتیك دانهر ده لی:

* رواه الشيخان، مه به ستی ئیمامی (البخاري و مسلم) ن.

* رواه اصحاب السنن، مه به ستی ئیمامی (أبوداود و النسائي و الترمذي) ن.

* هه روک له سه رچاوه کاندایه رموویانه، یان پوون کراوه ته وه، مه به ستی ئه م چوار

کتیبه نه:

- 1- (المجموع: شرح المذهب) دانراوی (الإمام النواوي).
 - 2- (تحفة المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام ابن حجر الهيتمي).
 - 3- (نهاية المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الرملي).
 - 4- (مغنى المحتاج: شرح المنهاج) دانراوی (الإمام محمد الخطيب الشربيني).
- جا نه گهر یه کیک له و چوارانه له گه لدا نه بی، نه و کاته ده لای:
هر وهک له زۆریه ی سه رچاوه کاند...

ئهی قوتابی خۆشه ویست و پیزدار، تکایه:

- 1- پێشه کیه که له بهرگی یه که مدا به بیرلێکردنه وه یه کی ورد بخوینه وه.
- 2- بۆ تیگه یشتنی ئه م کتێبه پشت مه بهسته به ته نه ا زانستی خۆت، به لکو له لای مامۆستای ئایینی بیخوینه، چونکه چهند پێناسه و زاراوه یه کی شرعی هه نه، له لای مامۆستای ئایینی باشترا لای تی ده گه ی.

* دانراوه گانی تری دانه ر:

- 1 - هۆنراوه ی ﴿ ئیمان و ئیسلام ﴾
- 2 - پوونکردنه وه ی ﴿ الأربعین النواویة ﴾
- 3 - ﴿ عه قیده ی ئیسلامی ﴾
- 4 - پوونکردنه وه ی ﴿ العقیده الطحاویة ﴾
- 5 - چهند گولێک له ﴿ گولزاری ئیسلام ﴾
- 6 - پوونکردنه وه ی ﴿ متن فتح القریب ﴾
- 7 - پوونکردنه وه ی ﴿ قطر العارض فی علم الفرائض ﴾
- 8 - چۆنیه تی ﴿ حه ج و عومره ﴾
- 9- میژگ و گولزاری به هار * ژیا نی پیغه مبه ری پیزدار ﷺ.

ناوه پۆکی بهرگی چواره می ﴿ پووناکی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) ﴾

بابه ت	لا په ره	بابه ت	لا په ره
--------	----------	--------	----------

لا پښه	بابه ت	لا پښه	بابه ت
116	هڅو په کاني زامينی نه مانه ت.....	3	په ټوکي ميراته کان.....
123	که پاندنه وه و فو تانی نه مانه ت.....	4	ميراتی مردوی قه رزادار.....
125	[فَيء] ده سکه و تووی کافر مگان.....	6	هڅو په کان و مەرجه کاني ميراتگرتن.....
129	[الغيمه] تالانی کافر مگان.....	7	نماره ی ميراتگړه کان.....
132	زیده به شو و به خشيشی غه ز.....	11	ميراتی (نوی الارحام).....
126	په ټوکي به شکر دنی زه کاته کان.....	14	به شه ميراته کان و خاوه ن به شه کان.....
144	به شکر دنی و گواستنه وه ی زه کات.....	19	(حَجَب) قه ده غه کړدن له ميرات.....
146	خه ساندن و ناوسکړدنی ناژه ل.....	23	عصبه) ميراتگړی پشتی.....
147	خیر کړدن.....	25	ميراتی منداله کان.....
150	(کتاب النکاح) په ټوکي ژن ماره کړدن.....	28	ميراتی باوک و باپيره و دايک.....
153	ته ماشاکړدنی ثافره ت و ترقه کړدن.....	31	به سه له کاني (الغراوين).....
159	خوانیښی و سوننه ته کاني ماره بږین.....	32	ميراتی خوشک و برا و برازا.....
163	پاشکو: له باره ی جیماع.....	36	به سه له کي (المشركه).....
164	پوکنه کان و چوڼیه تی ماره بږین.....	38	ميراتی مام و ماموزا.....
167	(مُتَقَه) ژن هیثانی کاتی و ژن به ژنه.....	44	ميراتی باپيره له گه ل برايه کاند.....
168	مه رجه کاني شاهیده کان و ژنه که و میړده که.....	45	به سه له ی (الاکدریه).....
171	ته وسر په رشتکاره ی ژن ماره ده بږین.....	48	(موانع الإرث) هڅو په کاني ميرات نه گرتن.....
173	ماره کړدن کچ و بیوه ژن.....	51	هڅو په کاني پاگرتنی به شکر دنی ميرات.....
178	شیر بایی و ژن به ميراتگرتن.....	53	ميراتی (المفقود) مړوڅی گومبوو.....
179	فاسقی و کافری سه رپه رشتکاره که.....	55	ميراتی کړپه ی ناوړگ.....
182	وه کیلگرتن بڼ ماره بږین.....	57	ميراتی (الخُنثی) نیراموک.....
187	سه رپه رشتکاری ه رډو لای ماره بږین.....	60	ميراتگرتن له دوو لاره.....
188	(الكفاءة) هارچه شنی ژن و میړد.....	64	بروستکړدن بنچینه ی مه سه له کان.....
191	ژن ماره کړدن له مندال و وشیت.....	73	باسی (عول).....
194	له و ناوړه تانه ی حه رامن؛	77	ساغ کړدنه وه ی مه سه له کان.....
199	په خه زمايه تی، به شیر خوراند، به	81	ساغ کړدنه وه ی مه سه له کاني (الرُد).....
202	زاواو خه زورایه تی.....	82	باسی (المناسخات).....
203	مندالی جیماعی به هه له و مندالی پیژي.....	88	چوڼیه تی به شکر دنی ميرات.....
205	نماره ی نه و ژنانه ی بڼ پیاو حه لالن.....	92	په ټوکي وه سیته کان.....
206	نماره به جاش.....	95	نامله ت و خیر کړدن له نه خو ش ی مردندا.....
209	ماره کړدنی ثافرتیکی کړیله.....	102	نه خو شیه کاني مردن.....
210	حه لالونی ژنکی چوله که و دیان.....	104	نبول کړدنه وه سیته.....
214	کافریوونی ژن و میړدی موسولمان.....	107	نر قشتن و به خیر کړدنی وه سیته پیکراو.....
218	موسولمانیوونی ژن و میړدی کافر.....	113	وه سیته به حه ج و خوا په رسته یه کانی تر.....
	دانکړدن له نیوان کافره کاند.....		په شیمان بوونه له وه سیته.....
	پیژوی ژنی کافریو.....		په ټوکي سپاردنی نه مانه ت.....

ناوه‌پۆکی به‌رگی چواره‌می ﴿پووناکی﴾ (رَبِّ الْعَالَمِينَ) ﴿﴾

لا پښه	بابه ت	لا پښه	بابه ت
321	ته لاقى سى به سى	219	په شيمانوونو نه له ماره بړين
328	هه لواسينى ته لاق به كاته كان	222	چونيه تى هه لوه شانده وهى ماره بړين
337	سوښند خواردن به ته لاق	224	هرج دانان له ژنه كو ميړده كو
340	ثامزه كړدن بى ژماره ي ته لاق	228	دن هينان بى باوكو باپيره
345	(رجعه) گه پاندنه وى ته لاق دراو	232	ماره يي ژن
352	(إيلاء) سوښندى جيماع نه كړدن	238	به جيماعو به مردن ماره يي جيگير ده بى
358	(ظهان): توهك پشتى دايكمى	245	(مهر المثل) ماره يي ماوويته
365	(كفارة) زيهار	246	ماره يي جيماعى به هه لو به ژوردارى
370	(اللعان) له عننه كړدن ژن و ميړد	247	به نيوه بوونو لاچونى ماره يي
374	لادانى مندا ل نه نه ژادى خوى	252	(الْمُنْعَة) به خشيشى ته لاقدان
383	په پرتوكى (عِدَة)	253	كيشه ي ژن و ميړد له ماره يي دا
388	(عدة) ي به مندالبون	255	يا فاهه تى بوك گواستنه وه
392	تيكه لكشنى دوو جوزه (عدة)	258	يڼه دانانو، ويڼه كرتن حه پامه
394	تيكه لبونى ته لاقدر له كه ل ته لاق دراو كه ي	260	چهنديپه وشتيكى خواردن
396	(عدة) ي ميړد مردن	276	نويه تى ميړد له نيوان ژنه كاني دا
398	ژنسى ميژد	290	(نشون) ناكوكى نيوان ژن و ميړد
401	وينبو	293	خلع) ته لاقدانى به پاره
412	تازيه دارى ژنى ميړد مردو	295	پينا سى (رجعية) و (يا ن)
419	نيشته جى كړدى ژنى (عدة) گر	297	خولع به ماره يي ژنه كه ي
421	(استبراء) دلنبايى له نافره تى كزيه	299	په پرتوكى ته لاقدان
427	په پرتوكى شير خواردن	300	چهنده ووشه يكي ته لاقدان و حه پام كړدن
429	شه وانه ي به شير خواردن حه پامن	301	بوسين و ثامزه كړدن بى ته لاقدان
431	ناشكر كړدى شير خواردن	302	ته لاق دانه ده ست ژنه كه
433	(الْتَفَقَات): بژوهه كان	305	چهنده رجيكى ته لاقدر
437	به خپو كړدى ژن	306	كالته كړدن به ته لاقدان
440	كيشه ي ژن و ميړد له باره ي خشلى زير	308	ته لاقى تووړه و ژور ليكراو
441	(ناشرة) بوونى ژنه كه	312	ته لاقى سه رخوش
443	به خپو كړدى ژنى ته لاق دراو	314	ده سه لاقى ميړد به سه شوښنى ته لاقداندا
449	(فَسْخ) به هوى نه توانينى به خپو كړدى ژن	319	پزگار بوون له ته لاقى سى به سى
452	به خپو كړدى خزمه كان		په تى ژماره ي ته لاق
	شيردانى مندا ل		سو پاره كړنه وهى وشه ي ته لاقدان
	ماو به شى له به خپو كړندا		(استثناء) جيا كړنه وه له ته لاقدا
	[الْحَضَانَة]: پاراستن و په رومرده ي مندا ل		كه وڼه گومان له ته لاقدا
	به خپو كړدى كزيه و نازه ل		ته لاقى (سني) و (بدعي)
	شاره زاكړدن		

دەربارەى شەرىعەتى ئىسلام

- 1- خۇاى گەورە دەفەرمۇئى: ﴿ قُلُوا نَفَرٌ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ ﴾ (التوبة: 122)، واتە: دەبوا لە ھەر ھۆزىكى موسولمانان كۆمەلىك پاپەپىيان بۆ (جىھاد) كۆردن و كۆمەلىكىش بۆ خۆيىندىن، تاكو لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.
- 2- پىئەمبەرى خۇشەويست ﷺ دەفەرمۇئى: ﴿ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ ﴾ رواه البخارى ومسلم، واتە: ھەر كەسىك خۇاى گەورە بىھوئى چاكەى بداتى، لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن.
- 3- ئىمام (عمر بن الخطاب) دەفەرمۇئى: ﴿ تَفَقَّهُوا قَبْلَ أَنْ تُسَوَّدُوا، فَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى فِقْهِ، كَانَ حَيَاةً لَهُ وَلَهُمْ ﴾ رواه الدارمي، واتە: لە (شەرىعەتى ئىسلام) تىبگەن پىش ئەوئى بىكىنە گەورە، چونكە ھەر كەسىك (شەرىع) بزانى و گەلەكەى خۆى بىكاتە گەورە، ئەبىتە ھۆى زىانىكى خۇش بۆ خۆى و بۆ ئەوان.
- 4- ئىمام (الأعمش) دەفەرمۇئى: ﴿ يَامَعْشَرَ أَفْقَهَاءِ أَنتُمْ الْأَطْيَاءُ وَنَحْنُ الصَّيَادِلَةُ ﴾ رواه الصميمي، واتە: ئەى چىنى (شەرىعزانان) ئىئوھ پزىشكن، ئىمەى (ھەدىس گىرەوھش) دەرمانناسى دەرمانخانەين.
- 5- ئىمام (الشافعى) دەفەرمۇئى: ﴿ مَنْ حَفِظَ الْفِقْهَ عَظُمَتْ قِيَمَتُهُ وَمَنْ تَعَلَّمَ الْحَدِيثَ قَوِيَتْ حُجَّتُهُ ﴾ رواه ابن حجر الهيتمي، واتە: ھەر كەسىك لە (شەرىعەتى ئىسلام) شارەزا بىئى نرخی بەرز ئەبىتەوھ، ھەر كەسىك (ھەدىس) فىر بىئى بەلگەى بەھىز دەبى.
- 6- ئىمامى (البخارى) دەفەرمۇئى: ﴿ هُوَ - أَيْ الْفَقْهُ - ثَمَرَةُ الْحَدِيثِ، وَلَيْسَ ثَوَابُ الْفَقِيهِ دُونَ ثَوَابِ الْمُحَدِّثِ ﴾ رواه القسطلاني، واتە: (شەرىعەتى ئىسلام) بەرھەمى ھەدىسە، پاداشتى (شەرىعزان) كەمتر نىە لە پاداشتى (ھەدىس گىرەوھ).

